

G.N.

Sakm

॥ अथ श्रीमहाभारते सटीकं आदिपर्व प्रारभ्यते ॥

11/15

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY NEW DELHI

Acc. No. 8995

Date 23-7-57

Call No. Sa 8 K

G.N.B

॥ ३ ॥ कणभक्षमक्षचरणं जैमिनिकपिलौपतं जालिचतुमः ॥ श्रीमद्यासवर्चोभुविनयसीकरवर्णिजौकुविरान् ॥ ४ ॥ सर्वविद्येशतामाविभिकीर्णपूर्वपूरुषौ ॥ श्रीनारायणधीरेशरूपौहरिद्वं ॥ ५ ॥ बहूस्तमाहृत्यविभिक्षदेश्यान्कोशान्विनिश्चित्यचपाठमध्यम् ॥ प्राचांगुरुणामनुवृत्त्यवाचमाहभ्यतेभारतभावदीपः ॥ ६ ॥ टीकांतराणींदुरविप्रभाणिबाह्यार्थरत्नानिचकासयंतु ॥ ७ ॥ ईशप्रसादाद्वितुंस्वर्वश्चान्भगीरथेनेवमयाप्रणीता ॥ एवामहाभारततीर्थगंगालोकप्रयीजाड्यमलंधुनोतु ॥ ८ ॥ उत्तानेष्विहकोशविग्रहबलपद्येषुनैवाश्रितंगंभीरेषुनसेतवोनविहिताः कूटाननस्फोटिताः ॥ नछिन्नानतमश्चराननतसिर्भक्ताननाह्लादितानोर्दीनानविभोषणाश्चविहिताः श्रीलक्ष्मणार्थश्रितैः ॥ ९ ॥ पाराशर्यः परमकारुणिकोर्मदमध्यममतीननुग्रहीतुंषतुर्दशविद्यास्थानरहस्याभ्येकत्रप्रदिदर्शयिषुर्महाभारताख्यमितिहासंप्रणेज्यन्प्रारिप्सितस्यग्रंथस्यनिष्पत्यूहपरिपूरणायप्रचयगमनायचकृतंमंगलंशिष्यशिक्षायैश्लोकरूपेणनिबन्धनार्थं तत्रमेसावत्प्रवृत्त्यंगमभिधेयादिदर्शयति नारायणमिति । नरोऽभिद्यावच्छिन्नं चेतन्यजीवः तेनविषयीकृतेऽनवच्छिन्नचेतन्यरूपेब्रह्मणिशुक्तोरजसवत्कारि

॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥

तैत्तिरीयब्रह्मसूत्रप्रकरणार्थनारायणः । स्वस्मिन्जीवकल्पितस्य प्रपञ्चस्य सत्तास्फूर्तिप्रदत्वेन कारणीभूत इत्यर्थः । यथोक्तं । 'आपो नारायणो
क्ता आपो वै नरसूतवः ॥ अयनं तस्य ताः पूर्वते न नारायणः स्मृतः' इति । तं नारायणं नमस्कृत्य तथानरमुत्तरूपं नमस्कृत्य एनं विशिनष्टि नरोत्तममिति । जीवो हि चेतनत्वेन जडवर्गादुत्कृष्टस्तत्त्वक
कारणात्मानारायणस्ततोऽप्युत्कृष्टतमं निरुपाधिचेतस्य 'सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म विशानमानन्दं ब्रह्म' इत्यादि श्रुतिपुत्रसिद्धं तदेव नरोत्तमस्य निरस्ताविद्यस्य जीवस्य निष्प्रपञ्चपारमार्थिकरूपमिति युक्तं तत्रो
विशेषणं । यथोक्तं । 'पिंडब्रह्मांडनेतृत्वात् नरो जीवेश्वरावुभौ । तयोश्च नयनाच्छृङ्खलं ब्रह्मापिन रज्ज्यते ॥ नरजानां मर्त्याकार्यं नारं ब्रह्मांडमिष्यते ॥ तद्यस्य वसतिस्थानं तेन नारायणो विभुः ॥
विद्याच्छृङ्खलेन तादात्म्ययोगतो नरः ॥ स जीवः स परं ब्रह्म नरोत्तमपदाभिधं ॥ तद्यद्योसिकां गिरं न त्वाततो व्याप्तस्तथैव सन् ॥ संसारजयिनं ग्रंथं जयनात्मानमीरयेत्' इति । एवं च तत्त्वज्ञानेन
तो मिथ्यात्वं ब्रह्मण्यस्तत्त्वसत्तास्फूर्तिप्रदत्वेन सत्यत्वं जीवस्य तदभिमतत्वं चेति विषयो दर्शितः । अविद्यानिवृत्तौ तत्कृतस्य प्रपञ्चस्य त्रैकालिकबाधादात्पत्तिव्यनर्थनिवृत्तिः प्रयोजनं ।

कारोः । अथस्योक्तविषयस्य ब्रह्माप्यज्ञापकभावः संबंध इति च दर्शितं । देवीनरनारायणनरीतं ब्रह्म प्रथोत्तरीं सरस्वतीं च नमस्कृत्यैव ततो व्यासस्तमेव सरस्वत्या परमकारुणिकया जगत्

पाश्चात्ययसंशंभारत्ताख्यमितिहासंका । ५

यस्य भारताख्यमितिहासः । ५ ॥ कापीविद्वं पद्यं वा प्रहास्यं विदुः ॥ तस्मिन्निदं पद्यं विदुः ।
। भाषितं पद्यं वा प्रहास्यं विदुः । अथवा पद्यं वा प्रहास्यं विदुः । अथवा पद्यं वा प्रहास्यं विदुः । अथवा पद्यं वा प्रहास्यं विदुः ।

4 3 11

H 2 H

यत ॥ तद्वनं तेन विख्यातं नैमिशं मुनिपूजितं' इति तन्निर्वचनं द्रष्टव्यं । शौनकस्य शौनः सर्वविवेकद्विगितिलीलावत्यां शौन एव शौनकस्तस्य कुलपतेः । 'एकोदशसहस्राण्योन्नदानादिनाभरेत् ॥
सर्वकुलपतिः' इत्युक्तलक्षणस्य सत्रेयजमानास्त एतद्विजोयस्मिन् बहुकृते कृतौ सप्तसंज्ञः । यथोक्तं । 'बहुभ्यो दीयते यत्र तृप्यति प्राणिनो बहु ॥ कर्तारो बहुवो यत्र तत्सत्रमभिधीयते' इति १ सु
खासीनानिति कर्मच्छिद्रेषु सुखं स्वरूपानंदं विचारयितुमासीनान् अभ्यगच्छत् आभिमुख्येन स्वयमेव तेषां पुरः कथां वक्तुं कौतूहलितया गतवान् । 'नानाहूतोऽध्वरंगच्छेदन्यत्र तु कुतूहलात्' इत्युक्तेः । सं
शितव्रतात्म्यस्य कृशितं तीक्ष्णं खड्गधारावदनास्कंदनीयं व्रतं ब्रह्मचर्यादिकं येषां तान् २ नैमिषारण्यवासिनामाश्रममनुप्राप्तं तं तपस्विनः परिवव्ररितिसंबंधः । अनुप्राप्त इति पाठे तूत्तरार्थे तमित्यध्याहार्यं ३
तपोधनानां तपोवृद्धिरेव प्रष्टव्याऽतस्तांस्तपोवृद्धिं मृच्छत् पृच्छेद्विकर्मकत्वात् । तपोवृद्धानिति पाठे तपोऽपृच्छदित्यन्वयः ४ निर्दिष्टमिहोपविश्यतामिति दर्शितं ५ प्रस्तावयन्नुपोद्धातयन् ।
प्राप्तवया इति पाठे वृद्ध इत्यर्थः ६ उपोद्धातमेवाह कुत इति विद्वतोनीतः ७ एवमिति सम्यक्शब्दतः शुद्धं यथावदर्थतः शुद्धं वचनसंपन्नः शब्दप्रयोगकौशल्युक्तः तेषां चरिताश्रयं
तेषां मुनीनां चाद्व्येषां राजादीनां च संबंधीनियानि चरितानि तेषामाश्रयभूतं वचनम् ८

भावितात्मनांविशोधितचित्तानां । सौतिरुवाच जनमेजयस्यराजर्षेरित्यक्षराधिक्यमार्थं यत्तुजन्मनैवातिशुद्धेनशत्रूनेजितवान्यतः । एजृकंपनेधातुहिजन्मेजयइतिश्रुतइतिनिरुच्यचतुर्क्षरना
मेत्याहुस्तन्निर्मूलं जनमेजयःपारिक्षितइतिश्रौताक्षरसंख्याविरोधान् जन्मशब्दस्यानुपसर्गत्वाच्चैडिपररूपदुर्लभं । युक्तंतुजनशब्दपूर्वादेजृभ्रजृभ्राजृदीप्तावितिदीप्त्यर्थार्ण्यतादेजेःखशितिखशिमु
मागमेजनमेजयइति ९ पार्थिवेंद्रस्यसमीपेकृष्णद्वैपायनप्रोक्तवैशंपायनेनकथिताश्रितिसंबंधः १० विंशंप्रजांपातीतिविंशंपोजनमेजयस्तस्यायनंगुरुत्वेनाश्रयभूतोविशंपायनःसएववैशंपायनः
स्वार्थेतद्धितः यद्वाविरिवविर्जीवः पक्षिवेदेहांतरसंक्रमणात् शंपःसुखस्यपालकईशः तयोरयनमधिष्ठानंशुद्धंब्रह्म तदधीतेतदेदेतिवैशंपायनस्तेनवैशंपायनेन ताःश्रुत्वातंदेसंगतवानस्मीतिसंब
धः । महाभारतं । चत्वारएकतोवेदामहाभारतमेकतः ॥ महर्षिभिःसमागत्यतुलामारोपितंपुरा ॥ महत्त्वाद्भारवत्त्वाच्चमहाभारतमुच्यते'इत्युक्तलक्षणं तत्रसंश्रिताःसम्यक्श्रिताः सर्ववेदा
र्थगर्भाइत्यर्थः तत्पर्वमरुद्रचामित्यन्यत्रस्मृतोमत्त्वर्थीयस्तत्प्रत्ययोबाहुलकाद्भारशब्दादपीतिज्ञेयं ११ तीर्थानिजलप्राधान्यात्पुष्करादीनि आयतनानिस्थलप्राधान्यान्नेमिषादीनि १२ । १३

तस्मिन्सदसिविस्तीर्णेमुनिनांभावितात्मनाम्॥सौतिरुवाच॥ जनमेजयस्यराजर्षेःसर्पसत्रेमहात्मनः ९ समीपेपार्थिवेंद्रस्यसम्यक्पारिक्षितस्यच॥ कृष्णद्वैपायनप्रो
क्ताःसुपुण्याविविधाःकथाः २० कथिताश्चापेविधिवद्यावैशंपायनेनैव ॥ श्रुत्वाऽहंताविचित्रार्थमहाभारतसंश्रिताः ११ बहूनि संपरिक्रम्यतिथान्यायतनानिच ॥
समंतपंचकं नाम पुण्यं द्विजनिषेवितम् १२ गतवानस्मितं देशं युद्धं यत्राभवत्पुरा ॥ कुरूणां पांडवानांच सर्वेषांच महिषिताम् १३ दिदृक्षुरागतस्तस्मात्समीपं भवता
मिह ॥ आयुष्मंतः सर्वे एव ब्रह्मभूता हि मे मताः ॥ अस्मिन्यज्ञे महाभागाः सूर्यपावकवर्चसः १४ कृताभिषेकाः शुचयः कृतजप्याहुताग्रयः ॥ भवंत आसने स्वस्था ब्रवी
मिकिमहं द्विजाः १५ पुराणसंहिताः पुण्याः कथाधर्मार्थसंश्रिताः ॥ इति वृत्तं नरेन्द्राणां मृषीणांच महात्मनाम् १६ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ द्वैपायनेन यत्प्रोक्तं पुराणं परम
र्षिणा ॥ सुरैर्ब्रह्मर्षिभिश्चैव श्रुत्वा यदभिपूजितम् १७ तस्याख्यानवरिष्ठस्य विचित्रपदपर्वणः ॥ सूक्ष्मार्थन्याययुक्तस्य वेदार्थैर्भूषितस्य च १८ भारतस्येति
हासस्य पुण्याग्रंथार्थसंयुताम् ॥ संस्कारोपगतां ब्राह्मीनां शास्त्रोपबृंहिताम् १९

१४ कृतेति । आसने स्वस्था भवंतो भवत्विति शेषः । आसते इति पाठे स्वास्थ्यं पृच्छति कथां प्रस्तोतुमित्यर्थः अहं च पुराणादिष्वन्यत्र मंकिं ब्रवीमीत्याज्ञापयतेति शेषः १५ पुराणेति । 'सर्गश्च
तिसर्गश्च वंशो मन्वंतराणि च ॥ वंशानुचरितं चेति पुराणं पंचलक्षणं' इति स्मृत्युक्तं पुराणं पुरापिनवं वर्णपदानुपूर्वी विभ्रंशेऽपि प्रतिकल्पतदर्थानां सर्गादीनां समाननामरूपत्वात् । 'सूर्याचंद्रमसौ धातायथा
पूर्वमकल्पयत्' इति श्रुतेः पुराणस्य संहिताः धर्माश्रिताः कथादानमोक्षधर्माद्याः अर्थाश्रिताराजधर्माद्याः नरेन्द्राणां नरारामादीनामिति वृत्तमाचारप्रकारं ऋषीणां भृगवादीनांचात्पतिव्रतादीनां १६
सुरैर्ब्रह्मर्षिभिश्च यदभिपूजितं स्वस्वलोके इति शेषः १७ विचित्राणि स्वरूपतोऽर्थतश्चरम्याणि पदानि वाक्यादेरुपलक्षणं पर्वणि पौष्यपौलोमादीन्यादिसभादीनि वायत्रतस्य । सूक्ष्मा अतर्क्या अर्था
आत्मतत्त्वादयः । 'अचित्याः खलु ये भवानतांस्तर्केण योजयेत् ॥ नाप्रतिष्ठिततर्केण गंभीरार्थस्य निश्चयः ॥ नैषातर्केण मतिरापनेया' इति स्मृतिभ्यां । न्यायस्तत्प्रतीत्यनुकूला युक्तिः वेदार्थैर्वेदता
त्पर्यविषयभूतैरर्थैश्च भूषितस्य १८ संस्कारोपगतां पदादिव्युत्पत्तिमतीं ब्राह्मीनां । 'ब्राह्मी गौर्भारती भाषा' इत्यमरः । नानाशास्त्रैरुपबृंहिता मुद्गीपितां शास्त्रांतरा विरुद्धा मित्यर्थः १९

राज्ञोऽग्रे इति शेषः २० वेदैश्चतुर्भिः संयुक्तां चतुर्वेदार्थवतीं संमितामिति पाठे तुल्यामित्यर्थः पुण्यांश्रियोर्वर्णिनीं पापभयापहं चित्तशोधिकां २१ मंगलाचरणपूर्वकं मुनिभिः प्रार्थितमर्थवक्तुमिति
जानीते आद्यमित्यादि चतुर्भिः । हरिं नमस्कृत्य महर्षेर्मतं प्रवाक्ष्यामीति तृतीयचतुर्थयोरन्वयः अत्र भूबीजां कुरतरुफलोपमाः पंच ईश्वरपुरुषाः शुद्धशबलसूत्रविराड्विष्णुसंज्ञाः निरुपाधिमायोपाधिमाया
कार्यापंचीकृतमहाभूतोपाधिपंचीकृतमहाभूतोपाधिपुरुषाकारभूत्युपाधिविशिष्टश्चेत्यन्यरूपाः । तत्र त्रीन् त्रोद्दिशति नमस्कृत्येन आद्यं पुरुषं निरुपाधिचेत्यमीशानं मायिनं तु महेश्वरमिति श्रुतिप्र
सिद्धं पुरुहूतं यज्ञेषु पुरुषं ब्रह्मिहोतृभिर्हृतमाहूतं पुरुषं सामगैः स्तुतं अध्वर्युभिरिष्टं चेत्यपि द्रष्टव्यं । 'निर्दिष्टमाहुरमुं यजामुं यजेत्येतस्यैव साविष्टिः' इति हिरण्यगर्भाख्ये सूत्रे सर्वयष्टव्यदेवतात्मत्वश्रुतेः
'यदेन मृग्भिः शंसंति यजुर्भिर्जंतिसामभिः स्तुवंति' इति स्मृतेश्च । 'पुरुहं पुरुभूयिष्ठं' इत्यमरः । एतदे' युक्त्रमेण विशिनष्टि व्यक्ताव्यक्तसनातनमिति व्यक्तसूत्रात्माहविर्भौतृत्वफलप्रदात्वादि योगात्
अव्यक्तईशानः सुप्तिप्रलययोः सर्वलयात्मत्वात् सनातनमखंडदंडायमानं एतेन तस्मादव्यक्तमुत्पन्नमिति स्मृतेश्चैतरोरुत्पत्तिमत्त्वेन लयोदाशितः ऋतयथाभूतं यथास्फटिके स्वतः शुद्धे हि गुलाश्रयत्वे रक्तत्वं
तत्रैव स्फटिकांशप्रमोषे पद्मरागत्वं तत्रैव चंद्रिकायामिंद्रनीलत्वं चाध्यस्यते तथा चैतन्ये मायायोगादीशत्वमीशोऽप्यविद्यायोगात्सूत्रत्वं सूत्रेण विद्यादाढ्यादिराट्त्वं चाध्यस्यते तत्रोत्तरोत्तरापेक्षया पूर्वपूर्वकृतं
परमर्तत्वाद्यः पुरुष एव एकमिति मायायुपाधिकृतभेदनिरासः । अक्षरं अशोः सरन् व्यापकं तेन आकाशात्पृथिव्यादेरिव नास्मात्पृथगुपाधेरपि सत्त्वमस्तीति दर्शितं अतएव ब्रह्म निरवधिकवृहत्त्वाद्देशतः

जनमेजयस्य यां राज्ञो वैशंपायन उक्तवान् ॥ यथा वत्स ऋषिस्तुष्ट्या सत्रे द्वैपायनाज्ञया २०

वेदैश्चतुर्भिः संयुक्तां व्यासस्याहुतकर्मणः ॥ संहितां श्रोतुमिच्छामः पुण्यां पापभयापहाम् २१

॥ सौतिरुवाच ॥ आद्यं पुरुषमीशानं पुरुहूतं पुरुषुतम् ॥ ऋतमेकाक्षरं ब्रह्म व्यक्ताव्यक्तसना

तनम् २२ असच्च सदसच्चैव यद्विश्वं सदसत्परम् ॥ परावराणां स्रष्टारं पुराणं परमव्ययम् २३

कालतोवस्तुतश्च परिच्छेदशून्यम् २२ चतुर्थं विराजमाह असच्चेति यत्सदसत्परं सदसद्भ्यां कार्यकारणभ्यां सूत्रेशाभ्यां परमव्यत्सनातनारण्यतदेव वस्तु विश्वं विराडूपमित्यर्थः । ब्रह्मैवेदं सर्वमित्यादि श्रुतेः ।
किंभूतं विश्वं सत्तद्दृश्यमानत्वात् असच्च नेहनानास्तिकिंचनेतितत्त्वज्ञानबाध्यत्वश्रुतेः । नन्वाद्यंतयोरसत्तम्ये च सत्तत्त्वघटादिकं दृष्टेनेत्याह असच्चेति रज्जुरगवत्प्रतिभासमानमपि कालत्रयेऽपि नास्तीत्यर्थः
फलोपमं पंचमं विष्णुमाह परेति परे सूत्रात्मानः अवरे विराडादिघटांताः बहुत्वमनंतशक्तित्वसूचनार्थं तेषां स्रष्टारं नन्वडांतरुत्पन्नस्य कथं परादिसृष्टत्वमत आह पुराणमिति पुराऽपिनवं
अनादिरेव सन् ब्रह्मांडांतश्चतुर्भुजेन रूपेणाविर्भूतोऽनंतशक्तिः परिणतबीजगर्भफलमकुरादीनामिव परावराणां स्रष्टा भवतीत्यर्थः अतएव परमव्ययमत्यंतव्ययशून्यं संसारस्यानंत्यात्तत्कारणीभूतस्य त
स्य व्ययोन युज्यत इत्यर्थः । ननु सोयमात्मा चतुष्पादित्यादिना निरुपाधितुर्यप्रतिपत्तये परमात्मन स्त्रीण्येव सोपाधिकानि रूपाणि विश्वतैजसाज्ञसंज्ञानि मां इत्यादिषु श्रूयंते न तु चतुर्थमिति चेत् सत्यं ।
तथापि । 'यएषांतरादित्ये हिरण्यमयः पुरुषो दृश्यते हिरण्यश्मश्रुर्हिरण्यकेशः । अरश्चण्यश्चार्णवो तृतीयस्यामितो दिवीत्यादि प्रभुमितं वैश्वम्' इति च्छांदोग्ये पुरुषाकृते ब्रह्मणस्तलोकादेश्रवणात् । कौषीत
किब्राह्मणे च पर्यंकस्थस्य ब्रह्मणस्तेन सह संवादादेश्रवणात्तदप्यस्तीति गम्यते । आरण्यकेऽपि गंधमादनप्रवैशौम्यवाक्ये महा मेरुर्महाभागेत्यादिना मेरुपृष्ठे ब्रह्मलोकान्दध्यं विष्णुलोकं प्राच्यां नारायणस्थानं
मेरावति विराजते' इत्यादिनास्था नमेतन्महाभागध्रुवमक्षयमव्ययं' इत्येतैर्ग्रंथेनोक्तविशेषणमामनंति तत्रैव च तत्प्राप्तानामनावृत्तिः स्मृता । 'तत्र गत्वा पुनर्नैर्मलोकमायांति भारत' इति । स्थानांतरे
भ्यश्चावृत्तिर्गीतासुक्ता । 'आब्रह्मभुवनाल्लोकाः पुनरावर्तिनोऽर्जुन' इति । इमावेव ब्रह्मविष्णुलौकावभिप्रेत्यचितितंचतुर्थे कार्यबादरित्यत्र छांदोग्ये ह्यर्चिरादिमार्गप्रकृत्यश्रूयते स एतां ब्रह्मणमयती-

—त्यत्रमानवःपुरुषउपासकान्कार्यब्रह्मप्रापयत्युतविष्णुवाक्यपरमिति । प्राणोब्रह्मकैवल्यब्रह्मेतिप्रकृत्ययद्वाचकतदेवस्वयदेवस्वतदेवकमितिकखयोरभेदमुक्त्वाप्राणवहास्मैतदाकाशचोबुरितिप्राणाकाशाख्ययोःकार्यकारणब्रह्मणोरुपास्यत्वेनोपसंहारात्संशयःतत्रपरस्मिन्ब्रह्मणि'नतस्यप्राणाउत्क्रामैत्यत्रैवसमवनीयते' इतिश्रुतिप्रसिद्धं पारमार्थिकगत्यभावमभिप्रेत्यकार्यब्रह्मेवगतिप्राप्यमितिपूर्वःपक्षः दृश्यतेपरमितिसिद्धांतः अस्मिन्पक्षेश्रुतिसूत्रयोःस्वारस्यंकतकेऽवगंतव्यं ईक्षतिकर्माधिकरणेभाष्येऽपिहैवविधौपूर्वोत्तरपक्षौसर्वत्रदृश्येते यत्तूक्तंपरमेश्वरेहिरण्यश्मश्रुत्वादिरूपश्रवणनोपपद्यतेइति तत्रब्रूमः स्यात्परमेश्वरस्यापीच्छावशान्मायामयंरूपंसाधकानुग्रहार्थमित्यादिनातद्विहापिज्ञेयं तत्रपूर्वपक्षेफलंइमंमानवमावर्तनावर्ततइत्येवमिति विशेषणान्मानवांतरावृत्तिरिति सिद्धांते तुनचपुनरावर्ततइतिश्रुत्यंतरात्यतोवाइमानिभूतानिजायंतइतिविदिदंशब्दोपप्रदर्शनार्थइत्यनावृत्तिरिति । कथंतर्हिभाष्येसूत्रक्रममुल्लंघ्यपरंगतिप्राप्यमितिप्राप्यकार्यमेवगतिप्राप्यमितिसिद्धांतितं । शृणु । नोव्योमापरोऽयदितिपरव्योमाख्यस्याव्याकृताकाशस्यसर्वजगत्कारणस्यापिसृष्टेःप्राक्विषेश्रवणात्तस्मादव्यक्तमुत्पन्नमितितदुत्पत्तिश्रुतेहिरण्यश्मश्रुत्वादिमतोऽपिकारणब्रह्मणःशुद्धापेक्षयाकार्यविवक्षित्वातद्विषयत्वंगतिश्रुतीनांवाणितं परशब्देनचशुद्धंविवक्षित्वातत्रगत्ययोगश्चदर्शितइति । नचहिरण्यश्मश्रुत्वादिश्रवणकार्यब्रह्मविषयमेवेतिवाच्यं अंतस्तद्धर्मोपदेशात्दहरउत्तरेभ्यइत्यादिन्यायैस्तस्यजगत्कारणत्वसिद्धेः । इयमेवर्गभिःसामवागेवर्कमाणःसामेत्यादिनाब्रह्मसामात्मकत्वेननिरूपितस्यकृत्स्नस्याधिदैविकाभ्यात्मिकप्रपंचस्यतस्यैकसामचगेष्णावितितदंगुलिपर्वमात्रत्वोक्तेश्चतस्माच्छास्त्रांत्यन्यायेनयदधीनजगद्व्यापारवर्जमितरेषामुपासनासिद्धानांहिरण्यगर्भादीनामैश्वर्येनसहतेषांभोगसाम्यंयथैतांदेवतांसर्वाणिभूतान्यवर्तयेवंहैवविदसर्वाणिभूतान्यवर्तीतिर्लिगाद्रम्यते यस्यसभूमिसर्वतोवृत्ताऽत्यतिष्ठदशांगुलमितिघटादिभ्योमृदइवईद्रजालादैर्द्रजालिकस्येवचविकारवर्तितदवर्तितचरूपस्थितिश्चश्रूयते यल्लोकप्राप्तानामनावृत्तिस्तद्रूपभूतचतुर्वेकेणसहमुक्तिराधिकारिकाणामभुक्तविद्याफलानांतल्लोकगतानामपियावदधिकारंरूपांतरेऽप्यवस्थितिश्चेतिश्रूयते तस्यविग्रहादिकंसर्वशास्त्रप्रामाण्यादभ्युपेयं अयमेवभगवत्पादीयेवेदांतसारेवनवृक्षदृष्टांतेनस्थूलसूक्ष्मकारणोपाधिभेदेनत्रिविधसमष्टिव्यष्टीप्रतिपाद्यसमष्टिर्वेनदृष्टांतेनप्रतिपादितः । किंचशुद्धेब्रह्मणिप्रणिधीयमानंचित्तस्थूलसूक्ष्मक्रमात्सर्वचिदात्मनिप्रविलापयेदितिपञ्चीकरणोक्तक्रमेणस्वाभाविकपरिच्छेदाभिमानंत्यक्त्वाऽहमेवेदंसर्वोऽस्मीतिमन्यते । सोऽस्यपरमोलोकइतिशास्त्रीयसार्वात्म्याभिमानयुक्तंव्यक्तभावनामंतरेणसहसाकर्तुमशक्यं । 'अव्यक्ताहितिर्दुःखंदेहवद्विरवाप्यते'इत्युक्तेः । देहवद्विदेहाभिमानवद्भिः तस्मात्भावनामयंप्रणिधानमयंचेतिद्विविधमपिध्यानंशुद्धंवस्तुप्रपित्सोरावश्यकं तत्रार्धनष्टवनितावदसन्निहितविषयंपुरुषव्यापारतंत्रं तेनवशीकृतंचित्तक्रमशोभूत्याकारतःप्रच्याव्याव्यक्तमात्रालंबनोभूत्वाविराडादौकारणेब्रह्मणिचित्तंप्रणिदध्यात् अयमेवध्यानक्रमःश्रीमद्भागवतादिसर्वपुराणेषूक्तः । प्रणिधानंचवस्तुतत्त्वविषयंपूर्वोक्तस्फटिकदृष्टांतेनआत्मन्यध्यस्तस्यविराडादित्रयस्यरज्जुसर्पस्येवचित्तस्थिरीकरणेनाधिष्ठानभूतशुद्धवस्तुदर्शनेनप्रविलापनकरणं तच्चदर्शनंदग्धेनानलवत्स्वयमुपशांतंचेतुषुभिसरूपाकाचिदानंदावस्थाविर्भवति । साचश्रूयते 'यथामिरिंघनोवद्भिःस्वयोनावुपशाम्यति' । एवंवृत्तिक्षयाचित्तंस्वयोनावुपशाम्यति'इति । तत्रमांडूक्यादौयद्यपिप्रणिधानगोचरमेवरूपत्रयमुक्तं तथापिमांडूक्यादौकारिणांभावनागोचरमपिचतुर्थसोपाधिकमैश्वर्यरूपंश्रुत्युक्तंप्रत्याख्येयं नन्वस्यनित्यत्वेतल्लोकादिकमपिनित्यंवाच्यंतथाचसृष्टेःप्राक्सदेवसोम्येदमग्रआसीदेकमेवाद्वितीयमितित्रिविधभेदशून्यसन्मात्रसद्भावावधारणंविरुध्येतेतिचेन्न व्यवहारपरमार्थदृष्टिभ्यामुभयोपपत्तेः । तथाहि । 'नरूपमस्येहतथोपलभ्यतेनांतोनचादिर्नचसंप्रतिष्ठा । अश्वत्थमेनंसुविरूढमूलमसंगशस्त्रेणदडेनच्छिन्ना' । अस्यार्थः 'नरूपमस्यनांतोस्यच्छिन्नत्वेनमितिचेन्नरः । ईद्रजालोपमत्वेनभवाश्वत्थंन्यरूपयत् ? सम्यग्दृशादीक्ष्यमाणरूपंनस्योपलभ्यते ।

एतत्प्रयोक्तुमिदंनित्यत्वादयमाद्यंतवर्जितः ॥ २ ॥ रज्जुसर्पसमस्यास्यतुच्छाज्ञानोद्भवत्वतः ॥ प्रतिष्ठास्थंलयस्थानंनस्ति कुंभस्यसूत्रया ॥ ३ ॥ अस्यैतदेतद्रजालस्ययदुपादानकारणम् ॥ अज्ञानंतदुपाश्रित्यब्रह्मकारणमुच्यते ॥ ४ ॥ इत्येवंवार्तिकाचार्यैरुपचारात्परात्मनः ॥ उक्तोपादानतातस्मादप्रतिष्ठोभवदुमः ॥ ५ ॥ दुःस्वप्नइवसंसारःसंगमात्रेणदुःखदः ॥ तमसंगासिनाच्छिन्नाप्रयाहिपरमं पदम् ॥ ६ ॥ नित्यंबद्धदृशामिंद्रजालंशुद्धदृशांत्विदम् ॥ कालत्रयेऽपिनास्तीतिन्यायमत्रापियोजयेत् ॥ ७ ॥ प्रवाहनित्यंजगदित्याहुर्मीमांसकाःस्फुटम् ॥ व्यवहारेभाट्टनयोद्यस्माकमपिसंमतः ॥ ८ ॥ नकार्यत्वादित्योऽयंनंदनंनविग्रहः ॥ उपचाराद्विकार्यत्वंतत्रपौराणिकाजगुः ॥ ९ ॥ देवानांकार्यसिद्धयर्थमाविर्भवतिसायदा ॥ उत्पत्तेतितदालोकेसानित्याप्यभिधीयते ॥ १० ॥ दुर्गाविनायकोविष्णुर्भवोभानुरितिहहि ॥ नामरूपांतराण्यस्यशृणुमःपार्थसारथेः ॥ ११ ॥ वेदान्तेष्वपिनित्यत्वंखादीनांव्यावहारिकम् ॥ सिद्धवत्कृत्यदृष्टांतेकीर्त्यतेहिपरिस्फुटम् ॥ १२ ॥ तथात्याकाशवत्सर्वगतश्चनित्यइत्याकाशात्मनोईष्टांतदाष्टीतिकयोःसर्वगतत्वनित्यत्वेसंगच्छेते अन्यथाद्वयोरपिसत्यत्वेसर्वगतत्वस्यैवासंभवइत्यास्तांतावत् । ततश्चयथाऽस्मदादिसुप्तिकालेसयदास्वपितितदैववाक्सर्वैर्नाभिःसहाप्येतिचक्षुःसर्वैरुपैःसहाप्येतीत्यादिनाश्रूयमाणेऽपिसर्वमामरूपप्रलयेइतरेषांव्यवहारो नविच्छिद्यते । एवंब्राह्मप्रलयकालेऽपिवैकुण्ठवासिनामिति । सदेवसोम्येत्यादिकमपि'आदावन्तेचयन्नास्तिवर्तमानेपितत्तथा'इतिन्यायेननेहनानास्तिक्वचेनेतिश्रूयमाणस्यव्यवहारकालेऽपिप्रपंचासत्त्वस्यप्रदर्शनार्थंनतुकादाचित्कस्यतदसत्त्वस्यज्ञापनार्थं । नासतोविद्यतेभावइत्यसदुत्पत्तिनिषेधात् । नांतोनचादिरितिगीताविरोधाच्च । तस्मादखंडदंडायमानेन्द्रजालतुल्यस्यजगतोदर्शनादर्शनेएवोदयलयावित्यभिप्रायेणसृष्टिश्रुतयइत्याकाशवद्व्यावहारिकंविष्णुभूत्यादरोपिनित्यत्वमितिसिद्धं । परमार्थतस्तुननिर्विशेषचिन्मात्रादम्यकालत्रयेऽप्यस्तीतिदिक् । 'रज्ज्वज्ञानात्सर्पभीतिपातक्षतमिवक्रमात् ॥ आत्माज्ञानादहंसंगक्रियादेहसमुत्थितम् ॥ १ ॥ घृतवल्लीयते सुप्तोवासनामात्रदेहकः ॥ बोधेसह्यतेचैवपुनःपुनरहंभ्रमः ॥ २ ॥ अहंतद्वासनाधारानाज्ञानेसतिशाम्यति ॥ संगक्रियादेहचक्रंनान्द्रेऽहंविनश्यति ॥ ३ ॥ रज्जुज्ञानाद्भयंनश्ये भूतपातोद्भवक्षतम् ॥ आत्मज्ञानात्तथासंगोनतुकर्मोद्भवपुः ॥ ४ ॥ यावत्कर्मवपुस्तावद्यावदेहश्चतिष्ठति ॥ तावत्कर्माहंभ्रमश्चवर्ततेतदग्नवत्क्षवत् ॥ ५ ॥ तत्रैवंसतिकर्मोत्थकर्म नाशात्प्रणश्यति ॥ अकर्मजंतुबोधेनबाध्यतेनतुनश्यति ॥ ६ ॥ एवंश्रीकृष्णदेहोऽयमकर्मोत्थोननश्यति ॥ बोधेनबाध्यतेचैवस्वप्नेदृष्टइवेश्वरः ॥ ७ ॥ अन्योन्यबाधकोजाग्रतस्वप्नावात्मनिकल्पितौ ॥ नोत्पद्येतेननश्येतेरज्ज्वांसर्पसजाविव ॥ ८ ॥ आत्मेवहीश्वरोऽस्माकंधीदर्पणपृथक्कृतः ॥ धीनाशएवतद्वाधःकार्यत्वाद्धीश्चनश्यति ॥ ९ ॥ नस्वैश्वर्यमकार्यत्वाच्चनश्येत्प्रत्यगात्मनः ॥ बाढंवाधस्तुतस्यस्यान्मायाबाधेनसर्वथा' ॥ १० ॥ अत्रोक्तंवार्तिकसारे ॥ 'ब्रह्मत्वादेवजीवस्यभ्रांतजीवत्ववारणात् ॥ वाशित्वाद्याब्रह्मधर्माःशिष्यंते ऽतोऽयमीश्वरः ॥ ११ ॥ निवृत्तत्वाज्जीवधर्माभासंतेनैवकस्याचित् ॥ अनिवृत्ताईशधर्माअकर्मापादितत्वतः ॥ १२ ॥ भांतितेत्वीश्वरस्यापिबुद्धानांचस्वबुद्धितः । ईश्वरस्यततो धर्माःसंतुनत्वहविस्मयः ॥ १३ ॥ तिष्ठत्स्वपीशधर्मेषुधर्माणांमायिकत्वतः । ईशोनिर्धर्मकोबोध्योविमुक्तयर्थमुमुक्षुभिः'इति । प्रपंचस्तुतत्रैवदृष्टव्यः कस्यचिद्विदेहमुक्तादेः अयंचेश्वरोऽयमधर्मवत्स्वस्वबुद्धिभेदादर्पणवलिपिभेदादाकारभेदेनविष्णुरितिसांबइतिचशास्त्राद्भूयतेएवंतल्लोकोऽपिवैकुण्ठइतिकैलासइतिच । 'एकंसंतंबहुयाकल्पयन्तियोदेवानांनामथाएकएव'इत्यादिश्रुतिभ्यः । 'तंयथायथोपासतेतथेतःप्रेत्यभवति'इतिश्रुतेस्तद्भावनानावतांतसारूप्यप्राप्तिःक्रीडभृंगन्यायेनभवतिनतुतदैक्यप्राप्तिरितिष्युत्पादितंवेदांतकतके । केचित्तुपूर्वोक्तमनःप्रणिधानात्मकध्यानसंप्रदायानभिज्ञाएतल्लोकप्राप्तिरेवमुक्तिरयमेवेश्वरोनसमष्ट्याख्योऽन्यईश्वरोऽस्तीतिवदन्ति तेसर्वशास्त्रप्रसिद्धमुक्तौद्वैतादर्शनबाधमानाःस्वाप्ययसंपत्योरित्यादिन्यायेननहिद्रष्टुंष्टेर्विपरिलोपोविद्यतेऽविनाशित्वाभतु तद्वितीयमस्ति ततोऽन्यद्यद्विभक्तं पश्येदिति सुप्तिकैवल्ययोरविशेषाद्वैतादर्शनश्रवणेनचविरुध्यते । अनयैवचश्रुत्याद्वितीयाभावादेवद्वैतादर्शनंनतुह्रलोपादितिवदंत्याद्वैतस्यैन्द्रजालतुल्यत्वंदर्शितं तेन-

ईदृशंहरिंनमस्कृत्यव्यासस्यमतमथातोब्रह्मजिज्ञासेत्यादिसूत्रैर्निर्णीतंयद्ब्रह्माद्वैततत्प्रकर्षेणनानोपाख्यानोपबृंहणेनवक्ष्यामि । तत्रश्रद्धोत्पादनार्थमहर्षेरित्यादिव्यासविशेषणं ऋषीणांमंत्रद्रष्टृणांमहत् इतितन्मतस्यश्रोतव्यमुक्तं अद्भुतकर्मणइतिब्रह्माद्वैतप्रतिपत्त्युपायभूतेननानाख्यानदृष्टान्तप्रणयनेनविचित्रग्रंथकारित्वमुक्तं २५ आचख्युरिति कवयःक्रांतदर्शिनः २६ त्रैकालिकानामपिकवी नामेतदाख्यानेगुणमाह इदमिति ज्ञानंज्ञानसाधनंत्रयीरूपंद्विजातिभिस्त्रैवर्णिकैर्यद्धार्यतेतदिदमितिहासरूपेणत्रिपुल्लोकेषुजातितत्तममध्यमाधमजनेषुप्रतिष्ठितंज्ञानकरत्वेनेत्यर्थः २७ समयैःसंके तैः । 'समयाःशपथाचारकालसिद्धांतसंविदः'इत्यमरः । दिव्यमानुषैर्वैदिकलौकिकैःसंस्कृतप्राकृतैर्वा तथाह्यमृतमथनादौजलदिषुवृतादिपदप्रयोगोवेदनिघंटुप्रसिद्धोदृश्यते तथाजतुगृहदाहेपार्श्वचरादिषुक्षेत्रादिशब्दाभ्येच्छप्रसिद्धादृश्यते छंदोवृत्तैस्त्रिषुवादिच्छंदोतर्गतैरिन्द्रवज्रादिभिर्वृत्तैः २८ निष्प्रभेइति यत्प्रजानांबीजजगदुपादानमेकंनिमित्तान्तरानपेक्षमव्ययमपरिणामिकूटस्थवस्तुतद्बृहदंब्रह्मां डरूपमभूत् । 'तदात्मानंस्वयमकुरुत । सच्चत्यच्चाभावत्'इत्यादिश्रुतिभ्योब्रह्मणएवसर्वभावावगमात्कदांडमभूदित्याकांक्षायामस्मिन्प्रजानांबीजेनिष्प्रभेप्रकर्षेणभानंविशेषविज्ञानरूपायाकारतद्र हितेसति प्रलयकालेबुद्धिबोद्धव्ययोरभावात् निरालोकेआलोक्यतेऽनेनेत्यालोकःसत्त्वमीश्वरोपाधिभूतंविशेषशक्तिमन्मायाख्यंतद्रहिते मायायाअप्यभावेकुतोऽडोत्पत्तिरतआह सर्वतस्तमसावृत

महर्षेःपूजितस्येहसर्वलोकैर्महात्मनः ॥ प्रवक्ष्यामिमंतपुण्यंव्यासस्याद्भुतकर्मणः २५ आचख्युःकवयःकेचित्संप्रत्याचक्षतेपरे ॥ आख्यास्यंतितथैवान्येइति हासमिमंभुवि २६ इदंतुत्रिपुल्लोकेषुमहज्ज्ञानंप्रतिष्ठितम् ॥ विस्तरेश्वसमासैश्वधार्यतेयद्विजातिभिः २७ अलंकृतंशुभैःशब्दैःसमयैर्दिव्यमानुषैः ॥ छंदोवृत्तैश्चविविधैरन्वितंविदुषांप्रियम् २८ निष्प्रभेऽस्मिन्निरालोकेसर्वतस्तमसावृते ॥ बृहदंडमभूदेकंप्रजानांबीजमव्ययम् २९ युगस्यादौनिमित्तंतन्महदिव्यंप्रचक्ष ते ॥ यस्मिन्संश्रूयतेसत्यंज्योतिर्ब्रह्मसनातनम् ३० अद्भुतंचाप्यर्चित्यंचसर्वत्रसमतांगतम् ॥ अव्यक्तंकारणंसूक्ष्मंयत्तत्सदसदात्मकम् ३१ यस्मात्पितामहो जज्ञेप्रभुरेकःप्रजापतिः ॥ ब्रह्मासुरगुरुःस्थाणुर्मनुःकःपरमेष्ठयथ ३२ प्राचेतसस्तथादक्षोदक्षपुत्राश्चसप्तवै ॥ ततःप्रजानांपतयःप्राभवन्नेकविंशतिः ३३

इति मायायाआवरणशक्तिरूपात्तच्छातमसएवस्वप्नप्रपंचवदंडमुत्पन्नमित्यर्थः । तथाचश्रुतिः । नोव्योमापरोयदितिमुष्टेःप्रागव्याकृताख्यमायायाअपिसर्वंनिषिध्य'तुच्छयेनाभ्वपिहितंयदासीत् तमसस्तन्महिनाजायतैकं'इतितमोमात्रात्सृष्टिर्दर्शयति २५ युगस्यब्रह्मकल्पस्यादौजातंतन्निमित्तंचतुर्विधभूतग्रामोपादानं यस्मिन्ब्रह्मप्रविष्टमितिशेषः । 'तत्सृष्टातदेवानुप्राविशत्'इतिश्रुतेः । कित्तत्सत्यंविकारत्वहीनं । वाचारंभणंविकारइतिविकारस्यानृतत्वश्रुतेः । किंजडप्रकृतिरूपं न ज्योतिश्चिद्रूपं सनातनंसततैकरूपं ३० अद्भुतं प्रत्यगात्मत्वेपिदुर्ज्ञेयत्वात् आर्चित्यंवाङ्म नसातीतत्वात् सर्वत्रदेशेकालेवस्तुनिचसमतांसाभ्यंएक्यमितियावत् गतंप्राप्तं अव्यक्तमव्याकृतं । कारणहेतुः सूक्ष्मंवाच्यंदिश्याविषयत्वात् सदसदात्मकंतुच्छातुच्छव्यावृत्तस्वरूपं अनिर्वचनी यमित्यर्थः ३१ यस्मादंडात्पितामहः सवैशरीराप्रथमः 'हिरण्यगर्भःसमवर्तताप्रे'इत्यादिश्रुतिप्रसिद्धः अस्यरजःसत्त्वतमोगुणप्रधानानित्रीणिरूपाण्याह ब्रह्मा सुरगुरुर्विष्णुः स्थाणुरुद्रः ब्रह्मणो विभूतीःसृष्टिकर्मप्रधानाआह मनुरित्यादिना ३२ दक्षपुत्राःसप्त । 'क्रोधस्तमोदमश्चैवविक्रीतोथांगिरास्तथा ॥ कर्दमोश्चश्वसत्तैरेदक्षपुत्राःप्रकीर्तिताः'इत्यन्यत्रोक्ताः । एकविंशतिर्मरीचपादयः सप्त मनवश्चतुर्दशेति यथोक्तंब्रह्मांडपुराणे । ऋषयःसप्तपूर्वैर्येमनवश्चतुर्दश ॥ एतेप्रजानांपतयएभिःकल्पःसमाप्यते'इति ३३

विष्णोर्विभूतिपालनकर्मप्रधानामर्शयतामाह पुरुषश्चेति यंमत्स्यकूर्ममैरालादिविग्रहं ३४ स्थाणोर्विभूतीःसंहारकर्मप्रधानाआह यक्षाइति । ततोब्रह्मांडाद्ब्रह्मर्ष्याद्याःकृत्स्नसंसारसंहारकज्ञान प्रधानाः ३५ आपइत्यादिकंषट्कंवह्निपुरुषयोरप्युपलक्षणं दिशःद्यौरित्येताभ्यांतदभिमानिनौचंद्रसूर्यौगृह्येते अंतरिक्षमाकाशः एतच्चसूर्यष्टकंस्थाणोरेवविभूतिः ३६ संवत्सरादिःकालोऽपि संहारकत्वात्स्थाणोरेवविभूतिः यच्चान्यदपिदृष्टंश्रुतंवातत्सर्वततएवांडात्संभूतमितिपूर्वेणसंबंधः ३७ यदिदंदृश्यते बाध्यरूपादि आंतरंचारंकारतद्धर्मसुखदुःखादिसाक्षिदृश्यं तत्सर्वंयुगक्षयेकल्पांतपुनः संक्षिप्यतेकूर्मांगवत्तिरोभवतिस्वायिष्ठानेब्रह्मण्येवशुकाविवरजतं ३८ प्रतिकल्पंमुष्टेःसमाननामरूपत्वमाह यथेति ३९ कल्पानामान्त्यमाह एवमिति अनाद्यंतंपरमात्मावगत्यवसानं ४० एवंपिंडब्र ह्मांडात्मिकांजडसृष्टिमुक्तातदभिमानिचेतनसृष्टिमाह त्रयस्त्रिंशदिति । शाकल्यब्राह्मणेत्रयश्चत्रीचशतात्रयश्चत्रीचसहस्रेत्याद्युपक्रम्यमहिमानएवैषामेतेत्रयस्त्रिंशदेवदेवाइत्युक्तेत्रयस्त्रिंशदेवदेवास्तावन्ति शतानिसहस्राणिवातेषामेवविभूतिरित्यर्थः तेचाष्टौवसवएकादशरुद्राद्वादशादित्याः इंद्रःप्रजापतिश्चतुर्वसवःपृथिव्यग्नीअंतरिक्षवायू आदित्यदिवौ चंद्रोनक्षत्राणिच रुद्राएकादशेंद्रियाणि आदित्याद्वादशमासाः इंद्रःपर्जन्यः प्रजापतिर्यज्ञः एतेषामभिमानिनश्चेतनाअत्रविवक्षिताः शरीरमुष्टेःप्रागुक्तत्वात् सोर्यसृष्टिसंक्षेपः विस्तरस्त्वन्यत्रोक्तः । 'तिस्रःकोट्यचतुरुद्राणामादित्या

पुरुषश्चाप्रमेयात्मायंसर्वऋषयोविदुः ॥ विश्वेदेवास्तथादित्यावसवोऽथाश्विनावपि ३४ यक्षाःसाध्याःपिशाचाश्चगुह्यकाःपितरस्तथा ॥ ततःप्रसूताविद्वांसःशिष्टाब्रह्मर्षिसत्तमाः ३५ राजर्षयश्चबहवःसर्वैःसमुदितागुणैः ॥ आपोद्यौःपृथिवीवायुरंतरिक्षंदिशस्तथा ३६ संवत्सरर्तवोमासाःपक्षाहोरात्रयःक्रमात् ॥ यच्चान्यदपितत्सर्वंसंभूतंलोकसाक्षिकम् ३७ यदिदंदृश्यतेकिंचिद्भूतंस्थावरजंगमम् ॥ पुनःसंक्षिप्यतेसर्वजगत्प्राप्तेयुगक्षये ३८ यथर्तावृतुलिंगानि नानारूपाणिपर्यये ॥ दृश्यंतेतानितान्येवतथाभावायुगादिषु ३९ एवमेतदनाद्यंतंभूतसंहारकारकम् ॥ अनादिनिधनंलोकेचक्रंसंपरिवर्तते ४० त्रयस्त्रिंशत्सहस्राणित्रयस्त्रिंशच्छतानिच ॥ त्रयस्त्रिंशच्चदेवानांसृष्टिःसंक्षेपलक्षणा ४१ दिवःपुत्रोबृहद्भानुश्चक्षुरात्माविभावसुः ॥ सवितासक्रचीकोऽर्कोभानु राशावहोरविः ४२ पुत्राविस्वतःसर्वेसह्यस्तेषांतथावरः ॥ देवभ्रातृनयस्तस्यसुभ्राडितिततःस्मृतः ४३

नादशस्मृताः ॥ अग्नीनांपुत्रपौत्रंतुसंख्यातुंनेवशक्यते'इति ४१ कतमएकादेवतेतिप्राणइतिसब्रह्मेत्युपसंहारेतत्रैवोक्तमेकसूत्रात्मानंचेतनंविवक्षित्वातद्विभूतयोऽन्येचेतनाइत्याह दिवःपुत्रइत्यादि नासुविस्तरादित्येतेन दिवोनानारूपेणद्योतमानायामायायाःपुत्रइवपुत्रोर्गर्भस्थत्वात् मायायांचित्प्रतिबिंबःसूत्रात्मेत्यर्थः तस्यैवावयवाबृहद्भान्वादयएकादशसमनस्केंद्रियाधिष्ठातृदेवताः । दिग्वातार्कमेतेतौश्विहर्षोद्रोपेंद्रमित्रप्रजापतिबृहस्पतिसंज्ञाअप्यत्रसूर्यपर्यायैरेवाभिधीयंते सूर्यात्माजगतस्तस्थुषश्चेतिश्रुतेस्तद्विभूतयोऽन्यादेवताइतिसंस्मृतेश्चदिगादीनांसूर्यविभूतित्वात् । सवृहत्सभानुः सचक्षुरितिप्रत्येकंतच्छब्दःसंबध्यते अत्रबृहदादिपदार्थस्तु । 'बृहद्वचोममयत्वेनश्रोत्रमिंद्रियमुच्यते ॥ द्रव्याणांभासनाद्भानुशब्देनोक्तंत्वग्निंद्रियं ॥ १ ॥ चक्षुःप्रसिद्धमात्मातुमेयस्त्वादसर्गेंद्रियं ॥ वागग्निदेवत्वनेविभावसुपदोदिता ॥ २ ॥ कर्मणांप्रसवात्पाणीमतौसवितृशब्दितौ ॥ विशिष्टगतिमत्त्वादप्यर्कःपादेंद्रियंमतं ॥ ३ ॥ उपस्थःस्यादचीकारख्यऋचांसर्वो गतेजसां ॥ संगमोऽ तिकालेत्त्रेत्येवमेवमरीचिकः ॥ ४ ॥ वायुराशावहःप्रोक्तोभासनादवनाशसः ॥ भानूरविश्चोच्येतौप्राणपायुपदोदितौ'इति ॥ ५ ॥ ४२ पुत्राःप्रतिबिंबाः विवस्वतःसूर्यवत्सर्वावभासकचै तन्यस्य । यद्वाविशेषेणवस्तेआच्छादयतिसर्वज्ञेयंव्याप्नोतीतिविवोज्ञानंतद्भान् आजानसिद्धज्ञानवान्ब्रह्मा । 'ज्ञानमप्रतिमंयस्यैवैराग्यंचजगत्पतेः ॥ ऐश्वर्यंचैवधर्मश्चसहसिद्धंचतुष्टयं'इतिसंस्मृतैः ।-

तस्यपुत्र्यपिभार्याभूताद्योः । 'प्रजापतिर्वैस्वांदुहितरमभ्यःयायदिवमित्यन्यमाहुः' इति श्रुतेस्तस्यामुत्पन्ना बृहद्भान्वादय इति ज्ञेयं । पुराविष्वत्स इति पाठे विष्वत्तः संबधीदिवः पुत्र इति योज्यं । महामैवम
 त्थोमनुः स्वार्थेऽद्यत् तेषां मध्येवरः श्रेष्ठो बुद्धितत्त्वाभिमानात्पथः तस्य तनयो देवभ्रातृदेवैरिन्द्रियैर्भ्राजते दीप्यते इत्यहंकारो देवभ्रातृ । अहमिदं पश्याम्यहमिदं शृणोमीत्याद्यनुभवात् । तस्य पुत्रः सुभ्रातृभौ
 तिकं मनस्तद्धि संकल्पविकल्पात्मकं सत्सर्वविषयप्रकल्पकं तत्तद्विषयरूपेण सुतरां स्पष्टं भ्राजते इति सुभ्रातृपदवाच्यं यथोक्तमक्षपादैः रूपादयो विषयाः संकल्पकृता इति । रत्नगर्भस्तु तत्र सृज्यसंसार्ययोरिति वा
 हुल्येव कुंतन्मध्यसंक्षेपतो देवानां सृष्टिमाह त्रयस्त्रिंशदिति त्रयस्त्रिंशद्यनितान्येव शतानिर्बिंदुप्रययुक्तानि पुनस्तान्येव त्रयस्त्रिंशत्सहस्राणि च बिंदुश्चतुष्टययुतानि तदा त्रयोत्त्रिंशत्कोटय इत्यर्थः देवानां सृष्टिः सृज्य
 माना देवाः । कृदभिहितोभावो द्रव्यवत्प्रकाशत इति न्यायात् । यद्वा त्रयस्त्रिंशाधिकशतत्रययुक्तषट्त्रिंशत्सहस्राणि देवानां संक्षेपतः । तत्र तावद्ब्रह्मणो जन्म समनंतरमेव प्रथमकल्पे सृष्टिक्रममाह दिवः पुत्र इत्या
 दिना अतएवेतत्कल्पीयसूर्यवंशसृष्टिक्रमविरोधो नाशं कनीयः । दिवः पुत्र इत्येकं नाम दिवः पुत्रादयो द्वादश विष्वत्तः सूर्या जाताः मकारलोपश्छांदसः तेषां सख्योऽवरः कनिष्ठः मय इति च पाठः तस्य पृथक्
 निर्देशो वंशकरत्वात् तेभ्यः सख्यवंश्येभ्य एवायमेतत्कल्पीयकुरुवंशादिसहस्रस्तस्मिन्कल्पेऽप्येवं वंशानां संभवात् अतएव यदुभरतययाति वंशानां पृथगुपादानं यद्वा तेभ्य एवेदानीमिहोत्पन्नेभ्यः कुरुवंशा
 दय इत्यर्थः । विमलबोधव्याख्याऽत्र दिवः पुत्र इत्यारभ्य संभूता बहवो वंशा इत्येतेन । ननु द्वौ वंशौ राजा मिहोत्पन्नौ सूर्यवंशश्चंद्रवंशश्च तत्रादित्यवंशस्तावत् ब्रह्मणो मरीचिर्मरीचिः कश्यपः कश्यपादिव स्वाविवस्व
 तोमनुर्मनोरिक्षा कुरिक्षा कोविंकुक्षिः स एव शशादस्ततः काकुत्स्थस्तस्मादनेनास्ततः पृथुः पृथोराद्रस्ततो बृहदश्वस्तस्मात्कुंभुमारादयो यावन्मरुत इति तावदादित्यवंशः । सौमवंशस्तावत् ब्रह्मणोऽत्रिरेः
 सोमः सोमादुधस्ततः पुरुरवाः पुरुरवस आयुरायोर्नहुषस्ततो ययातिर्ययातेः पुरुप्रभृतयो यावदेव वज्रपुत्र इति । एतौ द्वौ राजवंशौ ततः केमीदिवः पुत्रादयो राजानः तथा पुराविष्वत्तश्चेति न संगतं विष्वत्तः
 पूर्वकश्यपस्ततः पूर्वब्रह्माततश्च कथमुच्यते पुराविष्वत्तश्चेति तथा सुभ्राजश्च त्रयः पुत्रादशज्योतिरादय इत्यपि न संगतं ते हि दशज्योतिरादयः पार्थिवा उभयोरपि वंशयोः पुराणेतिहासादिषु न श्रूयंते अत्रोच्यते
 काचिदसंगतिर्नात्र तत्र दिवः पुत्रस्तावदादित्य एव स्वरश्मिभिर्दिवः पूरणात् बृहद्भानुरपि स एव बृहंतो विश्वव्यापका भानवोऽस्येति च भुवि विश्वप्रकाशकत्वात् आत्मा च स एव । सहिब्रह्मजोतिरित्यागमप्रामाण्या
 दिभावसु श्रस एव ऋतुषु विविधप्रकारारश्मयो यस्य सविता च स एव ऋतुक्रमेण लोकोपकारार्थं सलिलगर्भप्रसवात् मरीचिकः स एव लोकोपकारार्थं मरीचीन् कायति कीर्तयति प्रकाशयतीति यावत् मरीचिभिः
 सहस्ररश्मिभिः कीर्तयत इति वा अर्कः ऋसृगतौ स्मृतो धातुस्तस्मात्कप्रत्ययः स्मृतः । गतौ यस्मात्परो नास्ति तस्मादर्कः स उच्यते । भानुः स एव लोकोपका
 रार्थं भाः नौति प्रस्तौतीति आशावह इति लोकानामाशामावहत्पाराध्यमानः सफलीकरोति । रविरिति । 'अवेतिरक्षणे धातुः प्रत्ययेऽस्य रुडगमः । अवतिर्नीनिर्मां लोकां स्तेना सौरविरुच्यते' इति । पुरेति
 पुराकल्पे एते दिवः पुत्रादयः पुंशब्दा विष्वत्तो वाचकाः पठ्यंते पुराकल्पविद्धिः तेषां शब्दानां मध्येऽवरोजघन्यो मयशब्दः मयशब्दोऽपि गर्भधारकत्वाच्च कतया पावनाद्वा अनघतया पठ्यते मय्योमहीगर्भाधायक
 त्वात् । उक्तं च । 'पौषस्य कृष्णसप्तम्यां मया स ह भवेद्विः । देवभ्रातृ तनयस्तस्य' इति तस्य मयानंतरं देवान् भ्राजयति रश्मिभिः तनयो विस्तारकः तस्मादनंतरं सुभ्राडितिसुषुशीलः पुत्रः सुभ्राजसोऽनंतरं त्रयः
 पुत्रादशज्योतिरादयो ग्रहनक्षत्रतारकाप्रकाशकारश्मयः प्रादुरासन् ते च पूराणां जगतस्त्राणां द्वापावनाद्वाऽनघयो नित्वात् पुत्रा उच्यंते बहुशशास्यवामीयि सूक्ते पुत्रशब्दो रश्मिषु हृष्टो विस्तराति शयाभ्य
 उच्यते अत्र दशशतसहस्रशब्दारश्मिबहुत्ववाचकास्तेभ्योऽयं कुरुवंशश्चेत्याद्युच्चावचोभयवंशप्रभवराजाभिधानमस्तु सूर्यस्यैवोभयवंशहेतुत्वकथनपरं । तथाहि आदित्यान्मनुर्मनोरिक्षा कुरित्या
 दिपौत्रः सूर्यवंशः तथाऽऽदित्यान्मनुर्मनोरिडाइडातः पुरुरवा इत्यादिद्वौ हि त्रयः सौमवंश इति । अतएभिः श्लोकेरादित्यस्तुतिभिस्तन्मूलकत्वं कथितं । उक्तं च 'आदित्यमूलमखिलं त्रैलोक्यं यदुनंदन ।
 भवत्यस्माज्जगत्सर्वं स देवा सुरमानुष' इत्यादिसर्वमवदातम् ४३

दशज्योतींषि 'धूम्राऽङ्घ्रिर्गुप्ताज्वलिनी ज्वालिनो विस्फुलिङ्गिनी । सुश्रीः सुरुपा कपिला हव्यकव्यवहा तथा' इति दशकलारूपाणि यस्य सदशज्योतिरग्निः । शतज्योतिश्चंद्रः सहिहव्यायतनः । 'चंद्रमामनसो
 भूत्वा हृदयं प्राविशत्' इति श्रुतेः । हृदयस्य च शतं चैकाचनाड्यस्तासां मूर्धन्या सौरीक्रममुक्तिस्थानप्रापिका इतराः शतं जन्मानंतरं हेतुगतिप्रदास्तासां प्रकाशकत्वाच्चंद्रः शतज्योतिः । सहस्रज्योतिः सूर्यः ।
 ज्योतेरितीदं त्वमार्थं ४५ तेभ्यः समष्टिमनः कल्पितेभ्योऽग्निचंद्रसूर्येभ्यः क्रमादयं पुरोवर्ती ब्राह्मणवंशः कुर्वदिवंशश्चाकुवंशश्च संभूता इति योज्यं तादृशावग्रे ब्राह्मणउत्पन्न इति चकाराद्वा लभ्यते ।
 आग्नेयो वै ब्राह्मणश्रुते ब्राह्मणस्याग्निवंश्यत्वं इतरेषां चंद्रसूर्यवंश्यत्वं प्रसिद्धमेव ४६ राजर्षीणां राज्ञा मृषीणां चैतिर्द्वंद्वः भूतसर्गाः जरायुजांडजस्वेदजोद्भिज्जसृष्टयः ४७ भूतस्थानानीति नृणां वासस्थाना
 निराजकृतानि दुर्गनगरादीनि ब्राह्मणकृतानि तीर्थेष्टादीनि त्रिविधं रहस्यं धर्मरहस्यं कृष्णद्रोहिणोऽपिशिशुपालस्य कृष्णे कृत्वप्राप्तिस्तत्र रहस्यं यथा कथं चिती प्राभिनीवेशेन ध्यानमेव श्रेय इति सोऽधर्मा
 भासोऽपि धर्म एव तथा हि साफलो धर्मोऽप्यधर्म एव यथा सत्यवादिनश्चोरेभ्यः कार्पटिकमार्गं तत्वेनोपदिशत इति । एवमर्थकामयोरपि रहस्यमूर्धं । वेदाः कर्मकांडः योगउपासनाकांडः सविज्ञानो

सुभ्राजस्तु त्रयः पुत्राः प्रजावंतो बहुश्रुताः ॥ दशज्योतिः शतज्योतिः सहस्रज्योतिरेव च ४४ दशपुत्रसहस्राणि दशज्योतेर्महात्मनः ॥ ततो दशगुणाश्चान्ये शतज्यो
 तेरिहात्मजाः ४५ भूयस्ततो दशगुणाः सहस्रज्योतिषः सुताः ॥ तेभ्योऽयं कुरुवंशश्च यदूनां भरतस्य च ४६ ययातीक्ष्वाकुवंशश्च राजर्षीणां च सर्वशः ॥ संभू
 ता बहवो वंशा भूतसर्गाः सुविस्तराः ४७ भूतस्थानानि सर्वाणि रहस्यं त्रिविधं च यत् ॥ वेदायोगः सविज्ञानो धर्मोऽर्थः काम एव च ४८ धर्मकामार्थयुक्तानि शास्त्राणि
 विविधानि च ॥ लोकयात्राविधानं च सर्वं तद्दृष्ट्वा नृषिः ४९ इतिहासाः सवैयाख्या विविधाः श्रुतयोऽपि च ॥ इह सर्वमनुक्रांतमुक्तं ग्रंथस्य लक्षणम् ५० विस्तीर्यै
 तन्महज्ज्ञानमृषिः संक्षिप्य चाब्रवीत् ॥ इष्टं हि विदुषां लोके समासव्यासधारणम् ५१ मन्वादिभारतं केचिदास्तीकादितथापरे ॥ तथोपरिचराद्यन्ये विप्राः
 सम्यगधीयते ५२ विविधं संहिताज्ञानं दीपयंति मनीषिणः ॥ व्याख्यातुं कुशलाः केचिद्व्याख्यानधारयितुं परे ५३ तपसा ब्रह्मचर्येण व्यस्य वेदं सनातनम् ॥
 इतिहासमिदं चक्रे पुण्यं सत्यवती सुतः ५४

ज्ञानकांडसहितः । धर्मः स्मार्तः अर्थकामौ लोकप्रसिद्धौ ४८ धर्मेति एतन्नयमतिपादकानि शास्त्राणि मीमांसाकोककामंदकानि । लोकयात्राविधानं च लोकयात्रायेन निर्वहति तस्याऽऽयुर्वेदधनुर्वेदगार्थं
 वेदादेविधानं ज्ञापनं च एतत्सर्वं तेभ्यः संभूतमिति पूर्वैण संबधः सर्वतद्दृष्ट्वा नृयोगबलेन ऋषिर्व्यासः ४९ सवैयाख्याः व्याख्यामधिकृत्य कृतो ग्रंथो वैयाख्यस्तद्युक्ताः यथा ब्रह्मविदाप्रोतिपरमितिसूत्र
 स्य व्याख्यासत्यं ज्ञानमिति मंत्रः अनुव्याख्यानं तस्माद्वा एतस्मादिति ब्राह्मणं । एवमत्रापि प्रथमेऽध्याये सूत्रितस्यार्थस्य द्वितीयतृतीयाध्यायां व्याख्यानमुत्तरग्रंथेनानुव्याख्यानं च विविधाः लिंगा
 दिनार्थप्रत्यायकाः प्रपाः कर्तव्या इत्यादि स्मृतिमूलभूताः धन्वन्निव प्रपासित्वमग्रे इत्यादयः । हे अग्ने त्वं धन्वन्निरुदके प्रवेशे प्रवेष्टुं लोकात् कृत्स्निकरोऽसीति तदर्थः प्रपासित्यत्रासंधिश्छांदसः । इहेति
 अनुक्रांतमनुक्रमेणोक्तमिदमेव यथोक्तं ग्रंथस्य लक्षणं विषयः प्रतिपाद्योर्थः ५० समासः संक्षेपः व्यासो विस्तरः ५१ वर्णानुपूर्वीभेदेऽपि प्रतिकल्पमर्थानां समानानामरूपक्रमत्वाद्वा रतारंभे मतभेदमाह
 मन्वादीति मनुर्मन्त्रो नारायणं नमस्कृत्येति आनमो भगवते वासुदेवायेति वा तदादि इति प्राश्नः । दिवः पुत्रो वैवस्वतमह्यसंज्ञो मनुस्तदादीति तत्त्वं आस्तीकमास्तीकचरितं तदादि उपरिचरो वसुस्तश्चरिता
 दिवा ५२ बह्वर्थत्वादि विविधज्ञानं दीपयंति प्रकाशयंति ५३ व्यस्य वेदमाध्वर्गवादि कांडशो विभज्य तेन वेदार्थोऽत्र संगृहीत इति दर्शितं ५४

तदाख्यानवरिष्ठसहस्रदिअच्छेद्यमरैरपीत्येतोऽर्थः स्पष्टार्थः ५५ । ५६ । ५७ । ५८ अभ्याशेसमिपे वसुरुपरिचरस्तस्यकन्यावासवीसत्यवतीतस्याः पुत्रोवासवेयोव्यासः ५९ कृष्णो व्यासः ६० । ६१ । ६२ उन्मेषमुपबृंहणं ६३ । ६४ । ६५ । ६६ पाशुपतं पशूनां जीवानां पत्युरंतर्थाभिणइदं माहात्म्यं पाशुपतं हेतुना सात्त्विकादिकर्मणा समंतुल्यं ६७ । ६८ कल्पानां

पराशरात्मजो विद्वान्ब्रह्मर्षिः संशितव्रतः ॥ तदाख्यानवरिष्ठसहस्रदिपायनः प्रभुः ५५ कथमध्यापयानीह शिष्यानि त्वन्वचिंतयत् ॥ तस्य तच्चिंतितं ज्ञात्वा ऋषेर्द्वैपायनस्य च ५६ तत्राजगाम भगवान्ब्रह्मालोकगुरुः स्वयम् ॥ प्रीत्यर्थं तस्य चैवर्षे लोकानां हितकाम्यया ५७ तं दृष्ट्वा विस्मितो भूत्वा प्रांजलिः प्रणतः स्थितः ॥ आसनं कल्पयामास सर्वैर्मुनिगणैर्वृतः ५८ हिरण्यगर्भमासीनं तस्मिंस्तु परमासने ॥ परिवृत्यासनाभ्याशेवासवेयः स्थितोऽभवत् ५९ अनुज्ञातोऽथ कृष्णस्तु ब्रह्मणा परमेष्ठिना ॥ निषसादासनाभ्याशे प्रीयमाणः शुचिस्मितः ६० उवाच समहाते जा ब्रह्माणं परमेष्ठिनम् ॥ कृतं मये दंभगवन्काव्यं परमपूजितम् ६१ ब्रह्मन्वेद रहस्यं च यच्चान्यत्स्थापितं मया ॥ सांगोपनिषदां चैव वेदानां विस्तरक्रिया ६२ इति हासपुराणानां मुन्मेषं निर्मितं च यत् ॥ भूतं भव्यं भविष्यं च त्रिविधं कालसंज्ञितम् ६३ जरा मृत्युभयव्याधिभावाभावविनिश्चयः ॥ विविधस्य च धर्मस्य ह्यश्रमाणां च लक्षणम् ६४ चातुर्वर्ण्यविधानं च पुराणानां च कृत्स्नशः ॥ तपसो ब्रह्मचर्यस्य पृथिव्याश्चंद्रसूर्ययोः ६५ ग्रहनक्षत्रताराणां प्रमाणं च युगैः सह ॥ ऋचो यजूंषिसामानि वेदाध्यात्मंतथैव च ६६ न्यायशिक्षाचिकित्सा च दानं पाशुपतं तथा ॥ हेतुनैव समं जन्मदिव्यमानुषसंज्ञितम् ६७ तीर्थानां चैव पुण्यानां देशानां चैव कीर्तनम् ॥ नदीनां पर्वतानां च वनानां सागरस्य च ६८ पुराणां चैव दिव्यानां कल्पानां युद्धकौशलम् ॥ वाक्यजातिविशेषाश्च लोकयात्राक्रमश्च यः ६९ यच्चापि सर्वगं वस्तु तच्चैव प्रतिपादितम् ॥ परं लेखकः कश्चिदेतस्य भुवि विद्यते ७० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तपो विशिष्टादपि वै विशिष्टान्मुनिसंचयात् ॥ मन्ये श्रेष्ठतरं त्वं वै रहस्यज्ञानवेदनात् ७१ जन्मप्रभृति सत्यांते वेद्मि गां ब्रह्मवादिनीम् ॥ त्वया च काव्यमित्युक्तं तस्मात्काव्यं भविष्यति ७२ अस्य काव्यस्य कव्यो न समर्था विशेषणे ॥ विशेषणे गृहस्थस्य शेषास्त्रय इवाश्रमाः ७३ काव्यस्य लेखनार्थाय गणेशः स्मर्यतां मुने ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमाभाष्य तं ब्रह्मा जगाम स्वं निवेशनम् ७४ ततः स स्मारहेरं व्यासः सत्यवतीसुतः ॥ स्मृतमात्रो गणेशानो भक्तचिंतितपूरकः ७५ तत्राजगाम विघ्नेशो वेदव्यासो यतः स्थितः ॥ पूजितश्चोपविष्टश्च व्यासेनोक्तस्तदाऽनघ ७६ लेखको भारतस्यास्य भवत्वं गणनायक ॥ मयैव प्रोच्यमानस्य मनसा कल्पितस्य च ७७ श्रुत्वा तत्प्राह विघ्नेशो यदि मे लेखनीक्षणम् ॥ लिखतो नावतिष्ठेत्तदास्यां लिखको ह्यहम् ७८

धनुर्वेदोक्तशस्त्रादिविधानां दुर्गतेनाव्युहरचनादिविधानां वा । 'कल्पः शास्त्रे विद्यो न्याये संवर्ते ब्रह्मणो दिने' इति मेदिनी वाक्यजातिविशेषाः राजा मातृ चेटादिवक्तृविशेषप्रयुक्तवैलक्षण्यानि स्तुतिर्निंदा न्यायदेशादयो वापरकृत्यादिरूपार्थवादभेदावा लोकयात्राक्रमो नीतिशास्त्रं ६९ । ७० मुनिसंख्यां मुनिसंभूता विशिष्टात्कुलैः ७१ गां वाचं ब्रह्मवादिनीं वेदवादिनीं ७२ विशेषणे अतिशायने ७३ । ७४ । ७५ यतो यत्र देशे ७६ । ७७ । ७८

अबुध्वा अर्थमिति शेषः ओमित्युक्तीकारे ७९ ग्रंथग्रंथिते दुर्गते स्थानं ८० । ८१ श्लोककूटश्लोकेषु गूढार्थं अन्यार्थत्वे सत्यर्थोत्तरप्रत्यायकत्वमित्यर्थः अर्थस्य प्रमेयस्य गूढत्वात् प्रश्रितस्य प्रमेयेण स्वप्रकाशार्थोत्तरशब्दप्रमाणतस्यापि गोप्यादिवृत्तिभेदेन गूढत्वं यथा मत्स्यः स्वप्रकृतिमिषतीति ८२ यद्यदायावत् ८३ कारकमिति तु मुम्बुलौ क्रियायां क्रियार्थायामिति मुलाने प्रोम्बिलनं कर्तुमिति यर्थः एतत्प्रकाशनं कृतमिति तृतीयेनान्वयः ८४ । ८५ प्रकाशनं विकसनं ८६ । ८७ विटंकाः पशुपवेशनस्थानानि 'कपोतपालिकायां तु विटं कपुं न पुंसकं' इत्यमरः ८८ सारो मज्जा ८९

व्यासोऽप्युवाच तं देवमबुद्धामालिख कचिद् ॥ ओमित्युक्ता गणेशोऽपि बभूव किल लेखकः ७९ ग्रंथग्रंथितदाचक्रमुनिगूढं कुतूहलात् ॥ यस्मिन् प्रतिज्ञया प्राह मुनिर्द्वैपायनस्त्विदम् ८० अष्टौ श्लोकसहस्राणि अष्टौ श्लोकशतानि च ॥ अहं वेद्मि शुको वेति संजयो वेति वानवा ८१ तच्छ्लोककूटमद्यापि ग्रथितं सुदृढं मुने ॥ भेतुं न शक्यतेऽर्थस्य गूढत्वात् प्रश्रितस्य च ८२ सर्वज्ञोऽपि गणेशो यत्क्षणमास्ते विचारयन् ॥ तावच्चकार व्यासोऽपि श्लोकानन्यान् बहूनापि ८३ अज्ञानतिमिरांधस्य लोकस्य तु विचेष्टतः ॥ ज्ञानां जनशलाकाभिर्नेत्रोन्मीलनकारकम् ८४ धर्मार्थकाममोक्षार्थैः समासव्यासकीर्तनैः ॥ तथा भारतसूर्येण नृणां विनिहतं तमः ८५ पुराणपूर्णचंद्रेण शुतिज्योत्स्नाः प्रकाशिताः ॥ नृबुद्धि कौरवाणां च कृतमेतत्प्रकाशनम् ८६ इति हासप्रदीपेन मोहावरणघातिना ॥ लोकगर्भगूढं कृत्स्नं यथावत्संप्रकाशितम् ८७ संप्रहाध्यायबीजो वै पौलोमास्तीकमूलवान् ॥ संभवस्कंधविस्तारः सभारण्यविटंकवान् ८८ अरणीपर्वरूपाट्यो विराटोद्योगसारवान् ॥ भीष्मपर्वमहाशाखोद्रोणपर्वपलाशवान् ८९ कर्णपर्वसितैः पुष्पैः शल्यपर्वसुगंधिभिः ॥ स्त्रीपर्वेषीकविश्रामः शांतिपर्वमहाफलः ९० अश्वमेधामृतरसस्त्वाश्रमस्थानसंश्रयः ॥ मौसलः श्रुति संक्षेपः शिष्टद्विजनिषेवितः ९१ सर्वेषां कविमुख्यानामुपजीव्यो भविष्यति ॥ पर्जन्यइव भूतानामक्षयो भारतदुमः ९२ ॥ सौतिरुवाच ॥ तस्य वृक्षस्य वक्ष्यामिशश्च त्पुष्पफलोदयम् ॥ स्वादु मेध्यरसोपेतमच्छेद्यमरैरपि ९३ मातुर्नियोगाद्धर्मात्मागां गेयस्य च धीमतः ॥ क्षेत्रे विचित्रवीर्यस्य कृष्णद्वैपायनः पुरा ९४ त्रीन ग्रीनिव कौरव्यान् जनयामास वीर्यवान् ॥ उत्पाद्य दृतराष्ट्रं च पांडुं विदुरमेव च ९५ जगाम तपसे धीमान् पुनरेवाश्रमं प्रति ॥ तेषु जातेषु वृद्धेषु गतेषु परमांगतिम् ९६ अब्रवीद्भारतं लोके मानुषेऽस्मिन् महावृषिः ॥ जनमेजयेन पृष्ठः सन् ब्राह्मणैश्च सहस्रशः ९७ शशास शिष्यमासीनं वैशंपायनमंतिके ॥ स सदस्यैः सहासीनः श्रावयामास भारतम् ९८ कर्मांतरेषु यज्ञस्य चोद्यमानः पुनः पुनः ॥ विस्तरं कुरुवंशस्य गांधार्याधर्मशीलताम् ९९

विश्रमंत्यस्यामिति विश्रामशब्दाया ९० आश्रमेति आश्रमवासिकस्थंडिलः मौसलादिग्रंथः श्रुतिस्थानीयदीर्घशाखांतः ९१ । ९२ पुष्पधर्मः फलं मोक्षस्तदुभयं सत्याख्यं । 'पुष्पं हि फलं वाचः सत्यं' इति श्रुतेः अतएव क्रमात्स्वादुश्चाच्छेद्यं च ९३ भारतसूत्रभूतश्लोकत्रयमाह मातुरिति मातुः सत्यवत्यागां गेयस्य भीष्मस्य च नियोगात्तु कामतः क्षेत्रेऽर्बिकादिपुक्रमेण धृतराष्ट्रादीन् जनयामास ९४ । ९५ तेषु धृतराष्ट्रादिषु जातेषु पुत्रपौत्रादिरूपेण प्रादुर्भूतेषु प्रवृद्धेषु राज्याभिगणेषु पुत्रपौत्रादीनां राज्याधिनां परमांगतिं मृत्युंगतेषु ९६ । ९७ शशास त्वमेतान् भारतं श्रावयामास भारतम् ९८ कर्मांतरेषु कर्मच्छेदेषु ९९

क्षतुर्विंशत्यस्य १०० धार्तराष्ट्राणां दुर्योधनादीनां १०१ । १०२ तावत्तावत्संख्याकं अध्यर्धशतं सार्धशतम् ३ शुक्रग्रहणं तत्सहस्रायैव देयमिति ज्ञापनार्थं ४ षष्टिशतसहस्राणि षष्टिलक्षमणिश्लोकाः ५ । ६ । ७ । ८ मयोच्यमानं वैशंपायनेनोक्तं निबोधत अर्थतो बुध्यध्वं ९ इदानीं भारततात्पर्यसंग्रहकोटौ श्लोकौ पठति दुर्योधन इति मन्थुः क्रोधः तेन द्वे वेण्यां स्यादिक्रमपि ग्राह्यं तन्मयोमहा न मुच्छेद्यो दुर्योधनस्तेन सहात्यंतमेक्यं प्राप्ताः कर्णशकुनिदुःशासनास्तस्य स्कंधशाखा पुष्पादितुल्यास्ता दृशा एव तस्य मूलं राजा धृतराष्ट्रः सचाग्रनीषीमनो निग्रहा समर्थः तेनैवाहिपुत्रस्नेहानेन दत्ताव सरो दुर्योधनो दृढमूलोऽभवत् अन्यथा बाह्य एव विदुरादिव च सातस्य त्यागे कृते सति गराभिदानद्रौपदीकचग्रहणादिमूलः कुलक्षयोन जातः स्यात् । एतेन दृढाज्ञानमूलो दैन्यतरुः क्रोधलोभादिस्कंधो हिंसास्ते यादिशाखो वधबंधनरकादिफलपुष्पः पुरुषार्थकामैर्मूलज्ञानच्छेदेन नाशनीय इति सूचितं । 'मन्थुः पुमान् क्रुधि दैन्येशो केचयज्ञेच' इति मेदिनीकोशः ११० युधिष्ठिर इति धर्मः पुण्यं तेन तत्कारणीभूतश

क्षतुः प्रज्ञां घृतिं कुंत्याः सम्यगद्वैपायनोऽब्रवीत् ॥ वासुदेवस्य माहात्म्यं पांडवानां च सत्यताम् १०० दुर्युधं धार्तराष्ट्राणां सुक्तवान् भगवान् नृपिः ॥ इदं शतसह स्रंतु लोकानां पुण्यकर्मणाम् १०१ उपारुयानैः सह ज्ञेयमाद्यं भारतमुत्तमम् ॥ चतुर्विंशतिसहस्रीं चक्रे भारतसंहिताम् १०२ उपाख्याने विना तावद्धार तं प्रोच्यते बुधैः ॥ ततोऽध्यर्धशतं भूयः संक्षेपं कृतवान् नृपिः ३ अनुक्रमणिकाध्यायं वृत्तांतानां सपर्वणाम् ॥ इदं द्वैपायनः पूर्वं पुत्रमध्यापयच्छुक्रम् ४ त तोऽन्येभ्योऽनुरूपेभ्यः शिष्येभ्यः प्रददौ विभुः ॥ षष्टिशतसहस्राणि चकारान्यां संहिताम् ५ त्रिंशच्छतसहस्रं च देवलोके प्रतिष्ठितम् ॥ पित्र्ये पंचदश प्रोक्तं गंधर्वेषु चतुर्दश ६ एकं शतसहस्रं तु मानुषेषु प्रतिष्ठितम् ॥ नारदोऽश्रावयद्देवानसितो देवलः पितृन् ७ गंधर्वयक्षरक्षांसि श्रावयामास वैशुकः ॥ अस्मिंस्तु मानुषेलोके वैशंपायन उक्तवान् ८ शिष्यो व्यासस्य धर्मात्मा सर्ववेदविदां वरः ॥ एकं शतसहस्रं तु मयोक्तं वै निबोधत ९ दुर्योधनो मन्थु मयोमहादुमः स्कंधः कर्णः शकुनिस्तस्य शाखाः ॥ दुःशासनः फलपुष्पे स मृद्धे मूलं राजा धृतराष्ट्रोऽमनीषी ११० युधिष्ठिरो धर्ममयो महादुमः स्कंधोऽर्जुनो भीमसेनोऽस्य शाखाः ॥ माद्रीसुतौ पुष्पफले स मृद्धे मूलं कृष्णो ब्रह्मचब्राह्मणाश्च ११ पांडुर्जित्वा बहून्देशान् बुद्ध्या विक्रमेण च ॥ अरण्ये मृगयाशीलोन्यवसन् मुनिभिः सह ११२

मदमसत्या हिंसादिकं ग्राह्यं तन्मयोमहादुमो युधिष्ठिरः तदेकात्मानोऽर्जुनभीममाद्रेयास्तस्य स्कंधादितुल्यास्ता दृशा एव तस्य मूलं कृष्णः शुद्धसत्त्वप्रयज्ञानविग्रहः परमात्मा तेन हि दृढज्ञातेन धर्मो दृढमूलो भवेदन्यथा कामादिभिरुपहतः स्यात् । 'यो वा एतदक्षरं गार्ग्यं विदित्वाऽस्मिंल्लोके यजति ददाति तपस्तप्यतेऽपि बहूनि वर्षसहस्राण्यंतवदेवा स्यतद्भवति' इति श्रुतेः । ज्ञानस्य मूलं ब्रह्मवेदः । वेदाद्वियोग क्रत्वाख्यपरापरधर्मज्ञानं जायते धर्मस्य शब्दमूलत्वादिति न्यायात् । वेदस्यापि मूलं ब्रह्मणास्तत्संप्रदायप्रवर्तकत्वात् एवं च ब्राह्मणानामुपदे त्वेन वेदस्य प्रमाणत्वेन परमात्मनोऽनुग्राहकत्वेन च धर्ममूलत्वं । एतेन वेदब्राह्मणभक्तेन संपाद्यमानो वेदोक्तो योगादिधर्मवृक्षोऽहिंसासत्यादिस्कंधो धारणाभ्यानादिशाखस्तत्त्वसाक्षात्कारफलः पुरुषार्थकामेन भगवदाराधनबलेन संपादनीय इति सूचितं ११ मातु नियोगादिति पूर्वोक्तस्यैव सूत्रभूतस्य श्लोकप्रयस्य वृत्तिरूपोऽध्यायशेषस्तत्र दुर्योधनस्य मन्थुस्यत्वादिकं युधिष्ठिरस्य धर्ममयत्वादिकं व्याख्यायते पांडुर्जित्वेत्यादि ११२

मृगव्यवायनिधनात्कृच्छ्रांप्रापस आपदम् ॥ जन्मप्रभृतिपार्थानां तत्राचारविधिक्रमः ११३ मात्रोरभ्युपपत्तिश्च धर्मोऽपनिषदं प्रति ॥ धर्मस्य वायोः शक्रस्य देवयोश्च तथा श्विनोः ११४ तापसैः सह संवृद्धा मातृभ्यां परिरक्षिताः ॥ मेध्यारण्येषु पुण्येषु महता माश्रमेषु च १५ ऋषिभिर्यत्तदानीता धार्तराष्ट्रान् प्रतिस्वयम् ॥ शिशवश्चाभिरूपा श्वजटिला ब्रह्मचारिणः १६ पुत्राश्च भ्रातरश्च मे शिष्याश्च सुहृदश्च वः ॥ पांडवा एतद्व्युक्ता मुनयोऽतर्हि तास्ततः १७ तांस्तैर्निवेदितान् दृष्ट्वा पांडवान् कौरवास्तदा ॥ शिष्टाश्च वर्णाः पौरायेते हर्षाच्चुक्रुधुर्भृशम् १८ आहुः केचिन्न तस्यैतत्स्यैतदिति चापरे ॥ यदा चिरमृतः पांडुः कथं तस्येति चापरे १९ स्वागतं सर्वथा दिष्ट्या पांडोः प श्याम संततिम् ॥ उच्यतां स्वागतमिति वाचोऽश्रूयंत सर्वशः १२० तस्मिन्नुपरतेशब्दे दिशः सर्वानिनादयन् ॥ अंतर्हितानां भूतानां निःस्वनस्तुमुलोऽभवत् २१ पुष्पवृष्टिः शुभागंधाः शंखदुंदुभिनिःस्वनाः ॥ आसन् प्रवेशे पार्थानां तदद्भुतमिवाभवत् २२ तत्प्रीत्या चैव सर्वेषां पौराणां हर्षसंभवः ॥ शब्द आसीन्महांस्तत्रादिवस्पृ कीर्तिवर्धनः २३ तेऽधीत्यनिखिलान्वेदान् शास्त्राणिविविधानि च ॥ न्यवसन् पांडवास्तत्र पूजिता अकुतोभयाः २४ युधिष्ठिरस्य शौचेन प्रीताः प्रकृतयोऽभवन् ॥ घृत्याचभीमसेनस्य विक्रमेणार्जुनस्य च १२५

स्यैतदिति पित्रपेक्षया अत्युदारमूर्तित्वात् तस्यैतदिति मात्रोः सतीत्वात् अतिदुष्टानामुक्तिर्यदेति चिरमृतश्चिरं शापदग्धोऽल्पकालाश्च शिशव इति संदेहबीजं । यदा चिरं मृतो दीप्तः कामेनेति शेषः विप्रशा पात् 'ऋतमुच्छिष्टे जले सत्ये दीप्ते पूजिते स्यात्' इति मेदिनी । यदा ऋतास्तस्य मुपैमीति त्रतोपायनीयमंत्रलिगाष्टतंत्रह्रस्वार्थं सत्यं तद्वान् १९ स्वागतं शोभनमागमनं युष्माकं यतो वयं दिष्ट्या भारयेन पां डोः संततिं पश्यामेति पौरैरुक्ते स्वागतं सम्यगागतमस्माभिर्युष्मान् प्रतीति उच्यतां ब्रह्मदत्तां पांडवानामपि वाचोऽश्रूयंत सर्वशः सर्वैः १२० संदिग्धानां संदेहापनोदकं तदा देवचेष्टितमाह दृष्ट्वा तांस्तैर्निवेदितानां भूतानां निःस्वनस्तुमुलोऽभवत् २१ अद्भुतदिव्यपुष्पवृष्ट्यादित्याश्च २२ तत्प्रीत्या तेषु पांडवेषु प्रेम्णा हर्षसंभवः साधुशब्दः दिवस्पृक्स्पृष्टा २३ अकुतोभया निर्भयाः १२४ शौ चेनेति । 'आचारापरिहारश्च संसर्गश्चाप्यनिर्दिष्टः ॥ आचारे च व्यवस्थानं शौचमित्यभिधीयते' । शीलेनेति पाठे शीलमप्येतदेव । 'इष्टानि धार्थसंपत्तौ चित्तस्याविकृतिर्भूतिः ॥ सर्वातिशयसामर्थ्यविक्रमपरिचक्षते' १२५

वृत्तानुवृत्तिः शुश्रूषाक्षातिरामस्यविक्रिया ॥ जितैरियत्बविनयोऽथवाऽनुद्धतशीलता ॥ शौर्यमध्यवसायः स्याद्वलिनोऽपि पराभवे १२६ समवायेतमाजे भर्तारस्वयमेव वृणुत इति भर्तृस्वयंवरां कर्म
अथोमुखेनोपरिस्थस्य भ्रमतोमत्स्यस्यवेधनं २७ पूज्यः समरेषु दुष्प्रेक्ष्योऽपि चाभवदित्यन्वयः २८ पार्थिवानेकैकशः गणान्संधीभूतांश्च जित्वा आजहार संपादितवान् २९ गुणैः अतिगात्रमयनजा
या बुद्ध्यादिभिः १३० जरासंधं भीमेन चैद्यं शिष्टपालं कृष्णेन च घातयित्वा युधिष्ठिरेण राजसूयः प्राप्त इति पूर्वोक्तसंबन्धः ३१ अर्हणां युपायनानि मणयो विषरोगादिहरादित्योपलाः रत्नानि वज्रवैदूर्यादी
नि ३२ प्रावाराण्युपरिवस्त्राणि आवरणानि परिधानीयानि यद्वा वासः शब्देनैव तेषां ग्रहणात् प्रावाराणि शिबिराणि आवरणानि जवनिकाः कंबलरत्नान्यजिनरत्नानि च कंबलादिष्वत्युक्तानि

गुरुशुश्रूषयाक्षात्यायमयोर्विनयेन च ॥ तुतोषलोकः सकलस्तेषां शौर्यगुणेन च १२६ समवायेत तोराज्ञां कन्यां भर्तृस्वयंवरां ॥ प्राप्तवानर्जुनः कृष्णां कृत्वा कर्मसु दु
ष्करम् २७ ततः प्रभृतिलोकेऽस्मिन् पूज्यः सर्वधनुष्मताम् ॥ आदित्य इव दुष्प्रेक्ष्यः समरेष्वपि चाभवत् २८ स सर्वान् पार्थिवान् जित्वा सर्वांश्च महतो गणान् ॥ आज
हारार्जुनो राज्ञो राजसूयं महाक्रतुम् २९ अन्नवान् दक्षिणावांश्च सर्वैः समुदितो गुणैः ॥ युधिष्ठिरेण संप्राप्तो राजसूयो महाक्रतुः १३० सुनयाद्वासुदेवस्य भीमार्जुनबलेन च ॥
घातयित्वा जरासंधं चैद्यं च बलगर्वितम् ३१ दुर्योधनं समागच्छन्नर्हणानि ततस्ततः ॥ मणिकांचनरत्नानि गोहस्त्यश्च धनानि च ३२ विचित्राणि च वासांसि प्रावारा
वरणानि च ॥ कंबलाजिनरत्नानि रां कवास्तरणानि च ३३ समृद्धां तां तथा दृष्ट्वा पांडवानां तदाश्रितम् ॥ ईर्ष्यासमुत्थः सुमहांस्तस्य मन्युरजायत ३४ विमानप्रति
मां तत्र मयेन सुकृतां सभाम् ॥ पांडवानां सुपहतां सदृष्ट्वा पर्यतप्यत ३५ तत्रावहसितश्चासीत् प्रस्कंदं निवसंभ्रमात् ॥ प्रत्यक्षं वासुदेवस्य भीमेनानभिजातवत् ३६ स
भोगान् विविधान् भुंजन्नरत्नानि विविधानि च ॥ कथितो घृतराष्ट्रस्य विवर्णो हरिणः कृशः ३७ अन्वजानात्ततो द्यूतं घृतराष्ट्रः सुतप्रियः ॥ तच्छ्रुत्वा वासुदेवस्य कोपः
समभवन्महान् ३८ नातिप्रीतमनाश्चासीद्विवादांश्चान्वमोदत ॥ द्यूतादीननयान् घोरान् विविधांश्चाप्युपैक्षत ३९ निरस्य विदुरं भीष्मद्रोणं शारद्वतं कृपम् ॥
विग्रहे तु मुले तस्मिन् दहन् क्षत्रं परस्परम् ४० जयत्सु पांडुपुत्रेषु श्रुत्वा सुमहदप्रियम् ॥ दुर्योधनमतं ज्ञात्वा कर्णस्य शकुनेस्तथा ४१ घृतराष्ट्रश्चिरंध्यात्वासंजयं वाक्यम्
ब्रवीत् ॥ शृणु संजय सर्वमेन चासूयितुमर्हसि १४२

जातौ जातौ यदुत्कृष्टं तद्रत्नमिति कोशात् रां कवास्तरणानि रं कुः पशुविशेषस्तल्लोमजानि पक्ष्मलाभ्यास्तरणानि ३३ ईर्ष्यापरोत्कर्षासहिष्णुत्वं तदुत्थो मनुः क्रोधः सुमहान्यावदेहभावी ३४ सुकृ
तां पुण्यकृतां ३५ अनभिजातवद्गामीणवदवहसितः जले स्थलभ्रमात् स्थले जलभ्रमादद्वारे द्वारभ्रमाच्च प्रस्कंदं नृस्वलन् किंकृत्वेव संभ्रमादिव संभ्रमं भ्रमियंत्रं प्राप्येव ३६ हरिणः पांडुरः । 'हरिणः पांडुरः
पांडुः' इत्यमरः ३७ ततः पुत्रकाश्यादिज्ञानानंतरं सुतप्रियो न तु धर्मप्रियः ३८ नातीति यद्विवादान्त्वमोदत यश्चानयानुपैक्षत तत्र हेतुः दहन् क्षत्रं परस्परमित्युत्तरेण संबन्धः हेतोः शत्रुप्रत्ययः क्षत्रस्य दा
हायेत्यर्थः दुष्टसंहारार्थत्वात्तदवतारस्य ३९ निरस्याऽवगणय्य प्रवृत्ते सतीति शेषः ४० दुर्योधनमतं जयो मृत्युर्वाऽस्तु न तुराज्यार्थं देयमिति ४१ ध्यात्वा वृत्तमर्थमनुस्मृत्य अस्मयितुं मदीयं प्रज्ञाच्च
मुष्टं दूषयितुं नार्हसि १४२

तत्र हेतुः श्रुतवानसीति । श्रुतवानधीती मेधावी पाठतोऽर्थतश्च प्रथमधारकः बुद्धिमान् हापोहकुशलः अतएव प्राज्ञानां पंडितानां संमतः न च प्रीयेनैव प्रीतिमानस्मि ४३ । ४४ अश्वक्षुः कार्पण्यादां ध्येन दीन
त्वात् पुत्रप्रीत्या च तत्सहामिसहे अचेतनमल्पबुद्धिं ४५ सभायामारोहणे दर्शने च ४६ अमर्षणः अज्ञातः निरुत्साहोऽभूदिति शेषः सुश्रियं शोभनाश्रियं स्यतं युधिष्ठिरं संप्राप्तुं वशीकर्तुं श्रियमसत्रियो
यथेति पाठांतरे स्पष्टोर्थः ४७ गांधारराजः शकुनिः तत्र तस्मिन् द्यूते मंत्रिते सति पूर्वपश्चाद्ययज्जातं जयाशाप्रतिरोधकं तत्सर्वमयानि गद्यमानं शृणु ४८ लोकद्वयहितज्ञानाभावे पिमृदालौकिकवृत्ता
र्थस्मृतिमात्रेण स्वात्मानं स्तुवंतीति घृतराष्ट्रोक्तिव्याजेन दर्शयति श्रुत्वेति केष्वित्तु प्रज्ञाशुभमिति विशेषणादनागतार्थकथनं घृतराष्ट्रेण क्रियते यदाऽश्रौषमित्यादिनेत्याहुस्तत्र अश्रौषमिति भूतार्थे

श्रुतवानसि मेधावी बुद्धिमान् प्राज्ञसंमतः ॥ न विग्रहे मम मतिर्न च प्रीये कुलक्षये १४३ न मे विशेषः पुत्रेषु स्वेष्टेषु पांडुसुतेषु वा ॥ वृद्धं मामभ्यसूयंति पुत्रामन्युपरायणाः
४४ अहं च श्वक्षुः कार्पण्यात् पुत्रप्रीत्या सहामितत् ॥ मुह्यंतं चानुमुह्यामि दुर्योधनमचेतनम् ४५ राजसूये श्रियं दृष्ट्वा पांडवस्य महौजसः ॥ तच्चावहसनं प्राप्य
समारोहणदर्शने ४६ अमर्षणः स्वयं जेतुमशक्तः पांडवानरणे ॥ निरुत्साहश्च संप्राप्तुं सुश्रियं क्षत्रियोऽपि सन् ४७ गांधारराजसहितश्छद्मदूतममंत्रयत् ॥ त
त्र यद्यथा ज्ञातं मया संजय तच्छृणु ४८ श्रुत्वा तु मम वाक्यानि बुद्धियुक्तानि तत्त्वतः ॥ ततो ज्ञास्यसि मां सौते प्रज्ञाचक्षुषमिद्युत ४९ यदाऽश्रौषं धनुरायम्य
चित्रं विद्धं लक्ष्यं पातितं वै पृथिव्याम् ॥ कृष्णां हतां प्रेक्षतां सर्वराज्ञां तदानाशं सेविजयाय संजय १५० यदाऽश्रौषं द्वारकायां सुभद्रां प्रसह्योढां माधवीमर्जुनेन ॥
इंद्रप्रस्थं वृष्णिवीरौ च यातौ तदानाशं सेविजयाय संजय ५१ यदाऽश्रौषं देवराजं प्रवृष्टं शरैर्दिव्यैर्वारितं चार्जुनेन ॥ अग्रितथा तर्पितं खांडवे च तदानाशं सेविजयाय
संजय ५२ यदाऽश्रौषं जातुषा द्वे श्मनस्तान् मुक्तान् पार्थान् पंचकुंत्या समेतान् ॥ युक्तं चैषां विदुरं स्वार्थसिद्धौ तदानाशं सेविजयाय संजय ५३ यदाऽश्रौषं द्रौपदीरंगम
ध्ये लक्ष्यं भित्त्वानिर्जितामर्जुनेन ॥ शूरान् पंचालान् पांडवेयांश्च युक्तांस्तदानाशं सेविजयाय संजय ५४ यदाऽश्रौषं मागधानां वरिष्ठं जरासंधं क्षत्रमध्ये ज्वलंतम् ॥
दोभ्यां हतं भीमसेनेन गत्वा तदानाशं सेविजयाय संजय ५५ यदाऽश्रौषं दिग्जये पांडुपुत्रैर्वशीकृतान् भूमिपालान् प्रसह्य ॥ महाक्रतुराजसूयं कृतं च तदानाशं से
विजयाय संजय १५६

लुहप्रयोगानुपपत्तेः ४९ सकृदपि केनचिन्निमित्तेन स्थालीपुलकभ्यायेन परमाबल्येन निश्चिते प्राकृता अपि बलवता सह प्रसंगं कुर्वीति घृतराष्ट्रपुत्रस्तु जयाशाविच्छेदे कृष्णेनेकेषु निमित्तेषु दृष्टेष्वापि तान् जहौ अ
होमो हस्यमाहात्म्यमिति वर्णयन् अर्थाद्धारतार्थं च संगृह्णाति यदाऽश्रौषं धनुरित्यादिभिः सप्तषष्ठ्याश्चोक्तैः । प्रेक्षतां प्रेक्षमाणानां ताननादित्यलक्ष्यं पातितं तथैव द्रुपदेन प्रतिज्ञातत्वात् विजयाय विज
यार्थं तदा तदारभ्य नाशं से आशान् करोमि १५० माधवीं मधुवंशजां प्रसह्य दूनप्यभिभाव्य वृष्णिवीरौ रामकृष्णौ महत्यप्यपराधेन सौहार्दगतौ तत्र काऽस्माकं जयाशेति भावः ५१
प्रवृष्टं वर्णं प्रवृत्तं कर्तरि क्तः ५२ जातुषा लक्षा मयात् विदुरं चैषां पांडवानां स्वार्थसिद्धौ युक्तं यदाऽश्रौषं ५३ केवलं अप्यस्माकमजेयाः पांडवाः किमु तपंचालैरतिशूरैः समेता इति भावः ५४
ज्वलंतं भासमानं दोभ्यां मिव न शस्त्रेण ५५ प्रसह्य दृष्टेनैव न तु भेदादिना १५६

यदाऽश्रौषद्रौपदीमिति पतिव्रताकोपात्पांडवानां सोभाश्चनष्टाजयाज्ञेत्यर्थः ५७ यदावाससामितिअर्चित्यमहिमत्वाद्द्रौपद्यानास्माकंजयः कितवःआक्षिकोधृतः ५८ अक्षवत्यां पाशवत्यां द्यूतक्रीडायां सौबलेन शकुनिना अन्वागतं अनुगतं ५९ चेष्टाः बाहुवीक्षणयाः ६० ब्राह्मणानुग्रहादपितेषामेव जय इत्याह यदाऽश्रौषं स्नातकानामिति द्वाभ्यां स्नातकाः समापितविद्याव्रताः ६१ यदाऽश्रौषमर्जुनमित्यादिचतुर्भिरर्जुनस्यामानुषीशक्तिर्दीर्घता ६२ शंसितं प्रशंस्यं सत्यसंधमवितथप्रतिज्ञं ६३ । ६४ । ६५ । ६६ यदाऽश्रौषं घोषेति वल्कलधारिभ्यः पांडवेभ्यः स्वैश्वर्यप्रकाशयितुं वत्सांक

यदाऽश्रौषद्रौपदीमश्रुकंठीसभां नीतांदुःखितामेकवस्त्राम् ॥ रजस्वलां नाथवतीमनाथवत्तदानां सेविजयाय संजय १५७ यदाऽश्रौषं वाससां तत्र राशिसमाक्षिपत्कितवो मंदबुद्धिः ॥ दुःशासनो गतवान्निवृत्तं तदानां सेविजयाय संजय ५८ यदाऽश्रौषं हतराज्यं युधिष्ठिरं पराजितं सौबलेनाक्षवत्याम् ॥ अन्वागतं भ्रातृभिरप्रमेयैस्तदानां सेविजयाय संजय ५९ यदाऽश्रौषं विविधास्तत्र चेष्टाधर्मात्मनां प्रस्थितानां वनाय ॥ ज्येष्ठप्रीत्या क्रियतां पांडवानां तदानां सेविजयाय संजय १६० यदाऽश्रौषं स्नातकानां सहस्रैरन्वागतं धर्मराजं वनस्थम् ॥ भिक्षाभुजां ब्राह्मणानां महात्मनां तदानां सेविजयाय संजय ६१ यदाऽश्रौषं मर्जुनं देवदेवं किरातरूपं व्यंबकं तोष्ययुद्धे ॥ अवाप्तवंतं पाशुपतं महास्रंतदानां सेविजयाय संजय ६२ यदाऽश्रौषं त्रिदिवस्थं धनं जयं शक्रात्साक्षादिव्यमस्त्रं यथावत् ॥ अधीयानं शंसितं सत्यसंधं तदानां सेविजयाय संजय ६३ यदाऽश्रौषं कालकेयास्ततस्ते पौलोमानो वरदानाच्च दत्ताः ॥ देवैरजेयानिर्जिताश्चार्जुनेन तदानां सेविजयाय संजय ६४ यदाऽश्रौषं मसुराणां वधा र्थे किराटिन्यां तममित्रकर्शनम् ॥ कृतार्थं चाप्यागतं शक्रलोकात् तदानां सेविजयाय संजय ६५ यदाऽश्रौषं वैश्रवणेन सार्धं समागतं भीममन्यांश्च पार्थान् ॥ तस्मिन्देजे मानुषाणामगम्येतदानां सेविजयाय संजय ६६ यदाऽश्रौषं घोषयात्रागतानां बंधं गंधर्वैर्मोक्षं चार्जुनेन ॥ स्वेषां सुतानां कर्णबुद्धौ रतानां तदानां सेविजयाय संजय ६७ यदाऽश्रौषं यक्षरूपेण धर्मसमागतं धर्मराजेन सूत ॥ प्रश्नान्कांश्चिद्विद्वुषाणं च सम्यक् तदानां सेविजयाय संजय १६८ यदाऽश्रौषं न विदुर्मामकास्तान् प्रच्छन्नरूपान्वसतः पांडवेयान् ॥ विराटराष्ट्रे सहकृष्णयाचतदानां सेविजयाय संजय ६९ यदाऽश्रौषं मामकानां वरिष्ठान् धनं जयेनैकरथेन भग्नान् ॥ विराटराष्ट्रे वसता महात्मना तदानां सेविजयाय संजय ७० यदाऽश्रौषं सत्कृतां मत्स्यराज्ञा सुतां दत्तामुत्तरामर्जुनाय ॥ तांचार्जुनः प्रत्यगृह्णात्सुतार्थं तदानां सेविजयाय संजय ७१ यदाऽश्रौषं निर्जितस्याधनस्य प्रवाजितस्य स्वजनात्प्रच्युतस्य ॥ अक्षौहिणीः सप्तयुधिष्ठिरस्य तदानां सेविजयाय संजय १७२

नव्याजेन घोषयात्रागतानां धार्तराष्ट्राणां यैर्मत्सुता बद्धास्तेषामपि जेतुं मत्सुता जेतुं शक्ता इत्यर्थः ६७ धर्मानुग्रहादपितेषामेव जय इत्याह यदाऽश्रौषं यक्षेति १६८ कृष्णाया द्रौपद्या वेदने पुनर्द्वादशवर्षाणि वनवासस्य योदशे प्रच्छन्नचर्येति प्रसिद्धानात् ६९ विराटराष्ट्रे गोग्रहे ७० मत्स्यराज्ञा विराटेन समासांत विधेरनित्यत्वात् ७१ निर्जितत्वादिनात्यंतपराभूतस्यापि सप्तक्षौहिणीसंघे देवानुकूल्यात्तेषामजयत्वदृढमित्यर्थः ७२

इमां गां पृथिवीं यस्य एकं विक्रमं पदमात्रमाहुः यस्यैन्द्राद्या इति पाठे विक्रमं पराक्रमं एकमसाधारणं ७३ वदतो नारदस्य मुखे दिति शेषः ७४ । ७५ बहुधा वैश्वरूप्येण ७६ पृथांकुंती ७७ तेषां पांडवानां ७८ स्वयूथ्यकलहोऽपि पराजयावह इत्याह यदाऽश्रौषं कर्ण इति ७९ गंडोऽस्यास्तीति गंडी खड्गमृगः गंडः स्यात्पुंसि खड्गिनि इति मेदिनी तेन सह वातिगच्छतीति गंडिवंतस्य पृष्ठवंशं तद्वि

यदाऽश्रौषं माधवं वासुदेवं सर्वात्मना पांडवार्थे निविष्टम् ॥ यस्येमां गां विक्रममेकमाहुस्तदानां सेविजयाय संजय ७३ यदाऽश्रौषं नरनारायणौ तौ कृष्णार्जुनौ वदतो नारदस्य ॥ अहं द्रष्टा ब्रह्मलोकेश सम्यक् तदानां सेविजयाय संजय ७४ यदाऽश्रौषं लोकहिताय कृष्णं शमार्थिनमुपयांतं कुरूणाम् ॥ शमं कुर्वणमकृतार्थं च यातं तदानां सेविजयाय संजय ७५ यदाऽश्रौषं कर्णदुर्योधनाभ्यां बुद्धिं कृतां निग्रहे केशवस्य ॥ तंचात्मानं बहुधा दर्शयानं तदानां सेविजयाय संजय ७६ यदाऽश्रौषं वासुदेवे प्रयाते रथस्यैकामग्रतस्तिष्ठमानाम् ॥ आर्तां पृथांसां त्वितां केशवेन तदानां सेविजयाय संजय ७७ यदाऽश्रौषं मंत्रिणं वासुदेवं तथा भीष्मं शांतनवं च तेषाम् ॥ भारद्वाजं चाशिषोऽनुबुवाणं तदानां सेविजयाय संजय ७८ यदाऽश्रौषं कर्ण उवाच वाक्यं नाहं योत्स्ये युध्यमाने त्वयीति ॥ हित्वा सेनामपचक्राम चापितदानां सेविजयाय संजय ७९ यदाऽश्रौषं वासुदेवार्जुनौ तौ तथा धनुर्गांडिवमप्रमेयम् ॥ त्रीण्युग्रवीर्याणिसमागतानि तदानां सेविजयाय संजय १८० यदाऽश्रौषं कश्मलेनाभिपन्ने रथोपस्थे सीदमानेऽर्जुनैव ॥ कृष्णं लोकान् दर्शयानं शरीरे तदानां सेविजयाय संजय ८१ यदाऽश्रौषं भीष्मममित्रकर्शनं विघ्नं तमाजावयुत्तरथानाम् ॥ नैषां कश्चिद्वध्यते ख्यातरूपस्तदानां सेविजयाय संजय ८२ यदाऽश्रौषं चापगेयेन संख्येस्वयं मृत्युं विहितं धार्मिकेण ॥ तच्चाकार्षुः पांडवेयाः प्रहृष्टास्तदानां सेविजयाय संजय ८३ यदाऽश्रौषं भीष्ममत्यंतशूरं हतं पार्थेना हवेष्वाप्रघृष्यम् ॥ शिखंडिनं पुरतः स्थापयित्वा तदानां सेविजयाय संजय ८४ यदाऽश्रौषं शरतल्पेशयानं वृद्धं वीरं सादितं चित्रपुंखैः ॥ भीष्मं कृत्वा सोमकानल्पशेषांस्तदानां सेविजयाय संजय ८५ यदाऽश्रौषं शांतनवेशयाने पानीयार्थं चोदितेनार्जुनेन ॥ भूमिं भित्त्वा तर्पितं तत्र भीष्मं तदानां सेविजयाय संजय ८६ यदा वायुश्चंद्रसूर्यौ च युक्तौ कौंतेयानामनुलोमाजयाय ॥ नित्यं चास्मान्श्वापदाभीषयंति तदानां सेविजयाय संजय ८७ यदा द्रोणो विविधानस्त्रमार्गां त्रिदशयन्समरे चित्रयोधी ॥ नपांडवान् श्रेष्ठतराभिहतं तदानां सेविजयाय संजय ८८ यदाऽश्रौषं चास्मदीयान् महारथान्व्यवस्थितान् जनुनस्यांतकाय ॥ संशप्तकां निहतान् जनुनेन तदानां सेविजयाय संजय ८९ यदाऽश्रौषं व्यूहमभेद्यमन्यैर्भारद्वाजेनात्तशस्त्रेण गुप्तम् ॥ भित्त्वा सौभद्रं वीरमेकं प्रविष्टं तदानां सेविजयाय संजय १९०

कारो गां डिवं दीर्घमध्योऽप्ययं शब्दः कचिदस्ति तदार्थं १८० कश्मलेन मोहेन ८१ अयुतं दशसहस्राणि ८२ आपगेयेन भीष्मेण विहितं प्रकाशितं तच्च मृत्युप्रापकं द्वारं ८३ तदेवाह यदाऽश्रौषं भीष्ममिति ८४ सोमकानेवाल्पशेषान् कृत्वा नित्यं ८५ भूमिं भित्त्वा तर्पितं तत्र भीष्मं तदानां सेविजयाय संजय ८६ बायो रानुलोम्यं दक्षिणपृष्ठवाहित्वं चंद्रसूर्ययोर्लाभस्थानस्थत्वेन । शक्रसूर्याविति पाठे शक्रस्यानुकूल्यं परेषां सैन्येऽज्ञानिपातादिना श्वापदाः श्वकपिक्रोष्ट्रादयः ८७ । ८८ । ८९ । १९०

पार्थमशकुर्वंतो हंतुमिति शेषः तैर्न अर्जुनकोपात् प्रत्येतत्प्रदीपनास्माकं जयाशैत्यर्थः ९१ मूढाननेन स्वेषां क्षय एव भविष्यतीति जयोऽप्ययं पराजय एवेत्यजानतः सैधवे जयद्वये उक्तमर्थे न न हनिष्या
मिच्छेदग्निप्रवेक्ष्यामीति प्रतिज्ञातं ९२ । ९३ । ९४ । ९५ युयुधानं युध्यमानं वाष्पेयं सात्यकि ९६ कर्णेमासाद्यपि वधान्मुक्तमप्राप्तमृत्युभीर्मयदाऽश्रौषमित्यन्वयः आतुद्य सर्वतोऽप्यथयित्वा
वचोभिर्न तु मनसा कुत्सयित्वा मूढोदरि केत्यादिशब्दैर्निदित्वोपेक्षितमिति शेषः ९७ अमर्षयन्मर्षणं स हनं कृतवन्तः अशत्तया ९८ व्यसितां व्यर्थीकृतां माधवेन कर्णस्यापि धियः प्रवर्तकेन घोररूपे इति

यदाऽभिमन्युं परिवार्य बालं सर्वहत्वा हृष्टरूपा बभूवुः ॥ महारथाः पार्थमशकुर्वंतस्तदानां सेविजयाय संजय १९१ यदाऽश्रौषमभिमन्युं निहत्य हर्षान्मूढान् क्रोश
तो धार्तराष्ट्रान् ॥ क्रोधादुक्तं सैधवे चार्जुनेन तदानां सेविजयाय संजय ९२ यदाऽश्रौषं सैधवार्थे प्रतिज्ञां प्रतिज्ञातां तद्वधा यार्जुनेन ॥ सत्यांतीर्णां शत्रुमध्ये च तेन
तदानां सेविजयाय संजय ९३ यदाऽश्रौषं श्रांतं हये धनं जयेमुक्त्वा हयान्पाययित्वा पवृत्तान् ॥ पुनर्युक्त्वा वासुदेवं प्रयातं तदानां सेविजयाय संजय ९४ य
दाऽश्रौषं वाहनेष्वक्षमेषुरथोपस्थेतिष्ठता पांडवेन ॥ सर्वान्यो धान्वारितान् अर्जुनेन तदानां सेविजयाय संजय ९५ यदाऽश्रौषं नागबलैः सुदुःसहं द्रोणानीकं युयु
धानं प्रमथ्य ॥ यातं वाष्पेयं यत्र तौ कृष्णपार्थौ तदानां सेविजयाय संजय ९६ यदाऽश्रौषं कर्णमासाद्य मुक्तं वधाद्रीमं कुत्सयित्वा वचोभिः ॥ धनुष्कोट्या तु
द्य कर्णेन वीरं तदानां सेविजयाय संजय ९७ यदा द्रोणः कृतवर्मा कृपश्च कर्णो द्रौणिर्मद्राजश्च शूरः ॥ अमर्षयन्सैधवं व्यमानं तदानां सेविजयाय संजय ९८
यदाऽश्रौषं देवराजेन दत्तां दिव्यां शक्तिं व्यसितां माधवेन ॥ घटोत्कचे राक्षसे घोररूपे तदानां सेविजयाय संजय ९९ यदाऽश्रौषं कर्णघटोत्कचाभ्यां युद्धे मुक्तां सू
तपुत्रेण शक्तिम् ॥ ययावद्व्यसमरे स व्यसार्चितदानां सेविजयाय संजय २०० यदाऽश्रौषं द्रोणमाचार्यमेकं घृष्टपुत्रेनाभ्यतिक्रम्य धर्मम् ॥ रथोपस्थे प्रायग
तं विशस्तं तदानां सेविजयाय संजय २०१ यदाऽश्रौषं द्रौणिना द्वैरथस्थं माद्रीसुतं नकुलं लोकमध्ये ॥ समं युद्धे मंडलेभ्यश्चरंतं तदानां सेविजयाय संजय २०२ यदा
द्रोणे निहते द्रोणपुत्रो नारायणं दिव्यमस्त्रं विकुर्वन् ॥ नैषामंतं गतवान्पांडवानां तदानां सेविजयाय संजय २०३ यदाऽश्रौषं भीमसेनेन पीतं रक्तं भ्रातुर्युधिदुःशा
सनस्य ॥ निवारितं नान्यतमेन भीमं तदानां सेविजयाय संजय २०४ यदाऽश्रौषं कर्णमत्यंतं शूरं हतं पार्थेना हवेष्वप्रघृष्यम् ॥ तस्मिन् भ्रातृणां विग्रहे देवगुह्ये त
दानां सेविजयाय संजय २०५ यदाऽश्रौषं द्रोणपुत्रं च शूरं दुःशासनं कृतवर्माणमुग्रम् ॥ युधिष्ठिरं धर्मराजं जयंतं तदानां सेविजयाय संजय २०६ यदाऽश्रौषं नि
हतं मद्राजं रणेशूरं धर्मराजेन सूत ॥ सदा संग्रामे स्पर्धते यस्तु कृष्णं तदानां सेविजयाय संजय २०७

घटोत्कचस्यापि वध्यत्वेन तद्वधेनापि कृष्णस्य हर्ष एव न क्षतिरिति भावः ९९ यदा कर्णघटोत्कचाभ्यां युद्धे क्रियमाणे इति शेषः अर्जुनस्यावध्यत्वे सिद्धे काजयाशैति भावः २०० प्रायगतं मरणार्थं मनस
नं प्रायस्तत्र गतं तदर्थं निश्चलं स्थितं विशस्तं छिन्नं १ द्रौणिना नकुलमिति द्रौणे निष्कृष्टत्वमुक्तं २ । ३ । ४ देवगुह्ये पार्थानां कर्णे सोदर्यत्वा ज्ञानात् प्रवृत्ते विग्रहे युद्धे ५ युधिष्ठिरं द्रोणपुत्रादीन् जयं
तमित्यन्वयः ६ मद्राजं शल्यं स्पर्धते जेतुमिच्छतीत्यर्थः २०७

यदाऽश्रौषं कलहं पुनर्युत्तमसंजनेनापि जयाशानास्तीति भावः २०८ भद्राशक्तिर्मेव त्साहा विजं सामर्थ्यस्य १ प्रच्छन्नोऽपि परैरहृष्टैश्चैवात्कालांतरेऽपि जयाशानास्तीति भावः यदाऽश्रौषं पां
डवानिति अमर्षणं अशक्तस्यातिक्षोभं रणमवश्यं भावीति भावः २१० मिथ्याहंतं नाभिरथः प्रहारात्कपेटेन हतं तस्मिन् हते जयाशानास्तीति भावः २११ यदाऽश्रौषं द्रोणेति दुष्कर्मकारिणो दु
र्योधनस्य दारेषु कश्चिन्महानुभावः पुत्रमपि नोत्पादयिष्यत्यतस्तद्वारापि जयाशानास्तीति भावः १२ असुयातेन हंतुमनुद्गतेन अग्रिमं श्लोकत्रयेण स्वीयस्याप्यश्वत्थान्नोऽतिजुगुप्सितकर्मत्वान्मणिहीनत्वा

यदाऽश्रौषं कलहं पुनर्युत्तमसंजनेनापि जयाशानास्तीति भावः २०८ यदाऽश्रौषं श्रांतं मेकं शयानं हृदंगत्वास्तं भयित्वा तदंभः ॥
दुर्योधनं विरथं भग्नशक्तिं तदानां सेविजयाय संजय ९ यदाऽश्रौषं पांडवांस्तिष्ठमानान् गत्वा हृदे वासुदेवेन सार्धम् ॥ अमर्षणं धर्षयतः सुतं मे तदानां सेविजयाय संज
य २१० यदाऽश्रौषं विविधांश्चित्रमार्गान् गदायुद्धे मंडलश्चरंतम् ॥ मिथ्याहंतं वासुदेवस्य बुद्ध्या तदानां सेविजयाय संजय ११ यदाऽश्रौषं द्रोणपुत्रादिभिस्तै
र्हतान्पंचालान् द्रौपदेयांश्च सुतान् ॥ कृतं वीभत्समयशस्यं च कर्म तदानां सेविजयाय संजय १२ यदाऽश्रौषं भीमसेनानुयातेनाश्वत्थाम्ना परमास्त्रं प्रयुक्तम् ॥ कुद्धे
नैषीकमवधीनं गतं तदानां सेविजयाय संजय १३ यदाऽश्रौषं ब्रह्मशिरोऽर्जुनेन स्वस्तीत्युक्त्वाऽस्त्रमस्त्रेण शांतम् ॥ अश्वत्थाम्ना मणिरत्नं च दत्तं तदानां सेविजयाय
संजय १४ यदाऽश्रौषं द्रोणपुत्रेण गर्भे वैराट्यवैपात्यमाने महास्रैः ॥ द्वैपायनः केशवो द्रोणपुत्रं परस्परं गामिशापैः शशाप १५ शोच्यागांधारीपुत्रपौत्रैर्विही
ना तथा बंधुभिः पितृभिर्भ्रातृभिश्च ॥ कृतं कार्यं दुष्करं पांडवैः प्राप्तं राज्यमसपत्नं पुनस्तैः १६ कष्टं युद्धे दशशेषाः श्रुता मे त्रयोऽस्माकं पांडवानां च सप्त ॥ द्रुपदो
विंशतिराहताऽक्षौहिणीनां तस्मिन् संग्रामे भैरवैश्च त्रियाणाम् १७ तमस्त्वतीव विस्तीर्णं मोह आविशतीव माम् ॥ संज्ञानोपलभे सूतमनो विह्वलतीव मे १८ ॥ सौ
तिरुवाच ॥ इत्युक्त्वा घृतराश्रोऽथ विलप्य बहु दुःखितः ॥ मूर्छितः पुनराश्वस्तः संजयं वाक्यमब्रवीत् १९ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ संजयैवंगते प्राणांस्त्यक्तुमिच्छामि
माचिरम् ॥ स्तोत्रं ह्यपि न पश्यामि फलं जीवितधारणे २२० ॥ सौतिरुवाच ॥ तं तथा वादिनं दीनं विलपंतं महीपतिम् ॥ निःश्वसंतं यथानागं मुह्यमानं पुनः पुनः
२१ गावल्गणिरिदं धीमान् महार्थं वाक्यमब्रवीत् ॥ संजय उवाच ॥ श्रुतवानसि वैराजन्महोत्साहान्महाबलान् २२ द्वैपायनस्य वदतो नारदस्य च धीमतः ॥ मह
त्सुराजवंशेषु गुणैः समुदितेषु च २३ जातान् दिव्यास्त्रविदुषः शक्रप्रतिमतेजसः ॥ धर्मेण पृथिवीं जित्वा यज्ञैरिष्ट्वाऽऽप्तदक्षिणैः २२४

द्रुपदोऽप्यस्तत्त्वाच्च दुर्योधनक्षेत्रे पुत्रजननद्वारा राज्यलाभरूपजयाशानास्तीति सूच्यते यदा शशाप तदानां सेविजयायेत्यंतिमं श्लोके पूर्वानुकर्षेणाश्वयः १३ । १४ । १५ शोच्यागांधारी अहंतु
तामपिशोचन् शोच्यतर इति भावः । यद्वागांधार्यैव शोच्यानत्वमुदासीनत्वात् न मे विशेष इति प्रागुक्तः अतः पांडवानां जयोऽपि मेव जय इति भावः १६ त्रयः कृपोऽश्वत्थामा कृतवर्मा च सप्त कृष्ण
सात्यकीपंच पांडवाश्च १७ तमः शोकविशोऽक्षुरावरणबाह्यं मोहः कार्याकार्ययोरप्रतिपत्तिः अतएव संज्ञाविशेषविज्ञानं नोपलभे विह्वलति शोकेनाकुलीभवति १८ अतएव मूर्छितोऽतः संज्ञाशून्यः
१९ । २२० । २१ गावल्गणस्यापत्यं गावल्गणिः संजयः २२ । २३ । २२४

२५ । २६ । २७ । २८ चित्येवमनवतिक्रतौविहिताश्चैत्यास्तेष्वेयूपाश्चैतैरकिता २९ चतुर्विंशद्वितीकारलोपस्त्वार्षः २३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ तवपुत्रा इवेतिनिधनेदृष्टांतःअतएवतवपुत्रादुरात्मानइत्युच्यते ४० त्यागोदानं आस्तिक्यंशुरुवेदाक्यादिषुफलावश्यंभावनिश्रयः सत्यंभूतद्रोहवर्जितंयथार्थभाषणं दयापरदुःखप्रहाणेच्छा आर्जवमकौ

अस्मिँलोकेयशःप्राप्यततःकालवशंगतान् ॥ शैव्यमहारथंवरिंसृजयजयतांवरम् २२५ सुहोत्रंरंतिदेवंचकाक्षीवंतमथौशिजम् ॥ बाल्हीकंदमनंचैद्यंश
र्यातिमजितंनलम् २२६ विश्वामित्रममित्रघ्नमंबरीषंमहाबलम् ॥ मरुत्तंमनुमिक्ष्वाकुंगयंभरतमेवच २७ रामंदाशारथिंचैवशशबिंदुंभगीरथम् ॥
कृतवीर्यमहाभागंतथैवजनमेजयम् २८ ययातिंशुभकर्माणंदेवैर्योजितःस्वयम् ॥ चैत्ययूपांकिताभूमिर्यस्येयंसवनाकरा २९ इतिराज्ञांचतुर्विंशन्नार
देनसुरार्षिणा ॥ पुत्रशोकाभितप्तायपुराश्चैत्यायकीर्तितम् २३० तेभ्यश्चान्येगताःपूर्वराजानोबलवतराः ॥ महारथामहात्मानःसर्वैःसमुदितागुणैः ३१
पूरुःकुर्यदुःशूरोविष्वगश्चोमहाद्युतिः ॥ अणुहोयुवनाश्वश्चकुत्स्थोविक्रमीरघुः ३२ विजयोवीतिहोत्रोऽगोभवःश्वेतोबृहदुरुः ॥ उशीनरःशतरथःकं
कोदुलिदुहोदुमः ३३ दंभोद्भवःपरोवेनःसगरःसंकुतिर्निमिः ॥ अजेयःपरशुःपुंड्रःशंभुर्देवावृधोऽनघः ३४ देवाह्वयःसुप्रतिमःसुप्रतीकोबृहद्रथः ॥ महोत्सा
होविनीतात्मासुकृतुर्नैषधोनलः ३५ सत्यव्रतःशांतभयःसुमित्रःसुबलःप्रभुः ॥ जानुजंघोऽनरण्योऽर्कःप्रियभृत्यःशुचिव्रतः ३६ बलबंधुर्निरामर्दःकेतुशृं
गोबृहद्वलः ॥ धृष्टकेतुर्बृहत्केतुर्दीप्तकेतुर्निरामयः ३७ अविक्षिच्चपलोधूर्तःकृतबंधुर्दृढेषुधिः ॥ महापुराणसंभाव्यःप्रत्यंगःपरहाश्रुतिः ३८ एतेचान्ये
चराजानःशतशोऽथसहस्रशः ॥ श्रूयंतेशतशश्चान्येसंख्याताश्चैवपद्मशः ३९ हित्वासुविपुलान्भोगान्बुद्धिमंतोमहाबलाः ॥ राजानोनिधनंप्राप्तास्त
वपुत्राइवप्रभो २४० येषांदिव्यानिकर्माणिविक्रमस्त्यागएवच ॥ माहात्म्यमपिचास्तिक्यंसत्यंशौचंदयार्जवम् ४१ विद्वद्भिःकथ्यतेलोकेपुराणेकविस
त्तमैः ॥ सर्वदिग्गुणसंपन्नास्तेचापिनिधनंगताः ४२ तवपुत्रादुरात्मानःप्रतप्ताश्चैवमन्युना ॥ लुब्धादुर्वृत्तभूयिष्ठानताञ्छोचितुर्महसि ४३ श्रुतवान
सिमेधावीबुद्धिमान्प्राज्ञसंमतः ॥ येषांशास्त्रानुगाबुद्धिर्नतेमुह्यतिभारत ४४ निग्रहानुग्रहौचापिविदितौतेनराधिप ॥ नात्यंतमेवानुवृत्तिःकार्यातेपुत्रर
क्षणे ४५ भवितव्यंतथातच्चनानुशोचितुर्महसि ॥ दैवंप्रज्ञाविशेषेणकोनिवर्तितुर्महति २४६

टिल्यं ४१ तेचापितथाविधाअपि ४२ दुरात्मानोदुष्टचित्ताः प्रतप्तास्तीक्ष्णाः दुर्वृत्तमेवभूयिष्ठंयेषांतेतथा ४३ स्वयंकृतेऽनर्थेकिंशोकेनेत्याह श्रुतवानसीत्यादिना ४४ निग्रहःपांडवेषु
अनुग्रहःस्वपुत्रेषु तौत्वत्कृतौतवैवविदितावतःस्वपुत्राणांरक्षणेत्वयाऽनुवृत्तिर्ध्यानंनकार्यं श्रूयतइतिपाठेअन्यैःकृतेतिनश्रूयतेऽतस्त्वयापिनकार्यां गराभिधानादिपापकृतांनाशस्यावश्यंभावित्वादितिभा
वः ४५ बुद्धिःकर्मानुसारिणीतिन्यायेनप्राकृतस्यकर्मणोर्दुर्निवारत्वाच्चस्वकृतेऽपिनात्यंतंपश्चात्तापेनशोकःकर्तव्यइत्याह भवितव्यमिति २४६

मार्गमवश्यमेवभोक्तव्यंकृतकर्मशुभाशुभमित्येवंरूपांपद्वर्ति । ननुप्राकृतमेवशोचामीतिचेन्नेत्याह कालेति यथातरुफलपुष्पाद्युद्गमःकालेकहेतुस्तथापुरुषेषुसदसद्बुद्ध्युद्गमोऽपीत्यर्थः भावाभा
वौवस्तूनामुद्भवामुद्भववैश्वर्यानिश्वर्येवा २४७ कालोनिमेषादिवत्सरांतोभूतानिजरायुजादीनिमृजतिसंहर्ततेप्रजास्ताएव । एवंशोचंतंभृतराष्ट्रतरतिशोकमात्मविदितिश्रुतेरात्मज्ञानप्रदानेननिःशोकं
कर्तुंप्रथमंजीवानांकालादृष्टादिपारतंत्र्यप्रदर्शनेनाकिंचित्करत्त्वप्रबोधनेनचतस्यैवरायमुत्पाद्यात्मानमुपदिशति । संहर्तंतप्रजाःकालकालःशमयतेपुनरिति । मृत्युमृत्युनमाम्यहमितिश्रुतेःकालस्यापिका
लःपरमात्मास्तीत्यर्थः निर्दहतप्रजाःकालइतिपाठेतुयोनिर्दहतिकालस्तमपिकालःशमयतइतियत्तच्छब्दाध्याहारेणयोज्यं ४८ कालोहीति अयमहाकालोह्यतिप्रसिद्धोवेदे । 'एषत्येवसाधुकर्मकारय
तितंयमेभ्योलेकिभ्यउज्जिनीषतएषत्येवासाधुकर्मकारयतितंयमधोनिनीषते'इत्यादौ कुरुतेभावानर्थान्कचित्प्रयोजकत्वेनकचित्प्रयोज्यत्वेन ईशानीशरूपोऽयमेवेत्यर्थः प्रजाअव्यक्तमहदादयः ४९
सुप्तेषुतेष्वेवलीनेषुजागर्ति सुप्तौप्रलयेमोक्षेचालुप्तदृक्शक्तिरास्ते । 'नहिद्रष्टुर्दृष्टेर्विपरिलोपोदृश्यतेऽविनाशित्वात्'इतिश्रुतेः कालोहिप्रसिद्धदुरतिक्रमोऽलंघनीयः । 'पुरुषाअपरंकिंचित्साक्षाशसा
परागतिः'इतिश्रुतेः चरतिशास्यशास्तृभावेन । 'अंतःप्रविष्टःशास्ताजनानां'सर्वात्मा'इतिश्रुतेः अविधृतोनेनचित्त्विधृतः सर्वाधिष्ठानत्वात् अतएवसमआत्मा । समआत्मेतिविद्यात् निर्दोषंहि

विधातुविहितंमार्गंनकश्चिदतिवर्तते ॥ कालमूलमिदंसर्वभावाभावौसुखासुखे २४७ कालःसृजतिभूतानिकालःसंहर्ततेप्रजाः ॥ संहर्तंतप्रजाःकालकालःशमयते
पुनः ४८ कालोहिकुरुतेभावान्सर्वलोकेशुभाशुभान् ॥ कालःसंक्षिपतेसर्वाःप्रजाविसृजतेपुनः ४९ कालःसुप्तेषुजागर्तिकालोहिदुरतिक्रमः ॥ कालःसर्वेषुभूतेषु
चरत्यविधृतःसमः २५० अतीतानागताभावायेचवर्ततिसांप्रतम् ॥ तान्कालनिर्मितान्बुद्धानसंज्ञांहातुर्महसि ५१ ॥ सौतिरुवाच ॥ इत्येवंपुत्रशोकार्तेष्टतराष्ट्रं
जनेश्वरम् ॥ आश्वास्यस्वस्थमकरोत्सूतोगावल्गणिस्तदा ५२ अत्रोपनिषदंपुण्यांरुष्णद्वैपायनोऽब्रवीत् ॥ विद्वद्भिःकथ्यतेलोकेपुराणेकविसत्तमैः २५३
भारताध्ययनंपुण्यमपिपादमधीयतः ॥ श्रद्धधानस्यपूयंतैःसर्वपापान्यशेषतः २५४

समंब्रह्मेतिप्रत्यगभिन्नेब्रह्मणिसमशब्दप्रयोगात् २५० सर्वमात्मप्रभवमितिबुद्ध्यासंज्ञाज्ञाननिष्ठानत्यक्तुर्महसि इतोऽन्यस्यशोकरणोपायस्याभावादित्यर्थः ५१ स्वस्थंशोकहेतुंदेहाद्यभिमानंत्या
जयित्वानिरुपाथौस्वस्वरूपेप्रतिष्ठितमकरोदित्यर्थः ५२ अत्रशोकार्तांनांस्वास्थ्यकरणेविषयेउपनिषदं । 'उपनीयेममात्मानं ब्रह्मापास्तद्वयंतः । निहंत्यविद्यांतंजंचतस्मादुपनिषद्वेत्'इति । 'यथोक्त
विद्याहेतुत्वाद्गंधोऽप्युपनिषद्वेत्'इतिचवचनात् ब्रह्मार्मैकत्वविद्याप्रतिपादकंग्रंथसूत्रवृत्त्योःप्रागुक्तयोर्वार्तिकस्थानीयमुपनिषच्छब्दाच्चमब्रवीत् यच्चपुत्रपुरुषार्थचतुष्टयप्रतिपादनंरह्यतेतथाप्यर्थ
कामयोर्लोकेप्रसिद्धयोरेवस्वरूपव्याक्रियेवपराक्रियेतिन्यायेनहानार्थमनुवादाद्धर्मस्यचविविधंतिथ्यज्ञेनेत्यादिश्रुत्याविद्याशेषत्वस्यदर्शितत्वात्परमतात्पर्यंविद्यायामेवेतिध्येयं अस्याःसांप्रदायिकत्व
माह विद्वद्भिरिति कथ्यते अनादिसिद्धमेवकीर्त्यतेनतुकादंबर्यादिवदभिनवकथाकल्प्यते कविसत्तमैःपूर्वपूर्वकल्पीयैर्व्यासादिभिः एवंचन्यासादिशब्दानांसेनापत्यादिशब्दवदधिका
रिक्वचनत्वेनव्यक्तयनित्यत्वेऽपितदर्थानांनित्यत्वान्नपुराणानांसकृत्कत्वमात्रादमित्यत्वं अतएवसुमंतुजैमिनिवैशंपायनपेलसूत्राभ्यांभारतमहाभारतधर्माचार्याइतिमंत्रस्यपुराणादिप्रणेत्राचार्यसं
ग्रहवतो नित्येनतर्पणविधिनासंयोगःसंगच्छते अन्यथानित्यानित्यसंयोगविरोधोदुर्वारःस्यात् अतएवपुराणेपुरापिनवे ५३ भारतेति नित्येब्रह्मयज्ञेऽर्चोऽधीतेपयआहुतिभिरेवदेवतास्तर्पयतीत्युगादीना
मिवइतिहासपुराणानीत्यमृताहुतिभिरितितदध्ययनफलश्रुतिरपियुज्यतइत्यभिप्रेत्याह पुण्यमिति पूयंतैर्यति अस्यल्लोकस्यचतुर्थीशोचरणमात्रादीपसर्वपापनाशःकिंवाच्यंकृत्स्नाध्ययनात्तदर्थ
स्यज्ञानात्साक्षात्काराद्वेतिभावः २५४

एवंग्रंथस्य स्वास्थ्यं मुख्यं फलं पापक्षयं गुणफलं चोक्ताऽत्र प्रतिपाद्यं विषयमाह देवा इति । देवादीनां शुभकर्माण इति विशेषेण तेषां शुभकर्मवोपादेयं विवक्षितं तस्यैव परंपरया परमपुरुषार्थहेतुत्वात् ५५ मुख्यं विषयमाह भगवानिति । 'ऐश्वर्यस्य समग्रस्य ज्ञानस्य यशसः श्रियः । वैराग्यस्य च धर्मस्य वृष्णां भगवती गता' इत्युक्तरूपं गुणैश्वर्यवान्परमात्मा वासुदेवो वसुदेवोत्पन्नशरीरोपाधिः सर्वशरीरोपाधिरपितेन शरीरेणातिमानुषाणिवह्निपानादीनां कर्माणि कृतवानिति तदुपादानं । तथाहि ब्रह्माणं प्रति भगवद्वाक्यं 'विद्येऽहं सर्वोऽस्मि ब्रजपृथुगोवत्सवदहं विभर्ति ब्रह्मांडं गिरिवदहं मग्निज्वलनवत् । सृजा मिद्रौ पद्यावसनवदहं प्राणभृदहं यदत्राहंतु सो मुनिरिति मदन्यन्न किं मयि' इति । तस्य वास्तवं रूपमाह सनातन इति आकाशादिवत् प्रवाहन्त्यतया वामायाया आद्यतश्च गत्यत्वाद्वा तन्मयस्य भगवच्छरीरस्य नित्यत्वापरपर्यायसनातनत्वं युज्यत इत्यर्थः स वासुदेवो हि प्रसिद्धं सत्यमनुष्ठीयमानं कर्म कृतं तदेव देवात् ज्ञायमानं पवित्रं पापनाशकं पुण्यं अभ्युदयहेतुः सर्वकर्मफलभूतं ब्रह्मांडसंवेति भावः ५६ अस्यैव निर्विशेषत्वमाह शाश्वतं शश्वच्चिरं तं भवं शाश्वतं तेन वस्तुते देशतश्चापरिच्छिन्नं अतएव ब्रह्मवृहत् परमं कार्यकारणातीतं ध्रुवं कूटस्थं ज्योतिश्चिन्मात्रं सनातनं कालतोऽपरिच्छिन्नं यस्यैव दृशस्यापि मायया विग्रहवतः ५७ ईदृशादपि यस्मादसदनिर्वचनीयं सदसच्च कार्यकारणं च तदुभयात्मकं विश्वं जातं संततिर्ब्रह्मादिः प्रवृत्तिर्यज्ञादिः ५८ आत्मनोऽप्यप्यात्मदेहे यत्पंचभूतकार्यरूपा गुणाः

देवादेवर्षयो ह्यत्र तथा ब्रह्मर्षयोऽमलाः ॥ कीर्त्यंते शुभकर्माणस्तथायक्षामहो रगाः ५५ भगवान्वासुदेवश्च कीर्त्यंतेऽत्र सनातनः ॥ सहिसत्यमृतं चैव पवित्रं पुण्यमेव च ५६ शाश्वतं ब्रह्म परमं ध्रुवं ज्योतिः सनातनम् ॥ यस्य दिव्यानि कर्माणि कथयंति मनीषिणः ५७ असच्च सदसच्चैव यस्माद्विश्वं प्रवर्तते ॥ संततिश्च प्रवृत्तिश्च जन्ममृत्युपुनर्भवाः ५८ अध्यात्मं श्रूयते यच्च पंचभूतगुणात्मकम् ॥ अव्यक्तादिपर्यञ्च स एव परिगीयते ५९ यत्तद्यतिवरा मुक्ता ध्यानयोगबलान्विताः ॥ प्रतिबिंबमिवाददर्शं पश्यंत्यात्मन्यस्वस्थितम् २६० श्रद्धाधानः सदायुक्तः स दार्ढ्यमपरायणः ॥ आसे वन्निममध्यायं नरः पापात्प्रमुच्यते ६१ अनुक्रमणिकाध्यायं भारतस्येममादितः ॥ आस्तिकः स ततं शृण्वन्न कृच्छ्रेष्ववसीदति ६२ उभे संध्ये जपं किंचित्सद्यो मुच्येत किलिषात् ॥ अनुक्रमण्यायावत्स्यादन्हारा व्याचसंचितम् ६३

श्रोत्रादयस्तदात्मकः 'स प्राणश्चेव प्राणो नाम भवति वदन्वाक्पश्यन् चक्षुः शृण्वन् श्रोत्रं मन्वानो मनः' इत्यादि श्रुतौ यच्च श्रूयते जीवरूपमिति त्वं पदार्थमनूयत त्वं पदार्थमाह अव्यक्तादि अव्यक्तस्याऽऽदिभूतं यत्परं निर्विशेषं च तयोरभेदमाह स एवेति परिगीयते वेदे अयमात्मा ब्रह्म अहं ब्रह्मास्मीत्यादौ । नन्वंतः प्रविष्टः शास्ता जनानामिति शास्त्रशास्यभावेन श्रुतयोरीशजीवबोराजभृत्यवदभेदोपचारिको ननु तात्त्विक इति चेन्न अंतः प्रविष्ट इति श्रुतेः किं जीवोऽणुर्विभुर्वा नायः अणूदेरशास्तुः प्रवेशायो गात् प्रवेशे च सांतरालस्याणुत्वायोगात् मध्यमस्य च सावयत्वेन घटादिवद नित्यत्वावश्यभावात् । न द्वितीयः विभुनोश्च तयोः कालाकाशादेरिव तुल्यत्वेन मिथः शास्यशास्तृत्वायोगात् तस्मादुपादानोपादेयभावेन वाधिष्ठानाध्यस्तभावेन वा ईशजीवयोः प्रवेशप्रवेशभावेन शास्त्रशास्यभावस्तेने शस्यांतः प्रतिष्ठत्वं संगच्छते तथा च तयोरभेदोऽपि तात्त्विक एव ५९ अत्र विद्वदनुभवं प्रमाणमिति यत्तदिति आत्मनि हादां काशे पश्यंति प्रत्यगभेदेन प्रतिबिंबमिव आदर्श इत्यसंदिग्धत्वे दृष्टान्तो न तु दृश्यत्वे अन्यथा दृश्यस्य जडत्वापत्त्या वा न मनसा तीतत्वं श्रुतिव्याक्रोप एव ६० युक्तो नियमवान् आसे वन्न जपन् ६१ आदितः नारायणं नमस्कृत्येत्यारभ्यानेन भारतकथां शमाश्रमपराशरात्मजो विद्वानित्यत एवारभ्यतद्वक्तव्यमिति तत्रादत्तव्यमिति भावः ६२ जपन् किंचिदनुक्रमण्याः कांश्चिदपि श्लोकान् ६३

एतद्भारतस्य वपुः शरीरं सत्यं ब्रह्म अमृतं देवभावश्चात्रैवास्तीत्यर्थः उत्तरग्रंथस्त्वस्य राज्ञश्च परिवारस्थानीयः तत्त्वं त्वत्रैव सूत्रितमित्यर्थः ६४ आरण्यकमुपनिषत् ओषधिभ्यो यवादिभ्यः अमृतं यज्ञशेषं ६५ इति हासानां शिवरहस्यादीनां मध्ये ६६ इति हासेति । 'यद्वर्त्यमायिनं मृगं तमुत्वं मायया वधीति' इति मंत्रावयवो हिरामायणीयमारीचवज्रैर्नैवोपहितुं शक्यो न त्वन्येना तस्तस्मादल्पश्रुता द्वेदस्य भयमुचितमेव वेदार्थजिज्ञासुनेदमवश्यमध्येतव्यमित्यर्थः ६७ काष्ठीं कृष्णेन व्यासेन प्रोक्तं वेदं पुरुषार्थचतुष्कं वेदयंतं ६८ । ६९ । ७० । ७१ तुलयाधृतं न्यूनाधिकभावेन परीक्षितं सरहस्येभ्यः सोपनिषत्केभ्यः अधिकमर्थगौरवयुक्तं ७२ महत्त्वे ग्रंथत आधिक्ये गुरुत्वे अर्थत आधिक्ये ७३ । २७४ नन्वत्रानर्थको युद्धादिप्रलापो भूयान् दृश्यते कणिकनीत्यादिश्चाधर्मप्रवर्तकोऽपि ग्रंथोऽस्ति ततश्च किंचिद्मार्गिकथने सत्यपि विषयं पृक्ता न वक्तुं मप्येतद्वेदमेव स्यादित्याशंक्याह तप इति तपः कृच्छ्रं चाद्रायणादि कल्कः पापं तदभावो न कल्कः 'कल्कोऽस्तीशमलैः सोऽस्ति' इत्यमरः न भ्राडादिवज्रजः प्रकृतिभावः तपो निर्मलं नैर्मल्यसाधनमित्यर्थः विरोधित्वं वानर्जः तेन तपः पापनाशकमित्यर्थः अभ्ययनं वेदस्य स्वाभाविकः स्वस्ववर्णाश्रमादिपुरस्कारेण विहितः शमोदमस्तपः शौचमित्यादिवेदविधिवै

भारतस्य वपुर्ह्येतत्सत्यं चामृतमेव च ॥ नवनीतं यथा दध्ना द्विपदां ब्राह्मणो यथा २६४ आरण्यकं च वेदेभ्य ओषधिभ्यो मृतं यथा ॥ हृदानासुदधिः श्रेष्ठो गौर्वरिष्ठा चतुष्पदाम् ६५ यथैतानीति हासानां तथा भारतमुच्यते ॥ यश्चैनं श्रावयेच्छास्त्रे ब्राह्मणान्पादमंततः ६६ अक्षय्यमन्नपानं वैपितंस्तस्योपतिष्ठते ॥ इति हासपुराणाभ्यां वेदं समुपबृंहयेत् ६७ विभेत्यल्पश्रुता द्वेदो मामयं प्रहरिष्यति ॥ काष्ठीं वेदमिमं विद्वान् श्रावयित्वा र्थमश्रुते ६८ ब्रूणहत्यादिकं चापि पापं जह्याद संशयम् ॥ यद्मं शुचिरध्यायं पठेत्पर्वणि पर्वणि ६९ अधीतं भारतं तेन कृत्स्नं स्यादिति मेमतिः ॥ यश्चैनं शृणुयान्नित्यमर्षं श्रद्धासमन्वितः २७० स दीर्घमायुः कीर्तिं च स्वर्गं ति चाप्नुयान्नरः ॥ एकतश्चतुरो वेदा भारतं चैतदेकतः ७१ पुरा किल सुरैः सर्वैः समेत्य तुलयाधृतम् ॥ चतुर्भ्यः सरहस्येभ्यो वेदेभ्योऽह्यधिकं यदा ७२ तदा प्रभृतिलोकेऽस्मिन्महाभारतमुच्यते ॥ महत्त्वे च गुरुत्वे च प्रियमाणं यतोऽधिकम् ७३ महत्त्वाद्भारवत्त्वाच्च महाभारतमुच्यते ॥ निरुक्तमस्य यो वेद सर्वपापैः प्रमुच्यते ७४ तपो न कल्कोऽध्ययनं न कल्कः स्वाभाविको वेदविधिर्न कल्कः ॥ प्रसह्य वित्ताहरणं न कल्कस्तान्येव भावोपहतानि कल्कः २७५ ॥ इति श्रीमन्महाभारते आदिपर्वणि अनुक्रमणिका पर्वणि प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अनुक्रमणी पर्वसमाप्तम् ॥

दोक्तो विधिरग्निहोत्रसंध्योपासनादिः प्रसत्यप्रकर्षेण सोऽद्वाष्टुधादिदुःखमपि सोऽद्वाचितस्य आहरणं शिलोच्छादिना अर्जनं तदपि न कल्को नैर्मल्यसाधनं तान्येव न पआदीनि भावेन चित्ताभिप्रायेणोपहतानि कल्कः पापं पापहेतुर्भवति यथा शीतादिसहनं वानप्रस्थैः कटकस्थैश्च तुल्यवक्रियते तथापि भावभेदात्तदेकस्य स्वर्गायाभ्यस्य नरकाय भवति वक्ष्यति च । 'चत्वारि कर्माण्यभयं करानि भयं प्रयच्छं त्यथा कृतानि ॥ मानाग्निहोत्रमुतमानमौनं मानेनाधीतमुतमानयज्ञः' इति पूर्वशिलोच्छादिकमपि दंभेन कृतं पापायान्यथा श्रेयसे भवति एवं भारतेऽपि धर्मब्रह्मप्रतिपादने एव परमतात्पर्यं अर्थवादजातमपि युधिष्ठिरादिवद्वचनं हर्षं न दुर्योधनादिवदित्याशयेनोक्तं तत्र हीनं पक्षमुपाददानः स्वार्थाद्भयं तितेनाधीतमपि भारतं पापायैव भवतीत्यर्थः तथा च सर्वस्मादपि ग्रंथात्सारमेवादेयमितरत्याज्यमिति श्रूयते । 'ग्रंथमभ्यस्य मेधावी ज्ञानविज्ञानतत्परः ॥ पलालमिव धान्यार्थी त्यजेद्ग्रंथमशेषतः' इति २७५ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठे भारतभावेदीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥

एवंप्रथमेऽध्यायेसूत्रितानामर्थानांप्रकरणशोविभार्गशिष्याणामवधानायप्रदर्शयिष्यन्वैराग्यमुत्पादयितुं कुरुपुत्रशुरामकृतंक्षत्रक्षयप्रसंगात्प्रदर्शयति समंतेति । 'समंतपंचकं नाम पुण्यं द्विजनिवेदितं ॥ गतवानस्मि तं देशं युद्धं यत्राभवत्पुरा' इत्यादिनायदुक्तमेतत्सर्वतं देशं तद्युद्धं च श्रोतुमिच्छामहेवयम् १ मम मत्तः कथाभ्याः २ क्षत्रं क्षत्रियजातिं अमर्षः स्वपितुः क्षत्रियेण हतत्वा जातस्य क्रोधस्यासहनंते न चोदितः मेरितः ३ रौधिरान् रुधिरपूर्णान् ४ नोऽस्माभिः रुधिरपितृणां तर्पणात्सर्वा हिंसा पितृत्वाद्युद्देशेनैव कर्तव्या न कामकारेणेति सूचितं ५ । ६ । ७ यदि तिसार्धेन क्रोधकृतं सर्वपापये

॥ अथ पर्वसंग्रहपर्व ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ समंतपंचकमिति यदुक्तं सूतनंदन ॥ एतत्सर्वं यथा तत्त्वं श्रोतुमिच्छामहेवयम् १ ॥ सौतिरुवाच ॥ शृणुध्वं मम भो विप्रा ब्रुवतश्च कथाः शुभाः ॥ समंतपंचकाख्यं च श्रोतुमर्हस्य सत्तमाः २ त्रेताद्वापरयोः संधौरामः शस्त्रभृतां वरः ॥ असकृत्पार्थिवं क्षत्रं जघानामर्षचोदितः ३ स सर्वक्षत्रमुत्साद्य स्ववीर्येणानलद्युतिः ॥ समंतपंचके पंचचकार रौधिरान् हृदान् ४ सतेषु रुधिरांभः सुहृदेषु क्रोधमूर्च्छितः ॥ पितृन्संतर्पयामास रुधिरपितृभिः श्रुतम् ५ अथर्चीकादयोऽभ्येत्य पितरो राममब्रुवन् ॥ रामराम महाभाग प्रीताः स्मृतवभार्गव ६ अनया पितृभक्त्या च विक्रमेण तव प्रभो ॥ वरं वृणीष्व भद्रं ते यमिच्छसि महाद्युते ७ ॥ राम उवाच ॥ यदि मे पितरः प्रीता यद्यनुग्राह्यतामयि ॥ यच्च रोषाभिभूतेन क्षत्रमुत्सादितं मया ८ अतश्च पापान्मुच्येऽहमेष मे प्रार्थितो वरः ॥ हृदाश्च तीर्थभूता मे भवेयुर्भुवि विभ्रुताः ९ एवं भविष्यतीत्येवं पितरस्तमथाब्रुवन् ॥ तं क्षमस्वेति निषिषिधुस्ततः स विरराम ह १० तेषां समीपे यो देशो हृदानां रुधिरांभसाम् ॥ समंतपंचकमिति पुण्यं तत्परिकीर्तितम् ११ येन लिङ्गेन यो देशो युक्तः समुपलक्ष्यते ॥ तेनैव नाम्ना तं देशं वाच्यमाहुर्मनीषिणः १२ अंतरे चैव संप्राप्तैक लिङ्गापरयोरभूत् ॥ समंतपंचके युद्धं कुरुपांडवसेनयोः १३ तस्मिन्परमधर्मिष्ठे देशे भूदोषवर्जिते ॥ अष्टादश समाजगुरुरक्षौहिण्यो युयुत्सया १४ समेत्य तं द्विजा स्ताश्च तत्रैव निधनंगताः ॥ एतन्नामाभिनिर्वृतं तस्य देशस्य वै द्विजाः १५ पुण्यश्चरमणीयश्च सदृशोऽवः प्रकीर्तितः ॥ तदेतत्कथितं सर्वमया ब्राह्मणसत्तमाः ॥ यथा देशः स विख्यातस्त्रिषु लोकेषु सुवताः १६ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ अक्षौहिण्य इति प्रोक्तं यत्त्वया सूतनंदन ॥ एतदिच्छामहेश्रोतुं सर्वमेव यथा तथम् १७ अक्षौहिण्याः परीमाणं नराश्चरथदंतिनाम् ॥ यथावच्चैव नो ब्रूहि सर्वं हि विदितं तव १८ ॥ सौतिरुवाच ॥ एको रथो गजश्चैको नराः पंचपदातयः ॥ त्रयश्चतुरगास्तज्जैः पतिरित्यभिधीयते १९ पत्तित्रिगुणामेतामाहुः सेनामुखं बुधाः ॥ त्रीणि सेनामुखान्येको गुल्म इत्यभिधीयते २० त्रयो गुल्मा गणो नाम वाहिनी तु गणास्त्रयः ॥ स्मृतास्तिस्त्रस्तुवाहि न्यः पृतनेति विचक्षणैः २१ चमूस्तु पृतनास्तिस्त्रस्तस्त्रिस्त्रयश्च स्वस्वनीकिषु ॥ अनीकिनीं दशगुणां प्राहुरक्षौहिणीं बुधाः २२

वहीनवलेषु शस्त्रनिक्षेपादिति भावः ८ । ९ निषिषिधुर्निषिद्धवतः अक्षराधिक्यमार्थं अभ्यासलोपोवाचार्थः सिषिधुरिति पाठे शशासुः हिंसातो विरमस्वेति शिक्षितवत इत्यर्थः १० । ११ । १२ १३ भूदोषाः निम्नोन्नतकटकित्वाद्यस्तद्रहिते १४ समंते हृदानां पंचकं समंतपंचकं तत्परिसरवर्त्तितं देशोऽपि तन्नामेत्युक्तं तत्र समंतशब्दस्यावयवार्थं दर्शयति समेत्येति समेतानामंतोनाशोयस्मिन्नि तिसमंत इत्यर्थः अभिनिर्वृत्तिर्निर्युद्धं १५ । १६ । १७ । १८ पदातय इति रथादिमतनानराणां व्युदासः १९ । २० । २१ । २२

२३ । २४ । २५ । २६ 'अक्षौहिण्याः परीमाणं खाद्विष्यत्क्षिभिर्गजैः २१८७० ॥ रथैरेतै २१८७० हयैस्त्रिभिः ६५६१० पंचभिः १०९३५० श्वपदातिभिः इति संग्रहः २७ पिंडिताए कीभृताः संधिरार्षः २८ । २९ । ३० । ३१ द्रौणिरश्वत्थामा हादिक्यः कृतवर्मा गौतमः कृपाचार्यः ३२ पर्वसंग्रहं कृत्वा प्रस्तौतियुजुशौनकेत्यादिना हेशौनकहेवृद्धतम श्वयतेवृद्धयर्थान्नि ष्ठायां शूनावृद्धास्तेषु वृद्धतरत्वेन विदितः शौनकः बुद्ध्यादिसूत्रेणारोहणादिर्बुद्धिः । तेतवसत्रेयद्धारताख्यानं मत्तः प्रवृत्तं जनमेजयस्य सत्रे व्यासशिष्येण कथितमित्युत्तरेण संबन्धः ३३ ननु सपर्वसत्रे जनमेज यंप्रतिपद्ये शं पायनेनोक्तं देवशौनकं प्रति सूतेन वक्तुं प्रतिज्ञातं तत्र पौष्यपौलोममास्तीकं च किमित्यप्रतिज्ञातमप्युच्यते सूतेनेति चेत्तत्राह कथितमिति सत्रे व्यासशिष्येण यत्कथितं तत्र भारते पौष्यपौलो ममास्तीकं च महीक्षितां यशोवीर्यं च वक्तुमिति शेषः आदितः स्मृतमितियोजना स्मरणं तु विस्तरार्थः । अयं भावः तद्विज्ञानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छेत्समित्पाणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठं विद्यया मृत्युंतीर्त्वेत्या दिश्रुते गुरुसेवामाहात्म्यं गुरुणां च माहात्म्यं यज्ञादीनां विद्यार्थत्वं च निरूपणीयं तेष्वात्म्याभावेऽपि विद्यानैवेदेतुमर्हतीति तदर्थं तत्राचार्येणारख्यायिका मुखेनैव पौष्ये गुरुशुश्रूषामाहात्म्यं पौलोमेभार्गवाणां

अक्षौहिण्याः प्रसंख्यातारथानां द्विजसत्तमाः ॥ संख्यागणिततत्त्वज्ञैः सहस्राण्येकविंशतिः २३ शतान्युपरि चैवाष्टौ तथाभूयश्च सत्ततिः ॥ गजानां च परीमाण मेतदेव विनिर्दिशेत् २४ ज्ञेयं शतसहस्रं तु सहस्राणि नैव तु ॥ नराणामपि पंचाशच्छतानि त्रीणि चानघाः २५ पंचषष्टिसहस्राणि तथा श्वानां शतानि च ॥ द शोत्तराणि षट्प्रादुर्यथावदिह संख्यया २६ एतामक्षौहिणीं प्राहुः संख्यातत्वाविदो जनाः ॥ यावः कथितवानस्मि विस्तरेण तपोधनाः २७ एतया संख्यया ह्यास न्कुरुपांडवसेनयोः ॥ अक्षौहिण्यो द्विजश्रेष्ठाः पिंडिताष्टादशैव तु २८ समेतास्तत्र वै देशे तत्रैव निधनंगताः ॥ कौरवान्कारणं कृत्वा कालेनाद्भुतकर्मणा २९ अ हानियुयुधेभीष्मोदशैव परमास्त्रवित् ॥ अहानि पंचद्रोणस्तुररक्षकुरुवाहिनीम् ३० अहनीयुयुधेद्वेतुर्कर्णः परबलादनः ॥ शल्योऽर्धदिवसं चैव गदायुद्धमतः परम् ३१ तस्यैव दिवसस्यांते द्रौणिहादिक्यगौतमाः ॥ प्रसुप्तं निशि विश्वस्तं जघ्र्यौ धिष्ठिरंबलम् ३२ यत्तु शौनकसत्रे ते भारताख्यानमुत्तमम् ॥ जनमेजयस्य तत्सत्रे व्या सशिष्येण धीमता ३३ कथितं विस्तरार्थं च यशोवीर्यमहीक्षिताम् ॥ पौष्यतत्र च पौलोममास्तीकं चादितः स्मृतम् ३४ विचित्रार्थपदाख्यानमनेकसमयान्वितम् ॥ प्रतिपन्नं नरैः प्राज्ञैर्वैराग्यामिव मोक्षिभिः ३५ आत्मैव वेदितव्येषु प्रियेष्विव हि जीवितम् ॥ इति हासः प्रधानार्थः श्रेष्ठः सर्वांगमेष्वयम् ३६ अनाश्रित्येदमाख्यानं कथाभुवि न विद्यते ॥ आहारमनपाश्रित्य शरीरस्येव धारणम् ३७ तदेतद्भारतं नाम कविभिस्तूपजीव्यते ॥ उदयप्रेप्सुभिर्भृत्यैरभिजातइवेश्वरः ३८

गुरुणां महाभाग्यमुक्तं आस्तीकेजरत्कारो रप्रतिपन्नगार्हस्थ्यस्याकृतार्थत्वदर्शनेन यज्ञादीनामाविद्यकानामपि विद्यांगत्वमुक्तं । विविदिषति यज्ञेनेत्यादिश्रुतेः । तस्मान्महोपनिषदरंभे एतन्नयक थनमावश्यकमित्याख्यायिका मुखेन कथ्यमानगहनोऽप्यर्थः सुग्रहो भवतीत्यभिप्रेत्य महीभृतां यशोवीर्यं चोक्तमिति ३४ मोक्षिभिर्मोक्षार्थिभिरनरैः प्रतिपन्नं शरणीकृतं वैराग्यमिव यथापरवैराग्यस्य नां तरीयकं फलं वैवल्यमेव मेतच्छ्रवणस्यापीति भावः ३५ आत्मेति आत्मज्ञानमेव स्वतः पुरुषार्थ इत्यात्मैव मृत्युर्वेदितव्यं तत्प्रमाणस्य तत्त्वावेदकत्वात् अन्यतज्ज्ञानं तु सर्वपुरुषसंस्कारद्वारा कर्मणि । यथो क्तं भट्टपादैः । 'सर्वत्रैव हि विज्ञानं संस्कारत्वेन गम्यते ॥ परांगं चात्मविज्ञानादप्यत्रेत्यवधार्यतां' इति । प्रधानार्थो ब्रह्मावाप्तिप्रयोजनः ३६ । ३७ कविभिः काव्यकर्तृभिः व्यासोच्छिष्टं जगत्सर्वमिति प्रसिद्धे स्तेषामद्भुतकाव्यरचने इदमेवालंबनमित्यर्थः अभिजातः कुलीनः ३८

उत्तमाचरमाबुत्रिर्ब्रह्मविद्याख्यातः करणवृत्तिः ३९ प्रज्ञयाऽभिपन्नप्राप्तस्य ४० पर्वणामुपक्रमोपसंहारैकरूप्यादिना एकमथपूरयांतिकात्स्यनेप्रातिपादयति तानि पर्वणि प्रकरणा नितेषां संग्रहः सम्यक् विच्यग्रहोयस्मिन्सर्वसंग्रहोद्वितीयपर्व ४१ अत्रकेवलस्यसोपाख्यानस्यचभारतस्यस्मरणेआद्ययोः पर्वणोस्तात्पर्येपौष्यदित्रयस्यतुक्तमेवेतिपर्वपंचकतात्पर्यमुक्तं तत्रास्तीकेकर्मप्राधान्यमुक्तं तत्कार्मणोदेवभवंप्राप्यापीहजन्मलभंतेइत्यादावंशावतरणमुक्तं षष्ठे अंशावतारणंदेवानांभूमौभागशोऽवतरणमादिःप्रथमपर्वेत्यर्थः तेनपूर्वोक्तासूतप्रतिज्ञासंगच्छते संभवेअत्रलब्धजन्मनामपिनतेषानियमेनस्वर्गतिः किंतुसर्पनागादितामसयोनिप्राप्तिरपिकर्मवशाद्भवतीत्युक्तंसप्तमे तत्राप्यर्थार्थिनोबधूनप्यभ्यायेनघ्नंतीतिजातुषेदंशितमष्टमे तथाकामुकाःस्त्रियोबधूनपिघातयंतीत्यविश्वसनीयास्ताइ

इतिहासोत्तमेयस्मिन्नपिताबुद्धिरुत्तमा ॥ स्वरव्यंजनयोःकृत्स्नालोकवेदाश्रयेववाक् ३९ तस्यप्रज्ञाभिपन्नस्यविचित्रपदपर्वणः ॥ सूक्ष्मार्थन्याययुक्तस्यवेदार्थैर्भूषितस्यच ४० भारतस्येतिहासस्यश्रूयतांपर्वसंग्रहः ॥ पर्वानुक्रमणीपूर्वद्वितीयःपर्वसंग्रहः ४१ पौष्यंपौलोममास्तीकमादिंशावतारणम् ॥ ततःसंभवपर्वोक्तमद्भुतरोमहर्षणम् ४२ दाहोजतुग्रहस्यात्रैहिकंपर्वचोच्यते ॥ ततोबकवधःपर्वपर्वचैत्ररथंततः ४३ ततःस्वयंवरोदेव्याःपांचाल्याःपर्वचोच्यते ॥ क्षात्रधर्मेणनिर्जित्यततोवैवाहिकंस्मृतम् ४४ विदुरागमनंपर्वराज्यलंभस्तथैवच ॥ अर्जुनस्यवनेवासःसुभद्राहरणंततः ४५ सुभद्राहरणादूर्ध्वज्ञेयाहरणहारिका ॥ ततःखांडवदाहख्यंतत्रैवमयदर्शनम् ४६ सभापर्वततःप्रोक्तंमंत्रपर्वततःपरम् ॥ जरासंधवधःपर्वपर्वदिग्विजयंतथा ४७ पर्वदिग्विजयादूर्ध्वराजसूयिकमुच्यते ॥ ततश्चाधर्माभिहरणंशिशुपालवधस्ततः ४८ द्यूतपर्वततःप्रोक्तमनुद्यूतमतःपरम् ॥ ततआरण्यकंपर्वकिर्मीरवधउच्यते ४९ अर्जुनस्याभिगमनंपर्वज्ञेयमतःपरम् ॥ ईश्वरार्जुनयोर्युद्धंपर्वकैरातसंज्ञितम् ५० इंद्रलोकाभिगमनंपर्वज्ञेयमतःपरम् ॥ नलोपाख्यानमपिचधार्मिकंकरुणोदयम् ५१ तीर्थयात्राततःपर्वकुरुराजस्यधीमतः ॥ जटासुरवधःपर्वयक्षयुद्धमतःपरम् ५२ निवातकवचैर्युद्धंपर्वचाजगरंततः ॥ मार्कंडेयसमास्याचपर्वानंतरमुच्यते ५३ संवादश्चततःपर्वद्रौपदीसत्यभामयोः ॥ घोषयात्राततःपर्वमृगस्वप्नोद्भवंततः ५४ ब्रीहिट्रौणिकमाख्यानमैन्द्रयुद्धंतथैवच ॥ द्रौपदीहरणंपर्वजयद्रथविमोक्षणम् ५५

तिहैडिबेनवेदंशितं शशुकरभक्ष्यस्यापिशरीरस्यार्थेपरप्राणानपिपामराःप्रत्यहमाददतइतिबकवधेदशमेसूचितं ततःकष्टतरांगतितमःप्रधानाःप्राणिनःप्राप्नुवंतीतिप्रबन्धेन परीक्ष्यलोकान्कर्मणि तान्ब्राह्मणोनिर्वेदमायात्रास्त्यकृतःकृतेनेतिश्रुत्यर्थउपबृंहितः एवमप्रेऽपितत्तदाख्यानतात्पर्योन्नयनेनराजसानांसात्विकानांचगतिःपरीक्षणीया अग्रेप्रतिप्रकरणवक्ष्यमाणत्वादिहग्रंथविस्तरभयात्र प्रपंच्यते ४२ चैत्ररथमंगारपर्णचरितंपर्व ४३ । ४४ विदुरागमनंराज्यलंभश्चैकंपर्व लंभोलाभः ४५ हरणंदायःपारिबर्हमितियावत् तस्यहारिकासमानयनं खांडवदाहोमयदर्शनंचैकंपर्व ४६ सभापर्वसभारचनंपर्व मंत्रोराजसूयार्थमंत्रणं ४७ । ४८ अनुद्यूतंपुनर्द्यूतं ४९ अभिगमनंतपसेगमनं ५० यक्षयुद्धंभीमेन ५१ । ५२ समास्यासहावस्थामं ५३ घोषयात्रा कौरवाणां मृगस्वप्नोधर्मराजस्य ५४ ऐन्द्रयुद्धमित्यत्रक्रमोनविवक्षितःसंख्यायमंतात्पर्यात् समास्यांतर्गतंचेदंपर्व ५५

५६ कुंडलाहरणंकर्णस्य आरण्यमरणोहरणं ब्राह्मणस्य धर्मेणप्रवेशोविराटनगरे समयस्यप्रतिज्ञातस्यप्राक्प्रवेशार्थस्य ५७ अभिमन्योरर्जुनपुत्रस्य ५८ संजययानंपांडवान्प्रति ५९ ६० भगवदानंकौरवान्प्रति ६१ । ६२ । ६३ विवादपर्वकृष्णकर्णसंवादरूपंपर्व ६४ संख्याभीष्मकृता उलूकदूतस्यपांडवान्प्रत्यागमनं ६५ अभिषेचनंसैनापत्ये ६६ जंबूखंड

पतिव्रतायामाहात्म्यंसावित्र्याश्चैवमद्भुतम् ॥ रामोपाख्यानमत्रैवपर्वज्ञेयमतःपरम् ५६ कुंडलाहरणंपर्वततःपरमिहोच्यते ॥ आरण्यंततःपर्ववैराटंतदनंतरम् ॥ पांडवानांप्रवेशश्चसमयस्यचपालनम् ५७ कीचकानांवधःपर्वपर्वगोग्रहणंततः ॥ अभिमन्योश्चवैराट्याःपर्ववैवाहिकंस्मृतम् ५८ उद्योगपर्वविज्ञेयमतऊर्ध्वमहाद्भुतम् ॥ ततःसंजययानाख्यंपर्वज्ञेयमतःपरम् ५९ प्रजागरंतथापर्वदृतराष्ट्रस्यचितया ॥ पर्वसानत्सुजातंवैगुह्यमध्यात्मदर्शनम् ६० यानसंधिस्ततःपर्वभगवदानमेवच ॥ मातलीयमुपाख्यानंचरितंगालवस्यच ६१ सावित्रंवामदेव्यंचवैन्योपाख्यानमेवच ॥ जामदग्न्यमुपाख्यानंपर्वषोडशराजकम् ६२ सभाप्रवेशःकृष्णस्यविदुलापुत्रशासनम् ॥ उद्योगःसैन्यनिर्याणंविश्वोपाख्यानमेवच ६३ ज्ञेयंविवादपर्वत्रकर्णस्यापिमाहात्मनः ॥ निर्याणंचततःपर्वकुरुपांडवसेनयोः ६४ रथातिरथसंख्याचपर्वोक्तंतदनंतरम् ॥ उलूकदूतागमनंपर्वामर्षविवर्धनम् ६५ अंबोपाख्यानमत्रैवपर्वज्ञेयमतःपरम् ॥ भीष्माभिषेचनंपर्वततश्चाद्भुतमुच्यते ६६ जंबूखंडविनिर्माणंपूर्वोक्तंतदनंतरम् ॥ भूमिपर्वततःप्रोक्तंद्वीपविस्तारकीर्तनम् ६७ पूर्वोक्तंभगवद्गीतापर्वभीष्मवधस्ततः ॥ द्रोणाभिषेचनंपर्वसंज्ञप्तकवधस्ततः ६८ अभिमन्युवधःपर्वप्रतिज्ञापर्वचोच्यते ॥ जयद्रथवधःपर्वघटोत्कचवधस्ततः ६९ ततोद्रोणवधःपर्वविज्ञेयलोमहर्षणम् ॥ मोक्षो नारायणास्त्रस्यपर्वानंतरमुच्यते ७० कर्णपर्वततोज्ञेयंशल्यपर्वततःपरम् ॥ हृदप्रवेशनंपर्वगदायुद्धमतःपरम् ७१ सारस्वतंततःपर्वतीर्थवंशानुकीर्तनम् ॥ अत ऊर्ध्वसुकीर्तनंपर्वसौप्तिकमुच्यते ७२ ऐषीकंपर्वचोदिष्टमतऊर्ध्वसुदारुणम् ॥ जलप्रदानिकंपर्वस्त्रीविलापस्ततःपरम् ७३ श्राद्धपर्वततोज्ञेयंकुरूणामौर्ध्वदेहिकम् ॥ चार्वाकनिग्रहःपर्वरक्षसोब्रह्मरूपिणः ७४ आभिषेचनिकंपर्वधर्मराजस्यधीमतः ॥ प्रविभागोदहाणांचपर्वोक्तंतदनंतरम् ७५ शांतिपर्वततोयत्रराजधर्मानुशासनम् ॥ आपद्धर्मश्चपर्वोक्तंमोक्षधर्मस्ततःपरम् ७६ शुकप्रश्नाभिगमनंब्रह्मप्रश्नानुशासनम् ॥ प्रादुर्भावश्चदुर्वासःसंवादश्चैवमायया ७७ ततःपर्वपरिज्ञेयमानुशासनिकंपरम् ॥ स्वर्गारोहणिकंचैवततोभीष्मस्यधीमतः ७८ ततोऽश्वमेधिकंपर्वसर्वपापप्रणाशनम् ॥ अनुगीताततःपर्वज्ञेयमध्यात्मवाचकम् ७९ पर्वचाश्रमवासाख्यंपुत्रदर्शनमेवच ॥ नारदागमनंपर्वततःपरमिहोच्यते ८० मौसलंपर्वचोदिष्टंततोघोरंसुदारुणम् ॥ महाप्रस्थानिकंपर्वस्वर्गारोहणिकंततः ८१

विनिर्माणंजंबूद्वीपसन्निवेशः भूमिपर्वण्येवद्वीपविस्तारकीर्तनं ६७ । ६८ प्रतिज्ञाजयद्रथवधार्थं ६९ । ७० हृदप्रवेशनंदुर्योधनस्य गदायुद्धंतस्यैवभीमेन ७१ । ७२ जलप्रदानिकेवस्त्रीविलापनं ७३ कुरूणामौर्ध्वदेहिकंश्राद्धंपर्व चार्वाकस्यब्रह्मरूपिणोराक्षसस्यविप्रक्षोभाभिग्रहःपर्व ७४ । ७५ शांतिपर्वोद्वाह्यां शांतीति ७६ भामयेतिपाठांतरं उभयत्रापि सुलभेत्यर्थः ७७ अनुशासनंधर्माधर्मोपदेशस्तत्संबद्धमानुशासनिकं ७८ । ७९ । ८० । ८१

हरिवंशःपुराणं प्राक्प्रवृत्तं पर्वखिलसंज्ञितं शाखांतरस्थं शाखातरेयदपेक्षावशात्पठ्यते तत्खिलमिति वैदिकी प्रसिद्धिः । यथा बह्वचानां श्रीसूक्तमेधासूक्तादीनां संहिताकाले पाठो दृश्यते एवमस्मिन्नितिहासे यत्पुराणांतरस्थमाकांक्षावशात्पठ्यते तत्खिलं हरिवंशं शाख्यमित्याह हरिवंश इति अतएवास्य खिलस्य पुराणमिति विशेषणं तथाहि अत्र विष्णुचर्याविष्णुपुराणोक्ता साकल्येन दृश्यते ८२ एवं भविष्यपुराणकथा च खिलेष्वेवाद्भुतं महदिति पृथग्वाक्यं अद्भुतं पुष्करवाराहनारसिंहवामनप्रादुर्भावादिके लासयात्रात्रिपुरवधांत एतदेव पर्वशतं एकैकस्मिन् महाप्रकरणे अवांतरप्रकरणानामंतर्भावविवक्षया षष्टादशसंख्यात्वेन लौमहर्षिणोक्तं ८३।८४ तत्र कस्मिन् महापर्वणिकत्यवतांतरपर्वणि ते पुचके केऽर्थाः प्रतिपाद्या एकैकस्मिन् महापर्वणि श्लोकसंख्या च का इत्येतद्वक्तुमुपक्रमते समास इति अयं बुद्धिस्थोऽनुक्रमण्यध्यायः स च भारतस्य समासः संक्षेपपर्वेत्यर्थः अत्र प्रस्तुते द्वितीयेऽध्याये पर्वसंग्रहः एवं पौष्यादिभिश्च मय दर्शनांतैः सप्तदशभिश्चैव मेकोनविंशत्या पर्वभिरादिपर्व आदित्वं चास्य न प्राथम्यात् किंतु सर्वेषामादिरुत्पत्तिरिह कीर्त्यते इति एवं सभादीनामपि संज्ञातत्तदेकैकार्थप्राधान्याद्बोद्धव्या अत्रायं संग्रहः । आदौ सभारण्यविराट् उद्यमेभीष्मे गुरौ सूर्यजशल्यसौप्तिके । स्त्रीशांतिदानाश्वमेधस्वाश्रमस्थितौ मोसल्यया

हरिवंशस्ततः पर्वपुराणं खिलसंज्ञितम् ॥ विष्णुपर्वशिरोध्वर्याविष्णोः कंसवधस्तथा ८२ भविष्यपर्वचाप्युक्तं खिलेष्वेवाद्भुतं महत् ॥ एतत्पर्वशतं पूर्णव्यासेनोक्तं महात्मना ८३ यथा वत्सूतपुत्रेण लौमहर्षिणा ततः ॥ उक्तानि नैमिषारण्ये पर्वान्यष्टादशैव तु ८४ समासो भारतस्यायमत्रोक्तः पर्वसंग्रहः ॥ पौष्यं पौलोममास्तीकमादिरंशावतारणम् ८५ संभवोजतुवेश्माख्यं हिडिंबवकयोर्वधः ॥ तथा चैत्ररथं देव्याः पांचाल्याश्च स्वयंवरः ८६ क्षात्रधर्मेण निर्जित्य ततो वैवाहिकं स्मृतम् ॥ विदुरागमनं चैव राज्यालंभस्तथैव च ८७ वनवासोऽर्जुनस्यापि सुभद्राहरणं ततः ॥ हरणाहरणं चैव दहनं खांडवस्य च ८८ मयस्य दर्शनं चैव आदिपर्वणिकथ्यते ॥ पौष्ये पर्वणि माहात्म्यमुक्तं कस्योपवर्णितम् ८९ पौलोमे भृगुवंशस्य विस्तारः परिकीर्तितः ॥ आस्तीके सर्वनागानां गण्डस्य च संभवः ९० क्षीरोदमथनं चैव जन्मोच्चैः श्रवसस्तथा ॥ यजतः सर्पसत्रेण राज्ञः पारिक्षितस्य च ९१ कथेयमभिनिर्वृत्ता भरतानां महात्मनाम् ॥ विविधाः संभवाराज्ञामुक्ताः संभवपर्वणि ९२

नद्युगमे खिलेषु च ॥ पर्वणिष्ठ १८ त्यं क ९ नृप १६ वार्धो ४ द् ११ धी ५ भै ८ क १ केद् ४ त्रि ३ धीः ५ ॥ वार्द्धो ४ दु १ द्वि २ त्रि ३ भू १ भू १ भू १ ग्रामा ३ श्रेतिशतं क्रमात् इति ८५ ८६ । ८७ । ८८ अत्र प्राधान्यतस्तत्तदाख्यानतात्पर्याणि गाणेश्यां संगृहीतानि कुडचवदृषवद्भूत्वाव्यनोयः सेवते गुरुं । तं विद्यादेवताश्चानुगृह्णीत्याह पौष्यकृत् । खिलेन प्रार्थनासाध्यः स च देवेन ताडितः । अभ्येति मृदुतां पश्चादुक्तं केतक्षकोयथा ८९ शास्त्रोद्धनतो वह्निपुलोमानाववापतुः । शापमृत्यु इति पुनः पौलोमे तुर्यैरितं । लोकान्मंत्रान्महेंद्राश्च ब्राह्मणे वीर्यमद्भुतं । तक्षको येन खेतस्था वित्यास्तीकेऽनुवर्णितं । अन्याय्यमपि मात्रोक्तं सद्यो यो नानुतिष्ठति । तं भस्मीकुर्वते विप्रवेदाश्चादिगणयथा । मिथ्यावादेन ये दासीकृतास्तत्संततिः स्वकां । संततिनाशयत्येव गरुडानि वपन्नगान् । आयुर्हानिर्महान् शोको हिंसायां चातिसंभ्रमः । रुरीरिव भवत्येवदारसक्तस्य दुर्मतेः । प्रजयापैतुकमृण्छेत्तुं दारान् करोति चेत् । तदा जरत्कारुरिव कार्यति प्रमज्जेद्गृहात् ९० तत्त्वान्मृतं शास्त्रसिंधोः समलब्धं सुरासुरैः । आस्वादितं विष्णुभक्तैः सुरैर्नान्यैः स्त्रियाजितैः । देवपत्नौ सुधां लेभे दैत्यो देहच्छिद्रासमं । सूचितश्चित्तचक्षुर्भ्यां काश्यामिव महेश्वरात् ९१ । ९२

स्त्रियामार्थतिसंतोऽपीऽत्युक्तं व्यासस्य जन्मानि ॥ देवासुरनरेष्वेवं संतीत्यंशावतारणे ९३ अस्य स्यस्यापि पापस्य विपाकमतिदारुणं । अन्वभूतां चिरं ब्रह्मज्ञानी मांडव्यदुर्दुभौ ९४ । ९५ शिष्टानां चेतसस्तुष्टिर्धर्मप्राप्त्याप्यमश्रुते ॥ शकुंतलामीह मानंदुष्यंतस्य मनो यथा ९६ पितुर्दुःस्वहर्मपुत्रः श्रेयो लक्ष्मीं च विंदति ॥ भीष्मवत्पूरुषवन्मानात्पतंति च ययातिवत् ९७ । ९८ । ९९ १०० क्षेत्रबीजे विना द्रोणेन धृष्टद्युम्नवपुर्जनिः ॥ केवलात्कर्मण इति प्रोक्तं संभवपर्वणि १ विषवार्यं भिर्भुङ्क्थाघातयंति स्म बांधवान् ॥ ईश्वरस्तानवत्येवेत्युक्तं जातुषपर्वणि २ । ३ । ४ । ५

अन्येषां चैव शूराणां षष्ठैर्द्वैपायनस्य च ॥ अंशावतरणं चात्र देवानां परिकीर्तितम् ९३ दैत्यानां दानवानां च यक्षाणां च महौजसाम् ॥ नागानामथ सर्पाणां गंधर्वाणां पतत्रिणाम् ९४ अन्येषां चैव भूतानां विविधानां समुद्रवः ॥ महर्षेराश्रमपदे कण्वस्य च तपस्विनः ९५ शकुंतलायां दुष्यंताद्भरतश्चापि जज्ञिवान् ॥ यस्य लोकेषु नाग्नेदं प्रथितं भारतं कुलम् ९६ वसूनां पुनरुत्पत्तिर्भागरिथ्यां महात्मनाम् ॥ शांतनोर्वैशमनि पुनस्तेषां चारोहणं दिवि ९७ तेजोऽंशानां च संपातो भीष्मस्याप्यत्र संभवः ॥ राज्यान्निवर्तनं तस्य ब्रह्मचर्यव्रतोऽस्थितिः ९८ प्रतिज्ञापालनं चैव रक्षाचित्रांगदस्य च ॥ हतो चित्रांगदे चैव रक्षाभ्रातुर्यवीयसः ९९ विचित्रवीर्यस्य तथाराज्ये संप्रतिपादनम् ॥ धर्मस्य नृपुंसंभूतिरणीमांडव्यशापजा १०० कृष्णद्वैपायनाच्चैव प्रसूतिर्वरदानजा ॥ घृतराष्ट्रस्य पांडोश्च पांडवानां च संभवः १ वारणावतयात्रायां मंत्रोदुर्योधनस्य च ॥ कूटस्य धार्तराष्ट्रेण प्रेषणं पांडवान् प्रति २ हितोपदेशश्च पथि धर्मराजस्य धीमतः ॥ विदुरेण कृतो यत्र हितार्थं म्लेच्छभाषया ३ विदुरस्य च वाक्येन सुरंगोपक्रमाक्रिया ॥ निषाद्याः पंचपुत्रायाः सुतायाजतुवेश्मनि ४ पुरोचनस्य चात्रैव दहनं संप्रकीर्तितम् ॥ पांडवानां वने घोरे हिडिंबायाश्च दर्शनम् ५ तत्रैव च हिडिंबस्य वधो भीमान् महाबलात् ॥ घटोत्कचस्य चोत्पत्तिरत्रैव परिकीर्तिता ६ महर्षेर्दर्शनं चैव व्यासस्यामिततेजसः ॥ तदाज्ञयैकचक्रायां ब्राह्मणस्य निवेशने ७ अज्ञातचर्यावासो यत्र तेषां प्रकीर्तितः ॥ बकस्य निधनं चैव नागराणां च विस्मयः ८ संभवश्चैव कृष्णाया घृष्टद्युम्नस्य चैव ह ॥ ब्राह्मणात्समुपश्रुत्य व्यासवाक्यप्रचोदिताः ९ द्रौपदीं प्रार्थयंतस्ते स्वयं वरादिदृक्षया ॥ पंचालानभितो जग्मुर्नयत्रकौतूहलान्विताः १० अंगारपर्णी निर्जित्य गंगाकूलेऽर्जुनस्तदा ॥ सख्यं कृत्वा ततस्तेन तस्मादेव च शुश्रुवे ११ तापत्यमथ वासिष्ठमौर्वेचारख्यानमुत्तमम् ॥ भ्रातृभिः सहितः सर्वैः पंचालानभितो ययौ १२

अविश्वास्याः स्त्रियः कामाद्वा तयं त्यपि बांधवान् ॥ इति दर्शितवान् व्यासो हिडिंबवधपर्वणि ६ । ७ यस्मिन् गेहे पुरे वापि वसेत्पुण्यतमोजनः ॥ उपकुर्यात्तमित्येव मुक्तं बकवधेऽपि च ८ । ९ ११० ब्राह्मणानुग्रहादेव क्षत्रं जयति नान्यथा ॥ इति तापसदृष्टांतादाह चैत्रथे मुनिः १२ सूर्यस्य कन्यांतपतीं नष्टराज्यं च लब्धवान् ॥ वसिष्ठस्य प्रसादेन राजा संवरणो यथा ॥ वसिष्ठस्य शतं पुत्रा आशयामास कौशिकः ॥ नैनं बबाधिर ब्रह्महत्यास्तास्तपसो बलात् ॥ प्राज्ञः खलार्दितो देहं संत्यक्ष्यति न दुःखमां ॥ नशशापबसिष्ठो हि पुत्रं नमपि कौशिकं ॥ कौशिके कौर्यतपसीराधेयौ शौर्यभीरुते ॥ खलेष्ववाधिमाधुर्यं बीजसंस्कारसंकरात् ॥ ब्राह्मणो गर्भसंस्थोऽपि माननीयो मनीषिणां ॥ और्वो हि मातुर्गुरुस्थः क्षत्रमधमधीकरत् १२

‘लोकवैदविरोधेऽपिमातुर्वाक्यनलंघयेत् ॥ इत्येकस्यांरोमिरेऽमीपंचेत्युक्तस्वयं वरे ॥ ननुवेदविरुद्धेयमेकस्याबहुभर्तृता ॥ नैकस्यैबहवो नैकाद्वौपती इति च श्रुती ॥ नैकस्यैबहवः सहपतय इति तस्माच्चैकाद्वौपती विदते इति च श्रुतिविशेषः ‘अग्नीन्पंचक्रमात्प्राप्य हव्यमेतिमनुष्वातां ॥ अग्नयस्त्वभिरर्कः क्षमापुरुषो योषिदित्यपि ॥ अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते ॥ आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्ततः प्रजाः ॥ द्रोणो वह्निश्चतुष्कोत्थो योषिदग्नेरभावतः ॥ अग्निप्रयोत्थितासीताभूत्थापित्रोरभावतः ॥ अग्निद्वयोत्थिता देवानस्पृशंति क्षितिर्हि ते ॥ देवजाः पार्थमा देयाभूमुमग्निरिव विजिताः ॥ क्षितमात्रं हविर्वह्नौ मिथुनत्वमुपागतं ॥ एकाग्निजावतः पुत्रौ द्रुपदस्य सुराधिकौ ॥ सर्वे सर्वात्मका देवा विरजो वयवायतः ॥ सर्वे एव समाः सर्वेऽन्ता इति हि वेदगीः ॥ न तेषां व्यभिचारोऽस्ति न चेत्सूर्ययमौ कथं ॥ पिता पुत्रौ सती कुंती मुपेयातां सुरोत्तमौ ॥ द्रौपदी देवजां पार्थो देवजाय दिर्भुजते ॥ न तेषामत्र दोषोऽस्ति देवा एव हि ते स्वयं ॥ श्रूयते न हि वै देवान्पापं गच्छति सर्वथा ॥ तस्माद्यज्ञैर्देवभावं प्रार्थयति निरेनसं ॥ एतद्वै वाहिके व्यासो नानाख्यानां पबृंहणैः ॥ दर्शयामास लोकानां संज्ञयस्यापनुत्तये १३ । १४ । १५ । १६ । १७ प्रणमंति जिघांसंतोऽप्यनुकलेविधात

पांचालनगरे चापिलक्ष्यं भित्त्वा धनं जयः ॥ द्रौपदी लब्धवानत्र मध्ये सर्वमहीक्षिताम् १३ भीमसेनार्जुनौ यत्र संरन्धान् पृथिवीपतीन् ॥ शल्यकर्णौ च त्रसाजितवंतौ महामृधे १४ दृष्ट्वा तयोश्च तद्वीर्यमप्रमेयममानुषम् ॥ शंकमानौ पाण्डवांस्तान् रामकृष्णौ महामती १५ जग्मतुस्तैः समागतं तुं शालां भार्गववेश्मनि ॥ पंचानामेकपत्नीत्वे विमर्शोऽप्युपदस्य च १६ पंचेन्द्राणामुपाख्यानमत्रैवाहुतमुच्यते ॥ द्रौपद्या देवविहितो विवाहश्चाप्यमानुषः १७ क्षत्रुश्च धार्तराष्ट्रेण प्रेषणं पाण्डवान् प्रति ॥ विदुरस्य च संप्राप्तिर्दर्शनं केवलस्य च १८ खाण्डवप्रस्थवासश्च तथाराज्यार्थसर्जनम् ॥ नारदस्याज्ञया चैव द्रौपद्याः समयक्रिया १९ सुंदोपसुंदयोस्तद्वदख्यानं परिकीर्तितम् ॥ अनंतरं च द्रौपद्यासहासीनं युधिष्ठिरम् २० अनुप्रविश्य विप्रार्थे फाल्गुनो गृह्यचायुधम् ॥ मोक्षयित्वा गृहं गत्वा विप्रार्थं कृतनिश्चयः २१ समयं पालयन्वीरो वनं यत्र जगाम ह ॥ पार्थस्य वनवासे च उलूच्यापथिसंगमः २२ पुण्यतीर्थानुसंयानं बभ्रुवाहनजन्म च ॥ तत्रैव मोक्षया मासपंचसोऽप्सरसः शुभाः २३ शापाद्ग्राहत्वमापन्ना ब्राह्मणस्य तपस्विनः ॥ प्रभासतीर्थे पार्थेन कृष्णस्य च समागमः २४ द्वारकायां सुभद्राचकामयानेन भामिनी ॥ वासुदेवस्यानुमते प्राप्ता चैव किरीटिना २५

रि ॥ पाण्डुपुत्रान् धार्तराष्ट्रा इत्युक्तं विदुरागमे ॥ यान् खलादग्धुमिच्छंति तान् वर्धयति केशवः ॥ निरस्ताः पाण्डवा दारान् राज्यां कीर्तिं च लेभिरे १८ । १९ एकात्मानोऽपि भिद्यंते स्त्रीभिः सुंदोपसुंदवत् ॥ तस्मात्सख्युरपि स्त्रीभिर्न संभाषेत बुद्धिमान् ॥ विप्रार्थान्पालयेज्ज्ञात्वाप्यापदं द्वादशाब्दिकीं ॥ इति दर्शितवान् व्यास आर्जुन्यातीर्थयात्रया २० । २१ । २२ । २३ । २४ न ज्ञातीनां वचः प्रेक्ष्य वरे श्रेयस्युपागते ॥ इतीव कृष्णो विजयं स्वस्वसारमहारयत् ॥ मातुलस्य सुतां पार्थो धर्मतो भगिनीं सतीं ॥ कथं जहार धर्मात्माऽपीति चेत्तच्छृणुष्व मे ॥ भ्रातृस्वस्रोः सुतौ भ्रातृस्वसारौ यद्विशौनक ॥ सप्तमादूर्ध्वमप्येष संबंधश्छिद्यतां कथं ॥ तस्मात्तयोः स्वसृभ्रातृभावो भाक्तोऽपि गोत्रयोः ॥ दांपत्यभावस्तु तयोर्मित्रलिङ्गात्परिस्फुटः ॥ आयाहीं दपथिभिरीक्ष्यते भिर्यज्ञमिमं नो भागधेयं जुषस्व ॥ तृप्तां जहुर्मातुलस्येव योषा भागस्ते पैतृष्वसेयौ वपामिव ॥ योषापत्यं मातुलीयं वधाभाजः पितृष्वसुः ॥ पुत्रस्यैव वपांतं संजुषस्व त्रेत्युपि जगौ २५

‘मानस्यस्यापि जामातुर्मनसं वदयेद्बुधः । स्वसुहृत्रेऽर्जुनाया विदुर्विज्ञानि वृष्णयः २६ । २७ अभिमन्युः प्रिमाद्यात्तैरनारायणावृषी ॥ खाण्डवोषधिदानेन नीरो गंचक्रतुर्यथा ॥ देवोऽपि दैत्यदुःखार्तो मानुषादेस्तु का कथा ॥ शरणीकरणीयोऽतः सर्वदुःखापहो हरिः ॥ भुजंगस्याश्वसेनस्य २८ ‘पिड्यादृष्टादमुक्तस्य सकलं सुकृतं वृथा ॥ वियोनावप्यतः पुत्रान् जनयेन्मंदपालवत् ॥ शार्ङ्गकान् स्वतपोरक्षत्रां गमातां जुनोमयं ॥ भवाग्निं तर्तुं कामोऽतस्त्रीनेतान् शरणं व्रजेत् २९ । ३० चतुराशीतीति दैर्घ्यमार्षम् । ‘इत्यादिपर्वतात्पर्यसंक्षेपेणोपवर्णितं ३१ ‘सभापर्वदितात्पर्यमुख्यतः कथ्यतेऽधुना ॥ दानवैरेण तुष्टेन सभादत्ताऽद्भुता भुवि ॥ दिवि देवीसभायज्ञप्राप्या तस्याः शताधिका ३२ ततः स्रजगुणा ब्राह्मी लभ्या विष्णोः समर्चनात् ॥ इत्युक्त्या नारदः पार्थयज्ञेशार्चामचीकरत् ॥ बहूनां यो वधेयस्तत्स्थलेनापि निदेहेत् ॥ जरासंधवधेनैतद्वर्णितं मुनिना मुने ३३ चित्तार्जनं सत्त्वायैव महतीं भित्तिं दर्शयन् ॥ छवेदिग्वजयादूर्ध्वं राजसूयक्रतुक्रियां ३४ तत्रैवार्चाभिहरणो विष्णुर्देवनर

गृहीत्वा हरणं प्राप्ते कृष्णे देवा केन दने ॥ अभिमन्योः सुभद्रायां जन्मचोत्तमतेजसः २६ द्रौपद्यास्तनयानां च संभवोऽनुप्रकीर्तितः ॥ विहारार्थं च गतयोः कृष्णयोर्यमु नामनु २७ संप्राप्तिश्च क्रधनुषोः खाण्डवस्य च दाहनम् ॥ मयस्य मोक्षो ज्वलनाद्भुजंगस्य च मोक्षणम् २८ महर्षेर्मंदपालस्य शाङ्गार्थात्तनयसंभवः ॥ इत्येतदादि पर्वोक्तं प्रथमं बहुविस्तरम् २९ अध्यायानां शिष्टे द्वे तु संख्याते परमर्षिणा ॥ सप्तविंशतिरध्याया व्यासेनोत्तमतेजसा ३० अष्टौ श्लोकसहस्राणि अष्टौ श्लोकशतानि च ॥ श्लोकाश्च चतुराशीतिर्मुनिनोक्ता महात्मना ३१ द्वितीयं तु सभापर्वबहुवृत्तांतमुच्यते ॥ सभाक्रिया पाण्डवानां किंकराणां च दर्शनम् ३२ लोकपालसभा ख्यानं नारदादेव दर्शिनः ॥ राजसूयस्य चारंभोजरासंधवधस्तथा ३३ गिरिव्रजे निरुद्धानां राज्ञां कृष्णेन मोक्षणम् ॥ तथादिग्विजयोऽत्रैव पाण्डवानां प्रकीर्तिस्ततः ३४ राज्ञामागमनं चैव सार्हणानां महाक्रतौ ॥ राजसूयेऽर्चसंवादेशि शुपालवधस्तथा ३५ यज्ञे विभूतिं तां दृष्ट्वा दुःखामर्षान्वितस्य च ॥ दुर्योधनस्या वहासो भीमेन च सभातले ३६ यत्रास्य मन्युरुद्धूतो येन द्यूतमकारयत् ॥ यत्र धर्मसुतं द्यूतेश्च कुनिः कितवोऽजयत् ३७ यत्र द्यूतार्णवे मग्नां द्रौपदी नौरिवार्णवात् ॥ धृत राशौ महाप्राज्ञः सुषां परमदुःखिताम् ३८ तारयामास तां स्तीर्णान् ज्ञात्वा दुर्योधनो नृपः ॥ पुनरेव ततो द्यूतसमाह्वयत पाण्डवान् ३९ जित्वास वनवासाय प्रेषयामास तां स्ततः ॥ एतत्सर्वं सभापर्वसमाख्यातं महात्मना ४० अध्यायाः सप्ततिज्ञेयास्तथा चाष्टौ प्रसंख्यया ॥ श्लोकानां द्विसहस्रे तु पंचश्लोकशतानि च ४१ श्लोकाश्चैकादश ज्ञेयाः पर्वण्यस्मिन् द्विजोत्तमाः ॥ अतः परं तृतीयं तु ज्ञेयमारण्यकं महत् ४२ वनवासं प्रयातेषु पाण्डवेषु महात्मसु ॥ पौरानुगमनं चैव धर्मपुत्रस्य धीमतः ४३

विष्णु ॥ आदौ पृथ्व्योऽथ तद्वेष्टासद्यो नश्येदिति रितं ॥ गोप्यः कामाद्भ्यात्कंसो द्वेषाच्चैद्यादयो नृपाः ॥ तीव्रध्यानाद्धरेः साम्यं लेभिरे कीटभृगवत् ३५ न तथा शूलयक्ष्माद्याः पीडयंति गदानरा न् ॥ यथा परेषामुत्कर्षः पापिनं धार्तराष्ट्रवत् ३६ कितवो द्यूतकारः ३७ द्रौपदी तारयामासेत्युत्तरेणान्वयः । ‘न बाह्यो नांतरः शत्रुर्बाधते भगवज्जनं ॥ क्रोधदुःशासनौ कृष्णामप्यपिनते रतुः ३८ ज्ञात्वापि परमाहात्म्यं न खलः खलतां त्यजेत् ॥ दृष्ट्वापि कृष्णमहात्म्यं नैवाशाम्यत्सु यो धनः ॥ द्यूते द्यूतनिमित्तं ३९ ‘सत्यं सतां महान्पाशो येन बद्धाः पदात्पदं ॥ वंचिता अपि नो बेलुः समर्थोऽपि पाण्डवाः ४० । ४१ । ४२ पौरानुगमनं पौरकर्तृकमनुगमनं ४३

‘विप्रार्थिभास्करभेजेनतुराज्यायधर्मराट् ॥ धर्मायाभ्यर्चयेद्देवंनराज्यायेतिदर्शयन् ॥ प्रभाजितःपथिरिपुंयद्धन्यान्मंगलायतत् ॥ पांडवानांप्रवसतांकिर्मीरोन्मथनयथा ४४ उपदेशोहिमूर्खा
णांप्रकोपायनशांतये ॥ आतरंपथ्यवक्तारंधृतराष्ट्रोव्यवाप्तयत् ४५ । ४६ । ४७ । ४८ शत्रुस्तवज्जुभेत्स्यतीतिशापोत्सर्गः ४९ अत्रधृतराष्ट्रसमीपेकथितइतिशेषः ५० निकृत्या

अत्रौषधीनांचकृतेपांडवेनमहात्मना ॥ द्विजानांभरणार्थंचकृतमाराधनंरवेः ४४ धौम्योपदेशातिग्मांशुप्रसादादन्नसंभवः ॥ हितंचब्रुवतःक्षतुःपरित्यागोऽविका
सुतात् ४५ त्यक्तस्यापांडुपुत्राणांसमीपगमनंतथा ॥ पुनरागमनंचैवधृतराष्ट्रस्यशासनात् ४६ कर्णप्रोत्साहनाच्चैवधार्तराष्ट्रस्यदुर्मतेः ॥ वनस्थान्पांडवानंहंतुंमं
त्रोदुर्योधनस्यच ४७ तंदुष्टभावंविज्ञायव्यासस्यागमनंदुतम् ॥ निर्याणप्रतिषेधश्चसुरभ्याख्यानमेवच ४८ मैत्रेयागमनंचात्रराज्ञश्चैवानुशासनम् ॥ शा
पोत्सर्गश्चतेनैवराज्ञोदुर्योधनस्यच ४९ किर्मीरस्यवधश्चात्रभीमसेनेनसंयुगे ॥ वृष्णीनामागमश्चात्रपंचालानांचसर्वशः ५० श्रुत्वाशकुनिनायूतेनिकृत्या
निर्जितांश्चतान् ॥ कुड्गस्यानुप्रशमनंहरेश्वैकिरीटिना ५१ परिदेवनंचपांचाल्यावासुदेवस्यसन्निधौ ॥ आश्वासनंचकृष्णेनदुःखार्तायाःप्रकीर्तितम् ५२
तथासौभवधारव्यानमत्रैवोक्तंमहर्षिणा ॥ सुभद्रायाःसपुत्रायाःकृष्णेनद्वारकापुरीम् ५३ नयनंद्रौपदेयानांघृष्टयुग्मेनचैवह ॥ प्रवेशःपांडवेयानांरम्येद्वैतव
नेततः ५४ धर्मराजस्यचात्रैवसंवादःकृष्णयासह ॥ संवादश्चतथाराज्ञाभीमस्यापिप्रकीर्तितः ५५ समीपंपांडुपुत्राणांव्यासस्यागमनंतथा ॥ प्रति
स्मृत्याथविद्यायादानंराज्ञोमहर्षिणा ५६ गमनंकाव्यकेचापिव्यासेप्रतिगतेततः ॥ अस्रहेतोर्विवासश्चपार्थस्यामिततेजसः ५७ महादेवेनयुद्धंचकिरा
तवपुषासह ॥ दर्शनंलोकपालानामस्त्रप्राप्तिस्तथैवच ५८ महेंद्रलोकगमनमस्त्रार्थंचकिरीटिनः ॥ यत्रचिंतासमुत्पन्नाधृतराष्ट्रस्यभूयसी ५९ दर्शनं
बृहदश्वस्यमहर्षेर्भावितात्मनः ॥ युधिष्ठिरस्यचार्तस्यव्यसनंपरिदेवनम् ६० नलोपाख्यानमत्रैवधर्मिष्ठंकरुणोदयम् ॥ दमयंत्याःस्थितिर्यत्रनलस्यचरि
तंतथा ६१ तथाऽक्षहृदयप्राप्तिस्तस्मादेवमहर्षितः ॥ लोमशस्यागमस्तत्रस्वर्मात्पांडुसुतान्प्रति ६२ वनवासगतानांचपांडवानांमहात्मनाम् ॥ स्व
र्गप्रवृत्तिराख्यातालोमशेनार्जुनस्यैव ६३ संदेशार्जुनस्यात्रतीर्थाभिगमनक्रिया ॥ तीर्थानांचफलप्राप्तिःपुण्यत्वंचापिकीर्तितम् ६४ पुलस्त्यतीर्थयात्रा
चनारदेनमहर्षिणा ॥ तीर्थयात्राचतत्रैवपांडवानांमहात्मनां ६५ कर्णस्यपरिमोक्षोऽत्रकुंडलाभ्यांपुरंदरात् ॥ तथायज्ञविभूतिश्चगयस्यात्रप्रकीर्तिता ६६ आ
गस्त्यमपिचारव्यानंयत्रवातापिभक्षणम् ॥ लोपामुद्राभिगमनमपत्यार्थमृषेस्तथा ६७

च्छलेन ५१ परिदेवनं विलापः ५२ महर्षिणा कृष्णेन ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ ‘देवतासुप्रसन्नासुदेवशत्रून्विनाशयेत् ॥ इतीवदेवैर्देवतास्त्रोनिर्जघानार्जुनोऽसुरान् ॥ अक्रामे
कामिनीशापोदेहगुह्यैकचिद्भवेत् ॥ पार्थस्येवोर्वशीशापःप्रच्छन्नवासमीप्सतः’ ५८ । ५९ व्यसनं द्यूतजमनर्थं ६० ‘स्थितिर्विपद्यपिसतांमर्यादाप्रतिपालनं ॥ दुःखेदुःखाधिकान्पश्येत्तेनशो
कोऽपनीयते ॥ इतीवश्रावितोराजानलोपाख्यानमद्भुतं’ ६१ । ६२ स्वर्गप्रवृत्तिः स्वर्गीयवृत्तांतः ६३ । ६४ । ६५ । ६६ ऋषेरगस्त्यस्य ६७

‘क्रोधीपुत्रान्कलत्रंचहंतिलोकाश्चभूरिशः ॥ जमदग्निःसपुत्रोऽत्रनिदर्शनमुदीरितं १६८ । ६९ देवत्वंदेवतानांहिब्राह्मण्याश्चवनोयतः ॥ शर्यातियज्ञेनासत्योऽकृतवान्सोमपीतिनौ । सोमस्यपी
तंपानंतद्रतोसोमपीतिनौ ७० । ७१ पुत्रेणपशुभूतेन । ‘याजकोनरकंयातिनयाज्यःपापमाचरन् ॥ जंतुहत्वासोमकायशतंपुत्रान्ददद्यथा’ ७२ अजिज्ञासत्परीक्षितवान् ‘उत्कृत्यापिस्वमांसा
मिदत्त्वावाप्यखिलंवपुः ॥ शिबिःकपोतमिवचत्रायेतशरणागतं ७३ । ७४ नैयायिकानांमुख्येनयुक्तिरेवबलीयसी’नतुश्रुतिरितिमन्यमानेन ७५ सागरंप्राप्तंसागरंगतंपितरंकहोडं ऋषिरष्टावक्रः ।

ऋश्यश्रृंगस्यचरितंकौमारब्रह्मचारिणः ॥ जामदग्न्यस्यरामस्यचरितंभूरितेजसः १६८ कार्तवीर्यवधोयत्रहैहयानांचवर्ण्यते ॥ प्रभासतीर्थेपांडूनांवृष्णिभिश्चस
मागमः ६९ सौकन्यमपिचारव्यानंच्यवनोयत्रभार्गवः ॥ शर्यातियज्ञेनासत्योऽकृतवान्सोमपीतिनौ ७० ताभ्यांचयत्रसमुनिर्यौवनंप्रातिपादितः ॥ मांधा
तुश्चाप्युपाख्यानंराज्ञोऽत्रैवप्रकीर्तितम् ७१ जंतूपाख्यानमत्रैवयत्रपुत्रेणसोमकः ॥ पुत्रार्थमयजद्राजालेभेपुत्रशतंचसः ७२ ततःश्येनकपोतीयमुपाख्यान
मनुत्तमम् ॥ इंद्राग्रीयत्रधर्मश्चाप्यजिज्ञासच्छिबिंनृपम् ७३ अष्टावक्रीयमत्रैवविवादोयत्रबंदिना ॥ अष्टावकस्यविप्रर्षेर्जनकस्याध्वरेऽभवत् ७४ नैयायिका
नांमुख्येनवरुणस्यात्मजेनच ॥ पराजितोयत्रबंदीविवादेनमहात्मना ७५ विजित्यसागरंप्राप्तंपितरंलब्धवानृषिः ॥ यवक्रीतस्यचारव्यानंरैभ्यस्यचमहा
त्मनः ॥ गंधमादनयात्राचवासोनारायणाश्रमे ७६ नियुक्तोभीमसेनश्चद्रौपद्यागंधमादने ॥ व्रजन्पथिमहाश्वहृष्टवान्पवनात्मजम् ७७ कदलीषंडमध्य
स्थंहनूमंतंमहाबलम् ॥ यत्रसौगंधिकार्थेऽसौनलिनीतामधर्षयत् ७८ यत्रास्ययुद्धमभवत्सुमहद्राक्षसैःसह ॥ यक्षैश्चैवमहावीर्यैर्मणिमत्प्रमुखैस्तथा ७९ ज
टासुरस्यचवधोराक्षसस्यवृकोदरात् ॥ वृषपर्वणोराजर्षेस्ततोऽभिगमनंस्मृतम् १८० आर्षिषेणाश्रमेचैषांगमनंवासएवच ॥ प्रोत्साहनंचपांचाल्याभीमस्या
त्रमहात्मनः ८१ कैलासारोहणंप्रोक्तंयत्रयक्षैर्बलोत्कटैः ॥ युद्धमासीन्महाघोरंमणिमत्प्रमुखैःसह ८२ समागमश्चपांडूनांयत्रवैश्रवणेनच ॥ समागमश्चा
र्जुनस्यतत्रैवभ्रातृभिःसह ८३ अवाप्यदिव्यान्यस्त्राणिगुर्वर्थसव्यसाचिना ॥ निवातकवचैर्युद्धंहिरण्यपुरवासिभिः ८४ निवातकवचैर्घोरैर्दानवैःसुरशत्रु
भिः ॥ पौलोमैःकालकेयैश्चयत्रयुद्धंकिरीटिनः ८५ वधश्चैषांसमाख्यातोराज्ञस्तेनैवधीमता ॥ अस्रसंदर्शनारंभोधर्मराजस्यसंनिधौ ८६ पार्थस्यप्रतिषेधश्च
नारदेनसुरर्षिणा ॥ अवरोहणंपुनश्चैवपांडूनांगंधमादनात् ८७ भीमस्यग्रहणंचात्रपर्वताभोगवर्ष्मणा ॥ भुजगेंद्रेणबलिनातास्मिन्सुगहनेवने ८८
अमोक्षयत्रचैनंप्रश्नानुक्तायुधिष्ठिरः ॥ काम्यकागमनंचैवपुनस्तेषांमहात्मनाम् १८९

‘नवेद्ययुक्तितोलभ्यंनचवेदोगुरुविना ॥ अष्टावक्रयवक्रीतकथाभ्यामे

तदीरितं ७६ निर्गुणःपरमात्माऽयंदेहंवाप्यावतिष्ठते ॥ इत्युक्ताहकर्पीद्रायनावमन्येनलंघये’ ७७ सौगंधिकार्थेकलहारार्थे । ‘सौगंधिकंतुल्यहारेपद्मरागेऽपिकृष्णे’इतिमेदिनी । नलिनीपुष्करिणी
अधर्षयदाकुलीकृतवान् ७८ । ७९ ‘तीर्थयात्राखलवधौसमानावितिदर्शयन् ॥ पपाठतीर्थयात्रांतेजटासुरवधादिकं’ ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ राज्ञोऽग्रइतिशेषः तेनैवार्जुनेनैवएषांदानवानां
वधआख्यातः ८६ । ८७ ‘शरीराद्वलतोब्रह्मबलंवैद्यमहत्तमं । भीमंयजगरप्रस्तंधर्मराजोव्यमोचयत्’ ॥ पर्वतवत्आभोगःपरिपूर्णत्वंयस्यतादृशंवर्ष्मशरीरंयस्यतेनपर्वततुल्यमेत्यर्थः ८८ । १८९

॥ ३९ ॥

॥ ११ ॥

संजयप्रेष्यपर्वभ्यामेतदीरितं' २५ । २६ । २७ । २८ शोकेलालसाआसक्तिर्यस्यसतथाभूतस्तापहरमध्यात्मश्रावितोऽपितापंनजहावितिभावः ॥ 'ननिद्रातिपरार्थार्थानचबुध्यतिबोधितः ॥ इतिप्रजांगरेसानत्सुजातेचापिर्वर्णितं' २९ समितौसभायां ऐकात्म्यमेकचित्तत्वं वस्तुतस्तुयत्रकुत्रचित्प्रसंगेवासुदेवार्जुनयोर्जीवेशयोरेकात्म्यमभेदमेवशास्तिर्संजयः तज्ज्ञानंविनाराज्ञःशोकतरणासंभवात् राजातुमौढ्यादधिलोकपरतयैवतमर्थनिगृह्णातीतिनास्यशोकोनश्यतीतिशास्त्रहृदयं २३० संधिमविरोधं नागोहस्तीतेनसमानसंज्ञं हस्तिनापुरमित्यर्थः ३१ । २३२

३३ । ३४ दुष्टकृष्णनिग्रहकृपं योगेश्वरत्वं वैश्वरूपं । 'ऐश्वर्यवैश्वरूप्यं चहरेः श्रुत्वाऽवकीक्य च ॥ दुर्योधनो मेनेऽस्य वाक्यं म्लेच्छः श्रुतेरिव' ३५ अनुमंत्रित उपजापितः । उपायपूर्वमे
दपूर्व । शौदीर्यात्गर्वात् । 'अपित्रैलोक्यराज्यस्य हेतोर्विश्वस्तमाश्रितं । न त्यजेद्देहनाशोऽपीत्युक्तं कर्णोपजापतः ३६ । ३७ । ३८ । ३९ निंदत्यसंतोऽपि सतो बालव्रतिका इति ॥ युधिष्ठिरमि
वोल्क इत्युच्चेबादरायणः ४० यद्भराज्यमाशास्ते धार्तराष्ट्रस्तमर्कजं । प्राहार्द्धरथ इत्युच्चेभीष्मस्तेजोवधेऽप्यया । न किंचित्तपसोऽसाध्यं यतो जन्मांतरं विना । पुंस्त्वं शिखंडिनी प्रापेत्वं बोपाख्या

दंभोद्भवस्य चारुव्यानमत्रैव परिकीर्तितम् ॥ वरान्वेषणमत्रैव मातलेश्वमहात्मनः ३३ महर्षेश्वापि चरितं कथितं गालवस्यैव ॥ विदुलायाश्च पुत्रस्य प्रोक्तं चाप्य
मुशासनम् ३४ कर्णदुर्योधनादीनां दुष्टं विज्ञाय मंत्रितम् ॥ योगेश्वरत्वं कृष्णेन यत्र राज्ञां प्रदर्शितम् ३५ रथमारोप्य कृष्णेन यत्र कर्णोऽनुमंत्रितः ॥ उपायपूर्वशौदी
र्यात्प्रत्याख्यातश्च तेन सः ३६ आगम्य हास्तिनपुरा दुपप्लव्यमरिंदमः ॥ पांडवानां यथावृत्तं सर्वमाख्यातवान् हरिः ३७ ते तस्य वचनं श्रुत्वा मंत्रयित्वा च य
द्धितम् ॥ सांग्रामिकं ततः सर्वसज्जं चक्रुः परंतपाः ३८ ततो युद्धाय निर्यातान राश्वरथदंतिनः ॥ नगराद्वास्तिनपुराद्वलसंख्यानमेव च ३९ यत्र राज्ञां ह्युलूकस्य
प्रेषणं पांडवान् प्राति ॥ श्वोभाविनि महायुद्धे दौत्येन कृतवान् प्रभुः २४० रथातिरथसंख्यानमंबोपाख्यानमेव च ॥ एतत्सुबहुवृत्तांतं पंचमं पर्वभारते ४१ उद्योग
पर्वनिर्दिष्टं संधिविग्रहमिश्रितम् ॥ अध्यायानां शतं प्रोक्तं षडशीतिर्महर्षिणा ४२ श्लोकानां षट्सहस्राणि तावत्पेशतानि च ॥ श्लोकाश्च नवतिः प्रोक्तास्तथैवाष्टौ
महात्मना ४३ व्यासेनोदारमतिना पर्वण्यस्मिन्स्तपोधनाः ॥ अतः परं विचित्रार्थं भीष्मपर्वप्रचक्षते ४४ जंबूखंडविनिर्माणं यत्रोक्तं संजयेन ह ॥ यत्र यौधिष्ठिरं सै
न्यं विषादमगमत्परम् ४५ यत्र युद्धमभूद्वोरं दशाहानि सुदारुणम् ॥ कश्मलं यत्र पार्थस्य वासुदेवो महामतिः ४६ मोहजं नाशयामास हेतुभिर्मोक्षदर्शिभिः ॥ समी
क्ष्याधोक्षजः क्षिप्रं युधिष्ठिरहितेरतः ४७ रथादाद्युत्येगेन स्वयं कृष्ण उदारधीः ॥ प्रतोद पाणि राधावद्रीष्मं हंतुं व्यपेतभीः ४८ वाक्यप्रतोदाभिहतो यत्र कृष्णेन पां
डवः ॥ गांडीवधन्वा समरे सर्वशस्त्रभृतां वरः ४९ शिखंडिनं पुरस्कृत्य यत्र पार्थो महाधनुः ॥ विनिघ्न निशितैर्बाणै रथाद्रीष्म मपातयत् २५० शरतल्पगतं श्वैव भी
ष्मो यत्र बभूव ह ॥ षष्ठमेतत्समाख्यातं भारते पर्वविस्तृतम् ५१ अध्यायानां शतं प्रोक्तं तथा सप्तदशापरे ॥ पंचश्लोकसहस्राणि संख्ययाऽष्टौ शतानि च ५२ श्लोकाश्च
चतुराशीतिरस्मिन्पर्वणिकीर्तिताः ॥ व्यासेन वेदविदुषा संख्याता भीष्मपर्वणि ५३

न ईरितं ' ४१ संधिविग्रहमिश्रितं कृष्णदौत्येन संधिरुलूकदौत्येन विग्रहस्ताभ्यां मिश्रितं ४२ । ४३ । ४४ । ४५ 'अज्ञेयैर्वापि विनासेना कूर्ममलकमुष्टिवत् । इति सेनापतिं भीष्मं चक्रे कौरवमंदनः ।
वैराजदर्शनादूर्ध्वपरब्रह्मान्ववेक्षणं । इतीव जंबूखंडादिगीतायाः पूर्वमीरितं । कश्मलं विषादं ४६ मोहजं मम तोत्थं समीक्ष्य भीष्मस्य दुर्जयत्त्वमिति शेषः ४७ 'श्रुतिः स्मृतेर्बलवती भक्तौ त्वेतद्विपर्ययः ।
भीष्मं जिघांसता पार्थसूतेनैतत्प्रदर्शितं ४८ । ४९ । ५० न देहमनुशीर्षेते वैष्णवा जितमृत्यवः । भीष्मः कालांतरा कांक्षी शरतल्पेऽवसधिर' ५१ । ५२ । ५३

'सात्राद्वाहमहः श्रेष्ठमिति मत्वा सुयोधनः ॥ जयाशयास्वमाचार्यं सैन्यान्वाप्येऽभ्यवेचयत्' ५४ संशप्तकास्तु पेसंख्ये सर्वथाप्यनिर्वातिनस्ते अपनिभ्युरपहतवतः रणजिराद्रणस्थानात् ५६ । ५७
५८ 'संशप्तकवधोत्साही जिष्णुः पुत्रवधादितः ॥ प्रतिज्ञामहतीं कृत्वा तीर्णः भीषति मायया ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ संतोऽप्यसाधुतां यांति प्रतिकूले विधातरि ॥ द्रोणस्य मृत्यु
काले हि धर्मोऽप्यनृतभागभूत् ॥ अतस्तेन हतो द्रोणेन त्यागानारायणास्त्रकं । नानोपायैररीरुहत्वा स्वीयान् रक्षितवान् हरिः' ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१
द्रोणपर्वततश्चिब्रं बहुवृत्तांतमुच्यते ॥ सैनापत्येऽभिषिक्तोऽथ यत्राचार्यः प्रतापवान् ५४ दुर्योधनस्य प्रीत्यर्थं प्रतिजज्ञे महास्त्रवित् ॥ ग्रहणं धर्मराजस्य पांडुपुत्रस्य
धीमतः ५५ यत्र संशप्तकाः पार्थमपनिभ्युरणाजिरात् ॥ भगदत्तो महाराजो यत्र शक्रसमो युधि ५६ सुप्रतीकेन नागेन सहिशांतः किरीटिना ॥ यत्राभिमन्युबह
वोजघुरेकं महारथाः ५७ जयद्रथमुखा बालं शूरमप्राप्तयौवनम् ॥ हत्वेऽभिमन्यौ कुद्धेन यत्र पार्थेन संयुगे ५८ अक्षौहिणीः सप्तहत्वा हतोर राजा जयद्रथः ॥ यत्र भी
मो महाबाहुः सात्यकिश्च महारथः ५९ अन्वेषणार्थं पार्थस्य युधिष्ठिरं नृपाज्ञया ॥ प्रविष्टौ भारती सैन्यामप्रवृष्ट्यां सुरैरपि २६० संशप्तकावशेषं चकृतानिः
शेषमाहवे ॥ संशप्तकानां वीराणां कोट्यो नवमहात्मनाम् ६१ किरीटिनाभिनिष्क्रम्य प्रापिताय मसादनम् ॥ घृतराष्ट्रस्य पुत्राश्च तथा पाषाणयोधिनः ६२
नारायणाश्च गोपालाः समरे चित्रयोधिनः ॥ अलंबुषः श्रुतायुश्च जलसंधश्च वीर्यवान् ६३ सौमदत्तिर्विराटश्च दुपदश्च महारथः ॥ घटोत्कचादयश्चान्ये निहता द्रो
णपर्वणि ६४ अश्वत्थामाऽपि चात्रैव द्रोणे युधिनिपातिते ॥ अस्रं प्रादुश्चकारो ग्रं नारायणममर्षितः ६५ आग्नेयं कीर्त्यते यत्र रुद्रमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ व्यासस्य चा
प्यागमनं माहात्म्यं कृष्णपार्थयोः ६६ सप्तमं भारते पर्वमहदेतदुदाहृतम् ॥ यत्र ते पृथिवीपालाः प्रायशो निधनंगताः ६७ द्रोणपर्वण्येश्वरानिर्दिष्टाः पुरुषर्ष
भाः ॥ अत्राध्यायशतं प्रोक्तं तथाऽध्यायाश्च सप्ततिः ६८ अष्टौ श्लोकसहस्राणि तथानवशतानि च ॥ श्लोकानवतथैवात्र संख्यातास्तत्त्वदर्शिना ६९ पाराशर्ये
ण मुनिना संचित्य द्रोणपर्वणि ॥ अतः परं कर्णपर्वप्रोच्यते परमाहुतम् २७० सारथ्ये विनियोगश्च मद्राजस्य धीमतः ॥ आख्यातं यत्र पौराणं त्रिपुरस्य निपात
नम् ७१ प्रयाणे परुषश्चात्र संवादः कर्णशल्ययोः ॥ हंसकाकीयमाख्यानं तत्रैवाक्षेपसंहितम् ७२ वधः पांडवस्य च तथा अश्वत्थामा महात्मना ॥ दंडसे
नस्य च ततो दंडस्य च वधस्तथा ७३ द्वैरथे यत्र कर्णेन धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ संशयंगमितो युद्धे मेषतां सर्वधन्विनाम् ७४ अन्योन्यं प्रतिचक्रौ धो युधिष्ठिरकिरी
टिनोः ॥ यत्रैवानुनयः प्रोक्तो माधवेनार्जुनस्य हि ७५ प्रतिज्ञापूर्वकं चापि वक्षोदुःशासनस्य च ॥ भित्त्वा वृकोदरो रक्तं पीतवान्यत्र संयुगे ७६ द्वैरथे यत्र पार्थ
नहतः कर्णो महारथः ॥ अष्टमं पर्वनिर्दिष्टमेतद्भारतचिंतकैः ७७

७२ । ७३ मेषतां पश्यतां ७४ । ७५ 'कार्याकार्यविचारं हि क्रोधाविष्टान् कुर्वते ॥ अपि बच्छोणितं भ्रातृमीमसे नो हि संयुगे ७६ सौरिरीर्दिनि जघ्ने मामिदानीं तद्विपर्ययः ॥
सहायो हंतुरीशानः पक्षपातविवर्जितः' ७७

७८ । ७९ । २८० । ८१ । ८२ ' जयाशार्जीविताशास्त्रसुक्षीणस्यापिदुस्त्यजा ॥ शल्यं हृदं च शरणं कृतवान्कसुयोधनः ' ८३ । ८४ । ८५ समवायेसमये । ' युद्धांतेतीर्थयात्राय

एकोनसप्ततिः प्रोक्ता अध्यायाः कर्णपर्वणि ॥ चत्वार्येव सहस्राणि नवश्लोकशतानि च ७८ चतुःषष्टिस्तथा श्लोकाः पर्वण्यस्मिन्प्रकीर्तिताः ॥ अतः परं विचित्रार्थशल्य
पर्वप्रकीर्तितम् ७९ हतप्रवीरे सैन्ये तु नेतामद्रेः श्वरोऽभवत् ॥ यत्र कौमारमारुह्य नमभिषेकस्य कर्म च २८० वृत्तानिरथ युद्धानि कीर्त्यते यत्र भागशः ॥ विनाशः कुरु
स्यानां शल्यपर्वणि कीर्त्यते ८१ शल्यस्य निधनं चात्र धर्मराजान्महात्मनः ॥ शकुने श्वधोऽत्रैव सह देवेन संयुगे ८२ सैन्ये च हतभूयिष्ठे किंचिच्छिष्टे सुयोधनः ॥
हृदं प्रविश्य यत्रासौ संस्तभ्यापो व्यवस्थितः ८३ प्रवृत्तिस्तत्र चारुव्यातायत्र भीमस्य लुब्धकैः ॥ क्षेपयुक्तैर्वचोभिश्च धर्मराजस्य धीमतः ८४ हृदा तस्मिन् स्थितो यत्र धार्त
राष्ट्रोऽत्यमर्षणः ॥ भीमेन गदया युद्धं यत्रासौ कृतवान्सह ८५ समवाये च युद्धस्य रामस्यागमनं स्मृतम् ॥ सरस्वत्याश्च तीर्थानां पुण्यतापरि कीर्तिता ८६ गदायु
द्धं च तु मुलमत्रैव परिकीर्तितम् ॥ दुर्योधनस्य राज्ञोऽथ यत्र भीमेन संयुगे ८७ ऊरुभग्नौ प्रसह्याजौ गदया भीमवेगया ॥ नवमं पर्वण्यं निर्दिष्टमेतदुत्तममर्थवत् ८८ एकोन
षष्टिरध्यायाः पर्वण्यत्र प्रकीर्तिताः ॥ संख्याता बहुवृत्तांताः श्लोकसंख्याऽत्र कथ्यते ८९ त्रीणि श्लोकसहस्राणि द्विशते विंशतिस्तथा ॥ मुनिना संप्रणीतानि कौ
रवाणां यशोभृता २९० अतः परं प्रवक्ष्यामि सौप्तिकं पर्वदारुणम् ॥ भग्नोऽयत्र राजानं दुर्योधनममर्षणम् ९१ अपयातेषु पार्थेषु त्रयस्तेऽभ्याययूराः ॥
कृतवर्मा कपोद्रौणिः सायाह्नेरुधिरोक्षितम् ९२ समेत्य ददृशुर्भूमौ पतितं रणमूर्धनि ॥ प्रतिजज्ञे दृढक्रोधो द्रौणिर्यत्र महारथः ९३ अहत्वा सर्वपंचालान् दृष्ट
द्युम्नपुरोगमान् ॥ पांडवांश्च सहामात्यान् विमोक्ष्यामि दंशनम् ९४ यत्रैव मुक्त्वा राजानमपक्रम्य त्रयोरथाः ॥ सूर्यास्तमनवेलायामासेदुस्ते महद्वनम् ॥
९५ न्यग्रोधस्याथ महतो यत्राधस्ताद्व्यवस्थिताः ॥ ततः काकान्बहून् ररात्रौ दृष्ट्वा लूकेन हिंसितान् ९६ द्रौणिः क्रोधसमाविष्टः पितुर्वधमनुस्मरन् ॥ पं
चालानां प्रसुप्तानां वधं प्रति मनोदधे ९७ गत्वा च शिविरद्वारि दुर्दृशं तत्र राक्षसम् ॥ घोररूपमपश्यत्सदिवमावृत्य धिष्ठितम् ९८ तेन व्याघातमस्त्राणां क्रि
यमाणमवेक्ष्य च ॥ द्रौणिर्यत्र विरूपाक्षं रुद्रमाराध्य सत्वरः ९९ प्रसुप्तान्निशि विश्वस्तान् दृष्ट्वा द्युम्नपुरोगमान् ॥ पंचालान्सपरीवारान् द्रौपदेयांश्च सर्वशः ३००

त्प्रभूते बाहुरायणः ॥ तेन जानीमहे हिंसाधर्म्यापिदुरितप्रदा ८६ नाधर्मेण विनाशः शक्यो निर्जेतुमुल्बणः ॥ भीमसेनोऽयं धोनाभेः प्रजहार सुयोधनम् ' ८७ । ८८ । ८९ । २९० । ९१
९२ । ९३ दंशनं कवचं ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ ' विदुषोऽत्राहोणं स्यापि दैन्यात्स्याद्धारुणमितिः ॥ अश्वत्थामाऽपि यत्सुप्तान् भीमश्च न्यवधीदुषा ' ३००

कृतवर्मणेति ३०१ । २ । ३ उपाविश द्रुपदं नुपुरुषवती ४ । ५ । ६ । ७ । ८ त्रितकाशिनो जयश्लाघिनः ९ । १० । ११ सौप्तिकैर्षीके आख्याने अत्र पर्वण्यसंबद्धे इत्यर्थः १२ । १३ । १४ । १५ आयोधनं
मुद्रस्थानं १६ । १७ क्षत्रियाः क्षत्रियस्त्रियः १८ । १९ । २० ' अर्थार्थी वधमाप्नोति विलपति च तत्स्त्रियः ॥ तस्मादर्थेन लिप्सेत श्रेयो र्थी धार्तराष्ट्रवत् ॥ दिनवासो हि निहत्वा लेभे राज्ञं युधिष्ठिरः ॥ एवं भूतक्षयेणै
कृतवर्मणा च सहितः कृपेण च निजघ्नवान् ॥ यन्नामुच्यंत ते पार्थः पंचकृष्णबलाश्रयात् ३०१ सात्यकिश्च महेश्वासः शेषाश्च निधनंगताः ॥ पंचालानां प्रसुप्तानां
त्रद्रोणसुता द्वधः २ दृष्ट्वा द्युम्नस्य सूतेन पांडवेषु निवेदितः ॥ द्रौपदी पुत्रशोकार्ता पितृभ्रातृवधादिता ३ कृतानशनसं कल्पायत्र भर्तुं नुपाविशत् ॥ द्रौपदीव
चनाद्यत्र भीमो भीमपराक्रमः ४ प्रियंतस्याश्चिकीर्षन् चैव दामादाय वीर्यवान् ॥ अन्वधावत्सु संकुद्धो भारद्वाजं गुरोः सुतम् ३०५ भीमसेनभयाद्यत्र देवेनाभिप्रचो
दितः ॥ अपांडवा येति रुषा द्रौणिरस्त्रमवासृजत् ३०६ मैवमित्यब्रवीत् कृष्णः शमयंस्तस्य तद्वचः ॥ यत्रास्त्रमस्त्रेण च तच्छमयामास फाल्गुनः ३०७ द्रौणे
श्च द्रोहबुद्धित्वं वीक्ष्य पापात्मनस्तदा ॥ द्रौणिद्वैपायनादीनां शापाश्चान्योन्यकारिताः ३०८ मणितथा समादाय द्रोणपुत्रान्महारथात् ॥ पांडवाः प्रददुर्हृष्टा द्रौ
पद्यै जितकाशिनः ३०९ एतद्वै दशमं पर्वण्यं सौप्तिकं समुदाहृतम् ॥ अष्टादशास्मिन्नध्यायाः पर्वण्युक्ता महात्मनाम् ३१० श्लोकानां कथितान्यत्र शतान्यष्टौ
प्रसंख्यया ॥ श्लोकाश्च सप्ततिः प्रोक्ता मुनिना ब्रह्मवादिना ३११ सौप्तिकैर्षीके संबद्धे पर्वण्युत्तमतेजसि ॥ अत ऊर्ध्वमिदं प्राहुः स्त्रीपर्वकरुणोदयं ३१२ पुत्रशोका
भिसंतप्तः प्रज्ञाचक्षुर्नराधिपः ॥ कृष्णोपनीतां यत्रासावायसीं प्रतिमां दृढाम् ३१३ भीमसेनद्रोहबुद्धिर्धृतराष्ट्रो बभजह ॥ तथा शोकाभितप्तस्य धृतराष्ट्रस्य धीमतः
१४ संसारगहनं बुद्ध्या हेतुभिर्मोक्षदर्शनैः ॥ विदुरेण च यत्रास्य राज्ञा आश्वासनं कृतम् १५ धृतराष्ट्रस्य चात्रैव कौरवायोधनं तथा ॥ सांतःपुरस्य गमनं शोकार्ते
स्य प्रकीर्तितम् १६ विलापो वीरपत्नीनां यत्रातिकरुणः स्मृतः ॥ क्रोधावेशः प्रमोहश्च गांधारी धृतराष्ट्रयोः १७ यत्र तान् क्षत्रियाः शूरान्संग्रामेष्वनिवर्तितः ॥
पुत्रान् भ्रातृन् पितृंश्चैव ददृशुर्निहतान् रणे १८ पुत्रपौत्रवधा र्त्तायास्तथात्रैव प्रकीर्तिता ॥ गांधार्याश्चापि कृष्णेन क्रोधोपशमनक्रिया १९ यत्र राजामहाप्राज्ञः स
र्वधर्मभृतां वरः ॥ राज्ञां तानि शरीराणि दाहयामास शास्त्रतः ३२० तोयकर्मणि चाराब्धे राज्ञा मुदकदानिके ॥ गूढोत्पन्नस्य चारुव्यानं कर्णस्य पृथयाऽऽत्मनः २१ सुतस्य
तदिह प्रोक्तं व्यासेन परमर्षिणा ॥ एतदेकादशं पर्वण्यं शोकवैकृत्यकारणम् २२ प्रणीतं सज्जनमनोवैकृत्यशुभ्रवर्तकम् ॥ सप्तविंशतिरध्यायाः पर्वण्यस्मिन् प्रकीर्तिताः
२३ श्लोकसप्तशती चापि पंचसप्ततिसंयुता ॥ संख्यया भारताख्यानमुक्तं व्यासेन धीमता २४ अतः परं शांतिपर्वद्वादशं बुद्धिवर्धनम् ॥ यत्र निर्वेदमापन्नो धर्मराजो यु
धिष्ठिरः २५ घातयित्वा पितृन् भ्रातृन् पुत्रान्संबन्धिमातुलान् ॥ शांतिपर्वणि धर्माश्च व्याख्याता शारतलिपकाः ३२६

वभवत्यर्थः सतामपि ॥ बंधून् पिनयेद्युद्धे स्वर्गं प्राप्ते श्वतर्प
येत् । इत्येवं निर्मलं क्षात्रं कर्मोक्तं तोयकर्मणि २१ । २२ । २३ । २४ अर्थार्थी कृत्यादियोगे वा यत्सुखं कामशब्दितं ॥ तदा पुः पांडवाः क्लेशैर्लब्धराज्याः पृथग्गृहाः ॥ चतुर्भिरेवं वैराट् प्रेमादशभिर्लुप्तम् ॥ पंचभिर्भीष्म
मष्टाभिर्द्रोणे मेकेन सूर्यजं ॥ चतुस्त्रीपंचभिः शल्यसौ पुत्ररूपमिधानि च ॥ पर्वणिर्द्वैपयंत्यर्थं शांत्यादिः कामदीपिका ॥ निर्वेदं दुःखं २५ शारतलिपकाः शरा एव तल्पो यस्य तेन भीष्मेण व्याख्याता इत्यर्थः ३२६

‘यथोक्तद्वयन्द्वयान्धर्ममक्षयमश्नुते ॥ भूपइत्येतद्वर्माः सापद्धर्मानिरूपिताः’ ॥ कालहेतुप्रदर्शिनः कालोदुर्भिक्षादिहेतुर्वैरोगादिश्रुतप्रदर्शिनः देशकालाद्यपेक्षयावर्तितव्यमित्यर्थः २७ सर्वज्ञत्वकार्या
कार्यविभागज्ञत्वं २८ । २९ । ३० । ३१ प्रकृतिस्वाभाविकीमवस्थां । ‘सर्वाधिकारिकामोक्षधर्माः सम्यगुदीरिताः’ ॥ तत्राधिकारसिद्धयर्थदानधर्माश्चकीर्तिताः’ ३२ व्यवहारआचारः धर्मार्थयो
धर्मार्थयोहितः ३३ सत्यस्यहिंसाशून्यस्ययथार्थभाषणस्यपरागतिः पराकाष्ठा ३४ महाभाग्यमहात्म्यं रहस्यमलपायासेनापिमहाफलप्रदत्वं देशकालोपसंहिततीर्थपर्वोपधानात् ३५ ‘स्वच्छं
दमरणः सर्वयोगीभीष्मसमोभवेत् ॥ इतिप्रदर्शयन्भीष्मनिर्याणचाप्यवर्णयत् ३६ । ३७ । ३८ वाराणस्यामविज्ञातोवसेद्विघ्नभयात्सुधीः ॥ व्यासमैत्रेयसंवर्तैरेतत्सम्यक्प्रदर्शितं ॥ काश्यां

राजभिर्वेदितव्यास्तेसम्यग्ज्ञानबुभुक्षुभिः ॥ आपद्धर्माश्चतत्रैकालहेतुप्रदर्शिनः २७ यान्बुद्धापुरुषः सम्यक्सर्वज्ञत्वमवाप्नुयात् ॥ मोक्षधर्माश्चकथिताविचि
त्राबहुविस्तराः २८ द्वादशपर्वानिर्दिष्टमेतत्प्राज्ञजनप्रियम् ॥ अत्रपर्वणिविज्ञेयमध्यायानांशतत्रयम् २९ विंशच्चैवतथाध्यायानवचैवतपोधनाः ॥ चतुर्द
शसहस्राणितथासप्तशतानिच ३३० सप्तश्लोकास्तथैवात्रपंचविंशतिसंख्यया ॥ अत ऊर्ध्वंचविज्ञेयमनुशासनमुत्तमम् ३१ यत्रप्रकृतिमापन्नः शुल्बाधर्मविनि
श्चयम् ॥ भीष्माद्वागीरथीपुत्रात्कुरुराजोयुधिष्ठिरः ३२ व्यवहारोऽत्रकात्स्न्येनधर्मार्थीयः प्रकीर्तितः ॥ विविधानांचदानानां फलयोगाः प्रकीर्तिताः ३३ त
थापात्रविशेषाश्चदानानांचपरोर्विधिः ॥ आचारविधियोगश्चसत्यस्यचपरागतिः ३४ महाभाग्यंगवांचैवब्राह्मणानांतथैवच ॥ रहस्यंचैवधर्माणांदेशकालोप
संहितम् ३५ एतत्सुबहुवृत्तांतमुत्तमंचानुशासनम् ॥ भीष्मस्यात्रैवसंप्राप्तिः स्वर्गस्यपरिकीर्तिता ३६ एतत्रयोदशपर्वधर्मनिश्चयकारकम् ॥ अध्यायानांश
तंत्वत्रषट्चत्वारिंशदेवतु ३७ श्लोकानांतुसहस्राणिप्रोक्तान्यष्टौप्रसंख्यया ॥ ततोऽश्वमेधिकं नामपर्वप्रोक्तंचतुर्दशम् ३८ तत्संवर्तमरुतीयंयत्राख्यानममुत्त
मम् ॥ सुवर्णकोशसंप्राप्तिर्जन्मचोक्तंपरीक्षितः ३९ दग्धस्यास्त्राग्निनापूर्वकृष्णात्संजीवनंपुनः ॥ चर्यायांहयमुत्सृष्टंपांडवस्यानुगच्छतः ३४० तत्रतत्रच
युद्धानिराजपुत्रैर्मर्षणैः ॥ चित्रांगदायाः पुत्रेणपुत्रिकायाधनंजयः ३४१ संग्रामेबभूवाहेनसंशयंचात्रदर्शितः ॥ अश्वमेधेमहायज्ञेनकुलाख्यानमेवच ४२
इत्याश्वमेधिकंपर्वप्रोक्तमेतन्महाहुतम् ॥ अध्यायानांशतंचैवत्रयोऽध्यायाश्चकीर्तिताः ३४३ त्रीणिश्लोकसहस्राणितावत्येवशतानिच ॥ विंशतिश्चतथाश्लोकाः
संख्यातास्तत्त्वदर्शिना ३४४ ततस्त्वाश्रमवासाख्यंपर्वपंचदशंस्मृतम् ॥ यत्रराज्यंसमुत्सृज्यगंधार्यासहितोत्पः ३४५ घृतराष्ट्रोऽश्रमपदंविदुरश्चजगाम
ह ॥ यदृष्ट्वाप्रस्थितंसाध्वीपृथाप्यानुययौतदा ३४६

मृतस्यकुणपंशिवलिंगत्वमृच्छति ॥ अपूर्वमेतत्संवर्तमरुतीयेप्रकाशितं ॥ क्रममुक्तिप्रसिद्धयर्थमश्वमेधोऽपिकीर्तितः ॥ तत्त्वस्यदुर्ग्रहत्वाच्चपुनरध्यात्ममीरितं । तत्पुराणप्रसिद्धंसंवर्तमरुतीयं
३९ चर्यायांपर्यटने ३४० । ४१ संशयंप्राणांतं गंगाशापमोक्षार्थधनंजयोदर्शितः । ‘कृशेनश्रद्धयादत्तमत्यल्पमपिसज्जने ॥ अश्वमेधाधिकंपुण्यततइत्याहनाकुले’ ४२ । ४३ । ४४ । ४५ घृ
तराष्ट्रोऽश्रमपदमित्यत्राकारस्यपूर्वरूपमार्थं । ‘तपोहिततमंनृणांभोगानरकयोनयः ॥ इतीवकुंतीपुत्राणाराज्यंत्यक्त्वावनंययौ’ ४६

४७ ‘मायामात्रं सुतादीनि विज्ञायाश्चर्यपर्वतः । घृतराष्ट्रवत्यक्काशोर्कमोक्षसमाश्रयेत्’ ४८ । ४९ संजयश्चसुगतिगतइत्यनुवर्तते ३५० । ५१ पंचश्लोकशतानिचेत्यत्रपंचश्लोकशतंचेतिसमासः
पंचाधिकंशतमित्यर्थः तेनात्रएकादशशतीहश्लोकसंख्याज्ञेया तावत्पाएवपुस्तकेपुलभत्वात् ५२ । ५३ । ५४ आपानेसुरापानस्थाने पानकलिताः सुरापानेनवशीकृताः एरकानिर्भीधितृणं
५५ रामकृष्णौमहत्परंब्रह्मापिसंतौकालंनातिचक्रामतुः समर्थोवपिमर्यादानोर्लघितवंतावित्यर्थः । ‘ब्राह्मक्षोभात्सुरापानाद्विनष्टाः सर्वयादवाः । तस्मादेतद्वयंसद्भिर्नैवकार्यंकदाचन’ ५६ आ

पुत्रराज्यंपरित्यज्यगुरुशुश्रूषणेरेता ॥ यत्रराजाहतान्पुत्रान्पौत्रानन्यांश्चपार्थिवान् ३४७ लोकांतरगतान्वीरानपश्यत्पुनरागतान् ॥ ऋषेः प्रसादात्कृष्णस्यदृष्ट्वाऽऽ
श्चर्यमनुत्तमम् ४८ त्यक्त्वाशोर्कंसदारश्चसिद्धिंपरमिकांगतः ॥ यत्रधर्मसमाश्रित्यविदुरः सुगतिगतः ४९ संजयश्चसहामात्योविद्वान्गावल्गणिवंशी ॥ ददर्शनारदं
यत्रधर्मराजोयुधिष्ठिरः ३५० नारदाच्चैवशुश्राववृष्णीनांकदनंमहत् ॥ एतदाश्रमवासाख्यंपर्वोक्तंमहदहुतम् ५१ द्विचत्वारिंशदध्यायाः पर्वतदभिसंख्यया ॥
सहस्रमेकंश्लोकानांपंचश्लोकशतानिच ५२ षडेवचतथाश्लोकाः संख्यातास्तत्त्वदर्शिना ॥ अतः परंनिबोधेदंमौसलंपर्वदारुणम् ५३ यत्रतेपुरुषव्याघ्राः शस्त्रस्पर्श
हतायुधि ॥ ब्रह्मदंडविनिष्पिष्टाः समीपेलवणांभसः ५४ आपानेपानकलितादिवेनाभिप्रचोदिताः ॥ एरकारूपिभिर्वज्रैर्निजघुरितरेतरम् ५५ यत्रसर्वक्ष
यंकृत्वातावुभौरामकेशवौ ॥ नातिचक्रामतुः कालंप्राप्तंसर्वहरंमहत् ५६ यत्रार्जुनोद्वारवतीमेत्यवृष्णिविनाकृताम् ॥ दृष्ट्वाविषादमगमत्परांचार्तिनरर्षभः ५७
संसंस्कृत्यनरश्रेष्ठमातुलंशौरिमात्मनः ॥ ददर्शयदुवीराणामापानेवैशंसमहत् ५८ शरीरंवासुदेवस्यरामस्यचमहात्मनः ॥ संस्कारंलंभयामासवृष्णीनांचप्रधान
तः ५९ सवृद्धबालमादायद्वारवत्यास्ततोजनम् ॥ ददर्शापदिकष्टायां गांडीवस्यपराभवम् ३६० सर्वेषांचैवदिव्यानामस्त्राणामप्रसन्नताम् ॥ नाशंवृष्णिकलत्रा
णांप्रभावानामनित्यताम् ६१ दृष्ट्वानिर्वेदमापन्नोव्यासवाक्यप्रचोदितः ॥ धर्मराजंसमासाद्यसंन्यासंसमरोचयत् ६२ इत्येतन्मौसलंपर्वषोडशंपरिकीर्तितम् ॥
अध्यायाऽष्टौसमाख्याताः श्लोकानांचशतत्रयम् ६३ श्लोकानांविंशतिश्चैवसंख्यातास्तत्त्वदर्शिना ॥ महाप्रस्थानिकंतस्मादूर्ध्वंसप्तदशंस्मृतम् ६४ यत्रराज्यंपरि
त्यज्यपांडवाः पुरुषर्षभाः ॥ द्रौपद्यासहितादेवामहाप्रस्थानमास्थिताः ६५ यत्रतेऽग्निदृष्टिरेलौहित्यंप्राप्यसागरम् ॥ यत्राग्निनाचोदितश्चपार्थस्तस्मैमहात्म
ने ६६ ददौसंपूज्यतद्विव्यंगांडीवंधनुरुत्तमम् ॥ यत्रभातृनिपतितान्द्रौपदींचयुधिष्ठिरः ६७ दृष्ट्वाहित्वाजगामैवसर्वाननवलोकयन् ॥ एतत्सप्तदशंपर्वमहाप्र
स्थानिकंस्मृतम् ६८ यत्राध्यायास्त्रयः प्रोक्ताः श्लोकानांचशतत्रयम् ॥ विंशतिश्चतथाश्लोकाः संख्यातास्तत्त्वदर्शिना ३६९

तिपीडां ५७ वैशंसपरस्परंविशसनं ५८ । ५९ ‘सर्वेक्षयांतानिचयावृष्णीनामपिसंख्यात् ॥ परामवादार्जुनस्यपतनांताः समुच्छ्रयाः’ ३६० अप्रसन्नतामस्फुरणं ६१ संन्यासंराज्यत्यागं
६२ अध्यायाष्टौसंधिरार्षः ६३ । ६४ महाप्रस्थानंदेहत्यागार्थमुदगमनं ६५ । ६६ ‘स्त्रस्येष्ट्युविनिश्चित्यपरंशोचेतकः पुमान् । युधिष्ठिरइवोपेक्षांकुर्याद्वधोर्मुमूर्षतः’ ६७ । ६८ श
तचत्रयंचेतिसमासेशतत्रयमित्यस्यऽधिकंशतमित्यर्थः ततश्चत्रयोर्विंशत्यधिकंशतंश्लोकाइत्यर्थः कृत्वतामेवोपलभत् ६९

३७० अन्तर्ज्ञास्यात्कारुण्यात् । 'आन्तर्ज्ञस्यपरोधर्मोयेनराजायुधिष्ठिरः । श्वान्भ्रातृन्विनादैवरथंस्वर्गं चनारुहत् ७१' एवं सर्वप्रताप्यैकथायामुन्नयेद्यतः । न प्रवृत्तिनिवृत्तिभ्यां विनावाचः कृतार्थता । अर्थो धर्माय भोगाय धर्मः स्वर्गाय मुक्तये । कामो धर्मार्थनाशाय मोक्षः स्वार्थस्त्रिवर्गजित् स्वर्गमिति स्रज्यां तेमहतामपियातनाप्राप्तिरस्तीति दर्शितमिति भावः ७२ । ७३ निदेशेयमस्य शासने यातनायामित्यर्थः अनुदर्शितः ईदृक्फलमैश्वर्यसुखमस्तीति बोधितः ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ खिलेषु आख्यानां तेषु सत्स्वपि हरिवंशभविष्ययोर्ग्रहणतयोरभ्यर्हितत्वप्रदर्शनार्थं दशश्लोकसहस्राणीति ह रिंवशेभविष्यांतग्रंथस्य द्वादशसहस्रोन्मितत्वं न तु कृत्स्नहरिवंशस्य अधिकस्य ग्रंथस्य दर्शनात्तावन्मात्रविचक्षायां च लक्षपूर्तेरयोगात् तथा त्र्यंशकं ठोक्तायाः संख्यायाः संकलने षण्णवतिः सहस्राणि द्विशतेषोऽ

स्वर्गपर्वततो ज्ञेयं दिव्यं यत्तदमानुषम् ॥ प्राप्तदैवरथं स्वर्गान्नेष्टवान्यत्र धर्मराट् ३७० आरोढुं सुमहाप्राज्ञ आन्तर्ज्ञास्याच्छुनाविना ॥ तामस्याविचलां ज्ञात्वा स्थितिं धर्मे महात्मनः ७१ श्वरूपं यत्र तत्त्यक्त्वा धर्मेणाऽसौ समन्वितः ॥ स्वर्गप्राप्तः स च तथा यातनाविपुलाभशम् ७२ देवदूतेन नरकं यत्र व्याजेन दर्शितम् ॥ शुश्राव यत्र धर्मात्मा भ्रातृणां करुणागिरः ७३ निदेशे वर्तमानानां देशे तत्रैव वर्तताम् ॥ अनुदर्शितश्च धर्मेण देवराज्ञा च पाण्डवः ७४ आधुत्या काशगंगायां देहं त्यक्त्वा समानुषम् ॥ स्वधर्मनिर्जितं स्थानं स्वर्गे प्राप्य स धर्मराट् ७५ मुमुक्षु पूजितः सर्वैः सैद्रैः सुरगणैः सह ॥ एतदष्टादशं पर्वप्रोक्तं व्यासेन धीमता ७६ अध्यायाः पंचसंख्याताः पर्वण्यस्मिन् महात्मा ॥ श्लोकानां द्विशते चैव प्रसंख्याते तपोधनाः ७७ नवश्लोकास्तथैवान्ये संख्याताः परमर्षिणा ॥ अष्टादशैव मेतानि पर्वण्येतान्यशेषतः ७८ खिलेषु हरिवंशभविष्यं च प्रकीर्तितम् ॥ दशश्लोकसहस्राणि विंशच्छ्लोकशतानि च ७९ खिलेषु हरिवंशे च संख्यातानि महर्षिणा ॥ एतत्सर्वं समाख्यातं भारते पर्वसंग्रहः ३८० अष्टादशसमाजगमुरक्षौहिण्यो युयुत्सया ॥ तन्महादारुणं युद्धमहान्यष्टादशं भवत् ८१ यो विद्याच्चतुरो वेदान्सांगोपनिषदो द्विजः ॥ न चाख्यानमिदं विद्या नैव सस्यां द्विचक्षणः ८२ अर्थशास्त्रमिदं प्रोक्तं धर्मशास्त्रमिदं महत् ॥ कामशास्त्रमिदं प्रोक्तं व्यासेनामितशुद्धिना ८३ श्रुत्वा त्विदमुपाख्यानं श्राव्यमन्यन्नरोचते ॥ पुंस्को किल गिरिश्रुत्वा रूक्षाध्वांक्षस्य वागिव ८४ इति हासोत्तमादस्माज्जायंते कविबुद्धयः ॥ पंचम्यद्वभूतेभ्यो लोकसंविधयस्त्रयः ८५ अस्याख्यानस्य विषये पुराणं वर्तते द्विजाः ॥ अंतरिक्षस्य विषये प्रजा इव चतुर्विधाः ८६ क्रियागुणानां सर्वेषामिदमाख्यानमाश्रयः ॥ इन्द्रियाणां समस्तानां चित्रा इव मनःक्रियाः ८७ अनाश्रित्यैतदाख्यानं कथाभुवि नाविद्यते ॥ आहारमनपाश्रित्य शरीरस्येव धारणम् ३८८

शच श्लोकाः । परिशेषात्पुष्करप्रादुर्भावाद्युपरितनग्रंथे कैलासयात्रासहिते किंचिदूर्नसहस्रचतुष्टयं ज्ञेयं तेन ततोऽप्यर्थशङ्भूयः संक्षेपं कृतवानृषिः अनुक्रमणिकाध्यायमित्यादौ भूयः शब्दादभ्यर्थशताधिकं लक्षं परिपूर्णं ज्ञेयं । अष्टादशसहस्राणीत्यादयो विगीतपाठास्त्विष्टसंख्याप्राप्तिकूल्यादुपेक्षणीयाः ७९ । ३८० युयुत्सवायोद्धमिच्छया ८१ अंगानि शिक्षाकल्पादीनि उपनिषदोरहस्यविद्यास्तत्सहितान् सांगोपनिषदः विचक्षणः स्वार्थज्ञः ८२ । ८३ ध्वांक्षस्य काकस्य ८४ लोकसंविधयस्त्रय आध्यात्माधिभूताधिदेवानां सम्यग्बिधयोरचनाः ८५ विषये देशे अंतरित्यर्थः पुराणमष्टादशभेदपात्रादि चतुर्विधा जरायुजांडजस्वेदजोद्भिजाः ८६ क्रियालौकिकयो वैदिक्यश्च तासां गुणा उत्कृष्टफलसाधनानि अथवा क्रियादामध्यानादयः गुणाः शमादयः मनसि इन्द्रियाणीवात्र सर्वे शास्त्रार्थाः प्रतिष्ठिता इत्यर्थः ८७ । ३८८

इदं कविभिर्मुपजीव्यते एतच्छायाहरणे नैव काव्यनिर्वाहात् ८९ विशेषणे अतिशयकरणे अनेन ग्रंथस्य सर्वोत्कृष्टत्वमुक्तं ३९० भारतसंप्रदायप्रवर्तकान्वाचकानां शिषाऽभिर्न दति धर्मे इति ९१ श्रोतुं प्रोत्साहयति द्वैपायनेति अप्रमेयनास्ति प्रकृष्टं मेयं विज्ञेयं यस्मादित्यप्रमेयं अवश्यं श्राव्यमित्यर्थः पुण्यं पुण्यहेतुः पवित्रं पवित्रं पवित्रं त्रुल्यो मृत्युस्तस्मात्त्रायत इति पवित्रं मृत्युतरणमित्यर्थः यस्मात्पापहरं पुण्यहेतुत्वादेव शिवं कल्याणं समधिगच्छति शब्दतोऽर्थतश्च जानाति यद्वा अप्रमेयमाशयस्य गंभीरत्वाद्गार्ह पुण्यं ज्योतिष्टोमादिवत्स्वर्गं पवित्रं संध्योपासनादिवच्चित्तशुद्धिकरं पापहरं प्रायश्चित्तवद्ब्रह्महत्यादिदोषघ्नं शिवयोगाभ्यासवत्सर्वकल्याणप्रदं पुष्करमादित्ये शुंडाग्रं वातदुपाहृतजलैः एतच्छृण्वतस्तीर्थफलं साम्राज्यफलं चानायाससिद्धं भवतीति भावः ९२ संध्यां संध्यायां अत्यंतसंयोगे द्वितीया आख्याय पठित्वा प्रमुच्यते तस्मात्पापादिति शेषः ९३ । ९४ । ९५ आख्यानमिति इदमाख्यानं पर्वसंग्रहेण कृतेन सुखावगाहं सुखप्राप्त्यर्थं भवतीति शेषः द्वितीयायामिति पाठे द्वौ शब्दौ न्याय्यौ न्यायादनपेतौ यस्मिंस्तद्विधायकं अग्रे तु द्वाभ्यां संक्षेपविस्तराभ्यां कृतेन पर्वसंग्रहेण शतपर्वोऽष्टादशपर्वरूपेण न्याय्यं एतच्छृण्वणेन कृत्स्नग्रंथार्थावधारणादिति व्याचल्युः तत्र पर्वसंग्रहो

इदं कविवरैः सर्वैराख्यानमुपजीव्यते ॥ उदयप्रेप्सुभिर्भृत्यैरभिजात इवेश्वरः ८९ अस्य काव्यस्य कव्योनसमर्था विशेषणे ॥ साधोरिव गृहस्थस्य शेषास्त्रय इवाश्रमाः ३९० धर्मे मतिर्भवतु वः सततोत्थितानां स हो क एव परलोकगतस्य बंधुः ॥ अर्थाः स्त्रियश्च निपुणैरपि सेव्यमाना नैवाप्तभावमुपयांति न च स्थिरत्वम् ९१ द्वैपायनौष्ठपुटनिःसृतमप्रमेयं पुण्यं पवित्रमथ पापहरं शिवं च ॥ यो भारतं समधिगच्छति वाच्यमानं किंतस्य पुष्करजलैरभिषेचनेन ९२ यदन्हाकुरुते पापं ब्राह्मणस्त्विद्विषैश्चरन् ॥ महाभारतमाख्यायसंध्यामुच्यति पश्चिमाम् ९३ यद्वा त्रौकुरुते पापं कर्मणाममसागिरा ॥ महाभारतमाख्यायपूर्वासंध्यां प्रमुच्यते ९४ योगो ज्ञतं कनकशृंगमयं ददाति विप्राय वेदविदुषे च बहुश्रुताय ॥ पुण्यां च भारत कथां शृणुयाच्च नित्यं तुल्यं फलं भवति तस्य च तस्य चैव ९५ आख्यानं तदिदमनुत्तमं महा र्थविज्ञेयं महदिह पर्वसंग्रहेण ॥ श्रुत्वाऽऽदौ भवति चृणां सुखावगाहं विस्तीर्णं लवणजलं यथाप्लवेन ३९६ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संग्रहपर्वणि द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ समाप्तं पर्वसंग्रहपर्व ॥

वररुचिप्रोक्तथाकादिनवटादिनवपादिपंचयाद्यष्टाविति परिभाषया क्रियते । 'आदिध्यान १९ सभाधनं ९ वनचर्यं १६ वैराट्भू ४ योगयुक् ११ भीष्मद्रोणम् ५ जं ८ चकर्णकु १ तथा शल्येभ ४ सौषुप्तम् ३ म् ॥ स्त्रीशं ५ शांतिभ ४ दानधर्मकु १ ह्येज्यारा २ श्रमावासगं ३ कं १ कं १ मौसलयायनीद्युगतिकं १ वंशेख २ मेतच्छतं' आदिपर्वणि एकोनविंशतिः पर्वोणीत्यर्थः एवमग्रेपि भीष्मे ५ द्रोणे ८ ह्येज्या आश्वमेधिकं २ यानं महाप्रस्थानिकं युगतिः स्वर्गारोहणं वंशे हरिवंशे एतच्छतं पर्वणामिति शेषः शेषं स्पष्टं श्लोकसंख्यापि प्रागुक्तैव ज्ञेया अथ सर्वपर्वतात्पर्यसंग्रहः 'आदौ सर्वे द्वयोः कृतवृत्तधृतिगुरुसत्तीर्थसेवोत्थधर्मः सेवानीत्यार्यहत्याप्रमुखदुरितजः शोकदोऽर्थोऽष्टसूक्तः ॥ एकस्मिन् काममोक्षावसुखमयसुखौष्ठसुमुक्त्यैददीज्यातापो वैराग्यहानेस्वरपि निखिलकृतकृष्णभक्तिः खिलेषु ॥ दविर्दानं तापः कृद्गादिकं ताप आश्रमवासे उक्त इति सर्वत्रानुषजते दानं त्यागः स्वः स्वर्गतिरपि क्रममुक्त्यैव भवतीत्यर्थः । 'यः सर्गं प्रतिसर्गं वंशत इदं चिद्योनिचित्कर्तृकं चिद्रूपं जडमात्थतं तु पटवल्हू तोर्णवद्दीजवत् ॥ सत्त्वाप्त्यै मनुभेदपूर्वचारितैर्वैराग्ययोगौ दिशन्भोः पंचांगपुराणकर्तारमलं व्यासस्वहृद्देहिमे' ३९६ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

जनमेजयस्यसर्पसत्रेकथेयप्रवृत्तेत्युक्तं तदुपोद्धातत्वेन जनमेजयस्यसमाशापादिकमाह जनमेजयः पारिक्षित इत्यादिना दीर्घसत्रं बहुवार्षिकं सत्रमुपास्ते अनुतिष्ठति सारमेयः १ रोरूयमाणोभृशं रुदन् २ । ३ । ४ । ५ नावेक्षेह विषामवेक्षणमपिन कृतं तत्रावलेहं दूरतोऽपास्तमित्यर्थः । 'कुक्कुटः पक्षवातेन श्वाहृष्टं प्रदूषयेत्' इति वचनाच्छुनादृष्टमपि हविर्दुष्यतीत्याहुः ६ । ७ । ८ सा

॥ अथ पौष्यपर्व ॥ सौतिरुवाच ॥ जनमेजयः पारिक्षितः सहभ्रातृभिः कुरुक्षेत्रे दीर्घसत्रमुपास्ते ॥ तस्य भ्रातरस्त्रयः श्रुतसेन उग्रसेनो भीमसेन इति ॥ तेषु तत्सत्रमुपासीनेष्वगच्छत् सारमेयः १ जनमेजयस्य भ्रातृभिरभिहतो रोरूयमाणो मातुः समीपमुपागच्छत् २ ॥ तं मातारोरूयमाणमुवाच ॥ किं रोदिषिकेनास्यभिहत इति ३ स एव मुक्तो मातरं प्रत्युवाच जनमेजयस्य भ्रातृभिरभिहतोऽस्मीति ४ तं माता प्रत्युवाच व्यक्तं त्वया तत्रापराद्धं येनास्यभिहत इति ५ स तां पुनरुवाच नापरा ध्यामि किंचिन्नावेक्षेह वीषिनावलिह इति ६ तच्छ्रुत्वा तस्य माता सरमा पुत्रदुःखार्ता तत्सत्रमुपागच्छत् स जनमेजयः सहभ्रातृभिर्दीर्घसत्रमुपास्ते ७ स तया कुद्वया तत्रोक्तोऽयं मे पुत्रो न किंचिदपराध्यति नावेक्षेह वीषिनावलेढि किमर्थमभिहत इति ८ न किंचिदुक्तं वं तस्ते सा तानुवाच यस्मादयमभिहतोऽनपकारी तस्माददृष्टं वा भयमागमिष्यतीति ९ जनमेजय एव मुक्तो देवशुन्या सरमया भृशं संभ्रातो विषण्णश्चासीत् १० स तस्मिन्सत्रे समाप्ते हास्तिनपुरं प्रत्येत्य पुरोहितमनुरूपमन्विष्यमाणः परं यत्नमकरोद्योमे पापकृत्यां शमयेदिति ११ सकदा चिन्मृगया गतः पारिक्षितो जनमेजयः कस्मिंश्चित्स्वविषय आश्रममपश्यत् १२ तत्र कश्चिदपि रासांचक्रे श्रुतश्रवानाम ॥ तस्य तपस्यभिरतः पुत्र आस्ते सोमश्रवानाम १३ तस्य तं पुत्रमभिगम्य जनमेजयः पारिक्षितः पौरोहित्याय ववे १४ स नमस्कृत्य तमृषिमुवाच भगवन्नयंतव पुत्रो मम पुरोहितोऽस्त्विति १५ स एव मुक्तः प्रत्युवाच जनमेजयं भोजनमेजयपुत्रोऽयं मम सप्यं जातो महातपस्वी स्वाध्यायसंपन्नो मत्तपोवीर्यसंभृतो मच्छुक्रं पीतवत्यास्तस्याः कुक्षौ जातः १६ समर्थोऽयं भवतः सर्वाः पापकृत्याः शमयितुं मंतरेण महादेवकृत्याम् १७ अस्य त्वेकमुपांशुव्रतं यदेनं कश्चिद्ब्राह्मणः किंचिदर्थमभियाचेत्तं तस्मै दद्यादयं यद्येतदुत्सहसेत तो नयस्वैनमिति १८ तेनैव मुक्तो जनमेजयस्तं प्रत्युवाच भगवंस्तत्तथा भविष्यतीति १९ स तं पुरोहितमुपादायो पावृत्तो भ्रातृनुवाच मयाऽयं व्रत उपाध्यायो यदयं ब्रूयात् कार्यमविचारयद्भिर्भवद्भिरिति ॥ तेनैव मुक्ता भ्रातरस्तस्य तथाच कुः स तथा भ्रातृन्सांदिश्य तक्षशिलां प्रत्यभिप्रतस्थे तं च देशं शोस्थापयामास २०

तानुवाच साधुनीतानभिलक्ष्य जनमेजयं प्रत्युवाचेत्यर्थः अदृष्टमर्कितं ९ संभ्रातोऽत्यंतं भीतः विषण्णो वाङ्मनः कायक्रियाविकलः एतेन निरपराधिनां हिंसा हिंसकस्य सद्यो दुःखावहेति दर्शितं १० पापकृत्यां शापरूपां बलायुष्माणानि कृतनीं देवतां शमयेदको धनां कुर्यात् ११ । १२ । १३ । १४ । १५ सप्यं सर्पजातीयायां जातत्वादि चित्रोत्पत्तिमत्त्वादलौकिकशक्तिमानिति भावः १६ । १७ उपांशुव्रतं निगूढवन्नियमः १८ । १९ उपावृत्तः स्वदेशं प्रत्यागतः तक्षशिलां देशविशेषं विजेतुमिति शेषः २०

एतस्मिन्निति एवं गुरुप्रसादादपेतभयो विजयीत्संकेन प्रोत्साहितः सर्पसत्रं कृतवानिति वक्तुं तदुरोर्वदस्य प्रशंसा प्रसंगादितरावपि तत्सहाध्यायिना वारुण्युपमन्युप्रस्तौति तेन च गुरुभक्तिमाहात्म्यमत्र मुख्यं प्रमेयं ज्ञेयं धौम्यो नाम तः अपोऽस्तीत्यपोहः अभक्षस्तस्यापत्यमापोदः अयोद इति पाठे अयोदो लोहदंतः दच्छब्दात्समासांतोऽद् उपध्यायस्य ते काष्णाय सादंता इति वाक्यशेषात् क्रूरबचा इत्यर्थः २१

एतस्मिन्नंतरे कश्चिदपि धौम्यो नामापोदस्तस्य शिष्यास्त्रयो बभूवुः २१ उपमन्युरारुणिर्वेदश्चेति स एकं शिष्यमारुणिं पांचाल्यं प्रेषयामास गच्छ केदारखंडं बंधानेति २२ स उपाध्यायेन संदिष्ट आरुणिः पांचाल्यस्तत्र गत्वा तत्केदारखंडं बद्धुं नाशकत् ॥ सक्रिश्यमानोऽपश्यदुपायं भवत्वेवं करिष्यामि २३ स तत्र संविवेश केदारखंडे शयाने च तथा तस्मिन्स्तदुदकं तस्थौ २४ ततः कदाचिदुपाध्याय आपोदो धौम्यः शिष्यानपृच्छत् क आरुणिः पांचाल्योगत इति २५ ते तं प्रत्युचुर्भगवंस्त्वयैव प्रेषितो गच्छ केदारखंडं बंधानेति ॥ स एव मुक्तस्तान् शिष्यानप्रत्युवाच तस्मात्तत्र सर्वे गच्छामो यत्र सगत इति २६ स तत्र गत्वा तस्याह्वानाय शब्दं चकार ॥ भो आरुणे पांचाल्यकासिव त्सैहीति २७ स तच्छ्रुत्वा आरुणिरुपाध्यायवाक्यं तस्मात्केदारखंडात्सहसोत्थाय तमुपाध्यायमुपतस्थे २८ प्रोवाच चैनमयमस्म्यत्र केदारखंडे निःसरमाणमुदकमवारणीयं संरोद्धुं संविष्टो भगवच्छब्दं श्रुत्वाैव सहसा विदार्य केदारखंडं भवंतमुपस्थितः २९ तदभिवादये भगवंतमाज्ञापयतु भवान्कमर्थं करवाणीति ३० स एव मुक्त उपाध्यायः प्रत्युवाच यस्माद्भवान्केदारखंडं विदार्योत्थितस्तस्मादुद्दालक एव नामाभवान् भविष्यतीत्युपाध्यायेनानुगृहीतः ३१ यस्माच्च त्वया मद्रचनमनुष्ठितं तस्माच्छ्रेयोऽवाप्स्यसि ॥ सर्वे च ते वेदाः प्रतिभास्यंति सर्वाणि च धर्मशास्त्राणीति ३२ स एव मुक्त उपाध्यायेनैष्टं देशं जगाम ॥ अथापरः शिष्यस्तस्यैवापोदस्य धौम्यस्योपमन्युर्नाम ३३ तंचोपाध्यायः प्रेषयामास वत्सोपमन्यो गारक्षस्वेति ३४ स उपाध्यायवचनादरक्षद्वाः सचाहनि गारक्षित्वादिव सक्षये गुरुगृहमागम्योपाध्यायस्याग्रतः स्थित्वानमश्चक्रे ३५ तमुपाध्यायः पीवानमपश्यदुवाच चैनं वत्सोपमन्यो केन वृत्तिकल्पयसि पीवानसि दृढमिति ३६ स उपाध्यायं प्रत्युवाच भो भैक्ष्येण वृत्तिकल्पयामीति तमुपाध्यायः प्रत्युवाच ३७ मय्यनिवेद्य भैक्ष्यं नोपयोक्तव्यमिति ॥ स तथेत्युक्तो भैक्ष्यं चरित्वोपाध्यायाय न्यवेदयत् ३८ स तस्मादुपाध्यायः सर्वमेव भैक्ष्यमगृह्णात् ॥ स तथेत्युक्तः पुनररक्षद्वा अहनि रक्षित्वानि शामुखे गुरुकुलमागम्य गुरोरग्रतः स्थित्वानमश्चक्रे ३९ तमुपाध्यायस्तथापि पीवानमेव दृष्ट्वा वाच ॥ वत्सोपमन्यो सर्वमशेषतस्ते भैक्ष्यं गृह्णामि केनेदानीं वृत्तिकल्पयसीति ४० स एव मुक्त उपाध्यायं प्रत्युवाच ॥ भगवते निवेद्य पूर्वं मपरं च रामितेन वृत्तिकल्पयामीति तमुपाध्यायः प्रत्युवाच ४१

केदारो महाक्षेत्रांतर्गतं चतुरस्रं तस्य खंडो जलनिरोधमिति स्तां बंधानबध्नीहि केदारे बहुजलप्रवेशेन बीजनाशो माभूदिति भावः २२ नाशकत् शिष्यपरीक्षार्थं गुरुणा योगबलेन जलप्रवाहस्य दुर्वारत्वसंपादनादित्यर्थः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० उत्सृज्य केदारयतीत्युद्दालकः रलयोरभेदादुद्दालक इति निरुक्तिः ण्वुल् ३१ श्रेय एहिकामुष्मिकसुखमपवर्गश्च सर्वे चेति विनाप्यध्ययनमैकाग्र्येण गुरुमाराधयता सर्वाऽपि विद्यालभ्यत इति भावः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ पीवानं पुष्टं भूयोन्नादिरसपीतं बतमित्यर्थः वृत्तिं जीविकां ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१

वृत्त्युपरोधोवृत्तिप्रतिबंधः ४२ । ४३ चरसिभक्षयसि ४४ उपयोक्तुंभीक्तुं ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ अर्कपत्राण्यर्कवृक्षपत्राणि ५० क्षारोति अन्यदपि क्षारादिरूपद्रव्यं बहु रूपं वा तद्वैतिभावः । तीक्ष्णविपाकैः पाककाले उदरेऽग्निज्वालोत्थापकैः ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ कर्तारवितिलुडंतं तोत्वांचक्षुष्मंतं करिष्यत इत्यर्थः अत्र गुर्वनुज्ञातं उपमन्युर्हृग्भिरश्विनौ तुष्टावेति स्मर्यते एतासां मृचां कर्मसमवेतार्थप्रकाशकत्वं तत्समानार्थक्रांतरोदाहरणपूर्वकं कर्ममोमांसकाः प्राहुः तदनुरागबलेन चानंतत्वादीनि ब्रह्मलिंगान्यन्यथानि युस्तमंदं आसां कर्मणि विनियोगस्यादर्शनात् प्रत्यक्षब्रह्मलिंगैरर्थवत्त्वोपपत्तौ लिंगमात्रात्कर्मणस्तत्र ऋग्विनि योगस्य च कल्पनाया अनुदयात् । किंच । 'समारोप्यस्य रूपेण विषयोरूपवान् भवेत् ॥ विषयस्य तु रूपेण समारोप्यं रूपवत्' इति

नैषान्याय्यागुरुवृत्तिरन्येषामपि भैक्ष्योपजीविनां वृत्त्युपरोधं करोषि इत्येवं वर्तमानो लुब्धोऽसीति ४२ सतथेत्युक्त्वा गा अरक्षद्रक्षित्वाच पुनरुपाध्याय गृहमागम्योपाध्यायस्याग्रतः स्थित्वानमश्चक्रे ४३ तमुपाध्यायस्तथापि पीवानमेव दृष्ट्वा पुनरुवाच ॥ वत्सोपमन्यो अहंते सर्वं भैक्ष्यं गृह्णामिन चान्यच्चरसि पीवानसि भृशं केन वृत्तिकल्पयसीति ४४ स एव मुक्तस्तमुपाध्यायं प्रत्युवाच ॥ भो एतासां गवां पयसा वृत्तिकल्पयामीति ॥ तमुवाचोपाध्यायो नैतन्न्याय्यं पय उपयोक्तुं भवतो मयानाम्यनुज्ञातमिति ४५ सतथेति प्रतिज्ञाय गारक्षित्वा पुनरुपाध्याय गृहमेत्यगुरोरग्रतः स्थित्वानमश्चक्रे ४६ तमुपाध्यायः पीवानमेव दृष्ट्वा वाच ॥ वत्सोपमन्यो भैक्ष्यं नाश्रासेन चान्यच्चरसि पयोनपि वसि पीवानसि भृशं केनेदानीं वृत्तिकल्पयसीति ४७ स एव मुक्त उपाध्यायं प्रत्युवाच ॥ भोः फेनं पिबामियमिमेव त्सामातृणां स्तनात्पिबंत उद्गिरंति ४८ तमुपाध्यायः प्रत्युवाच ॥ एते त्वदनुकंपया गुणवंतो वत्साः प्रभूततरं फेनमुद्गिरंति ॥ तदेषामपि वत्सानां वृत्त्युपरोधं करोष्येवं वर्तमानः ॥ फेनमपि भवान्न पातुमर्हतीति सतथेति प्रतिश्रुत्य पुनररक्षद्राः ४९ तथा प्रतिषिद्धो भैक्ष्यं नाश्रातिन चान्यच्चरसि पयोनपि वसि फेनं नोपयुंक्ते सकदाचिदरप्येक्षु घातौर्ऽर्कपत्राण्यभक्षयत् ५० स तैरर्कपत्रैर्भक्षितैः क्षारतित्तकदुरुक्षैस्तीक्ष्णविपाकैश्चक्षुष्युपहतोऽधो बभूव ॥ ततः सोऽधोऽपि चक्रम्यमाणः कूपे पपात ५१ अथ तस्मिन्ननागच्छतिसूर्ये चास्ताचलावलंबिनि उपाध्यायः शिष्यानवोचत् ॥ नायात्युपमन्युः त ऊर्ध्वं न गतो गारक्षितुमिति तानाह उपाध्यायः ५२ मयोपमन्युः सर्वतः प्रतिषिद्धः स नियतं कुपितस्ततो नागच्छति चिरंततोऽन्वेष्य इत्येव मुक्त्वा शिष्यैः सार्धं मरण्यं गत्वा तस्याह्वानाय शब्दं चकार भो उपमन्यो कासि वत्सै हीति ५३ स उपाध्यायवचनं श्रुत्वा प्रत्युवाचोच्चैरयमस्मिन्कूपे पतितोऽहमिति तमुपाध्यायः प्रत्युवाच कथं त्वमस्मिन्कूपे पतित इति ५४ स उपाध्यायं प्रत्युवाच अर्कपत्राणि भक्षयित्वाऽधीभूतोऽस्म्यतः कूपे पतित इति तमुपाध्यायः प्रत्युवाच ५५ अश्विनौस्तु हितौ देवभिषजौ त्वांचक्षुष्मंतं कर्तारविति ॥ स एव मुक्त उपाध्यायेनोपमन्युरश्विनौस्तोतुमुपचक्रमे देवावश्विनौ वाग्भिर्ऋग्भिः ५६

न्यायेन यथारोपितभुजंगधर्मेण भीषणत्वादिनारज्जुविशेष्यतेन तुरज्जुधर्मेण भिगम्यत्वादिना भुजंगो विशेष्यं शक्यः तत्स्वरूपलोपप्रसंगात् एवं ब्रह्माध्यस्ताश्विदेवताधर्मेण विग्रहवत्त्वादिना ब्रह्मविशेष्यं शक्यं न तु ब्रह्मधर्मेणास्थूलत्वादिना देवताविशेष्यं शक्यं तत्स्वरूपलोपप्रसंगात् । अतएवाकाशश्रुतिः 'सर्वाणि हवा इमानि भूता ग्याकाशा देवसमुत्पद्यंते' इत्यन्यथा सिद्धं भूतोपादानत्वप्रकाशनसामर्थ्यरूपं ब्रह्मलिंगाद्ब्रह्म परतयानीता आकाशस्तल्लिंगादित्यत्र । दृश्यते च उभा उन्नमिति मंत्रे वितन्वाते धिय इत्यश्विनो रंतर्पामित्वं तच्च धियो योनः प्रचोदयादित्यनेन तुल्यार्थं ब्रह्मलिंगं सृष्येवेति मंत्रे जर्भरीतुर्फीरुतु इति भर्तृत्वहंतृत्वे-

ब्रह्मलिंगे 'जर्भरी भर्तारवित्यर्थस्तु फीरुहंतारो' इति यास्कीयनिर्वचनात् न चैतान्यसति बाधकैस्तौ च यितुं शक्यानि शास्त्रदृष्ट्या येनाश्विविग्रही पलक्षितब्रह्मोपदेशार्थत्वोपपत्तेः अत्र हीं द्वेण प्रतर्दनं प्रति मामेव विजानीहीत्युक्ते देवतात्मन एव वेद्यत्वापत्तौ यच्छास्त्रदृष्टं शुद्धं ब्रह्मतदभिप्रायेणा यमुपदेशेन देवतात्माभिप्रायेणेति स्थितं अश्विनाविति द्वित्वं तु द्वा सुपर्णेत्यस्यामृचितयोरन्यः पिप्पलं स्वादृतीति सत्वमनश्चान्योऽभिपश्यति इति पैगिरहस्यव्याख्यातप्रकारेणोपाध्यायपधेयभूतसत्त्वचैतन्यभेदाभिप्रायेण तेनात्र मायोपाधिकं जगत्कारणं ब्रह्म प्रतिपाद्यते तज्ज्ञानस्य परमपुरुषार्थहेतुत्वात् चक्षुःप्राप्तिस्तु 'तस्मादक्षीना सत्याविचक्ष आधत्तं दक्ष अभिषजावनर्वन्' इति मंत्रेऽश्विनोश्चक्षुःप्रदत्वदर्शनादवांतरफलं विचक्षे विचक्षुषे आधत्तं दत्तवंतौ अनर्वन्वाहनशून्ये कुठितगतावपि भिषजौ भैषज्यकरणेनानुग्राहकौ अतएव लिंगात्सूर्यचंद्रपरत्वमस्याः स्तुतेर्विरुद्धं आख्यायिकातु गुरुदेवताभक्तेर्विद्याप्राप्त्यर्थत्वसूचनार्था । भिषक्तमत्वाभिषजां शृणोमीति परमेश्वरे भिषक्तश्रवणादेव भिषजावित्युक्तं शेषस्पष्टार्थं ५६ ऋग्भिरित्युक्तं तां ऋचः पठति प्रपूर्वगोसृष्टेः प्राग्विद्यमानौ । 'स देवसो म्येदमग्र आसीदेकमेवाद्वितीयं' इति श्रुतेः । पूर्वजौ तावेव हिरण्यगर्भात्मकतां गतौ पूर्वोत्पन्नौ । 'स वै शरीरो प्रथमः' इति श्रुतेः । चित्रभानू विचित्रप्रपंचाकारेण भासमानौ 'ऐतदात्म्यमिदं सर्वं' इति श्रुतेः गिराश्रवणजज्ञानेन वाशब्दश्चार्थं तपसामननध्यानात्मकेनालोचनेन आशंसामि प्रत्यगात्मत्वेन प्राप्नुमिच्छामि हियस्मादनंतो देशकालवस्तुभिरपरिच्छिन्नौ एतेन सत्त्वस्यावस्तुत्वमुक्तमन्यथा चितो वस्तुपरिच्छेदापत्तेः यस्मादनंतो तस्मादाशंसाम्यभयाय ब्रह्मविद्ब्रह्मैव भवतीति श्रुतेः तज्ज्ञानादहमप्यनंतः स्यामित्यर्थः । अन्यथा द्वितीयाद्वैभयं

प्रपूर्वगौ पूर्वजौ चित्रभानू गिरावाऽऽशंसामि तपसा ह्यनंतौ ॥
दिव्यौ सुपणा विरजौ विमानावधि क्षिपंतौ भुवनानि विश्वा १ ॥ ५७
हिरण्ययौ शकुनी सांपरायौ नासत्यदसौ सुनसौ वैजयंतौ ॥ शुक्लं
वयंतौ तरसा सुवेमावधिव्ययं तावसितं विवस्वतः २ ॥ ५८

भवंतीति श्रुतेः संसारभयानि वृत्तिप्रसंगः । दिव्यौ वृत्तिदुपारूढचैतन्यरूपेण द्योतमानौ सुपर्णौ पक्षिवच्छरीरवृक्षारूढौ अधिक्षिपंतौ भुवनानि विश्वा सत्त्वगतविक्षेपशक्त्या सर्वाणि भुवनानि विक्षिपंतौ तदेतत्सत्त्वं येन स्वप्नं पश्यतीति श्रुतेः विश्वा विश्वानि सुपर्णसुलुगितिसुपोडादेशः विरजोरजःशब्दिताः परमाणवो वारजः प्रधानं सांख्याभिमतं गुणत्रयं वातद्रुहितौ सृष्टौ तदनपेक्षावित्यर्थः बहुस्यां प्रजायेयेति तदात्मानं स्वयमकुरुतेति स्वस्यैव बहुभवनं आसनकरणश्रवणात् विमानौ विगर्तमानं प्रमासाधनं यतस्तौ तुच्छचेनाभ्वपि हितं यदासीदिति सत्त्वस्य तुच्छत्वान्मानासहिष्णुत्वेन विमानत्वं चित्तस्तु यतो वाचो भिवसंते अप्राप्य मनसा हेति वाङ्मनसातीतत्वादमानत्वं ५७ अस्यैव सूत्रभूतस्य विवरणार्था उच्यते श्लोकाः प्रपूर्वगाविति सृष्टेः प्राक्पूर्वशब्देन कालसत्ताप्रतीयते तां निराचो कालस्यैवाश्विप्रवर्त्यत्वं वदन् हिरण्ययाविति हिरण्ययौ शकुनी 'हिरण्ययः शकुनिर्ब्रह्मनामा' इति श्रुतेः रमणीयावसंगौ चेत्यर्थः सांपरायौ सर्वस्य लयाधिष्ठानभूतौ स्वयंचनासत्यदसौ असत्यं रज्जुभुजंगादिदस्य भुपक्षयधर्मकं घटादि तदुभयाभाव रूपौ सुनसौ शोभननासिकौ विग्रहधर्मौऽयं वेनिश्चितं जयंतौ काल एतदेवाह विवस्वतः ल्यब्लोपेपंचमी विवस्वंतं सूर्यसृष्टातद्वारा असितं कृष्णं रात्रिजातं शुक्लं दिनजातं च तत्तु स्थानीयं तेन संवत्सररूपं पट्यं यंतौ तंतुवायाविव तेन च पटेन तरसा वेगेन सुवेमौ सुमार्गौ वेतिलोको येन स सुवेमः वेते रौणादिको मन् तौ देवपितृयाणावधिव्ययं तावुपस्थापयंतौ 'शुक्लकृष्णो गती ह्येते जगतः शाश्वते मते' इति भगवद्वचनात् । एतावेव कर्मफलोपभोगाय तत्तल्लोकमार्गप्रदौ कालस्य च प्रवर्तकौ तस्मान्न द्वैततत्त्वक्षतिरिति भावः ५८

एवंब्रह्माद्वैतप्रसाधैतदेववीतरागैर्ज्ञातसंस्तुत्येऽन्यथाबंधायभवतीत्याह । सुपर्णस्यपरमात्मनोबलेनकालशक्त्याग्रस्तांवास्तिकांसुपर्णसरूपांजीवपक्षिणीं अभिनौदेवौसौभगायमहतेभाग्यायकैवलयाय अमुंचतांमोचितवंतौ मुक्तयुपायविदमित्यर्थः व्यतिरेकमुखेनमुक्तयुपायमाह तावदिति माययाअज्ञानेनसहवसत्तमाअतिशयेनवसंतोऽत्यंतमूढाःपुरुषाः अरुणारागादिविषयाक्रांताः गाईन्द्रियाणिप्रतियावत् अनमंतनतवंतः इन्द्रियकैर्कथंयावदासीदित्यर्थः तावत्सुवृत्तावनात्मदोषास्पर्शिनो युवांजीवात्मरूपौकर्मभूतौ उदाउदकप्रधानेनशरीरेण आपःपुरुषवचसइतिश्रुतेः उंदीक्रेदनेइत्यस्मात्किप्यनिदितामितिनलोपेउदितिरूपं इत्यभावेतृतीया तद्रूपेणाऽवहबूढवंतः रागादिग्रस्तायाबद्धवंत्यात्मानंदेहमेवतावन्मन्यंतेततश्चसंसरंतितस्माद्रागादिजयोमुक्तयुपायइत्युक्तंभवति ५९ काले कृतकर्मपिमुक्तयुपायइत्याह धेनवोऽभिमतफलदोग्रयोगावोऽहोरात्ररूपाःषष्टिश्रिताश्रयसंख्याताएकंवत्संसवत्सरंमुवतेनिर्वर्तयंतित्वत्संगोणकर्मभूतनानागोष्ठाः पृथक्फलाअपिविहिताःक्रिया मुख्यकर्मभूताएकदोहनाएकमेवविविदिषारण्यदुत्यतेतदोहनंदोह्येषांते अकर्तरिचकारकेइतिकर्मणिल्युद् दुहंतिविविदिषवः विविदिषंतियज्ञेनेत्यादिश्रुतेः बथोक्तयज्ञेनेत्यादिवाक्यंशतपथविहितं कर्मवृद्धं गृहीत्वास्वोत्पत्त्याज्ञानसिद्धं पुरुषं विविदिषामात्रसाध्येयुनक्तीति एकदोहना यवत्संदुहंतितंतावन्निनोप्रसिद्धौगोस्थानीयौदुहतः अभिनावेवकालंप्रसुवातेइत्यर्थः एतच्चयुवांदिशोजनयथ

ग्रस्तांसुपर्णस्यबलेनवर्तिकांमुंचतामभिनौसौभगाय ॥ तावत्सुवृत्तावनमंतमाययावसत्तमागाअरुणाउदाऽवहन् ३ ॥ ५९ षष्टिश्रगावस्त्रिशताश्वधेनवएकंवत्संसुवतेतंदुहन्ति ॥ नानागोष्ठाविहिताएकदोहनास्तावन्निनोदुहतोघर्ममुक्थ्यम् ४ ॥ ६० एकांनाभिसप्तशताअराःश्रिताःप्रधिष्वन्याविंशतिरपि ताअराः ॥ अनेमिचक्रंपरिवर्ततेऽजरंमायाऽभिनौसमनक्तिचर्षणी ५ ॥ ६१ एकंचक्रंवर्ततेद्वादशारंषणाभिमेकाक्षमृतस्यधारणम् ॥ यस्मिन्देवाअधिविश्वेविषक्तास्तावन्निनोमुंचतंमाविषादतम् ६ ॥ ६२

इत्यत्रस्पष्टीकरिष्यते । कीदृशंवत्सं घर्मेतापक्रंसंहतारमितियावत् उक्थ्यंउत्तिष्ठत्यस्मात्कार्यजातं उत्पादकमित्यर्थः ६० एतत्कालचक्रमजरंसर्वान्देवमनुष्यान्क्षिणोतीत्याह चक्रस्यांतरमध्यमबाह्यवलयानिनाभिप्रधिनेमयःतेषांसंभेदकाष्ठानितिर्यचिअराः एवंसतिएकांनाभिसंवत्सराख्यांसप्तशताअराविंशतिश्रारा तेषार्थोऽहानिरात्रयश्रितानाभिप्रधियुचमध्यमवलयखंडेषुतेचद्वादशमाससंज्ञाः द्वादशप्रधयश्चक्रमितिश्रुतेः तेष्वर्पिताः नेमिचक्रंनियतप्रचारमिदंतुनतथाप्रत्यहंदिनमानभेदेनपरिवर्तते अजरंअक्षयं मायामायामयं हेअभिनौयुवाभ्यांप्रवर्तितमित्यर्थात्समनक्तिस्पृशति के चर्षणी ऐहिक्यामुष्मिक्यौप्रजे ततश्चद्विविधमपिभोगेनच्छेत्क्षयिष्णुत्वादितिभावः ६१ एवंभचक्रस्यषष्टिघटिकात्मकैकाहोरात्रंनिर्वर्त्यप्रदक्षिणप्रक्रमेःषष्ट्यधिकशतत्रयसंमितैःसावनाख्यांसंवत्सरचक्रंजगदायुःक्षेपणमुक्तंद्वाभ्यां इदानींप्रदक्षिणावर्तंभचक्रेसूर्यचंद्रयोरप्रदक्षिणप्रक्रमेणनिर्वर्त्यसौरचंद्रसंवत्सरचक्रैकमोपयोगिनीआह तत्रैकस्मिन्शंकौप्रोताःषट्शलाकाःपृथग्गताश्चेद्वादशारंषणाभिएकंचक्रंभवति तत्रसंवत्सरोऽक्षः मेषाचाराशयोद्वादशाराः षड्भूतवोनाभयः तच्चक्रंभूतस्यकर्मफलस्यधारणंधियतेऽस्मिन्नितितथा अत्रहेतुः यस्मिन्विश्वेदेवाःकालाभिमानिनोऽधिविषक्ताः व्यवहिताश्चेतिच्छेदसिन्धवहितक्रियाप्युपसर्गाणांसंबंधस्मरणात् तावन्निनो ग्रामांमुंचतंमोचयतंअस्माच्चक्रादितिशेषः किंभूतंमां विषादतंजन्मादिदुःखेनविषादंमामुवंतं नुमभावश्छांदसः ततःकालोचितकर्मकरणोचिताः कालाभिमानिन्योदेवतास्तृप्यंतीष्टफलंयजमानायप्रयच्छंत्यन्मथाविपरीतंकुर्वतीतिभावः ६२

एवंकर्मणांविविदिषोत्पादनद्वाराविद्याहेतुत्वमुक्ता । सर्वैखल्विद्वद्ब्रह्मतज्जलानितिशांतउपासीतेतिश्रुत्युक्तांब्रह्मोपास्तिमाहचित्तैकाग्रयाय अभिनौवृत्तभूयौवृत्तंनिर्वृत्तमुत्पन्नंवियदादितस्यभूयभावः भुवोभावेइतिक्यप् अभिनौकृत्स्नप्रपंचात्मकावित्यर्थः एतदेवाभिनौर्ल्यकारणप्रदर्शनेनद्रव्यति अभिनौइंदुसोमंतदुपलक्षितानिकर्माणि अमृतंतत्फलभूतमैहिकामुष्मिकंभोग्यजातं दासपत्नी सुपांसुलुगितिपूर्वसवर्णः अपःनैरुक्तप्रसिद्धेः अबुपलक्षितंवियदादिचतिरोयत्तारंजुरिवस्थाध्यस्तभुजंगमंतर्हितंकुरुतः अभिनावेवसर्वात्मरूपेणोपास्यावितिभावः एवमुपासनालब्धचित्तैकाग्र्यस्यप्रत्यक्तत्वरूपपनायब्रह्मणएवतावद्वंधप्रसक्तिमाह हित्वेति अभिनौस्वरूपेणब्रह्मेवसंतौबलस्यगिरिसाधनसंपत्तेरुच्छ्रायमनाद्यविद्ययाहित्वागाःइन्द्रियाणिमुदाविषयेंद्रियसंयोगजहर्षेणचरंतौचारयंतौविषयभूमिषु तदृष्टिमद्वातस्यामुदोवृष्टिस्तदृष्टिस्तन्माहात्म्येनप्रस्थितौविषयजसुखार्थिमाहात्म्यात्पराक्प्रावण्यमेवमाप्तौ अत्र नायमात्माबलहीनेनलभ्यइत्यत्रबलशब्दस्यबोधसाधनसंपद्वाचित्वं दृष्टं गिरिशब्दस्यापि । गिरतिहवेद्विषंतंपाप्मानमितिश्रौतनिर्वचनबलात्साधनसंपदुच्छ्रायपरतयाव्याख्यानंकृतं एवंचानादिविषयवासनावशाद्ब्रह्मेवबद्धमितिदर्शितं ६३ अस्यजीवस्यब्रह्मात्मतावबोधार्थं तत्पदार्थस्वरूपतावदाह हेअभिनौयुवांअग्रेसृष्टेःप्राक्दशदिशःप्राच्याद्याजनयथः अत्राकाशेएवसूर्योपाधिकीदिकल्पनाऽतस्तत्क्षमृत्वमप्याह मूर्ध्निअर्थादिशांअंतरिक्षेइत्यर्थः रथयानंरथेनयानंगमनमस्यतंसूर्यसमानंसर्वेषामेकंतथाविर्यतिव्योमानिकल्पभेदात्सृष्टिभेदाद्बाहुत्वं जनयथइत्यनुवर्तते तासांदिशांयातं अर्थात्तत्संबन्धिनःसूर्यस्ययातंगमनमनुसूर्यकृतदिक्कालावनुलक्ष्यन्नयःप्रयांतिकर्म अभिनाविंदुममृतंवृत्तभूयौतिरोधतामभिनौदासपत्नी ॥ हित्वागिरिमभिनौगामुदाचरंतौतदृष्टिमन्हाप्रस्थितौबलस्य ७ ॥ ६३ युवांदिशोजनयथोदशाग्रे समानंमूर्ध्निस्थयानंविर्यति ॥ तासांयातमृषयोऽनुप्रयातिदेवामनुष्याःक्षितिमाचरन्ति ८ ॥ ६४ युवांवर्यान्विकुरुथोविश्वरूपांस्तेऽधिक्षियंतेभुवनानिविश्वा ॥ तेमानवोऽप्यनुसृताश्चरन्तिदेवामनुष्याःक्षितिमाचरन्ति ९ ॥ ६५ तौनासत्यावभिनौवांमहेऽहंस्रजंघयांविभृथःपुष्करस्य ॥ तौनासत्यावमृतावृतावृथावृतेदेवास्तत्प्रपदेनसूते १० ॥ ६६

भिःप्रचरन्ति तथादेवामनुष्याश्चयथाधिकारंक्षितिमैश्वर्यमाचरन्तिआसमंताकुंजते ६४ एवंभूतसृष्टिमुक्ताभौतिकींसृष्टिमाह भोअभिनौयुवांवर्यान्तेजोबन्धानिलोहितशुक्लकृष्णवर्णवर्तितविकुरुथःपरस्परमिश्रणेनविविधाकारान्कुरुथः । सेयंदेवतैक्षतहंताहमिमास्तिस्त्रोदेवताअनेनजीवेनात्मनानुप्रविश्यनामरूपेव्याकरवाणितासांत्रिवृत्तंत्रिवृत्तमेकैकांकरवाणीतिश्रुतेः विश्वरूपान् त्रीणिरूपाणीत्येवसत्यमितिश्रुतेःसर्वेषांरूपाणांत्रिष्वेवांतर्भावाद्गणानांवैश्वरूप्यंतेवर्णाधिर्यतेजनयतिभुवनानिचतुर्दशभौतिकानि विश्वासर्वाणि तेप्रसिद्धाजीवाःअर्थाद्भानवोऽशाइवांशाअपिविश्वानिभूताप्यनुसृताः देहेंद्रियबुद्धिरूपविकारानुसारिणोभूत्वाचरन्तिविषयान्मुंजतेतएतेदेवामनुष्याअप्येऽपिपश्चादयःक्षितिभूमिमाश्रित्यचरन्तिवर्तते । अत्राद्यश्लोकेन'तस्माद्वाएतस्मादात्मनआकाशःसंभूतः' इत्यादिश्रुतेरर्थोदर्शितः द्वितीयेईक्षणादिप्रवेशांतासृष्टिरीशेनकल्पितेत्येतत्प्रदर्शनेनतत्पदार्थतत्त्वसर्वभूतक्षमृत्वसर्वातःप्रविष्टत्वंचेत्येवंलक्षणंप्रदर्शितं ६५ उक्तविर्यंतत्पदार्थमनूयसएवसंघातप्रवर्तकोजीवोनाप्यस्ततोऽस्तीत्याह तौप्रसिद्धौनासत्यावभिनौवांयुवांमहेपूजयेऽहं वांयुवांपुष्करस्यव्योमपुष्करमंबरं आकाशोऽव्याकृतमव्यक्तमित्यनर्थीतरंतस्यस्रजंसृज्यतेइतिस्रकार्यजातंबिभृथःप्रविश्यधारयथस्तदपिमहेइत्यनुषज्यते तौनासत्यौ अमृतौचित्यमुक्तौ ऋतावृथौऋतस्यकर्मफलस्योपबृंहको नहिबृतिवृथीत्यादिनादीर्घः ऋतेविनादेवावागाद्यभिमानिनोऽप्यादयः तत्प्रपदेतेषांवागादिविषयाणांवचनादीनांप्रपदेमाप्तयेनसूतेनसुवतेनसमर्थाभवन्ति सूतेइतिच्छांदसोव्यत्ययः । 'कोत्येवाप्यात्कःप्राण्यात् यदेवआकाशआनंदोऽनस्यात्'इतिश्रुतेः नचेतनंप्रवर्तकमृतेशकटवदचेतनःसंघातःप्रवर्ततइति-

भावः । तदेवंनान्योऽतोऽस्तिद्वेतिचेतनान्तरनिषेधात्तत्त्वमसीतिजीवेशयोरभेदश्रवणात्प्रपञ्चस्यश्वाचारभणविकारोनामधेयमित्यनृतत्वश्रवणाच्चाद्वैतब्रह्मशास्त्रसिद्धमत्रापिअश्विनोर्जगदुपादानत्वोक्त्या
ब्रौमासत्यावितिपदद्वयेनतत्त्वंपदार्थयोः पूर्वापरार्थयोस्तुल्यशब्दोपादानेनजीवेशाभेदप्रतिपादनेनचप्रसाधितं ६६ एवंब्रह्मविद्यांसमाप्यकेषांचिन्मतेसंघातएवचेतयतेनाभ्यस्ततश्चेतनोऽस्तीतिदूषण
पूर्वकस्वस्यचक्षुःप्रार्थयते । युवानौमातापितरौ । अन्नात्पुरुषइतिश्रुतेः मुखेनान्नरूपंभर्मे प्रथमंलभेतांततएतदेतंभर्मे छांदसंस्कीर्तत्वं पुंसिरेतोरूपेणयोषितिशोणितरूपेणपरिणतंगतासुरचेतनोदे
हःप्रपदेनप्रकर्षेणपद्यतेसुखमनेनेतिप्रपदमुपस्थेन्द्रियं । सर्वेषामानंदानामुपस्थेकायनमितिश्रुतेः तेनपूर्वरेतःसिक्सूतेपश्चात्स्त्री अतःसंघातस्यमूलपिंडवदचेतनत्वंसिद्धं सद्योजातउत्पन्नमात्रोग
र्भोवालौमातरमत्तिस्तनपानेप्रवर्ततइत्यर्थः तदेतज्जन्मांतरीयानुभवाहितसंस्कारमंतरेणनसंभवतीत्यस्तिपूर्वसिद्धःसंघातादन्यश्चेतनस्तत्प्रवर्तकइतिसिद्धं तावश्विनौस्तः अश्व्युपलक्षितंब्रह्म ताविति

मुखेनगर्भलभेतांयुवानौगतासुरेतत्प्रपदेनसूते ॥ सद्योजातोमातरमत्तिगर्भस्तावश्विनौमुंचथोजीवसेगाः ११ ॥ ६७ स्तोतुंनशक्रोमिगुणैर्भवंतौचक्षुर्विहीनःपथिसं
प्रमोहः ॥ दुर्गेऽहमस्मिन्पतितोऽस्मिंकूपेयुवांशरण्यौशरणंप्रपद्ये १२ ॥ ६८ इत्येवंतेनाभिष्टुतावश्विनावाजग्मतुराहतुश्चैनंप्रीतौस्वएषतेऽपूपोऽज्ञानेनमिति ६९
सएवमुक्तःप्रत्युवाचनानृतमूचतुर्भगवंतौनत्वहमेतमपूपमुपयोजुमुत्सहेगुरवेऽनिवेद्येति ७० ॥ ततस्तमश्विनावूचतुः ॥ आवाभ्यांपुरस्ताद्भवतउध्यायेनैवमेवाभि
ष्टुताभ्यामपूपोदत्तउपयुक्तःसतेनानिवेद्यगुरवेत्वमपितथैवकुरुष्वयथाकृतमुपाध्यायेनेति ७१ सएवमुक्तःप्रत्युवाचएतत्प्रत्यनुनयेभवतावश्विनौनोऽसहेऽहमनिवेद्यगु
रवेऽपूपमुपयोजुमिति ७२ तमश्विनावूचतुःप्रीतौस्वस्तवानयागुरुभक्त्या ॥ उपाध्यायस्यतेकाष्णायसादंताभवतोऽपिहिरण्मयाभविष्यंतिचक्षुष्मांश्चभविष्यसी
तिश्रेयश्वावाप्स्यसीति ७३ सएवमुक्तोऽश्विभ्यांलब्धचक्षुरुपाध्यायसकाशमागम्याभ्यवादयत् ७४ आचक्षेचसचास्यप्रीतिमान्वभूव ७५ आहचैनंयथाऽश्वि
नावाहतुस्तथात्वंश्रेयोऽवाप्स्यसि ७६ सर्वेचतेवेदाःप्रतिभास्यंतिसर्वाणिचधर्मशास्त्राणीति ॥ एषातस्यापिपरीक्षोपमन्योः ७७ अथापरःशिष्यस्तस्यैवापो
दस्यधौम्यस्यवेदोनामतमुपाध्यायःसमादिदेशवत्सवेदइहास्यतांतावन्ममगृहेकंचित्कालंशुश्रूषुणाचभवितव्यंश्रेयस्तेभविष्यतीति ७८ सतथेत्युक्त्वागुरुकुलेदीर्घ
कालंगुरुशुश्रूषणपरोऽवसत् ॥ गौरिवनित्यंगुरुणाधूषुनियोज्यमानःशीतोष्णक्षुत्तृष्णादुःखसहःसर्वत्राप्रतिकूलस्तस्यमहताकालेनगुरुःपरितोषजगाम ७९

विधेयापेक्षयाद्वित्वंशैत्यंहियत्साप्रकृतिर्जलस्येतिवत् एतेनतत्त्वमसीतिवाक्यार्थउक्तः जीवसेजीवनाय गाश्रुषुंषिमुंचथश्चक्षुःप्रतिबंधापनयनंक्रियास्तामित्यर्थः ६७ । ६८ अपूपोबहुच्छिद्रंस्ने
हपक्वभक्ष्यं यावंत्यपूपच्छिद्राणीतिव्रतविशेषेप्रसिद्धेः मधुविद्यायामध्वपूपशब्देनमधुपेश्याबहुबिलायाग्रहणात्तत्सदृशेनैवापूपद्रव्येणभवितव्यमितिच अज्ञानभक्ष्य ६९ । ७० । ७१ । ७२
दंताइवदंताःसुखदुःखभोजकत्वात्कर्माणि कृष्णमयोमलिनत्वाद्बन्धकत्वाच्चाविद्यातन्मयाः उपाध्यायःकेवलकर्माजितेवसुखदुःखेभुंक्तेइत्यर्थः तवतुहरीतिहिरण्यंसंकल्पस्तन्मयास्तत्प्रधानादंता
अतस्त्वंसयदिपितृलोककामोभवतिसंकल्पादेवास्यपितरःसमुत्तिष्ठंति'इतिश्रुतेःसंकल्पमात्रसिद्धविषयोपनीतंसुखंभोक्ष्यसिब्रह्मविष्वदित्यर्थः एतेनानात्मज्ञस्यापिगुरोराधनादात्मज्ञानंभक्तस्यभ
वति एकलन्यस्येवमृन्मयद्रोणाराधनादितिदर्शितं श्रेयोज्ञानं ७३ । ७४ । ७५ यथाश्विनावित्युक्त्यास्वस्यतादृकश्रेयःप्रदानेसामर्थ्याभावःसूचितउपाध्यायेन ७६ एषातस्येतिसूतवाक्यं ७७
शुश्रूषुणासेवापरेण ७८ गौर्बलीवर्दः ७९

अत्रोहालकपरीक्षायास्तात्पर्यमत्यल्पमपिगुरुकार्येदेहत्यागेनार्पिकर्तव्यं । उपमन्युपरीक्षायाअत्यावश्यकमप्याहारादिकंगुरुणाप्रतिषिद्धंचेत्यक्तव्यमेवेति । वेदपरीक्षायाअनर्हेऽपिकर्माणिगुरुणानि
युक्तःशीतोष्णादिनाबाध्यमानोऽपिनविषीदेदनुग्रहइत्येवमत्वातिष्ठेदिति एवमग्रेऽप्याख्यायिकातात्पर्याण्युक्तानि ८० । अथसेवामनिच्छंतंगुरुमर्थेनतोषयेत् । गुर्वर्थेयतमानंतमनुगृह्णंतिदेवताःइत्ये
तदर्थयितुमुक्तंकारण्यायिकामाह सउपाध्यायेनेत्यादिना । सवेदःसमावृतोमेखलाजिनादिब्रह्मचर्याश्रमलिंगंत्यक्तास्नातकत्वंप्राप्तः नेयेषनकामितवान् ८१ । ८२ नियोजयामासअग्निशुश्रूषादावि

तत्परितोषाच्चश्रेयःसर्वज्ञतांचावाप ॥ एषातस्यापिपरीक्षावेदस्य ८० सउपाध्यायेनानुज्ञातःसमावृतस्तस्मादुरुकुलवासादृहाश्रमंप्रत्यपद्यततस्यापिस्वगृहेव
सतस्त्रयःशिष्यावभूवुःसशिष्यान्नकिंचिदुवाचकर्मवाक्रियतांगुरुशुश्रूषाचेति ॥ दुःखाभिज्ञोहिगुरुकुलवासस्यशिष्यान्परिक्षेपेनयोजयितुंनेयेष ८१ अथकस्मि
श्वित्कालेवेदंब्राह्मणंजनमेजयःपौष्यश्चक्षत्रियाधुपेत्यवरयित्वोपाध्यायंचक्रतुः ८२ सकदाचिद्याज्यकार्येणाभिप्रस्थितउत्तंकनामानंशिष्यंनियोजयामास ८३
भोयत्किंचिदस्मद्गृहेपरिहीयतेतदिच्छाम्यहमपरिहीयमानंभवताक्रियमाणमितिसेवंप्रतिसंदिश्योत्तंकवेदःप्रवासंजगाम ८४ अथोत्तंकःशुश्रूषुर्मुनियोगमनुति
ष्ठमानोगुरुकुलेवसतिस्म ॥ सतत्रवसमानउपाध्यायस्त्रीभिःसहिताभिराहूयोक्तः ८५ उपाध्यायिनीतेऽतुमतीउपाध्यायश्चप्रोषितोऽस्यायथाप्यमृतुर्वयोनभ
वतितथाक्रियतामेषाविषीदतीति ८६ एवमुक्तस्ताःस्त्रियश्प्रत्युवाच ॥ नमयास्त्रीणांक्वनादिदमकार्यकरणीयम् ॥ नह्यहमुपाध्यायेनसंदिष्टोऽकार्यमपित्वयाकार्य
मिति ८७ तस्यपुनरुपाध्यायःकालांतरेणगृहमाजगामतस्मात्प्रवासात् ॥ सतुतदृत्तंतस्याशेषमुपलभ्यप्रीतिमानभूत् ८८ उवाचचैनंवत्सोत्तंककिंतेप्रियंकरवा
णीति ॥ धर्मतोहिशुश्रूषितोऽस्मिभवतातेनप्रीतिःपरस्परेणनौसंवृद्धातदनुजानेभवंतंसर्वानेवकामानवाप्स्यसिगम्यतामिति ८९ सएवमुक्तःप्रत्युवाचकिंतेप्रियं
करवाणीति एवमाहुः ९० यश्चाधर्मेणवैब्रूयाद्यश्चाधर्मेणपृच्छति ॥ तयोरन्यतरःप्रीतिविद्वेषंचाधिगच्छति ९१ सोऽहमनुज्ञातोभवताइच्छामीष्टंमुर्वर्थमुपहर्तु
मिति ॥ तेनैवमुक्तउपाध्यायःप्रत्युवाचवत्सोत्तंकउप्यतांतावदिति ९२ सकदाचिदुपाध्यायमाहोत्तंकआज्ञापयतुभवान्किंतेप्रियमुपाहरामिमुर्वर्थमिति ९३
तमुपाध्यायःप्रत्युवाचवत्सोत्तंकवदुशोमांचोदयसिगुर्वर्थमुपाहरामीतितद्गच्छेनांप्रविश्योपाध्यायिनीपृच्छकिमुपाहरामीति ९४

तिशेषः ८३ । ८४ वसमानोवसन् उपाध्यायस्त्रीभिरुपाध्यायाश्रमस्थाभिः ८५ वध्यउपागमशून्यः पाठांतरेणतत्कर्म विषीदतिपरिहीयते ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । आहुर्वृद्धाः
९० यश्चेति । 'याजनेहिददंतवैनेतमयाजयंस्तस्माद्दद्याज्यःप्रतिगृह्णंतवैनेतमयाजयंस्तस्मात्प्रतिगृह्णतायाज्यमुभयेराधुवंति'इतिश्रूयते तद्दद्यापनेऽपियाजनेप्रतिग्रहजीविकारूपेददेवाध्याप्यः
प्रतिगृह्णतेवाध्याप्यमितिधर्मः तत्रयोदक्षिणायाअग्रहणेनाधर्मेणयोब्रूयादध्यापयेत् यश्चाधर्मेणतस्याअसमर्पणेनपृच्छत्यधीते अन्यतरःअदाताअप्रतिग्रहितावा प्रैतिम्रियते विद्वेषचान्यतरोऽदानादप्रति
ग्रहादधिऽगच्छतिमदसदक्षिणायाअग्रहेतवअधर्मःस्यान्ममचत्त्वधिद्वेषःस्यादहमनेनकुतार्थोनेकतइतिभावः ९१ उच्यतामिति कालांतरेणतस्यगुरुदक्षिणाज्ञाननिर्बंधमपनेन्यामस्तिभावः ९२ । ९३ । ९४

९५ पिनद्धेपरिहिते ९६ पुण्यकं व्रतविशेषः परिवेषणमन्नादिदानं ९७ ऋग्भोवृषभः स्वाध्यायाध्ययनजौधर्मः तमधिकूढः पुमांस्तदधिष्ठातापरमेश्वरः ९८ तेन प्रेरितउत्तंकः पुरीषधर्मफलममृतमरण
भयनिवृत्तयेभक्षयस्वांगीकुरुष्व ९९ सतदनिच्छन्नपिबलादिदेणधर्मफलप्राप्तितः १०० सतपुरीषमेवेदमितिमत्वाभक्षयित्वाउत्थितोऽनुपविश्यैवापउपस्पृश्यकार्षणैर्द्वयात्प्रतस्थे अन्नक्रवभादिरूपकेण

एषायद्रवीतितदुपाहरस्वेति ॥ स एवमुक्तउपाध्यायेनोपाध्यायिनीमपृच्छद्भगवत्युपाध्यायेनास्म्यनुज्ञातोऽहंगंतुमिच्छामीष्टतेगुर्वर्थमुपहृत्या नृणोगंतुमिति ९५
तदाज्ञापयतुभवतीकिमुपाहरामिगुर्वर्थमिति ॥ सैवमुक्तोपाध्यायिनीतमुत्तंकप्रत्युवाच ॥ गच्छपौष्यप्रतिराजानंकुंडलेभिक्षितुंतस्यक्षत्रिययापिनद्धे ९६ आनयस्व
चतुर्थेऽहनिपुण्यकंभविताताभ्यामाबद्धाभ्यांशोभमानाब्राह्मणान्परिवेष्टुमिच्छामि ॥ तत्संपादयस्वएवंहिकुर्वतःश्रेयोभविताऽन्यथाकुतःश्रेयइति ९७ स एवमुक्त
स्तयाप्रातिष्ठतोत्तंकःसपथिगच्छन्नपश्यदृषभमतिप्रमाणंतमधिकूढंचपुरुषमतिप्रमाणमेवसपुरुषउत्तंकमभ्यभाषत ९८ भोउत्तंकैतत्पुरीषमस्यऋषभस्यभक्षय
स्वेतिस एवमुक्तो नैच्छत् ९९ तमाहपुरुषोभूयोभक्षयस्वोत्तंकमाविचारयोपाध्यायेनापितेभक्षितं पूर्वमिति १०० स एवमुक्तोवाढमित्युक्त्वातदातदृषभस्यमूत्रं
पुरीषंचभक्षयित्वोत्तंकःसंभ्रमादुत्थितएवापउपस्पृश्यप्रतस्थे १ यत्रसक्षत्रियःपौष्यस्तमुपेत्यासीनमपश्यदुत्तंकः ॥ सउत्तंकस्तमुपेत्याशीर्भिरभिनंद्योवाच २
अर्थीभवंतमुपागतोऽस्मीतिस एनमभिवाद्योवाच ॥ भगवन्पौष्यःखल्वहंकिंकरवाणीति ३ तमुवाचगुर्वर्थंकुंडलयोरर्थेनाभ्यागतोऽस्मीति ॥ येवैतेक्षत्रियया
पिनद्धेकुंडलेतेभवान्दातुमर्हतीति ४ तंप्रत्युवाचपौष्यःप्रविश्यांतःपुरंक्षत्रियायाच्यतामिति ॥ सतेनैवमुक्तःप्रविश्यांतःपुरंक्षत्रियांनापश्यत् ५ सपौष्यपुनरु
वाचनयुक्तंभवताऽहमनृतेनोपचरितुंनहितेऽतःपुरेक्षत्रियासन्निहितनैनांपश्यामि ६ स एवमुक्तःपौष्यःक्षणमात्रंविमृश्योत्तंकप्रत्युवाच ॥ नियतंभवानुच्छिष्टःस्म
रतावन्नहिसाक्षत्रियाउच्छिष्टेनाशुचिनाशक्याद्रुपतिव्रतात्स्वेषानाशुचेर्दर्शनमुपैतीति ७ अथैवमुक्तउत्तंकःस्मृत्वोवाचास्तिखलुमयोत्थितेनोपस्पृष्टंगच्छता
चेति ॥ तंपौष्यःप्रत्युवाचएषतेव्यतिक्रमो नोत्थितेनोपस्पृष्टंभवतीतिशीघ्रंगच्छताचेति ८ अथोत्तंकस्तंतथेत्युक्त्वाप्राङ्मुखउपविश्यसुप्रक्षालितपाणिपादवद
नोनिःशब्दाभिरफेनाभिरनुष्णाभिर्हृद्गताभिरद्भिस्त्रिःपीत्वाद्भिःपरिमृज्यखान्यद्भिरुपस्पृश्याचांतःपुरंप्रविवेश ९ ततस्तांक्षत्रियामपश्यत्साचदद्वैवोत्तंकंप्रत्युत्था
याभिवाद्योवाचस्वागतंतेभगवन्नाज्ञापयकिंकरवाणीति ११० सतामुवाचैतेकुंडलेगुर्वर्थमेभिक्षितेदातुमर्हसीति ॥ साप्रीतातेनतस्यसद्भावेनपात्रमयमनतिक्रमणी
यश्चेतिमत्वातेकुंडलेऽवमुच्यास्मैप्रायच्छदाहचैनमेतेकुंडलेतक्षकोनागराजःसुभृशंप्रार्थयत्यप्रमत्तोनेतुमर्हसीति ११

धर्मबलादनिष्टनिवृत्तिरिष्टप्राप्तिश्चभवतीतिदर्शितं १ । २ । ३ । ४ तावतैवापराधेनक्षत्रियांनापश्यत् अशुचित्वदोषादेवेदानींतनानां देवर्षिदर्शनादिकंन जायतइतिभावः ५ । ६ पतिव्रतात्वादिति
पातिव्रत्यादेवतावदल्पापराधेऽपिस्त्रियोर्दुर्लक्ष्याभवतीति तद्धर्ममाहात्म्यं दर्शितं ७ अथेति तिष्ठतागच्छताद्योपस्पृष्टमाचमनंकृतं तदकृतमेवेत्यर्थः ८ खानिर्द्वित्रियाणि ९ । ११० सद्भावेनगुरुभक्त्या ११

हेभगवत्तत्त्वंनिर्वृतानिश्चिताभवइत्युवाचेतिसंबंधः १२ । १३ । १४ । १५ + १६ । १७ । १८ । १९ अन्नसर्वत्रशापव्याजेनसत्पात्रेकेकाकीटाद्यवपन्नमन्नंददंधोभवतीतिदर्शितं तस्मात्परीक्ष्यदे
यमितिभावः विनापराधंदत्तःशापोऽपिनिष्फलोभवतीत्युप्युभेयं राजादत्तस्यशापस्यवेयर्थ्यदर्शनात् १२० नचिराच्छीघ्रं २१ प्रत्यादातुमुपसंहर्तुं २२ नवनीतवत्शीघ्रद्रावि वाक्कुरुवत्सद्यो
स एवमुक्तस्तांक्षत्रियांप्रत्युवाचभगवतिसुनिर्वृताभव ॥ नमांशक्तस्तक्षकोनागराजोर्धयितुमिति १२ स एवमुक्त्वातांक्षत्रियामामंन्यपौष्यसकाशमागच्छत् ॥
आहचैनंभोःपौष्यप्रीतोऽस्मीतितमुत्तंकंपौष्यःप्रत्युवाच १३ भगवंश्चिरेणपात्रमासाद्यतेभवांश्चगुणवानतिथिस्तदिच्छेत्प्राद्वंकर्तुंक्रियतांक्षणइति १४ तमुत्तंकःप्र
त्युवाचकृतक्षणएवास्मिशीघ्रमिच्छामि ॥ यथोपपन्नमन्नमुपस्कृतंभवतेतिसतथेत्युक्त्वायथोपपन्नेनान्नैनंभोजयामास १५ अथोत्तंकःसकेशंशीतमन्नंदृष्ट्वाअशुच्येतदि
तिमत्वातंपौष्यमुवाच ॥ यस्मान्मेअशुच्यन्नंददासितस्मादंधोभविष्यसीति १६ ॥ तंपौष्यःप्रत्युवाच ॥ यस्मात्त्वमप्यदुष्टमन्नंदूषयसितस्मात्त्वमनपत्योभविष्य
सीतितमुत्तंकःप्रत्युवाच १७ नयुक्तंभवताऽन्नमशुचिदत्त्वाप्रतिशापंदातुंतस्मादन्नमेवप्रत्यक्षीकुरु ॥ ततःपौष्यस्तदन्नमशुचिदृष्ट्वातस्याशुचिभावमपरोक्षयामा
स १८ अथतदन्नमुक्तकेश्यास्त्रियायत्कृतमनुष्णंसकेशंचाशुच्येतदितिमत्वातमृषिमुत्तंकंप्रसादयामास १९ भगवन्नेतदज्ञानादन्नंसकेशमुपाहृतंशीतंतत्क्षामयेभवंतंन
भवेयमंधइति ॥ तमुत्तंकःप्रत्युवाच १२० नमृपाब्रवीमिभूत्वात्वमंधोनचिरादनंधोभविष्यसीति ॥ ममापिशापोभवतादत्तो न भवेदिति २१ तंपौष्यःप्रत्युवाच
नचाहंशक्तःशापंप्रत्यादातुंनहिमेमन्युरद्याप्युपशमंगच्छतिकिंचैतद्भवतानज्ञायतेतथा २२ नवनीतंहृदयंब्राह्मणस्यवाचिश्चुरोनिशितस्तीक्ष्णधारःतदुभयमेत
द्विपरीतंक्षत्रियस्यवाङ्मनवनीतंहृदयंतीक्ष्णधारमिति २३ तदेवंगतेनशक्तोऽहंतीक्ष्णहृदयत्वात्तंशापमन्यथाकर्तुंगम्यतामिति तमुत्तंकःप्रत्युवाच ॥ भवताऽहम
न्नस्याशुचिभावमालक्ष्यप्रत्यनुनीतःप्राक्चतेऽभिहितम् २४ यस्माददुष्टमन्नंदूषयसितस्मादनपत्योभविष्यसीति ॥ दुष्टेचान्नैषममशापोभविष्यतीति २५
साधयामस्तावदित्युक्त्वाप्रातिष्ठतोत्तंकस्तेकुंडलेगृहीत्वासोऽपश्यदथपथिनग्रक्षपणकमागच्छंतमुर्दुर्दृश्यमानमदृश्यमानंच २६ अथोत्तंकस्तेकुंडलेसन्यस्य
भूमाबुदकार्थंप्रचक्रमे ॥ एतस्मिन्नंतरेक्षपणकस्त्वरमाणउपसृत्यतेकुंडलेगृहीत्वाप्राद्रवत् २७ तमुत्तंकोऽभिसृत्यकृतोदककार्यःशुचिःप्रयतो न मोदेवेभ्योगुरुभ्यश्च
कृत्वामहताजवेनतमन्वयात् २८ तस्यतक्षकोदृढमासन्नःसतंजग्राहगृहीतमात्रःसतद्रूपंविहायतक्षकस्वरूपंकृत्वासहसाधरण्यांविष्टतंमहाबिलंप्रविवेश २९ प्रवि
श्यचनागलोकंस्वभवनमगच्छत् ॥ अथोत्तंकस्तस्याःक्षत्रियायावचःस्मृत्वातंतक्षकमन्वगच्छत् ३० सतद्विलंदंडकाष्ठेनचखाननचाशकत् ॥ तंक्लिश्यमानमि
द्रोऽपश्यत्सवज्रंप्रेषयामास ३१ गच्छास्यब्राह्मणस्यसाहाय्यंकुरुष्वेति ॥ अथवज्रंदंडकाष्ठमनुप्रविश्यतद्विलमदारयत् ३२

विच्छेदिकासुखजीवितादेरित्यर्थः २३ गम्यतांत्वयेतिशेषः तेत्वया २४ । २५ साधयामःशापभावंनिश्चिनुमः क्षपणकंपालंडभिक्षकं २६ उदकार्थंशौचाचमनादिप्रचक्रमेकर्तुमितिशेषः २७
ममस्कृत्वैतिसंबंधः २८ दृढमासन्नःअत्यंतसन्निहितः २९ अन्वगच्छदाज्ञातवान् ३० । ३१ ३२

3 11

॥ २९ ॥

रूपंरूपं प्रतिरूपो बभूव' इत्यादि श्रुतिभ्यः । युवत्यौ बाल्यवार्धक्यकृतापकर्षशून्ये वयतः संतनुतः कथं सततं ततैतृन्वासानामयान् वर्त्तयंत्यौ चालपंत्यौ तंतुवायाविषइमे एव बुद्धिचिदाभासरूपाभ्यां घटादिकं कवलीकृत्यतद्विषयां वासनां द्रढयत इत्यर्थः । यद्वा युवत्यौ धाताविधातारौ तत्र धातामायोपाधिरीश्वरः पर्जन्यवत्साधारणकारणं विधाताविविधवासनाभयत्वेन विचित्ररूपः सन्कर्त्ता जीवस्तत्तद्बीजवत्साधारणकारणं तावेतौ प्रयोज्यप्रयोजकरूपेणैतदंत्रं संसारारब्धवयत इत्यादिवर्थायोग्यव्याख्येयं कृष्णान्दुःखरूपान्सितां सुखमयान् विवर्त्तयंत्यौ वेपरीत्येन सुखेदुःखबुद्धिदुःखसुखबुद्धिचसंपादयंत्यौ तथाऽऽजस्रं भूतानि जरायुजादीनि भुवनानि तदाश्रयरूपाणि चतुर्दशतानि सर्वाणि विवर्त्तयंत्यौ वित्यनुकृष्यते अर्ध्वधरीभावेन चालयंत्यावित्यर्थः ॥ २ ॥ ४७ एवं बंधस्वरूपं प्रदर्शयंत्यस्या ज्ञानकार्यत्वेन ज्ञानमात्रापनोद्यत्वमाह वज्रस्येति योऽयं वज्रे शरतिमौ द्वयदशायां स एव साधकदशायां वज्रस्य विवेकस्य भर्त्ता भवति शास्त्रश्रवणेन गुर्वद्यनुग्रहात् अतएव भुवनस्य गोप्ता विवेकवत्त्वा देवसर्वभूताभयदायी वृत्रस्य स्वरूपा वरकस्या ज्ञानस्य निहंता सर्वत्रैन्द्रवृत्रवज्रशब्दानामात्ममायाविवेकवाचित्वमाश्रमैधिकेऽपि धीभ्यो विध्यति अमयैव दिशाकृत्स्नो ब्रह्माऽर्थोऽपि निर्वोद्व्यः । नमुचेः नमुं चतीत्यावरणापगमे सत्यपि प्रतिबिंबभ्रमवदित्यज्ञानगतविक्षेपशक्तिर्नमुं चिस्तस्याधिनिहंता भूयश्चांतैर्विश्वमायानिवृत्तिरित्यस्यपि विद्ययाऽविद्योच्छेदे तद्विक्षेपशक्तौ देहांत एव नाशश्रवणात् कृष्णे विद्यविद्येमायाकार्यत्वाद्भुभेजपि कृष्णे यथोक्तं श्रीमद्भागवते । ' विद्याविद्येभ्यो भूतं नू विद्वद्ब्रह्मरिणि ॥ मोक्षबंधकरी आद्ये मायया मे विनिर्मिते ' इति । वसन्ते वसन्तवदावरके वसन्तकरीकृतवान्-

उभेअपिस्वरूपाद्भिर्भूतेइत्यर्थः अतएवमहात्माव्यापकस्तेनत्रिविधपरिच्छेदशून्यत्वमुक्तं अस्यचिद्रूपत्वमाह सत्यानृते सत्यमबाधितप्रत्यगात्मतत्त्वंअनृतमहंकारादितदुभययोविविनक्तिपृथक्कारो
तियस्तस्मैनेमइत्युत्तरेणसंबंधः स्थूलसूक्ष्मकारणारण्योपाधित्रयनिरस्यस्वमहिमप्रतिष्ठोभवतीत्यर्थः एतेनदृश्यस्याहंकारादेःपृथक्करणेनदृग्मात्रमात्मतत्त्वमितिदिशितं ॥ ३ ॥ ४८ अस्यैवंभूतस्याचि
दात्मनःसमष्टिव्यष्टिपिंडांतःप्रविष्टत्वंदर्शयति यइति यआत्मापूर्वोक्तोवैश्वानरंविराजंविश्वंवावाहनंस्वारोहणस्थानमभ्युपैतिअभितउपैत्युपगच्छति । तत्सृष्टातदेवानुप्राविशदितिश्रुतेः उपाध्या
त्मांतंतेइत्यर्थः । आकस्मिकत्वमभ्युपगंतव्याभ्युपगमयोर्वारयति पुराणमिति कार्यरूपेणक्षयिष्णुमपिकारणरूपेणसततंसंतमित्यर्थः अपांगर्भमिवगर्भप्रतिबिंबभूतं नतुब्रह्मैकदेशभूतं तस्यासंगत्वादनं
शत्वाच्च वाजिनं इन्द्रियंवेवीर्यंवाजिनमितिश्रुतेःश्रिदात्मनोजडशक्तिरूपं यएवंभूतोऽपिजीवत्वंमित्येवप्रतिबिंबरूपेणापद्यतेतस्मैनमोऽस्तु जगदीश्वरायचतुर्दशभुवननियंत्रे लोकत्रयंजाग्रत्स्वप्नसुषु

योवाजिनंगर्भमपांपुराणंवैश्वानरंवाहनमभ्युपैति ॥ नमोऽस्तुतस्मैजगदीश्वरायलोकत्रयेशायपुरंदराय ॥ ४ ॥ ४९ ततःसएनंपुरुषःप्राहप्रितो
ऽस्मितेहमनेनस्तोत्रेणकिंतेप्रियंकरवाणीतिसतमुवाच १५० नागमेवशमीयुरितिसचैनंपुरुषःपुनरुवाचएतमश्वमपानेधमस्वेति ५१ ततोऽश्व
स्यापानमधमततोऽश्वाद्धम्यमानात्सर्वस्रोतोभ्यःपावकार्चिषःसधूमानिष्पेतुः ५२ ताभिर्नागलोकउपधूपितेऽथसंभ्रांतस्तक्षकोऽग्नेस्तेजोभयाद्विष
ण्णःकुंडलेगृहीत्वासहसाभवनात्रिष्क्रम्योत्तंकमुवाच ५३ इमेकुंडलेगृह्णातुभवानितिसतेप्रतिजग्राहोत्तंकःप्रतिगृह्यचकुंडलेऽचितयत् ५४ अद्यत
त्पुण्यकमुपाध्यायिन्यादूरंचाहमभ्यागतःसकथंसंभावयेयमितिततएनंचिंतयानमेवसपुरुषउवाच ५५ उत्तंकएनमेवाश्वमधिरोहत्वाक्षणेनैवोपाध्या
यकुलंप्रापयिष्यतीति ५६ सतथेत्युक्तातमश्वमधिरुह्यप्रत्याजगामोपाध्यायकुलंउपाध्यायिनीचस्नाताकेशानावापयंत्युपविष्टोत्तंकोनागच्छतीति
शापायास्यमनोदधे ५७ अथैतस्मिन्नंतरेसउत्तंकःप्रविश्यउपाध्यायकुलंउपाध्यायिनीमभ्यवादयतेचास्यैकुंडलेप्रायच्छत्साचैनंप्रत्युवाच ५८ उ
त्तंकदेशेकालेऽभ्यागतःस्वागतंतेवत्सत्वमनागसिमयानशतःश्रेयस्तवोपस्थितंसिद्धिमाप्नुहीति ५९ अथोत्तंकउपाध्यायमभ्यवादयत् ॥ तमुपाध्यायः
प्रत्युवाचवत्सोत्तंकस्वागतंतेकिंचिरंकृतमिति १६०

प्रानितेषामीशाय एवतत्त्वंपदवाच्यार्थरूपित्वमुक्तंतल्लक्ष्यार्थरूपित्वमाह पुरंदरायेति पुराणिव्यष्टिसमष्ट्यात्मकानित्रीणित्रीणिशरीराणिदारयतिविद्ययाऽविद्योच्छेदेनसमूलमुन्मूलयतीतितथा
सर्वोपाधिशून्यचिन्मात्रायेत्यर्थः पुराणिदारयतीतिस्थितेवाचंयमपुरंदरौचित्यशुभागमश्चनिपात्यते ॥ ४ ॥ ४९ । १५० एतमश्वमपानेधमस्वेतिवैराजमैश्वर्यप्रदर्शयेत्यर्थः ५१ स्रो
तोभ्यःशरीरंभ्रेभ्यः १५२ उपधूपितेधूमेनव्याप्ते ततएवसर्वेश्वरत्वाविर्भावात्तक्षकःशरणागतोबभूवेतितात्पर्यं १५३ । १५४ । १५५ । १५६ ततएवसत्यसंकल्पत्वाख्यंवैराजं
भावमारूढःक्षणेनगुरुकुलंप्राप । आवापयंतीदंतपत्रिकयावेणीरूपेणसंग्रथनंकेशानांकारयती १५७ । १५८ यदिक्षणनागतःस्यास्तर्ह्यनागसिअपराधाभावेऽपिमयाशतःस्याइत्यर्थः श्रेय
स्तत्त्वज्ञानं सिद्धिमणिमाद्यैश्वर्यं १५९ । १६०

६१ इदानींस्वयमपरोक्षीकृतमर्थगुरुमुखेनाधिगंतुमुत्तंकःपृच्छति तत्रचेत्यादिना ६२ सोपचारसानुनयं ६४ 'आचार्याद्वैविद्याविदितासाधिष्ठापयत्' इतिश्रुतेरमानुषैरुक्ताऽपिविद्यागुरुमुखेनदृढीकृता
बाढंफलवतीभवतीतिभावः ६५ स्त्रियोधाताविधाताचेति दधातिसत्तास्फूर्तीकार्येध्वितिधाताचितिः विविधरूपेणदधातिधारयत्यात्मानमित्यनेकविकारवतीमायाविधाता रात्रिवद्व्यामोहकत्वा
दुःखंरात्रिः अहर्वत्प्रसादकत्वात्सुखमहः ऋतुवदनिशंभ्रममाणत्वादृतुशब्देनाविद्यादिपंचकंमायाचेतिपूर्वोक्तमेवषट् संवत्सरःप्रजापतिःसर्वोपाधित्वसाम्यादुदाहृतश्रुतेश्च नहिसंवत्सरारव्यःकालो
नामकिंचित्सूर्यादिपरिस्पंदाल्पत्वबहुत्वादिनानुमेयंवस्तुनिजीर्णत्वनूतनत्वादिव्यवहारहेतुतयासिद्धमिदानींतदानीमित्यादिव्यवहारालंबनंद्रव्यमस्ति घटादिद्रव्यस्यैवपूर्वापरदेशसंबन्धेननूतनत्वातीत

तमुत्तंकउपाध्यायंप्रत्युवाच ॥ भोस्तक्षकेणमेनागराजेनविघ्नःकृतोऽस्मिन्कर्मणितेनास्मिनागलोकंगतः ६१ तत्रचमयादष्टेस्त्रियौतत्रेऽधिरोप्यपटंवयंत्यौतस्मिंश्च
कृष्णाःसिताश्चतंतवःकितत् ६२ तत्रचमयाचक्रंदष्टंद्वादशारंषड्वैकुमाराःपरिवर्तयंतितदपिकिम् ॥ पुरुषश्चापिमयादष्टःसचापिकः ॥ अश्वश्चातिप्रमाणो
दष्टःसचापिकः ६३ पथिगच्छताचमयाऋषभोदष्टस्तंचपुरुषोऽधिरुढस्तेनास्मिसोपचारमुक्तउत्तंकस्यऋषभस्यपुरीषंभक्षयउपाध्यायेनापितेभक्षितमिति
६४ ततस्तस्यवचनान्मयातदृषभस्यपुरीषमुपयुक्तंसचापिकः ॥ तदेतद्भवतोदिष्टमिच्छेयंश्रोतुंकिंतादिति ॥ सतेनैवमुक्तउपाध्यायःप्रत्युवाच ६५
येतेस्त्रियौधाताविधाताचयेचतेकृष्णाःसितास्तंतवस्तेरात्र्यहनी ॥ यदपितच्चक्रंद्वादशारंषड्वैकुमाराःपरिवर्तयंतितेपिऽषड्ऋतवःसंवत्सरश्चक्रम् ६६ यःपुरुषः
सपर्जन्यःयोऽश्वःसोऽग्निःयऋषभस्त्वयापथिगच्छतादष्टःसऐरावतोनागराट् ६७ यश्चैनमधिरुढःपुरुषःसचेंद्रःयदपितेभक्षितंतस्यऋषभस्यपुरीषंतदमृतंते
नखल्वासितस्मिन्नागभवनेनव्यापन्नस्त्वम् ६८ सहिभगवानिंद्रोममसखात्वदनुक्रोशादिममनुग्रहंकृतवान् ॥ तस्मात्कुंडलेगृहीत्वापुनरागतोऽसि ६९
तत्सौम्यगम्यतामनुजानेभवंतंश्रेयोऽवाप्स्यसीति ॥ सउपाध्यायेनानुज्ञातोभगवानुत्तंकःकुद्धस्तक्षकंप्रतिचिकीर्षमाणोहास्तिनपुरंप्रतस्थे १७० सहा
स्तिनपुरंप्राप्यनचिराद्विप्रसत्तमः ॥ समागच्छतराजानमुत्तंकोजनमेजयम् १७१

त्वाद्यवस्थाभेदेनचतदुपपत्तेःकिमतर्गडुनाकालेनेतिप्रजापतिरेवसंवत्सरशब्दार्थः ६६ यःपुरुषःसपर्जन्यः पर्जन्यवत्तापनाशकत्वादाचार्यरूपीईश्वरः योऽश्वःसोऽग्निर्भोक्ताजीवइत्यर्थः इराअन्नं
तद्वानिरावान्ऋतुस्ततउपन्नऐरावतोधर्मः नागराडिवाप्रकंप्यः शेषमुक्तार्थं ६७ नव्यापन्नोनमृतः ६८ सहीति ममजीवस्यसखा परमेश्वरोह्यंतरात्मत्वात्सर्वेषांसखा । द्वासुपर्णासियुजास
खायेतिमंत्रवर्णात् सहिसर्वान्स्वधर्मस्थाननुगृह्णाति तत्प्रतिकूलस्यतक्षकस्यैवकुलक्षयंचकरोतीत्याख्यायिकातात्पर्यं 'खलेनप्रार्थनासाध्यःसचदेवेनदंडितः । अभ्येतिमृदुतांपश्चादुत्तंकैतक्षकोयथा' ६९
प्रतिचिकीर्षमाणः हेतौशानच् तक्षकंबाधितुमित्यर्थः १७० हर्षकालेराजानमर्थयेतेतिभावः १७१

१७२ शब्दतद्विज्ञानोऽर्थस्तेन संपन्नया विशिष्टार्थवत्या ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ योऽस्मान्द्वेष्टियं च वयं द्विष्मस्तं हन्मीति मंत्रं लिङ्गानुमिते शत्रुर्हन्तव्य एवेत्यस्मिन् विधौ साध्ये
दंष्ट्यत्कर्मसर्पसत्रारब्धतस्य कार्यस्यावश्यानुष्ठेयस्य कर्तव्यतायावाकालमन्ये अपचितिप्रतिक्रियां ७९ । १८० । ८१ मुख्यमपराधमाह यियासुमिति विषहरणाय जिगमिषुमर्थदानेन न्यव
र्तयत् पिपासुमिति पाठेरिरिक्षिषुमित्यर्थः ८२ । ८३ । ८४ । ८५ वाक्यहविषा वाक्यरूपेणोद्दीपकेन हविषा घृतादिना ८६ । ८७ वृत्तं मृतं 'वृत्तोऽतीते ददेख्याते वर्तुलेऽपि मृते

पुरातक्षशिलासंस्थानिवृत्तमपराजितम् ॥ सम्यग्विजयिनं दृष्ट्वा समन्तान्मंत्रिभिर्वृतम् १७२ तस्मै जयाशिषः पूर्वयथान्यायं प्रयुज्यसः ॥ उवाचैनं वचः कालेशब्द
संपन्नया गिरा ७३ ॥ उत्तंक उवाच ॥ अन्यस्मिन् करणीये तु कार्ये पार्थिवसत्तम ॥ बाल्यादिवा न्यदेवत्वं कुरुष्वेष्टपसत्तम ७४ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमुक्तस्तु वि
प्रेण सराजा जनमेजयः ॥ अर्चयित्वा यथान्यायं प्रत्युवाच द्विजोत्तमम् ७५ ॥ जनमेजय उवाच ॥ आसां प्रजानां परिपालनेन स्वंक्षत्रधर्मं परिपालयामि ॥ प्रभू
हि मे किं करणीयमद्य येनासि कार्येण समागतस्त्वम् ७६ ॥ सौतिरुवाच ॥ स एवमुक्तस्तु नृपो तमेन द्विजोत्तमः पुण्यकृतां वरिष्ठः ॥ उवाच राजानमदीनसत्वं स्वमे
व कार्यं नृपते कुरुष्व ७७ ॥ उत्तंक उवाच ॥ तक्षकेण महीं द्रेद्रयेन ते हिंसितः पिता ॥ तस्मै प्रतिकुरुष्वत्वं पन्नगाय दुरात्मने ७८ कार्यकालं हि मन्येऽहं विधिदृष्टस्य
कर्मणः ॥ तद्गच्छापचितिराजन्पितुस्तस्य महात्मनः ७९ तेन ह्यनपराधी सदष्टोदुष्टांतरात्मना ॥ पंचत्वमगमद्राजा वज्राहत इव द्रुमः १८० बलदर्पसमुत्सि
क्तस्तक्षकः पन्नगाधमः ॥ अकार्यं कृतवान्पापो योऽदशत्पितरंतवं ८१ राजर्षिवंशगोप्ता रममरप्रतिमं नृपम् ॥ यियासुं कश्यपं चैव न्यवर्तयत् पापकृत् ८२ होतुम
र्हसितं पापं ज्वलिते हव्यवाहने ॥ सर्पसत्रे महाराज त्वरितं तद्विधीयताम् ८३ एवं पितुश्चापचितिं कृतवांस्त्वं भविष्यसि ॥ मम प्रियं च सुमहत्कृतं राजन् भविष्यति
८४ कर्मणः पृथिवीपालमयेन दुरात्मना ॥ विघ्नः कृतो महाराज गुर्वर्थं चरतोऽनघ ८५ ॥ सौतिरुवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु नृपतिस्तक्षकाय चुकोप ह ॥ उत्तंक वाक्य
हविषा दीप्तोऽग्निर्हविषायथा ८६ अपृच्छत्सतदाराजामंत्रिणस्तान्सुदुःखितः ॥ उत्तंकस्यैव सान्निध्ये पितुः स्वर्गगतिं प्रति ८७ तदैव हि सराजेंद्रो दुःख
शोकाद्भुतोऽभवत् ॥ यदैव वृत्तं पितरमुत्तंकादशृणोत्तदा १८८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि पौष्यपर्वणि पौष्याख्याने तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥
॥ समाप्तं च पौष्यपर्व ॥ ॥ ॥

वृत्ते' इति विश्वः तक्षकविषेणेति शेषः 'धर्मोद्यमेऽनुकूलाः स्युर्देवास्तत्प्रतिबध्नतः । तक्षकस्येव दुःखाप्तिरिति पौष्ये व्यवस्थितम्' इति रत्नगर्भः १८८ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे
तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

एवं कृतो पादांत भारतमारभते लोमहर्षणेत्यादि पूर्ववद्व्याख्येयं अत्र सौतिरुवाचेति पाठे लोमहर्षणपुत्रादीनां सृष्टिप्रवाहनादितया प्रतिकल्पसमाननामरूपाधिकारपुरुषविशेषवचनानां । सूर्याचंद्रमसौधाता
यथा पूर्वमकल्पयदित्यादि श्रुतिभ्यः स्थानपतिसेनापत्यादि शब्दवदधिकारविशेषवाचित्वादेतत्कल्पयितुं सौतिरुवाच पूर्वकल्पीयलोमहर्षणपुत्रादिपरमिति एव सर्वसत्रादिकथाऽपि कृतत्रेतादियुगस्थानरु
प्रभृतीन् प्रत्युच्यमाना पूर्वकल्पीयसर्पसत्रादिपरेति ध्येयं १ पौराणिकः पुराणं पण्यं जीविकास्येति व्युत्पत्तिर्निराकरोति पुराणे कृतश्रम इति । अत्र ब्राह्मण्यां क्षत्रियात्सूत इति स्मृत्युक्तो विलोमजो जातिः सूनः संजया
धिरथादिरन्यः यस्य जीविकासारथ्यं वा पुराणराज्ञां शौर्यौदार्यादिवर्णनेन स्वामिप्रोत्साहनं च । अत एवास्य पौराणिक इति संज्ञा उग्रश्रवास्तु सौतिरेव न जातिः सूनः तथात्वे तत्रापि सूनशब्दप्रयोगोपपत्तेः सौ
तिरित्यपत्यार्थस्य तद्विस्तृतस्यानर्थक्यं स्यात् किंतु हि अग्रिकुंडसमुद्भूतसूननिर्मलमानसोतिरोमहर्षणं प्रति शौनकावचनस्य पुराणांतरे दर्शनादग्निजोरोमहर्षणः सतस्तस्य च ब्राह्मणसंकल्पाद्ब्रह्मासनाहंत्वं घृष्टघृष्ट
स्य क्षत्रियत्ववत् ब्रह्मासनं च वैशंपायनशांतिव्रतमार्गेऽप्यादितुल्यस्तत्सजातीय एवार्हतिर्न हीनः न हि महांतः शौनकादयो हीनात्परं रहस्यं जगृहुरिति वक्तुं युक्तं न हीनतः परमभ्याददीतेत्यत्रैव तन्निषेधात् । नीचाद

॥ अथ पौलोमपर्व ॥ लोमहर्षणपुत्र उग्रश्रवाः सौतिः पौराणिको नैमिषारण्ये शौनकस्य कुलपतेर्द्वादशवार्षिके सत्रे ऋषीन्भ्यागतानुपतस्थे १ पौराणिकः पुराणे कृत
श्रमः सकृतांजलिस्तानुवाच ॥ किं भवंतः श्रोतुमिच्छंति किमहं ब्रवाणीति २ ॥ तमृषय ऊचुः ॥ परमं लोमहर्षणे वक्ष्यामस्त्वं नः प्रति वक्ष्यसि वचः शुश्रूषतां कथा
योगं नः कथायोगे ३ तत्र भगवान्कुलपतिस्तु शौनकोऽग्निशरणमध्यास्ते ४ योऽसौ दिव्याः कथावेददेवतासुरसंश्रिताः ॥ मनुष्यो रगंधर्वकथावेदचसर्वशः ५
सचाप्यस्मिन्मखे सौते विद्वान्कुलपतिर्द्विजः ॥ दक्षो घृतव्रतो धीमान् शास्त्रे चारण्यके गुरुः ६ सत्यवादी शमपरस्तपस्वी नियतव्रतः ॥ सर्वेषामेव नो मान्यः सतावत्प्र
तिपाल्यताम् ७ तस्मिन्नध्यासति गुरावासनं परमार्चितम् ॥ ततो वक्ष्यसि यत्त्वां संप्रक्ष्यति द्विजसत्तमः ८ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमुक्तुर्गुरौ तस्मिन्नुपविष्टे
महात्मनि ॥ तेन पृष्ठः कथाः पुण्यावक्ष्यामि विविधाश्रयाः ९ सोऽथ विप्रर्षभः सर्वकृत्वा कार्यं यथाविधि ॥ देवान्वाग्भिः पितृन् द्विस्तर्पयित्वाऽऽजगाम ह १० यत्र ब्र
ह्मर्षयः सिद्धाः सुखासीना घृतव्रताः ॥ यज्ञाय तनमाश्रित्य सूनपुत्रपुरःसराः ११ ऋत्विक्ष्वथ सदस्येषु सवै गृहपतिस्तदा ॥ उपविष्टेषूपविष्टः शौनकोऽथाब्रवी
दिदम् १२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि पौलोमपर्वणिकथाप्रवेशो नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥

प्युत्तमाविद्याग्राह्येति त्वापद्विषयमेतत् अत एव तद्व्याख्येयं ब्रह्महत्याव्रतं चीर्णमिति स्मर्यते तत्र सूतशब्दस्तु कथाप्रवक्तृत्वसामान्यात् तस्माद्ब्राह्मण एव पुराणप्रवक्तृत्वेन वरणीयः श्रोतुकामैर्न हीनः पौराणि
कपदं न जातिः सूनपरमपितुपुराणाध्येतृ ब्राह्मणपरमिति २ परममिति हे लोमहर्षणे त्वां परमं वचो वक्ष्यामः परमं ब्रह्मवक्ष्यामस्त्वत्प्रयोजकत्वेन वाचयिष्यामः शौनके समागते इति शेषः कथायोगं कथास
मुदायं शुश्रूषतां त्वं प्रति वक्ष्यसीति ज्ञात्वेति शेषः नोऽस्माकं कथायोगे कथाप्रसंगे इति व्यवहितान्वयेन योज्यं ३ अग्निशरणमग्निगृहं ४ वेदतात्पर्यं बोद्धुमिति शेषः ५ शास्त्रे विधिनिषेधप्रधाने कर्मकांडे
आरण्यके उपनिषदि ज्ञानकांडे ६ प्रतिपाल्यतां प्रतीक्ष्यतां ७ ततः तत्प्रथमार्थे तसिः ८ । ९ वाग्भिर्ब्रह्मयज्ञीयाभिः यद्वचोऽधीते पय आहुतिभिरेव तदेव तास्तर्पयतीत्यादिवचनात् आजगामेति च्छेदः
१० । ११ । १२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥

पुराणमिति पुराणपुरावृत्तं १ । २ कल्याःसमर्थः तवत्वत्तःश्रोतुमितिसंबंधः ३ कथितंमह्यमितिशेषः ४ ततोमयेति पितुःसकाशान्मयाऽधीतमित्यावर्तनीयं ५ । ६ पुराणस्याश्रयःउपोद्धात
स्तत्संयुतं ७ । ८ । ९ पूर्वपितामहःकुलप्रधानपुरुषः १० नियतःशमादिमान् नियताशनःहितमितंमेध्यंवाऽश्राति नत्वनशनमेवेतिभावः नियतंद्रियइतिपाठेयमनियमयुक्तः ११ । १२ । १३

॥ शौनकउवाच ॥ पुराणमखिलंतातपितातेऽधीतवान्पुरा ॥ कच्चित्त्वमपितत्सर्वमधीषेलोमहर्षणे १ पुराणेहिकथादिव्याआदिवंशाश्वधीमताम् ॥ कथ्यंतेये
पुराऽस्माभिःश्रुतपूर्वाःपितुस्तव २ तत्रवंशमहंपूर्वश्रोतुमिच्छामिभार्गवम् ॥ कथयस्वकथामेतांकल्याःस्मश्रवणेतव ३ ॥ सौतिरुवाच ॥ यदधीतपुरासम्यक्
द्विजश्रेष्ठैर्महात्मभिः ॥ वैशंपायनविप्राग्र्यैस्तैश्चापिकथितंयथा ४ यदधीतंचपित्रामेसम्यक्त्रैवततोमया ॥ तावच्छृणुष्वयोदेवैःसंदैःसर्षिमरुद्गणैः ५ पूजितःप्रव
रोवंशोभार्गवोभृगुनंदन ॥ इमंवंशमहंपूर्वभार्गवंतेमहामुने ६ निगदामियथायुक्तंपुराणाश्रयसंयुतम् ॥ भृगुर्महर्षिर्भगवानब्रह्मणवैस्वयंभुवा ७ वरुणस्यक्रतौजातः
पावकादितिनःश्रुतम् ॥ भृगोःसुदयितःपुत्रश्च्यवनोनामभार्गवः ८ च्यवनस्यचदायादःप्रमतिर्नामधार्मिकः ॥ प्रमतेरप्यभूत्पुत्रोघृताच्यांरुरारित्युत ९ रुरोरपिसुतो
जज्ञेशुनकोवेदपारगः ॥ प्रमद्वरायाधर्मात्मातवपूर्वपितामहः १० तपस्वीचयशस्वीचश्रुतवानब्रह्मवित्तमः ॥ धार्मिकःसत्यवादीचनियतोनियताशनः ११
॥ शौनकउवाच ॥ सूतपुत्रयथातस्यभार्गवस्यमहात्मनः ॥ च्यवनत्वंपरिख्यातंतन्ममाचक्ष्वपृच्छतः १२ ॥ सौतिरुवाच ॥ भृगोःसुदयिताभार्यापुलोमेत्यभि
विश्रुता ॥ तस्यांसमभवद्भर्भृगुवीर्यसमुद्भवः १३ तस्मिन्नर्गभेऽथसंभूतेपुलोमायांभृगूद्भव ॥ समयेसमशीलिन्याधर्मपत्न्यांयशस्विनः १४ अभिषेकायनिष्क्रां
तेभृगौधर्मभृतावरे ॥ आश्रमंतस्यरक्षोऽथपुलोमाभ्याजगामह १५ तंप्रविश्याश्रमंदृष्ट्वाभृगोर्भार्यामनिदिताम् ॥ हृच्छयेनसमाविष्टोविचेताःसमपद्यत १६
अभ्यागतंतुतद्रक्षःपुलोमाचारुदर्शना ॥ न्यमंत्रयतवन्येनफलमूलादिनातदा १७ तांतुरक्षस्तदाब्रह्मन्हृच्छयेनाभिपीडितम् ॥ दृष्ट्वाहृष्टमभूद्राजन्निहीर्षुस्ताम
निदिताम् १८ जातमित्यब्रवीत्कार्यजिहीर्षुर्मुदितःशुभाम् ॥ साहिपूर्ववृतातेनपुलोमातुशुचिस्मिता १९ तांतुप्रादात्पितापश्चाद्भृगवेशास्त्रवत्तदा ॥ तस्यतत्कि
ल्विषंनित्यंहृदिर्वर्ततिभार्गव २० इदमंतरमित्येवंहृदुचक्रेमनस्तदा ॥ अथाग्निशरणेऽपश्यज्ज्वलंतंजातवेदसम् २१ तमपृच्छत्तोरक्षःपावकंज्वलितंतदा ॥ शंस
मेकस्यभार्येयमप्रेष्टच्छेकृतेनैव २२ मुखंत्वमसिदेवानांवदपावकपृच्छते ॥ मयाहीयंतृतापूर्वभार्यार्थेवरवर्णिनी २३ पश्चादिमांपिताप्रादाद्भृगवेशास्त्रतकारकः ॥ सेयं
यदिवरारोहाभृगोर्भार्यारहोगता २४ तथासत्यंसमाख्याहिजिहीर्षाम्याश्रमादिमाम् ॥ समन्युस्तत्रहृदयंप्रदहन्निवतिष्ठति ॥ मत्पूर्वभार्यायदिमांभृगुरापसुमध्यमाम् २५

१४ । १५ हृच्छयेनकामेन १६ । १७ । १८ कथंपरदारेषुकामइत्यतआह साहीति बाल्येकिलरुदतींकन्यांरोदननिवृत्त्यर्थंभीषयितुंपित्राउक्तंरक्षणांगृहाणेतितावतैवगृहेसन्निहितेनरक्षसा
वृताममेयंभार्येतिभावः १९ । २० । २१ । २२ । २३ अतएवतस्याःपिताअनृतकारकः अनृतकारिणेइतिपाठेभृगोरेवविशेषणं । परिहासेनापिददामीत्युक्त्वानदतंचेहोषोभवती
तिभावः वरारोहाश्रेष्ठनितंबा २४ । २५

शंकमानंछलवचनेनपूर्वमहंदात्तापश्चाद्विपूर्वकंभृगवेदताऽतोममवाह्यंभृगोर्वेतिंसिद्धान्तं २६ कवेसर्वज्ञ २७ यदितथेति मत्पूर्वासाचेद्भृगुश्चातृत्कारीचेत्तार्हसत्यंब्रूहि २८ । २९ भृगोरित्युक्तेऽनृतपूर्वं
रक्षःपरिग्रहत्वात्तस्याः रक्षसइत्युक्तेभृगुतःशापभयं ३० । ३१ । ३२ । ३३ सेयमिति यात्वयापूर्ववृतासेयंत्वदीयेवमित्यर्थः ३४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भा० पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥
॥ सौतिरुवाच ॥ एवंप्रक्षस्तमामंत्र्यज्ज्वलितंजातवेदसम् ॥ शंकमानंभृगोर्भार्यापुनःपुनरपृच्छत २६ त्वमग्रेसर्वभूतानामंतश्चरसिनित्यदा ॥ साक्षिवत्पुण्यपापे
षुसत्यंब्रूहिकवेवचः २७ मत्पूर्वाऽपहृताभार्याभृगुणाऽनृतकारिणा ॥ सेयंयदितथामेत्वंसत्यमाख्यातुमर्हसि २८ श्रुत्वात्वतोभृगोर्भार्याहरिष्याम्याश्रमादिमाम् ॥
जातवेदःपश्यतस्तेवदसत्यांगिरंमम २९ ॥ सौतिरुवाच ॥ तस्यैतद्वचनंश्रुत्वासत्तार्चिर्दुःखितोऽभवत् ॥ भीतोऽनृताच्चशापाच्चभृगोरित्यब्रवीच्छनैः ३०
॥ अग्रिरुवाच ॥ त्वयावृतापुलोमेयंपूर्वदानवनंदन ॥ किंत्विर्यविधिनापूर्वमंत्रवन्नवृतात्वया ३१ पित्रातुभृगवेदतापुलोमेयंयशस्विनी ॥ ददातिनपितातुभ्यंवर
लोभान्महायशः ३२ अथेमांवेददृष्टेनकर्मणाविधिपूर्वकम् ॥ भार्यामृषिर्भृगुःप्रापमांपुरस्कृत्यदानव ३३ सेयमित्यवगच्छामिनानृतंतवकुमुत्सहे ॥ नानृतंहिसदा
लोकेपूज्यतेदानवोत्तम ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि पौलोमपर्वणिपुलोमाग्निसंवादेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ सौतिरुवाच ॥ अग्रेरथवचःश्रुत्वातद्रक्षःप्रज
हारताम् ॥ ब्रह्मन्वराहरूपेणमनोमारुतरंहसा १ ततःसगर्भोनिवसन्कुक्षौभृगुकुलोद्भव ॥ रोषान्मातुश्च्युतःकुक्षेऽश्रयवनस्तेनसोऽभवत् २ तंदृष्ट्वामातुरुदराच्च्युत
मादित्यवर्चसम् ॥ तद्रक्षोभस्मसाहूतंपपातपरिमुच्यताम् ३ सातमादायसुश्रोणीससारभृगुनंदनम् ॥ च्यवनंभार्गवंपुत्रंपुलोमादुःखमूर्च्छिता ४ तांददर्शस्वयं
ब्रह्मासर्वलोकपितामहः ॥ रुदतींवाष्पपूर्णाक्षींभृगोर्भार्यामनिदिताम् ५ सांत्वयामासभगवान्वधूंब्रह्मापितामहः ॥ अश्रुविंदूद्भवातस्याःप्रावर्ततमहानदी ६
आवर्ततीसृतिंतस्याभृगोःपत्न्यास्तपस्विनः ॥ तस्यामार्गंसृतवतीदृष्ट्वातुसरितंतदा ७ नामतस्यास्तदानद्याश्चक्रेलोकपितामहः ॥ वधूसरेतिभगवांश्च्यवनस्या
श्रमंप्रति ८ सएवंच्यवनोजज्ञेभृगोःपुत्रःप्रतापवान् ॥ तंददर्शपितातत्रच्यवनंतांचभाविनीम् ॥ सपुलोमांततोभार्यापप्रच्छकुपितोभृगुः ९ ॥ भृगुरुवाच ॥
केनासिरक्षसेतस्मैकथितात्वंजिहीर्षते ॥ नहित्वांवेदतद्रक्षोमद्भार्याचारुहासिनीम् १० तत्त्वमाख्याहितंहृद्यशमुमिच्छाम्यहंरुषा ॥ विभेतिकोनशापान्मेकस्य
चायंव्यतिक्रमः ११ ॥ पुलोमोवाच ॥ अग्निनाभगवंस्तस्मैरक्षसेऽहंनिवेदिता ॥ ततोमामनयद्रक्षःक्रोशंतीकुररीमिव १२ साऽहंतवसुतस्यास्यतेजसापरिमो
क्षिता ॥ भस्मीभूतंचतद्रक्षोमामुत्सृज्यपपातवै १३ ॥ सौतिरुवाच ॥ इतिश्रुत्वापुलोमायाभृगुःपरममन्युमान् ॥ शशापाग्नितिकुद्धःसर्वभक्षोभविष्यसि १४
॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि पौलोमपर्वणि अग्निशापेष्टोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥

छलवचनद्वैधएवविधिःश्रेयान् तयोःसाम्यंपश्यन्नग्निःशापंप्राप आद्यस्यप्राबल्यंमन्वानोराक्षसोनाशंचप्रापेतिषष्ठाध्यायतात्पर्यं अग्रेरथेति १ तेनकुच्छावेतियोगेन २ । ३ । ४ । ५ । ६ सृतिमार्गं ७
८ । ९ मद्भार्यामियंममैवभार्यानतुभृगोरित्येवंरूपेणत्वंराक्षोनवेदस्यर्थः तवेयंभार्येतिक्वेनकथितासि १० । १२ । १३ । १४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

शतस्त्विति १ सत्यंचवदतःसमं सत्यंयथार्थं समंपक्षपातहीनं व्यभिचारःअपराधः २ । ३ । ४ । ५ योगेनयोगसिद्धिबलेन मूर्तिषुगार्हपत्यदक्षिणाद्यादिषु संप्रेष्यनेककर्तृकेषु गवामयनादिषु क्रियासुस्मार्तासुगर्भाधानादिषु मखेज्योतिष्टोमादौ ६ । ७ आपःसोमाज्यपयःप्रभृतयोऽग्नौहूयमानादेवपितृरूपाः । आपःपुरुषवचसोभर्षतीतिश्रुतेरग्नौहुताआपएवदेवताशरीररूपेणपरिणमंतइत्यर्थः ८ देवादिभावस्यापिकर्मप्राप्यत्वाद्देवानांपितृणांचमित्रोभेदीनास्त्येवतुल्यहेतुकत्वादित्याह देवताइति ९ । १० अमावास्याममावास्यायां हूयंतेइज्यंते १ संहारं

॥ सौतिरुवाच ॥ शतस्तुभृगुणावन्हिःकुदोवाक्यमथाब्रवीत् ॥ किमिदंसाहसंब्रह्मन्कृतवानसिमांप्रति १ धर्मेप्रयतमानस्यसत्यंचवदतःसमम् ॥ पृष्टोयदब्रुवंस त्यंय्यभिचारोऽत्रकोमम २ पृष्टोहिसाक्षीयःसाक्ष्यंजानानोऽप्यन्यथावदेत् ॥ सपूर्वानात्मनःसप्तकुलेहन्यात्तथापरान् ३ यश्चकार्यार्थतत्त्वज्ञोजानानोऽपिनभा षते ॥ सोऽपितेनैवपापेनलिप्यतेनात्रसंशयः ४ शक्तोऽहमपिशुंत्वांमान्यास्तुब्राह्मणामम ॥ जाननोऽपिचतेब्रह्मन्कथयिष्येनिबोधत ५ योगेनबहुधात्मानंकृ त्वातिष्ठामिमूर्तिषु ॥ अग्निहोत्रेषुसत्रेषुक्रियासुचमखेषुच ६ वेदोक्तेनविधानेनमयियहूयतेहविः ॥ देवताःपितरश्चैवतेनटप्ताभवन्तिवै ७ आपोदेवगणाःसर्वेआपःपितृ गणास्तथा ॥ दर्शश्चपौर्णमासश्चदेवानांपितृभिःसह ८ देवताःपितरस्तस्मात्पितरश्चापिदेवताः ॥ एकीभूताश्चदृश्यंतेपृथक्केनचपर्वसु ९ देवताःपितरश्चैवभुंजतेम यियदुत्तम ॥ देवतानांपितृणांचमुखमेतदहंस्मृतम् १० अमावास्यांहिपितरःपौर्णमास्यांहिदेवताः ॥ मन्मुखेनैवहूयंतेभुंजतेचहुतंहविः ११ सर्वमक्षःकथंतेषांभवि ष्यामिमुखंत्वहम् ॥ सौतिरुवाच ॥ चिंतयित्वाततोवाह्मिश्चक्रेसंहारमात्मनः १२ द्विजानामग्निहोत्रेषुयज्ञसत्रक्रियासुच ॥ निरोकारवषट्काराःस्वधास्वाहाविवाजिताः १३ विनाऽग्निनाप्रजाःसर्वास्ततआसन्सुदुखिताः ॥ अथर्षयःसमुद्विग्नादेवानगत्वाब्रुवन्वचः १४ अग्निनाशात्क्रियाभ्रंशाद्भ्रांतालोकास्त्रयोऽनघाः ॥ विधध्वमत्रय त्कार्येनस्यात्कालात्ययोयथा १५ अथर्षयश्चदेवाश्चब्रह्माणमुपगम्यतु ॥ अग्नेरावेदयन्शांपक्रियासंहारमेवच १६ भृगुणावैमहाभागशतोऽग्निःकारणांतरे ॥ कथंदेवमु खोभूत्वायज्ञभागग्रभुक्तथा १७ हुतभुवसर्वलोकेषुसर्वमक्षत्वमेष्यति ॥ श्रुत्वातुतद्वचस्तेषामग्निमाहूयविश्वकृत् १८ उवाचवचनंशृक्षंभूतभावनमध्ययम् ॥ लोकाना मिहसर्वेषांत्वंकर्ताचांतएवच १९ त्वंधारयासिलोकांस्त्रीनाक्रियाणांचप्रवर्तकः ॥ सतथाकुरुलोकेशनोच्छिद्येरन्यथाक्रियाः २० कस्मादेवंविमूढस्त्वमीश्वरःसन्हुताशन ॥ त्वंपवित्रंसदालोकेसर्वभूतगतिश्चह २१ नत्वंसर्वशरीरेणसर्वमक्षत्वमेष्यसि ॥ अपानेह्यर्चिषोयास्तेसर्वमक्ष्यंतिताःशिखिन् २२ क्रव्यादाचतनुर्यातेसासर्वमक्षायि ष्यति ॥ यथासूर्याशुभिःस्पृष्टंसर्वशुचिविभाव्यते २३ तथात्वदर्चिर्निर्दग्धंसर्वशुचिभविष्यति ॥ त्वमग्नेपरमंतेजःस्वप्रभावाद्भिर्निर्गतम् २४

तिरोभावं १२ । १३ । १४ क्रियाभ्रंशादग्निहोत्रादिलोपात् भ्रांताःकर्तव्याकर्तव्यविमूढाः १५ । १६ । १७ । १८ भूतभावनंजरायुजादिभूतकर्तारं १९ । २० । २१ भक्ष्यंति भक्षयिष्यंति शिखिन्अग्ने २२ क्रव्यादामनुष्याद्यमेध्यमांसभक्षिणी २३ स्वप्रभावाद्भिर्निर्गतंशांपसत्यंकुर्वितिभावः । यथोक्तंशिक्षायां 'आत्माबुद्ध्यासमेत्यार्थान्मनोयुक्तेविवक्षया । मनःकायान्नि मांहंतिसमेरयतिमारुतं । मारुतस्तूरसिचरन्मर्मंरंजनयतिस्वरम्' इत्याद्युक्तत्वाद्भेदाभिधेयत्वाच्च २४

२५ । २६ । २७ ब्राह्मणेनपराधबाधितोऽपिनेषुप्रतीकारंप्रयुज्यतेत्यध्यायतात्पर्यं २८ । २९ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ सचापीति १ । २ । ३ । ४ । ५ स्वतेजसैवतंशांपंकुरुसत्यमृषेर्विभो ॥ देवानांचात्मनोभागंगृहाणत्वंमुखेहुतम् २५ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ एवमस्त्वितितं वन्हिःप्रत्युवाचपितामहम् ॥ जगा मशासनंकर्तुंदेवस्यपरमेष्ठिनः २६ देवर्षयश्चमुदितास्ततो जगमुयथागतम् ॥ ऋषयश्चयथापूर्वक्रियाःसर्वाःप्रचकिरे २७ दिविदेवासुमुदिरेभूतसंघाश्चलौकि काः ॥ अग्निश्चपरमांप्रीतिमवापहतकल्मषः २८ एवंसभगवाञ्छापलेभेऽग्निर्भृगुतःपुरा ॥ एवमेषपुरावृत्तइतिहासोऽग्निशापजः ॥ पुलोमश्चविनाशोऽयंच्यवन स्यचसंभवः २९ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिपौलोमपर्वणि अग्निशापमोचने सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ सचापिच्यवनोब्रह्मन्भा र्गवोजनयत्सुतम् ॥ सुकन्यायामहात्मानंप्रमतिं दीप्ततेजसम् १ प्रमतिस्तुरुहं नामघृताच्यांसमजीजनत् ॥ रुरुःप्रमद्वरायांतुशुनवंसमजीजनत् २ शुनकस्तु महासत्वःसर्वभार्गवनंदनः ॥ जातस्तपसितीव्रेचस्थितःस्थिरयशास्ततः ३ तस्यब्रह्मनरुरोःसर्वचरितंभूरितेजसः ॥ विस्तरेणप्रवक्ष्यामितच्छृणुत्वमशेषतः ४ ऋषिरासीन्महापूर्वतपोविद्यासमन्वितः ॥ स्थूलकेशइतिख्यातःसर्वभूतहितेरतः ५ एतस्मिन्नेवकालेतुमेनकायांप्रजज्ञिवान् ॥ गंधर्वराजोविप्रर्षेविश्वावसुरिति स्मृतः ६ अप्सरामेनकातस्यतंगर्भंभृगुनंदन ॥ उत्ससर्जयथाकालंस्थूलकेशाश्रमंप्रति ७ उत्सृज्यचैवतंगर्भंनद्यास्तीरेजगामसा ॥ अप्सरामेनकाब्रह्मन्निर्दयानिर पत्रपा ८ कन्याममरगर्भाभांज्वलंतीमिवचश्रिया ॥ तांददर्शसमुत्सृष्टानंदीतीरेमहानृषिः ९ स्थूलकेशःसतेजस्वीविजनेबंधुवर्जिताम् ॥ सतांदृष्ट्वातदाकन्यांस्थूलकेशोम हाद्विजः १० जग्राहचमुनिश्रेष्ठःकृपाविष्टःपुपोषच ॥ वष्टुषेसावरारोहातस्याश्रमपदेशुभे ११ जातकाद्याःक्रियाश्चास्याविधिपूर्वयथाक्रमम् ॥ स्थूलकेशोमहाभा गश्चकारसुमहानृषिः १२ प्रमदाभ्योवरासातुसत्वरूपगुणान्विता ॥ ततःप्रमद्वरेत्यस्यानामचक्रेमहानृषिः १३ तामाश्रमपदेतस्यरुहं दृष्ट्वाप्रमद्वराम् ॥ बभूवकिलधर्मा त्मामदनोपहतस्तदा १४ पितरंसखिभिःसोऽथश्रावयामासभार्गवम् ॥ प्रमतिश्चाभ्ययाचत्तांस्थूलकेशंयशस्विनम् १५ ततःप्रादात्पिताकन्यांरुवेतांप्रमद्वराम् ॥ विवाहंस्थापयित्वाग्नेनक्षत्रेभगदैवते १६ ततःकतिपयाहस्यविवाहेसमुपस्थिते ॥ सखीभिःक्रीडतीसार्धसाकन्यावरवर्णिनी १७ नापश्यःसंप्रसुतंवैभुजंगंतियंगाय तम् ॥ पदाचैनंसमाक्रामन्मुमूर्धुःकालचोदिता १८ सतस्याःसंप्रमत्तायाश्चोदितःकालधर्मणा ॥ विषोपलिप्तान्दशनान्भृशमंगेन्यपातयत् १९ सादृष्टातेनसर्वे णपपातसहसाभुवि ॥ विवर्णाविगतश्रीकाभ्रष्टाभरणचेतना २० निरानंदकरीतेषांबंधूनामुक्तमूर्धजा ॥ व्यसुरप्रेक्षणीयासाप्रेक्षणीयतमाऽभवत् २१ प्रसुप्ते वाभवच्चापिभुविसर्पविषादिता ॥ भूयोमनोहरतराभूवतनुमध्यमा २२

प्रजज्ञिवानुत्पादितवान् ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ १४ । १५ भगदैवतेपूर्वयोःफलान्योरितिलौकिकाः फलान्नीनक्षत्रमर्षमादेवताफलान्नीनक्षत्रभगोदेवतेतिश्रुतेरुत्तराफलान्योर्वाविवाहंस्थापयित्वानिश्चित्य १६ विवाहेसमुपस्थितेप्रागेवविवाहाच्छब्दतः परिग्रहमात्रेणभार्यायेनकल्पितायाअपिनाशेहरोर्दुरंतदुःखावाप्तिरितिपरिग्रहस्यदुःखदत्तव्यक्तं १७ । १८ कालधर्मणा मृत्युना विषोपलिप्तान्सविषान् १९ । २० व्यसुर्बिगतप्राणा २१ । २२

२३। २४। २५। २६। २७ ॥ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ६३ ॥ महामहिम्नाप्यायुषःसणोऽपिदुर्लभइत्यर्थमध्यायआरभ्यतेतेषुतत्रेत्यादिः १
 २। ३। ४। ५। ६ गतायुषआयुर्लोभोनास्ति ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४ हरोरेवनान्यस्यदपत्योरेकात्मकत्वात् १५। १६ नचैवमायुषोऽर्धप्रदा
 ददर्शतांपिताचैवयेचैवान्येतपस्विनः ॥ विचेष्टमानांपतितांभूतलेपद्मवर्चसम् २३ ततःसर्वेद्विजवराःसमाजःसुःकृपान्विताः ॥ स्वस्त्यात्रेयोमहाजानुःकुशिकः
 शंखमेखलः २४ उद्दालकःकठश्चैवश्वेतश्चैवमहायशः ॥ भरद्वाजःकौणकुत्स्यआर्षिषेणोऽथगौतमः २५ प्रमतिःसहपुत्रेणतथान्येवनवासिनः ॥ तांतिकन्यांव्य
 सुदृष्टाभुजंगस्यविषादिताम् २६ रुरुदुःकृपयाऽऽविष्टारुरुस्त्वार्तोबहिर्ययौ ॥ तेचसर्वेद्विजश्रेष्ठास्तत्रैवोपाविशंस्तदा २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणि पौ०
 प० प्रमद्रासर्पदंशेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ तेषुतत्रोपविष्टेषुब्राह्मणेषुमहात्मसु ॥ रुरुशुक्रोशगहनंवनंगत्वाऽतिदुःखितः १ शोकेनाभिह
 तःसोऽथविलपन्करुणं बहु ॥ अब्रवीद्वचनंशोचन्प्रियांस्मृत्वाप्रमद्राम् २ शैतेसाभुवितन्वंगीममशोकविवर्धिनी ॥ बांधवानांचसर्वेषांकिंनुदुःखमतःपरम् ३ यदि
 दत्तंतपस्तप्तंगुरवोवामयायदि ॥ सम्यगाराधितास्तेनसंजीवितुममप्रिया ४ यथाचजन्मप्रभृतियतात्माऽहंघृतव्रतः ॥ प्रमद्रातथाह्येषासमुत्तिष्ठतुभामिनी ५
 एवंलालप्यतस्तस्यभार्याथैदुःखितस्यच ॥ देवदूतस्तदाऽभ्येत्यवाक्यमादरुं वने ६ ॥ देवदूतउवाच ॥ अभिधत्सेहयद्वाचारुरोदुःखेनतन्मृषा ॥ यतोमर्त्य
 स्यधर्मात्मन्नायुरस्तिगतायुषः ७ गतायुरेषाकृपणागंधर्वाप्सरसोःसुता ॥ तस्माच्छोकेमनस्तातमाकृथास्त्वंकथंचन ८ उपायश्चात्रविहितःपूर्वदेवैर्महात्मभिः ॥
 तंयदीच्छसिर्कृतुंत्वंप्राप्स्यसीहप्रमद्राम् ९ ॥ रुरुवाच ॥ कउपायःकृतोदेवैर्ब्रूहितत्वेनखेचर ॥ करिष्येऽहंतथाश्रुत्वात्रातुमर्हतिमांभवान् १० ॥ देवदूतवाच ॥
 आयुषोऽर्धप्रयच्छत्वंकन्यायैभृगुनंदन ॥ एवमुत्थास्यतिरुरोतवभार्याप्रमद्रा ११ ॥ रुरुवाच ॥ ॥ आयुषोऽर्धप्रयच्छामिकन्यायैखेचरोत्तम ॥ शृंगाररूपा
 भरणासमुत्तिष्ठतुमेप्रिया १२ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ ततोऽगंधर्वराजश्चदेवदत्तश्चसत्तमौ ॥ धर्मराजमुपेत्येदं वचनं प्रत्यभाषताम् १३ धर्मराजायुषोर्धेनरुरोर्भार्याप्रम
 द्रा ॥ समुत्तिष्ठतुकल्याणीमृतैर्वयदिमन्यसे १४ ॥ धर्मराजउवाच ॥ प्रमद्रारुरोर्भार्यादेवदूतयदीच्छसि ॥ उत्तिष्ठत्यायुषोऽर्धेनरुरोरेवमन्विता १५ ॥ सौ
 तिरुवाच ॥ एवमुक्तेततःकन्यासोदतिष्ठत्प्रमद्रा ॥ रुरोस्तस्यायुषोऽर्धेनसुप्तेवरवर्णिनी १६ एतदृष्टंभविष्येहिरुरोऽरुतमतेजसः ॥ आयुषोऽतिप्रदृष्टस्यभार्या
 र्थेऽर्धमलुप्यत १७ ततइष्टेऽहनि तयोःपितरौचक्रतुमुदा ॥ विवाहंतौचरेमातेपरस्परहितैषिणौ १८ सलब्ध्वाहुर्लभाभार्यापद्मकिंजल्कसुप्रभाम् ॥ व्रतंचक्रेविनाशा
 यजिह्मगानांघृतव्रतः १९ सदृष्ट्वाजिह्मगान्सर्वास्तीव्रक्रोपसमन्वितः ॥ अभिहंतियथासत्त्वंगृह्यप्रहरणंसदा २० सकदाचिद्रनंविप्रोरुरुरभ्यागमन्महत् ॥ शयानं
 तत्रचापश्यतडुंडुभं वयसाऽन्वितम् २१

नेनेतेरेषामप्यायुर्लोभोभवतीत्याह भविष्येहरोरेवजातकेइदंघटनान्यत्रेत्यर्थः १७। १८
 एवंकासप्रतीयातेक्रोधावेशादिवेकेनाधर्ममपिमहांतोऽनुतिष्ठतीत्याह व्रतमिति व्रतनियमं जिह्मगानांसर्पाणां १९ गृह्यगृहीत्वा २० डुंडुभंनिविषंस्थूलसर्पं वयसान्वितं वृद्धं २१

२२ संरंभादावेशात् २३ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ममेति १। २ अहिगंधेनसर्पसादृश्यमात्रेण ३ अत्राध्यायेविधेयांशमाह एकानर्थानिति अनर्थोहानिः
 अर्थोलाभः तत्रार्थःसुखंचकर्तुंभोक्तुश्चभवति अनर्थोदुःखंचैकस्यापराधेनसर्वेषांतत्सजातीयानांभवतीत्यर्थः धर्मवित्तस्यापराधःसएवदंघोनान्यइतिधर्मस्तज्ज्ञः ४। ५। ६। ७। ८ ॥ इतिआदि
 ततउद्यम्यदंडंसकालदंडोपमंतदा ॥ जिघांसुःकुपितोविप्रस्तमुवाचाऽथडुंडुभः २२ नापराध्यामितेकिंचिदहमद्यतपोधन ॥ संरंभाच्चकिमर्थंमामभिहंसिरुषाऽ
 न्वितः २३ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिपौ०प०प्रमद्राजीवने नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ रुरुवाच ॥ ममप्राणसमाभार्यादष्टासीद्भुजगेनह ॥ तत्रमेसमयो
 घोरआत्मनोरगवैकृतः १ भुजंगवैसदाह्न्यायंयंपश्येवमित्युत ॥ ततोऽहंत्वांजिघांसामिजीवितेमाद्यमोक्ष्यसे २ ॥ डुंडुभउवाच ॥ अन्येतेभुजगाब्रह्मनयेदंशंतीह
 मानवान् ॥ डुंडुभानहिगंधेननत्वंहंसितुमर्हसि ३ एकानर्थान्पृथगर्थानेकदुःखान्पृथक्सुखान् ॥ डुंडुभानधर्मविहृत्यानत्वंहंसितुमर्हसि ४ ॥ सौतिरुवाच ॥
 इतिश्रुत्वावचस्तस्यभुजगस्यरुरुस्तदा ॥ नावधीद्वयसंविप्रमृषिमत्वाऽथडुंडुभम् ५ उवाचचैनंभगवानरुरुःसंशमयन्निव ॥ कामंमांभुजगब्रह्मिकोऽसीमां विक्रियां
 यतः६ ॥ डुंडुभउवाच ॥ अहंपुरारुरोनाम्राक्छिरांसंसहस्रपात् ॥ सोऽहंशापेनविप्रस्यभुजगत्वमुपागतः ७ ॥ रुरुवाच ॥ किमर्थंशतवान्कुद्वोद्विजस्त्वांभुजगो
 त्तम ॥ कियंतंचैवकालंतेवपुरेतद्भविष्यति ८ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिपौलोमपर्वणि रुरुडुंडुभसंवादे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ डुंडुभउवाच ॥
 सखाबभूवमेपूर्वखगमोनामवैद्विजः ॥ भृशंसंशितवाक्ताततपोबलसमन्वितः १ समयाक्रीडताबाल्येकृत्वातार्णभुजंगमम् ॥ आग्निहोत्रेप्रसक्तस्तुभीषितःप्रमुमो
 हवै २ लब्ध्वासचपुनःसंज्ञांमामुवाचतपोधनः ॥ मिदंहाभिवकोपेनसत्यवाक्संशितव्रतः ३ यथावीर्यस्त्वयासर्पःकृतोऽयंमद्विभीषया ॥ तथावीर्योभुजंगस्त्वंममशा
 पाद्भविष्यसि ४ तस्याहंतपसोवीर्यंजानन्नासंतपोधन ॥ भृशमुद्विग्रहदयस्तमवोचमहंतदा ५ प्रणतःसंभ्रमाच्चैवप्रांजलिःपुरतःस्थितः ॥ सखेतिसहसेदंतेनर्मा
 र्थवैकृतंमया ६ क्षंतुमर्हसिमेब्रह्मनशापोऽयंविनिवर्त्यताम् ॥ सोऽथमामब्रवीद्विग्रहमुद्विग्रचेतसम् ७ मुदुरुणांविनिःश्वस्यसुसंभ्रांतस्तपोधनः ॥ नानृतंवैमया
 प्रोक्तंभवितेदंकथंचन ८ यदुवक्ष्यामितेवाक्यंशृणुतन्मेतपोधन ॥ श्रुत्वाचहृदितेवाक्यमिदमस्तुसदाऽनघ ९ उत्पत्स्यतिरुर्नामप्रमतेरात्मजःशुचिः ॥ तं दृष्ट्वा
 शापमोक्षस्तेभवितानाचिरादिव १० सत्त्वरुरितिरुव्यातःप्रमतेरात्मजोऽपिच ॥ स्वरूपंप्रतिपद्याहमद्यवक्ष्यामितेहितम् ११ सडौंडुभंपरित्यज्यरूपंविप्रर्षभ
 स्तदा ॥ स्वरूपंभास्वरंभूयःप्रतिपेदेमहायशः १२ इदंचोवाचवचनंरुरुमप्रतिमौजसम् ॥ अहिंसापरमोधर्मःसर्वप्राणभृतांवर १३ तस्मात्प्राणभृतः
 सर्वान्निहंस्याद्ब्राह्मणःकचित् ॥ ब्राह्मणःसौम्यएवेहभवतीतिपराश्रुतिः १४

पर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ नर्मपूर्विकाऽपिपरपीडानकर्तव्याकिमुतवास्तवीसाप्यधर्मोत्पत्त्याहध्यायेन सखाबभूवेत्यादिना खगमोनाम वाडवइतिपाठेवाडवोब्राह्मणः
 संशितवाक्तीक्ष्णवचनः १ तार्पणमर्षं २। ३। ४। ५ संभ्रमाच्चैवप्रांजलिः पुरतःस्थितः ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३ सौम्योऽतीक्ष्णस्वभावः १४

अहिंसाअविधिस्पृष्टहिंसायाअभावः १५ । १६ । १७ परित्राणंष्टमितिशेषः परैर्हिंस्यमानस्यब्राह्मणेनप्राणंकर्तव्यंनतुहिंस्येत्यर्थः १८ । १९ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे
एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥ कथमिति १ । २ । ३ नष्टमंतर्हितं ४ । ५ 'सद्रोहंसत्यवचनमतिरागश्चयोषिति ॥ अनागसामपिद्रोहःपौलोमेऽर्थाद्विनिर्दिष्टः'इतिरत्नगर्भः ६ ॥ इति
वेदेवेदांगविनामसर्वभूताभयप्रदः ॥ अहिंसासत्यवचनंक्षमाचेतिविनिश्चितम् १५ ब्राह्मणस्यपरोधर्मोवेदानाधारणाऽपिच ॥ क्षत्रियस्यहियोधर्मःसाहिनेष्येतवै
तव १६ दंडधारणमुग्रत्वंप्रजानांपरिपालनम् ॥ तदिदंक्षत्रियस्यासीत्कर्मवैशृणुमेरुः १७ जनमेजयस्ययज्ञेऽस्मिन्सर्पाणांहिसनंपुरा ॥ परित्राणंचभीतानां
सर्पाणांब्राह्मणादपि १८ तपोवीर्यबलोपेताद्वेदेवेदांगपारगात् ॥ आस्तीकाद्विजमुख्याद्वैसर्पसत्रेद्विजोत्तम १९ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिपौलोमपर्वणि
डुडुभशापमोक्षे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ रुरुवाच ॥ कथं हिंसितवान्सर्पान्सराजाजनमेजयः ॥ सर्पावाहिंसितास्तत्रकिमर्थं द्वि
जसतम् १ किमर्थमोक्षिताश्चैवपन्नगास्तेनधीमता ॥ आस्तीकेनद्विजश्रेष्ठश्रोतुमिच्छाम्यशेषतः २ ॥ ऋषिरुवाच ॥ श्रोष्यसिखंरुरोसर्वमास्तीकचरितंमहत् ॥
ब्राह्मणानांकथयतामित्युक्तांतरधीयत ३ ॥ सौतिरुवाच ॥ रुरुश्चापिवनंसर्वपर्यधावसमंततः ॥ तदृषिर्नष्टमन्विच्छन्संश्रान्तोन्यपतडुवि ४ समोहंपरमं
गत्वानष्टसंज्ञइवाभवत् ॥ तदृषेर्वचनंतथ्यंचितयानःपुनःपुनः ५ लब्धसंज्ञोरुरुश्चायातदाचरव्यौपितुस्तदा ॥ पिताचास्यतदारुणानंपृष्टःसर्वन्यवेदयत् ६
॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि पौलोमपर्वणि सर्पसत्रप्रस्तावनायां द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ समाप्तं पौलोमपर्व ॥ ॥ ७ ॥ अथास्तीकपर्व ॥
॥ शौनकउवाच ॥ किमर्थंराजशार्दूलःसराजाजनमेजयः ॥ सर्पसत्रेणसर्पाणांगतोऽस्तंतद्वदस्वमे १ निखिलेनयथातत्त्वसौतेसर्वमशेषतः ॥ आस्तीकश्चद्विज
श्रेष्ठःकिमर्थंजयतांवरः २ मोक्षयामासभुजगान्प्रदीप्ताद्भुरेतसः ॥ कस्यपुत्रःसराजासीत्सर्पसत्रंयआहरत् ३ सचद्विजातिप्रवरःकस्यपुत्रोऽभिधत्स्वमे ॥
॥ सौतिरुवाच ॥ महदारुणानमास्तीकंयथैतत्प्रोच्यतेद्विज ४ सर्वमेतदशेषेणशृणुमेवदतांवर ॥ शौनकउवाच ॥ श्रोतुमिच्छाम्यशेषेणकथामेतांमनोरमाम्
५ आस्तीकस्यपुराणैर्ब्राह्मणस्ययशस्विनः ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ इतिहासमिमंविप्राःपुराणंपरिचक्षते ६ कृष्णद्वैपायनप्रोक्तंनैभिषारण्यवासिषु ॥ पूर्वंप्रचो
दितःसूतःपितामेलोमहर्षणः ७ शिष्योव्यासस्यमेधावीब्राह्मणेध्विदमुक्तवान् ॥ तस्मादहमुपश्रुत्यप्रवक्ष्यामियथातथम् ८ इदमास्तीकमारुणानंतुभ्यंशौनकपृ
च्छते ॥ कथयिष्याम्यशेषेणसर्वपापप्रणाशनम् ९ आस्तीकस्यपिताह्यासीत्प्रजापतिसमःप्रभुः ॥ ब्रह्मचारीयताहारस्तपस्युग्रैरतःसदा १०

आदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥ पौलोमेदारपरिग्रहस्यमहाद्रोहेहेतुत्वमुक्त्वासंततिमात्रार्थसंवाच्यकोनतुभोगार्थमितिदर्शयितुमास्तीकारुण्यानमारभते
किमर्थमिति अंतमंतकरत्वं १ जयतांजितेंद्रियाणां यद्वाअराजासन्विद्ययासमंतं सर्वतःपृथिवींजयन्परीयायेतिब्राह्मणाद्विद्ययैवजयतामितिब्याख्येयं जपतामित्यपिकेचित्पठंति २ वसुरेतसोऽग्नेः आहरत्
कृतवान् ३ । ४ । ५ परिचक्षतेमादृशाइतिशेषः ६ तदेवाह पूर्वमिति ७ तस्मादित्यनेनस्वस्यसंप्रदायविरत्वंस्फुटिकृतं ८ । ९ ब्रह्मचारीअकृतदारत्वाभित्यंवेदाध्ययनमात्रपरः १०

यायावराणांग्रामैकरात्रवासिनांगृहस्थानां येभ्योऽयंपक्षहोमसंप्रदायःप्रवृत्तः तथाचभरद्वाजः । 'यायावरानामब्राह्मणाआसंस्तेऽर्थमासायाग्निहोत्रमजुहवन्मिति' ११ यत्रसायंगृहइत्येकंपदं यत्रैवसायं
कालस्तत्रैवगृहमस्येतिसतथा १२ दीक्षाव्रतनियमंचरन् १३ वायुभक्षोर्जितपवनः आहरणमाहारोविषयभोगस्तच्छूयोनिराहारः अग्निमिषोर्जितनिद्रः इतस्ततोवृक्षादिभ्यःशोणैर्पर्णीदिकंपरितःकाले
सर्वदाचरन्नश्नन् १४ अटमानो नित्यंपर्यटनकरः अत्रपक्षीणसंतानस्यवंशस्यगतिमनेनरूपकेणप्रदर्शयति लंबमानानित्यादिना १५ । १६ वीरणस्तंबकेलृणस्तंबे अत्रगतोभूलोकः उर्ध्वपादत्वाधोमुख
जरत्कारुरितिरुष्यातउर्ध्वरेतामहातपाः ॥ यायावराणांप्रवरोधर्मज्ञःसंशितव्रतः ११ सकदाचिन्महाभागस्तपोबलसमन्वितः ॥ चचारपृथिवींसर्वीयत्रसायंगृहोमु
निः १२ तीर्थेषुचसमाप्रावंकुर्वन्नटतिसर्वशः ॥ चरन्दीक्षांमहातेजादुश्चरामकृतात्मभिः १३ वायुभक्षोर्निराहारःशुष्यन्ननिमिषोमुनिः ॥ इतस्ततःपरिचरन्दीप्तपा
वकसप्रभः १४ अटमानःकदाचित्स्वान्सददर्शपितामहान् ॥ लंबमानान्महागतेपादैरुर्ध्वैरवाङ्मुखान् १५ तानब्रवीत्सदृष्ट्वैवजरत्कारुःपितामहान् ॥ केभवंतोऽ
वलंबंतेगतेह्यस्मिन्नधोमुखाः १६ वीरणस्तंबकेलग्नाःसर्वतःपरिभक्षिते ॥ मूषकेननिगूढेनगतेऽस्मिन्नित्यवासिना १७ ॥ पितरउचुः ॥ यायावरानामवयमृषयः
संशितव्रताः ॥ संतानप्रक्षयाद्ब्रह्मन्नधोगच्छाममेदिनीम् १८ अस्माकंसंततिस्त्वेकोजरत्कारुरितिरुष्यतः ॥ मंदभाग्योऽल्पभाग्यानांतपएकंसमास्थितः १९
मसपुत्रान्जनयितुंदारान्मूढश्चिकीर्षति ॥ तेनलंबामहेगतेसंतानस्यक्षयादिह २० अनाथास्तेननाथेनयथादुष्कृतिनस्तथा ॥ कस्त्वंबंधुरिवास्माकमनुशोचसि
सतम् २१ ज्ञातुमिच्छामहेब्रह्मन्कोभवानिहिनःस्थितः ॥ किमर्थंचैवनःशोच्याननुशोचसिसतम् २२ ॥ जरत्कारुरुवाच ॥ ममपूर्वंभवंतोवैपितरःसपितामहाः ॥
ब्रूतकिंकरवाण्यजरत्कारुरहंसवयम् २३ ॥ ॥ पितरउचुः ॥ ॥ यतस्वयन्वास्तातसंतानायकुलस्यनः ॥ आत्मनोऽर्थेस्मदर्थंचधर्मइत्येववाविभो २४ न
हिधर्मफलैस्तातनतपोभिःसुसंचितैः ॥ तांगतिंप्राप्नुवंतीहपुत्रिणोयांव्रजंतिवै २५ तद्दारग्रहणेयत्नंसंतत्यांचमनःकुरु ॥ पुत्रकास्मन्नियोगात्त्वमेतन्नःपरमं
हितम् २६ ॥ जरत्कारुरुवाच ॥ नदारान्वैकरिष्येऽहंनधनंजीवितार्थतः ॥ भवतांतुहितार्थायकरिष्येदारसंग्रहम् २७ समयेनचकर्ताऽहमनेनविधिपूर्वकम् ॥
यथायदुपलप्स्यामिकरिष्येनान्यथाह्यहम् २८ सनाम्रीयाभवित्रीमेदित्सिताचैवबंधुभिः ॥ भैक्ष्यवतामहंकन्यामुपयंस्येविधानतः २९ दरिद्रायहिमेभार्याकोदा
स्यतिविशेषतः ॥ प्रतिग्रहीष्येभिक्षांतुयदिकश्चित्प्रदास्यति ३० एवंदारक्रियाहेतोःप्रयतिष्येपितामहाः ॥ अनेनविधिनाशश्वन्नकरिष्येऽहमन्यथा ३१

त्वाभ्यां स्वर्गस्थत्वेऽपिपातभयेनव्याकुलत्वमुक्तं वीरणस्तंबोवंशस्तोमः मूषकः कालः १७ । १८ । १९ । २० । २१ नःस्थितोऽस्माकंस्वामीवेतिशेषः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ नदारानित्यध्या
यतात्पर्यमुक्तं भोगायधनदारसंग्रहोकार्यःकिंतुपुत्रकत्वोरेवार्थेइतिभावः २७ । २८ सनाम्रीति प्रायेणवस्तुनांयथार्थनामत्वाजरत्कारुशब्देनतपसाजीर्यमाणशरीरत्वंविवक्षितं तादृशोऽहंसदृशीमे
वभार्यास्वीकरिष्यामि बंधुभिर्दित्सितामिति 'ऋत्विजेविततेकर्मणिदद्यादलंकृत्यसदेवो गोमिथुनंदत्वोपयच्छेतसार्धः'इत्यात्विज्यगोमिथुनपूर्वयोर्देवार्थोर्विवाहयोर्व्यावृत्तिर्दाशिता भैक्ष्यवादितितस्याब्राह्म
प्राजापत्यविधिनाअलंकृतायाअनलंकृतायावालाभेऽप्यन्नवस्त्रादिनाभरणेममधनादिकंनास्तीतिचदर्शितं उपयंस्येपरिष्ये २९ । ३० । ३१

३२ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ततश्च निवेशायदारसंप्रदाय पाठांतरेयतिर्ब्रह्मचारी १ तिस्रोवाचः कृपाभिर्भां देहीत्येवंप्रकाशः २ । ३ । ४ । ५ प्रतीच्छप्र
तिगृहीत्वा ६ । ७ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ एवमास्तीकोत्पत्तिप्रकारमुक्त्वा सर्पसत्रनिमित्तसर्पाणां मातृशापमुपक्षिपति मात्राहीत्यादिना अनिलसार
तत्रचोत्पत्त्यतेजंतुर्भवतां तारणायैव ॥ शाश्वतं स्थानमासाद्य मोदंतां पितरो मम ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि जरत्कारुता पितृसंवादे त्रयो
दशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ततो निवेशाय तदा सविप्रः संशितव्रतः ॥ महीं च चारुदरार्थं न च दारान विंदत १ सकदा चिद्रनंगत्वा विप्रः पितृवचः
स्मरन् ॥ चुक्रोश कन्याभिक्षार्थं तिस्रो वाचः शनैरिव २ तं वा सुकिः प्रत्यगृह्णादुद्यम्य भगिनीं तदा ॥ न सतां प्रतिजग्राह न सनाग्नीति चिंतयन् ३ सनाग्नीं चोद्यतां भा
र्यां गृहीयामिति तस्य हि ॥ मनो निविष्टमभवत् जरत्कारोर्महात्मनः ४ तमुवाच महाप्राज्ञो जरत्कारुर्महातपाः ॥ किं नाग्नी भगिनीयं ते ब्रूहि सत्यं भुजंगम ५ ॥ वासुकि
रुवाच ॥ जरत्कारो जरत्कारुः स्वसेयमनुजामम ॥ प्रतिगृहीत्वा भार्यार्थं मया दत्तां सुमध्यमाम् ॥ त्वदर्थं रक्षिता पूर्वप्रतीच्छेमां द्विजोत्तम ६ एवमुक्त्वा ततः प्रादाद्वा
र्यार्थं वरवर्णिनीम् ॥ सचतां प्रतिजग्राह विधिदृष्टेन कर्मणा ७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि वासुकिस्वसृवरणे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥
॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ मात्रा हि भुजगाः शप्ताः पूर्वब्रह्मविदा वर ॥ जनमेजयस्य वोयज्ञे धक्ष्यत्यनिलसारथिः १ तस्य शापस्य शांत्यर्थं प्रददौ पन्नगोत्तमः ॥ स्वसारमृष
येतस्मै सुव्रताय महात्मने २ सचतां प्रतिजग्राह विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ आस्तीको नाम पुत्रश्च तस्यां जज्ञे महामनाः ३ तपस्वी च महात्मा च वेदवेदांगपारगः ॥ समः सर्व
स्य लोकस्य पितृमातृभयापहः ४ अथ दीर्घस्य कालस्य पांडवे यो नराधिपः ॥ आजहार महायज्ञं सर्पसत्रमिति श्रुतिः ५ तस्मिन् प्रवृत्ते सत्रे तु सर्पाणामंतकायैव ॥ मो
चयामास तान्नागानास्तीकः सुमहातपाः ६ भ्रातृंश्च मातुलंश्चैव तथैवान्यान्सपन्नान् ॥ पितृंश्च तारयामास संतत्या तपसा तथा ७ व्रतैश्च विविधैर्ब्रह्मन्स्वाध्यायैश्च
नृणोऽभवत् ॥ देवांश्च तर्पयामास यज्ञैर्विविधदक्षिणैः ८ ऋषींश्च ब्रह्मचर्येण संतत्या च पितामहान् ॥ अपहृत्य गुरुभारं पितृणां संशितव्रतः ९ जरत्कारुर्गतः स्वर्गं सहितः
स्वैः पितामहैः ॥ आस्तीकं च सुतं प्राप्य धर्मचानुत्तमं मुनिः १० जरत्कारुः सुमहता कालेन स्वर्गं मेयिवान् ॥ एतदाख्यानमास्तीकं यथावत्कथितं मया ॥ प्रब्रूहि भृगु
शार्दूल किमन्यत्कथयामि ते ११ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकप० सर्पाणां मातृशापप्रस्तावे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ शौनक उवाच ॥ सौ
ते त्वं कथयस्वे मां विस्तरेण कथां पुनः ॥ आस्तीकस्य कवेः साधोः शुश्रूषा परमाहिनः १ मधुरं कथ्यते सौम्यशृङ्गणाक्षरपदं कथा ॥ प्रीयामहे भृशं तात पितृवेदं प्रभाषसे
२ अस्मच्छुश्रूषणे नित्यं पिता हि निरतस्तव ॥ आचष्टैतद्यथाख्यानां पिता ते त्वं तथा वद ३

थिर्वक्त्रिः धक्ष्यति दाहं करिष्यति १ । २ जज्ञे जातः ३ पितृमातृपत्नीयाणां भयापहः पितृमातृभयापह इति ग्रन्थमपदलोपः ४ आजहार चक्रं ५ । ६ भ्रातृमातुलपुत्रान् ७ । ८ । ९ । १० । ११
॥ इति आदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ७ ॥ सौते इति शुश्रूषाश्रोतुमिच्छा १ । २ अस्मच्छुश्रूषणे अस्माकं श्रावणे आचष्ट सा कथ्येन व्यक्तं कथितवान् ३

कथयतः पितुः सकाशात् ४ देवयुगे सत्ययुगे रूपेण प्रकाशनात् तैत्तिरीयसंभवं ॥ 'रूपं स्वभावे सौंदर्ये आलोकेषु शुभं दयोः' इति मेदिनी अद्भुत इत्यादेः पूर्वरूपमार्थं ५ । ६ वरातिसर्गं वरदानं ७ । ८ तेजसादी
प्या विक्रमेण पराभिभवसामर्थ्येन ओजसा तेजसेति पाठे ओजसा इन्द्रियबलेन ९ पुत्रं पुनातीति तं पवित्रं वरं दिव्यपुत्रद्वयलाभरूपं १० । ११ । १२ यथा दशावृत्तानवनवतिः तथा दशावृत्तादशदशतिः
शतमित्यर्थः दशदशतीर्दशशतानीत्यर्थः १३ । १४ सोपस्वे देषु जन्मवत्सु तत्र ह्यंटांतर्जलमूष्मणाशीघ्रघनीभवतीति पंचशते पंचशत्याः पूरणे काले संवत्सरे पूर्णे सतीति शेषः १५ मिथुनं निःसृतं सत् नव्यद

॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ आयुष्मन्निदमाख्यानमास्तीकं कथयामि ते ॥ यथा श्रुतं कथयतः सकाशाद्वै पितुर्यया ४ पुरा देवयुगे ब्रह्मन् प्रजापति सुतेशुभे ॥ आस्तां भगि
न्यौरूपेण समुपेतोऽद्भुतेऽनघ ५ तेभ्योऽयं कथय पस्यास्तां कद्रूश्च विनवाचह ॥ प्रादात्ताभ्यां वरं प्रीतः प्रजापति समः पतिः ६ कश्यपो धर्मपत्नीभ्यां सुदापरमया युतः ॥
वरातिसर्गं श्रुत्वा वै कश्यपादुत्तमं चते ७ हर्षादप्रतिमां प्रीतिं प्रापतुः स्मरस्त्रियौ ॥ ववेकदूः सुता न्नागान्सहस्रं तुल्यवर्चसः ८ द्वौ पुत्रौ विनता ववेकदूः पुत्राधिकौ बले ॥
तेजसावपुषा चैव विक्रमेणाधिकौ चतौ ९ तस्यैव तान् वरं प्रादादत्यर्थं पुत्रमीप्सितम् ॥ एवमस्त्विति तं चाह कश्यपं विनता तदा १० यथा वत्प्रार्थितं लब्ध्वा वरं तुष्टाश्च
वत्तदा ॥ कृतकृत्या तु विनतालब्ध्वा वीर्याधिकौ सुतौ ११ कद्रूश्च लब्ध्वा पुत्राणां सहस्रं तुल्यवर्चसाम् ॥ धार्योऽप्रयत्नतो गर्भा वि युक्ता समहातपाः १२ तेभ्यो वरं संतु
ष्टे कश्यपो वनमाविशत् ॥ सौतिरुवाच ॥ कालेन महता कद्रू रंडानां दशतीर्दश १३ जनयामास विप्रेन्द्र द्वे चांडे विनता तदा ॥ तयो रंडानि निदधुः प्रहृष्टाः परिचा
रिकाः १४ सोपस्वे देषु भांडेषु पंचवर्षशतानि च ॥ ततः पंचशते काले कद्रू पुत्रा विनिःसृताः १५ अंडाभ्यां विनतायास्तु मिथुनं नव्यदृश्यत ॥ ततः पुत्रार्थिनी देवी
व्रीहिता च तपस्विनी १६ अंडं विभेद विनता तत्र पुत्रमपश्यत् ॥ अध्यर्धकाय संपन्नमिति तरेणा प्रकाशता १७ सपुत्रः क्रोधसंरब्धः शशापैनामिति श्रुतिः ॥ योऽहमेवं
कृतो मातस्त्वया लोभपरीतया १८ शरीरेणा समग्रेण तस्माद्वासी भविष्यसि ॥ पंचवर्षशतान्यस्यायया विस्पर्धसे सह १९ एष च त्वां सुतो मातर्दासी त्वान्मोचयिष्य
ति ॥ यद्येनमपि मातस्त्वं मामिवांडविभेदनात् २० न करिष्यस्य न गंवा व्यंगं वा पितपस्विनम् ॥ प्रतिपालयितव्यस्ते जन्मकालोऽस्य धीरया २१ विशिष्टं बलमी
प्सत्या पंचवर्षशतात्परः ॥ एवं शब्दात्ततः पुत्रो विनतामंतरिक्षगः २२ अरुणो दृश्यते ब्रह्मन् प्रभातसमये यदा ॥ आदित्यरथमध्यास्ते सारथ्यं समकल्पयत् २३
गरुडोऽपि यथा कालं जज्ञे पन्नगभोजनः ॥ सजातमात्रो विनतां परित्यज्य खमाविशत् २४ आदास्यन्नात्मनो भोज्यमन्नं विहितमभ्ययत् ॥ विधात्रा भृगुशार्दूलकु
धितः पतंगेश्वरः २५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सर्पादीनामुत्पत्तौ षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥

शतनष्टं स्वरूपेण ति शेषः व्रीहिता सपत्न्याः पुत्रसमृद्ध्या लजिता १६ अपश्यत् अपश्यत् अध्यर्धेति च चरणादारभ्याऽर्धादुपरितनेन देहेन कृत्स्नोऽन्येना कृत्स्न इत्यर्थः पूर्वार्थेति पाठः सुगमः १७ क्रोध
संरब्धः क्रोधेन द्वेषेण संरब्धोऽभिनिविष्टः १८ । १९ । २० अन्नं गंवा व्यंगं मृदावयवं प्रतिपालयितव्यः प्रतीक्षणीयः २१ । २२ । २३ । २४ भर्तृशुश्रूषयैव नारीणां मनोरथसिद्धिरीर्ष्याया च सिद्धि
मिस्तुं हीयत इत्यध्यायतात्पर्यं विधात्रा विहितमिति योजना २५ ॥ इति आदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

एतस्मिन्निति समायातेऽप्युक्ते १।२।३।४ ज्वलन्तेऽप्येवमगम्यदिवौकसीऽमृतायमत्रयितुमारब्धादितिषुनाम्बुवः किंकृत्वातस्यमेरोः शृंगमुपाह्वयेतिसंबंधः ५ अग्रमेयमतिमनोहरत्वात्मनसा वाचावाकलयितुमशक्यं ६ आवारितमाचीर्णं ७ अगम्यमप्राप्ये अन्यैः प्राकृतैः ८ अनंतकल्पं अनंतोविष्णुराकाशोवाततर्षणमूर्तं बहुगुणाद्वत्वादितिप्रमाणत्वाच्च ईषदसमाप्तौकल्पं उद्विष्टमुर्ध्वं ९।१०।११ कलशवकलशोर्मथनाधारत्वादुदधिः समुद्रः कलशोदधिः सीरसमुद्रइतिकेचित् कलाः पाषाणमयाः पर्वतामेनाकादयः शिरतेऽस्मिन्नितिकलशः समुद्रः सचोदधिः उदकानिधीयते

॥ सौतिरुवाच ॥ एतस्मिन्नेवकालेभुगिन्यौतेतपोधन ॥ अपश्यतांसमायातेऽच्चैःश्रवसमंतिकात् १ यंतं देवगणाः सर्वे हृष्टरूपमपूजयन् ॥ मथ्यमानेऽमृतेजा तमश्वरत्नमनुत्तमम् २ अमोघबलमश्वानामुत्तमं जगतांवरम् ॥ श्रीमंतमजरंदिव्यं सर्वलक्षणपूजितम् ३ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ ॥ कथंतदमृतं देवैर्मथितं कचशं समे ॥ यत्र जज्ञेमहावीर्यः सोऽश्वराजो महायुतिः ४ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ ज्वलंतमचलं मेरुतेजोराशिमनुत्तमम् ॥ आक्षिपंतं प्रभाभानोः स्वशृंगैः कांचनोज्ज्वलैः ५ कनकाभरणंचित्रं देवगंधर्वसेवितम् ॥ अग्रमेयमनाष्टप्यमधर्मबहुलैर्जनैः ६ व्यालैरावारितं घोरैर्दिव्यौषधिविदीपितम् ॥ नाकमावृत्यतिष्ठंतमुच्छ्रयेण महागिरिम् ७ अगम्यं मनसाऽप्यन्यैर्नदीवृक्षसमन्वितम् ॥ नानापतगसंघैश्चनादितं सुमनोहरैः ८ तस्य भृंगमुपाह्वयबहुरत्नाचितं शुभम् ॥ अनंतकल्पमुद्विद्धं सुराः सर्वमहौजसः ९ तेमंत्रयितुमारब्धास्तत्रासीनादिवौकसः ॥ अमृताय समागम्यतपोनियमसंयुताः १० तत्र नारायणो देवो ब्रह्माणमिदमब्रवीत् ॥ चितयत्सुसुरे ष्वेवं मंत्रयत्सुचसर्वशः ११ देवैरसुरसंघैश्च मथ्यतां कलशोदधिः ॥ भविष्यत्यमृतं तत्र मथ्यमाने महोदधौ १२ सर्वौषधीः समावाप्य सर्वरत्नानि चैव ॥ मथेत्स्वमुदधिं देववैत्स्यध्वममृतं ततः १३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि अमृतमंथने सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ततोऽब्र शिखराकारैर्गिरिशृंगैरलंकृतम् ॥ मंदरं पर्वतवरं लताजालसमाकुलम् १ नानाविहंगसंघुष्टं नानादंष्ट्रिसमाकुलम् ॥ किन्नरैरप्सरभिश्च देवैरपि च सेवितम् २ एकादशसहस्राण्योजनानां समुच्छ्रितम् ॥ अधोभूमेः सहस्रेषु तावत्स्वेव प्रतिष्ठितम् ३ तमुद्धर्तुमशक्तवै सर्वदेवगणास्तदा ॥ विष्णुमासीनमभ्येत्य ब्रह्माणं चेदमब्रुवन् ४ भवंतावत्र कुर्वीतां बुद्धिनैः श्रेयसीपराम् ॥ मंदरोद्धरणे यत्नः क्रियतां च हिताय नः ५ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ तथेति चाब्रवीद्विष्णुर्ब्रह्मणा सह भार्गव ॥ अचोदयदमेयात्मा फणींद्रपद्मलोचनः ६ ततोऽनंतः समुत्थाय ब्रह्मणा परिचोदितः ॥ नारायणेन चाप्युक्तस्तस्मिन्कर्मणि वीर्यवान् ७ अथ पर्वतराजानंतमनंतो महाबलः ॥ उज्जहार बलाद्ब्रह्मणः सवनं सवनौकसम् ८ ततस्तेन सुराः सार्धं समुद्रमुपतस्थिरे ॥ तमूचुरमृतस्यार्थे निर्मथिष्यामहे जलम् ९

ऽस्मिन्नितियोगाजलसमुद्रइत्यर्थः विशेषणविशेष्येण बहुलमिति समासः कलशब्दोदधिरुद्धोलाटेषु सौम्यतां कलशः सर्वैरिति वाक्यशेषात् आर्यप्रसिद्धचभविभलेच्छप्रसिद्धापर्यन्तनिर्णयान्युपगमात् १२ वेत्स्यध्वं लप्स्यध्वं १३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारते भावदीपे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ अ ॥ तत इति १।२।३।४।५।६ अनंतः शेषः ७ पर्वतराजानंतमनंतत्वात्समासांतच्छ सवनं सतेनेनेत्यमृतप्रसन्नस्य ध्वं सवनैः सहितं ८ तेन पर्वतवृताऽनंतं तंसमुद्रमुचुः अलंतदेति शेषः ९

१० अकूपरिसमुद्रसमीपे द्वितीयांतपोऽपेत्येत्यध्याहारः अधिष्ठानं गौरवात्कलशमिति मंदरस्थाधारः ११।१२ मथानं मंथनं दंडं नेत्रं मंथनं रज्जुं १३ एकमंतं एकप्रदेशं मुखभागं उपाश्लिष्टाः दंडं घृतवंतः १४ अनंत इति शेषो विष्णुपक्षीयः वासुकेः शिरउत्क्षिप्योत्क्षिप्य भूमावाक्षिपंतस्तनुस्त्रिभिः सुतं विषं स्वयंसोढवानिति भावः १५ वासुकिमुखोत्थं वाग्वादिदेवोपकारायाभूदित्याह वासुकेरिति द्वाभ्यां आक्षिप्यत आक्षिप्यमाणत्वा एतेन मेघस्य धूमज्योतिर्वीतवारिमयत्वमुक्तं १६।१७।१८।१९ जलचरामत्स्यादयः अस्मदादिवत्पार्थिवांशप्रधानशरीराः २० वारुणानिवरुणलोकस्थानि आप्यांश

अपांपतिरयोवाचममाप्यंशोभवेत्ततः ॥ सोढाऽस्मि विपुलं मंदं मंदरभ्रमणादिति १० ऊचुश्च कूर्मराजानमकूपारे सुरासुराः ॥ अधिष्ठानं गिरेरस्य भवान्भवितुमर्हति ११ कूर्मेण तु तथेत्युक्त्वा पृष्ठमस्य समर्पितम् ॥ तं शैलं तस्य पृष्ठस्थं यंत्रेणेंद्रोन्यपीडयत् १२ मंथानं मंदरं कृत्वा तथानेत्रं च वासुकिम् ॥ देवामथितुमारब्धाः समुद्रं निधिमं भसाम् १३ अमृतार्थे पुरा ब्रह्मं स्तथैवासुरदानवाः ॥ एकमंतं मुपाश्लिष्ठानां गराज्ञो महासुराः १४ विबुधाः सहिताः सर्वे यतः पुच्छंततः स्थिताः ॥ अनंतो भगवान् देवो यतो नारायणस्ततः ॥ शिरउत्क्षिप्य नागस्य पुनः पुनरवाक्षिपत् १५ वासुकेरथ नागस्य सहसाऽऽक्षिप्यतः सुरैः ॥ सधूमाः सार्चिषो वातानि प्येतुरसं न्मुखत्वात् १६ ते धूमसंघाः संभूता मेघसंघाः सविद्युतः ॥ अभ्यवर्षन्सुरगणान् श्रमसंतापकं शितान् १७ तस्माच्च गिरिकूटाग्रात्प्रच्युताः पुष्पवृष्टयः ॥ सुरासुरगणान्सर्वान्समंतात्समवाकिन् १८ बभूवात्र महानादो महामेघरवोपमः ॥ उदधेर्मथ्यमानस्य मंदरेण सुरासुरैः १९ तत्र नानाजलचरा विनिष्पिष्टा महाद्रिणा ॥ विलयं समुपाजग्मुः शतशोलवणां भसि २० वारुणानि च भूतानि विविधानि महीधरः ॥ पातालतलवासीनि विलयं समुपानयत् २१ तस्मिंश्च भ्राम्यमाणेऽद्रौ संघृष्य तः परस्परम् ॥ न्यपतन्पतगोपेताः पर्वताग्रान् महाधुमाः २२ तेषां संघर्षजश्चाग्निर्चिभिः प्रज्वलन्मुहुः ॥ विबुद्धिरिव नीलाभ्रमावृणोन्मंदरं गिरिम् २३ ददाहकुंजरांस्तत्र सिंहांश्चैव विनिर्गतान् ॥ विगतासूनि सर्वाणि सत्वानि विविधानि च २४ तमग्निममरश्रेष्ठः प्रदहंतमितस्ततः ॥ वारिणामेघजेनेंद्रः शमयामास सर्वशः २५ ततो नानाविधास्तत्र सुसुबुः सागरां भसि ॥ महाधुमाणां निर्यासा बहवश्चौषधीरसाः २६ तेषाममृतवीर्याणां रसानां पयसैव च ॥ अमरत्वं सुराजग्मुः कांचनस्य च निःस्रवात् २७ ततस्तस्य समुद्रस्य तज्जातमुदकं पयः ॥ रसोत्तमैर्विमिश्रंचततः क्षीरादभूदमृतम् २८ ततो ब्रह्माणमासीनं देवावरदमब्रुवन् ॥ श्रान्ताः स्मसुभृशं ब्रह्मभोजवत्यमृतंचतत् २९ विनानारायणं देवं सर्वेऽन्ये देवदानवाः ॥ चिरारब्धमिदं चापि सागरस्यापि मंथनम् ३० ततो नारायणं देवं ब्रह्मावचनमब्रवीत् ॥ विधत्स्वैषां बलं विष्णो भवानत्र परायणम् ३१ ॥ विष्णुरुवाच ॥ बलंददामि सर्वेषां कर्मैतद्ये समास्थिताः ॥ क्षोभ्यतां कलशः सर्वमंदरः परिवर्त्यताम् ३२

प्रधानदेहानि २१ पर्वताग्रात्पतमानानां द्रुमाणां संघर्षाज्जातोऽग्निः पर्वतं व्याप्नुवंस्तत्र स्थान्पश्चादीन्ददादित्याह त्रिभिस्तस्मिन्नित्यादिभिः २२।२३।२४।२५।२६ तेषां भ्रुवोषधीनां येऽमृतवीर्या रसास्तज्जेन पयसा क्षीरेण कांचनस्य स्वर्णमयस्य पर्वतस्य निःस्रवात् दिव्यप्रभावा नैकमणिभ्योनिःसृता तज्जलाश्च सुराभ्यमृतत्वं जग्मुः २७ ततः पयोनिःस्रवं प्राप्य समुद्रस्य तत्क्षारं उदकं कवणां भसीत्युपक्रमात् पयः क्षीरं जातं यथा क्षारमक्षारं वा जलं गवितृणादिरसं प्राप्य क्षीरं भवति तद्वा इत्यर्थः पयोऽपिरसो तमैर्विमिश्रमस्ति ततो हेतोः क्षीरादभूत्तत् २८।२९।३०।३१।३२

किरीटिनेनराय । तुल्यायासेऽप्यविबुधानाब्धिर्जम्बुखाहरेः ॥ देवास्तु वज्रगाविष्णोः प्रापुरेतादिहोच्यते इति रत्नगर्भः ३१ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाषदीपे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥
एतदिति १ । २ विपणावहेपणकुर्वहे ३ दीव्यविजिगीषस्व दासीभावायमाधादासीकर्तुं त्वदासीभविर्तुर्ब्रूहीत्यर्थः ४ । ५ जिह्मकौटिल्यं ६ नावपद्यंतमानुमोदितवतः ७ । ८ । ९ । १० दंदशूकाः

॥३९॥

ततोऽमृतं सुनिहितमेव च क्रिरेसुराः परां मुदमभिगम्य पुष्कलाम् ॥ ददौ च तं निधिममृतस्य रक्षितुं किरीटिने बलमिदमरैः सह ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि
आस्तीकपर्वणि अमृतमंथनसमाप्तिर्नाम एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ एतत्ते कथितं सर्वममृतं मथितं यथा ॥ यत्र सोऽश्वः समुत्पन्नः श्रीमा
नतुलविक्रमः १ यं निशम्य तदा कद्रुर्विनतामिदमब्रवीत् ॥ उच्चैः श्रवाहिकिं वीर्यं भद्रे प्रब्रूहि माचिरम् २ ॥ विनतो वाच ॥ श्वेत एवाश्वराजोऽयं किं वा त्वमन्यसे शुभे ॥
ब्रूहि वीर्यं त्वमप्यस्य ततोऽत्र विपणावहे ३ ॥ ॥ कद्रुरुवाच ॥ ॥ कृष्णबालमहं मन्ये हयमेनं शुचिस्मिते ॥ एहिसार्धं मया दीव्यदासीभावाय भामिनि ४ ॥ सौति
रुवाच ॥ ॥ एवं ते समयं कृत्वा दासीभावाय वैमिथः ॥ जग्मतुः स्वगृहानेव श्वोऽद्रक्ष्याव इति स्मह ५ ततः पुत्रसहस्रं तु कद्रुर्जिह्मं चिकीर्षती ॥ आज्ञापयामास तदा वा
लाभूत्वां जनप्रभाः ६ आविशध्वं हयं क्षिप्रं दासीनस्यामहं यथा ॥ नावपद्यंत ये वाक्यं तान् शशाप भुजंगमान् ७ सर्पसन्नेवर्तमाने पावको वः प्रधक्ष्यति ॥ जनमेज
यस्य राजर्षेः पांडवेयस्य धीमतः ८ शापमेनं तु शुश्राव स्वयमेव पितामहः ॥ अतिकूरं समुत्सृष्टं कद्रुर्द्विवादतीवहि ९ सार्धं देवगणैः सर्वैर्वाचंतामन्वमोदत ॥ बहुत्वंप्रे
क्ष्य सर्पाणां प्रजानां हितकाम्यया १० तिग्मवीर्यविषाह्येते दंदशूकामहाबलाः ॥ तेषां तीक्ष्णविषवादिप्रजानां च हिताय च ११ युक्तं मा प्राकृतं तेषां परपीडोपसर्पि
णाम् ॥ अन्येषामपि सत्वानां नित्यं दोषपरास्तु ये १२ तेषां प्राणांतिको दंडो दैवेन विनिपात्यते ॥ एवं संभाष्य देवस्तु पूज्य कद्रुं च तां तदा १३ आहूय कश्यपं देव
इदं वचनमब्रवीत् ॥ यदेते दंदशूकाश्च सर्पा जातास्त्वया ज्ञध १४ विषो लब्धनामहाभोगामाश्रिताः परंतप ॥ तत्र मन्युस्त्वया तात न कर्तव्यः कथंचन १५ दृष्टं पु
रातनं ह्येतद्यज्ञे सर्पविनाशनम् ॥ इत्युक्त्वा सृष्टिर्देवस्तं प्रसाद्य प्रजापतिम् ॥ प्रादाद्विषहरीं विद्यां कश्यपाय महात्मने १६ ॥ इति श्रीम० आदिपर्वणि आस्तीकप०
सौपर्णे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ततो रज्ज्यां व्युष्टायां प्रभातेऽभ्युदितैरवौ ॥ कद्रुश्च विनता चैव भगिन्यौ ते तपोधन १ अमर्षिते सुसंरब्धे दा
स्येकृतपणे तदा ॥ जग्मतुस्तुरगं द्रष्टुमुच्चैः श्रवसमंतिकात् २ ददृशातेऽथ ते तत्र समुद्रं निधिमं भसाम् ॥ महातमुदकागाधं क्षोभ्यमाणं महास्वनम् ३ तिमिगि
लझषाकीर्णमकरैरावृतं तथा ॥ सत्त्वैश्च बहुसाहस्रैर्नानारूपैः समावृतम् ४ भीषणैर्विकृतैरन्यैर्घोरैर्जलचरैस्तथा ॥ उग्रैर्नित्यमनाघृष्यं कूर्मग्राहसमाकुलम् ५

भृशं दंशनशीलाः ११ । १२ । १३ । १४ महाभोगामाश्रिताः १५ विषहरीं विषघ्नीं विषहरामिति पाठः १६ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाषदीपे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ५ ॥
तत इति व्युष्टायां व्यतीतायां १ दास्ये विषये २ उदकेनामाधतलस्पर्शं कद्रुः क्षोभ्यमाणं मकरादिभिः ३ । ४ । ५

६ पातालज्वलनोवाडवाभिस्तस्यावाप्तं बांधवं शरणं बंधनमिति पाठेकारागारं ७ । ८ । ९ वेलायादोलआंदोलमंतजेनानिलेन चलं १० । ११ गांधर्वीं विंदतालं भमानेन हेतौ शतप्रत्ययः तेन
हेतुनाविज्ञोभितेन जलेनाविलंब्याप्तं १२ अत्रिणातलावेषिणेति शेषः गांधवं तलं पातालस्यापि तलमधःस्थं अव्ययं पातालादिव्ययेऽप्यविनाशं १३ सेवतः सेवमानस्य युगादिकालशयनं युगं कृतादि
कंस्य आदिभूतो युगादिकालस्तस्मिन् शयनं तत्पभूतं १४ डिं बाहवे डिं बोभयवतामां दस्तद्विआहवे डिं बोभयध्वनावंडे इति मेदिनी । तिग्माहव इति पाठः स्पष्टार्थः १५ वडवा अश्वात् तस्यामुखादुत्पन्नो
आकरं सर्वरत्नानामालयं वरुणस्य च ॥ नागानामालयं रम्यमुत्तमं सरितां पतिम् ६ पातालज्वलनावासमसुराणां च बांधवम् ॥ भयंकरं च सत्वानां पयसां निधिमर्ण
वम् ७ शुभं दिव्यममर्त्यानाममृतस्याकरं परम् ॥ अप्रमेयमर्चित्यं च सुपुण्यजलमद्भुतम् ८ घोरं जलचरावरौ द्रुमैरवनिःस्वनम् ॥ गंभीरावर्तकलिलं सर्व
भूतभयंकरम् ९ वेलादोलानिलचलं क्षोभोद्वेगसमुच्छ्रितम् ॥ वीचीहस्तैः प्रचलितैर्नृत्यंतमिव सर्वतः १० चंद्रवृद्धिक्षयवशादुद्धृतोर्मिसमाकुलम् ॥ पांचज
न्यस्य जननं रत्नाकरमनुत्तमम् ११ गांधिदताभगवता गोविदेनामितौ जसा ॥ वराहरूपिणा चांतर्विक्षोभितजलाविलम् १२ ब्रह्मर्षिणा वतवता वर्षाणां शतमत्रि
णा ॥ अनासादितगांधं पातालतलमव्ययम् १३ अध्यात्मयोगनिद्रां च पद्मनाभस्य सेवतः ॥ युगादिकालशयनं विष्णोरमिततेजसः १४ वज्रपातनसं त्रस्त
मैनाकस्याभयप्रदम् ॥ डिं बाहवार्दितानां च असुराणां परायणम् १५ वडवामुखदीप्ताग्नेस्तोयहव्यप्रदं शिवम् ॥ अगाधपारं विस्तीर्णमप्रमेयं सरित्पतिम् १६ महान
दीभिर्बह्वीभिः स्पर्धयेव सहस्रशः ॥ अभिसार्यमाणमनिशं ददृशाते महार्णवम् ॥ आपूर्यमाणमत्यर्थं नृत्यमानमिवोर्मिभिः १७ गंभीरं तिमिमकरोग्रसंकुलं तं गर्जतं
जलचररावरौ द्रुमादैः ॥ विस्तीर्णं ददृशतुरं वरप्रकाशं ते जगाधं निधिमुरुमं भसामनंतम् १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सौपर्णे एकविंशति
तमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ नागाश्च संविदं कृत्वा कर्तव्यमिति तद्वचः ॥ निःस्नेहवैदहेन्माता असंप्राप्तमनोरथा १ प्रसन्नमोक्षयेदस्मांस्तस्माच्छा
पाच्च भामिनी ॥ कृष्णपुच्छं करिष्यामस्तुरगस्य न संशयः २ तथा हि गत्वा ते तस्य पुच्छे वाला इति स्मृताः ॥ एतस्मिन् तरे ते तु सपत्न्यौ पणिते तदा ३ ततस्ते पणितं
कृत्वा भगिन्यौ द्विजसत्तम ॥ जग्मतुः परयाप्रीत्या परंपारं महोदधेः ४ कद्रुश्च विनता चैव दाक्षायण्यौ विहाय सा ॥ आलोकयंत्यावक्षोभ्यं समुद्रं निधिमं भसाम् ५ वायुना स्ती
वसहसा क्षोभ्यमाणं महास्वनम् ॥ तिमिगिलसमाकीर्णमकरैरावृतं तथा ६ संयुतं बहुसाहस्रैः सत्त्वैर्नानाविधैरपि ॥ घोरैर्घोरमनाघृष्यं गंभीरमतिभैरवम् ७ आकरं सर्व
रत्नानामालयं वरुणस्य च ॥ नागानामालयं चापि सुरम्यं सरितां पतिम् ८ पातालज्वलनावासमसुराणां तथालयम् ॥ भयंकराणां सत्वानां पयसां निधिमव्ययम् ९

१४

दीप्तो योऽस्मिन् स्मैतोयहव्यप्रदं गाधः पारश्चनास्तिस्यस्य सोऽगाधपारस्तं अतएव विस्तीर्णं विशेषेण स्तीर्णं समंतत आस्तीर्णं १६ अभिसार्यमाणमभितोगम्यमानं १७ ते कद्रुविनते अगाधं पूर्वरूप
मार्थं १८ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाषदीपे एकविंशति तमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ नागाश्च संविदं कृत्वा ते द्वादशश्लोकमध्यायं कंचिन्नपठति कांश्चिदत्रत्यान् श्लोकान् पूर्वत्रैव च पठति अन्येतु पंचषा
ण्यंठं पीत्यत्र कोशशुद्धिं न प्रतीमः संविदं मिथ्यालोचनं १ । २ पणिते पणं कृतवत्यौ ३ । ४ उक्तानुक्तविशेषणैः पुनः स्तौति स मुद्रं अक्षोभ्यमित्यादिना ५ । ६ । ७ । ८ । ९

१० । ११ । १२ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावेदीपे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ तमिति १ शशांककिरणवत्प्रख्यादीप्तिर्यस्यततादृशमपिकालवालकृष्णकेशं २ निशम्य
दृष्ट्वा ३ । ४ । ५ कामरूपः इच्छाकृतमेवरूपं यस्य स तथा ६ उद्भासवत्कर्षेण भासमानः ७ और्वोवाडवः ८ विभावसुवर्णि ९ अग्नेमात्वमिति देवानां भ्रमवर्णनमग्निगुरुयोरतिसादृश्यकथनार्थं
१० । ११ । १२ । १३ । १४ अत्रापि पूर्ववत्सुपर्णोपाधिकं ब्रह्मैवस्तुयते नहिविष्णुवाहनेपक्षिमात्रे प्रकृतानि सर्वाणि विशेषणान्यजसा संगच्छन्ते । इन्द्रमिन्द्रवरुणमग्निमाहुरथोदिव्यः स सुपर्णो गुरु

शुभ्रं दिव्यममर्त्यानाममृतस्याकरं परम् ॥ अप्रमेयमचित्यं च सुपुण्यजलसंमितम् १० महानदीभिर्ब्रह्मीभिस्तत्र तत्र सहस्रशः ॥ आपूर्यमाणमत्यर्थं नृत्यंतमिव चो
र्मिभिः ११ इत्येवंतरलतर्रोर्मिसंकुलं ते गभीरं विकसितमंबरप्रकाशम् ॥ पातालज्वलनशिखाविदिपितांगं जतं दुतमभिजग्मतुस्ततस्ते १२ ॥ इति श्रीमहाभारते
आदिपर्वणि सौपर्णे समुद्रदर्शनं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ सौतिरुवाच ॥ तं समुद्रमतिक्रम्य कर्ष्विनतया सह ॥ न्यपततुरगाभ्यां शेनचिरादिवशीघ्रगा
१ ततस्ते तं हयश्रेष्ठं ददृशाते महाजवम् ॥ शशांककिरणप्रख्यं कालवालमुभेतदा २ निशम्य च बहून्वालान् कृष्णान् पुच्छसमाश्रितान् ॥ पिषण्णरूपां विनतां कर्ष्वर्दा
स्येन्ययोजयत् ३ ततः साविनता तस्मिन्पणितेन पराजिता ॥ अभवदुःखसंतप्ता दासी भावं समास्थिता ४ एतस्मिन् तरे चापि गुरुः काल आगते ॥ विनामात्रा महा
तेजाविदार्या डमजायत ५ महासत्वबलोपेतः सर्वाविद्योतयनदिशः ॥ कामरूपः कामगमः कामवीर्यो विहंगमः ६ अग्निराशिरिवोद्भासन्समिद्धोऽतिभयंकरः ॥ विद्यु
द्विस्पष्टपिंगाक्षो युगांतामिसमप्रभः ७ प्रवृद्धः सहस्रापक्षी महाकायो न भोगतः ॥ घोरोघोरस्वनोरौद्रो वन्हिरौर्वइवापरः ८ तं दृष्ट्वा शरणं जग्मुर्देवाः सर्वे विभावसुम् ॥
प्रणिपत्या ब्रुवंश्चैनमासीनं विश्वरूपिणम् ९ अग्नेमात्वं प्रवर्धिष्ठाः कच्चिन्नो न दिधक्षसि ॥ असौ हिराशिः समुहान्समिद्धस्तव सर्पति १० ॥ ॥ अग्निरुवाच ॥
नैतदेवं यथा यूयं मन्यध्वमसुरार्दनाः ॥ गरुडो बलवानेष मम तुल्यश्च तेजसा ११ जातः परमतेजस्वी विनतानंदवर्धनः ॥ तेजोराशिमिमं दृष्ट्वा युष्मान्मोहः समा
विशत् १२ नागक्षयकरश्चैव काश्यपेयो महाबलः ॥ देवानां चाहिते युक्तस्त्वहितो दैत्यरक्षसाम् १३ नभीः कार्या कथंचात्र पश्यध्वंसहितामम ॥ एवमुक्तास्त
दागत्वा गरुडं वाग्भिरस्तुवन् १४ ते दूरादभ्युपेत्यैनं देवाः सर्षिगणस्तदा ॥ देवा ऊचुः ॥ त्वमपि स्त्वं महाभाग स्त्वं देवः पतगेश्वरः १५ त्वं प्रभुस्तपनः सूर्यः परमेष्ठी
प्रजापतिः ॥ त्वमिन्द्रस्त्वं हयमुखस्त्वं शरस्त्वं जगत्पतिः १६ त्वं मुखं पद्मजो विप्रस्त्वमग्निः पवनस्तथा ॥ त्वं हि धाता विधाता च त्वं विष्णुः सुरसत्तमः १७

त्मान् । एकं सद्रिप्रावहुयावदत्यप्रियमं मातरिश्चानमाहुः इति श्रुते रेंद्रादिवहुप्रकारेण सदेवैः क्रमुच्यत इत्यवगमात् ऋषिः प्रणवरूपो मंत्रः मंत्राणां सर्वेषां द्रष्टामधुच्छंद आदिरूपो वा महाभागः कृत्स्नस्य यज्ञ
स्य भोक्ता देवोद्योतमानः पतगानां जीवपक्षिणामीश्वरोऽतिशीघ्रगोवा । तद्धावतोऽन्यानत्येति शब्धदिति श्रुतेः १५ प्रभुश्चेतनाचेतनस्य कृत्स्नस्याधिष्ठाता तपनस्तपतीतितपनोऽतकर्ता सूर्यः सूते
इति सूर्योत्पादकः उपादानमित्यर्थः परमेष्ठी हिरण्यगर्भरूपेण प्रजापतिर्देसादिरूपेण च निमित्तमपीत्यर्थः त्वमिन्द्रो देवराजः हयमुखो हयग्रीवावतारः त्वं शरो महादेवस्य त्रिपुरवधे बाणभूतो विष्णुः १६
त्वं मुखं ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत् इति श्रुतेः पद्मजश्चतुर्मुखः विप्रो विज्ञानवान् अग्निर्वीर्युश्चेत्यादिसर्वदेवतात्मा धाता चितिः विधाता मायेति प्राग्व्याख्यातमेव विष्णुर्व्यापकः सुरसत्तमो देवेश्वरः १७

महान्महत्त्वं अभिभूः अभितो भवतीत्यभिभूरभिमानोऽहंकार इत्यर्थः । शश्वत्सर्वदा अमृतमविकृतं महद्यशः । तस्य नाम महद्यश इति श्रुतेर्निर्गुणं ब्रह्म त्वं प्रभाः सूर्यो दीनां तेजांसि त्वमभिप्रेतं बुद्धिघातिः
प्राणरक्षणं १८ बलस्य पुण्यस्य ऊर्मिमान्सागरः अतएवादीमं रजआदिनाऽनुपक्षीणं स्तव्यस्य सः अतएव समृद्धिरेवार्थं तद्वान् दुर्धर्षहोयुद्धे त्वत्तः सृतं निर्गतं सर्वं अधीनकीर्तेपुण्यश्लोक अनागतादि च त्वमेव
१९ उत्तमश्चिन्मात्रः चराचरचेतनाचेतनस्थावरजंगमं वा गभस्तिभिर्बुद्धिज्ञानैः भानुरिव किरणैः अवभाससे घटादिज्ञानरूपेण यथोक्तं । परागर्थं प्रमेयेषु या फलत्वेन संमता । संवित्सेवेह मेयोऽर्थो विदां
तोक्तिप्रमाणतः इति । भानुमतः सूर्यस्य अंतको मृत्युः ध्रुवावृक्षराक्षरं प्रधानपुरुषात्मकं २० युगपरिवर्त्तनं सहस्रकृत्वो जायमानं तस्यां तस्तत्कर्ता कालस्यापि काल इत्यर्थः २१ खगेश्वरमुपेत्य समीपे गत्वा

त्वमहानभिभूः शश्वदमृतं त्वमहद्यशः ॥ त्वं प्रभास्त्वमभिप्रेतं त्वं नृणां मनुत्तमम् १८ बलोर्मिमान्साधुरदीनसत्त्वः समृद्धिमान्दुर्विषहस्त्वमेव ॥ त्वत्तः सृतं सर्वमही
नकीर्तेह्यनागतं चोपगतं च सर्वम् १९ त्वमुत्तमः सर्वमिदं चराचरं गभस्तिभिर्भानुरिवावभाससे ॥ समाक्षिपन् भानुमतः प्रभां मुहुस्त्वमतकः सर्वमिदं ध्रुवाधुवम् २० दिवा
करः परिकुपितो यथा दहेत्प्रजास्तथा दहसि दृताशनप्रभ ॥ भयंकरः प्रलयइवाग्निरुत्थितो विनाशयन् युगपरिवर्त्तनांतकः २१ खगेश्वरं शरणमुपागता वयं महौजसंज्व
लनसमानवर्चसम् ॥ तडित्प्रभं वितिमिरमभ्रगोचरं महाबलं गरुडमुपेत्य त्वेचरम् २२ परावरं वरदमजय्य विक्रमंतवौ जसा सर्वमिदं प्रतापितम् ॥ जगत्प्रभो तत्सुवर्ण
वर्चसा त्वं पाहिसर्वाश्च सुरान्महात्मनः २३ भयान्वितानभसि विमानगामिनो विमानिता विपथगतिं प्रयाति ते ॥ ऋषेः सुतस्त्वमसि दयावतः प्रभो महात्मनः खगवर
कश्यपस्य ह २४ समाकुप्यः कुरु जगतो दयां परां त्वमीश्वरः प्रशममुपैहि पाहिनः ॥ महाशनिस्फुरितसमस्वनेन ते दिशोऽंबरं त्रिदिवमियं च मेदिनी २५ चलंति नः खग
हृदयानि चानि शनिगृह्यतां वपुरिदमग्निसन्निभम् ॥ तव युत्तिकुपितछातां तसन्निभानि शम्यन्श्चलति मनोऽव्यवस्थितम् ॥ प्रसीदनः पतगपते प्रयाचतां शिवश्च नो भवभ
गवः सुखावहः २६ एवंस्तुतः सुपर्णस्तु देवैः सर्षिगणैस्तदा ॥ तेजसः प्रतिसंहारमात्मनः सचकार ह २७ ॥ इति श्रीम० आ० आ० सौपर्णे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥
॥ सौतिरुवाच ॥ सश्रुत्वाऽथात्मनो देहं सुपर्णः प्रेक्ष्य च स्वयम् ॥ शरीरप्रतिसंहारमात्मनः संप्रचक्रमे १ ॥ सुपर्ण उवाच ॥ न मे सर्वाणि भूतानि विभियुर्देहदर्शनात् ॥ भी
मरूपात्समुद्दिग्नास्तस्मात्तेजस्तु संहरे २ ॥ सौतिरुवाच ॥ ततः कामगमः पक्षी कामवीर्यो विहंगमः ॥ अरुणं चात्मनः पृष्ठमारोप्य सपितुर्गृहात् ३ मातुरंतिकमागच्छ
त्परं तीरं महोदधेः ॥ तत्रारुणश्च निक्षिप्तो दिशं पूर्वां महाद्युतिः ४ सूर्यस्तेजोभिरत्युग्रैर्लोकान्दग्धुमनायदा ॥ रुरुवाच ॥ किमर्थं भगवान्सूर्यो लोकान्दग्धुमनास्तदा ५

वयं शरणमुपागता इति संबंधः २२ परावरं कारणं कार्यं च अजय्यो जेतुमशक्यो विक्रमो यस्य तं २३ विमानगामिनो देवाः विमानिताः पराजिताः विपथगतिं हीममार्गानुसृतिं २४ सत्त्वं माकुप्यः क्रोधं माकार्षीः
महाशनेः स्फुरितं तेन समस्तुल्यः स्वनः शब्दस्तेन दिशश्चलंतीत्युत्तरादपकृष्यते २५ निगृह्यतां संक्षिप्तं क्रियतां अव्यवस्थितमिति च्छेदः व्याकुलमित्यर्थः २६ । २७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भार
तभावेदीपे त्रयोविंशतितमोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ सहति ससुपर्णः स्तुतिव्याजेन देवैर्बोधितस्तेभ्य आत्मनो देहं स्वरूपं श्रुत्वा प्रेक्ष्यानुभूय च सर्वभूताभयाय सौम्यो बभूवेत्यर्थः १ समुद्रिमाजना इति शेषः
२ अरुणं मातुर्विवशतया यत्र कुत्रापि स्थितं ३ सूर्यो दग्धुमनायदाऽभूत्तदा पूर्वादिशंगत्वा तत्र सूर्यस्याग्नेऽरुणो निक्षिप्त इति योज्यं ४ । ५

आदित्यस्यमूर्तिबहुत्वेनचंद्रादित्यैरितिबहुवचनं ६ चंद्रादित्यैकत्वंचसमाहारात् ग्रहेणराहुणाग्रहणेनवा ७ सुराणामर्थायहिताय ८ संहतेमर्षयन्ति सहदेवैरितिपाठेदिवौकसउपदेवामरीच्यादयःप्रजाप
तयः ९ तस्मादस्ताचलंगत्वेतिल्यब्लोपेपंचमी १० संतापयतसमतापयत अडभावार्थः तिरोभूतएवसन्नेवंदहत्युदयेतुभस्मीकरिष्यतिलोकानित्याह ततइत्यादिना ११ । १२ । १३ । १४ दृश्य

किमस्यापहतं देवैर्येनेमंमन्युराविशत् ॥ प्रमतिरुवाच ॥ चंद्रादित्यैर्यदाराहुराख्यातोह्यमृतं पिबन् ६ वैरानुबंधं कृतवांश्चंद्रादित्येतदाज्जघ ॥ वध्यमानेग्रहेणा
थआदित्येमन्युराविशत् ७ सुरार्थायसमुत्पन्नोरोपोराहोस्तुमां प्रति ॥ बह्वनर्थकरं पापमेकोऽहंसमवाप्नुयाम् ८ सहायएवकार्येपुनचकृच्छ्रेषुदृश्यते ॥ पश्यन्तिग्रस्य
मानंमांसंहतेवैदिवौकसः ९ तस्माल्लोकविनाशार्थं ह्यवतिष्ठेनसंशयः ॥ एवंकृतमतिःसूर्योह्यस्तमभ्यगमद्विरिम् १० तस्माल्लोकविनाशायसंतापयतभास्करः ॥
ततोदेवानुपागम्यप्रोचुरेवंमहर्षयः ११ अद्यार्धरात्रसमयेसर्वलोकभयावहः ॥ उत्पत्स्यतेमहान्दाहस्रैलोक्यस्यविनाशनः १२ ततोदेवाःसर्षिगणाउपगम्य
पितामहम् ॥ अबुवन्किमिवेहाद्यमहदाहकृतंभयम् १३ नतावदृश्यतेसूर्यःक्षयोऽयंप्रतिभातिच ॥ उदितेभगवन्भानौकथमेतद्विष्यति १४ ॥ पितामहउवाच॥
एषलोकविनाशायरविरुद्यंतुमुद्यतः ॥ दृश्यन्नेवहिलोकान्सभस्मराशीकरिष्यति १५ तस्यप्रतिविधानंचविहितंपूर्वमेवहि ॥ कश्यपस्यसुतोधीमानरुणेत्याभि
विश्रुतः १६ महाकायोमहातेजाःसस्थास्यतिपुरोरेवे ॥ करिष्यतिचसारथ्यंतेजश्चास्यहरिष्यति १७ लोकानांस्वस्तिचैवंस्यादृषीणांचदिवौकसाम् ॥
॥ प्रमतिरुवाच ॥ ततःपितामहाज्ञातःसर्वचक्रेतदाऽरुणः १८ उदितश्चैवसविताह्यरुणेनसमावृतः ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंयत्सूर्यमन्युराविशत् १९ अरुणश्चय
थैवास्यसारथ्यमकरोत्प्रभुः ॥ भूयएवापरंप्रश्रंशुपूर्वमुदाहृतम् २० ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सौपर्णेचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥
॥ सौतिरुवाच ॥ ततःकामजमःपक्षीमहावीर्योमहाबल ॥ मातुरंतिकमागच्छत्परंपारंमहोदधेः १ यत्रसावितातस्मिन्पणितेनपराजिता ॥ अतीवदुः
खसंतप्तादासीभावमुपागता २ ततःकदाचिद्विनतांप्रणतांपुत्रसन्निधौ ॥ कालेचाहूयवचनंकहूरिदमभाषत ३ नागानामालयंभद्रेसुरम्यंचारुदर्शनम् ॥
समुद्रकुक्षावेकंतेतत्रमांविनतेनय ४ ततःसुपर्णमातातामवहत्सर्पमातरम् ॥ पन्नगान्गरुडश्चापिमातुर्वचनचोदितः ५ समूर्यमभितोयातिवैनतेयोविहंगमः ॥
सूर्यरश्मिप्रतप्ताश्चमूर्छिताःपन्नगाऽभवन् ६ तदवस्थान्सुतान्दृष्ट्वाकद्वःशक्रमथास्तुवत् ॥ नमस्तेसर्वदेवेशनमस्तेबलसूदन ७ नमुचिघ्ननमस्तेऽस्तुसहस्राक्षश
चीपते ॥ सर्पाणांसूर्यतप्तानांवारिणात्वंष्टुवोभव ८ त्वमेवपरमंत्राणमस्माकममरोत्तम ॥ ईशोह्यसिपयःस्रष्टुंत्वमनल्पंपुरंदर ९

अपश्यन् कंडूदेराकृतिगणत्वाद्दृशोरपिस्वार्थेयक् १५ प्रतिविधानंप्रतीकारः १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥
ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ अभितःसंमुखं पन्नगाऽभवन् संशिरार्थः ६ अत्रापींशोपाधिकंमन्त्रस्तुयते नमस्तेइत्यादिना लोकस्रष्टृत्वसंहर्तृत्वादेस्तद्विगदर्शनात् ७ । ८ । ९

१० । ११ ज्योतिश्चिद्रूपं १२ सर्वममृतंमोक्षः आपेक्षिकेह्यमृतत्वेसर्वत्वंनास्ति मोक्षेऽवशिष्यमाणंयद्रूपंतत्त्वमेवेत्यर्थः सोमईश्वरः परमैःश्रेष्ठैरर्चितः । 'सोमःपवतेजनितामतीनांजनितादिवोजनि
तापृथिव्याः । जनिताग्नेर्जनितासूर्यस्यजनिर्तेद्रस्यजनिर्तोतविष्णोः' इतिश्रुतिप्रसिद्धः १३ बहुलःकृष्णपक्षः १४ कालोपादानत्वात्तद्रूपत्वमुक्त्वाभूव्योमांबुरूपत्वमाह त्वमुत्तमेति १५ यज्ञभीक्ताऽ
पितृमेवेत्याह महायशाइति १६ यज्ञफलदोऽपित्वमेवेत्याह त्वंविप्रैरिति त्वद्धेतोस्त्वत्प्राप्तये । विविदिषंतियज्ञेनेत्यादिश्रुतेः वेदांगानिषद्यज्ञसाहुण्यार्थं तत्रशिक्षापाठशुद्ध्यर्थं । कल्पःप्रयोगज्ञानार्थः ।

त्वमेवमेघस्त्वंवायुस्त्वमग्निर्विद्युतोऽंबरे ॥ त्वमभ्रगणविक्षेप्तात्वामेवाहुर्महाघनम् १० त्वंघ्नमतुलंघोरंघोषवांस्त्वंबलाहकः ॥ स्रष्टात्वमेवलोकानांसंहर्ताचापरा
जितः ११ त्वंज्योतिःसर्वभूतानांत्वमादित्योविभावसुः ॥ त्वंमहदूतमाश्चर्यंत्वंराजात्वंसुरोत्तमः १२ त्वंविष्णुस्त्वंसहस्राक्षस्त्वंदेवस्त्वंपरायणम् ॥ त्वंसर्वममृतंदे
वत्वंसोमःपरमर्चितः १३ त्वंमुहूर्तस्तिथिस्त्वंचत्वंलवस्त्वंपुनःक्षणः ॥ शुक्रस्त्वंबहुलस्त्वंचकलाकाष्ठादुटेस्तथा ॥ संवत्सरर्तव्योमासारजन्यश्चदिनानिच १४
त्वमुत्तमासगिरिवनावसुंधरासभास्करंविमिरमंबरंतथा ॥ महोदधिःसतिमितिमिगिलस्तथामहोर्मिमानबहुमकरोद्भाषाकुलः १५ महायशास्त्वमितिसदाऽभि
पूज्यसेमनीषिभिर्मुदितमनामहर्षिभिः ॥ अभिश्रुतःपिबसिचसोममध्वरेषद्रुतान्यापिचहर्षांषिभूतये १६ त्वंविप्रैःसततमिहेज्यसेफलार्थंवेदांगेष्वतुलबलौघगी
यसेच ॥ त्वद्धेतोर्यजनपरायणाद्विजेद्रावेदांगान्यभिगमयंतिसर्वयत्नैः १७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सौपर्णेपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥
॥ सौतिरुवाच ॥ एवंस्तुतस्तदाकद्वभगवान्हरिवाहनः ॥ नीलजीमूतसंघातैःसर्वमंबरमावृणोत् १ मेघानांज्ञापयामासवर्षध्वममृतंशुभम् ॥ तेमेघामुमुचुस्तो
यंप्रभूतंविद्युदुज्ज्वलाः २ परस्परमिवात्यर्थंजर्जतःसततंदिवि ॥ संवर्तितमिवाकाशंजलदैःसुमहादुतैः ३ सृजद्विरतुलंतोयमजस्रंसुमहारवैः ॥ संप्रवृत्तमिवाकाशं
घारोर्मिभिरनेकशः ४ मेघस्तनितनिर्घोषैर्विद्युत्पघनकंपितैः ॥ तैर्मेघैःसततासारंवर्षद्विरनिशंतदा ५ नष्टचंद्रार्ककिरणमंबरंसमपद्यत ॥ नागानामुत्तमोहर्षस्त
थावर्षतिवासवे ६ आपूर्यतमहीचापिसलिलेनसमंततः ॥ रसातलमनुप्राप्तंशीतलंविमलंजलम् ७ तदाभूरभवच्छन्नाजलोर्मिभिरनेकशः ॥ रामणीयकमाग
च्छन्मात्रासहभुजंगमाः ८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सौपर्णेषड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ संप्रहृष्टास्ततोनागा
जलधाराप्लुतास्तदा ॥ सुपर्णेनोह्यमानास्तेजग्मुस्तंद्वीपमाशुवै १ तंद्वीपंमकरावासंविहितंविश्वकर्मणा ॥ तत्रतेलवणंघोरंददृशुःपूर्वमागताः २

व्याकरणमूहादिसिद्धयर्थं । छंदोगायत्र्योयाज्यानुवाक्याभवंतीतिविध्यपेक्षितगायत्र्यादिज्ञानार्थं । निरुक्तंवेदार्थज्ञानार्थं । ज्योतिषंकर्मकालज्ञानार्थमिति एतामेववेदांगानि १७ ॥ इति आदिपर्वणि
नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ एवमिति हरयोऽश्वावाहनेरथेयस्यहरिवाहनः १ । २ संवर्तितं संवर्तः कल्पांतः संजातोऽस्मिन्नितिसंवर्तितमिव ३ । ४ सततासारमनव
च्छिन्नधारासंपातंयथास्यात्तथा ५ । ६ । ७ रामणीयकंद्वीपविशेष ८ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ अ ॥ ॥ अ ॥ ॥ संप्रहृष्टा
इति तंद्वीपंरामणीयकमेव १ लवणंलवणासुरंपूर्वददृशुः पुनर्गमनेसनास्तीतिभावः २

३ पद्माकरैःसरोभिः ४ हृदेर्नदीषुगंभीरप्रदेशैः ५ । ६ । ७ मनःसंहर्षायजातमनःसंहर्षजं जनेःसर्वविभक्त्युपपदादुः । प्रजापतेर्योमनःसंहर्षःसंकल्पोऽहोसस्तज्जवा ८ सर्वैर्गुणैरिति शेषः ९ । १०
सुरम्यमितोऽपिरमणीयं ११ । १२ दुर्योगादृष्टभावात् वितथंशुक्लेऽपिकृष्णत्वंदृष्ट्वा सपैर्वालभूतैः उपधिनाच्छलेन १३ । १४ धनक्रीतोविद्यार्थीपणजितोवादास्यं करोति तेषांमुक्तिर्दानेनविद्याया
सुपर्णसहिताःसर्पाःकाननंचमनोरम् ॥ सागरांबुपरिक्षिप्तं पक्षिसंघनिनादितम् ३ विचित्रफलपुष्पाभिर्वनराजिभिरावृतम् ॥ भवनैरावृतंरम्यैस्तथापद्माकरैर
पि ४ प्रसन्नसलिलैश्चापिहृदैर्दिव्यैर्विभूषितम् ॥ दिव्यगंधवहैःपुण्यैर्मारुतैरुपवीजितम् ५ उत्पत्तिरिववाकाशंवृक्षैर्मलयजैरपि ॥ शोभितंपुष्पवर्षाणिमुंचाद्भि
र्मारुतोद्धतैः ६ वायुविक्षिप्तकुसुमैस्तथाऽन्यैरपिपादपैः ॥ किरद्विरिवतत्रस्थान्नागान्पुष्पांबुष्टिभिः ७ मनःसंहर्षजंदिव्यगंधर्वाप्सरसांप्रियम् ॥ मत्तभ्रमरसं
घुष्टंमनोज्ञाकृतिदर्शनम् ८ रमणीयंशिवंपुण्यंसर्वैर्जनमनोहरैः ॥ नानापक्षिरुतंरम्यंकद्रूपुत्रप्रहर्षणम् ९ तत्तेवनंसमासाद्यविज-हुःपन्नगास्तदा ॥ अब्रुवंश्वमहा
वीर्यसुपर्णपतगेश्वरम् १० वहास्मानपरंद्वीपंसुरम्यंविमलोदकम् ॥ त्वंहिदेशान्बहून्रम्यान्वजन्पश्यसिखेचर ११ सविचित्राब्रवीत्पक्षीमातरंविनतांतदा ॥ किं
कारणंमयामातःकर्तव्यंसर्पभाषितम् १२ ॥ विनतोवाच ॥ दासीभूतास्मिदुर्योगात्सपत्न्याःपतंगोतम ॥ पणंवितथमास्थायसपैरुपधिनाकृतम् १३ तस्मिंस्तु
कथितेमात्राकारणेगगनेचरः ॥ उवाचवचनंसर्पास्तेनदुःखेनदुःखितः १४ किमाहृत्यविदित्वावाकिंवाकृत्वेहपौरुषम् ॥ दास्याद्भोविप्रमुच्येतथ्यंवदतलेलिहाः १५
॥ सौतिरुवाच ॥ श्रुत्वातमब्रुवन्सर्पाआहरामृतमोजसा ॥ ततोदास्याद्विप्रमोक्षोभवितातवखेचर १६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणि आस्तीकपर्वणिसौपर्णे
सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ इत्युक्तोगरुडःसर्पैस्ततोमातरमब्रवीत् ॥ गच्छाम्यमृतमाहर्तुंभक्ष्यमिच्छामिवेदितुम् १ ॥ विनतोवाच ॥
समुद्रकुक्षावेकांतेनिषादालयमुत्तमम् ॥ निषादानांसहस्राणितान्भुक्त्वाऽमृतमानय २ नचतेब्राह्मणंहंतुंकार्याबुद्धिःकथंचन ॥ अवध्यःसर्वभूतानांब्राह्मणो
ह्यनलोपमः ३ अग्निरकोविषंशस्त्रंविप्रोभवतिकोपितः ॥ गुरुर्हिंसर्वभूतानांब्राह्मणःपरिकीर्तितः ४ एवमादिभीरूपैस्तुसतांवैब्राह्मणोमतः ॥ सतेतातनहंतव्यः
संकुद्धेनापिसर्वथा ५ ब्राह्मणानामभिद्रोहोनकर्तव्यःकथंचन ॥ नह्येवमग्निर्नादित्योभस्मकुर्यात्तथाऽनघ ६ यथाकुर्यादभिकुद्धोब्राह्मणःसंशितव्रतः ॥ तदेतैर्विविधै
र्लिंगैस्त्वंविद्यास्तंद्विजोत्तमम् ७ भूतानामग्रभूर्विप्रोवर्णश्रेष्ठःपितागुरुः ॥ ॥ गरुडउवाच ॥ ॥ किंरूपोब्राह्मणोमातःकिंशीलःकिंपराक्रमः ८ किंस्विद
ग्निनिभोभातिकिंस्वित्सौम्यप्रदर्शनः ॥ यथाऽहमभिजानीयांब्राह्मणलक्षणैःशुभैः ९ तन्मेकारणतोमातःपृच्छतोवकुर्महसि ॥ विनतोवाच ॥ यस्तेकंठमनुप्राप्तो
निर्गर्णबडिशंयथा १० दहेदंगारवत्पुत्रतंविद्याद्ब्राह्मणर्षभम् ॥ विप्रस्त्वयानहंतव्यःसंकुद्धेनापिसर्वदा ११

भेनपणांतरजयेनवाभवतीतिकिमेतेषुमयाकर्तव्यमित्याह किमेति लेलिहाःभोसर्पाः १५ । १६ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभादीये सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ इत्युक्तइति १ । २
३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ बडिशंमत्स्यादिधरणार्थोगलग्रहः १० । ११

हार्दोत्स्नेहात् १२ । १३ विप्रकृतावधिता १४ । १५ इहासतीतिपाठेआसीना । बक्षिडोडित्करणाज्ज्ञापकादमुदात्तेत्वलक्षणस्यात्मनेपदस्यानित्यत्वादासेःशतप्रत्ययः । स्वास्तिकारेकल्याणकरणे
अरिष्टनिर्विघ्नयथास्यात्तथा १६ कालेसमये १७ भूधरजान्पर्वतजान्बृहन् १८ भुजंगभोजिनोगरुडस्य १९ । २० परिचपलस्तेषांग्रहणायसर्वतोभ्रमन् २१ ॥ ॥ इतिआदिपर्वणिनी
प्रोवाचचैनंविनतापुत्रहार्दादिदंवचः ॥ जठरेनचजीर्येद्यस्तंजानीहिद्विजोत्तमम् १२ पुनःप्रोवाचविनतापुत्रहार्दादिदंवचः ॥ जानंत्यप्यतुलंवीर्यमाशीर्वादपरा
यणा १३ प्रीतापरमदुःखार्तानागैर्विप्रकृतासती ॥ ॥ विनतोवाच ॥ ॥ पक्षौतेमारुतःपातुचंद्रसूर्यौचपृष्ठतः १४ शिरश्चपातुवन्निस्तेवसवःसर्वतस्तनुम् ॥
अहंचतेसदापुत्रशांतिस्वस्तिपरायणा १५ इहासीनाभविष्यामिस्वस्तिकारेरतासदा ॥ अरिष्टंजपंधानंपुत्रकार्यार्थसिद्धये १६ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ततः
समातुर्वचनंनिशम्यवितत्यपक्षौनभउत्पपात ॥ ततोनिषादान्बलवानुपागतोबुभुक्षितःकालइवांतकोऽपरः १७ सतान्निषादानुपसंहरंस्तदारजःसमुद्रयनभःस्पृ
शंमहत ॥ समुद्रकुक्षौचविशोषयन्पयःसमीपजान्भूधरजान्विचालयन् १८ ततःसचक्रेमहदानंतदानिषादमार्गंप्रतिरुध्यपक्षिराट् ॥ ततोनिषादास्त्वरिताः
प्रवव्रजुर्यतोमुखंतस्यभुजंगभोजिनः १९ तदाननंविहृतमतिप्रमाणवत्समम्ययुर्गगनमिवादितःस्वगाः ॥ सहस्रशःपवनरजोविमोहितायथाऽनिलप्रचलितपाद
पेवने २० ततःखगोवदनमभिप्रतापनःसमाहरत्परिचपलोमहाबलः ॥ निषूदयन्बहुविधमत्स्यजीविनोबुभुक्षितोगगनचरेश्वरस्तदा २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआ
दिपर्वणि आस्तीकपर्वणिसौपर्णे अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ तस्यकंठमनुप्राप्तोब्राह्मणःसहभार्यया ॥ दहन्दीसइवांगारस्तमुवाचां
तारिक्षगः १ द्विजोत्तमविनिर्गच्छतूर्णमास्यादपावृतात् ॥ नहिमेब्राह्मणोवध्यःपापेष्वपिरतःसदा २ ब्रुवाणमेवंगरुडंब्राह्मणःप्रत्यभाषत ॥ निषादीममभार्येयं
निर्गच्छतुमयासह ३ ॥ ॥ गरुडउवाच ॥ ॥ एतामपिनिषादींस्त्वंपरिगृह्याशुनिष्पत ॥ कूर्णसंभावयात्मानमजीर्णममतेजसा ४ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥
ततःसविप्रोनिष्क्रांतोनिषादीसहितस्तदा ॥ वर्जयित्वाचगरुडमिष्टदेशंजगामह ५ सहभार्येविनिष्क्रांतेतस्मिन्विप्रेचपक्षिराट् ॥ वितत्यपक्षावाकाशमुत्पपातमनो
जवः ६ ततोऽपश्यत्सपितरंपृष्ठश्चाख्यातवान्पितुः ॥ यथान्यायममेयात्मातंचोवाचमहानृषिः ७ ॥ कश्यपउवाच ॥ कश्चिद्रःकुशलंनित्यंभोजनेबहुलंसुत ॥
कश्चिच्चमानुषेलोकेतवान्निविद्यतेबहु ८ ॥ ॥ गरुडउवाच ॥ ॥ मातामेकुशलाश्वतथाभ्रातातथाहहम् ॥ नहिमेकुशलंतातभोजनेबहुलेसदा ९ अहंहिसर्पैः
प्रहितःसोममाहर्तुमुत्तमम् ॥ मातुर्दास्यविमोक्षार्थमाहरिष्येतमद्यै १० मात्राचात्रसमादिष्टोनिषादान्भक्षयेतिह ॥ नचमेतत्तिरभवद्भक्षयित्वासहस्रशः ११
तस्माद्भक्षंत्वमपरंभगवन्प्रदिशस्वमे ॥ यदुक्त्वाऽमृतमाहर्तुंसमर्थःस्यामहंप्रभो १२

लंकंठीये भारतभादीये अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ तस्येति १ । २ । ३ संभावयसंजीवय ४ । ५ । ६ पृष्ठआख्यातनांश्वक्ष्यमाणरीत्या ७ वीर्युष्माकं मातृभ्रात्रये
क्षयाबहुत्वं ८ भोजनेबहुलेविषयेममकुशलंनहि पूर्णहारस्याभावात् ९ सोमममृतं १० । ११ । १२

१३ कूर्माग्रजं कूर्मभूतज्येष्ठभ्रातरं १४ । १५ । १६ विभागं कारं व्याप्तीति कीर्तयत्येव ननु कृतवान् १७ । १८ । १९ अंतरेषु चिच्छेदेषु तंति अम्योन्यस्य चिच्छेदाणि बहुलीकृत्य नाशहेतुं वैरमु
हीपयतीत्यर्थः २० 'कनिष्ठान् पुत्रवत्पश्येज्येष्ठो भ्राता पितुः समः' इति गुरुशास्त्रेऽलंघनीये शास्त्रेऽनिबद्धानामतिशकिनां मर्यादाभंगभयेन २१ । २२ । २३ आख्यानतात्पर्यमाह एवमिति
क्षुत्पिपासाविधातार्थं भक्ष्यमारुह्य तु मे भवान् ॥ ॥ कश्यप उवाच ॥ ॥ इदं सरोमहापुण्यं देवलोकेऽपि विश्रुतम् १३ यत्र कूर्माग्रजं हस्ती सदा कर्षत्यवाङ्मुखः ॥ तयो
जन्मांतरे वैरं संप्रवक्ष्याम्य शेषतः १४ तन्मे तत्त्वं निबोध स्वयत्प्रमाणौ च तावुभौ ॥ आसीद्विभावसुर्नाम महर्षिः कोपनो भृशम् १५ भ्राता तस्यानुजश्चासीत् सुप्रतीको
महातपाः ॥ सनेच्छति धनं भ्राता सैकस्थं महाभुनिः १६ विभागं कीर्तयत्येव सुप्रतीको हि नित्यशः ॥ अथाब्रवीच्च तं भ्राता सुप्रतीकं विभावसुः १७ विभागं बहवो मो
हात्कर्तुमिच्छंति नित्यशः ॥ ततो विभक्तास्त्वन्योऽन्यं विकुध्यन्तेऽर्थमोहिताः १८ ततः स्वार्थपरान्मूढान् पृथग्भूतान् स्वकैर्धनैः ॥ विदित्वा भेदं यत्ते तान मित्रा मित्र
रूपिणः १९ विदित्वा चापरे भिन्नान्तरेषु पतंत्यथ ॥ भिन्नानाम तु लोनाशः क्षिप्रमेव प्रवर्तते २० तस्माद्विभागं भ्रातृणां प्रशंसंति साधवः ॥ गुरुशास्त्रे निबद्धाना
मन्योन्येनाभिंशकिनाम् २१ नियंतुं न हि शक्यस्त्वं भेदतो धनमिच्छसि ॥ यस्मात्तस्मात्सुप्रतीकहस्तित्वं समवाप्स्यसि २२ शप्तस्त्वेवं सुप्रतीको विभावसु मथाब्र
वीत् ॥ त्वमप्यंतर्जलचरः कच्छपः संभविष्यसि २३ एवमन्योन्यशापातौ सुप्रतीकविभावसू ॥ गजकच्छपतां प्राप्तावर्था र्थमूढचेतसौ २४ रोषदोषानुबंणेण तीर्थ
ग्योनिगतावुभौ ॥ परस्परद्वेषरतौ प्रमाणबलदर्पितौ २५ सरस्यस्मिन् महाकायौ पूर्ववैरानुसारिणौ ॥ तयोरन्यतरः श्रीमान्समुपैति महागजः २६ यस्य ब्रंहितश
ब्देन कूर्मोऽप्यंतर्जलेशयः ॥ उत्थितोऽसौ महाकायः कृत्स्नं विक्षोभयन्सरः २७ यं दृष्ट्वा वेष्टितकरः पतत्येष गजोजलम् ॥ दंतहस्ताग्रलांगूलपादे वेगेन वीर्यवान् २८
विक्षोभयंस्ततो नागः सरोवरदुरुषाकुलम् ॥ कूर्मोऽप्यभ्युद्यत शिरायुद्धायाभ्येति वीर्यवान् २९ षड्छित्तो योजनानि गजस्तद्विगुणायतः ॥ कूर्मस्त्रियोजनोत्से
धो दशयोजनमंडलः ३० तावुभौ युद्धसंतौ परस्परवधैषिणौ ॥ उपयुज्याथु कर्मदंसाधये हितमात्मनः ३१ महाभयनसंकाशं तं भुक्त्वाऽमृतमानय ॥ महागिरिसम
प्रख्यं घोररूपं च हस्तिनम् ३२ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा गरुडं सोऽथ मांगल्यमकरोत्तदा ॥ युध्यतः सह देवैस्ते युद्धे भवतु मंगलम् ३३ पूर्णकुंभो द्विजागा
वो यच्चान्यत्किंचिदुत्तमम् ॥ शुभं स्वस्त्ययनं चापि भविष्यति तवांडज ३४ युध्यमानस्य संग्रामे देवैः सार्धं महाबल ॥ ऋचो यजूंषि सामानि पवित्राणि हवींषि च ३५
रहस्यानि च सर्वाणि सर्वे वेदाश्च ते बलम् ॥ इत्युक्तो गरुडः पित्रागतस्तं हृदमंतिकात् ३६ अपश्यन्निर्मलजलं नानापक्षिसमाकुलम् ॥ सतस्सृष्ट्वा पितुर्वाक्यं भी
मवेगोऽंतरिक्षगः ३७ नखेन गजमेकेन कूर्ममेकेन चाक्षिपत् ॥ समुत्पपात चाकाशं तत उच्चैर्विहंगमः ३८

लोभात्तामसीयोनिगच्छतीति भावः २४ । २५ । २६ । २७ आवेष्टितकरः कुंडलीकृतशृङ्गादंढः २८ । २९ । ३० उपयुज्यभुक्त्वा ईदितमीप्सितं ३१ । ३२ । ३३
३४ । ३५ ते तुभ्यं बलं दास्यतीति शेषः ३६ । ३७ । ३८

सोऽलंबं सः अलंबं निरालंबं यथा स्यात्तथा गगनमार्गेण तीर्थभक्षणाद्यैरेकं श्रेष्ठमासाद्य वृक्षानारोहं १९ कनकेकनकाश्लेस्थिताः शाखिनः कनकशाखिनः ४० । ४१ रोहो वरौहिणौ वटः स्वार्थे त
द्धितः राक्षसवायसादिवत् । 'रोहीरोहितकेऽथ वटपादपयोः पुमान्' इति मेदिनी ४२ । ४३ । ४४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये छनप्रिशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ स्पृष्टमात्रेति
सोऽलंबं तीर्थमासाद्य देववृक्षानुपागमत् ॥ तेभीताः समकंपंत तस्य पक्षानिलाहताः ३९ ननोभंन्यादिति तदा दिव्याः कनकशाखिनः ॥ प्रचलांगान्सतान् दृष्ट्वा मनो
रथफलद्रुमान् ४० अन्यान तु लरूपांगानुपचक्राम खेचरः ॥ कांचनैराजतैश्चैव फलैव दूर्यशाखिनः ॥ सागरांश्च परिक्षितान् भ्राजमानान् महाद्रुमान् ४१ तमुवाच
खगश्चेष्टतत्र रौहिणपादपः ॥ अतिप्रवृद्धः सुमहानापतंतं मनोजवम् ४२ ॥ रौहिण उवाच ॥ यैवामममहाशाखाशतयोजनमायता ॥ एतामास्थाय शाखां त्वं खादे
मौ गजकच्छपौ ४३ ततोऽमुं पतगसहस्रसेवितं महीधरप्रतिमवपुः प्रकंपयन् ॥ खगोत्तमोऽमुं पतमभिपत्य वेगवान् बभूव जतामविरलपत्रसंचयाम् ४४ इति श्रीमहाभारते
आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सौपर्णे छनप्रिशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ स्पृष्टमात्रा तु पद्म्यां सागरुडेन बलीयसा ॥ अभज्यत तरोः शाखाभग्रांचै
कामधारयत् १ तां भंक्त्वा समहाशाखां स्मयमानो विलोकयन् ॥ अथाप्रलंबतोऽपश्यद्वालखिल्या नधोमुखान् २ ऋषयो ह्यत्र लंबं तेन हन्यामिति तानृषीन् ॥ तपो
रतान् लंबमानान् ब्रह्मर्षीन् भिवीक्ष्य सः ३ हन्यादेतां संपतंतीं शास्त्रे त्यथ विचिंत्य सः ॥ नखैर्दृढतरं वीरः संपृह्य गजकच्छपौ ४ सतद्विनाशसंत्रासादभिपत्य खगा
धिपः ॥ शाखामास्येन जग्राह तेषामेवान्ववेक्षया ५ अतिदैवं तु तस्य कर्मदृष्ट्वा महर्षयः ॥ विस्मयोत्कंप हृदयानामच कूर्महाखगे ६ गुरुभारं समासाद्योऽङ्गीन एष
विहंगमः ॥ गरुडस्तु खगश्चेष्टस्तस्मात्पद्मगभोजनः ७ ततः शनैः पर्यपतत्यक्षैः शैलान् प्रकंपयन् ॥ एवं सोऽन्यपतद्देशान् बहून्सगजकच्छपः ८ दयार्थं वालखिल्या
नान् च स्थानमविदत् ॥ सगत्वा पर्वतश्रेष्ठं गंधमादनमंजसा ९ ददर्श कश्यपं तत्र पितरं तपसि स्थितम् ॥ ददर्श तं पिता चापि दिव्यरूपं विहंगमम् १० तेजोवीर्यबलो
पेतं मनोमारुतरं हसम् ॥ शैलशृंगप्रतीकां शं ब्रह्मदंडमिवोद्यतम् ११ अर्चित्य मनमिध्येयं सर्वभूतभयं करम् ॥ महावीर्यधरं रौद्रं साक्षादग्निमिवोद्यतम् १२ अप्रघृष्य
मजेयं च देवदानवराक्षसैः ॥ भेतारंगिरि शृंगाणां समुद्रजलशोषणम् १३ लोकसंलोडनं घोरं कृतांत समदर्शनम् ॥ तमागतमभिप्रेक्ष्य भगवान् कश्यपस्तदा ॥ विदित्वा
चास्य संकल्पमिदं वचनमब्रवीत् १४ ॥ कश्यप उवाच ॥ पुत्रमासाह संकाशीर्मासद्योलप्स्यसे व्यथाम् ॥ मात्वां दहेषुः संकुद्धा वालखिल्या मरीचिपाः १५
॥ सौतिरुवाच ॥ ततः प्रसादयामास कश्यपः पुत्रकारणात् ॥ वालखिल्यान् महाभार्गास्तपसाहतकल्मषान् १६

१ । २ । ३ । ४ । ५ अतिदैवं देवैरपि कर्तुमशक्यं ६ गुरुमिति । गुरुशब्दपूर्वाङ्गीकृतविद्यायासागतावस्माद्दः आदेरकारश्च पृषोदरादित्वात् गरुडशब्दो निष्पन्न इत्यर्थः ७ । ८ । ९ । १० । ११ अर्चित्य
प्रभुताकारत्वात् अनभिध्येयं करमूर्तित्वात् तदेवाह सर्वेति १२ । १३ । १४ वालखिल्यानामतः मरीचिपाः सूर्यमरीचिनेष्वपीत्वा तृप्यन्ति । असौ वा आदित्यो देवमधुर इत्यादिना छांदोग्यप्रसिद्धम
धुविद्याविद इत्यर्थः १५ शाखां मुक्त्वा गिरिसमम्ययुरितिसंबंधः १६

१७। १८ शाखायामुखस्थयाव्याक्षिप्तविकलवदनवचनक्रियायस्यसतथा अव्यक्तवर्णयथास्यात्तथाऽपृच्छदित्यर्थः १९। २०। २१। २२ गजकच्छपयोःपरिमाणमुक्तंशाखायास्तदाह नतामिति परिणहेत्परितोबध्नीयात्वेष्टयेत् वध्नीएकतत्तुकाचर्मरज्जुः अतश्चर्मोएकेनगोचर्मणाकृतयारज्ज्वाभाक्रांताभूर्गोचर्ममात्राहयंतुशतगोचर्मरज्ज्वाप्यनाक्रमणीयेत्यतिपुष्टत्वमुक्तंशाखायाः २३। २४। २५

॥ कश्यपउवाच ॥ प्रजाहितार्थमारंभोरुडस्यतपोधनाः ॥ चिकीर्षतिमहत्कर्मतदनुज्ञातुमर्हथ १७ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमुक्ताभगवतामुनयस्तेसमभ्ययुः ॥ मुक्ताशाखांगिरिपुण्यं हिमवतंतपोऽर्धिनः १८ ततस्तेष्वपयातेषुपितरंविनतासुतः ॥ शाखाव्याक्षिप्तवदनःपर्यपृच्छतकश्यपम् १९ भगवन्कविमुंचामित रोःशाखामिमामहम् ॥ वर्जितमानुषैर्देशमाख्यातुभगवान्मम २० ततोनिःपुरुषंशैलं हिमसंरुद्धकंदरम् ॥ अगम्यंमनसाप्यन्यैस्तस्याचख्यौसकश्यपः २१ तंपर्वतंमहाकुक्षिमुदिश्यसमहाखगः ॥ जवेनाभ्यपतत्ताक्ष्यःसशाखागजकच्छपः २२ नतांवध्नीपरिणहेच्छतचर्ममहातनुम् ॥ शाखिनोमहतींशाखायांप्रष्ट ह्यययौखगः २३ सततःशतसाहस्रंयोजनांतरमागतः ॥ कालेननातिमहतागरुडःपतगेश्वरः २४ सतंगत्वाक्षणेनैवपर्वतंवचनात्पितुः ॥ अमुंचन्महतींशाखां सस्वनंतत्रखेचरः २५ पक्षानिलहतश्वास्यप्राकंपतसशैलराट् ॥ मुमोचपुष्पवर्षचसमागलितपादपः २६ शृंगाणिचव्यशीर्यंतगिरेस्तस्यसमततः ॥ मणि कांचनचित्राणिशोभयंतिमहागिरिम् २७ शाखिनोबहवश्चापिशाखायाऽभिहतास्तथा ॥ कांचनैःकुसुमैर्भातिवियुत्तंवदवांबुदाः २८ तेहेमविकचाभूमौयुताः पर्वतधातुभिः ॥ व्यराजच्छाखिनस्तत्रसूर्यांशुप्रतिरजिताः २९ ततस्तस्यगिरेःशृंगमास्थायसखगोत्तमः ॥ भक्षयामासगरुडस्तावुभोगजकच्छपौ ३० तावु भौभक्षयित्वातुसताक्ष्यःकूर्मकुंजरौ ॥ ततःपर्वतकूटाग्रादुत्पपातमहाजवः ३१ प्रावर्तताथदेवानामुत्पाताभयशंसिनः ॥ इंद्रस्यवज्रंदयितंप्रजज्वालभयात्ततः ३२ सधूमान्यपतत्सार्वर्चिर्दिवोल्कामभसश्च्युताः ॥ तथावसूनांरुद्राणामादित्यानांचसर्वशः ३३ साध्यानांमरुतांचैवयेचान्येदेवतागणाः ॥ स्वस्वंप्रहरणंतेषांपर स्परमुपाद्रवत् ३४ अभूतपूर्वसंग्रामेतदादेवासुरेऽपिच ॥ ववुर्वाताःसनिर्घाताःपेतुरुल्काःसहस्रशः ३५ निरभ्रमेवचाकाशंप्रजगर्जमहास्वनम् ॥ देवानामपि योदेवःसोऽप्यवर्षतशोणितम् ३६ मम्लुर्माल्यानिदेवानानेशुस्तेजांसिचैवहि ॥ उत्पातमेघारौद्राश्चवष्टुःशोणितंबहु ३७ रजांसिमुकुटान्येषामुत्थितानि व्यधर्षयन् ॥ ततस्त्राससमुद्भिन्नःसहदेवैःशतक्रतुः ॥ उत्पातान्दारुणान्पश्यन्त्रित्युवाचबृहस्पतिम् ३८ ॥ इंद्रउवाच ॥ किमर्थंभगवन्घोराउत्पाताःसहसो त्थिताः ॥ नचशत्रुंप्रपश्यामियुधियोनःप्रधर्षयेत् ३९ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ तवापराधादेवेंद्रप्रमादाच्चशतक्रतो ॥ तपसावालखिल्यानांमहर्षीणांमहात्मनाम् ४०

२६। २७। २८ हेमविकचाःहेमवदुज्ज्वलाः २९। ३०। ३१। ३२ सधूमेति दिवाअहि ३३ अभूतपूर्वयथास्यात्तथाप्राद्रवत् प्रहरणमायुधं जात्यभिप्रायेणैकवचनं ३४ सनिर्घाताअशनिनिर्घात सहिताः उल्काःवह्निविस्फुल्लिगसंघाः ३५ देवानांदेवःपर्ययः ३६। ३७। ३८। ३९ अपराधाद्वालखिल्यावमानात् प्रमादात्स्वबलद्वयेणानबधानात् ४०

४१ असाध्यमन्वेषांसाधयेत् ४२। ४३। ४४। ४५ कवचानिधातुमयानिकंठादिनाभिप्राणानि ४६ चर्मोणिचर्ममयानिहस्तावापोर्ध्वमुखीप्रभृतीनि भानुमंतिदीप्तिमंति ४७। ४८ स्वदेहरूपा णिस्वदेहानुरूपाणि ४९। ५० ज्वलनवत्समिद्धैर्दोष्यमामैर्वपुर्भिःप्रकाशिनः ५१ विगलितमिवचांभरांतरंतपनमरीचिविकाशितंबभासे ५२ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीषे भारतभावदीपे त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ कश्यपस्यमुनेःपुत्रोविनतायाश्चखेचरः ॥ हर्तुंसोममभिप्रातोबलवान्कामरूपपृक् ४१ समर्थोबलिनांश्रेष्ठोहर्तुंसोमंविहंगमः ॥ सर्वसंभावयाम्यस्मिन्नसाध्यमपि साधयेत् ४२ ॥ सौतिरुवाच ॥ श्रुत्वैतद्वचनंशक्रःप्रोवाचाष्टतरक्षिणः ॥ महावीर्यबलःपक्षीहर्तुंसोममिहोद्यतः ४३ युष्मान्संबोधयाम्येषयथानसहरेद्वलात् ॥ अतुलं हिबलंतस्यबृहस्पतिरुवाचह ४४ तच्छ्रुत्वाविबुधावाक्यंविस्मितायत्नमास्थिताः ॥ परिवार्यामृतंतस्थुर्वज्रीचेंद्रःप्रतापवान् ४५ धारयंतोविचित्राणि कांचनानिमनस्विनः ॥ कवचानिमहार्हाणिवैदूर्यविकृतानिच ४६ चर्मोप्यपिचगात्रेषुभानुमंतिदृढानिच ॥ विविधानिचशस्त्राणिघोररूपाण्यनेकशः ४७ शि ततीक्ष्णाग्रधाराणिसमुद्यम्यसुरोत्तमाः ॥ सविस्फुल्लिगज्वालानिसधूमानिचसर्वशः ४८ चक्राणिपरिघांश्चैवत्रिशूलानिपरश्वधान् ॥ शक्तीश्चविविधास्तीक्ष्णाः करवालांश्चनिर्मलान् ॥ स्वदेहरूपाण्यादायगदाश्चोग्रप्रदर्शनाः ४९ तैःशस्त्रैर्भानुमद्भिस्तेदिव्याभरणभूषिताः ॥ भानुमंतःसुरगणास्तस्थुर्विगतकल्मषाः ५० अनुपमबलवीर्यतेजसोघृतमनसःपरिरक्षणेष्टतस्य ॥ असुरपुरविदारणाःसुरज्वलनसमिद्धवपुःप्रकाशिनः ५१ इतिसमरवरंसुराःस्थितास्तेपरिघसहस्रशतैः समाकुलम् ॥ विगलितमिवचांभरांतरंतपनमरीचिविकाशितंबभासे ५२ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणिसौपर्णे त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ कोऽपराधोमहेंद्रस्यकःप्रमादश्चसूतज ॥ तपसावालखिल्यानांसंभूतोगरुडःकथम् १ कश्यपस्यद्विजातेश्चऋथं वैपक्षिराट्सुतः ॥ अष्टपथः सर्वभूतानामवध्यश्चाभवत्कथम् २ कथंचकामचारीसकामवीर्यश्चखेचरः ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंपुराणेयदिपठ्यते ३ ॥ सौतिरुवाच ॥ विषयोऽयंपुराणस्यय न्मांत्वंपरिपृच्छसि ॥ शृणुमेवदतःसर्वमेतत्संक्षेपतोद्विज ४ यजतःपुत्रकामस्यकश्यपस्यप्रजापतेः ॥ साहाय्यमृषयोदेवागंधर्वाश्चददुःखिल ५ तत्रेध्मानयने शक्रोनियुक्तःकश्यपेनह ॥ मुनयोवालखिल्याश्चयेचान्येदेवतागणाः ६ शक्रस्तुवीर्यसदृशमिध्मभारंगिरिप्रभम् ॥ समुद्यम्यानयामासनातिकृच्छ्रादिवप्रभुः ७ अथापश्यदृषीन्ह्रस्वानंगुष्ठोदरवर्ष्मणः ॥ पलाशवर्तिकामेकांवहतःसंहतान्पाथि ८ प्रलीनान्स्वेष्वांगेषुनिराहारांस्तपोधनान् ॥ क्लिश्यमानान्मंदबला ण्गोष्पदेसंक्षुतोदके ९ तान्सर्वान्विस्मयाविष्टोवीर्योन्मत्तःपुरंदरः ॥ अवहस्याम्यगाच्छीघ्रंलंघयित्वाऽवमन्यच १० तेऽथरोषसमाविष्टाःसुभृशजातमन्यवः ॥ अरेभिरेमहत्कर्मतदाशक्रभयंकरम् ११ जुहुवुस्तेसुतपसोविधिवज्जातवेदसम् ॥ मंत्रैरुच्चावचैर्विप्रायेनकामेनतच्छृणु १२

कोपराधइति १। २। ३। ४ यजतोयजमानस्य वर्तमानसामीप्येवर्तमानवर्तिदेशः यियक्षमाणस्येत्यर्थः ५ इध्मान्यप्रिसमिधनार्थाःसमिधः ६। ७ अंगुष्ठोदरप्रमाणवर्ष्मशरीरयेषांतान् बर्तिकां दीर्ययधिं संहतान्एकीभूतान् ८ स्वेष्वांगेषुप्रलीनानिवातिकृत्तानित्यर्थः क्लिश्यमानानिति गोष्पदमात्रेऽपिजलेमज्जनेनेत्यर्थः ९। १० जातमम्यवोदीनाः। 'मन्युर्दैन्येकृतोऽपि'इतिकोशः ११। १२

यावद्विच्छिन्नवीर्यगतिश्चपस्येतिकामवीर्यःकागमश्च १३ दारुणःइंद्रप्रत्येव १४ । १५ कर्मसिद्धिमपृच्छत सिद्धिःकर्मस्यपृच्छदित्यर्थः १६ एवमस्तुसिद्धमस्तु १७ । १८ । १९ पत
 श्रीणांपक्षिणां । पतेरत्रिन्हृत्योणादिक्रिप्रत्ययांतोऽयं 'विबिष्करपतत्रयः'इत्यमरः २० । २१ । २२ । २३ । २४ पुंसवनेमृतकाले २५ । २६ । २७ । २८ कारयिष्यतइति
 कामवीर्यःकामगमोदेवराजभयप्रदः ॥ इंद्रोऽन्यःसर्वदेवानांभवेदितियतव्रताः १३ इंद्राच्छतगुणःशौर्यवीर्यैचैवमनोजवः ॥ तपसोनःफलेनाद्यदारुणःसंभवत्वि
 ति १४ तद्बुद्धाभृशसंतप्तोदेवराजःशतक्रतुः ॥ जगामअरणंतत्रकश्यपंसंशितव्रतम् १५ तच्छ्रुत्वादेवराजस्यकश्यपोऽथप्रजापतिः ॥ वालखिल्यानुपागम्यकर्मसि
 द्धिमपृच्छत १६ एवमस्त्वितितंचापिप्रत्यूचुःसत्यवादिनः ॥ तान्कश्यपउवाचेदंसांत्वपूर्वंप्रजापतिः १७ अयमिंद्रास्त्रिभुवनेनियोगाद्ब्रह्मणःकृतः ॥ इंद्रार्थेच
 भवंतोऽपियत्नवंतस्तपोधनाः १८ नामेय्याब्रह्मणोवाक्यंकर्तुमर्हथसत्तमाः ॥ भवतांहिनमिथ्याऽयंसंकल्पोवैचिकीर्षितः १९ भवत्वेषपतत्रीणामिंद्रोऽतिबलस
 त्ववान् ॥ प्रसादःक्रियतामस्यदेवराजस्ययाचतः २० एषमुक्ताःकश्यपेनवालखिल्यास्तपोधनाः ॥ प्रत्यूचुरभिसंपूज्यमुनिश्रेष्ठंप्रजापतिम् २१ ॥ वालखिल्या
 ऊचुः ॥ ॥ इंद्रार्थोऽयंसमारंभःसर्वेषांनःप्रजापते ॥ अपत्यार्थंसमारंभोभवतश्चायमीप्सितः २२ तदिदंसफलंकर्मत्वयैवप्रतिगृह्यताम् ॥ तथाचैवंविधत्स्वात्रय
 थाश्रेयोऽनुपश्यसि २३ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुदेवीदाक्षणीशुभा ॥ विनतानामकल्याणीपुत्रकामायशास्विनी २४ तपस्तप्त्वावतपरास्त्रा
 तापुंसवनेशुचिः ॥ उपचक्रामभर्तारंतामुवाचाथकश्यपः २५ आरंभःसफलोदेविभवितायस्त्वयेप्सितः ॥ जनयिष्यसिपुत्रौद्वौवीरौत्रिभुवनेश्वरौ २६ तपसावाल
 खिल्यानांममसंकल्पजौतथा ॥ भविष्यतोमहाभागौपुत्रौत्रैलोक्यपूजितौ २७ उवाचचैनांभगवान्कश्यपःपुनरेवह ॥ धार्यतामप्रमादेनगर्भोऽयंसुमहोदयः २८
 एतौसर्वपतत्रीणामिंद्रत्वंकारयिष्यतः ॥ लोकसंभावितावीरौकामरूपौविहंगमौ २९ शतक्रतुमथोवाचप्रीयमाणःप्रजापतिः ॥ त्वत्सहायौमहावीर्यौभ्रातरौतेभवि
 ष्यतः ३० नैताभ्यांभवितादोषःसकाशात्तेपुरंदर ॥ व्येतुतेशक्रसंतापस्त्वमेवैंद्रोभविष्यसि ३१ नचाप्येवंत्वयाभूयःक्षेप्तव्याब्रह्मवादिनः ॥ नचावमान्यादर्पात्तेवा
 ग्वज्राभृशकोपनाः ३२ एवमुक्तोजगामेन्द्रोनिर्विशंकस्त्रिविष्टपम् ॥ विनताचापिसिद्धार्थाबभूवमुदितातथा ३३ जनयामासपुत्रौद्वावरुणंगरुडंतथा ॥ विकलां
 गोऽरुणस्तत्रभास्करस्यपुरःसरः ३४ पतत्रीणांचगरुडमिंद्रत्वेनाऽन्यर्षित ॥ तस्यैतत्कर्मभूमहच्छूयतांभृगुनंदन ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिआ
 स्तीकपर्वणि सौपर्णे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ ततस्तस्मिन्निद्विजश्रेष्ठसमुदीर्णेतथाविधे ॥
 गरुडःपक्षिराट्पूर्णसंप्राप्तोविबुधान्प्रति १
 स्वार्थेणिच् रामोराज्यमभीकरदितिवत् २९ । ३० । ३१ दर्पात्तेत्या ३२ । ३३ । ३४ गरुडंइंद्रत्वे नानरःहिरण्यगर्भः अभ्यर्षित गरुडंइंद्रत्वेनाभ्यर्षित्येतिपाठेहिरण्यगर्भेणेतिशेषः ३५
 ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ततइति तस्मिन्नेवानीकेतथाविधेनानायुथाष्टपेदे समुदीर्णेतंप्रामायोद्व्रतेसति १

ततस्तेषां षष्ठ्यर्थेतसिः २ भौमनःविश्वकर्मा ३ विनिहतोमृतकल्पःकृतः ४ । ५ । ६ संलोडयामासआकुलिषिकार ७ । ८ अपोवाहअपसारितवान् ९ । १० अंतरिक्षस्थंगरुड
 मितिशेषः ११ । १२ । १३ व्यक्षिपत्विशेषेणक्षिप्तवान् १४ । १५ । १६ । १७ अश्वक्रंदाद्योनवयक्षाः १८ । १९ । २० । २१ अतएवउक्तांतजीवितान्कृत्वेत्याह २२ । २३

तंदृष्ट्वाऽतिबलंचैवप्राकंपंतसुरास्ततः ॥ परस्परंचप्रत्यघ्नन्सर्वप्रहरणान्युत २ तत्रचासीदमेधात्माविदुदग्निसमप्रभः ॥ भौमनःसुमहावीर्यःसोमस्यपरिरक्षिता ३
 सतेनपतंगेद्रेणपक्षतुंडनखक्षतः ॥ मुहूर्तमतुलंयुद्धंकृत्वाविनिहतोयुधि ४ रजश्चोद्धूयसुमहत्पक्षवातेनखेचरः ॥ कृत्वालोकाग्निरालोकांस्तेनदेवानवाकिरत् ५
 तेनावकीर्णरजसादेवामोहमुपागमन् ॥ नचैवंददृशुश्छन्नारजसाऽमृतरक्षिणः ६ एवंसंलोडयामासगरुडास्त्रिदिवालयम् ॥ पक्षतुंडप्रहारेस्तुदेवान्सविददारह ७
 ततोदेवःसहस्राक्षस्त्वूर्णवायुमचोदयत् ॥ विक्षिपेमांजोवृष्टितेवदंकर्ममारुत ८ अथवायुरपोवाहतद्रजस्तरसाबली ॥ ततोवितिमिरेजातेदेवाःशकुनिमार्दयन् ९
 ननादोचैःसबलवान्महामेघइवांबरे ॥ वध्यमानःसुरगणैःसर्वभूतानिभीषयन् १० उत्पपातमहावीर्यःपक्षिराट्परवीरहा ॥ समुत्पत्यांतरिक्षस्थंदेवानामुपरि
 स्थितम् ११ वर्मिणोविबुधाःसर्वेनानाशक्षैरवाकिरन् ॥ पट्टिशैःपरिचैःशूलैर्गदाभिश्चसवासवाः १२ क्षुरप्रैर्ज्वलितैश्चापिचक्रैरादित्यरूपिभिः ॥ नानाशस्त्रविसर्गै
 स्तैर्वध्यमानःसमंततः १३ कुर्वन्सुतुमुलंयुद्धंपक्षिराप्नव्यकंपत ॥ निर्दहन्निवाकाशेवैनतेयःप्रतापवान् ॥ पक्षाम्यामुरसाचैवसमंताद्व्यक्षिपत्सुरान् १४ ते
 विक्षिप्तास्ततोदेवादुर्बुर्गुरुडादिताः ॥ नखतुंडक्षताश्चैवसुसुबुःशोणितंबहु १५ साध्याःप्राचींसगंधर्वावसवोदक्षिणादिशम् ॥ प्रजग्मुःसहितारुद्राःपतंगेद्रप्र
 धर्षिताः १६ दिशंप्रतीचीमादित्यानासत्यावुतरादिशम् ॥ मुहुर्मुहुःप्रेक्षमाणायुद्धमानामहौजसः १७ अश्वक्रंदेनवीरेणरेणुकेनचपक्षिराट् ॥ क्रथनेनचक्षुरेण
 तपनेनचखेचरः १८ उलूकश्चसनाभ्यांचनिमेषेणचपक्षिराट् ॥ प्ररुजेनचसंग्रामचकारपुलिनेनच १९ तान्पक्षनखतुंडाग्रैरभिनद्धिनतासुतः ॥ युगांतकाले
 संकुद्धःपिनाकीवपरंतप २० महाबलामहोत्साहास्तेनतेबहुधाक्षताः ॥ रेजुरभ्रघनप्रख्यारुधिरौघप्रवर्षिणः २१ तान्कृत्वापतगश्रेष्ठःसर्वानुक्तांतजीवितान् ॥
 अतिक्रांतोऽमृतस्यार्थेसर्वतोऽग्निमपश्यत् २२ आवृण्वानंमहाज्वालमर्चिर्भिःसर्वतोऽंबरम् ॥ दहंतमिवतीक्ष्णांशुंचंडवायुसमीरितम् २३ ततो नवत्यानवतीर्मुखा
 नांकृत्वामहात्मागरुडस्तपस्वी ॥ नदीःसमापीयमुखैस्ततस्तैःसुशीघ्रमागम्यपुनर्जवेन २४ ज्वलंतमग्निं तमभित्रतापनःसमास्तरत्पत्ररथोनदीभिः ॥ ततः
 प्रचक्रेवपुरन्यदल्पंप्रवेष्टुकामोऽग्निमभिप्रशाम्य २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सौपर्णेद्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ॥

नवत्याःनवतीःशताधिकाष्टसाहस्री नवतीरितिबहुवचनात्साप्यनेकगुणा ततश्चानंतैर्मुखैरित्यर्थः नवत्योनवतीरितिपाठेहिताग्नादभावात् २४ समास्तरत्आच्छादितवाक् शमितववाक् अग्निमभिप्र
 शाम्यप्रवेष्टुकामः सोमसमीपमितिशेषः २५ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ॥

जाबनदमयइति प्रविशेशकर्मित्युत्तरेणान्वयः १ चक्रयंत्ररूपयंतसमंततःकदंबमुकुलवतक्षुरसहस्रयुतं चक्रवर्द्धेनबभ्रम्यमाणं यत्रप्रविष्टोमशकोऽपिसहस्रधाछिद्यते परिभ्रमंतमितिपुंस्त्वमार्थं अयस्मर्यलोहमयं अयस्मयादीनिछंदसीतिभत्वमार्थं २।३ अराःचक्रस्यनाभिनेम्योःसंभेदकाष्ठानितेषामंतरेणमध्यतः अंगंसंक्षिप्याणुतरंकृत्वा ४।५।६।७।८ तयोःअंगेदेहौ आच्छिनत्

॥ सौतिरुवाच ॥ जाबूनदमयोभूत्वामरीचिनिकरोज्ज्वलः ॥ प्रविशेशबलात्पक्षीवारिवेगइवार्णवम् १ सचक्रंक्षुरपर्यंतमपश्यदमृतांतिके ॥ परिभ्रमंतमनिशंती क्षणधारमयस्मयम् २ ज्वलनार्कप्रभंघोरंछेदनंसोमहारिणाम् ॥ घोररूपंतदत्यर्थयंत्रंदेवैःसुनिर्मितम् ३ तस्यांतरंसदृष्ट्वैवपर्यवर्ततखेचरः ॥ अरांतरेणाम्यपतत्सं क्षिप्यांगक्षणेनह ४ अधश्चक्रस्यचैवात्रदीप्तानलसमद्युती ॥ विद्युज्जिह्वामहावीर्यौदीप्तास्यौदीप्तलोचनौ ५ चक्षुर्विषौमहाघोरौनित्यंकुद्धौतरस्विनौ ॥ रक्षार्थमेवा मृतस्यददर्शभुजगोत्तमौ ६ सदासंरब्धनयनौसदाचानिमिषेक्षणौ ॥ तयोरेकोऽपियंपश्येत्सतूर्णभस्मसाद्भवेत् ७ तयोश्चक्षुषिरजसासुपर्णःसहसाऽऽवृणोत् ॥ ताभ्यामदृष्टरूपोऽसौसर्वतःसमताडयत् ८ तयोर्गंगेसमाक्रम्यवैनतेयोऽंतरिक्षगः ॥ आच्छिनत्तरसामध्येसोममभ्यद्रवत्ततः ९ समुत्पाट्यामृतंतत्रवैनतेयस्ततोब ली ॥ उत्पपातजवेनैवयंत्रमुन्मथ्यवीर्यवान् १० अपीत्वैवामृतंपक्षीपरिगृह्याशुनिःसृतः ॥ आगच्छदपरिश्रान्तआवार्यार्कप्रभाततः ११ विष्णुनाचतदाऽऽका शेवैनतेयःसमेयिवान् ॥ तस्यनारायणस्तुष्टस्तेनालौल्येनकर्मणा १२ तमुवाचाव्ययोदेवोवरदोऽस्मीतिखेचरम् ॥ सवनेतवतिष्ठेयमुपुरीत्यंतरिक्षगः १३ उवाचचैनंभूयोऽपिनारायणमिदंवचः ॥ अजरश्चामरश्चस्याममृतेनविनाऽप्यहम् १४ एवमस्त्वितितंविष्णुरुवाचविनतासुतम् ॥ प्रतिगृह्यवरौतौचगरुडो विष्णुमब्रवीत् १५ भवतेऽपिवरंदद्यांवृणोतुभगवानपि ॥ तंववेवाहनंविष्णुर्गुरुमंतंमहाबलम् १६ ध्वजंचक्रेभगवानुपरिस्थास्यसीतितम् ॥ एवमस्त्वितितंदेवमुक्त्वानारायणंखगः १७ ववाजतरसावेगाद्वायुंस्पर्धन्महाजवः ॥ तंवजंतंखगश्रेष्ठंवज्रेणेंद्रोऽभ्यताडयत् १८ हरंतममृतंरोषाद्गरुडंपक्षिणावरम् ॥ तमुवा चेन्द्रमाक्रंदेगरुडःपततावरः १९ प्रहसन्श्लक्षण्यावाचातथावज्रसमाहतः ॥ ऋषेर्मानंकरिष्यामिवज्रंयस्यास्थिसंभवम् २० वज्रस्यचकरिष्यामितवैवच शतक्रतो ॥ एतत्पत्रंत्यजाम्येकंयस्यांतंनोपलप्स्यसे २१ नचवज्रनिपातेनरुजामेऽस्तीहकाचन ॥ एवमुक्त्वाततःपत्रमुत्सर्जसपक्षिराट् २२ तदुत्सृष्टम भिप्रेक्ष्यतस्यपर्णमनुत्तमम् ॥ हृष्टानिसर्वभूतानिनामचकुर्गुरुमतः २३ सुरुपंपत्रमालक्ष्यसुपर्णोऽयंभवत्विति ॥ तदृष्ट्वामहदाश्चर्यंसहस्राक्षःपुरंदरः ॥ खगो महदिदंभूतमितिमत्वाऽभ्यभाषत २४ ॥ शक्रउवाच ॥ बलंविज्ञातुमिच्छामियतेपरमनुत्तमम् ॥ सख्यंचानंतमिच्छामित्वयासहखगोत्तम २५ ॥ इति श्रीमहाभारतेआदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सौपर्णेत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥

खंडशःकृतवान् ९ यंत्रमुन्मथ्यअमृतंअमृतकुंभंसमुत्पाट्यउत्पपातेत्यन्वयः १०

आवार्यवारयित्वा तिरस्कृत्वेत्यर्थः ११ समेयिवान्संगतः अलौल्येनामृतपानलोभराहित्येन १२ उपरिध्वजेइत्यर्थः १३।१४।१५।१६।१७ स्पर्धावानिवाचरतीतिस्पर्धन् वायुंजेतुमिच्छामित्यर्थः १८ आक्रंदेकलकले १९ ऋषेःदक्षीचेः २० पत्रं पक्षं २१।२२।२३ सुपर्णशब्दनिर्वक्ति सुरुपमिति २४।२५ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥

सख्यमिति १ कामंस्वेच्छया बलंशरीरसामर्थ्यं गुणोद्धिसामर्थ्यज्ञानौदार्यादि २ निमित्तेरणभूमौशत्रोःपुरस्तादात्मस्तवोऽपिकर्त्तव्यइतिभावः ३।४ संपिडितान्एकीकृतान् संपीडितानित्यपपाठः स्थाणुस्थावरं ५ किरीटीईंद्रः सर्वलोकहितःसर्पेभ्योऽमृतंदातुमनिच्छत्वात् ६।७ नकार्यमिति विष्णुनाऽमृतंविनाप्यमरत्वस्वदत्तत्वात् ८ किंचित्कारणमातुर्दास्यविमोक्षरूपमितिभावः समादातुंपातुं

॥ गरुडउवाच ॥ सख्यमेऽस्तुत्वयादेवयथेच्छसिपुरंदर ॥ बलंतुममजानीहिमहत्त्वासह्यमेवच १ कामनैतत्प्रशंसंतिसंतःस्वबलसंस्तवम् ॥ गुणसंकीर्तनंचापि स्वयमेवशतक्रतो २ सखेतिकृत्वातुसखेष्टोवक्ष्याम्यहंव्या ॥ नह्यात्मस्तवसंयुक्तंवक्तव्यमनिमित्ततः ३ सपर्वतवनासुर्वीससागरजलामिमाम् ॥ वहेपक्षेणवैश क्रत्वामप्यत्रावलंबिनम् ४ सर्वान्संपिडितान्वापिलोकान्सस्थाणुजंगमान् ॥ वहेयमपरिश्रान्तोविद्धिदंमेमहद्वलम् ५ ॥ सौतिरुवाच ॥ इत्युक्तवचनंवीरंकिरीटीश्रीम तावरः ॥ आहशौनकदेवेंद्रःसर्वलोकहितःप्रभुः ६ एवमेवयथाऽऽस्थत्वंसर्वसंभाव्यतेत्वयि ॥ संगृह्यतामिदानींमेसख्यमत्यंतमुत्तमम् ७ नकार्ययदिसोमेनममसोमः प्रदीयताम् ॥ अस्मांस्तेहिप्रवाधेयुर्येभ्योदद्याद्भवानिमम् ८ ॥ गरुडउवाच ॥ किंचित्कारणमुद्दिश्यसोमोऽयंनीयतेमया ॥ नदास्यामिसमादातुंसोमंकस्मैचि दप्यहम् ९ यत्रेमंतुसहस्राक्षनिशिपेयमहंस्वयम् ॥ त्वमादायततस्तूर्णहरेथास्त्रिदिवेश्वर १० ॥ शक्रउवाच ॥ वाक्येनानेनतुष्टोऽहंयत्त्वयोक्तमिहांडज ॥ यमि च्छसिवरंमंतस्तंगृहाणखगोत्तम ११ ॥ सौतिरुवाच ॥ इत्युक्तःप्रत्युवाचेदंकद्रुपत्राननुस्मरन् ॥ स्मृत्वाचैवोपधिकृतंमातुर्दास्यनिमित्ततः १२ ईशोऽहमपिसर्व स्यकरिष्यामितुतेऽर्थिताम् ॥ भवेयुर्भुजगाःशक्रममक्ष्यामहाबलाः १३ तथेत्युक्त्वाऽन्वगच्छतंततोदानवसूदनः ॥ देवदेवंमहात्मानंयोगिनामीश्वरंहरिम् १४ सचान्वमोदतंचार्थयथोक्तंगरुडेनैव ॥ इदंभूयोवचःप्राहभगवांस्त्रिदशेश्वरः १५ हरिष्यामिविनिक्षिप्तंसोममित्यनुभाष्यतम् ॥ आजगामततस्तूर्णसुपर्णोमातुरं तिकम् १६ अथसर्पानुवाचेदंसर्वान्परमहृष्टवत् ॥ इदमानीतममृतंनिक्षेप्यामिकुशेषुवः १७ स्नातामंगलसंयुक्तास्ततःप्राश्रीतपन्नगाः ॥ भवद्भिरिदमासी नैर्यदुक्तंतद्वचस्तदा १८ अदासीचैवमातेयमद्यप्रभृतिचास्तुमे ॥ यथोक्तंभवतामेतद्वचोमेप्रतिपादितम् १९ ततःस्नातुंगताःसर्पाःप्रत्युक्त्वातंतथेत्युत ॥ शक्रो ऽप्यमृतमाक्षिप्यजगामत्रिदिवंपुनः २० अथागतास्तमुद्देशंसर्पाःसोमार्थिनस्तदा ॥ स्नाताश्चकृतजप्याश्चप्रहृष्टाःकृतमंगलाः २१ यत्रैतदमृतंचापिस्थापितं कुशसंतरे ॥ तद्विज्ञायहतंसर्पाःप्रतिमायाकृतंचतत् २२ सोमस्थानमिदंचेतिदर्भांस्तेलिलिहुस्तदा ॥ ततोद्विधाकृताजिह्वाःसर्पाणांतेनकर्मणा २३

नहिममकश्चिदेवेभ्यआप्तोऽस्तीतिभावः ९।१०।११ उपधिकृतंछलकृतं दास्यनिमित्ततः निमित्ताभिंद्राश्चस्यकृष्णकेशत्वं दास्यमितिपाठेनिमित्ततोऽरुणशापात् १२ ईशःसमर्थः अर्थितांअन्यस्मै अमृतंनदेयमित्यर्थेऽनुतां १३ तंगरुडंतथेत्युक्त्वाहरिमन्वगच्छदनुसृतवान् स्वोक्तिनिर्वाहार्थमितिभावः १४।१५ विनिक्षिप्तंत्वयेतिशेषः अनुभाष्यहेगरुडेतिसंबोध्य १६ इदंवःयुष्माकममृतंननुमम कुशेषुनिक्षेप्यामिगृहीतेतिभावः १७।१८ भवतांभवद्भिः मेमया १९।२०।२१ प्रतिमायाकृतं मायाकृतंयथादास्यंतथाऽमृतदानमपीतरेणकृतमित्यर्थः २२।२३

118411

1841

पाख्ययोश्चेतितङ् १९ प्रयच्छतामुत्थाप्यभवानितिशेषः २० । २१ । २२ अनन्तभोगैःफणाभिः २३ । २४ सहायमित्रं २५ ॥ इतिआदि० नी० भा० षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥

मातुरिति पत्यतेवशीक्रियतेनगोत्तमोयेनपन्नगोत्तमः अमृतमंथनकालेमंदरपरिवर्तयन्वासुकिःपूर्वोक्तंरूपमातुःशापंश्रुत्वा १ ततोयोगबलेनशरीरांतरमादायसमंत्रयामास । अयंभावः मंथनव्यापृतेनागरा जेप्रथमोत्पन्नमंथनिमिसीकृत्यकः पुत्रान्शशाप तच्चशापनिवर्तयितुंमंत्रयत्सुसर्पेष्वेलापत्रेणतत्प्रतीकारोपायेउक्तेऽपिकार्यगौरवादप्रत्ययाश्चासुकिर्ब्रह्माणगतवान् । तेनचएलापत्रोक्तमेवव चनमुक्तासांत्वितः अतएवाथदेवासुराःसर्वेइत्यादिरिमाभ्यायस्थाविचारानंतरमप्यमृतमंथनकथासंगच्छते २ । ३ अभिशप्तानांसाक्षाच्छप्तानां ४ सत्यस्यसत्यलोकपतेरग्रतः । अव्ययस्यजरामरणव

॥ सौतिरुवाच ॥ मातुःसकाशातंशापंश्रुत्वावैपन्नगोत्तमः ॥ वासुकिश्चितमायासशापोऽयंनभवेत्कथम् १ ततःसमंत्रयामासभ्रातृभिःसहसर्वशः ॥ ऐरावतप्रभृतिभिः सर्वधर्मपरायणैः २ ॥ वासुकिरुवाच ॥ अयंशापोयथोदिष्टोविदितंस्तथाऽनघाः ॥ तस्यशापस्यमोक्षार्थमंत्रयित्वायतामहे ३ सर्वेषामेवशापानांप्रतिघातोदिविद्य ते ॥ नतुमात्राभिज्ञानांमोक्षःकचनविद्यते ४ अव्ययस्याप्रमेयस्यसत्यस्यचतथाग्रतः ॥ शप्ताइत्येवमेश्रुत्वाजायतेहृदिवेपथुः ५ नूनंसर्वविनाशोऽयमस्माकं समुपागतः ॥ नह्येतांसोव्ययोदेवःशपंतीप्रत्यषेधयत् ६ तस्मात्समंत्रयामोऽद्यभुजंगानामनामयम् ॥ यथाभवेद्विसर्पेषांमानःकालोऽत्यगादयम् ॥ सर्वएवहि नस्तावदुद्धिमंतोविचक्षणाः ७ अपिमंत्रयमाणाहिहेतुंपश्याममोक्षणे ॥ यथानष्टपुरादेवागूढमग्निगुहागतम् ८ यथासयज्ञोनभवेद्यथावाऽपिपराभवः ॥ जनमे जयस्यसर्पाणांविनाशकरणायवै ९ ॥ सौतिरुवाच ॥ तथेत्युक्ताततःसर्वेकाद्रवेयाःसमागताः ॥ समयंचक्रिरेतत्रमंत्रबुद्धिविशारदाः १० एकेतत्राब्रुवन्नागा वयंभूत्वाद्विजर्षभाः ॥ जनमेजयंतुभिक्षामोयज्ञस्तेनभवेदिति ११ अपरेत्वब्रुवन्नागास्तत्रपंडितमानिनः ॥ मंत्रिणोऽस्यवयंसर्वेभविष्यामःसुसंमताः १२ सनः प्रक्षयति सर्वेषुकार्येष्वर्थविनिश्चयम् ॥ तत्रबुद्धिप्रदास्यामोयथायज्ञोनिवत्स्यति १३ सनोबहुमतानराजाबुद्ध्याबुद्धिमतांवरः ॥ यज्ञार्थंप्रक्षयतिव्यक्तंनेतिवक्ष्या महेवयम् १४ दर्शयंतोबहुन्दोषान्प्रेत्यचेहचदारुणान् ॥ हेतुभिःकारणैश्चैवयथायज्ञोभवेन्नसः १५ अथवायउपाध्यायःक्रतोस्तस्यभविष्यति ॥ सर्पसत्रविधा नज्ञोराजकार्यहितेरतः १६ तंगत्वादशतांकाश्चिहुजंगःसमरिष्यति ॥ तस्मिन्मृतेयज्ञकारेऋतुःसनभविष्यति १७ येचान्येसर्पसत्रज्ञाभविष्यंत्यस्यचर्त्विजः ॥ तांश्चसर्वान्दशिष्यामःकृतमेवंभविष्यति १८ अपरेत्वब्रुवन्नागाधर्मात्मानोदयालवः ॥ अबुद्धिरेषाभवतांब्रह्महत्यानशोभनम् १९

जितस्य । अप्रमेयस्यानंतमाहात्म्यस्य । ब्रह्मणोऽप्रेक्षाइतिश्रुत्वा ५ सोऽव्ययोदेवोब्रह्मा ६ अनामयंकुशलं । मानःकालोऽत्यगात्माक्सत्रारंभात्प्रतीकारःकर्तव्यइत्यर्थः ७ अपीति यथागूढमग्निमंत्रे णदेवाअपश्यन्नेवंमोक्षणेहेतुंपश्यामेत्यर्थः । गुहागतंस्वकारणेवायौलीनमतएवमष्टमदर्शनगतं ८ जनमेजयस्यसयज्ञोयथानभवेद्यथावायज्ञस्यपराभवःस्यात्तथापश्यामेत्यनुषज्यते विनाशकरणायप्रवृत्त इतिशेषः ९ समयंएकमत्यं मंत्रबुद्धिविशारदानीतिनिश्चयनिपुणाः १० भिक्षामोयाचयामहे ११ १२ निवत्स्यतिनिवृत्तोभविष्यति १३ १४ प्रेत्यदोषाःहिंसाकृतानरकाः इहदोषाःपुरराष्ट्रदंशादयः हेतुभिर्विप्रशापामोघत्वादिभिःकारणैस्तन्मूलैर्विप्रावज्ञादिभिःप्रदर्शितैरितिशेषः । तथाचनसर्पस्यापराधोस्तीत्युक्त्यायज्ञनिषेत्स्यामइत्यर्थः १५ १६ १७ १८ १९

सम्यगिति सम्यगविकलःसत्तांधर्मोदेवब्राह्मणप्रार्थनातन्मूला व्यसनेआपदि शांतिरापन्नाशः । एकभूपहत्यादोषोऽनेर्काविगादिवधेनमाज्यतेचेत्तावदोषापमार्जनेकृत्स्नजगद्वधःकर्तव्योभविष्यतीत्याह अधर्मेति सधर्ममूलेतिपाठेमूलकृष्णोब्रह्मचब्राह्मणाश्चेत्युक्तेर्विष्णुवेदब्राह्मणरूपधर्ममूलसमानमविरुद्धयस्यांसासधर्ममूलेत्यर्थः २० । २१ सुग्भांडंनिशिगत्वाचअपरेभुजगोत्तमाः ॥ प्रमत्तानांहरंत्वाशुविघ्नएवंभविष्यति २२ यज्ञेवाभुजगास्तस्मिन्शतशोऽथसहस्रशः ॥ जनान्दशंतुवै सर्वेनैवत्रासोभविष्यति २३ अथवासंस्कृतंभोज्यंदूषयंतुभुजंगमाः ॥ स्वेनमूत्रपुरीषेणसर्वंभोज्यविनाशिना २४ अपरेत्वब्रुवंस्तत्रऋत्विजोऽस्यभवामहे ॥ यज्ञ विघ्नंकरिष्यामोदीयतांक्षिणाइति २५ वश्यतांचगतोऽसौनःकरिष्यतियथेप्सितम् ॥ अपरेत्वब्रुवंस्तत्रजलेप्रक्रीडितंनृपम् २६ गृहमानीयबध्नीमःऋतुरेवंभवे न्नसः ॥ अपरेत्वब्रुवंस्तत्रनागाःपंडितमानिनः २७ दशामस्तंप्रगृह्याशुकृतमेवंभविष्यति ॥ छिन्नमूलमनर्थानांमृतेतस्मिन्भविष्यति २८ एषानोनैष्ठिकीबुद्धिः सर्वेषामीक्षणश्रवः ॥ अथयन्मन्यसेराजन्नुतंतत्संविधीयताम् २९ इत्युक्त्वासमुदैक्षंतवासुकिंपन्नगोत्तमम् ॥ वासुकिश्चापिसंचित्यतानुवाचभुजंगमान् ३० नैषावोनैष्ठिकीबुद्धिर्मताकर्तुंभुजंगमाः ॥ सर्वेषामेवमेबुद्धिःपन्नगानांनरोचते ३१ किंतत्रसंविधातव्यंभवतांस्याद्वितंतुयत् ॥ श्रेयःप्रसादनंमन्येकश्यपस्यमहात्मनः ३२ ज्ञातिवर्गस्यसौहार्दादात्मनश्चभुजंगमाः ॥ नचजानातिमेबुद्धिःकिंचित्कर्तुंवचोहिवः ३३ मयाहीदंविधातव्यंभवतांयद्वितंभवेत् ॥ अनेनाहंभृशं तप्येगुणदोषामदाश्रयौ ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणि आस्तीकपर्वणिवासुभ्यादिमंत्रणे सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ सर्पाणांतु वचःश्रुत्वासर्वेषामितिचेतिच ॥ वासुकेश्वचःश्रुत्वाएलापत्रोऽब्रवीदिदम् १ नसयज्ञोनभवितानसराजातथाविधः ॥ जनमेजयःपांडवेयोयतोऽस्माकंमहद्भयम् २ दैवेनोपहतोराजन्योभवेदिहपूरुषः ॥ सदैवमेवाश्रयतेनान्यतत्रपरायणम् ३ तदिदंचैवमस्माकंभयंपन्नगसत्तमाः ॥ दैवमेवाश्रयामोऽत्रगृणुध्वंचवचोमम ४ अहं शापेसमुत्सृष्टेसमश्रौषंवचस्तदा ॥ मातुरुत्संगमारूढोभयात्पन्नगसत्तमाः ५ देवानांपन्नगश्रेष्ठास्तीक्ष्णास्तीक्ष्णाइतिप्रभो ॥ पितामहमुपागम्यदुःखार्तानांमहा युते ६ ॥ देवाऊचुः ॥ काहिलब्ध्वाप्रियान्पुत्रान्शपेदेवंपितामह ॥ ऋतेकद्रुतीक्ष्णरूपां देवदेवतवाग्रतः ७

३३ मयेति ज्ञातिरक्षानाशनिमित्तौगुणदो

षौमदाश्रयौज्येष्ठत्वान्ममेत्यर्थः ३४ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ सर्पाणामिति इतिचेतिचेतितद्वचनाभिनयप्रदर्शनं १ नेति भवितेवेत्यर्थःनतथाविधो यस्यराष्ट्रमृत्विजःस्वरूपंवाद्दुःशक्यतादृशंनभवति मंत्रवीर्यसंपन्नत्वात् २ दैवेनेति दृष्टदोषाभावेऽप्यागताविपन्नदृष्टोपायपरिहार्येत्यर्थः ३ । ४ अहमित्युगमं वक्तुर्व्याकुलत्वात्समानार्थसंबोधनद्वयं देवानांवचःसमश्रौषमितिस्वबंधः वचएवाह तीक्ष्णास्तीक्ष्णाइति स्त्रियइतिशेषः पुत्रमपिशपंतीनांस्त्रीणांदौष्ट्यमालक्ष्य हाकंठकथंस्त्रीसंगिनांसुखंस्यादितिचितपादुःखार्तानां ५ । ६ । ७

तथेति वयाप्यतन्नोपेक्षणीयमितिभावः ८ उपेक्षाकारणं ब्रह्मवाचं बहव इति ९ देवशूकाः देशनशीलाः । क्षुद्राअल्पेऽपि निमित्ते प्राणप्राहकाः । पापाचारानिर्निमित्ताहिंसाकाः । मातापिपापिष्ठाहंति किमुतान्ये इतिभावः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ स्वसाभिनि मोक्षयति मोक्षयिष्यति १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥

तथेति च वचस्तस्यास्त्वयाऽप्युक्तं पितामह ॥ एतदिच्छामविज्ञातुं कारणं न्नवारिता ८ ॥ ब्रह्मवाच ॥ बहवः पन्नगास्तीक्ष्णाघोररूपाविषोल्बणाः ॥ प्रजानां हितकामोऽहं न च वारितवांस्तदा ९ ये देवशूकाः क्षुद्राश्च पापाचाराविषोल्बणाः ॥ तेषां विनाशो भवितानतु ये धर्मचारिणः १० यन्निमित्तं च भवितामोक्षस्तेषां महाभयात् ॥ पन्नगानां निबोधध्वं तस्मिन्काले समागते ११ यायावरकुले धीमान् भविष्यति महानृषिः ॥ जरत्कारुरिति ख्यातस्तपस्वी नियतेंद्रियः १२ तस्य पुत्रो जरत्कारो भविष्यति तपोधनः ॥ आस्तीको नाम यज्ञं सप्रतिषेत्स्यति ततदा ॥ तत्र मोक्षयंति भुजगा ये भविष्यंति धार्मिकाः १३ ॥ देवा ऊचुः ॥ समुनिप्रवरो ब्रह्मजरत्कारुर्महातपाः ॥ कस्यां पुत्रं महात्मानं जनयिष्यति वीर्यवान् १४ ॥ ब्रह्मवाच ॥ सनामायां सनामा सकन्यायां द्विजसत्तमः ॥ अपत्यं वीर्यसंपन्नं वीर्यवान् जनयिष्यति १५ वासुकेः सर्पराजस्य जरत्कारुः स्वसाकिल ॥ स तस्यां भविता पुत्रः शापान्नागांश्च मोक्षयति १६ ॥ एलापत्र उवाच ॥ एवमस्त्विति तं देवाः पितामहमथाब्रुवन् ॥ उक्तैर्वचनं देवान् विरिंचिस्त्रिदिब्ययौ १७ सोऽहमेवं प्रपश्यामि वासुके भगिनी तव ॥ जरत्कारुरिति ख्याता तां तस्मै प्रतिपादय १८ भैक्षवद्विद्विषमाणाया नागानां भयशांतये ॥ ऋषये सुवता येनामेष मोक्षः श्रुतो मया १९ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि एलापत्रवाक्ये अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ एलापत्रवचः श्रुत्वा तेनागा द्विजसत्तम ॥ सर्वे प्रहृष्टमनसः साधुसाध्वित्यथाब्रुवन् १ ततः प्रभृतितां कन्यां वासुकिः पर्यरक्षत ॥ जरत्कारुस्वसारं वै परं हर्षमवाप च २ ततो नातिमहान्कालः समतीत इवाभवत् ॥ अथ देवासुराः सर्वे ममंथुर्वरुणालयम् ३ तत्र नेत्रमभून्नागो वासुकिर्बलिनावरः ॥ समाप्यैव च तत्कर्म पितामहमुपागमन् ४ देवा वासुकिना सार्धं पितामहमथाब्रुवन् ॥ भगवन् शापभीतोऽयं वासुकिस्तप्यते भृशम् ५ अस्यैतन्मानसं शल्यं समुद्धर्तुं त्वमर्हसि ॥ जनन्याः शापजं देवज्ञातीनां हितमिच्छतः ६ हितो ह्ययं सदास्माकं प्रियकारी च नागराट् ॥ प्रसादं कुरु देवेश शमयास्य मनोज्वरम् ७ ॥ ब्रह्मवाच ॥ मयैव तद्वितीर्णं वैवचनं मनसाऽमराः ॥ एलापत्रेण नागेन यदस्याभिहितं पुरा ८ तत्करोत्वेव नागैर्द्रः प्राप्तकालं वचः स्वयम् ॥ विनशिष्यंति ये पापानतु ये धर्मचारिणः ९ उत्पन्नः स जरत्कारुस्तपस्युग्रैरतो द्विजः ॥ तस्यैव भगिनीकाले जरत्कारुं प्रयच्छतु १० एलापत्रेण यत्प्रोक्तं वचनं भुजगेन ह ॥ पन्नगानां हितं देवास्तत्तथानतदन्यथा ११ ॥ सौतिरुवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु नागैर्द्रः पितामहवचस्तदा ॥ संदिश्य पन्नगान्सर्वान् वासुकिः शापमोहितः १२

एलापत्रेति १ । २ समतीत इव अत्यल्पत्वात् शापात् प्राक् ह्योत्पात्तस्ततोऽपि प्राक् प्रवृत्तं मंथनं नुवदति शापमोक्षोपायं प्रदर्शयितुं अथेत्यादिना ३ नेत्ररज्जुः ४ । ५ शल्यं शापजं ६ प्रियकारी प्रतिकल्पं नेत्रीभूय मंथनोपयोगित्वात् ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

जरत्कारौ जरत्कारुनिमित्तं तद्वेषणायेत्यर्थः समादधत् सम्यक् निर्नयोजितवान् १३ अन्वेषणं फलमाह जरत्कारुरिति १४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ जरत्कारुरिति १ । २ जरत्कारुनामनिर्वक्ति जरेति जरच्छब्दः क्षयवाची कारुशब्दोदारुणवाची तस्यास्तीकपितुः शरीरं कारुकां मायुद्रवं मूलत्वात् तदारुणं मासीत् तस्य तेन तपसा क्षेपणं कृतमतोऽसौ जरत्कारुरित्यर्थः ३ वासुकेर्भगिनी तथेति तादृश्येव । अभर्तुं कायायुवत्याः शरीरक्षेपणमेव श्रेयस्करमितिभावः ४ प्राहसत् अतिजीर्णयोरपि ब्रह्मचर्यविनाशः प्रसक्त

स्वसारमुद्यम्य तदा जरत्कारुमृषिं प्रति ॥ सर्पान्बहुमजरत्कारौ नित्ययुक्तान्समादधत् १३ जरत्कारुर्यदा भार्यामिच्छेद्दरयितुं प्रभुः ॥ शीघ्रमेत्यतदा ख्येयं तन्नः श्रेयो भविष्यति १४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि जरत्कारुवेषणे एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ शौनक उवाच ॥ जरत्कारुरिति ख्यातो यस्त्वया सूतनंदन ॥ इच्छामि तदहं श्रोतुं ऋषेस्तस्य महात्मनः १ किं कारणं जरत्कारोर्नामैतत्प्रथितं भुवि ॥ जरत्कारुनिरुक्तिं त्वं यथा वदस्व मर्हसि २ ॥ सौतिरुवाच ॥ जरेति क्षयमाहुर्वदारुणं कारुसंज्ञितम् ॥ शरीरं कारुतस्यासीत् तत्सर्धमानं शनैः शनैः ३ क्षपयामास तीव्रेण ब्रह्मपसेत्यत उच्यते ॥ जरत्कारुरिति ब्रह्मन् वासुकेर्भगिनी तथा ४ एवमुक्तस्तु धर्मात्मा शौनकः प्राह स तदा ॥ उग्रश्रवसमामंथ्य उपपन्नमिति ब्रुवन् ५ ॥ शौनक उवाच ॥ उक्तं नाम यथा पूर्वं सर्वतच्छ्रुतवानहम् ॥ यथा तु जातो ह्यास्तीक एतदिच्छामिवेदितुम् ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य सूतः प्रोवाच शास्त्रतः ६ ॥ सौतिरुवाच ॥ संदिश्य पन्नगान्सर्वान् वासुकिः सुसमाहितः ॥ स्वसारमुद्यम्य तदा जरत्कारुमृषिं प्रति ७ अथ कालस्य महतः समुनिः संशितव्रतः ॥ तपस्यभिरतो धीमान्सदारात्राभ्यकांक्षत ८ स तूर्ध्वरेतास्तपसि प्रसक्तः स्वाध्यायवान् वीतभयः कृतात्मा ॥ चचार सर्वां पृथिवीं महात्मानचापि दारान् मनसाऽध्यकांक्षत ९ ततोऽपरस्मिन्संप्राप्ते काले कस्मिंश्चिदेवतु ॥ परिक्षिन्नामराजासीद्ब्रह्मकौरववंशजः १० यथा पांडुर्महाबाहुर्धनुर्धरवरोयुधि ॥ बभूव मृगयाशीलः पुराऽस्य प्रपितामहः ११ मृगान्विध्यन्वराहांश्च तरक्षुन्महिषांस्तथा ॥ अन्यांश्च विविधान्वन्यांश्च चारपृथिवीपतिः १२ सकदाचिन्मृगं विद्वाबाणेनानतपर्वणा ॥ पृष्ठतो धनुरादाय ससारगहनेवने १३ यथैव भगवान् रुद्रो विद्वायज्ञमृगं दिवि ॥ अन्वगच्छद्बनुष्पाणिः पर्यन्वेष्टुमितिस्ततः १४ न हितेन मृगो विद्धो जीवनगच्छति वैवने ॥ पूर्वरूपं तु तत्पूर्वसोऽगात्स्वर्गगतिं प्रति १५ परिक्षितो न रेंद्रस्य विद्धो यन्नष्टवान्मृगः ॥ दूरं चापहतस्तेन मृगेण समहीपतिः १६ परिश्रान्तः पिपासार्त आस सादमुनिवने ॥ गवां प्रचारेष्वासीनं वत्सानां मुखनिःसृतम् १७ भूयिष्ठमुपयुजानं फेनमापि बतपयः ॥ तमभिदुत्यवेगेन सराजा संशितव्रतम् १८ अपृच्छद्बनुरुद्यम्य तं मुनिं क्षुच्छमान्वितः ॥ भो भो ब्रह्मन्नहं राजा परीक्षिदमिमन्युजः १९

इत्याश्चर्यमत्वेतिभावः आमंथ्ये हे उग्रश्रव इति संबोध्य उपपन्नं युक्तं यत्तुल्यवयोरुपयोर्विवाह इतिभावः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ सर्पसत्रकारणं वत्माह तत इत्यादिना ततो वासुकेराश्वासनानंतरं अपरस्मिन्पश्चाद्भूते कस्मिंश्चित्काले । अमंगलत्वात् नामाप्यवाच्यं कलेस्तदादौ इत्यर्थः १० । ११ । १२ । १३ । १४ पूर्वरूपमिति परिक्षितः तूर्णस्वर्गगतिं प्रति तत्तत्मृगस्यादर्शनं पूर्वरूपं कारणं सराजा अगात्प्राप्तवान् तत एव हि मृगो राजा विप्रावमाननां शापमूलभूता कृतवानित्यर्थः १५ । १६ प्रचारेषु गोष्ठेषु १७ उपयुजानं भक्षयत १८ । १९

तथेति वयाप्येतन्नोपेक्षणीयमितिभावः ८ उपेक्षाकारणं ब्रह्मोवाच बहव इति ९ इदंशुकाः दंशनशीलाः । क्षुद्रा अल्पेऽपि निमित्ते प्राणग्राहकाः । पापाचारानिर्निमित्तं हिंसाकाः । मातापिपापिष्ठाहंति किमुतान्ये इतिभावः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ स्वसाभिनिनी मोक्षयति मोक्षयिष्यति १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥

तथेति च वचस्तस्यास्त्वयाऽप्युक्तं पितामह ॥ एतदिच्छामविज्ञातुं कारणं न्नवारिता ८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ बहवः पन्नगास्तीक्ष्णाघोररूपाविषोल्बणाः ॥ प्रजानां हितं कामोऽहं न च वारित्वांस्तदा ९ येदंशुकाः क्षुद्राश्च पापाचाराविषोल्बणाः ॥ तेषां विनाशो भवितानतु ये धर्मचारिणः १० यन्निमित्तं च भवितामोक्षस्तेषां महाभयात् ॥ पन्नगानां निबोधध्वं तस्मिन्काले समागते ११ यायावरकुले धीमान् भविष्यति महानृषिः ॥ जरत्कारुरिति ख्यातस्तपस्वी नियतेंद्रियः १२ तस्य पुत्रो जरत्कारो भविष्यति तपोधनः ॥ आस्तीको नाम यज्ञसंप्रतिषेत्स्यति तंतदा ॥ तत्र मोक्षयंति भुजगा ये भविष्यंति धार्मिकाः १३ ॥ देवा ऊचुः ॥ समुनिप्रवरो ब्रह्म जरत्कारुर्महातपाः ॥ कस्यां पुत्रं महात्मानं जनयिष्यति वीर्यवान् १४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सनामायां सनामा सकन्यायां द्विजसत्तमः ॥ अपत्यं वीर्यसंपन्नं वीर्यवान् जनयिष्यति १५ वासुकेः सर्पराजस्य जरत्कारुः स्वसाकिल ॥ सतस्यां भविता पुत्रः शापान्नागांश्च मोक्षयति १६ ॥ एलापत्र उवाच ॥ एवमस्त्विति तं देवाः पितामहमथाब्रुवन् ॥ उच्चैर्वचनं देवान् विरिंचिस्त्रिदिव्ययौ १७ सोऽहमेवं प्रपश्यामि वासुके भगिनी तव ॥ जरत्कारुरिति ख्याता तां तस्मै प्रतिपादय १८ भैक्षवद्विद्विषमाणाया नागानां भयशांतये ॥ ऋषये सुवता येनामेष मोक्षः श्रुतो मया १९ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि एलापत्रवाक्ये अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ एलापत्रवचः श्रुत्वा तेनागा द्विजसत्तम ॥ सर्वे प्रहृष्टमनसः साधुसाध्वित्यथाब्रुवन् १ ततः प्रभृतितां कन्यां वासुकिः पर्यरक्षत ॥ जरत्कारुं स्वसारं वै परं हर्षमवाप च २ ततो नातिमहान्कालः समतीत इवाभवत् ॥ अथ देवा सुराः सर्वे ममंथुर्वरुणालयम् ३ तत्र नेत्रमभून्नागो वासुकिर्बलिनां वरः ॥ समाप्यैव च तत्कर्म पितामहमुपागमन् ४ देवा वासुकिना सार्धं पितामहमथाब्रुवन् ॥ भगवन् शापभीतोऽयं वासुकिस्तप्यते भृशम् ५ अस्यैतन्मानसं शल्यं समुद्धर्तुं त्वमर्हसि ॥ जनन्याः शापजं देवज्ञातीनां हितमिच्छतः ६ हितो ह्ययं सदास्माकं प्रियकारी च नागराट् ॥ प्रसादं कुरु देवेश शमयास्य मनोज्वरम् ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मयैव तद्वितीर्णं वैवचनं मनसाऽमराः ॥ एलापत्रेण नागेन यदस्याभिहितं पुरा ८ तत्करोत्वेपना गेंद्रः प्राप्तकालं वचः स्वयम् ॥ विनशिष्यंति ये पापानतु ये धर्मचारिणः ९ उत्पन्नः स जरत्कारुस्तपस्युग्रैरतो द्विजः ॥ तस्यैष भगिनीकाले जरत्कारुं प्रयच्छतु १० एलापत्रेण यत्प्रोक्तं वचनं भुजगेन ह ॥ पन्नगानां हितं देवास्तत्तथानतदन्यथा ११ ॥ सौतिरुवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु नागेंद्रः पितामहवचस्तदा ॥ संदिश्य पन्नगान्सर्वान् वासुकिः शापमोहितः १२

एलापत्रेति १ । २ समतीत इव अत्यल्पत्वात् शापात् प्राकृष्टयोत्पात्तस्ततोऽपि प्राकृष्टवृत्तं मथनं नुवदति शापमोक्षोपायं प्रदर्शयितुं अथेत्यादिना ३ नेत्रं रज्जुः ४ । ५ शल्यं शापजं प्रियकारी प्रतिकल्पं नेत्रीभूयमथनोपयोगित्वात् ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

जरत्कारौ जरत्कारुनिमित्तं तद्वेषणायेत्यर्थः समादधत्संयक्नियोजितवान् १३ अन्वेषणं फलमाह जरत्कारुरिति १४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ अ ॥ ॥ जरत्कारुरिति १ । २ जरत्कारुनामनिर्वृत्तिं जरति जरच्छब्दः क्षयवाची कारुशब्दोदारुणवाची तस्यास्तीकपितुः शरीरं कारुकां माद्युद्भवमूलत्वात् तदारुणमासीत् तस्य तेन तपसाक्षेपणं कृतमतोऽसौ जरत्कारुरित्यर्थः ३ वासुकेर्भगिनी तथेति तादृश्येव । अर्भुत्वाया युवत्याः शरीरक्षेपणमेव श्रेयस्करमितिभावः ४ प्राहसत् अतिजोषयोरपि ब्रह्मचर्यविनाशः प्रसक्त

स्वसारमुद्यम्य तदा जरत्कारुमृषिं प्रति ॥ सर्पान्बहून् जरत्कारौ नित्ययुक्तान्समादधत् १३ जरत्कारुर्यदा भार्यामिच्छेद्वरयितुं प्रभुः ॥ शीघ्रमेत्यतदारुण्येयं तन्नः श्रेयो भविष्यति १४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि जरत्कारुवेषणे एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ शौनक उवाच ॥ जरत्कारुरिति ख्यातो यस्त्वया सूतनंदन ॥ इच्छामितदहं श्रोतुं ऋषेस्तस्य महात्मनः १ किं कारणं जरत्कारो नमैतत्प्रथितं भुवि ॥ जरत्कारुनिरुक्तिं त्वं यथा वदस्व मुहसि २ ॥ सौतिरुवाच ॥ जरेति क्षयमाहुर्वदारुणं कारुसंज्ञितम् ॥ शरीरं कारुतस्यासीत् तत्सधीमान्शनैःशनैः ३ क्षपयामास तीव्रिणश्च पसेत्यत उच्यते ॥ जरत्कारुरिति ब्रह्मन् वासुकेर्भगिनी तथा ४ एवमुक्तस्तु धर्मात्मा शौनकः प्राह स तदा ॥ उग्रश्रवसमामंथ्य उपपन्नमिति ब्रुवन् ५ ॥ शौनक उवाच ॥ उक्तं नाम यथा पूर्व सर्वं तच्छ्रुत्वा नहम् ॥ यथा तु जातो ह्यास्तीक एतदिच्छामिवेदितुम् ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य सूतः प्रोवाच शास्त्रतः ६ ॥ सौतिरुवाच ॥ संदिश्य पन्नगान्सर्वान् वासुकिः सुसमाहितः ॥ स्वसारमुद्यम्य तदा जरत्कारुमृषिं प्रति ७ अथ कालस्य महतः समुनिः संशितव्रतः ॥ तपस्यभिरतो धीमान्सदारात्राभ्यकांक्षत ८ स तूर्ध्वरेतास्तपसि प्रसक्तः स्वाध्यायवान् वीतभयः कृतात्मा ॥ चचार सर्वां पृथिवीं महात्मानचापि दारान् मनसाऽध्यकांक्षत ९ ततोऽपरस्मिन्संप्राप्ते काले कस्मिंश्चिदेवतु ॥ परिक्षिन्नाम राजा सीद्धहन्कौरवंशजः १० यथा पांडुर्महाबाहुर्धनुर्धरवरोयुधि ॥ बभूव मृगयाशीलः पुराऽस्य पितामहः ११ मृगान्विध्यन्वराहांश्च तरक्षून् महिषांस्तथा ॥ अन्यांश्च विविधान्वन्यांश्च चारुपृथिवीपतिः १२ सकदाचिन्मृगं विद्धा बाणेनानतपर्वणा ॥ पृष्ठतो धनुरादाय ससारगहने वने १३ यथैव भगवान् रुद्रो विद्धाय जमृगं दिवि ॥ अन्वगच्छद्भनुष्पाणिः पर्यन्वेष्टुमितिस्ततः १४ न हितेन मृगो विद्धो जीवन् गच्छति वैवने ॥ पूर्वरूपं तु तत् पूर्णं सोऽगात्स्वर्गं गतिं प्रति १५ परिक्षितो न रेंद्रस्य विद्धो यन्नष्टवान्मृगः ॥ दूरं चापहतस्तेन मृगेण समहीपतिः १६ परिश्रान्तः पिपासार्त आससाद मुनिं वने ॥ गवां प्रचारेष्वासीनं वत्सानां मुखनिःसृतम् १७ भूयिष्ठमुपयुजानं फेनमापि वतां पयः ॥ तमभिदुत्यवेगेन सराजा संशितव्रतम् १८ अपृच्छद्भनुरुद्यम्य तं मुनिं शुच्छमान्वितः ॥ भो भो ब्रह्मन्न हं राजा परीक्षिदमिमन्भुजः १९

इत्याश्चर्यमत्वेतिभावः आमंथ्येऽग्रश्रव इति संबोध्य उपपन्नं युक्तं यत्तुल्यवयोरूपयोर्विवाह इतिभावः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ सर्पसन्नकारणं वत्तुमाह तत इत्यादिना ततो वासुकेराश्वासनानंतरं अपरस्मिन्पश्चाद्भूते कस्मिंश्चित्काले । अमंगलत्वान्नामाप्यवाच्यं कलेस्तदादौ इत्यर्थः १० । ११ । १२ । १३ । १४ पूर्वरूपमिति परिक्षितः तूर्णस्वर्गं गतिं प्रति तत् मृगस्यादर्शनं पूर्वरूपं कारणं सराजा अगात्प्राप्तवान् तत एव हि मृगो राजा विप्रावमाननां शापमूलभूता कृतवानित्यर्थः १५ । १६ प्रचारेषु गोष्ठेषु १७ उपयुजानं भक्षयंतं १८ । १९

२० समासजत् आरोपयामास धनुष्कोट्याधनुष्प्रांतेन २१ सराजेति तंतथागतं हृदसमाधिं हृद्वाक्रोधमुत्सृज्य व्यथितः स नृजगामनगरं व्यथितेनापि सर्पापसारणं कृतं दीर्घद्रोहिवात्सप्रस्य किंचित्क्रोधोऽ
नुवर्तत एवेति ज्ञेयं तथोक्तं पौष्येण क्षत्रियस्य वाक्मूत्रतात्त्विकं दयंती क्षणधारमिति २२ तदिदमुक्तं स्वधर्मनिरतमिति स्वधर्मस्तीक्ष्णहृदयत्वं तन्निरतं जातिस्वभावज्ञो मुनिः समाक्षितोऽप्यवर्षयत् घृष्टत्वं को
मया विद्वोष्टमोनष्टः कच्चितं दृष्टवानसि ॥ समुनिस्तंतुनोवाच किंचिन्मौनव्रते स्थितः २० तस्य स्कंधे मृतं सर्पं कुद्धो राजा समासजत् ॥ समुक्षिप्य धनुष्कोट्या सचैनं
समुपैक्षत २१ नस किंचिदुवाचैनं शुभं वायुदिवोऽशुभम् ॥ सराजा क्रोधमुत्सृज्य व्यथितस्तंतथागतम् ॥ दृष्ट्वा जगाम नगरं मृषिस्त्वासीत्तथैव सः २२ न हितं रा
जशा दूर्लक्षमाशीलो महामुनिः ॥ स्वधर्मनिरतं भूपंसमाक्षितोऽप्यवर्षयत् २३ न हितं राजशा दूर्लक्षस्तथा धर्मपरायणम् ॥ जानाति भरतश्रेष्ठस्तत एनमवर्षयत्
२४ तरुणस्तस्य पुत्रोऽभूति गमते जामहातपाः ॥ शृंगीनाम महाक्रोधो दुष्प्रसादो महाव्रतः २५ स देवं परमासीनं सर्वभूतहिते रतम् ॥ ब्रह्माणमुपतस्थे वै काले काले
सुसंयतः २६ स तेन समनुज्ञातो ब्रह्मणा गृहमेयिवान् ॥ सख्योक्तः क्रीडमानेन स तत्र हसता किल २७ संरंभात् कोपनोऽतीव विषकल्पो मुनेः सुतः ॥ उद्दिश्य पितरं त
स्य यच्छुत्वारोषमाहरत् ॥ ऋषिपुत्रेण धर्मार्थे कृशेन द्विजसत्तम २८ ॥ कृश उवाच ॥ तेजस्विनस्तव पिता तथैव च तपस्विनः ॥ शवं स्कंधेन वहति माशृंगिन् गर्वितो
भव २९ व्याहरत् ऋषिपुत्रेण मास्म किंचिद्वचो वद ॥ अस्मद्विधेषु सिद्धेषु ब्रह्मविस्तुतपस्विषु ३० कते पुरुषमानित्वं कते वाचस्तथा विधाः ॥ दर्पजाः पितरं द्रष्टुं
स्त्वं शवधरं तथा ३१ पित्रा च तव तत्कर्म नानुरूपमिवात्मनः ॥ कृतं मुनिजनश्रेष्ठेनाहं भृशदुःखितः ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि
परिक्षिदुपाख्याने चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमुक्तः स तेजस्वी शृंगी कोपसमन्वितः ॥ मृतधारं गुरुं श्रुत्वा पर्यतप्यत मन्युना १ स तं कृशम
भिप्रेक्ष्य मूत्रतां वाचमुत्सृजत् ॥ अपृच्छत् कथं तातः समेऽद्य मृतधारकः २ ॥ कृश उवाच ॥ राज्ञा परिक्षिता तात मृगयां परिधावता ॥ अवसक्तः पितुस्तेऽद्य मृतः
स्कंधे भुजंगमः ३ ॥ शृंग्युवाच ॥ किं मे पित्रा कृतं तस्य राज्ञोऽनिष्टं दुरात्मनः ॥ ब्रूहि तत्कृशतत्त्वेन पश्य मे तपसो बलम् ४ ॥ कृश उवाच ॥ सराजा मृगयां यातः
परिक्षिदुभिर्मन्युजः ॥ स सारमृगमेकाकी विद्धा बाणेन शीघ्रगम् ५ न चापश्यन् मृगं राजा चरन्तस्मिन् महावने ॥ पितरं ते स दृष्ट्वैव प्रच्छानभिभाषिणम् ६ तं स्था
णुभूतं तिष्ठंतं क्षुत्पिपासाश्रमातुरः ॥ पुनः पुनर्भृगं नष्टं प्रच्छ पितरं तव ७ स च मौनव्रतोपेतो नैव तं प्रत्यभाषत ॥ तस्य राजा धनुष्कोट्या सर्पं स्कंधे समासजत् ८
शृंगिस्तव पिता सोऽपि तथैवास्ते यतव्रतः ॥ सोऽपि राजा स्वनगरं प्रस्थितो गजसाह्वयम् ९

पश्य निग्रहे धैर्यमकरोत् २३ । २४ । २५ । २६ । २७ संरंभात् क्रोधावेशात् कोपनस्तीक्ष्णः २८ । २९ । ३० । ३१ पित्रा चेति तत्तत्र वर्षणे विषये अपराधार्थं च तव पित्रा न कृतं येन तव पितुर्धर्षणेनाहं
भृशदुःखितोऽस्मि आत्मन इव दृष्टांतः । विना परार्थं तव पितुर्धर्षणादृष्टांतपितुर्धर्षणयेवाहं भृशदुःखितोऽस्मीत्यर्थः ३२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥
एवमुक्त इति मन्युना क्रोधेन १ । २ । ३ । ४ । ५ अनभिभाषिणं मौनशीलं ६ नष्टं पलायनेनादर्शनगतं ७ । ८ गजसाह्वयं हस्तिनापुरं ९

१० क्रोधवेगबलात्कृतः क्रोधावेशपरवशः ११ कृच्छ्रागतस्य मौनव्रतधरस्य राजा सासौ किल्विषी च राजकिल्विषी १२ आशीविषोर्दृष्टाविषः १३ नेतानेव्यति १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ विषयेवेशो
२० तस्य पापं द्रोहं सर्वथा अस्मात्स्वपराधेनापि वर्तमानस्य २१ इतो नाशितो धर्मो हंत्येव धर्मनाशमेवाह यदीत्यादिना २२ । २३ । २४ राज्ञा परिक्षितारक्षितव्याः अस्य नाशे प्रजोच्छेदकृतं पापं तव
॥ सौतिरुवाच ॥ श्रुत्वैव मृषिपुत्रस्तु शवं स्कंधे प्रतिष्ठितम् ॥ कोपसंरक्तनयनः प्रज्वलन्निव मन्युना १० आविष्टः सहिकोपेन शशाप नृपतिं तदा ॥ वार्युपस्पृश्यते
जस्वी क्रोधवेगबलात्कृतः ११ ॥ शृंग्युवाच ॥ योऽसौ वृद्धस्य तातस्य तथा कृच्छ्रागतस्य ह ॥ स्कंधे मृतं समास्त्राक्षीत्पन्नगराजकिल्विषी १२ तं पापमति संकुद्ध
स्तक्षकः पन्नगेश्वरः ॥ आशीविषस्ति गमते जामद्राक्यबलचोदितः १३ स सरात्रादितो नेतायमस्य सदनं प्रति ॥ द्विजानामवमंतारं कुरुणामयशस्करम् १४
॥ सौतिरुवाच ॥ इति शब्वाऽतिसंकुद्धः शृंगी पितरमभ्यगात् ॥ आसीनं गोव्रजे तस्मिन् वहंतं शवपन्नगम् १५ स तमालक्ष्य पितरं शृंगी स्कंधगतेन वै ॥ शवेन भुजगे
नासीदूयः क्रोधसमाकुलः १६ दुःखाच्चाश्रुणिमुमुचे पितरं चेदमब्रवीत् ॥ श्रुत्वे मां धर्षणां तात तव तेन दुरात्मना १७ राज्ञा परिक्षिता कोपादशपंतमहं नृपम् ॥ यथा
र्हति स एवो ग्रंशापंकुलकुलाधमः ॥ स तमेऽहनि तं पापं तक्षकः पन्नगोत्तमः १८ वैवस्वतस्य सदनं नेता परमदारुणम् ॥ तमब्रवीत्पिता ब्रह्मंस्तथा कोपसमन्वितम्
१९ ॥ शमीक उवाच ॥ न मे प्रियं कृतं तात नैष धर्मस्तपस्विनाम् ॥ वयं तस्य नरेन्द्रस्य विषये निवसामहे २० न्यायतोरक्षितास्तेन तस्य पापं न रोचये ॥ सर्वथा वर्त
मानस्य राज्ञो ह्यस्मद्विधैः सदा २१ क्षंतव्यं पुत्रधर्मो हि हतो हंति न संशयः ॥ यदि राजानं संरक्षेत्पीडानः परमाभवेत् २२ न शक्यामचरितुं धर्मपुत्रयथा सुखम् ॥ रक्ष
माणाय वंता ताराजभिर्धर्मदृष्टिभिः २३ च रामो विपुलं धर्मं तेषां भागोऽस्ति धर्मतः ॥ सर्वथा वर्तमानस्य राज्ञः क्षंतव्यमेवाह २४ परिक्षितुविशेषेण यथाऽस्य प्रपिता
महः ॥ रक्षत्यस्मांस्तथाराज्ञारक्षितव्याः प्रजाविभो २५ तेनेह क्षुधितेनाद्यश्रांतेन च तपस्विना ॥ अजानता कृतं मन्येव्रतमेतदिदं मम २६ अराजके जनपदे दो
षा जायंति वै सदा ॥ उद्धृतं सततं लोकं राजा दंडेन शास्तिवै २७ दंडात्प्रतिभयं भूयः शांतिरुत्पद्यते तदा ॥ नो द्विग्रथरते धर्मो नो द्विग्रथरते क्रियाम् २८ राज्ञा प्रतिष्ठि
तो धर्मो धर्मास्त्वर्गः प्रतिष्ठितः ॥ राज्ञो यज्ञक्रियाः सर्वा यज्ञा देवाः प्रतिष्ठिताः २९ देवा दृष्टिः प्रवर्तते तदृष्टेरोषधयः स्मृताः ॥ ओषधिभ्यो मनुष्याणां धारयन्सततं हितम्
३० मनुष्याणां च यो धाताराजाराज्यकरः पुनः ॥ दशश्रोत्रियसमो राजा इत्येवं नुरब्रवीत् ३१ तेनेह क्षुधितेनाद्यश्रांतेन च तपस्विना ॥ अजानता कृतं मन्येव्रत
मेतदिदं मम ३२ कस्मादिदं त्वया बाल्यात्सहसा दुष्कृतं कृतम् ॥ न ह्यहंति नृपः शापमस्मत्तः पुत्रसर्वथा ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि
परिक्षिच्छापे एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥

तिभावः २५ व्रतमजानतेतिसंबंधः २६ दोषादस्युपीडादयः जायंत उद्भवन्ति २७ । २८ । २९ धारयन् कुर्वन्मनुष्याणां हितं ३० धातापोषकः श्रोत्रियो वेदाध्यायी अक्षराधिक्यमार्थ ३१ । ३२
बाल्यादविवेकात् ३३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥

यद्येतदिति ? स्वैरेष्वपिपरिहासादिष्वपि २ । ३ वयस्थोऽपिप्रौढोऽपिवाच्यः शास्यः ४ प्रभवतांयोगैश्वर्यवतांकोपोऽतीववर्धते ५ सचतपोनाशकइतिशिक्षणीयएवंत्वमयेत्याशयेनाह सोऽहमिति बालताविवेकशून्यतां साहसमाकस्मिकमकार्यकारित्वंपुत्रत्वंचावेक्ष्यत्वयिवक्तव्यमुपदेश्यत्वंपश्यामि ६ सत्वमिति क्रोधाहननेधर्महास्यस्येवेत्यर्थः ७ यतीनामामुष्मिकहितार्थयतमानानां ८ । ९

॥ शृंग्युवाच ॥ यद्येतत्साहसंतातयदिवादुष्कृतं कृतम् ॥ प्रियंवाऽप्यप्रियंवातेवागुक्तानमृषाभवेत् १ नैवान्यथेदंभवितापितरेषब्रवीमि ॥ नाहंमृषाब्रवीम्येवं स्वैरेष्वपिकुतःशपन् २ ॥ शमीकउवाच ॥ जानाम्युग्रप्रभावंत्वांतातसत्यगिरंतथा ॥ नाचूतंचोक्तपूर्वतेनैतन्मिथ्याभविष्यति ३ पित्रापुत्रोवयस्थोऽपिसततं वाच्यएवतु ॥ यथास्यादुणसंयुक्तःप्रापुयाच्चमहद्यशः ४ किंपुनर्बालएवत्वंतपसाभावितःसदा ॥ वर्धतेचप्रभवतांकोपोऽतीवमहात्मनाम् ५ सोऽहंपश्यामिवक्तव्यं त्वयिधर्मभृतांवर ॥ पुत्रत्वंबालतांचैवतवावेक्ष्यचसाहसम् ६ सत्वंशमपरोभूत्वावन्यमाहारमाचरन् ॥ चरक्रोधमिमंहत्वानैवंधर्मप्रहास्यसि ७ क्रोधोहिधर्महरति यतीनांदुःखसंचितम् ॥ ततोधर्मविहीनानांगतिरिष्टानविद्यते ८ शमएवयतीनांहिक्षमिणांसिद्धिकारकः ॥ क्षमावतामयंलोकःपरश्चैवक्षमावताम् ९ तस्माच्चरेथाः सततंक्षमाशीलोजितेंद्रियः ॥ क्षमयाप्राप्स्यसेलोकानब्रह्मणःसमनंतरान् १० मयातुशममास्थाययच्छक्यंकर्तुमद्यै ॥ तत्करिष्याम्यहंतातप्रेषयिष्येनृपायै ११ ममपुत्रेणशप्तोसिबालेनकृशबुद्धिना ॥ ममेमांधर्षणांत्वत्तःप्रेक्ष्यराजन्नमर्षिणा १२ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमादिश्यशिष्यंसप्रेषयामाससुव्रतः ॥ परिक्षितेनृप तयेदयापन्नोमहातपाः १३ संदिश्यकुशलप्रश्नंकार्यवृत्तांतमेवच ॥ शिष्यंगौरमुखंनामशीलवंतंसमाहितम् १४ सोऽभिगम्यततःशीघ्रनरेन्द्रंकुरुवर्धनम् ॥ विवेशभ वनंराज्ञःपूर्वद्वारस्थैर्निवेदितः १५ पूजितस्तुनरेंद्रेणद्विजोगौरमुखस्तदा ॥ आचख्यौचपरिश्रांतोराज्ञःसर्वमशेषतः १६ शमीकवचनंधोरंयथोक्तंमंत्रिसन्निधौ ॥ गौरमुखउवाच ॥ शमीकोनामराजेंद्रवर्ततेविषयेतव १७ ऋषिःपरमधर्मात्मादांतःशांतोमहातपाः ॥ तस्यत्वयानरव्याघ्रसर्पःप्राणैर्वियोजितः १८ अवसक्तो धनुष्कोट्यास्कंधेमौनान्वितस्यच ॥ क्षांतवांस्तवतत्कर्मपुत्रस्तस्यनचक्षमे १९ तेनशप्तोऽसिराजेंद्रपितुरज्ञातमद्यै ॥ तक्षकःसप्तरात्रेणमृत्युस्तवभविष्यति २० तत्ररक्षांकुरुष्वेतिपुनःपुनरथाऽब्रवीत् ॥ तदन्यथानशक्यंचकर्तुंकेनचिदप्युत २१ नहिशक्रोतितंयंतुंपुत्रंकोपसमन्वितम् ॥ ततोऽहंप्रेषितस्तेनतवराज न्हितार्थिना २२ ॥ सौतिरुवाच ॥ इतिश्रुत्वावचोघोरंसराजाकुरुनंदनः ॥ पर्यतप्यततत्पापंकृत्वाराजामहातपाः २३ तंचमौनव्रतंश्रुत्वावनेमुनि वरंतदा ॥ भूयएवाभवद्राजाशोकसंतप्तमानसः २४

ब्रह्मणःसमनंतरान्प्रत्यासन्नानक्रममुक्तिप्रदानित्यर्थः १० प्रेषयिष्येसंदेशहरमितिशेषः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ परिश्रांतः परिवर्जने श्रमहीनः १६ । १७ । १८ नक्षमेनक्षांतवान् १९ तेनच पितुरज्ञांतंयथास्यात्तथाशप्तोऽसि २० । २१ । २२ पापंकृत्वैवपर्यतप्यतनंतुमृत्युश्रुत्वा २३ ब्राह्मणस्यावज्ञातत्रापिमौनिनस्तत्रापिमिथिदयालोरित्यालोच्यशोकोऽतीवतस्यधृष्टइत्याहर्तषेत्यादिना २४

अनुकोशात्मतांदयालुता २५ । २६ । २७ । २८ सर्वतएवात्मानंगोपायेदितिशाखादात्मरक्षाार्थयत्नंकृतवानित्याह प्रासादमित्यादिना २९ । ३० । ३१ आरूढंप्रासादारूढं नलभतेद्रुमपिनशक्रोति आरोहुमितिपाठेर्णंप्रासादमितिदृष्टव्यं राजसत्तमराज्ञःसमीचीनतमम् ३२ चिकित्सितुंनिर्विकर्तुं ३३ । ३४ अर्थःस्पष्टएवभविता धर्मोऽपिसर्वलोकोपकारकस्यराज्ञोजीवनेन एतेनभृत्यस्या अनुकोशात्मतांतस्यशमीकस्यावधार्यष ॥ पर्यतप्यतभूयोऽपिपृत्वातत्किल्बिषमुनेः २५ नहिमृत्युंतथाराजाश्रुत्वावैसोऽन्वतप्यत ॥ अशोचदमरप्रख्योयथा कृत्वेहकर्मतत् २६ ततस्तंप्रेषयामासराजागौरमुखंतदा ॥ भूयःप्रासादंभगवान्करोत्विहममेतिवै २७ तस्मिंश्चगतमात्रेऽथराजागौरमुखेतदा ॥ मंत्रिमिर्मत्रया माससहसंविग्रमानसः २८ संमंत्र्यमंत्रिमिश्रैवसतथामंत्रतत्त्ववित् ॥ प्रासादंकारयामासएकस्तंभंसुरक्षितम् २९ रक्षांचविदधेतत्रभिषजश्चौषधानिच ॥ ब्राह्मणा न्मंत्रसिद्धांश्चसर्वतोवैन्ययोजयत् ३० राजकार्याणितत्रस्थःसर्वाण्येवाकरोच्चसः ॥ मंत्रिभिःसहधर्मज्ञःसमंतात्परिरक्षितः ३१ नचैनंकश्चिदाखंडलमतेराजसत्त मम् ॥ वातोऽपिनिश्चरंस्तत्रप्रवेशेविनिवार्यते ३२ प्राप्तेचदिवसेतस्मिन्सप्तमेद्विजसत्तमः ॥ काश्यपोऽभ्यागमाद्विद्वांस्तंराजानंचिकित्सितुम् ३३ श्रुतंहितेनतद भूद्यथातंराजसत्तमम् ॥ तक्षकःपन्नगश्रेष्ठोनेष्यतेयमसादनम् ३४ तंदष्टंपन्नगेंद्रेणकरिष्येऽहमपञ्चरम् ॥ तत्रमेऽर्थश्चधर्मश्चभवितेतिविचिंतयन् ३५ तंददर्शसनागें द्रस्तक्षकःकाश्यपंपथि ॥ गच्छंतमेकमनसंद्विजोभूत्वावयोऽतिगः ३६ तमब्रवीत्पन्नगेंद्रःकाश्यपंमुनिपुंगवम् ॥ कभवांस्त्वरितोयातिकंचकार्यचिकीर्षाति ३७ ॥ काश्यपउवाच ॥ नृपंकुरुकुलोत्पन्नंपरीक्षितमारिदमम् ॥ तक्षकःपन्नगश्रेष्ठस्तेजसाऽद्यप्रधक्ष्यति ३८ तंदष्टंपन्नगेंद्रेणतेनाग्निसमतेजसम् ॥ पांडवानांकुलकरंरा जानममितौजसम् ॥ गच्छामित्वरितंसौम्यसद्यःकर्तुमपञ्चरम् ३९ ॥ तक्षकउवाच ॥ अहंसतक्षकोब्रह्मस्तंधक्ष्यामिमहीपतिम् ॥ निवर्तस्वनशक्तस्त्वमयादष्टांचि कित्सितुम् ४० ॥ काश्यपउवाच ॥ अहंतंनृपतिंगत्वात्वयादष्टमपञ्चरम् ॥ करिष्यामीतिमेबुद्धिर्विद्याबलसमन्विता ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिआस्ती कपर्वणिकाश्यपागमनेद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ तक्षकउवाच ॥ यदिदष्टमयेहत्वंशक्तःकिंचिच्चिकित्सितुम् ॥ ततोवृक्षमयादष्टमिमंजीवयकाश्यप १ परमंत्रबलंयत्तेतददर्शयतस्वच ॥ न्यग्रोधमेनंबक्ष्यामिपश्यतस्तेद्विजोत्तम २ ॥ काश्यपउवाच ॥ दशनागेंद्रवृक्षंत्वंयद्येतदभिमन्यसे ॥ अहमेनंत्वयादष्टंजी वयिष्येभुजंगम ३ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमुक्तःसनागेंद्रःकाश्यपेनमहात्मना ॥ अदशदृक्षमन्येत्यन्यग्रोधंपन्नगोत्तमः ४ सवृक्षस्तेनदष्टस्तुपन्नगेनमहात्मना ॥ आशीविषविषोपेतःप्रज्ज्वालसमंततः ५ तंदग्ध्वाऽनगंनागःकाश्यपंपुनरब्रवीत् ॥ कुरुयत्नंद्विजश्रेष्ठजीवयैनंवनस्पतिम् ६ ॥ सौतिरुवाच ॥ भस्मीभूतं ततोवृक्षंपन्नगेंद्रस्यतेजसा ॥ भस्मसर्वंसमाहृत्यकाश्यपोवाक्यमब्रवीत् ७ विद्याबलंपन्नगेंद्रपश्यमेऽद्यवनस्पतौ ॥ अहंसंजीवयाम्येनंपश्यतस्तेभुजंगम ८

पिनिष्कपटमहत्सेवांकुर्वतोधर्मवृद्धिरस्तीतिज्ञेयं ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ७ ॥ यदीति १ । २ दशवंशंकुरु ३ । ४ । ५ नगंभूतं ६ । ७ । ८

१। १० नेतदिति हेमन्तत्वमिस्वर्गशक्तिप्रतिष्ठाभूतेत्यदुर्लभ एतदिति मतेयथाश्रुतोऽर्थः ११। १२ प्राप्नुमभिलषितं फलमित्यन्वयः यद्यमानस्य सज्जमानस्य १३। १४ निरंशुः राहादिनाहतप्रभः १५
स्वापतेर्यहिरण्यं स्वधनं तस्यपतिः । अग्रिभुवदयिपतीरयोणामिति लिप्तात्पर्यिरिति धननाम स्वपतेरिदं स्वापतेर्यं । आभ्रेयं वैहिरण्यमिति श्रुतेः । 'प्रव्यवित्तं स्वापतेर्यं' इत्यमरः १६। १७ प्रद्व्यौघ्यान्वयः
ततः सभगवान्विद्वान्काश्यपोद्विजसत्तमः ॥ भस्मराशीकृतं वृक्षं विद्यासमजीवयत् ९ अंकुरं कृतवांस्तत्र ततः पर्णद्वयान्वितम् ॥ पलाशिनं शाखिनं च तथा विटपि
नंपुनः १० तं दृष्ट्वा जीवितं वृक्षं काश्यपेन महात्मना ॥ उवाच तक्षको ब्रह्म त्रैतदित्यनुतं त्वयि ११ द्विजेंद्रयद्विषं हन्याममवामाद्विधस्य वा ॥ कंत्वमर्थमभिप्रेप्सुर्यासि
तत्र तपोधन १२ यत्तेऽभिलषितं प्राप्नुं फलं तस्मान्नृपोत्तमात् ॥ अहमेव प्रदास्यामिततेयद्यपि दुर्लभम् १३ विप्रशापाभिभूते च क्षीणायुषि नराधिपे ॥ घटमानस्य
ते विप्रसिद्धिः संशयिता भवेत् १४ ततो यशः प्रदीतं ते त्रिपुलोकेषु विश्रुतम् ॥ निरंशुरिव चर्मोऽशुरंतर्धानमितीव जेत १५ ॥ ॥ काश्यप उवाच ॥ धनार्थी याम्यहं
तत्र तन्मे देहि भुजंगम् ॥ ततोऽहं विनिवर्तिष्ये स्वापतेर्यं प्रगृह्य वै १६ ॥ तक्षक उवाच ॥ यावद्धनं प्रार्थयसे तस्माद्वा ज्ञस्ततोऽधिकम् ॥ अहमेव प्रदास्यामि निवर्तस्व
द्विजोत्तम १७ ॥ सौतिरुवाच ॥ तक्षकस्य वचः श्रुत्वा काश्यपोद्विजसत्तमः ॥ प्रद्व्यौघसु महातेजाराजानं प्रति बुद्धिमान् १८ दिव्यज्ञानः स तेजस्वी ज्ञात्वा तं
नृपतिं तदा ॥ क्षीणायुषं पांडवेयमपावर्तत काश्यपः १९ लब्ध्वा वित्तं मुनिवरस्तक्षकाद्यावदीप्सितम् ॥ निवृत्ते काश्यपे तस्मिन् समयेन महात्मनि २० जगाम तक्ष
कस्तूर्णनगरं नागसाह्वयम् ॥ अथ शुश्राव गच्छन्स तक्षको जगतीपतिम् २१ मंत्रैर्गदैर्विषहरे रक्ष्यमाणं प्रयत्नतः ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ सचित्तयामास तदामायायोगे
न पार्थिवः २२ मया वंचयितव्योऽसौ कउपायो भवेदिति ॥ ततस्तापसरूपेण प्राहिणोत्स भुजंगमान् २३ फलदर्भोदकं गृह्य राज्ञेनागोऽथ तक्षकः ॥ तक्षक उवाच ॥
गच्छ ध्वं यूयमव्यग्रा राजानं कार्यवत्तया २४ फलपुष्पोदकं नाम प्रतिग्राहयितुं नृपम् ॥ सौतिरुवाच ॥ ते तक्षक समादिष्टास्तथा च कुर्भुजंगमाः २५ उपनिन्युस्तथा
राज्ञे दर्भानापः फलानि च ॥ तच्च सर्वं सराजेंद्रः प्रतिग्राहवीर्यवान् २६ कृत्वा तेषां च कार्याणि गम्यतामित्युवाच तान् ॥ गतेषु ते पुनागेषु तापसच्छन्नरूपिषु २७ अमा
त्यान्सुहृदश्चैव प्रोवाच स नराधिपः ॥ भक्षयंतु भवंतो वै स्वादूनीमानि सर्वशः २८ तापसैरुपनीतानि फलानि सहिता मया ॥ ततो राजा स सचिवः फलान्यादातुमैच्छत
२९ विधिना संप्रयुक्तो वै क्रषिवाक्येन तेन तु ॥ यस्मिन्नेव फलेनागस्तमेवामक्षयत्स्वयम् ३० ततो भक्षयतस्तस्य फलात्कृमि रभूदणुः ॥ ह्रस्वकः कृष्णनयनस्ताम्रव
र्णोऽथ शौनक ३१ स तं गृह्य नृपश्रेष्ठः सचिवानि दमब्रवीत् ॥ अस्तमभ्येतिसविता विषादयनमेभयम् ३२ सत्यवागस्तु स मुनिः कृमिर्मादशतामयम् ॥ तक्षको नाम
भूत्वा वै तथा परिहृतं भवेत् ३३ ते चैनमन्ववर्ततमंत्रिणः कालचोदिताः ॥ एवमुक्त्वा सराजेंद्रो ग्रीवायां सन्निवेश्य ह ३४

क्रेराजानं प्रति राज्ञो मृत्युमुद्दिश्येत्यर्थः १८। १९ समयेन कालेन संकेतविशेषेण गुप्तवेषेणेति वा २०। २१ गदैर्दंशस्थाने कुरेणोत्कीर्णं मर्त्यमानैरोपधविशेषैः २२। २३। २४। २५ आपः अपः २६
तेषां कार्याणि पारितोषिकदानानि २७। २८ आदातुं भक्षितुं २९ विधिना द्वेन तमेव तदेव ३० ह्रस्वकः कुत्सितो ह्रस्वः ३१। ३२ परिहृतं परिहारः प्राहणावमाननादौ यस्य भवेत् ३३। ३४

३५। ३६ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ॥ ॥ तेतयेति १। २ सीमंतः स्त्रीणां द्विफालवत् पुकेऽपुमभ्ये सिद्धरेखातं कुर्वीणं पद्मवत् रक्तवर्णं
त्वात् आकाशस्य च नीलत्वात् ३ अशनिताडितो वज्राहतः ४। ५। ६ प्रपितामहो युधिष्ठिरः ७ वपुष्माकाशिराजकन्या ८। ९। १० वरं वरजीये प्रतीतरूपा हृष्टरूपा प्रतीतं प्रख्यातं रूपं सौंदर्यं
कृमिकं प्राह स तूर्णमुमूर्धुर्नष्टचेतनः ॥ प्रहसन्नेव भोगेन तक्षकेण त्ववेष्टयत् ३५ तस्मात्फलाद्विनिष्क्रम्य तद्राज्ञे निवेदितम् ॥ वेष्टयित्वा च वेगेन विनद्य च महास्वनम् ॥
अदशत्पृथिवीपालं तक्षकः पन्नगेश्वरः ३६ ॥ इति श्रीम० आदि० आस्ती० तक्षकदंशो त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ सौतिरुवाच ॥ ते तथा मंत्रिणो दृष्ट्वा भोगेन पारि
वेष्टितम् ॥ विषण्णवदनाः सर्वेरुदुर्भृशदुःखिताः १ तंतुना दंततः श्रुत्वा मंत्रिणस्ते प्रदुष्टुः ॥ अपश्यंत तथायां तमाकाशेनागमदुतम् २ सीमंतमिव कुर्वीणं नभसः
पद्मवर्चसम् ॥ तक्षकं पन्नगश्रेष्ठं भृशं शोकपरायणाः ३ ततस्तु ते तद्दृष्ट्वा मंत्रिणा वृत्तं प्रदीप्यमानं विषजेन भोगिनः ॥ भयात्परित्यज्य दिशः प्रपेदिरेप पातराजाऽऽशनिताडि
तो यथा ४ ततो नृपे तक्षकतेजसा हते प्रयुज्य सर्वाः परलोकसत्क्रियाः ॥ शुचिर्द्विजो राजपुरोहितस्तदा तथैव ते तस्य नृपस्य मंत्रिणः ५ नृपं शिथुं तस्य सुतं प्रचक्रिरे स मे
त्य सर्वे पुरवासिनो जनाः ॥ नृपं यमादुस्तममित्रघातिनं कुरुप्रवीरं जनमेजयं जनाः ६ सबाल एवार्थमतिर्नृपोत्तमः सैव तैर्मात्रे पुरोहितैस्तदा ॥ शशासराज्यं कुरुपुंगवा
ग्रजो यथाऽस्य वीरः प्रपितामहस्तथा ७ ततस्तुराजानममित्रतापनं समीक्ष्य ते तस्य नृपस्य मंत्रिणः ॥ सुवर्णवर्माणमुपेत्य काशिपं वपुष्मार्थं वरयां प्रचक्रमुः ८
ततः सराजा प्रददौ वपुष्मं कुरुप्रवीराय परीक्ष्य धर्मतः ॥ सचापितां प्राप्य मुदा युतोऽभवन्न चान्यनारीषु मनोदधे क्वचित् ९ सरः सुफुल्लेषु वनेषु चैव प्रसन्नचेता विजहार वी
र्यवान् ॥ तथा सराजन्यवरो विजहिवान्यथोर्वशीं प्राप्य पुरा पुरुरवाः १० वपुष्माचापिवरं पतिव्रता प्रतीतरूपा समवाप्य भूपतिम् ॥ भावेन रामारमयां बभूव तं विहार
कालेष्ववरोधसुंदरी ११ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि जनमेजयराज्याभिषेके चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ एत
स्मिन्नेव काले तु जरत्कारुर्महातपाः ॥ चचार पृथिवीं कृत्स्नां यत्र सायं गृहो मुनिः १ चरन्दीक्षां महातेजा दुश्चराम कृतात्मभिः ॥ तीर्थेष्वप्लवनं कृत्वा पुण्येषु विचचार ह २
वायुभक्षो निराहारः शुष्यन्नहरहर्मुनिः ॥ सददर्शपितृन् गर्ते लंबमानानधोमुखान् ३ एकतं त्वं वशिष्ठं वै वीरं तं बमाश्रितान् ॥ तंतं तु च शनैराखुमाददानं बिलेशयम् ४
निराहारान् कृशान् दीनान् गर्ते स्वत्राणमिच्छतः ॥ उपसृत्य स तान् दीनान् दीनरूपोऽभ्यभाषत ५ के भवंतोऽवलंबंते वीरं तं बमाश्रिताः ॥ दुर्बलं खादितैर्भूलैराखुना
बिलवासिना ६ वीरं तं बके मूलं यदप्येकमिह स्थितम् ॥ तदप्ययं शनैराखुरादत्ते दशनैः शितैः ७ छेत्स्यतेऽल्पावशिष्टत्वादेतदप्यचिरादिव ॥ ततस्तु पतितारो
ऽत्र गर्ते व्यक्तमधोमुखाः ८ तस्य मेदुःखमुत्पन्नं दृष्ट्वा युष्मानधोमुखान् ॥ कृत्वा पदमापन्नान् प्रियं किं कुरवाणिवः ९

यस्या इति वा भावेनानुरागातिशयेन । अनुभूतमिहाकृतं मृगयापदमापदां । विष्णुरातोऽपियद्रागादगात्तक्षकभक्ष्यताम् इति रत्नगर्भः ११ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे चतुश्चत्वारिं
शोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ एतस्मिन्निति १। २। ३। ४ स्वत्राणं स्वराणां दीनरूपः करुणापीडितत्वात् ५। ६। ७ पतितारः पतिष्यथ ८ कृत्वा पदमापन्नान् ९

11-211

तपसोऽस्यचतुर्थेनतृतीयेनाथवापुनः ॥ अर्धेनवापिनिस्तर्तुमापदं ब्रूतमाचिरम् १० अथवाऽपिसमग्रेणतरंतुतपसामम् ॥ भवंतःसर्वेएवेहकाममेवांविधीयताम् १
॥ पितरऊचुः ॥ ॥ वृद्धोभवान्ब्रह्मचारीयोनस्त्रातुमिहेच्छसि ॥ नतुविप्राग्र्यतपसाशक्यतेतद्व्यपोहितम् १२ अस्तिनस्तातपसःफलंप्रवदतांवर ॥ संतानप्र
क्षयाद्ब्रह्मन्पतामनिरयेऽशुचौ १३ संतानंहिपरोधर्मएवमाहपितामहः ॥ लंबतामिहनस्तातनज्ञानंप्रतिभातिवै १४ येनत्वांनाभिजानीमोलोकेविख्यातपौरुषम् ॥
वृद्धोभवान्महाभागोयोनःशोच्यान्सुदुःखितान् १५ शोचतेचैवकारुण्याच्छृणुयेवैवयंद्विज ॥ यायावरानामवयमृषयःसंशितव्रताः १६ लोकात्पुण्यादिहभ्रष्टाःसंता
नप्रक्षयान्मुने ॥ प्रनष्टंनस्तपस्तीव्रंनहिनस्तंतुरस्तिवै १७ अस्तित्वेकोऽद्यनस्तंतुःसोपिनास्तियथातथा ॥ मंदभाग्योऽल्पभाग्यानांतपएकंसमास्थितः १८ जर
त्कारुरितिरव्यातोवेदेवेदांगपारगः॥नियतात्माह्यात्माचसुव्रतःसुमहातपाः १९ तेनस्मतपसोलोभात्कुच्छ्रमापादितावयम् ॥ नतस्यभार्यापुत्रोवाबांधवोवाऽस्ति
कश्चन २० तस्मालंबामहेगर्तेनष्टसंज्ञाह्यनाथवत् ॥ सवक्तव्यस्त्वयादृष्टोह्यस्माकंनाथवत्तया २१ पितरस्तेष्वलंबंतेगर्तेदीनाअधोमुखाः ॥ साधुदारान्कुरुष्वे
तिप्रजामुत्पादयेतिच २२ कुलतंतुर्हिनःशिष्टस्त्वमेवैकस्तपोधन ॥ यस्त्वंपश्यसिनोब्रह्मन्वीरणस्तंबमाश्रितान् २३ एषोऽस्माकंकुलस्तंबआस्तेस्वकुलवर्धनः ॥
यानिपश्यसिवैब्रह्मन्मूलानीहास्यवीरुधः २४ एतेनस्तंतवस्तातकालेनपरिभक्षिताः ॥ यत्त्वेतत्पश्यसिब्रह्मन्मूलमस्यार्धभक्षितम् २५ यत्रलंबामहेगर्तेसोऽप्ये
कस्तपआस्थितः ॥ यमाखुंपश्यसिब्रह्मन्कालएषमहाबलः २६ सतंतपोरर्तमंदंशनैःक्षपयतेतुदन् ॥ जरत्कारुंतपोलब्धमंदात्मानमचेतसम् २७ नाहिन
स्तत्तपस्तस्यतारयिष्यतिसत्तम् ॥ छिन्नमूलान्परिभ्रष्टान्कालोपहतचेतसः २८ अधःप्रविष्टान्पश्यास्मान्यथादुष्कृतिनस्तथा ॥ अस्मासुपतितेष्वत्रसहस्रैःसं
बांधवैः २९ छिन्नःकालेनसोऽप्यत्रगंतावैनरकंततः ॥ तपोवाऽप्यथवायज्ञोयज्ञान्यत्पावनंमहत् ३० तत्सर्वमपरंतातनसंतत्यासमंमतम् ॥ सतातद्वद्वाब्रूयास्तंज
रत्कारुंतपोधन ३१ यथादृष्टमिदंचात्रत्वयाऽऽख्येयमज्ञेषतः ॥ यथादारान्प्रकुर्यात्सपुत्रानुत्पादयेद्यथा ३२ तथाब्रह्मंस्त्वयावाच्यःसोऽस्माकंनाथवत्तया ॥
बांधवानांहितस्येहयथाचात्मकुलंतथा ३३

114311

३० अपरं ज्ञानादवाचीनं । 'किं प्रजयाकरिष्यामो येषां नोऽयमात्मायं लोकः' इति श्रुतेः । 'किमर्थावयमभ्येष्यामहे किमर्थावयं यक्ष्यामहे वाचिहि प्राणं जुहुमः' इत्यादि श्रुतेः अपि त्रादृष्टमज्ञानमेवेति भावः ३१
३२ बांधवानामित्यादिसार्वभौमः श्लोकः तस्य बांधवानामस्माकं सर्वेषां मध्ये कस्त्वं यथा आत्मकुलं तथा बंधुमिव वामस्मान् अनुशोचसितत्तस्माच्छ्रोतुमिच्छामः को भवानिह तिष्ठतीति योजना ३३

३४ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावेदीपे पंचवत्थारिणीध्यायः ॥ ४५ ॥ एतदिति १ । २ दुष्टाकृत्यैर्यत्तस्यदुष्कृतेः ३ दिष्ट्याभागेन ४ । ५ भावितंभावयुक्तं ६ निवेक्ष्यनिवेशविदा
हंकरिष्ये ७ । ८ नभरेयंधारणपोषणेनकुर्यां ९ शाश्वतानित्याः अव्ययाभ्यस्यश्रूत्याः १० । ११ । १२ याचामिग्राचे १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ जरत्कारौसमाहिताःजरत्कारोरन्वेषणे

कस्त्वंबन्धुमिवास्माकमनुशोचसिसत्तम ॥ श्रोतुमिच्छामसर्वेषांकोभवानिहतिष्ठति ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि जरत्कारुपिट्ट
दर्शनेपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ एतच्छत्वाजरत्कारुर्भृशंशोकपरायणः ॥ उवाचतान्पितृन्दुःखाद्वाष्पसंदिग्धयागिरा १ ॥ जरत्का
रुरुवाच ॥ ममपूर्वेभवंतोवैपितरःसपितामहाः ॥ तद्गतयन्मयाकार्यंभवतांप्रियकाम्यया २ अहमेवजरत्कारुःकिल्बिषीभवतांसुतः ॥ तेदंडधारयतमेदुष्कृतेरकृ
तात्मनः ३ ॥ पितरऊचुः॥ पुत्रदिष्ट्याऽसिसंप्राप्तइमंदेशेयदृच्छया ॥ किमर्थंचत्वयाब्रह्मन्नकृतोदारसंग्रहः ४ ॥जरत्कारुरुवाच ॥ ममायंपितरोनित्यंहृद्यर्थःपरिव
र्तते ॥ ऊर्ध्वरेताःशरीरंवैप्रापयेयममुत्रवै ५ नदाराचैकरिष्येऽहमितिमेभावितंमनः ॥ एवंदृष्ट्वातुभवतःशकुंतानिवलंबतः ६ मयानिवर्तिताषुद्धिर्ब्रह्मचर्यात्पिता
महाः ॥ करिष्येवःप्रियंकामंनिवेक्ष्येऽहमसंशयम् ७ सनाम्रीयद्यहंकन्यामुपलप्स्येकदाचन ॥ भविष्यतिचयाकाचिद्वैक्ष्यवत्स्वयमुद्यता ८ प्रतिग्रहितातामस्मिन
भरेयंचयामहम् ॥ एवंविधमहंकुर्यानिवेशंप्राप्नुयांयदि ॥ अन्यथानकरिष्येऽहंसत्यमेतत्पितामहाः ९ तत्रचोत्पत्स्यतेजंतुर्भवतांतारणायवै ॥ शाश्वताश्चाव्यया
श्चैवतिष्ठंतुपितरोमम १० ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमुक्त्वातुसपितृंश्चचारपृथिवींमुनिः ॥ नचस्मलभतेभार्यावृद्धोऽयमितिशौनक ११ यदानिवेदमापन्नःपिट्टमिथ्वो
दितस्तथा ॥ तदाऽरण्यंसगतोच्चैश्चक्रोशभृशदुःखितः १२ सत्वरण्यगतःप्राज्ञःपितृणांहितकाम्यया ॥ उवाचकन्यायाचामितिस्रोवाचःशनैरिमाः १३ यानि
भूतानिसंतीहस्थावराणिचराणिच ॥ अंतर्हितानिवायानितानिशृण्वंतुमेवचः १४ उग्रेतपसिर्वर्ततेपितरश्चोदयंतिमाम् ॥ निविशस्वेतिदुःखार्ताःसंतानस्यचि
कीर्षया १५ निवेशायाखिलांभूमिकन्याभैक्ष्यंचरामिभोः ॥ दरिद्रोदुःखशीलश्चपिट्टमिःसन्नियोजितः १६ यस्यकन्यास्तिभूतस्ययेमयेहप्रकीर्तिताः ॥ तेमेक
न्यांप्रयच्छंतुचरतःसर्वतोदिशम् १७ ममकन्यासनाम्रीयाभैक्ष्यवच्चोदिताभवेत् ॥ भरेयंचैवयानाहंतामेकन्यांप्रयच्छत १८ ततस्तेपन्नगायैवजरत्कारौसमाहिताः॥
तामादायप्रवृत्तितेवासुकेःप्रत्यवेदयन् १९ तेषांश्रुत्वासनार्गेद्रस्तांकन्यांसमलंकृताम् ॥ प्रगृह्यारण्यमगमत्समीपंतस्यपन्नगः २० तत्रताभैक्ष्यवत्कन्यांप्रादात्तस्मै
महात्मने ॥ नार्गेद्रोवासुकिर्ब्रह्मन्नसतांप्रत्यगृह्णत २१ असनामेतिवैमत्वाभरणेचाविचारिते ॥ मोक्षभावेस्थितश्चापिद्वंद्वभूतःपरिग्रहे २२ ततोनामसकन्यायाःप
प्रच्छभृगुनंदन ॥ वासुकिभरणंचास्यानकुर्यामित्युवाचह २३ ॥ इतिश्रीम०आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि वासुकिजरत्कारुसमागमेषट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥४६॥

यसाः १९।२०।२१ असनामेति मोक्षेस्थितस्यपरिमहोदुःखायेतिपितृमयोजनमात्रंकार्यमित्याशयः २२।२३॥ इतिआदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाषदीपे षट्षत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥

वासुकिरिति १ प्रतीच्छप्रतिगृहाण २ । ३ । ४ । ५ । ६ स्पर्ध्वबहुमूल्यं तृष्टिकाद्यास्तरणतेन संयुतं ७ । ८ विप्रियेकृतेत्वांतवपुःसंबन्धजेयं ९ । १० दुःखशीलदुःखप्रदस्वभावः श्वेतकाकीयैः
भाष्येन श्वेतकाकीयैः श्वेतकाकीयास्तैः नित्यजागरूकत्वभयचकितत्वेन गितत्वज्ञैः उपाचरदाराधितवती । 'एतः कर्तुरागते' इति मेदिनी कोशाद्वर्णवाच्यपि एतद्वद्वति मृगेवर्त्तते शोणादिपदवधू

॥ सौतिरुवाच ॥ वासुकिस्त्वब्रवीद्वाक्यं जरत्कारुमृषितदा ॥ सनाम्रीतवकन्येयं स्वसामेतपसान्विता १ भरिष्यामि च ते भार्यां प्रतीच्छे मां द्विजोत्तम ॥ रक्षणं च
करिष्येऽस्याः सर्वशक्त्या तपोधन ॥ त्वदर्थं रक्ष्यते चैषामयामुनिवरोत्तम २ ॥ ऋषिरुवाच ॥ न भरिष्येऽहमेतां वैष्णवे समयः कृतः ॥ अप्रियं च न कर्तव्यं कृते चैनात्य
जाम्यहम् ३ ॥ सौतिरुवाच ॥ प्रतिश्रुते तु नागेन भरिष्ये भगिनीमिति ॥ जरत्कारुस्तदा वैश्वभुजगस्य जगामह ४ तत्र मंत्रविदां श्रेष्ठस्तपोवृद्धो महाव्रतः ॥ जग्राह
पाणिधर्मात्मा विधिमंत्रपुरस्कृतम् ५ ततो वासुहंरम्यं पन्नगेन्द्रस्य संमतम् ॥ जगाम भार्यामादाय स्तूयमानो महर्षिभिः ६ शयनं तत्र संकृतं संपर्ध्यास्तरणसंवृतम् ॥
तत्र भार्या सहाये वै जरत्कारुवासह ७ स तत्र समयं चक्रे भार्याया सह सततः ॥ विप्रियं मे न कर्तव्यं न च वाच्यं कदाचन ८ त्यजेयं विप्रिये च त्वां कृते वा संचते गृहे ॥ एत
द्वृहाणवचनं मया यत्समुदीरितम् ९ ततः परमसंविग्रास्वसानागपतेस्तदा ॥ अतिदुःखान्विता वाक्यं तमुवाचैवमस्त्विति १० तथैव सा च भर्तारं दुःखशीलमुपा
चरत् ॥ उपायैः श्वेतकाकीयैः प्रियकामाय शस्विनी ११ ऋतुकाले ततः स्नाता कदाचिद्वासुकेः स्वसा ॥ भर्तारं वै यथान्यायमुपतस्थेम हासुनिम् १२ तत्र तस्याः
समभवद्गर्भो ज्वलनसन्निभः ॥ अतीव तेजसा युक्तो वै श्वानरसमद्युतिः १३ शुक्लपक्षे यथा सोमो व्यवर्धत तथैव सः ॥ ततः कतिपया हस्य जरत्कारुर्महायशाः १४
उत्संगेऽस्याः शिरः कृत्वा सुष्वापपरिखिन्नवत् ॥ तस्मिंश्च सुप्ते विप्रेन्द्रे सवितास्तमियाद्विरिम् १५ अन्हः परिक्षये ब्रह्मंस्ततः साऽर्चितयत्तदा ॥ वासुकेर्भगिनी
भीता धर्मलोपान्मनस्विनी १६ किं नु मे सुकृतं भूयाद्भर्तुं रुत्थापनं न वा ॥ दुःखशीलो हि धर्मात्मा कथं नास्यापराधुयाम् १७ कोपो वा धर्मशीलस्य धर्मलोपोऽथवा पुनः ॥
धर्मलोपो गरीयान्वै स्यादित्यत्राकरोन्मतिम् १८ उत्थापयिष्ये यद्येनं ध्रुवं कोपं करिष्यति ॥ धर्मलोपो भवेदस्य संध्यातिक्रमणे ध्रुवम् १९ इति निश्चित्य मनसा जरत्का
रुर्भुजंगमा ॥ तमृषिं दीप्ततपसं शयानमनलोपमम् २० उवाचे देवचः शृङ्खलं तोमधुरभाषिणी ॥ उत्तिष्ठ त्वं महाभाग सूर्योऽस्तमपगच्छति २१ संध्यामुपास्व भग
वन्नपः स्पृष्ट्वा यतव्रतः ॥ प्रादुष्कृताग्निहोत्रोऽयं मुहूर्तो रम्यदारुणः २२ संध्याप्रवर्तते चेयं पश्चिमायां दिशि प्रभो ॥ एवमुक्तः स भगवान् जरत्कारुर्महातपाः २३
भार्यां प्रस्फुरमाणौष्ठमं वचनमब्रवीत् ॥ अवमानः प्रयुक्तोऽयं त्वयाममभुजंगमे २४

श्वेतइत्यत्र ओमाडोश्चेति पररूपं अन्येतु श्वेतकाकोवकस्तदीयैः तं हि वर्षासुनीडस्थं बक्येव पुष्पाति तद्वदिति ११ । १२ । १३ । १४ उत्संगेमेके १५ । १६ दुःखशीलो दुःखप्रदशीलो
धर्मात्मा च कथं केन प्रकारेणापराधिनी न भवेयमित्यर्थः १७ कर्तव्यकोटिद्वयमुपन्यस्य धर्मलोपमेव गुरुकरोति कोपो वेति १८ । १९ । २० । २१ प्रादुष्कृतोऽग्निहोत्रो बह्विर्यस्मिन्स प्रादुष्कृ
ताग्निहोत्रः । 'अग्निहोत्रोऽग्निहविषोः' इति मेदिनी रम्यो धर्मसाधनत्वात् वारुणो भूतादिप्रचारात् २२ । २३ । २४

विभाषासीः सूर्यस्य २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० त्रियोऽयं ३१ । ३२ चिताभ्रातृकार्यविषयिणी शोको भर्तृवियोगजः ३३ । ३४ । ३५ । ३६

समीपे तेन वत्स्यामि गमिष्यामि यथागतम् ॥ शक्तिरस्ति न वामोरुमयि सुप्ते विभावसोः २५ अस्तंगंतुं यथाकालमिति मे हृदि वर्तते ॥ न चाप्यवमतस्येह वा सोरोचेत
कस्यचित् २६ किंपुनर्धर्मशीलस्य मम वामाद्विधस्य वा ॥ एवमुक्ता जरत्कारुर्महर्षा हृदयकंपनम् २७ अब्रवीद्भगिनी तत्र वासुकेः सन्निवेशने ॥ नावमानात्कृतवतीत
वाहं विप्रबोधनम् २८ धर्मलोपो न ते विप्रस्यादित्येतन्मया कृतम् ॥ उवाच भार्यामित्युक्तो जरत्कारुर्महातपाः २९ ऋषिः कोपसमाविष्टस्त्यक्तुकामो भुजंगमाम् ॥
न मे वागनृतं प्राह गमिष्येऽहं भुजंगमे ३० समयो ह्येष मे पूर्वत्वया सह मिथः कृतः ॥ सुखमस्म्युषितो भद्रे ब्रूयास्त्वं भ्रातरं शुभे ३१ इतो मयि गते भीरुगतः स भगवानिति ॥
त्वं चापि मयि निष्क्रान्तेन शोकं कर्तुं महसि ३२ इत्युक्ता साऽनवद्यार्मी प्रत्युवाच मुनिं तदा ॥ जरत्कारुं जरत्कारुश्चिता शोकपरायणा ३३ बाष्पगद्गदया वाचा मुखेन परि
शुष्यता ॥ कृतां जलिवरारोहापर्यं श्रुनयना ततः ३४ धैर्यमालंब्य वामोरुर्हृदयेन प्रवेपता ॥ न मामर्हसि धर्मज्ञपरित्यक्तुमनागसम् ३५ धर्मे स्थितां स्थितो धर्मे सदा
प्रियहिते रताम् ॥ प्रदाने कारणं यच्च मम तुभ्यं द्विजोत्तम ३६ तदलब्धवतीं मंदां किमां वक्ष्याति वासुकिः ॥ मातृशापाभिभूतानां ज्ञातीनां मम सत्तम ३७ अपत्यमी
प्सितं त्वत्तस्तच्च तावन्न दृश्यते ॥ त्वतो ह्यपत्यलाभेन ज्ञातीनां मिशिवं भवेत् ३८ संप्रयोगो भवेन्न आयं मम मोघस्त्वया द्विज ॥ ज्ञातीनां हितमिच्छंती भगवंस्त्वां प्रसाद
ये ३९ इममव्यक्तरूपमेगर्भमाधाय सत्तम ॥ कथं त्यक्तामहात्मा स न मंतुमिच्छस्य नागसम् ४० एवमुक्तस्तु स मुनिर्भार्यावचनमब्रवीत् ॥ यदुक्तमनुरूपं च जरत्कारुं
तपोधनः ४१ अस्त्ययं सुभगे गर्भस्तव वै श्वानरोपमः ॥ ऋषिः परमधर्मात्मा वेदे देदांगपारगः ४२ एवमुक्ता स धर्मात्मा जरत्कारुर्महानृषिः ॥ उग्राय तपसे भूयोजगा
मकृतनिश्चयः ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि जरत्कारुनिर्गमे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥
गतमात्रं तु भर्तारं जरत्कारुर्वेदयत् ॥ भ्रातुः सकाशमागत्य याथातथ्यं तपोधन १ ततः स भुजगश्रेष्ठः श्रुत्वा सुमहदप्रियम् ॥ उवाच भगिनी दीनां तदा दीनतरः स्व
यम् २ ॥ ॥ वासुकिरुवाच ॥ ॥ जानासि भद्रे यत्कार्यं प्रदाने कारणं च यत् ॥ पन्नगानां हितार्थाय पुत्रस्ते स्यात्ततो यदि ३ सप्तर्षसत्रात्किल नो मोक्षयिष्यति वीर्य
वान् ॥ एवं पितामहः पूर्वमुक्तवांस्तु सुरैः सह ४ अप्यस्ति गर्भः सुभगे तस्मात्ते मुनि सत्तमात् ॥ न चेच्छाम्य फलं तस्य दारकर्म मनीषिणः ५ कामं च मम न न्याय्यं
प्रष्टुं त्वां कार्यमीदृशम् ॥ किंतु कार्यं गरीयस्त्वात्ततस्त्वाहमचूचुदम् ६ दुर्वार्यतां विदित्वा च भर्तुस्तेऽतितपस्विनः ॥ नैनमन्वागमिष्यामि कदाचिद्विशेषेत्समाम् ७

८ जरत्कारुस्ततोवाक्यमित्युक्ताप्रत्यभाषतेतिवाक्यवचनीयमयोच्यतइतिशेषःइत्युक्ताप्रत्यभाषतगुणवचनारंभेदेवंक्तारोभवतिपश्चात्संदेशंवदति । यथोक्तब्रह्मवैवर्ते'इदं वचनमुक्ताऽप्रेवाक्यंवाक्यविशारदः । चकारावश्यकं कर्मनर्मदातीरमाश्रितः'इति ९ ममेदंकार्यमुद्दिश्यअस्तीत्युत्तरंदत्तवानितिशेषः १० वितथंतेनउक्तपूर्वनस्मरामि सांपरायेसंकटे । 'सांपरायोऽरणापदोः'इतिकोशः ११ । १२ आचक्ष्वभद्रेभर्तुःस्वंसर्वमेवविचेष्टितम् ॥ उद्धरस्वचशस्यंमेधोरंहदिचिरस्थितम् ८ जरत्कारुस्ततोवाक्यमित्युक्ताप्रत्यभाषत ॥ आश्वासयंतीसंतंवासुकिंपन्नगे श्वरम् ९ ॥ ॥ जरत्कारुवाच ॥ ॥ पृष्ठोमयाऽपत्यहेतोःसमहात्मा महातपाः ॥ अस्तीत्युत्तरमुद्दिश्यममेदंगतवांश्चसः १० स्वैरेष्वपिनतेनाहंस्मरामिवितथं वचः ॥ उक्तपूर्वकुतोराजन्सांपरायेसवक्ष्यति ११ नसंतापस्त्वयाकार्यःकार्यंप्रतिभुजंगमे ॥ उत्पत्स्यतिचतेपुत्रोज्वलनार्कसमप्रभः १२ इत्युक्तासहिमांभ्रातर्ग तोभर्तातपोधनः ॥ तस्माद्येतुपरंदुःखंतवेदंमनसिस्थितम् १३ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वासनागेंद्रोवासुकिःपरयामुदा ॥ एवमस्त्वितितद्वाक्यंभ गिन्याःप्रत्यगृह्यत १४ सांत्वमानार्थदानैश्चपूजयाचारुरूपया ॥ सोदर्यापूजयामासस्वसारंपन्नगोत्तमः १५ ततःप्रवृद्धेगर्भोमहातेजामहाप्रभः ॥ यथासोमोद्वि जश्रेष्ठशुक्लपक्षोदितोदिवि १६ अथकालेतुसाब्रह्मन्प्रजज्ञेभुजगस्वसा ॥ कुमारं देवगर्भाभंपितृमातृभयापहम् १७ वृद्धेसतुतत्रैवनागराजनिवेशने ॥ वेदांश्चाधि जगेसांगान्भार्गवाद्यवनान्मुने १८ चीर्णवतोबालएवबुद्धिसत्त्वगुणान्वितः ॥ नामचास्याभवत्ख्यातंलोकेष्वास्तीकइत्युत १९ अस्तीत्युक्तागतोयस्मात्पिता गर्भस्थमेवतम् ॥ वनंतस्मादिदंतस्यनामास्तीकेतिविश्रुतम् २० सवालएवतत्रस्थश्चरन्नमितबुद्धिमान् ॥ गृहेपन्नगराजस्यप्रयत्नात्परिरक्षितः २१ भगवानि वदेवेशःशूलपाणिर्हिरण्मयः ॥ विवर्धमानःसर्वास्त्वान्पन्नगानभ्यर्षयत् २२ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिआस्तीकपर्वणि आस्तीकोत्पत्तौ अष्टचत्वारिंशो ध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ यदपृच्छत्तदाराजामंत्रिणोजनमेजयः ॥ पितुःस्वर्गगतिंतन्मेविस्तरेणपुनर्वद १ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ शृणु ब्रह्मन्यथाऽपृच्छन्मंत्रिणोऽपतिस्तदा ॥ यथाचारव्यातवंतस्तेनिधनंतत्परीक्षितः २ ॥ जनमेजयउवाच ॥ ॥ जानंतिस्मभवंतस्तद्यथावृत्तंपितुर्मम ॥ आ सीद्यथासनिधनंगतःकालेमहायशाः ३ श्रुत्वाभवत्सकाशाद्विपितुर्वृत्तमशेषतः ॥ कल्याणंप्रतिपत्स्यामिविपरीतंनजातुचित् ४ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ मंत्रि णोऽथाब्रुवन्वाक्यंपृष्टास्तेनमहात्मना ॥ सर्वेधर्मविदःप्राज्ञाराजानंजनमेजयम् ५ ॥ ॥ मंत्रिणऊचुः ॥ ॥ शृणुपार्थिवयद्ब्रूषेपितुस्तवमहात्मनः ॥ चरितंपा र्थिवेन्द्रस्ययथानिष्ठांगतश्चसः ६ धर्मात्माचमहात्माचप्रजापालःपितातव ॥ आसीदिहयथावृत्तःसमहात्माशृणुष्वतत् ७

१३ । १४ । १५ । १६ प्रजज्ञेजनयामास १७ । १८ बुद्धिःकार्यनिष्ठा सत्त्वगुणइतिसत्त्वकार्याणिधर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्याणितैरन्वितः १९ । २० । २१ हिरण्मयःदीप्तिमान् २२ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ सर्पसंत्रप्रस्तावयन्शौनकउवाच यदपृच्छदिति १ निधनंमरणं २ । ३ कल्याणंसर्वलोकहितंचेत्यतिप त्स्यामिप्रतीकारंकरिष्यामिनान्यथेत्यर्थः ४ । ५ ब्रूषेपृच्छद्भि निष्ठांसमाप्तिं ६ धर्मात्माउदारचित्तः महात्मासमहाभावः कलिनिग्राहकत्वात् ७

चातुर्वर्ण्यंचतुरोवर्णान् ८ । ९ । १० स्वधिष्ठिताःसुष्ठुपालिताः बभारपोषितवान् ११ । १२ शारद्वतस्यकृपाचार्यस्य १३ सोत्तरायामितिपादपूरणार्थःसंधिः अजीजनजातः १४ रा जधर्मोऽग्रंथस्तस्यार्थःफलंतदुक्तानुष्ठानं शाब्दभावनायांप्रवृत्तेरेवभाव्यत्वात् तत्रकुललोदक्षः १५ आत्मवान्बुद्धिमान् मेधावीबहुग्रंथधारणसमर्थः षड्वर्गःकामादिस्तस्यजेताषड्वर्गजित् नीति चातुर्वर्ण्यंस्वधर्मस्थंसकृत्वापर्यरक्षत ॥ धर्मतोधर्मविद्राजाधर्मोविग्रहवानिव ८ ररक्षपृथिवींदेवींश्रीमानतुलविक्रमः ॥ द्वेष्टारस्तस्यनैवासन्सचद्वेष्टिनकंचन ९ समःसर्वेषुभूतेषुप्रजापतिरिवाभवत् ॥ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःशूद्राश्चैवस्वकर्मसु १० स्थिताःसुमनसोराजंस्तेनराज्ञास्वधिष्ठिताः ॥ विधवानाथविकलान्कृप णांश्चबभारसः ११ सुदर्शःसर्वभूतानामासीत्सोमइयापरः ॥ तुष्टपुष्टजनःश्रीमान्सत्यवाग्दृढविक्रमः १२ धनुर्वेदेतुशिष्योऽभून्नृपःशारद्वतस्यसः ॥ गोविंदस्यप्रि यश्चासीत्पितातेजनमेजय १३ लोकस्यचैवसर्वस्यप्रियआसीन्महायशाः ॥ परिक्षिणेषुकुरुषुसोत्तरायामजीजनत् १४ परिक्षिदभवत्तेनसौभद्रस्यात्मजोबली ॥ राजधर्मार्थकुशलयुक्तःसर्वगुणैर्वृतः १५ जितेंद्रियश्चात्मवांश्चमेधावीधर्मसेविता ॥ षड्वर्गजिन्महाबुद्धिर्नीतिशास्त्रविदुत्तमः १६ प्रजाइमास्तवपिताषष्टिवर्षाण्य पालयत् ॥ ततोदिष्टांतमापन्नःसर्वेषांदुःखमावहन् १७ ततस्त्वंपुरुषश्रेष्ठधर्मेणप्रतिपेदिवान् ॥ इदंवर्षसहस्राणिराज्यंकुरुकुलागतम् ॥ बालएवाभिषिक्तस्त्वंसर्व भूतानुपालकः १८ ॥ जनमेजयउवाच ॥ नास्मिन्कुलेजातुवभूवराजायोनप्रजानांप्रियकृत्प्रियश्च ॥ विशेषतःप्रेक्ष्यपितामहानांघृतंमहद्वृत्तपरायणानाम् १९ कथंनिधनमापन्नःपिताममतथाविधः ॥ आचक्षध्वंयथावन्मेश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः २० ॥ सौतिरुवाच ॥ एवंसंचोदिताराज्ञामंत्रिणस्तेनराधिपम् ॥ ऊचुः सर्वेयथावृत्तराज्ञःप्रियहितैषिणः २१ ॥ ॥ मंत्रिणऊचुः ॥ ॥ सराजापृथिपालःसर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ बभूवमृगयाशीलस्तवराजन्पितासदा २२ यथापांडुर्महा बाहुर्धनुर्धरवरोयुधि ॥ अस्मास्वासज्यसर्वापिराजकार्याण्यशेषतः २३ सकदाचिद्वनगतोमृगंविव्याधपत्रिणा ॥ विद्धाचान्वसरतूर्णतंमृगंगहनेवने २४ पदाति र्वद्धनिस्त्रिंशस्ततायुतकलापवान् ॥ नचाससादगहनेमृगंनष्टंपितातव २५ परिश्रांतोवयस्थश्चषष्टिवर्षोजरान्वितः ॥ क्षुधितःसमहारण्येददर्शमुनिसत्तमम् २६ सतंप्रच्छराजेंद्रोमुनिमौनव्रतेस्थितम् ॥ नचकिंचिदुवाचेदंपृष्ठोऽपिसमुनिस्तदा २७ ततोराजाक्षुच्द्रमार्तस्तंमुनिंस्थाणुवत्स्थितम् ॥ मौनव्रतधरंशांतं सद्योमन्युवशंगतः २८ नबुबोधचतंराजामौनव्रतधरंमुनिम् ॥ सतंकोधसमाविष्टोऽधर्षयामासतेपिता २९ मृतंसर्पधनुष्कोट्यासमुक्षिप्यधरातलात् ॥ तस्यशुद्धात्मनःप्रादात्स्कंधेभरतसत्तम ३०

शास्त्रं कामंदकीयपालकाव्यादि १६ षष्टिवर्षाणिजन्मतःषष्टिवर्षपर्यंतंनतुराज्यलाभात् अपालयत्पालितवान् षट्त्रिंशोवर्षेऽवधराज्यश्चतुर्विंशतिवर्षपर्यंतंतत्पालनस्यदृष्टत्वादित्यर्थः दिष्टं धर्माधर्मौ तयोरंतमवसानंविदेहकैवल्यमित्यर्थः १७ । १८ पितामहानांपांडवानां १९ आचक्षध्वं भवादिराकृतिगणत्वाच्छपोलुङ्घन २० । २१ । २२ । २३ गहनेदुर्गमे २४ निस्त्रिंशःखड्गः ततायुधकलापवान्ततोविस्तीर्णआयुधानांवाणादीनांकलापस्त्वृणस्तद्वान् । 'कलापःसंहतौबर्हेकांचीभूषणतूणयोः'इतिमेदिनी २५ वयस्योवृद्धः २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

३१ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावादीये एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥

ततश्च १ । २ ब्रह्माणमाचार्यं पूजांतस्यैवकार तेनामुज्ञातस्तत्राऽऽचार्यगृहेतसर्पधरस्वपितरंसख्युः

आदि. १

अ०

॥५०॥

नचोवाचसमेधावीतमथोसाध्वसाधुवा ॥ तस्थौतथैवचाकुद्धःसर्पस्कंधेनधारयन् ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिआस्तीकपर्वणि पारिक्षितीयेएकोनपंचा
शत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ मंत्रिणऊचुः ॥ ततःसराजाराजेन्द्रस्कंधेतस्यभुजंगमम् ॥ मुनेःक्षुत्क्षामआसज्यस्वपुरंप्रययौपुनः १ ऋषेस्तस्यतुपुत्रोऽभू
द्विजातोमहायशः ॥ शृंगीनाममहातेजास्तिग्मवीर्योऽतिकोपनः २ ब्रह्माणंसमुपागम्यमुनिःपूजांचकारह ॥ सोऽनुज्ञातस्ततस्तत्रशृंगीशुश्रावतंतदा ३ स
ख्युःसकाशात्पितरंपित्रातेधर्षितपुरा ॥ मृतंसर्पसमासक्तंस्थाणुभूतस्यतस्यतम् ४ वहंतंराजशार्दूलस्कंधेनानपकारिणम् ॥ तपस्विनमतीवाथतंमुनिप्रवरं
प ५ जितेंद्रियंविशुद्धंस्थितंकर्मण्यथाहुतम् ॥ तपसाद्योतितात्मानंस्वेष्टंवेष्टयंतंतदा ६ शुभाचारंशुभकथंस्थितंमलोलुपम् ॥ अक्षुद्रमनसूयंचवृद्धमौनव
तेस्थितम् ॥ शरण्यंसर्वभूतानांपित्राविनिकृतंतव ७ शशापाथमहातेजाःपितरंतरुषान्वितः ॥ ऋषेःपुत्रोमहातेजाबालोऽपिस्थविरद्युतिः ८ सक्षिप्रमुदकंस्पृष्ट्वा
रोषादिदमुवाचह ॥ पितरंतेऽभिसंधायतेजसाप्रज्वलन्निव ९ अनागसिगुरौयोमेमृतंसर्पमवासृजत् ॥ तंनागस्तक्षकःकुद्धस्तेजसाप्रदहिष्यति १० आशीविषस्ति
ग्मतेजामद्वाक्यबलचोदितः ॥ सप्तरात्रादितःपापंपश्यमेतपसोबलम् ११ इत्युक्त्वाप्रययौतत्रपितायत्राऽस्यसोऽभवत् ॥ दृष्ट्वाचपितरंतस्मैतंशांप्रत्यवेदयत् १२
सचापिमुनिशार्दूलःप्रेरयामासतेपितुः ॥ शिष्यंगौरमुखंनामशीलवंतंगुणान्वितम् १३ आचख्यौसचविश्रांतोराज्ञःसर्वमशेषतः ॥ शप्तोऽसिममपुत्रेणयतोभव
महीपते १४ तक्षकस्त्वामहाराजतेजसाऽसौदहिष्यति ॥ श्रुत्वाचतद्वचोघोरंपितातेजनमेजय १५ यतोऽभवत्परित्रस्तस्तक्षकात्पन्नगोतमात् ॥ ततस्तस्मिंस्तु
दिवसेसप्तमेसमुपस्थिते १६ राज्ञःसमीपंब्रह्मर्षिःकाश्यपोगंतुमैच्छत् ॥ तंददर्शाथनागेंद्रस्तक्षकःकाश्यपंतदा १७ तमब्रवीत्पन्नगेंद्रःकाश्यपंत्वरितंद्विजम् ॥
कभवांस्त्वरितोयातिकिंचकार्यंचिकीर्षति १८ काश्यपउवाच ॥ यत्रराजाकुरुश्रेष्ठःपरिक्षिन्नामवैद्विज ॥ तक्षकेणभुजंगेनधक्ष्यतेकिलसोऽद्यवै १९ गच्छाम्यहं
तंत्वरितःसद्यःकर्तुमपज्वरम् ॥ मयाऽभिपन्नंतंचापिनसर्पोधर्षयिष्यति २० ॥ तक्षकउवाच ॥ किमर्थंतमयादष्टंसंजीवयितुमिच्छसि ॥ अहंसतक्षकोब्रह्मन्पश्यमे
वीर्यमहुतम् २१ नशक्तस्त्वंमयादष्टंतंसंजीवयितुंनृपम् ॥ इत्युक्त्वातक्षकस्तत्रसोऽदृशद्वैवनस्पतिम् २२ सदष्टमात्रोनागेनभस्मीभूतोऽभवन्नगः ॥ काश्यपश्च
ततोराजन्नजीवयतंतनगम् २३ ततस्तंलोभयामासकामंभूहीतितक्षकः ॥ सएवमुक्तस्तंप्राहकाश्यपस्तक्षकंपुनः २४

॥५५॥

सहाध्यायिनःसकाशाच्छत्वेतिसंबन्धः ३ । ४ । ५ अंगेषुवागादिषुयतंनियतंशमद्वन्तमित्यर्थः ६ अक्षुद्रगंभीरं अनसूयंपरगुणेषुदोषाविष्करणशून्यं तवपित्राविनिकृतमपकृतं ७ । ८ । ९ प्रदहिष्यति
प्रधक्ष्यति १० पश्यहेमत्पितृदोहन् ११ । १२ । १३ । १४ दहिष्यतिधक्ष्यति १५ । १६ । १७ । १८ । १९ अभिषन्नं प्रातं धर्षयिष्यत्यभिधक्ष्यति २० । २१ । २२ । २३ कामं काम्यमानमर्थं २४

२५ । २६ द्विपदांपुरुषाणां निवृत्तेर्निवृत्तः २७ । २८ । २९ । ३० एवंपार्थिवस्योक्तस्त्वचपराभवंश्रुत्वा ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ संहतविषःसम्यक्कृतंनष्टंविषयस्यसत्तथा संहतविषइतिपाठेस्पष्टोर्थः
३६ । ३७ । ३८ यस्यदास्यामियातनां यस्यप्रयासंकृत्वा यमुप्रयत्नेअस्मादसमासेऽप्यार्षत्वात्कोल्यप् यातनांप्रतिक्रियां समागतंसमागमं भावेनिष्ठा ३९ । ४० पुरुषंद्विजावितिपाठे द्विजावंडजः
धनलिप्सुरहंतत्रयामीत्युक्तंश्वतेनसः ॥ तमुवाचमहात्मानंतक्षकःशृङ्गयागिरा २५ यावद्धनंप्रार्थयसेराज्ञस्तस्मात्ततोऽधिकम् ॥ गृहाणमत्तएवत्वंसन्निवर्तस्व
चानघ २६ सएवमुक्तोनागेनकाश्यपोद्विपदांवरः ॥ लब्ध्वावित्तंनिवृत्तेतक्षकाद्यावदीप्सितम् २७ तस्मिन्प्रतिगतेविप्रेच्छन्नोपेत्यतक्षकः ॥ तंनृपंनृपतिश्रेष्ठंपि
तरंधार्मिकंतव २८ प्रासादस्थंयत्तमपिदग्धवानविषवाहिना ॥ ततस्त्वंपुरुषव्याघ्रविजयायाभिषेचितः २९ एतदृष्टंश्रुतंचापियथावष्टपसत्तम ॥ अस्माभिर्निखि
लंसर्वकथितंतेऽतिदारुणम् ३० श्रुत्वाचैनंनरश्रेष्ठपार्थिवस्यपराभवम् ॥ अस्यचर्षेरुतंकस्यविधत्स्वयदनंतरम् ३१ ॥ सौतिरुवाच ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुसराजा
जनमेजयः ॥ उवाचमंत्रिणःसर्वानिदंवाक्यमरिंदमः ३२ ॥ जनमेजयउवाच ॥ अथतत्कथितंकेनयदृत्तंतद्वनस्पतौ ॥ आश्चर्यभूतंलोकस्यभस्मराशीकृतंतदा ३३
यदृक्षंजीवयामासकाश्यपस्तक्षकेणवै ॥ नूनंमंत्रैर्हतविषोन्नप्रणश्येतकाश्यपात् ३४ चिंतयामासपापात्मानमनसापन्नगाधमः ॥ दष्टंयदिमयाविप्रःपार्थिवंजीवयिष्यति
३५ तक्षकःसंहतविषोलोकेयास्यतिहास्यताम् ॥ विचिंत्यैवकृतातेनधुवंतुष्टिर्द्विजस्यवै ३६ भविष्यतिपुपायेनयस्यदास्यामियातनाम् ॥ एकंतुश्रोतुमिच्छामितदृ
तंनिर्जनेवने ३७ संवादंपन्नगेंद्रस्यकाश्यपस्यचकस्तदा ॥ श्रुत्वानृष्ट्वाश्वापिमवःसुकथमागतम् ॥ श्रुत्वातस्यविधास्येऽहंपन्नगांतकरीमितिम् ३८ ॥ मंत्रिणऊचुः ॥
शृणुराजन्यथाऽस्माकंयेनतत्कथितंपुरा ॥ समागतंद्विजेंद्रस्यतन्नगेंद्रस्यचाध्वनि ३९ तस्मिन्वृक्षेनरःकश्चिदिधनार्थायपार्थिव ॥ विचिन्वन्पूर्वमारूढःशुष्कशाखा
वनस्पतौ ४० नबुध्येतामुभौतौचनगस्थंपन्नगद्विजौ ॥ सहतेनैववृक्षेणभस्मीभूतोऽभवन्नृप ४१ द्विजप्रभावाद्राजेंद्रव्यजीवत्सवनस्पतिः ॥ तेनागम्यद्विजश्रेष्ठपुंसा
ऽस्मासुनिवेदितम् ४२ यथावृत्तंतुतत्सर्वतक्षकस्यद्विजस्यच ॥ एतत्तेकथितंराजन्यथादृष्टंश्रुतंचयत् ॥ श्रुत्वाचनृपशार्दूलविधत्स्वयदनंतरम् ४३ ॥ सौतिरुवाच ॥
मंत्रिणांतुवचःश्रुत्वासराजाजनमेजयः ॥ पर्यतप्यतदुःखार्तःप्रत्यपिषत्करंकरे ४४ निःश्वासमुष्णमसरुद्धीर्धराजीवलोचनः ॥ मुमोचाश्रुणिचतदानेत्राभ्यांप्ररु
दन्नृपः ४५ उवाचचमहीपालोदुःखशोकसमन्वितः ॥ दुर्धरंवाष्पमुत्सृज्यस्पृष्ट्वाचापोयथाविधि ४६ मुहूर्तमिवचध्यात्वानिश्चित्यमनसानृपः ॥ अमर्षामंत्रिणः
सर्वानिदंवचनमब्रवीत् ४७ ॥ जनमेजयउवाच ॥ श्रुत्वैतद्भवतांवाक्यंपितुर्मेस्वर्गतिंप्रति ॥ निश्चितेयंमममतिर्याचतांमेनिबोधत ॥ अनंतरंचमन्येऽहंतक्षकाय
दुरात्मने ४८ प्रतिकर्तव्यमित्येवंयेनमेहिसितःपिता ॥ शृंगिणहेतुमात्रंयःकृत्वादग्ध्वाचपार्थिवम् ४९

सर्पोविप्रश्च । 'इतविप्रांडजाद्विजाः'इत्युक्तेः अर्थभेदेऽपिसरूपत्वादेकशेषः ४१ व्यजीवंतविशेषेणास्युल्लसितेनरूपेणजीवितवान् आगम्यआगत्य । दास्यपीतिपक्षेऽनुनासिकलोपाभावः द्विजश्रेष्ठं
साम्राज्यदासेन ४२ । ४३ करंकरेनिधायप्रत्यपिषत् कोधावेष्टात्कर्षितवानित्यर्थः ४४ । ४५ । ४६ । ४७ अनंतरमन्यवदितंयथास्यात्तथा ४८ । ४९

५०।५१ मोहान्मदीयसामर्थ्याज्ञानात् ५२ 'यदिक्षितायुर्दिवापरेतोयदिमृत्योरंतिकं नीतएव ॥ तमाहरामिनिर्गतेरुपस्थादस्पायैर्मेनशतशारदाय' इतिमंत्रवर्णाद्वाहणस्यायुःप्रदानेऽपिसामर्थ्यमस्त्यतस्तं बहुधनदानेननिवर्त्तयतस्तत्क्षकस्यैवापराधोऽयमित्याह महानिति दददितिहेतौशतप्रत्ययः द्रव्यं दत्त्वाऽपितेनैव नृपोबलान्मारित इत्यर्थः ५३ अपर्षितिवैरनिर्योतनम् ५४ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये

इयंदुरात्मतातस्यकाश्यपंयोन्यवर्त्तयत् ॥ यद्यागच्छेत्सवैविप्रोननुजीवेत्पितामम ५० परिहीयेत्कितस्ययदिजीवेत्सपार्थिवः ॥ काश्यपस्यप्रसादेनमंत्रिणांविन येनच ५१ सतुवारितवान्मोहात्काश्यपंद्विजसत्तमम् ॥ संजिजीवयिषुंप्राप्तंराजानमपराजितम् ५२ महानतिक्रमोहोषतक्षकस्यदुरात्मनः ॥ द्विजस्थयोददद्रव्यमा नृपंजीवयेदिति ५३ उत्तंकस्यप्रियंकर्तुमात्मनश्चमहाप्रियम् ॥ भवतांचैवसर्वेषांगच्छाम्यपचितिपितुः ५४ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि पारिक्षिन्मंत्रिसंवादेपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमुक्त्वाततःश्रीमान्मंत्रिभिश्चानुमोदितः ॥ आरुरोहप्रतिज्ञांसर्पसत्रायपार्थिवः १ ब्रह्मन् भरतशार्दूलोराजापारिक्षितस्तदा ॥ पुरोहितमथाहूयऋत्विजोवसुधाधिपः २ अब्रवीद्वाक्यसंपन्नःकार्यसंपत्करंवचः ॥ योमेहिंसितवांस्तातंतक्षकःसदुरात्मवान् ३ प्रतिकुर्यात्थातस्यतद्ववंतोब्रुवंतुमे ॥ अपितत्कर्मविदितंभवतांयेनपन्नगम् ४ तक्षकंसंप्रदीतेऽग्नौप्रक्षिपेयंसबांधवम् ॥ यथातेनपितामहंपूर्वदग्धोविषाग्निना ॥ तथा ऽहमपितंपापंदग्धुमिच्छामिपन्नगम् ५ ॥ ऋत्विजउचुः ॥ अस्तिराजन्महत्सत्रंत्वदर्थं देवनिर्मितम् ॥ सर्पसत्रमितिख्यातंपुराणेपरिपठ्यते ६ आहर्तातस्यसत्रस्यत्व ब्रान्योऽस्तिनराधिप ॥ इतिपौराणिकाःप्राहुरस्माकंचास्तिस्मृतुः ७ एवमुक्तःसराजर्षिर्मेनेदग्धंहितक्षकम् ॥ हुताशनमुखेदीप्तेप्रविष्टमिति सत्तम ८ ततोऽब्रवीन्मंत्रविदस्तान्राजाब्राह्मणांस्तदा ॥ आहरिष्यामित्सत्रंसंभाराःसंभ्रियंतुमे ९ ततस्तऋत्विजस्तस्यशास्त्रतोद्विजसत्तम ॥ तंदेशमापयामासुर्यज्ञायतनकारणात् १० यथायद्वेदविद्वांसःसर्वेबुद्धेःपरंगताः ॥ ऋद्ध्यापरमयायुक्तमिष्टंद्विजगणैर्युतम् ११ प्रभूतधनधान्याढ्यमृत्विग्भिःसुनिषेवितम् ॥ निर्मायचापिविधिवद्यज्ञायतन मीप्सितम् १२ राजानंदीक्षयामासुःसर्पसत्रात्तयेतदा ॥ इदंचासीत्तत्रपूर्वसर्पसत्रेभविष्यति १३ निमित्तंमहदुत्पन्नंयज्ञविघ्नकरंतदा ॥ यज्ञस्यायतनेतस्मिन् क्रियमाणेब्रह्मोऽब्रवीत् १४ स्थपतिर्बुद्धिसंपन्नोवास्तुविद्याविशारदः ॥ इत्यब्रवीत्सूत्रधारःसूतःपौराणिकस्तदा १५ यस्मिन्देशेचकालेचमापनेयंप्रवर्तिता ॥ ब्राह्मणंकारणंकृत्वानायंसंस्थास्यतेक्रतुः १६ एतच्छ्रुत्वातुराजाऽसौप्राग्दीक्षाकालमब्रवीत् ॥ क्षतारंनहिमेकाश्चिदज्ञातःप्रविशेदिति १७ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सर्पसत्रोपक्रमे एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥

भारतभावदीपे पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ एवमुक्त्वेति १।२।३।४ मह्यंमम ५।६ त्वन्नान्यस्त्वमेवनान्यः यद्वात्त्वत्त्वत्तो नान्योऽस्ति ७।८ आहरिष्यामि करिष्यामि संभ्रियंतु संभ्रियंतां ९।१०।११ दीक्षयामासुर्दीक्षां ग्राहितवतः सर्पसत्रात्तये सर्पसत्रफलाप्तये भविष्यति भाविनि १३।१४ इतिवक्ष्यमाणं यस्मिन्देशे इत्यादि सूतो जात्या पौराणिकः शिल्पागमवेत्ता १५ नायंसंस्थास्यतेन समाप्स्यते १६ दीक्षाकालस्य प्रागिति प्राग्दीक्षाकालं क्षतारं द्वास्थं १७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥

तत इति पर्यक्रमस्परक्रांतवतः १ मंत्रवर्गमंत्रयुक्तं यथा स्यात् तथा २ आशुहृष्टः आहूतवतः ३।४ चित्रभानुमार्गि ५।६ प्रमाणतः प्रमाणं प्राप्य ७।८।९ परिघोमहाद्वारमार्गं लादंडस्तत्तुल्याः

॥ सौतिरुवाच ॥ ततःकर्मप्रवृत्तेसर्पसत्रविधानतः ॥ पर्यक्रमंश्चविविक्त्वेस्वेकर्मणियाजकाः १ प्रावृत्यकृष्णवासांसिधूमसंरक्तलोचनाः ॥ जुहुवुर्मंत्रवच्चैवस मिद्धंजातवेदसम् २ कंपयंतश्चसर्वेषामुरगाणांमनांसिच ॥ सर्पानाजुहुवुस्तत्रसर्वानग्निमुखेतदा ३ ततःसर्पाःसमापेतुःप्रदीप्तेहव्यवाहने ॥ विचेष्टमानाःरूपणमा ह्वयंतःपरस्परम् ४ विस्फुरंतःश्चसंतश्चवेष्टयंतःपरस्परम् ॥ पुच्छैःशिरोभिश्चभृशंचित्रभानुंप्रपेदिरे ५ श्वेताःकृष्णाश्चनीलाश्चस्थविराःशिशवस्तथा ॥ नदंतो विविधान्नादान्पेतुर्दीप्तेविभावसौ ६ क्रोशयोजनमात्राहिगोर्कणस्यप्रमाणतः ॥ पतंत्यजस्रंवेगेनवन्हावग्निमतांवर ७ एवंशतसहस्राणिप्रयुतान्यर्बुदानिच ॥ अवशा निविनष्टानिपन्नगानांतुतत्रवै ८ तुरगाइवतत्रान्येहस्तिहस्ताइवापरे ॥ मताइवचमातंगमहाकायामहाबलाः ९ उच्चावचाश्चबहवोनानावर्णाविषोल्बणाः ॥ घोरा श्वपरिघप्रख्यादंदशकामहाबलाः ॥ प्रपेतुरग्राहुरगामातृवागंदंडपीडिताः १० ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सर्पसत्रोपक्रमेद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ सर्पसत्रेतदाराज्ञःपांडवेयस्यधीमतः ॥ जनमेजयस्यकेत्वासऋत्विजःपरमर्षयः १ केसदस्याबभूवुश्चसर्पसत्रेसुदार् रुणे ॥ विषादजननेऽत्यर्थपन्नगानांमहाभये २ सर्वविस्तरशस्तातभवाच्छंसितुमर्हति ॥ सर्पसत्रविधानज्ञविज्ञेयाःकेचसूतज ३ ॥ सौतिरुवाच ॥ हंततेकथयिष्या मिनामानीहमनीषिणाम् ॥ येऋत्विजःसदस्याश्चतस्यासन्नृपतेस्तदा ४ तत्रहोताबभूवाथब्राह्मणश्चंडभार्गवः ॥ च्यवनस्यान्वयेख्यातोजातोवेदविदांवरः ५ उद्गाताब्राह्मणोवृद्धोविद्वान्कौत्सोऽथजैमिनिः ॥ ब्रह्माऽभवच्छार्ङ्गरोऽथाध्वर्युश्चापिपिंगलः ६ सदस्यश्चाभवद्वासःपुत्रशिष्यसहायवान् ॥ उद्दालकःप्रमतकःश्चे तकेतुश्चपिंगलः ७ असितोदेवलश्चैवनारदःपर्वतस्तथा ॥ आत्रेयःकुंडजठरौद्विजःकालघटस्तथा ८ वात्स्यःश्रुतश्रवावृद्धो जपस्वाध्यायशीलवान् ॥ कोहलोदे वशर्माचमौद्गल्यःसमसौरभः ९ एतेचान्येचबहवोब्राह्मणवेदपारगाः ॥ सदस्याश्चाभवस्तत्रसत्रेपारिक्षितस्यह १० जुह्वत्स्वृत्विक्ष्वथतदासर्पसत्रेमहाक्रतौ ॥ अहयःप्रापतस्तत्रघोराःप्राणिभयावहाः ११ वसामेदोवहाःकुल्यानागानांसंप्रवर्तिताः ॥ ववौगंधश्चतुमुलोदह्यतामनिशंतदा १२ पततांचैवनागानांविष्टितानां तथांबरे ॥ अश्रूयतानिशंशब्दःपच्यतांचाग्निनाभृशम् १३ तक्षकस्तुसनागेंद्रःपुरंदरनिवेशनम् ॥ गतःश्रुत्वैवराजानंदीक्षितंजनमेजयम् १४ ततःसर्वयथावृत्त मारुयायभुजगोत्तमः ॥ अगच्छच्छरणंभीतआगस्कृत्वापुरंदरम् १५ तमिंद्रःप्राहसुप्रीतो नतवास्तीहितक्षक ॥ भयंनगेंद्रतस्माद्वैसर्पसत्रात्कदाचन १६

प्रावृत्वागंदंडपीडिता इति यैर्मातुर्वचनं नानुष्ठितं त एव पेतुरित्यर्थः १० ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ सर्पसत्रइति ऋत्विजोयज्ञेकर्मकराः १ सदस्याउपद्रष्टारः २ विधामज्ञेविज्ञेयाःश्रेष्ठाः ३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२ पच्यतांपच्यमानानां १३।१४ आगःआपरार्थकृत्वा १५।१६

11411

प्रसादितोमयापूर्वतवार्थायपितामहः ॥ तस्मात्तवभयं नास्तिव्येमुतेमानसोज्वरः १७ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमाश्वासितस्तेनततःसभुजगोत्तमः ॥ उवासभवने
तस्मिन्शक्रस्यमुदितःसुखी १८ अजस्रंनिपतत्स्वग्रीनागेषुष्टशदुःखितः ॥ अल्पशेषपरिवारोवासुकिःपर्यतप्यत १९ कश्मलंचाविशद्गोरंवासुकिंपन्नगोत्तमम् ॥
सपूर्णमानहृदयोभगिनीमिदमब्रवीत् २० दह्यंत्यंगानिमेभद्रेनदिशःप्रतिभांतिच ॥ सीदामीवचसंमोहात्पूर्णतीवचमेमनः २१ दृष्टिभ्राम्यातिमेस्तीवहृदयंदीर्यं
तीवच ॥ पतिष्याम्यवशोऽद्याहंतस्मिन्दीप्तेविभावसौ २२ पारिक्षितस्ययज्ञोऽसौवर्ततेऽस्मज्जिघांसया ॥ व्यक्तंमयाऽपिगंतव्यंप्रेतराजनिवेशनम् २३ अयंस
कालःसंप्राप्तोयदर्थमसिमेस्वसः ॥ जरत्कारौमयादत्ताप्रायस्वास्मान्सबांधवान् २४ आस्तीकःकिलयज्ञंतंवर्तंतंभुजगोत्तमे ॥ प्रतिषेत्स्यतिमांपूर्वस्वयमाहपिता
महः २५ तद्वत्सेब्रह्मत्संस्वंकुमारंवृद्धसंमतम् ॥ ममाद्यत्वंसमृत्त्यस्यमोक्षार्थंवेदवित्तमम् २६ ॥ इति श्रीम० आदि० आस्तीक० सर्पसन्नेवासुकिवाक्येत्रिपंचाशत्
मोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ सौतिरुवाच ॥ ततआहूयपुत्रंस्वंजरत्कारुर्भुजंगमा ॥ वासुकेर्नागराजस्यवचनादिदमब्रवीत् १ अहंतवपितुःपुत्रभ्रात्रादत्तानिमित्ततः ॥
कालःसचायंसंप्राप्तस्तत्कुरुष्वयथातथम् २ ॥ आस्तीकउवाच ॥ किंनिमित्तंममपितुर्दत्तात्वंमातुलेनमे ॥ तन्ममाचक्ष्वतत्त्वेनश्रुत्वाकर्ताऽस्मिततथा ३
॥ सौतिरुवाच ॥ ततआचष्टसातस्मैबांधवानांहितैषिणी ॥ भगिनीनागराजस्यजरत्कारुरविक्रवा ४ ॥ जरत्कारुरुवाच ॥ पन्नगानामशेषाणांमाताकद्रुरिति
श्रुता ॥ तयाशप्तारुषितयासुतायस्मान्निबोधतत् ५ उच्चैःश्रवाःसोऽश्वराजोयन्मिथ्यानकृतोमम ॥ विनतार्थायपणितेदासभावायपुत्रकाः ६ जनमेजयस्यवोयज्ञेध
क्ष्यत्यनिलसारथिः ॥ तत्रपंचत्वमापन्नाःप्रेतलोकंगमिष्यथ ७ तांचशप्तवर्तीदेवःसाक्षालोकपितामहः ॥ एवमस्त्वितिदवाक्यंप्रोवाचानुमुमोदच ८ वासुकेश्वापि
तच्छ्रुत्वापितामहवचस्तदा ॥ अमृतेमथितेतातदेवाञ्छरणमीयिवान् ९ सिद्धार्थाश्चसुराःसर्वेप्राप्यामृतमनुत्तमम् ॥ भ्रातरंमेपुरस्कृत्यपितामहमुपागमन् १०
तेतंप्रसादयामासुःसुराःसर्वेऽब्जसंभवम् ॥ राज्ञावासुकिनासार्धंशापोऽसौनभवेदिति ११ ॥ देवाऊचुः ॥ वासुकिर्नागराजोऽयंदुःखितोज्ञातिकारणात् ॥
अभिज्ञापःसमातुस्तुभगवन्नभवेत्कथम् १२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ जरत्कारुर्जरत्कारुण्यांभार्यासमवाप्स्यति ॥ तत्रजातोद्विजःशापान्मोक्षयिष्यतिपन्नगान् १३ एतच्छ्रु
त्वातुवचनंवासुकिःपन्नगोत्तमः ॥ प्रादान्माममरप्रख्यतवपित्रेमहात्मने १४ प्रागेवानागतेकालेतस्मात्त्वंमय्यजायथाः ॥ अयंसकालःसंप्राप्तोभयान्नघ्नातुमर्हसि १५
भ्रातरंचापिमेतस्मात्त्रातुमर्हसिपावकात् ॥ नमोर्धत्तुतंतत्स्याद्यदहंतवधीमते ॥ पित्रेदत्ताविमोक्षार्थंकथंवापुत्रमन्यसे १६

तत आहूयेति १ । २ । ३ आचष्ट्यैकं कथितवती अविह्वयामनाकुला अविह्वयेति पाठे साध्वी ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ अभिसापः सापः १२ । १३ । १४ । १५ । १६

117c11

सास्तीकइतिपादपूरणार्थः सुलोपः सोस्तीकइत्यपपाठः १७ । १८ । १९ । २० । २१ मयिअयमस्मान्मोक्षयिष्यत्येवंपोऽनःसंकरूपोऽजातुक्दाक्षिभिर्ध्याग्यथान २२ ब्रह्मवेदः मातृदेवोभवेतिमातुरा
ज्ञाकरत्वविधानपरस्तदन्यकरणप्रयुक्तोदंडोमातृज्ञापरोब्रह्मदंडः २३ । २४ । २५ ततःसहति वासुकेश्चिताज्वरस्वयंगृहीत्वैर्मर्यः २६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥ इतीआदिपर्वणिनीलकंडीये भारत

॥ सौतिरुवाच ॥ एवमुक्तस्तथेत्युक्त्वासाऽऽस्तीकोमातरंतदा ॥ अब्रवीदुःखसंततंवासुकिंजीवयन्निव १७ अहंत्वांमोक्षयिष्यामिवासुकेपन्नगोत्तम ॥ तस्माच्छा
पान्महासत्वसत्यमेतद्वीमते १८ भवस्वस्थमनानागनहितेविद्यतेभयम् ॥ प्रयतिष्येतथाराजम्यथाश्रेयोभविष्यति १९ नमेवागन्तुंप्राहस्वैरेष्वपिदुतोऽन्य
था ॥ तंवैनृपवरंगत्वादीक्षितंजनमेजयम् २० वाग्भिर्मंगलयुक्ताभिस्तोषयिष्येऽद्यमातुल ॥ यथासयज्ञोऽनृपतेर्निर्वर्तिष्यतिसत्तम २१ ससंभावयनागेंद्रमयिसर्व
महामते ॥ नतेमयिमनोजातुमिथ्याभवितुमर्हति २२ ॥ वासुकिरुवाच ॥ आस्तीकपरिघूर्णामिहृदयमेविदीर्यते ॥ दिशोनप्रतिजानामिब्रह्मदंडमिपीडितः २३
॥ आस्तीकउवाच ॥ नसंतापस्त्वयाकार्यःकथंचित्पन्नगोत्तम ॥ प्रदीप्ताग्नेःसमुत्पन्नंनाशयिष्यामितेभयम् २४ ब्रह्मदंडंमहाघोरंकालाग्निसमतेजसम् ॥ नाशयिष्या
मिमाऽत्रत्वंभयंकार्षीःकथंचन २५ ॥ सौतिरुवाच ॥ ततःसवासुकेर्वोरमपनीयमनोज्वरम् ॥ आघायचात्मनोऽंगेषुजगामत्वरितोभृशम् २६ जनमेजयस्यतं
यज्ञंसर्वैःसमुदितंगुणैः ॥ मोक्षायभुजगेंद्राणामास्तीकोद्विजसत्तमः २७ सगत्वाऽपश्यदास्तीकोयज्ञायतनमुत्तमम् ॥ वृत्तंसदस्यैर्बहुभिःसूर्यवन्हिसमप्रभैः २८ स
तत्रवारितोद्वाःस्थैःप्रविशन्द्विजसत्तमः ॥ अभितुष्टावतंयज्ञंप्रवेशार्थीपरंतपः २९ सप्राप्ययज्ञायतनंवरिष्ठंद्विजोत्तमःपुण्यकृतांवरिष्ठः ॥ तुष्टावराजानमनंतकीर्तिं
मृत्विक्सदस्यांश्चतथैवचाग्रिम् ३० ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणिसर्पसन्नेआस्तीकागमनेचतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ ॥
॥ आस्तीकउवाच ॥ सोमस्ययज्ञोवरुणस्ययज्ञःप्रजापतेर्यज्ञासीत्प्रयागे ॥ तथायज्ञोऽयंतवभारताग्र्यपारिक्षितस्वस्तिनोऽस्तुप्रियेभ्यः १ शक्रस्ययज्ञःशतसं
ख्यउक्तस्तथापरंतुल्यसंख्यंशतंवै ॥ तथायज्ञोऽयंतवभारताग्र्यपारिक्षितस्वस्तिनोऽस्तुप्रियेभ्यः २ यमस्ययज्ञोहरिमेघसश्चयथायज्ञोरंतिदेवस्यराज्ञः ॥ तथाय
ज्ञोऽयंतवभारताग्र्यपारिक्षितस्वस्तिनोऽस्तुप्रियेभ्यः ३ गयस्ययज्ञःशशबिंदोश्चराज्ञोयज्ञस्तथावैश्रवणस्यराज्ञः ॥ तथायज्ञोऽयंतवभारताग्र्यपारिक्षितस्व
स्तिनोऽस्तुप्रियेभ्यः ४ नृगस्ययज्ञस्त्वजमीढस्यचासीद्यथायज्ञोदाशरथेश्वराज्ञः ॥ तथायज्ञोऽयंतवभारताग्र्यपारिक्षितस्वस्तिनोऽस्तुप्रियेभ्यः ५ यज्ञःश्रुतो
दिविदेवस्यसूनोर्युधिष्ठिरस्याजमीढस्यराज्ञः ॥ तथायज्ञोऽयंतवभारताग्र्यपारिक्षितस्वस्तिनोऽस्तुप्रियेभ्यः ६ कृष्णस्ययज्ञःसत्यवत्याःसुतस्यस्वयंचकर्म
प्रचकारयत्र ॥ तथायज्ञोऽयंतवभारताग्र्यपारिक्षितस्वस्तिनोऽस्तुप्रियेभ्यः ७

भावदीपे चतुःपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ ७ ॥ सोमस्येति स्वस्तिनोऽस्तुप्रियेभ्यः न इति यजमानादीन्वासुकिप्रभृतींश्चात्मीयत्वेनाभिसंधायतेभ्यः स्वस्तिकल्याणमस्तिब्रूयाशास्ते १ शक्रस्येति यथाज्ञतंज्ञातकृतीर्यज्ञाः यथावाततोऽपि परंतु स्य संख्यंज्ञतंज्ञातकृतबोवातथाऽयं तव यज्ञोऽयुतक्रतुतुल्य इत्यर्थः २ । ३ । ४ । ५ देवस्य चर्म राजस्य ६ । ७

मेषामिति ज्ञानशब्दः कर्मव्युत्पन्नो ज्ञेयवचनः अद्यसंप्रतिज्ञातुं ज्ञेयं न विद्यते सर्वस्य ज्ञातत्वादित्यर्थः अतएव तेभ्यो दत्तं साक्षाद्ब्रह्मण्येवार्पितं ततस्तस्य कदाचिदपि दानजपुण्यस्य नाशो नास्तीत्यर्थः ८ लोकेषु प
रलोकसाधनेषु । दीक्षाः दीक्षावतः कुशलाः दक्षा इत्यपि पाठः ९ अग्निस्तौति विभावसुरिति वष्टिकामयते वष्टिदेवानिति पाठे प्रापयितुमिति शेषः १० त्वं वावरुण इत्यत्र त्वं वाराजेत्यपि पाठः ११
न च त्वदन्यस्मात्ताभूपतिरस्ति इदानीं । न च जज्ञे प्रागापि । अस्ति यज्ञे इत्यपि पाठः तथा सति यज्ञे त्राताऽस्तीति योज्यं तेन प्रकृतद्विंशतिनिवृत्तिः कर्त्तव्येति व्यज्यते १२ । १३ निभृतं गुप्तं नियतो निगृहीतः १४

इमे च ते सूर्यसमानवर्चसः समामते वृत्रहणः क्रतुं यथा ॥ नैषां ज्ञातुं विद्यते ज्ञानमद्य दत्तं तेभ्यो न प्रणश्येत्कदाचित् ८ ऋत्विक्सनो नास्ति लोकेषु चैव द्वैपायानेनेति विनिश्चि
तं मे ॥ एतस्य शिष्या हि क्षितिसंचरंति सर्वं त्विजः कर्मसु स्वेष्टु दीक्षाः ९ विभावसुश्चित्रभानुर्महात्मा हिरण्यरेता हुतभुक् कृष्णवर्त्मा ॥ प्रदक्षिणावर्तं शिखः प्रदीप्तो हव्यंत
वेदं हुतभुग्वष्टिदेवः १० नेह त्वदन्यो विद्यते जीवलोके समो नृपः पालयिता प्रजानाम् ॥ धृत्या च ते प्रीतमनाः सदाऽहं त्वं वावरुणो धर्मराजो यमो वा ११ शक्रः साक्षाद्ब्रह्मपा
णिर्यथेह त्राता लोकेऽस्मिंस्त्वं तथेह प्रजानाम् ॥ मतस्त्वं नः पुरुषेद्रेह लोके न च त्वदन्यो भूपतिरस्ति जज्ञे १२ खट्वांगना भागदिलीपकल्पययाति मां धातुसमप्रभाव ॥
आदित्यतेजः प्रतिमानते जाभीष्मो यथाराजसि सुव्रतस्त्वम् १३ वाल्मीकिवत्ते निभृतं स्ववीर्यवसिष्ठवत्ते नियतश्च कोपः ॥ प्रभुत्वमिन्द्रत्वसमं तं मे द्युतिश्च नारायणव
द्विभाति १४ यमो यथा धर्मविनिश्चयज्ञः कृष्णो यथा सर्वगुणोपपन्नः ॥ श्रियां निवासोऽसि यथा वसूनां निधानभूतोऽसि तथा क्रतूनाम् १५ दंभो द्वेनासि समो बलेन रामो
यथा शास्त्रविदस्त्रविच्च ॥ और्वत्रिताभ्यामसितुल्यते जादुष्प्रेक्षणीयोऽसि भर्गिरथेन १ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवं स्तुताः सर्वे एव प्रसन्नाराजा सदस्या ऋत्विजो हव्यवाहः ॥
तेषां दृष्ट्वा भावितानीं गितानि प्रोवाच राजा जनमेजयोऽथ १७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सर्पसत्रे आस्तीककृतराजस्तवे पंचपंचाशत्तमोऽ
ध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ बालोऽप्ययं स्थविर इवावभाषते नायं बालः स्थविरोऽयं मतो मे ॥ इच्छाम्यहं वरमस्मै प्रदातुं तन्मे विप्राः संविदध्वं यथावत् १
॥ सदस्या ऊचुः ॥ बालोऽपि विप्रो मान्य एवेह राजा विद्वान्यो वै स पुनर्यथावत् ॥ सर्वान् कामांस्त्वत्त एवार्हतेऽद्य यथा च नस्तक्षक एतिशीघ्रम् २ ॥ सौतिरुवाच ॥
व्याहर्तुं कामेवरं देवपुत्रं द्विजं वरं वृणीष्वेति ततोऽभ्युवाच ॥ होता वाक्यं नातिहृष्टांतरात्मा कर्मण्यस्मिंस्तक्षको नैतितावत् ३ ॥ जनमेजय उवाच ॥ यथा चेदं कर्म
समाप्यते मे यथा च वै तक्षक एतिशीघ्रम् ॥ तथा भवंतः प्रयतंतु सर्वे परं शक्त्या सह मे विद्विषाणः ४

वसूनां श्रियां निवासोऽसि वसवोऽष्टौ तत्संबन्धिनीनां श्रियां १५ रामो भार्गवः और्वत्रितावृषी १६ तेषां ऋत्विगादीनां भावितानि मनसि संकल्पितानि । इंगितानि बहिः श्रेष्ठितानि वक्त्रादिचिह्नानि आ
स्तीकातिथ्यविषयाणि । भारतस्त्विंगितानीति पाठे भारतो राजा भरतवंशजत्वात् १७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
बालोऽपीति संविदध्वमैकमर्त्यं कुरुध्वं ११ एतिशीघ्रं प्राग्वरदानादिति तथा कर्त्तव्यमिति भावः २ तक्षकस्तावन्नैतीति वाक्यं होता उवाचेति संबन्धः तावद्गुरोर्न देय इति भावः ३ विद्विषाणः द्वेषं कृतवान् ।
लिटः कामच अभ्यासलोप आर्षः दिद्विषाण इति वा पाठः ४

शास्त्राणि शंसनमंत्रदेवताः । शास्त्राणीति पाठे पुराकल्परूपा अर्थवादाः ५ । ६ पुराणपूर्वकल्पीयवृत्तांतं आगम्य ज्ञातत्वातेनास्मिन्नपि कल्पे तथैव भवितेति भावः ७ । ८ । ९ । १० विभावसौ

॥ ऋत्विज ऊचुः ॥ यथा शास्त्राणि प्राहुर्यथा शंसति पावकः ॥ इन्द्रस्य भवने राजंस्तक्षको भयपीडितः ५ यथा सूतोलोहिताक्षो महात्मा पौराणिको वेदितवान् पुर
स्तात् ॥ सराजानं प्राहृष्टस्तदानीं यथाहुर्विप्रास्तद्वदेत वृद्धे ६ पुराणमागम्य ततो ब्रवीम्यहं दत्तं तस्मै वरमिन्द्रेण राजन् ॥ वसेह त्वं मत्सकाशे सुगुप्तो न पावकस्त्वां प्रद
हिष्यतीति ७ एतच्छ्रुत्वा दीक्षितं स्तप्यमान आस्ते होतारं चोदयन् कर्मकाले ॥ होता च यतोऽस्या जुहावाथमंत्रैरथो महेंद्रः स्वयमाजगाम ८ विमानमारुह्य महानुभा
वः सर्वैर्देवैः परिसंस्तूयमानः ॥ बलाहकैश्चाप्यनुगम्यमानो विद्याधरैरप्सरसांगणैश्च ९ तस्योत्तरीये निहितः सनागो भयोद्विग्नः शर्मनैवाभ्यगच्छत् ॥ ततो राजा मंत्र
विदोऽब्रवीत्पुनः कुद्धो वाक्यं तक्षकस्यांतमिच्छन् १० ॥ जनमेजय उवाच ॥ इन्द्रस्य भवने विप्राय दिनागः स तक्षकः ॥ तमिन्द्रेणैव सहितं पातयध्वं विभावसौ ११
॥ सौतिरुवाच ॥ जनमेजयेन राजा तु नोदितस्तक्षकं प्रति ॥ होता जुहावतत्र स्थंतक्षकं पन्नगं तथा १२ हूयमाने तथा चैव तक्षकः स पुरंदरः ॥ अकाशे दृष्टो चैव क्षणेन
व्यथितस्तदा १३ पुरंदरस्तु तं यज्ञं दृष्ट्वा रुभयमाविशत् ॥ हित्वा तु तक्षकं त्रस्तः स्वमेव भवनं ययौ १४ इंद्रे गते तुराजेंद्र तक्षको भयमोहितः ॥ मंत्रशक्त्या पावकार्चिः स
मीपमवशोगतः १५ ॥ ऋत्विज ऊचुः ॥ वर्तते तव राजेंद्र कर्मैतद्विधिबत्प्रभो ॥ अस्मै तु द्विजसुख्याय वरं त्वं दातुमर्हसि १६ ॥ जनमेजय उवाच ॥ बालाभिरूपस्य तवा प्रमेय
वरं प्रयच्छामि यथानुरूपम् ॥ वृणीष्वयत्तेऽभिमतं हृदि स्थितं तत्ते प्रदास्याम्य पिचे ददेयम् १७ ॥ ऋत्विज ऊचुः ॥ अयमायाति तूर्णं स तक्षकस्ते वशं नृप ॥ श्रूयतेऽस्य महा
त्रादो न दतो भैरवरं वम् १८ नूनं मुक्तो वज्रभृता सनागो भ्रष्टो नाकान्मंत्रविस्त्रस्तकायः ॥ घूर्णन्नाकाशेन घृष्टं सज्जोऽभ्युपैति तीव्रान्निःश्वासान्निःश्वसन्पन्नगैर्दृष्टः १९ सौतिरुवा
च ॥ पतिष्यमाणेन गेद्रे तक्षके जातवेदसि ॥ इदमंतरमित्येवं तदाऽऽस्तीकोऽभ्युचोदयत् २० ॥ आस्तीक उवाच ॥ वरं ददासि चेन्मह्यं वृणोमि जनमेजय ॥ सत्रं ते
विरमत्वेत्तत्र तेयुरिहोरगाः २१ एवमुक्तस्तदा तेन ब्रह्मन्पारिक्षितस्तु सः ॥ नातिहृष्टमना श्वेदमास्तीकं वाक्यमब्रवीत् २२ सुवर्णरजतंगाश्च यच्चान्यन्यन्मन्यसे विभो ॥
तत्ते दद्यां वरं विप्रननिवर्तकं तुर्मम २३ ॥ आस्तीक उवाच ॥ सुवर्णरजतंगाश्च न त्वाराजं नृणाम्यहम् ॥ सत्रं ते विरमत्वेत्तत्स्वस्ति मातृकुलस्य नः २४ ॥ सौतिरुवाच ॥
आस्तीकेनैव मुक्तस्तुराजा पारिक्षितस्तदा ॥ पुनः पुनरुवाचेदमास्तीकं वदतां वरः २५ अन्यं वरय भद्रं ते वरं द्विजवरोत्तम ॥ अयाचत न चाप्यन्यं वरं स भृगुनंदन २६ ततो
वेदविदस्तातसदस्याः सर्वे एव तम् ॥ राजानमूचुः सहिता लभतां ब्राह्मणो वरम् २७ ॥ इति श्री ० आदि ० आस्तीक ० आस्तीकवरप्रदानं नाम षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ५६

वम्हो । ११ । १२ । १३ भयं आविशत्प्राप्तवान् १४ । १५ इन्द्रापि ब्राह्मणसामर्थ्यमधिकं तथाऽपि ब्राह्मणेर्देवे लभ्यते न कर्त्तव्यमित्याशयेन ऋत्विज ऊचुः वर्तते इति १६ हे बाल १७ । १८
नाकास्त्वर्गात् १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥

॥ शौनकउवाच ॥ येसर्पाः सर्पसन्नेऽस्मिन्पतिताहव्यवाहने ॥ तेषां नामानि सर्पेषां श्रोतुमिच्छामि सूतज १ ॥ सौतिरुवाच ॥ सहस्राणि बहून् यस्मिन् प्रयुतान्य
 बुद्धानि च ॥ न शक्यं परिसंख्यातुं बहुत्वाद्भिजसत्तम २ यथा स्मृति तु नामानि पन्नगानां निबोधमे ॥ उच्यमानानि मुख्यानां हुतामां जातवेदासि ३ वासुकेः कुलजातां
 स्तु प्राधान्येन निबोधमे ॥ नीलरक्तान्सितान्घोरान्महाकायान्विषोल्बणान् ४ अवशान्मातृवाग्दंडपीडितान्कृपणान्हुतान् ॥ कोटिशोमानसः पूर्णः शलः पालो
 हलीमकः ५ पिच्छलः कौणपश्चक्रः कालवेगप्रकालनः ॥ हिरण्यबाहुः शरणः कक्षकः कालदंतकः ६ एते वासुकिजानागाः प्रविष्टाहव्यवाहने ॥ अन्ये च बहवो विप्रत
 था वैकुलसंभवाः ॥ प्रदीप्ताग्रौ हुताः सर्वे घोररूपामहाबलाः ७ तक्षकस्य कुले जातान्प्रक्षयामि निबोधतान् ॥ पुच्छांडकोमंडलकः पिंडसेतारभेणकः ८ उच्छि
 खः शरभो भंगो बिल्वतेजा विरोहणः ॥ शिलीशलकरोमूकः सुकुमारः प्रवेपनः ९ मुद्गरः शिशुरोमाचसुरोमाचमहाहनुः ॥ एते तक्षकजानागाः प्रविष्टाहव्यवाह
 नम् १० पारावतः पारियातः पांडरो हरिणः कृशः ॥ विहंगः शरभो मेदः प्रमोदः संहतापनः ११ ऐरावतकुलादेते प्रविष्टाहव्यवाहनम् ॥ कौरव्यकुलजानागान्शृणु
 मेत्वं द्विजोत्तम १२ एरकः कुंडलो वेणीवेणीस्कंधः कुमारकः ॥ बाहुकः शृंगवेरश्च धूर्तकः प्रातरातकौ १३ कौरव्यकुलजास्त्वेते प्रविष्टाहव्यवाहनम् ॥ घृतराष्ट्रकुले
 जाताः शृणु नामान्यथा सत्तम १४ कीर्त्यमानान्मया ब्रह्मन्वातवेगान्विषोल्बणान् ॥ शंकुकर्णः पिठरकः कुठारमुखसेचकौ १५ पूर्णामदः पूर्णमुखः प्रहासः शकुनि
 र्देरिः ॥ अमाहठः कामठकः सुषेणो मानसोऽव्ययः १६ भैरवो मुंडवेदांगः पिशंगश्चोद्रपारकः ॥ ऋषभो वेगवान्नामः पिंडारकः महाहनुः १७ रक्तांगः सर्वसारंगः सष्टद्वप
 ट्वासकौ ॥ वराहको वीरणकः सुचित्रश्चित्रवेगिकः १८ पराशरस्तरुणको मणिः स्कंधस्तथाऽरुणिः ॥ इति नागामया ब्रह्मन्कीर्तिताः कीर्तिवर्धनाः १९ प्राधान्ये
 न बहुत्वात्तु सर्वपरिकीर्तिताः ॥ एतेषां प्रसवो यश्च प्रसवस्य च संततिः २० न शक्यं परिसंख्यातुं ये दीप्तपावकंगताः ॥ त्रिशीर्षाः सप्तशीर्षाश्च दशदीर्षास्तथाऽपरे २१
 कालानलविषाघोरा हुताः शतसहस्रशः ॥ महाकायामहावेगाः शैलशृंगसमुच्छ्रयाः २२ योजनायामविस्ताराद्वियोजनसमायताः ॥ कामरूपाः कामबलादीप्ता
 नलविषोल्बणाः २३ दग्धास्तत्र महासन्ने ब्रह्मदंडनिपीडिताः २४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सर्पनामकथने सप्तपंचाशत्
 मोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ इदमत्यहुतं चान्यदास्तीकस्यानुशुश्रुम ॥ तथा वरैश्छंदमाने राज्ञापारिक्षितेनाहि
 १ इंद्रहस्ताच्च्युतो नागः खण्डयदतिष्ठत ॥ ततश्चितापरो राजा बभूव जनमेजयः २

स्मृतसमुद्रवद्ब्रह्मो प्रवेशयोग्या भवति २३ ब्रह्मवेदस्तुल्यं मातृवाक्यं तद्रूपोदं ब्रह्मदंडस्तेन निषिद्धिताः २४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठे भारतभाष्यदीपे सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ इदमिति १।२

१।४।५ खंषगां चातराद्यावापृथिव्योर्मध्ये अंतरिक्ष इत्यर्थः ६।७।८।९।१० सयज्ञ उपरारामेत्यन्वयः ११ स्थपतवैशिलिपिने १२।१३ अवभृथयज्ञसमाप्तिं १४ सुसंस्कृतं

हूयमाने भृशं दीप्ते विधिवद्भुजसुरेतसि ॥ न स्म सप्रापत द्रव्हौ तक्षको भयपीडितः ३ ॥ शौनकउवाच ॥ किं सूत तेषां विप्राणां मंत्रग्रामो मनीषिणाम् ॥ न प्रत्यभात्तदाऽग्नौ
 यत्सपपात न तक्षकः ४ ॥ सौतिरुवाच ॥ तमिंद्रहस्ताद्वित्रस्तं विसंज्ञं पन्नगोत्तमम् ॥ आस्तीकस्तिष्ठतिष्ठेति वाचस्तिस्त्रोऽभ्युदैरयत् ५ वितस्थे सोऽन्तरिक्षे च हृदयेन
 विद्वयता ॥ यथा तिष्ठति वै कश्चित्खंचगांचांतरानरः ६ ततो राजाऽब्रवीद्वाक्यं सदस्यैश्चोदितो भृशम् ॥ काममेतद्भवत्वेवं यथाऽऽस्तीकस्य भाषितम् ७ समाप्यता
 मिदं कर्म पन्नगाः संत्वं नामयाः ॥ प्रीयतामयमास्तीकः सत्यं सूतवचोऽस्तु तत् ८ ततो हलहलाशब्दः प्रीतिदः समजायत ॥ आस्तीकस्य वरे दत्ते तथैवोपरारामच ९ सयज्ञः
 पांडवेयस्य राज्ञः पारिक्षितस्य ह ॥ प्रीतिमांश्चाभवद्राजामारतो जनमेजयः १० ऋत्विग्भ्यः सदस्येभ्यो ये तत्रासन्समागताः ॥ तेभ्यश्च प्रददौ वित्तं शतशोऽथ सहस्रशः
 ११ लोहिताक्षाय सूताय तथा स्थपतये विभुः ॥ येनोक्तं तस्य तत्राग्रे सर्पसत्रनिवर्तने १२ निमित्तं ब्राह्मण इति तस्मै वित्तं ददौ बहु ॥ दत्त्वा द्रव्यं यथान्यायं भोजनाच्छा
 दनाच्चितम् १३ प्रीतस्तस्मै नरपतिरप्रमेयपराक्रमः ॥ ततश्च कारावभृथं विधिदृष्टेन कर्मणा १४ आस्तीकं प्रेषयामास गृहानेव सुसंस्कृतम् ॥ राजा प्रीतमनाः प्रीतं कृत
 कृत्यं मनीषिणम् १५ पुनरागमनं कार्यमिति चैनं वचोऽब्रवीत् ॥ भविष्यति सदस्यो मे वाजिमेधेमहाक्रतौ १६ तथेत्युक्त्वा प्रदुद्रावतदाऽऽस्तीको मुदायुतः ॥ कृत्वा स्व
 कार्यमतुलं तोषयित्वा च पार्थिवम् १७ सगत्वा परमप्रीतो मातुलं मातरं च ताम् ॥ अभिगम्योपसंगृह्य तथा वृत्तं न्यवेदयत् १८ ॥ सौतिरुवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा प्रीयमाणाः स
 मेतायेतत्रासन्पन्नगा वीतमोहाः ॥ आस्तीकै वै प्रीतिमंतो बभूवुर्बुधुश्चैनं वरमिष्टं वृणीष्व १९ भूयो भूयः सर्वशस्तेऽब्रुवंस्तं किं ते प्रियं करवामाद्यविद्वन् ॥ प्रीता वयं मो
 क्षिताश्चैव सर्वे कामं किं ते करवामाद्यवत्स २० ॥ आस्तीकउवाच ॥ सायं प्रातर्ये प्रसन्नात्मरूपालोके विप्रामानवाये परेऽपि ॥ धर्माख्यानं ये पठेयुर्ममेदं तेषां युष्मन्नैव किं
 चिद्भयं स्यात् २१ तैश्चाप्युक्तो भागिनेयः प्रसन्नैरेतत्सत्यं काममेवं वरंते ॥ प्रीत्या युक्ताः कामितं सर्वशस्ते कर्तारः स्म प्रवणा भागिनेय २२ असितं चार्तिमंतं च सुनीथं
 चापियः स्मरेत् ॥ दिवा वायदिवारात्रौ नास्य सर्पभयं भवेत् २३ योजरत्कारुणा जातो जरत्कारौ महायशाः ॥ आस्तीकः सर्पसन्नेवः पन्नगान्योऽभ्यरक्षत ॥ तं स्मरंतं म
 हाभागानमां हिंसितुमर्हथ २४ सर्पापसर्पभद्रं ते गच्छ सर्पमहाविष ॥ जनमेजयस्य यज्ञांते आस्तीकवचनं स्मर २५ आस्तीकस्य वचः श्रुत्वा यः सर्पो न निवर्तते ॥ शतधा
 भिद्यते मूर्ध्नि शिशवक्षफलं यथा २६ ॥ सौतिरुवाच ॥ स एव मुक्तस्तु तदा द्विजेंद्रसमागतैस्तैर्भुजगेंद्रमुख्यैः ॥ संप्राप्य प्रीतिं विपुलं महात्मा ततो मनोगमनायाथ दध्रे २७

वस्त्रालंकरणादिभिः शोभितं १४।१५ प्रदुद्रावशीघ्रं मातुलाय हर्षमाख्यातुं १७।१८।१९।२०।२१ प्रवणान्मन्त्राः २२ प्रसंगात्सर्पभयनिवर्तकान्मन्त्रान्पठति
 असितमित्यादीन् तत्र द्वितीयः षट्पादः २३।२४ २५।२६।२७

दिष्टांतमोक्षं २८ । २९ । ३० । ३१ कौतूहलकीहक्सर्पसत्रमित्याश्रये । 'रहस्यसौपणेकुमतिमुमतीकद्विनेतेभुजंगाःकामाद्याःसुकृतमरुणस्तापशमनः ॥ सुपर्णःप्रत्यग्धीःकृतकममृतंनेच्छतिफणीतदि
च्छन्वंध्याशोत्यजनिहरिशक्रौपरनरौ १ अमृतमथनगुह्ययत्नतौल्येऽपिदेवैरमृतमसुरसंघःस्त्रीमनस्कोनलेभे । अपिफणिमखगोप्यसाध्वसाध्वोरपिस्तोभयमभयमवश्यंविप्रहेलाश्रयाभ्यां' २ रत्नगर्भ
स्तु । 'संततिस्तुतिरास्तीकेतथासर्वापदामपि । निवृत्तिर्ब्राह्मणात्तस्यशक्तिश्चातीवकथ्यते' ३२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ॥

॥६१॥

मोक्षयित्वातुभुजगान्सर्पसत्राद्विजोत्तमः ॥ जागामकालेधर्मात्मादिष्टांतपुत्रपौत्रवान् २८ इत्याख्यानंमयाऽऽस्तीक्यथावत्तवकीर्तितम् ॥ यत्कीर्तयित्वासर्पेभ्यो
नभयंविद्यतेकाचित् २९ ॥ सौतिरुवाच ॥ यथाकथितवान्ब्रह्मन्प्रमतिःपूर्वजस्तव ॥ पुत्रायरुरवेप्रीतःपृच्छतेभार्गवोत्तम ३० यद्वाक्यंश्रुतवांश्चाहंतथाचकथि
तंमया ॥ आस्तीकस्यकवेर्विप्रश्रीमच्चरितमादितः ३१ श्रुत्वाधर्मिष्ठमाख्यानमास्तीकंपुण्यवर्धनम् ॥ यन्मातृपृष्ठवान्ब्रह्मन्श्रुत्वाडुडुभभाषितम् ॥ व्येतुतेसु
महद्ब्रह्मकौतूहलमरिंदम ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सर्पसत्रेअष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ समाप्तंचास्तीकपर्व ॥
॥ अर्थाशावतरणपर्व ॥ शौनकउवाच ॥ भृगुवंशात्प्रभृत्येवत्वयामेकीर्तितंमहत् ॥ आख्यानमखिलंतातसौतेप्रीतोऽस्मितेनते १ वक्ष्यामिचैवभूयस्त्वांयथावत्सू
तनंदन ॥ याःकथाव्याससंपन्नास्ताश्चभूयोविचक्ष्वमे २ तस्मिन्परमदुष्पारेसर्पसत्रेमहात्मनाम् ॥ कर्मांतरेषुयज्ञस्यसदस्यानांतथाऽध्वरे ३ यावभूवुःकथाश्चि
त्रायेष्वर्थेषुयथातथम् ॥ त्वत्तच्छामहेश्रोतुंसौतेत्वंवैप्रचक्ष्वनः ४ ॥ सौतिरुवाच ॥ कर्मांतरेष्वकथयन्दिवावेदाश्रयाःकथाः ॥ व्यासस्त्वकथयच्चित्रमाख्यानं
भारतंमहत् ५ ॥ शौनकउवाच ॥ महाभारतमाख्यानंपांडवानांयशस्करम् ॥ जनमेजयेनपृष्ठःसन्नकृष्णद्वैपायनस्तदा ६ श्रावयामासविधिवत्तदाकर्मांतरेतुसः ॥
तामहंविधिवत्पुण्यांश्रोतुमिच्छामिवैकथाम् ७ मनःसागरसंभूतांमहर्षेर्भावितात्मनः ॥ कथयस्वसतांश्रेष्ठसर्वरत्नमयीमिमाम् ८ ॥ सौतिरुवाच ॥ हंततेकथयि
ष्यामिमहदाख्यानमुत्तमम् ॥ कृष्णद्वैपायनमतंमहाभारतमादितः ९ शृणुसर्वमशेषेणकथ्यमानंमयाद्विज ॥ शंसितुंतन्महान्दर्शोममापीहप्रवर्तते १० ॥ इति
श्रीमहाभारते आदिपर्वणि अंशावतरणपर्वणि कथानुबंधेएकोनषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ सौतिरुवाच ॥ श्रुत्वातुसर्पसत्रायदीक्षितंजनमेजयम् ॥ अभ्यग
च्छद्विर्विद्वान्कृष्णद्वैपायनस्तदा १ जनयामासयंकालीशक्तेःपुत्रात्पराशरात् ॥ कन्यैवयमुनाद्वीपेपांडवानांपितामहम् २

शृग्विति १ विचक्ष्वविशेषेणस्पष्टंकथय २ । ३ । ४ कर्मांतरेष्विति वेदाश्रयाःशौनःशेपाख्यानादयः अकथयद्वैपायनंकथाःकथयितुंप्रयोजितवान् वेदाश्रयाभ्योऽपिकथाभ्यएताःकथाः
श्रेष्ठतरादितिभावः ५ । ६ । ७ भावितःयोगसंस्कृतआत्माप्रनोयस्यसभावितात्मातस्य । पाठांतरे नहिरुप्यामिकथयित्वयिकथयतिसति ८ । ९ । १० ॥ इति आदिपर्वणि नील
कंठीये भारतभावदीपे एकोनषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ श्रुत्वेति १ कालीसत्यवती २

इष्ट्याइच्छयादेहंसद्योऽवीवृधत्तवर्धितवान् देवीमितिपाठे देवीमातरंवरदानेनवासरस्वर्तीवाउपबृंहणैरवीवृधत्तवर्धितवान् देवीवृद्धिमेवाह वेदानिति चाद्वेदार्थान् अधिजगेअधिगतवान् ३ यन्नैतीति
यत्तपआदिनाकश्चिन्नैतिनात्येतिनातिशेतेइतिप्राश्नः यद्वस्तुतपआदिनाकश्चिन्नैतिनाप्रोतितद्व्या मतत्त्वमधिजगेइतिपूर्वेणसंबंधः । तथाच'नकर्मणानप्रजयाधनेन नायमात्माप्रवचनेनलभ्योनमेधया
नबहुनाश्रुतेन'इत्यादिश्रुतिभ्यस्तपआदिनाऽपिदुष्प्रापमात्मतत्त्वंजातमात्रएवाधिगतवानित्यर्थः मन्थुनायज्ञेन ४ विव्यासविभक्तवान् हौत्राध्वर्यवौद्वात्राणिकांडानित्रेताऽनुपयुक्तंकांडंचपृथक्कृतवा
नित्यर्थः । परावरेनिरुपाधिसोपाधिब्रह्मणीजानतीतिपरावरज्ञःब्रह्मर्षिःब्राह्मणश्चासौमंत्रद्रष्टाचेत्यर्थः । कविःक्रांतंअतीतादितदृशी ५ पुण्यकीर्तिर्महायशाः । योगुणौघःश्रूयमाणस्तादृशंगुणार्जनं
पुरुषंन्यापारयतिसाकीर्तिः यथायुधिष्ठिरस्यधर्मनिष्ठत्वं । कृविक्षेपेऽस्मात्संज्ञायांक्तिच् । यश्चगुणौघोऽगृह्यमाणःपुरुषमाह्लादयत्येवंप्रवर्तयतिसयशःयथाज्योत्स्नाचंद्रस्य । यथाविष्णोर्लोकत्रया

जातमात्रश्चयःसद्यइष्ट्यादेहमवीवृधत् ॥ वेदांश्चाधिजगेसांगान्सेतिहासान्महायशाः ३ यन्नैतितपसाकश्चिन्नवेदाध्ययनेनच ॥ नवतैर्नोपवासैश्चनप्रसूत्यानम
न्युना ४ विव्यासैकंचतुर्धायोवेदंवेदविदांवरः ॥ परावरज्ञोब्रह्मर्षिःकविःसत्यव्रतःशुचिः ५ यःपांडुंघृतराष्ट्रंविदुरंचाप्यजीजनत् ॥ शांतनोःसंततिंतन्वन्पुण्यकी
र्तिर्महायशाः ६ जनमेजयस्यराजर्षेःसमहात्मासदस्तथा ॥ विवेशसहितःशिष्यैर्वेदवेदांगपारगैः ७ तत्रराजानमासीनंददर्शजनमेजयम् ॥ वृत्तंसदस्यैर्बहुभिर्देवै
रिवपुरंदरम् ८ तथामूर्धाभिषिक्तैश्चनानाजनपदेश्वरैः ॥ ऋत्विग्भिर्ब्रह्मकल्पैश्चकुशलैर्यज्ञसंस्तरे ९ जनमेजयस्तुराजर्षिर्दृष्ट्वातमृषिमागतम् ॥ सगणोऽभ्युद्य
यौतूर्णप्रीत्याभरतसत्तमः १० कांचनंविष्टरंतस्मैसदस्यानुमतःप्रभुः ॥ आसनंकल्पयामासयथाशक्रोबृहस्पतेः ११ तत्रोपविष्टंवरदं देवर्षिगणपूजितम् ॥ पूजया
मासराजेंद्रःशास्त्रदृष्टेनकर्मणा १२ पाद्यमाचमनीयंचअर्घ्यगांचविधानतः ॥ पितामहायकृष्णायतदर्हायन्यवेदयत् १३ प्रतिगृह्यतुतांपूजांपांडवाज्जनमेजयात् ॥
गांचैवसमनुज्ञाप्यव्यासःप्रीतोऽभवत्तदा १४ तथाचपूजयित्वातंप्रणयात्प्रपितामहम् ॥ उपोपविश्यप्रीतात्मापर्यपृच्छदनामयम् १५ भगवानपितं दृष्ट्वाकुशलं
तिवेद्यच ॥ सदस्यैःपूजितःसर्वैःसदस्यान्प्रत्यपूजयत् १६ ततस्तुसहितःसर्वैःसदस्यैर्जनमेजयः ॥ इदंपश्चाद्विजश्रेष्ठंपर्यपृच्छत्कृतांजलिः १७ ॥ जनमेजयउवाच॥
कुरूणांपांडवानांचभवान्प्रत्यक्षदर्शिवान् ॥ तेषांचरितमिच्छामिकथ्यमानंत्वयाद्विज १८

क्रमणंपदत्रयेण वसिष्ठस्यवाक्षमा रामस्यसेतुर्यशः ६ सदःयज्ञमंडपं ७ देवैरित्यत्रमेधैरितिपाठेमेधाशब्दान्मत्वर्थीयोऽर्शआद्यच् मेधावद्भिर्बहुभिर्बृहस्पतिभिरिवेत्यभूतोपमा बृहस्पतेरेकत्वात् ८ मूर्ध्नि
पट्टस्थानेऽभिषिक्तैर्मूर्धाभिषिक्तैः यज्ञसंस्तरेयज्ञांगानांरचनानुष्ठानेइत्यर्थः ९ । १० । ११ । १२ पितामहायब्रह्महृत्यायकृष्णायव्यासाय १३ विष्टरादिभिर्मधुपर्काचनंदर्शितं तत्रनिवेदितांगांसमनु
ज्ञापितवान्व्यासोमागामनागामितिमंत्रलिंगात्तस्याअवध्यत्वंमन्यमानः । 'तद्यथैवादोमनुष्यराजआगतेऽन्यस्मिन्वाहृत्युक्षाणवावेहतंवाक्षदते' इत्यर्थवादस्तुरागप्राप्तानुवादसरूपोनविधायकः । माव
धिष्ठेतिनिषेधलिंगस्यअनागामितिनिर्पराधत्वहेतूपोद्वलितस्यप्रबलतरत्वात् । वेहतंवंध्यांगां क्षवंतेहिंसंति १४ उपोपविश्यसमीपेउपविश्य १५ प्रतिवेद्यप्रतिल्याप्य अत्रपूजास्तुतिरेव १६ इदंवक्ष्य
माणं १७ प्रत्यक्षदर्शिवान्प्रत्यक्षदर्शी । अन्येभ्योऽपिदृश्यंतइतिवनिप् १८

भेदेवैरं आहिरागद्वेषादिशून्यकर्मयोगेषांतेषामहिरागद्वेषादिशून्यकर्मणां १९ पितृमहानांप्रपितामहानां २० । २१ । २२ । २३ भेदेवैरमूलसर्वविनाशचतुष्टयं २४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावा
दीपे षष्ठिमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ गुरवइति मनोबुद्धिसमाधिभिः मनस्यष्टांगोपलक्षणं । बुद्धीतिभक्तिश्रद्धयोः । समाधिश्चित्तैकाग्र्यं । संपूज्यनमस्कारादिनामानयित्वा १ । २
प्रोत्साहतीवप्रोत्साहयतीव । परिस्पंदमुत्प्रोत्साहयतीवमेतिपाठेपरिस्पंदशब्देकीबत्वमार्थं गुरोर्वक्त्रपरिस्पंदस्त्वकथाकथयेत्याज्ञावचनंतज्जन्यामुत्पत्तिः साप्रोत्साहयति ३ । ४ । ५ नचिरात्शीघ्रं

कथंसमभवद्देवस्तेषामहिरागद्वेषादिशून्यकर्मणाम् ॥ तच्चयुद्धं कथं वृत्तं भूतांतकरणं महत् १९ पितृमहानांसर्वेषां दैवेनानिष्टचेतसाम् ॥ कात्स्न्येनैतन्ममाचक्षयथावृत्तं द्विजो
तम २० ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ तस्यतद्वचनं श्रुत्वा कृष्णद्वैपायनस्तदा ॥ शशासशिष्यमासीनं वैशंपायनमंतिके २१ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ कुरूणां पांडवानां
चयथाभेदोऽभवत्पुरा ॥ तदस्मै सर्वमाचक्षयन्मतः श्रुतवानसि २२ गुरोर्वचनमाज्ञायसतु विप्रर्षभस्तदा ॥ आचक्षेततः सर्वमिति हासपुरातनम् २३ राज्ञेत
स्मै सद्यस्येभ्यः पार्थिवेभ्यश्च सर्वशः ॥ भेदं सर्वविनाशं च कुरूपांडवयोस्तदा २४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि अंशावतरणपर्वणिकथानुबन्धेषु षष्ठिमोऽध्यायः ॥ ६० ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ गुरवे प्राज्ञं नमस्कृत्य मनोबुद्धिसमाधिभिः ॥ संपूज्य च द्विजान्सर्वास्तथान्यान्विदुषो जनान् १ महर्षेर्विश्रुतस्येह सर्वलोकेषु धीमतः ॥ प्रवक्ष्या
मिमंतं कृत्स्नं व्यासस्यास्य महात्मनः २ श्रोतुं पात्रं च राजंस्त्वं प्राप्येमां भारती कथाम् ॥ गुरोर्वक्त्रपरिस्पंदो मनः प्रोत्साहतीवमे ३ शृणुराजन्यथाभेदः कुरूपांडवयोर
भूत् ॥ राज्यार्थं भूतसंभूतो वनवासस्तथैव च ४ यथाचयुद्धमभवत्पृथिवीक्षयकारकम् ॥ तत्तेऽहंकथयिष्यामि पृच्छते भरतर्षभ ५ मृते पितरिति वीरावनादेत्यस्वमंदि
रम् ॥ नचिरादेव विद्वांसो वेदेधनुषिचाभवन् ६ तांस्तथासत्त्ववीर्यैः संपन्नान्पौरसंमतान् ॥ नामृष्यन्कुरवो दृष्ट्वा पांडवान् श्रीयशोभृतः ७ ततो दुर्योधनः क्रूरः कर्ण
श्च सहसौबलः ॥ तेषां निग्रहनिर्वासान्विविधांस्ते समारभन् ८ ततो दुर्योधनः शूरः कुलिंगस्य मते स्थितः ॥ पांडवान्विविधोपायैराज्यहेतोरपीडयत् ९ ददावथ विषं
पापो भीमाय घृतराष्ट्रजः ॥ जरयामास तद्भीरुः सहा नैनवृकोदरः १० प्रमाणकोट्यां संसृतं पुनर्बद्धावृकोदरम् ॥ तोयेषु भीमं गंगायाः प्रक्षिप्य पुरमाव्रजत् ११ यदा
विबुद्धः कौंतेयस्तदा संछिद्य बंधनम् ॥ उदतिष्ठन् महाबाहुर्भीमसेनो गतव्यथः १२ आशीविषैः कृष्णसर्पैः सुप्तं चैनमदंशयत् ॥ सर्वेष्वेवांगदेशेषु नममारचशत्रुहा १३
तेषां तु विप्रकारेषु ते पुतेषु महामतिः ॥ मोक्षणे प्रतिकारे च विदुरो महितोऽभवत् १४ स्वर्गस्थो जीवलोकस्य यथाशक्नुः सुखावहः ॥ पांडवानां तथानित्यं विदुरोऽपि सुखा
वहः १५ यदा तु विविधोपायैः संवृत्तैर्विवृतैरपि ॥ नाशकं द्विनिहतुं तान् दैवभाव्यर्थं रक्षितान् १६

विद्वांसोऽभवन् ६ सत्त्वदेहबलं वीर्यमुत्साहः ओजश्चिन्तैर्द्विबलं ७ । ८ कुलिंगस्य पक्षिणो मते साहसे सहसिंहं दंष्ट्रां तर्गतं मांसमादातुं यतते कर्लिगस्येत्यपपाठ ९ साहसमेवाह ददावित्यादि
ना १० प्रमाणकोट्यांगंगायास्तीर्थविशेषे । वृकनामा बह्वृक्षोऽभिरुद्धैर्यस्य सवृकोदरः ११ । १२ । १३ विप्रकारेष्वपकारेषु । मोक्षणे प्राप्तापनिवारणे प्रतिकारे प्रातिभट्येन शत्रोरप्याप
दिनिपातने १४ । १५ संवृत्तैर्गुप्तैः विवृतैः प्रकाशैः । दैवभाव्यर्थं रक्षितान् दैवेन भावी कुरुक्षयपांडवराज्यलाभादिरर्थस्तस्मै रक्षितान् १६

वृषः कर्णैः जातुर्बलाक्षमयं १७ । १८ क्षत्ताविदुरः १९ तेन क्षत्तुर्भवेत् २० । २१ पुरोचनादात्मानं रक्षमाणाः रक्षंतः सुरुंगाभ्यतो बिलं विवरं २२ । २३ वननिर्गरे वननिर्गरे समीपे अवबोधनात्
प्राकट्यात् २४ । २५ । २६ । २७ । २८ निहत्य नागराणां शोकमपनीतवानित्यर्थः २९ स्वयं वृणुते इति स्वयं वरातां ३० । ३१ शांतनवेन भीष्मेण ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९
ततः संमंथ्य सचिवैर्वृषदुःशासनादिभिः ॥ घृतराष्ट्रमनुज्ञाप्य जातुर्बलं हमादिशत् १७ सुतप्रियैर्षीतान् राजा पांडवानं बिकासुतः ॥ ततो विवासयामास राज्याभोगबुभु
क्षया १८ ते प्रातिष्ठंत सहितान् गरात्रागसाह्वयात् ॥ प्रस्थाने चाभवन् मंत्रीक्षत्ता तेषां महात्मनाम् १९ तेन मुक्ता जातुर्बलान्निशीथे प्राद्रवन् वनम् ॥ ततः संप्राप्य कौंतेया
नगरं वारणावतम् २० न्यवसंत महात्मानो मात्रासह परंतपाः ॥ घृतराष्ट्रेण चाज्ञाता उषिता जातुषे गृहे २१ पुरोचनाद्रक्षमाणाः संवत्सरमंतं द्विताः ॥ सुरुंगाकारयि
त्वा तु विवरेण प्रचोदिताः २२ आदीप्य जातुर्बलं दग्ध्वा चैव पुरोचनम् ॥ प्राद्रवन् भयसंविग्रमात्रासह परंतपाः २३ ददृशुर्दार्ढ्यं रक्षोहिडिंबं वननिर्गरे ॥ हत्वा च
तराक्षसैर्द्रुमीताः समवबोधनात् २४ निशिसंप्राद्रवन् पार्था धार्तराष्ट्रभयार्दिताः ॥ प्राप्ता हिडिंबा भीमेन यत्र जातो घटोत्कचः २५ एकचक्रांततो गत्वा पांडवाः संशित
वताः ॥ वेदाध्ययनसंपन्नास्तेऽभवन् ब्रह्मचारिणः २६ ते तत्र नियताः कालं कंचिद् पुनर्न र्षभाः ॥ मात्रासहैकचक्रायां ब्राह्मणस्य निवेशने २७ तत्राससादक्षुधितं पुरु
षादं वृकोदरः ॥ भीमसेनो महाबाहुर्बलं नाम महाबलम् २८ तंचापि पुरुषव्याघ्रो बाहुवीर्येण पांडवः ॥ निहत्य तरसा वीरो नागरान् पर्यसां वयत् २९ ततस्ते शुश्रुवुः
कृष्णां पंचालेषु स्वयं वराम् ॥ श्रुत्वा चैवाभ्यगच्छंत गत्वा चैवालं भतताम् ३० ते तत्र द्रौपदी लब्ध्वा परिसंवत्सरोषिताः ॥ विदिता हास्तिनपुरं प्रत्याजग्मुररिंदमाः ३१
ते उक्ता घृतराष्ट्रेण राजा शांतनवेन च ॥ भ्रातृभिर्विग्रहस्तात कथं केन भवेदिति ३२ अस्माभिः खांडवप्रस्थे युष्मद्वासोऽनुचितः ॥ तस्माज्जनपदोपेतं सुविभक्तम
हापथम् ३३ वासाय खांडवप्रस्थं व्रजध्वंगतमत्सराः ॥ तयोस्ते वचनाज्जग्मुः सहस्रैः सुहृज्जनैः ३४ नगरं खांडवप्रस्थं रत्नान्यादाय सर्वशः ॥ तत्र ते न्यवसन् पार्थाः संव
त्सरगणान्बहून् ३५ वशेशस्त्रप्रतापेन कुर्वतोऽन्यान्महीभृतः ॥ एवं धर्मप्रधानास्ते सत्यव्रतपरायणाः ३६ अप्रमत्तोत्थिताः क्षांताः प्रतपंतोऽहितान्बहून् ॥ अजय
द्रीमसेनस्तु दिशंप्रार्चीमहायशाः ३७ उदीचीमर्जुनो वीरः प्रतीचीनकुलस्तथा ॥ दक्षिणां सहदेवस्तु विजिग्ये परवीरहा ३८ एवं च कुरिमां सर्ववशे कृत्स्नान् वसुंधराम् ॥
पंचभिः सूर्यसंकाशैः सूर्येण च विराजता ३९ षट्सूर्यैवाभवत्पृथ्वीपांडवैः सत्यविक्रमैः ॥ ततो निमित्ते कस्मिंश्चिद् धर्मराजो युधिष्ठिरः ४० वनं प्रस्थापयामास तेजस्वी
सत्यविक्रमः ॥ प्राणेभ्योऽपि प्रियतरं भ्रातरं सव्यसाचिनम् ४१ अर्जुनं पुरुषव्याघ्रं स्थिरात्मानं गुणैर्युतम् ॥ सवै संवत्सरं पूर्णमासं चैवं वने वसन् ४२ ततोऽगच्छद्दृषी
वेशं द्वारवत्यां कदाचन ॥ लब्ध्वांस्तत्र बीभत्सुर्भीर्यां राजीवलोचनाम् ४३ अनुजां वासुदेवस्य सुभद्रां भद्रभाषिणीम् ॥ सा शचीवमहेंद्रेण श्रीः कृष्णेनैव संगता ४४

४० । ४१ सवै संवत्सरं पूर्णमासं चैवं वने वसदिति । दशसंख्यापूरकत्वात् पूर्णशब्देन दशगुणमुच्यते संवत्सरं पूर्णं एकचक्रं तथामासं पूर्णमेव । तेन एकादशसंवत्सरादशमासाश्च भवन्ति । तेषां च सौराणां
प्रत्यब्धसप्तार्द्धचदिनवृद्ध्या सावनाद्वा दशशब्दा भवन्ति । अथेतेषु मासशब्देन द्वादशसंख्यां लक्षयंत एकशब्देनैवार्थमेकवचनानुपपात्तिं चने संते । वने इत्युपलक्षणं नगरस्यापि ४२ । ४३ । ४४

४५ नातीति स्वांढवदाहृतिशेषः ४६ व्यवसायएवमेवेदंकरिष्यामीतिनिश्चयः ४७ बाणैर्युक्तावितिशेषः कपिलभणवानरध्वजं यत्रस्वांढवदाहे ४८ । ४९ अक्षैःपाशैर्धूतेनेत्यर्थः ५०
५१ । ५२ विहृतभूयिष्ठंनष्टप्रायं ५३ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ कथितमिति १ । २ । ३ अवध्यान्भीष्मद्रो

सुभद्रायुजुग्रीत्यापांडवेनार्जुनेनह ॥ अतर्पयच्चकौतेयःस्वांढवेहव्यवाहनम् ४५ बीभत्सुर्वीसुदेवेनसहितोत्पसत्तम ॥ नातिभारोहिपार्थस्यकेशवेनसहाभवत् ४६
व्यवसायसहायस्यविष्णोःशत्रुवधेष्विव ॥ पार्थायामिदं दौचापिगांडीवंधनुस्तमम् ४७ इषुधीचाक्षयैर्बाणैरथंचकपिलक्षणम् ॥ मोक्षयामासबीभत्सुर्मयंयत्रमहा
सुरम् ४८ सचकारसभांदिव्यांसर्वरत्नसमाचिताम् ॥ तस्यांदुर्योधनोमंदोलोभंचक्रेसुदुर्मतिः ४९ ततोऽक्षैर्वचयित्वाचसौबलेनयुधिष्ठिरम् ॥ वनंप्रस्थापयामा
ससप्तवर्षाणिपंचच ५० अज्ञातमेकंराष्ट्रेचततोवर्षत्रयोदशम् ॥ ततश्चतुर्दशेवर्षेयाचमानाःस्वकंवसु ५१ नालभंतमहाराजततोयुद्धमवर्तत ॥ ततस्तेक्षत्रमुत्सा
द्यहत्वादुर्योधनंनृपम् ५२ राज्यंविहृतभूयिष्ठंप्रत्यपद्यंतपांडवाः ॥ एवमेतत्पुरावृत्तंतेषामक्लिष्टकर्मणाम् ॥ भेदोराज्यविनाशायजयश्चजयतांवर ५३ ॥ इतिश्री
महाभारतेआदिपर्वणि अंशावतरणपर्वणिभारतसूत्रंनामएकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ कथितंवैसमासेनत्व
यासर्वद्विजोत्तम ॥ महाभारतमारव्यानंकुरूणांचरितंमहत् १ कथांवनघचित्रार्थांकथयस्वतपोधन ॥ विस्तरश्रवणेजातंकौतूहलमतीवमे २ सभवान्विस्तरेणे
मांपुनराख्यातुमर्हति ॥ नहिरुप्यामिपूर्वेषांशृण्वानश्चरितंमहत् ३ नतत्कारणमल्पवैधर्मज्ञायत्रपांडवाः ॥ अवध्यान्सर्वशोजघ्नुःप्रशस्यंतेचमानवैः ४ किमर्थंते
नरव्याघ्राःशक्ताःसंतोह्यनागसः ॥ प्रयुज्यमानान्संक्लेशान्क्षांतवंतोदुरात्मनाम् ५ कथंनगायुतप्राणोबाहुशालीवृकोदरः ॥ परिक्षिन्नपिकोधंधृतवान्वैद्विजोत्त
म ६ कथंसाद्रौपदीकृष्णाक्लिश्यमानादुरात्मभिः ॥ शक्तासतीधार्तराष्ट्रान्नादहक्रोधचक्षुषा ७ कथंव्यसनिनंदूतेपार्थोमाद्रीसुतौतदा ॥ अन्वयुस्तेनरव्याघ्राबा
ध्यमानादुरात्मभिः ८ कथंधर्मभृतांश्रेष्ठःसुतोधर्मस्यधर्मवित् ॥ अनर्हःपरमंक्लेशंसोढवान्सयुधिष्ठिरः ९ कथंचबहुलाःसेनाःपांडवःकृष्णसारथिः ॥ अस्यत्रेकोऽन
यत्सर्वाःपितृलोकंधनंजयः १० एतदाचक्ष्वमेसर्वयथावृत्तंतपोधन ॥ यद्यच्चकृतवंतस्तेतत्रतत्रमहारथाः ११ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ क्षणंकुरुमहाराजविपुलोऽय
मनुक्रमः ॥ पुण्याख्यानस्यवक्तव्यःकृष्णद्वैपायनेरितः १२ महर्षेःसर्वलोकेषुपूजितस्यमहात्मनः ॥ प्रवक्ष्यामिमंतंकृत्स्नव्यासस्यामिततेजसः १३ इदंशतसह
स्रं हिश्लोकानांपुण्यकर्मणाम् ॥ सत्यवत्यात्मजेनेहव्याख्यातममितौजसा १४ यदंश्रावयेद्विद्वान्येचेदंशृणुयुर्नराः ॥ तेब्रह्मणःस्थानमेत्यप्राप्नुयुर्देवतुल्यताम् १५
इदं हि वेदैःसमितंपवित्रमपिचोत्तमम् ॥ श्राव्याणामुत्तमंचेदंपुराणमृषिसंस्तुतम् १६ अस्मिन्नर्थश्चकामश्चनिखिलेनोपदेक्ष्यते ॥ इतिहासेमहापुण्येबुद्धिश्चपरिनैष्ठिकी १७
णादीन् ४ । ५ बाहुशालीबाहुबलवान् कथंक्रोधधृतवान्निरुद्धवान् ६ शक्तादग्धुमितिशेषः ७ । ८ । ९ अस्यनृशरान्क्षिपन् सकथंक्लेशंसोढवानित्यनुषज्यते १० । ११ । १२
१३ । १४ । १५ ऋषिभिर्मंत्रैस्तद्गृष्टृभिर्वासंस्तुतंसंस्तुतंवा १६ परिनैष्ठिकीपरिनिष्ठाप्रोक्षस्तदुचिता १७

१८ । १९ । २० पुंसवनंप्रमांसःसूर्यतेऽस्मिन्श्रुते २१ महिषीपट्टराज्ञी २२ । २३ । २४ । २५ अनसूयतांगुणेषुदोषारोपमकुर्वतां २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१

असुद्रान्दानशीलांश्चसत्यशीलाननास्तिकान् ॥ कार्णवेदमिमंविद्वान्छावयित्वाऽर्थमश्रुते १८ ब्रूणहत्याकृतंचापिपापंजह्यादसंशयम् ॥ इतिहासमिमंश्रुत्वा
पुरुषोऽपिसुदारुणः १९ मुच्यतेसर्वपापेभ्योराहुणाचंद्रमायथा ॥ जयोनामेतिहासोऽयंश्रोतव्योविजिगीषुणा २० महींविजयतेराजाशत्रूंश्चापिपराजयेत् ॥ इदं
पुंसवनंश्रेष्ठमिदंस्वस्त्ययनंमहत् २१ महिषीयुवराजाम्यांश्रोतव्यंबहुशस्तथा ॥ वीरंजनयतेपुत्रंकन्यांवाराज्यभागिनीम् २२ धर्मशास्त्रमिदंपुण्यमर्थशास्त्रमिदं
परम् ॥ मोक्षशास्त्रमिदंप्रोक्तंव्यासेनामितबुद्धिना २३ संप्रत्याचक्षतेचेदंतथाश्रोष्यंतिचापरे ॥ पुत्राःशुश्रूषवःसंतिप्रेष्याश्चप्रियकारिणः २४ शरीरेणकृतंपापं
वाचाचमनसैवच ॥ सर्वसंत्यजतिक्षिप्रंयदंशृणुयान्नरः २५ भरतानांमहज्जन्मशृण्वतामनसूयताम् ॥ नास्तिव्याधिभयंतेषांपरलोकभयंकुतः २६ धन्यंयशस्य
मायुष्यंपुण्यंस्वर्ग्यंतथैवच ॥ कृष्णद्वैपायनेनेदंकृतंपुण्यचिकीर्षुणा २७ कीर्त्तिप्रथयतालोकेपांडवानांमहात्मनाम् ॥ अन्येषांक्षत्रियाणांचभूरिद्रविणतेजसाम् २८
सर्वविद्यावदातानांलोकेप्रथितकर्मणाम् ॥ यदंमानवोलोकेपुण्यार्थंब्राह्मणाञ्जुचीन् २९ श्रावयेतमहापुण्यंतस्यधर्मःसनातनः ॥ कुरूणांप्रथितंवंशंकीर्त्तयन्सततं
शुचिः ३० वंशमाप्नोतिविपुलंलोकेपूज्यतमोभवेत् ॥ योऽधीतेभारतंपुण्यंब्राह्मणोनियतव्रतः ३१ चतुरेवार्षिकान्मासान्सर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ विज्ञेयःसचवेदानां
पारगोभारतंपठन् ३२ देवाराजर्षयोह्यत्रपुण्याब्रह्मर्षयस्तथा ॥ कीर्त्त्यतेधूतपाप्मानःकीर्त्त्यतेकेशवस्तथा ३३ भगवांश्चापिदेवेशोयत्रदेवीचकीर्त्त्यते ॥ अनेकज
ननोयत्रकार्तिकेयस्यसंभवः ३४ ब्राह्मणानांगवांचैवमाहात्म्यंयत्रकीर्त्त्यते ॥ सर्वश्रुतिसमूहोऽयंश्रोतव्योधर्मबुद्धिभिः ३५ यदंश्रावयेद्विद्वान्ब्राह्मणानिहपर्वसु ॥ धूत
पाप्माजितस्वर्गोब्रह्मणच्छतिशाश्वतम् ३६ श्रावयेद्ब्राह्मणान्श्राद्धेयश्चेमंपादमंततः ॥ अक्षय्यंतस्यतच्छ्राद्धमुपावर्तेत्पितृनिह ३७ अन्हायदेनःक्रियतेइंद्रियैर्मन
साऽपिवा ॥ ज्ञानादज्ञानतोवापिप्रकरोतिनरश्चयत् ३८ तन्महाभारतारव्यानंश्रुत्वैवप्रविलीयते ॥ भरतानांमहज्जन्ममहाभारतमुच्यते ३९ निरुक्तमस्ययोवेद
सर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ भरतानांयतश्चायमितिहासोमहाद्भुतः ४० महतोह्येनसोमर्त्यान्मोचयेदनुकीर्त्तितः ॥ त्रिभिर्वर्षैर्लब्धकामःकृष्णद्वैपायनोमुनिः ४१ नि
त्योत्थितःशुचिःशक्नोमहाभारतमादितः ॥ तपोनियममास्थायकृतमेतन्महर्षिणा ४२ तस्मान्नियमसंयुक्तैःश्रोतव्यंब्राह्मणैरिदम् ॥ कृष्णप्रोक्तमिमांपुण्यांभार
तीमुत्तमांकथाम् ४३ श्रावयिष्यंतियेविप्रायेचश्रोष्यंनिमानवाः ॥ सर्वथावर्तमानावैनतेशोच्याःकृताकृतैः ४४

३२ । ३३ अनेकजननःअनेकेभ्यःपद्भ्यःकृत्तिकाभ्योजननमुत्पत्तिरस्मिन्नितितथा ३४ सर्वश्रुतिसमूहःसर्वासांश्रुतीनांकर्मब्रह्मपराणांसमूहएवायं ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४०
४१ । ४२ । ४३ सर्वथासाधुनाऽसाधुनावाचर्मनाचसमानाअपिकृताकृतैःक्रमेणपापपुण्यैस्तेनशोच्याः । एतच्छ्रवणादेवसर्वप्रत्यवायपरिहारोभवतीतिभावः ४४

सिद्धिर्धर्मफलचित्तशुद्ध्यादिः ४५ नतामिति स्वर्गादप्येतच्छ्रवणसुखकरमुक्तिहेतुत्वादितिभावः ४६ श्राद्धःश्राद्धावान् ४७ । ४८ अव्ययमर्थतौरम्यं ४९ । ५० । ५१ सदोत्थायीसदोद्युतः ५२ अद्भुतत्वमेवाह धर्मेचेति धर्मादिचतुष्टयेउपादेयेचकारचतुष्टयोक्तेअधर्मानर्थदुःखसंसाररूपेचतुष्ट्येकहातव्येचविषयेहेयमुपादेयेचकृतस्नमप्रैवानिरूपितं । इतोऽधिकग्रंथांतरेनास्तीतिकात्स्न्येनसर्वे पांशास्त्राणामर्थज्ञातुकामेनैतदेवादर्थव्यमित्यर्थः ५३ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ७ ॥ राजेति रंजकत्वाद्राजा महीपतिःपृथ्वीपालकः

नरेणधर्मकामेनसर्वःश्रोतव्यइत्यपि ॥ निखिलेनेतिहासोऽयंततःसिद्धिमवाप्नुयात् ४५ नतांस्वर्गमर्गलिंप्राप्यतुष्टिंप्राप्नोतिमानवः ॥ यांश्रुत्वैवमहापुण्यमितिहासमु पाश्रुते ४६ शृण्वन्श्राद्धःपुण्यशीलःश्रावयंश्चेदमद्भुतम् ॥ नरःफलमवाप्नोतिराजसूयाश्वमेधयोः ४७ यथासमुद्रोभगवान्यथामेरुर्महागिरिः ॥ उभोरव्यातौरत्न निधीतथाभारतमुच्यते ४८ इदंहिवेदैःसमितंपवित्रमपिचोत्तमम् ॥ श्रव्यंश्रुतिसुखंचैवपावनंशीलवर्धनम् ४९ यद्दंभारतराजन्वाचकायप्रयच्छति ॥ तेनसर्वा महीदत्ताभवेत्सागरमेखला ५० पारिक्षितकथांदिव्यापुण्यायविजयायच ॥ कथ्यमानांमयाकृत्स्नांशृणुहर्षकरिमिमाम् ५१ त्रिभिर्वैर्षःसदोत्थायीकृष्णद्वैपायनो मुनिः ॥ महाभारतमाख्यानंकृतवानिदमद्भुतम् ५२ धर्मेचार्थेचकामेचमोक्षेचभरतर्षभ ॥ यदिहास्त्वितदन्यत्रयन्नेहास्तिनततक्वचित् ५३ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिअंशावतरणपर्वणि महाभारतप्रशंसायांद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ राजोपरिचरोनामधर्मनित्योमहीपतिः ॥ बभूवष्ट गयांगंतुंसदाकिलघृतवतः १ सचेदिविषयंरम्यंकसुःपौरवन्दनः ॥ इन्द्रोपदेशाज्जग्राहरमणीयमहीपतिः २ तमाश्रमेन्यस्तशस्त्रंनिवसंतंतपोनिधिम् ॥ देवाःशक्रपुरो गवैराजानमुपतस्थिरे ३ इन्द्रत्वमहोराजाऽयंतपसेत्यनुचिंत्यवै ॥ तंसांत्वेननृपंसाक्षात्तपसःसंन्यबर्त्तयन् ४ ॥ देवाउचुः ॥ नसंकीर्येतधर्मोऽयंपृथिव्यांपृथिवीपते त्वयाहिधर्मोविधृतःकृत्स्नंधारयतेजगत् ५ ॥ इन्द्रउवाच ॥ लोकेधर्मपालयत्वंनित्ययुक्तःसमाहितः ॥ धर्मयुक्तस्ततो लोकान्पुण्यान्पश्यासिश्चाश्वतात् ६ दिविष्ठस्य भुविष्ठस्त्वंसखाभूतोममप्रियः ॥ रम्यःपृथिव्यांयोदेशस्तमावसनराधिप ७ पशव्यश्चैवपुण्यश्चममृतधनधान्यवान् ॥ स्वारक्ष्यश्चैवसौम्यश्चभोग्यैर्भूमिगुणैर्धुतः ८ अर्थवानेषदेशोहिधनरत्नादिभिर्युतः ॥ वसुपूर्णचवसुधावसचेदिषुचेदिप ९ धर्मशीलाजनपदाःसुसंतोषाश्चसाधवः ॥ नचमिथ्याप्रलापोऽत्रस्वैरेष्वपिकुतोऽ न्यथा १० नचपित्राविभज्यंतेपुत्रागुरुहितेतराः ॥ युंजतेधुरिनोगाश्चकृशान्संधुक्षयंतिच ११ सर्वेवर्णाःस्वधर्मस्थाःसदाचेदिषुमानद ॥ नतेऽ स्यविदितंकिंचिद्विषुलोकेषुयद्भवेत् १२

१ वसुःउपरिचरः २ । २ साक्षात्पत्यक्षीभूय ४ नसंकीर्येतनिर्नायकत्वात् ५ । ६ । ७ पशव्यःपशुभ्योहितःस्वारक्ष्यःस्वःस्वर्गस्तुल्यःअतएवरक्ष्यः ८ । ९ । १० गाःबलीव दान् देशोऽकृष्टपच्यइतिहलधुरिनयुंजतेनापिशकटधुरि । पृष्ठवाहैरेवतत्कार्यंसिद्धिरितिभावः कृशान्दीनानाथादीन्संधुक्षयंतिपुष्टाकुर्वन्ति । यद्वा वृषभान्कृशान्धुरियुंजतेप्रत्युतसंधुक्षयंतीति । अन्येतुगाःस्त्रीगवीःतासामप्यांध्रादिदुर्देशेषुधुरियोजनंघृष्टंविहिनस्तीत्याहुः ११ अत्रइति आत्मज्ञानात्सर्वज्ञोभविष्यसीत्यर्थः १२

उपपत्स्यतेउपस्थास्यते १३ । १४ वैजयंतीविजयहेतुं अविश्वतमेवधास्यिष्यतिपालयिष्यतिनतुविसंतं । अनन्याशस्त्रमैवत्वांनवाधिष्यतइतिभावः १५ लक्षणंचिह्नं १६ इष्टप्रदानंप्रीतिदानमु दिश्ययष्टिददौ १७ शक्रस्यपूजार्थमानार्थं तस्यायष्टेः गतेसंबत्सरेसंबत्सरांतेष्वष्टिप्रवेशोऽद्यपिमहाराष्ट्रादिषुदृश्यते १८ । १९ अपरेद्युःप्रतिपदिद्वितीयसंवत्सरादौ । अत्युच्छ्रयश्चैवस्थापनं । पिठकैःमं

दैवोपभोग्यंदिव्यंत्वामाकाशेस्फाटिकंमहत् ॥ आकाशमंत्वंमहत्तंविमानमुपपत्स्यते १३ त्वमेकःसर्वमर्त्येषुविमानवरमास्थितः ॥ चरेष्यस्युपरिस्थोहिदेवोवि ग्रहवानिव १४ ददामितेवैजयंतीमालामम्लानपंकजाम् ॥ धारयिष्यतिसंग्रामेयात्वांश्चैरखिक्षतम् १५ लक्षणंचैतदेवैभवितातेनराधिप ॥ इन्द्रमालेतिवि ख्यातंधन्यमप्रतिमंमहत् १६ यष्टिंचैवैणवीतस्मैददौवृत्रनिषूदनः ॥ इष्टप्रदानमुदिश्यशिष्टानांप्रतिपालिनीम् १७ तस्याःशक्रस्यपूजार्थभूमौभूमिपतिस्तदा ॥ प्रवेशंकारयामासगतेसंवत्सरेतदा १८ ततःप्रभृतिचाद्यापियष्टेःक्षितिपसत्तमैः ॥ प्रवेशःक्रियतेराजन्यथातेनप्रवर्त्तितः १९ अपरेद्युस्ततस्तस्याःक्रियतेऽत्युच्छ्रयो नृपैः ॥ अलंकृतायाःपिठकैर्गंधमाल्यैश्चभूषणैः २० माल्यदामपरिक्षिप्ताविधिवक्त्रियतेऽपिच ॥ भगवान्पूज्यतेचाव्रहंसरूपेणचेश्वरः २१ स्वयमेवगृहीते नवसोःप्रीत्यामहात्मनः ॥ सतांपूजांमहेंद्रस्तुदृष्ट्वादेवःकृतांशुमाम् २२ वसुनाराजमुख्येनप्रीतिमानब्रवीत्प्रभुः ॥ येषूपजयिष्यंतिनसराजानश्चमहंमम २३ कार यिष्यंतिचमुदायथाचेदिपतिर्नृपः ॥ तेषांश्रीर्विजयश्चैवसराश्राणांमविष्यति २४ तथास्फीबोजनपदोमुदितश्चभविष्यति ॥ एवंमहात्मनतेनमहेंद्रेणनराधि प २५ वसुःप्रीत्यामघवतामहाराजोऽभिसत्कृतः ॥ उत्सवंकारयिष्यंतिसदाशक्रस्येनराः २६ भूमिरत्नादिभिर्दानैस्तथापूज्याभवंतिते ॥ वरदानमहायज्ञै स्तथाशक्रोत्सवेनच २७ संपूजितोमघवतावसुश्चेदीश्वरोनृपः ॥ पालयामासधर्मेणचेदिस्थःपृथिवीमिमाम् २८ इन्द्रप्रीत्याचेदिपतिश्चकारेंद्रमहंभुः ॥ पुत्रा श्चास्यमहावीर्याःपंचासन्नमितौजसः २९ नानाराज्येषुचसुतान्ससद्भाडभ्यषेचयत् ॥ महारथोमागधानांविश्रुतोयोदृढद्रथः ३० प्रत्यग्रहःकुशांश्चश्वमाहुर्म णिवाहनम् ॥ मावेहृश्चयदुश्चैवराजन्यश्चापराजितः ३१ एतेतस्यसुताराजनराजर्षेर्भूरितिजसः ॥ न्यवेशयन्नामभिःस्वैस्तेदेशांश्चपुराणिच ३२ वासवाःपंच राजानःपृथग्वंशाश्चशाश्वताः ॥ वसंतमिंद्रप्रासादेआकाशेस्फाटिकेचतम् ३३ उपतस्थुर्महात्मानंगंधर्वाप्सरसोऽनृपम् ॥ राजोपरिचरेत्येवंनामतस्याथविश्रु तम् ३४ पुरोपवाहिनींतस्यनदींशुक्तिमतींगिरिः ॥ अरौत्सीचेतनायुक्तःकामात्कलेलाहलःकिल ३५

जुषारूपैर्वस्त्रमयैःकोशैः । यद्वाकांच्यमिवपिठकाःस्वर्णादिमयावेष्टकाःपेटयइतिभाषायांप्रसिद्धाग्राह्याः । 'पिठकःपेटकःपेटार्म'जुषाऽथविहंगिका'इत्यमरः २० हंसरूपेणयुक्तोऽहंसरूपी तस्यैव बुद्धिरस्यस्यरूपस्यविशेषणंस्वयमेवगृहीतेनेति । हंसरूपेणवास्तवइतिपाठेस्पष्टोऽर्थः २१ देवःकृतामितिपाठः विसर्गाभावेतुदेवेतिजनमेजयसंबोधनं २२ महमृत्सवं । 'महउद्वचउत्सवः'इत्यमरः २३ २४ । २५ । २६ वरदानंमहायज्ञाश्चतैः २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ वासवावसुपुत्राः । इन्द्रप्रासादेइंद्रदेवोविमाने ३३ । ३४ पुरोपवाहिनींपुरस्समीपेवहंतीमरौत्सीदात्मन्येवाचरुषो ३५

३६ नदीराज्ञेभ्यवेदयन्मिथुनमित्यनुषज्यते ३७ । ३८ । ३९ पुंसवनेषुपुंसवयोग्येकाले तदहस्तस्मिन्दिने ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ सिंहावलोकनेनाशोकमेवविशिष्टमि
मधुगंधैरिति ४८ वायुनाकामोदीपकेन धूम्रमलिनंरतिकर्मतदर्थं मुदंक्षीविषयांप्रीतिमनुसृत्यतामेवमनसाऽगात्तयासहमानसंसुरतमकरोदित्यर्थः प्रचस्कंदपपात ४९ मिथ्याप्रसवशून्यत्वेनालीकप्रायं

आदि. १

ମଠ

11 63 11

गिरिकोलाहलंततुपदावसुरताडयत् ॥ निश्चक्रामततस्तेनप्रहारविवरेणसा ३६ तस्यानद्यांसजनयन्मिथुनंपर्वतःस्वयम् ॥ तस्माद्विमोक्षणात्प्रीतानदराज्ञेन्यवे
दयत् ३७ यःपुमानभवत्तत्रतंसराजर्षिसत्तमः ॥ वसुर्वसुप्रदश्चक्रेसेनापतिमरिंदमः ३८ चकारपत्नीकन्यांतुतथातांगिरिकानृपः ॥ वसोःपत्नीतुगिरिकाकामकालं
न्यवेदयत् ३९ ऋतुकालमनुप्राप्तास्नातापुंसवनेशुचिः ॥ तदहःपितरश्चैनमूचुर्जहिमृगानिति ४० तंराजसत्तमंप्रीतास्तदामतिमतांवर ॥ सपितृणानियोगंतमनति
क्रम्यपार्थिवः ४१ चकारमृगयांकामीगिरिकामेवसंस्मरन् ॥ अतीवरूपसंपन्नांसाक्षाच्छ्रियमिवापराम् ४२ अशोकैश्चंपकैश्चतैरनेकैरतिमुक्तकैः ॥ पुन्नागैःकर्णिकारै
श्चबकुलैर्दिव्यपाटलैः ४३ पाटलैर्नारिकेलैश्चचंदनैश्चार्जुनैस्तथा ॥ एतैरम्यैर्महावृक्षैःपुण्यैःस्वादुफलैर्युतम् ४४ कोकिलाकुलसन्नादंमत्तभ्रमरनादितम् ॥ वसंतका
लेतत्तस्यवनंचैत्ररथोपमम् ४५ मन्मथाभिपरीतात्मानापश्याद्विरिंकांतदा ॥ अपश्यन्कामसंतप्तश्चरमाणोयदृच्छया ४६ पुष्पसंछन्नशाखाग्रंपल्लवैरुपशोभितम् ॥
अशोकंस्तबकैश्छन्नंरमणीयमपश्यत् ४७ अधस्तात्तस्यच्छायायांसुखासीनोनराधिपः ॥ मधुगंधैश्चसंयुक्तंपुष्पगंधमनोहरम् ४८ वायुनाप्रेर्यमाणस्तुधूमाय
मुदमन्वगात् ॥ तस्यरेतःप्रचस्कंदचरतोगहनेवने ४९ स्कन्नमात्रंचतद्रेतोवृक्षपत्रेणभूमिपः ॥ प्रतिजग्राहमिथ्यामेनपतेद्रेतइत्युत ५० इदंमिथ्यापरिस्कन्नं
रेतोमेनभवेदिति ॥ ऋतुश्चतस्याःपत्न्यामेनमोघःस्यादितिप्रभुः ५१ संचित्वैवंतदाराराजाविचार्यचपुनःपुनः ॥ अमोघत्वंचविज्ञायरेतसोराजसत्तमः ५२ शुक्र
प्रस्थापनेकालंमहिष्याःप्रसमीक्ष्यवै ॥ अभिमंत्र्याथतच्छुक्रमारातिष्ठंतमाशुगम् ५३ सूक्ष्मधर्मार्थतत्त्वज्ञोगत्वाश्येनंततोऽब्रवीत् ॥ मत्प्रियार्थमिदंसौम्यशुक्रमम
गृहंनय ५४ गिरिकायाःप्रयच्छाशुतस्याह्यार्तवमद्यवै ॥ गृहीत्वातत्तदाश्येनस्तूर्णमुत्पत्यवेगवान् ५५ जवंपरममास्थायप्रदुद्रावविहंगमः ॥ तमपश्यदथायांतं
श्येनंश्येनस्तथाऽपरः ५६ अभ्यद्रवच्चतंसद्योद्वैवामिषशंकया ॥ तुंडयुद्धमथाकाशेतावुभौसंप्रचक्रतुः ५७ युध्यतोरपतद्रेतस्तच्चापियमुनांभसि ॥ तत्राद्रिकेति
विख्याताब्रह्मशापाद्राप्सराः ५८ मीनभावमनुप्राप्ताबभूवयमुनाचरी ॥ श्येनपादपरिभ्रष्टंद्वीर्यमथवासवम् ५९ जग्राहतरसोपेत्यसाऽद्रिकामत्स्यरूपिणी ॥
कदाचिदपिमत्सीतांबंधुर्मत्स्यजीविनः ६० मासेचदशमेप्राप्तेतदाभरतसत्तम ॥ उज्जन्दुरुदरात्तस्याःस्त्रीपुमांसंचमानुषम् ६१ आश्चर्यभूतंतद्गत्वारान्नेस्थप्रत्य
वेदयन् ॥ कायेमत्स्याइमौराजन्संभूतौमानुषाविति ६२ तयोःपुमांसंजग्राहराजोपरिचरस्तदा ॥ समत्स्योनामराजाऽसीद्धार्मिकःसत्यसंगरः ६३

464

५० । ५१ । ५२ अभिमंज्यपुत्रोत्पत्तिलिंगैर्मत्रैः स्पृष्ट्वा आरात्विमानैकदेशसमीपे ५३ । ५४ आर्तवमृतुकालीनस्नानम् ५५ । ५६ । ५७ युध्यतोः सतोः अद्रिकागिरिकेतिनामसाम्यादेकस्याएवाप्सर
सोऽयूहभेदेन देहद्वयं ज्ञेयं । अन्यथाराज्ञो मिथ्यासं कल्पत्वापत्तेः ५८ । ५९ । ६० मासेदशमे प्राप्ते बंधुरितिसंबन्धः उज्ज्वलः उद्धृतवन्तः ६१ काये देहे मत्स्याः मत्स्ययोषायाः ६२ । ६३

६४ । ६५ । ६६ मत्स्यसर्गधिनीमत्स्यसमानगंधा दाशायकैवर्त्ताय ६७ । ६८ । ६९ । ७० चक्रमेकामितवान् ७१ । ७२ नीहारंधूमिकां ७३ । ७४ पितुर्वंशश्छातदनुसारिणींपितृवशानुगां ७५
७६ नस्थातुंजीवितुंनोत्सहे कन्यात्वदूषणादित्यर्थः ७७ । ७८ । ७९ । ८० स्त्रीभावेयोगुणःपुष्पवत्तातेनभूषिता सद्यःपुष्पवत्यभूदित्यर्थः ८१ । ८२ वरंकन्याभावंसौगंध्यचलब्ध्वासद्योगर्भचमुषा

साऽप्सरामुक्तशापाचक्षणेनसमपद्यत ॥ यापुरोक्ताभगवतातिर्यग्योनिगताशुभा ६४ मानुषौजनयित्वात्वंशापमोक्षमवाप्स्यसि ॥ ततःसाजनयित्वातौविश
स्तामत्स्यघातिना ६५ संत्यज्यमत्स्यरूपंसादिव्यंरूपमवाप्यच ॥ सिद्धिर्षिचारणपथंजगामाथवराप्सराः ६६ साकन्यादुहितातस्यामत्स्यामत्स्यसंगंधिनी ॥
राज्ञादत्ताचदाशायकन्येयंतेभवत्विति ६७ रूपसत्वसमायुक्तासर्वैःसमुदितागुणैः ॥ सातुसत्यवतीनाममत्स्यघात्यभिसंश्रयात् ६८ आसीत्सामत्स्यगंधैवकांचित्का
लंशुचिस्मिता ॥ शुश्रूषार्थंपितुर्नान्वाहयंतीजलेचताम् ६९ तीर्थयात्रांपरिक्रामन्नपश्यद्वैपराशरः ॥ अतीवरूपसंपन्नांसिद्धानामपिकांक्षिताम् ७० दृष्ट्वैवसच
तांधीमांश्चकमेचारुहासिनीम् ॥ दिव्यांतांवासवीकन्यारंभोरुमुनिपुंगवः ७१ संगमंममकल्याणिकुरुष्वेत्यभ्यभाषत ॥ साऽब्रवीत्पश्यभगवन्पारावारेस्थिता
नृषीन् ७२ आवयोद्विष्टयोरेभिःकथंतुस्यात्समागमः ॥ एवंतयोक्तोभगवान्नीहारमसृजत्प्रभुः ७३ येनदेशःससर्वस्तुतमोभूतइवाभवत् ॥ दृष्ट्वासृष्टंतुनीहारंतत
स्तंपरमर्षिणा ७४ विस्मितासाऽभवत्कन्याव्रीडिताचतपस्विनी ॥ सत्यवत्युवाच ॥ विद्धिमांभगवन्कन्यांसदापितृवशानुगाम् ७५ त्वत्संयोगाच्चदुष्येतकन्या
भावोममाऽनघ ॥ कन्यात्वेदूषितेवाऽपिकथंशक्ष्येद्विजोत्तम ७६ गृहंमंतुमृषेचाहंधीमन्नस्थातुमुत्सहे ॥ एतत्संचित्यभगवन्विधत्स्वयदनंतरम् ७७ एवमुक्तवतीं
तांतुप्रीतिमानृषिसत्तमः ॥ उवाचमत्प्रियंकृत्वाकन्यैवत्वंभविष्यसि ७८ वृणीष्वचवरंभीरुयंत्वमिच्छसिभाविनि ॥ वृथाहिनप्रसादोमेभूतपूर्वःशुचिस्मिते ७९
एवमुक्तावरंव्रेगात्रसौगंध्यमुत्तमम् ॥ सचास्यैभगवान्प्रादान्मनसःकांक्षितंभुवि ८० ततोलब्धवराप्रीतास्त्रीभावगुणभूषिता ॥ जगामसहसंसर्गमृषिणाऽद्भुतक
र्मणा ८१ तेनगंधवतीत्येवंनामास्याःप्रथितंभुवि ॥ तस्यास्तुयोजनाद्गंधमाजिघ्रंतनराभुवि ८२ तस्यायोजनगंधेतिततोनामापरंस्मृतम् ॥ इतिसत्यवती
हृष्टालब्धावरमनुत्तमम् ८३ पराशरेणसंयुक्तासद्योगर्भसुषावसा ॥ जज्ञेचयमुनाद्वीपेपाराशर्यःसवीर्यवान् ८४ समातरमनुज्ञाप्यतपस्येवमनोदधे ॥ स्मृतोऽ
हंदर्शयिष्यामि कृत्येष्वितिचसोऽब्रवीत् ८५ एवंद्वैपायनोजज्ञेसत्यवत्यांपराशरात् ॥ न्यस्तोद्वीपेसद्यद्वालस्तस्माद्वैपायनःस्मृतः ८६ पादापसारिणंघर्मस
तुविद्वान्युगेयुगे ॥ आयुःशक्तिंचमर्त्यानांयुगावस्थामवेक्ष्यच ८७ ब्रह्मणोब्राह्मणानांचतथाऽनुग्रहकांक्षया ॥ विव्यासवेदान्यस्मात्सतस्माद्व्यासइतिस्मृतः ८८

वेतिसंबंधः ८३ । ८४ । ८५ द्वीपमेवाऽयनं न्यासस्थानं यस्य द्वीपायनः स्वार्थेतद्धितः द्वीपायन एव द्वैपायन इति नामनिर्वक्ति न्यस्तइति ८६ पादापसारिणं युगे युगे पादशः क्षीयमाणं कलेरादौ पादमा
 भ्रमवशिष्टमित्यर्थः एवमायुरादिहासंचावेक्ष्य ८७ ब्रह्मणो वेदस्य । अनुग्रहोरक्षणं । विन्यासशाखाभेदेन विस्तारितवान् अतो न्यास इत्यपि तस्य नामेत्यर्थः ८८

महाभारतपंचमानेतिभारतपंचमोवेदः सर्वश्रुतिसमूहोऽयमित्यसङ्कटुकैः इतरपुराणवदिदंनमंतव्यमित्यर्थः ८९ भारतस्यमूलभूताःसंहितामंत्रब्राह्मणरूपवेदाः तैःसुमंतुप्रभृतिभिः प्रकाशिताइदमस्य
मूलमिदमस्यमूलमितिस्पष्टीकृतास्तेनप्रत्यक्षवेदमूलमेतदितिभावः ९० ब्रह्मवीर्यादृष्टानां वसूनामंशात् ९१। ९२ आहूयसमीपमानीय आहृत्येतिपाठेअधिशिष्य ९३। ९४ वयःपीडाऽपमानोवा ९५
९६। ९७ कुंतिभोजस्यकन्यायांकुंत्यां ९८। ९९ अनादिनिधनइतिस्थूलदेहधर्मयोर्जन्ममरणयोर्व्यावृत्तिःदेवोदीव्यमानोजगत्कर्ता । किंतैजसोनप्रभुर्जीवस्यस्वप्नेऽपिजगत्कर्तृत्वाभावात् । अन्यथा
स्वप्नेप्रतिकूलसृष्ट्यनुपपत्तिः । एतेनकर्मद्वाराऽपिजगत्कर्तृत्वंजीवस्यलंगलंगवादीनुद्गृहीतातिवन्निमित्तत्वमत्रेणनस्वीभरत्येमेतिदर्शितं । अथ्यक्तमव्याकृतं । किंसौपुंसंकारणं । यथोक्तं'सुषुप्ताख्यंतमोऽ
ज्ञानंयद्वीजंस्वप्नबोधयोः'इतितद्व्यावर्त्तयतिअक्षरमितिनक्षरत्यपरिणामित्वात्तत्तुक्षयोद्भवयुक्तं । एतेनव्यष्टिस्थूलसूक्ष्मकारणदेहव्यावर्त्तनेनत्वंपदार्थशोधउक्तः । अन्यथाभगवतिजन्माद्यप्रसक्तेस्त
द्वारकमनादिनिधनइतिविशेषणमनुपपन्नं । तत्पदार्थमाह अद्भुतप्रधानंप्रणीयतेऽस्मिन्सर्वमितिलयस्थानंत्रिगुणात्मकंस्त्वरजस्तमोमयं १०० अस्यसांख्याभिमतमनात्मत्वंपरिणामित्वंचचारय

वेदानध्यापयामासमहाभारतपंचमान् ॥ सुमंतुं जेमिनिपैलं शुक्लं चैव स्वमात्मजम् ८९ प्रभुर्वरिष्ठो वरदो वै शं पायनमेव च ॥ संहितास्तैः पृथक्त्वेन भारतस्य प्रकाशिताः
९० तथा भीष्मः शांतनवो गंगायाममितद्युतिः ॥ वसुवीर्योत्सम भवन्महावीर्यो महायशाः ९१ वेदार्थविज्ञभगवानृषिर्विप्रो महायशाः ॥ शूले प्रोतः पुराणार्षिरचौ
रश्चौरशंकया ९२ अणीमांडव्य इत्येवं विख्यातः समहायशाः ॥ सधर्ममाहूय पुरामर्षिरिदमुक्तवान् ९३ इषीक्यामया बाल्याद्विद्वाह्ये काशकुंतिका ॥ तत्किल्बिषं
स्मरे धर्मनान्यत्पापमहं स्मरे ९४ तन्मे सहस्रममितं कस्मान्नेहा जयतपः ॥ गरीयान् ब्राह्मणवधः सर्वभूतवधाद्यतः ९५ तस्मात्त्वं किल्बिषी धर्मश्च द्रयो नौ जनिष्यसि ॥
तेन शपेन धर्मोऽपि शूद्रयोनावजायत ९६ विद्वान् विदुरूपेण धार्मीतनुर किल्बिषी ॥ संजयो मुनिरूपस्तु जज्ञे सूतो मवल्गणात् ९७ सूर्याच्च कुंतिकन्यायां जज्ञे कर्णो
महाबलः ॥ सहजं कवचं बिभ्रत्कुंडलोद्योतिताननः ९८ अनुग्रहार्थं लोकानां विष्णुर्लोकनमस्कृतः ॥ वसुदेवानुदेवक्यां प्रादुर्भूतो महायशाः ९९ अनादिनिधनो देवः स
कर्ता जगतः प्रभुः ॥ अव्यक्तमक्षरं ब्रह्म प्रधानं त्रिगुणात्मकम् १०० आत्मानमव्ययं चैव प्रकृतिं प्रभवं प्रभुम् ॥ पुरुषं विश्वकर्माणं सत्त्वयोगंध्रुवाक्षरम् १०१

त्यात्मानमव्ययमिति विशेषणाभ्यां प्रधानत्वादेव प्रकृतिमुपादानं । प्रभवमुत्पत्तिमिति । प्रभुमधिष्ठातारं । नमुष्यद्येष्टुमुपादानं चर्मादिमिषितकुलालः कर्ता । अत्र तु त्रयमपि देव एवेत्युक्तं तत्कथमित्याशंक्य । तत्सृष्टातदेवानुप्राविशदिति श्रुत्यर्थमाह पुरुषं पूर्णं सतीति पुरुषः । पुरुश्च ज्ञानेन्द्रियाणि खलुपञ्चतथापराणि कर्मेन्द्रियाणि त्रयमादिष्यतुष्टयञ्च । प्राणादिपञ्चकमथोवियदादिकञ्च कामश्च कर्मचतमः पुनरष्टमी पूः इत्युक्ताः । आत्मानमेव स्वाविद्यया पूर्णं प्रकाशं कृत्वा तत्र प्रविष्ट इत्यर्थः एवमैश्वरीं प्रवेशांतां सृष्टिमुक्ता आत्मा आदि विमोक्षांतां जैवीं सृष्टिं गृह्णाति विश्वकर्माणमिति विश्वं पृथिव्यप्तेजोरूपं सच्छब्दवाच्यं वाय्वाकाशादिरूपं त्यच्छब्दवाच्यं चेत्येवमादिरूपं कर्मघटादिव क्रियाफलभूतं तस्येति विश्वकर्मां । एवं विशेषणैरेव ब्रह्मण एव जीवभावं प्रदर्शयत । अत्र तु पायमपितैरेव प्रत्यायतिसत्त्वयोगं सत्त्वेनैव धर्मज्ञानवैराग्यमूलेन योगः प्राप्तिरित्यतः । सत्त्वतो ब्रह्मभावप्रसादात्स्वभावमाह भुवःक्षरं प्रणवाख्यवर्णस्वरूपं । वाच्यवाक्कयोरेव तात्प्रणवमात्राभिरकारोकारमकारार्थमात्राभिरुपासिताभिस्तदर्थभूता विराट्सूक्तांतीर्यामित्युगीशाख्याः प्राण्यत इति भावः १०१

एतेषुकृतमोमुख्यः प्राप्य इत्यत आह अनंतमिति देशतः कालतो नस्तु तत्रापरिच्छिन्नं तु रीत्यमित्यर्थः । ननु तत्तदवस्थायां सर्वेषामानंत्यमविशिष्टमित्याहोऽत्राह अथलसनाधिनं हरेषां बाधोऽस्तीत्यापेक्षि
कमनंतत्वमिति भावः । नन्वेवं कारणत्वादिनिषेधेऽन्यमेव स्यात्तेत्याह देवं द्योतमानं चिद्रूपमित्यर्थः । एवं तर्कुरबीजद्वारा भुवश्च विराट्सूत्रेशद्वारा तुरीयप्राप्तिमुक्त्वा तत्रैव द्वारांतरमाह इंसं संप्र्या
साश्रमरूपं तत्र ह्यविक्षेपेण श्रवणादिकं सिध्यतीति सोऽपि द्वारं । नारायणं फलस्थानीयं पंचमं महाविष्णुं । एतद्विग्रहध्यानद्वारैव हि विराडादिभावमारोहति ध्यायिनः । फलमर्भे बीजानीवास्पगर्भेऽनं
तामिकारणानि संतीत्येनं तुरीयविशेषणैरेव विद्वानिति प्रभुं प्रभवत्यस्मात्कार्यमिति जगज्जमाधिष्ठानं । धातारं कार्ये सत्तास्फूर्त्यैः समर्पकं । अजमुरगोपादानभूतं जगदजातं । अथ तत्र प्रसक्तं ।

अनंतमचलं देवं हंसं नारायणं प्रभुम् ॥ धातारमजमव्यक्तं यमाहुः परमव्ययम् १०२ कैवल्यं निर्गुणं विश्वमनादिमजमव्ययम् ॥ पुरुषः सविभुः कर्ता सर्वसूतपितामहः ३
धर्मसंवर्धनार्थाय प्रजज्ञेऽथ कवृष्णिषु ॥ अस्त्रज्ञौ तु महावीर्यौ सर्वशास्त्रविशारदौ ४ सात्यकिः कृतवर्षा च नारायणमनुव्रतौ ॥ सत्यकादृदिकाश्चैव जज्ञातेऽथ विशार
दौ ५ भरद्वाजस्य च स्कन्नं द्रोण्यां शुक्रमवर्धत ॥ महर्षेरुग्रतपसस्तस्माद्द्रोणो व्यजायत ६ गौतमान्मिथुनं जज्ञे शरस्तं वाच्छरद्वतः ॥ अश्वत्थाम्नश्च जननी कृपश्चैव
महाबलः ७ अश्वत्थामाततो जज्ञे द्रोणादेव महाबलः ॥ तथैकदृष्ट्युग्रोऽपि साक्षादग्निसमद्युतिः ८ वैताने कर्माणि तते पावकात्समजायत ॥ वीरो द्रोणविनाशाय धनु
रादाय वीर्यवान् ९ तत्रैव वेद्यां कृष्णाऽपि जज्ञे तेजस्विनी शुभा ॥ विभ्राजमाना वपुषा विभ्रती रूपमुत्तमम् ११० ग्रहादशिष्यो न ग्रजित्सु बलश्चाभवत्ततः ॥ तस्य प्रजा
धर्महं त्रीजज्ञे देवमकोपनात् ११ गांधारराजपुत्रोऽभूच्छकुनिः सौबलस्तथा ॥ दुर्योधनस्य जननी जज्ञातेऽर्थविशारदौ १२ कृष्णद्वैपायना जज्ञे घृतराश्रोजनेश्वरः ॥
क्षेत्रे विचित्रवीर्यस्य पांडुश्चैव महाबलः १३ धर्मार्थकुशलो धीमान्नेधावीधूतकल्मषः ॥ विदुरः शूद्रयो नौ तु जज्ञे द्वैपायनादपि १४ पांडोस्तु जज्ञिरे पंचपुत्रा देवसभाः
पृथक् ॥ द्वयोः स्त्रियोर्गुण्येष्टस्तेषामासीद्युधिष्ठिरः १५ धर्माद्युधिष्ठिरो जज्ञे मारुताश्च वृकोदरः ॥ इंद्राद्वनंजयः श्रीमान्सर्वशास्त्रभृतां वरः १६ जज्ञाते रूपसंपन्ना व
श्विभ्यां च यथावपि ॥ नकुलः सहदेवश्च गुरुशुश्रूषणे रतौ १७ तथा पुत्रज्ञतं जज्ञे घृतसहस्रस्वधीमतः ॥ दुर्योधनप्रभृतयो युयुत्सुः करणस्तथा ११८

अधिष्ठानव्यक्तौद्यध्यस्तमेवलुप्येताऽतोऽव्यक्तं । परं आदित्यवर्णतमसःपरस्तदित्यादयोर्मात्राकारणात्परं प्राहुः । अतएवाव्ययनाशबाधाभ्यांहीनं १०२ कैवल्यकैवल्यमेवकैवल्यमसंगं । निर्गुणं
रूपादिभिश्चक्षुरादिभिश्चहीनं । अत्रविग्रहवत्त्वात्प्रसक्तपरिच्छिन्नत्वंकारणवत्स्वजन्मप्रकरणेति तच्चतुष्कंक्रमेणव्यावर्तयति विश्वमनादिमज्जमव्ययमिति मायिकत्वादिप्रमदस्यतत्तत्कृतपरिच्छेदादयो
ऽस्मिन्संभवतीत्यर्थः । सएवंरूपो नारायणः सएवदेवकीसुनुरित्वाह पुरुषइत्यादिसंश्लेषेण सएवंभूतोऽखण्डोऽरामकृष्णोज्ज्वल तदुभयरूपेणजातइत्यर्थः ३।४ विशारदौप्रयोगकुशलौ ५ द्रोण्यांगिरिद
यी ६ शरस्तंबाच्छरस्तंबस्कन्धाद्वैधीभूतादेतसः ७ । ८ वैतामेत्रेतामिसाध्ये ९ । ११० तस्यसुबलस्यप्रजापंतुरूपैवशकुनिरूपा दुर्योधनमातुर्धर्महंतृत्वंपुत्रद्वारेव ११ । १२ । १३ प्रसं
गात्पुनर्विदुरजन्मोक्तिः १४ । १५ । १६ । १७ सुयुक्तुःशतशिकः । कुरणक्तुः त्रैश्याभ्यांश्रियाज्जातः कर्णः परिकीर्तितः इतिस्मृत्युक्तः ११८

ततोदुःशासनश्चैवदुःसहश्चापिभारत ॥ दुर्मर्षणोविकर्णश्चचित्रसेनोविविंशतिः ११९ जयःसत्यव्रतश्चैवपुरुमित्रश्चभारत ॥ वैश्यापुत्रोयुयुत्सुश्चएकादशमहारथाः १२० अभिमन्युःसुभद्रायामर्जुनादभ्यजायत ॥ स्वस्त्रीयोवासुदेवस्यपौत्रःपांडोर्महात्मनः २१ पांडवेभ्योहिपांचाल्याद्रौपद्यांपंचजज्ञिरे ॥ कुमारारूपसंपन्नाः सर्वशास्त्रविशारदाः २२ प्रतिविंध्योयुधिष्ठिरात्सुतसोमोवृकोदरात् ॥ अर्जुनाच्छ्रुतकीर्तिस्तुशतानीकस्तुनाकुलिः २३ तथैवसहदेवाश्चभुतसेनःप्रतापवान् ॥ हिडिंबायांचभीमेनवनेजज्ञेघटोत्कचः २४ शिखंडीद्रुपदाज्ज्ञेकन्यापुत्रत्वमागता ॥ यांयक्षःपुरुषंचक्रेस्थूणःप्रियचिकीर्षया २५ कुरूणांविग्रहेतस्मिन्समागच्छ न्वहून्यथ ॥ राज्ञांशतसहस्राणियोत्स्यमानानिसंयुगे २६ तेषामपरिमेयानानामधेयानिसर्वशः ॥ नशक्यानिसमाख्यातुंवर्षाणामयुतैरपि ॥ एतेतुकीर्तितासु ख्यायैराख्यानमिदंततम् १२७ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि अंशावतरणपर्वणिव्यासाद्युत्पत्तौत्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ यएतेकीर्तिताब्रह्मन्येचान्येनानुकीर्तिताः ॥ सम्यक्तानश्रोतुमिच्छामिराज्ञश्चान्यान्सहस्रशः १ यदर्थमिहसंभूतादेवकल्पामहारथाः ॥ भुवितन्मेमहा भागसम्यगाख्यातुमर्हसि २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ रहस्यंखल्विदंराजन्देवानामितिनःश्रुतम् ॥ तनुतेकथयिष्यामि नमस्कृत्वास्वयंभुवे ३ त्रिःसप्तकृत्वःपृथि वीकृतवानिःक्षत्रियांपुरा ॥ जामदग्न्यस्तपस्तेपेमहेद्रेपर्वतोत्तमे ४ तदानिःक्षत्रियेलोकेभार्गवेणकृतेसति ॥ ब्राह्मणानक्षत्रियाराजन्सुतार्थिन्योऽभिचक्रमुः ५ ता मिःसहसमापेतुर्ब्राह्मणाःसंशितव्रताः ॥ ऋतावृतौनरव्याघ्रनकामान्नानृतौतथा ६ तेभ्यश्चलेभिरेगर्भक्षत्रियास्ताःसहस्रशः ॥ ततःसुषुविरेराजन्क्षत्रियान्वीर्यव त्तरान् ७ कुमारान्श्चकुमारीश्चपुनःक्षत्राभिवृद्धये ॥ एवंतद्ब्राह्मणैःक्षत्रंक्षत्रियासुतपस्विभिः ८ जातंवृद्धंचधर्मेणसुदीर्घेणायुषाऽन्वितम् ॥ चत्वारोऽपिततोवर्णा बभूवुर्ब्राह्मणोत्तराः ९ अभ्यगच्छतौनारीत्रकामान्नानृतौतथा ॥ तथैवान्यानिभूतानितिर्यग्योनिगतान्यपि १० ऋतौदारांश्चगच्छंतितत्तथाभरतर्षभ ॥ त तोऽवर्धतधर्मेणसहस्रशतजीविनः ११ ताःप्रजाःपृथिवीपालधर्मव्रतपरायणाः ॥ आधिभिर्व्याधिभिश्चैवविमुक्ताःसर्वशोनराः १२ अथेमांसागरापांगीगांगजेंद्रगता खिलाम् ॥ अध्यतिष्ठत्पुनःक्षत्रंसशैलवनपत्तनाम् १३ प्रशासतिपुनःक्षत्रेधर्मेणैवावसुंधराम् ॥ ब्राह्मणाद्यास्ततोवर्णालेभिरेमुदमुत्तमाम् १४ कामक्रोधोद्भवान्दो षान्निरस्यचनराधिपाः ॥ धर्मेणदंडंढड्येषुप्रणयंतोऽन्वपालयन् १५ तथाधर्मपरेक्षेत्रेसहस्राक्षःशतक्रतुः ॥ स्वादुदेशेचकालेचवर्षेणापालयत्प्रजाः १६ नबालएव म्रियेततदाकश्चिज्जनाधिप ॥ नचस्त्रियंप्रजानातिकश्चिदप्राप्तयौवनः १७

४। ५। ६। ७। ८ ब्राह्मणोत्तराःब्राह्मणप्रधानाः ९। १० जीविनोजीविन्यः

११ आधिभिःशोकादिभिः व्याधिभिर्ज्वरादिभिः २२ अपांगइवापांगःप्रांतःसागरांतामित्यर्थः २३ अभ्यतिष्ठदधिष्ठितवान् हेगजेंद्रगत १३। १४। १५ स्वादुरोषकंयथास्यात्तथा १६। १७

१८। १९ ब्रह्मवेदनविक्रीणते भृतकाध्यापनंनकुर्वतइत्यर्थः २० वैश्याःस्वयंधुरिगाबलीबर्दीन्नपुंजते २१ फेनपात्रमृणादानभिलक्ष्यनदुर्हतिधेनूरितिशेषः कूटमानैःकपटतुलाप्रस्थादिभिः २३। २४ ऋतुषुवसंतादिषुस्वकाले २५। २६ समुदितेमुदितपामीत्यासहिते २७। २८ देवत्वरारज्यंदेवभावंवा २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६

एवमायुष्मतीभिस्तुप्रजाभिर्भरतर्षभ ॥ इयंसागरपर्यंतासमापूर्यतमेदिनी १८ ईजिरेचमहायज्ञैःक्षत्रियाबहुदक्षिणैः ॥ सांगोपनिषदान्वेदान्विप्राश्चाधीयतेतदा १९ नचविक्रीणतेब्रह्मब्राह्मणाश्चतदानृप ॥ नचश्चद्रसमभ्यासेवेदानुच्चारयंत्युत २० कारयंतःऋषिगोभिस्तथावैश्याःक्षिताविह ॥ युंजतेधुरिनोगाश्चकृशांगांश्चाप्यजीव यन् २१ फेनपांश्चतथावत्सान्द्रदुहंतिस्ममानवाः ॥ नकूटमानैर्वणिजःपण्यंविक्रीणतेतदा २२ कर्माणिचनरव्याघ्रधर्मोपेतानिमानवाः ॥ धर्ममेवानुपश्यंतश्चकुर्धर्मपरा यणाः २३ स्वकर्मनिरताश्चासन्सर्वेवर्णानराधिप ॥ एवंतदानरव्याघ्रधर्मो नहसतेक्वचित् २४ कालेगावःप्रसूयंतैनार्यश्चभरतर्षभ ॥ भवंत्युतुषुवृक्षाणांपुष्पाणिच फलानिच २५ एवंकृतयुगेसम्यग्वर्तमानेतदानृप ॥ आपूर्यतमहीरुत्स्नाप्राणिभिर्बहुभिर्धृशम् २६ एवंसमुदितेलोकेमानुषेभरतर्षभ ॥ असुराजज्ञिरेक्षेत्रेराज्ञांतुम नुजेश्वर २७ आदित्यैर्हितदादैत्याबहुशोनिर्जितायुधि ॥ ऐश्वर्याद्धंशिताःस्वर्गात्संबभूवुःक्षिताविह २८ इहदेवत्वमिच्छंतोमानुषेपुमनस्विनः ॥ जज्ञिरेभुविभूते षुतेषुतेष्वसुराविभो २९ गोष्वश्वेषुचराजेंद्रखरोष्ट्रमहिषेषुच ॥ क्रव्यात्सुचैवभूतेषुगजेषुचमृगेषुच ३० जातैरिहमहीपालजायमानैश्चतैर्मही ॥ नशशाकात्मना ऽऽत्मानमियंधारयितुंधरा ३१ अथजातामहीपालाःकेचिद्बहुमदान्विताः ॥ दितेःपुत्रादनोश्चैवतदालोकहृहाऽच्युताः ३२ वीर्यवंतोऽजलितास्तेनानारूपधरा मही ॥ इमांसागरपर्यंतांपरीयुररिमर्दनाः ३३ ब्राह्मणानक्षत्रियान्वैश्यान्श्चद्रांश्चैवाप्यपीडयन् ॥ अन्यानिचैवसत्त्वानिपीडयामासुरोजसा ३४ त्रासयंतोऽभिनि घ्नंतःसर्वभूतगणांश्चते ॥ विचेरुःसर्वशोराजन्महीशतसहस्रशः ३५ आश्रमस्थान्महर्षींश्चधर्षयंतस्ततस्ततः ॥ अब्रह्मण्याऽऽर्चयन्तपुनस्ततस्ततः ३६ एवंवीर्य बलोत्तिकैर्भूरियत्नैर्महासुरैः ॥ पीडयमानामहीराजन्ब्रह्माणमुपचक्रमे ३७ नहमीभूतसत्त्वौघाःपन्नगाःसनमांमहीम् ॥ तदाधारयितुंशेकुःसंक्रांतांदानवैर्बलात् ३८ ततोमहीमहीपालभारताभयपीडिता ॥ जगामशरणंदेवंसर्वभूतपितामहम् ३९ सासंवृतंमहाभागैर्देवद्विजमहर्षिभिः ॥ ददर्शदेवंब्रह्माणंलोककर्तारमव्ययम् ४० गंवैरप्सरोभिश्चैवकर्मसुनिष्ठितैः ॥ वंद्यमानंमुदोपेतैर्वंदेचैनमेत्यसा ४१ अथविज्ञापयामासभूमिस्तंशरणार्थिनी ॥ सन्निधौलोकपालानांसर्वेषामेव भारत ४२ तत्प्रधानात्मनस्तस्यभूमेःकृत्यंस्वयंभुवः ॥ पूर्वमेवाभवद्राजन्विदितंपरमेष्ठिनः ४३

महीउपचक्रमेगंतुमितिशेषः महाराजेतिपाठांतरेतुमहीतिशेषः ३७ नहमीइति भूतसत्त्वौघाः भूतानांशेषकूर्मदिग्गजानांथराभूतांसत्त्वौघाबलसंघाः पन्नगाःशेषाः बहुवचनंतेषांप्रत्येकंबहूनाम प्यसामर्थ्यंकिंपुनरेकैकस्येति सूचनार्थः । नद्येनामितिपाठेएनांबुद्धिस्थांभूमिं ३८। ३९ अव्ययमजरत्वादपक्षयशून्यं ४० एनंब्रह्माणं सापृथ्वी ४१। ४२ तद्भूमेःकृत्यं प्रधानात्मनःप्रधानजयी आत्मानोनोयस्यतस्य सांख्ययोगानांहिप्रधानजयिनःसर्वज्ञत्वंसर्वशक्तित्वंचभवतीतिप्रसिद्धं सर्वज्ञस्यनाविदितंकिंचिदस्तीत्यर्थः प्रधानात्मनःकारणात्मनस्तद्भूमेःकृत्यमितिवाऽर्थः ४३

तदेवाह स्रष्टाहीति ३४ अस्मिन्निर्वातित्वमाह प्रभवइति ईशोविष्णुः ४५ । ४६ । ४७ विरोधायविरोधमूलकाय भूभारनक्षत्रायेत्यर्थः ४८ । ४९ तथ्यमथार्थः । अथ्यमार्थनीयः । पथ्यमार्थनीयः ५०
कृतक्षणाः कृतनियमाः ५१ पृथुचार्वाचितेक्षणः पृथुनीचार्वाचितेसदयनिपातेक्षणोयस्यसः । पृथुवक्षार्वाचितेक्षणइतिपाठेवक्षःशब्दोऽकारांतः पृथुनि वसेवक्षस्यचित्तगमनययोस्तेध्यानारूढतयाईक्षणेयस्यसः

स्रष्टाहिजगतःकस्मान्नसंबुध्येतभारत ॥ ससुरासुरलोकानामशेषेणमनोगतम् ४४ तामुवाचमहाराजभूमिभूमिपतिःप्रभुः ॥ प्रभवःसर्वभूतानामीशःशंभुःप्रजा
पतिः ४५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यदर्थमभिसंप्राप्तमत्सकाशं वसुंधरे ॥ तदर्थं सन्नियोक्ष्यामि सर्वानेव दिवौकसः ४६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा समर्हो देवो
ब्रह्माराजन्विमृज्य च ॥ आदिदेश तदा सर्वान्विबुधान् भूतल्लक्ष्यम् ४७ अस्याभूमेर्निरसितुं भारभागैः पृथक् पृथक् ॥ अस्यामेव प्रसूयध्वं विरोधायेति चाब्रवीत्
४८ तथैव च समानीय गंधर्वाप्सरसांगणान् ॥ उवाच भगवान्सर्वानिदं वचनमर्थवत् ४९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स्वैः स्वैरंशैः प्रसूयध्वं यथेष्टं मानुषेषु च ॥ अथ शकादयः सर्वे
श्रुत्वा सुरगुरोर्वचः ॥ तथ्यमथ्यं च पथ्यं च तस्य ते जगद्गुस्तदा ५० अथ ते सर्वशोऽंशैः स्वैर्गंतुं भूमिं लक्षणाः ॥ नारायणमभि त्रप्रवेकुंठमुपचक्रमुः ५१ यः स चक्रमदा
पाणिः पीतवसाः शितिप्रभः ॥ पद्मनाभः सुरारिघ्नः पृथुचार्वाचितेक्षणः ५२ प्रजापतिपतिर्देवः सुरनाथो महाबलः ॥ श्रीवत्सांको हृषीकेशः सर्वदेवतपूजितः ५३
तं भुवः शोधनायेंद्र उवाच पुरुषोत्तमम् ॥ अंशेनावतरेत्येवं तथेत्याह चतंहारिः ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि अंशावतरणपर्वणि चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥
॥ समाप्तमंशावतरणपर्व ॥ अथ संभवपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथ नारायणेनेंद्रश्चकार सहसंविदम् ॥ अवतर्तुं महीं स्वर्गादंशतः सहितः सुरैः १ आदिश्य च स्वयं
शक्रः सर्वानेव दिवौकसः ॥ निर्जगाम पुनस्तस्मात्क्षयाभ्रायणस्वह २ सेऽमरारि विनाशाय त्वं लोकहिताय च ॥ अवतरेः क्रमेणैव महीं स्वर्गादिबौकसः ३ ततो ब्रह्म
विंशेषु पार्थिवर्षिकुलेषु च ॥ जज्ञिरे राजशार्दूल्यथा कामं दिवौकसः ४ दानवान् राक्षसांश्चैव गंधर्वापन्नगांस्तथा ॥ पुरुषादानि चान्यानि जघ्नुः सत्वान्यनेकशः ५
दानवाराक्षसांश्चैव गंधर्वाः पन्नगास्तथा ॥ नतान् बलस्थान् बाल्येऽपि जघ्नुर्मरुतसत्तम ६ ॥ जनमेजय उवाच ॥ देवदानवसंघानां गंधर्वाप्सरसां तथा ॥ मानवानां च
सर्वेषां तथैवैक्षरक्षसाम् ७ श्रोतुमिच्छामि तत्त्वेन संभवं कृत्वा दितः ॥ प्राणिनां चैव सर्वेषां संभवं कुमर्हसि ८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ हंत ते कथयिष्यामि नमस्कृत्य
स्वयं भुवे ॥ सुरादीनामहं सन्त्यग्लोकानां प्रभवान्ययम् ९ ब्रह्मणो मानसाः पुत्राधिदिताः पप्महर्षयः ॥ मरीचिरथ्यमिरसौ पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ मरीचेः कश्यपः पुत्रः
कश्यपा तु इमाः प्रजाः ॥ प्रजज्ञिरे महाभागा दक्षकन्यास्रयोदश ११ अदितिर्दितिर्दनुः कालादनायुः सिंहीका तथा ॥ क्रोधाप्राधाच विश्वाच विनता कापिलामुनिः १२

५२ । ५३ शोधनाय कंटकभूतखलोन्मूलनाय ५४ ॥ इति आदिपर्वणि मीलकं क्रमेण भारतभावे दीपे चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥
अथेति १ क्षयात्स्थानात् २ । ३ । ४ । ५ दानवान् राक्षसांश्चैव गंधर्वापन्नगांस्तथा कृतान् हतवन्त इत्यसंख्याह दानवा इति बाल्येऽपि ब्रह्मलिन एव देवा इति ते पामद्वयार्थः ६ । ७ । ८
इति वाक्यारंभे प्रभवान्ययमुत्पत्तिप्रकरणं ९ । १० । ११ । १२

१३ । १४ । १५ जघन्यजः पश्चाज्जातः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ कूरायाः क्रोधायाः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ मुणभूतमप्रधानरूपं ३९ । ४० । ४१ । ४२

कद्रुश्चमनुजव्याघ्रदक्षकन्यैव भारत ॥ एतासं शिर्षां पृथुः प्रमनंतकम् १३ अदित्याद्वादशादित्याः संभूता भुवनेश्वराः ॥ ये राजन्नाम तस्तां स्ते कीर्तयि
ष्यामि भारत १४ धातामित्रोऽर्यमाशक्रोवरुणस्त्वंश एव च ॥ भगो विवस्वान् पूषा च सविता दशमस्तथा १५ एकादशस्तथा त्वष्टा द्वादशो विष्णुरुच्यते ॥
जघन्यजस्तु सर्वेषामादित्यानां गुणाधिकः १६ एक एव दितेः पुत्रो हिरण्यकशिपुः स्मृतः ॥ नाम्नाख्यातास्तु तस्ये मे पंच पुत्रा महात्मनः १७ प्रहादः पूर्वज
स्तेषां सहादस्तदनंतरम् ॥ अनुहादस्तृतीयो भूतस्माच्च शिबिबाष्कलौ १८ प्रहादस्य त्रयः पुत्राः ख्याताः सर्वत्र भारत ॥ विरोचनश्च कुंभश्चानि कुंभश्चेति
भारत १९ विरोचनस्य पुत्रोऽभूद्रलिरैकः प्रतापवान् ॥ बलेश्वरप्रथितः पुत्रो बाणो नाम महासुरः २० रुद्रस्यानुचरः श्रीमान् महाकालेति यं विदुः ॥ चत्वारिं
शदनोः पुत्राः ख्याताः सर्वत्र भारत २१ तेषां प्रथमजो राजा विप्रचित्तिर्महायशः ॥ शंखरोनमुचिश्चैव पुलोमाचेति विश्रुतः २२ असिलोमाचकेशीच
दुर्जयश्चैव दानवः ॥ अयः शिराश्च शिराश्च शकुश्चैव रीरवा २३ तथा गगनमूर्धा च वेगवान् वेतुमांश्च सः ॥ स्वर्भानुरश्चोऽश्वपतिर्दृषपर्वाऽजकस्तथा २४ अश्व
प्रीवश्च सूक्ष्मश्च तुहुंश्च महाबलः ॥ इषुपादेकश्च क्रुश्च विरूपाक्षहरा हरौ २५ निचंद्रश्चानि कुंभश्च कुपटः कपटस्तथा ॥ शरभः शलभश्चैव सूर्याचंद्रमसौ तथा ॥ एते
ख्यातादनोर्वंशे दानवाः परिकीर्तिताः २६ अन्यौ तु खलु देवानां सूर्याचंद्रमसौ स्मृतौ ॥ अन्यौ दानवमुख्यानां सूर्याचंद्रमसौ तथा २७ इमे च वंशाः प्रथिताः
सत्ववंतो महाबलाः ॥ दनुपुत्रा महा राजदशदानववंशजाः २८ एकाक्षो मृतप्रावीरः प्रलंबनरकावपि ॥ वातापी शत्रुतपनः शठश्चैव महासुरः २९ गविष्ठश्च वनायुश्च
दीर्घजिह्वश्च दानवः ॥ असंख्येयाः स्मृतास्तेषां पुत्राः पौत्राश्च भारत ३० सिंहीका सुषुवे पुत्रा हं चंद्रार्कमर्दनम् ॥ सुचंद्रं चंद्रहर्तारं तथा चंद्रप्रमर्दनम् ३१ कूरस्वभा
वंकूरायाः पुत्रपौत्रमनंतकम् ॥ गणः क्रोधवशो नाम क्रूरकर्माऽरिमर्दनः ३२ दनायुषः पुनः पुत्राश्च त्वारो सुरपुंगवाः ॥ विश्वरो बलवीरो च वृत्रश्चैव महासुरः ३३
कालायाः प्रथिताः पुत्राः कालकल्पाः प्रहारिणः ॥ प्रविख्याता महावीर्या दानवेषु परंतपाः ३४ विनाशनश्च क्रोधश्च क्रोधहंता तथैव च ॥ क्रोधशत्रुस्तथैवान्ये कालके
या इति श्रुताः ३५ असुराणामुपाध्यायः शुक्रस्तृषिसुतोऽभवत् ॥ ख्याताश्चोशनसः पुत्राश्च त्वारोऽसुरयाजकाः ३६ त्वष्टा धरस्तथाऽग्निश्च द्वावन्यौ रौद्रकर्मिणौ ॥
तेजसा सूर्यसंकाशा ब्रह्मलोकपरायणाः ३७ इत्येवं वंशप्रभवः कथितस्तेतरस्विनाम् ॥ असुराणां सुराणां च पुराणेषु संश्रुतो मया ३८ एतेषां यदपत्यं तु न शक्यं
तदशेषतः ॥ प्रसंख्यातुं महीपालगुणभूतमनंतकम् ३९ ताक्ष्यश्चारिष्टनेमिश्च तथैव मरुडारुणौ ॥ आरुणिर्वारुणिश्चैवैनतेयाः प्रकीर्तिताः ४० शेषो
नंतो वासुकिश्च तक्षकश्च भुजंगमः ॥ कूर्मश्च कुलिकश्चैव काद्रवेयाः प्रकीर्तिताः ४१ भीमसेनोऽग्रसेनौ च सुपर्णौ वरुणस्तथा ॥ गोपतिर्धृतराष्ट्रश्च सूर्यवर्चाश्च सप्तमः ४२

४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५ ब्राह्मणवैद्यसंनिधावितिपाठेब्राह्मणेबुधोविद्यावान्तत्सन्निधौ ५६ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभा
सत्यवागर्कपर्णश्चप्रयुतश्चापिविश्रुतः ॥ भीमश्चिन्नरथश्चैवविख्यातःसर्वविद्वशी ४३ तथाशालिशिराराजनपर्जन्यश्चचतुर्दशः ॥ कलिःपंचदशस्तेषांनारदश्चैवषो
डशः ॥ इत्येतेदेवगंधर्वामौनेयाःपरिकीर्तिताः ४४ अथप्रभूतान्यन्यानिकीर्तयिष्यामिभारत ॥ अनवद्यामनुवंशामसुरांमार्गणाप्रियां ४५ अरूपांसुभगांभा
सीमितिप्राधाव्यजायत ॥ सिद्धःपूर्णश्चबर्हिश्चपूर्णयुश्चमहायशाः ४६ ब्रह्मचारीरतिगुणःसुपर्णश्चैवसप्तमः ॥ विश्वावसुश्चभानुश्चसुचंद्रोदशमस्तथा ४७ इ
त्येतेदेवगंधर्वाःप्राधायाःपरिकीर्तिताः ॥ इमंत्वप्सरसांवंशंविदितंपुण्यलक्षणम् ४८ प्राधाऽसूतमहाभागादेवीदेवर्षितःपुरा ॥ अलंबुषामिश्रकेशीविदुत्पर्णातिलो
तमा ४९ अरुणारक्षिताचैवरंभातद्वन्मनोरमा ॥ केशिनीचसुबाहुश्चसुरतासुरजातथा ५० सुप्रियाचातिबाहुश्चविख्यातौचहाहाहूहः ॥ तुंबुरुश्चेतिचत्वारः
स्मृतागंधर्वसप्तमाः ५१ अमृतं ब्राह्मणागावोगंधर्वाप्सरस्तथा ॥ अपत्यंकपिलायास्तुपुराणेपरिकीर्तितम् ५२ इतितेसर्वभूतानांसंभवःकथितोमया ॥ यथावत्सं
परिव्यातो गंधर्वाप्सरसांतथा ५३ भुजंगानांसुपर्णानारुद्राणामरुतांतथा ॥ गवांचब्राह्मणानांचश्रीमतांपुण्यकर्मणाम् ५४ आयुष्यश्चैवपुण्यश्चधन्यःश्रुतिसु
खावहः ॥ श्रोतव्यश्चैवसततंश्राव्यश्चैवानसूयता ५५ इमंतुवंशंनियमेनयःपठेन्महात्मनाब्राह्मणदेवसन्निधौ ॥ अपत्यलाभंलभतेसपुष्कलंश्रियंयशःप्रेत्यचशो
भनांगतिम् ५६ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि आदित्यादिवंशकथने पंचषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ ४४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
ब्रह्मणोमानसाःपुत्राविदिताःषण्महर्षयः ॥ एकादशसुताःस्थाणोःख्याताःपरमतेजसः १ मृगव्याधश्चसर्पश्चनिर्ऋतिश्चमहायशाः ॥ अजैकपादहिर्बुध्न्यःपिनाकी
चपरंतपः २ दहनोऽथेश्वरश्चैवकपालीचमहाद्युतिः ॥ स्थाणुर्भगश्चभगवानरुद्राएकादशस्मृताः ३ मरीचिरंगिराअत्रिःपुलस्त्यःपुलहःकतुः ॥ षडेतेब्रह्मणःपुत्रावी
र्यवंतोमहर्षयः ४ त्रयस्त्वंगिरसःपुत्रालोकेसर्वत्रविश्रुताः ॥ बृहस्पतिरुतथ्यश्चसंवर्तश्चष्टतृताः ५ अत्रेस्तुबहवःपुत्राःश्रूयंतेमनुजाधिप ॥ सर्वेवेदविदःसिद्धाः
शांतात्मानोमहर्षयः ६ राक्षसाश्चपुलस्त्यस्यवानराःकिन्नरास्तथा ॥ यक्षाश्चमनुजव्याघ्रपुत्रास्तस्यचधीमतः ७ पुलहस्यसुताराजनशलभाश्चप्रकीर्तिताः ॥
सिंहाःकिंपुरुषाव्याघ्रायक्षाईहामृगास्तथा ८ क्रतोःक्रतुसमाःपुत्राःपतंगसहचारिणः ॥ विश्रुतास्त्रिषुलोकेषुसत्यव्रतपरायणाः ९ दक्षस्त्वजायतांगुष्ठादक्षिणाद्गवा
नृषिः ॥ ब्रह्मणःपृथिवीपालशांतात्मासुमहातपाः १० वामादजायतांगुष्ठाद्भार्यातस्यमहात्मनः ॥ तस्यांपंचाशतंकन्याःसप्तवाजनयन्मुनिः ११ ताःसर्वास्त्वनव
द्यांग्यःकन्याःकमललोचनाः ॥ पुत्रिकाःस्थापयामासनष्टपुत्रःप्रजापतिः १२ ददौसदशधर्मायसप्तविंशतिमिंदवे ॥ दिव्येनविधिनाराजन्कश्यपायत्रयोदश १३
वदीपेपंचषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ब्रह्मणइति षण्महर्षयःस्थाणुश्चसप्तमइतिबोध्यं तत्रादौस्थाणुसंततिमेवाह एकादशेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७
ईहामृगाःवृकाः ८ पतंगसहचारिणःसूर्यसहचरावालखिल्याः ९ । १० । १० । ११ । १२ । १३

१४ बुद्धिर्निश्चयः । मतिःपरामर्शः । कीर्त्यादयोदशधर्मद्वाराणिधर्मप्रवेशमार्गाः १५ नयनेज्ञापने १६ नक्षत्रयोगिन्धोनक्षत्रनाममुक्ताः । विधानतःविधानार्थमभवत् । पैतामहोदेवोधर्मः ।
पितामहस्तनाजातत्वात् तस्यपितामहस्यपुत्रोदक्षःतदंगुष्ठाजातत्वात् तस्यसंबन्धिनीवसुनाम्नीकन्यातस्यांधर्माद्वसवोऽष्टौजाताइत्यर्थः वसोस्तुवसवःपुत्राइत्यन्यत्रोक्तेः १७ । १८ धूम्रायाइति

नामतोधर्मपत्न्यस्ताःकीर्त्यमानानिबोधमे ॥ कीर्तिलक्ष्मीर्धृतिर्मेधापुष्टिःश्रद्धाक्रियातथा १४ बुद्धिर्लज्जामतिश्चैवपत्न्योधर्मस्यतादश ॥ द्वाराण्येतानिधर्मस्यविहि
तानिस्वयंभुवा १५ सप्तविंशतिःसोमस्यपत्न्योलोकस्यविश्रुताः ॥ कालस्यनयनेयुक्ताःसोमपत्न्यःशुचिव्रताः १६ सर्वानक्षत्रयोगिन्योलोकयात्राविधानतः ॥
पैतामहोमुनिर्देवस्तस्यपुत्रःप्रजापतिः ॥ तस्याष्टौवसवःपुत्रास्तेषांवक्ष्यामिविस्तरम् १७ धरोधुवश्चसोमश्चअहश्चैवानिलोऽनलः ॥ प्रत्यूषश्चप्रभासश्चवसवोऽष्टौ
प्रकीर्तिताः १८ धूम्रायास्तुधरःपुत्रोब्रह्मविद्योधुवस्तथा ॥ चंद्रमास्तुमनस्विन्याःश्वासायाःश्वसनस्तथा १९ रतायाश्चाप्यहःपुत्रःशांडिल्याश्चहुताशनः ॥ प्रत्यू
षश्चप्रभासश्चप्रभातायाःसुतौस्मृतौ २० धरस्यपुत्रोद्रविणोदुतहव्यवहस्तथा ॥ ध्रुवस्यपुत्रोभगवानकालोलोकप्रकालनः २१ सोमस्यतुसुतोवर्चावर्चस्वीयेन
जायते ॥ मनोहरायाःशिशिरःप्राणोऽथरमणस्तथा २२ अन्हःसुतस्तथाज्योतिःशमःशांतस्तथामुनिः ॥ अग्नेःपुत्रःकुमारस्तुश्रीमाञ्छरवणालयः २३ तस्य
शाखोविशाखश्चनैगमेयश्चपृष्ठजः ॥ कृत्तिकाऽभ्युपपत्तेश्चकार्तिकेयइतिस्मृतः २४ अनिलस्यशिवाभार्यातस्याःपुत्रोमनोजवः ॥ अविज्ञातगतिश्चैवद्वौपुत्राव
निलस्यतु २५ प्रत्यूषस्यविदुःपुत्रमृषिनाम्नाऽथदेवलम् ॥ द्वौपुत्रौदेवलस्यापिक्षमावंतौमनीषिणौ ॥ बृहस्पतेस्तुभगिनीवरस्त्रीब्रह्मवादिनी २६ योगसक्ता
जगत्कृत्स्नमसक्ताविचचारह ॥ प्रभासस्यतुभार्यासावसूनामष्टमस्यह २७ विश्वकर्माहमाभागोजज्ञेशिल्पप्रजापतिः ॥ कर्ताशिल्पसहस्राणांत्रिदशानांचवर्ध
किः २८ भूषणानांचसर्वेषांकर्ताशिल्पवतांवरः ॥ योदिव्यानिविमानानित्रिदशानांचकारह २९ मनुष्याश्चोपजीवंतियस्यशिल्पमहात्मनः ॥ पूजयंतिचयंनि
त्यंविश्वकर्माणमव्ययम् ३० स्तनंतुदक्षिणंभित्त्वाब्रह्मणोनरविग्रहः ॥ निःसृतोभगवान्धर्मःसर्वलोकसुखावहः ३१ त्रयस्तस्यवराःपुत्राःसर्वभूतमनोहराः ॥ श
मःकामश्चहर्षश्चतेजसालोकधारिणः ३२ कामस्यतुरतिर्भार्याशमस्यप्राप्तिरंगना ॥ नंदातुभार्याहर्षस्ययासुलोकाःप्रतिष्ठिताः ३३ मरीचेःकश्यपःपुत्रःकश्यपः
स्यसुरासुराः ॥ जज्ञिरेनृपशार्दूललोकानांप्रभवस्तुसः ३४ त्वाग्नीतुसवितुर्भार्यावडवारूपधारिणी ॥ असूयतमहाभागासांस्तरिक्षेऽश्विनावुभौ ३५ द्वादशौ
वादितेःपुत्राःशक्रमुख्यानराधिप ॥ तेषामवरजोविष्णुर्यत्रलोकाःप्रतिष्ठिताः ३६

वसोरेवधूम्रादीनिनामांतराणिकल्पभेदात् । अन्याएतानदक्षकन्याइतिवा १९ । २० । २१ । २२ । २३ कृत्तिकानांषण्णांमातृत्वेनाभ्युपपत्तेरंगीकारात् २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९
३० । ३१ त्रयइति अत्रधर्मसंतानानांसर्वेषांनामान्यन्वर्थकानि ३२ । ३३ । ३४ वडवाअथा अंतरिक्षेअश्विनावसूत नासिकयाशुक्रप्रक्षेपात् ३५ । ३६

त्रयस्त्रिंशत् अष्टौवसवएकादशरुद्राद्वादशादित्याः प्रजापतिश्च वषट्कारश्च ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ शुक्रो ग्रहत्वादेव लोकानां प्राणयात्रायां वर्षाऽवर्षादिकाय नियुक्तः ४२ योगाचार्ये इति चाऽपीव्यस्तौ सुराणामपि च गुरुरितिसंबंधः देवानां गुरुरेव योगाचार्यो योगबलेन कायद्वयंकृत्वा देवानामप्याचार्योऽभवदित्यर्थः । तथा च मैत्रायणीये समाम्नातं । बृहस्पतिर्हि शुक्रो भूत्वं दस्याभयायासुरेभ्यः क्षयाये मामविद्याममृजदिति ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ धर्मप्रधानासृष्टिरुक्ताऽथा धर्मप्रधानां विवशुस्तत्र श्रोतृणामनादरनिवृत्त्यर्थं भुभयसाधारणीं सृष्टिं मध्ये प्राह द्वाविति ययोर्लक्षणं लोके तिष्ठति तावन् यौ धर्मा धर्ममया त्कार्यात्पराबुदासीनौ ब्रह्मणः पुत्रौ यौ धाता विधाता चेति संज्ञावंतौ मनुना सह नित्यं स्थिता इति योजना । इयमत्र प्रक्रिया । 'वृत्तितत्स्थ चिदाभासाबुभौव्या प्रवतो घटं । तत्राज्ञानं धियानश्येदाभासेन घटः स्फुरेत्' । अस्यार्थः यथा दीपप्रभाचक्षुर्भ्यो युगपद्घटो व्याप्यते तत्र प्रभया घटावरकं तमो नश्यति चक्षुषा घटः प्रकाशते तद्वद्वृत्तितत्स्थचिदाभासाभ्यां घटज्ञाननाशघटास्फुरणे क्रियेते इति ते अत्र क्रमाद्वा तृविधा तृसंज्ञे तयोर्लक्षणं जाड्यस्फुरणात्मकं लोके दृश्यते । जडो घटः स्फुरति घट इति स्फुरणजन्यहर्षविषादयोर्मता जीवो मनुस्तेन सह नित्यसंबद्धौ

त्रयस्त्रिंशत्तइत्येतेदेवास्तेषामहंतव ॥ अन्वयंसंप्रवक्ष्यामिपक्षैश्चकुलतोगणान् ३७ रुद्राणामपरःपक्षःसाध्यानांमरुतांतथा ॥ वसूनांभार्गवंविद्याद्विश्वेदेवांस्तथै
वच ३८ वैनतेयस्तुगरुडोबलवानरुणस्तथा ॥ बृहस्पतिश्चभगवानादित्येष्वेवगण्यते ३९ अश्विनौगुह्यकान्विद्विसर्वौषध्यस्तथापशून् ॥ एतेदेवगणाराजन्की
र्तितास्तेऽनुपूर्वशः ४० यान्कीर्तयित्वामनुजःसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ब्रह्मणोहृदयंभित्त्वानिःसृतोभगवानभृगुः ४१ भृगोःपुत्रःकविर्विद्वाञ्छुक्रःकविसुतोग्रहः ॥
त्रैलोक्यप्राणयात्रार्थवर्षावर्षेभयाभये ॥ स्वयंभुवानियुक्तःसन्भुवनंपरिधावति ४२ योगाचार्योमहाबुद्धिर्देत्यानामभवद्गुरुः ॥ सुराणांचापिमेधावीब्रह्मचारीयत
व्रतः ४३ तस्मिन्त्रियुक्तेविधिनायोगक्षेमायभार्गवे ॥ अन्यमुत्पादयामासपुत्रंभृगुरनिंदितम् ४४ च्यवनंदीप्ततपसंधर्मात्मानंयशस्विनम् ॥ यःसरोषाञ्च्युतोगर्भा
न्मातुर्मोक्षायभारत ४५ आरुषीतुमनोःकन्यातस्यपत्नीमनीषिणः ॥ और्वस्तस्यांसमभवद्गुरुंभित्त्वामहायशः ४६ महातेजामहावीर्योबालएवगुणैर्युतः ॥ ऋची
कस्तस्यपुत्रस्तुजमदग्निस्ततोऽभवत् ४७ जमदग्नेस्तुचत्वारआसन्पुत्रामहात्मनः ॥ रामस्तेषांजघन्योऽभूदजघन्यैर्गुणैर्युतः ॥ सर्वशस्त्रेषुकुशलःक्षत्रियांतकरो
वशी ४८ और्वस्यासीत्पुत्रशतंजमदग्निपुरोगमम् ॥ तेषांपुत्रसहस्राणिबभूवुर्भुविविस्तरः ४९ द्वौपुत्रौब्रह्मणस्त्वन्यौययोस्तिष्ठतिलक्षणम् ॥ लोकेधाताविधाता
चयौस्थितौमनुनासह ५० तयोरेवस्वसादेवीलक्ष्मीःपद्मगृहाशुभा ॥ तस्यास्तुमानसाःपुत्रास्तुरगाव्योमचारिणः ५१

धाताविधातारौ । सुषुप्तावपिसूक्ष्मवृत्तिस्फुरणयोः सत्त्वात् । आनन्दभुक्तेतोमुखइति श्रुतेः । सुखमहमस्वाप्समित्यनुभूतसौषुप्तसुखपरामर्शाच्च ततश्च सर्वेदृष्टं श्रुतं ब्रह्मपुत्राभ्यां व्याप्तं ब्रह्मैव । तत्र दीपवदुदासीनोऽपि चिदात्मा बुद्धितादात्म्याध्यासात्तदीयदोषाक्रान्तो रागद्वेषादिमानिव भवति । विद्वांस्तु सर्वस्य चिद्विलासत्वं मत्वा अधर्मादिकथादिभ्योऽपि नो द्विजेतेति भावः ५० ननु केयं विद्यायया सर्वं चिन्मात्रमित्येव पश्यति तस्याः कर्मजन्यत्वेऽपासनाजन्यत्वे वाऽनित्यत्वापत्तिः प्रकारान्तरस्य चासंभवादित्याशंक्याह तयोरेवेति यथा धीस्फुरणे प्रमाणपरतंत्रेन कर्तुमकर्तुमन्यथा कर्तुं वा शक्येतथैवेत्येति सादृश्यं स्वसृशब्देन लक्ष्यते । देवीद्योतमाना शुद्धसत्त्वमयी अहं ब्रह्मास्मीति वाक्यजन्या धीवृत्तिर्दशमस्त्वमिति वाक्यजावृत्तिर्दशमस्त्वमिव ब्रह्मभावं जीवस्य गोचरयंती । लक्ष्मीः परब्रह्मोपलक्षकत्वात् । पद्मगृहाहृदयगुहायामेव स्फुरंती । शुभाब्धनिव सत्त्वात् । न चैवं वृत्तिविषयत्वे ब्रह्मणोऽनात्मत्वं घटादिवत्स्यादिति वाच्यं । वृत्तिव्याप्यत्वेऽपि फलव्याप्यत्वानङ्गीकारात् । यथोक्तं 'फलव्याप्यत्वमेवास्य शास्त्रकृद्भिर्नि-

राकृतं । ब्रह्मण्यज्ञाननाशायवृत्तिव्याप्तिरपेक्ष्यते"इति । तथाचबस्तुतस्वविषयिण्येवविद्याअविद्योन्मूलिकानकर्मोपास्तिरूपायेनानित्यास्यादितिभावः । अस्याःफलमाह तस्याइति तस्याविद्यायाः पुत्राइवपुत्राःफलानि । मानसामनःसंकल्पमात्रजन्याःपित्रादयः । 'संकल्पदेवास्यपितरःसमुत्तिष्ठंति'इतिश्रुतेः । अस्यहार्दब्रह्मविदः । तुरगाःतुरंगच्छंतितेतुरगाःसद्योमनःसंहार्याएव । यतो व्योमचारिणः व्योम्निहार्दाकाशेचारिणः । 'यएवंवेदाहंब्रह्मास्मीतिसइदंसर्वंभवति'इतिश्रुतेर्ब्रह्मज्ञानात्सार्वात्म्यंस्वीयमवगच्छतःसर्वंप्राप्तिरस्तीत्यर्थः । तस्मादधर्मप्रभवसृष्टिश्रवणेऽपिनविगानंकार्यंसर्वं

वरुणस्यभार्यायाज्येष्ठाशुक्रादेवीव्यजायत ॥ तस्याःपुत्रंवलंविद्विसुरांचसुरनंदिनीम् ५२ प्रजानामन्नकामानामन्योन्यपरिभक्षणात् ॥ अधर्मस्तत्रसंजातःसर्व
भूतविनाशकः ५३ तस्यापिनिर्ऋतिर्भार्यानैर्ऋतायेनराक्षसाः ॥ घोरास्तस्यास्त्रयःपुत्राःपापकर्मरताःसदा ५४ भयोमहाभयश्चैवमृत्युर्भूतांतकस्तथा ॥ नतस्य
भार्यापुत्रोवाकश्चिदस्यंतकोहिसः ५५ कार्कीश्येनीतथाभासीघृतराश्रीतथाशुकीम् ॥ ताम्रातुसुषुवेदेवीपिंचैतालोकविश्रुताः ५६ उलूकान्सुषुवेकाकीश्येनीश्ये
नान्व्यजायत ॥ भासीभासानजनयदृध्रांश्चैवजनाधिप ५७ घृतराश्रीतुहंसांश्चकलहंसांश्चसर्वशः ॥ चक्रवाकांश्चभद्रातुजनयामाससैवतु ५८ शुकीचजनयामासशु
कानेवयशस्विनी ॥ कल्याणगुणसंपन्नासर्वलक्षणपूजिता ५९ नवक्रोधवशानारीःप्रजज्ञेक्रोधसंभवाः ॥ मृगीचमृगमंदाचहरीभिद्रमनाअपि ६० मातंगीत्वथशा
र्दूलीश्वेतासुरभिरेवच ॥ सर्वलक्षणसंपन्नासुरसाचैवभामिनी ६१ अपत्यंतुमृगाःसर्वेमृग्यानरवरोत्तम ॥ ऋक्षाश्चमृगमंदायाःसृमराश्चपरंतप ६२ ततस्त्वैरावतं
नागंजज्ञेभद्रमनाःसुतम् ॥ ऐरावतःसुतस्तस्यादेवनागोमहागजः ६३ हर्याश्चहरयोऽपत्यंवानराश्चतरस्विनः ॥ गोलांगूलांश्चभद्रंतेहर्याःपुत्रान्प्रचक्षते ६४
प्रजज्ञेत्वथशार्दूलीसिंहानव्याघ्राननेकशः ॥ द्वीपिनश्चमहासत्वान्सर्वानेवनसंशयः ६५ मातंग्यपिचमातंगानपत्यानिनराधिप ॥ दिशांगजंतुश्वेताख्यंश्चेताऽ
जनयदाशुगम् ६६ तथादुहितरौराजन्सुरभिर्वैव्यजायत ॥ रोहिणीचैवभद्रंतेगंधर्वीतुयशस्विनी ६७ विमलामपिभद्रंतेअनलामपिभारत ॥ रोहिण्यांजज्ञिरेगा
वोगंधर्व्यांवाजिनःसुताः ॥ सतपिंडफलानवृक्षाननलाऽपिव्यजायत ६८ अनलायाःशुकीपुत्रीकंकस्तुसुरसासुतः ॥ अरुणस्यभार्याश्येनीतुवीर्यवंतौमहाबलौ ६९
संपातिंजनयामासवीर्यवंतंजटायुषम् ॥ सुरसाऽजमयन्नागान्कद्रुःपुत्रांस्तुपन्नगान् ७० द्वौपुत्रौविनतायास्तुविख्यातौगरुडारुणौ ॥ इत्येषसर्वभूतानांमहतां
मनुजाधिप ॥ प्रभवःकीर्तितःसम्यङ्मयामतिमतांवर ७१ यंश्रुत्वापुरुषःसम्यङ्मुक्तोभवतिपाप्मनः ॥ सर्वज्ञतांचलभतेगतिमग्र्यांचविंदति ७२ ॥ इति
श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥

स्यब्रह्ममात्रत्वात् ५१ एवमुपपादितारंभसृष्ट्यन्तरं वक्तुमुपक्रमते वरुणस्येत्यादिना वरुणस्यशुक्रात्ज्येष्ठाबलपुत्रं सुरांचपुत्रीं व्यजायतेतिसंबंधः ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ पिंडफलान्सप्त । 'खर्जूरतालहिंतालीतालीखर्जूरिकातथा । गुवाकानारिकेलश्चसप्तपिंडफलाद्गुमाः' इत्युक्तरूपान् । इहपुराणांतरविरोधोनामभेदात्कल्पभेदाद्वाऽपनेयः ६८ ६९ । ७० । ७१ ७२ ॥ इति आदिपर्वणि मीलकंठीये भारतभावंदीये षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ॥

देवानामिति अध्यायीनिगदव्याख्यातः १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९

॥ जनमेजयउवाच ॥ देवानां दानवानां च गंधर्वैरगरक्षसाम् ॥ सिंहव्याघ्रमृगाणां च पन्नगानां पतत्रिणाम् १ सर्वेषां चैव भूतानां संभवं भगवन्नहम् ॥ श्रोतुमिच्छामि तत्त्वेन मानुषेषु महात्मनाम् ॥ जन्मकर्मचभूतानामेतेषामनुपूर्वशः २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ मानुषेषु मनुष्येन्द्रसंभूताये दिवौकसः ॥ प्रथमं दानवांश्चैव तांस्तेव क्षयामि सर्वशः ३ विप्रचित्तिरिति ख्यातो य आसीद्वानवर्षभः ॥ जरासंध इति ख्यातः स आसीन्मनुजर्षभः ४ दितेः पुत्रस्तु यो राजन्निहण्य कशिपुः स्मृतः ॥ स जज्ञे मा नुषेलोकेशि शुपालो न र्षभः ५ सहाद इति ख्यातः प्रहादस्यानुजस्तु यः ॥ सशल्य इति ख्यातः जज्ञे वाहीकपुंगवः ६ अनुहादस्तु तेजस्वी योऽभूत्ख्यातो जघ न्यजः ॥ घृष्टकेतुरिति ख्यातः सबभूवनरेश्वरः ७ यस्तुराज नृशिबिर्नामदैतेयः परिकीर्तितः ॥ द्रुम इत्यभि ख्यातः स आसीद्भुवि पार्थिवः ८ बाष्कलो नाम यस्तेषा मासीदसुरसत्तमः ॥ भगदत्त इति ख्यातः स जज्ञे पुरुषर्षभः ९ अयः शिरा अश्वशिरा अयः शंकुश्च वीर्यवान् ॥ तथा गगनमूर्धा च वेगवांश्चात्र पंचमः १० पंचैते जज्ञिरे राजन्वीर्यवंतो महासुराः ॥ केकयेषु महात्मानः पार्थिवर्षभसत्तमाः ॥ केतुमानिति ख्यातो यस्ततोऽन्यः प्रतापवान् ११ अमितौ जाइति ख्यातः सोऽग्रकर्मानराधिपः ॥ स्वर्भानुरिति ख्यातः श्रीमान्यस्तु महासुरः १२ उग्रसेन इति ख्यातः उग्रकर्मानराधिपः ॥ यस्त्वश्व इति ख्यातः श्रीमानासीन्महासुरः १३ अशोको नाम राजाऽभून्महावीर्योऽपराजितः ॥ तस्मादवरजो यस्तुराज नृश्वपतिः स्मृतः १४ दैतेयः सोऽभवद्राजा हार्दिक्यो मनुजर्षभः ॥ वृषपर्व इति ख्यातः श्रीमान्यस्तु महासुरः १५ दीर्घप्रज्ञ इति ख्यातः पृथिव्यां सोऽभवन्नृपः ॥ अजकस्त्ववरो राजन्य आसीद्दृषपर्वणः १६ सशाल्व इति ख्यातः पृथिव्यामभवन्नृपः ॥ अश्वग्रीव इति ख्यातः सत्ववा न्यो महासुरः १७ रोचमान इति ख्यातः पृथिव्यां सोऽभवन्नृपः ॥ सूक्ष्मस्तु मतिमान् राजन्कीर्तिमान्यः प्रकीर्तितः १८ बृहद्रथ इति ख्यातः क्षितावासीत्स पार्थिवः ॥ तुहुंड इति ख्यातो य आसीदसुरोत्तमः १९ सेनाबिंदुरिति ख्यातः सबभूवनराधिपः ॥ इषुपात्रामयस्तेषामसुराणां बलाधिकः २० नम्रजिन्नाम राजाऽसीद्भुवि वि ख्यातविक्रमः ॥ एकचक्र इति ख्यातः आसीद्यस्तु महासुरः २१ प्रतिविंध्य इति ख्यातो बभूव प्रथितः क्षितौ ॥ विरूपाक्षस्तु दैतेयश्चित्रयोधी महासुरः २२ चित्रध र्मेति ख्यातः क्षितावासीत्स पार्थिवः ॥ हरस्त्वरिहरो वीर आसीद्यो दानवोत्तमः २३ सुबाहुरिति ख्यातः श्रीमानासीत्स पार्थिवः ॥ अहरस्तु महातेजाः शत्रुपक्ष क्षयंकरः २४ बाह्लिको नाम राजा सबभूव प्रथितः क्षितौ ॥ निचंद्रश्चंद्रवक्रस्तु य आसीदसुरोत्तमः २५ मुंजकेश इति ख्यातः श्रीमानासीत्स पार्थिवः ॥ निकुंभस्त्व जितः संख्येमहामतिर जायत २६ भूमौ भूमिपतिश्चेष्टो देवाधिप इति स्मृतः ॥ शरभो नाम यस्तेषां दैतेयानां महासुरः २७ पौरवो नाम राजर्षिः सबभूवनरोत्तमः ॥ कुपटस्तु महावीर्यः श्रीमान् राजन्महासुरः २८ सुषार्थ इति ख्यातः क्षितौ जज्ञे महीपतिः ॥ कपटस्तु राजनराजर्षिः क्षितौ जज्ञे महासुरः २९

३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९

पार्वतेय इति ख्यातः कांचनाचलसन्निभः ॥ द्वितीयः शलभस्तेषामसुराणां बभूव ह ३० प्रल्हादो नाम बाल्हीकः सबभूवनराधिपः ॥ चंद्रस्तु दिति जश्चेष्टोलोके ताराधिपोपमः ३१ चंद्रवर्मेति ख्यातः कांबोजानां नराधिपः ॥ अर्क इत्यभि ख्यातो यस्तु दानवपुंगवः ३२ ऋषिको नाम राजर्षिर्बभूव नृपसत्तमः ॥ मृतपा इति ख्यातो य आसीदसुरोत्तमः ३३ पश्चिमानूपकं विद्धि तं नृपं नृपसत्तम ॥ गविष्ठस्तु महातेजायः प्रख्यातो महासुरः ३४ द्रुमसेन इति ख्यातः पृथिव्यां सोऽभव न्नृपः ॥ मयूर इति ख्यातः श्रीमान्यस्तु महासुरः ३५ सविश्व इति ख्यातो बभूव पृथिवीपतिः ॥ सुपर्ण इति ख्यातस्तस्मादवरजस्तु यः ३६ कालकीर्तिरि ति ख्यातः पृथिव्यां सोऽभवन्नृपः ॥ चंद्रहंतेतियस्तेषां कीर्तितः प्रवरोऽसुरः ३७ शुनको नाम राजर्षिः सबभूवनराधिपः ॥ विनाशनस्तु चंद्रस्य य आख्यातो महासुरः ३८ जानकिर्नाम ख्यातः सोऽभवन्मनुजाधिपः ॥ दीर्घजिह्वस्तु कौरव्ययउक्तो दानवर्षभः ३९ काशिराजः सविख्यातः पृथिव्यां पृथिवीपते ॥ ग्रहंतु सुषुवेयंतु सिंहिकाऽर्केऽदुर्मर्दनम् ॥ सक्राथ इति ख्यातो बभूव मनुजाधिपः ४० दनायुषस्तु पुत्राणां चतुर्णां प्रवरोऽसुरः ॥ विक्षरो नाम तेजस्वी वसुमित्रो नृपः स्मृतः ४१ द्विती योऽविक्षराद्यस्तु नराधिप महासुरः ॥ पांड्यराष्ट्राधिप इति ख्यातः सोऽभवन्नृपः ४२ बलीवीर इति ख्यातो यस्त्वासीदसुरोत्तमः ॥ पांडूमात्स्यक इत्येवं बभूव स नराधिपः ४३ वृत्र इत्यभि ख्यातो यस्तुराजन्महासुरः ॥ मणिमान्नाम राजर्षिः सबभूवनराधिपः ४४ क्रोधहंतेतियस्तस्य बभूवावरजोऽसुरः ॥ दंड इत्यभि ख्यातः स आसीन्नृपतिः क्षितौ ४५ क्रोधवर्धन इत्येवं यस्त्वन्यः परिकीर्तितः ॥ दंडधार इति ख्यातः सोऽभवन्मनुजर्षभः ४६ कालेयानां तु ये पुत्रास्तेषामष्टौ नरा धिपाः ॥ जज्ञिरे राजशार्दूलशार्दूलसमविक्रमाः ४७ मगधेषु जयत्सेनस्तेषामासीत्स पार्थिवः ॥ अष्टानां प्रवरस्तेषां कालेयानां महासुरः ४८ द्वितीयस्तु ततस्ते षां श्रीमान्हरिहयोपमः ॥ अपराजित इत्येवं सबभूवनराधिपः ४९ तृतीयस्तु महातेजामहामायो महासुरः ॥ निषादाधिपतिर्जज्ञे भुवि भीमपराक्रमः ५० तेषाम न्यतमो यस्तु चतुर्थः परिकीर्तितः ॥ श्रेणिमानिति ख्यातः क्षितौ राजर्षिसत्तमः ५१ पंचमस्त्वभवतेषां प्रवरो यो महासुरः ॥ महौजा इति ख्यातो बभूव ह परंतपः ५२ षष्ठस्तु मतिमान्यो वैतेषामासीन्महासुरः ॥ अभीरुरिति ख्यातः क्षितौ राजर्षिसत्तमः ५३ समुद्रसेनस्तु नृपस्तेषामेवामवद्गणात् ॥ विश्रुतः सागरांतायां क्षितौ धर्मार्थतत्त्ववित् ५४ बृहन्नामाष्टमस्तेषां कालेयानां नराधिप ॥ बभूव राजा धर्मात्मा सर्वभूतहिते रतः ५५ कुक्षिस्तुराजन्विख्यातो दानवानां महाबलः ॥ पार्वती य इति ख्यातः कांचनाचलसन्निभः ५६ ऋथनश्चमहावीर्यः श्रीमान् राजा महासुरः ॥ सूर्याक्ष इति ख्यातः क्षितौ जज्ञे महीपतिः ५७ असुराणां तु यः सूर्यः श्रीमांश्चै व महासुरः ॥ दरदो नाम बाल्हीको वरः सर्वमहीक्षिताम् ५८ गणः क्रोधवशो नाम यस्ते राजन् प्रकीर्तितः ॥ ततः संजज्ञिरे वीराः क्षिताविहनराधिपाः ५९

६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ अत्रेरिति

मद्रकः कर्णवेषश्चसिद्धार्थः कीटकस्तथा ॥ सुवीरश्चसुबाहुश्चमहावीरोऽथबालिहकः ६० क्रथोविचित्रः सुरथः श्रीमान्नीलश्चभूमिपः ॥ चीरवासाश्चकौरव्यभूमिपालः
श्चनामतः ६१ दंतवक्रश्चनामासीदुर्जयश्चैवदानवः ॥ रुक्मीचनृपशार्दूलोराजाचजनमेजयः ६२ आषाढोवायुवेगश्चभूरितेजास्तथैवच ॥ एकलव्यः सुमित्रश्च
वाटधानोऽथगोमुखः ६३ कारुषकाश्चराजानः क्षेमधूर्तिस्तथैवच ॥ श्रुतायुरुद्रहश्चैवबृहत्सेनस्तथैवच ६४ क्षेमोग्रतीर्थः कुहरः कलिङ्गेपुनराधिपः ॥ मतिमांश्चम
नुष्येद्रईश्वरश्चेतिविश्रुतः ६५ गणात्कोधवशादेशराजपूगोऽभवत्क्षितौ ॥ जातः पुरामहाभागोमहाकीर्तिर्महाबलः ६६ कालनेमिरितिख्यातोदानवानांमहाबलः ॥
सकंसइतिविख्यातऊग्रसेनसुतोबली ६७ यस्त्वासीद्वेवकोनामदेवराजसमद्युतिः ॥ संगंधर्वपतिर्मुख्यः क्षितौजज्ञेनराधिपः ६८ बृहस्पतेर्बृहत्कीर्तेर्देवर्षेर्विद्विभारत ॥
अंशाद्गोणंसमुत्पन्नंभारद्वाजमयोनिजम् ६९ धन्विनांनृपशार्दूलयः सर्वास्त्रविदुत्तमः ॥ महाकीर्तिर्महातेजाः सजज्ञेननुजेश्वर ७० धनुर्वेदेचवेदेचयंतवेदविदो
विदुः ॥ वरिष्ठंचित्रकर्माणंद्रोणंस्वकुलवर्धनम् ७१ महादेवांतकाम्यांचकामात्क्रोधाच्चभारत ॥ एकत्वमुपपन्नानांजज्ञेश्वरः परंतपः ७२ अश्वत्थामामहावीर्यः शत्रुपक्षभ
यावहः ॥ वीरः कमलपत्राक्षः क्षितावासीत्रराधिपः ७३ जज्ञिरेवसवस्त्वष्टौगंगायांशांतनोः सुताः ॥ वसिष्ठस्यचशापेननियोगाद्वासवस्यच ७४ तेषामवरजोभीष्मः
कुरूणामभयंकरः ॥ मतिमान्वेदविद्वान्मीशत्रुपक्षक्षयंकरः ७५ जामदग्न्येनरामेणसर्वास्त्रविदुषांवरः ॥ योऽप्युध्यतमहातेजाभार्गवेणमहात्मना ७६ यस्तुराजन्क
पोनामब्रह्मर्षिर्भवत्क्षितौ ॥ रुद्राणांतुगणाद्विद्विसंभूतमतिपौरुषम् ७७ शकुनिर्नामयस्त्वासीद्राजालोकेमहारथः ॥ द्वापरंविद्वितंराजन्संभूतमरिमर्दनम् ७८
सात्यकिः सत्यसंधश्चयोऽसौवृष्णिकुलोद्बहः ॥ पक्षात्सजज्ञेमरुतांदेवानामरिमर्दनः ७९ इपदश्चैवराजर्षिस्ततएवामवद्गणात् ॥ मानुषेनृपलोकेऽस्मिन्सर्वशस्त्रभृतां
वरः ८० ततश्चकृतवर्माणंविद्विराजन्जनाधिपम् ॥ तमप्रतिमकर्माणंक्षत्रियर्षभसत्तमम् ८१ मरुतांतुगणाद्विद्विसंजातमरिमर्दनम् ॥ विराटंनामराजानंपरराष्ट्रप्र
तापनम् ८२ अरिष्टायास्तुयः पुत्रोहंसइत्यभिविश्रुतः ॥ संगंधर्वपतिर्जज्ञेकुरुवंशविध्वनः ८३ धृतराष्ट्रइतिख्यातः कृष्णद्वैपायनात्मजः ॥ दीर्घबाहुर्महातेजाः
प्रज्ञाचक्षुर्नराधिपः ॥ मातुर्दोषाद्वेषः कोपादंधएवव्यजायत ८४ तस्यैवावरजोभ्रातामहासत्वोमहाबलः ॥ सपांडुरितिख्यातः सत्यधर्मरतः शुचिः ८५ अत्रेस्तु
सुमहाभागंपुत्रंपुत्रवतांवरम् ॥ विदुरंविद्वितंलोकेजातं बुद्धिमतांवरम् ८६ कलेरंशस्तुसंजज्ञेभुविदुर्योधनोऽनृपः ॥ दुर्बद्धिर्दुर्मतिश्चैवकुरूणामयशस्करः ८७ जगतो
यस्तुसर्वस्यविद्विष्टः कलिपूरुषः ॥ यः सर्वाघातयामासपृथिवीं पृथिवीपते ८८ उद्दीपितंयेनवैरंभूतांतकरणंमहत ॥ पौलस्त्याभ्रातरश्चास्यजज्ञिरेमनुजेष्विह ८९

‘यश्चेदितोभास्करेऽभूत्प्रनष्टेसोप्यत्रात्रिभगवानाजगाम’ इत्यत्रेभास्करकार्यकारित्वस्मरणादत्रिशब्देनसूर्योऽप्युच्यते तस्यपुत्रंधर्मविदुरंविद्वीत्यर्थः ८६ । ८७ । ८८ । ८९

९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

शतंदुःशासनादीनांसर्वेषांक्रूरकर्मणाम् ॥ दुर्मुखोदुःसहश्चैवयैचान्येनानुकीर्तिताः ९० दुर्योधनसहायास्तेपौलस्त्याभरतर्षभ ॥ वैश्यापुत्रोयुयुत्सुश्चधार्तराष्ट्रः श
ताधिकः ९१ ॥ जनमेजयउवाच ॥ ज्येष्ठानुज्येष्ठतामेषांनामधेयानिवाविभो ॥ धृतराष्ट्रस्यपुत्राणामानुपुष्येणकीर्तय ९२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ दुर्योधनोयुयु
त्सुश्चराजन्दुःशासनस्तथा ॥ दुःसहोदुःशलश्चैवदुर्मुखश्चतथापरः ९३ विविंशतिर्विकर्णश्चजलसंधः सुलोचनः ॥ विंदानुविंदौदुर्धर्षः सुबाहुर्दुष्प्रधर्षणः ९४ दुर्मर्ष
णोदुर्मुखश्चदुष्कर्णः कर्णएवच ॥ चित्रोपचित्रौचित्राक्षश्चारुचित्रांगदश्चह ९५ दुर्मदोदुःप्रहर्षश्चविवित्सुर्विकटः समः ॥ ऊर्णनाभः पद्मनाभस्तथानंदोपनंदकौ
९६ सेनापतिः सुषेणश्चकुंडोदरमहोदरौ ॥ चित्रबाहुश्चित्रवर्मासुवर्मादुर्विरोचनः ९७ अयोबाहुर्महाबाहुश्चित्रचापसुकुंडलौ ॥ भीमवेगोभीमबलोबलाकीभीमवि
क्रमः ९८ उग्रायुधोभीमशरः कनकायुर्दंढायुधः ॥ दंढवर्मादंढक्षत्रः सोमकीर्तिरनूदरः ९९ जरासंधोदंढसंधः सत्यसंधः सहस्रबाहु ॥ उग्रश्चाउग्रसेनः क्षेमधूर्तिस्त
थैवच १०० अपराजितः पंडितकोविशालाक्षोदुराधनः १ दंढहस्तः सुहस्तश्चातवेगसुवर्चसौ ॥ आदित्यकेतुर्बह्वाशीनागदत्तानुयायिनौ २ क्वचीनिषंगीदंडी
दंडधारोऽधनुर्ग्रहः ॥ उग्रोभीमिरथोवीरोवीरबाहुरलोलुपः ३ अभयोरौद्रकर्माचतथादंढरथश्चयः ॥ अनाघृष्यः कुंडभेदीविरावीदीर्घलोचनः ४ दीर्घबाहुर्महाबाहु
व्यूढोरुः कनकांगदः ॥ कुंडजश्चित्रकश्चैवदुःशलाचशताधिका ५ वैश्यापुत्रोयुयुत्सुश्चधार्तराष्ट्रः शताधिकः ॥ एतदेकशतंराजन्कन्याचैकाप्रकीर्तिता १०६ नाम
धेयानुपुष्यांचज्येष्ठानुज्येष्ठतांविदुः ॥ सर्वेत्वतिरथाः श्वराः सर्वेयुद्धविशारदाः ७ सर्वेवेदविदश्चैवराजन्शास्त्रेचपारगाः ॥ सर्वेसंग्रामविद्यासुविद्याभिजनशोभिनः ८
सर्वेषामनुरूपाश्चकृतादारामहीपते ॥ दुःशलांसमयेसजन्सिधुराजायकौरवः ९ जयद्रथायप्रददौसौबलानुमतेतदा ॥ धर्मस्यांशंतुराजानंविद्विराजन्धुधिष्ठिरम्
११० भीमसेनंतुवातस्यदेवराजस्यचारुजुनम् ॥ अश्विनोस्तुतथैवांशौरूपेणाप्रतिमौभुवि ११ नकुलः सहदेवश्चसर्वभूतमनोहरौ ॥ यस्तुवर्चाइतिख्यातः सोम
पुत्रः प्रतापवान् १२ सोऽभिमन्युर्बृहत्कीर्तिरर्जुनस्यसुतोऽभवत् ॥ यस्याबतरणेराजन्सुरान्सोमोऽश्ववीदिदम् १३ नाहंदद्यांप्रियंपुत्रंममप्राणिर्गरीयसम् ॥ समयः
क्रियतामेषनशक्यमतिवर्तितुम् १४ सुरकार्यार्हिनः कार्यमसुराणांक्षितौवधः ॥ तत्रयास्यत्ययंवर्चानचस्थास्यतिवैचिरम् १५ ऐंद्रिर्नरस्तुभवितायस्यनारायणः
सखा ॥ सोर्जुनेत्यभिविख्यातः पांडोः पुत्रः प्रतापवान् १६ तस्यायंभवितापुत्रोबालोभुविमहारथः ॥ ततःषोडशवर्षाणिस्थास्यत्यमरसत्तमाः १७ अस्यषोड
शवर्षस्यसंग्रामोभविष्यति ॥ यत्रांशावः करिष्यंतिकर्मवीरनिषूदनम् १८ नरनारायणाभ्यांतुसंग्रामोविनाकृतः ॥ चक्रव्यूहंसमास्थाययोधयिष्यंतिवः सुराः
१९ विभुखाञ्छात्रवान्सर्वान्कारयिष्यतिमेसुतः ॥ बालः प्रविश्यचव्यूहमभेद्यंविचारिष्यति १२०

193 N

एवमिहापिनांशावतरणेतात्पर्यमस्ति किंतु तद्वारा ब्रह्माद्वैतप्रतिपत्तावेव । तथा सृष्टिस्मृतीनां विरोधः कल्पभेदाभिप्रायेण वा वर्णनीय उपेक्षणीयो वा स्वार्थे तात्पर्याभावादिति दिक् ६४ ॥ इति आदिपर्वणिनी
लुक्कंठीयेभारतभावदीपे सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ त्वत्तद्विति १ । २ चतुरंतायाश्चतुःसमुद्रावच्छिन्नायाः ३ चतुर्भागां भागचतुर्जं सर्वामितियावत् ४ । ५ न कृष्ण्यकरकृत्कृषिकृत् । भुवोऽकृष्टपच्यत्वात् ।
आकारः सुवर्णादिधातुत्पत्तिस्थानं । तत्रापि यत्नं करोति पृथग्यारत्नैर्धातुभिश्च पूर्णत्वात् ६ । ७ । ८ दैवैकर्मणि वृष्ट्याद्यर्थे कारीर्यादिकाम्यकर्मणि ९ तदेवाह कालेति वसुमतीति पाठे धनवती १०

यज्रसंहननोद्वेहः ११ सवनकाननं वनंजलमुपवनंवा । चत्वारःप्रक्षेपविशेषाभिषेपपरिक्षेपाख्याःपंथानोयस्यतद्दद्यायुद्धं । प्रक्षेपोदूरस्थेशत्रौत्यागः । विशेषःसमीपस्थेकोट्याप्रहारः । परिक्षेपो बहुपुसमंतात्परिभ्रमणेनशत्रूणांक्षेपः । अभिषेपोऽग्रेणताडनं १२ । १३ । १४ आदिशतशशास १५ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ॥ ॥

स्वकर्मनिरताविप्रानानृतंतंतेषुविद्यते ॥ सचाहुतमहावीर्योवज्रसंहननोयुवा ११ उद्यम्यमंदरंदोभ्यांवहेत्सवनकाननम् ॥ चतुष्पथगदायुद्धेसर्वप्रहरणेषुच १२ नागपृष्ठेऽश्वपृष्ठेचवभूवपरिनिष्ठितः ॥ बलेविष्णुसमश्वासीतेजसाभास्करोपमः १३ अक्षोभ्यत्वेऽर्णवसमःसहिष्णुत्वेधरासमः ॥ संमतःसमहीपालःप्रसन्नपुरराष्ट्रवान् १४ भूयोधर्मपरैर्भावैर्मुदितंजनमादिशत् १५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणिशाकुंतलोपाख्यानेअष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ ॥ संभवंभरतस्याहंचरितंचमहामतेः ॥ शकुंतलायाश्चोत्पत्तिंश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः १ दुष्यंतेनचवीरेणयथाप्राप्ताशकुंतला ॥ तंवैपुरुषसिंहस्यभगवन्विस्तरंत्वहम् २ श्रोतुमिच्छामितत्त्वज्ञसर्वमतिमतांवर ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ सकदाचिन्महाबाहुःप्रभूतबलवाहनः ३ वनंजगामगहनंहयनागशतैर्वृतः ॥ बलेनचतुरंगेणवृतःपरमवल्गुना ४ खड्गशक्तिधरैर्वीरैर्गैदामुसलपाणिभिः ॥ प्रासतोमरहस्तैश्चययौयोधशतैर्वृतः ५ सिंहनादैश्चयोधानांशंखटुदुभिनिःस्वनैः ॥ रथनेमिस्वनैश्चैवसनागवरद्वंद्वितैः ६ नानायुधधरैश्चापिनानावेषधरैस्तथा ॥ ज्येष्ठितस्वनमिश्रैश्चक्ष्वेडितास्फोटितस्वनैः ७ आसीत्किल किलाशब्दस्तस्मिन्गच्छतिपार्थिवे ॥ प्रासादवरशृंगस्थाःपरयानृपशोभया ८ ददृशुस्तंस्त्रियस्तत्रशूरमात्मयशस्करम् ॥ शक्रोपमममित्रघ्नपरवारणवारणम् ९ पश्यंतःस्त्रीगणास्तत्रवज्रपाणिंस्ममेनिरे ॥ अयंसपुरुषव्याघ्रोरणेवसुपराक्रमः १० यस्यबाहुबलंप्राप्यनभवंत्यसुहृद्गणाः ॥ इतिवाचोबुवंत्यस्ताःस्त्रियःप्रेम्णा नराधिपम् ११ तुष्टुवुःपुष्पवृष्टीश्चससृजुस्तस्यमूर्धनि ॥ तत्रतत्रचविप्रेद्रैःस्तूयमानःसंमततः १२ निर्ययौपरमप्रीत्यावनंसृगजिघांसया ॥ तंदेवराजप्रतिमंमतवारणधूर्गतम् १३ द्विजक्षत्रियविद्वद्भानिर्यातमनुजग्मिरे ॥ ददृशुर्वर्धमानास्तेआशीर्भिश्चजयेनच १४ सुदूरमनुजग्मुस्तंपौरजानपदास्तथा ॥ न्यवर्ततततः पश्चादनुज्ञातानृपेणह १५ सुपर्णप्रतिमेनाथरथेनवसुधाधिपः ॥ महीमापूरयामासघोषेणत्रिदिवंतथा १६ सगच्छन्ददशधीमांनंदनप्रतिमंवनम् ॥ बिल्वार्कखदिराकीर्णकपित्थधवसंकुलम् १७ विषमंपर्वतस्त्रस्तैरश्मभिश्चसमावृतम् ॥ निर्जलनिर्मनुष्यंचबहुयोजनमायतम् १८ मृगसिंहैर्वृतंघोरैरन्यैश्चापिवनेचरैः ॥ तद्वनंमनुजव्याघ्रःसमृत्यबलवाहनः १९ लोडयामासदुष्यंतःसूदयन्विधिवानृगान् ॥ बाणगोचरसंप्राप्तास्तत्रव्याघ्रगणान्वहन् २० पातयामासदुष्यंतोनिर्भिभेदचसायकैः ॥ दूरस्थान्सायकैःकांश्चिदभिनत्सनराधिपः २१ अभ्याशमागतांश्चान्यान्खड्गेननिरकृतत ॥ कांश्चिदेणान्समाजघ्नेशक्त्याशक्तिमतांवरः २२

संभवमिति १ । २ । ३ चतुरंगेणहस्त्यश्चरथपादातवता वल्गुरम्भं ४ । ५ । ६ । ७ । ८ परवारणवारणंशत्रुजानानिवारकंसिंहं ९ । १० । ११ । १२ भूर्गतंस्वकावहं १३ । १४ । १५ अथरथेनपौरपरावृत्यनंतरं १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

२३ । २४ । २५ औत्सुक्यात्तवैयर्थ्यात् २६ । २७ संसाध्यपाकादिनासंस्कृत्य २८ प्रकुट्यचूर्णीकृत्य गजावनगजाः २९ । ३० । ३१ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकोनसप्त गदामंडलतत्त्वज्ञश्चचारमितविक्रमः ॥ तोमरैरसिभिश्चापिगदामुसलकंपनैः २३ चचारसविनिघ्नैवैन्यांस्तत्रमृगद्विजान् ॥ राज्ञाचाहुतवीर्येणयोधैश्चसमरप्रियैः २४ लोडयमानंमहारण्यंतत्यजुःस्ममृमाधिपाः ॥ तत्रविदुतयूथानिहतयूथपतीनिच २५ मृगयूथान्यथौत्सुक्याच्छब्दंचकुस्ततस्ततः ॥ शुष्काश्चापि नदीर्गत्वाजलनैराशयकंशिताः २६ व्यायामक्लांतहृदयाःपतंतिस्मविचेतसः ॥ क्षुत्पिपासापरीताश्चश्रंताश्चपतिताभुवि २७ केचित्तत्रनरव्याघ्रैरभक्ष्यंतुभुक्षितैः ॥ केचिदग्निमथोत्पाद्यसंसाध्यचवनेचराः २८ भक्षयंतिस्ममांसानिप्रकुट्यविधिवत्तदा ॥ तत्रकेचिद्व्रजामताबलिनःशस्त्रविक्षताः २९ संकोच्याग्रकरान्भीताःप्राद्ववंतिस्मवेगिताः ॥ शकुन्मूत्रंसृजंतश्चक्षरंतःशोणितंबहु ३० वन्यागजवरास्तत्रममृदुर्मनुजान्वहन् ॥ तद्वनंबलमेधेनशरधारेणसंवृतम् ॥ व्यरोचतमृगाकीर्णराज्ञाहतमृगाधिपम् ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणिसंभवपर्वणि शाकुंतलोपाख्यानेएकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोमृगसहस्राणिहत्वासबलवाहनः ॥ राजामृगप्रसंगेनवनमन्यद्विवेशह १ एकएवोत्तमबलःक्षुत्पिपासाश्रमान्वितः ॥ सवनस्यांतमासाद्यमहच्छून्यंसमासदत् २ तच्चाप्यतीत्यनृपतिरुतमाश्रमसंयुतम् ॥ मनःप्रल्हादजननंददृष्टिर्कांतमतीवच ३ शीतमारुतसंयुक्तंजगामान्यन्महद्वनम् ॥ पुष्पितैःपादपैःकीर्णमतीवसुखशालम् ४ विपुलंमधुरारवैर्नादितंविहगैस्तथा ॥ पुंस्कोकिलनिनादैश्चमिह्रीकगणनादितम् ५ प्रवृद्धविटपैर्वृक्षैःसुखच्छायैःसमावृतम् ॥ षट्पदाधूर्णिततलं लक्ष्म्यापरमयायुतम् ६ नापुष्पःपादपःकश्चिन्नाफलोनापिकंठकी ॥ षट्पदैर्नाप्यपाकीर्णस्तस्मिन्वैकाननेऽभवत् ७ विहगैर्नादितंपुष्पैरलंकृतमतीवच ॥ सर्वर्तुकुसुमैर्वृक्षैःसुखच्छायैःसमावृतम् ८ मनोरमंमहेष्वासोविवेशवनमुत्तमम् ॥ मारुताकलितास्तत्रदुमाःकुसुमशाखिनः ९ पुष्पवृष्टिंविचित्रांतुव्यसृजंस्तेपुनःपुनः दिवस्पृशोऽथसंघुष्टाःपक्षिभिर्मधुरस्वनैः १० विरेजुःपादपास्तत्रविचित्रकुसुमांबराः ॥ तेषांतत्रप्रवालेषुपुष्पभारावनामिषु ११ रुवंतिरावान्मधुरान्षट्पदामधुलिप्सवः ॥ तत्रप्रदेशांश्चबहूंकुसुमोत्करमंडितान् १२ लतामृहपरिक्षिप्तान्मनसःप्रीतिवर्धनान् ॥ संपश्यन्सुमहातेजावभूवमुदितस्तदा १३ परस्पराश्लिष्टशखैःपादपैःकुसुमान्वितैः ॥ अशोभतवनंततुमहेंद्रध्वजसन्निभैः १४ सिद्धचारणसंघैश्चगंधर्वाप्सरणांगणैः ॥ सेवितंवनमत्यर्थंमत्तवानरकिन्नरम् १५ सुखःशीतःसुगंधीचपुष्परेणुवहोऽनिलः ॥ परिक्रामन्वनेष्टक्षानुपैतीवरिरंसया १६ एवंगुणसमायुक्तंददर्शसवनंनृपः ॥ नदीकच्छोद्भवंकांतमुच्छ्रितध्वजसन्निभम् १७ प्रेक्षमाणोव नंतनुसुप्रहृष्टविहंगमम् ॥ आश्रमप्रवरंरम्यंददर्शचमनोरमम् १८ नानावृक्षसमाकीर्णसंप्रज्वलितपावकम् ॥ तंतदाऽप्रतिमंश्रीमानाश्रमंप्रत्यपूजयत् १९

तितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ततइति १ शून्यंवृक्षादिरहितमूषरं २ । ३ । ४ । ५ लक्ष्म्याशोभया ६ नाप्यपाकीर्णःअनावृतो ७ । ८ कुसुमवच्छाखावतःकुसुमशाखिनः ९ । १० । ११ । १२ १३ महेंद्रपर्वतध्वजावध्वजाउच्चतरावृक्षास्तत्तुल्यैरिन्द्रध्वजवदत्युच्चैर्वा १४ । १५ रिरंसयारमयिदुमिच्छया १६ नदीकच्छोद्भवं कच्छःसजलोऽनूपप्रदेशः १७ । १८ । १९

२० महाकच्छैः महातुल्यैः बृहद्भिः पुष्टैः । अथकच्छैः स्यादनुपेतुल्यकच्छैः इति मेदिनी । मालिनीमभितोराश्रममध्येनैवमास्तिनीगच्छति न तु प्रातेन २१ । २२ अप्रतिरथः अप्रतिमः २३ । २४ । २५
२६ काश्यपस्य कश्यपगोत्रस्य कण्वस्य २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ विततेषु वैतानिकेषु इष्टिपशुसोमादिषु प्रवर्तमानेषु ३७ यज्ञविद्यायामंगभूतानि कल्पसूत्रादीनि
३८ भारुंडसामानि पूगयज्ञियसामानि च सान्नामवांतरभेदाः ३९ । ४० शब्दसंस्कारः यथास्थानकरणप्रयत्नमुच्चारणं । स्थानं तात्वादि । करणं जिह्वाग्रादि । प्रयत्नो घोषादिः ४१ यज्ञसंस्तरः इष्ट

यतिभिर्वालखिल्यैश्च वृत्तं मुनिगणान्वितम् ॥ अग्र्यगारैश्च बहुभिः पुष्पसंस्तरसंस्तुतम् २० महाकच्छैर्बृहद्भिश्च विभ्राजितमतीव च ॥ मालिनीमभितोराजन्नर्दापु
ण्यां सुखोदकाम् २१ नैकपक्षिगणाकीर्णां तपोवनमनोरमाम् ॥ तत्र व्यालमृगान्सौम्यान्पश्यन्प्रीतिमवापसः २२ तं चाप्रतिरथः श्रीमानाश्रमं प्रत्यपद्यत ॥ देव
लोकप्रतीकाशं सर्वतः सुमनोहरम् २३ नदीचाश्रमसंश्लिष्टां पुण्यतोयां ददर्श सः ॥ सर्वप्राणभृतां तत्र जननीमिव धिष्ठिताम् २४ सचक्रवाकपुलिनां पुष्पफेनप्रवाहि
नीम् ॥ सकिन्नरगणावासां वानरक्षीनिषेविताम् २५ पुण्यस्वाध्यायसंघुष्टां पुलिनैरुपशोभिताम् ॥ मत्तवारणशार्दूलभुजगेंद्रनिषेविताम् २६ तस्यास्तीरे भगवतः
काश्यपस्य महात्मनः ॥ आश्रमप्रवरं रम्यं महर्षिगणसेवितम् २७ नदीमाश्रमसंबद्धां दृष्ट्वाऽऽश्रमपदं तथा ॥ चकाराभिप्रवेशाय मत्तिसत्पतिस्तदा २८ अलंकृतं
द्वीपवत्यामालिन्यारम्यतीरया ॥ नरनारायणस्थानं गंगेवोपशोभितम् २९ मत्तर्वाहणसंघुष्टं प्रविवेश महद्वनम् ॥ तत्सचैत्ररथप्रख्यं समुपेत्य नरर्षभः ३० अती
वगुणसंपन्नमनिर्देश्य चर्वसा ॥ महर्षिकाश्यपं द्रष्टुमथ कण्वं तपोधनम् ३१ ध्वजिनीमश्वसंबाधां पदातिगजसंकुलाम् ॥ अवस्थाप्य वनद्वारिसेनामिदमुवाच सः ३२ मु
निर्विरजसं द्रष्टुं गमिष्यामि तपोधनम् ॥ काश्यपं स्थीयतामत्र यावदागमनं मम ३३ तद्वनं नंदनप्रख्यमासाद्य मनुजेश्वरः ॥ क्षुत्पिपासे जहौ राजा मुदं चावाप पुष्क
लाम् ३४ सामात्यो राजलिंगानि सोऽप्यनीय नराधिपः ॥ पुरोहितसहायश्च जगामाश्रममुत्तमम् ३५ दिदृक्षुस्तत्र तमृषितपोराशिं मथाव्ययम् ॥ ब्रह्मलोकप्र
तीकाशमाश्रमं सोऽभिवीक्ष्य ह ॥ षट्पदोद्गीतसंघुष्टं नानाद्विजगणायुतम् ३६ ऋचो बह्वचमुख्यैश्च प्रेर्यमाणः पदक्रमैः ॥ शुश्राव मनुजव्याघ्रो विततेष्विह कर्मसु
३७ यज्ञविद्यांगविद्विश्च जुर्विद्विश्च शोभितम् ॥ मधुरैः सामगीतैश्च ऋषिभिर्नियतव्रतैः ३८ भारुंडसामगीताभिरथर्वशिरसोद्गतैः ॥ यतात्मभिः सुनियतैः शु
शुभे सतदाऽऽश्रमः ३९ अथर्ववेदप्रवराः पूगयज्ञियसाममाः ॥ संहितामीरयंति स्म पदक्रमयुतां तुते ४० शब्दसंस्कारसंयुक्तैर्बुधैश्च अपरैर्द्विजैः ॥ नादितः स
बभौ श्रीमान् ब्रह्मलोकद्वारपरः ४१ यज्ञसंस्तरविद्विश्चक्रमशिक्षाविशारदैः ॥ न्यायतत्त्वात्मविज्ञानसंपन्नैर्वेदपारगैः ४२ नानावाक्यसमाहारसमवायविशा
रदैः ॥ विशेषकार्यविद्विश्च मोक्षधर्मपरायणैः ४३

काद्युपयानक्रमः न्यायतत्त्वयुक्तेर्मर्यादा । आत्मविज्ञानं स्वाध्या

भवः ४२ नानावाक्यानामेकशाखागतानां सामिधेयजतीत्यादिप्रयाजाद्यंगविधिपराणां प्रयोगविधिपराणां प्रयोगविधिनादर्शपौर्णमासाभ्यां यजेतेत्यादिना एकवाक्यत्वं समाहारः । भिन्नशाखास्थानां
गुणविधीनामेकस्यां शाखायामुपसंहारः समवायः तत्र विशारदैः विशेषकार्यमुपासनाब्रह्मलोकफला कर्मभ्यो विशिष्टत्वात्तस्याः मोक्षधर्मेति पृथगुपादानेन मोक्षस्य विशेषकार्यत्वं निरस्तं ४३

स्थापनं प्रथमं स्वासिद्धांतव्यवस्था । ततस्तत्र शंकाक्षेपः । तस्याः परिहारः सिद्धांतस्तैर्यापरमार्थज्ञतातांगतैः । शब्दो व्याकरणं । कालेति ज्योतिषं । शिक्षा कल्पावप्येतैरेवौपलक्षणीयौ ४४ द्रव्यं ग्रीत्या
दि । कर्मनिर्वापादि । गुणोऽष्टाकपालत्वादिः । कार्यफलस्वर्गादि । कारणयागादि । पक्षीति द्रव्यादीनां प्रकाशकं इषेत्वेत्यादिवाक्यं । पक्षिवानररुतमिवाव्यक्तार्थमत्रादिरूपतदर्थभिज्ञैः व्यासग्रंथोऽ
विस्तृतप्रबंधश्चेति शाखामाच्छिन्नं चीतितदपि ब्राह्मणादिस्तं सम्यगाश्रितैः न तु स्वकपोलकल्पितैः प्रकारैर्मन्त्रान् व्याचक्षत इत्यर्थः ४५ लोके एव आयतं तत्ते लोकायति काः तेषु लोकरंजनपरेषु मुख्यैः ४६ । ४७

स्थापनाक्षेपसिद्धांतपरमार्थज्ञतांगतैः ॥ शब्दच्छंदो निरुक्तज्ञैः कालज्ञानविशारदैः ४४ द्रव्यकर्मगुणज्ञैश्च कार्यकारणवेदिभिः ॥ पक्षिवानररुतज्ञैश्च व्यासग्रंथसमा
श्रितैः ४५ नानाशास्त्रेषु मुख्यैश्च शुश्रावस्वनमीरितम् ॥ लोकायतिकमुख्यैश्च समंतादनुनादितम् ४६ तत्र तत्र च विप्रेन्द्राभियतानसंशितव्रतान् ॥ जपहोमपरा
न्विप्रान् ददर्श परवीरहा ४७ आसनानि विचित्राणि रुचिराणि महीपतिः ॥ प्रयत्नोपहितानि स्मदृष्ट्वा विस्मयमागमत् ४८ देवतायतनानां च प्रेक्ष्य पूजांकृतां द्विजैः ॥
ब्रह्मलोकस्थमात्मानं मेने सत्पसतमः ४९ सकाश्यपतपोगुप्तमाश्रमप्रवरं शुभम् ॥ नाटप्यत्प्रेक्षमाणो वै तपोवनगुणैर्युतम् ५० सकाश्यपस्यायतनं महाव्रतैर्वृतं स
मंतादृषिभिस्तपोधनैः ॥ विवेश सामात्यपुरोहितोऽरिहा विविक्तमत्यर्थमनोहरं शुभम् ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणिसंभवपर्वणि शकुंतलोपाख्याने सप्तति
तमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो गच्छन् महाबाहुरेकोऽमात्यान् विसृज्य तान् ॥ नापश्यच्च अश्रमे तस्मिंस्तमृषिसंशितव्रतम् १ सोऽपश्यमा
नस्तमृषिं शून्यं दृष्ट्वा तथाऽऽश्रमम् ॥ उवाच कइहेत्युच्चैर्वनसन्नादयन्निव २ श्रुत्वाऽथ तस्य तं शब्दं कन्याश्रीरिव रूपिणी ॥ निश्चक्रामाश्रमात्तस्मात्तापसीविवेधारिणी ३
सा तं दृष्ट्वा राजानं दुष्यंतमसितेक्षणा ॥ स्वागतं तं इति क्षिप्रमुवाच प्रतिपूज्य च ४ आसनेनार्चयित्वा च पाद्येनार्घ्येण चैव हि ॥ पप्रच्छानामयं राजन्कुशलं च नराधि
पम् ५ यथावदर्थयित्वाऽथ पृष्ट्वा चानामयं तदा ॥ उवाच स्मयमानेव किं कार्यं क्रियतामिति ६ तामब्रवीत्ततो राजा कन्यामधुरभाषिणीम् ॥ दृष्ट्वा चैवानवद्यांगीयथा
वत्प्रतिपूजितः ७ आगतोऽहं महाभागमृषिकण्वमुपासितुम् ॥ कगतो भगवान्भद्रे तन्ममाचक्ष्वशोभने ८ ॥ शकुंतलोवाच ॥ गतः पितामे भगवान्फलान्याहर्तुमा
श्रमात् ॥ मुहूर्तं संप्रीक्षस्व द्रष्टास्येनमुपागतम् ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अपश्यमानस्तमृषितथा चोक्तस्तया च सः ॥ तां दृष्ट्वा च वरारोहां श्रीमतीं चारुहासिनीं
१० विभ्राजमानां वपुषा तपसा च दमेन च ॥ रूपयौवनसंपन्नामित्युवाच महीपतिः ११ कात्वं कस्यासि सुश्रोणि किमर्थं चागता वनम् ॥ एवं रूपगुणोपेता कुतस्त्वम
सिशोभने १२ दर्शनादेव हि शुभे त्वयामेऽपहतं मनः ॥ इच्छामि त्वामहं ज्ञातुं तन्ममाचक्ष्वशोभने १३

४८ । ४९ । ५० । ५१ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ अनामयमारोप्यं कुशलं राष्ट्रादिक्षेमं ५ । ६ । ७ । ८ दृष्ट्वा
सिद्धस्य ९ अपश्यमान इति तथा च स्वागतादिप्रकारेण विजने संलापरूपाभ्यां सतयामोहित इत्यर्थः १० । ११ । १२ दर्शनादेवेति शुभे कल्याणावहे एतेन स्वस्य तत्परिग्रहाधिकारोऽस्तीति दर्शितं तत्र प्र
माणं स्वचेतसः प्रवृत्तिरेव यथोक्तमभियुक्तैः । 'असंशयं क्षत्रपरिग्रहक्षमायुद्धार्थमस्यामभिलाषिमे मनः ॥ सतां हि संदेहपदेषु वस्तुप्रमाणमंतःकरणस्य वृत्तयः' इति १३

हसतीहसती १४ । १५ । १६ । १७ आगमोगुरुपदेः इदंमज्जमादिपुराणथाऽभूत्तथसुशुभ्रुत्तरेणान्वयः १८ अन्धकोदपत्तुद्वारा १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ मेअविघ्नमितिछेदः २५
 २६ । २७ । २८ । २९ । ३० बभारपोषितवान् मतंगस्त्रिशंकुः । व्यत्यतांगतः विवाहविघ्नदोषदर्शिनःपितुःकोपादितिशेषः ३१ आश्रममभ्येत्यतपस्तत्त्वेशेषः नद्याःक्रौशिक्याः ३२ । ३३ शरणं
 एवमुक्तातुसाकन्यातेनराज्ञातमाश्रमे ॥ उवाचहसतीवाक्यमिदं सुमधुराक्षरम् १४ कण्वस्याहंभगवतोदुष्यंतदुहितामता ॥ तपस्विनोदृष्टिमतोधर्मज्ञस्यमहा
 त्मनः १५ ॥ दुष्यंतउवाच ॥ ऊर्ध्वरेतामहाभागेभगवांल्लोकपूजितः ॥ चलेद्विदृताद्धर्मोपिनचलेस्संशितव्रतः १६ कथंत्वंतस्यदुहितासंभूतावरवर्णिनी ॥ सं
 शयोमेमहानत्रतन्मेछेतुमिहार्हसि १७ ॥ शकुंतलोवाच ॥ यथाऽयमागमोमह्यंयथाचेदमभूत्पुरा ॥ शृणुराजन्यथातत्त्वंयथाऽस्मिदुहितामुनेः १८ ऋषिःकाश्चि
 दिहागम्यममजन्माभ्यचोदयत् ॥ तस्मैप्रोवाचभगवान्यथातच्छृणुपार्थिव १९ ॥ कण्वउवाच ॥ तप्यमानःकिलपुराविश्वामित्रोमहतपः ॥ सुभृशंतापयामास
 शक्रंसुरगणेश्वरम् २० तपसादीप्तवीर्योऽयंस्थानान्मांश्चावयेदिति ॥ भीतःपुरंदरस्तस्मान्मेनकाभिदमब्रवीत् २१ गुणैरप्सरसां दिव्यैर्मेनकेत्वंविशिष्यसे ॥ श्रे
 योमेकुरुकल्याणियत्त्वांक्ष्यामितच्छृणु २२ असावादित्यसंकाशोविश्वामित्रोमहातपाः ॥ तप्यमानस्तपोधोरममकंपयतेमनः २३ मेनकेतवभारोऽयंविश्वामि
 त्रःसुमध्यमे ॥ शंसितात्मासुदुर्धर्षउग्रेतपसिर्वर्तते २४ समानं च्यावयेत्स्थानांतं वैगत्वाप्रलोभय ॥ चरतस्यतपोविघ्नंकुरुमेऽविघ्नमुत्तमम् २५ रूपयौवनमाधुर्यं
 चेष्टितस्मितभाषणैः ॥ लोभयित्वावरारोहेतपसस्तंनिवर्तय २६ ॥ मेनकोवाच ॥ महातेजाःसभगवांस्तथैवचमहातपाः ॥ कोपनश्चतथाह्येनंजानातिभगवान्
 पि २७ तेजसस्तपसश्चैवकोपस्यचमहात्मनः ॥ त्वमप्युद्विजसेयस्यनोद्विजेयमहंकथम् २८ महाभागंवसिष्ठयःपुत्रैरिष्टैर्व्ययोजयत् ॥ क्षत्रजातश्चयःपूर्वमभव
 द्ब्राह्मणोबलात् २९ शौचार्थंयोनर्दीचक्रेदुर्गमांबहुभिर्जलैः ॥ यांतांपुष्यतमालोकेकौशिकीतिविदुर्जनाः ३० बभारयत्रास्यपुराकालेदुर्गेमहात्मनः ॥ दारान्मतं
 गोधर्मात्पाराजर्षिर्व्याधतांगतः ३१ अतीतकालेदुर्भिक्षेअभ्येत्यपुनराश्रमम् ॥ मुनिःपारेतिनद्यावैनामचक्रेतदाप्रभुः ३२ मतंगयाजयांचक्रेयत्रप्रीतमनाःस्व
 यम् ॥ त्वंचसोमंभयाद्यस्यगतःपातुंसुरेश्वर ३३ चकारान्यंचलोकेवैकुण्ठेनक्षत्रसंपदा ॥ प्रतिश्रवणपूर्वाणिनक्षत्राणिचकारयः ॥ गुरुशापहतस्यापित्रिशंकोः
 शरणंददौ ३४ एतानियस्यकर्माणितस्याहंभृशमुद्विजे ॥ यथाऽसौनदहेत्कुद्वस्तथाज्ञापयमांविभो ३५ तेजसानिर्दहेल्लोकान्कंपयेद्वरणीपदा ॥ संक्षिपेच्चमहामे
 रूतूर्णमावर्तयेदिशः ३६ तादृशंतपसायुक्तंप्रदीतमिवपावकम् ॥ कथमस्मद्विधानारीजितेंद्रियमभिस्पृशेत् ३७ हुताशनमुखंदीप्तसूर्यचंद्राक्षितारकम् ॥ कालजि
 हंसुरश्रेष्ठकथमस्मद्विधास्पृशेत् ३८ यमश्चसोमश्चमहर्षयश्चसाध्याविश्वेवालखिल्याश्चसर्वे ॥ एतेपियस्योद्विजंतेप्रभावात्तस्मात्कस्मान्मादृशीनोद्विजेत् ३९
 त्राणं त्रिशंकोःत्रीणिपितुःकोपोवसिष्ठेनोर्वधोवृथागोमांसभक्षणंचेतिशंकुमिशंकुतुल्याविषाणानियस्यसत्रिशंकुस्तस्य । यथोक्तंहरिवंशेऽत्रिशंकुप्रतिवसिष्ठेन । 'पितुश्चपरिरोषेणगुरोर्दोषधीवधेनच ॥
 अप्रोक्षितोपयोगाच्चत्रिविधस्तेव्यतिक्रमः'इति ३४ तस्यतस्मात् ३५ आवर्तयेदेकीकुर्यात् ३६ । ३७ सूर्यचंद्रावेवाक्ष्योःसंबन्धिनीतारकेयस्य तावपिअभंगमात्रेणस्रष्टुंसमर्थइत्यर्थः ३८ । ३९

४० प्रक्रीडितायाःप्रकृष्टक्रीडितंयस्याः विवृणोत्वपसारयत् ४१ तस्मिन्कामबायुसाहाय्यकेहंद्रेणविहितेसंदिष्टेसति ४२ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥
 एवमुक्तइति सदागतिंवायुं १ । २ । ३ । ४ । ५ गृद्धांसक्तां विवृतामनाच्छादितां ६ भावंसंसर्गात्संदर्शनात्तस्यांमनश्चकार तदाहेतुभूतया ७ न्यमंत्रयतएहीत्याकारितवान् व्यहरतांविहारंचक्रतुः

त्वयैवमुक्ताचकथंसमीपमृषेर्नगच्छेयमहंसुरेंद्र ॥ रक्षांतुमेचितयदेवराजयथात्वदर्थरक्षिताऽहंचरेयम् ४० कामंतुमेमारुतस्तत्रवासःप्रक्रीडितायाविवृणोतुदेव ॥
 भवेच्चमेमन्मथस्तत्रकार्येसहायभूतस्तुतवप्रसादात् ४१ वनाच्चवायुःसुरभिःप्रवायात्तस्मिन्कालेतमृषिलोभयंत्याः ॥ तथेत्युक्त्वाविहितेचैवतस्मिन्स्ततोययौसाश्र
 मंकौशिकस्य ४२ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिसंभवपर्वणि शकुंतलोपाख्याने एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ कण्वउवाच ॥ एवमुक्तस्तयाशक्रः
 संदिदेशसदागतिं ॥ प्रातिष्ठतदाकालेमेनकावायुनासह १ अथापश्यद्वरारोहातपसादग्धकिल्बिषम् ॥ विश्वामित्रंतप्यमानंमेनकाभीरुराश्रमे २ अभिवाद्यत
 तःसातंप्राक्रीडद्विसन्निधौ ॥ अपोवाहचवासोऽस्यामारुतःशशिसन्निभम् ३ साऽगच्छत्त्वरिताभूमिंवासस्तदभिलिप्सती ॥ स्मयमानेवसत्रीडंमारुतंवरवर्णिनी
 ४ पश्यतस्तत्रतत्रप्रेरप्यग्निसमतेजसः ॥ विश्वामित्रस्ततस्तांतुविषमस्थामनिदिताम् ५ गृद्धांवासिसंभ्रांतमिनकांमुनिसत्तमः ॥ अनिर्देश्यवयोरूपामपश्य
 द्विदृतांतदा ६ तस्यारूपगुणान्दृष्ट्वास्तुविप्रर्षभस्तदा ॥ चकारभावंसंसर्गात्तयाकामवशंगतः ७ न्यमंत्रयतचाप्येनांसाचाप्यैच्छदनिदिता ॥ तौतत्रसुचिरंकाल
 मुभौव्यहरतांतदा ८ रममाणौयथाकामंयथैकदिवसंतथा ॥ जनयामाससमुनिर्मेनकायांशकुंतलाम् ९ प्रस्थेहिमवतोरम्येमालिनीमभितोनदीम् ॥ जातमुत्सृ
 ज्यतंगर्भमेनकामालिनीमनु १० कृतकार्याततस्तूर्णमगच्छच्छक्रसंसदम् ॥ तंनेविजनेगर्भसिंहव्याघ्रसमाकुले ११ दृष्ट्वाशयानंशकुनाःसमंतात्पर्यवारयन् ॥
 नेमाहिंस्युर्वनेवालांकव्यादामांसगृद्धिनः १२ पर्यरक्षंततांतत्रशकुंतामेनकात्मजाम् ॥ उपस्पृष्टुंगतश्चाहमपश्यंशयितामिमाम् १३ निर्जनेविपिनेरम्येशकुंतैःपरि
 वारिताम् ॥ आनयित्वाततश्चैनांदुहितृत्वेन्यवेशयम् १४ शरीरकृत्प्राणदातायस्यचान्नानिभुंजते ॥ क्रमेणैतेत्रयोऽप्युक्ताःपितरोधर्मशासने १५ निर्जनेतुवनेय
 स्माच्छकुंतैःपरिवारिता ॥ शकुंतलेतिनामास्याःकृतंचापिततोमया १६ एवंदुहितरंविद्धिममविप्रशकुंतलाम् ॥ शकुंतलाचपितरंमन्यतेमामनिदिता १७
 ॥ शकुंतलोवाच ॥ एतदाचष्टपृष्ठःसन्मजन्ममहर्षये ॥ सुतांकण्वस्यमामेवंविद्धित्वंमनुजाधिप १८ कण्वंहिपितरंमन्येपितरंस्वमजानती ॥ इतितेकथितंराज
 न्यथावृत्तंश्रुतंमया १९ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिसंभवपर्वणि शकुंतलोपाख्याने द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥

८ । ९ । १० । ११ । १२ उपस्पृष्टुमाद्विकंजककार्येकर्तुं १३ । १४ शरीरकृन्निषेक्ता । प्राणदाताऽभयप्रदः १५ निर्जनइति शकुंतैःपरिवारिताउपात्तेति । लाआदानेऽस्मात्कप्रत्य
 येऽशकुंतलेतिनामनिर्वचनं १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥

सुव्यक्तमिति गोत्रप्रवर्त्तकोऽपितपसाब्राह्मणोऽपिजातितःक्षत्रियएवविश्वामित्रइतिभावः । इतज्ज्ववातस्यब्राह्मणत्वमितिकल्प्यं १ । २ । ३ गांधर्वोवरवध्वोरैकमत्येनकृतः ४ फलाहारः फलान्याहर्तुंगतः ५ । ६ नस्त्रीस्वातंत्र्यमर्हतीतिन्यायविरोधमाशंक्याह आत्मनइति ७ पूर्वोक्तगांधर्वविवाहस्यकर्त्तव्यतांवक्तुंविवाहभेदानाह अष्टाविति ब्राह्मोऽलंकृत्यकन्यादानम् । तद्वदेवयज्ञांतेऽऋत्विजेदानंदेवः । सहोभोधर्मचरतामितिबुद्ध्यादानंप्राजापत्यः । वराहोमिथुनंशुल्कंगृहीत्वादानमार्षः । बहुधनंगृहीत्वादानमासुरः ८ गांधर्वोव्याख्यातः । सुप्तानांप्रभत्तानांवाऽपहरेत्संपेशाचः । इत्वाभिच्वाचशीर्षागिरुदतीरुदद्ग्रथोहरेत्सराक्षसः इत्येतेऽष्टौक्रमाभ्याख्याताः ९ । १० पंचानांब्राह्मादीनांत्रयोब्राह्मदैवप्राजापत्याधर्माः द्वावार्षासुरोक्त्याशुल्कग्रह

॥ दुष्यंत उवाच ॥ सुव्यक्तं राजपुत्री त्वं यथा कल्याणि भाषसे ॥ भार्या मे भवसुश्रोणि ब्रूहि किं करवाणि ते १ सुवर्णमालां वासांसि कुण्डले परिहाटके ॥ नानापत्तनजेशु भ्रेमणि
रत्ने च शोभने २ आहरामितवाद्याहं निष्कादीन्यजिनानि च ॥ सर्वराज्यं तवाद्यास्तु भार्या मे भवशोभने ३ गांधर्वेण च मां भीरुविवाहेनैहि सुंदरि ॥ विवाहानां हिरंभो
रुगांधर्वः श्रेष्ठ उच्यते ४ ॥ शकुंतलोवाच ॥ फलाहारो गतो राजन्पिता मे इत आश्रमात् ॥ सुहृत्संप्रतीक्षस्व समांतुभ्यं प्रदास्यति ५ ॥ दुष्यंत उवाच ॥ इच्छामि
त्वां वरारोहे भजमाना मनिंदिते ॥ त्वदर्थं मां स्थितं विद्वित्त्वद्गतं हि मनो मम ६ आत्मनो बंधुरात्मैव गतिरात्मैव चात्मनः ॥ आत्मनैवात्मनो दानं कर्तुमर्हसि धर्मतः ७
अष्टावैव समासेन विवाहा धर्मतः स्मृताः ॥ ब्राह्मोदैवस्तथैवार्षः प्रजापत्यस्तथाऽऽसुरः ८ गांधर्वो राक्षसश्चैव पैशाचश्चाष्टमः स्मृतः ॥ तेषां धर्म्या न्यथा पूर्वमनुस्वायं
भुवोऽब्रवीत् ९ प्रशस्तांश्चतुरः पूर्वान् ब्राह्मणस्योपधारय ॥ षडानुपूर्व्याक्षत्रस्य विद्विधर्म्या न निंदिते १० राज्ञां तुराक्षसोऽप्युक्तो विद्वद्रेष्व्वासुरः स्मृतः ॥ पंचा
नां तु त्रयो धर्म्या अधर्म्या द्वौ स्मृता विह ११ पैशाच आसुरश्चैव न कर्तव्यौ कदाचन ॥ अनेन विधिना कार्यो धर्मस्यैषा गतिः स्मृता १२ गांधर्वराक्षसौ क्षत्रे धर्म्यौ तौ मावि
शं किंथाः ॥ पृथग्वाय दिवामिश्रौ कर्तव्यौ नात्र संशयः १३ सात्वं मम सकामस्य सकामावरवर्णिनी ॥ गांधर्वेण विवाहेन भार्या भवितुमर्हसि १४ ॥ शकुंतलोवाच ॥
यदि धर्मपथस्त्वेष यदि चात्मा प्रभुर्मम ॥ प्रदाने पौरवश्चैष्ठशृणु मे समयं प्रभो १५ सत्यं मे प्रतिजानीहि यथा वक्ष्याम्यहं रहः ॥ मयि जायेत यः पुत्रः स भवेत्त्वदनंतरः १६ यु
वराजो महाराज सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ॥ यद्येतदेवं दुष्यंत अस्तु मे संगमस्त्वया १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमस्त्विति ताराजा प्रत्युवाचा विचारयन् ॥ अपि च त्वां
हि नेष्यामि नगरं स्वं शुचिस्मिते १८ यथा त्वमर्हा सुश्रोणि सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ॥ एवमुक्त्वा सराजर्षिस्तामनिंदितगामिनीम् १९ जग्राह विधिवत्पाणाबुवास च तया
सह ॥ विश्वास्य चैनां स प्रायाद्ब्रवीच्च पुनः पुनः २०

णादधर्म्यौ ११ तयोरप्यासुरःपैशाचवदत्यंतहेयइत्याह पैशाचइति १२ परिशेषाद्रांधर्वराक्षसौक्षत्रियस्यधर्म्यावित्याह गांधर्वेति मिश्रौरुक्मिणोविवाहे १३ । १४ । १५ । १६
१७ । १८ । १९ उवाससंगंकृतवान् । अत्राधिको 'मूकाश्चैवकिराताश्चकुब्जवामनकैःसह । सहिताकंचुकिवैर्वाहिनीसूतमागधैः'इतिश्लोकःपठ्यते तस्यार्थः मूकाःअंतःपुररक्षणयोग्याहित
मितभाषिणः किराताश्चामरवाहिन्यःस्त्रियः । 'किरतोम्लेच्छभेदेस्याद्भूनिर्बेऽल्पतनावापि ॥ स्त्रियांचामरवाहिन्यांकुट्टनीदुर्गयोरपि'इतिमेदिनी । कुब्जवामनकाःचंदनपुष्पोदकादिकराश्चेष्ट्यश्चेष्टाश्च
कंचुकिनःअंतःपुराध्यक्षाः'कंचुक्यंतःपुराध्यक्षे'इतिमेदिनी वाहिनीमेष्याइतिशेषः २०

तथावाहिन्या २१ २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ परंशु । चक्रसैन्य । 'चक्रःकोकेपुमान्स्त्रीब्रजेसैन्यरथांगयोः' इति मेदिनी । इदमेवचक्रवर्तिशब्दप्रवृ
प्रेषयिष्येतवार्थायवाहिनीचतुरंगिणीम् ॥ तथात्वाऽऽनायायिष्यामिनिवासंस्वशुचिस्मिते २१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इतितस्याःप्रतिश्रुत्यसन्नृपोजनमेजय ॥
मनसाचिंतयन्प्रायात्काश्यपंप्रतिपार्थिवः २२ भगवांस्तपसायुक्तःश्रुत्वाकिमुकारिष्यति ॥ एवंसचितयन्नेवप्रविवेशस्वकंपुरम् २३ मुहूर्तयातेतस्मिस्तुकण्वो
ऽप्याश्रममागतम् ॥ शकुंतलाचपितरंरहियानोपजगामतम् २४ विज्ञायाथचतांकण्वोदिव्यज्ञानोमहातपाः ॥ उवाचभगवान्प्रीतःपश्यन्दिव्येनचक्षुषा २५
त्वयाऽद्यभद्रेरहसिमामनादृत्ययःकृतः ॥ पुंसासहसमायोगेनसधर्मोपघातकः २६ क्षत्रियस्यहिगांधर्वोविवाहःश्रेष्ठउच्यते ॥ सकामायाःसकामेननिर्मत्रोरह
सिस्मृतः २७ धर्मात्माचमहात्माचदुष्यंतःपुरुषोत्तमः ॥ अभ्यगच्छःपतियत्त्वंभजमानंशकुंतले २८ महात्माजनितालोकेपुत्रस्तवमहाबलः ॥ यइमांसाग
रापांगीकृत्त्रांभोक्ष्यतिमेदिनीम् २९ परंचाभिप्रयातस्यचक्रंतस्यमहात्मनः ॥ भविष्यत्यप्रतिहतंसततंचक्रवर्तिनः ३० ततःप्रक्षाल्यपादौसाविश्रांतंमुनिम
ब्रवीत् ॥ विनिधायततोभारंसन्निधायफलानिच ३१ ॥ शकुंतलोवाच ॥ मयापतिवृत्तोराराजादुष्यंतःपुरुषोत्तमः ॥ तस्मैससाचिवायत्वंप्रसादंकर्तुमर्हसि ३२
॥ कण्वउवाच ॥ प्रसन्नएवतस्याहंत्वत्कृतेवरवर्णिनि ॥ गृहाणचवरंमत्तस्त्वंशुभेयदभीप्सितम् ३३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोधर्मिष्ठतांवरेराज्याच्चास्वलनंतथा ॥
शकुंतलापौरवाणांदुष्यंतहितकाम्यया ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणिशकुंतलोपाख्यानेत्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
प्रतिज्ञायतुदुष्यंतेप्रतियातेशकुंतलाम् ॥ गर्भसुषाववामोरुःकुमारममितौजसम् १ त्रिषुवर्षेषुपूर्णेषुदीप्तानलसमद्युतिम् ॥ रूपौदार्यगुणोपेतंदौष्यंति
जनमेजय २ जातकर्मादिसंस्कारंकण्वःपुण्यकृतांवरः ॥ विधिवत्कारयामासवर्धमानस्यधीमतः ३ दंतैःशुक्लैःशिखरिभिःसिंहसंहननोमहान् ॥ चक्रांकितकरःश्री
मान्महामूर्धामहाबलः ४ कुमारोदेवगर्भाभिःसतत्राशुव्यवर्धत ॥ षड्वर्षएवबालःसकण्वाश्रमपदंप्रति ५ सिंहव्याघ्रान्वराहांश्वमहिषांश्वगजांस्तथा ॥ बबंघ
वृक्षेबलवानाश्रमस्यसमीपतः ६ आरोहन्दमयंश्वैवक्रीडंश्चपरिधावति ॥ ततोऽऽस्यनामचकुस्तेकण्वाश्रमनिवासिनः ७ अस्त्वयंसर्वदमनःसर्वाहिदमयत्यसौ ॥
ससर्वदमनोनामकुमारःसमपद्यत ८ विक्रमेणौजसाचैवबलेनचसमन्वितः ॥ तंकुमारमृषिर्दृष्ट्वाकर्मचास्यातिमानुषम् ९ समयोयौवराज्यायेत्यब्रवीच्चशकुंतलाम् ॥
तस्यतद्वलमाज्ञायकण्वःशिष्यानुवाचह १० शकुंतलामिमांशीघ्रंसहपुत्रामितोगृहात् ॥ भर्तुःप्रापयतागारंसर्वलक्षणपूजिताम् ११ नारीणांचिरवासोहिबांधवे
पुनरोचते ॥ कीर्तिचारित्रधर्मग्रस्तस्मान्नयतमाचिरम् १२ तथेत्युक्त्वातुतेसर्वेप्रातिष्ठंतमहौजसः ॥ शकुंतलांपुरस्कृत्यसपुत्रांगजसाह्वयम् १३

तिनिमित्तम् ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इतिआदिपूर्वाणि नीलकण्ठीये भारतभाषदीपे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ छ ॥ प्रतिज्ञायेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ विक्रमःपराभिभवसामर्थ्यं ओजःक्रांतिः । बलंकाशीरम् ९ । १० । ११ नरोच्चेनशोभते । चारित्रंशीलं धर्मःपातिव्रत्यम् १२ । १३

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ धर्मार्थकामसंबंध । 'धर्मैवाथैवकामेचनातिचरितव्यात्वयेयं नातिचरामि' इति विवाहमंत्रप्रकाशितं वैवाहिकसंबंध २० । २१ । २२ । २३ । २४
२५ साक्ष्येण साक्षिधर्मणो दासीन्यबोधरूपेण २६ । २७ हृच्छयमंतर्पामिणं मुनिनारायणं २८ । २९ । ३० निर्यातयति परिहरति दुष्कृतं पापं ३१ वियातयति विशेषेण यातनापीडां

गृहीत्वाऽमरगर्भाभं पुत्रं कमललोचनम् ॥ आजगाम ततः सुभ्रूदुष्यंतं विदिताद्वनात् १४ अभिसृत्य च राजानं विदिता च प्रवेशिता ॥ सह ते नैव पुत्रेण बालार्कसमतेजसा
१५ निवेदयित्वा ते सर्वे आश्रमं पुनरागताः ॥ पूजयित्वा यथान्यायमब्रवीच्चक्षुःकुंतला १६ अयं पुत्रस्त्वयाराज न्यौ वराज्येऽभिषिच्यताम् ॥ त्वया ह्ययं सुतो राजन्मय्यु
त्यन्नः सुरोपमः ॥ यथा समयमेतस्मिन्वर्तस्व पुरुषोत्तम १७ यथा मत्संगमे पूर्वयः कृतः समयस्तथा ॥ तं स्मरस्व महाभाग कण्वाश्रमपदं प्रति १८ सोऽथ शुश्रूषे तद्वा
क्यंत स्याराजा स्मरन्नपि ॥ अब्रवीन्नस्मरामीति कस्य त्वंदुष्टतापसि १९ धर्मकामार्थसंबंधं न स्मरामित्वया सह ॥ गच्छ वातिष्ठवाक्यमयं द्वापीच्छसितत्कुरु २० सैव
सुक्ता वरारोहा व्रीडिते वत पस्विनी ॥ निःसंज्ञैव च दुःस्वेन तस्थौ स्थूणे वनिश्चला २१ संरंभामर्षताम्राक्षी स्फुरमाणौष्ठसंपुटा ॥ कटाक्षैर्निर्दहंती वतिर्यग्राजानमैक्षत
२२ आकारं गूहमाना च मन्युना च समीरिता ॥ तपसा संभृतं ते जोधारयामास वैतदा २३ सामुहूर्तमिव ध्यात्वा दुःखामर्षसमन्विता ॥ भर्तारमभिसंप्रेक्ष्य रुद्धा वचन
मब्रवीत् २४ जानन्नपि महाराज कस्मादेवं प्रभाषसे ॥ न जानामीति निःशंक्यथाऽन्यः प्राकृतो जनः २५ अत्र ते हृदयं वेदसत्यस्यैवानृतस्य च ॥ कल्याणं वद साक्ष्येण
माऽऽत्मानमवमन्यथाः २६ योऽन्यथा संतमात्मानमन्यथा प्रतिपद्यते ॥ किं तेन न कृतं पापं चोरेणात्मापहारिणा २७ एकोऽहमस्मीति च मन्यसे त्वं न हृच्छयं वे
त्सि मुनिपुराणम् ॥ यो वेदिता कर्मणः पापकस्य तस्यांति के त्वं वृजिनं करोषि २८ मन्यते पापकं कृत्वान कश्चिद्वेत्ति मामिति ॥ विदंति चैनं देवाश्च यश्चैवांतरपूरुषः २९
आदित्यचंद्रावनिलानलौ च द्यौर्भूमिरापो हृदयं यमश्च ॥ अहश्चरात्रिश्च उभे च संध्ये धर्मश्च जानाति नरस्य वृत्तम् ३० यमो वै स्वतस्तस्य निर्यातयति दुष्कृतम् ॥ ह
दि स्थितः कर्मसाक्षी क्षेत्रज्ञो यस्य तुष्यति ३१ न तु तुष्यति यस्यैष पुरुषस्य दुरात्मनः ॥ तं यमः पापकर्माणं वियातयति दुष्कृतम् ३२ यो वमन्यात्मानात्मानमन्यथा प्र
तिपद्यते ॥ न तस्य देवाः श्रेयांसो यस्यात्माऽपि न कारणम् ३३ स्वयं प्राप्तेति मा भवेत्माऽवमंस्थाः पतिव्रताम् ॥ अर्चाहीनार्चयसि मां स्वयं भार्यामुपस्थिताम् ३४ किमर्थं मां प्रा
कृतवदुपप्रेक्षसि संसदि ॥ न खल्वहमिदं शून्यैरौमिकि न गृणोषि मे ३५ यदि मे याचमाना यावचनं न करिष्यसि ॥ दुष्यंतशतधा मूर्धा ततस्तेऽद्य स्फुटिष्यति ३६ भार्यापतिः
संप्रविश्य स यस्माज्जायते पुनः ॥ जायायास्तद्विजाया त्वं पौराणाः कवयो विदुः ३७ यदा गमवतः पुंसस्तदपत्यं प्रजायते ॥ तत्तारयति संतत्या पूर्वमेतान्पितामहान् ३८

करोति दुष्कृतं दुष्कृतमस्यतं ३२ नकारणं श्रेयसे इत्यर्थः ३३ । ३४ । ३५ । ३६ पौराणाः कवयो वैदिकास्तज्जायाजायाभवतियदस्यां जायते पुनरित्यादि मंत्रविदः ३७ आगमव
हो वेदोक्तमथादिकर्मविदो यत्तदमितप्रभावमपत्यं जायते तत्सास्यति ३८

पुत्राग्र इत्यतः परं 'पौत्रेण लोकान् जयते पौत्रेणानंत्यमश्नुते ॥ अथ पौत्रस्य पुत्रेण मोदंते प्रपितामहाः' इति पठंति तत्र पुत्रेण नरकादुद्धृतः पौत्रेण स्वर्गं नीयते प्रपौत्रेण ततोऽप्युपरि नीयते । पुत्रेणैव स्वर्गं नीतः
पौत्रेण ब्रह्मलोके प्रापित आनंत्यमोक्षं लभते तेनासौ प्रपौत्रमपेक्षत इत्यर्थः ३९ । ४० । ४१ । ४२ पितरः पितृवद्विषयः मातरो मातृवदुःखदंश्यः ४३ । ४४ विषमेषु नरकेष्वेक एव पततीति तत्र

पुत्राग्रो नरकाद्यस्मात्पितरं त्रायते सुतः ॥ तस्मात्पुत्र इति प्रोक्तः स्वयमेव स्वयं भुवा ३९ सा भार्या या गृहे दक्षा सा भार्या या प्रजावती ॥ सा भार्या या पतिप्राणा सा भार्या या
पतिव्रता ४० अर्धं भार्यामनुष्यस्य भार्या श्रेष्ठतमः सखा ॥ भार्या मूलं त्रिवर्गस्य भार्या मूलं तारिष्यतः ४१ भार्या वंतः क्रिया वंतः स भार्या गृहमोघिनः ॥ भार्या वंतः प्रमो
दंते भार्या वंतः श्रियाऽन्विताः ४२ सखायः प्रविविक्तेषु भवंत्येताः प्रियंवदाः ॥ पितरो धर्मकार्येषु भवंत्येतस्य मातरः ४३ कांतारेष्वपि विश्रामो जनस्याध्यनिकस्य वै ॥
यः सदारः स विश्वास्यस्तस्मादाराः परागतिः ४४ संसरंतमपि प्रेतं विषमेष्वेकपातिनम् ॥ भार्यैवान्वेति भर्तारं सततं या पतिव्रता ४५ प्रथमं संस्थिता भार्या पतिप्रेत्य प्र
तीक्षते ॥ पूर्वमृतं च भर्तारं पश्चात्साध्यनुगच्छति ४६ एतस्मात्कारणाद्वा जन्पाणिग्रहणमिष्यते ॥ यदा प्रोतिपतिर्भार्यामिह लोके परत्र च ४७ आत्मात्मनैव ज
नितः पुत्र इत्युच्यते बुधैः ॥ तस्माद्भार्या नरः पश्येन्मातृवत्पुत्रमातरम् ४८ भार्या यां जनितं पुत्रमादर्शं विवचाननम् ॥ लहादंते जनिता प्रेक्ष्य स्वर्गं प्राप्येव पुण्यकृत
४९ दत्तमाना मनोदुःखैर्व्याधिभिश्चातुरानराः ॥ लहादंते स्वेष्टदारेषु धर्माः सलिलेष्विव ५० सुसंरब्धोऽपिरामाणां न कुर्यादप्रियं नरः ॥ रतिप्रीतिं च धर्मं च ता
स्वायत्तमेव क्षयहि ५१ आत्मनो जन्मनः क्षेत्रं पुण्यं रामाः सनातनम् ॥ ऋषीणामपिकाशक्तिः स्रष्टुं रामा मृते प्रजाम् ५२ प्रतिपद्यदा सूनुर्धरणीरेणुं गठितः ॥ पितु
राश्लिष्यतेऽगानि किमस्त्यभ्यधिकंततः ५३ सत्वं स्वयमभिप्रातं साभिलाषमिमं सुतम् ॥ प्रेक्षमाणं कटाक्षेण किमर्थमवमन्यसे ५४ अंडानि विभ्रति स्वानि न भिंदति
पिपीलिकाः ॥ न भरेथाः कथं नु त्वं धर्मज्ञः सन्स्वमात्मजम् ५५ न वा ससां न रामाणां नापां स्पर्शस्तथा विधः ॥ शिशोरा लिङ्ग्यमानस्य स्पर्शः सूनोर्यथा सुखः ५६ ब्राह्म
णो द्विपदां श्रेष्ठो गौर्वरिष्ठा चतुष्पदाम् ॥ गुरुर्गरीयसां श्रेष्ठः पुत्रः स्पर्शवतां वरः ५७ स्पृशतु त्वां समाश्लिष्य पुत्रोऽयं प्रियदर्शनः ॥ पुत्रस्पर्शात्सुखतरः स्पर्शो लोके नावि
द्यते ५८ त्रिषु वर्षेषु पूर्णेषु प्रजाताऽहमर्दिम ॥ इमं कुमारं राजेंद्र तव शोकविनाशनम् ५९ आहर्ता वाजिमेधस्य शतसंख्यस्य पौरव ॥ इति वागंतरिक्षे मां सूतकेऽ
भ्यवदत्पुरा ६० ननु नामां कमारोप्यस्नेहाद्वा मांतरंगताः ॥ मूर्ध्नि पुत्रानुपाधाय प्रतिनंदंति मनवाः ६१ वेदेष्वपि वदंती मंत्रग्रामं द्विजातयः ॥ जातकर्मणि पुत्राणां
तवापि विदितं तथा ६२ अंगादंगात्संभवसि हृदयादधिजायसे ॥ आत्मा वै पुत्रनामासि स जीवशरदः शतम् ६३ जीवितं त्वदधीनं मे संतानमपि चाक्षयम् ॥ तस्मा
त्त्वं जीवमेव पुत्रसुखी शरदां शतम् ६४

कपातिनमप्यनुगमनं करोति भर्तारं नरकादुद्धर्तुं । यथोक्तं । 'व्यालग्राही यथा व्यालं ब्रह्मादुद्धरते बिलात् ॥ नरकस्थं पतितं दत्तपतिप्राणानुगासती' इति ४५ । ४६ । ४७ मातृवज्जन्मभूमिवत् ४८ । ४९ । ५०
सुसंरब्धोऽप्यतिक्रुद्धोपि रामाणां रम्यस्त्रीणां ५१ । ५२ प्रतिपद्यप्रत्येत्य ५३ । ५४ । ५५ शिशोरजातदंतस्य सूनोः ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ मंत्रग्राममेव पठति अंगादिति शरदो वर्षाणि ६३ । ६४

त्मानमात्मानं द्वितीयं प्रति विवेकवत्तत्त्वमिदं प्रत्यक्षं भवति ६५ एकः सन्पुत्रे जाते योर्मन्त्रिणा कृतो द्वैतः ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ सप्तमिह अजीमवत्प्रमाप्रतिशेषः ६९ अवकीर्षाऽधस्त्यक्ता अ
सती अपत्यस्नेहहीना ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ तव पितरौ नीचौ उच्चैर्बलं त्वमेव भाषसहस्राहं भ्यां सवेति ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० परोक्षमविश्वसनीयं ८१ ॥ ८२ ॥ ८३

त्वदंगेभ्यः प्रसूतोऽयं पुरुषात्पुरुषोऽपरः ॥ सरसीवामलेत्मानं द्वितीयं पश्य वै सुतम् ६५ यथा ह्याहवनीयोऽग्निर्गार्हपत्यात्प्रणीयते ॥ तथा ततः प्रसूतोऽयं त्वमेकः सन्
द्विधा कृतः ६६ मृगावकृष्टेन पुरामृगयां परिधावता ॥ अहमासादिताराजन्कुमारी पितुराश्रमे ६७ उर्वशी पूर्वचित्तिश्च सहजं न्याच मे नका ॥ विश्वाची च घृताची
च षडेवाप्सरसां वराः ६८ तासां सामेन कानामब्रह्मयोनिर्वाप्सराः ॥ दिवः संप्राप्य जगतीं विश्वामित्रादजीजन्तव ६९ सामाहिमवतः प्रस्थे सुपुत्रे मे नकाऽप्सराः ॥
अवकीर्य च मायाता परात्मजमिवासती ७० किं नु कर्माशुभं पूर्वकृतं त्वन्यजन्मनि ॥ यदहं बांधवैस्त्यक्ता बाल्ये संप्रति च त्वया ७१ कामं त्वया परित्यक्ता गमिष्यामि
स्वमाश्रमम् ॥ इमं तु बालं संत्यक्तुं नार्हस्यात्मजमात्मनः ७२ ॥ दुष्यंत उवाच ॥ न पुत्रमभिजानामित्वयि जातं शकुंतले ॥ असत्यवचनानार्यः कस्ते श्रद्धास्यते व
चः ७३ मेनकानिरनुक्रोशाबंधकीजननी तव ॥ ययाहिमवतः पृष्ठे निर्माल्यमिव चोज्झिता ७४ सचापिनिरनुक्रोशः क्षत्रयोनिः पिता तव ॥ विश्वामित्रो ब्राह्मणत्वे
लुब्धः कामवशंगतः ७५ मेनकाऽप्सरसां श्रेष्ठामहर्षिणां पिता च ते ॥ तयो रपत्यं कस्मात्त्वं पुंश्चलं विप्रभाषसे ७६ अथ देवमिदं वाक्यं कथयंती न लज्जसे ॥ विशेषतो म
त्सकाशे दुष्टतापसि गम्यताम् ७७ कमहर्षिः स चैवाग्र्यः साऽप्सरा कच मे नका ॥ कच त्वमेवं कृपया तापसी विषघारिणी ७८ अतिकायश्च ते पुत्रो बालोऽतिबलवानयम् ॥
कथमल्पेन कालेन शालस्तं भवोद्गतः ७९ सुनिरुष्टा च ते योनिः पुंश्चलं विप्रभाषसे ॥ यदृच्छा का मया जातं त्वेन कथा ह्यसि ८० सर्वमेतत्परोक्षं मे यत्त्वं वदसि ताप
सि ॥ नाहं त्वामभिजानामि यथेष्टं गम्यतां त्वया ८१ ॥ शकुंतलो वाच ॥ राजन् सर्वपमात्राणि परच्छिद्राणि पश्यसि ॥ आत्मनो बिल्वमात्राणि पश्यन्नापि न पश्यसि
८२ मेनका त्रिदशेष्वेव त्रिदशाश्चानुमेनकाम् ॥ ममैवोद्विच्यते जन्म दुष्यंत तव जन्मनः ८३ क्षितावदसि राजेन्द्र अंतरिक्षे च राम्यहम् ॥ आवयो रंतरं पश्य मे रुसर्षप
योरिव ८४ महेंद्रस्य कुबेरस्य यमस्य वरुणस्य च ॥ भवनान्यनुसंधामि प्रभावं पश्य मे नृप ८५ सत्यश्चापि प्रवादोऽयं यं प्रवक्ष्यामि तेऽनघ ॥ निदर्शनार्थं न द्वेषाच्छु
त्वा तं क्षंतुमर्हसि ८६ विरूपो यावदादर्शनात्मनः पश्यते सुखम् ॥ मन्यते तावदात्मानमन्येभ्यो रूपवत्तरम् ८७ यदा स्वमुखमादर्शं विवृणोति सोऽभिधीक्षते ॥ तदांतरं
विजानीते आत्मानं चेतरे जने ८८ अतीव रूपसंपन्नो न कंचिदवमन्यते ॥ अतीव जल्पन् दुर्वाचो भवतीह विहेठकः ८९ मुखो हि जल्पतां पुंसां श्रुत्वा वाचः शुभाशुभाः ॥
अशुभं वाक्यमादत्ते पुरीषमिव सूकरः ९० प्राज्ञस्तु जल्पतां पुंसां श्रुत्वा वाचः शुभाशुभाः ॥ गुणवद्वाक्यमादत्ते हंसश्चीरमिवांभसः ९१ अन्यान्परिवदन्साधुर्यथा हि
परितप्यते ॥ तथा परिवदन्नन्यांस्तुष्टो भवति दुर्जनः ९२ अभिवाद्य यथा वृद्धान्संतो मच्छंति निर्धृतिम् ॥ एवं सज्जनमाकुश्यमूर्खो भवति निर्धृतः ९३

८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ विहेठको निर्दकः परोपतापको वा हेमनिबन्धनायां ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ निर्धृतः मूलीः ९३

यत्र विषये परैः सद्भिर्वाच्यानिद्याः संतो दुरात्मानः परासाधूनि दानाहुः ९४ ॥ ९५ अनास्तिकः आस्तिकाश्चिन्नः ९६ इह श्रियं प्रति लोकाननुव्र ९७ ॥ ९८ स्वपत्नी प्रभवानन्यासु चोत्पन्नांश्चतुर्विधानेवं
पंचपुत्रान्प्रचक्षते कृताव उपनयनादिना संस्कृतान् ९९ ॥ १०० आत्मानं पालयन् पालनहेतोः १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ समयोगियमः संगतं सख्यं ६ ॥ ७ अत्र १ ॥ अतोऽपि गर्दभीक्षीरात्पत्यः पात्यति

सुखं जीवंत्यदोषज्ञा मूर्खादोषानुदर्शिनः ॥ यत्र वाच्याः परैः संतः परानाहुस्तथा विधान् ९४ अतो हास्यतरं लोके किंचिदन्यत्र विद्यते ॥ यत्र दुर्जनमित्याह दुर्जनः सज्जनं
स्वयम् ९५ सत्यधर्मच्युतात्पुंसः कुद्धादाशी विषादिव ॥ अनास्तिकोऽप्युद्विजते जनः किंपुनरास्तिकः ९६ स्वयमुत्पाद्य वै पुत्रं सदृशं यो न मन्यते ॥ तस्य देवाः श्रियं
घ्नंति न च लोकानुपाश्रुते ९७ कुलवंशप्रतिष्ठां हि पितरः पुत्रमब्रुवन् ॥ उत्तमं सर्वधर्माणां तस्मात्पुत्रं न संत्यजेत् ९८ स्वपत्नी प्रभवान्पंचलब्धान् क्रीतान् विवर्धितान् ॥
कृतानन्यासु चोत्पन्नान् पुत्रान्वैमनुरब्रवीत् ९९ धर्मकीर्त्या वहानृणां मनसः प्रीतिवर्धनाः ॥ त्रायं ते न रकाज्जाताः पुत्रा धर्मप्लवाः पितॄन् १०० सत्वं नृपतिशार्दूलपु
त्रं न त्यक्तुमर्हसि ॥ आत्मानं सत्यधर्मो च पालयन् पृथिवीपते ॥ नरेन्द्रसिंहकपटं न वोढुं त्वमिहार्हसि १ वरंकूपशताद्वापी वरं वापी शतात्क्रतुः ॥ वरं क्रतुशतात्पुत्रः सत्यं
पुत्रशताद्वरम् २ अश्वमेधसहस्रं च सत्यं च तुलया घृतम् ॥ अश्वमेधसहस्राद्धिस्त्यमेव विशिष्यते ३ सर्ववेदाधिगमनं सर्वतीर्थावगाहनम् ॥ सत्यं च वचनं राजन् समं
वास्यान्नवासमम् ४ नास्ति सत्यसमो धर्मो न सत्याद्विद्यते परम् ॥ न हि तीव्रतरं किंचिद्वृत्तादिह विद्यते ५ राजन् सत्यं परं ब्रह्म सत्यं च समयः परः ॥ मात्याक्षीः समयं
राजन् सत्यं संगतमस्तुते ६ अमृतं चेत्प्रसंगं स्ते श्रद्धासिनचेत्स्वयम् ॥ आत्मना हंत गच्छामित्यादेशेनास्ति संगतम् ७ त्वामृतेऽपि हि दुष्यंत शैलराजा वतंसकाम् ॥
चतुरंतामिमामुर्वीपुत्रो मे पालयिष्यति ८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतावदुक्त्वा राजानं प्रातिष्ठत शकुंतला ॥ अथांतरिक्षा दुष्यंतं वागुवाचा शरीरिणी ९ ऋत्विक्
पुरोहिताचायमैत्रिभिश्च वृतं तदा ॥ भस्त्रामातापितुः पुत्रो येन जातः स एव सः ११० भरस्वपुत्रं दुष्यंतं मावमंस्थाः शकुंतलाम् ॥ रेतोधाः पुत्र उन्नयति नरदेवयम
क्षयात् ११ त्वंचास्यधाता गर्भस्य सत्यमाह शकुंतला ॥ जाया जनयते पुत्रमात्मनोऽगं द्विधा कृतम् १२ तस्माद्भस्वदुष्यंतं पुत्रं शकुंतलं नृप ॥ अभूतिरेषायत्यक्ता
जीवे जीवंतमात्मजम् १३ शकुंतलं महात्मानं दौष्यंति भरपौरव ॥ भर्तव्योऽयं त्वया यस्मादस्माकं वचनादपि १४ तस्माद्भवत्वयं नामाभरतो नाम ते सुतः ॥ तच्छु
त्वा पौरवो राजा व्याहृतं त्रिदिवौकसाम् १५ पुरोहितममात्यांश्च संप्रहृष्टोऽब्रवीदिदम् ॥ शृण्वंस्तेतद्भवंतोऽस्य देवदूतस्य भाषितम् १६ अहं चाप्येवमेवैनं जा
नामि स्वयमात्मजम् ॥ यदहं वचनादेव गृहीयामि स्वमात्मजम् ११७

मे सुतः इति क्वचित्पठ्यते । तस्यायं भावः गर्दभीक्षीरवत्त्वया दत्तमपि राज्यं परित्यज्य स्वभुजबलेनैव मत्पुत्रो राज्यं कल्पिष्यतीति । त्वामिति चतुरंतां चतुःसमुद्रांतां ८ ॥ ९ भस्त्राचर्मकोशस्तत्र निहितं बी
जं यथा तदीयं न भवति एवं माताऽपि भस्त्रेव येन हेतुना यो जातः स एव सः कार्यस्य कारणान्यत्वात् ११० भरस्वधारयस्व पोषयस्व वा रेतोधाः रेतः सेक्तायः स एव पुत्रः पितुरनन्य एवेत्यर्थः उन्नयत्यूर्ध्व
नयति यमक्षयान्नरकात्पितृनिर्देशः ११ धातानिषेक्ता १२ अभूतिरभार्य १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ गृहीयामि गृहीयां इत्येतेषां भस्त्राचर्मः ११७

११८ पितृकर्माणिपित्राकर्तव्यान्युपनयनादीनि १९ सभाज्यमानः पूज्यमानः १२०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८ चक्ररथचक्रं आज्ञावा अन्यतरेण सर्वव्याप्रीतिचक्रवर्तीसार्वभौमः
सर्वभूमीश्वरः २९ पद्मानांकोटिशतानां १३०। ३१। ३२ सत्यं ब्रह्म आर्जवं धर्मः ते एव परमचरनं प्राप्य ये पातान् १३३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥
वंशस्य भारतत्वे निमित्तमुक्त्वा तमेवाह प्रजापतेरित्यादिना १। २। ३ प्राचेतसः प्राचेदेशाय याज्ञक्रियया अततिसततं गच्छतीति प्राचेताः चतुर्ध्या अलुक् । अतसातत्यगमनेऽस्मात्समरे अतमाना इत्यादौ यज्ञ

भवेद्विशंखोलोकस्य नैव शुद्धो भवेदयम् ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तं विशोध्य तदाराजा देवदूतेन भारत ॥ हृष्टः प्रमुदितश्चापि प्रतिजग्राह तं सुतम् ११८ ततस्त
स्य तदाराजा पितृकर्माणि सर्वशः ॥ कारयामास मुदितः प्रीतिमानात्मजस्य ह १९ सूर्ध्वै चैनमुपाघ्राय सन्नेहं परिष्वजे ॥ सभाज्यमानो विप्रैश्च स्तूयमानश्च बन्दि
भिः ॥ समुदं परमालेभे पुत्रसंस्पर्जान् पः १२० तां चैव भार्यां दुष्यंतः पूजयामास धर्मतः ॥ अब्रवीच्चैव ताराजा सा त्वपूर्वमिदं वचः २१ कृतोलोकपरोक्षोऽयं संबन्धो
ऽयं त्वया सह ॥ तस्मादेतन्मया देवित्वच्छुद्धयर्थं विचारितम् २२ मन्यते चैव लोकस्ते स्त्रीभावान्मयि संगतम् ॥ पुत्रश्चायं वृत्तो राज्ये मया तस्माद्विचारितम् २३
यच्च कोपितयाऽत्यर्थं त्वयोक्तोऽस्म्यप्रियं प्रिये ॥ प्रणयिन्या विशालाक्षितक्षांतं ते मया शुभे २४ तामेव मुक्त्वा राजर्षिर्दुष्यंतो महिषीं प्रियाम् ॥ वासोभिरन्नपानैश्च पूज
यामास भारत २५ दुष्यंतस्तु तदाराजा पुत्रं शकुंतलं तदा ॥ भरतं नाम तः कृत्वा यौवराज्येऽभ्यषेचयत् २६ तस्य तत्प्रथितं चक्रं प्रावर्तत महात्मनः ॥ भास्वरं दिव्य
मजितं लोकसन्नादनं महत् २७ सविजित्यमहिपालं श्वकारवशवर्तिनः ॥ चचार च सतां धर्मं प्राप चानुत्तमं यशः २८ सराजा चक्रवर्त्यासीत् सार्वभौमः प्रतापवान् ॥ ईजे
च बहुभिर्यज्ञैर्यथा शक्रो मरुत्पतिः २९ याजयामास तं कषो विधिवद्भूरिदक्षिणम् ॥ श्रीमान् गोविततं नाम वाजिमेधमवाप सः ॥ यस्मिन्सहस्रं पद्मानां कषाय भरतो ददौ
१३० भरताद्भारती कीर्तिर्येनेदं भारतं कुलम् ॥ अपरे ये च पूर्वं वै भारता इति विश्रुताः ३१ भरतस्यान्ववाये हि देवकल्पामहौजसः ॥ बभूवुर्ब्रह्मकल्पाश्च बहवो रा
जसत्तमाः ३२ येषां भपरिमेयानि नाम धेयानि सर्वशः ॥ तेषां तु ते यथा मुख्यं कीर्तयिष्यामि भारत ॥ महाभागान् देवकल्पान्सत्याजं वपरायणान् १३३ ॥ इति श्रीम०
आदिप० संभवप० शकुंतलोपाख्याने चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रजापतेस्तु दक्षस्य मनोर्वैवस्वतस्य च ॥ भरतस्य कुरोः
पूरो राजमीदृश्य चानघ १ यादवानामिमं वंशं कौरवाणां च सर्वशः ॥ तथैव भरतानां च पुण्यं स्वस्त्ययनं महत् २ धन्यं यशस्य मायुष्यं कीर्तयिष्यामि तेऽनघ ॥ तेजो
भिरुदिताः सर्वे महर्षि समतेजसः ३ दश प्राचेतसः पुत्राः संतः पुण्यजनाः स्मृताः ॥ मुखजेनाग्निनायैस्ते पूर्वदग्धामहौजसः ४

सातत्यार्थत्वेन दृष्टादसुन् तस्य प्राचेतसः प्राचीन बर्हिषः । यद्वा प्राचेतसं तृणमस्येति प्राचेतसः । नीचातं धक्ष्य तसन्नशुष्कमित्यादौ तृणेऽप्यतसं शब्दो दृष्टः । अविमृष्टविधेयां शत्वदोषमाश्रित्य प्रचेतसाम्
यं पिता प्राचेतस इति वा । अस्मिन्पक्षे द्वये सुपां सुलुगिति षष्ठ्याः सुः । अन्ये तु प्रचेतस इति पाठं प्रकल्प्य प्राचीन बर्हिष इत्यध्याहरति । पुण्यजनाः पुण्योत्पादकास्तपःशीला इत्यर्थः यैस्ते महौजसो महाप्रभावा
वृक्षौषधयोदग्धाः । ये ते पूर्वमिति पाठे तु ये पूर्वपुण्यजना राक्षसाः स्मृतास्तेऽमी महौजसो वृक्षाभूमिमावृत्य प्राणिनां पीडाकरादग्धा यैरिति शेषः ४

५ वीरिण्या वीरणपुण्या ६ मोक्षमोक्षहेतुं सांख्यज्ञानं विवेकजं विज्ञानं हतेन ज्ञात तत्त्वाः प्रज्ञानकामयंत इति दर्शितं । तथा च श्रुतिः 'किं प्रज्ञया करिष्यामीयेषां नोऽयमात्माऽयं लोकः' इति ७ तत इति श्रियः प्रा
येण ज्ञानानर्हा इति भावः । तथा च श्रुतिः स्त्रिया अशास्यं मन इति । अभिसंदधे पुत्रिका एव दोहित्रद्वारामपुत्रा इति मेने संकल्पितवान्वा ८। ९। १०। ११ मार्तंडस्य विवस्वतः यमश्चेति पुनरुक्तिर्मनुतः क
निष्ठत्वं प्रख्यापनार्थं १२। १३। १४। १५। १६ चतुर्थीनां भागादन्योऽयं नाभागारिष्टोदशमः १७ अन्योन्यभेदात्परस्परवैरात् १८ मार्तंडस्य भुवभावा राज्यादानात्पिताऽप्यभूत्मुख्यः पिता तु बु

तेभ्यः प्राचेतसो जज्ञे दक्षो दक्षादिमाः प्रजाः ॥ संभूताः पुरुषव्याघ्रसहिलोकपितामहः ५ वीरिण्या सहसंगम्य दक्षः प्राचेतसो मुनिः ॥ आत्मतुल्या न जनयत्सहस्रं संशि
तव्रतान् ६ सहस्रं संख्यान् संभूतान् दक्षपुत्रांश्च नारदः ॥ मोक्षमध्यापयामास सांख्यज्ञानमनुत्तमम् ७ ततः पंचाशतं कन्याः पुत्रिका अभिसंदधे ॥ प्रजापतिः प्र
जादक्षः सिसृक्षुर्जनमेजय ८ ददौ दशसधर्माय कश्यपाय त्रयोदश ॥ कालस्य नयने युक्ताः सप्तविंशतिर्मिदवे ९ त्रयोदशानां पत्नीनां यातुदाक्षायणीवरा ॥ मारीचः
कश्यपस्त्वस्यामादित्यान्समजीजनत् १० इंद्रादीन्वीर्यसंपन्नान् विवस्वतं तथापि च ॥ विवस्वतः सुतोजज्ञे यमो वैवस्वतः प्रभुः ११ मार्तंडस्य मनुर्धोमानजायत सुतः
प्रभुः ॥ यमश्चापि सुतोजज्ञे ख्यातस्तस्यानुजः प्रभुः १२ धर्मात्मा समनुर्धोमान्यत्रवंशः प्रतिष्ठितः ॥ मनोर्विशोमानवानां ततोऽयं प्रथितोऽभवत् १३ ब्रह्मक्षत्राद
यस्तस्मान्मनोर्जातास्तु मानवाः ॥ ततोऽभवन्महाराजब्रह्मक्षत्रेण संगतम् १४ ब्राह्मणामानवास्तेषां सांगं वेदमधारयन् ॥ वेनंष्टृष्णं न रिष्यंतं नाभागे क्ष्वाकुमेव च
१५ कारूषमथ शर्यातिं तथा चैवाष्टमीमिलाम् ॥ पृषध्नं न वर्म प्राहुः क्षत्रधर्मपरायणम् १६ नाभागारिष्टदशमान् मनोः पुत्रान् प्रचक्षते ॥ पंचाशनु मनोः पुत्रास्तथैवा
न्येऽभवन्क्षितौ १७ अन्योन्यभेदात्ते सर्वे विनेशुरिति नः श्रुतम् ॥ पुरूरवास्ततो विद्वानिलायां समपद्यत् १८ सवैतस्याभवन्मातापिता चैवेति नः श्रुतम् १९ त्र
योदशसमुद्रस्य द्वीपानश्च पुरूरवाः १९ अमानुषैर्वृतः सत्वैर्मानुषः सन्महायशः ॥ विप्रैः सविग्रहं चक्रे वीर्योन्मत्तः पुरूरवाः २० जहार च सविप्राणां रत्नान्युत्कोश
तामपि ॥ सनत्कुमारस्तं राजन् ब्रह्मलोकादुपेत्य ह २१ अनुदर्शततश्चक्रे प्रत्यगृह्णान्नचाप्यसौ ॥ ततो महर्षिभिः कुद्वैः सद्यः शप्तो व्यनश्यत् २२ लोभान्वितो बलम
दानं प्रसन्नो नराधिपः ॥ सहिगंधर्वलोकस्थानुर्वश्यासहितो विराट् २३ आनिनायक्रियार्थेऽग्रीन्यथावद्विहितांस्त्रिधा ॥ षट्सुताजज्ञिरे चैलादायुर्धोमानमावसुः २४
दृढायुश्च वनायुश्च शतायुश्चोर्वशीसुताः ॥ नहुषं वृद्धशर्मणं रजिगयमनेन सम् २५ स्वर्भानवीसुतानेताना योः पुत्रान् प्रचक्षते ॥ आयुषो नहुषः पुत्रो धीमान्सत्यपराक्र
मः २६ राज्यं शशासु महद्धर्मेण पृथिवीपते ॥ पितृन् देवान् ऋषीन् विप्रान् गंधर्वो रगराक्षसान् २७

य एव त्रयोदशद्वीपाः अवांतरभेदात् । ते च स्वर्णप्रस्थश्चंद्रशुक्लआवर्तनौरमणकोमंदरहरिणः पांचजग्यः सिंहलोलकारो मकपत्तर्नसिद्धपुरं यमकोटिरित्येकादशजंबूद्वीपस्योपद्वीपाः द्वादशोर्जंबूद्वीपः पुष्पादिषट्कं
चेत्यष्टादशद्वीपाः पुष्पादिषट्कस्यैकत्वविवक्षया त्रयोदश १९। २०। २१ अनुदर्शदर्शो दर्शनं सपश्चाद्यस्य श्रुतियुक्तयुपदेशोऽनुदर्शस्तंतस्तदुपदेशमित्यर्थः । पाठांतरे तु अनुदर्शयां चक्रे पूर्वराजचारितमिति शेषः । तं पा
तयां प्रथममासपपातपश्चादित्यादौ दर्शनेनामं तानुप्रयोगोस्तत इति व्यवधानेऽपि न दोषः २२ विराड्विराजमानः २३ त्रिघागार्हपत्यदक्षिणाभ्याहवनीयभेदेन आयुः सवदुकारांतः सांतश्च २४। २५। २६। २७

सहवेति अविभ्यः करं जग्राहेत्यर्थः २८ कारयामासचकार स्वार्थेणिच् २९ तेजसादेहकात्या । विक्रमेणपराभिभवसामर्थ्येन । भोजसाधुद्विधिवलेन ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ शाश्वतीर्वा
हीः समावर्षाणि आच्छेत्प्राप्तवान् ३६ । ३७ साह्यं सोढुं मर्षितुं योग्यं जराग्रहणं दुःखं कुरुत अंगीकुरुत साह्यं साहायकं वा ३८ कार्यं प्रयोजनं । कार्यं कर्तव्यम् ३९ । ४० व्रतनिर्वाहं चक्रुः शापाचक्राम रूपः पुरुषा
थोहीनः ४१ शरीरेण शरीरस्थजरायुक्त इति शेषः वीर्युष्माकं मध्ये कामं काममुखम् ४२ । ४३ तेजसातव आज्ञया पूर्व रूपमाकारलोपोवार्षः ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ कामानां कामभोगेन अवेत्यका

नहुषः पालयामास ब्रह्मक्षत्रमथोविशः ॥ सहत्वादस्युसंघातात् नृषीन्कर्मदापयत् २८ पशुवच्चैव तान् पृष्ठे वाहयामास वीर्यवान् ॥ कारयामास चेंद्रत्वमभिभूय दिवौ
कसः २९ तेजसातपसाचैव विक्रमेणौजसा तथा ॥ यतिर्ययातिसंयातिमायातिमयतिध्रुवम् ३० नहुषोजनयामास षट्सुतान् प्रियवादिनः ॥ यतिस्तु योगमा
स्थाय ब्रह्मभूतोऽभवन्मुनिः ३१ ययातिर्नाहुषः सम्राडासीत्सत्यपराक्रमः ॥ सपालयामास महीमीजे च ब्रह्मभिर्भूतैः ३२ अतिभक्त्या पितृन चन्देवांश्च प्रयतः सदा
अन्व गृह्णात्प्रजाः सर्वा ययातिरपराजितः ३३ तस्य पुत्रा महेष्वासाः सर्वैः समुदिता गुणैः ॥ देवयान्यां महाराज शर्मिष्ठायां च जज्ञिरे ३४ देवयान्यामजायेतां यदुस्तु
र्वसुरवेच ॥ ब्रह्मश्वानुश्वपूरुश्वशर्मिष्ठायां च जज्ञिरे ३५ सशाश्वतीः समाराजन् प्रजाधर्मेण पालयन् ॥ जरामाच्छेत्प्राप्तवान् नाहुषो रूपनाशिनीम् ३६ जराऽभि
भूतः पुत्रान्सराजावचनमब्रवीत् ॥ यदुं पूरुतुर्वसुं च दुहुं चानुं च भारत ३७ यौवनेन चरन्कामान्युवायुषतिमिः सह ॥ विहर्तुमहमिच्छामि साह्यं कुरुत पुत्रकाः ३८
तं पुत्रो देवयानेयः पूर्वजो वाक्यमब्रवीत् ॥ किं कार्यं भवतः कार्यमस्माकं यौवनेन ते ३९ ययातिरब्रवीत् वैजसमे प्रतिगृह्यताम् ॥ यौवनेन त्वदीयेन चरेयं विषयानहम् ४०
यजतो दीर्घसत्रैर्मेशापाञ्चोशनसो मुनेः ॥ कामार्थः परिहीणोऽयं तप्येयं तेन पुत्रकाः ४१ मामकेन शरीरेण राज्यमेकः प्रज्ञास्तु वः ॥ अहं तन्वाऽभिनययामास काममवा
पुयाम् ४२ तेन तस्य प्रत्यगृह्णन् दुप्रभृतयोजराम् ॥ तमब्रवीत्ततः पूरुः कनीयान्सत्य विक्रमः ४३ राजंश्चराभिनययातन्वा यौवनगोचरः ॥ अहं जरां समादाय राज्ये
स्थास्यामितेऽऽज्ञया ४४ एवमुक्तः सराजर्षिस्तपोवीर्यसमाश्रयात् ॥ संचारयामास जरां तदा पुत्रे महामात्मनि ४५ पौरवेणाथ वयसाराजयौवसमास्थितः ॥
यायातेनापिवयसाराज्यं पूरुरकारयत् ४६ ततो वर्षसहस्रं तययातिरपराजितः ॥ स्थितः स नृपशार्दूलः शार्दूलसमविक्रमः ४७ ययातिरपि पत्नीभ्यां दीर्घकाः
लं विहृत्य च ॥ विश्वाच्या सहितो रेमे पुनश्चैत्रथेवने ४८ नाध्यगच्छतदा तृप्तिकामानां समहायशाः ॥ अवेत्यमनसाराजन्निमां गाथां तदा जगौ ४९ न जातुकामः
कामानामुपभोगेन शाम्यति ॥ हविषा कृष्णवर्मे भूय एवाभिवर्धते ५० पृथिवीरत्नसंपूर्णा हिरण्यपशवः स्थिरः ॥ नालमेव स्यतत्सर्वमिति मत्वा शमं व्रजेत् ५१
यदानकुरुते पापं सर्वभूतेषु कर्हिचित् ॥ कर्मणामनसा वाचा ब्रह्मसंपद्यते तदा ५२

मसेवयात्पुत्रभावं ज्ञात्वा ४९ हविषा समिदाज्यादिना ५० एकस्य कामिनः सर्वनालमपर्याप्तम् । शमं कामशांतिं ५१ सर्वथा कर्मशममेव भवतीत्याह यदेति पापं कामभूतेषु पंचभूतात्मकेषु कुर्यादपि विष
येषु । चतस्रो हि कामस्यावस्थाः प्रसुप्ता तन्वी विच्छिन्ना उदाराश्च तत्र सुप्तिप्रलययोर्बीजमप्रावक्ष्योपाप्रसुप्ता सनामाप्रक्षेपेन नासि स्थिताः । तन्वी तु लब्धवृत्तिके मनसि स्थाविर्दर्शने मोहतामनोरथात्मिका ।

विच्छिन्नाश्च समाधिकाले तदामूलज्ञानस्याभावात् । उदाराभोगकाले तत्र कर्मणेति उदाराया व्यावृत्तिः । वाचेति तन्व्याः । मनसेति प्रसुप्तायाः । यदेवं तदेव ब्रह्मसंपद्यते समाधौ विदेहकैवल्यं च । तथाच श्रुतिः
'यदा सर्वे प्रमुच्यंते कामा येऽस्य हृदि श्रिताः । अथ मर्त्योऽमृतो भवत्यत्र ब्रह्मसमश्नुते' इति सर्वे उदाराद्याः ५२ अयमेव कामः किंचिद्विप्रितः को यो भवति सोऽपि स्वपरभयदायी नाशनीय इत्याह यदाचेति भयेच्छाद्रे
पराहित्या देवब्रह्मसंपद्यत इत्यर्थः ५३ कामप्रवणं मनो बुद्ध्या कामतुच्छत्वं निश्चयेन समाधाय निगृह्य ५४ अतस्तद्विद्विधा हि कामनिवृत्तिः दोषदृष्ट्या तु स्याच्च ते च विवेकविज्ञानोत्थे इति विवेकवतोरज्ञो
यदाचायं न विभेति यदाचास्मान्ना विभ्यति ॥ यदानेच्छति न द्वेष्टि ब्रह्मसंपद्यते तदा ५३ इत्येवमहाप्राज्ञः कामानां फलानुत्पत्तौ ॥ समाधाय मनो बुद्ध्या प्रत्यगृह्णा
त्जरां सुतात् ५४ दत्त्वा च यौवनं राजा पूरुराज्येऽभिषिच्य च ॥ अतस्तएव कामानां पूरुपुत्रमुवाच ह ५५ त्वया दायादवानस्मि त्वं मेवं शकरः सुतः ॥ पौरवो वंश इति
तेख्यातिलोकं गमिष्यति ५६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः स नृपशार्दूल पूरुराज्येऽभिषिच्य च ॥ ततः सुचरितं कृत्वा भृगुतुंगे महातपाः ५७ कालेन महता पश्चा
त्कालधर्ममुपेयिवान् ॥ कारयित्वा त्वनशनं सदारः स्वर्गमाप्तवान् ५८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणिसंभवपर्वणि ययात्युपाख्याने पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥
जनमेजय उवाच ॥ ययातिः पूर्वजोऽस्माकं दशमोयः प्रजापतेः ॥ कथं स शुक्रतनयां लेभे परमदुर्लभम् १ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं विस्तरेण तपोधन ॥ आनुपूर्व्या च मे
शंसराज्ञो वंशकरान् पृथक् २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ययातिरासीन्नृपतिर्देवराजसमद्युतिः ॥ तं शुक्रवृषपर्वाणौ ववाते वै यथापुरा ३ ततोऽहं संप्रवक्ष्यामि पृच्छते जनमेजय
देवयान्याश्च संयोगं ययातिर्नाहुषस्य च ४ सुराणामसुराणां च समजायत वै मिथः ॥ ऐश्वर्यं प्रतिसंघर्षस्त्रैलोक्ये सचराचरे ५ जिगीषया ततो देवा विरेजंगिरसं मुनिम् ॥
पौरोहित्येन याज्यार्थं काव्यं तूशनसं परे ६ ब्राह्मणौ तावुभौ नित्यमन्योन्यस्पर्धिनौ भृशम् ॥ तत्र देवानि जघुर्यान् दानवान्युधिसंगतान् ७ तान् पुनर्जीवयामास काव्यो
विद्याबलाश्रयात् ॥ ततस्ते पुनरुत्थाय यो धयां चक्रिरे सुरान् ८ असुरास्तु निजघुर्यान् सुरान्समरमूर्धनि ॥ नतान्संजीवयामास बृहस्पतिरुदारधीः ९ न हि वेदसतां वि
द्यायां काव्ये वेति वीर्यवान् ॥ संजीविनीं ततो देवा विषादमगमन् परम् १० ते तु देवा भयो द्विधाः काव्यादुशनसस्तदा ॥ ऊचुः कचमुपागम्य ज्येष्ठं पुत्रं बृहस्पतेः ११
भजमानान् भजस्वास्मान्कुरुनः साह्यमुत्तमम् ॥ यासां विद्यानिवसति ब्राह्मणेऽमिततेजसि १२ शुक्रेतामाहरक्षि प्रभागभाङ्गो भविष्यसि ॥ वृषपर्वसमीपे हि शक्यो
द्रष्टुं त्वया द्विजः १३ रक्षते दानवांस्तत्र न सरक्षत्य दानवान् ॥ तमाराधयितुं शक्नो भवान् पूर्ववयाः कविम् १४ देवयानीं च दयितां सुतां तस्य महात्मनः ॥ त्वमाराधयि
तुं शक्नो नान्यः कश्चन विद्यते १५ शीलदाक्षिण्यमाधुर्यैराचारेण दमेन च ॥ देवयान्यां हितुं श्रयां विद्यां तां प्राप्स्यसि ध्रुवम् १६

दोषदृष्ट्या कामेभ्यो निवृत्तावपि ब्रह्मज्ञानाभावाद्दृष्टिरिति भावः ५५ दायादवान् पुत्रवान् ५६ सुचरितं सत्कर्म भृगुतुंगे पर्वतविशेषे ५७ कारयित्वा कृत्वा पारयित्वेति पाठे सम्प्राप्य ५८ ॥ इति आदिपर्व
णि नीलकण्ठे भारतभावे दीपे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ययातिरिति १ । २ विप्रदानवौ ववाते जामातृत्वेनेति शेषः ३ । ४ सुराणामिति त्रैलोक्ये श्वर्ये विषये प्रतिसंघर्षो
वयमीश्वराभविष्यामो वयमीश्वराभविष्याम इति स्पर्धा ५ जिगीषयेति सार्थश्लोकः वाज्यार्थेऽन्योन्यस्पर्धिनौ भवितिसंबन्धः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ रक्षते कर्मव्यतिहारेतद् शुक्रं हि
दानवारक्षं यमस्मत्तोमणादिति शुक्रस्तुतान् रक्षत्येव दानवान् देवान् मृतसंजीविन्यान् रक्षति १४ । १५ । १६

१७। १८। १९। २०। २१ भृगोःपुत्रःकविस्तपुत्रःशुक्रःकाश्यः सकविरित्यप्युपचारादुच्यते शुक्रेणरुद्रशुक्ररूपेण २२ प्राप्तःकालं प्राप्तापनेषद्वितीययेतिसमाप्तः प्राप्तकालकचं २३। २४ प्रेषणैःप्रेष्यत्वादिभिः २५। २६ अतीयुःब्राह्मणस्यावध्यत्वमतिक्रान्तवन्तइत्यर्थः २७। २८। २९ उवाचशुक्रं प्रति ३०। ३१। ३२ संशब्दशब्दकृत्वा ३३। ३४ भाविनिहेतुद्वयभाववति

तथेत्युक्त्वाततःप्रायाहृहस्पतिसुतःकचः ॥ तदाऽभिपूजितोदेवैःसमीपेषपर्वणः १७ सगत्वात्वरितोराजन्देवैःसंप्रेषितःकचः ॥ असुरेन्द्रपुरेशुक्रं दृष्ट्वावाक्यमु
वाचह १८ ऋषेरंगिरसःपौत्रं पुत्रं साक्षाहृहस्पतेः ॥ नाम्नाकचमितिख्यातंशिष्यं गृह्णातुमांभवान् १९ ब्रह्मचर्यं चरिष्यामित्वय्यहंपरमंगुरौ ॥ अनुमन्यस्वमां
ब्रह्मन्सहस्रं परिवत्सरान् २० ॥ शुक्रउवाच ॥ कचसुस्वागतंतेऽस्तुप्रतिगृह्णामितेवचः ॥ अर्चयिष्येऽहमर्च्यंत्वामर्चितोऽस्तुबृहस्पतिः २१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
कचस्तुतंतथेत्युक्त्वाप्रतिजग्राहतद्रुतम् ॥ आदिष्टं कविपुत्रेणशुक्रेणोशनसास्वयम् २२ व्रतस्यप्राप्तकालंसयथोक्तंप्रत्यगृह्णत ॥ आराधयन्नुपाध्यायं देवयानीं
चभारत २३ नित्यमाराधयिष्यंस्तौयुवायौवनगोचरे ॥ गायन्त्यन्वादयंश्चदेवयानीमतोषयत् २४ सशीलयन्देवयानींकन्यांसंप्राप्तयौवनाम् ॥ पुष्पैःफलैःप्रेषणै
श्चतोषयामासभारत २५ देवयान्यपितंविप्रंनियमव्रतधारिणम् ॥ गायंतीचललंतीचरहःपर्यचरत्तथा २६ पंचवर्षशतान्येवंकचस्यचरतोव्रतम् ॥ तत्रातीयुर
श्रोतुद्वादानवास्तंततःकचम् २७ गारक्षंतं वनेदृष्ट्वाहस्येकममर्षिताः ॥ जघृष्टहस्पतेर्द्वेषाद्विद्यारक्षार्थमेवच २८ हत्वाशालावृकेभ्यश्चप्रायच्छल्लवशःकृतम् ॥
ततो गावो निवृत्तास्ता अगोपाःस्वनिवेशनम् २९ सादृष्ट्वा रहिता गाश्चकचेनाभ्यागतावनात् ॥ उवाचवचनं कालेदेवयान्यथभारत ३० ॥ देवयान्युवाच ॥ आहुतं
चाग्निहोत्रंतेसूर्यश्चास्तंगतःप्रभो ॥ अगोपाश्चागतागावःकचस्तातनदृश्यते ३१ व्यक्तं हतोमृतोवापिकचस्तातभविष्यति ॥ तं विनानचजीवेयमिति सत्यं ब्रवीमि ते
३२ ॥ शुक्रउवाच ॥ अयमेहीतिसंशब्दमृतं संजीवयाम्यहम् ॥ ततःसंजीविनीं विद्यां प्रयुज्य कचमाह्वयत् ३३ भित्वा भित्त्वा शरीराणि वृकाणां सविनिर्मतः ॥ आहूतः
प्रादुरभवत्कचो हृष्टोऽथ विद्यया ३४ कस्माच्चिरायितोऽसीति पृष्ट्वा माह भार्गवीम् ॥ समिधश्चकुशादीनि काष्ठभारं च भाविनि ३५ गृहीत्वाऽऽश्रममारातं वटवृक्षं
समाश्रितः ॥ गावश्चसहिताः सर्वा वृक्षच्छाया मुपाश्रिताः ३६ असुरास्तत्रमादृष्ट्वा कस्त्वमित्यभ्यचोदयन् ॥ बृहस्पतिसुतश्चाहंकच इत्यभिविश्रुतः ३७ इत्युक्तमा
त्रेमां हत्वापेषीकृत्वा तु दानवाः ॥ दत्त्वा शालावृकेभ्यस्तु सुखं जग्मुः स्वमालयम् ३८ आहूतो विद्यया भद्रे भार्गवेण महात्मना ॥ त्वत्समीपमिहायातः कथंचित्समजी
वितः ३९ हतोऽहमिति चाचख्यौ पृष्ट्वा ब्राह्मणकन्यया ॥ सपुनर्देवयान्योक्तः पुष्पाहारो यदृच्छया ४० वनं ययौ कचो विप्रो ददृशुर्दानवाश्चतम् ॥ पुनस्तं पेषयित्वा तु
समुद्रांभस्य मिश्रयन् ४१ चिरं गतं पुनः कन्यापित्रे तं संन्यवेदयत् ॥ विप्रेण पुनराहूतो विद्यया गुरुदेहजः ॥ पुनरावृत्य तद्वृत्तं न्यवेदयत तद्यथा ४२

३५। ३६। ३७ पेषःपिष्टं पिष्टीकृत्येत्यर्थः। पेषीकृत्वेतिसमासेपिक्त्वोल्थवादेशाभावार्थः ३८ समंसंपूर्णंजीवितंयस्यसः अंतरामरणेनप्राप्तविद्यत्वाद्व्यर्थंजीवनमितिभावः ३९
४०। ४१ गुरुदेहजःकचः। आवृत्यआगत्य। तद्वृत्तमसुरचेष्टितं ४२

ब्राह्मणायशुक्राय ४३ प्रेषणकृतकार्यकर्त्ता ४४। ४५। ४६ मर्त्यं त्वंतुमत्प्रभावादमरकल्पाऽसि ब्रह्मवेदः तस्यनमनस्वार्थप्रकाशेन ४७ प्रभावान्ममेतिशेषः उपस्थानेसंध्योपस्थानकाले त्रिसंध्यमित्यर्थः
४८। ४९। ५० समाह्वयदाक्रोशंकृतवान् संरंभात्क्रोधात् सर्वान्देवयानेकत्राहूयोपालब्धवानित्यर्थः उपालभमेवाह असंशयमिति द्विषंतीतिमध्यमपुरुषाप्रयोगःक्रोधावेशसूचनार्थः ५१ मामब्राह्मणमु
दरेकचस्यपाकेनब्रह्महत्याप्रसंजनेनकर्तुमिच्छंति व्यभिचरंतिविरुद्धमाचरंतिमदुदरेब्राह्मणप्रवेशनेन अंतःपरिपाकः ५२। ५३ तपसःसंक्षयोऽगुरुदरविदारणात् क्लेशंसंकीर्णोदरेवासजं ५४ चाहैवीमायां

ततस्तृतीयं हत्वा तं दग्ध्वा कृत्वा च चूर्णशः ॥ प्रायच्छन् ब्राह्मणायैव सुरायामसुरास्तथा ४३ देवयान्यथभूयोऽपि पितरं वाक्यमब्रवीत् ॥ पुष्पाहारः प्रेषणकृतकच
स्तातनदृश्यते ४४ व्यक्तं हतोमृतोवापिकचस्तातभविष्यति ॥ तं विनानचजीवेयंकचंसत्यं ब्रवीमि ते ४५ ॥ शुक्रउवाच ॥ बृहस्पतेः सुतः पुत्रिकचः प्रेतगतिंगतः ॥
विद्यया जीवितोऽप्येवं हन्यते कवामकिम् ४६ मैवं शुचो मारुददेवयानिनत्वाद्दृशीमर्त्यमनुप्रशोचते ॥ यस्यास्तव ब्रह्मच ब्राह्मणाश्च सेंद्रा देवावसवोऽथाश्विनौ च ४७ सु
रद्विषश्चैव जगच्च सर्वमुपस्थाने सन्नमंति प्रभावात् ॥ अशक्योऽसौ जीवयितुं द्विजातिः संजीवितो वध्यते चैव भूयः ४८ ॥ देवयान्युवाच ॥ यस्यांगिरा वृद्धतमः पिताम
हो बृहस्पतिश्चापि पिता तपोनिधिः ॥ ऋषेः पुत्रं तमथोवापि पौत्रं कथं नु शोचेयमहं न रुद्याम् ४९ सब्रह्मचारी च तपोधनश्च सदोत्थितः कर्मसु चैव दक्षः ॥ कचस्य मार्गं
प्रतिपत्स्येन भोक्ष्ये प्रियो हि मे तात कचोऽभिरूपः ५० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सपीडितो देवयान्यामहर्षिः समाह्वयत्संरंभाच्चैव काव्यः ॥ असंशयं मामसुराद्विषंति ये
मेशिष्यानागतान्सूदयंति ५१ अब्राह्मणं कर्तुमिच्छंति रौद्रास्ते मां यथाव्यभिचरंति नित्यम् ॥ अप्यस्य पापस्य भवेदिहांतः कंब्रह्महत्या न दहेदपींद्रम् ५२ गुरोर्हि भी
तो विद्यया चोपहृतः शनैर्वाक्यं जठरे व्याजहार ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तमब्रवीत्केन पथोपनीतस्त्वं चोदरेतिष्ठसि ब्रूहि विप्र ५३ ॥ कचउवाच ॥ तव प्रसादान्न जहा
ति मां स्मृतिः स्मरामि सर्वयज्ञयथा च वृत्तम् ॥ न त्वेवं स्यात्तपसः संक्षयो मे ततः क्लेशघोरमिमं सहामि ५४ असुरैः सुरायां भवतोऽस्मि दतो हत्वा दग्ध्वा चूर्णयित्वा च का
व्य ॥ ब्राह्मीमायां चासुरीं विप्रमायां त्वयि स्थिते कथमेवातिवर्तेत् ५५ ॥ शुक्रउवाच ॥ किं ते प्रियं कव्याण्यद्यत्सेवधेन मे जीवितं स्यात्कचस्य ॥ नान्यत्र कुक्षेर्मम भे
दनेन दृश्येत्कचो मद्गतो देवयानि ५६ ॥ देवयान्युवाच ॥ द्वौ मां शोकावग्रि कल्पौ दहेतां कचस्य नाशस्तव चैवोपघातः ॥ कचस्य नाशे मम शर्मनास्तितवोपघाते जी
वितुं नास्मि शक्ता ५७ ॥ शुक्रउवाच ॥ संसिद्धरूपोऽसि बृहस्पतेः सुतयत्त्वांभक्तं भजते देवयानी ॥ विद्यामि मां प्राप्नुहि जीवनीं त्वं न चेदिंद्रः कचरूपी त्वमद्य ५८ न
निवर्तेत्पुनर्जीवन्कश्चिदन्यो ममोदरात् ॥ ब्राह्मणं वर्जयित्वैकं तस्माद्विद्यामवाप्नुहि ५९ पुत्रो भूत्वा भावय भावितो मामस्मद्देहादुपनिष्क्रम्यतात ॥ समीक्षेथा धर्मव
तीमवेक्षां गुरोः सकाशात्प्राप्य विद्यां सविद्यः ६०

मायात्रयविदित्वयिसतिकोदेवोऽसुरो ब्राह्मणो वाऽतिक्रामेदतस्त्वदुदरे भेदनं मम दुःसाध्यमेव

तिभावः ५५। ५६। ५७ नचेदिंद्रः इंद्रश्चेत्वंतर्हित्वामुक्तेजीर्णंकरिष्याम्येवेतिभावः ५८ नेति त्वंतु ब्राह्मणत्वादवध्योममेत्यर्थः ५९ भावयजीवय भावितो मया जीवितः कृतघ्नो मा भूरितिभावः ६०

हुक्कस्याहोरवेर्वाभत्ययेगुह्यात्यये ६१ ब्रह्मराशिंवेदराशिं ६२ यःश्रोत्रयोरिति यथाममश्रोत्रयोरयंशुक्रोऽमृतममरणसाधनीविद्यानिषिक्तवान्ताथान्योऽपियोमेममनविद्यस्यविद्याशून्यस्य समासेऽपिनजोनभ्राडादिवत्प्रकृतिभावःश्रोत्रयोःसद्वस्तुनिषिंचेत् योयस्तत् पुंस्त्वमर्षे अमृतंमोक्षरूपं तंनिषेक्तारमहंपितरंमातरंचमन्ये तस्मैनिषेक्त्रेनदुह्येत् अस्यकृतमनेनोपकृतंजानन्नदुह्येत् कुधदुह्येति संप्रदानत्वं ६३ ऋतस्यकर्मोपास्तिज्ञानकांडात्मकस्यवेदस्य निधीनांविद्यानांनिधिमाश्रयं । विद्यायानिधित्वंगोपायमाशेवधिष्टेऽहमस्मीतिविद्यावचनात् । मामां शेवधिर्निधिः । प्रतिष्ठाविद्याफलं

॥ वैशंपायनउवाच ॥ गुरोःसकाशात्समवाप्यविद्यांभित्वाकुक्षिंनिर्विचक्रामविप्रः ॥ कचोऽभिरूपस्तत्क्षणाद्ब्राह्मणस्यशुक्लात्ययेपौर्णमास्यामिवेंदुः ६१ दृष्ट्वाच तंपतितंब्रह्मराशिमुत्थापयामासमृतंकचोऽपि ॥ विद्यांसिद्धांतामवाप्याभिवाद्यततःकचस्तंगुरुमित्युवाच ६२ यःश्रोत्रयोरमृतंसन्निषिंचेद्योमेनविद्यस्ययथाममा यम् ॥ तंमन्येऽहंपितरंमातरंचतस्मैनदुह्येत्कृतमस्यजानन् ६३ ऋतस्यदातारमनुत्तमस्यनिधिंनिधीनामपिलब्धविद्याः ॥ येनाद्रियंतेगुरुमर्चनीयंपापांल्लोकां स्तेव्रजंत्यप्रतिष्ठाः ६४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सुरापानाद्वचनांप्राप्यविद्वान्संज्ञानाशंचैवमहातिथोरम् ॥ दृष्ट्वाकचंचापितथाभिरूपंपीतंतदासुरयामोहितेन ६५ समन्युरुत्थायमहानुभावस्तदोशनाविप्रहितंचिकीर्षुः ॥ सुरापानंप्रतिसंजातमन्युःकाव्यःस्वयंवाक्यमिदंजगाद ६६ योब्राह्मणोऽद्यप्रभृतीहकश्चिन्मोहात्सु रांपास्यतिमंदबुद्धिः ॥ अपेतधर्माब्रह्महाचैवसस्यादस्मिंल्लेखेर्गहितःस्यात्परेच ६७ मयाचैतांविप्रधर्मोक्तिसीमामर्यादांवैस्थापितांसर्वलोके ॥ संतोविप्राःशुश्रुवां सोगुरूणांदेवालोकाश्चोपशृण्वंतुसर्वे ६८ इतीदमुक्त्वासमहानुभावस्तपोनिधीनांनिधिरप्रमेयः ॥ तान्दानवान्दैवविमूढबुद्धीनिदंसमाहूयवचोऽभ्युवाच ६९ आ चक्षेवोदानवाबालिशाःस्थसिद्धःकचोवत्स्यतिमत्सकाशे ॥ संजीविनींप्राप्यविद्यांमहात्मातुल्यप्रभावोब्राह्मणोब्रह्मभूतः ७० एतावदुक्त्वावचनंविररामसभार्गवः ॥ दानवाविस्मयाविष्टाःप्रययुःस्वनिवेशनम् ७१ गुरोरुप्यसकाशेतुदशवर्षशतानिसः ॥ अनुज्ञातःकचोगंतुमियेषत्रिदशालयम् ७२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणि संभवपर्वणिययात्युपाख्यानेषट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ समावृतव्रतंतंतुविसृष्टंगुरुणातदा ॥ प्रस्थितंत्रिदशावासं देवान्यत्र वीदिदम् १ ऋषेरंगिरसःपौत्रवृत्तेनाभिजनेनच ॥ भ्राजसेविद्ययाचैवतपसाचदमेनच २ ऋषिर्यथांगिरामान्यःपितुर्मममहायशाः ॥ तथामान्यश्चपूज्यश्चमम भूयोबृहस्पतिः ३ एवंज्ञात्वाविजानीहियद्वीमितिपोधन ॥ व्रतस्थेनियमोपेत्यथावर्तम्यहंत्वायि ४ ससमावृतविद्योर्माभक्तांभजितुमर्हसि ॥ गृहाणपाणिंविधि वन्मममंत्रपुरस्कृतम् ५ ॥ कचउवाच ॥ पूज्योमान्यश्चभगवान्यथातवपितामम ॥ तथात्वमनवद्यांगिपूजनीयतरामम ६

तच्छून्याप्रतिष्ठाः । निधीनांचतुरन्वयानामितिपाठेअध्ययनमर्थज्ञानमनुष्ठानंशिष्येभ्यःप्रतिपादनंचेतिचत्वारिकर्माणिषेष्मन्वयःसंबंधोयेषांनिधीनांविद्यानामित्यर्थः ६४ । ६५ । ६६ । ६७ ६८ । ६९ बालिशाममोदरेकचंपातयित्वाशीघ्रंतत्कार्यंसिद्धंकृतवंतः ७० । ७१ उष्यउषित्वा ७२ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ समावृतव्रतमिति समावृतव्रतंसमाव्रतं १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

७ । ८ गुरुःपुत्रोयस्यअंगिरसःपुत्रःपौत्रः ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ उत्थिताअनलसा १५ । १६ अननुज्ञातस्त्वदुक्तकार्ये १७ आर्षमृषिप्रणीतं सोदरयोरविवाहं कामतःशप्तोऽस्मिन्धर्मतः १८ । १९ । २० । २१ । २२ प्रणशिताप्रणक्ष्यति भागभाक्भागोऽयमेवकचोवेदेशंयुशब्देनोच्यते । यदेवब्राह्मणोक्तोश्रद्धधानोच्यते । यजातेशंयुमेधतस्यबार्हस्पत्यंयज्ञस्याशीर्ग प्राणेभ्योऽपिप्रियतराभार्गवस्यमहात्मनः ॥ त्वंभद्रेधर्मतःपूज्यागुरुपुत्रीसदामम ७ यथाममगुरुर्नित्यमान्यःशुक्रःपितातव ॥ देवयानितथैवत्वंनैवंमांवकुमर्हसि ८ ॥ देवान्युवाच ॥ गुरुपुत्रस्यपुत्रोवैतत्वंपुत्रश्चमेपितुः ॥ तस्मात्पूज्यश्चमान्यश्चममापित्वंद्विजोत्तम ९ असुरैर्हन्यमानेचकचत्वयिपुनःपुनः ॥ तदाप्रभृतिप्राप्तिस्तान्त्वमद्यस्मरस्वमे १० सौहार्देचानुरागेचवेत्थमेभक्तिमुत्तमाम् ॥ नमामर्हसिधर्मज्ञत्यक्तुंभक्तामनागसम् ११ ॥ कचउवाच ॥ अनियोज्येनियोगेमानियुनं क्षिशुभ्रते ॥ प्रसीदसुधुत्वंमहंगुरोर्गुरुतराशुमे १२ यत्रोषितंविशालाक्षित्वयाचंद्रानिभानने ॥ तत्राहमुषितोभद्रेकुक्षौकाव्यस्यभाविनि १३ भगिनीधर्मतोमेत्वंमे वंवोचःसुमध्यमे ॥ सुखमस्म्युषितोभद्रेनमन्युर्विद्यतेमम १४ आपृच्छेत्वांगमिष्यामिशिवमाशंसमेपथि ॥ अविरोधेनधर्मस्यस्मर्तव्योऽस्मिंकथांतरे ॥ अप्रम तोत्थितानित्यमाराधयगुरुंमम १५ ॥ देवान्युवाच ॥ यदिमांधर्मकामार्थेप्रत्याख्यास्यसियाचितः ॥ ततःकचनतेविद्यासिद्धिमेषागमिष्यति १६ ॥ कचउवाच ॥ गुरुपुत्रीतिकृत्वाऽहंप्रत्याचक्षेनदोषतः ॥ गुरुणाचाननुज्ञातःकाममेवंशपस्वमाम् १७ आर्षधर्मंब्रुवाणोऽहंदेवयानियथात्वया ॥ शप्तोनाहोऽस्मिंशापस्यकामतोऽद्यनधर्मतः १८ तस्माद्भवत्यायःकामोनतथासभविष्यति ॥ ऋषिपुत्रेनतेकश्चिज्जातुपाणिंग्रहीष्यति १९ फलिष्यतिनतेविद्यायत्वंमामात्थतत्तथा ॥ अध्यापयिष्यामितुयंतस्यविद्याफलिष्यति २० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वाद्रिजश्रेष्ठोदेवयानीकचस्तदा ॥ त्रिदशेशालयंशीघ्रंजगामाद्रिजसत्तमः २१ तमागतमभिप्रेक्ष्यदेवाइंद्रपुरोगमाः ॥ बृहस्पतिसभाज्येदंकचंवचनमब्रुवन् २२ ॥ देवाउचुः ॥ यत्त्वयास्मद्वितंकर्मकृतंवैपरमाहुतम् ॥ नतेयशःप्रणशिताभाग भाक्कभविष्यसि २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणि ययात्युपाख्यानेषट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कृतविद्येक चेप्राप्तेहृष्टरूपादिवौकसः ॥ कचादधीत्यतांविद्यांकृतार्थाभरतर्षभ १ सर्वएवसमागम्यशतक्रतुमथाब्रुवन् ॥ कालस्तेविकमस्याद्यजहिश्वन्पुरंदर २ एवमुक्तस्तुस हितौस्त्रिदशैर्मघवांस्तदा ॥ तथेत्युक्त्वाप्रचक्रामसोऽपश्यतवनेस्त्रियः ३ क्रीडंतीनांतुकन्यानांवनेचैत्ररथोपमे ॥ वायुभूतःसवस्त्राणिसर्वाण्येवव्यमिश्रयत् ४ ततोजलात्समुत्तीर्यकन्यास्ताःसहितास्तदा ॥ वस्त्राणिजगृहस्तानियथासन्नान्यनेकशः ५

च्छतिएतन्मेमेत्यब्रवीत्किमेप्रजायाइतियोऽपगुरातैशतेनयातयाद्योनिहनत्सहस्रेणयातयालोहितंकस्वद्यावतःप्रस्कंदपांसूस्संगृह्णात्तावतःसंवत्सरान्पितृलोकंनप्राजानादितितस्माद्ब्राह्मणायनापगुरेतननि हन्यान्नलोहितंकुर्यादितिश्रुतोवरस्तद्वाक् अपगुरेतनगालयेत् शतादयोनरक्रविशेषाः २३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ कृतविद्यइति १ । २ मघवानिन्द्रः मखेधुमघवानसावितिभट्टिः प्रचक्रामभूतलंप्रतीतिशेषः ३ वायुभूतइन्द्रः कन्याद्वयद्वाराशुक्रदानवयोर्विरोधोत्पादनार्थं ४ । ५

६ । ७ समुदाचारः सदाचारः ८ । ९ । १० आदुन्वस्वेति अत्रयथाईद्रेणयुजातरुषेमवृत्रमित्यत्र उःसिप्रशपेतिबहुलंछंदसीतिबाहुलकादिकरणत्रयमेवमिहाप्यार्थत्वात्शुःशपेतिविकरण
द्वयं । आदुन्वस्वआभिमुख्येनवक्षस्ताडनादिनासंतापं प्राप्नुहि । विदुन्वस्वपांसुषुलुठनादिना । दुत्यद्रोहं चिरकालिकं क्रोधं कुरु । कुप्यस्वसद्यः परामिष्टफलोत्पन्नः कोपस्तंकुरु । रिक्तादरिद्रा ११ प्रति

तत्रवासोदेवयान्याः शर्मिष्ठाजगृहेतदा ॥ व्यतिमिश्रमज्जानंतीदुहितावृषपर्वणः ६ ततस्तयोर्मिथस्तत्रविरोधः समजायत ॥ देवयान्याश्चराजेंद्रशर्मिष्ठायाश्च
तत्कृते ७ ॥ देवयान्युवाच ॥ कस्माद्ब्रह्मासिमेवस्त्रंशिष्याभूत्वाममासुरि ॥ समुदाचारहीनायानतेसाधुमविष्यति ८ ॥ शर्मिष्ठोवाच ॥ आसीनंचशयानंच
पितातेपितरंमम ॥ स्तौतिबंदीवचाभीक्ष्णं नीचैः स्थित्वाविनीतिवत् ९ याचतस्त्वंहिदुहितास्तुवतःप्रतिगृह्यतः ॥ सुताहंस्तूयमानस्यददतोऽप्रतिगृह्यतः १०
आदुन्वस्वविदुन्वस्वब्रह्मकुप्यस्वयाचकि ॥ अनायुधासायुधायारिक्ताक्षुभ्यसिभिक्षुकि ११ लप्स्यसेप्रतियोद्धारंनहिंत्वांगणयाम्यहम् ॥ वैशंपायनउवाच ॥
समुच्छ्रयं देवयानीं गतां सक्तां च वाससि १२ शर्मिष्ठाप्राक्षिपत्कूपेततः स्वपुरमागमत् ॥ हतेयमिति विज्ञाय शर्मिष्ठापापनिश्चया १३ अनवेक्ष्यययौवेश्मक्रोधवेगपरा
यणा ॥ अथतं देशमभ्यागाद्ययातिर्न दुष्पात्मजः १४ श्रांतयुग्यः श्रांतहयोमृगलिप्सुः पिपासितः ॥ सनाहुषः प्रेक्षमाण उदपानं गतो दकम् १५ ददर्श राजा तां तत्र क
न्यामग्निशिखामिव ॥ तामपृच्छत्सदृष्ट्वैकन्याममरवर्णिनीम् १६ सांत्वयित्वा नृपश्रेष्ठः साम्नापरमवल्गुना ॥ कात्वंताम्रनखीश्यामासुमृष्टमणिकुंडला १७ दी
र्घध्यायसिचात्यर्थं कस्माच्छोचसिचातुरा ॥ कथंचपतिताऽस्यस्मिन्कूपेवीरुतृणावृते १८ दुहिताचैव कस्यत्वं दसत्यं सुमध्यमे ॥ ॥ देवयान्युवाच ॥ ॥ यो
ऽसौ देवैर्हतान्दैत्यानुत्थापयति विद्यया १९ तस्य शुक्रस्य कन्याऽहं समांनूनं न बुध्यते ॥ एष मे दक्षिणो राजन्पाणिस्ताम्रनखांगुलिः २० समुद्धर गृहीत्वामांकुलीन
स्त्वं हि मे मतः ॥ जानामि हि त्वां संशान्तं वीर्यवंतं यशस्विनम् २१ तस्मान्मां पतितामस्मात्कूपादुद्धर्तुमर्हसि ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तामथो ब्राह्मणीं राजा विज्ञाय न
दुष्पात्मजः २२ गृहीत्वा दक्षिणे पाणावुज्जहार ततोऽवटात् ॥ उद्धृत्य चैनान्तरसातस्मात्कूपान्नराधिपः २३ आमंत्रयित्वा सुश्रोणीययातिः स्वपुरं ययौ ॥ गते तु नाहु
षेतस्मिन् देवयान्यप्यनिदिता २४ उवाच शोकसंतप्ता घूर्णिका मागतां पुरः ॥ देवयान्युवाच ॥ त्वरितं घूर्णिके गच्छ शीघ्रमाचक्ष्वमोपितुः २५ नेदानीं संप्रवेक्ष्यामि
नगरं वृषपर्वणः ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ सातत्र त्वरितं गत्वा घूर्णिकाऽसुरमंदिरम् २६ दृष्ट्वा काव्यमुवाचे दंसंभ्रमाविष्टचेतना ॥ आचक्ष्व महाप्राज्ञं
देवयानीं वने हताम् २७ शर्मिष्ठयामहाभाग दुहित्रावृषपर्वणः ॥ श्रुत्वा दुहितरं काव्यस्तत्र शर्मिष्ठया हताम् २८ त्वरयानिर्ययौ दुःखान्मार्गमाणः सुतां वने ॥
दृष्ट्वा दुहितरं काव्यो देवयानीं ततो वने २९

योद्धारं प्रहर्तारं शत्रुं मामेव समुच्छ्रयं सत्यवचनेन महत्त्वं १२ । १३ । १४ युग्यारथवाहकाः । हयाः केवलाश्वाः । उदकं पीयतेऽस्मादित्युदपानं कूपं १५ । १६ वल्गुना मंजुना । श्यामा षोडशवर्णि
की यौवनारूढा । सुमृष्टानि दिव्यानि १७ वीरुधोलताः १८ । १९ । २० । २१ । २२ अवटा इति २३ । २४ घूर्णिकां दासीं २५ । २६ हतां ताडितां २७ । २८ । २९

नियच्छंतिप्रयच्छंतिआत्मदोषेहेतुभिः स्वकर्मभिरेव सुखदुःखेजनात्प्राप्येतेन तु जनस्यापराध इत्यर्थः ३० एतदेवाह मन्येइति निष्कृतिः फलभोगेन निरसर्न ३१ । ३२ तीक्ष्णं मर्मभित् यतः परुषं निष्ठुरा
क्षरं ३३ । ३४ इदं पूर्वोक्तं ३५ । ३६ । ३७ नाहुषो ययातिः मम ऐश्वर्यं निर्द्वंद्वमप्रतिपक्षं बलमस्ति ३८ ईश्वरत्वमेवाह यथेति स्वयं भुवा तत्त्वमसीत्यादिना वेदेन करणेन तुष्टेन गुरुणेति शेषः ३९ अहं

बाहुभ्यां संपरिष्वज्य दुःखितो वाक्यमब्रवीत् ॥ आत्मदोषैर्नियच्छंति सर्वे दुःखसुखेजनाः ३० मन्येदुश्चरितं तेऽस्ति यस्येयं निष्कृतिः कृता ॥ देवयान्युवाच ॥ निष्कृ
तिर्मेऽस्तु वामास्तु शृणुष्व आवहितो मम ३१ शर्मिष्ठया यदुक्ताऽस्मि दुहित्रावृषपर्वणः ॥ सत्यं किलैतत्सा प्राह दैत्यानामसि गायनः ३२ एवं हि मे कथयति शर्मिष्ठा वार्षप
र्वणी ॥ वचनं तीक्ष्णं परुषं क्रोधरक्तेक्षणाभृशम् ३३ स्तुवतो दुहितानित्यं याचतः प्रतिगृह्यतः ॥ अहं तु स्तूयमानस्य ददतोऽप्रतिगृह्यतः ३४ इदं मामाह शर्मिष्ठा दुहिता
वृषपर्वणः ॥ क्रोधसंरक्तनयनार्द्रपूरुषा पुनः पुनः ३५ यद्यहं स्तुवतस्तात दुहिता प्रतिगृह्यतः ॥ प्रसादयिष्ये शर्मिष्ठामित्युक्ता तु सखीमया ३६ ॥ शुक्र उवाच ॥
स्तुवतो दुहितानित्यं याचतः प्रतिगृह्यतः ॥ अस्तो तुः स्तूयमानस्य दुहिता देवयान्यसि ३७ वृषपर्ववतद्वेदशक्रो राजा च नाहुषः ॥ अचित्यं ब्रह्मनिर्द्वंद्वमैश्वर्यं हि बलं मम
३८ यच्च किंचित्सर्वगतं भूमौ वायु दिवा दिवि ॥ तस्याहमीश्वरो नित्यं तुष्टेनोक्तः स्वयं भुवा ३९ अहं जलं विमुंचामि प्रजानां हितकाम्यया ॥ पुष्णाम्यौषधयः सर्वा इति
सत्यं ब्रवीमि ते ४० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवं विषादमापन्नामन्युना संप्रप्रीडिताम् ॥ वचनैर्मधुरैः शृङ्गैः सांत्वयामास तां पिता ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते आदि
पर्वणि संभवपर्व ० ययात्युपाख्याने षष्ठसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ शुक्र उवाच ॥ यः परेषां नरो नित्यमतिवादां स्तितिक्षते ॥ देवयानि विजानीहितेन सर्वमिदं जि
तम् १ यः समुत्पतितं क्रोधं निगृह्णाति हयं यथा ॥ सयं तेत्युच्यते सद्भिर्नयोरश्मिषु लंबते २ यः समुत्पतितं क्रोधमक्रोधेन निरस्यति ॥ देवयानि विजानीहितेन सर्व
मिदं जितम् ३ यः समुत्पतितं क्रोधं क्षमयेह निरस्यति ॥ यथोरगस्त्वचं जीर्णं सवैपुरुष उच्यते ४ यः संधारयते मन्युं योऽतिवादां स्तितिक्षते ॥ यश्च तप्तो न तपति दृढं
सोऽर्थस्य भाजनम् ५ यो यजेदपरिश्रान्तो मासिमासिशतं समाः ॥ न कुद्ध्येद्यश्च सर्वस्य तयोरक्रोधनोऽधिकः ६ यत्कुमाराः कुमार्यश्च वैरं कुर्युरचेतसः ॥ न तत्प्राज्ञोऽ
नुकुर्वीत न विदुस्ते बलाबलम् ७ ॥ देवयान्युवाच ॥ वेदाहं तात बालाऽपि धर्माणां यदिहांतरम् ॥ अक्रोधे चापि वादे च वेदचापि बलाबलम् ८ शिष्यस्याशिष्यवृ
त्तेस्तु न क्षंतव्यं भूषता ॥ तस्मात्संकीर्णवृत्तेषु वा सोममनरोचते ९ पुमांसो ये हि निंदंति वृत्तेनाभिजनेन च ॥ न तेषु निवसेत्प्राज्ञः श्रेयोऽर्थी पापबुद्धिषु १० येत्वेन म
भिजानंति वृत्तेनाभिजनेन वा ॥ तेषु साधुषु वस्तव्यं सवासः श्रेष्ठ उच्यते ११

मनुरभवं सूर्यं श्रेतिवदन्वामदेव इव स्वस्य सार्वभ्यानुभवमाह अहमिति ४० । ४१ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षष्ठसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ यइति अतिवादां निंदावचनानि १
रश्मिषु क्रोधफलभूता स्वापत्सु पक्षे स्पष्टोऽर्थः २ अक्रोधेन क्रोधविरोधिन्याक्षमया ३ । ४ अर्थस्य पुरुषार्थचतुष्टयस्य ५ यजेत्पितृयज्ञेन तस्मान्मासि पितृभ्यः क्रियते इति श्रुतेः । एतेन अन्ययज्ञेभ्यः पितृ
यज्ञः श्रेष्ठ इति सूचितं ६ यदिति अचेतसो मूढाः बाल्यात् शर्मिष्ठया कृतमस्माभिः क्षंतव्यमेवेत्यर्थः ७ । ८ । ९ । १० । ११

१२ । १३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे अनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ अ ॥ तत इति । काव्यः कविपुत्रः । समन्युः सक्रोधः १ । २ पुत्रेष्ट्विति । ननुपितृकृतपुत्रेणभु
ज्यते चेच्छास्त्रफलप्रयोक्तरीतिन्यायविरोधापत्तिरिति चेन्न । 'यो वै भागिनं भागाच्चुदते चयते वै न संयदिवै न न चयते' इति धनमानभागिनांदूरीकरणादवश्यं स्वयंपुत्रः पौत्रो वानश्यतीति

वाग्दुरुक्तं महाघोरं दुहितृषपर्वणः ॥ मममथातिहृदयमग्रिकामइवारणिम् १२ न ह्यतो दुष्करतरं मन्येलोकेष्वापि त्रिषु ॥ यः सपत्नश्रियं दीप्तां हीनश्रीः पर्युपासते ॥
मरणं शोभनं तस्य इति विद्वज्जनाविदुः १३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि ययात्युपाख्याने अनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
ततः काव्यो भृगुश्रेष्ठः समन्युरुपगम्य ह ॥ वृषपर्वणमासीनमित्युवाचाविचारयन् १ नाधर्मश्चरितो राजन्सद्यः फलति गौरिव ॥ शनैरावर्त्यमानो हिकर्तुर्भूलानिकृताति
२ पुत्रेषु वानमृषु वानचेदात्मनि पश्यति ॥ फलत्येव ध्रुवपापंगुरुभुक्तमिवोदरे ३ यदघातयिथा विप्रं कचमांगिरसंतदा ॥ अपापशीलं धर्मज्ञं शुश्रूषुं मद्गृहे रतम् ४ वधाद
न हतस्तस्य वधाच्च दुहितुर्मम ॥ वृषपर्वत्रिवोधे दंत्यक्ष्यामित्वां सबांधवम् ॥ स्थातुं त्वद्विषये राजन्नशक्ष्यामित्वया सह ५ अहो मामभिजानासि दैत्यमिथ्या प्रला
पिनम् ॥ यथेममात्मनो दोषं न नियच्छस्युपेक्षसे ६ ॥ वृषपर्वोवाच ॥ नाधर्मनमृषावादं त्वयि जानामि भार्गव ॥ त्वयि धर्मश्च सत्यं च तत्प्रसीदतु नो भवान् ७ यद्य
स्मानपहाय त्वमितोगच्छसि भार्गव ॥ समुद्रं संप्रवेक्ष्यामो नान्यदस्ति परायणम् ८ ॥ शुक्र उवाच ॥ समुद्रं प्रविशध्वं वादिशो वा द्रवतासुराः ॥ दुहितुर्नाप्रियं सोढुं
शक्तोऽहं दयिताहिमे ९ प्रसाद्यतां देवयानी जीवितं यत्र मे स्थितम् ॥ योगक्षेमकरस्तेऽहमिन्द्रस्येव बृहस्पतिः १० ॥ वृषपर्वोवाच ॥ यत्किंचिदसुरेन्द्राणां विद्यते
वसु भार्गव ॥ भुवि हस्तिगवाश्च तस्य त्वं मम चेश्वरः ११ ॥ शुक्र उवाच ॥ यत्किंचिदस्ति द्रविणं दैत्येन्द्राणां महासुर ॥ तस्येश्वरोऽस्मि येषां देवयानी प्रसाद्यताम्
१२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तथेत्याह वृषपर्वमहाकविः ॥ देवयान्यंतिकं गत्वा तमर्थं प्राह भार्गवः १३ ॥ देवयान्युवाच ॥ यदित्वमीश्वरस्तातराजो
वित्तस्य भार्गव ॥ नाभिजानामिते हं राजा तु वदतु स्वयम् १४ ॥ वृषपर्वोवाच ॥ यं काममभिकामासि देवयानी शुचिस्मिते ॥ तत्तेऽहं संप्रदास्यामि यदवापि हि दु
र्लभम् १५ ॥ देवयान्युवाच ॥ दासीकन्यासहस्रेण शर्मिष्ठा मभिकामये ॥ अनुमांतत्र गच्छेत्सायत्र दद्याच्च मे पिता १६ ॥ वृषपर्वोवाच ॥ उत्तिष्ठ त्वंगच्छ धा
त्रिशर्मिष्ठां शीघ्रमानय ॥ यंच कामयते कामं देवयानी करोतु तम् १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो धात्री तत्र गत्वा शर्मिष्ठां वाक्यमब्रवीत् ॥ उत्तिष्ठ भद्रेशर्मिष्ठे ज्ञा
तीनां सुखमावह १८ त्यजति ब्राह्मणः शिष्यान् देवयान्या प्रचोदितः ॥ सायं कामयते कामं सकार्योऽद्य त्वया जने १९

श्रुतेः । न्यायस्य तु जातेष्ट्यादिवत्पुत्रगतमपि फलं तदेकात्म्याभिमानात्पितर्यपि वक्तुं शक्यमतो न व्याकोपः । मृतेऽपि पितरि पुत्राणां दारिद्र्यदोर्जन्यादिना श्राद्धलोपादिकृतदुःखादिफलमन्वेत्येवेति
सुष्ठुक्तं पुत्रेषु वेत्यादि ३ । ४ । ५ उपेक्षसे शपथमात्रेण मांसांस्त्वयसि न तु दृष्टं दोषं निगृह्णासि ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ महाकविरित्यादिपृथग्वाक्यं १३ । १४ । १५ दासीमिति इदं देव
यान्याप्रार्थितं दासीसहस्रं शर्मिष्ठापरिवारभृता दासीसहस्रादभ्यत् । द्वाभ्यांकन्यासहस्राभ्यामिति वाक्यशेषात् १६ । १७ । १८ । १९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ विज्ञानं ब्रह्मानुभवः विद्यामृतसंजीविनी २६ । २७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे अनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ अ ॥
॥ शर्मिष्ठोवाच ॥ यं सा कामयते कामं करवाप्यहमद्य तम् ॥ यद्येवमाह्वयेच्छुक्रो देवयानी कृते हि माम् ॥ महोषान्माज्जमच्छुक्रो देवयानी च मत्कृते २० ॥ वैशंपाय
न उवाच ॥ ततः कन्यासहस्रेण वृता शिबिकया तदा ॥ पितुर्नियोगात्त्वरितानि श्वक्रामपुरोत्तमात् २१ ॥ शर्मिष्ठोवाच ॥ अहं दासीसहस्रेण दासीते परिचारिका ॥
अनुत्वांतत्रास्यामि यत्र दास्यति ते पिता २२ ॥ ॥ देवयान्युवाच ॥ ॥ स्तुवतो दुहिताऽहं ते याचतः प्रतिगृह्यतः ॥ स्तूयमानस्य दुहिता कथं दासी भविष्यसि २३
॥ शर्मिष्ठोवाच ॥ येन केन चिदार्तानां ज्ञातीनां सुखमावहेत् ॥ अतस्त्वामनुयास्यामि यत्र दास्यति ते पिता २४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रतिश्रुते दासभावे दु
हित्रा वृषपर्वणः ॥ देवयानी नृपश्रेष्ठ पितरं वाक्यमब्रवीत् २५ ॥ देवयान्युवाच ॥ प्रविशामि पुरं तात तुष्टाऽस्मि द्विजसत्तम ॥ अमोघं तव विज्ञानमस्ति विद्याबलं च
ते २६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्तो दुहित्रा स द्विजश्रेष्ठो महायशः ॥ प्रविवेश पुं हृष्टः पूजितः सर्वदानवैः २७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि
संभवपर्वणि ययात्युपाख्याने अनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ अ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथ दीर्घस्य कालस्य देवयानी नृपोत्तम ॥ वनंत देवनि
र्याता क्रीडार्थं वरवर्णिनी १ तेन दासीसहस्रेण सार्धं शर्मिष्ठया तदा ॥ तमेव देशं संप्राप्ता यथा कामं च चारसा २ ताभिः सखीभिः सहिता सर्वाभिर्मुदिता भृशम् ॥ क्रीडं
त्योऽभिरताः सर्वाः पिबंत्यो मधुमाधवीम् ३ खादंत्यो विविधान् मक्ष्यान् विदशंत्यः फलानि च ॥ पुनश्चनाहुषो राजा मृगलिप्सुर्यदृच्छया ४ तमेव देशं संप्राप्तो जलार्थी
श्रमकं शितः ॥ दृष्ट्वा देवयानीं स शर्मिष्ठां ताश्च योषितः ५ पिबंतीर्ललमानाश्च दिव्याभरणभूषिताः ॥ उपविष्टांच दृष्ट्वा देवयानीं शुचिस्मिताम् ६ रूपेणाप्रतिमां
तासां स्त्रीणां मध्ये वरांगनाम् ॥ शर्मिष्ठया सेव्यमानां पादसंवाहनादिभिः ७ ॥ ययातिरुवाच ॥ द्वाभ्यांकन्यासहस्राभ्यां हि कन्ये परिवारिते ॥ गोत्रे च नामनी चैव द्वा
योः पृच्छाम्यहं शुभे ८ ॥ देवयान्युवाच ॥ आख्यास्याम्यहमादत्स्ववचनं मे नराधिप ॥ शुक्रो नामासुरगुरुः सुतां जानीहितस्य माम् ९ इयंच मे सखी दासी यत्राहंत
त्र गामिनी ॥ दुहितादानं वेद्रस्य शर्मिष्ठा वृषपर्वणः १० ॥ ययातिरुवाच ॥ कथं तु ते सखी दासी कन्येयं वरवर्णिनी ॥ असुरेन्द्रसुता सुभूः परंकौतूहलं हि मे ११ ॥ देव
यान्युवाच ॥ सर्व एव नरश्रेष्ठ विधानमनुवर्तते ॥ विधानविहितं मत्त्वामाविचित्राः कथाः कथाः १२ राजवद्रूपवेषौ ते ब्राह्मी वाचं बिभर्षिच ॥ कोनाम त्वंकुतश्चासि कस्य
पुत्रश्च शंसमे १३ ॥ ॥ ययातिरुवाच ॥ ब्रह्मचर्येण वेदो मे कृत्स्नः श्रुतिपथंगतः ॥ राजाऽहं राजपुत्रश्च ययातिरिति विश्रुतः १४ ॥ ॥ देवयान्युवाच ॥ ॥ केनास्य
र्थेन नृपते इमं देशमुपागतः ॥ जिघृक्षुर्वारिजं किंचिदथ वा मृगलिप्सया १५

अथेति १ तेन स्वयं वृतेन शर्मिष्ठया सखीयदासीसहस्रोपेतया २ मधुमाधवीं मधुसूतां मदितां ३ । ४ । ५ पिबंतीः पेयं । ललमानाः क्रीडंतीः ६ । ७ द्वाभ्यामित्युक्तार्थं गोत्रेवंशकराव
की ८ । ९ । १० । ११ विधानं देवं अनुवर्तते अनुसृत्यास्ति १२ । १३ राजारूपं ब्राह्मी वाक्ये प्रहेतुद्वयं व्युत्क्रमेणाह ब्रह्मेति १४ अर्थेन कार्येण वारिजं मीनं पद्मादिवा १५

अनुयुक्तोऽस्मिन्पलायितेऽग्रेऽन्तोऽस्मि १६ । १७ । १८ संसृष्टं उच्छिन्नस्यक्षत्रस्यब्राह्मणवीर्यादेवपुनरुद्भवाद्ब्राह्मणाक्षत्रसंसृष्टं क्षत्रियकन्यासुलोपासुद्रादिषुब्राह्मणानामुत्पत्तिदर्शनात्क्षत्रेणब्रह्मसंहि
तंसंमिश्रं ऋषिर्बुधादिलायांपुरुरवास्ततआयुस्ततोऽनुषस्ततस्त्वमिति क्षत्रियकन्यायांब्राह्मणाजातोब्राह्मणःक्षत्रियदारेषुब्राह्मणाजातस्तुक्षत्रियएवेत्याग्रेपीलायांक्षत्रियदारत्वाभावाद्युष्माकमृषित्व
मेवतथ्यमित्यर्थः हेअंग वहस्वपरिणयस्व १९ एकस्येश्वरस्यदेहोदेहावयवामुखबाहूरुपादास्तदुद्भवाः २० प्रागेवत्वयाममपाणिग्रहणंकृतमतइदानींविचारावसरोनास्तीत्याशयेनाह पाणीति

॥ ययातिरुवाच ॥ मृगलिप्सुरहंभद्रेपानीयार्थमुपागतः ॥ बहुधाऽप्यनुयुक्तोऽस्मितदनुज्ञातुमर्हसि १६ ॥ देवयान्युवाच ॥ द्वाभ्यांकन्यासहस्राभ्यांदास्याश
मिष्ठयासह ॥ त्वदधीनाऽस्मिभद्रंतेसखाभर्ताचमेभव १७ ॥ ययातिरुवाच ॥ विद्वद्यौशनसिभद्रंतेनत्वामर्होऽस्मिभाविनि ॥ अविवाह्याहिराजानोदेवयानिपि
तुस्तव १८ ॥ देवयान्युवाच ॥ संसृष्टंब्रह्मणाक्षत्रंक्षत्रेणब्रह्मसंहितम् ॥ ऋषिश्चाप्यृषिपुत्रश्चनाहुषांगवहस्वमाम् १९ ॥ ययातिरुवाच ॥ एकदेहोद्भवावर्णाश्च
त्वारोऽपिवरांगने ॥ पृथग्धर्माःपृथक्शौचास्तेषांतुब्राह्मणोवरः २० ॥ देवयान्युवाच ॥ पाणिधर्मोनाहुषाऽयंनपुंभिःसेवितःपुरा ॥ तंमेत्वमग्रहीरग्रेष्टृणोमित्वाम
हंततः २१ कथंनुमेमनस्विन्याःपाणिमन्यःपुमान्स्पृशेत् ॥ गृहीतमृषिपुत्रेणस्वयंवाप्यृषिणात्वया २२ ॥ ययातिरुवाच ॥ क्रुद्धादाशीविषात्सर्पाज्ज्वलनात्सर्व
तोमुखात् ॥ दुराधर्षतरोविप्रोज्ञेयःपुंसाविजानता २३ ॥ ॥ देवयान्युवाच ॥ कथमाशीविषात्सर्पाज्ज्वलनात्सर्वतोमुखात् ॥ दुराधर्षतरोविप्रइत्यात्थपुरुषर्ष
भ २४ ॥ ययातिरुवाच ॥ एकमाशीविषोहंतिशस्त्रेणैकश्चवध्यते ॥ हंतिविप्रःसराश्राणिपुराण्यपिहिकोपितः २५ दुराधर्षतरोविप्रस्तस्माद्भीरुमतोमम ॥ अतो
ऽदत्तांचपित्रात्वांभद्रेनविवहाम्यहम् २६ ॥ देवयान्युवाच ॥ दत्तांवहस्वतन्मात्वंपित्राराजन्वृत्तोमया ॥ अयाचतोभयंनस्तिदत्तांचप्रतिगृह्यतः २७ ॥ वैशंपायन
उवाच ॥ त्वरितंदेवयान्याऽथसंदिष्टंपितुरात्मनः ॥ सर्वंनिवेदयामासघात्रीतस्मैयथातथम् २८ शुत्वैवचसराजानंदर्शयामासभार्गवः ॥ दृष्ट्वैवचागतंशुक्रंययातिःपृथिवी
पतिः ॥ वंदेब्राह्मणंकाव्यंप्रांजलिःप्रणतःस्थितः २९ ॥ देवयान्युवाच ॥ राजाऽयंनाहुषस्तातदुर्गमेपाणिमग्रहीत् ॥ नमस्तेदेहिमामस्मैलोकेनान्यंपतिंवृणे ३०
॥ शुक्रउवाच ॥ वृत्तोऽनयापतिर्वीरसुतयात्वंममेष्टया ॥ गृहाणेमांमयादत्तांमहिर्षीनहुषात्मज ३१ ॥ ययातिरुवाच ॥ अधर्मोऽनस्पृशेदेषमहान्मामिहभार्गव ॥
वर्णसंकरजोब्रह्मन्नितित्वांप्रवृणोम्यहम् ३२ ॥ शुक्रउवाच ॥ अधर्मात्त्वांविमुंचामिवृणुत्वंरमीप्सितम् ॥ अस्मिन्विवाहेभान्म्लासीरहंपापंतुदामिते ३३ वहस्व
भार्याधर्मेणदेवयानींसुमध्यमाम् ॥ अनयासहसंप्रीतिमतुलांसमवाप्नुहि ३४ इयंचापिकुमारीतेशर्मिष्ठावार्षपर्वणी ॥ संपूज्यासततराजन्माचैनांशयनेह्वयेः ३५

पाणिधर्मःपाणिग्रहणारख्योधर्मः २१ । २२ ययातिस्तुस्वस्यशर्मिष्ठासक्त्यादेवयान्याःप्रकोपेसतिशुक्राद्भीतःसन्मनस्येवोवाच क्रुद्धादिति २३ । २४ । २५ अदत्तामितिच्छेदः २६
मामां भयंक्षत्रियेणब्राह्मणीपरिणयनदोषजं २७ । २८ । २९ दुर्गमेसंकटे ३० । ३१ । ३२ ईप्सितंवरंचवृणीष्वेत्युक्तोऽपीदानींनवृत्तवान् पश्चात्त्वन्वयजरासंक्रमणसामर्थ्यरूपः
शुक्रेणैवस्वप्रतिज्ञासिद्धयेदत्तइतिध्येयं ३३ । ३४ । ३५

३६ । ३७ । ३८ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ७३ ॥ ययातिरिति १ । २ । ३ । ४ व्यजायतअजनयत् ५ । ६ । ७ प्रजाताप्रजारू
पेणविततावलीवत् ८ । ९ । १० रहितेविजने ११ । १२ । १३ । १४ अवहंउद्भवानहं १५ नर्मयुक्तंपरिहासयुक्तंवचनमनृतमपिनहिनस्ति दोषजनकंनभवतीत्यर्थः स्त्रीषुगम्यास्वहमेनानंरमयेइत्यु

॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तोययातिस्तुशुक्रंरुत्वाप्रदक्षिणम् ॥ शास्त्रोक्तविधिनाराजाविवाहमकरोच्छुभम् ३६ लब्ध्वाशुक्रान्महद्वितंदेवयानींतदोत्तमाम् ॥
द्विसहस्रेणकन्यानांतथाशर्मिष्ठयासह ३७ संपूजितश्चशुक्रेणदैत्यैश्चनृपसत्तमः ॥ जगामस्वपुरंहृष्टोऽनुज्ञातोऽथमहात्मना ३८ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि
संभवप० ययात्युपाख्यानेएकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ययातिःस्वपुरंप्राप्यमहेन्द्रपुरसन्निभम् ॥ प्रविश्यांतःपुरंतत्रदेवयानींन्य
वेशयत् १ देवयान्याश्चानुमतेसुतांतांवृषपर्वणः ॥ अशोकवनिकाभ्याशेष्टहंरुत्वात्यवेशयत् २ वृतांदासीसहस्रेणशर्मिष्ठावार्षपर्वणी ॥ वासोभिरन्नपानैश्चसंविभ
ज्यसुसत्कृताम् ३ देवयान्यातुसहितःसन्पुनहुषात्मजः ॥ विजहारबहूनब्दान्देवन्मुदितःसुखी ४ ऋतुकालेतुसंप्राप्तेदेवयानीवरांगना ॥ लेभेगर्भप्रथमतःकुमा
रंचव्यजायत ५ गतेवर्षसहस्रेतुशर्मिष्ठावार्षपर्वणी ॥ ददर्शयौवनंप्राप्ताऋतुंसाचान्वर्चितयत् ६ ऋतुकालश्चसंप्राप्तोचमेऽस्तिपतिवृत्तः ॥ किंप्राप्तंकिंनुकर्तव्यं
किंवाकृत्वाकृतंभवेत् ७ देवयानीप्रजाताऽसौवृथाऽहंप्राप्तयौवना ॥ यथातयावृत्तोभर्तातथैवाहंवृणोमितम् ८ राज्ञापुत्रफलंदेयमितिमेनिश्चितामतिः ॥ अपीदा
नींसधर्मात्माइयान्मेदर्शनंरहः ९ अथनिष्क्रम्यराजाऽसौतस्मिन्कालेयदृच्छया ॥ अशोकवनिकाभ्याशेशर्मिष्ठांप्रेक्ष्यधिष्ठितः १० तमेकरहितेदृष्ट्वाशर्मिष्ठाचारु
हासिनी ॥ प्रत्युद्गम्यांजलिंरुत्वारानंवाक्यमब्रवीत् ११ ॥ शर्मिष्ठोवाच ॥ सोमस्येंद्रस्यविष्णोर्वायमस्यवरुणस्यच ॥ तववानाहुषगृहेकःस्त्रियंद्रष्टुमर्हति १२
रूपाभिजनशालैर्हित्वंराजन्वेत्थमांसदा ॥ सात्वांयाचेप्रसाद्याहमृतुंदेहिनराधिप १३ ॥ ययातिरुवाच ॥ वेदित्वांशीलसंपन्नादैत्यकन्यामनिंदिताम् ॥ रूपंच
तेनपश्यामिसूच्यग्रमपिनिंदितम् १४ अब्रवीदुशनाकाव्योदेवयानीयदाऽवहम् ॥ नेयमाह्वयितव्यातेशयनेवार्षपर्वणी १५ ॥ शर्मिष्ठोवाच ॥ ननर्मयुक्तंवचनंहि
नस्तिनस्त्रीपुराजन्मविवाहकाले ॥ प्राणात्ययेसर्वधनापहारेपंचानृतान्यादुरपातकानि १६ पृष्टुसाक्ष्येप्रवदंतमन्यथावदंतिमिथ्यापतितंनरेन्द्र ॥ एकार्थतायांतु
समाहितायांमिथ्यावदंतंनृतंनहिनस्ति १७ ॥ ययातिरुवाच ॥ राजाप्रमाणंभूतानांसनश्येदमृषावदन् ॥ अर्थकृच्छ्रमपिप्राप्यनमिथ्याकर्तुमुत्सहे १८

क्तिरनृताऽपिकृताचेन्नहिनस्ति धनेत्युपलक्षणंरुपादेरेपि १६ स्त्रीष्वनृतंनहिनस्तिप्रत्युतसत्पादेरेणतस्यागएवहिनस्तीत्याह पृष्टंत्विति साक्ष्येपृष्टंसदस्यैरन्यथाप्रवदंतंपुरुषंपतितंयद्वदंतितिमिथ्या । गो
ब्राह्मणस्त्रीदीनानाथाद्यर्थे कूटसाक्ष्यस्यापिपुण्यहेतुत्वात् । तथाचहिंसाहेतुःसत्यमप्यनृतमेवअहिंसाहेतुरनृतमपिसत्यमेवेतिभावः । प्रकृतमाह एकार्थतायामेकप्रयोजनतायांसमाहितायामावयोस्त्व
दाराधनरूपेप्रयोजनेतुल्यत्वेननिश्चितेसतिदेवयान्येवममभार्यांनशर्मिष्ठेतिमिथ्यावर्तत्वामेवानृतंनहिनस्तीत्यर्थः १७ । १८

एकार्थतामेव व्याचष्टे समाविति हेराजन् एतौ विवाहौ मतौ बुद्धावाकौ समौ तुल्यावेव यदैव देवयान्यात्वं मनसा धृतस्तदेव मया पीत्यर्थः अतोयस्त्वं सख्याः पतिः स एव चकाराभ्यमापि पतिः । एतल्लोकप्रसिद्धाद्वयति समंसहविवाहं सख्यासहैवेतरासां विवाहंसिद्धमाहुः द्वयोः प्रदेयद्रव्यत्वरणीयत्वादेस्तुल्यत्वात् । अतोमेमयावृत्तोऽसिन्नतुष्टास्यै यतः पतिरसि १९ राजा तु भार्यासमत्वं दासीनाहती

॥ शर्मिष्ठावाच ॥ समावेतौ मतौ राजन्पतिः सख्याश्च यः पतिः ॥ समं विवाहमित्याहुः सख्यामेऽसिन्नतः पतिः १९ ॥ ययातिरुवाच ॥ दातव्यं याचमानेभ्य इति मे व्रतमाहितम् ॥ त्वंचयाचसि मां कामं ब्रूहि किं करवाणिते २० ॥ शर्मिष्ठावाच ॥ अधर्मात्पाहि मां राजन् धर्मं च प्रतिपादय ॥ त्वतोऽपत्यवती लोके चरेयं धर्ममुत्तमम् २१ त्रय एवाधनाराजन् भार्यादासस्तथा सुतः ॥ यत्तेषां धिगच्छंति यस्यैते तस्य तद्वनम् २२ देवयान्याभुजिष्याऽस्मि वश्याचतव भार्गवी ॥ साचाहं च त्वयाराजन् भजनीये भजस्व माम् २३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तुराजा स तथ्यमित्यभिजज्ञिवान् ॥ पूजयामास शर्मिष्ठां धर्मं च प्रत्यपादयत् २४ स समागम्य शर्मिष्ठां यथा काममवाप्य च ॥ अन्योन्यंचाभिसंपूज्य जग्मतुस्तौ यथागतम् २५ तस्मिन्समामेसु ब्रूः शर्मिष्ठाचारुहासिनी ॥ लेभे गर्भं प्रथमतस्तस्मात्पतिस्तमात् २६ प्रजज्ञे च ततः काले राजन् राजीवलोचना ॥ कुमारं देवगर्भाभं राजीवनिभलोचनम् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणिसंभवपर्वणिययात्युपाख्याने द्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा कुमारं जातं तु देवयानी शुचिस्मिता ॥ चिंतयामास दुःखार्ता शर्मिष्ठां प्रतिभारत १ अभिगम्य च शर्मिष्ठां देवयान्यब्रवीदिदम् ॥ देवयान्युवाच ॥ किमिदं वृजिनं सुबुद्धं त्वैकामलुब्धया २ ॥ शर्मिष्ठावाच ॥ ऋषिरभ्यामतः कश्चिद्धर्मात्मा वेदपारगः ॥ समयावर दः कामं याचितो धर्मसंहितम् ३ नाहमन्यायतः काममाचरामि शुचिस्मिते ॥ तस्माद्वेर्ममापत्यमिति सत्यं ब्रवीमि ते ४ ॥ देवयान्युवाच ॥ शोभनं भीरुयद्येवमथ स ज्ञायते द्विजः ॥ गोत्रनामाभिजनतो वेतुमिच्छामि तं द्विजम् ५ ॥ शर्मिष्ठावाच ॥ तपसा तेजसा चैव दीप्यमानं यथारविम् ॥ तं दृष्ट्वा मम संप्रभुं शक्तिर्नासीच्छुचि स्मिते ६ ॥ देवयान्युवाच ॥ यद्येतदेवं शर्मिष्ठेन मन्युर्विद्यते मम ॥ अपत्यं यदिते लब्धं ज्येष्ठाच्छ्रेष्ठाच्चैव द्विजात् ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अन्योन्यमेव मुक्त्वा तु संप्रहस्य च ते मिथः ॥ जगाम भार्गवी वैशमतथ्यमित्यवजग्मुषी ८ ययातिर्देवयान्यां तु पुत्रावजनय नृपः ॥ यदुंचतुर्वसुंचैव शक्रविष्णु इवापरौ ९ तस्मादेव तुराजर्षेः शर्मिष्ठावर्षपर्वणी ॥ दुष्टुंचातुंच पूरुंच त्रीन् कुमारानजीजनत् १० ततः काले तु कस्मिंश्चिद्देवयानी शुचिस्मिता ॥ ययातिसहिताराजन् जगाम रहितं वनम् ११ ददर्श च तदा तत्र कुमारान् देवरूपिणः ॥ क्रीडमानान्सुविश्रब्धान् विस्मिताचेदमब्रवीत् १२

त्येवं मत्वा प्रकारान्तरेण तदभीष्टं दातुं प्रतिजानिते दातव्यमिति २० अधर्मात् त्वदन्यवरणजाद्वयमिचारात् २१ मनुत्वमपि पित्रादत्तेन धनेन धर्मं चरंती गतिं प्राप्नुहि किंसंतत्येत्याशंक्याह त्रय इति २२ भुजिष्यादेवयान्याभुक्तत्वा मिच्छतीति योगादासी २३ भुजिष्यात्वमस्यास्तथ्यमित्यभिजज्ञिवानभितः साकल्येन ज्ञातवान् धर्मं क्रतुदानेन आर्त्तत्राणं २४ । २५ । २६ प्रजज्ञे प्रजनितवती २७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावंदीये द्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ॥ श्रुत्वेति । १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ अवजग्मुषी ज्ञातवती ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३ वंशोवः कइत्यत्रापि संबध्यते १४ प्रदेशिन्यातर्जण्या १५ राजानमालिंगितुमिति शेषः नाभ्यनंदततूरीकृतवानित्यर्थः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ अधरोत्तरं नीचस्याभिष्टुद्धिरुत्तमस्य न्यासः अतिवृत्तास्मिराज्ञः सकाशादपत्यत्रयाधिगमेनातिक्रांतो ह्येव चिन्ताऽस्मि २८ तदेवाह त्रय इति २९ । ३० अधर्ममेव प्रियमकृथाः ३१ नान्यचेतसानकामलोभेन

॥ देवयान्युवाच ॥ कस्यैतेदारकाराजन् देवपुत्रोपमाः शुभाः ॥ वर्चसारूपतश्चैव सदृशमेमतास्तव १३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं पृष्ट्वा तुराजानं कुमारान्पर्य पृच्छत ॥ देवयान्युवाच ॥ किं नामधेयं वंशोवः पुत्रकाः कश्च वः पिता ॥ प्रब्रूतमेयथा तथ्यं श्रोतुमिच्छामि तं ह्यहम् १४ तेऽदर्शयन् प्रदेशिन्यातमेव नृपसत्तमम् ॥ शर्मिष्ठां मातरंचैव तथाऽऽचरन्त्युश्च दारकाः १५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा सहितास्ते तुराजानमुपचक्रमुः ॥ नाभ्यनंदततानराजा देवयान्यास्तदांतिके १६ रुदं तस्तेऽथ शर्मिष्ठामभ्ययुर्बालकास्ततः ॥ श्रुत्वा तु तेषां बालानां स व्रीड इव पार्थिवः १७ दृष्ट्वा तु तेषां बालानां प्रणयं पार्थिवं प्रति ॥ बुद्ध्वा च तत्त्वं सा देवी शर्मिष्ठामिदमब्रवीत् १८ ॥ देवयान्युवाच ॥ मदधीना सती कस्मादकार्षीं विप्रियं मम ॥ तमेवासुरधर्मं त्वमास्थितानविभेषिमे १९ ॥ शर्मिष्ठावाच ॥ यदुक्तमृषिरित्येव तत्सत्यं चारुहासिनि ॥ न्यायतो धर्मतश्चैव चरंती नविभेमि ते २० यदा त्वया वृत्तो भर्ता वृत्त एव तदामया ॥ सखी भर्ता हि धर्मेण भर्ता भवति शोभने २१ पूज्याऽसिममन्या च ज्येष्ठा च ब्राह्म णीह्यसि ॥ त्वतोऽपि मे पूज्यतमो राजर्षिः किं वेत्थ तत् २२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा तस्यास्ततो वाक्यं देवयान्यब्रवीदिदम् ॥ राजन्नाद्येह वत्स्यामि विप्रियं मे कृतं त्वया २३ सहसोत्पतितां श्यामां दृष्ट्वा तां सा श्रुलोचनाम् ॥ तूर्णं सकाशं काव्यस्य प्रस्थितां व्यथितस्तदा २४ अनुव्राजसंभ्रांतः पृष्ठतः सांत्वय नृपः ॥ न्यवर्तत न चैव स्मक्रोध संरक्तलोचना २५ अविबुवंती किंचित्साराजानं सा श्रुलोचना ॥ अचिरादेव संप्राप्ता काव्यस्योशनसोऽतिकम् २६ सा तु दृष्ट्वैव पितरमभिवाद्या प्रतः स्थिता ॥ अनंतरं ययातिस्तु पूजयामास भार्गवम् २७ ॥ देवयान्युवाच ॥ अधर्मेण जितो धर्मः प्रवृत्तमधरोत्तरम् ॥ शर्मिष्ठयाऽतिवृत्ताऽस्मि दुहित्रावृषपर्वणः २८ त्रयोऽ स्यांजनिताः पुत्राराज्ञाऽनेन ययातिना ॥ दुर्भगायाममद्वौ तु पुत्रौ तात ब्रवीमि ते २९ धर्मज्ञ इति विख्यात एष राजा भृगूद्वह ॥ अतिक्रांतश्च मर्यादां काव्यैतत्कथया मिते ३० ॥ शुक उवाच ॥ धर्मज्ञः सन्महाराज योऽधर्ममकृथाः प्रियम् ॥ तस्माज्जरात्वा मचिराद्वर्षयिष्यति दुर्जया ३१ ॥ ययातिरुवाच ॥ ऋतुं वैयाचमाना या भगवन्नान्यचेतसा ॥ दुहितुर्दानवेंद्रस्य धर्ममेतत्कृतं मया ३२ ऋतुं वैयाचमानायान ददाति पुमानृतम् ॥ ब्रूणे हेत्युच्यते ब्रह्म न स इह ब्रह्मवादिभिः ३३ अभिका मां स्त्रियं यश्च गम्यारहसियाचितः ॥ नोपैति स च धर्मेषु ब्रूणे हेत्युच्यते बुधैः ३४ इत्येतानि समीक्ष्याहं कारणानि भृगूद्वह ॥ अधर्मभयसंविग्नः शर्मिष्ठामुपजग्मिवान् ३५ ॥ शुक उवाच ॥ नन्वहं प्रत्यवेक्ष्यस्ते मदधीनोऽसि पार्थिव ॥ मिथ्याचारस्य धर्मेषु चौर्यं भवति नाहुष ३६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कुद्वेनोशनसा शतो ययातिर् नाहुषस्तदा ॥ पूर्ववयः परित्यज्य जरां सदोऽन्यपद्यत ३७

३२ । ३३ । ३४ नक्रांचनपरिहरेदिति श्रुतिनिषेधाति

क्रमस्याधर्मस्य भयात्संविग्नः । अनन्वपूर्विकांगम्यां यां कंचन स्त्रियमृतुं याचमानानं परिहरेन्न प्रत्याक्षीतेति श्रुत्यर्थः ३५ प्रत्यवेक्ष्यः अस्मिन्कर्मणि मदाज्ञाऽपित्वया प्रार्थनीयेति भावः ३६ । ३७

३८ । ३९ । ४० ज्येष्ठस्यराज्याप्रदानर्जनपापं ४१ । ४२ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभस्वदीपे त्रयसीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ अरामिति १ वली
त्वचःसंवर्द्धनं । पलितानिकेशरोम्णांशोकल्पं । पर्यगुःपरितःशरीरेमतानिप्राप्तानि । यौवनेयौवनसाध्येकामभोगे २ पाप्मानंभोगसामर्थ्येऽपितदिच्छारूपंचित्तस्थदोस्थ्यं चरेयंभुञ्जीय ३ । ४

॥ ययातिरुवाच ॥ अतृप्तोयौवनस्याहं देवान्यां भृगूदह ॥ प्रसादंकुरु मे ब्रह्म न जरेयं न विशेष माम् ३८ ॥ शुक्र उवाच ॥ नाहं मृषा ब्रवीम्येतज्जरां प्राप्नोऽसि भूमिप ॥ जरां त्वेतां त्वमन्यस्मिन् संक्रामय दीच्छसि ३९ ॥ ययातिरुवाच ॥ राज्यभाक्स भवेद्ब्रह्म पुण्यभाक् कीर्तिभाक् तथा ॥ यो मे दद्याद्भयः पुत्रस्तद्भवाननुमन्यताम् ४० ॥ शुक्र उवाच ॥ संक्रामयिष्यसि जरां यथेष्टं न दुष्पात्मज ॥ मामनुध्याय भावेन न च पापमवाप्स्यसि ४१ ॥ वयोदास्यति ते पुत्रो यः सराजा भविष्यति ॥ आयुष्मान्कीर्तिमांश्चैव बह्वप्यस्तथैव च ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि ययात्युपाख्याने त्र्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ जरां प्राप्य ययातिस्तु स्वपुरं प्राप्य चैव हि ॥ पुत्रं ज्येष्ठं वरिष्ठं च यदुमित्यब्रवीद्ब्रह्मचः १ ॥ ययातिरुवाच ॥ जरावली च मां तात प्रलितानि च पर्यगुः ॥ काव्यस्योशनसः शापान्न च तृप्तोऽस्मि यौवने २ ॥ त्वं यदो प्रतिपद्यस्व पाप्मानं जरया सह ॥ यौवने न त्वदीयेन चरेयं विषयानहम् ३ ॥ पूर्णवर्षसहस्रे तु पुनस्ते यौवनं त्वहम् ॥ दत्त्वा स्वं प्रतिपत्स्यामि पाप्मानं जरया सह ४ ॥ यदुरुवाच ॥ जरायां बहवो दोषाः पानभोजनकारिताः ॥ तस्माज्जरां न ते राजन् ग्रहीष्य इति मे मतिः ५ ॥ सितश्मश्रुर्निरानंदो जरया शिथिलीकृतः ॥ वलीसंगतगात्रस्तु दुर्दर्शो दुर्बलः कृशः ६ ॥ अशक्तः कार्यकरणे परिभूतः स यौवतैः ॥ सहोपजीविभिश्चैव तां जरां नाभिकामये ७ ॥ संतिते बहवः पुत्रा मतः प्रियतरानृप ॥ जरां ग्रहीतुं धर्मज्ञ तस्मादन्यं वृणीष्व वै ८ ॥ ययातिरुवाच ॥ यत्त्वं मे हृदयाज्जातो वयःस्वं न प्रयच्छसि ॥ तस्मादराज्यभाक्तात प्रजातव भविष्यसि ९ ॥ तुर्वसो प्रतिपद्यस्व पाप्मानं जरया सह ॥ यौवने न चरेयं वै विषयांस्तव पुत्रक १० ॥ पूर्णवर्षसहस्रे तु पुनर्दास्यामि यौवनम् ॥ स्वं चैव प्रतिपत्स्यामि पाप्मानं जरया सह ११ ॥ तुर्वसुरुवाच ॥ न कामये जरां तात कामभोगप्रणाशिनीम् ॥ बलरूपांतकर्णी बुद्धिप्राणप्रणाशिनीम् १२ ॥ ययातिरुवाच ॥ यत्त्वं मे हृदयाज्जातो वयःस्वं न प्रयच्छसि ॥ तस्मात्प्रजासमुच्छेदं तुर्वसो तव यास्यति १३ ॥ संकीर्णाचारधर्मेषु प्रतिलोमचरेषु च ॥ पिशिताशिषु चांत्येषु मूढराजा भविष्यसि १४ ॥ गुरुदारप्रसक्ते पुतिर्यग्योनि गतेषु च ॥ पशुधर्मेषु पापेषु म्लेच्छेषु त्वं भाविष्यसि १५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं स तुर्वसुं शस्वाययातिः सुतमात्मनः ॥ शर्मिष्ठायाः सुतं द्रुमुमिदं वचनमब्रवीत् १६ ॥ ययातिरुवाच ॥ द्रुह्यो त्वं प्रतिपद्यस्व वर्णरूपविनाशिनीम् ॥ जरां वर्षसहस्रं मे यौवनं स्वं ददस्व च १७ ॥ पूर्णवर्षसहस्रे तु पुनर्दास्यामि यौवनम् ॥ स्वं चादास्यामि भूयोऽहं पाप्मानं जरया सह १८ ॥ द्रुहुरुवाच ॥ नमजं न रथं नाश्वं जीर्णो भुंक्ते न च स्त्रियम् ॥ वाक्संगश्चास्य भवति तां जरां नाभिकामये १९

चादस्यामिभूयाऽहपाप्मानजरयासह गट् ॥ हुङुख्याय ॥ नयजगुरवता यथा तत्तुल्यं तत्र १२ । सति १३ । सति १४ ।
दोषाः कफाद्याधिक्याद्भवनाद्यः ५ दोषानेवाह सितेति ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ तिर्बग्योनितामिवगतप्रकाशमेथुनाद्याचरणेषांतेषु १५ । १६ । १७ । १८ वाक्संगोई
तानापतनात्कफादिवृद्धेश्ववाचः संगइवसंगः सन्नत्वं अन्यक्तत्वमितियावत् १९

२० पीठकानां राजयोग्यानां नरयानविशेषाणां 'तस्वतरावा' इति म्लेच्छेषु प्रसिद्धानां २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ प्रतिलप्स्यसे प्रजास्तथा विनशिष्यंतीति द्वयोः संबंधः २५ अग्निप्रस्कंदनं श्रौतस्मार्त्ताद्यग्निसाध्यकर्म
त्यागस्तत्परः २६ वरीयान्स्वभ्रातृभ्यो महान् । जरादेहेन्द्रियशक्तिघातः २७ ॥ २८ ॥ २९ अंजसा आर्जवेन ३० यथेप्सितानित्यस्य यावज्जीविमपीति भावः ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठ्ये
॥ ययातिरुवाच ॥ यत्त्वं मे हृदयाज्जातो वयःस्वनं प्रयच्छसि ॥ तस्माद्ब्रूह्यो प्रियः कामो न ते संपत्स्यते काचित् २० यत्राश्वरथमुख्यानामश्वानां स्याद्गतं च ॥ हस्तिनां
पीठकानां च गर्दभानां तथैव च २१ वस्तानां च गवांचैव शिबिकायास्तथैव च ॥ उडुपप्लवसंतारो यत्र नित्यं भविष्यति ॥ अराजभोजशङ्खंतं तत्र प्राप्स्यसि सान्वयः २२
॥ ययातिरुवाच ॥ अनोत्वं प्रतिपद्यस्व पाप्मानं जरया सह ॥ एकं वर्षं सहस्रं तु चरेयं यौवने न ते २३ ॥ अनुरुवाच ॥ जीर्णः शिशुवदादत्तेऽकालेऽन्नमशुचिर्यथा ॥ न
जुहोति च कालेऽग्निं तां जरां नाभिकामये २४ ॥ ययातिरुवाच ॥ यत्त्वं मे हृदयाज्जातो वयःस्वनं प्रयच्छसि ॥ जरादोषस्त्वया प्रोक्तस्तस्मात्त्वं प्रतिलप्स्यसे २५
प्रजाश्च यौवनप्राप्ता विनशिष्यंत्यमोतव ॥ अग्निप्रस्कंदनपरस्त्वं चाप्येवं भविष्यसि २६ ॥ ययातिरुवाच ॥ पूरोत्वं मे प्रियः पुत्रस्त्वं वरीयान् भविष्यसि ॥ जरावली
च मां तात पलितानि च पर्यगुः २७ काव्यस्योशनसः शापान्न च तृप्तोऽस्मि यौवने ॥ पूरोत्वं प्रतिपद्यस्व पाप्मानं जरया सह ॥ कंचित्कालं चरेयं वै विषयान्वयसातव २८
पूर्णे वर्षे सहस्रे तु पुनर्दास्यामि यौवनम् ॥ स्वं चैव प्रतिपत्स्यामि पाप्मानं जरया सह २९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तः प्रत्युवाच पूरुः पितरमंजसा ॥ यथाऽऽस्थमां
महाराज तत्करिष्यामि ते वचः ३० प्रतिपत्स्यामि ते राजन् पाप्मानं जरया सह ॥ गृहाण यौवनं मत्तश्चर कामान्यथेप्सितान् ३१ जरयाऽहं प्रतिच्छन्नो वयोरूपधरस्तव ॥
यौवनं भवते दत्त्वा चरिष्यामि यथाऽऽस्थमाम् ३२ ॥ ययातिरुवाच ॥ पूरो प्रीतोऽस्मि ते वत्स प्रीतश्चेंदं ददामि ते ॥ सर्वकामसमृद्धा ते प्रजाराज्ये भविष्यति ३३ एवमु
क्त्वा ययातिस्तु स्मृत्वा काव्यं महातपाः ॥ संक्रामयामास जरां तदा पूरौ महात्मनि ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि ययात्युपाख्याने चतुरशी
तितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पौरवेणाथ वयसा ययातिर्नहुषात्मजः ॥ प्रीतियुक्तो नृपश्चेष्टश्च चारविषयान् प्रियान् १ यथा कामं यथोत्साहं यथा
कालं यथा सुखम् ॥ धर्माविरुद्धं राजेंद्र यथाऽर्हति स एवाहि २ देवान्तर्पयद्यज्ञैः श्राद्धैस्तद्वत्पितृनपि ॥ दीनाननुग्रहैरिष्टैः कामैश्च द्विजसत्तमान् ३ अतिथीन् नृपानैश्च
विश्वं परिपालनैः ॥ आनृशंस्येन शूद्रांश्च दस्यून्सन्निग्रहेण च ४ धर्मेण च प्रजाः सर्वा यथा वदनु रंजयन् ॥ ययातिः पालयामास साक्षादिन्द्र इवापरः ५ सराजा सिंहवि
क्रांतो युवाविषयगोचरः ॥ अविरोधेन धर्मस्य च चारसुखमुत्तमम् ६ ससंप्राप्य शुभान् कामांस्तृप्तः खिन्नश्च पार्थिवः ॥ कालं वर्षं सहस्रांतं स स्मारमनुजाधिपः ७ परिसं
ख्याय कालज्ञः कलाः काष्ठाश्च वीर्यवान् ॥ यौवनं प्राप्य राजर्षिः सहस्रपरिवत्सरान् ८ विश्वाच्या सहितो रेमे व्यभ्राजन्नंदने वने ॥ अलकायां सकालं तु मेरुशृंगे तथोत्तरे ९

भारतभावदीपे चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ पौरवेणेति चचारबुभोज १।२।३।४।५ विषयादिव्यगंधादयोगोचरेवशेषस्यसविषयगोचरः ६।७ परीति सौरवर्षेहिप्रत्यब्दपंचदिनानिपंचदशनाड्यन्ति
शतपलानि एकत्रिंशदक्षराणि वर्धते सावनैः षष्ठ्यधिकशतत्रयदिनात्मकैर्वर्षैरायुर्गण्यतेऽतः कलाः काष्ठाश्च । 'अष्टादशनिमेषास्तुकाष्टात्रिंशत्तुताः कला' इत्युक्तरूपाः संख्यायेत्युक्तं ८ अल्कायांकुबेरपुर्याम् ९

पश्यतेसकालं कालोऽपितुं प्रसिद्धं पश्यतीत्याशयेन कर्मव्यतिहारेतद् १० । ११ एतदेवज्ञात्वापश्चात्सापेनाह न जातिव्यादि १२ । १३ । १४ । १५ ब्रह्मज्ञानमेवात्यंतिकतृप्तिहेतुर्न विषयभोग इत्याशयेनाह तस्मादिति एनांतृष्णादंष्ट्रानिशीतोष्णमानापमानसुखदुःखादीनि तदहितो निर्द्वंद्वः द्वंद्वकल्पकस्य मानसस्य ब्रह्मणि नियानात् अतएव निर्ममोऽहंकारस्यैव ममतामूलस्य त्यागात् १६ । १७

यदा सपश्यते कालं धर्मात्मा तं महीपतिः ॥ पूर्णमत्वा ततः कालं पूरुं पुत्रमुवाच १० यथा कामं यथोत्साहं यथा कालमर्हं दम ॥ सेविता विषयाः पुत्रयौवनेन मया तव ११ न जातु कामः कामानामुपभोगेन शाम्यति ॥ हविषा कृष्णवर्त्मकं भूय एवाभिवर्धते १२ यत्पृथिव्यां ब्रीहियं वहिरण्यं पशवः स्त्रियः ॥ एकस्यापि न पर्याप्तं तस्मात् तृष्णां परि त्यजेत् १३ यादुस्त्यजादुर्मतिभिर्यानजीर्यति जीर्यतः ॥ योऽसौ प्राणांतिको रोगस्तां तृष्णां त्यजतः सुखम् १४ पूर्णवर्षसहस्रं मे विषयासक्तचेतसः ॥ तथाप्यनुदिनं तृष्णाममैतेष्वभिजायते १५ तस्मादेनामहं त्यक्त्वा ब्रह्मण्याधाय मानसम् ॥ निर्द्वंद्वो निर्ममो भूत्वा चरिष्यामि मृगैः सह १६ पुरोप्रीतोऽस्मि भद्रं ते गृहाणेदं स्वयौवनम् ॥ राज्यंचेदं गृहाण त्वं त्वं हि मे प्रियकृत्सुतः १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रतिपेदे जरां राजाययातिर्नाहुषस्तदा ॥ यौवनं प्रतिपेदे च पूरुः स्वं पुनरात्मनः १८ अभिषेक्तुं का मं नृपतिं पूरुं पुत्रं कनीयसम् ॥ ब्राह्मणप्रमुखा वर्णाद्वंद्वं च न म बुवन् १९ कथं शुक्रस्य न तारं देव्या न्याः सुतं प्रभो ॥ ज्येष्ठं यदु मतिक्रम्य राज्यं पुरोः प्रयच्छसि २० यदु ज्येष्ठस्तव सुतो जातस्तमनुतुर्वसुः ॥ शर्मिष्ठायाः सुतो दुह्युस्ततोऽनुः पूरुरेव च २१ कथं ज्येष्ठानतिक्रम्य कनीयान् राज्यमर्हति ॥ एतत्संबोधयामस्त्वां धर्मं त्वं प्रति पालय २२ ॥ ययातिरुवाच ॥ ब्राह्मणप्रमुखा वर्णाः सर्वे शृण्वंतु मेव च ॥ ज्येष्ठं प्रतियथाराज्यं न देयं मे कथंचन २३ मम ज्येष्ठेन यदु नानियोगो नानुपालितः ॥ प्रति कूलः पितुर्यश्च न स पुत्रः सतां मतः २४ मातापित्रोर्वचनकृद्धितः पथ्यश्च यः सुतः ॥ स पुत्रः पुत्रवद्व्यश्ववर्तते पितृमातृषु २५ यदु नाऽहमवज्ञातस्तथा तुर्वसु नाऽपि च ॥ दुह्युना चानुना चैव मय्यवज्ञाकृता भृशम् २६ पूरुणा तु कृतं वाक्यं मानितं च विशेषतः ॥ कनीयान् मम दायादो घृतायेन जरामम २७ मम कामः सच कृतः पूरुणा मित्ररू पिणा ॥ शुक्रेण च वरोदतः काव्येनोशनसा स्वयम् २८ पुत्रो यस्त्वाऽनुवर्तते स राजापृथिवीपतिः ॥ भवतोऽनुनयाम्येवं पूरुराज्येऽभिषिच्यताम् २९ ॥ प्रकृतय ऊचुः ॥ यः पुत्रो गुणसंपन्नो मातापित्रोर्हितः सदा ॥ सर्वमर्हति कल्याणं कनीयानपि स तमः ३० अर्हः पूरुरिदं राज्यं यः सुतः प्रियकृत्तव ॥ वरदानेन शुक्रस्य न शक्यं वक्तुमुत्तरम् ३१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पौरजानपदैस्तुष्टैरित्युक्तो नाहुषस्तदा ॥ अभ्यर्षिचत्ततः पूरुराज्ये स्वे सुतमात्मनः ३२ दत्त्वा च पूरुरेव राज्यं वनवासाय दीक्षितः ॥ पुरा त्सनिर्ययौ राजा ब्राह्मणैस्तापसैः सह ३३ यदोस्तु यादवा जातास्तुर्वसोर्यवनाः स्मृताः ॥ दुह्योः सुतास्तु वैभोजा अनोस्तु म्लेच्छजातयः ३४ पूरोस्तु पौरवो वंशो यत्र जातो ऽसि प्रार्थिव ॥ इदं वर्षसहस्राणि राज्यं कारयितुं वशी ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि ययात्यापु पर्व्याने पूर्वयायात समाप्तौ पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥

१८ कनीयसं कनीयांसं १९ न तारं दौहित्रं २० । २१ । २२ । २३ नियोगः आज्ञा २४ मातेति अनौरसोऽपि यः पुत्रवद्वर्तते स एव पुत्रो न त्वम्यः २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ ३२ । ३३ । ३४ । कारयितुं कर्तुं ३५ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीये पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ अ ॥

एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ अंत्येषु म्लेच्छेषु १२ । १३ शिलोच्छृष्टं । 'उच्छः कणश आदानं कणिशाद्यर्जनं शिलं' । तच्च वने एव न तु मगरे क्षेत्रेषु वा १४ । १५ पंचाग्रय श्रवतारोग्रयः पंचमः सूर्यः १६ आवृत्य व्याप्य । रोदसीयावाभूमी । पृथिव्यामिव स्वर्गेऽपि मुख्यो भूदित्यर्थः १७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीये पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ स्वर्गत

॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं सनाहुषो राजाययातिः पुत्रमीप्सितम् ॥ राज्येऽभिषिच्य मुदितो वानप्रस्थोऽभवन्मुनिः १ उपित्वा च वने वासं ब्राह्मणैः संशितव्रतः ॥ फ लमूलाशनोदांतस्ततः स्वर्गमितोगतः २ सगतः स्वर्गं वासंतं निवसन्मुदितः सुखी ॥ कालेन नातिमहता पुनः शक्रेण पातितः ३ निपतन् प्रच्युतः स्वर्गादप्राप्तो मेदि नीतलम् ॥ स्थित आसीदंतरिक्षे स तदेति श्रुतं मया ४ तत एव पुनश्चापि गतः स्वर्गमिति श्रुतम् ॥ राज्ञा वसुमता सार्धमष्टकेन च वीर्यवान् ५ प्रतर्दनेन शिबिना समेत्य किल संसदि ॥ जनमेजय उवाच ॥ कर्मणा केन स दिवं पुनः प्राप्तो महीपतिः ६ सर्वमेतदशेषेण श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ कथ्यमानं त्वया विप्रविप्रार्षिगणसंनिधौ ७ दे वराजसमो ह्यासीद्ययातिः पृथिवीपतिः ॥ वर्धनः कुरुवंशस्य विभावसु समद्युतिः ८ तस्य विस्तीर्णयशसः सत्यकीर्तेर्महात्मनः ॥ चरितं श्रोतुमिच्छामि दिवि चेह च स र्वशः ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ हंत ते कथयिष्यामि ययातेरुत्तमां कथाम् ॥ दिवि चेह च पुण्यार्थां सर्वपापप्रणाशिनीम् १० ययातिर्नाहुषो राजा पूरुं पुत्रं कनीयसम् ॥ राज्येऽभिषिच्य मुदितः प्रवव्राज वनं तदा ११ अंत्येषु स विनिक्षिप्य पुत्रान्यदु पुरोगमान् १२ फलमूलाशनो राजा वने संन्यवसच्चिरम् १३ शंसितात्मा जितक्रोधस्तर्पय न्पितृदेवताः ॥ अग्नींश्च विधिवज्जुह्वानप्रस्थविधानतः १४ अतिथीन् पूजयामास वन्येन हविषा विभुः ॥ शिलोच्छृष्टिमास्थाय शेषान्नकृतभोजनः १५ पूर्णवर्ष सहस्रं च एवं वृत्तिरभून्नृपः ॥ अबभक्षः शरदस्त्रिंशदासीन्नियतवाङ्मनाः १६ ततश्च वायुभक्षोऽभूत्संवत्सरमंतर्दितः ॥ तथा पंचाग्निमध्ये च तपस्तेपे सवत्सरम् १७ एकपादः स्थितश्चासीत् षण्मासान् निलाशनः ॥ पुण्यकीर्तिस्ततः स्वर्गे जगामावृत्य रोदसी १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि उत्तरयायातेषडशीति तमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ स्वर्गतः स तुराजेंद्रो निवसन् देवेष्वमनि ॥ पूजितस्त्रिदशैः साध्यैर्मरुद्भिर्वसुभिस्तथा १ देवलोकं ब्रह्मलोकं च चरन् पुण्यकृद्दशी ॥ अवसत्पृथिवीपालो दीर्घकालमिति श्रुतिः २ सकदा चिह्नपश्रेष्ठो ययातिः शक्रमागमत् ॥ कथां ते तत्र शक्रेण सपृष्टः पृथिवीपतिः ३ ॥ शक्र उवाच ॥ यदा स पूरुस्तवरूपेण राजन् जरां गृहीत्वा प्रचचार भूमौ ॥ तदा च राज्यं संप्रदायैव तस्मै त्वया किमुक्तः कथयेह सत्यम् ४ ॥ ययातिरुवाच ॥ गंगायमुनयोर्मध्ये कृत्स्नो ऽयं विषयस्तव ॥ मध्ये पृथिव्यास्त्वं राजा भ्रातरोऽत्याधिपास्तव ५ अक्रोधनः क्रोधनेभ्यो विशिष्टस्तथा तितिक्षुरति तिक्षोर्विशिष्टः ॥ अमानुषेभ्यो मानुषाश्चाप्रधा नाविद्वांस्तथैवाविदुषः प्रधानः ६ आकुश्यमानो नाक्रोशेन्मन्युरेव तितिक्षतः ॥ आक्रोष्टारं निर्दहतिसुकृतं चास्य विदति ७

इति १ । २ । ३ । ४ अत्याधिपाः प्रांत्यदेशाधिपाः ५ विदस्त्वाभिमानात् किं मया सर्वज्ञस्यैव दस्युपुरोवक्तव्यमित्यविमृशन् ययातिराह अक्रोधन इति वैशिष्ट्यं पूजातारतम्यार्थमुच्यते । समासमाभ्यां विषम समे पूजातद्वतिसमयो विषमां विषमयोः समां च पूजां प्रयुजान स्यात्पांक्त्येव तस्मिन् रणात् ६ आकुश्यमान इति अस्य आक्रोष्टुः सुकृतं तितिक्षुर्विदति न त्वाक्रोशी । प्रत्याक्रोशी तु स्वीयमपि सुकृतं नाशयतीति भावः ७

नारुतुदइति कोपेनननुशंसवादीतिवाचापरपीडान्कुर्यादित्युक्तं । नहीनतःपरमभ्याददीतेतिहीनभाभिचारादिकर्मणस्परशंनुनवशोकर्तुमिच्छेदितिनमनसाऽपिपरपीडान्कुर्यादित्युक्तं । अरुःक्षततद्वद
त्यंततुदतिव्यथयतीतिकंठवन्नस्यादितिपदार्थः । ननुशंसवादीस्यादित्येतत्सार्धेनप्रपंचयति ययाऽस्येति उपतीदहंतीं रुपतीमितिपाठेहिंसां ८ विद्यादलक्ष्मीकतमभित्यनेनपरुषवचसादर्शनम
प्यलक्ष्मीकरत्वात्परिहार्यमित्युक्तं ९ केतव्यनुसर्तव्याइत्यतआह सद्भिरिति असतामतिवादान्दुष्टानामतिक्रमवचनानितितिक्षेत् १० । ११ नहीदृशमिति दयादिचतुष्कंसंवननंसंभजनपरमे
श्वरस्याराधनं १२ । १३ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकंठेये भारतभावदीपे सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ ७ ॥ किमयंपरोपदेशमेवकृतवानुतस्वयमप्यनुद्वेगकरमेववदतीतिपरीक्षितुमिदं
नारुतुदःस्यान्ननुशंसवादीनहीनतःपरमभ्याददीत ॥ ययाऽस्यवाचापरउद्विजेतनतांवदेदुपतीपापलोक्याम् ८ अरुतुदंपुरुषंतीक्ष्णवाचंवाक्कंठकैर्वितुदंतमनु
ष्यान् ॥ विद्यादलक्ष्मीकतमंजनानामुखेनिबद्धानिर्ऋतिंवहंतम् ९ सद्भिःपुरस्तादभिपूजितःस्यात्सद्भिस्तथापृष्ठतोरक्षितःस्यात् ॥ सदाऽसतामतिवादांस्ति
तिक्षेत्सतांवृत्तंचाददीतार्यवृत्तः १० वाक्सायकावदनान्निष्पतंतियैराहतःशोचातिरात्र्यहानि ॥ परस्यनामर्मसुतेपतंतितान्पंडितोनावसृजेत्परेषु ११ नहीदृशं
संवननंत्रिषुलोकेषुविद्यते ॥ दयामैत्रीचभूतेषुदानंचमधुराचवाक् १२ तस्मात्सांत्वंसदावाच्यंनवाच्यंपरुषंक्वचित् ॥ पूज्यान्संपूजयेद्दद्यान्नचयाचेत्कदाचन
१३ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि उत्तरयायाते सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ इंद्रउवाच ॥ सर्वाणिकर्माणिसमाप्यराजनगृहंपरित्यज्य
क्वंगतोऽसि ॥ तत्त्वांपृच्छामिनहुषस्यपुत्रकेनासितुल्यस्तपसाययाते १ ॥ ययातिरुवाच ॥ नाहंदेवमनुष्येषुगंधर्वेषुमहर्षिषु ॥ आत्मनस्तपसातुल्यंकंचित्प
श्यामिवासव २ ॥ इंद्रउवाच ॥ यदाऽवमंस्थाःसदृशःश्रेयसश्चअल्पीयसश्चाविदितप्रभावः ॥ तस्माल्लोकास्त्वंतवंतस्तवेमेक्षीणेपुण्येपतिताऽस्यद्यराजन् ३
॥ ययातिरुवाच ॥ सुरर्षिगंधर्वनरावमानात्क्षयंगतामेयदिशक्ल्लोकाः ॥ इच्छाम्यहंसुरलोकाद्विहीनःसतांमध्येपतितुंदेवराज ४ ॥ इंद्रउवाच ॥ सतांसकाशे
पतिताऽसिराजंश्च्युतःप्रतिष्ठांयत्रलब्धाऽसिभूयः ॥ एतद्विदित्वाचपुनर्ययातेत्वंमाश्वमंस्थाःसदृशःश्रेयसश्च ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःप्रहायामरराजजुष्टा
न्पुण्याल्लोकान्पतमानंययातिम् ॥ संप्रेक्ष्यराजर्षिवरोऽष्टकस्तमुवाचसद्धर्मविधानगोप्ता ६ ॥ अष्टकउवाच ॥ कस्त्वंयुवावासवतुल्यरूपःस्वतेजसादीप्यमानो
यथाऽग्निः ॥ पतस्युदीर्णांबुधरांधकारात्वात्वेचराणांप्रवरोयथाऽर्कः ७ दृष्ट्वाचत्वांसूर्यपथात्पतंतंषैश्वानरार्कद्युतिमप्रमेयम् ॥ किंनुस्विदेतत्पततीतिसर्वेवितर्क
यंतःपरिमोहिताःस्मः ८ दृष्ट्वाचत्वांधिष्ठितंदेवमार्गेश्चार्कविष्णुप्रतिमप्रभावम् ॥ अभ्युद्गतास्त्वांवयमद्यसर्वेतत्त्वंप्रपातेतवजिज्ञासमानाः ९ नचापित्वांघृष्णुमः
प्रष्टुमग्रेनचत्वमस्मान्पृच्छसियेवयंस्मः ॥ तत्त्वांपृच्छामिस्पृहणीयरूपकस्यत्वंवाकिंनिमित्तंत्वमागाः १०

उवाच सर्वाणीति १ ययातिःस्वोत्कर्षोक्त्यापराभिभवमजानन्यथार्थमेवमत्वाह नाहमिति २ अवग्रहस्थाःसर्वेभ्यश्चात्मनआधिक्योक्त्या सदृशःसदृशान् अल्पीयसइति नृगादीनामपिकृकला सादिरूपत्वदर्शनात्तिर्थ्योचोपिनावमंतव्याः । किमुतसदृशोमनुष्याःश्रेयांसोदेवाक्त्रष्यभेत्यर्थः ३ । ४ च्युतःप्रतिष्ठांयत्रलब्धाऽसिभूयइतिद्वेष्ट्रेणस्वस्यदयालुत्वंदर्शितं । यत्रपतित्वामतिष्ठांलब्धाऽसिलप्स्यसि ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

॥ ९० ॥

११ । १२ आवपनेसंग्रहे १३ ॥ इतिआदिपूर्वाणि नीलकण्ठोभारतभावदीपे अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अहमिति १ स्वदोहित्रेपुनत्ययोगात्तेषांस्तब्धोऽवमितिधीर्माभूदित्वेतद
र्थमपनीततपोविद्यागर्वत्वाद्वयःश्रेष्ठ्यमेवपुरस्कृत्याह अहंहिपूर्वोवयसेति २ । ३ अवादीरित्येतद्वृषणपूर्वकंविद्यातपसोःश्रेष्ठ्येअष्टकेनस्तुतेतप्रस्वानुभूतंविघ्नदर्शयत्ययातिरुवाच प्रतिकूलमिति कर्मणांपु
ण्यानांप्रतिकूलनाशकंपापंगर्वस्तच्चाप्रवणेऽनम्रेदर्पवतिवर्तते । फालोक्त्यनरकप्रदं एतत्पापमसतांसंबधिसंतोनानुवर्ततेइदानीमपि । किंचप्राञ्चोऽपिसंतोयथैषांकर्मणामनुकूलाउपबृंहकाःस्युस्तथाते
नप्रकारेणदंभदर्पादिराहित्येनआसन् । अहंत्यतद्विद्यत्वात्स्वर्गादिंद्रेणचपावितइत्याशयः ४ अभूद्धनंमेविपुलंगतंतदिति तदंभादिराहित्येनप्रसिद्धंयनंपुण्यंमेममविपुलंगदभूत्तद्वर्तनंइदंपर्पादित्यर्थः । पु

भयंतुतेव्येतुविषादमोहौत्यजाशुचैर्वेद्रसमप्रभाव ॥ त्वावर्त्तमानंहिसतांसकाशेनालंप्रसोढुंबलहाऽपिशक्रः ११ संतःप्रतिष्ठाहिसुखच्युतानांसतांसदैवामरराजकल्प॥
तेसंगताःस्थावरजंगमेशाःप्रातिष्ठितस्त्वंसदृशेषुसःसु १२ प्रभुरग्निःप्रतपनेभूमिरावपनेप्रभुः ॥ प्रभुःसूर्यःप्रकाशित्वेसतांचाम्यागतःप्रभुः १३ ॥ इतिश्रीमहाभार
तेआदिपर्वणिसंभवपर्वणि उत्तरयायातेअष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ ययातिरुवाच ॥ अहंययातिर्नहुषस्यपुत्रःपूरोःपितासर्वभूतावमानात् ॥
प्रभंशितःसुरसिद्धर्षिलोकात्परिच्युतःप्रपताम्यल्पपुण्यः १ अहंहिपूर्वोवयसाभवद्भयस्तेनाभिवादंभवतानप्रयुंजे ॥ योविद्ययातपसाजन्मनावावृद्धःसपूज्योभवति
द्विजानाम् २ ॥ अष्टकउवाच ॥ अवादीस्त्वंवयसायःप्रवृद्धःसवैराजन्नाभ्यधिकःकथ्यतेच ॥ योविद्ययातपसासंप्रवृद्धःसएवपूज्योभवतिद्विजानाम् ३
॥ ययातिरुवाच ॥ प्रतिकूलंकर्मणांपापमाहुस्तद्वर्त्ततेऽप्रवणेपापलोक्यम् ॥ संतोऽसतांनानुवर्त्ततिचैतद्यथाचैषामनुकूलास्तथाऽऽसन् ४ अभूद्धनंमेविपुलंगतंत
द्विचेष्टमानोनाधिगंतातदस्मि ॥ एवंप्रधार्यात्माहितेनिविष्टोयोवर्त्ततेसविजानातिधीरः ५ महाधनोयोजतेसुयज्ञैर्यःसर्वविद्यासुविनीतबुद्धिः ॥ वेदानधीत्यतप
सायोज्यदेहंदिवंसमायात्पुरुषोवीतमोहः ६ नजातुहृष्येन्महताधनेनवेदानधीयीतानहंकृतःस्थात् ॥ नानाभावबहवोजीवलोकेदैवाधीनानष्टचेष्टाधिकाराः ॥ त
त्तत्प्राप्यनविहन्येतधीरोदिष्टंबलीयइतिमत्वाऽऽत्मबुद्ध्या ७ सुखंहिजंतुर्यदिवाऽपिदुःखंदैवाधीनंविंदतेनात्मशक्त्या ॥ तस्मादिष्टंबलवन्मन्यमानोनसंज्वरेन्नापि
हृष्येत्कथंचित् ८ दुःखैर्नतप्येन्नसुखैःप्रहृष्येत्समेनवर्त्ततसदैवधीरः ॥ दिष्टंबलीयइतिमन्यमानोनसंज्वरेन्नापिहृष्येत्कथंचित् ९ भयेनमुह्याम्यष्टकाहंकदाचि
त्संतापोमेमानसोनास्तिकश्चित् ॥ धातायथामांविदधीतलोकेध्रुवंतथाऽहंभावितेतिमत्वा १०

नरिदानीं तच्चैष्टमानोऽपितत्पुनर्नाधिगताऽस्मि । एवंप्रधार्यमामिकांगतिं ज्ञात्वा धीरोऽपि यमीरयन्धीदोषेण कामादिनाऽनभिभूतो भवेदित्यर्थः ५ वीतमोहोमानमकुर्वन् ६ एतदेवाह नजात्विति धने नतपसा । तर्हि त्वमेव कुतोऽहंकारं कृतवानित्यत आह नानेति । जीवलोकेऽस्मिन् जीवानां नाभावाः पृथक्स्वभावाः केचिद्धर्मरुचयः केचिद्विपरीताः यतो देवाधीनाः अतएव नष्टा वृथा भूता चेष्टा उद्योगाधिकारो योग्यता च येषां ते तथा । मूढानां पुण्ये पंडितानां पापे च प्रवृत्तिकरं देवमेव ब्रुवदित्यर्थः । एवं विद्वांस्तत्तत्प्राप्य न विद्वन्त्येतत्तत्सुखं दुःखं प्राप्य न विद्वन्त्येतत् । हर्षविषादाभ्यामात्मानं न हिंस्यादित्यर्थः ७ एतदेव विवृणोति सुखं हीति द्वाभ्यां ८ । ९ भयं तु तेभ्ये तु विषादमोहादिति यदृष्टेनेभ्यस्तत्रोत्तरमह भयेति धातादिभ्यं १०

अहमिवान्येऽपिदिधाधीनाएवेत्याह संस्वेदजाइति एतेऽपिदिष्टक्षयेपुण्यपापोच्छेदेस्वांप्रकृतिपरं ब्रह्मभजतिप्राप्नुवति आरोग्यमेणमोक्षयोग्यांयोनिप्राप्येतिशेषः । यद्वाजाबालोपनिषदि अविमुक्तं प्रकृत्य 'अत्रहिजंतोः प्राणेभूत्क्रममाणेपुरुदस्ता रं ब्रह्मव्याचक्षेयेनासावमृतीभूत्वा मोक्षीभवति' इति जंतुपदेन प्राणिमात्रसाधारणेन संस्वेदजादीनामपि साक्षाद्वाराणस्यां मोक्षाधिकारदर्शनात् । आथर्वणेरामताप नीयेमणिर्कणिकायां वातक्षेत्रे गंगायां वा तटे पुनरित्युप क्रम्य कृमिकीटकादयोऽप्याशुमुक्ताः संतुनचान्यथेति जंतुशब्दविवरणाच्चास्तु साक्षादेव संस्वेदजादीनामपिदिष्टक्षयस्तेन मोक्षयोग्यांयोनिप्राप्येत्यध्याहारदोषोऽप्यपास्तः । अत्राप्याश्वमेधिके संवत्सरे मरुत्तीये एतद्वर्षितं । 'उन्मत्तवेषं बिभ्रत्सचक्रमीति यथा मुखं । वाराणस्यां महाराजदर्शनेऽप्युग्रं महेश्वरं । तस्याद्वारं समासाद्य न्यसेथाः कुणपंकजित् । तं दृष्ट्वा यो निवर्ते

संस्वेदजा अंजजाश्चोद्भिदश्चसरीसृपाः कृमयोऽथाप्सु मत्स्याः ॥ तथाश्मानस्तृणकाष्ठं च सर्वे दिष्टक्षये स्वांप्रकृतिं भजन्ति ११ अनित्यतां सुखदुःखस्य बुद्ध्या कस्मात्संतापमष्टकाहं भजेयम् ॥ किं कुर्या वै किंच कृत्वानतप्येतस्मात्संतापं वर्जयाम्यप्रमत्तः १२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं ब्रुवाणं नृपतिं ययातिमथाष्टकः पुनरेवान्वपृच्छत् ॥ मातामहं सर्वगुणोपपन्नं तत्र स्थितं स्वर्गलोके यथावत् १३ ॥ अष्टक उवाच ॥ ये ये लोकाः पार्थिवेन्द्रप्रधानास्त्वया भुक्ता यंच कालं यथावत् ॥ तान् मे राजन् ब्रूहि सर्वान्यथावत्क्षेत्रज्ञवद्भाषसे त्वं हि धर्मान् १४ ॥ ययातिरुवाच ॥ राजाऽहमासमिह सर्वभौमस्ततो लोकान् महत्श्चाजयं वै ॥ तत्रावसंवर्षसहस्रमात्रं ततो लोकं परमस्म्यभ्युपेतः १५ ततः पुरीं पुरुहूतस्य रम्यां सहस्रद्वारां शतयोजनायताम् ॥ अध्यावसंवर्षसहस्रमात्रं ततो लोकं परमस्म्यभ्युपेतः १६ ततो दिव्यमजरं प्राप्य लोकं प्रजापतेर्लोकपतेर्दुरापम् ॥ तत्रावसंवर्षसहस्रमात्रं ततो लोकं परमस्म्यभ्युपेतः १७ स देवदेवस्य निवेशने च विहृत्य लोकानवसंयथेष्टम् ॥ संपूज्यमानस्त्रिदशैः समस्तैस्तुल्यप्रभावयुतिरीश्वराणाम् १८ तथावसंनंदने कामरूपी संवत्सराणामयुतं शतानाम् ॥ सहाप्सरोभिर्विहरन् पुण्यगंधान्पश्यन्नगान्पुष्पितांश्चारुरूपान् १९ तत्र स्थितं मां देव सुखेषु सक्तं कालेऽतीते महति ततोऽतिमात्रम् ॥ द्रुतो देवानामब्रवीदुग्ररूपो ध्वंसेत्युच्चैस्त्रिःश्रुतेन स्वरेण २० एतावन्मे विदितं राजसिंह ततो भ्रष्टोऽहं नंदनाक्षीणपुण्यः ॥ वाचोऽश्रौषं चांतरिक्षे सुराणां सानुक्रोशाः शोचतां मानं रेन्द्र २१ अहो कष्टं क्षीणपुण्यो ययातिः पतत्यसौ पुण्यकृत् पुण्यकीर्तिः ॥ तान् ब्रुवं पतमानस्ततोऽहं सतां मध्ये निपतेयं कथं नु २२ तैराख्याता भवतां यज्ञभूमिः समीक्ष्य चेमांस्त्वरितमुपागतोऽस्मि ॥ हविर्गंधं देशिकं यज्ञभूमेर्धूमापां प्रतिगृह्य प्रतीतः २३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणिसंभवपर्वणि उत्तरयायाते एकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ अष्टक उवाच ॥ यदाऽवसो नंदने कामरूपी संवत्सराणामयुतं शतानाम् ॥ किं कारणं कार्तयुगप्रधानं हित्वा च त्वं वसुधामन्वपद्यः १

तसंस्वत्सोमहीपते' । इति कुणपदर्शनेन महेश्वरदर्शनसिद्धिं सूचयता वाक्यजातेन ११ अहं तु दिष्टक्षयाभावात्प्राप्तेऽपि दुःखेन तप्ये इत्याह अनित्यतामिति १२ मातामहमिति तत्र स्थितं तत्र स्थितं १३ तानिति क्षेत्रज्ञवत्क्षेत्रं महाभूतादिभूतं तं ज्ञानं तो नारदादयः क्षेत्रज्ञास्तद्वत् १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ तैरिति देशिकमुपदेशं धूमएवापां गवसूचकोयस्य तं धूमापां मं प्रतीतो हृष्टः २३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये एकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ यदेति । कार्तयुगप्रधानं कृतयुगे भवाः कार्तयुगात्त्यंतनिष्पापास्तेषां सुख्यतमेत्यर्थः १

२ तस्मिन्निति मेमम् । अपामसोममृतामभूमेतिकर्मफलस्य नित्यत्वं श्रुतवत् । अत्र पातविषये मनःसंमुखत इत्येकः प्रश्नः । न च पुनरावर्तत इति प्रजापतिलोकादनावृत्तिः श्रुता । त्वया प्रजापतेर्लोकपतेर्दुरापमिति तत्रावसंवर्षसहस्रमात्रमिति च ततोऽपि स्वस्यावृत्तिरुदिता । तत्र कस्य प्रजापतेः किं धाम विशिष्टा अनावृत्तियोग्या उपयांतीत्यन्यः प्रश्नः । तत्राद्यस्योत्तरं भूयस्तु किं पृच्छसि राजसिंहेत्यंतं । शेषग्रंथो द्वितीयस्येति विभागः ३ इमं भौममिति । भूमिरेव भौमोनरक आध्यात्मादिता पत्रयवत्त्वात् संपतंति प्राप्नुवन्ति इमं प्राप्ताश्चेत् बहुधा पुत्रपौत्रादिरूपेण विविधवासनामूलेन विवृद्धिं विषमां वृद्धिं लभन्ते । 'बहुप्रजानिर्कृतिमा विवेश' इति श्रुतेः कालपाशमेव हृदयं तीत्यर्थः । ते के ये कंकेतिगुप्तादेरुपलक्षणं । गोमायु इति शब्देः । तेषां बलं संघस्तस्याज्ञानं भयं शरीरं तस्यार्थे क्षीणाः । दिव्येन भौमेन वादेहे न भोगान्भो कृतश्रमा इत्यर्थः ४ तस्मादेतत्काम्यकर्म दुष्टं निषिद्धं गृहणीयमाभिचारिकं च वर्जनीयं ५ ननु कंकादिभक्षितस्य कथं स्वरूपसत्ता कथं वा शरीरं तरेणा विर्भाव इति देहात्मवादमाश्रित्य शंकेतं भौमोनरकश्चक इति पृच्छति च यदा तु तानिति ६ उत्तरमाह ऊर्ध्वमिति न देहनाशेनात्मनाशः कृतहानादिप्रसंगात् किंतु । 'यो निमन्ये प्रपद्यंते शरीरत्वाय देहिनः । स्थाणुमन्येऽनुसंयांति यथा कर्म यथा श्रुतं'

॥ ययातिरुवाच ॥ ज्ञातिः सुहृत्स्वजनो वा यथेह क्षीणे वितेत्यज्यते मानवैर्हि ॥ तथा तत्र क्षीणपुण्यं ननु पुण्यं त्यजंति सद्यः सेश्वरा देवसंघाः २ ॥ अष्टक उवाच ॥ तस्मिन् कथं क्षीणपुण्या भवन्ति संसृज्यते मेऽत्र मनोऽतिमात्रम् ॥ किं वा विशिष्टाः कस्य धामोपयांति तद्वै ब्रह्मक्षेत्रविश्वं मतो मे ३ ॥ ययातिरुवाच ॥ इमं भौमं नरकं ते पतंतिलालप्यमानानरदेव सर्वे ॥ ये कंका गोमायुबलाशनार्थे क्षीणा विवृद्धिं बहुधा व्रजन्ति ४ तस्मादेतद्वर्जनीयं न रेन्द्र दुष्टं लोके गृहणीयं च कर्म ॥ आख्यातं ते पार्थिव सर्वमेव भूयश्चेदानीं वद किं ते वदामि ५ ॥ अष्टक उवाच ॥ ॥ यदा तु तान्वितुदंते वयांसितथा गृध्राः शितिकंठाः पतंगाः ॥ कथं भवन्ति कथमा भवन्ति न भौममन्यं नरकं शृणोमि ६ ॥ ययातिरुवाच ॥ ॥ उर्ध्वं देहात्कर्मणा जृम्भमाणा द्युक्तं पृथिव्या मनुसंचरन्ति ॥ इमं भौमं नरकं ते पतन्ति नावेक्षन्ते वर्षपूगाननेकान् ७ षष्टिं सहस्राणि पतन्ति व्योम्नि तथा अशीतिं पारिवत्सराणि ॥ तान्वै तुदंति पततः प्रपातं भीमा भौमाराक्षसास्तीक्ष्णदंष्ट्राः ८ ॥ ॥ अष्टक उवाच ॥ ॥ यदेनस्ते पततस्तुदंति भीमा भौमाराक्षसास्तीक्ष्णदंष्ट्राः ॥ कथं भवन्ति कथमा भवन्ति कथं भूता गर्भभूता भवन्ति ९ ॥ ॥ ययातिरुवाच ॥ ॥ अक्षरेतः पुष्पफलानुपृक्तमन्वेतितद्वै पुरुषेण सृष्टम् ॥ सवैतस्यारज आपद्यते वै स गर्भभूतः समुपैति तत्र १०

इति श्रुतेर्निमित्तभूतेन कर्मणामातुरदरे जृम्भमाणं देहं प्राप्य निर्गमादूर्ध्वं व्यक्तं सर्वलोकप्रत्यक्षं यथा स्यात्तथा पृथिव्यां संचरन्ति तदेव संचरणं भौमोनरकः । कुतोऽस्य मरकत्वमत आह नावेक्षन्ते वर्षपूगाननेकान् यस्मादत्र पतितान्तं वयोन बुध्यंते कर्मभूमिं प्राप्यापि स्वहिताय न यतन्ते ततोऽतिमोदयप्रदोऽयं लोको नरक एवेत्यर्थः । एतेन कंकादिभक्षितस्यापि सत्त्वं देहयोगश्चास्तीत्युक्तं ७ स्वर्गतस्यापि पुनः पातावश्यं भावादयं लोको दुष्परिहर इत्याह षष्टिमिति षष्टिं सहस्राण्यशीतिं च सहस्राणि व्योम्नि स्वर्गे स्थित्वा पतन्तीति योजना रक्षरक्षेति वदंतो दारादयो भौमाराक्षसाः ८ स्वर्गं च्युतिप्रकारं पृच्छति यदेनस्ते पततस्तुदंति यत्तान् एनसः पापाद्धेतोः पततः स्वर्गादयवमानान् तैराक्षसास्तुदंति तेषु पुरुषाः कथं भवन्ति प्रपातं गृध्रा इव कथं न शीर्यन्ते । कथं वा आभवन्ति इन्द्रियादिर्मतो भवन्ति । कथं वा गर्भं त्वं प्राप्नुवन्तीति प्रश्नार्थः ९ तत्र यावत्संपातमुषित्वाऽथैतमेवाध्वानं पुनर्निवर्तयेत्येतमाकाशमाकाशाद्युपलभ्य भूत्वा धूमो भवति धूमो भूत्वाऽभ्रं भवति अभ्रं भूत्वा मेघो भवति मेघो भूत्वा प्रवर्षति तद्ब्रह्म ह्यवा ओषधिवनस्पतयस्तिलमाषा इति जायन्ते इति श्रुत्यनुसार्युत्तरं । अक्षरेत इति अस्रशब्दो दुःखाश्रुवाची सजापः पुरुषवत्सो भवन्तीति श्रुतेर्देहार्भकेष्वबहुलेषु भूतसूक्ष्मेषु वर्तते । स्वर्गाच्च व्याप्यमानस्य दुःखाज्जलमयं शरीरं भवतीति युज्यते च-

—तद्वन्नमेवरेतोदेहबीजं पुष्पफलस्थानीयेन चरणारण्येन कर्मशेषेणानुपृक्तं रमणीयचरणारमणीयां योनिमापद्यत इति श्रुतेरन्वेत्यनुसरति जीवः तज्जलानुगमं पुरुषेण रेतःसिचासृष्टं संसृष्टं भवति सभूतसूक्ष्मावृतो जीवोरेतोभावं प्राप्तः संस्तस्याः स्त्रियोरजोगर्भेपेशीतामापद्यते प्राप्नोति ततो गर्भभूता भवति १० कथमन्तरेतः सिचासं सृज्यते तदाह वनस्पतीनोषधीश्चाविशंति ओषधिषु संसृष्टमसंतद्भृजि संसृज्यत इत्यर्थः । ओषधिसंसर्गोऽप्यस्य पृथिव्यं बुवाय्वं तरिक्षक्रमेणोदाहृतश्रुतेरित्यर्थः । अपोवायुं पृथिवीमंतरिक्षमित्यत्र पृथिवी अद्रव्यः पूर्वबोध्या । वाय्वं बुवोर्मध्ये धूमाग्निमेघा अपि बोध्याः उदाहृतश्रुतेरेव । एवमोषधिभूताः संतो द्विपदं मनुष्यशकुंतादिचतुष्पदं पञ्चादिष्वप्येति शेषः ततो गर्भभूता भवन्ति ११ एवं यदेन सस्तेपतत इति श्लोकेन कृतस्य प्रथमत्रयस्योत्तरमुक्तं । तेनैव स्थूलदेहादिवेचितं जीवं सूक्ष्मादपि विवेक्तुं प्रथमवतारयति अन्यद्वपु रिति । नरयोनिमापद्यमानो जीवः स्वेन कायेन जैवेनैव रूपेण गर्भमातुरुदरं याति उत तत्र प्रवेष्टुं मयद्वपुरुपाधिभूतं विदधाति १२ शरीरेति । अन्यजन्मानं गीकारेशरीरविशेषं करणानि संज्ञाचनार्यलभेत् मलपिंडवत् । अंगीकारे च तेषां स्वाभाविकत्वादुपाधिसंतत्यविच्छेदाद्वानित्यसंसारित्वं स्यात् १३ तदेतदनाद्ये कोपाधिस्वीकारेण परिहरति वायुः समुत्कर्षतीति । वायुर्व्यष्टिलिङ्गं 'वायुर्वैगौतमतसूत्रं वायुरेव व्यष्टिर्वायुः समष्टिः' इति श्रुतिभ्यां । 'पंचप्राणमनो बुद्धिर्दशेंद्रियसमन्वितं । अपञ्चीकृतभूतोत्थं सूक्ष्मांगं भोगसाधनम्' इत्युक्तं रूपं तत्कर्तुं । गर्भस्थानं मुख्यकर्मभूतं । अतो स्त्रीरजसि । रेतःपूर्वोक्तं । पुष्परसेन पुष्पकर्मफलोत्पादकत्वसाम्यात्तस्य रसोऽपूर्वतेनानुपृक्तं गोणकर्मसमुत्कर्षति । 'अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते । आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्ततः

वनस्पतीनोषधीश्चाविशंति अपोवायुं पृथिवीं चांतरिक्षम् ॥ चतुष्पदं द्विपदं चातिसर्वमेवंभूता गर्भभूता भवन्ति ११ ॥ अष्टकउवाच ॥ अन्यद्वपुर्विदधातीह गर्भमुता होस्वित्स्वेन कायेन याति ॥ आपद्यमानो नरयोनिमेतामाचक्ष्वमे संशयात्प्रब्रवीमि १२ शरीरभेदादिसमुच्छ्रयंचक्षुः श्रोत्रेलभते केन संज्ञाम् ॥ एतत्तत्त्वं सर्वमाचक्ष्वपृष्ठः क्षेत्रज्ञत्वात्तातमन्यामसर्वे १३ ॥ ययातिरुवाच ॥ वायुः समुत्कर्षति गर्भयोनिमृतौ रेतः पुष्परसानुपृक्तम् ॥ सतत्र तन्मात्रकृताधिकारः क्रमेण संवर्धयतीह गर्भम् १४ सजायमानो विग्रहीतमात्रः संज्ञामधिष्ठाय ततो मनुष्यः ॥ स श्रोत्राभ्यां वेदयतीह शब्दं सैव रूपं पश्यति चक्षुषा च १५ घ्राणेन गंधं जिह्वयाऽथोरसंचत्वचास्पर्शमनसा वेदभावम् ॥ इत्यष्टके होपहितं हि विद्धि महात्मनां प्राणभृतां शरीरे १६

प्रजाः' इति स्मृतेः । 'पंचम्यामाहुतावापः पुरुषवचसो भवन्ति' इति श्रुतेः । सोमाज्यपच आदिरूपाः कर्मसमवायिनी देहांतरारंभिका अपोरेतो रूपा गृहीत्वा लिङ्गोपाधिर्जीवो गर्भाशयं विशतीत्यर्थः । अन्यथा अतोऽस्मिन्मपि रेतःपूयेन संभवेन्न स्थिरी भवेच्च । सवायुस्तत्र गर्भाशये तन्मात्राणि सूक्ष्मभूतानि तैरुपादानभूतैः कृतोऽधिकारो यावदपवर्गमवस्थानं यस्य सत्प्राक्कृताधिकार एव भूतो वायुः क्रमेण गर्भं वर्धयति यथाह नैरुक्ताः । 'शुक्रातिरेके पुमान् भवति शोणितातिरेके स्त्री भवति द्वाभ्यां समेन न पुंसको भवति शुक्रभिन्नेन यमो भवति । एकरात्रोषितं कलं भवति पंचरात्राद्बुद्धिः सप्तरात्रात्पेशीद्विः सप्तरात्रादबुद्धिः पंचविंशतिरात्रः स्वस्थितो घनो भवति मासमात्रात्कठिनो भवति दिमासाभ्यंतरे शिरःसंपद्यते मासत्रयेण ग्रीवाव्यादेशो मासचतुष्टयेन त्वगव्यादेशः पंचमे मासेन खरो मव्यादेशः षष्ठे मुखनासिकाक्षिश्रोत्रं च संभवतिसप्तमे चलनसमर्थो भवत्यष्टमे बुद्ध्याऽध्यवस्यति नवमे सर्वगं संपूर्णो भवति । मृतश्चाहं पुनर्जातो जातश्चाहं पुनर्मृतः' इत्यादि जातश्च वायुना सृष्टस्तत्र स्मरति जन्ममरणमंतैश्च शुभाशुभकर्मैर्त्यंतेन ग्रंथेन १४ सहित्युगमं । स गर्भो जायमानो वर्धमानः । विग्रहीतमात्रो विग्रहेण सर्वांगकलापेन संपन्नमात्रः संज्ञां प्राग्भवीयां वासनामधिष्ठायानुसंधाय ततो जातः स न्योनेर्बहिर्निःसरणान्मनुष्यो हमित्यभिमानवान्भवति । एवंभूतस्य प्राणभृतो जीवस्य प्राणाख्यं लिङ्गं शरीरे स्थूले उपहितमुपाधिं विद्धि स्वतस्तु महात्मनो विभोः किंतु पहितं येन श्रोत्रादिरूपेण शब्दादीं विषयान् जानीत इति द्वयोः श्लोकयोरन्वयः १५ । १६

१६ तन्मात्रकृताधिकार इति लिङ्गस्य यावन्मोक्षस्थायित्वमुक्तं तदाक्षिपति यः संस्थित इति संस्थितो मृतः स्थूलदेहाहेनैव लिङ्गदेहाहः कुतो न भवतीत्यर्थः १७ स्वप्रवदेहांतरप्राप्तौ सत्यानां यदोषः संभवतीत्याह हित्वासोऽसूनुसवन्निष्ठनिष्ठा सः संस्थितः असूंप्राणान् हित्वा धारयित्वा गृहीत्वेत्यर्थः । धाजः क्ताप्रत्यये परे दधाते हि रिति हिभावः । 'तमुत्क्रामंतं प्राणोऽनुत्क्रामति प्राणमनुत्क्रामंतं सर्वे प्राणा अनुत्क्रामन्ति' इत्यसुसहितस्यैव लोकांतरप्राप्तिश्रुतेः निष्ठनिष्ठाशब्दकृत्वा सुसवत्स्वप्रवदस्यां योनिं देहं भजते । हित्वात्यक्तादेहं स्थूलं १८ पुरोधाय सुकृतं दुष्कृतं वेत्युक्तं तद्विभजते पुण्यां योनिमिति । आरोहे । 'अन्यं न वतरं कल्याणतरं रूपं कुरुते पित्र्यं वागांधर्वं वा दैवं वा प्राजापत्यं वा ब्राह्मणं' इति श्रुतेः पित्र्याद्यन्यतमां योनिं । अवरोहे तु रमणीयचरणा अभ्याशो हयस्तेरमणीयां योनिं प्रपद्यंते ब्राह्मणयोनिं वा क्षत्रिययोनिं वेति पुण्यां योनिं भजन्ति । एवं पापामपि पापकृतो नारकीं योनिं भुक्त्वा कपूयचरणाः कपूयां योनिमापद्यंते श्वयोनिं वा सूकरयोनिं वा चांडालयोनिं वेति श्रुतेः पापां योनिं भजन्ति । कीटाः पतंगाश्च भवंति पापाः पापैकस्वभावाः । अथैतयोः पथोर्न कतरेण चमतानीमानि शुद्राण्यसकृदावर्त्तन्ति जायस्व भ्रियस्वेत्येतत्तृतीयस्थानमिति श्रुतेः कीटादियोनिमसकृद्भजन्ति अत

॥ अष्टकउवाच ॥ यः संस्थितः पुरुषो दह्यते वा निखन्यते वाऽपि निरुप्यते वा ॥ अभावभूतः स विनाशमेत्यकेनात्मना चेतयते परस्तात् १७ ॥ ययातिरुवाच ॥ हित्वासोऽसूनुसवन्निष्ठनिष्ठा पुरोधाय सुकृतं दुष्कृतं वा ॥ अन्यां योनिं पवनाग्रांनुसारी हित्वा देहं भजते राजसिंह १८ पुण्यां योनिं पुण्यकृतो व्रजन्ति पापां योनिं पापकृतो व्रजन्ति ॥ कीटाः पतंगाश्च भवंति पापानमेव विक्षाऽस्ति महानुभाव १९ चतुष्पदा द्विपदाः षट्पदाश्च तथा भूता गर्भभूता भवन्ति ॥ आख्यातमेतन्निखिलेन सर्वभूयस्तु किंपृच्छसि राजसिंह २० ॥ अष्टकउवाच ॥ किंस्वित्त्वालभते तात लोकान्मर्त्यः श्रेष्ठास्तपसा विद्यया वा ॥ तन्मे पृष्ठः शंस सर्वं यथा वच्छुभां लोकान्येन गच्छेत्क्रमेण २१ ॥ ययातिरुवाच ॥ तपश्च दानं च शमो दमश्च हीरार्जवं सर्वभूतानु कं पा ॥ स्वर्गस्य लोकस्य वदंति संतो द्वाराणि सप्तैव महांति पुंसाम् ॥ नश्यंति मानेन तमोभिभूताः पुंसः सदैवेति वदंति संतः २२ अधीयानः पण्डितं मन्यमानो यो विद्यया हंतियशः परेषाम् ॥ तस्यांतवंतश्च भवंति लोकानचास्यत ब्रह्मफलं ददाति २३ चत्वारिकर्माण्यभयं करणिभयं प्रयच्छं त्यथा कृतानि ॥ मानाग्निहोत्रमुत्तमानमौ न मानेनाधीतमुत्तमानयज्ञः २४ नमानमान्यो मुदमाददीत न संतापं प्राप्नुयाच्चावमानात् ॥ संतः सतः पूजयंतीह लोकेनासाधवः साधु बुद्धिं लभन्ते २५ इति दद्यामिति यज इत्यधीय इति वतम् ॥ इत्येतानि भयान्याहुस्तानि वर्ज्यानि सर्वशः २६

एव योनिं संचारस्य दुःखबहुलत्वाच्च मे विवक्षाऽस्ति महानुभाव जायामि स्याद्यथ प्रजायेय विचिंत्ये स्याद्यथ कर्म कुर्वीयेति श्रयप्राणजायादिभारं वोढुमिच्छाममनास्ति किंतु भूमिं प्राप्य नैककर्म्यमेव साधयिष्यामीति भावः १९ । २० एवं स्थूलासूक्ष्मादेहादिवेचितस्य देहिनस्तत्संबंधादुत्क्रांतिगत्यागतयोर्दिशिताः आगतेश्च न मे विवक्षास्तीति तुच्छत्वं चोक्तं अतुच्छस्थानप्रापकमुपायं पृच्छति किंस्विति । श्रेष्ठान् आवृत्तिशून्यान् । तपसा कर्मणा विद्यया उपास्त्या वा २१ उत्तरमाह साधुर्न तपश्च दानं चेति । नश्यंति मानेन तमोभिभूताः पुंस इति तप आह्वयः सप्तस्वर्गस्य द्वारभूता अपि पुंसः पुरुषस्य मानेनाह मेव श्रेष्ठः कर्त्तव्यभिमानेन नश्यंति यतस्ते तमोभिभूता मानरूपेण तमसाऽभिभूताः षण्डीकृताः २२ दर्पवता कृतमध्ययनादिनमोक्षोपयोगिनापि स्वर्गदं प्रत्युत्तभयावहमित्याह द्वाभ्यां अधीयान इति २३ चत्वारित्यत्र अधीतं ब्रह्मचारिणो धर्मः । मौनं यतेः । यज्ञाग्निहोत्र इतरयोर्द्वयोरपि साधारणे २४ अतो मानापमानादिद्वंद्वसहिष्णुर्भवेदित्याह नमानमान्य इति २५ इति दद्यामिति दांभिकस्य स्वधर्मप्रकाशनाभिनयः अतस्तप आदिदं भविवर्जितं चेन्मोक्षद्वारं नान्यथेत्यर्थः २६

तपसाविद्ययावेतितपोविद्ययोः कतरदावृत्तिश्च स्थानप्रापकमिति पृष्ठे तपस्तत्रादुपकारकत्वमुक्त्वा विद्यायाः साक्षादेव तत्प्रापकत्वमाह येचेति । मनीषिणो मनोनिग्रहशीलस्य प्रमातुराश्रयस्वाध्यासाधिष्ठानं । पुराणपुरापिनवकूटस्थं । कार्यकारणवद्विकारिनभवतीत्यर्थः मानसस्य मार्गः पराकप्रावर्ण्येन रुद्धमावृतं यद्वस्तु ये विद्वांसो वेदयन्ते विदन्ते स्वार्थेणिच् । तमेवेकं जानन् आत्मानं न चेदवेदीन्महती विनष्टिः । निष्कलं निष्क्रियं शातमित्याद्यागमेनानुमानानुभवाभ्यां च जानन्ति तद्वस्तु बोधुमाकंश्रेयः यस्मात्ते ब्रह्मणा संयोगमेत्यैक्यं प्राप्य परां शांतिं कैवल्यं प्राप्नुयुस्ते ह जीवत्येवेदेह प्रेत्य देहाभिमानाद्बुद्ध्या । तथा च श्रुतिः 'शरीरात्समुत्थाय परं ज्योतिरुपसंपद्यस्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यते' इति २७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्यदीपे नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ चरन्निति अस्मिन्धर्मे विषये बहूनि प्राप्तिद्वाराणि वेदयन्ति वैदिकाः १ चत्वारिकर्माभ्यंकराणीत्याश्रमकर्मणामभ्यंकरत्वमुक्तं तदेव विस्तरेणाह आहूताध्यायीत्यादिना २ । ३ । ४ अनोकशायी

येचाश्रयं वेदयन्ते पुराणं मनीषिणो मानसमार्गं रुद्धम् ॥ तद्वः श्रेयस्तेन संयोगमेत्यपरां शांतिं प्राप्नुयुः प्रेत्य चेह २७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि उत्तरयायाते नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ अष्टकउवाच ॥ चरन्नृहस्थः कथमेति धर्मा कथं भिक्षुः कथमाचार्यकर्म ॥ वानप्रस्थः सत्पथे सन्निविष्टो बहून् यस्मिन्संप्रतिवेदयन्ति १ ॥ ययातिरुवाच ॥ आहूताध्यायी गुरुकर्मस्वचोद्यः पूर्वोत्थायी चरमंचोपशायी ॥ मृदुर्दातो घृतिमानप्रमत्तः स्वाध्यायशीलः सिध्यति ब्रह्मचारी २ धर्मागतं प्राप्य धनं यजेत दद्यात्सदैवातिथीनभोजयेच्च ॥ अनाददानश्च परैरदत्तं सैषा गृहस्थोपनिषत्पुराणी ३ स्ववीर्यजीवी वृजिना भ्रितो दातापरेभ्यो न परोपतापी ॥ तादृग्मुनिः सिद्धिमुपैति मुख्या वसन्नरण्ये नियताहारचेष्टः ४ अशिल्पजीवी गुणवांश्चैव नित्यं जितेंद्रियः सर्वतो विप्रयुक्तः ॥ अनोकशायी लघुरल्पप्रचारश्चरन्दे शानेकचरः स भिक्षुः ५ रात्र्या यथा वाऽभिजिताश्च लोका भवंति कामाभिजिताः सुखाश्च ॥ तामेव रात्रिं प्रयतेत विद्वानरण्यसंस्थो भवितुं यतात्मा ६ दशैव पूर्वा न्दशचापरांश्च ज्ञातीनथात्मानमथैकविंशम् ॥ अरण्यवासी सुकृते दधाति विमुच्यारण्ये स्वशरीरधातून् ७ ॥ अष्टकउवाच ॥ कतिस्विदेव मुनयः कति मौनानि चाप्युत ॥ भवंतीति तदा चक्ष्वश्रोतुमिच्छामहे वयम् ८ ॥ ययातिरुवाच ॥ अरण्ये वसतो यस्य ग्रामो भवति पृष्ठतः ॥ ग्रामे वा वसतोऽरण्यं समुनिः स्याज्जनाधिप ९ ॥ अष्टकउवाच ॥ कथंस्विद्वसतोऽरण्ये ग्रामो भवति पृष्ठतः ॥ ग्रामे वा वसतोऽरण्यं कथं भवति पृष्ठतः १० ॥

शून्यागारे देवालयकुलालशालादौ गृहस्थागारभिन्ने स्थाने शयीत ओक इति सलोप आर्षः लघुः परिग्रहशून्यः ५ यदहरेव विरेजेत दहरेव प्रजेदिति श्रुत्युक्तं परिग्रहत्यागकालमाह रात्र्येति लोक्यं तद्वतिलोकाः शब्दाद्याविषयायैव रात्र्यायैव आभिजितास्तुच्छीकृताः सुखाः सुखावहा अपि कामाभिजिता ब्रह्मवर्तिनोऽपि तामेव रात्रिं तदेव सर्वपरिग्रहसंन्यस्यारण्यसंस्थः । अथ यदरण्यायनमित्याद्यक्षते ब्रह्मचर्यमेव 'तद्वः श्रेयस्तेन संयोगमेत्यपरां शांतिं प्राप्नुयुः प्रेत्य चेह' इति श्रुतिप्रसिद्धा ब्रह्मनिष्ठा कर्तव्यतेत्यर्थः ६ अरण्यवासी हार्दब्रह्मनिष्ठस्तत्रैव हार्दशरीरधातून् स्थूलसूक्ष्मभूतरूपान् विमुच्य प्रविलाप्य तमपि हार्दं सुकृते निष्कले ब्रह्मणितस्मात्सुकृतमुच्यते इति श्रुतिप्रसिद्धे चिदेकरसे दधाति प्रविलापयति ७ सर्वेष्वंशेषु सिद्धिरस्तीत्युक्तं रात्र्या यथेति संन्यासे चात्यादरो दशितस्तत्किंतत्रैव मोक्षोऽस्त्युताश्रमांतरेष्वपीति संशयानः पृच्छति कतीति मुनयो मोक्षिणः । मौनानि मोक्षमार्गाः ८ योगीजानीचेति द्वौ मुनी इत्याह अरण्य इति अरण्ये वसतोऽर्त्तनिष्ठस्य योगिनो ग्रामो बाह्यं वस्तु पृष्ठतः समीपत एव भवति योगप्रभावात्सर्वमस्यास्तीत्यर्थः ग्रामे लोके वसतो मायापुरदर्शिन इव द्विचंद्राभ्यावेन तद्वाधेनाधिष्ठानदृष्टिर्नित्यमप्रमुषिताऽस्तीत्यर्थः ९ द्वयमप्येतदाश्चर्यमिति मत्वा पृच्छति कथमिति १०

आद्यं तीव्रवैराग्यपूर्वकं योगमभ्यस्यतः सुलभमित्याह न ग्राम्यमिति ११ द्वितीयं विवेकिनः संन्यासिनः सुलभमित्याह अनग्निरनिकेत इति । अनग्निः संन्यासी अनिकेतः कुटीरकव्यावृत्तः परमईसः अतएवागोत्रचरणगोत्रं जन्मवंशश्चरणं विद्यावंशस्तद्व्यपदेशशून्यः कौपीनेति स्पष्टार्थः १२ एवं प्रकारेण ग्रामेऽपि वसतो विवेकिनोऽरण्यमेव समीपेऽस्तीत्याह तथास्येति त्यक्तकर्माजितेंद्रियो मौनेन यो गविवेकान्यतरदभ्यस्यन्सिध्यतीत्याह यस्त्विति १४ धौतदंतं शुद्धाहारं । आहारशुद्धौ सत्वशुद्धिरिति श्रुतेस्तदपेक्षणात् । कृत्तनखं त्यक्त्वा हिंसासाधनं अतएव सदा स्नातं नित्यं शुद्धचित्तं । अलंकृतं यो गैश्वर्येण शमादिना च । असितं वासनाबंधशून्यं । सितकर्माणं हिंसायुक्तं धर्ममपित्यजंतं । यं यं लोकं मनसा संविभाविशुद्धसत्त्वः कामयते यांश्च कामान् ॥ तंतं लोकं जयते तांश्च कामांस्तस्मादात्मज्ञं त्वर्षेयू तिकामः इति श्रुतेः सर्वोऽपि तमर्चितुमर्हतीति १५ मंदाधिकारिणा कामादिजयाय तपोऽपि कर्त्तव्यमित्याह तपसेति इमं वैराग्येण जित्वा तुच्छकृतं परं स्वर्गं विजयते प्राप्नोति १६ मध्यमं प्रतिप्राह यदा तु निर्द्वंद्वः सुखदुःखमानापमानादिद्वंद्वदुःखरहितो मौनसमास्थितो ध्यानमनुतिष्ठन्निर्मलं लोकं जित्वा प्रविलाप्य परं लोकं ब्रह्म विजयते प्राप्नोति १७ उत्तमं प्रतिप्राह आस्येनेति मुखेनैवाहारं नृगयतेन नुरसे सज्जते एवं सुखालः स्तनपानवद्विषयान् गृह्णन्पि न गृह्णाति प्रत्यङ्मात्रनिष्ठत्वात् । स च भुरच भुरिवेत्यादि श्रुतेः । अथास्यलोकः सर्वोऽयमात्मा भवति । सर्वस्यात्मा भवति सर्वमस्यात्मा भवति इति श्रुतेः ।

॥ ययातिरुवाच ॥ न ग्राम्यमुपयुंजीत य आरण्यो मुनिर्भवेत् ॥ तथाऽस्य वसतोऽरण्ये ग्रामो भवति पृष्ठतः ११ अनग्निरनिकेतश्चाप्यगोत्रचरणो मुनिः ॥ कौपीनाच्छादनं यावत्तावदिच्छेच्च वीरम् १२ यावत्प्राणाभिसंधानं तावदिच्छेच्च भोजनम् ॥ तथाऽस्य वसतो ग्रामेऽरण्यं भवति पृष्ठतः १३ यस्तु कामान्परित्यज्य त्यक्तकर्माजितेंद्रियः ॥ आतिष्ठेच्च मुनिर्मानसलोके सिद्धिमाप्नुयात् १४ धौतदंतं कृत्तनखं सदा स्नातमलंकृतम् ॥ असितं सितकर्माणं कस्तमर्हति नार्चितुम् १५ तपसा काशितः क्षामः क्षीणमांसास्थिशोणितः ॥ सच लोकमिमं जित्वा लोकं विजयते परम् १६ यदा भवति निर्द्वंद्वो मुनिर्मानसमास्थितः ॥ अथ लोकमिमं जित्वा लोकं विजयते परम् १७ आस्येन तु यदाहारं गोवन्मृगयते मुनिः ॥ अथास्यलोकः सर्वोऽयं सोऽमृतत्वाय कल्पते १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्व ० संभवपर्व ० उत्तरयायाते एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ अष्टकउवाच ॥ कतरस्त्वनयोः पूर्वदेवानामेति सात्मताम् ॥ उभयोर्धावतोरजन्सूर्याचंद्रमसोरिव १ ॥ ययातिरुवाच ॥ अनिकेतो गृहस्थेषु कामवृत्तेषु संयतः ॥ ग्रामे एव सन्निष्ठस्तयोः पूर्वतरंगतः २ अप्राप्य दीर्घमायुस्तु यः प्राप्तो विकृतिं चरेत् ॥ तप्यते यदि तत्कृत्वा चरेत् सोऽन्यत्तपस्ततः ३

अतः सोमृतत्वाय कल्पते १८ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्यदीपे एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ अ ॥ कतर इति एतयोर्योगिज्ञानिनोर्मध्ये देवानां सात्मतां ब्रह्मप्राप्तिं । आत्मा तेषां संभवतीति श्रुतेः एषां देवानां सविद्वानिति श्रुतिपदयोरर्थः । धावतो र्यतमानयोः कः पूर्वकृतकृत्यो भवतीत्यर्थः १ उत्तरं अनिकेत इति संयतो धारणाध्यानसमाधिमान् । अनिकेतो भिक्षुर्गृहस्थो वा योगी मुच्यते इति पूर्वार्थः ज्ञानी पूर्वोक्तरूपस्तु सद्यो मुच्यते इत्युत्तरार्थः । अयं भावः ज्ञानिनः श्रुतियुक्तिभ्यां जगन्मिथ्यात्वनिश्चयात् क्षणिकेनापि निर्विकल्पसाक्षात्कारेण ब्रह्माद्वैतनिश्चयो भवति योगिनस्तु तदभावात् निर्विकल्पसमाध्यभ्यासबलेनैव द्वैतविस्मरणं संपादनीयमिति विलंबाच्छ्रमसाध्यामुक्तिरिति गृहस्थेषु वसन्नपि स्वयं संयतः २ अस्यैव मस्मिन् जन्मन्यलब्धोत्तमभूमेर्जन्मांतरे पितृलोभोऽस्तीत्याह अप्राप्येति आयुःसाधनं कालं वा दीर्घमुक्तविधिनिष्ठापर्याप्तं विकृतिं दिव्यादिव्यविषयभोगयोगसिद्धिबलेन चरेत् सोऽपीसौ भर्षा दिवत्पश्चात्तापं प्राप्तः सन् पुनर्योगं चरेत् इह जन्मनि जन्मांतरे वा योगभ्रष्टः स्मृतिप्रामाण्यादित्यर्थः ३

ज्ञानिनस्तत्तदधिक्यमाह पापानामित्यस्मान्नोऽस्मान्नित्यमविनाशिवस्तुब्रह्माल्पविभूयात्तत्त्वमसीतिशास्त्रात्प्रत्यगात्मत्वेनावधारयेत्सपापानां कर्मणां कर्मणिषट्ठी तानिसुखयथेष्टामरभाषि
मुच्यतस्वेत्यर्थः । नलिप्यतेकर्मपापकेनहत्वाऽपिसहस्रांलोकान्निबद्धयतेइत्यादिशास्त्रात् ४ इदंपदमप्राप्नोमोक्षेच्छयाधर्ममेवसेवेत्याह सदाहति यःपुरुषोऽनर्थबुद्धिर्नास्त्यधर्मोक्षेच्छया
स्यसतथाभूतःसन्स्वर्गाद्यर्थधर्मसेवते । तत्सेवनंनृशंसमसत्यंयमुमुक्षाहीनत्वादनित्यफलत्वाच्च । विविदिर्षित्यजेनदानेनेत्यादिश्रुतिसिद्धिर्धर्मस्यमोक्षहेतुत्वंपरित्यज्यकाम्यधर्मकृतआत्मानंनानादुःखम
येसंसारेपातयित्वाघ्नतीत्यर्थः । एवमनीशस्याजितेन्द्रियस्यार्थोयनमपिनुशंसमसत्यं । यत्तुमोक्षार्थकर्मकरणंत्तदार्जवंकर्मणामुचितंफलं । तदेवसमाधिर्योगसिद्धिर्मुलं । तदार्यतदेवमयंप्राप्यज्ञानसाधन
मित्यर्थः । ऋगतौअस्मात्क्रहलोर्ण्यत् । द्वयोरपियोगज्ञानमार्गयोर्बुलनिष्कामधर्ममेवेत्यर्थः ५ केनकतरस्यांदिशिप्रहितोऽसीत्यन्वयः ६ विप्रहीणश्च्युतः । उक्त्वाआपृच्छ । वीरुष्मान् ७ । ८

पापानां कर्मणानित्यं विभूयाद्यस्तु मानवः ॥ सुखमप्याचरन् नित्यं सोऽत्यंतं सुखमेधते ४ तद्वै नृशंसंतदसत्यमाहुयः सेवते धर्ममनर्थबुद्धिः ॥ अर्थोऽप्यनीशस्य तथैव
राजंस्तदार्जवं स समाधिस्तदार्यम् ५ ॥ अष्टक उवाच ॥ केनासि हूतः प्रहितोऽसिराजं न्युवा स्रग्बीदर्शनीयः सुवर्चाः ॥ कुत आयातः कतरस्यां दिशित्वमुताहो
स्वित्पार्थिवं स्थानमस्ति ६ ॥ ययातिरुवाच ॥ इमं भौमं नरकं क्षीणपुण्यः प्रवेष्टुं र्मुर्गी गगनाद्विप्रहीणः ॥ उक्त्वाऽहं वः प्रपतिष्याम्यनंतरं त्वरंति मां लोकपात्रहणो ये
७ सतां सकाशे तु वृतः प्रपातस्ते संगता गुणवंतस्तु सर्वे ॥ शक्राच्च लब्धो हिवरो मयैष पतिष्यता भूमितलं नरेन्द्र ८ ॥ अष्टक उवाच ॥ पृच्छामित्वा मां प्रपत प्रपातं यदि
लोकाः पार्थिव संति मेऽत्र ॥ यद्यंतरिक्षे यदिव दिवा दिवि स्थिताः क्षेत्रज्ञत्वांतस्य धर्मस्य मन्ये ९ ॥ ययातिरुवाच ॥ यावत्पृथिव्यां विहितं गवांश्च सहारण्यैः पशुभिः पार्वतैश्च ॥
तावल्लोकादिविते संस्थिता वै तथा विजानीहि नरेन्द्र सिंह १० ॥ अष्टक उवाच ॥ तांस्ते ददामि मां प्रपत प्रपातं ये मे लोकादिविराजेंद्र संति ॥ यद्यंतरिक्षे यदिव दिवा दिवि श्रिता
स्तानाक्रमक्षिप्रमपेत मोहः ११ ॥ ययातिरुवाच ॥ नास्मद्विधो ब्राह्मणो ब्रह्मविच्च प्रतिग्रहे वर्तते राजमुख्य ॥ यथा प्रदेयं स तं द्विजेभ्यस्तथाऽददं पूर्वमहं नरेन्द्र १२
ना ब्राह्मणः कृपणो जातु जीवेद्याच्चाऽपि स्याद्ब्राह्मणी वीरपत्नी ॥ सोऽहं नैवाकृत पूर्वचरेयं विधित्समानः किमु तत्र साधु १३ ॥ प्रतर्दन उवाच ॥ पृच्छामित्वां स्पृहणी
य रूपं प्रतर्दनोऽहं यद्विमे संति लोकाः ॥ यद्यंतरिक्षे यदिव दिवा दिवि श्रिताः क्षेत्रज्ञत्वांतस्य धर्मस्य मन्ये १४ ॥ ययातिरुवाच ॥ संति लोका बहवस्ते नरेन्द्र अप्येकैकः
सप्तसप्तप्यहानि ॥ मधुच्युतो घृतपृक्ता विशोकास्ते नांतवंतः प्रतिपालयंति १५ ॥ प्रतर्दन उवाच ॥ तांस्ते ददामि मां प्रपत प्रपातं ये मे लोकास्तव ते वै भवंतु ॥
यद्यंतरिक्षे यदिव दिवा दिवि श्रितास्तानाक्रमक्षिप्रमपेत मोहः १६

प्रपातं पतित्वा मां प्रपत पातं मां प्राप्नुहीत्यर्थः । कषादित्वा दनुप्रयोगः सपूलातं न्यवधीदरींश्चेत्यादिबद् । लोकाभोग्यविषयाः । दिवि मेरुपृष्ठे । अंतरिक्षे नक्षत्रमंडलादौ । क्षेत्रं सिद्धं स्थानं तदभिज्ञं ९
१० आक्रम आक्रमस्व ११ ब्राह्मणोऽपि ब्रह्मविद्वेदविदेव प्रतिग्रहे वर्तते तत्त्वन्त्यः अस्माद्विभुस्तु नैव वर्ततेत्यर्थः १२ कृपणो मां चादेभ्युक्तः । वीरस्य विद्यया दिग्विजयिनः पत्नी । तत्र कर्मभूमौ साधु
सत्कर्मविधित्समानः कर्तुमिच्छन् किमु कथंचरेयं नैव कुर्यामित्यर्थः । विधित्समान इति पाठे तत्र सर्गोऽधुर्लभ्युमिच्छन् १३ । १४ प्रत्येकं सप्तसप्तप्यहानि सेविताः संतो नांतवंतः । मधुच्युतः
सुखस्रवाः घृतपृक्तास्ते ज्ञेयुक्ताः । तेषां प्रतिपालयंति प्रतीक्षंते १५ । १६

नृशंसं निर्धेयं १७ । १८ अन्यैराजभिर्यत्प्रतिग्रहाख्यं न कृतं तदपूर्वमथ मम हमेव कथं कुर्यामिति भावः १९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठेये भारतभाबरीषे द्विंशतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ अ ॥
पृच्छामीति १ यत्सान् तपते प्रकाशयति २ । ३ शिशुकात् शिशुमारप्रधानात्कालचक्रात्संक्रमानः । 'अहश्चरात्रिश्च उभे च संवेधे धर्मश्च जानाति नरस्य वृत्तं' इत्युक्तेः । मिथ्याक्रियात्मकं कापट्यं

॥ ययातिरुवाच ॥ न तु ल्यते जाः सुकृतं कामयेत योगक्षेमं पार्थिव पार्थिवः सन् ॥ दैवादेशादापदं प्राप्य विद्वांश्चरे नृशंसं न हि जातुराजा १७ धर्म्यमार्गं यतमानो यश
स्यं कुर्यात्तृपो धर्ममवेक्षमाणः ॥ नमद्विधो धर्मबुद्धिः प्रजानं कुर्यादेवं कृपणं मां यथाऽऽत्थ १८ कुर्यादपूर्वं कृतं यदन्यैर्विधित्समानः किमु तत्र साधु ॥ ब्रुवाण मे वं नृप
तिययाति नृपो त्तमो वसुमान ब्रवीत्तम् १९ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि उत्तरयायाते द्विंशतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ वसुमानुवाच ॥
पृच्छामित्वा वसुमानौ षडधिर्यद्यस्ति लोको दिवि मे नरेन्द्र ॥ यद्यंतरिक्षे प्रथितो महात्मन् क्षेत्रज्ञत्वांतस्य धर्मस्य मन्ये १ ॥ ययातिरुवाच ॥ यद्यंतरिक्षं पृथिवी दि
शश्च यत्तेजसा तपते भानुमांश्च ॥ लोकास्तावंतो दिवि संस्थिता वै ते नांतवंतः प्रतिपालयंति २ ॥ वसुमानुवाच ॥ तांस्ते ददामि मां प्रपत प्रपातं ये मे लोकास्तव ते वै भ
वंतु ॥ क्रीणीष्वैतां स्तृणकेनापिराजन् प्रतिग्रहस्ते यदधि मन् प्रदुष्टः ३ ॥ ययातिरुवाच ॥ नमिथ्याऽहं विक्रयं वै स्मरामि वृथा गृहीतं शिशुकाच्छंक्रमानः ॥ कुर्यां
न चैवाकृत पूर्वमन्यैर्विधित्समानः किमु तत्र साधु ४ ॥ वसुमानुवाच ॥ तांस्त्वं लोकान् प्रतिपद्य स्वराजन्मया दत्तान्यदिनेष्टः क्रयस्ते ॥ अहं न तान् च प्रतिगतानं नरेन्द्र
सर्वे लोकास्तव ते वै भवंतु ५ ॥ शिबिरुवाच ॥ पृच्छामित्वां शिबिरौ शीनरोऽहं ममापि लोकाय दि संतीहतात ॥ यद्यंतरिक्षे यदिव दिवा दिवि श्रिताः क्षेत्रज्ञत्वांतस्य धर्मस्य मन्ये
न्ये ६ ॥ ययातिरुवाच ॥ यत्त्वं वाचा हृदयेनापि साधून् परीप्समाना ब्रावमं स्थानं नरेन्द्र ॥ तेनानंता दिविलोकाः श्रितास्ते विदुष्पाः स्वनवंतो महांतः ७ ॥ शिबि
रुवाच ॥ तांस्त्वं लोकान् प्रतिपद्य स्वराजन्मया दत्तान्यदिनेष्टः क्रयस्ते ॥ नचाहं तान् प्रतिपत्स्ये हृदस्वायन्न गत्वानानुशोचंति धीराः ८ ॥ ययातिरुवाच ॥ यथा
त्वमिंद्र प्रतिमप्रभावस्ते चाप्यनंतानं देवल्लोकाः ॥ तथाऽद्य लोके नरमेज्य दत्ते तस्माच्छिबेनाभि नं दामि देयम् ९ ॥ अष्टक उवाच ॥ न चेदेकैकशो राजैल्लोकान् प्र
तिनंदसि ॥ सर्वे प्रदाय भवते गंतारो नरकं वयम् १० ॥ ययातिरुवाच ॥ यदर्होऽहं तद्यत्त्वं संतः सत्याभिनां दिनः ॥ अहं तन्नाभिजानामि यत्कृतं नमया पुरा ११
॥ अष्टक उवाच ॥ कस्यैते प्रतिदृश्यंते रथाः पंचहिरण्मयाः ॥ यानां रुह्यनरो लोकानभिवांछति शाश्वतान् १२ ॥ ययातिरुवाच ॥ युष्मानेते वहिष्यंति रथाः
पंचहिरण्मयाः ॥ उच्चैः संतः प्रकाशं ते ज्वलंतोऽग्निशिखा इव १३ ॥ अष्टक उवाच ॥ आतिष्ठ स्वस्थानं राजन् विक्रमस्व विहाय सम् ॥ वयमप्यनुयास्यामो यदा का
लो भविष्यति १४ ॥ ययातिरुवाच ॥ सर्वैरिदानीं गंतव्यं सहस्वर्गं जितो वयम् ॥ एष नो विरजः पंथादृश्यते देव सन्ननः १५

दुस्तरमिति भावः । 'शिशुकः शिशुमारे स्यात्' इति मेदिनी । शिशुकान्मदबालकादिति वा ४ । ५ । ६ परीप्समानान्याचक्रान् नावमं स्थानावमानं कृतवानासि स्वनवंतः प्रख्याता इत्यर्थः ७ । ८
९ गंतारो मृत्वा प्राप्स्यामः नरकं भूलोकं १० यत्त्वं कर्तुं नाभिजानामि नांशो करोमि ११ । १२ प्रकाशं ते दृश्यंते । ज्वलंतो दीप्यमानाः १३ । १४ । १५

१६ । १७ देवयानाय ब्रह्मलोकमार्गप्राप्तये यावत्सर्वस्वमदत्तसर्वत्यागीत्यर्थः अन्येपितुयानेनैव गता इत्यर्थोऽज्ञेयं १८ सौम्यमक्रूरत्वं विधित्सापालनेच्छा १९ सत्यमेव श्रेयःसाधनमिति विधातुं पूर्वोक्तप्रश्नोत्तरे अनुवदति अथाष्टक इत्यादिना २० । २१ प्रकाशं प्रागुक्तमपि स्पष्टतरं २२ छाकं जीविकात्वेन परिधानं अतीतफलत्वादस्य धर्मस्य स्वमुखेन कीर्तनं न दोषः । अन्यथा धर्मः क्षरति कीर्तनादि ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तेऽधिरुह्य रथान्सर्वे प्रयातान् पसत्तमाः ॥ आक्रमंतो दिवं भाभिर्धर्मेणावृत्य रोदसी १६ ॥ अष्टक उवाच ॥ अहं मन्ये पूर्वमेकोऽस्मि गंतास खाचेंद्रः सर्वथामे महात्मा ॥ कस्मादेवं शिबिरौ शीनरोऽयमेकोऽत्यगात्सर्ववेगेन वाहान् १७ ॥ ययातिरुवाच ॥ अददद्देवयानाय यावद्विदितमविदत् ॥ उशीनरस्य पुत्रोऽयंतस्माच्छ्रेष्ठो हिवः शिबिः १८ दानंतपः सत्यमथाऽपि धर्मोऽहीः श्रीः क्षमासौम्यमथो विधित्सा ॥ राजत्रेतान्यप्रमेयाणि राज्ञः शिवेः स्थितान्यप्रतिमस्य बुद्ध्या १९ एवं वृत्तोऽहीनिषेव श्वयस्मात्तस्माच्छिबिरत्यगाद्वैरथेन ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथाष्टकः पुनरेवान्वपृच्छन्मातामहं कौतुकेनैन्द्रकल्पम् २० पृच्छामित्वा नृपते ब्रूहि सत्यं कुतश्च कश्चासि सुतश्च कस्य ॥ कृतं त्वया यद्विनतस्य कर्ता लोके त्वदन्यः क्षत्रियो ब्राह्मणो वा २१ ॥ ययातिरुवाच ॥ ययातिरस्मि नहुषस्य पुत्रः पुरोः पिता सार्वभौमस्त्वहासम् ॥ गुह्यं चार्थं मामकेभ्यो ब्रवीमि मातामहो हं भवतां प्रकाशम् २२ सर्वामिमां पृथिवीं निर्जिगाय प्रादामहं छादनं ब्राह्मणेभ्यः ॥ मेध्यानश्वाने कशतान्सु रूपांस्तदा देवाः पुण्यभाजो भवंति २३ अदामहं पृथिवीं ब्राह्मणेभ्यः पूर्णामिमामखिलां वाहनेन ॥ गोभिः सुवर्णेन धनैश्च मुख्यैस्तदाऽदंगाः शतमर्बुदानि २४ सत्येन मे द्यौश्च वसुंधरा च तथैवाग्निर्ज्वलते मानुषेषु ॥ न मे वृथा व्याहृतमेवाक्यं सत्यं हि संतः प्रतिपूजयन्ति २५ यदष्टकं प्रब्रवीमि ह सत्यं प्रतर्दनं चौषदश्चित्तयेव ॥ सर्वे च लोका मुनयश्च देवाः सत्येन पूज्या इति मे मनोगतम् २६ योनः स्वर्गजितः सर्वान्यथा वृत्तं निवेदयेत् ॥ अनसूयुर्द्विजाभ्येभ्यः सलभेन्नः सलोकताम् २७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं राजा समहात्मा ह्यतीव स्वैर्दौहित्रैस्तारितो मित्रसाहः ॥ त्यक्त्वा मर्हो परमोदारकर्मा स्वर्गगतः कर्मभिर्व्याप्य पृथ्वीम् २८ ॥ इति श्रीम हाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि उत्तरयायातसमाप्तौ त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ भगवन् श्रोतुमिच्छामि पुरोर्वंशकरा नृपान् ॥ यद्वीर्यान् यादृशांश्चापियावतो यत्पराक्रमान् १ न ह्यस्मिन्शीलहीनो वानिर्वीर्यो वानराधिपः ॥ प्रजाविरहितो वाऽपि भूतपूर्वः कथंचन २ तेषां प्रथितवृत्तानां राज्ञां वि ज्ञानशालिनाम् ॥ चरितं श्रोतुमिच्छामि विस्तरेण तपोधन ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ हंत ते कथयिष्यामि यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥ पुरोर्वंशधरान् वीराञ्छक्रप्रतिम तेजसः ॥ भूरिद्रविणविक्रांतान्सर्वलक्षणपूजितान् ४ प्रवीरेश्वररौद्राश्चास्त्रयः पुत्रामहारथाः ॥ पुरोः पौष्ट्यामजायंत प्रवीरोर्वंशकृत्ततः ५ मनस्युरभवत्तस्माच्छू रसेनी सुतः प्रभुः ॥ पृथिव्याश्चतुरंताया गोप्ता राजविलोचनः ६ शक्तः संहननो वाग्मी सौवीरितनयास्त्रयः ॥ मनस्योरभवन् पुत्राः शूराः सर्वे महारथाः ७

त्युक्तेरश्रेयसेत्यात् । प्रस्थेदत्वा विपिनं ब्राह्मणेभ्य इति पाठे ब्राह्मणेभ्यो दत्त्वा विपिनं बर्नं प्रस्थे प्रतस्थेऽहं प्रस्थानं कृतवानस्मि अभ्यासलोप आर्षः । मेध्यानश्वान्यदा देवेभ्य उच्छ्रजित्तदा देवास्तं पुण्यवर्तं भजंतीत्यर्थः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ ॥ इति आदिपर्वणि नी० भारतभावादीपे त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ भगवन्निति १ । २ । ३ । ४ । ५ चतुरंतायाश्चतुःसमुद्रावाच्छिन्नायाः ६ । ७

९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० वितर्धविगतस्तथाभावो जनकसादृश्यं यत्र तत्तादृशं पुत्रजन्म २१ । २२ । २३ । २४ । २५ सर्वैः सवसंज्ञैर्यज्ञैः २६ । २७ अन्वग्भानुप्रभृतयो मिश्रकेश्यां मनस्विनः ॥ रौद्राश्च स्यमहेष्वासा दशाप्सरसि सूनवः ८ यज्वानो जज्ञिरे शूराः प्रजावतो बहुश्रुताः ॥ सर्वे सर्वास्त्रविदांसः सर्वधर्मपरा यणाः ९ ऋचेयुरथ कक्षेयुः कृकण्युश्च वीर्यवान् ॥ स्थंडिलेयुर्वनेयुश्च जलेयुश्च महायशाः १० ते जेयुर्बलवन्धीमान् सत्येयुश्चैद्रविक्रमः ॥ धर्मेयुः सन्नतेयुश्च दशमोदे वविक्रमः ११ अनाष्टिष्ठिरभूतेषां विद्वान्भुवितथैकराट् ॥ ऋचेयुरथ विक्रांतो देवानामिव वासवः १२ अनाष्टिष्ठिरसुतस्त्वासीद्राजसूयाश्वमेधकृत् ॥ मतिनार इति ख्यातो राजा परमधार्मिकः १३ मतिनारसुताराजंश्च त्वारोऽमितविक्रमाः ॥ तं सुर्महानतिरथो दुहुश्चाप्रतिमद्युतिः १४ तेषां तं सुर्महवीर्यः पौरवंशमुद्धहन् ॥ आ जहार यशो दीप्तं जिगाय च वसुंधराम् १५ ईलिनं तु सुतं तं सुर्जनयामास वीर्यवान् ॥ सोऽपि कृत्स्नामेमां भूमिं विजिग्ये जयतां वरः १६ रथं तर्थां सुतान् पंचपंचभूतोपमां स्ततः ॥ ईलिनो जनयामास दुष्यंतं प्रभृती नृपान् १७ दुष्यंतं शूरभीमौ च प्रवसुं वसुमेव च ॥ तेषां श्रेष्ठो भवद्राजा दुष्यंतो जनमेजय १८ दुष्यंताद्भरतोजज्ञे विद्वान्शा कुंतलो नृपः ॥ तस्माद्भरतवंशस्य विप्रतस्थे महद्यशः १९ भरतस्ति सृष्टुस्त्रीषु न वपुत्रानर्जिजनत् ॥ नाभ्यनंदततान् राजानानुरूपाममेत्युत २० ततस्तान्मातरः कुद्धाः पुत्रान्निन्युर्यमक्षयम् ॥ ततस्तस्य नरेन्द्रस्य वितथं पुत्रजन्मतत् २१ ततो महद्भिः क्रतुभिरीजानो भरतस्तदा ॥ लेभे पुत्रं भरद्वाजां हुमन्युं नाम भारत २२ ततः पुत्रिणमात्मानं ज्ञात्वा पौरव नंदनः ॥ भुमन्युं भरतश्रेष्ठयौ वराज्येऽभ्यषेचयत् २३ ततो दिविरथो नाम भुमन्योरभवत्सुतः ॥ सुहोत्रश्च सुहोता च सुहविः सुयजुस्तथा २४ पुष्करिण्यामृचीकश्च भुमन्योरभवन्सुताः ॥ तेषां ज्येष्ठः सुहोत्रस्तुराज्यमापमहीक्षिताम् २५ राजसूयाश्वमेधाद्यैः सोऽयजद्बहुभिः सवैः ॥ सुहोत्रः पृथिवीं कृ त्स्नां भुजे सागरां वराम् २६ पूर्णो हस्तिगजाश्चैश्वर्यवद्भुजसमाकुलाम् ॥ मम ज्जेवमहीतस्य भूरिभारावपीडिता २७ हस्यंश्चरथसंपूर्णामनुष्यकलिलाभृशम् ॥ सु होत्रे राजनि तदा धर्मतः शासति प्रजाः २८ चैत्ययूपांकिता चासीद्भूमिः शतसहस्रशः ॥ प्रवृद्धजनसस्या च सर्वदेवव्यरोचत २९ ऐक्ष्वाकी जनयामास सुहोत्रात्पृथिवी प तेः ॥ अजमीढं सुमीढं च पुरुमीढं च भारत ३० अजमीढो वरस्तेषां तस्मिन्वंशः प्रतिष्ठितः ॥ षट्पुत्रान्सोऽप्यजनयत्ति सृष्टुस्त्रीषु भारत ३१ ऋक्षं धूमिन्यथानीली दु ष्यंतं परमेष्ठिनौ ॥ केशिन्यजनय ज्जन्हुं सुतौ वजनरूपिणौ ३२ तथेमे सर्वपंचाला दुष्यंतं परमेष्ठिनोः ॥ अन्वयाः कुशिकाराजं जन्होरमिततेजसः ३३ वजनरूपि णयोर्ज्येष्ठमृक्षमाहुर्जनाधिपम् ॥ ऋक्षात्संवरणोजज्ञे राजन्वंशकरः सुतः ३४ आर्क्षे संवरणे राजन् प्रशासति वसुंधराम् ॥ संक्षयः सुमहानासीत्प्रजानामिति नः श्रुतम् ३५ व्यशीर्यत ततो राक्षस्यैर्नानाविधैस्तदा ॥ क्षुन्मृत्युभ्यामनाष्टिष्ठ्या व्याधिभिश्च समाहतम् ३६ अभ्यघ्नन् भारतं श्वेव स पत्नानां बलानि च ॥ चालयन् वसुधां चेमां बलेन चतुरंगिणा ३७ अभ्ययात्तं च पांचाल्यो विजित्य तरसामहीम् ॥ अक्षौहिणीभिर्दशभिः स एनं समरेजयत् ३८

२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ वजनरूपिणयोरित्यक्षराधिक्यमार्थं ३४ आर्क्षेऽक्षपुत्रे ३५ क्षयैर्नाशहेतुभिः क्षुत्प्रभृतिभिः ३६ । ३७ अभ्ययात्तं संवरणं एनं संवरणमेव ३८

१६ । १७ देवयानाय ब्रह्मलोकमार्गप्राप्तये यावत्सर्वस्वमदत्तं सर्वव्यापीत्यर्थः अन्येपितृयानेनैव गता इत्यर्थोऽज्ञेयं १८ सौम्यमक्रुत्वं विधित्सापालनेच्छा १९ सत्यमेव श्रेयःसाधनमिति विधातुं पूर्वोक्तप्रश्नोत्तरे अनुवदति अथाष्टक इत्यादिना २० । २१ प्रकाशं प्रागुक्तमपि स्पष्टतरं २२ छाकं जीविकात्वेन पोरिधानं अतीतफलत्वादस्य धर्मस्य स्वमुखेन कीर्तनं न दोषः । अन्यथा धर्मः सरति कीर्तनादि
॥ वैशंपायन उवाच ॥ तेऽधिरुह्य रथान्सर्वे प्रयातान् पसत्तमाः ॥ आक्रमंतो दिवं भाभिर्धर्मेणावृत्य मेदसी १६ ॥ अष्टक उवाच ॥ अहं मन्ये पूर्वमेकोऽस्मि गंतास
खाचेंद्रः सर्वथामे महात्मा ॥ कस्मादेवं शिबिरौ शीनरोऽयमेकोऽत्यगात्सर्ववेगेन वाहान् १७ ॥ ययातिरुवाच ॥ अददद्देवयानाय यावद्वित्तमविंदत ॥ उशीनरस्य
पुत्रोऽयंतस्माच्छ्रेष्ठो हि वः शिबिः १८ दानंतपः सत्यमथाऽपि धर्मोऽहीः श्रीः क्षमासौम्यमथो विधित्सा ॥ राजन्नेतान्यप्रमेयाणिराज्ञः शिवेः स्थितान्यप्रतिमस्य बुद्ध्या
१९ एवं वृत्तोऽहीनिषेवश्च यस्मात्तस्माच्छिबिरत्यगाद्वैरथेन ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथाष्टकः पुनरेवान्वपृच्छन्मातामहं कौतुकेनैन्द्रकल्पम् २० पृच्छामित्वां
नृपते ब्रह्मसत्यं कुतश्च कश्चासि सुतश्च कस्य ॥ कृतं त्वया यद्विनतस्य कर्ता लोके त्वदन्यः क्षत्रियो ब्राह्मणो वा २१ ॥ ययातिरुवाच ॥ ययातिरस्मिन्नुषस्य पुत्रः पुरोः
पिता सार्वभौमस्त्विहासम् ॥ गुह्यं चार्थं मामकेभ्यो ब्रवीमि मातामहो हं भवतां प्रकाशम् २२ सर्वाभिमां पृथिवीं निर्जिगाय प्रादामहं छादनं ब्राह्मणेभ्यः ॥ मेध्यानश्वाने
कशतान्सुरूपांस्तदा देवाः पुण्यभाजो भवन्ति २३ अदामहं पृथिवीं ब्राह्मणेभ्यः पूर्णामिमां खिलां वाहनेन ॥ गोभिः सुवर्णेन धनैश्च मुख्यैस्तदाऽददं गाः शतमर्बुदानि
२४ सत्येन मे द्यौश्च वसुंधरा च तथैवाग्निर्ज्वलते मानुषेषु ॥ न मे वृथा व्याहृतमेवावक्यं सत्यं हि संतः प्रतिपूजयन्ति २५ यदष्टकं ब्रवीमीह सत्यं प्रतर्दनं चोषदं धितैव ॥
सर्वे च लोका मुनयश्च देवाः सत्येन पूज्या इति मे मनोगतम् २६ योनः स्वर्गजितः सर्वान्यथा वृत्तं निवेदयेत् ॥ अनसूयुर्द्विजाग्र्येभ्यः सलभेन्नः सलोकताम् २७
॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं राजा समहात्मा ह्यतीव स्वैर्दौहित्रैस्तारितो मित्रसाहः ॥ त्यक्त्वा मर्हो परमोदारकर्मा स्वर्गगतः कर्मभिर्याप्य पृथ्वीम् २८ ॥ इति श्रीम
हाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि उत्तरयाया तसमाप्तौ त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ भगवन् श्रोतुमिच्छामि पुरोर्वंशकरा नृपान् ॥
यद्वीर्यान् यादृशांश्चापियावतो यत्पराक्रमान् १ न ह्यस्मिन्शीलहीनो वा निर्वीर्यो वा नराधिपः ॥ प्रजाविरहितो वाऽपि भूतपूर्वः कथंचन २ तेषां प्रथितवृत्तानां राज्ञां वि
ज्ञानशालिनाम् ॥ चरितं श्रोतुमिच्छामि विस्तरेण तपोधन ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ हंत ते कथयिष्यामि यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥ पुरोर्वंशधरा न्वीराञ्छक्रप्रतिम
तेजसः ॥ भूरिद्रविणविक्रांतान्सर्वलक्षणपूजितान् ४ प्रवीरेश्वरौ द्राक्षास्त्रयः पुत्रामहारथाः ॥ पुरोः पौष्ट्यामजायंत प्रवीरो वंशकृत्ततः ५ मनस्युरभवत्तस्माच्छू
रसेनी सुतः प्रभुः ॥ पृथिव्याश्चतुरंताया गोप्ता राजा विलोचनः ६ शक्तः संहननो वाग्मी सौवीरितनयास्त्रयः ॥ मनस्योरभवन् पुत्राः शूराः सर्वे महारथाः ७

त्युक्ते श्रेयसेत्यात् । प्रस्थेदत्वा विपिनं ब्राह्मणेभ्य इति पाठे ब्राह्मणेभ्यो दत्वा विपिनं वर्नं प्रस्थे प्रतस्थेऽहं प्रस्थानं कृतवानस्मि अभ्यासलोप आर्षः । मेध्यानश्वान्यदा देवेभ्य उत्सृज्य तितदा देवास्तं पुण्यवर्तं
भजन्तीत्यर्थः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ ॥ इति आदिपर्वणि नी० भारतभावेदीपे त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ भगवन्निति १ । २ । ३ । ४ । ५ चतुरंतायाश्चतुःसमुद्रावच्छिन्नायाः ६ । ७

९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० वितर्धविगतस्तथाभावो जनकसादृश्यं तत्र तादृशं पुत्रजन्म २१ । २२ । २३ । २४ । २५ सवैः सवसंज्ञैर्वैज्ञैः २६ । २७
अन्वग्भानुप्रभृतयो मिश्रकेश्यां मनस्विनः ॥ रौद्राश्च स्यमहेष्वासा दशाप्सरसि सूनवः ८ यज्वानो जज्ञिरे शूराः प्रजावंतो बहुश्रुताः ॥ सर्वे सर्वास्त्रविद्वांसः सर्वे धर्मपरा
यणाः ९ ऋचेयुरथ कक्षेयुः कृकण्युश्च वीर्यवान् ॥ स्थंडिलेयुर्वनेयुश्च जलेयुश्च महायशाः १० ते जेयुर्बलवान्धीमान्सत्येयुश्चैद्रविक्रमः ॥ धर्मयुः सन्नतेयुश्च दशमोदे
वविक्रमः ११ अनाष्टिष्ठिरभूतेषां विद्वान्भुवितथैकराट् ॥ ऋचेयुरथ विक्रांतो देवानामिव वासवः १२ अनाष्टिष्ठिरसुतस्त्वासीद्राजसूयाश्वमेधकृत् ॥ मतिनार इति
ख्यातो राजा परमधार्मिकः १३ मतिनारसुताराजंश्च त्वारोऽमितविक्रमाः ॥ तं सुर्महानतिरथो दुह्युश्चाप्रतिमश्रुतिः १४ तेषां तं सुर्महावीर्यः पौरवंशमुद्रहन् ॥ आ
जहार यशो दीप्तं जिगाय च वसुंधराम् १५ ईलिनंतु सुतं तं सुर्जनयामास वीर्यवान् ॥ सोऽपि कृत्स्नामिमां भूमिं विजिग्ये जयतांवरः १६ रथंतर्था सुतान् पंचपंचभूतोपमां
स्ततः ॥ ईलिनो जनयामास दुष्यंतं प्रभृती नृपान् १७ दुष्यंतं शूरभीमौ च प्रवसुं वसुमेव च ॥ तेषां श्रेष्ठो भवद्राजा दुष्यंतो जनमेजय १८ दुष्यंताद्भरतोजज्ञे विद्वान्शा
कुंतलो नृपः ॥ तस्माद्भरतवंशस्य विप्रतस्थे महद्यशः १९ भरतस्ति सृष्टुस्त्रीषु नवपुत्रान्जीजनत् ॥ नाम्न्यनंदतान् राजानानुरूपाममेत्युत २० ततस्तान्मातरः
कुद्राः पुत्रान्निन्युर्यमक्षयम् ॥ ततस्तस्य नरेन्द्रस्य वितथं पुत्रजन्मतत् २१ ततो महद्भिः क्रतुभिरीजानो भरतस्तदा ॥ लेभे पुत्रं भरद्वाजा दुमन्तुनां भारत २२ ततः
पुत्रिणमात्मानं ज्ञात्वा पौरवंदनं ॥ भुमन्तुं भरतश्रेष्ठयौ वराज्येऽभ्यषेचयत् २३ ततो दिविरथो नाम भुमन्तोरभवत्सुतः ॥ सुहोत्रश्च सुहोता च सुहविः सुयजुस्तथा
२४ पुष्करिण्यामृचीकश्च भुमन्तोरभवत्सुताः ॥ तेषां ज्येष्ठः सुहोत्रस्तुराज्यमापमहीक्षिताम् २५ राजसूयाश्वमेधाद्यैः सोऽयजद्बहुभिः सवैः ॥ सुहोत्रः पृथिवीं कृ
त्स्नां भुजे सागरां वराम् २६ पूर्णहस्तिगजाश्चैव बहुरत्नसमाकुलाम् ॥ मम जेवमहीतस्य भूरिभारावपीडिता २७ हस्त्यश्च रथसंपूर्णमनुष्यकालिलाभृशम् ॥ सु
होत्रे राजनितदा धर्मतः शासति प्रजाः २८ चैत्ययूपांकिता चासीद्भूमिः शतसहस्रशः ॥ प्रवृद्धजनसस्या च सर्वदेवव्यरोचत २९ ऐक्ष्वाकी जनयामास सुहोत्रात्पृथिवीं
तेः ॥ अजमीढं सुमीढं च पुरुमीढं च भारत ३० अजमीढो वरस्तेषां तस्मिन्वंशः प्रतिष्ठितः ॥ षट्पुत्रान्सोऽप्यजनयत्ति सृष्टुस्त्रीषु भारत ३१ ऋक्षं धूमिन्यथानीली दु
ष्यंतं परमेष्ठिनौ ॥ केशिन्यजनय जन्हुं सुतौ व्रजनरूपिणौ ३२ तथेमे सर्वपंचाला दुष्यंतं परमेष्ठिनोः ॥ अन्वयाः कुशिकाराज नृजन्होरमिततेजसः ३३ व्रजनरूपि
णयोर्ज्येष्ठमृक्षमाहुर्जनाधिपम् ॥ ऋक्षात्संवरणो जज्ञे राजन्वंशकरः सुतः ३४ आर्क्षे संवरणे राजन् प्रशासति वसुंधराम् ॥ संक्षयः सुमहानासीत्प्रजानामिति नः श्रुतम्
३५ व्यशीर्यत ततो राष्ट्रं क्षयैर्नानाविधैस्तदा ॥ क्षुन्मृत्युम्यामनाष्टृष्ट्या व्याधिभिश्च समाहतम् ३६ अभ्यघ्नन् भारतं श्वेव स पत्नानां बलानि च ॥ चालयन् वसुधां
चेमां बलेन चतुरंगिणा ३७ अभ्ययात्तं च पांचाल्यो विजित्य तरसामहीम् ॥ अक्षौहिणीभिर्दशभिः स एनं समरेजयत् ३८

२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ व्रजनरूपिणयो रित्यक्षराधिक्यमात्रं ३४ आर्क्षेऽक्षयपुत्रे ३५ क्षयैर्नाशितुभिः क्षुत्प्रभृतिभिः ३६ । ३७ अभ्ययात्तं संवरणं एनं संवरणमेव ३८

पलायत अन्धभावः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ ओमित्येवमीकारे विषाणवत्तगिरिशृंगवच्छेदभूतं ४६ नक्षिभूतः करद्वान् ४७ सौरीसूर्यकन्या ४८ । ४९ । ५० । ५१ अश्वत्तए
ततःसदारःसामात्यःसपुत्रःससुहृज्जनः ॥ राजासंवरणस्तस्मात्पलायतमहाभयात् ३९ सिंधोर्नदस्यमहतोनिकुंजेन्यवसत्तदा ॥ नदीविषयपर्यंतपर्वतस्यसमीपतः
४० तत्रावसन्बहून्कालान्भारतादुर्गमाश्रिताः ॥ तेषानिवसतां तत्रसहस्रं परिवत्सरान् ४१ अथाम्यगच्छद्भरतान्वसिष्ठोमगवाचृषिः ॥ तमागतं प्रयत्नेन प्रत्युद्गम्या
भिवाद्य च ४२ अर्घ्यमभ्याहरंस्तस्मै ते सर्वेभारतास्तदा ॥ निवेद्य सर्वमृषये सत्कारेण सुवर्चसे ४३ तमासेनेचोपविष्टं राजा वने स्वयंतदा ॥ पुरोहितो भवान्नोऽस्तुरा
ज्याय प्रयतेमहि ४४ ओमित्येवं वसिष्ठोऽपि भारतान् प्रत्यपद्यत ॥ अथाम्यर्षिचत्सां प्राज्ये सर्वक्षत्रस्य पौरवम् ४५ विषाणभूतं सर्वस्यां पृथिव्यामिति नः श्रुतम् ॥
भरताध्युषितं पूर्वसोऽध्यतिष्ठत्पुरोत्तमम् ४६ पुनर्बलिभृतश्चैव चक्रैः सर्वमहीक्षितः ॥ ततः सपृथिवीं प्राप्य पुनरीजेमहाबलः ४७ आजमीढो महायज्ञैर्बहुभिर्भूरिदाक्षि
जैः ॥ ततः संवरणात्सौरीतपती सुषुवेकुरुम् ४८ राजत्वेतं प्रजाः सर्वाधर्मज्ञ इति विवरे ॥ तस्य नाम्नाऽभिविख्यातं पृथिव्यां कुरुजांगलम् ॥ कुरुक्षेत्रं सतपसा पुण्यं चक्रै
महातपाः ॥ अश्वत्तममभिष्यंतं तथा चैत्ररथं मुनिम् ५० जनमेजयं च विख्यातं पुत्रांश्चास्यानुशुभम् ॥ पंचैतान्वाहिनीपुत्रान्व्यजायत मनस्विनी ५१ अविक्षितः
परिक्षितुश बलाश्वस्तुर्वीर्यवान् ॥ आदिराजो विराजश्च शास्त्रालिख्य महाबलः ५२ उच्चैः श्रवामंगकारेजितारिश्वाष्टमः स्मृतः ॥ एतेषामन्ववायेतुरख्यातास्ते क
र्मजैर्गुणैः ॥ जनमेजयादयः सप्ततथैवान्ये महारथाः ५३ परिक्षितोऽभवन् पुत्राः सर्वे धर्मार्थकोविदाः ॥ कक्षसेनोऽसेनौ तु चित्रसेनश्च वीर्यवान् ५४ इंद्रसेनः सुषेणश्च
भीमसेनश्च नामतः ॥ जनमेजयस्य तनयाभ्युविख्याता महाबलाः ५५ दृतराष्ट्रः प्रथमजः पांडुर्बाल्हीक एव च ॥ निषधश्च महातेजास्तथा जांबूनदोबली ५६ कुंडो
दरः पदातिश्च वसातिश्चाष्टमः स्मृतः ॥ सर्वे धर्मार्थकुशलाः सर्वभूतहिते रताः ५७ दृतराष्ट्रोऽथ राजाऽऽसीत्तस्य पुत्रोऽथ कुंडिकः ॥ हस्तीवितर्कः काथश्च कुंडिनश्चा
पि पंचमः ५८ हविःश्चास्तथेन्द्राभोभुमन्युश्चापराजितः ॥ दृतराष्ट्रसुतानां तु त्रीनैतान् प्रथितान् भुवि ५९ प्रतीपं धर्मनेत्रं च सुनेत्रं चापि भारत ॥ प्रतीपः प्रथितस्ते
षां बभूव प्रतीमो भुवि ६० प्रतीपस्य त्रयः पुत्रा जज्ञिरे भरतर्षभ ॥ देवापि शांतनुश्चैव बाल्हीकश्च महारथः ६१ देवापिश्च प्रवव्राजतेषां धर्महितेऽप्यस्य ॥ शांतनुश्च म
होले भे बाल्हीकश्च महारथः ६२ भरतस्यान्वये जाताः सत्त्वन्तो नराधिपाः ॥ देवर्षिकल्पानृपते बह्वो राजसत्तमाः ६३ एवं विधांश्चाप्यपरे देवकल्पामहारथाः ॥
जाता मनोरन्ववा ये ऐलवंशविध्वनाः ६४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि पूरुवंशानुकीर्तने चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥
श्रुतस्त्वत्तो मया ब्रह्मन् पूर्वेषां संभवो महान् ॥ उदारश्चापि वंशेऽस्मिन् राजानो मे परिश्रुताः १

वाविक्षितितिसंज्ञांतरं ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ सुतानां कुंडिकादीनां प्रथितानां हरितिशेषः सुतानां हरि विपादे तु एतां स्तेभ्यो न्यान्वक्ष्यमाणान् प्रथितानां हरिति व्याख्येयं ५९
६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठे भारतभावदीपे चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ ॥ ॥ श्रुत इति १

२ । ३ । ४ गुणादावृत्तादयः । प्रभावो देवतादिवशित्वं । वीर्यशारीरबलं । ओजोमानसं साम धर्मैर्योऽदि । सत्त्वमदीनत्वं । उत्साहः प्रयतमानता ५ । ६ 'अदितेर्दक्षोऽजायत दक्षाददितिः' इति परिश्रुत
किंतु लघ्वर्थसंयुक्तं प्रियाख्यानं नमामति ॥ प्रीणात्यतो भवान्भूयो विस्तरेण ब्रवीतु मे २ एतामेव कथां दिव्यामा प्रजापतितो मनोः ॥ तेषामाजननं पुण्यं कस्य न प्रीति
मावहेत् ३ सद्धर्मगुणमाहात्म्यैरभिर्वाधितमुत्तमम् ॥ विष्टम्यलोकां स्त्रीनिषां यशः स्फीतमवस्थितम् ४ गुणप्रभाववीर्यौजः सत्त्वोत्साहवतामहम् ॥ न तृप्यामि कथां शृ
ण्वन्नमृतास्वादसंमिताम् ५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणुराजन्पुरासम्यङ्मया द्वैपायनाच्छ्रुतम् ॥ प्रोच्यमानं मया कृत्स्नं स्ववंशजननं शुभम् ६ दक्षाददिति रदिते
र्विस्वान्विवस्तोमनुर्मनोरिलाइलायाः पुरुरवाः पुरुरवस आयुरायुषो नहुषो नहुषाद्ययातिर्ययातेर्देभार्ये बभूवतुः ७ उशनसो दुहिता देवयानी वृषपर्वणश्च दुहिता श
र्मिष्ठानाम ८ अत्रानुवंशश्लोको भवति ॥ यदुंचतुर्वसुंचैव देवयानी व्यजायत ॥ द्रुमुंचानुंचपूरुंचशर्मिष्ठावर्षपर्वणी ९ तत्रयदोर्यादवाः पूरोः पौरवाः १० पूरोस्तु
भार्या कौसल्या नाम तस्यामस्य जज्ञे जनमेजयो नाम यस्त्री नश्वमेधाना जहार विश्वजिता चेष्टावनं विवेश ११ जनमेजयः खल्वनंतानां मोपये मे माधवी तस्यामस्य जज्ञे प्रा
चिन्वान्यः प्राचीं दिशं जिगाय यावत्सूर्यो दयात्तस्तस्य प्राचिन्वत्त्वम् १२ प्राचिन्वान् खल्वश्मकीमुपये मे यादवी तस्यामस्य जज्ञे संयातिः १३ संयातिः खलु दृषद्वतो दु
हितरं वरार्गीनां मोपये मे तस्यामस्य जज्ञे अहं यातिः १४ अहं यातिः खलु कृतवीर्यदुहितरमुपये मे भानुमती नाम तस्यामस्य जज्ञे सार्वभौमः १५ सार्वभौमः खलु जित्वाज
हारकैकेयी सुनंदां नाम तामुपये मे तस्यामस्य जज्ञे जयत्सेनो नाम १६ जयत्सेनः खलु वैदर्भीमुपये मे सुश्रवां नाम तस्यामस्य जज्ञे अवाचीनः १७ अवाचीनोऽपि वैदर्भीम
परामेवोपये मे मर्यादां नाम तस्यामस्य जज्ञे अरिहः १८ अरिहः खल्वार्गीमुपये मे तस्यामस्य जज्ञे महाभौमः १९ महाभौमः खलु प्रासेनजितिमुपये मे सुयज्ञां नाम त
स्यामस्य जज्ञे अयुतनायीयः पुरुषमेधानां मयुतमानयतेनास्यायुतनायित्वम् २० अयुतनायी खलु पृथुश्रवसो दुहितरमुपये मे कामां नाम तस्यामस्य जज्ञे अक्रोधनः
२१ सखलु कालिंर्गीकरं भां नामोपये मे तस्यामस्य जज्ञे देवातिथिः २२ देवातिथिः खलु वैदेहीमुपये मे मर्यादां नाम तस्यामस्य जज्ञे अरिहो नाम २३ अरिहः खल्वार्गीयी
मुपये मे सुदेवां नाम तस्यां पुत्रमजीजनदक्षम् २४ ऋक्षः खलु तक्षकदुहितरमुपये मे ज्वालां नाम तस्यां पुत्रं मतिनारं नामोत्पादयामास २५ मतिनारः खलु सरस्वत्यां गु
णसमन्वितं द्वादशवर्षिकं सत्रमाहरत् ॥ समाप्ते च सत्रे सरस्वत्यभिगम्य तं भर्तारं वरयामास तस्यां पुत्रमजीजनतं सुनाम २६ अत्रानुवंशश्लोको भवति ॥ तं सुसरस्व
ती पुत्रं मतिनारादजीजनत् ॥ ईलिनं जनयामास कालिं ग्यां तं सुरात्मजम् २७ ईलिनस्तुरथं तयां दुष्यं ताद्यानं च पुत्रानजीजनत् २८ दुष्यंतः खलु विश्वामित्रदुहित
रं शकुंतलां नामोपये मे तस्यामस्य जज्ञे भरतः २९ अत्रानुवंशश्लोको भवतः ॥ भस्त्रामातापितुः पुत्रो येन जातः स एव सः ॥ भरस्वपुत्रं दुष्यंतमाज्यमं वस्थाः शकुंतलाम् ३०
योः सृष्टिक्रमयोरंत्यमाह दक्षाददिति रिति । आद्यस्तु हरि वंशे वक्ष्यते । अदितेर्दक्षो द्वादश इति । अनयोश्च पक्षयोः कल्पभेदेन व्यवस्था ७ । ८ । ९ । १० । ११ यावत्सूर्यो दयादुदयाचरुपर्यंत । एकेनैवाह
इति तु भावः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

रेतोधाः पुत्रउन्नयतिनरदेवयमक्षयात् ॥ त्वंचास्यधातागर्भस्यसत्यमाहशकुंतला ३१ ततोऽस्यभरतत्वंभरतः खलुकाशेयीमुपयेमेसार्वसेर्नासुनंदां नामतस्यामस्यज
ज्ञेभूमन्युः ३२ भूमन्युः खलुदाशार्हीमुपयेमेविजयां नामतस्यामस्यजज्ञेसुहोत्रः ३३ सुहोत्रः खल्विक्ष्वाकु कन्यामुपयेमेसुवर्णानां नामतस्यामस्यजज्ञेहस्ती ॥ यद्दं
हास्तिनपुरंस्थापयामास एतदस्यहास्तिनपुरत्वम् ३४ हस्तीखलुत्रैगर्तीमुपयेमेयशोधरां नामतस्यामस्यजज्ञेविकुंठनो नाम ३५ विकुंठनः खलुदाशार्हीमु
पयेमेसुदेवां नामतस्यामस्यजज्ञेअजमीढो नाम ३६ अजमीढस्यचतुर्विंशंपुत्रशतंबभूवकैकेय्यागांधार्या विशालाया मृक्षायचितिपृथक्पृथक्वंशधरा नृपतयः ॥
तत्रवंशकरः संवरणः ३७ संवरणः खलुवैवस्वर्तीतपतीनामोपयेमेतस्यामस्यजज्ञेकुरुः ३८ कुरुः खलुदाशार्हीमुपयेमेशुभांगीनामतस्यामस्यजज्ञेविदूरः ३९
विदूरस्तुमाधवीमुपयेमेसंप्रियां नामतस्यामस्यजज्ञेअनश्वानां ४० अनश्वखलुमागधीमुपयेमेअमृतां नामतस्यामस्यजज्ञेपरीक्षित ४१ परीक्षितखलुबाहुदामुपये
मेसुयशां नामतस्यामस्यजज्ञेभीमसेनः ४२ भीमसेनः खलुकैकेयीमुपयेमेकुमारीनामतस्यामस्यजज्ञेप्रतिश्रवानां ४३ प्रतिश्रवसः प्रतीपः खलुशैब्यामुपयेमेसुनंदां
नामतस्यापुत्रानुत्पादयामास देवापिंशांतनुं बाल्हीकंचेति ४४ देवापिः खलुबालएवारण्यं विवेश शांतनुस्तुमहीपालो बभूव ४५ अत्रानुवंशश्चोको भवति ॥
यंयंकराभ्यां स्पृशति जीर्णं स सुखमश्नुते ॥ पुनर्युवाच भवति तस्मात्तं शांतनुं विदुः ॥ इति तदस्य शांतनुत्वम् ४६ शांतनुः खलुगंगाभागीरथीमुपयेमेतस्यामस्य
जज्ञेदेवव्रतो नामयमाहुर्भीष्ममिति ४७ भीष्मः खलुपितुः प्रियचिकीर्षया सत्यवर्तीमातरमुदवाहयतयामाहुर्गंधकालीमिति ४८ तस्यां पूर्वकानीनो गर्भः पराशराद्वै
पायनोऽभवत् ॥ तस्यामेव शांतनोरन्यौ द्वौ पुत्रौ बभूवतुः ४९ विचित्रवीर्यश्चित्रांगदश्च तयोरप्राप्तयौवन एव चित्रांगदो गंधर्वेण हतः विचित्रवीर्यस्तुराजासीत् ५०
विचित्रवीर्यः खलुकौसल्यात्मजं विंशिकां बालिकेकाशिराजदुहितराबुपयेमे ५१ विचित्रवीर्यस्त्वनपत्य एव विदेहत्वं प्राप्तस्ततः सत्यवत्यचितयन्मादौष्यंतो वंश उच्छे
दं व्रजेदिति ५२ साद्वैपायनमृषिमनसा चिंतयामास सतस्याः पुरतः स्थितः किं कर्वाणीति ५३ सातमुवाच भ्राता तवानपत्य एव स्वर्यातो विचित्रवीर्यः साध्वप
त्यंतस्योत्पादयेति ५४ सतथेत्युक्त्वा त्रीन् पुत्रानुत्पादयामास घृतराष्ट्रं पांडुं विदुरं चेति ५५ तत्र घृतराष्ट्रस्य राज्ञः पुत्रशतंबभूवगांधार्या वरदानाद्वैपायनस्य ५६
तेषां घृतराष्ट्रस्य पुत्राणां चत्वारः प्रधाना बभूवुः दुर्योधनो दुःशासनो विकर्णश्चित्रसेनश्चेति ५७ पांडोस्तु द्वेभार्ये बभूवतुः कुंती पृथानाममाद्री चेत्युभेस्त्रीरत्ने ५८
अथ पांडुर्भृग्यां चरन्मैथुनगतमृषिमपश्यन् भृग्यां वर्तमानं तथैवाहुतमना सादितकामरसमत्तं च बाणेनाजघान ५९

सबाणविद्ध उवाच पांडुं चरता धर्ममिमं येन त्वयाऽभिज्ञेन कामरसस्याहमनवाप्तकामरसो निहतस्तस्मात्त्वमप्येतामवस्थामासाद्यानवाप्तकामरसः पंचत्वमाप्स्यसि क्षिप्र
मेवेतिसविवर्णरूपस्तथा पांडुः शापं परिहरमाणो नोपासर्पत भार्ये वाक्यं चोवाच ६० स्वचापल्यादिदं प्राप्तवानहं शृणोमि च नानपत्यस्य लोकाः संतीति ॥ सात्वं
मदर्थं पुत्रानुत्पादयेति कुंतीमुवाच सातथोक्ता पुत्रानुत्पादयामास ॥ धर्माद्युधिष्ठिरं मारुताद्रीमसेनं शक्रादर्जुनमिति ६१ ॥ तां संहृष्टः पांडुरुवाच ॥ इयं ते सपत्न्यनप
त्यासाध्वस्या अपत्यमुत्पाद्यतामिति ॥ एवमस्त्वितिकुंती तां विद्यां माद्याः प्रायच्छत् ६२ माद्यामश्विभ्यां न कुलसहदेवाबुत्पादितौ ६३ माद्रीं खल्वलंकृतां दृष्ट्वा पां
डुर्भावं चक्रे सतां स्पृष्ट्वैव विदेहत्वं प्राप्तः ६४ तत्रैनं चिताग्रिस्थं माद्रीसमन्वारुरोह उवाच कुंती यमयोरप्रमत्तया त्वया भवितव्यमिति ६५ ततस्ते पांडवाः कुंत्यास
हिताहास्तिनपुरमानीयतापसैर्भीष्मस्य च विदुरस्य च निवेदिताः ॥ सर्ववर्णानां च निवेद्यां तर्हि तां स्तापसा बभूवुः प्रेक्षमाणानतिषाम् ६६ तच्च वाक्यमुपश्रुत्य भगव
तामंतरिक्षात्पुष्पवृष्टिः पपात देवदुंदुभयश्च प्रणेदुः ६७ प्रतिगृहीताश्च पांडवाः पितुर्निधनमावेदयंतस्तस्योर्ध्वदेहिकं न्यायतश्च कृतवंतस्तांस्तत्र निवसतः पांडवा
न्बाल्यात्प्रभृतिदुर्योधनो नामर्षयत् ६८ पापाचारो राक्षसी बुद्धिमाश्रितोऽनेकैरुपायैरुद्धर्तुं च व्यवसितो भावित्वा चार्थस्य न शक्वितास्ते स मुद्धर्तुम् ६९ ततश्च घृतरा
ष्ट्रेण व्याजेन वारणावतमनुप्रेषिता गमनमरोचयन् ७० तत्रापि जतु गृहे दग्धं समारब्धान शक्विता विदुरमंत्रितेनेति ७१ तस्माच्च हिडिंबमंतराहत्वा एकचक्रांगताः ७२
तस्यामप्येकचक्रायां बकं नामरक्षसं हत्वा पांचालनगरमधिगताः ७३ तत्र द्रौपदी भार्यामविदन् स्वविषयं चाभिजग्मुः ७४ कुशलिनः पुत्रांश्चोत्पादयामासुः प्रतिविध्यं
युधिष्ठिरः सुतसोमं वृकोदरः श्रुतकीर्तिमर्जुनः शतानीकं न कुलः श्रुतकर्माणं सहदेव इति ७५ युधिष्ठिरस्तु गोवासनस्य शैब्यस्य देविकां नाम कन्यां स्वयं वराहमे तस्यां
पुत्रं जनयामास यौधेयं नाम ७६ भीमसेनोऽपिकाश्यां बलंधरां नामोपयेमे वीर्यशुल्कां तस्यां पुत्रं सर्वगं नामोत्पादयामास ७७ अर्जुनः खलुद्वारवर्ती गत्वा भगिनीं वासुदे
वस्य सुभद्रां भद्रभाषिणीं भार्यामुदावहत् ॥ स्वविषयं चाभ्याजगाम कुशली तस्यां पुत्रमभिमन्युमतीव गुणसंपन्नं दयितं वासुदेवस्या जनयत् ७८ नकुलस्तु चैद्यां करेणुम
तीनामभार्यामुदावहत् तस्यां पुत्रं निरमित्रं नामा जनयत् ७९ सहदेवोऽपि माद्रीमेव स्वयं वरो विजयां नामोपयेमे भद्रराजस्य द्युतिमतो दुहिरं तस्यां पुत्रमजनयत् सुहोत्रं नाम ८०
भीमसेनस्तु पूर्वमेव हिडिंबायां राक्षसं घटोत्कचं पुत्रमुत्पादयामास ८१ इत्येत एकादश पांडवानां पुत्रास्तेषां वंशकरोऽभिमन्युः ८२ स विराटस्य दुहितरमुपयेमे उत्तरां
नाम ॥ तस्यामस्य परासुर्गर्भोऽभवत् सुत्संगेन प्रतिजग्राह पृथानियोगात् पुरुषोत्तमस्य वासुदेवस्य षाण्मासिकं गर्भमहमेनं जीवयिष्यामीति ८३ स भवता वासुदेवेनासं
जात बलवीर्यपराक्रमोऽकालजातोऽस्त्राग्निना दग्धस्तेजसा स्वेन संजीवितः ॥ जीवयित्वा चैनमुवाच परिक्षीणे कुले जातो भवत्वयं पारिक्षिन्नामेति ८४

८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पञ्चनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ श्रीमोत्पत्तिवर्कृतत्पितुः शांतनोरुत्पत्तिमाह इक्ष्वाकुवंशेति १ । २ । ३
परिक्षित्वलुमाद्रवतीनामोपयेमेत्वन्मातरंतस्यांभवान्जनमेजयः ८५ भवतोवपुष्टमायांद्वौपुत्रौजज्ञाते शतानीकः शंकुकर्णश्च शतानीकस्यैवदेह्यापुत्रउत्पन्नोऽश्व
मेधदत्तइति ८६ एषपूरोर्वशः पांडवानांचकीर्तितोधन्यः पुण्यः परमपवित्रः सततं श्रोतव्यो ब्राह्मणैर्नियमवद्विरनंतरं क्षत्रियैः स्वधर्मनिरतैः प्रजापालनतत्परैर्वैश्यैरपि
च श्रोतव्योऽधिगम्यश्च तथा शूद्रैरपि त्रिवर्णशुश्रूषुभिः श्रद्धधानैरिति ८७ इतिहासमिमं पुण्यमशेषतः श्रावयिष्यंति येनराः श्रोष्यंति वानियतात्मानो विमत्सरा मैत्रावेद
परास्तेऽपि स्वर्गजितः पुण्यलोका भवंति सततं देवब्राह्मणमनुष्याणां मान्याः संपूज्याश्च ८८ परं हीदं भारतं भगवता व्यासेन प्रोक्तं पावनं ये ब्राह्मणादयो वर्णाः श्रद्धधाना
अमत्सरा मैत्रावेदसंपन्नाः श्रोष्यंति तेऽपि स्वर्गजितः सुकृतिनोऽशोच्याः कृताकृते भवंति ८९ भवति चात्र श्लोकः ॥ इदं हि वेदैः समितं पवित्रमपि चोत्तमं ॥ धन्यं यश
स्य मायुष्यं श्रोतव्यं नियतात्मभिः ९० ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि पूरुवंशानुकीर्तने पञ्चनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
इक्ष्वाकुवंशप्रभवो राजाऽऽसीत् पृथिवीपतिः ॥ महाभिष इति ख्यातः सत्यवाकसत्यविक्रमः १ सोऽश्वमेधसहस्रेण राजसूयशतेन च ॥ तोषयामास देवेशं स्वर्गं लेभेततः
प्रभुः २ ततः कदाचिद्ब्रह्माणमुपासांचक्रिरे सुराः ॥ तत्र राजर्षयो ह्यासन्सचराजामहाभिषः ३ अथ गंगासरिच्छ्रेष्ठासमुपायात्पितामहम् ॥ तस्यावासः समुद्रतंमारु
तेन शशिप्रभम् ४ ततोऽभवन्सुरगणाः सहसा ज्वाङ्मुखास्तदा ॥ महाभिषस्तुराजं पिरंशं कोदृष्टवान्नदीम् ५ सोऽप्यधातो भगवता ब्रह्मणा तु महाभिषः ॥ उक्तश्च जातो
मर्त्येषु पुनर्लोकानवाप्स्यसि ६ यया हतमनाश्चासि गंगया त्वंहि दुर्मते ॥ सा ते वैमानुषे लोके विप्रियाप्याचरिष्यति ७ यदा ते भविता मन्युस्तदा शापाद्विमोक्ष्यसे ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ संचितयित्वानृपतिर्नृपानन्यास्तपोधनान् ८ प्रतीपरोचयामास पितरं भूरितेजसम् ॥ महाभिषंतु तं दृष्ट्वा नदीधैर्याच्च्युतं नृपम् ९ तमेव
मनसा ध्यायंत्युपावर्तत्सरिद्वरा ॥ सा तु विध्वस्तवपुषः कश्मलाभिहता नृप १० ददर्श पथिगच्छंती वसून् देवान् दिवौकसः ॥ तथारूपांश्च तान् दृष्ट्वा पप्रच्छ सरितां वरा
११ किमिदं नष्टरूपाः स्थकच्चित्क्षेमं दिवौकसाम् ॥ तामूचुर्वसवो देवाः शप्ताः स्मो वै महानदि १२ अल्पेऽपराधे संरंभाद्वसिष्ठेन महात्मना ॥ विमूढा हिव्यं सर्वं प्रच्छन्नमृ
षिसत्तमम् १३ संव्यावसिष्ठमासीनं तमत्यभिसृताः पुरा ॥ तेन कोपाद्वयं शप्ता योनौ संभवतेतिह १४ न तच्छक्यं निवर्तयितुं यदुक्तं ब्रह्मवादिना ॥ त्वमस्मान्मानुषी
भूत्वासृजपुत्रान्वसून्भुवि १५ न मानुषीणां जठरं प्रविशे मयं शुभे ॥ इत्युक्ता तैश्च वसुभिस्तथेत्युक्त्वाऽब्रवीदिदम् १६ ॥ गंगोवाच ॥ मर्त्येषु पुरुषश्रेष्ठः को वः कर्ता भि
विष्यति ॥ वसव ऊचुः ॥ प्रतीपस्य सुतो राजा शांतनुर्लोकविश्रुतः ॥ भविता मानुषे लोके स नः कर्ता भविष्यति १७ ॥ गंगोवाच ॥ ममाप्येवं मतं देवा यथामां वदता
नघाः ॥ प्रियं तस्य करिष्यामि युष्माकंचैतदीप्सितम् १८

४ । ५ अपध्यातः शप्तः ६ । ७ । ८ । ९ विध्वस्तवपुषो दिक्क्युतत्वात् १० । ११ । १२ । १३ अत्यभिसृता अतिक्रांतवन्तः वक्ष्यमाणेन तद्धेतुहरणेनेति शेषः १४ सृज उत्पादय १५ । १६ । १७ । १८

नचिरकालं शीघ्रं नोऽस्माकं १९ । २० तुरीयार्धमष्टमांशं एवमष्टभिरष्टमांशैरेकोधौर्भविता यो मुखोऽपराधी २१ । २२ । २३ ॥ इति आ० नीलकंठीये भारतभावदीपे षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥

॥ वसव ऊचुः ॥ जाताः कुमारान्स्वानप्सु प्रक्षेपुं वै त्वमर्हसि ॥ यथानचिरकालं नो निष्कृतिः स्यात्त्रिलोकगे १९ ॥ गंगोवाच ॥ एवमेतत् करिष्यामि पुत्रस्तस्य विधी
यताम् ॥ नास्य मोघः संगमः स्यात्पुत्रहेतोर्मया सह २० ॥ वसव ऊचुः ॥ तुरीयार्धं प्रदास्यामो वीर्यस्यैकैकशो वयम् ॥ तेन वीर्येण पुत्रस्ते भविता तस्य चेप्सितः २१ न सं
पत्स्यति मर्त्येषु पुनस्तस्य तु संततिः ॥ तस्मादपुत्रः पुत्रस्ते भविष्यति सर्वीर्यवान् २२ एवं ते समयं कृत्वा गंगया वसवः सह ॥ जग्मुः संहृष्टमनसो यथा संकल्पमंजसा २३
॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि महाभिषोपाख्याने षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः प्रतीपो राजा सीत्सर्वभूतहितः
सदा ॥ निषसाद समावहीर्गंगाद्वारगतो जपन् १ तस्य रूपगुणोपेता गंगास्त्रीरूपधारिणी ॥ उत्तीर्य सलिलात्तस्मादभनीयतमाकृतिः २ अधीयानस्य राजर्षेर्दि
व्यरूपामनस्विनी ॥ दक्षिणं शालसंकाशमूर्धं भेजे शुभानना ३ प्रतीपस्तु महीपालस्तामुवाच यशस्विनीम् ॥ करो भिकिते कल्याणि प्रियं यत्तेऽभिकांक्षितम् ४
॥ रुयुवाच ॥ त्वामहं कामये राजन भजमानां भजस्व मम् ॥ त्यागः कामवतीनां हि स्त्रीणां सद्भिर्विगर्हितः ५ ॥ प्रतीप उवाच ॥ नाहं परस्त्रियं कामाद्दृच्छेयं वरवर्णि
नि ॥ न चासवर्णां कल्याणि धर्म्यमेतद्विमेव तम् ६ ॥ रुयुवाच ॥ नाश्रेयस्यऽस्मिना गम्यानवक्तव्या च कर्हिचित् ॥ भजंतीं भजमाराज न्दिव्या कन्यां वरस्त्रियम् ७
॥ प्रतीप उवाच ॥ त्वयानिवृत्तमेतत्तु यन्मां बोदयसि प्रियम् ॥ अन्यथा प्रतिपन्नं मां नाशयेद्धर्मविप्लवः ८ प्राप्य दक्षिणमूर्धमेत्वमाश्लिष्टा वरांगने ॥ अपत्यानां स्नुषा
णांच भीरुविद्धयेत दासनम् ९ सव्योरुः कामिनीभोग्यस्त्वया सच्च विवर्जितः ॥ तस्मादहं नाचरिष्ये त्वयि कामं वरांगने १० स्नुषामेभव सुश्रोणिपुत्रार्थं त्वावृणोम्यहम् ॥
स्नुषापक्षं हि वामोरुत्वमागम्य समाश्रिता ११ ॥ रुयुवाच ॥ एवमप्यस्तु धर्मज्ञसंयुज्येयं सुतेन ते ॥ त्वद्भक्त्या तु भजिष्यामि प्रख्यातं भारतं कुलम् १२ पृथिव्यां पा
थिवाये च तेषां यूयं परायणम् ॥ गुणानहिमया शक्या वक्तुं वर्षशतैरपि १३ कुलस्य येवः प्रथितास्तत्साधुत्वमथोत्तमम् ॥ समयेनेह धर्मज्ञाचरेयं च यद्विभो १४ तत्सर्व
मेव पुत्रस्तेन मीमांसेत कर्हिचित् ॥ एवं वसंती पुत्रे ते वर्धयिष्याम्यहं रतिम् १५ पुत्रैः पुण्यैः प्रियैश्चैव स्वर्गं प्राप्स्यति ते सुतः ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथेत्युक्त्वा तु सारा
जं स्तत्रैवांतरधीयत १६ पुत्रजन्मप्रतीक्षन्वै स राजा तदधारयत् ॥ एतस्मिन्नेव काले तु प्रतीपः क्षत्रियर्षभः १७ तपस्तेपे सुतस्यार्थं सभार्यः कुरुनंदन ॥ तयोः समभव
त्पुत्रो वृद्धयोः समहाभिषः १८ शांतस्य जज्ञे संतानस्तस्मादासीत्स शांतनुः ॥ संस्मरंश्चाक्षयां लोकां चिजातान्स्वेन कर्मणा १९ पुण्यकर्मकृदेवासीच्छांतनुः कुरुसत्त
मः ॥ प्रतीपः शांतनुं पुत्रं यौवनस्थं ततोऽन्वशात् २० पुरास्त्रीमां समभ्यागाच्छांतनो भूतयेतव ॥ त्वामाव्रजेद्यदि रहः सा पुत्रवरवर्णिनी २१

ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ दिव्यां दिविभवां ७ त्वया हेतुभूतया निवृत्तं निरस्तं ८ आश्लिष्टा संगता ९ । १० । ११ । १२ । १३ समयेन नियमेन १४ नमीमांसेतन विचारयेत् १५ । १६ । १७
१८ शांतनुशब्दव्युत्पत्तिमाह शांतस्येति शांतस्योपरतस्य वंशस्य संतानो विस्तारइति शांतनुः तकारलोपेन शांतनु रिति नाम संस्मरसिति व्यवहितमपि ज्ञानबलेन जातानीत्यर्थः १९ । २० । २१

नानुयोक्तव्यानप्रष्टव्या २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ सर्वैरूपौदार्यादावनिद्यां २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभाषदीपे सप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥
 कामयानाऽभिरूपाद्यादिव्यस्त्रीपुत्रकाम्यया ॥ सात्वयानानुयोक्तव्याकाऽसिकस्यासिचांगने २२ यच्चकुर्यान्नतत्कर्मसाप्रष्टव्यात्वयाञ्च ॥ मन्त्रियोगाद्भजंती
 तांभजेथाइत्युवाचतम् २३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंसेदिश्यतनयंप्रतीपःशांतनुंतदा ॥ स्वेचराज्येऽभिषिच्यैनंवनंराजाविवेशह २४ सराजाशांतनुर्धोमा
 न्देवराजसमद्युतिः ॥ बभूवमृगयाशीलःसततंवनगोचरः २५ समृगान्महिषांश्चैवविनिघ्ननराजसत्तमः ॥ गंगामनुचचारैकःसिद्धचारणसेविताम् २६ सकदा
 चिन्महाराजददर्शपरमांस्त्रियम् ॥ जाज्वल्यमानां वपुषासाक्षाच्छ्रियमिवापराम् २७ सर्वानवद्यांसुदतीं दिव्याभरणभूषिताम् ॥ सूक्ष्मांबरधरामेकांपद्मोदरसम
 प्रभाम् २८ तां दृष्ट्वाहृष्टोमाऽभूद्विस्मितोरूपसंपदा ॥ पिबन्निवचनेत्राम्यानात्तृप्यतनराधिपः २९ साचद्वैवराजानंविचरंतंमहाद्युतिम् ॥ स्नेहादागतसौहार्दा
 नात्तृप्यतविलासिनी ३० तामुवाचततोराजासांत्वयन्श्लक्ष्णयागिरा ॥ देवीवादानवीवात्वंगंधर्वीचाथवाऽप्सराः ३१ यक्षीवापन्नगीवाऽपिमानुषीवासुमध्यमे ॥
 याचेत्वासुरगर्भाभिभार्यामेभवशोभने ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणिसंभवपर्वणि शांतनूपाख्यानेसप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
 एतच्छ्रुत्वावचोराज्ञःसस्मितंमृदुवल्गुच ॥ वसूनांसमयंस्मृत्वाऽथाम्यगच्छदनिदिता १ उवाचचैवराज्ञःसाल्हादयंतीमनोगिरा ॥ भविष्यामिमहीपालमहिषी
 तेवशानुगा २ यतुकुर्यामहंराजनशुभंवायदिवाऽशुभम् ॥ नतद्वारयितव्याऽस्मिनवक्तव्यातथाऽप्रियम् ३ एवंहिवर्तमानेऽहंत्वयिवत्स्यामिपार्थिव ॥ वारितावि
 प्रियंचोक्तात्यजेयंत्वामसंशयम् ४ तथेतिसायदातूक्तातदाभरतसत्तम ॥ प्रहर्षमतुलंलेभेप्राप्यतंपार्थिवोत्तमम् ५ आसाद्यशांतनुस्तांचभुजेकामतोवशी ॥
 नप्रष्टव्येतिमन्वानोनसतांकिंचिद्वचिवान् ६ सतस्याःशीलवृत्तेनरूपौदार्यगुणेनच ॥ उपचारेणचरहस्तुतोषजगतीपतिः ७ दिव्यरूपाहिसादेवीगंगात्रिपथगा
 मिनी ॥ मानुषंविग्रहंत्वाश्रीमंतंवरवर्णिनी ८ भाग्योपनतकामस्यभार्याचोपनताऽभवत् ॥ शांतनोर्नृपसिंहस्यदेवराजसमद्युतेः ९ संभोगस्नेहचातुर्यैर्हावलास्य
 मनोहरैः ॥ राजानंरमयामासयथारेमेतथैवसः १० सराजारतिसक्तत्वादुत्तमस्त्रीगुणैर्हतः ॥ संवत्सरावृत्तमासान्बुधेनबहून्गतान् ११ रममाणस्तयासार्धयथा
 कामनरेश्वरः ॥ अष्टावजनयत्पुत्रांस्तस्याममरसन्निभान् १२ जातंजातंचसापुत्रंक्षिपत्यंभसिभारत ॥ प्रीणाम्यहंत्वामित्युक्तागंगास्रोतस्यमज्जयत् १३ तस्यतत्र
 प्रियंराज्ञःशांतनोरभवत्तदा ॥ नचतांकिंचनोवाचत्यागाद्रीतोमहीपतिः १४ अथैनामष्टमेपुत्रेजातेप्रहसतीमिव ॥ उवाचराजादुःखार्तःपरीप्सन्पुत्रमात्मनः १५
 मावधीःकस्यकाऽसीति किं हि नत्सिसुतानिति ॥ पुत्रमिसुमहत्पापंसंप्राप्तंतेसुगर्हितम् १६ ॥ रुयुवाच ॥ पुत्रकामनतेहन्मिपुत्रंपुत्रवतांवर ॥ जीर्णस्तुममवा
 सोऽयंयथासमयःकृतः १७ एतदिति अनिदितागंगा १ राज्ञःशांतनोः २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ भाग्योपनतकामस्यशुभाहृष्टेनप्राप्ताभिलषितस्य ९ हावःशृंगारजोभावः लास्यं
 सुकुमारवृत्त्यं १० । ११ पाठांतरेअमराणामपिवाणिनश्चित्रकरान् १२ प्रीणामिममन्त्रपदेद्विद्योजनेनप्रीणयामि त्वां देवतारूपं स्रोतसिप्रवाहे १३ । १४ । १५ तेत्वया १६ । १७

१८ । १९ धात्रीगर्भधारिणी २० तज्जननीहेतोर्ब्रह्मसभायांमयित्वाभिलाषात् २१ संश्रुतौगीकृतः २२ आपवस्यवसिष्ठस्य २३ एषपुत्रोमेमयाअष्टानां वसूनांसन्निधौकृतस्त्वदर्थेसंप्रार्थितः किंभूतः
 वसूनांपर्यायारूपांतराण्येकैकस्याष्टमांशप्रदानात् तेषांवासःस्थानंसर्वेषामर्घ्यदितोऽयंमयात्वदर्थेप्रार्थितइत्यर्थः २४ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभाषदीपे अष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥
 अहंगंगाजन्तुसुतामर्षिगणसेविता ॥ देवकार्यार्थसिद्धयर्थमुषिताऽहंत्वयासह १८ इमेऽष्टौवसवोदेवमहाभागमहौजसः ॥ यसिष्ठशापदोषेणमानुषत्वमुपागताः
 १९ तेषांजनयितानान्यस्त्वदृतेभुवि विद्यते ॥ मद्विधामानुषीधात्रीलोकेनास्तीहकाचन २० तस्मात्तज्जननीहेतोर्मानुषत्वमुपागता ॥ जनयित्वावसूनाष्टौजिता
 लोकास्त्वयाऽक्षयाः २१ देवानांसमयस्त्वेषवसूनांसंश्रुतोमया ॥ जातंजातंमोक्षयिष्येजन्मतोमानुषादिति २२ ततेशापाद्विनिर्मुक्ता आपवस्यमहात्मनः ॥ स्व
 स्तितेऽस्तुगमिष्यामिपुत्रंपाहिमहाव्रतम् २३ एषपर्यायवासोमेवसूनांसन्निधौकृतः ॥ मत्प्रसूतिंविजानीहिगंगादत्तमिमंसुतम् २४ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदि
 पर्वणि संभ० भीष्मोत्पत्तावष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ शांतनुरुवाच ॥ आपवोनामकोन्वेषवसूनांकिंचदुष्कृतम् ॥ यस्याभिशापात्तेसर्वमानुषीयोनिमागताः
 १ अनेनचकुमारेणत्वयादत्तेनकिं कृतम् ॥ यस्यचैवकृतेनायंमानुषेषुनिवत्स्यति २ ईशवैसर्वलोकस्यवसवस्तेचैवैकथम् ॥ मानुषेषूदपद्यंततन्ममाचक्ष्वजान्हावे ३
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तातदागंगाराजानमिदमब्रवीत् ॥ भर्तारंजान्हवीदेवीशांतनुंपुरुषर्षभ ४ ॥ गंगोवाच ॥ यंलेभेवरुणःपुत्रंपुराभरतसत्तम ॥ वसिष्ठना
 मासमुनिःख्यात आपवइत्युत ५ तस्याश्रमपदंपुण्यंमृगपक्षिसमन्वितम् ॥ मेरोःपार्श्वेनगैद्रस्यसर्वतुंकुसुमावृतम् ६ सवारुणिस्तपस्तेपेतस्मिन्भरतसत्तम ॥ व
 नेपुण्यकृतांश्रेष्ठःस्वादुमूलफलोदके ७ दक्षस्यदुहितायातुसुरभीत्यभिषिद्धिता ॥ गांप्रजातातुसादेवीकश्यपाद्भरतर्षभ ८ अनुग्रहार्थंजगतःसर्वकामदुहांवरा ॥
 तालिभेगांतुधर्मात्माहोमधेनुंसवारुणिः ९ सातस्मिंस्तापसारण्येवसंतीमुनिसेविते ॥ चचारपुण्येर्म्येचगौरपेतभयातदा १० अथतद्वनमाजग्मुःकदाचिद्भरतर्षभ ॥
 पृथ्वाद्यावसवःसर्वदेवादेवर्षिसेवितम् ११ तेसदारावनंतच्चव्यचरंतसमततः ॥ रेमिरेरमणीयेषुपर्वतेषुवनेषुच १२ तत्रैकस्याथभार्यातुवसोर्वासवविक्रम ॥ संचरंतीव
 नेतस्मिन्गांददर्शसुमध्यमा १३ नंदिनीनामराजेंद्रसर्वकामधुगुत्तमाम् ॥ साविस्मयसमाविष्टाशीलद्रविणसंपदा १४ द्येवैर्दर्शयामासतांगां गोवृषभेक्षण ॥ आ
 पीनांचसुदोग्ध्रांचसुवालधिखुरांशुभाम् १५ उपपन्नांगुणैःसर्वैःशीलेनानुत्तमेनच ॥ एवंगुणसमायुक्तावसवेवसुनंदिनी १६ दर्शयामासराजेंद्रपुरापौरवनंदन ॥
 द्यौस्तदातांतुद्वैवगांगजेंद्रेंद्रविक्रम १७ उवाचराजंस्तां देवीं तस्या रूपगुणान्वदन् ॥ एषागौरुतमादेवीवारुणे रसितेक्षणा १८ ऋषेस्तस्यवरारोहेयस्येदंवनमुत्त
 मम् ॥ अस्याःक्षीरं पिबेन्मर्त्यःस्वादुयौवैसुमध्यमे १९ दशवर्षसहस्राणिसजीवेत्स्थिरयौवनः ॥ एतच्छ्रुत्वातुसादेवीवृषोत्तमसुमध्यमा २० तमुवाचानवद्यांगी
 भर्तारं दीप्तितेजसम् ॥ अस्तिमेमानुषेलोकेनरदेवात्मजासखी २१

आपवोनामेति १।२ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ गांप्रजातानंदिनीजनितवती ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ द्येवैरुत्तमस्यवसवे वात्स्यःपुच्छं १५ वसुनंदिनीवसुप्रिया १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१

२२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ प्रपातोवसिष्ठशापकूपोभृगुपतनंवा । नतर्कितःरागांधत्वात् २८ । २९ । ३० । ३१ सुवालधिमुच्छ्रां ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७
नाम्राजितवतीनामरूपयौवनशालिनी ॥ उशीनरस्यराजर्षेःसत्यसंधस्यधीमतः २२ बुहिताप्रथितालोकेमानुषेरूपसंपदा ॥ तस्याहेतोर्महाभागसवत्सांगांममे
प्सिताम् २३ आनयस्वामरश्रेष्ठत्वरितं पुण्यवर्धन ॥ यावदस्याःपयःपीत्वासासखीमममानद २४ मानुषेषुभवत्वेकाजरारोगविवर्जिता ॥ एतन्मममहाभागकर्तु
महस्यनिंदित २५ प्रियंप्रियतरं ह्यस्मान्नास्तिमेऽन्यत्कथंचन ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यादेव्याःप्रियचिकीर्षया २६ पृथ्वाद्यैर्भ्रातृभिःसार्धं द्यौस्तदातांजहारगाम् ॥
तयाकमलपत्राक्ष्यानियुक्तोद्यौस्तदानृप २७ ऋषेस्तस्यतपस्तीव्रंनशशाकनिरीक्षितुम् ॥ हतागौःसातदातेनप्रपातस्तुनतर्कितः २८ अथाश्रमपदंप्राप्तः
फलान्यादायवारुणिः ॥ नचापश्यत्सगांतत्रसवत्सांकाननोत्तमे २९ ततःसमृगयामासवनेतस्मिस्तपोधनः ॥ नाध्यागमच्चमृगयंस्तांगांमुनिरुदारधीः ३० ज्ञा
त्वातथाऽपनीतांतां वसुभिर्दिव्यदर्शनः ॥ ययौक्रोधवशंसद्यःशशापचक्रंस्तदा ३१ यस्मान्मेवसवोजन्तुर्गवैदोग्र्हीसुवालधिम् ॥ तस्मात्सर्वेजनिष्यंतिमानुषेषु
नसंशयः ३२ एवंशशापभगवान्वसूंस्तान्भरतर्षभ ॥ वशंक्रोधस्यसंप्राप्तआपवोमुनिसत्तमः ३३ शब्वाचतान्महाभागस्तपस्येवमनोदधे ॥ एवंसशप्तवानराज
न्वसूनष्टौतपोधनः ३४ महाप्रभावोब्रह्मर्षिर्देवान्क्रोधसमन्वितः ॥ अथाश्रमपदंप्राप्तास्तेवैभूयोमहात्मनः ३५ शप्ताःस्मइतिजानंतऋषितमुपचक्रमुः ॥ प्रसाद
यंतस्तमृषिवसवःपार्थिवर्षभ ३६ लेभिरेनचतस्मात्तेप्रसादमृषिसत्तमात् ॥ आपवात्पुरुषव्याघ्रसर्वधर्मविशारदात् ३७ उवाचचसधर्मात्माशप्तायूयंधरादयः ॥
अनुसंवत्सरात्सर्वेशापमोक्षमवाप्स्यथ ३८ अयंतुयत्कृत्ययंमयाशप्ताःसवत्स्यति ॥ द्यौस्तदामानुषेलोकेदीर्घकालंस्वकर्मणः ३९ नानृतंतच्चिकीर्षामिकुद्धोयु
ष्मान्यदब्रुवम् ॥ नप्रजास्यतिचाप्येषमानुषेषुमहामनाः ४० भविष्यतिचधर्मात्मासर्वशास्त्रविशारदः ॥ पितुःप्रियहितेयुक्तःस्त्रीभोगान्वर्जयिष्यति ४१ एवमु
क्त्वावसून्सर्वान्सजगाममहानृषिः ॥ ततोमामुपजग्मुस्तेसमेतावसवस्तदा ४२ अयाचंतचमाराजन्वरंबच्चमयाकृतम् ॥ जातान्जातान्प्रक्षिपास्मान्स्वयंगंगेत्वमं
भसि ४३ एवंतेषामहंसम्यक्शप्तानाराजसत्तम ॥ मोक्षार्थमानुषालोकाद्यथावत्कृतवत्यहम् ४४ अयंशापादेषेस्तस्यएकएवमृपोत्तम ॥ द्यौराजन्मानुषेलोकेचि
रंवत्स्यतिभारत ४५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतदाख्यायसादेवीतत्रैवांतरधीयत ॥ आदायचकुमारंतंजगामाथयथेप्सितम् ४६ सतुदेवव्रतोनामगांगेयइतिचा
भवत् ॥ द्युनामाशांतनोःपुत्रःशांतनोरधिकोगुणैः ४७ शांतनुश्चापिशोकार्तोजगामस्वपुरंततः ॥ तस्याहंकीर्तयिष्यामिशांतनोरधिकान्गुणान् ४८ महाभाग्यं
चनृपतेर्भारतस्यमहात्मनः ॥ यस्येतिहासोद्युतिमान्महाभारतमुच्यते ४९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणिआपवोपाख्यानेनवनवतितमोऽध्यायः ॥ ९९

३८ । ३९ नप्रजास्यत्यात्मनःप्रजेच्छानकरिष्यति कयजंतोयं ४० ब्रह्महेतुःपितुरिति ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ ॥ इति आदिपर्वणि
नीलकंठीये भारतभावदीपे नवनवतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥

सराजेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ पुटभेदनेपत्तने । 'पत्तनंपुटभेदने'इत्यमरः १२ हानं बहिर्वदि । धर्मःस्वाचारः । तपोजपोपवासादि । योगआत्मानुसंधानं ।
॥ वैशंपायनउवाच ॥ सराजाशांतनुर्धीमान्देवराजर्षिसत्कृतः ॥ धर्मात्मासर्वलोकेषुसत्यवागिति विश्रुतः १ दमोदानंक्षमाबुद्धिहीर्षतिस्तेजउत्तमम् ॥ नित्या
न्यासन्महासत्त्वेशांतनौपुरुषर्षभे २ एवंसगुणसंपन्नोधर्मार्थकुशलोत्तमः ॥ आसीद्भरतवंशस्यगोप्तासर्वजनस्यच ३ कंबुग्रीवःपृथुव्यंसोमत्तवारणविक्रमः ॥ अन्वि
तःपरिपूर्णार्थैःसर्वैर्नृपतिलक्षणैः ४ तस्यकीर्तिमतोवृत्तमवेक्ष्यसततंनराः ॥ धर्मएवपरःकामादर्थान्चेतिव्यवस्थिताः ५ एतान्यासन्महासत्त्वेशांतनौपुरुषर्षभे ॥
नचास्यसदृशःकश्चिद्धर्मतःपार्थिवोऽभवत् ६ वर्तमानंहिधर्मेषुसर्वधर्मभृतांवरम् ॥ तंमहीपामहीपालंराजराज्येऽभ्यषेचयन् ७ वीतशोकमयाबाधाःसुखस्वप्ननि
बोधनाः ॥ पतिंभारतगोप्तारंसमपद्यंतभूमिपाः ८ तेनकीर्तिमताशिष्टाःशक्रप्रतिमतेजसा ॥ यज्ञदानक्रियाशीलाःसमपद्यंतभूमिपाः ९ शांतनुप्रमुखैर्गुप्तेलोके
नृपतिभिस्तदा ॥ नियमात्सर्ववर्णानांधर्मोत्तरमवर्तत १० ब्रह्मपर्यचरत्क्षत्रंविशःक्षत्रमनुव्रताः ॥ ब्रह्मक्षत्रानुरक्ताश्चक्षुद्राःपर्यचरन्विशः ११ सहास्तिनपुरेरम्ये
कुरूणांपुटभेदने ॥ वसन्सागरपर्यतामन्वशासद्वसुंधराम् १२ सदेवराजसदृशोधर्मज्ञःसत्यवागृजुः ॥ दानधर्मतपोयोगाच्छ्रियापरमयायुतः १३ अरागद्वेषसंयुक्तः
सोमवत्प्रियदर्शनः ॥ तेजसासूर्यकल्पोऽभूद्वायुवेगसमोजवे ॥ अंतकप्रतिमःकोपेक्षमयापृथिवीसमः १४ वधःपथुवराहाणांतथैवमृगपक्षिणाम् ॥ शांतनौपृथि
वीपालेनावर्तततथानृप १५ ब्रह्मधर्मोत्तरेराज्येशांतनुर्विनयात्मवान् ॥ समंशशासभूतानिकामरागविवर्जितः १६ देवर्षिपितृयज्ञार्थभारभ्यंततदाक्रियाः ॥ नचा
धर्मेणकेषांचित्प्राणिनामभवद्बधः १७ असुखानामनाथानांतिर्यग्योनिषुवर्तताम् ॥ सएवराजासर्वेषांभूतानामभवत्पिता १८ तस्मिन्कुरुपतिश्रेष्ठेराजराजेश्वरे
सति ॥ श्रितावागभवत्सत्यंदानधर्माश्रितंमनः १९ ससमाःषोडशाष्टौचचतस्रोऽष्टौतथाऽपराः ॥ रतिमप्राप्नुवन्स्त्रीषुबभूववनगोचरः २० तथारूपस्तथाचार
स्तथावृत्तस्तथाश्रुतः ॥ गांगेयस्तस्यपुत्रोऽभून्नाम्नादेवव्रतोवसुः २१ सर्वास्त्रेषुसनिष्णातःपार्थिवेष्वितरेषुच ॥ महाबलोमहासत्वोमहावीर्योमहारथः २२ सकदा
चिन्मृगंविध्वांगंगामनुसरन्नदीम् ॥ भागीरथीमल्पजलांशांतनुर्दृष्ट्वा नृपः २३ तांदृष्ट्वाचितयामासशांतनुःपुरुषर्षभः ॥ स्यंदतेकिंत्वियंनद्यसरिच्छ्रेष्ठायथापुरा
२४ ततोनिमित्तमन्विच्छन्नददर्शसमहामनाः ॥ कुमारंरूपसंपन्नं बृहंतंचारुदर्शनम् २५ दिव्यमस्त्रंविर्कुर्वाण्यथादेवंपुरंदरम् ॥ कृत्स्नांगंसांमावृत्यशरैस्तीक्ष्णै
रवस्थितम् २६ तांशरैराचितां दृष्ट्वा नदीं गंगांतदंतिके ॥ अभावद्विस्मितोराजादृष्ट्वाकर्मोतिमानुषम् २७ जातमात्रंपुरादृष्ट्वातंपुत्रंशांतनुस्तदा ॥ नोपलेभेस्मृतिं
धीमानभिज्ञातुंतात्मजम् २८ सतुतंपितरंदृष्ट्वा मोहयामासमायया ॥ संमोह्यतुततःक्षिप्रंतत्रैवांतरधीयत २९

एतच्छ्रुत्वात् १३ । १४ । १५ ब्रह्मधर्मोत्तरेअहिंसाधर्मप्रधाने । विनयात्मवान् विनयवानात्मवाद्भजितचित्तश्च १६ । १७ । १८ वाक्सत्यंश्रिताऽभवत् १९ षोडशादीनांसंकलनेषट्त्रिंशत्समाःवर्षाणि
२० । २१ अस्त्रेषुमंत्रमयेषुशस्त्रेषु पार्थिवेषुधनुर्बाणमदादिपृथिवीविकारेषुशस्त्रेषु २२ शरसंधानेनगंगाप्रवाहस्यनिरोधादल्पजलां २३ स्यंदतेप्रसवति २४ । २५ । २६ । २७ अभिज्ञातुंपरिवेष्टुं २८ । २९

३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ अधिजगेअधीतवान् ३५ उज्जनाः शुक्रः ३६ अंगिरसःपुत्रोबृहस्पतिः ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ सोऽऽत्मानंसजात्मानं ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६
तदहुतंततोद्वधातत्रराजासशांतनुः ॥ शंकमानःसुतंगंगामब्रवीदशयेतिह ३० दर्शयामासतंगंगाविभ्रतीरूपमुत्तमम् ॥ गृहीत्वादक्षिणेपाणौतंकुमारमलंकृतम्
३१ अलंकृतामाभरणैर्विरजोवरसंवृताम् ॥ दृष्टपूर्वामपिसतानाभ्यजानात्सशांतनुः ३२ ॥ गंगोवाच ॥ यंपुत्रमष्टमंराजंस्त्वंपुरामय्यविंदथाः ॥ सचायंपुरुषव्या
घ्रसर्वास्त्रविदनुत्तमः ३३ गृहाणेममहाराजमयासंवर्धितंसुतम् ॥ आदायपुरुषव्याघ्रनयस्त्वेनगृहंविभो ३४ वेदानधिजगेसांगानवसिष्ठादेषवीर्यवान् ॥ कृतास्त्रः
परमेष्वासोदेवराजसमोयुधि ३५ सुराणांसमतो नित्यमसुराणांचभारत ॥ उशनावेदयच्छास्त्रमयंतद्वेदसर्वशः ३६ तथैवांगिरसःपुत्रःसुरासुरनमस्कृतः ॥ यद्वे
दशास्त्रंतच्चापिकृत्स्नमस्मिन्प्रतिष्ठितम् ३७ तवपुत्रेमहाबाहौसांगोपांगमहात्मनि ॥ ऋषिःपरैरनाष्टयोजामदय्यःप्रतापवान् ३८ यदस्त्रंवेदरामश्वतदेतस्मि
न्प्रतिष्ठितम् ॥ महेष्वासमिमंराजनराजधर्मार्थकोविदम् ३९ मयादत्तंनिजंपुत्रंवीरंवीरगृहंनय ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथैवंसमनुज्ञातःपुत्रमादायशांतनुः
४० भ्राजमानंयथाऽऽदित्यमाययौस्वपुरंप्रति ॥ पौरवस्तुपुरीं गत्वापुरंदरपुरोपमाम् ४१ सर्वकामसमृद्धार्थमेनेसोऽऽत्मानमात्मना ॥ पौरवेपुततःपुत्रंराज्यार्थ
मभयप्रदम् ४२ गुणवंतंमहात्मानंयौवराज्येऽभ्यषेचयत् ॥ पौरवान्शांतनोःपुत्रःपितरंचमहायशाः ४३ राष्ट्रंरंजयामासवृत्तेनभरतर्षभ ॥ सतथासहपुत्रे
णरममाणोमहीपतिः ४४ वर्तयामासवर्षाणिचत्वार्यमितविक्रमः ॥ सकदाचिद्वनंयातोयमुनामभितोनदीम् ४५ महीपतिरनिर्देश्यमाजिघ्रंघमुत्तमम् ॥ त
स्यप्रभवमन्विच्छन्नविचचारसमततः ४६ सददर्शतदाकन्यांदाशानांदिवरूपिणीम् ॥ तामपृच्छत्सदृष्ट्वैकन्यामसितलोचनाम् ४७ कस्यत्वमसिकाचासिकिंच
भीरुचिकीर्षसि ॥ साऽब्रवीद्दाशकन्याऽस्मिधर्मार्थंवाहयेतरीम् ४८ पितुर्नियोगाद्भद्रंतेदाशराज्ञोमहात्मनः ॥ रूपमाधुर्यगंधैस्तांसंयुक्तांदिवरूपिणीम् ४९
समीक्ष्यराजादाशेयीकामयामासशांतनुः ॥ सगत्वापितरंतस्यावरयामासतांतदा ५० पर्यपृच्छतस्तस्याःपितरंसोऽऽत्मकारणात् ॥ सचतंप्रत्युवाचेदंदाश
राज्ञोमहीपतिम् ५१ जातमात्रैवमेदेयावरायवरवर्णिनी ॥ हृदिकामस्तुमेकश्चित्तंनिबोधजनेश्वर ५२ यदीमांघर्मपत्नीत्वंमतःप्रार्थयसेऽनघ ॥ सत्यवागसिसत्येन
समयंकुरुमेततः ५३ समयेनप्रदद्यातिकन्यामहमिमामृप ॥ नहिमेत्वत्समःकश्चिद्रोजातुभविष्यति ५४ ॥ शांतनुरुवाच ॥ श्रुत्वातववरंदाशव्यवस्येयमहंतव ॥
दातव्यंचेत्प्रदास्यामिनत्वदेयंकथंचन ५५ ॥ दाशउवाच ॥ अस्यांजायेतयःपुत्रःसराजापृथिवीपते ॥ त्वदूर्ध्वमभिषेक्तव्योनान्यःकश्चनपार्थिव ५६
॥ वैशंपायनउवाच ॥ नाकामयततंदातुंवरंदाशायशांतनुः ॥ शरीरजेनतीव्रेणदह्यमानोऽपिभारत ५७

दाशानांवीवराणां ४७ तस्मिन् ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ व्यवस्येयंविनिश्चिन्यादेयंनवेति ५५ । ५६ शरीरजेनकामेन ५७

५८ । ५९ । ६० हरिणःपांडुगात्रः ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ विद्यासंतानंशिष्यप्रशिष्यद्वारा ६७ एवमिति एतत्संतानस्यश्रेयःसाधनत्वंमनुष्येषुतदंशसुप्रजासुपञ्चादिषुचम
सिद्धं । 'नापुत्रस्यलोकोऽस्तीति तत्सर्वेषांविदुः । तस्मान्पुत्रोमातरंस्वसारंवाधिरौहति' इतिमंत्रलिङ्गात् ६८ अपत्यंश्रेयःसाधनमित्यतःत्रमेसंशयोनास्ति तस्मान्मंदपालवत्पथाकथंचित्प्रजोत्पा
संचितयन्नेवतदादाशकन्यामहीपतिः ॥ प्रत्ययाद्वास्तिनपुरंकामोपहतचेतनः ५८ ततःकदाचिच्छोचंतंशांतनुंध्यानमास्थितम् ॥ पुत्रोदेवव्रतोऽभ्येत्यपितरं
वाक्यमब्रवीत् ५९ सर्वतोभवतःक्षेमंविधेयाःसर्वपार्थिवाः ॥ तत्किमर्थमिहभीक्ष्णंपरिशोचसिद्धुःखितः ६० ध्यायन्निवचमंराजन्नाभिभाषसिकिंचन ॥ नचाश्वे
नविनिर्यासिविवर्णोहरिणःकृशः ६१ व्याधिमिच्छामितेज्ञातुंप्रतिकुर्यांहितत्रैव ॥ एवमुक्तःसपुत्रेणशांतनुःप्रत्यभाषत ६२ असंशयंध्यानपरोयथावत्सतथाशृणु ॥
अपत्यंनस्त्वमेवैकःकुलेमहतिभारत ६३ शस्त्रनित्यश्चसततंपौरुषेपर्यवस्थितः ॥ अनित्यतांचलोकानामनुशोचामिपुत्रक ६४ कथंचित्तवगांगेयविपत्तौनास्ति
नःकुलम् ॥ असंशयंत्वमेवैकःशतादपिवरःसुतः ६५ नचाप्यहंवृथाभूयोदारांन्कर्तुमिहोत्सहे ॥ संतानस्याविनाशायकामयेभद्रमस्तुते ६६ अनपत्यतैकपुत्र
त्वमित्याहुर्धर्मवादिनः ॥ अग्निहोत्रंययौविद्यासंतानमपिचाक्षयम् ६७ सर्वाण्येतान्यपत्यस्यकलानांहितिषोडशीम् ॥ एवमेतन्मनुष्येषुतच्चसर्वंप्रजास्विति ६८
यदपत्यंमहाप्राज्ञतत्रमेनास्ति संशयः ॥ एषात्रयीपुराणानांदिवतानांचशाश्वती ६९ त्वंचशूरःसदामर्षीशस्त्रनित्यश्चभारत ॥ नान्यत्रयुद्धात्तस्मात्तेनिधनंविद्यते
कचित् ७० सोऽस्मि संशयमापन्नस्त्वयिशांतिकथंभवेत् ॥ इतितेकारणंतातदुःखस्योक्तमशेषतः ७१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तत्कारणंराज्ञोज्ञात्वासर्वमशे
षतः ॥ देवव्रतोमहाबुद्धिःप्रज्ञयाचान्वचिंतयत् ७२ अभ्यगच्छतदैवाशुवृद्धामात्यंपितुर्हितम् ॥ तमपृच्छतदाऽभ्येत्यपितुस्तच्छोककारणम् ७३ तस्मैसकुरु
मुख्याययथावत्परिपृच्छते ॥ वरंशशंसकन्यांतामुद्दिश्यभरतर्षभ ७४ ततोदेवव्रतोवृद्धैःक्षत्रियैःसहितस्तदा ॥ अभिगम्यदाशराजंकन्यांवरेपितुःस्वयम् ७५ तं
दाशःप्रतिजग्राहविधिवत्प्रतिपूज्यच ॥ अब्रवीच्चैनमासीनंराजसंसदिभारत ७६ त्वमेवनाथःपर्याप्तःशांतनोर्भरतर्षभ ॥ पुत्रःशस्त्रभृतांश्रेष्ठःकिंतुवक्ष्यामितेवचः
७७ कोहिसंबंधकंश्लाघ्यमीप्सितंयौनमीदृशम् ॥ अतिक्रामन्नतप्येतसाक्षादपिशतक्रतुः ७८ अपत्यंचैतदार्यस्यययुष्माकंसमोगुणैः ॥ यस्यशुक्रात्सत्यवतीसंभू
तावरवर्णिनी ७९ तेनमेवदुःशस्तातपितातेपरिकीर्तितः ॥ अहं सत्यवतीं वीरं धर्मज्ञःसनराधिपः ८० असितोह्यापिदेवर्षिःप्रत्याख्यातःपुरामया ॥ सत्यवत्या
भृशंचार्थीसआसीद्विषित्तमः ८१ कन्यापितृत्वात्किंचित्तुवक्ष्यामित्वानराधिप ॥ बलवत्सपत्नतामत्रदोषंपश्यामिकेवलम् ८२ यस्यहित्वंसपत्नःस्यागंधर्वस्यासुर
स्यवा ॥ नसजातुचिरंजीवेत्त्वयिकुद्वेपरंतप ८३ एतावानत्रदोषोहिनान्यःकश्चनपार्थिव ॥ एतज्जानीहिभद्रंतेदानादानेपरंतप ८४

इदं कर्तव्यमितिभावः त्रयीवेदः । सोऽयंलोकोऽपुत्रेणैवजप्योनान्येनकर्मणा । कर्मणापितृलोकोविद्ययादेवलोकइत्यादिः । पुराणानांमूलभूता देवतानांप्रमाणभूता ६९ । ७० । ७१
७२ । ७३ वरंवरणीयं ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४

८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ कौमारिकाणां कुमारीस्नेहवतां ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ भीष्मोऽयं भयंकरकर्मकारित्वात् ९८ । ९९ । १०० । १ । २ । १०३
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु गंगेयस्तदुक्तं प्रत्यभाषत ॥ शृण्वतां भूमिपालानां पितुरर्थाय भारत ८५ इदं मेव तमादत्स्वसत्यं सत्यवतां वर ॥ नैव जातो न वाऽजा
 त ईदृशं वक्तुमुत्सहेत् ८६ एवमेतत्करिष्यामि यथा त्वमनुभाषसे ॥ योऽस्यांजनिष्यते पुत्रः स नो राजा भविष्यति ८७ इत्युक्तः पुनरेवाथ तं दाशः प्रत्यभाषत ॥ चिकी
 र्षुर्दुष्करं कर्म राज्यार्थं भरतर्षभ ८८ त्वमेव नाथः संप्राप्तः शांतनो गमितद्युते ॥ कन्यायाश्चैव धर्मात्मन् प्रभुर्दानाय चेश्वरः ८९ इदं तु वचनं सौम्यकार्यं चैव निबोध मे ॥
 कौमारिकाणां शीलेन वक्ष्याम्यहमरिंदम ९० यत्त्वया सत्यवत्यर्थं सत्यधर्मपरायण ॥ राजमध्ये प्रतिज्ञातमनुरूपं तवैव तत् ९१ नान्यथा तन्महाबाहो संशयोऽत्र न
 कश्चन ॥ तवापत्यं भवेद्युतत्र नः संशयो महान् ९२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्यैतन्मतमाज्ञाय सत्यधर्मपरायणः ॥ प्रत्यजानात्तदाराजन्पितुः प्रियचिकीर्षया
 ९३ ॥ गंगेय उवाच ॥ दाशराज निबोधेदं वचनं मे नृपोत्तम ॥ शृण्वतां भूमिपालानां यद्वीमिपितुः कृते ९४ राज्यं तावत्पूर्वमेव मया त्यक्तं नराधिपाः ॥ अपत्य
 हेतोरपि च करिष्येऽद्य विनिश्चयम् ९५ अद्य प्रभृति मे दाशब्रह्मचर्यं भविष्यति ॥ अपुत्रस्यापि मे लोका भविष्यन्त्यक्षयादिवि ९६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य त
 द्वचनं श्रुत्वा संप्रहृष्टतनू रूहः ॥ ददानीत्येव तं दाशो धर्मात्मा प्रत्यभाषत ९७ ततोऽन्तरिक्षेऽप्सरसो देवाः सर्षिगणास्तदा ॥ अम्यवर्षं तकुसुमैर्भीष्मोऽयमिति
 चाब्रुवन् ९८ ततः सपितुरर्थाय तामुवाच यशस्विनीम् ॥ अधिरोहरथं मातर्गच्छावः स्वगृहानिति ९९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा तु भीष्मस्तारथ
 मारोप्य भाविनीम् ॥ आगम्य हास्तिनपुरं शांतनोः संन्यवेदयत् १०० तस्य तदुष्करं कर्म प्रशंसुर्नराधिपाः ॥ समेताश्च पृथक् चैव भीष्मोऽयमिति चाब्रुवन् १
 तच्छ्रुत्वा दुष्करं कर्म कृतं भीष्मेण शांतनुः ॥ स्वच्छंदमरणं तुष्टो ददौ तस्मै महात्मने २ न ते मृत्युः प्रभविता यावज्जीवितुमिच्छसि ॥ त्वतो ह्यनुज्ञां संप्राप्य मृत्युः प्र
 भविताऽनघ १०३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि सत्यवतीलाभोपाख्याने शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ध ॥
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो विवाहे निवृत्ते सराजा शांतनुर्नृपः ॥ तां कन्यां रूपसंपन्नां स्वगृहे संन्यवेशयत् १ ततः शांतनवो धीमान् सत्यवत्यामजायत ॥ वीरश्चित्रां
 गदो नाम वीर्यवान् पुरुषेश्वरः २ अथापरं मे हेष्वांसं सत्यवत्यां सुतं प्रभुः ॥ विचित्रवीर्यं राजानं जनयामास वीर्यवान् ३ अप्राप्तवतितस्मिंस्तु यौवनं पुरुषर्षभे ॥ सराजा
 शांतनुर्धीमान् कालधर्ममुपेयवान् ४ स्वर्गते शांतनो भीष्मश्चित्रांगदमरिंदमम् ॥ स्थापयामास वैराज्ये सत्यवत्यामते स्थितः ५ स तु चित्रांगदः शौर्यात् सर्वांश्चिक्षेप पा
 र्थिवान् ॥ मनुष्यं न हि मेने सकंचित्सदृशमात्मनः ६ तं क्षिपंतं सुरांश्चैव मनुष्यान् सुरांस्तथा ॥ गंधर्वराजो बलवांस्तुल्यनामाऽभ्ययात्तदा ७ तेनास्य सुमहद्युद्धं कुरु
 क्षेत्रे बभूव ह ॥ तयोर्बलवतोस्तत्र गंधर्वकुरुमुख्ययोः ॥ नद्यास्तीरे सरस्वत्याः समास्तिस्रोऽभवद्गणः ८
 ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३ कालधर्ममृत्युं ४ । ५ । ६ तुल्यनामा चित्रांगदनामा ७ । ८

९ अंताय कृत्वा अंतं कर्तुं युद्धं कृत्वेत्यर्थः १० । ११ । १२ । १३ । १४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ ध ॥ ॥ इति १ । २
 तस्मिन्विमर्दे तु मुलेशस्त्रवर्षसमाकुले ॥ मायाधिकोऽवधीद्वीरं गंधर्वः कुरुसत्तमम् ९ सहत्वा तु नश्चेष्टं चित्रांगदमरिंदमम् ॥ अंताय कृत्वा गंधर्वो दिवमाचक्रमेततः १०
 तस्मिन्पुरुषशार्दूले निहते भूरितेजसि ॥ भीष्मः शांतनवो राजा प्रेतकार्याण्यकारयत् ११ विचित्रवीर्यं च तदा बालमप्राप्तयौवनम् ॥ कुरुराज्ये महाबाहुरभ्यर्षिचंदनं
 तरम् १२ विचित्रवीर्यः स तदा भीष्मस्य वचने स्थितः ॥ अन्वशासन्महाराजपितृपैतामहं पदम् १३ स धर्मशास्त्रकुशलं भीष्मं शांतनवं नृपः ॥ पूजयामास धर्मेण सचै
 नं प्रत्यपालयत् १४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि चित्रांगदोपाख्याने एकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ ध ॥ ॥ वैशंपायन
 उवाच ॥ हते चित्रांगदे भीष्मो बाले भ्रातरिकौरव ॥ पालयामास तद्राज्यं सत्यवत्यामते स्थितः १ संप्राप्तयौवनं दृष्ट्वा भ्रातरंधीमतां वरः ॥ भीष्मो विचित्रवीर्यस्य विवा
 हायाकरोन्मतिम् २ अथ काशिपते भीष्मः कन्यास्तिस्रोऽप्सरोपमाः ॥ शुश्राव सहिताराजन्वृष्वानां वैस्वयं वरम् ३ ततः सरथिनां श्रेष्ठोरथेनैकेन शत्रुजित् ॥ जगामानु
 मते मातुः पुरीवारणसीं प्रभुः ४ तत्र राज्ञः समुदितान्सर्वतः समुपागतान् ॥ ददर्श कन्यास्ताश्चैव भीष्मः शांतनुनंदनः ५ कीर्त्यमानेषु राज्ञां तु तदानामसुसर्वशः ॥ ए
 काकिनं तदा भीष्मं वृद्धं शांतनुनंदनम् ६ सोद्वेगाद्वतं दृष्ट्वा कन्याः परमशोभनाः ॥ अपाक्रामंत ताः सर्वा वृद्ध इत्येव चिंतया ७ वृद्धः परमधर्मात्मा वलीपलितधारणः ॥
 किं कारणमिहायातो निर्लज्जो भरतर्षभः ८ मिथ्या प्रतिज्ञोलोकेषु किं वदिष्यति भारत ॥ ब्रह्मचारीति भीष्मो हित्वैव प्रथितो भुवि ९ इत्येवं प्रब्रुवंतस्ते ह संति स्म नृपा
 धमाः ॥ वैशंपायन उवाच ॥ क्षत्रियाणां वचः श्रुत्वा भीष्मश्चक्रोध भारत १० भीष्मस्तदा स्वयं कन्यावरयामास ताः प्रभुः ॥ उवाच च महीपालान् राजन् जलदनिः
 स्वनः ११ रथमारोप्य ताः कन्या भीष्मः प्रहरतां वरः ॥ आहूय दानं कन्यानां गुणवद्भ्यः स्मृतं बुधैः १२ अलंकृत्य यथाशक्ति प्रदाय च धनान्यपि ॥ प्रयच्छन्त्यपरे क
 न्यामिथुनेन गवामपि १३ वित्तेन कथितेनान्ये बलेनान्येऽनुमान्य च ॥ प्रमत्ता मुपयन्त्यन्ये स्वयमन्ये च विंदते १४ आर्षे विधिं पुरस्कृत्य दारान्विंदति चापरे ॥ अष्टमं
 तमथो वित्तविवाहं कविभिर्वृतम् १५ स्वयं वरं तुराज्याः प्रशंसन्त्युपयांति च ॥ प्रमथ्य तु हता माहुर्ज्यायसीं धर्मवादिनः १६ तद्दमाः पृथिवीपाला जिहीर्षां मिबलादितः ॥
 ते यतध्वं परं शक्त्या विजयायेतरा यवा १७ स्थितोऽहं पृथिवीपाला युद्धाय कृतनिश्चयः ॥ एवमुक्त्वा महीपालान्काशिराजं च वीर्यवान् १८ सर्वाः कन्याः सकौरव्योरथमारो
 प्य च स्वकम् ॥ आमं च्यवसतां प्रायाच्छीघ्रं कन्याः प्रगृह्यताः १९ ततस्ते पार्थिवाः सर्वे समुत्पेतुरमर्षिताः ॥ संस्पृशंतः स्वकान्बाहून् दशतो दशनच्छदान् २० तेषामा
 भरणान्याशुत्वरितानां विमुंचताम् ॥ आमुंचतां च वर्माणि संप्रमः सुमहानभूत् २१ ताराणामिव संपातो बभूव जनमेजय ॥ भूषणानां च सर्वेषां कवचानां च सर्वशः २२

३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ आहूयेति ब्राह्मः १२ मिथुनेन गृहीतेनेत्यर्थः १३ वित्तेनेत्यासुरः । बलेनेति राजसः । अनुमान्येति गांधर्वः । प्रमत्ता मितिपैशावः । स्वयमन्ये इति
 प्राजापत्यः १४ आर्षे विधिं यज्ञं तेनैव उक्तः एतेऽष्टौ विवाहाः प्राग्व्याख्याताः । अष्टमं राजसंविवाहं १५ प्रशंसन्त्येव वरमिति १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

४ इतरेणविस्तरेण ५ । ६ आश्वस्यविश्वासंप्राप्य ७ । ८ । ९ । १० राज्येचैवराज्यएववाआत्मानमभिषिच्यस्वअभिषेच्य कुरुब्रह्मचर्यसंकल्पात्प्रभृतित्यक्तान् संतत्यर्थमंगीकुरु मानिमजीर्मानिम
यथाकर्मशुभंरुत्वास्वर्गोपगमनंध्रुवम् ॥ यथाचायुर्धुवंसत्येत्वायेधर्मस्तथाध्रुवः ४ वेत्यधर्माश्चधर्मज्ञसमासेनेतरेणच ॥ विविधास्त्वंश्रुतीर्वेत्थवेदांगानिचसर्वशः ५
व्यवस्थानंचतेधर्मेकुलाचारंचलक्षये ॥ प्रतिपत्तिचकृच्छ्रेषुशुक्रांगिरसयोरिव ६ तस्मात्सुभृशमाश्वस्यत्वयिधर्मभृतांवर ॥ कार्येत्वाविनियोक्ष्यामितच्छ्रुत्वाकर्तुं
मर्हसि ७ ममपुत्रस्तवभ्रातावीर्यवान्सुप्रियश्चते ॥ बालएवगतःस्वर्गमपुत्रःपुरुषर्षभ ८ इमेमहिष्यौभ्रातुस्तेकाशिराजसुतेशुभे ॥ रूपयौवनसंपन्नेपुत्रकामेचभा
रत ९ तयोरुत्पादयापत्यंसंतानायकुलस्यनः ॥ मन्नियोगान्महाबाहोधर्मकर्तुमिहार्हसि १० राज्येचैवाभिषिच्यस्वभारताननुशाधिच ॥ दारांश्चकुरुधर्मेणमानि
मज्जीःपितामहान् ११ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथोच्यमानोमात्राससुहृद्विश्वपरंतपः ॥ इत्युवाचाथधर्मात्माधर्म्यमेवोत्तरंवचः १२ असंशयंपरोधर्मस्त्वयामा
तरुदाहतः ॥ त्वमपत्यंप्रतिचमेप्रतिज्ञावेत्थवैपराम् १३ जानासिचयथावृत्तंशुल्कहेतोस्त्वदंतरे ॥ ससत्यवतिसत्यंतेप्रतिजानाम्यहंपुनः १४ परित्यजेयंत्रैलो
क्यंराज्यंदेवेषुवापुनः ॥ यद्वाऽप्याधिकमेताभ्यांनतुसत्यंकथंचन १५ त्यजेच्चपृथिवीगंधमापश्चरसमात्मनः ॥ ज्योतिस्तथात्यजेद्रूपंवायुःस्पर्शगुणंत्यजेत् १६
प्रभांसमुत्सृजेदर्कोधूमकेतुस्तथोष्मताम् ॥ त्यजेच्छब्दं तथाऽऽकाशंसोमःशीतांशुतांत्यजेत् १७ विक्रमंवृत्रहाजह्याद्धर्मंजह्याच्चधर्मराट् ॥ नत्वहंसत्यमुत्सृष्टुंव्यव
सेयंकथंचन १८ एवमुक्तातुपुत्रेणभूरिद्रविणतेजसा ॥ मातासत्यवतीभीष्ममुवाचतदनंतरम् १९ जानामितेस्थितिसत्येपरांसत्यपराक्रम ॥ इच्छन्सृजेथास्त्रीं ह्यो
कानन्यांस्त्वंस्वेनतेजसा २० जानामिचैवंसत्यंतन्मदर्थेयच्चभाषितम् ॥ आपद्धर्मत्वमावेक्ष्यवहपैतामहीधुरम् २१ यथातेकुलतंतुश्चधर्मश्चनपराभवेत् ॥ सुहृदश्च
प्रहृष्येरंस्तथाकुरुपरंतप २२ लालप्यमानांतामेवंकृपणांपुत्रवृद्धिनीम् ॥ धर्मादपेतंभुवर्तीभीष्मोभूयोऽब्रवीदिदम् २३ राज्ञिधर्मानवेक्षस्वमानःसर्वानव्यनीनशः ॥
सत्याच्च्युतिःक्षत्रियस्यनधर्मेषुप्रशस्यते २४ शांतनोरपिसंतानंयथास्यादक्षयंभुवि ॥ तत्तेधर्मप्रवक्ष्यामिक्षात्रंराज्ञिसनातनम् २५ श्रुत्वातंप्रतिपद्यस्वप्राज्ञैःसह
पुरोहितैः ॥ आपद्धर्मार्थकुशलैर्लोकंतत्रमवेक्ष्यच २६ ॥ इति श्रीम० आ० सं० भीष्मसत्यवतीसंवादेऽधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ भीष्मउवाच ॥
जामदग्न्येनरामेणपितुर्वधममृष्यता ॥ राजापरशुनापूर्वहैयाधिपतिर्हतः १ शतानिदशबाहूनांनिकृत्तान्यर्जुनस्यवै ॥ लोकस्याचरितोधर्मस्तेनातिकिलदुश्चरः २
पुनश्चधनुरादायमहास्त्राणिप्रमुंचता ॥ निर्दग्धंक्षत्रमसकृद्रथेनजयतामहीम् ३ एवमुच्चावचैरस्त्रैर्भार्गवेणमहात्मना ॥ त्रिःसप्तकृत्वःपृथिवीकृतानिःक्षत्रियापुरा ४
एवंनिःक्षत्रियेलोकेकृतेतेनमहर्षिणा ॥ ततःसंभूयसर्वाभिःक्षत्रियाभिःसमंततः ५ उत्पादितान्यपत्यानिब्राह्मणैर्वेदपारगैः ॥ पाणिग्राहस्यतन्मृद्वृत्तिवेदेषुनिश्चितम् ६
जय ११ । १२ । १३ त्वदंतरेत्वन्निमित्तं १४ । १५ । १६ । १७ । १८ भूरिद्रविणतेजसाबहुबलीत्साहवता १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ ॥ इति आदिपर्वणि
नीलकंठेये भारतभावदीपे ऽधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ जामदग्न्येनेति १ निद्रां निद्रिन्नानि २ । ३ । ४ । ५ ब्राह्मणैःसंभूयसंगकृत्वोत्पादितानीतिसंबंधः ६

ननुकथं तर्हि 'माताभस्त्रापितुःपुत्रोयेनजातःसएवसः' इत्युक्तं । 'अन्योदयोमनसांमंतवाउ' इतिश्रुतेरन्योदयोमनसाऽपिनर्मंतव्योममायंपुत्रइतितन्निर्वचनात् 'नशेषोअग्रेअन्यजातमस्ति' इतिश्रुतेश्चान्यक्षेत्रेऽ
न्यस्मात्स्वस्माद्वाजातःशेषशब्दितोनस्वपुत्रः किंतुक्षेत्रपतेरेवेतिनिश्चयात् । तेनदत्तक्रीतान्यक्षेत्रादीनामपुत्रत्वंसिद्धमतआह धर्ममिति धर्मममायंपुत्रोभविष्यतीत्यभिलाषं । अथखलुक्रतुमयःपुरुषइ
तिसंकल्पप्राधान्यश्रुतेःस्त्रीपुंसयोर्मध्येयस्यसंकल्पोद्वदस्तस्यैवपुत्रइत्यर्थः । माताभस्त्रेतिविवाहविषयं । नन्वेवंशालिक्षेत्रेष्वबीजादपिशाल्यंकुरोपसिःस्यादितिचैत्र दावाग्निदग्धात्कदलीकांडाद
पिवेत्रांकुरोत्पत्तिदृष्टेःश्वमस्तकेन्युसगोधूमयावनालादेःपलांडुलशुनांकुरोत्पत्तिदृष्टेश्चभावनाविशेषजन्यधर्मस्यैवविशेषाधायकत्वाभ्युपगमात् । धनादिनोपनिर्मंत्रणाक्षेत्रपतेरेवसासंततिर्नविप्रस्य

धर्ममनसिसंस्थाप्यब्राह्मणांस्ताःसमभ्ययुः ॥ लोकेऽप्याचरितोदृष्टःक्षत्रियाणांपुनर्भवः ७ ततःपुनःसमुदितंक्षत्रंसमभवत्तदा ॥ इमंचैवात्रवक्ष्येऽहमितिहासंपुरा
तनम् ८ अथोतथ्यइतिख्यातआसीद्धीमानृषिःपुरा ॥ ममतानामतस्यासीद्धार्यापरमसंमता ९ उतथ्यस्ययवीयांस्तुपुरोधास्त्रिदिवौकसाम् ॥ बृहस्पतिर्बृ
हतेजाममतामन्वपद्यत् १० उवाचममतातंतुदेवरंवदतांवरम् ॥ अंतर्वत्नीत्वहंभ्रात्राज्येष्ठेनारम्यतामिति ११ अयंचमेमहाभागकुक्षावेवबृहस्पते ॥ औतथ्योवे
दमत्रापिषडंगंप्रत्यधीयत् १२ अमोघरेतास्त्वंचापिद्वयोर्नास्त्यत्रसंभवः ॥ तस्मादेवंगतेत्वद्यउपारमितुमर्हसि १३ एवमुक्तस्तदासम्यक्बृहस्पतिरुदारधीः ॥
कामात्मानंतदाऽऽत्मानंनशशाकनियच्छितुम् १४ सबभूवततःकामीतयासार्धमकामया ॥ उत्सृजंतंतुतंरेतःसगर्भस्थोऽभ्यभाषत् १५ भोस्तातमागमःकामंद्र
योर्नास्तीहसंभवः ॥ अल्पावकाशोभगवन्पूर्वचाहमिहागतः १६ अमोघरेताश्चभवान्नपीडांकर्तुमर्हति ॥ अश्रुत्वैवतुतद्वाक्यंगर्भस्थस्यबृहस्पतिः १७ जगाममै
थुनायैवममर्ताचारुलोचनाम् ॥ शुक्रोत्सर्गततोबुध्वातस्यागर्भगतोमुनिः १८ पद्मयामारोधयन्मार्गंशुक्रस्यचबृहस्पतेः ॥ स्थानमप्राप्तमथतच्छुक्रंप्रतिहतंतदा
१९ पपातसहसाभूमौततःकुद्रोबृहस्पतिः ॥ तंदृष्ट्वापतितंशुक्रंशशापसरुषाऽन्वितः २० उतथ्यपुत्रंगर्भस्थंनिर्भर्त्स्यभगवानृषिः ॥ यन्मांत्वमीदृशकालेसर्वभूते
प्सितेसति २१ एवमात्थवचस्तस्मात्तमोदीर्घंप्रवेक्ष्यसि ॥ सवैदीर्घतमानामशापादपिरजायत् २२ बृहस्पतेर्बृहत्कीर्तेर्बृहस्पतिरिवौजसा ॥ जात्यंधोवेदविप्राज्ञः
पत्नीलेभेसविद्यया २३ तरुणीरूपसंपन्नांप्रद्वेषीनामब्राह्मणीम् ॥ सपुत्रानजनयामासगौतमादीन्महायशाः २४ ऋषेरुतथ्यस्यतदासंतानकुलवृद्धये ॥ धर्मात्मा
चमहात्माचवेदेदांगपारगः २५ गोधर्मसौरभेयाच्चसोऽधीत्यनिखिलमुनिः ॥ प्रावर्तततदाकर्तुंश्रद्धावांस्तमशंकया २६ ततोवितथमर्यादंतंदृष्ट्वा मुनिसत्तमाः ॥
कुद्दामोहाभिभूतास्तेसर्वेत्तत्राश्रमौकसः २७ अहोर्ज्यभिन्नमर्यादोनाश्रमेवस्तुमर्हति ॥ तस्मादेनंवर्यसर्वपापात्मानंत्यजामहे २८

लोकेपीति कल्माषपादक्षेत्रमदयंत्यांवसिष्ठेनपुत्राउत्पादिताइतिलोकेऽप्याचरितोऽनुष्ठितोदृष्टःक्षत्रियाणांभवउत्पत्तिर्ब्राह्मणेभ्यइतिशेषः ७ । ८ । ९ अन्वपद्यत्उपगतवान् १० आरम्यतामुपरम्यतां
११ । १२ । १३ आत्मानंचित्तं नियच्छितुंनियतुं १४ तयाकामनिग्रहाशक्त्या १५ काममैथुनंमागमः १६ । १७ । १८ । १९ तंशशापेतिसंबंधः २० । २१ दीर्घतमःअंधत्वं २२ । २३ । २४
सम्यक्ज्ञानंविस्तारोयस्यतस्यकुलस्यवृद्धयेविस्तीर्णस्यापिबृद्धयेइत्यर्थः २५ गोधर्मप्रकाशमैथुनसौरभेयात्कामधेनुपुत्रादधीत्याधिगम्य २६ मोहाभिभूतत्वमपापेपापदशित्वात् २७ । २८

पुत्रलाभाच्छपुत्रा । तदागोधर्मकाले । ननुतोषतेमुनयःपत्नीचतंत्यक्तवंतइत्यर्थः यतःअतएवप्रद्वेषीतितस्थानम् २९ द्वेक्षिद्वेषकरोषि पतिःपालनादुपसर्गेभ्यः । भरणादन्नादिनाभर्त्ताच ३० अहंतुप्रत्युतत्वद्भरणाशक्तासतीनभरेयं तदातदेव लुप्तोपमा पूर्ववदित्यर्थः ३१ । ३२ धनमर्थश्चोपभोगादिः ३३ नभरेयंयथापुरा भर्त्तरंकरिष्यामीत्याशयः ३४ एकएवेति । ननुयदेकस्मिन्पुत्रेद्वेशनेपरिव्ययतितस्मादेकोद्वेजायेदित्येकैकारशनांद्वयोर्धूपयोःपरिव्ययतितस्मान्नैकाद्वौपतीविंदतइत्यार्थवादिकनिषेधविधेरेकस्याःपतिद्वयस्याप्राप्तत्वात्कथमियंदीर्घतमसामर्थादाक्रियतेइतिचेन्नब्राह्मणेति । तस्मादेकस्यबह्व्योजायाभवंतिनैकस्यैबहवःसहपतयइति श्रुत्यंतरेसहशब्दात्पर्यायेणानेकपतित्वप्रसंजनाद्वागतःप्राप्तत्वाच्चतन्निषेधोपपत्तिः सहशब्दोऽपिरागतःप्राप्तानुवादएवनावि इत्यन्योऽन्यंसमाभाष्यतेदीर्घतमसंमुनिम् ॥ पुत्रलाभाच्चसापत्नीननुतोषपतितदा २९ प्रद्विषंतीपतिभार्याकिमाद्वेक्षीतिचाब्रवीत् ॥ प्रद्वेष्युवाच ॥ भार्यायामरणाद्वर्त्तापालनाच्चपतिःस्मृतः ३० अहंत्वद्भरणाशक्ताजात्यंधंससुतंतदा ॥ नित्यकालंश्रमेणार्तानभरेयंमहातपः ३१ ॥ भीष्मउवाच ॥ तस्यास्तद्वचनंश्रुत्वा ऋषिःकोपसमन्वितः ॥ प्रत्युवाचततःपत्नींप्रद्वेषीससुतांतदा ३२ नीयतांक्षत्रियकुलेधनार्थश्चभविष्यति ॥ प्रद्वेष्युवाच ॥ त्वयादत्तंधनंविप्रनेच्छेयंदुःखकारणम् ३३ यथेष्टंकुरुविप्रेंद्रनभरेयंपुरायथा ॥ दीर्घतमाउवाच ॥ अद्यप्रभृतिमर्यादामयालोकेप्रतिष्ठिता ३४ एकएवपतिर्नार्यायावज्जीवंपरायणम् ॥ मृतेजीवति वातस्मिन्नापरंप्राप्त्यान्नरम् ३५ अभिगम्यपरंनारीपतिष्यतिनसंशयः ॥ अपतीनांतुनारीणामद्यप्रभृतिपातकम् ३६ यद्यस्तिचेद्वनंसर्ववृथाभोगाभवंतुताः ॥ अकीर्तिःपरिवादाश्चनित्यंतासांभवंतुवै ३७ इतितद्वचनंश्रुत्वाब्राह्मणीभृशकोपिता ॥ गंगार्यानीयतामेषपुत्राद्व्येवमब्रवीत् ३८ लोभमोहाभिभूतास्तेपुत्रास्तंगौतमादयः ॥ बद्धोडुपेपरिक्षिप्यगंगार्यासमवासृजन् ३९ कस्मादंधश्चवृद्धश्चभर्त्तव्योऽयमितिस्मते ॥ चिंतयित्वाततःकूराःप्रतिजग्मुरथोगृहान् ४० सोऽनुस्रोतस्तदाविप्रःप्लवमानोयदृच्छया ॥ जगामसुबहून्देशानंधस्तेनोडुपेनह ४१ संतुराजाबलिर्नामसर्वधर्मविदावरः ॥ अपश्यन्मज्जनगतःस्रोतसाऽभ्याशमागतम् ४२ जग्राहचैनंधर्मात्माबलिःसत्यपराक्रमः ॥ ज्ञात्वाचैवंसवब्रेष्ठपुत्रार्थेभरतर्षभ ४३ संतानार्थमहाभागभार्यासुमममानद ॥ पुत्रान्धर्मार्थकुशलानुत्पादयितुमर्हसि ४४ एवमुक्तःसतेजस्वीतंतथेत्युक्तवानृषिः ॥ तस्मैसराजास्वाभार्यासुदेष्णांप्राहिणोत्तदा ४५ अंधंवृद्धंचतंमत्त्वानसादेवीजगामह ॥ स्वांतुधात्रेयिकांतस्मैवृद्धाय प्राहिणोत्तदा ४६ तस्यांकाक्षीवदादीन्सशूद्रयोनावृषिस्तदा ॥ जनयामासधर्मात्मापुत्रानेकादशैवतु ४७ काक्षीवदादीन्पुत्रांस्तान्दृष्ट्वासर्वानधीयतः ॥ उवाच तमृषिराजाममेमइतिभारत ४८ नेत्युवाचमहर्षिस्तंममेमइतिचाब्रवीत् ॥ शूद्रयोनौमयाहीमेजाताःकाक्षीवदादयः ४९

धायकः अन्यथाविहितप्रतिषिद्धत्वादेकपतित्वेविकल्पःस्यात् । कथंतर्हिद्रौपद्याःपंचपांडवामारिषायाश्चदशप्राचेतसइदानींतनानांनीचानांचद्वित्रादयःपतयोदृश्यंतइतिचेन्न । नदेवचरितंचरेदितिन्यायेनदेवताकल्पेषुपर्यनुयोगायोगात् । नीचानांपञ्चप्रायाणांचाचारस्याप्रामाण्याच्चअधिकारिविषयवत्त्वाच्चनियोगस्येतिदिक् ३५ । ३६ भोगःपुंयोगः । वृथाऐहिकप्रतिष्ठाकरसंततिशून्यः । प्रत्युतान्यथेवतस्यादित्याहाकीर्तिश्चेति ३७ । ३८ उडुपेप्लवे । उडुपंतुप्लवःकोलःइत्यमरः ३९ । ४० । ४१ मज्जनगतःस्नानार्थगतः स्रोतसाप्रवाहेण अभ्याशंसमीपं ४२ । ४३ । ४४ । ४५ धात्रेयिकांदासौ ४६ । ४७ । ४८ । ४९

५० । ५१ अंगेषुस्फुटस्वरूपज्ञामार्थमितिभावः संशिरार्थः ५२ । ५३ । ५४ । ५५ यथेप्सितं ब्राह्मणेभ्योर्वंशवृद्धिमित्यर्थः ५६ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकंठीयेभारतभावदीपे चतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ ७ ॥ पुनरिति १ । २ संसज्जमानयास्त्वलनवत्या ३ विश्वासादंतरंगत्वबुद्धेः । संतानायविस्ताराय ४ आपद्धर्मवेत्येतिशेषः धर्मोध्यर्षरक्षकः ५ सत्यवचन

अंधंवृद्धंचमादृष्ट्वासुदेष्णामहिषीतव ॥ अवमन्यददौमूढाशूद्रांधात्रेयिकांमम ५० ततःप्रसादयामासपुनस्तमृषिसत्तमम् ॥ बलिःसुदेष्णांस्वाभार्यातस्मैसप्राहिणोत्पुनः ५१ तांसदीर्घतमांशेषुस्फुट्वादेवीमथाब्रवीत् ॥ भविष्यतिकुमारास्तेतेजसाऽऽदित्यवर्चसः ५२ अंगोवंगःकलिंश्चपुंःसुहृश्चतेसुताः ॥ तेषांदेशाःसमाख्याताःस्वनामकथिताभुवि ५३ अंगस्यांभोऽभवदेशोवंगोवंगस्यचस्मृतः ॥ कलिंविषयश्चैवकलिंश्चसस्मृतः ५४ पुंस्त्रस्यपुंःप्रख्याताःसुहृःसुहृस्यचस्मृताः ॥ एवंबलेःपुरावंशःप्रख्यातोवैमहर्षिजः ५५ एवमन्येमहेष्वासाब्राह्मणैःक्षत्रियाभुवि ॥ जाताःपरमधर्मज्ञावीर्यवंतोमहाबलाः ॥ एतच्छ्रुत्वात्वमप्यत्र मातःकुरुयथेप्सितम् ५६ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि भीष्मसत्यवतीसंवादेचतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ पुनर्भरतवंशस्यहेतुंसंतानवृद्धये ॥ वक्ष्यामिनियतंमातस्तन्मेनिगदतःशृणु १ ब्राह्मणोगुणवान्कश्चिद्धनेनोपनिमंन्यताम् ॥ विचित्रवीर्यक्षेत्रेषुयःसमुत्पादयेत्प्रजाः २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसत्यवतीभीष्मंवाचासंसज्जमानया ॥ विहसंतीवसव्रीडमिदंवचनमब्रवीत् ३ सत्यमेतन्महाबाहोयथावदसिभारत ॥ विश्वासात्तेप्रवक्ष्यामिसंतानायकुलस्यनः ४ नतेशक्यमनाख्यातुमापद्धर्मतथाविधम् ॥ त्वमेवःकुलेधर्मस्त्वंसत्यंत्वंपरागतिः ५ तस्मान्निशम्यसत्यमेकुरुष्वयदनंतरम् ॥ धर्मयुक्तस्यधर्मार्थपितुरासीत्तरीमम् ६ साकदाचिदहंतत्रगताप्रथमयौवनम् ॥ अथधर्मविदांश्रेष्ठःपरमर्षिःपराशरः७ आजगामतरींधीमांस्तरिष्यन्मुनानंदीम् ॥ सतार्यमाणोयमुनांमामुपेत्याब्रवीत्तदा ८ सांत्वपूर्वमुनिश्रेष्ठःकामार्तोमधुरंवचः ॥ उक्तंजन्मकुलंमह्यमस्मिदाशसुतेत्यहम् ९ तमहंशापभीताचपितुर्भीताचभारत ॥ वरैरसुलभैरुक्तानप्रत्याख्यातुमुत्सहे १० अभिभूयसर्माबालांतेजसावशमानयत् ॥ तमसालोकमावृत्यनौगतामेवभारत ११ मत्स्यगंधोमहानासीत्पुराममजुगुप्सितः ॥ तमपास्यशुभंगंधमिमंप्रादात्समेमुनिः १२ ततोमामाहसमुनिर्गर्भमुत्सृज्यमामकम् ॥ द्वीपेऽस्याएवसरितःकन्यैवत्वंभविष्यसि १३ पाराशर्योमहायोगीसबभूवमहानृषिः ॥ कन्यापुत्रोममपुराद्वैपायनइतिश्रुतः १४ योव्यस्यवेदांश्चतुरस्तपसाभगवानृषिः ॥ लोकेव्यासत्वमापेदेकाष्ण्यात्कृष्णत्वमेवच १५ सत्यवादीशमपरस्तपस्वीदग्धकिलिषः ॥ समुत्पन्नःसमुमहान्सहपित्राततोगतः १६

मितिशेषः तरीनौका ६ । ७ । ८ । ९ उक्ताप्रलोभितेत्यर्थः १० बालांपुंयोगमनिच्छंतींबालामिव ११ । १२ मामकंगर्भमुत्सृज्यकन्यैवत्वंभविष्यासीतिमुनिवचनाज्जातावत्यायाअपिकन्यात्वाविनाशात्पुनर्दाशंसर्गजंहीनवर्णत्वंनाभूत् कन्यात्वावस्थायांकममभसादिनिषेधाभावात् । किंचपृथासत्यवत्योरनिच्छंत्योरेवसूर्यपराशराभ्यामपत्योत्पादनंकृतमतोनवयोःकन्यात्वोच्छित्तिरितिभावः १३ । १४ काष्ण्यात्कृष्णत्वात् ईश्वरादभ्युत्पादिवत्कृष्णत्वमित्यर्थः १५ । १६

व्यक्तनिःसंशय १७ । १८ । १९ । २० अनुबध्यतेऽनेनेत्यनुबंधः फलं परिणामे सुखकरमेवार्थादिकंतद्विपर्ययवाऽर्थनाशादिकं पश्येत् । अत्यल्पदोषानुसंधानेन महतः फलस्य नाशो न कार्य इत्यसंनियुक्तो मया व्यक्तं त्वया चाप्रतिमद्युतिः ॥ भ्रातुः क्षेत्रेषु कल्याणमपत्यं जनयिष्यति १७ सहिमा मुक्तवांस्तत्र स्मरेः कृच्छ्रेषु मामिति ॥ तं स्मरिष्ये महाबाहो यदि भीष्मत्वमिच्छसि १८ तव ह्यनुमते भीष्मनियतं समहातपाः ॥ विचित्रवीर्यक्षेत्रेषु पुत्रानुत्पादयिष्यति १९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ महर्षेः कीर्तने तस्य भीष्मः प्रांजलिरब्रवीत् ॥ धर्ममर्थचकामं च त्रीने तान्योऽनुपश्यति २० अर्थमर्थानुबंधं च धर्मधर्मानुबंधनम् ॥ कामं कामानुबंधं च विपरीतान् पृथक् पृथक् २१ यो विचिंत्य धिया धीरो व्यवस्यति स बुद्धिमान् ॥ तदिदं धर्मयुक्तं च हितं चैव कुलस्य नः २२ उक्तं भवत्यायच्छ्रेयस्तन्महर्षे रोचते भृशम् ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्तस्मिन् प्रतिज्ञाते भीष्मेण कुरुनंदन २३ कृष्णद्वैपायनं कालीचिंतयामास वै मुनिम् ॥ स वेदान्विबुधवर्धीमान्मातुर्विज्ञाय चिंतितम् २४ प्रादुर्बभूवा विदितः क्षणेन कुरुनंदन ॥ तस्मै पूजां ततः कृत्वा सुताय विधिपूर्वकम् २५ परिष्वज्य च बाहुभ्यां प्रस्नैवैरभ्यर्षित ॥ मुमोच बाष्पं दाशेयी पुत्रं दृष्ट्वा चिरस्य तु २६ तामद्भिः परिषिच्या तामहर्षिं रमिवाद्य च ॥ मातरं पूर्वजः पुत्रो व्यासो वचनमब्रवीत् २६ भवत्यायदभिप्रेतं तदहं कर्तुमागतः ॥ शाधि मां धर्मतत्त्वज्ञे करवाणि प्रियंतव २८ तस्मै पूजां ततोऽस्कार्षीत् पुरोधाः परमर्षये ॥ स च तां प्रतिजग्राह विधिवन्मंत्रपूर्वकम् २९ पूजितो मंत्रपूर्वतु विधिवत्प्रीतिमापसः ॥ तमासनगतं माता पृष्ट्वा कुशलमव्ययम् ३० सत्यवत्यथ वीक्ष्यैनमुवाचे दमनंतरम् ॥ माता पित्रोः प्रजायंते पुत्राः साधारणाः कवे ३१ तेषां पिता यथा स्वामी तथा माता न संशयः ॥ विधानविहितः सत्यं यथामे प्रथमः सुतः ३२ विचित्रवीर्यो ब्रह्मर्षे तथा मेऽवरजः सुतः ॥ यथैव पितृतो भीष्मस्तथा त्वमपि मातृतः ३३ भ्राता विचित्रवीर्यस्य यथा वा पुत्रमन्यसे ॥ अयं शांत नवः सत्यं पालयन् सत्यविक्रमः ३४ बुद्धिं न कुरुतेऽपत्ये तथा राज्याऽनुशासने ॥ सत्वं व्यपेक्षया भ्रातुः संतानाय कुलस्य च ३५ भीष्मस्य चास्य वचनान्नियोगाच्च मानघ ॥ अनुक्रोशाच्च भूतानां सर्वेषां रक्षणाय च ३६ आनृशं स्याच्च यद्भूयांतच्छ्रुत्वा कर्तुमर्हसि ॥ यवीयसस्तव भ्रातुर्भार्ये सुसुतोपमे ३७ रूपयौवनसंपन्ने पुत्रका मे च धर्मतः ॥ तयो रूपादयापत्यं समर्थो ह्यसि पुत्रक ३८ अनुरूपं कुलस्यास्य संतत्याः प्रसवस्य च ॥ व्यास उवाच ॥ वेत्थ धर्मसत्यवति परंचापरमेव च ३९ तथा तव महाप्राज्ञे धर्मे प्रणिहिता मतिः ॥ तस्मादहं त्वन्नियोगाद्धर्ममुद्दिश्य कारणम् ४० ईप्सितं ते करिष्यामि दृष्टं ह्येतत्सनातनम् ॥ भ्रातुः पुत्रान्प्रदास्यामि मित्रावरुणयोः समान् ४१ व्रतं चरेतां ते देव्यौ निर्दिष्टमिह यन्मया ९ संवत्सरं यथान्यायं ततः शुद्धे भविष्यतः ४२ न हि मामवतोपेता उपेयात्काचिदंगना ॥ सत्यवत्युवाच ॥ सद्यो यथा प्रपद्ये ते देव्यौ गर्भतथा कुरु ४३ अराजकेषु राष्ट्रेषु प्रजाऽनाथा विनश्यति ॥ नश्यंति च क्रियाः सर्वानास्तिष्ठन्ति देवता ४४

भिप्रायः २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ व्यपेक्षया स्नेहानुबंधेन ३५ नियोगादाज्ञातः । अनुक्रोशात् कृपातः ३६ आनृशं स्यादनेष्टुर्भात् ३७ । ३८ परं धर्मं निवृत्तिरूपं । अपरं धर्मं प्रवृत्तिरूपं । आमुष्मिकमेहिकमिति वा ३९ । ४० । ४१ देव्यौ राजभार्ये ४२ । ४३ । ४४

४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ यथा भीष्मेणोक्तं तथा मां प्रापयद्वा धर्मेन योजय ५२ उद्दक्षति धुरंधुर उद्दहनं करिष्यति ५३ एनां पुरुषांतरस्पर्शमनिच्छंतीति सूचयति कथंचिदिति ५४ कथंचाराजकं राशं शक्यं धारयितुं प्रभो ॥ तस्माद्गर्भसमाधत्स्व भीष्मः संवर्धयिष्यति ४५ ॥ व्यास उवाच ॥ यदि पुत्रः प्रदातव्यो मया भ्रातुरकालिकः ॥ विरूपतां मे सहतां तयोरेतत्परं व्रतम् ४६ यदि मे सहते गंधं रूपं वेपं तथा वपुः ॥ अद्यैव गर्भं कौसल्या विशिष्टं प्रतिपद्यताम् ४७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा महातेजा व्यासः सत्यवतीं तदा ॥ शयने सा च कौसल्या शुचि वस्त्रा ह्यलंकृता ४८ समागमनमाकांक्षेदिति सोऽर्होऽस्तौ मुनिः ॥ ततोऽभिगम्य सा देवी स्नुषां रहसि संगताम् ४९ धर्म्यमर्थसमायुक्तमुवाच वचनं हितम् ॥ कौसल्ये धर्मतंत्रत्वाय द्वीमिनिबोधत ५० भरतानां समुच्छेदो व्यक्तं मद्भाग्यसंक्षयात् ॥ व्यथितां मां च संप्रेक्ष्यपि त्वं शं च पीडितम् ५१ भीष्मो बुद्धिमदान्महं कुलस्यास्य विवृद्धये ॥ सा च बुद्धिस्त्वय्यधीना पुत्रिप्रापयमां तथा ५२ नष्टं च भारतं वंशं पुनरेव समुद्धर ॥ पुत्रं जनय सुश्रोणि देवराज समप्रभम् ॥ सहिराज्यधुरं गुर्वीमुद्दक्ष्यति कुलस्य नः ५३ सा धर्मतोऽनुनीयैनां कथंचिद्धर्मचारिणीम् ॥ भोजयामास विप्रांश्च देवर्षीं नतिथींस्तथा ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि सत्यवत्युपदेशोपचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः सत्यवती कालेव धूंस्नातामृतौ तदा ॥ संवेशयंती शयने शनैर्वचनमब्रवीत् १ कौसल्ये देवस्तेऽस्ति सोऽद्य त्वाऽनुप्रवेक्ष्यति ॥ अप्रमत्ता प्रतीक्षेन्न निशीथे ह्यागमिष्यति २ श्वश्रवास्तद्वचनं श्रुत्वा शयानाशयने शुभे ॥ साऽचिंतयत्तदा भीष्ममन्यांश्च कुरुपुंगवान् ३ ततोऽविकायां प्रथमं नियुक्तः सत्यवायुषिः ॥ दीप्यमाने पुदीपेषु शरणं प्रविवेश ह ४ तस्य कृष्णस्य कपिलांजटां दीप्ते चलोचने ॥ बभूवि चैव श्मश्रूणि दृष्ट्वा देवी न्यमीलयत् ५ संबभूव तया सार्धमातुः प्रियचिकीर्षया ॥ भयात्काशिसुता तंतुना शक्रोदभिर्वीक्षितुम् ६ ततो निष्क्रान्तमागम्य माता पुत्रमुवाच ह ॥ अप्यस्यां गुणवान् पुत्रराज पुत्रो भविष्यति ७ निशम्य तद्वचो मातुर्व्यासः सत्यवती सुतः ॥ नागायुतसमप्राणो विद्वान् राजर्षि सतमः ८ महाभागो महावीर्यो महाबुद्धिर्भविष्यति ॥ तस्य चापिशतं पुत्रा भविष्यन्ति महात्मनः ९ किंतु मातुः सवैगुण्यादंघ्र एव भविष्यति ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा माता पुत्रमथाब्रवीत् १० नांघः कुरूणां नृपतिरनुरूपस्तपोधन ॥ ज्ञातिवंशस्य गोप्तारं पितृणां वंशवर्धनम् ११ द्वितीयं कुरुवंशस्य राजानं दातुमर्हसि ॥ स तथेति प्रतिज्ञाय निश्चकाम महायशः १२ साऽपि कालेन कौसल्या सुपुर्वेऽधंतमात्मजम् ॥ पुनरेव तु सा देवी परिभाष्य स्नुषां ततः १३ ऋषिमावाहयत्सत्यायथा पूर्वमर्हि दम ॥ ततस्तेनैव विधिना महर्षिस्तामपद्यत् १४ अंबालिकामथाभ्यागाद्विद्वद्वाचसाऽपितम् ॥ विवर्णा पांडुसंकाशा समपद्यत् भारत १५ तां भीतां पांडुसंकाशां विषण्णां प्रेक्ष्य भारत ॥ व्यासः सत्यवती पुत्रद्वंद्वं वचनमब्रवीत् १६ यस्मात्पांडुत्वमापन्नाविरूपं प्रेक्ष्य मामिह ॥ तस्मादेष सुतस्ते वै पांडुरेव भविष्यति १७

॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठेये भारतभावदीपे पंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ तत इति १ अनुप्रवेक्ष्यति पुत्ररूपेण तवोदरमागमिष्यति २ सा अचिंतयदित्यनेन गर्भधारणकाले यपुरुषं स्त्री चिंतयति तादृगुणः पुत्रो भवतीति सूचितं ३ शरणं गृहं शरणं गृहं रक्षितोऽहं इत्यमरः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ सत्यासत्यवती १४ । १५ । १६ । १७

१८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ अमुजिष्यामदासी २७ आता भुजिष्यापुत्रस्यापिभ्रातृव्यविप्रचयात् २८ । २९ प्रलंभमात्मस्थानेदासीनियोजनं ३० । ३१ एतद्विसे
 नामचास्यैतदेवेहभविष्यतिशुभानने ॥ इत्युक्त्वासनिराक्रामद्गवाष्ट्रपिसत्तमः १८ ततोनिष्क्रान्तमालोक्यसत्यापुत्रमथाब्रवीत् ॥ शशंससपुनर्मात्रेतस्यबालस्य
 पांडुताम् १९ तंमातापुनरेवान्यमेकंपुत्रमयाचत ॥ तथेतिचमहर्षिस्तांमातरंप्रत्यभाषत २० ततःकुमारंसादेवीप्रातकालमजीजनत् ॥ पांडुलक्षणसंपन्नंदीप्य
 मानमिवश्रिया २१ यस्यपुत्रामहेष्वासाजज्ञिरेपंचपांडवाः ॥ ऋतुकालेततो ज्येष्ठां वधूंतस्मैन्ययोजयत् २२ सातुरूपंचगंधंचमहर्षेःप्रविचिंत्यतम् ॥ नाकरोद्वचनं
 देव्याभयात्सुरसुतोपमा २३ ततःस्वैर्भूषणैर्दासींभूषयित्वाऽप्सरोपमाम् ॥ प्रेषयामासकृष्णायततःकाशिपतेःसुता २४ सातमृषिमनुप्राप्तंप्रत्युद्गम्याभिवाद्य
 च ॥ संविवेशभ्यनुज्ञातासत्कृत्योपचचारह २५ कामोपभोगेनरहस्तस्यांतुष्टिमगादधिः ॥ तयासहोषितोराजन्महर्षिःसंशितवतः २६ उतिष्ठन्नब्रवीदेनामभु
 जिष्याभविष्यसि ॥ अयंचतेशुभेर्गर्भःश्रेयानुदरमागतः ॥ धर्मात्माभवितालोकेसर्वशुद्धिमतांवरः २७ सजज्ञेविदुरोनामकृष्णद्वैपायनात्मजः ॥ धृतराष्ट्रस्यवैभ्रा
 तापांडोश्चैवमहात्मनः २८ धर्मोविदुररूपेणशापात्तस्यमहात्मनः ॥ मांडव्यस्यार्थतत्त्वज्ञःकामक्रोधविवर्जितः २९ कृष्णद्वैपायनोऽप्येतत्सत्यवत्यैन्यवेदयत् ॥
 प्रलंभमात्मनश्चैवशूद्रायाःपुत्रजन्मच ३० सधर्मस्यानृणोभूत्वापुनर्मात्रासमेत्यच ॥ तस्यैगर्भसमावेद्यतत्रैवांतरधीयत् ३१ एतेविचित्रवीर्यस्यक्षेत्रेद्वैपायनाद
 पि ॥ जज्ञिरेदेवगर्भाभाःकुरुवंशविवर्धनाः ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि विचित्रवीर्यसुतोत्पत्तौषडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥
 ॥ जनमेजयउवाच ॥ किंकृतं कर्मधर्मेणयेनशापमुपेयिवान् ॥ कस्यशापाच्चब्रह्मर्षेःशूद्रयोनावजायत १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ बभूवब्राह्मणःकश्चिन्मांडव्यइति
 विश्रुतः ॥ धृतिमान्सर्वधर्मज्ञःसत्येतपसिचस्थितः २ सआश्रमपदद्वारिवृक्षमूलेमहातपाः ॥ ऊर्ध्वबाहुर्महायोगीतस्थौमौनव्रतान्वितः ३ तस्यकालेनमहतातस्मि
 स्तपसिर्वर्ततः ॥ तमाश्रममनुप्राप्तादस्यबोलोप्त्रहारिणः ४ अनुसार्यमाणाबहुभीरक्षिभिर्भरतर्षभ ॥ तेतस्यावसथेलोप्त्रंदस्यवःकुरुसतम ५ निधायचमयाल्ली
 नास्तत्रैवानागतेबले ॥ तेषुलीनेष्वथोशीघ्रंततस्तद्रक्षिणांबलम् ६ आजगामततोऽपश्यंस्तमृषितस्करानुगाः ॥ तमपृच्छंस्ततोराजंस्तथावृत्तंतपोधनम् ७
 कतमेनपथायातादस्यबोद्धिजसत्तम ॥ तेनगच्छामहेब्रह्मन्यथाशीघ्रतरंवयम् ८ तथातुरक्षिणांतेषांबुवतांसतपोधनः ॥ नकिंचिद्वचनंराजन्नब्रवीत्साध्वसाधुवा ९
 ततस्तेराजपुरुषाविचिन्वानास्तमाश्रमम् ॥ ददृशुस्तत्रलीनांस्तांश्चौरांस्तद्व्यमेवच १० ततःशंकासमभवद्रक्षिणांतमुनिंप्रति ॥ संयम्यैनंततोराज्ञेदस्यूंश्चै
 वन्यवेदयन् ११ तंराजासहैश्वरैरेन्वशाद्व्यतामिति ॥ सरक्षिभिस्तैरज्ञातःशूलेप्रोतोमहातपाः १२

त्रत्वंदास्याअपीत्यनेनैवगम्यतइतिकेचित् ३२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावरूपे षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ ७ ॥ किंकृतमिति १ । २ । ३ । ४ लोप्त्रंलुप्य
 तइतिव्युत्पत्त्याचोरापहतंथर्न ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० संयम्यचोरवनिगृह्य ११ । १२

१३ । १४ ऋषीन्वेदानसमुपानयत्स्वाधीनानकरोत् चिरंवेदानार्तोऽपिवेदानविस्मृतवानित्यर्थः । यद्वाऋषीन्मुनीन्स्वसमीपेउपानयदित्युक्तंतदेवविष्णोति शूलाग्रइत्यादिना १५ दर्शयंतःस्वानिरू
 पाणिप्रकाशयंतः १६ । १७ ॥ इति आ० नी० भा०सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ततइति दोषतो न कमपिदोषिणंकथयामि स्वकृतमेवमुंजेइत्यर्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ मूलेदेहांतःप्रविष्टशूलभा
 गस्यांतिके । 'मूलंविचिंतिके'इतिमेदिनी ६ व्यचरदाचरत्तपइतिशेषः ७ अणीशूलाग्रंतद्युक्तोमांडव्यः ८ उपालभतगर्हितवान् ९ । १० । ११ । १२ । १३ दिशोदेशनाःधर्मशास्त्राणि यतो न प्रज्ञास्यतिबाल

ततस्तेशूलमारोप्यतमुनिंरक्षिणस्तदा ॥ प्रतिजग्मुर्महीपालंधनान्यादायतान्यथ १३ शूलस्थःसतुधर्मात्माकालेनमहताततः ॥ निराहारोऽपिविप्रर्षिर्मरणंनाभ्य
 पद्यत् १४ धारयामासचप्राणानृषींश्चसमुपानयत् ॥ शूलाग्रेतप्यमानेनतपस्तेनमहात्मना १५ संतापंपरमंजग्मुर्मुनयस्तपसाऽन्विताः ॥ तेरात्रौशकुनाभूत्वास
 त्रिपत्यतुभारत ॥ दर्शयंतोयथाशक्तितमपृच्छन्दिजोत्तमम् १६ श्रोतुमिच्छामहेब्रह्मन्किंपापंकृतवानसि ॥ येनेहसमनुप्राप्तंशूलेदुःखभयंमहत् १७ ॥ इति
 श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभ० अणीमांडव्योपाख्याने सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसमुनिशार्दूलस्तानुवाचतपोध
 नान् ॥ दोषतःकंगमिष्यामिनहिमेऽन्योपराध्यति १ तंद्वारक्षिणस्तत्रतथाबहुतिथेऽहनि ॥ न्यवेदयंस्तथाराज्ञेयथावृत्तंनराधिप २ श्रुत्वाचवचनंतेषांनिश्चित्यस
 हंमंत्रिभिः ॥ प्रसादयामासतदाशूलस्थमृषिसत्तमम् ३ ॥ राजोवाच ॥ यन्मयाऽपकृतंमोहादज्ञानादपिसत्तम ॥ प्रसादयेत्वांतत्राहंनमेत्वंक्रोडुमर्हसि ४ एवमुक्त
 स्ततोराज्ञाप्रसादमकरोन्मुनिः ॥ कृतप्रसादंराजातंततःसमवतारयत् ५ अवतार्यचशूलाग्रात्तच्छूलंनिश्चकर्षह ॥ अशकुवंश्चनिष्कृष्टंशूलंमूलेसचिच्छिदे ६ सतथां
 तर्गतेनैवशूलेनव्यचरन्मुनिः ॥ तेनातितपसालोकानविजिग्येदुर्लभान्परैः ७ अणीमांडव्यइतिचततोलोकेषुगीयते ॥ सगत्वासदनंविप्रोधर्मस्यपरमात्मवित् ८
 आसनस्थंततोधर्मदृष्टोपालभतप्रभुः ॥ किंनुतहुष्कृतं कर्ममयाकृतमजानता ९ यस्येयंफलनिर्वृतिरीदृश्यासादितामया ॥ शीघ्रमाचक्ष्वमेतत्त्वंपश्यमेतपसोबलम्
 १० ॥ धर्मउवाच ॥ पतंगिकानांपुच्छेषुत्वयेपीकाप्रवेशिता ॥ कर्मणस्तस्यतेप्राप्तंफलमेतत्तपोधन ११ स्वल्पमेवयथादत्तंदानंबहुगुणंभवेत् ॥ अधर्मएवंविप्रर्षेबहु
 दुःखफलप्रदः १२ ॥ अणीमांडव्यउवाच ॥ कस्मिन्कालेमयातनुकृतं ब्रह्मिथातथम् ॥ तेनोक्तोधर्मराजेनबालभावेत्वयाकृतम् १३ ॥ अणीमांडव्यउवाच ॥
 बालोहिद्वादशाद्वर्षाजन्मतोयत्कारिष्यति ॥ नभविष्यत्यधर्मोऽत्रनप्रज्ञास्यंतिवैदिशः १४ अल्पेऽपराधेऽपिमहान्ममदंडस्त्वयाघृतः ॥ गरीयान्ब्राह्मणवधः
 सर्वभूतवधादपि १५ शूद्रयोनावतोधर्ममानुषःसंभविष्यसि ॥ मर्यादांस्थापयाम्यद्यलोकेधर्मफलोदयाम् १६ आचतुर्दशकाद्वर्षान्नभविष्यतिपातकम् ॥
 परतःकुर्वतामेवदोषएवभविष्यति १७

त्वात् १४ ब्राह्मणवधोब्राह्मणपीडनं १५ मर्यादामिति बालोहीतिहेतुष्वन्यासपूर्वकंद्वादशवर्षपर्यंतंकृताकृतप्रत्यवायोनास्तीत्युत्सर्गउक्तःस्वर्यंतुवर्षद्वयंतत्राधिकंप्रचिक्षेप १६ चतुर्दशादूर्ध्वपापमस्तीति
 पौराणमतमिदं । वस्तुतस्तूक्तहेतोःपुण्यपापविभागज्ञानपर्यंतमेवपापानुत्पत्तिः । तेनपंचवर्षांतरंएवदोषोनास्तीत्यादिवचनंविद्वदभिप्रायं । अन्यथाकलिषेवेअल्पायुष्टेनपापाभावप्रसंगःस्यात् १७

१८ दीर्घदर्शीसर्वकालपरामर्शी शमपरोनिर्देः १९ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ तेष्विति कुरुजांगलदेशः कुरुवःपुरुषाःकुरुक्षेत्रेतेषांवासस्था न १ देशस्तौति ऊर्ध्वेति ऊर्ध्वसस्याप्रचुरसस्या २ । ३ कुरुस्तौति शूराश्चेति ४ । ५ । ६ । ७ स्थानंस्तौति तन्महेति ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ विमृज्य परराष्ट्राणांअपिसुखाधि

॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतेनत्वपराधेनशापात्तस्यमहात्मनः ॥ धर्मोविदुररूपेणशूद्रयोनावजायत १८ धर्मैचार्थेचकुशलोलोभक्रोधविवर्जितः ॥ दीर्घदर्शीशमप रःकुरुणांचहितेरतः १९ ॥ इतिश्रीम०आ० संभ० अणीमांडव्योपारव्याने अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तेषुत्रिषुकुमारेषुजाते षुकुरुजांगलम् ॥ कुरुवोऽथकुरुक्षेत्रत्रयमेतदवर्धत १ ऊर्ध्वसस्याऽभवहूमिःसस्यानिरसवंतिच ॥ यथर्तुवर्षीपर्जन्योबहुपुष्पफलादुमाः २ वाहनानिप्रहृष्टानिमुदि तामृगपक्षिणः ॥ गंधवंतिचमाल्यानिरसवंतिफलानिच ३ वणिग्भिश्चान्वकीर्यतनगराण्यथशिल्पिभिः ॥ शूराश्चकृतविद्याश्चसंतश्चसुखिनोऽभवन् ४ नाभवन्दस्यवः केचिन्नाधर्मरुचयोजनाः ॥ प्रदेशेष्वपिराष्ट्राणांकृतंयुगमवर्तत ५ धर्मक्रियायज्ञशीलाःसत्यव्रतपरायणाः ॥ अन्योन्यप्रीतिसंयुक्ताव्यवर्धतप्रजास्तदा ६ मानक्रोध विहीनाश्चनरालोभविवर्जिताः ॥ अन्योऽन्यमभ्यनंदंतधर्मोत्तरमवर्तत ७ तन्महोदधिवत्पूर्णनगरं वैव्यरोचत ॥ द्वारतोरणनिर्यूहैर्युक्तमभ्रचयोपमैः ८ प्रासादशतसं बाधमहेन्द्रपुरसन्निभम् ॥ नदीषुवनखंडेषुवापीपल्वलसानुषु ॥ काननेषुचरम्येषुविजह्मुदिताजनाः ९ उत्तरैःकुरुभिःसार्धंक्षिणाःकुरुवस्तथा ॥ विस्पर्धमाना व्यचरंस्तथादेवर्षिचारणैः १० नाभवत्कृपणःकश्चिन्नाभवन्विधवाःस्त्रियः ॥ तस्मिन्नजनपदेरम्येषुकुरुभिर्बहुलीकृते ११ कूपारामसभावाप्योब्राह्मणावसथास्तथा ॥ बभूवुःसर्वर्धियुतास्तस्मिन्नराष्ट्रेसदोत्सवाः १२ भीष्मेणधर्मतोरान्जन्सर्वतःपरिरक्षिते ॥ बभूवरमणीयश्चैत्ययूपशतांकितः १३ सदेशःपरराष्ट्राणिविमृज्याभिप्रव र्धितः ॥ भीष्मेणविहितंराष्ट्रेधर्मचक्रमवर्तत १४ क्रियमाणेषुकृत्येषुकुमाराणामहात्मनाम् ॥ पौरजानपदाःसर्वेबभूवुःपरमोत्सुकाः १५ गृहेषुकुरुमुख्यानांपौराणां चनराधिप ॥ दीयतांभुज्यतांचेतिवाचोऽश्रूयंतसर्वशः १६ धृतराष्ट्रश्चापांडुश्चविदुरश्चमहामतिः ॥ जन्मप्रभृतिभीष्मेणपुत्रवत्परिपालिताः १७ संस्कौरैःसंस्कृता स्तेतुव्रताध्ययनसंयुताः ॥ श्रमव्यायामकुशलाःसमपद्यंतयौवनम् १८ धनुर्वेदेचवेदेचगदायुद्धेऽसिचर्मणि ॥ तथैवगजशिक्षायांनीतिशास्त्रेषुपारगाः १९ इतिहासपु राणेषुनानाशिक्षासुबोधिताः ॥ वेदेवेदांगतत्त्वज्ञाःसर्वत्रकृतनिश्चयाः २० पांडुर्धनुषिविक्रांतोनरेष्वभ्यधिकोऽभवत् ॥ अन्येभ्योबलवानासीद्वृतराष्ट्रोमहीपतिः २१ त्रिषुलोकेषुनत्वासीत्कश्चिद्विदुरसंमितः ॥ धर्मनित्यस्तथाराजन्धर्मैचपरमंगतः २२ प्रनष्टंशांतनोर्विशंसमीक्ष्यपुनरुद्धतम् ॥ ततोनिर्वचनंलोकेसर्वराष्ट्रेष्ववर्तत २३ वीरसूनांकाशिसुतेदेशानांकुरुजांगलम् ॥ सर्वधर्मविदांभीष्मःपुराणांगजसाह्वयम् २४ धृतराष्ट्रस्त्वचक्षुष्वाद्राज्यंनप्रत्यपद्यत ॥ पारसवत्त्वाद्विदुरोराजापांडुर्बभूवह २५ नोऽत्रैवप्रविष्टाहृत्यर्थः १४ । १५ । १६ । १७ श्रमःशास्त्राभ्यासः । व्यायामोबाहुयुद्धाद्यभ्यासः १८ । १९ । २० । २१ धर्मैचपरममात्मदर्शनंगतःप्राप्तः । 'अयंतुपरमोधर्मोयद्योगेनात्मदर्शनं' इतियाज्ञवल्क्योक्तेः २२ निर्वचनंप्रशंसा २३ । २४ पारसवत्त्वाच्छूद्रायांब्राह्मणाज्जातत्वात् । करणत्वाच्चेत्यपपाठः । लक्षणयावातथाव्याख्येयं । शूद्रायांकरणोवैश्यादितितन्निर्वचनात् २५

२६ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे नवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ गुणैरिति १ । २ । ३ । ४ यादवीयादवस्यशूरस्यकुंतिभोजस्यवाजपत्यं ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० कदाचिदथगंगेयःसर्वनीतिमतांवरः ॥ विदुरंधर्मतत्त्वज्ञवाक्यमाहयथोचितम् २६ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि पांडुराज्याभिषेकेनवाधिकशत तमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ भीष्मउवाच ॥ गुणैःसमुदितंसम्यगिदंनःप्रथितंकुलम् ॥ अत्यन्यान्पृथिवीपालान्पृथिव्यामधिराज्यभाक् १ रक्षितंराजभिःपूर्वधर्म विद्धिर्महात्मभिः ॥ नोत्सादमगमच्चेदंकदाचिदिहःकुलम् २ मयाचसत्यवत्याचकृष्णेनचमहात्मना ॥ समवस्थापितंभूयोयुष्मासुकुलतंतुषु ३ तच्चैतद्वर्धतेसूयः कुलंसागरवद्यथा ॥ तथामयाविधातव्यंत्वयाचैवनसंशयः ४ श्रूयतेयादवीकन्यास्वनुरूपकुलस्यनः ॥ सुबलस्यात्मजाचैवतथामद्रेःश्वरस्यच ५ कुलीनारूपव त्यश्चताःकन्याःपुत्रसर्वशः ॥ उचिताश्चैवसंबंधेतेऽस्माकंक्षत्रियर्षभाः ६ मन्येवरयितव्यास्ताइत्यहंधीमतांवर ॥ संतानार्थंकुलस्यास्ययद्वाविदुरमन्यसे ७ ॥ विदुरउवाच ॥ भवान्पिताभवान्माताभवान्नःपरमोगुरुः ॥ तस्मात्स्वयंकुलस्यास्यविचार्यकुरुयद्वितम् ८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथशुश्रावविप्रेभ्योगांधा रींसुबलात्मजाम् ॥ आराध्यवरदंदेवभगनेत्रहरंहरम् ९ गांधारीकिलपुत्राणांशतंलेभेवरंशुभा ॥ इतिशुश्रावतत्त्वेनभीष्मःकुरुपितामहः १० ततोगांधारराजस्य प्रेषयामासभारत ॥ अचक्षुरितितत्रासीत्सुबलस्यविचारणा ११ कुलंख्यातिचवृत्तंचषड्व्यातुप्रसमीक्ष्यसः ॥ ददौतांघृतराष्ट्रायगांधारीधर्मचारिणीम् १२ गांधारीत्वथशुश्रावघृतराष्ट्रमचक्षुषम् ॥ आत्मानंदित्सितंचास्मैपित्रामात्राचभारत १३ ततःसापट्टमादायकृत्वाबहुगुणतदा ॥ बबंधनेत्रेस्वेराजन्पतिव्रतपराय णा १४ नाम्यसूयांपतिमहमित्येवंकृतनिश्चया ॥ ततोगांधारराजस्यपुत्रःशकुनिरभ्ययात् १५ स्वसारंवयसालक्ष्म्यायुक्तामादायकौरवान् ॥ तांतदाघृतराष्ट्राय ददौपरमसत्कृतम् ॥ भीष्मस्यानुमतेचैवविवाहंसमकारयत् १६ दत्त्वासभगिनीवीरोयथाहंचपरिच्छदम् ॥ पुनरायात्स्वनगरंभीष्मेणप्रतिपूजितः १७ गांधा र्यपिवरारोहाशीलाचारविचेष्टितैः ॥ तुष्टिकुरुणांसर्वेषांजनयामासभारत १८ वृत्तेनाराध्यतान्सर्वान्गुरुम्पतिपरायणा ॥ वाचाऽपिपुरुषानन्यान्सुवतानान्वकी र्तयत् १९ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि धृतराष्ट्रविवाहे दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शूरोनामयदुश्रेष्ठोवसुदेवपिताऽभवत् ॥ तस्यकन्यापृथानामरूपेणाप्रतिमाभुवि १ पितृष्वस्त्रीयायसतामनपत्यायभारत ॥ अग्र्यमग्रेप्रतिज्ञायस्वस्यापत्यंसस त्यवाक् ॥ २ ॥ अग्रजामथतांकन्यांशूरोऽनुग्रहकाक्षिणे ॥ प्रददौकुंतिभोजायसखासख्येमहात्मने ३ नियुक्तासापितुर्गेहब्राह्मणातिथिपूजने ॥ उग्रंपर्यचरत्तत्र ब्राह्मणंसंशितव्रतम् ४ निगूढनिश्चयंधर्मयंतंदुर्वाससंविदुः ॥ तमुग्रंसंशितात्मानंसर्वयत्नैरतोषयत् ५

प्रेषयामासदूतमितिशेषः ११ । १२ दित्सितंचातुमिष्टं १३ बहुगुणंबहुधागुणितं १४ नाम्यसूयांपत्युरभिभवंकुर्यां १५ । १६ । १७ । १८ नाम्यकीर्तयतनप्रत्युत्तरंदत्तवती १९ ॥ इतिआदिपर्वणि नी० भा० दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ शूरवति १ आग्र्यमग्रं । अग्रजंभ्रातः । पूर्वमतिज्ञायमयापथममपत्यंतुभ्यंदेयमितिप्रतिश्रुत्य २ । ३ । ४ धर्मैरनुग्रहनिश्चयंधर्मैःकौर्यदर्शनपरत्वात् ५

आपद्धर्मान्वेषयेति भाविसंतानप्रतिबधस्यानागतावेक्षणेन । अभिचारादीवश्याकर्मणादिदृष्टफलतयुक्तं ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ स्वापराद्धाऽपि संघिरावः १२ । १३ अत्यमम १४ । १५ । १६

तस्यैसप्रदौमंत्रमापद्धर्मान्वेषया ॥ अभिचाराभिसंयुक्तमब्रवीच्चैवतामुनिः ६ ययंदेवंत्वमेतेनमंत्रेणावाहयिष्यसि ॥ तस्यतस्यप्रभावेणतवपुत्रोभविष्यति ७ तथोक्तासातुविप्रेणकुंतीकौतूहलान्विता ॥ कन्यासतीदेवमर्कमाजुहावयशस्विनी ८ साददर्शतमायांतंभास्वरंलेकभावनम् ॥ विस्मिताचानवद्यांगीदृष्टातन्म हृदुतम् ९ तांसमासाद्यदेवस्तुविवस्वानिदमब्रवीत् ॥ अयमस्म्यसितापांगिब्रूहिकिकरवाणिते १० ॥ कुंत्युवाच ॥ कश्चिन्मेब्राह्मणःप्रादाद्रंविद्यांचश रुहन् ॥ तद्विजिज्ञासयाऽऽह्वानंकृतवत्यस्मितेविभो ११ एतास्मिन्नपराधेत्वांशिरसाऽहंप्रसादये ॥ योषितोहिसिदारक्ष्याःस्वापराद्धाऽपिनित्यशः १२ ॥ सूर्यउवाच ॥ वेदाहंसर्वमेवैतद्यदुर्वासावरंददौ ॥ संत्यज्यभयमेवेहक्रियतांसंगमोमम १३ अमोघंदर्शनंमह्यमाहृतश्चास्मितेशुभे ॥ वृथाह्वानेऽपितेभीरुदोषःस्यान्नात्रसंशयः १४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्ताबहुविधंसांत्वपूर्वविवस्वता ॥ सातुनैच्छद्रारोहाकन्याऽहमितिभारत १५ बंधुपक्षभयाद्रीतालज्जयाचयशस्विनी ॥ तामर्कः पुनरेवेदमब्रवीद्भरतर्षभ १६ मत्प्रसादान्नतेराज्ञिभवितादोषइत्युत ॥ एवमुक्तासभगवान्कुंतिराजसुतांतदा १७ प्रकाशकर्तातपनःसंबभूवतयासह ॥ तत्रवीरः समभवत्सर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ आमुक्तकवचःश्रीमान्देवगर्भःश्रियाऽन्वितः १८ सहजंकवचंबिभ्रत्कुंडलोदयोतिताननः ॥ अजायतसुतःकर्णःसर्वलोकेषुविश्रुतः १९ प्रादाच्चतस्यैकन्यात्वंपुनःसपरमद्युतिः ॥ दत्वाचतपतांश्रेष्ठोदिवमाचक्रमेततः २० दृष्ट्वाकुमारंजातंसावार्ण्येदीनमानसा ॥ एकाग्रंचितयामासकिंकृत्वा सुकृतंभवेत् २१ गूहमानाऽपचारंसाबंधुपक्षभयात्तदा ॥ उत्ससर्जकुमारंतंजलेकुंतीमहाबलम् २२ तमुत्सृष्टंजलेगर्भराधाभर्तामहायशः ॥ पुत्रत्वेकल्पयामास सभार्यःसूतनंदनः २३ नामधेयंचक्रातेतस्यबालस्यताबुभौ ॥ वसुनासहजातोऽयंबसुषेणोभवत्विति २४ सवर्धमानोबलवान्सर्वास्त्रेषूद्यतोऽभवत् ॥ आपृष्ठता पादादित्यमुपातिष्ठतवीर्यवान् २५ तस्मिन्कालेतुजपतस्तस्यवीरस्यधीमतः ॥ नादेयंब्राह्मणेष्वासीत्किंचिदसुमहीतले २६ तमिंद्रोब्राह्मणोभूत्वाभिक्षार्थीसमु पागमत् ॥ कवचंप्रार्थयामासफाल्गुनस्यहितेरतः २७ स्वशरीरात्समुत्कृत्यकवचंस्वनिर्गजम् ॥ विप्ररूपायशक्रायददौकर्णःकृतांजलिः २८ प्रतिगृह्यतुदेवेश स्तुष्टस्तेनास्यकर्मणा ॥ ददौशक्तिंसुरपतिर्वाक्यंचेदमुवाचह २९ देवासुरमनुष्याणांगंधर्वोरगरक्षसाम् ॥ यमेकंजेतुमिच्छेथाःसोऽनयानभविष्यति ३० प्राङ्नाम तस्यकथितंवसुषेणइतिक्षितौ ॥ कर्णोवैकर्तनश्चैवकर्मणातेनसोऽभवत् ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदि०संभवपर्वणिकर्णसंभवेएकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥१११॥

१७ । १८ । १९ । २० । २१ गूहमानाछादयती अपचारमनाचारं २२ । २३ वसुनाकुंडलकवचादिद्रव्येणबद्धइतिवसुषेणः २४ आपृष्ठतापान्मध्याह्नात्परतइत्यर्थः २५ । २६ । २७ । २८ । २९ ३० कर्णइति सहजकवचकर्तनात्कर्णः । विशेषतःकर्तनेनवैकर्तनः स्वार्थेतद्वितः । वस्तुतस्तुविकर्तनस्यसूर्यस्यापत्यत्वाद्वैकर्तनः ३१ ॥ इतिआदि०जी०भा०एकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥१११॥

सत्वेति धर्मारामाधर्मैकनिष्ठा १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपेद्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ ७ ॥

॥ वैशंपायनउवाच ॥ सत्वरूपगुणोपेताधर्मारामामहावता ॥ दुहिताकुंतिभोजस्यपृथापृथुललोचना १ तांतुतेजस्विनीकन्यांरूपयौवनशालिनीम् ॥ व्यावृ ष्वन्पार्थिवाःकेचिदतीवस्त्रीगुणैर्युताम् २ ततःसाकुंतिभोजेनराज्ञाऽऽहूयनराधिपान् ॥ पित्रास्वयंवरेदत्तादुहिताराजसत्तम ३ ततःसारंगमध्यस्थंतेषारंज्ञांमम स्विनी ॥ ददर्शराजशार्दूलपांडुंभरतसत्तमम् ४ सिंहदर्पमहोरस्कंवृषभाक्षंमहाबलम् ॥ आदित्यमिवसर्वेषारंज्ञांप्रच्छाद्यवैप्रभाः ५ तिष्ठंतंराजसमितौपुरंदरमि वापरम् ॥ तंदृष्ट्वासाऽनवद्यांगीकुंतिभोजसुताशुभा ६ पांडुनखरंरंगेहृदयेनाकुलाऽभवत् ॥ ततःकामपरीतांगीसकृत्प्रचलमानसा ७ व्रीडमानास्त्रजंकुंतीराज्ञः स्कंदेसमासजत् ॥ तंनिशम्यवृत्तंपांडुंकृत्यासर्वेनराधिपाः ८ यथागतंसमाजग्मुर्गजैरश्वैरथैस्तथा ॥ ततस्तस्याःपिताराजन्विवाहमकरोत्प्रभुः ९ सतयाकुंतिभो जस्यदुहित्राकुरुनंदनः ॥ युयुजेऽमितसौभाग्यःपौलोम्यामघवामिव १० कुंत्याःपांडोश्चराजेन्द्रकुंतिभोजोमहीपतिः ॥ कृत्वोद्वाहंतदातंतुनानावसुभिरर्चितम् ॥ स्वपुरंप्रेषयामाससराजाकुरुसत्तम ११ ततोबलेनमहतानानाध्वजपताकिना ॥ स्तूयमानःसचाशीर्भिर्ब्राह्मणैश्चमहर्षिभिः १२ संप्राप्यनगरंराजापांडुःकौरवनं दनः ॥ न्यवेशयततांभार्यांकुंतीस्वभवनेप्रभुः १३ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि कुंतीविवाहेद्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःशांतनवोभीष्मोराज्ञःपांडोर्यशस्विनः ॥ विवाहस्यापरस्यार्थेचकारमतिमान्मतिम् १ सोऽमात्यैःस्थविरैःसार्धंब्राह्मणैश्चमहर्षिभिः ॥ बलेनचतुरंगेणययौमद्रपतेःपुरम् २ तमागतमभिभुत्यभीष्मंवाहीकपुंगवः ॥ प्रत्युद्गम्यार्चयित्वाचपुरंप्रावेशयन्पुनः ३ दत्वातस्यासनंशुभ्रंपाद्यमर्घ्यतथैवच ॥ म धुपकंचमद्रेशःपप्रच्छागमनेऽर्थिताम् ४ तंभीष्मःप्रत्युवाचेदंमद्राजंकुरुद्रहः ॥ आगतंमांविजानीहिकन्यार्थिनमर्दिम ५ श्रूयतेभवतःसार्धैस्वसामाद्रीयश स्विनी ॥ तामहंवरयिष्यामिपांडोरर्थेयशस्विनी ६ युक्तरूपोहिसंबंधेत्वंनोराजन्यंतव ॥ एतत्संचित्यमद्रेशगृहाणास्मान्यथाविधि ७ तमेवंवादिनंभीष्मंप्रत्य भाषतमद्रपः ॥ नहिमेऽन्योवरस्त्वतःश्रेयानितिमतिर्मम ८ पूर्वैःप्रवर्तितंकिंचित्कुलेऽस्मिन्नपसत्तमैः ॥ साधुवायदिवाऽसाधुतन्नातिक्रांतुमुत्सहे ९ व्यक्तंतद्भवत श्वापिविदितंनात्रसंशयः ॥ नचयुक्तंतथावक्तुंभवान्देहीतिसत्तम १० कुलधर्मःसनीवीरप्रमाणंपरमंचतत् ॥ तेनत्वांनब्रवीम्येतदसंदिग्धंवचोऽरिहन् ११ तंभीष्मः प्रत्युवाचेदंमद्राजंजनाधिपः ॥ धर्मेषुपरोराजनस्वयमुक्तःस्वयंभुवा १२ नात्रकश्चनदोषोऽस्तिपूर्वैर्विधिरयंकृतः ॥ विदितेयंचतेशल्यमर्यादासाधुसंमता १३ इत्युक्तासमहातेजाःशातकुंभंकृताकृतम् ॥ रत्नानिचविचित्राणिशल्यायादात्सहस्रशः १४

ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ यद्यपिकन्याशुलकग्रहणमासुरेविवाहेदृष्टंथाऽपिकुलधर्मत्वादपरिहार्यमित्याह पूर्वैरिति ९ । १० । ११ धर्मेषुःआर्षेऽपिविवाहेकन्याशुलकत्वे नगोमिथुनग्रहणस्यविधानात्तथाचक्षिष्वाहत्त्वादयमपिधर्मःस्वयंभुवावेदेनैवोक्तइत्यवसेयं । एतेनविगीतोऽपिकुलाचारोन्त्याज्यइत्युक्तं १२ । १३ शातकुंभंकांचनं कृताकृतंघटितमघटितं १४

व्यसजत्प्रादात् १५। १६। १७। १८। १९। २० त्रिवशाः त्रिंशत् २१। २२। २३। २४ आगस्कृतश्चोत्प्रायाः पर्वताद्याश्रयित्वात् २५। २६। २७। २८। २९। ३० कुरुकर्मसुयोजिताः करुणादासभृताः
 गजानश्वानरथाश्चैव वासांस्याभरणानि च ॥ मणिमुक्ताप्रवालंचगंगेयोव्यसृजच्छुभम् १५ तत्प्रगृह्य धनं सर्वशल्यः संप्रीतमानसः ॥ ददौ तां स मलंकृत्य स्वसारं कौरवर्ष
 मे १६ सतां माद्रीमुपादाय भीष्मः सागरगासुतः ॥ आजगाम पुरीं धीमान्प्रविष्टो गजसाह्वयम् १७ तत इष्टेऽहनि प्राप्ते मुहूर्ते साधुसंमते ॥ जग्राह विधिवत्पाणिमाद्याः
 पांडुर्नराधिपः १८ ततो विवाहे निर्वृत्ते सराजा कुरुनंदनः ॥ स्थापयामास तां भार्यां शुभे वेश्मनि भाविनीम् १९ सताम्यां व्यचरत् सार्धं भार्याभ्यां राजसत्तमः ॥ कुंत्या
 माद्याचराजेंद्रो यथाकामं यथासुखम् २० ततः स कौरवो राजा विहृत्य त्रिदशानि शाः ॥ जिगीषयामर्हो पांडुर्निरक्राम तपुरात्प्रभो २१ स भीष्मप्रमुखान्ष्टुद्वान्
 भिवाद्यप्रणम्य च ॥ धृतराष्ट्रं च कौरव्यं तथाऽन्यान् कुरुसत्तमान् ॥ आमंत्र्य प्रययौ राजा तैश्चैवाप्यनुमोदितः २२ मंगलाचारयुक्ताभिराशीर्भिरभिनंदितः ॥
 गजवाजिरथौघेन बलेन महताऽगमत् २३ सराजा देवगर्भाभो विजिगीषुर्वसुंधराम् ॥ हृष्टपुष्टबलैः प्रायात्पांडुः शत्रून्नेकशः २४ पूर्वमागस्कृतो गत्वा दशार्णाः समरे जि
 ताः ॥ पांडुना नरसिंहेन कौरवाणां यशोभृता २५ ततः सेनामुपादाय पांडुर्नानाविधध्वजाम् ॥ प्रभूतहस्त्यश्वयुतां पदातिरथसंकुलाम् २६ आगस्कारी महीपानां
 बहूनां बलदर्पितः ॥ गोप्तामगधराष्टस्य दीर्घो राजगृहे हतः २७ ततः कोशं समादाय वाहनानि च भूरिशः ॥ पांडुना मिथिलांगत्वा विदेहाः समरे जिताः २८ तथा का
 शिषुसुहृषुपुं द्रेषु च नरर्षभ ॥ स्वबाहुबलवीर्येण कुरूणामकरोद्यशः २९ तं शरौघमहाज्वालं शस्त्रार्चिषमरिंदमम् ॥ पांडुपावकमासाद्य दह्यंत नराधिपाः ३० ते
 ससेनाः ससेनेन विध्वंसित बलानृपाः ॥ पांडुनावशगाः कृत्वा कुरुकर्मसुयोजिताः ३१ तेन ते निर्जिताः सर्वे पृथिव्यां सर्वपाथिवाः ॥ तमेकं मे निरेश्वरं देवेष्विव पुरंद
 रम् ३२ तं कृतांजलयः सर्वे प्रणता वसुधाऽधिपाः ॥ उपाजग्मुर्धनं गृह्य रत्नानि विविधानि च ३३ मणिमुक्ताप्रवालंच सुवर्णं रजतं बहु ॥ गोरत्नान्यश्वरत्नानि रथर
 त्नानि कुंजरान् ३४ खरोष्ट्रमहिषीश्चैव यच्च किंचिदजा विकम् ॥ कंबलाजिनरत्नानि राक्वास्तरणानि च ॥ तत्सर्वं प्रतिजग्राह राजानागपुराधिपः ३५ तदा दाय
 ययौ पांडुः पुनर्मुदितवाहनः ॥ हर्षयिष्यन्स्वराष्ट्राणि पुरंच गजसाह्वयम् ३६ शांतनो राजसिंहस्य भरतस्य च धीमतः ॥ प्रनष्टः कीर्तिजः शब्दः पांडुना पुनराहृतः ३७
 ये पुरा कुरुराष्ट्राणि जन्तुः कुरुधनानि च ॥ तेनागपुरसिंहेन पांडुना करदीकृताः ३८ इत्यभाषंत राजानो राजामात्याश्च संगताः ॥ प्रतीतमनसो हृष्टाः पौरजानपदैः
 सह ३९ प्रत्युद्युयुश्च तं प्रातंसर्वे भीष्मपुरोगमाः ॥ तेन दूरमिवाध्वानं गत्वानागपुरालयात् ४० आहृतं ददृशुर्हृष्टालोकं बहुविधैर्धनैः ॥ नानायानसमानीतैरत्नै
 रुच्चावचैस्तदा ४१ हस्त्यश्वरथरत्नैश्च गोभिरुष्टैस्तथाऽविभिः ॥ नातं ददृशुरासाद्य भीष्मेण सह कौरवाः ४२ सोऽभिवाद्य पितुः पादौ कौसल्यानंदवर्धनः ॥
 यथाऽर्हमानयामास पौरजानपदानपि ४३

कृताः ३१। ३२। ३३। ३४ नागपुराधिपोहस्तिनापुरेशः ३५। ३६। ३७। ३८ प्रतीतमनसो निष्कलुषचित्ताः अतएव हृष्टाः ३९ न दूरमिव न दूरमिव जयोत्साहेन मार्गश्रमाभावात् ४०। ४१। ४२। ४३

४४। ४५ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ ॥ ॥ धृतराष्ट्रम्यनुज्ञात इति १। २। ३। ४ अश्वमेधशतैस्तुल्यैर्महाम
 प्रमृद्य पुरराष्ट्राणि कृतार्थं पुनरागतम् ॥ पुत्रमाश्लिष्य भीष्मस्तु हर्षादश्रूण्यवर्तयत् ४४ स तूर्यशतशं खानां भेरीणां च महास्वनैः ॥ हर्षयन् सर्वशः पौरान्विवेश गजसा
 ह्वयम् ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि पांडुदिग्विजये त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ धृतराष्ट्रम्यनुज्ञातः
 स्वबाहुविजितं धनम् ॥ भीष्माय सत्यवत्यै च मात्रे चोपजहार सः १ विदुराय च वै पांडुः प्रेषयामास तद्धनम् ॥ सुहृदश्चापि धर्मात्मा धनेन समतर्पयत् २ ततः सत्यवती
 भीष्मं कौसल्यां च यशस्विनीम् ॥ शुभैः पांडुजितैरर्थैस्तोषयामास भारत ३ ननंदमाता कौसल्या तमप्रतिमतेजसम् ॥ जयंतमिव पौलोमी परिष्वज्य नरर्षभम् ४
 तस्य वीरस्य विक्रान्तैः सहस्रशतदक्षिणैः अश्वमेधशतैरीजे धृतराष्ट्रो महामखैः ५ संप्रयुक्तस्तु कुंत्या च माद्या च भरतर्षभ ॥ जिततं द्रीं स्तिदा पांडुर्बभूव न गोचरः ६
 हित्वा प्रासादनिलयं शुभानि शयनानि च ॥ अरण्यनित्यः सततं बभूव मृगया परः ७ स चरन् दक्षिणं पार्श्वं रम्यं हिमवतोगिरेः ॥ उवासगिरिपृष्ठेषु महाशालवनेषु च ८ रराज
 कुंत्यामाद्या च पांडुः सहवने चरन् ॥ करेण्वोरिव मध्यस्थः श्रीमान् पौरंदरोगजः ९ भारतं सह भार्याभ्यां खड्गबाणधनुर्धरम् ॥ विचित्रकवचं वीरं परमास्त्रविदं नृपम् ॥
 देवोऽयमित्यमन्यंत चरंत वनवासिनः १० तस्य कामाश्च भोगाश्च नरानित्यमंतं द्रिताः ॥ उपजन्तुर्वनातेषु धृतराष्ट्रेण चोदिताः ११ अथ पारसवीं कन्यां देवकस्य म
 हीपतेः ॥ रूपयौवनसंपन्नां स शुश्रावा पगासुतः १२ ततस्तु वरयित्वा तामानीय भरतर्षभः ॥ विवाहं कारयामास विदुरस्य महामतेः १३ तस्यां चोत्पादयामास वि
 दुरः कुरुनंदनः ॥ पुत्रान्विनयसंपन्नानात्मनः सदृशान् गुणैः १४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि विदुरपरिणये चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः पुत्रशतं जज्ञे गांधार्या जनमेजय ॥ धृतराष्ट्रस्य वैश्यायामेकश्चापि शतात्परः १ पांडोः कुंत्यां च माद्यां च पुत्राः पंचमहारथाः ॥ देवे
 भ्यः समपद्यंत संतानाय कुलस्य वै २ ॥ जनमेजय उवाच ॥ कथं पुत्रशतं जज्ञे गांधार्या द्विजसत्तम ॥ कियता चैव कालेन तेषामायुश्च किं परम् ३ कथंचैकः स वैश्यायां
 धृतराष्ट्रसुतोऽभवत् ॥ कथंच स दृशी भार्या गांधारी धर्मचारिणीम् ४ आनुकूल्ये वर्तमानां धृतराष्ट्रोऽभ्यवर्तत ॥ कथंच शप्तस्य सतः पांडोस्तेन महात्मना ५ समुत्प
 न्ना दैवतेभ्यः पुत्राः पंचमहारथाः ॥ एतद्विद्वन् यथान्यायं विस्तरेण तपोधन ६ कथयस्वन मे हृत्तिः कथ्यमानेषु बंधुषु ॥ वैशंपायन उवाच ॥ क्षुच्छमाभिपरिग्लानं
 द्वैपायनमुपस्थितम् ७ तोषयामास गांधारी व्यासस्तस्यैव रंददौ ॥ साववे सदृशं भर्तुः पुत्राणां शतमात्मनः ८ ततः कालेन सा गर्भं धृतराष्ट्रादथाग्रहीत् ॥ संवत्सरद्वयं
 तंतु गांधारी गर्भमाहितम् ९ अप्रजाधारयामास ततस्तां दुःखमाविशत् ॥ श्रुत्वा कुंती सुतं जातं बालार्कं समतेजसम् १०

तैः पंचमहायज्ञैः गर्भाधस्य श्रोतयज्ञेष्वनधिकारात् ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११ पारसवीं व्याख्यात रूपां ब्राह्मणेन शूद्रायां जातां १२। १३। १४ ॥ इति आदिपर्व
 णि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ ॥ ॥ तत इति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०

अव्यक्तमव्यक्तं च सादृशं सद्गुरुमेवाकरोत् २८ । ३९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१

४२ करणइवकरणःक्षत्रियादृश्यामांजातत्वात्तुवैश्याच्छात्राणां ४३ ॥ ४४ ॥ इतिआदिपर्वणि श्रीलक्ष्मीये भारतभाषदीये पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ ॥ घृतराष्ट्रस्येति १
घृतराष्ट्रमहाराजवैश्यापर्यचरत्किल ॥ तस्मिन्संवत्सरेराजन्घृतराष्ट्रान्महायशाः ४२ जज्ञेधीमांस्ततस्तस्यांयुयुत्सुःकरणोऽनृप ॥ एवंपुत्रशतंजज्ञेघृतराष्ट्रस्यधीम
तः ४३ महारथानांवीराणांकन्याचैकाशताधिका ॥ युयुत्सुश्चमहातेजवैश्यापुत्रःप्रतापवान् ४४ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि गांधारीपु
त्रोत्पत्तौपंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ घृतराष्ट्रस्यपुत्राणामादितःकथितंत्वया ॥ ऋषेःप्रसादानुशतंनचक
न्याप्रकीर्तिता १ वैश्यापुत्रोयुयुत्सुश्चकन्याचैकाशताधिका ॥ गांधारराजदुहिताशतपुत्रेतिचानघ २ उक्तामहर्षिणातेनव्यासेनामिततेजसा ॥ कथंत्विदानीं
भगवन्कन्यांत्वंतुब्रवीषिमे ३ यदिभागशतंपेश्लितातेनमहर्षिणा ॥ नम्रजास्यतिचेहूयःसौबलेयीकथंचन ४ कथंतुसंभवस्तस्यादुःशलायावदस्वमे ॥ यथावदि
हविप्रर्षेपरंमेऽन्नकुतूहलम् ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ साध्वयंप्रश्नउद्दिष्टःपांडवेयब्रवीमिते ॥ तांमांसपेशींभगवान्स्वयमेवमहातपाः ६ शीताभिराद्विरासिच्यभागंभा
गमकल्पयत् ॥ योयथाकल्पितोभागस्तंतंधात्र्यातथानृप ७ घृतपूर्णेपुंड्रुडेपुएकैकंप्राक्षिपत्तदा ॥ एतस्मिन्नंतरेसाध्वीगांधारीसुदृढव्रता ८ दुहितुःस्नेहसंयोगमनु
ध्यायवरांगना ॥ मनसाऽर्चितयद्देवीएतत्पुत्रशतंमम ९ भविष्यतिनसंदेहोऽनब्रवीत्यन्यथासुनिः ॥ ममेयंपरमातुष्टिर्दुहितामेभवेद्यदि १० एकाशताधिकाबाला
भविष्यतिकनीयसी ॥ ततोदौहित्रजाल्लोकादबाह्योऽसौपतिर्मम ११ अधिकाकिलनारीणांप्रीतिर्जामातृजाभवेत् ॥ यदिनामममापिस्यादुहितैकाशताधिका
१२ कृतकृत्याभवेयंवैपुत्रदौहित्रसंवृता ॥ यदिस्त्यंतपस्ततंदत्तंवाऽप्यथवाहुतम् १३ गुरवस्तोषितावाऽपितथाऽस्तुदुहितामम ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुकृष्ण
द्वैपायनःस्वयम् १४ व्यभजत्सतदापेशींभगवानृषिसतमः ॥ गणयित्वाशतंपूर्णमंशानामाहसौबलीम् १५ ॥ व्यासउवाच ॥ पूर्णपुत्रशतंत्वेतन्नमिथ्यावागु
दाहता ॥ दौहित्रयोगायभागएकःशिष्टःशतात्परः १६ एषातेसुभगाकन्याभविष्यतियथेप्सिता ॥ ततोऽन्यंघृतकुंभंचसमानाय्यमहातपाः ॥ तंचापिप्राक्षिप
त्तन्नकन्याभागंतपोधनः १७ एतत्तेकथितंराजन्दुःशलाजन्मभारत ॥ ब्रूहिराजेंद्रकिंभूयोवर्तयिष्यामितेऽनघ १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवप
र्वणि दुःशलोत्पत्तौषोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ ज्येष्ठाऽनुज्येष्ठतांतेषांनानामानिचपृथक्पृथक् ॥ घृतराष्ट्रस्यपुत्राणा
मानुषूर्व्यात्प्रकीर्तय १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ दुर्योधनोयुयुत्सुश्चराजन्दुःशासनस्तथा ॥ दुःसहोदुःशलश्चैवजलसंधःसमःसहः २ विंदानुविंदौदुर्धषःसुबाहुर्दु
ष्प्रधर्षणः ॥ दुर्मर्षणोदुर्मुखश्चदुष्कर्णःकर्णएवच ३ विविंशतिर्विकर्णश्चशलःसत्वःसुलोचनः ॥ चित्रोपचित्रौचित्राक्षश्चारुचित्रःशरासनः ४

५ । ३ । नप्रजास्यति प्रजामात्मनो नेच्छति क्यजंतोयंशद्रः । सर्वप्रतिपादिकेभ्यः क्यचिलालसायांसुगसुमाविति वार्तिकात्सुगानमः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० अवात्यः दौहिप्रजानपि
लोकान्प्राप्स्यतीत्यर्थः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ ज्येष्ठेति १ । २ । ३ । ४

५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्येऽध्यायः ॥ ११७ ॥ । कथितइति आर्षः
ऋषिप्रसादहेतुकः । अमनुष्योमनुष्येष्वहृष्टः । युगपद्ब्रह्मनांजननात् १।२।३।४।५।६।७।८ कामेतिकामक्रोधभृता अपिमृढाः पापाचारस्वभावा ईदृशानि नृशंसानि बीभत्सानि वर्जयंत्यत
दुर्मदोदुर्विगाहश्चविविस्सुर्विकटाननः ॥ ऊर्णनाभः सुनाभश्चतथानंदोपनंदकौ ५ चित्रबाणश्चित्रवर्मा सुवर्मा दुर्विमोचनः ॥ अयोबाहुर्महाबाहुश्चित्रांगश्चित्रकुं
डलः ६ भीमवेगो भीमबलो बलाकी बलवर्धनः ॥ उग्रायुधः सुषेणश्च कुंडधारो महोदरः ७ चित्रायुधो निषंगी च पाशी वृंदारकस्तथा ॥ दृढवर्मा दृढक्षत्रः सोमकीर्तिर
नूदरः ८ दृढसंधोजरासंधः सत्यसंधः सदः सुवारू ॥ उग्रश्रवा उग्रसेनः सेनानी दुष्पराजयः ९ अपराजितः कुंडशायी विशालाक्षो दुराधरः ॥ दृढहस्तः सुहस्तश्च
वातवेगसुवर्चसौ १० आदित्यकेतुर्ब्रह्माशीना गदतोऽग्रयाय्यपि ॥ कवचीकथनः कुंडी कुंडधारो धनुर्धरः ११ उग्रभीमरथौ वीरौ वीरबाहुरलोलुपः ॥ अभयोरौ द्रव
र्मा च तथा दृढरथाश्रयः १२ अनाघृष्यः कुंडभेदी विरावी चित्रकुंडलः ॥ प्रमथश्च प्रमाथी च दीर्घरोमश्च वीर्यवान् १३ दीर्घबाहुर्महाबाहुर्व्यूढोरः कनकध्वजः ॥ कुंडाशीवि
रजाश्चैव दुःशलाचशताधिका १४ इति पुनरादिपर्वण्यन्तदशताधिका ॥ नामधेयानुपूर्व्येण विद्विजन्मक्रमं नृप १५ सर्वे त्वतिरथाः शूराः सर्वे युद्धविशारदाः ॥
सर्वे वेदविदश्चैव सर्वे सर्वास्त्रकोविदाः १६ सर्वेषामनुरूपाश्च कृतादारा महीपते ॥ घृतराष्ट्रेण समये परीक्ष्य विविधवृत्त १७ दुःशलांचापि समये घृतराष्ट्रेण राधिपः ॥
जयद्रथाय प्रददौ विधिना भरतर्षभ १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि घृतराष्ट्रपुत्रनामकथने सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥
जनमेजय उवाच ॥ कथितो धार्तराष्ट्राणामार्षः संभव उत्तमः ॥ अमनुष्यो मनुष्याणां भवता ब्रह्मवादिना १ नामधेयानि चाप्येषां कथ्यमानानि भागशः ॥ त्वत्तः
श्रुतानि मे ब्रह्मन्पांडवानां च कीर्तय २ ते हि सर्वे महात्मानो देवराज पराक्रमाः ॥ त्वयैवांशावतरणे देवमागाः प्रकीर्तिताः ३ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुमतिमानुषकर्मणाम् ॥
तेषामाजननं सर्वं वैशंपायन कीर्तय ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ राजा पांडुर्महारण्ये मृगव्यालनिषेविते ॥ चरन्मैथुनधर्मस्थं ददर्श मृगयूथपम् ५ ततस्तांचमृगां
तंचरु कमपुंखैः सुपत्रिभिः ॥ निर्विभेदशरैस्तीक्ष्णैः पांडुः पंचभिराशुगैः ६ सच राजन्महातेजा ऋषिपुत्रस्तपोधनः ॥ भार्यया सह तेजस्वी मृगरूपेण संगतः ७ संसक्त
श्चतया मृग्यामानुषीमीरयन्गिरम् ॥ क्षणेन पतितो भूमौ विललापाकुलेंद्रियः ८ ॥ मृग उवाच ॥ काममन्युपरीता हि बुद्ध्या विरहिता अपि ॥ वर्जयंति नृशंसानि
पापेष्वपिरतानराः ९ न विधिं ग्रसते प्रज्ञा प्रज्ञांतु ग्रसते विधिः ॥ विधिपर्यागतानर्थान्प्राज्ञो न प्रतिपद्यते १० शश्वद्धर्मात्मनां मुख्ये कुले जातस्य भारत ॥ कामलो
भाभिभूतस्य कथं ते चलितामतिः ११ ॥ पांडुरुवाच ॥ शृणां यावधेवृत्तिः सामृगाणां वधे स्मृता ॥ राज्ञां मृगनमां मोहात्त्वं गर्हयितुमर्हसि १२

स्त्वं नृशंसकर्ता सर्वेभ्योऽप्यधम इत्यर्थः ९ विधिदैवं न प्रसतेनातिक्रामति । प्रज्ञाशस्त्रीयाबुद्धिः । प्राज्ञः प्रज्ञावानर्थोन्विषिष्यामतान्देवोपगताअप्रतिपथतेनवेत्ति किंतु प्रज्ञावानेनैवैतन्मयाकृतमिति
मज्यतेऽतो नायंतवापराध इति भावः प्रज्ञावानिति पाठे तु प्रज्ञावानेवैतज्जानातिनमूढ इत्यर्थः १० तवापिमोह इत्याश्चर्यमित्याह शब्दविति ११ आकांक्षे मृगयुतां मृगहृत्त्वं १२

अच्छन्नाप्राकट्येन । माययाप्रच्छन्नरूपेण । चोवार्थे १३ सत्रमासीनोऽनुतिष्ठन् । प्रतस्थान्नांतत्रापि ब्राह्मणानामपिमृगयादृष्टेर्विकिंपुनर्मेशराजः । प्रोक्ष्येत्यनेनोपाकरणसंज्ञपनादिकंलक्ष्यते । मुखं
व्यादायस्वपितितिवन्मृगयांकृत्वाप्रोक्षयामासेतिन्यायल्येयं १४ प्रमाणवेदः । अस्मान्धर्तमानान् । अनुपर्यभिक्कुतामारण्यानुत्सृजतीत्यारण्यानामुत्सर्गएवविहितोवधइत्याशंक्याह अगस्त्यस्येति
अभिचारेणशत्रुमारणेन । अतिचारेणेतिपाठेज्ञास्त्रातिक्रमेण । वपाकदलीगर्भपत्रसदृशोमांसापूपः । तस्मादगस्त्यप्रदर्शितेनमार्गेणशत्रुवधकामानृपाशत्रुवन्मृगान्घ्नन्ति १५ नरिपूनिनिति रंध्रेविशस्व
अच्छद्मनामाययाचमृगाणांवधइष्यते ॥ सएवधर्मोराज्ञांतुतद्वित्वंकिंनुगर्हसे १३ अगस्त्यःसत्रमासीनश्चकारमृगयामृषिः ॥ आरण्यान्सर्वदैवत्यान्मृगा-
न्प्रोक्ष्यमहावने १४ प्रमाणदृष्टधर्मेणकथमस्मान्विगर्हसे ॥ अगस्त्यस्याभिचारेणयुष्माकंचवपाहुता १५ ॥ मृगउवाच ॥ नरिपून्चैसमुद्दिश्यविमुंचंतिनराः
शरान् ॥ रंध्रएषांविशेषेणवधकालःप्रशस्यते १६ ॥ पांडुरुवाच ॥ प्रमत्तमप्रमत्तंवाविवृतंघ्नन्तिचौजसा ॥ उपायैर्विविधैस्तीक्ष्णैःकस्मान्मृगविगर्हसे
१७ ॥ मृगउवाच ॥ नाहंघ्नंतंमृगानराजन्विगर्हेचात्मकारणात् ॥ मैथुनंतुप्रतीक्ष्यमेत्वयेहाद्यानृशंस्यतः १८ सर्वभूतहितेकालेसर्वभूतेप्सितेतथा ॥
कोहिविद्वान्मृगंहन्याच्चरंतंमैथुनंवने १९ अस्यांमृग्यांचराजेंद्रहर्षान्मैथुनमाचरम् ॥ पुरुषार्थफलंकर्तुंतत्त्वयाविफलीकृतम् २० पौरवाणांमहाराजतेषा-
मक्लिष्टकर्मणाम् ॥ वंशेजातस्यकौरव्यनानुरूपमिदंतव २१ नृशंसंकर्मसुमहत्सर्वलोकविगर्हितम् ॥ अस्वर्ग्यमयशस्यंचाप्यधर्मिष्ठंचभारत २२ स्त्रीभोगा-
नांविशेषज्ञःशास्त्रधर्मार्थतत्त्ववित् ॥ नार्हस्त्वंसुरसंकाशकर्तुमस्वर्ग्यमीदृशम् २३ त्वयानृशंसकर्तारःपापाचाराश्चमानवाः ॥ निग्राह्याःपार्थिवश्रेष्ठत्रिवर्गपरिव-
र्जिताः २४ किंकृतंतेनरश्रेष्ठमामिहानागसंग्रता ॥ मुनिमूलफलाहारंमृगवेषधरंचृप २५ यसमानमरण्येषुनित्यंशमपरायणम् ॥ त्वयाऽहंहिसितोयस्मात्तस्मा-
त्त्वामप्यहंशपे २६ द्वयोर्नृशंसकर्तारमवशंकाममोहितम् ॥ जीवितांतकरोभात्रएवमेवागमिष्यति २७ अहंहिकिंदमोनामतपसाभावितामुनिः ॥ व्यपत्रपन्म-
नुष्याणांमृग्यामैथुनमाचरम् २८ मृगोभूत्वामृगैःसार्धंचरामिगहनेवने ॥ नतुतेब्रह्महत्येयंभविष्यत्यविजानतः २९ मृगरूपधरंहत्वामामेवंकाममोहितम् ॥
अस्यतुत्वंफलंमूढप्राप्स्यसीदृशमेवहि ३० प्रिययासहसंवासंप्राप्यकामविमोहितः ॥ त्वमप्यस्यामवस्थायांप्रेतलोकंगमिष्यसि ३१ अंतकालेहिसंवासं-
ययागंताऽसिकांतया ॥ प्रेतराजपुरंप्राप्तंसर्वभूतदुरत्ययम् ॥ भक्त्यामतिमतांश्रेष्ठसैवत्वाऽनुगमिष्यति ३२ वर्तमानःसुखेदुःखंयथाहंप्रापितस्त्वया ॥
तथात्वांचसुखंप्राप्तंदुःखमभ्यागमिष्यति ३३

त्वव्यसनाक्रांतत्वादिसमयेशरान्नविमुञ्चतीतिसंबन्धः । किंत्वेषांशश्रूणां वक्षकालः सर्वलोकप्रसिद्धः संप्राप्त्याभिमुख्यादिमान्सखप्रशस्यतेऽन्योर्निघतइत्यर्थः १६ प्रमत्तमसावधानं तीक्ष्णैर्गुप्तशस्त्रैराभे
यादिभिर्विवृतव्यक्तैर्घृतिमृगान् । मत्तभीतपलायितादीनां शश्रूणां वधोर्निघोनतु मृगादीनामित्याशयः १७ । १८ । १९ हर्षात्क्रश्यशृंगादितुल्यः पुत्रो मे भविष्यतीत्युत्साहात् । पुरुषार्थफलं पुरु
षैर्मैथुनेनार्थनीयं फलं पुत्रस्तर्कमुत्पादयितुं २० । २१ । २२ । २३ त्रिवर्गेति धर्मार्थकामहीनाः २४ तत्त्वया २५ । २६ द्वयोः स्त्रीपुंसयोर्नृशंसं निघं मेथुनासक्तयोर्वधस्तस्यकर्तारं
२७ । २८ । २९ । ३० । ३१ प्राप्तत्वात्त्वां ३२ । ३३

३४ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभाष्यदीपे अष्टावशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ३ ॥ तमिति राजाऽतिक्रम्यतर्पयदेवयदितिसंबंधः कीदृशतंव्यतीतमारितमित्यर्थः १ कामजाल विधित्साजालं २ । ३ । ४ देवैस्त्यक्तस्य अपुत्रतयास्वर्गमनानर्हत्वात् ५ मोक्षमोक्षमार्गव्यवस्थामिनिश्चिनोमिश्रेयस्करत्वेन । तत्रहिपुत्राद्यनपेक्षादृष्टाकिंमजयाकरिण्यामोयेषानोऽयमात्माऽयंलो कइति । इदमेवैतज्जातमित्याह बंधोहीति बंधःपुत्रैषणादिः सुवृत्तिर्ब्रह्मचर्याख्यावृत्तिः । पितृव्यासस्य ६ तपसाश्रवणमननात्मकेनालोचनेन आत्मानं चित्तंयोजयिष्यामिसमाधातुमिच्छामि । तत्रसाधनान्याह तस्मादिति एकःस्त्रीहीनः एकाकीशिष्यादिभिःसहायेहीनः ७ इमान्वानप्रस्थाश्रमान्सन्निहितान् पांसुनेतिभूमिशायित्वमुक्तं ८ । ९ निराशीर्निर्नमस्कारः आशिर्नमस्कारवाने

॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वासुदुःखार्तोनीवितात्सव्यमुच्यत ॥ मृगःपांडुश्चदुःखार्तःक्षणेनसमपद्यत ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणिपां डुमृगशापेष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तंव्यतीतमतिक्रम्यराजास्वमिवबांधवम् ॥ सभार्यःशोकदुःखार्तःपर्यदेवयदा तुरः १ ॥ पांडुरुवाच ॥ सत्तामपिकुलेजाताःकर्मणावतदुर्गतिम् ॥ प्राप्नुवंत्यकृतात्मानःकामजालविमोहिताः २ शश्वद्धर्मात्मनाजातोवालएवपितामम ॥ जी वितांतमनुप्राप्तःकामात्मैवेतिनःश्रुतम् ३ तस्यकामात्मनःक्षेत्रेराज्ञःसंयतवागृषिः ॥ कृष्णद्वैपायनःसाक्षाद्भगवान्मामजीजनत् ४ तस्याद्यव्यसनेबुद्धिःसंजाते यंममाधमा ॥ त्यक्तस्यदेवैरनयान्मृगयांपरिधावतः ५ मोक्षमेवव्यवस्थामिवंधोहिव्यसनंमहत ॥ सुवृत्तिमनुवर्तिष्येतामहंपितुरव्ययाम् ६ अतीवतपसाऽऽ त्मानंयोजयिष्याम्यसंशयम् ॥ तस्मादेकोऽहमेकाकीएवैकस्मिन्वनस्पतौ ७ चरन्भैक्ष्यमुनिर्मुंडश्चरिष्याम्याश्रमानिमान् ॥ पांसुनासमवच्छन्नःशून्यागारकृ तालयः ८ वृक्षमूलनिकेतोवात्यक्तसर्वप्रियाप्रियः ॥ नशोचन्नप्रहृष्यंश्चतुल्यनिंदात्मसंस्तुतिः ९ निराशीर्निर्नमस्कारोनिर्द्वंद्वोनिष्परिग्रहः ॥ नचाप्यवहसकं चिन्नकुर्वन्धुकुटीकचित् १० प्रसन्नवदनो नित्यं सर्वभूताहितेरतः ॥ जंगमाजंगमं सर्वमविर्हिसंश्वतुर्विधम् ११ स्वासुप्रजास्विवसदासमःप्राणभृतांप्रति ॥ एककालं चरन्भैक्ष्यंकुलानिदशपंचवा १२ असंभवेवाभैक्ष्यस्यचरन्नशनान्यपि ॥ अल्पमल्पंचभुंजानःपूर्वालाभेनजातुचित् १३ अन्यान्यपिचरंल्लोभादलाभेसतपूरयन् ॥ अलाभेयदिवालाभेसभदर्शिमहातपाः १४ वास्यैकंतक्षतोबाहुंचंदनेनैकमुक्षतः ॥ नाकल्याणंनकल्याणंचित्तयुभयोस्तयोः १५ नजिजीविषुवत्किंचिन्नमुमूर्षु वदाचरन् ॥ जीवितंमरणंचैवनाभिनंदन्नचद्विषन् १६ याःकाश्चिज्जीविताशक्याःकर्तुमभ्युदयक्रियाः ॥ ताःसर्वासमतिक्रम्यनिमेषादिव्यवस्थिताः १७

च्छामीत्यर्थः । निर्द्वंद्वःसुखदुःखादिहीनः । निष्परिग्रहःकथापादुकादिहीनः १० । ११ पूर्वसंन्यासिधर्मानेवकरिष्यामीत्युक्तमिदानींसंन्यासमेवकरिष्यामीत्याह एककालमितिसार्थः पूर्वालाभेपूर्वमेकैकस्मिन्वनस्पतौचरन्भैक्ष्यमित्युक्ततदभावेसति कुलानिगृहाणि १२ नजातुचिन्नकदाचित् १३ लोभादग्यानिदशाधिकानिचरन् अलाभेअपूतौ १४ वास्यावास्येन काष्ठतक्षणेन सुपोडादेशआर्षोविभक्तिलोपोवा १५ । १६ अभ्युदयक्रियाःस्वर्गादिहेतुदर्शपूर्णमासादयः । समतिक्रम्यप्राजापत्येष्ट्यादिपूर्वकविधिवत्त्यक्ता । निमेषादिःकालस्तत्र व्यवस्थितानियतकालाः १७

अनवस्थास्वनित्यफलासुसंपरित्यक्तधर्मसाध्याऽर्थोब्रह्मलोकांतोयेनसः । सुनिर्णिक्तात्मकलम्पःपरमात्थर्मेणसम्पृक्षालितचित्तकलम्वरागादितस्मात्तेनकृताथेननातःपरंकार्यमस्तीत्यर्थः १८ रा गादिक्रियोऽपितन्मूलमृतपापक्षयादेवेत्याहनिर्मुक्तइति वागुराइववागुराबंधनान्यविद्याकामकर्माणि । सधर्माअसंगः १९ संस्थापयिष्यामिनाशयिष्यामि निर्भयमार्गंसारभयरहितं २० बाह्यसाध नाधीनेसुकृपणेमार्गेकर्ममार्गे । 'योवाहतदक्षरंगार्ग्यविदित्वाऽस्मिन्लोकेयजतिददातिपस्तप्यतेऽपिबहूनिवर्षसहस्राण्यंतवदेवाऽप्यतद्भवतियोवाएतक्षरंगार्ग्यविदित्वाऽस्माह्लोकात्प्रेतिसकृपणः'इतिश्रु तिनिंदिते । स्ववीर्यक्षयशोचितेस्वस्यप्रत्यगात्मनोवीर्यं'सर्वस्ववशीसर्वस्वेषानःसर्वस्याधिपतिः'इत्यादिश्रुतिप्रसिद्धं वक्षित्वादितस्यक्षयोविषयसंगकृतोहासस्तेनशोचितेशोच्ये । ननु'न्यायागतवन

तासुचाप्यनवस्थासुत्यक्तसर्वेन्द्रियक्रियः ॥ संपरित्यक्तधर्मार्थःसुनिर्णिक्तात्मकलम्पः १८ निर्मुक्तःसर्वपापेभ्योव्यतीतःसर्ववागुराः ॥ नवशोकस्यचित्तिष्ठ न्सधर्मामातरिश्चनः १९ एतयासततंघृत्याचरन्नेवंप्रकारया ॥ देहंसंस्थापयिष्यामिनिर्भयमार्गमास्थितः २० नाहंसुकृपणेमार्गेस्ववीर्यक्षयशोचिते ॥ स्वध र्मात्सततापेतेचरेयंवीर्यवर्जितः २१ सत्कृतोऽसत्कृतोवाऽपियोऽन्यंकृपणचक्षुषा ॥ उपैतिवृत्तिकामात्मासशुनावर्ततेपथि २२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वा सुदुःखार्तोनिःश्वासपरमोन्मत्तः ॥ अवेक्षमाणःकुंतीचमाद्रीचसमभाषत २३ कौसल्याविदुरःक्षताराजाचसहबंधुभिः ॥ आर्यासत्यवतीभीष्मस्तेचराजपुरोहिताः २४ ब्राह्मणाश्चमहात्मानःसोमपाःसंशितव्रताः ॥ पौरवृद्धाश्चयेतन्ननिवसंत्यस्मदाश्रयाः ॥ प्रसाद्यसर्वेवक्तव्याःपांडुःप्रवजितोवनम् २५ निशम्यवचनंभर्तुर्वनवासे धृतात्मनः ॥ तत्समंवचनंकुंतीमाद्रीचसमभाषताम् २६ अन्येऽपिह्याश्रमाःसंतियेशक्याभरतर्षभ ॥ आवाभ्यांधर्मपत्नीभ्यांसहतमुंतपोमहत २७ शरीरस्या पिमोक्षायस्वर्ग्यप्राप्यमहाफलम् ॥ त्वमेवभविताभर्तास्वर्गस्यापिनसंशयः २८ प्रणिधायेंद्रियग्रामंभर्तृलोकपरायणे ॥ त्यक्त्वाकामसुखेह्यावांतप्स्यावोविपुलं तपः २९ यादेचावामहाप्राज्ञत्यक्ष्यसित्वंविशंपते ॥ अद्यैवावामहास्यावोजीवितंनान्नसंशयः ३० ॥ पांडुरुवाच ॥ यदिव्यवसितंहेतयुवयोर्धर्मसंहितम् ॥ स्ववृत्तिमनुवर्तिष्येतामहंपितुरव्ययाम् ३१ त्यक्त्वाग्रामसुखाहारंतप्यमानोमहतपः ॥ वल्कलीफलमूलाशीचरिष्यामिमहावने ३२ अग्नौशुह्रुभौकालावु भौकालावुपस्पृशन् ॥ कृशःपरिमिताहारश्चरिचर्मजटाधरः ३३ शीतवातातपसहःक्षुत्पिपासानवेक्षकः ॥ तपसादुश्चरेणेदंशरीरमुपशोषयन् ३४

स्तत्त्वज्ञाननिष्ठोऽतिथिप्रियः । श्राद्धकृत्सत्यवादीष्वगृहस्थोऽपि विमुच्यते'इतिस्मृतेर्गृहस्थमोक्षसिद्धौकिंसंन्यासेनेत्याशंक्याह स्वधर्मादिति । जायामेस्यादथप्रजायेयेतिश्रुतेःप्रजोत्पादनमेवगृहस्थधर्म स्ततोऽपेतेगार्हस्थ्येकिमवस्थानेनेत्याशयः । वीर्यवर्जितोऽपत्योत्पादनसामर्थ्यरहितः २१ अपत्योत्पादनमपिब्राह्मणद्वारासुसंपाद्यमित्याशंक्याह सत्कृतइति अर्थपुरुषं वृत्तिवृत्तिप्रदं । कृपणच क्षुषापत्यमेदेहीतियाश्चादीनदृष्ट्या । कामात्माअपत्यकामआत्माचित्तस्यसः । कामपूर्त्येतेशुनामिवापत्यकामानामपितत्कृतंमहदुःखमस्तपःपारिभ्राज्यमेवश्रेयइतिभावः २२ । २३ सत्ताऽविदुरएवकौसल्यादिसाहचर्यात् २४ । २५ तत्सममुक्तस्ययोग्यं २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४

विमृशन्निहादिदोषः । पक्वापकेन पक्वफलादि अपक्वकंदादि । पक्वापकेनेति पाठे पक्वापकेनैव दृष्ट्यादिकं पक्वस्तद्व्यतिरिक्तं त्रिदशैकं पक्वः ३५ अप्रियाणि च माचरिष्यामि तथा कुलवासिनां भ्रात्रादीनां ३६ आरण्यावानप्रस्थास्तेषां शास्त्राणि धर्मविधायकानि तेषां मध्ये विहितमुग्रमास्थाय्ये अंगीकरिष्ये आसमापनात्पावत्समाप्तिं ३७ निष्कं प्रवेयकं ३८ । ३९ रतिस्त्रीसंगं परमात्मिकां परमोन्नतनत्वादुत्कृ

एकांतशीलीविमृशन्पक्वापकेन वर्तयन् ॥ पितृन् देवांश्च वन्येन वाग्भिराद्विश्वतर्पयन् ३५ वानप्रस्थजनस्यापि दर्शनं कुलवासिनाम् ॥ नाप्रियाण्याचरिष्यामि किंपुन
ग्रामवासिनाम् ३६ एवमारण्यशास्त्राणामुग्रमुग्रतरं विधिम् ॥ कांक्षमाणोऽहमास्थाय्ये देहस्यास्यासमापनात् ३७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्येवमुक्त्वा भार्यतेरा
जाकौरवनंदनः ॥ ततश्चूडामणिनिष्कमंगदेकुंडलानि च ३८ वासांसि च महार्हाणि स्त्रीणामाभरणानि च ॥ प्रदाय सर्वविप्रेभ्यः पांडुः पुनरभाषत ३९ गत्वानाग
पुरं वाच्यं पांडुः प्रव्रजितो वनम् ॥ अर्थकामं सुखं चैव रतिं च परमात्मिकाम् ४० प्रतस्थे सर्वमुत्सृज्य स भार्यः कुरुनंदनः ॥ ततस्तस्यानुयातारस्ते चैव परिचारकाः
४१ श्रुत्वा भरतसिंहस्य विविधाः करुणागिरः ॥ भीममार्तस्वरं कृत्वा हाहेति परिचुकुशुः ४२ उष्णमश्रुविमुंचतस्तं विहाय महीपतिम् ॥ ययुर्नागपुरं तूर्णं सर्वमादाय त
द्धनम् ४३ ते गत्वानगरं राज्ञो यथावृत्तं महात्मनः ॥ कथयांचक्रिरे राजस्तद्धनं विविधदुः ४४ श्रुत्वा तेभ्यस्ततः सर्वयथावृत्तं महावने ॥ धृतराष्ट्रो नरश्रेष्ठः पांडुमेवान्च
शोचत ४५ न शय्यासनभोगेषु रतिं विंदति कर्हंचित् ॥ भ्रातृशोकसमाविष्टस्तमेवार्थं विचिंतयन् ४६ राजपुत्रस्तु कौरव्यपांडुभूलफलाशनः ॥ जगाम सहपत्नीभ्यां
ततो नागशतंगिरिम् ४७ सचैत्ररथमासाद्य कालकूटमतीत्य च ॥ हिमवंतमतिक्रम्य प्रययौ गंधमादनम् ४८ रक्ष्यमाणो महाभूतैः सिद्धैश्च परमर्षिभिः ॥ उवास सम
हाराज समेषु विषमेषु च ४९ इंद्रद्युम्नसरः प्राप्य हंसकूटमतीत्य च ॥ शतशृंगे महाराज तापसः समतप्यत ५० ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवप० पांडुचरिते
ऊनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तत्रापि तपसि श्रेष्ठे वर्तमानः सर्वीर्यवान् ॥ सिद्धचारणसंघानां बभूव प्रियदर्शनः १ शुश्रूषुरनहंवादी सं
यतात्मा जितेंद्रियः ॥ स्वर्गं गंतुं पराक्रांतः स्वेन वीर्येण भारत २ केषांचिदभवद्भ्राता केषांचिदभवत्सखा ॥ ऋषयस्त्वपरे चैनं पुत्रवत्परिपालयन् ३ स तु कालेन महता प्राप्य
निष्कल्मषं तपः ॥ ब्रह्मर्षिसदृशः पांडुर्बभूव भरतर्षभ ४ अमावास्यां तु सहिता ऋषयः संशितव्रताः ॥ ब्रह्माणं द्रष्टुकामास्ते संप्रतस्थुर्महर्षयः ५ संप्रयातानृषीन् दृष्ट्वा पां
डुर्वचनमब्रवीत् ॥ भवंतः क्व गमिष्यंति ब्रूतमेव दत्तांवराः ६ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ समवायो महानद्य ब्रह्मलोके महात्मनाम् ॥ देवानां च ऋषीणां च पितॄणां च महात्मनाम् ॥
वयं तत्र गमिष्यामो द्रष्टुकामाः स्वयं भुवम् ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पांडुरुत्थाय सहसा गंतुकामो महर्षिभिः ॥ स्वर्गपारंतितीर्थैः स शतशृंगा दुदुहमुखः ८ प्रतस्थे सह
पत्नीभ्यामबुवंस्तं च तापसाः ॥ उपर्युपरि गच्छंतः शैलराजमुदङ्मुखाः ९ दृष्ट्वंतो गिरौ रम्ये दुर्गान् देशान् बहून् वयम् ॥ विमानशतसंवाधां गीतस्वरनिनादिताम् १०

४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये दीपे ऊनविंशत्यधिकशतत
मोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ तत्रापि १ । २ परिपालयन् अडभावार्थः ३ । ४ अमावास्यां प्राप्य ५ । ६ । ७ । ८ । ९ विमानशतेन संवाधं संकटं मत्स्यांसा । संवाधः संकटभोग इति मेदिनी १०

११ । १२ । १३ । सिद्धाश्च परमर्षय इति वक्ष्यमाणः ऋषयश्च तदुच्यते निमुक्ताः सिद्धादिव्यज्ञानवतः परमर्षयस्तेऽपि यांति त्वं तु न तथेति भावः । तत्र लोकदृष्टेः तु माह । गच्छत्याविति १४ तमेव मुनीनामाशये
बुद्ध्या पांडुरुवाच अप्रजस्येति न परिचक्षते परितः सर्वथानपश्यति १५ । १६ माशोममेव यतः पितॄणां भेषनिश्चयः । अप्रजस्य स्वर्गद्वारनिरोधेन यज्ञादिकं विफलीकृतव्यमित्येपनिश्चयः पितॄणां
तेन तादृशोऽस्वर्गयोर्भूमौ सन्नपि नष्टप्राय एव किमु तदेहनाश इति भावः एतदेव विवृणोति ऋगैरित्यादिना १७ । १८ । १९ ऋषिदेवमनुष्याणां मृणादिति शेषः २० इतरेषां पितॄणां मृणादिति शेषः
काशताम्रमआत्मनि देहेन श्यतिसति । सौत्यलोकः पुत्रेणैव जय्यो नान्येन कर्मणेति श्रुतेः । स्वदेहनाशोऽपि पुत्ररूपेणास्त्येव पुत्राभावे तु नास्त्येवेत्यर्थः तदेवाह पित्र्याहणादिति २१ । २२ । २३
आक्रीडभूमिं देवानां गंधर्वाप्सरसां तथा ॥ उद्यानानि कुबेरस्य समानि विषमाणि च ११ महानदीनितं वांश्च गहनान् गिरिगह्वरान् ॥ संतिनित्यहिमादेशानि वृक्ष
मृगपक्षिणः १२ संतिकचिन्महादयो दुर्गाः काश्चिदुरासदाः ॥ नातिक्रामेत पक्षीयान् कुत एवेतरे मृगाः १३ वायुरेको हियात्यत्र सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ गच्छंत्यौ शै
लराजेऽस्मिन्नराजपुत्र्यौ कथं त्विमे १४ न सीदेताम दुःखार्हे मागमो भरतर्षभ ॥ पांडुरुवाच ॥ अप्रजस्य महाभागानद्वारं परिचक्षते १५ स्वर्गे तेनाभितप्तोऽहम
प्रजस्तु ब्रवीमिव ॥ पित्र्याहणादनिर्मुक्तस्तेन तप्येत पोधनाः १६ देहनाशे ध्रुवो नाशः पितॄणां भेषनिश्चयः ॥ ऋणैश्च तुर्भिः संयुक्ता जायंते मानवा भुवि १७ पितृदेव
र्षिमनुजैर्देयं तेभ्यश्च धर्मतः ॥ एतानि तु यथा कालं योन्युध्यति मानवः १८ न तस्य लोकाः संतीति धर्मविद्धिः प्रतिष्ठितम् ॥ यज्ञैस्तु देवान् प्रीणाति स्वाध्यायतपसामु
नीन् १९ पुत्रैः श्राद्धैः पितॄंश्चापि आनृशं स्येन मानवान् ॥ ऋषिदेवमनुष्याणां परिमुक्तोऽस्मि धर्मतः २० त्रयाणामितरेषां तु नाश आत्मनि नश्यति ॥ पित्र्याहणाद
निर्मुक्त इदानीमस्मितापसाः २१ इहतस्मात्प्रजाहेतोः प्रजायंते नरोत्तमाः ॥ यथैवाहं पितुः क्षेत्रे जातस्तेन महर्षिणा २२ तथैवास्मिन्मम क्षेत्रे कथं वै संभवेत्प्रजा ॥
॥ ऋषय ऊचुः ॥ अस्ति वै तव धर्मात्मन विद्म देवोपमं शुभम् २३ अपत्यमनघं राजन्वयं दिव्येन चक्षुषा ॥ दैवोद्दिष्टं न रव्याघ्रकर्मणे होपपादय २४ अक्लिष्टं फलम
व्यग्रो विंदते बुद्धिमान्नरः ॥ तस्मिन् दृष्टे फले राजन् प्रयत्नं कर्तुमर्हसि २५ अपत्यं गुणसंपन्नं लब्धाप्रीतिकरं ह्यसि ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा तापसवचः पांडु
श्चित्तापरोऽभवत् २६ आत्मनो मृगशापेन जाननुपहतां क्रियाम् ॥ सोऽब्रवीद्विजने कुंती धर्मपत्नी यशस्विनीम् ॥ अपत्योत्पादने यत्नमापदित्वं समर्थय २७ अ
पत्यं नाम लोकेषु प्रतिष्ठाधर्मसंहिता ॥ इति कुंतिविदुर्धाराः शाश्वतं धर्मवादिनः २८ इष्टं दत्तं तपस्तप्तं नियमश्च स्वगुणैः ॥ सर्वमेवानपत्यस्य न पावनमिहोच्यते
२९ सोऽहमेवं विदित्वैतत्प्रश्यामि शुचिस्मिते ॥ अनपत्यः शुभलोकां न प्राप्स्यामीति चिंतयन् ३० मृगाभिशापान्नष्टमे जननं ह्यरुतात्मनः ॥ नृशंसकारिणो भी
रुयथैवोपहतं पुरा ३१ इमे वै बंधुदायादाः षट्पुत्रा धर्मदर्शने ॥ षडेवा बंधुदायादाः पुत्रास्ताञ्छुणु मे पृथे ३२

दैवोद्दिष्टं दृष्टादृष्टकारणकलापजन्यत्वात् कार्यमात्रस्येत्यर्थः २४ अव्यग्रो विंदतेऽतो व्यग्रो माभूदित्यर्थः २५ लभते इति लब्धातादृशोऽसिलप्यसीत्यर्थः २६ क्रियां पुत्रोत्पादिकां २७ धर्मसंहिताधर्ममयी
२८ । २९ । ३० मृगाभिशापान्नष्टमृगरूपस्य मुनेः शापान्नष्टमद्रूपं जातं जननं स्त्रीसंगारव्यं रतिकर्म यत् उपहृतं । यथा मृगश्च तथैवांतरां मेथुनं ममापि मरणमाप्तिनिश्चयात् तदुक्तीवत्वात् ३१ धर्म
दर्शने धर्मशास्त्रे उक्ता इति शेषः बंधुदायादारिकथहराः अर्बुदायादास्तद्व्ये ३२

२। ३ अनावृताः सर्वे द्वेष्टयोग्याः । कामचारो रतिमुखसदर्थविहारिण्यः पर्यटनशीलाः । स्वतंत्राभ्रार्थाभिनिवार्याः ४ पतीन्युच्चरमाणानां व्यभिचरतीनां ५ अनुविधीयते अनुसार्यते इति ६ दृश्यते च वेदेन कांचनपरिहरेदिति वामदेव्यग्रते पुमैथुनार्थिन्याः स्त्रियाः प्रत्याख्याननिषेधः ७ नचिरादल्पकालतः ८ । ९ । १० श्वेतकेतोर्मातरं पितुः समक्षं ११ । १२ । १३ । १४ स्थिताव्यवस्थिताः । नक्षत्रमेनक्षमांकृतवान् । यथास्तेनोभूणहवमेषभवतियोऽयोनैरेतः सिंचतीत्ययोनावदारेषु पुंसांगमनात् प्रत्यवायः श्रुतिसिद्धः । तथा अमीषां निष्कृतं जारिणीवेति मंत्रे जारिण्यानिष्कृतेः पीडायाश्च दर्श

॥ पांडुरुवाच ॥ एवमेतत्पुत्राकुंतिव्युषिताश्चकारह ॥ यथात्वयोक्तंकल्याणिसह्यासीदमरोपमः २ अथत्विदं प्रवक्ष्यामि धर्मतत्त्वं निबोधमे ॥ पुराणमृषिभिर्दृष्टं धर्मविद्धिर्महात्मभिः ३ अनावृताः किलपुरास्त्रिय आसन्वरानने ॥ कामचारविहारिण्यः स्वतंत्राश्चरुहासिनि ४ तासां व्युच्चरमाणानां कौमाराः सुभगेपतीन् ॥ नाधर्मोऽभूद्वरारोहे सहिधर्मः पुराऽभवत् ५ तंचैव धर्मपौराणंतिर्यग्योनिगताः प्रजाः ॥ अद्याप्यनुविधीयंते कामक्रोधविवर्जिताः ६ प्रमाणदृष्टो धर्मोऽयं पूज्यते च महर्षिभिः ॥ उत्तरेषु चरंभोरु कुरुष्वद्यापि पूज्यते ७ स्त्रीणामनुग्रहकरः सहिधर्मः सनातनः ॥ अस्मिंस्तुलोके नचिरान्मर्यादेयं शुचिस्मिते ८ स्थापिता येन यस्माच्च तन्मेविस्तरतः शृणु ॥ बभूवोद्दालको नाम महर्षिरिति नः श्रुतम् ९ श्वेतकेतुरिति ख्यातः पुत्रस्तस्याभवन्मुनिः ॥ मर्यादेयं कृतातेन धर्म्या वै श्वेतकेतुना १० कोपात्कमलपत्राक्षियदर्थं तन्निबोधमे ॥ श्वेतकेतोः किलपुरा समक्षं मातरं पितुः ११ जग्राह ब्राह्मणः पाणौ गच्छाव इति चाब्रवीत् ॥ ऋषिपुत्रस्ततः कोपंचकारामर्षचोदितः १२ मातरं तां तथा दृष्ट्वा नीयमानां बलादिव ॥ कुद्वं तंतुपिता दृष्ट्वा श्वेतकेतुमुवाच १३ मातातकोपं कार्षीस्त्वमेष धर्मः सनातनः ॥ अनावृता हि सर्वेषां वर्णानां गणाभुवि १४ यथा गावः स्थितास्तातस्वेस्वे वर्णेतथा प्रजाः ॥ ऋषिपुत्रोऽथ तंधर्मं श्वेतकेतुर्न चक्षमे १५ चकार चैव मर्यादां मिमांस्त्रीपुंसयोर्भुवि ॥ मानुषेषु महाभागेन त्वेवान्येषु जंतुषु १६ तदा प्रभृति मर्यादां स्थितेयमिति नः श्रुतम् ॥ व्युच्चरंत्याः पतिनार्या अद्य प्रभृति पातकम् १७ भूणहत्या समंधोरं भविष्यत्यसुखावहम् ॥ भार्यां तथा व्युच्चरतः कौमारब्रह्मचारिणीम् १८ पतिव्रतामेतदेव भविता पातकं भुवि ॥ पत्यानियुक्ताया चैव पत्नी पुत्रार्थमेव च १९ न करिष्यति तस्याश्च भविष्यति तदेव हि ॥ इतितेन पुराभीरु मर्यादां स्थापिता बलात् २० उद्दालकस्य पुत्रेण धर्म्या वै श्वेतकेतुना ॥ सौदासेन चरंभोरु नियुक्ता पुत्रजन्मनि २१ दमयंती जगामर्षिवसिष्ठमिति नः श्रुतम् ॥ तस्माल्लेभे च सा पुत्रमश्मकं नाम भाविनी २२ एवं कृतवती सापि भर्तुः प्रियचिकीर्षया ॥ अस्माकमपि ते जन्मविदितं वमलेक्षणे २३ कृष्णद्वेपायनाद्भीरुकुरूणां वंशवृद्धये ॥ अतएतानि सर्वाणि कारणानि समीक्ष्य वै २४ ममैतद्वचनं धर्म्यं कर्तुमर्हस्यनिदिष्टे ॥ ऋतावृतौ राजपुत्रिस्त्रियाभर्ता पतिव्रते २५ नातिवर्तव्य इत्येवं धर्मधर्मविदो विदुः ॥ शेषेष्वन्येषु कालेषु स्वातंत्र्यं स्त्री किलार्हति २६

मातस्त्रीणामपि परसंगे दोषोऽस्त्येवोक्तः तथापि श्रोतार्थस्यैव कयाचिद्गंगाव्यवस्थेयं विहितेति ज्ञेयं । अथवा व्युच्चरणे तेजस्विनां दोषः किंतु पृथग्जनानां मेवेति तात्पर्यं । अन्यथा कृष्णस्यापि पारदाय दोषप्रसक्तः । अहल्यादिजाराणां भिद्रादीनां तदप्रसक्तेऽप्येतास्तां तावत् १५ । १६ । १७ । १८ प्रकृतोपयुक्तमाह पत्येति । अयुक्तमपि भर्ता शस्त्रीभिरवश्यं कर्तव्यमिति भावः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

पुराणयुगांतरीयं २७ । २८ रक्तांगुलिभिर्निर्तरां मातीति रक्तांगुलिनिभः । पद्मपत्रनिभा उपमा यस्य स तथा २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ अभिचारो देवताकर्षणशक्तिस्तद्युक्तं ३५ । ३६ । ३७ ३८ । ३९ विलंबासहः पांडुरुवाचाद्यैवेति ४० नः क्षत्रियाणां धर्मः पालनमधर्मेण न संयुज्यति न संभवत्यतः केवलं दाम्नीदेव पुत्र एष्टव्य इति भावः । यंधर्म इति मन्यते लोकः स नो धर्म इति संबंधः ४१ धार्मिक

धर्ममेवं जनाः संतः पुराणं परिचक्षते ॥ भर्ता भार्या राजपुत्रिधर्म्यं वाऽधर्म्यमेव वा २७ यद्भूयात्तत्तथा कार्यमिति वेदविदो विदुः ॥ विशेषतः पुत्रवृद्धिहीनः प्रजननात्स्वयम् २८ यथाऽहमनवद्यां गिपुत्रदर्शनलालसः ॥ तथारक्तांगुलिनिभः पद्मपत्रनिभः शुभे २९ प्रसादार्थं मया तेऽयं शिरस्यभ्युद्यतोऽजलिः ॥ मन्त्रियोगात्सुकेशां ते द्विजातेस्तपसाऽधिकात् ३० पुत्रान्गुणसमायुक्तानुत्पादयितुमर्हसि ॥ त्वत्कृतेऽहं पृथुश्रोणिगच्छेयं पुत्रिणां गतिम् ३१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्ता ततः कुंती पांडुं परपुरंजयम् ॥ प्रत्युवाच वरारोहा भर्तुः प्रियहिते रता ३२ पितृवेश्मन्यहं बालानियुक्ताऽतिथिपूजने ॥ उग्रं पर्यचरंत ब्राह्मणं संशितव्रतम् ३३ निगूढनिश्चयं धर्मयंतं दुर्वासं संविदुः ॥ तमहं संशितात्मानं सर्वयत्नैरतोषयम् ३४ समेऽभिचारसंयुक्तमाचष्ट भगवान्धरम् ॥ मंत्रं त्विमं च मे प्रादादब्रवीच्चैव मामिदम् ३५ यं यंदेवं त्वमेतेन मंत्रेणावाहयिष्यसि ॥ अकामो वासकामो वा वंशं ते समुपैष्यति ३६ तस्य तस्य प्रसादात्तेराज्ञिपुत्रो भविष्यति ॥ इत्युक्ताऽहं तदा तेन पितृवेश्मनि भारत ३७ ब्राह्मणस्य वचस्तथ्यंतस्य कालोऽयमागतः ॥ अनुज्ञाता त्वया देवमाह्वयेयमहं नृप ३८ तेन मंत्रेण राजर्षेयथास्यान्नौ प्रजाहिता ॥ आवाहयामि कदेवं ब्रूहि सत्यवतां वर ॥ त्वतोऽनुज्ञाप्रतीक्षां मां विद्वच्चस्मिन्कर्मणि स्थिताम् ३९ ॥ पांडुरुवाच ॥ अद्यैव त्वं वरारोहे प्रयतस्व यथाविधि ॥ धर्ममावाहय शुभे सहिलोकेषु पुण्यभाक् ४० अधर्मेण न नो धर्मः संयुज्यति कथंचन ॥ लोकश्चायं वरारोहे धर्मोऽयमिति मन्यते ४१ धार्मिकश्च कुरूणां भविष्यति न संशयः ॥ धर्मेण चापि दत्तस्य नाधर्मैरस्यते मनः ४२ तस्माद्धर्मपुरस्कृत्य नियता त्वं शुचिस्मिते ॥ उपचाराभिचाराभ्यां धर्ममावाहयस्व वै ४३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सातथोक्ता तथेत्युक्ता तेन भर्ता वरांगना ॥ अभिवाद्याभ्यनुज्ञाता प्रदक्षिणमवर्तत ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि कुंतीपुत्रोत्पत्त्यनुज्ञाने द्वाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ संवत्सरधृते गभैर्गांधार्या जनमेजय ॥ आह्वयामास वैकुंती गभार्थं धर्ममच्युतम् १ सा बलित्वरिता देवी धर्मा योपजहार ह ॥ जजापवि धिवज्जप्यं दत्तं दुर्वाससापुरा २ आजगाम ततो देवो धर्मो मंत्रबलात्ततः ॥ विमाने सूर्यसंकाशे कुंती यत्र जपस्थिता ३ विहस्य तां ततो ब्रूयाः कुंति किं ते ददाम्यहम् ॥ सा तं विहस्य मानाऽपि पुत्रं देह्य ब्रवीदिदम् ४

कश्चेत्तत्र हेतुमाह । धर्मेणेति धर्मेण स्वविहितेन लौकिकवैदिकाचारेण ४२ उपचार आदरः अभिचारो व्याख्यातस्ताभ्यां ४३ भर्ता तथोक्ता सती तथेत्युक्तं तियोजना प्रदक्षिणमाज्ञानुक्लमवर्तत तं न कृतवती ४४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदोषे द्वाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ ॥ संवत्सरधृते इति १ जप्यं मंत्रं धर्मदेवतारूपं २ विमाने स्थित्वा आजगामेत्यर्थः जपस्थिता जपनिष्ठा ३ ततो विहस्य तामब्रवीदित्यपकृष्यते । हे कुंति किं ते ददामि त्वया इति संबंधः । ब्रूयादित्यपपाठोऽकारण्यस्य योवाऽऽर्षः । विहस्य मानाधर्मेण ४

५ ऐन्द्रेज्येष्ठानक्षत्रे । अष्टमेसंवत्सरारमात् । अभिजितेऽभिजितिर्दिवाऽमुहूर्तस्याम्होऽष्टमेमुहूर्ते । दिवाऽमुहूर्तः । अभ्यगतेतुलायनगते । तिथौ पूर्णैः पूर्णायाम्पञ्चम्यां । अयंयोगः प्रायेणाश्विनशुक्लपञ्चम्यां भवतीति तत्रैव धर्मराजस्य जन्मेत्यर्थः ६ । ७ । ८ प्रथितो महान् विश्रुतः कीर्तिमान् ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ अकात्पतने हेतुमाह कुंतीति १६ संसुप्तयेन शिलाऽपि चूर्णीभूता तादृशोऽप्या संयुक्तासाहिधर्मयोगमूर्तिधरेण ॥ लेभे पुत्रं वरारोहा सर्वप्राणभृतां हितम् ५ ऐन्द्रे चंद्रसमायुक्ते मुहूर्तेऽभिजितेष्टमे ॥ दिवामध्यगते सूर्ये तिथौ पूर्णैऽतिपूजिते ६ समृद्धयशसंकुंती सुषावप्रवरंसुतम् ॥ जातमात्रे सुते तस्मिन्वागुवाचाशरीरिणी ७ एष धर्मभृतां श्रेष्ठो भविष्यति नरोत्तमः ॥ विक्रांतः सत्यवाक् क्रैवराजा पृथ्व्यां भविष्यति ८ युधिष्ठिर इति ख्यातः पांडोः प्रथमजः सुतः ॥ भविता प्रथितो राजा त्रिपुल्लोकेषु विश्रुतः ९ यशसतेजसा चैव वृतेन च समन्वितः ॥ धार्मिकं तं सुतं लब्ध्वा पांडुस्तां पुनरब्रवीत् १० प्राहुः क्षत्रं बलज्येष्ठं बलज्येष्ठं सुतं वृणु ॥ ततस्तथोक्ता भर्ता तु वायुमेवाजुहावसा ११ ततस्तामागतो वायुर्गृह्णादुमहाबलः ॥ किं ते कुंतिददाम्यद्य ब्रूहि यत्ते हृदि स्थितम् १२ सा सलज्जा विहस्याह पुत्रं देहि सुरोत्तम ॥ बलवंतं महाकायं सर्वदर्पप्रभं जनम् १३ तस्माज्जज्ञे महाबाहुर्मोभीमपराक्रमः ॥ तमप्यतिबलं जातं वागुवाचाशरीरिणी १४ सर्वेषां बलिनां श्रेष्ठो जातोऽयमिति भारत ॥ इदमत्यहुतं चासीज्जातमात्रेष्टकोदरे १५ यदंकात्पतितो मातुः शिलांगा त्रैर्व्यचूर्णयत् ॥ कुंती व्याघ्रभयोद्विग्ना सहसोत्पतिता किल १६ नान्वबुध्यत संसुप्तमुत्संगे स्वेष्टकोदरम् ॥ ततः सवज्रसंघातः कुमारो न्यपतद्गिरौ १७ पतता तेमश तधा शिलागा त्रैर्विचूर्णिता ॥ तां शिलां चूर्णितां दृष्ट्वा पांडुर्विस्मयमागतः १८ यस्मिन्नहनिभीमस्तु जज्ञे भरतसत्तम ॥ दुर्योधनोऽपि तत्रैव प्रजज्ञे वसुधाधिप १९ जातेष्टकोदरे पांडुरिदं भूयोऽन्वचिंतयत् ॥ कथं नु मे वरः पुत्रो लोकश्रेष्ठो भवेदिति २० देवपुरुषकारे च लोकोऽयं संग्रसिष्ठितः ॥ तत्रैवं तु विधिना फालगुण्युक्ते मलभ्यते २१ इंद्रो हिराजा देवानां प्रधान इति नः श्रुतम् ॥ अग्रमेव बलोत्साहो वीर्यवानमिदं युतिः २२ तंतोषयित्वा तपसा पुत्रं लप्स्ये महाबलम् ॥ यदास्यति समेषु त्रंसवरीयान् भविष्यति २३ अमानुषान् मानुषांश्च संग्रामे सह निष्यति ॥ कर्मणामनसा वाचा तस्मात्तप्स्ये महत्तपः २४ ततः पांडुर्महाराजो मंत्रयित्वा सह पिभिः ॥ दिदेश कुंत्याः कौरव्यो व्रतं सांवत्सरं शुभम् २५ आत्मना च महाबाहुरेकपादस्थितोऽभवत् ॥ उग्रं सतप आस्थाय परमेण समाधिना २६ आरिराधयिषुर्देवं त्रिदशानां तमीश्वरम् ॥ सूर्येण सह धर्मात्मा पर्यतप्यत भारत २७ तंतुकालेन महता वासवं प्रत्यपद्यत् ॥ शक्र उवाच ॥ पुत्रं तव प्रदास्यामि त्रिपुल्लोकेषु विश्रुतम् २८ ब्राह्मणानां गवांचैव सुहृदां चार्थसाधकम् ॥ दुर्हृदां शोकजननं सर्वबाधवनंदनम् २९ सुतं तेऽयं प्रदास्यामि सर्वाभिप्रविनाशकम् ॥ इत्युक्तः कौरवो राजा वासवेन महात्मना ३० उवाच कुंती धर्मात्मा देवराज वचः स्मरन् ॥ उदकं स्तव कल्याणितुं देवगणेश्वरः ३१ दातुमिच्छति ते पुत्रं यथा संकल्पितं त्वया ॥ अतिमानुषकर्माण्यशस्विनमरिदमम् ३२

घाते सति यस्य निद्रा भंगोऽपि न जातो निर्वेदनत्वात् वज्रशरीरत्वादित्यर्थः उत्संगे समोपे १७ १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ समाधिनाऽप्यनेन । परमेणाऽप्यवृत्तिना २६ सूर्येण सह उदयादस्तमयावधि २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

३३ । ३४ । ३५ । ३६ आभाष्यहेकुंतिहिसंबोध्य ३७ । ३८ । ३९ बहिष्यति पालयिष्यति ४० । ४१ मेघान् भवेयान् ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ देवनि कायानां देवतानि लयानां विनीतिमंतं महात्मानमादित्यसमतोजसम् ॥ दुराधर्षक्रियावंतमतीवाहुतदर्शनम् ३३ पुत्रं जनय सुश्रोणिधामक्षत्रियतेजसाम् ॥ लब्धः प्रसादो देवेन्द्रात्तमाह्वयशुचि स्मिते ३४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्ता ततः शक्रमाजुहावयशस्विनी ॥ अथाजगाम देवेन्द्रो जनयामास चार्जुनम् ३५ जातमात्रे कुमारे तु वागुवाचाशरीरिणी ॥ महागंभीरनिघोषानभोनादयतीतदा ३६ शृण्वतां सर्वभूतानां तेषां चाश्रमवासिनाम् ॥ कुंतीमाभाष्य विस्पष्टमुवाचे दंशुचिस्मिताम् ३७ कर्तव्यीर्यसमः कुंतिशि वतुल्यपराक्रमः ॥ एष शक्र इवाज्यो यशस्ते प्रथयिष्यति ३८ अदित्या विष्णुना प्रीतिर्यथाऽमूदभिर्वर्धिता ॥ तथा विष्णुसमः प्रीतिर्वर्धयिष्यति तेऽर्जुनः ३९ एष मद्रान्वशेरुत्वा कुरुंश्च सहसोमकैः ॥ चेदिकाशिकरूपांश्च कुरुलक्ष्मीं बहिष्यति ४० एतस्य भुजवीर्येण खांडवे हव्यवाहनः ॥ मेदसा सर्वभूतानां तृप्तिं यास्यति वै पराम् ४१ ग्रामणीश्च महीपालानेष जित्वा महाबलः ॥ भ्रातृभिः सहितो वीरस्त्रीन्मेघानाहरिष्यति ४२ जामदग्न्यसमः कुंतिविष्णुतुल्यपराक्रमः ॥ एष वीर्यवतां श्रेष्ठो भविष्यति महायशः ४३ एष युद्धे महादेवं तोषयिष्यति शंकरम् ॥ अस्त्रपाशुपतं नाम तस्मात्पुष्टा दवाप्स्यति ४४ निवातकवचानामदित्या विबुधविद्विषः ॥ शक्रा ज्ञायामहाबाहुस्तान्वधिष्यति ते सुतः ४५ तथा दिव्यानि चास्त्राणि निखिलेनाहरिष्यति ॥ विप्रनष्टांश्रियं चायमाहर्ता पुरुषर्षभः ४६ एतामत्यहुतां वाचं कुंती शुश्रावसूतके ॥ वाचमुच्चरितामुच्चैस्तां निशम्य तपस्विनाम् ४७ बभूव परमो हर्षः शतशृंगनिवासिनाम् ॥ तथा देवनि कायानां सिंद्वाणां च दिवौकसाम् ४८ आका शेदुं दुभीनां च बभूव तु मुलः स्वनः ॥ उदतिष्ठन् महाघोषः पुष्पवृष्टिभिरावृतः ४९ समवेत्य च देवानां गणाः पार्थमपूजयन् ॥ काद्रवेया वै न ते या गंधर्वाप्सरसस्तथा ॥ प्रजानां पतयः सर्वे सप्त चैव महर्षयः ५० भरद्वाजः कश्यपो गौतमश्च विश्वामित्रो जमदग्निर्वसिष्ठः ॥ यश्चोदितो भास्करेऽभूत्प्रनष्टे सोऽप्यत्रात्रिर्भगवानाजगाम ५१ मरीचि रंगिराश्चैव पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ दक्षः प्रजापतिश्चैव गंधर्वाप्सरसस्तथा ५२ दिव्यमाल्यांबरधराः सर्वालंकारभूषिताः ॥ उपगायंति बीभत्सुं नृत्यं तेऽप्सरसां गणाः ५३ तथामहर्षयश्चापि जेपुस्तत्र समंततः ॥ गंधर्वैः सहितः श्रीमान् प्रागायतचतुर्बुधः ५४ भीमसेनो ग्रसेनौ च ऊर्णायुरनघस्तथा ॥ गोपतिर्धृतराष्ट्रश्च सूर्यवर्चास्तथाऽष्टमः ५५ युगपस्तृणपः कार्पिण्यर्नदिश्चित्ररथस्तथा ॥ त्रयोदशः शालिशिराः पर्जन्यश्च चतुर्दशः ५६ कलिः पंचदशश्चैव नारदश्चात्र षोडशः ॥ ऋत्वा बृहत्त्वा बृहकः करालश्च महामनाः ५७ ब्रह्मचारी बहुगुणः सुवर्णश्चेति विश्रुतः ॥ विश्वावसुर्भुमन्युश्च सुचंद्रश्च शरुस्तथा ५८ गीतमाधुर्यसंपन्नौ विख्यातौ च हहाहुह ॥ इत्येते देवगंधर्वाजमुस्तत्र नराधिप ५९ तथैवाप्सरसो हृष्टाः सर्वालंकारभूषिताः ॥ न नृतुर्वै महाभागा जगुश्चायतलोचनाः ६० अनूचानाऽनवद्याचगुणमुख्या गुणा वरा ॥ अद्रिका च तथा सोमामिश्रकेशी त्वलंबुषा ६१ मरीचिः शुचिका चैव विद्युत्पर्णा तिलोत्तमा ॥ अंबिकालक्षणाक्षेमा देवी रंभामनोरमा ६२ मानानां तेन तत्स्थानां देवानामितिलक्ष्यते ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२

६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८ ॥ इति आदि० नी० भा० त्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ कुंतीति १ विगुणेप्रजोत्पादनानधिकृतेऽवरत्वेकानि
असिताचसुबाहुश्चसुप्रियाचवपुस्तथा ॥ पुंडरीकासुगंधाचसुरसाचप्रमाथिनी ६३ काम्याशारद्वतीचैवननृतुस्तत्रसंघशः ॥ मेनकासहजन्याचकार्णिकापुंजिक
स्थला ६४ ऋतुस्थलाघृताचीचविश्वाचीपूर्वचित्यपि ॥ उम्लोचेतिचविख्याताप्रम्लोचेतिचतादश ६५ उर्वश्येकादशीतासांजगुश्चायतलोचनाः ॥ धाताऽ
र्यमाचमित्रश्चवरुणोऽशोभगस्तथा ६६ इंद्रोविवस्वान्पूषाचत्वष्टाचसवितातथा ॥ पर्जन्यश्चैवविष्णुश्चआदित्याद्वादशस्मृताः ॥ महिमानं पांडवस्यवर्धयंतोऽवरे
स्थिताः ६७ मृगव्याधश्चसर्पश्चनिर्ऋतिश्चमहायशाः ॥ अजैकपादहिर्बुध्न्यःपिनाकीचपरंतप ३८ दहनोऽथेश्वरश्चैवकपालीचविशांपते ॥ स्थाणुर्भगश्चभगवान्
रुद्रास्तत्रावतस्थिरे ३९ अश्विनौवसवश्चाष्टौमरुतश्चमहाबलाः ॥ विश्वेदेवास्तथासाध्यास्तत्रासन्परितःस्थिताः ७० कर्कोटकोऽथसर्पश्चवासुकिश्चभुजंगमः ॥
कच्छपश्चाथकुंडश्चतक्षश्चमहोरगः ७१ आययुस्तपसायुक्तामहाक्रोधामहाबलाः ॥ एतेचान्येचबहवस्तत्रनागाव्यवस्थिताः ७२ तार्क्ष्यश्चारिष्टनेमिश्चगरुड
श्चासितध्वजः ॥ अरुणश्चारुणिश्चैवैनतेयाव्यवस्थिताः ७३ तांश्चदेवगणान्सर्वास्तपःसिद्धामहर्षयः ॥ विमानगिर्यग्रगतान्ददृशुर्नेतरेजनाः ७४ तदृष्ट्वा महदा
श्चर्यंविस्मितामुनिसतमाः ॥ अधिकांस्मततोऽवृत्तिमवर्तन्पांडवान्प्रति ७५ पांडुस्तुपुनरेवैनानुपुत्रलोभान्महायशाः ॥ वक्तुमैच्छद्गर्मपत्नीकुंतीत्वेनमथाब्रवीत् ७६
नातश्चतुर्थप्रसवमापत्स्वपिवदंत्युत ॥ अतःपरंस्वैरिणीस्याद्वंधकीपंचमेभवेत् ७७ सत्वंविद्वन्धर्ममिममधिगम्यकथंनुमाम् ॥ अपत्यार्थं समुत्क्रम्यप्रमादादिव
भाषसे ७८ ॥ इति श्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणिपांडवोत्पत्तौत्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ ध्य ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
॥ कुंतीपुत्रेषुजातेषुधृतराष्ट्रात्मजेषुच ॥ मद्रराजसुतापांडुरहोवचनमब्रवीत् १ नमेऽस्तित्वयिसंतपोविगुणेऽपिपरंतप ॥ नावरत्वेवार्हायाःस्थित्वाचानघ
नित्यदा २ गांधार्याश्चैवनृपतेजातंपुत्रशतंतथा ॥ श्रुत्वानमेतथादुःखमभवत्कुरुनंदन ३ इदंतुमेमहदुःखंतुल्यतायामपुत्रता ॥ दिष्ट्यात्विदानींभर्तुर्मेकुंत्या
मप्यस्तिसंततिः ४ यदित्वपत्यसंतानंकुंतिराजसुतामयि ॥ कुर्यादनुग्रहोमेस्यात्तवचापिहितंभवेत् ५ संरंभोहिसपत्नीत्वाद्वक्तुंकुंतिसुतांप्रति ॥ यदि
तुत्वंप्रसन्नोमेस्वयमेनांप्रचोदय ६ ॥ पांडुरुवाच ॥ ॥ ममाप्येषसदामाद्रेहद्वयर्थःपरिवर्तते ॥ नतुत्वांप्रसहेवक्तुमिष्टानिष्टविवक्षया ७ तवत्विदंममंमत्वा
प्रयतिष्याम्यतःपरम् ॥ मन्येध्रुवंमयोक्तासावचनंप्रतिपत्स्यते ८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ ततःकुंतीपुनःपांडुर्विक्तइदमब्रवीत् ॥ कुलस्य
ममसंतानंलोकस्यचकुरुप्रियम् ९ ममचापिंडनाशायपूर्वेषामपिचात्मनः ॥ मत्प्रियार्थंचकल्याणिकुरुकल्याणमुत्तमम् १०

प्राप्ते वरार्हायाः कुंत्या अपेक्षया २।३।४।५ संरंभोऽभिमानः ६ ममेति इष्टमनिर्दंवावक्ष्यसीतिसंदेहेन त्वां वक्तुं न प्रसहेदित्यर्थः ७ मत्वा ज्ञात्वा प्रतिपत्स्यते अंगीकरिष्यति ८ संतानमविच्छेदं लोकस्य प्रियं बलवत्प्रजात्वैननिर्भयत्वं ९ ममपूर्वेषां चापि ङविनाशायपि ङविनाशाभावाय बहुषु पुत्रेषु कस्यचिदपि पुत्रस्य संततेरविच्छेदसंभवादित्यर्थः कल्याणं पुत्रांतरोत्पादनं १०

यशस इति कृतकृत्या अपि यशोर्थे देवगुर्वीकाराधनं कुर्वतीत्यर्थः ११ । १२ । १३ । १४ एवंपां प्रत्युक्तवाकुंत्यामं प्रकृते सति कुंतीमादीमं ब्रवीदित्योजना १५ । १६ । १७ अत्यश्विनौ अश्विन्याम
धिकौ १८ । १९ । २० । २१ अनुसंवत्सरं संवत्सरमनुपश्चाज्जाता अपि देवताभावात् सर्वे पंचसंवत्सरा इवाद्दृश्यन्तेत्यर्थः । यद्वापंचापि पुत्राण्यराजंतं संवत्सराः प्रभवादय इवानुसंवत्सरं जाता इति यो

यशसोऽर्थायचैवत्वंकुरुकर्मसुदुष्करम् ॥ प्राप्याधिपत्यमिद्रेणयज्ञैरिष्टंयशोऽर्थिना ११ तथामंत्रविदोविप्रास्तपस्तप्त्वासुदुष्करम् ॥ गुरून्म्युपगच्छंतियशसोऽर्थाय
भाविनि १२ तथाराजर्षयःसर्वेब्राह्मणाश्चतपोधनाः ॥ चकुरुच्चावचंकर्मयशसोऽर्थायदुष्करम् १३ सात्वंमाद्रींह्रवेनैवतारयैनामनिदिते ॥ अपत्यसंविभागेनपरां
कीर्तिमवाप्नुहि १४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वाऽब्रविन्माद्रींसल्लुच्चितयदैवतम् ॥ तस्मात्तेभविताऽपत्यमनुरूपमसंशयम् १५ ततोमाद्रीविचार्यैवजगा
ममनसाऽश्विनौ ॥ तावागम्यसुतौतस्यांजनयामासतुर्यमौ १६ नकुलंसहदेवंचरूपेणाप्रतिमौभुवि ॥ तथैवतावपियमौवागुवाचाशरीरिणी १७ सत्वरूपगु
णोपेतौभवतोऽत्यश्विनाविति ॥ भासतस्तेजसाऽत्यर्थरूपद्रविणसंपदा १८ नामानिचक्रिरेतेषांशतशृंगनिवासिनः ॥ भक्त्याचकर्मणाचैवतथाऽऽशीर्भिर्विंशांपते
१९ ज्येष्ठंयुधिष्ठिरेत्येवंभीमसेनेतिमध्यमम् ॥ अर्जुनेतितृतीयंचकुंतीपुत्रानकल्पयन् २० पूर्वजंकुलेत्येवंसहदेवेतिचापरम् ॥ माद्रीपुत्रावकथयंस्तेविप्राःप्रीत
मानसाः २१ अनुसंवत्सरंजाताअपितेकुरुसत्तमाः ॥ पांडुपुत्राव्यराजंतपंचसंवत्सराइव २२ महासत्वामहावीर्यामहाबलपराक्रमाः ॥ पांडुर्दृष्ट्वासुतांस्तांस्तुदेव
रूपान्महौजसः २३ मुदंपरमिकांलेभेननंदचनराधिपः ॥ ऋषीणामपिसर्वेषांशतशृंगनिवासिनाम् २४ प्रियाबभूवुस्तासांचतथैवमुनियोषिताम् ॥ कुंतीमथपुनः
पांडुर्माद्र्यर्थेसमचोदयत् २५ तमुवाचपृथाराजन्नरहस्युक्तातदासती ॥ उक्तासल्लुद्धमेपालेभेतेनास्मिवांचिता २६ बिभेम्यस्याःपरिभवात्कुस्त्रीणांगतिरीदृशी ॥
नाज्ञासिषमहंमूढाद्वंद्राह्मनेफलद्वयम् २७ तस्मान्नाहंनियोक्तव्यात्वयैषोऽस्तुवरोमम ॥ एवंपांडोःसुताःपंचदेवदत्तामहाबलाः २८ संभूताःकीर्तिमंतश्चकुरुवंशवि
वर्धनाः ॥ शुभलक्षणसंपन्नाःसोमवत्प्रियदर्शनाः २९ सिंहदर्पामहेष्वासाःसिंहविक्रांतगामिनः ॥ सिंहग्रीवामनुष्येन्द्राववृधुर्देवविक्रमाः ३० विवर्धमानास्ते
तत्रपुण्येहैमवतेगिरौ ॥ विस्मयंजनयामासुर्महर्षीणांसमेयुषाम् ३१ तेचपंचशतंचैवकुरुवंशविवर्धनाः ॥ सर्वेववृधुरल्पेनकालेनाप्स्विवनीरजाः ३२ ॥ इतिश्री
महाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि पांडवोत्पत्तौचतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ दर्शनीयांस्ततःपुत्रान्पांडुःपंच
महावने ॥ तान्पश्यन्पर्वतेरम्येस्वबाहुबलमाश्रितः १ सपुष्पितवनेकालेकदाचिन्मधुमाधवे ॥ भूतसंमोहनेराजासभार्योव्यचरद्वनम् २ पलाशैस्तिलकैश्चूतै
श्वंपकैःपारिभद्रकैः ॥ अन्यैश्चबहुभिर्वृक्षैःफलपुष्पसमृद्धिभिः ३ जलस्थानैश्चविविधैःपद्मिनीभिश्चशोभितम् ॥ पांडोर्वनंतत्संप्रेक्ष्यप्रजज्ञेहृदिमन्मथः ४

ज्यं २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१ तेषं च पाण्डवाः शतं चान्ये धार्तराष्ट्राः नीरजाः पद्मा इव ३२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ ॐ ॥ दर्शनीयानिति १ मधुमाधवे चैत्रवैशाखयोः संघौ तदात्मके वसन्ते २। ३। ४

५ वयःस्थांयुवतीं तनुवासंसंस्मृमवस्त्रांकिंचिद्वृतांगमित्यर्थः ६ । ७ । ८ कामपरीतात्माकाशेनव्याप्तचित्तः ९ । १० बुद्धिर्भयनिश्चयःचेतसाविचारेण ११ कालस्यातीतत्वादिव्यवहारहेतोः
 प्रहृष्टमनसंतत्रविचरंतंयथाऽमरम् ॥ तंमाद्रचनुजगमैकावसनंविभ्रतीशुभम् ५ समीक्षमाणःसतुतांवयस्थांतनुवाससम् ॥ तस्यकामःप्रवृत्तेगहनेऽग्निरिवोद्ग-
 तः ६ रहस्येकांतुतांद्वाराजाराजीवलोचनाम् ॥ नशशाकनियंतुंतकामंकामवशीकृतः ७ ततएनांबलाद्राजानिजग्राहरहोगताम् ॥ वार्यमाणस्तयादेव्यावि-
 स्फुरंत्यायथाबलम् ८ सतुकामपरीतात्मातंशापंनान्वबुध्यत ॥ माद्रौमैथुनधर्मेणसोऽन्वगच्छद्वलादिव ९ जीवितांतायकौरव्यमन्मथस्यवशंगतः ॥ शापजंभ-
 यमुत्सृज्यविधिनासंप्रचोदितः १० तस्यकामात्मनोबुद्धिःसाक्षात्कालेनमोहिता ॥ संप्रमथ्येंद्रियग्रामंप्रनष्टासहचेतसा ११ सतयासहसंगम्यभार्ययाकुरुनंदनः ॥
 पांडुःपरमधर्मात्मायुज्येकालधर्मणा १२ ततोमाद्रीसमालिङ्ग्यराजानंगतचेतसम् ॥ सुमोचदुःखजंशब्दंपुनःपुनरतीवहि १३ सहपुत्रैस्ततःकुंतीमाद्रीपुत्रौ
 चपांडवौ ॥ आजग्मुःसहितास्तत्रयत्रराजातथागतः १४ ततोमाद्रयब्रवीद्राजन्नार्ताकुंतीमिदंवचः ॥ एकैवत्वमिहागच्छतिष्ठंस्त्वत्रैवदारकाः १५ तच्छ्रुत्वावच-
 नंतस्यास्तत्रैवाधायदारकान् ॥ हताऽहमिति विकुश्लसहसैवाजगामसा १६ दृष्ट्वापांडुंचमाद्रींचशयानौधरणीतले ॥ कुंतीशोकपरीतांगीविललापसुदुःखिता
 १७ रक्ष्यमाणोमयानित्यंवीरःसततमात्मवान् ॥ कथंत्वामत्यतिक्रांतःशापंजानन्वनौकसः १८ ननुनामत्वयामाद्रिरक्षितव्योनराधिपः ॥ साकथंलोभितवतीवि-
 जनेत्वंनराधिपम् १९ कथंदीनस्यसततंत्वामासाद्यरहोगताम् ॥ तंविचिंतयतःशापंप्रहर्षःसमजायत २० धन्यात्वमसिबाल्हीकिमतोभाग्यतरातथा ॥ दृष्टव-
 त्यसियद्वक्त्रंप्रहृष्टस्यमहीपतेः २१ ॥ माद्रुवाच ॥ विलपंत्यामयादेवीवार्यमाणेनचासकृत् ॥ आत्मानवारितोऽनेनसत्यंदिष्टंचिकीर्षुणा २२ ॥ कुंत्युवाच ॥
 अहंज्येष्ठाधर्मपत्नीज्येष्ठधर्मफलंमम ॥ अवश्यंभाविनोभावान्मामांमाद्रिनिवर्तय २३ अन्विष्यामीहभर्तारमहंप्रेतवशंगतम् ॥ उत्तिष्ठत्वंविसृज्यैनमिमान्पा-
 लयदारकान् २४ ॥ माद्रुवाच ॥ अहमेवानुयास्यामिभर्तारमपलायिनम् ॥ नहिदृष्टाऽस्मिकामानांज्येष्ठामामनुमन्यताम् २५ मांचाभिगम्यक्षीणोऽयं
 कामाद्भरतसतमः ॥ तमुच्छिद्यामस्यकामंकथंनुयमसादने २६ नचाप्यहंवर्तयंतीनिर्विशेषंसुतेषुते ॥ वृत्तिमार्येचरिष्यामिस्पृशेदेनस्तथाचमाम् २७
 तस्मान्मेसुतयोःकुंतिवर्तितव्यंस्वपुत्रवत् ॥ मांचकामयमानोऽयंराजाप्रेतवशंगतः २८ राज्ञःशरीरेणसहममापीदंकलेवरम् ॥ दग्धव्यंसुप्रतिच्छन्नमेतदार्येपि
 यंकुरु २९ दारकेष्वप्रमत्ताचभवेथाश्चहितामम ॥ अतोऽन्यत्रप्रपश्यामिसंदेष्टव्यंहिंकिंचन ३०

षष्ठद्रव्यस्येवधर्मःकालनात्मकोयस्यमरणस्येतनकालधर्मणास्मृत्युना १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ त्वामत्यतिक्रांतोबलादाक्रांतवान् । शोकाकुलत्वादतिशयस्याभ्यासः १८
 त्वयाचरक्षितव्यः १९ प्रहर्षःकामः २० । २१ आत्माचित्तं दिष्टंशापजंदुरदृष्टं २२ । २३ प्रेतवशंप्रेतराजवशं अन्विष्याम्यनुगमिष्यामि २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

३१ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेपंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ पांडोरुपरमंदृष्टेति १ । २ । ३ देहदेहयोरस्थानि अग्निहोत्राग्निभिःसंस्कारलभनार्थं ४ । ५ । ६
 ७ तद्वर्त्मनसंसक्षिप्तमन्यत मुनीनांयोगप्रभावात्स्वदेशगमनोत्कण्ठयाद्वा ८ वर्धमानपुरद्वारमुख्यद्वारं ९ । १० चारणादेवगायकाद्युद्यकारण्यास्तिषांसहस्राणांमुनीनांभागममितिचोऽध्याहर्तव्यः ।
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वासंचिताग्रिस्थंधर्मपत्नीनरर्षभम् ॥ मद्रराजसुतातूर्णमन्वारोहयशस्विनी ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणिपांडुप-
 रमेपंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ पांडोरुपरमंदृष्टादेवकल्पामहर्षयः ॥ ततोमंत्रविदःसर्वेमंत्रयांचक्रिरेमिथः १॥तापसाऊचुः ॥
 हित्वाराज्यंचराष्ट्रंचसमहात्मासहायशाः ॥ अस्मिन्स्थानेतपस्तप्त्वातापसानशरणंगतः २ सजातमात्रान्पुत्रांश्चदारांश्चभवतामिह ॥ प्रादायोपनिधिंराजापांडुः
 स्वर्गमितोगतः ३ तस्येमानात्मजान्देहभार्यांचसुमहात्मनः ॥ स्वराष्ट्रंशृगच्छामोर्धमेषहिनःस्मृतः ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तेपरस्परमामंत्र्यदेवकल्पाम
 हर्षयः ॥ पांडोपुत्रान्पुरस्कृत्यनगरंनगसाह्वयम् ५ उदारमनसःसिद्धागमनेचक्रिरेमनः ॥ भीष्मायपांडवान्दातुंघृतराष्ट्रायचैवहि ६ तस्मिन्नेवक्षणेसर्वेतानादाय
 प्रतस्थिरे ॥ पांडोर्दारांश्चपुत्रांश्चशरीरेतेचतापसाः ७ सुखिनीसापुराभूत्वासततंपुत्रवत्सला ॥ प्रपन्नादीर्घमध्वानंसंक्षिप्तंतदमन्यत ८ सात्वदीर्घेणकालेनसंप्रा-
 साकुरुजांगलम् ॥ वर्धमानपुरद्वारमाससादयशस्विनी ९ द्वारिणंतापसाऊचूराजानंचप्रकाशय ॥ तेतुगत्वाक्षणेनैवसभायांविनिवेदिताः १० तंचारणसहस्राणां
 मुनीनामागमंतदा ॥ श्रुत्वानागपुरेनृणांविस्मयःसमपद्यत ११ मुहूर्तोदितआदित्येसर्वेबालपुरस्कृताः ॥ सदारास्तापसान्द्रष्टुंनिर्ययुःपुरवासिनः १२ स्त्रीसंघाः
 क्षत्रसंघाश्चयानसंघसमास्थिताः ॥ ब्राह्मणैःसहनिर्जग्मुर्ब्राह्मणानांचयोषितः १३ तथाविदृशद्रसंधानांमहान्व्यतिकरोऽभवत् ॥ नकश्चिदकरोदीर्घ्यामभवनधर्म-
 बुद्धयः १४ तथाभीष्मःशांतनवःसोमदत्तोऽथबाल्हिकः ॥ प्रज्ञाचक्षुश्चराजर्षिःक्षताचविदुरःस्वयम् १५ साचसत्यवतीदेवीकौसल्याचयशस्विनी ॥ राजदारैःपारि-
 वृतागांधारीचापिनिर्ययौ १५ घृतराष्ट्रस्यदायादादुर्योधनपुरोगमाः ॥ भूषिताभूषणैश्चित्रैःशतसंख्याविनिर्ययुः १७ तान्महर्षिगणान्दृष्ट्वाशिरोभिरभिवाद्यच ॥
 उपोपविविशुःसर्वेकौरव्याःसपुरोहिताः १८ तथैवशिरसाभूमावभिवाद्यप्रणम्यच ॥ उपोपविविशुःसर्वेपौरजानपदाअपि १९ तमकूजमभिज्ञायजनौघंसर्वशस्त-
 दा ॥ पूजयित्वायथान्यायंपाद्येनार्घ्येणचप्रभो २० भीष्मोराज्यंचराष्ट्रंचमहर्षिभ्योन्यवेदयत् ॥ तेषामथोवृद्धतमःप्रत्युत्थायजटाजिनी ॥ ऋषीणांमतमाज्ञाय-
 महर्षिरिदमब्रवीत् २१ यःसकौरव्यदायादःपांडुर्नामनराधिपः ॥ कामभोगान्परित्यज्यशतशृंगमितोगतः २२ ब्रह्मचर्यव्रतस्थस्यतस्यादिव्येनहेतुना ॥ साक्षा-
 द्दर्मादयंपुत्रस्तत्रजातौयुधिष्ठिरः २३ तथैनंबलिनांश्रेष्ठतस्यराज्ञोमहात्मनः ॥ मातरिश्वाद्दौपुत्रंभीमनाममहाबलम् २४

पाठांतरेआरण्यानांसहस्रसंख्यानांमुनीनांचेतियोज्यं ११ । १२ । १३ व्यतिकरःसंघर्षः १४ । १५ कौसल्याकाशिराजसुता १६ । १७ उपोपविविशुःपरिदार्योपविष्टवतः १८ । १९ अकूर्जनिःशब्दं
 २० । २१ । २३ दिव्येनहेतुनामंत्रेणदेवताहामाद्यलौकिककारणेन २३ । २४

२५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ प्रेतकार्यैःसिपिडीकरणांते पितृमेधंयज्ञविशेषं वृषोत्सर्गादिकंवा ३३ । ३४ गंधर्वनगरंखपुरं यथोक्तंज्योतिःशास्त्रे । 'अनेकरत्नाकृतिविप्रकाशतेपुरं
 पुरुहूतादयंजज्ञेकुंत्यामेवधनंजयः ॥ यस्यकीर्तिर्महेष्वासान्सर्वानभिभविष्यति २५ यौतुमाद्रीमहेष्वासावसूतपुरुषोत्तमौ ॥ अश्विभ्यांपुरुषव्याघ्राविमौताव
 पिपश्यत २६ चरताधर्मनित्येनवनवासंयशस्विना ॥ नष्टःपैतामहोवंशःपांडुनापुनरुद्धतः २७ पुत्राणांजन्मवृद्धिचवैदिकाध्ययनानिच ॥ पश्यंतःसततंपांडोः
 परांप्रीतिमवाप्स्यथ २८ वर्तमानःसतां वृत्तेपुत्रलाभमवाप्यच ॥ पितृलोकंगतःपांडुरितःसप्तदशेऽहनि २९ तंचितागतमाज्ञायवैश्वानरमुखेदुतम् ॥ प्रविष्टापाव
 कंमाद्रीहित्वाजीवितमात्मनः ३० सागतासहतेनैवपतिलोकमनुव्रता ॥ तस्यास्तस्यचयःकार्यक्रियतांतदनंतरम् ३१ इमेतयोःशरीरेद्वेपुत्राश्चेमेतयोर्वराः ॥
 क्रियाभिरनुगृह्यंतांसहमात्रापरंतपाः ३२ प्रेतकार्येनिवृत्तेतुपितृमेधंमहायशाः ॥ लभतांसर्वधर्मज्ञःपांडुःकुरुकुलोद्धहः ३३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वाकु
 रून्सर्वान्कुरूणामेवपश्यताम् ॥ क्षणेनांतर्हिताःसर्वेतापसागुह्यैःसह ३४ गंधर्वनगराकारंतथैवांतर्हितं पुनः ॥ ऋषिसिद्धगणं दृष्ट्वाविस्मयंतेपरंययुः ३५ ॥ इ
 ति श्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसं० प० ऋषिसंवादेषड्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ पांडोर्विदुरसर्वाणिप्रेतकार्याणिकारय ॥ राजवद्राज
 सिंहस्यमाद्याश्चैवविशेषतः १ पशून्वासांसिरत्नानिधनानिविविधानिच ॥ पांडोःप्रयच्छमाद्र्याश्चयेभ्योयावच्चवांछितम् २ यथाचकुंतीसत्कारंकुर्यान्माद्या
 स्तथाकुरु ॥ यथानवायुर्नादित्यःपश्येतांतांसुसंवृताम् ३ नशोच्यःपांडुरनघःप्रशस्यःसनराधिपः ॥ यस्यपंचसुतावीराजाताःसुरसुतोपमाः ४ ॥ वैशंपा
 यनउवाच ॥ विदुरस्तंतथेत्युक्त्वाभीष्मेणसहभारत ॥ पांडुसंस्कारयामासदेशेपरमपूजिते ५ ततस्तुनगरात्तूर्णमाज्यगंधपुरस्कृताः ॥ निर्हृताःपावकादीप्ताःपां
 डोराजन्पुरोहितैः ६ अथैनामार्तवैःपुष्पैर्गंधैश्चविविधैर्वरैः ॥ शिबिकांतामलंकृत्यवाससाऽऽच्छाद्यसर्वशः ७ तांतथाशोभितांमाल्यैर्वासोभिश्चमहाधनैः ॥ अ
 मात्याज्ञातयश्चैनंसुहृदश्चोपतस्थिरे ८ नृसिंहंनरयुक्तेनपरमालंकृतेनतम् ॥ अवहनयानमुख्येनसहमाद्यासुसंवृतम् ९ पांडुरेणातपत्रेणचामरव्यजनेनच ॥ सर्व
 वादित्रनादैश्चसमलंचक्रिरेततः १० रत्नानिचाप्युपादायबहूनिशतशोनराः ॥ प्रददुःकांक्षमाणेभ्यःपांडोस्तस्यौर्ध्वदेहिके ११ अथछत्राणिशुभ्राणिचामराणिब्र
 ह्मन्तिच ॥ आजन्तुःकौरवस्यार्थेवासांसिरुचिराणिच १२ याजकैःशुकुवासोभिर्हूयमानाहुताशनाः ॥ अगच्छन्नग्रतस्तस्यदीप्यमानाःस्वलंकृताः १३ ब्राह्मणाः
 क्षत्रियावैश्याःशूद्राश्चैवसहस्रशः ॥ रुदंतःशोकसंतप्ताअनुजग्मुर्नराधिपम् १४ अयमस्मानपाहायदुःखेचाघायशाश्वते ॥ कृत्वाचास्माननार्थाश्चक्रयास्यतिनरा
 धिपः १५ क्रोशंतःपांडवाःसर्वेभीष्मोविदुरएवच ॥ रमणीयेवनोद्देशेगंगातीरेसमेशुभे १६

पताकाध्वजतोरणान्वितं ॥ यदातदानागमनुष्यवाजिनांपिबत्यसृग्भूरिणेष्वसुंधरा इति ३५ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेषड्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ पांडोरिति १
 २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७ कालीयकादिग्धंकृष्णागुरुलिप्तं १८ । १९ । २० । २१ । २२ तुंगपद्मकौंगंधद्रव्यविशेषौ २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठी
 न्यासयामासुरथतांशिबिकांसत्यवादिनः ॥ सभार्यस्यनृसिंहस्यपांडोरुष्टिकर्मणः १७ ततस्तस्यशरीरंतुसर्वगंधाधिवासितम् ॥ शुचिकालीयकादिग्धंदिव्यचंद
 नरूपितम् १८ पर्यषिंचनजलेनाशुशातकुंभमयैर्घटैः ॥ चंदनेनचशुक्लेनसर्वतःसमलेपयन् १९ कालागुरुविमिश्रेणतथातुंगरसेनच ॥ अथैनंदेशजैःशुकैर्वासोभिः
 समयोजयन् २० संछन्नःसतुवासोभिर्जीवन्निवनराधिपः ॥ शुशुभेसनरव्याघ्रोमहार्हशयनोचितः २१ याजकैरभ्यनुज्ञातेप्रेतकर्मण्यनुष्ठिते ॥ घृतावसितंराजानं
 सहमाद्र्यास्वलंकृतम् २२ तुंगपद्मकमिश्रेणचंदनेनसुगंधिना ॥ अन्यैश्चविविधैर्गंधैर्विधिनासमदाहयन् २३ ततस्तयोःशरीरेद्वेदृष्ट्वामोहवशंगता ॥ हाहापुत्रेति
 कौसल्यापपातसहसाभ्रुवि २४ तंप्रेक्ष्यपतितामार्तांपौरजानपदोजनः ॥ रुरोददुःखसंतप्तोराजभक्त्याकृपाऽन्वितः २५ कुंत्याश्चैवार्तनादेनसर्वाणिचविचुरुशुः ॥
 मानुषैःसहभूतानितिर्यग्योनिगतान्यपि २६ तथाभीष्मःशांतनवोविदुरश्चमहामतिः ॥ सर्वशःकौरवाश्चैवप्राणदंष्ट्रशुःखिताः २७ ततोभीष्मोऽथविदुरोराजा
 चसहपांडवैः ॥ उदकंचक्रिरेतस्यसर्वाश्चुरुयोषितः २८ चुक्रुशुःपांडवाःसर्वेभीष्मःशांतनवस्तथा ॥ विदुरोज्ञातयश्चैवचक्रुश्चाप्युदकाक्रियाः २९ कृतोदकांस्ता
 नादायपांडवाञ्छोककशितान् ॥ सर्वाःप्रकृतयोराजन्शोचमानान्यवारयन् ३० यथैवपांडवाभूमौसुषुपुःसहबांधवैः ॥ तथैवनागराराजन्शिथियरेब्राह्मणादयः ३१
 तद्गतानंदमस्वस्थमाकुमारमहृष्टवत् ॥ बभूवपांडवैःसार्धंनगरंद्वादशक्षपाः ३२ ॥ इति श्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणिपांडुदाहेसप्तविंशत्यधिकशततमो
 ऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःकुंतीचराजाचभीष्मश्चसहबंधुभिः ॥ ददुःश्राद्धंतदापांडोःस्वधामृतमयंतदा १ कुरुंश्चविप्रमुख्याश्चभोजयि
 त्वासहस्रशः ॥ रत्नौघान्चिप्रमुख्येभ्योदत्वाग्रामवरांस्तथा २ कृतशौचांस्ततस्तांस्तुपांडवान्भरतर्षभान् ॥ आदायविविशुःसर्वेपुरंवारणसाह्वयम् ३ सततंस्मा
 नुशोचंतस्तमेवभरतर्षभम् ॥ पौरजानपदाःसर्वेमृतंस्वमिवबांधवम् ४ श्राद्धावसानेनुतदादृष्ट्वातदुःखितंजनम् ॥ संमूढांदुःखशोकार्तांव्यासोमातरमब्रवीत् ५
 अतिक्रांतसुखाःकालाःपर्युपस्थितदारुणाः ॥ श्वःश्वःपापिष्ठदिवसाःपृथिवीगतयौवना ६ बहुमायासमाकीर्णानानादोषसमाकुलः ॥ लुप्तधर्मक्रियाचारोघोरः
 कालोभविष्यति ७ कुरूणामनयाच्चापिपृथिवीनभविष्यति ॥ गच्छत्वयोगमास्थाययुक्तावसतपोवने ८ माद्राक्षीस्त्वंकुलस्यास्यघोरंसंक्षयमात्मनः ॥ तथेति
 समनुज्ञायसाप्रविश्याब्रवीत्स्नुषाम् ९ अंबिकैतवपौत्रस्यदुर्नयात्किलभारताः ॥ सानुबंधाविनंक्ष्यंतिपौराश्चैवेतिनःश्रुतम् १० तत्कौसल्यामिमामार्तांपुत्रशो
 काभिपीडिताम् ॥ वनमादायभद्रंतेगच्छामियदिमन्यसे ११ तथेत्युक्त्वात्वंबिक्रयाभीष्ममामंत्र्यसुव्रता ॥ वनंययौसत्यवतीस्नुषाभ्यांसहभारत १२

येभारतभावदीपे सप्तविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ अ ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० । १००१ । १००२ । १००३ । १००४ । १००५ । १००६ । १००७ । १००८ । १००९ । १०१० । १०११ । १०१२ । १०१३ । १०१४ । १०१५ । १०१६ । १०१७ । १०१८ । १०१९ । १०२० । १०२१ । १०२२ । १०२३ । १०२४ । १०२५ । १०२६ । १०२७ । १०२८ । १०२९ । १०३० । १०३१ । १०३२ । १०३३ । १०३४ । १०३५ । १०३६ । १०३७ । १०३८ । १०३९ । १०४० । १०४१ । १०४२ । १०४३ । १०४४ । १०४५ । १०४६ । १०४७ । १०४८ । १०४९ । १०५० । १

१३ । १४ । १५ जवेधावनक्रीडायां । लक्ष्याभिहरणेअहंपूर्वमहंपूर्वमितिदृष्टफलादिग्रहणे । भोज्ये । पांसुविकर्षणेबालक्रीडाविशेषे । पारिमर्दति सर्वतउपमृद्वाति १६ । १७
 १८ । १९ । २० । २१ । २२ योग्यासुशिक्षाम्यासेषु उत्तरमुत्कर्षे २३ । २४ । २५ । २६ निकृत्याकपटेन २७ प्राणवान्बलवान् २८ । २९ प्रसह्यबलात्कारेण ३०
 ताःसुघोरंतपस्तध्वादेव्योभरतसत्तम ॥ देहंत्यक्कामहाराजगतिमिष्टाययुस्तदा १३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथाप्तवंतोवेदोक्तान्संस्कारान्पांडवास्तदा ॥ संव्य
 वर्धतभोगांस्तेभुजानाःपितृवेश्मनि १४ धार्तराष्ट्रैश्चसहिताःक्रीडंतोमुदिताःसुखम् ॥ बालक्रीडासुसर्वासुविशिष्टास्तेजसाऽभवन् १५ जवेलक्ष्याभिहरणेभोज्येपां
 सुविकर्षणे ॥ धार्तराष्ट्रान्भीमसेनःसर्वान्सपरिमर्दति १६ हर्षात्प्रक्रीडमानांस्तान्गृह्यराजन्निलीयते ॥ शिरःसुविनिगृह्यैतान्योधयामासपांडवैः १७ शतमेको
 तंरतेषांकुमाराणांमहौजसाम् ॥ एकएवनिगृह्णातिनातिकृच्छ्रादृकोदरः १८ कचेषुचनिगृह्यैनान्विनिहत्यबलाद्वली ॥ चकर्षकोशतोभूमौघृष्टजानुशिरोसकान् ॥
 १९ दशबालान्जलेक्रीडन्भुजाभ्यांपरिगृह्यसः ॥ आस्तेस्मसलिलेमग्नोमृतकल्पान्विमुंचति २० फलानिवृक्षमारुह्यविचिन्वंतिचतेयदा ॥ तदापादप्रहारेणभी
 मःकंपयतेहुमान् २१ प्रहारवेगाभिहताहुमाव्याघूर्णितास्ततः ॥ सफलाःप्रपतंतस्मद्भुतंत्रस्ताःकुमारकाः २२ नतेनियुद्धेनजवेनयोग्यासुकदाचन ॥ कुमाराउ
 त्तरंचकुःस्पर्धमानावृकोदरम् २३ एवंसधार्तराष्ट्रांश्चस्पर्धमानोवृकोदरः ॥ अप्रियेऽतिष्ठदत्यंतबाल्यान्नद्रोहचेतसा २४ततोबलमतिख्यातंधार्तराष्ट्रःप्रतापवान् ॥
 भीमसेनस्यतज्ज्ञात्वादुष्टभावमदर्शयत् २५ तस्यधर्मादपेतस्यपापानिपरिपश्यतः ॥ मोहादैश्वर्यलोभाच्चपापामतिरजायत २६ अयंबलवतांश्रेष्ठःकुंतीपुत्रोवृको
 दरः ॥ मध्यमःपांडुपुत्राणानिकृत्यासन्निगृह्यताम् २७ प्राणवान्चिक्रमीचैवशौर्येणमहताऽन्वितः ॥ स्पर्धतेचापिसहितानस्मानेकोवृकोदरः २८ तंतुसुप्तपुरोद्या
 नेगंगायांप्रक्षिपामहे ॥ अथतस्मादवरजंश्रेष्ठंचैवयुधिष्ठिरम् २९ प्रसह्यबंधनेबद्ध्वाप्रशासिष्येवसुंधराम् ॥ एवंसनिश्चयंपापःकृत्वादुर्योधनस्तदा ॥ नित्यमेवांतर
 प्रेक्षीभीमस्यासीन्महात्मनः ३० ततोजलविहारार्थंकारयामासभारत ॥ चैलकंबलवेश्मानिविचित्राणिमहांतिच ३१ सर्वकामैःसुपूर्णानिपताकोच्छ्रायवंतिच ॥
 तत्रसंजनयामासनानागाराण्यनेकशः ३२ उदकक्रीडनंनामकारयामासभारत ॥ प्रमाणकोट्यांतदेशंस्थलंकिंचिदुपेत्यह ३३ भक्ष्यंभोज्यंचपेयंचचोष्यंलेह्यमथा
 पिच ॥ उपपादितंनरैस्तत्रकुशलैःसूदकर्मणि ३४ न्यवेदयंस्तत्पुरुषाधार्तराष्ट्रायवैतदा ॥ ततोदुर्योधनस्तत्रपांडवानाहदुर्मतिः ३५ गंगांचैवानुयास्यामउद्या
 नवनशोभिताम् ॥ सहिताभ्रातरःसर्वेजलक्रीडामवाप्तुमः ३६ एवमस्त्वितितंचापिप्रत्युवाचयुधिष्ठिरः ॥ तेरथैर्नगराकारैर्देशजैश्चगजोत्तमैः ३७ निर्ययुर्नगराच्छू
 राःकौरवाःपांडवैःसह ॥ उद्यानवनमासाद्यविसृज्यचमहाजनम् ३८

३१ । ३२ प्रमाणकोट्यांगंगायांप्रदेशविशेषे स्थलंकिंचिदर्थजलेर्धस्थलेचक्रीडागारं ३३ भक्ष्यंदंतैश्छित्वाछित्वाग्राह्यमपूपादि । भोज्यंजिह्वाव्यापारैकग्राह्यपायसादि । पेयंतदुभयानपेक्षपानका
 दि । चोष्यंरसमात्रंगृहीत्वात्याज्यमिक्षुकांडादि । लेह्यंमुखलालयाद्रवीभावमापद्यमानंस्वदशर्करादि । उपपादितं उपाहृतमित्यपिपठति ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

३९ उपस्थानगृहैःयत्रराजानंकार्यिणःशूराश्चोपतिष्ठंतैर्गृहैः । वलभीभिरुभयतोर्नमत्पक्षाभिःस्तंभशालाभिः । यंत्रैर्जलयंत्रैःशतधारादिभिः । यतोयुगपच्छतधाराउच्छलंतयोनीहारीभूयभवन्तो
 दरेव्यामुवति । सांचारिकैःसंचारयोग्यैः ४० दीर्घिकाभिःकुल्याभिः पुष्करिणीभिर्हीतिउपांत्यस्यालघुत्वेऽप्यनुष्ठुप्त्वाहनेर्नदोषः ४१ उपच्छन्नासंछन्ना ४२ उपच्छन्नानुपागतान् कामान्
 शब्दादिविषयान् ४३ वक्त्रेभ्योवक्त्रेषु ४४ । ४५ । ४६ प्रतीक्षितंप्रीत्याऽवेक्षितंभक्षितंनतुशत्रोरितिनिरस्तं तत्रहेतुरजानतेति ४७ । ४८ । ४९ । ५० व्यायम्यश्रमंकृत्वा ५१ । ५२
 विशंतिस्मसदावीराःसिंहाइवगिरेर्गुहां ॥ उद्यानमभिपश्यंतोभ्रातरःसर्वएवते ३९ उपस्थानगृहैःशुभ्रैर्वलभीभिश्चशोभितं ॥ गवाक्षकैस्तथाजालैर्यंत्रैःसांचारिकैरपि
 ४० संमार्जितंसौधकारैश्चित्रकारैश्चचित्रितं ॥ दीर्घिकाभिश्चपूर्णाभिस्तथापुष्करिणीभिर्हि ४१ जलंतच्छुशुभेच्छन्नंफुल्लैर्जलरुहैस्तथा ॥ उपच्छन्नावसुमतीतथापु
 ष्पैर्यथर्तुकैः ४२ तत्रोपविष्टास्तेसर्वेपांडवाःकौरवाश्चह ॥ उपच्छन्नान्बहून्कामांस्तेभुजंतिततस्ततः ४३ अथोद्यानवरेतस्मिस्तथाक्रीडागताश्चते ॥ परस्परस्यव
 क्रेभ्योददुर्भक्ष्यांस्ततस्ततः ४४ ततोदुर्योधनःपापस्तद्भक्ष्येकालकूटकम् ॥ विषंप्रक्षेपयामासभीमसेनजिघांसया ४५ स्वयमुत्थायचैवाथहृदयेनक्षुरोपमः ॥ सवाचा
 मृतकल्पश्चभर्तृवच्चसुहृद्यथा ४६ स्वयंप्रक्षिपतेभक्ष्यंबहुभीमस्यपापकृत् ॥ प्रतीक्षितंस्मभीमेनतंवैदोषमजानता ४७ ततोदुर्योधनस्तत्रहृदयेनहसन्निव ॥
 कृतकृत्यमिवात्मानंमन्यतेपुरुषाधमः ४८ ततस्तेसहिताःसर्वेजलक्रीडामकुर्वत ॥ पांडवाधार्तराष्ट्राश्चतदामुदितमानसाः ४९ क्रीडावसानेतेसर्वेशुचिवस्त्राः
 स्वलंकृताः ॥ दिवसांतेपरिश्रान्ताविहृत्यचक्रुर्ब्रह्माः ५० विहारावसथेष्वेववीरावासमरोचयन् ॥ खिन्नस्तुबलवान्भीमोव्यायम्याभ्याधिकंतदा ५१ बाहयित्वाकु
 मारांस्तान्जलक्रीडागतांस्तदा ॥ प्रमाणकोट्यांवासार्थीसुष्वापावाप्यतत्स्थलम् ५२ शीतंवातंसमासाद्यश्रांतामदविमोहितः ॥ विषेणचपरीतांगोनिश्चेष्टःपांडु
 नंदनः ५३ ततोबद्धालतापाशैर्भीमदुर्योधनःस्वयम् ॥ मृतकल्पंतदावीरंस्थलाज्जलमपातयत् ५४ सनिःसंज्ञोजलस्यांतमथैवांडवोऽविशत् ॥ आक्रामन्नाग
 भवनेतदानागकुमारकान् ५५ ततःसमेत्यबहुभिस्तदानागैर्महाविषैः ॥ अदश्यतभृशंभीमोमहादंष्ट्रैर्विषोल्बणैः ५६ ततोऽस्यदश्यमानस्यतद्विषंकालकूटकम् ॥
 हतंसर्वविषेणैवस्थावरजंगमेनतु ५७ दंष्ट्राश्चदंष्ट्रिणांतेषामर्मस्वापिनिपातिताः ॥ त्वचंनैवास्यविभिदुःसारत्वात्पृथुवक्षसः ५८ ततःप्रबुद्धःकौंतेयःसर्वसंछिद्यबंधनं
 पोथयामासतान्सर्वान्केचिद्भीताःप्रदुडुवुः ५९ हतावशेषाभीमेनसर्वेवासुकिमभ्ययुः ॥ ऊचुश्चसर्पराजानंवासुकिंवासवोपमम् ६० अयंनरोवैनागैर्द्रव्यप्सुबद्धाप्रवे
 शितः ॥ यथाचनोमतिर्वीरविषपीतोभविष्यति ६१ निश्चेष्टोऽस्माननुप्राप्तःसचदष्टोऽन्वबुध्यत ॥ ससंज्ञश्चापिसंवृत्तश्छित्त्वाबंधनमाशुनः ६२ पोथयंतंमहाबाहुंत्वं
 वैतंज्ञातुमर्हसि ॥ ततोवासुकिरभ्येत्यनागैरनुगतस्तदा ६३ पश्यतिस्ममहाबाहुंभीमंभीमपराक्रमं ॥ आर्यकेणचदृष्टःसपृथायाआर्यकेणच ६४

५३ । ५४ जलस्यांतमवसानं आक्रामच्छरीराभोगेननागानाक्रांतवान् ५५ ततस्तेभारविभैरदश्यतदष्टः ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० विषपीतःपीतविषः ६१ । ६२ । ६३ आर्य
 केणनागराजेन पृथायाआर्यकेणमातामहेन कुंतिभोजद्वाराऽयंसंबंधइतिगम्यते ६४

दौहित्रदौहित्रइतिवार्थकनागस्यदौहित्रःशूरस्तदौहित्रोभीमइत्यविरुद्धमेतत् अन्येतुशूरमातामहएवोपचारात्कुंतीमातामहोऽपीत्याहुः ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ नागदंतेभि
त्तितोबहिर्निर्गतेदारुणिकृतंयदासनस्थानंतत्र'झरोखा'इतिभाषयाप्रसिद्धे ७२ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेअष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ ॥ ततइति वृत्तःसमाप्तः १

तदादौहित्रदौहित्रःपरिष्वक्तःसुपीडितम् ॥ सुप्रीतश्चाभवत्तस्यवासुकिःसमहायशाः ६५ अब्रवीत्तंचनागेंद्रःकिमस्यक्रियतांप्रियम् ॥ धनौघोरत्ननिच
योवसुचास्यप्रदीयताम् ६६ एवमुक्तस्तदानागोवासुकिंप्रत्यभाषत ॥ यदिनागेंद्रतुष्टोऽसिकिमस्यधनसंचयैः ६७ रसंपिबेत्कुमारोऽयंत्वयिप्रीतेमहाबलः ॥ बलं
नागसहस्रस्ययस्मिन्कुंडेप्रतिष्ठितम् ६८ यावत्पिबतिबालोऽयंतावदस्मैप्रदीयताम् ॥ एवमस्त्वितितंतांगवासुकिःप्रत्यभाषत ६९ ततोभीमस्तदानागैःकृतस्व
स्त्ययनःशुचिः ॥ प्राङ्मुखश्चोपविष्टश्चरसंपिबतिपांडवः ७० एकोच्छ्वासात्ततःकुंडंपिबतिस्ममहाबलः ॥ एवमष्टौसकुंडानिह्यपिबत्पांडुनंदनः ७१ ततस्तुश
यनेदिव्येनागदंतेमहाभुजः ॥ अशेतभीमसेनस्तुयथासुखमरिंदमः ७२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणिभीमसेनरसपानेअष्टाविंशत्यधिकशततमो
ध्यायः ॥ १२८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तेकौरवाःसर्वेविनाभीमंचपांडवाः ॥ वृत्तक्रीडाविहारास्तुप्रतस्थुर्गजसाह्वयम् १ रथैर्गजैस्तथाचाश्वैर्या
नैश्चान्यैरनेकशः ॥ भुवंतोभीमसेनस्तुयातोह्यग्रतएव नः २ ततोदुर्योधनःपापस्तत्रापश्यन्वृकोदरम् ॥ भ्रातृभिःसहितोदृष्टो नगरंप्रविवेशह ३ युधिष्ठिरस्तुधर्मा
त्माह्यविदन्पापमात्मानि ॥ स्वेनानुमानेनपरंसाधुंसमनुपश्यति ४ सोऽभ्युपेत्यतदापार्थोमातरंभ्रातृवत्सलः ॥ अभिवाद्याब्रवीत्कुंतीमंबभीमइहागतः ५ कगतोभ
वितामातर्नेहपश्यामितंशुभे ॥ उद्यानानिवनंचैवविचितानिसमंततः ६ तदर्थंनचतंवीरं दृष्ट्वंतोवृकोदरम् ॥ मन्यमानास्ततःसर्वथातो नःपूर्वमेवसः ७ आगताः
स्ममहाभागेव्याकुलेनांतरात्मना ॥ इहागम्यक्रुणुगतस्त्वयावाप्रेषितःक्रु ८ कथयस्वमहाबाहुंभीमसेनंयशस्विनि ॥ नहिमेशुध्यतेभावस्तंवीरंप्रतिशोभने ९
यतःप्रसुप्तंमन्येऽहंभीमनेतिहतस्तुसः ॥ इत्युक्ताचततःकुंतीधर्मराजेनधीमता १० हाहेतिरुत्वासंभ्रांताप्रत्युवाचयुधिष्ठिरम् ॥ नपुत्रभीमंपश्यामिनमामभ्येत्य
साविति ११ शीघ्रमन्वेषणेयत्नंकुरुतस्यानुजैःसह ॥ इत्युक्तातनयंज्येष्ठं हृदयेनविदूयता १२ क्षत्तारमानाय्यतदाकुंतीवचनमब्रवीत् ॥ कगतोभगवन्क्षत्तभीमसे
नोनदृश्यते १३ उद्यानान्निर्गताःसर्वेभ्रातरोभ्रातृभिःसह ॥ तत्रैकस्तुमहाबाहुर्भीमोनाभ्येतिमामिह १४ नचप्रीणयतेचक्षुःसदादुर्योधनस्यसः ॥ क्रूरोऽसौदुर्म
तिःक्षुद्रोराज्यलुब्धोऽनपत्रपः १५ निहन्यादपितंवीरंजातमन्युःसुयोधनः ॥ तेनमेव्याकुलंचितंहृदयंदह्यतीवच १६ ॥ विदुरउवाच ॥ मैवंदस्वकल्याणिशेष
संरक्षणंकुरु ॥ प्रत्यादिष्टोहिदुष्टात्माशेषेऽपिप्रहरेत्तव १७ दीर्घायुषस्तवसुतायथोवाचमहामुनिः ॥ आगमिष्यतितेपुत्रःप्रीतिंचोत्पादयिष्यति १८

२ । ३ । ४ अंबहेमातः ५ । ६ । ७ । ८ भावश्चित्तंनशुध्यतेजीवतीतिममनुते ९ यतोभीमंप्रसुप्तंमन्येऽपितुहतइत्येवमन्ये १० । ११ । १२ । १३ । १४ नचेति
दुर्योधनस्तं दृष्टुं न शक्नोतीत्यर्थः १५ । १६ वदस्वविपरीतमन्येथाः प्रत्यादिष्टः कुतोभीमं हतवानसीत्युपाख्यः १७ । १८

१९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ तान्कुरुबालकान्पुत्रवेदयत् ४२ । ४३

॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्ताययौविद्वान् विदुरःस्वंनिवेशनम् ॥ कुंतीचितापराभूत्वासहासीनासुतैर्गृहे १९ ततोऽष्टमेतुदिवसेप्रत्यबुध्यतपांडवः ॥ तस्मिं
स्तदारसेजिर्णोऽप्रमेयबलोबली २० तं दृष्ट्वाप्रतिबुध्यंतं पांडवंतेभुजंगमाः ॥ सांत्वयामासुरव्यग्रावचनंचेदमब्रुवन् २१ यत्तेपीतोमहाबाहोरसोऽयंवीर्यसंभृतः ॥
तस्मान्नागायुतबलोरणेऽदृष्टोभविष्यसि २२ गच्छाद्यत्वंचस्वगृहंस्नातोदिव्यैरिमैर्जलैः ॥ भ्रातरस्तेऽनुतप्यंतित्वाविनाकुरुपुंगव २३ ततःस्नातोमहाबाहुः
शुचिःशुक्लांबरस्रजः ॥ ततोनागस्यभवनेकृतकौतुकमंगलः २४ ओषधीभिर्विषघ्नीभिःसुरभीभिर्विशेषतः ॥ भुक्तवान्परमान्नंचनागैर्दत्तंमहाबलः २५ पूजि
तोभुजगैर्वीरआशीर्भिश्चाभिनंदितः ॥ दिव्याभरणसंछन्नोनागानामन्यपांडवः २६ उदतिष्ठत्प्रहृष्टात्मानागलोकादरिंदमः ॥ उत्क्षिप्तःसतुनागेनजलाज्जल
रुहेक्षणः २७ तस्मिन्नेववनोद्देशेस्थापितःकुरुनंदनः ॥ तैचांतर्दधिरेनागाःपांडवस्यैवपश्यतः २८ ततउत्थायकौतेयोभीमसेनोमहाबलः ॥ आजगाममहाबाहु
र्मातुरंतिकमंजसा २९ ततोऽभिवाद्यजननींज्येष्ठंभ्रातरमेवच ॥ कनीयसःसमाघ्रायशिरःस्वरिविमर्दनः ३० तैश्चापिसंपरिष्वक्तःसहमात्रानरर्षभैः ॥ अन्योन्य
गतसौहार्दादिष्ट्यादिष्ट्येतिचाब्रुवन् ३१ ततस्तत्सर्वमाचष्टदुर्योधनविचेष्टितम् ॥ भ्रातृणांभीमसेनश्चमहाबलपराक्रमः ३२ नागलोकेचयदृत्तंगुणदोषमशेषतः ॥
तच्चसर्वमशेषेणकथयामासपांडवः ३३ ततोयुधिष्ठिरौराजाभीममाहवचोऽर्थवत् ॥ तूष्णींभवनतेजल्प्यमिदंकार्यंकथंचन ३४ एवमुक्तामहाबाहुर्धर्मराजोयुधि
ष्ठिरः ॥ भ्रातृभिःसहितःसर्वैरप्रमत्तोऽभवत्तदा ३५ सारथिचास्यदयितमपहस्तेनजघ्निवान् ॥ धर्मात्माविदुरस्तेषांपार्थानांप्रददौमतिम् ३६ भोजनेभीमसेनस्य
पुनःप्राक्षेपयद्विषम् ॥ कालकूटंनवंतीक्ष्णंसंभृतंलोमहर्षणम् ३७ वैश्यापुत्रस्तदाचष्टपार्थानांहितकाम्यया ॥ तच्चापिभुक्त्वाऽजरयदविकारंवृकोदरः ३८ विका
रंनह्यजनयत्सुतीक्ष्णमपितद्विषम् ॥ भीमसंहननेभीमेअजीर्यतवृकोदरे ३९ एवंदुर्योधनःकर्णःशकुनिश्चापिसौबलः ॥ अनेकैरभ्युपायैस्तान्निजिघांसंतिस्मपांड
वान् ४० पांडवाश्चापितत्सर्वंप्रत्यजानन्नमर्षिताः ॥ उद्भावनमकुर्वंतोविदुरस्यमतेस्थिताः ४१ कुमारान्क्रीडमानांस्तान्दृष्ट्वा राजाऽतिदुर्मदान् ॥ गुरुंशिक्षार्थम
न्विष्यगौतमंतान्न्यवेदयत् ४२ शरस्तंवेसमुद्धृतंवेदशास्त्रार्थपारगम् ॥ अधिजग्मुश्चकुरवोधनुर्वेदंरुपाचुते ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणिभी
मप्रत्यागमनेऊनत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ कृपस्यापिममब्रह्मन्संभवंवकुमर्हसि ॥ शरस्तंवात्कथंजज्ञेकथंवास्त्राप्यवा
प्तवान् १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ महर्षेर्गौतमस्यासीच्छरद्वान्नामगौतमः ॥ पुत्रःकिलमहाराजजातःसहशरैर्विभो २

॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे ऊनत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ ॥ ॥ गुरुद्वारकमपिकौरवाणांमाहा
त्म्यंवक्तुंशुर्वोःकृपद्रोणयोरप्युत्पत्तिविशिष्टा माहाध्यायाभ्यां कृपस्यापीत्यादिना १ शरद्वान्नामतः गौतमो गौतमः शरैःसहजातः शराएववाऽस्यबंधुवत्प्रियाइत्यर्थः २

तेदेवाह नतस्येत्यादिना ३।४।५।६।७।८।९ समर्थनात्सामर्थ्यात् समन्वयादिति पाठान्तरं १०।११।१२।१३।१४।१५।२६ पुत्रीषु पुत्रश्च पुत्री १७ प्रातिपेयः प्रतीपपुत्रः
नतस्य वेदाध्ययने तथा बुद्धिरजायत ॥ यथाऽस्य बुद्धिरभवद्भुवोर्देपरंतप ३ अधिजगमुर्गथावेदास्तपसा ब्रह्मचारिणः ॥ तथा सतपसोपेतः सर्वाण्यस्त्राप्यवापह ४
धनुर्वेदपरत्वाच्च तपसा विपुलेन च ॥ भृशं संतापयामास देवराजं स गौतमः ५ ततो जानपदीनाम देवकन्यासुरेश्वरः ॥ प्राहिणोत्तपसो विघ्नं कुरुतस्येति कौरव ६
साहिगत्वाऽऽश्रमं तस्य रमणीयं शरद्वतः ॥ धनुर्बाणधरं बालालोभयामास गौतमम् ७ तामेकवसनां दृष्ट्वा गौतमोऽप्सरसं वने ॥ लोकेऽप्रतिमसंस्थानां प्रोत्फुल्लनय
नोऽभवत् ८ धनुश्च हि शरास्तस्य कराभ्यामपतन्भुवि ॥ वेपथुश्चापितां दृष्ट्वा शरीरे समजायत ९ स तु ज्ञानगरीयस्त्वात्तपसश्च समर्थनात् ॥ अवतस्थे महाप्राज्ञो
धैर्येण परमेणह १० यस्तस्य सहसाराजनाविकारः समदृश्यत ॥ तेन सुस्त्रावरेतोऽस्य स च तन्नाम्बुधुयत ११ धनुश्च स शरं त्यक्त्वा तथा कृष्णाजिनानि च ॥ स विहाया
श्रमं तं च तां चैवाप्सरसं मुनिः १२ जगाम रे तस्तस्य शरस्तं वेपपात च ॥ शरस्तं वेच पतितं द्विधा तदभवत् १३ तस्याथ मिथुनं जज्ञे गौतमस्य शरद्वतः ॥ मृगयां चर
तोरान्नः शांतनोस्तु यदृच्छया १४ कश्चित्सेनाचरोऽरण्ये मिथुनं तदपश्यत् ॥ धनुश्च स शरं दृष्ट्वा तथा कृष्णाजिनानि च १५ ज्ञात्वा द्विजस्य चापत्ये धनुर्वेदांतगस्य ह ॥
सराज्ञे दर्शयामास मिथुनं स शरं धनुः १६ स तदा दायमिथुनं राजा च कृपयान्वितः ॥ आजगाम गृहानेव मम पुत्राविति बुवन् १७ ततः संवर्धयामास संस्कारैश्चाप्ययो
जयत् ॥ प्रातिपेयो नरश्रेष्ठो मिथुनं गौतमस्य तत् १८ गौतमोऽपिततोऽभ्येत्य धनुर्वेदपरोऽभवत् ॥ कृपया यन्मया बालाविमौ संवर्धिताविति १९ तस्मात्तयो
र्नाम चक्रे तदेव समहीपतिः ॥ गोपितौ गौतमस्तत्र तपसा समविंदत २० आगत्य तस्मै गोत्रादिसर्वमाख्यातवांस्तदा ॥ चतुर्विधं धनुर्वेदं शास्त्राणि विविधा
नि च २१ निखिलेनास्य तत्सर्वं गुह्यमाख्यातवांस्तदा ॥ सोऽचिरेणैव कालेन परमाचार्यतां गतः २२ ततोऽधिजग्मुः सर्वे ते धनुर्वेदं महारथाः ॥ घृतरा
श्रात्मजाश्चैव पांडवाः सहयादवैः २३ वृष्णयश्च नृपाश्चान्ये नानादेशसमागताः ॥ वैशंपायन उवाच ॥ विशेषार्थो ततो भीष्मः पौत्राणां विनयेऽप्यस्य २४
इष्यस्व ज्ञान्पर्यपृच्छ दाचार्यान्वीर्यसंमतान् ॥ नाल्पधीर्नामहाभागस्तथानानस्त्रकोविदः २५ नादेव सत्वो विनयेत्कुरुनस्त्रे महाबलान् ॥ इति संचित्य गंगेयः
स दामरतसत्तमः २६ द्रोणाय वेदविदुषे भारद्वाजाय धीमते ॥ पांडवान्कौरवांश्चैव ददौ शिष्यान् वर्षभ २७ शास्त्रतः पूजितश्चैव सम्यक्तेन महात्मना ॥ सभी
ष्मेण महाभागस्तुष्टोऽस्त्रविदुषां वरः २८ प्रतिजग्राह तान्सर्वान् शिष्यत्वेन महायशः ॥ शिक्षयामास च द्रोणो धनुर्वेदमशेषतः २९ तेऽचिरेणैव कालेन सर्वं शास्त्र
विशारदाः ॥ बभूवुः कौरवाराजन्पांडवाश्चामितौ जसः ३०

१८।१९ गोपितौ राजापालितौ २० चतुर्विधं मुक्तममुक्तं मुक्तामुक्तं मंत्रमुक्तं चेति मुक्तं बाणादि । अमुक्तं खट्वादि । मुक्तामुक्तं सोपसंहारमर्त्तं । निरुपसंहारमर्त्तं मंत्रमुक्तं । यद्वा शास्त्रमर्त्तं प्रत्य
क्षं परमाख्यं । यद्वा आदानं संधानं विमोक्षः संहारश्च २१।२२।२३ विनयेऽप्यस्य शिक्षेच्छया २४।२५ अदेव सत्वः नास्ति देवस्येव सत्त्वं सामर्थ्यस्य सः २६।२७।२८।२९।३०

३१।३२।३३ सहति ततः पूर्वमेवाष्टुतामिति संबंधः अंगलप्रवक्तां विवृतांगीददसेति भावः सार्धः ३४।३५।३६ द्रोणे द्रोणकलशाल्येयशियपात्रविशेषे ३७ यतो द्रोणकलशोऽभव
॥ जनमेजय उवाच ॥ कथं समभवद्द्रोणः कथंचास्त्राप्यवाप्तवान् ॥ कथंचागात्कुरुन्ब्रह्मन्कस्य पुत्रः सवीर्यवान् ३१ कथंचास्य सुतो जातः सोऽश्वत्थामाऽस्त्रवित्तमः ॥
एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं विस्तरेण प्रकीर्तय ३२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ गंगाद्वारं प्रतिमहान्बभूव भगवानृषिः ॥ भरद्वाज इति ख्यातः स ततः संशितव्रतः ३३ सोऽभिषे
कुंत तो गंगां पूर्वमेवागमन्नदीम् ॥ महर्षिभिर्भरद्वाजो हविर्धाने चरन्पुरा ३४ ददर्शाप्सरसं साक्षाद्घृताचीमाश्रुतामृषिः ॥ रूपयौवनसंपन्नामददृतां मदालसाम् ३५
तस्याः पुनर्नदीतीरे वसनं पर्यवर्तत ॥ व्यपकृष्टां वरां दृष्ट्वा तामृषिश्चक्रे मततः ३६ तत्र संसक्तमनसो भरद्वाजस्य धीमते ॥ ततोऽस्य रे तश्च स्कंदतद्विद्रोण आदधे ३७
ततः समभवद्द्रोणः कलशेतस्य धीमते ॥ अध्यगीष्ट स वेदांश्च वेदांगानि च सर्वशः ३८ अग्निवेशं महाभागं भरद्वाजः प्रतापवान् ॥ प्रत्यपादय दग्नेयमस्त्रमस्त्रविदां वरः
३९ अग्नेस्तु जातः समुनिस्ततो भरतसत्तम ॥ भारद्वाजं तदाग्नेयं महास्त्रं प्रत्यपादयत् ४० भरद्वाजसखा चासीत्पृषतो नाम पार्थिवः ॥ तस्यापि दुपदो नाम तदा समभव
त्सुतः ४१ स नित्यमाश्रमंगत्वा द्रोणेन सह पार्थिवः ॥ चिक्रीडाध्ययनं चैव चकार क्षत्रियर्षभः ४२ ततो व्यतीति पृषते सराजा दुपदोऽभवत् ॥ पंचालेषु महाबाहुरुतरे
पुनरेश्वरः ४३ भरद्वाजोऽपि भगवानारुरोह दिवं तदा ॥ तत्रैव च वसन् द्रोणस्तपस्तेपे महातपाः ४४ वेदवेदांगविद्वान्सतपसा दग्धकिल्बिषः ॥ ततः पितृनियुक्तात्मा
पुत्रलोभान्महायशः ४५ शारद्वतीं ततो भार्यां कृपीं द्रोणोऽन्वविंदत ॥ अग्निहोत्रे च धर्मं च दमे च स ततं रताम् ४६ अलभद्गौतमी पुत्रमश्वत्थामानमेव च ॥ स जात
मात्रो व्यनदद्यैवोच्चैः श्रवाहयः ४७ तच्छ्रुत्वा तर्हितं भूतमंतरिक्षस्थमब्रवीत् ॥ अश्वस्येवास्य यत्स्थामनदतः प्रदिशोगतम् ४८ अश्वत्थामैव बालोऽयं तस्मान्नाम्ना
भविष्यति ॥ सुतेन तेन सुप्रीतो भारद्वाजस्ततोऽभवत् ४९ तत्रैव च वसन् धीमान् धनुर्वेदपरोऽभवत् ॥ स शुश्राव महात्मानं जामदग्न्यं परंतपम् ५० सर्वज्ञानविदं विघ्नं
सर्वशस्त्रभृतां वरम् ॥ ब्राह्मणेभ्यस्तदाराजं न्दित्संतं वसुसर्वशः ५१ सरामस्य धनुर्वेदं दिव्यान् यस्त्राणि चैव ह ॥ श्रुत्वा तेषु मनश्चक्रे नीतिशास्त्रे तथैव च ५२ ततः स व्रति
भिः शिष्यैस्तपोयुक्तैर्महातपाः ॥ वृतः प्रायान् महाबाहुर्महेंद्रं पर्वतोत्तमम् ५३ ततो महेंद्रमासाद्य भारद्वाजो महातपाः ॥ क्षांतं दांतमभिन्नघ्नमपश्यद्गुणंदनम् ५४
ततो द्रोणो वृतः शिष्यैरुपगम्य भृगूद्वहम् ॥ आचरत्यावात्मनो नाम जन्मचांगिरसः कुले ५५ निवेद्य शिरसा भूमौ पादौ चैवाभ्यवा दयत् ॥ ततस्तं सर्वमुत्सृज्य वनं जिग
मिषुं तदा ५६ जामदग्न्यं महात्मानं भारद्वाजोऽब्रवीदिदम् ॥ भरद्वाजा त्समुत्पन्नं तथा त्वं मामयो निजम् ५७ आगतं वित्तकामं मां विद्धि द्रोणं द्विजोत्तमम् ॥ तमब्रवी
न्महात्मा स सर्वक्षत्रियमर्दनः ५८ स्वागतं ते द्विजश्रेष्ठ यदिच्छसि वदस्व मे ॥ एवमुक्तस्तुरामेण भारद्वाजोऽब्रवीद्वचः ५९

सतो द्रोण इति नाम निर्वक्तित इति ३८ भरद्वाज आग्नेयमर्त्तं अग्निवेशात्पददौ । सचाग्नेः पुत्रोऽग्निवेशो भारद्वाजं द्रोणं स्वगुरुपुत्रमाग्नेयमर्त्तमशिक्षयदिति श्लोकद्वयार्थः ३९।४०।४१।४२।४३।४४
पितृभिः पुत्रमुत्पादयेति नियुक्त आत्मानो यस्य स पितृनियुक्तात्मा ४५।४६।४७ स्थामशब्दसकारस्य तकारादेशोऽश्वत्थामेति ४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९

॥ १२३ ॥

रामप्रहरतांश्रेष्ठं दित्संतं विविधं वसु ॥ अहंधनमनंतं हि प्रार्थये विपुलवत ६० ॥ राम उवाच ॥ हिरण्यं मम यच्चान्यद्वसु किंचिदिह स्थितम् ॥ ब्राह्मणेभ्यो मया दत्तं सर्वं
मेतत्तपो धन ६१ तथैवेयं धरा देवी सागरांता सपत्न्या ॥ कश्यपाय मया दत्ता कृत्स्नानगरमालिनी ६२ शरीरमात्रमेवाद्यममेदमवशेषितम् ॥ अस्त्राणि च महार्हाणि
शस्त्राणि विविधानि च ६३ अस्त्राणि वा शरीरं वा वरयैतन्मयोद्यतम् ॥ वृणीष्व किं प्रयच्छामि तुभ्यं द्रोण वदाशुत ६४ ॥ द्रोण उवाच ॥ अस्त्राणि मे समग्राणि ससं
हाराणि भार्गव ॥ सप्रयोगरहस्यानि दातुमर्हस्य शेषतः ६५ तथेयुक्ता तस्तस्मै प्रादादस्त्राणि भार्गवः ॥ सरहस्यव्रतं चैव धनुर्वेदमशेषतः ६६ प्रतिगृह्यतु तत्सर्वं कृ
तास्त्रोद्विजसत्तमः ॥ प्रियं सखायं सुप्रीतो जगाम दुपदं प्रति ६७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि द्रोणस्य भार्गवादस्त्रप्राप्तौ त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः
॥ १३० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो दुपदमासाद्य भारद्वाजः प्रतापवान् ॥ अब्रवीत्पार्थिवं राजन् सखायं विद्धि मामिह १ इत्येवमुक्तः सरख्या सप्रीतिपूर्वजनेश्वरः ॥ भार
द्वाजेन पांचाल्योनामृष्यतव चोऽस्य तत् २ सक्रोधामर्षजिह्वभूः कषायी कृतलोचनः ॥ ऐश्वर्यमदसंपन्नो द्रोणं राजाऽब्रवीदिदम् ३ ॥ दुपद उवाच ॥ अकृतेयं तव प्रज्ञा
ब्रह्मन्नातिसमं जसा ॥ यन्मां ब्रवीषि प्रसभं सखातेऽहमिति द्विज ४ न हिराज्ञा मुदीर्णानामेवं भूतैर्नरैः क्वचित् ॥ सरख्यं भवति मंदात्मनः श्रिया हीनैर्धनच्युतैः ५ सौहृदान्यपि
जीर्यते कालेन परिजीर्यतः ॥ सौहृदं मे त्वया ह्यासीत् पूर्वसामर्थ्यबंधनम् ६ न सरख्यमजरं लोके हृदि तिष्ठति कस्यचित् ॥ कालो ह्येनं विहरति क्रोधो वै नरहत्युत ७
मैवं जीर्णमुपास्व त्वं सरख्यं भवत्वपाकृधि ॥ आसीत् सरख्यं द्विजश्रेष्ठ त्वयामेऽर्थनिबंधनम् ८ न दरिद्रो वसुमतो नाविद्वान्विदुषः सखा ॥ मशूरस्य सखा क्लीबः सखिपूर्वं
किमिष्यते ९ ययोरेव समं वित्तं ययोरेव समं श्रुतम् ॥ तयोर्विवाहः सरख्यं च न तु पुष्टविपुष्टयोः १० नाश्रोत्रियः श्रोत्रियस्य नार्थी रथिनः सखा ॥ नाराजापार्थिवस्यापि
सखिपूर्वं किमिष्यते ११ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दुपदेनैव मुक्तस्तु भारद्वाजः प्रतापवान् ॥ मुहूर्तं चिंतयित्वा तु मन्युनाऽभिपरिहृतः १२ सार्वे नि
श्चित्य मनसा पांचाल्यं प्रति बुद्धिमान् ॥ जगाम कुरुमुख्यानां नगरं नागसाह्वयम् १३ स नागपुरमागम्य गौतमस्य निवेशने ॥ भारद्वाजोऽवसत्तत्र प्रच्छन्नं द्विजसत्तमः १४

जीर्णं भवत् जीर्णत्वं प्राप्नुवत्सरख्यं मा उपपास्वतु पुनः अपाकृधिदूरीकुरु । यद्वा भवतु जीर्णं सख्यं तत्सु एवं पूर्ववद्मा उपपास्व किं त्वपाकृधिना शयत्यजेत्यर्थः । हिंसार्थस्य स्वादिकृजोरूपं । अत्रापि हेतुः अर्थनिबन्धनं ८ एतदेव विवृणोति न दारिद्र्य इत्यादिमा पूर्वसंस्वा इति सखि पूर्वजीर्णं सख्यं तत्किमिष्यते अपितु नैवेति काका योज्यं ९ विपुष्टः कृशो निर्धनो वा १० । ११ द्रुपदेनेति पांचाल्यं गर्वितंचितयित्वा तत्परा भवोपायं मनसा विनिश्चित्य प्रतिबुद्धिः प्रतीपबुद्धिः शत्रुबुद्धिस्तद्वात्सल्यं नागसाहचर्यं जगामेति द्वयोः संबंधः १२ । १३ । १४

१२३४

अस्यतनुजोऽश्वत्थामा नाबुध्यतद्रोणपुत्रोऽयमिति न ज्ञातवतः १५ । १६ वीट्यायवाकारेण प्रादेशमात्रकोष्ठेन यतस्तमात्रदेनेन उपर्युपरि कुमारः प्रसिपति लोहगुलिकयेत्यन्ये १७ । १८ ततोऽस्य तनुजः पार्थानरुपस्यानंतरं प्रभुः ॥ अस्त्राणि शिक्षयामास नाबुध्यत च तं जनाः १५ एवं स तत्र गृढात्मा कंचित्कालमुवास ह ॥ कुमारास्त्वथ निष्क्रम्य समे ता गजसाह्वयात् १६ क्रीडंतो वीट्या तत्र वीराः पर्यचरन्मुदा ॥ पपात कूपे सा वीटा तेषां वै क्रीडतां तदा १७ ततस्ते यत्नमातिष्ठन्वीटामुद्धर्तुमादताः ॥ न च ते प्रत्य पद्यंत कर्म वीटोपलब्धये १८ ततोऽन्योन्यमवैक्षंत वीडयाऽवनताननाः ॥ तस्यायोगमविदंतो भृशं चोत्कंठिताऽभवन् १९ तेऽपश्यन् ब्राह्मणं श्याममापन्नं पालि तं कृशम् ॥ कृत्यवंतमदूरस्थमग्निहोत्रपुरस्कृतम् २० ते तं दृष्ट्वा महात्मानमुपगम्य कुमारकाः ॥ भग्नोत्साहक्रियात्मानो ब्राह्मणं पर्यवारयन् २१ अथ द्रोणः कुमारां स्तान् दृष्ट्वा कृत्यवतस्तदा ॥ प्रहस्य मंदं पेशल्यादभ्यभाषत वीर्यवान् २२ अहो वोधिग्बलं क्षात्रं धिगेतां धिः कृतास्त्रताम् ॥ भरतस्यान्वये जाता ये वीटांनाधिगच्छत २३ वीटांच मुद्रिकांचैव ह्यहमेतदपि द्वयम् ॥ उद्धरेयमिषीकाभिर्भोजनं मे प्रदीयताम् २४ एवमुक्त्वा कुमारांस्तान् द्रोणः स्वांगुलिवेष्टनम् ॥ कूपे निरुदके तस्मिन् नपातयद रिदमः २५ ततोऽब्रवीत्तदा द्रोणं कुन्तीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ रुपस्यानुमते ब्रह्मन् भिक्षामाप्नुहि शाश्वतीम् २६ एवमुक्तः प्रत्युवाच प्रहस्य भरतानि दम् ॥ द्रोण उवाच ॥ एषामुष्टि र्षीकाणां मयाऽस्त्रेणाभिर्मन्त्रिता २७ अस्या वीर्यं निरीक्षध्वं दन्यस्य न विद्यते ॥ भेत्स्यामि षीकाया वीटांतामिषीकां तथाऽन्यथा २८ तामन्यया समायोगे वीटायाग्रहणं मम ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो यथोक्तं द्रोणेन तत्सर्वं कृतमंजसा २९ तदवेक्ष्य कुमारास्ते विस्मयोत्फुल्ललोचनाः ॥ आश्चर्य मिदमत्यंतमिति मत्वा वचोऽब्रुवन् ३० ॥ कुमारा उचुः ॥ मुद्रिकामपि विप्रर्षे शीघ्रमेतां समुद्धर ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः शरंसमादाय धनुर्द्रोणो महायशाः ३१ शरेण विद्धा मुद्रांतामूर्ध्वमावाहयत् प्रभुः ॥ स शरं समुपादाय कूपादंगुलिवेष्टनम् ३२ ददौ ततः कुमाराणां विस्मितानामविस्मितः ॥ मुद्रिकामुद्धर्ता दृष्ट्वा तमाहुस्ते कुमा रकाः ३३ ॥ कुमारा उचुः ॥ अभिवादयामहे ब्रह्मन् नैतदन्येषु विद्यते ॥ कोऽसि कस्यासि जानीमो वयं किं करवामहे ३४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्ततो द्रोणः प्रत्युवाच कुमारकान् ॥ द्रोण उवाच ॥ आचक्षध्वं च भीष्माय रूपेण च गुणैश्च माम् ३५ स एव सुमहातेजाः सांप्रतं प्रतिपत्स्यते ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथे त्युक्त्वा च गत्वा च भीष्ममूचुः कुमारकाः ३६ ब्राह्मणस्य वचस्तथ्यंतं च कर्म तथा विधम् ॥ भीष्मः श्रुत्वा कुमाराणां द्रोणं तं प्रत्यजानत ३७ युक्तरूपः सहिगुरुरित्येव मनु चित्यच ॥ अथैनमानीय तदा स्वयमेव सुसत्कृतम् ३८ परिप्रच्छ निपुणं भीष्मः शस्त्रभृतां वरः ॥ हेतुमागमने तच्च द्रोणः सर्वं न्यवेदयत् ३९ ॥ द्रोण उवाच ॥ महर्षे रग्निवेशस्य सकाशमहमच्युत ॥ अस्त्रार्थमगमपूर्वं धनुर्वेदाचिकीर्षया ४० ब्रह्मचारी विनीतात्मा जटिलो बहुलाः समाः ॥ अवसंसुचिरं तत्र गुरुशुश्रूषणे रतः ४१

राग्रवशस्यसकाशमहमध्युत ॥ अत्रायमग्नयूवधनुर्वदाचपापवा ७० प्रलयासापानासाजाउज्ज्वलरत्ना ॥ जताड्डा ११३२८६
१९ । २० । २१ पेशल्यात्कौशल्यात् २२ । २३ मुद्रिकांचमयात्यज्यमानां २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५
साप्रितंत्युक्तंप्रतिपत्स्यतेज्ञास्यति ३६ । ३७ । ३८ । ३९ चिकीर्षयाजिज्ञासायाकृविज्ञानेइत्यस्यरूपं ४० । ४१

४२ सखावयस्यः उपकारकर्तृत्वादेवप्रियोबलमश्न वर्त्तयन्वसन् ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० दिशःसंदेहयतदिहमोहमजनयत् । अडभावआर्षःशत्रुतवा ५१ स्नातको
यःकश्चिदल्पगोधनःस्वधर्मलोपात्तावसीदेतातोबहुगोधनवतोब्राह्मणस्यप्रतिग्रहमिच्छन् ५२ अंतादंतंदेशादेशं ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ संभाषतांसंभाषमाणानां अच्यवत्धर्मच्युता
पांचाल्योराजपुत्रश्चयज्ञसेनोमहाबलः ॥ इष्वस्त्रहेतोर्न्यवसतस्मिन्नेवगुरौप्रभुः ४२ समेतत्रसखाचासीदुपकारीप्रियश्चमे ॥ तेनाहंसहसंगम्यवर्तयन्सुचिरंप्रभो ४३
बाल्यात्प्रभृतिःकौरव्यसहाध्ययनमेवच ॥ समेसखासदातत्रप्रियवादीप्रियंकरः ४४ अब्रवीदितिमांभीष्मवचनंप्रीतिवर्धनम् ॥ अहंप्रियतमःपुत्रःपितुर्द्रोणमहात्म
नः ४५ अभिषेक्ष्यतिमांराज्येसपांचाल्योयदातदा ॥ त्वद्गोत्रंभवितातातसखेसत्येनेतेशपे ४६ ममभोगाश्चवित्तंचत्वदधीनंसुखानिच ॥ एवमुक्त्वाऽथवराज
कृतास्त्रःपूजितोमया ४७ तच्चवाक्यमहंनित्यंमनसाधारयंस्तदा ॥ सोऽहंपितृनियोगेनपुत्रलोभाद्यशस्विनीम् ४८ नातिकेशीमहाप्रज्ञासुमयेमेमहावताम् ॥
अग्निहोत्रेचसत्रेचदमेचसततंरताम् ४९ अलभद्भौतमीपुत्रमश्वत्थामानमौरसम् ॥ भीमविक्रमकर्माणमादित्यसमतेजसम् ५० पुत्रेणतेनप्रीतोऽहंभरद्वाजोम
यायथा ॥ गोक्षीरंपिबतोदृष्ट्वाधनिनस्तत्रपुत्रकान् ॥ अश्वत्थामाऽरुदद्वालस्तन्मेसंदेहयदिशः ५१ नस्नातकोवसीदेववर्तमानःस्वकर्मसु ॥ इतिसंचित्यमनसातं
देशंबहुशोभमन् ५२ विशुद्धमिच्छन्गणियधर्मोपेतंप्रतिग्रहम् ॥ अंतादंतंपरिक्रम्यनाध्यगच्छंपयस्विनीम् ५३ अथपिष्टोदकेनैनंलोभयंतिकुमारकाः ॥
पीत्वापिष्टरसंबालःक्षीरंपीतंमयाऽपिच ५४ ननर्तोत्थायकौरव्यहृष्टोबाल्याद्विमोहितः ॥ तं दृष्ट्वा नृत्यमानंतुबालैःपरिवृतंसुतम् ५५ हास्यतामुपसंप्राप्तंकश्मलंत
त्रमेऽभवत् ॥ द्रोणंधिगस्त्वधनिनंयोधनंनाधिगच्छति ५६ पिष्टोदकंसुतोयस्यपीत्वाक्षीरस्यतृष्ण्या ॥ नृत्यतिस्ममुदाविष्टःक्षीरंपीतंमयाऽप्युत ५७ इतिसंभा
षतांवाचंश्रुत्वामेषुद्विरच्यवत् ॥ आत्मानंचात्मनागर्हन्मनसेदंयचितयम् ५८ अपिचाहंपुराविप्रैर्वर्जितोर्गर्हितोवसे ॥ परोपसेवांपापिष्टानंचकुर्याधनेप्सया ५९
इतिमत्वाप्रियंपुत्रंभीष्मादायततोह्यहम् ॥ पूर्वस्नेहानुरागित्वात्सदारःसौमर्किगतः ६० अभिषिक्तंतुश्रुत्वैवकृतार्थोऽस्मीतिचितयन् ॥ प्रियंसखायंसुप्रीतोराज्य
स्थंसमुपागमम् ६१ संस्मरन्संगमंचैववचनंचैवतस्यतत् ॥ ततोदुपदमागम्यसखिपूर्वमहंप्रभो ६२ अब्रुवंपुरुषव्याघ्रसखायंविद्धिमामिति ॥ उपास्थितस्तुदुपदं
सखिवच्चास्मिसंगतः ६३ समांनिराकारमिवप्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ अकृत्यंतवप्रज्ञाब्रह्मन्नातिसमंजसा ६४ यदात्थमात्वंप्रसभंसखातेऽहमितिद्विज ॥ संगता
नीहर्जीयतिकालेनपरिजीर्यतः ६५ सौहृदंमेत्वयाह्यासीत्पूर्वसामर्थ्यबंधनम् ॥ नाश्रोत्रियःश्रोत्रियस्यनारथीरथिनःसखा ६६ साम्याद्विसख्यंभवतिवैषम्यान्नो
पपद्यते ॥ नसख्यमजरंलोकेविद्यतेजातुकस्यचित् ६७ कालोवैनंविहरतिक्रोधोवैनंरहत्युत ॥ मैवंजीर्णमुपास्वत्वंसत्यंभवत्वपाकृधि ६८

ऽभूत् आत्मानंदरिद्रोषादात्ममामनसागर्हन् इदं वक्ष्यमाणं ५८ । ५९ पुरापूर्वदरिद्रोऽयमितिगर्हितोऽपि वसे उपवासं कुर्वेन तु सेवां कुर्यामिति मत्त्वानि श्रित्यापि पुत्रस्य प्रियत्वात्सौमर्किदुपदंगत इति
संबंधः ६० । ६१ तत्तत्सवचनंममराज्यंत्वद्गोत्रंभविष्यतीति ६२ । ६३ निराकारंनिरस्तोत्तमरूपंहनिजनमिव अकृतेत्यादिप्राग्व्याख्यातं ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८

६९ । ७० । ७१ राज्यार्थेसंविदंत्वद्गोत्रंममराज्यमिति संकेतः ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ प्रतिपादय अस्मत्कुमारेभ्य इति शेषः कुरुक्षये कुरुगृहे ७७ । ७८ । ७९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये
आसीत्सख्यं द्विजश्रेष्ठत्वयामेऽर्थनिबंधनम् ॥ नह्यनाढ्यःसखाढ्यस्यनाविद्वान्विदुःसखा ६९ नशूरस्यसखाक्लीबःसखिपूर्वकिमिष्यते ॥ नहिराज्ञासुदीर्णानामेवंभू
तैर्नरैःकचित् ७० सख्यंभवतिमंदात्मनःश्रियाहीनैर्धनच्युतैः ॥ नाश्रोत्रियःश्रोत्रियस्यनारथीरथिनःसखा ७१ नाराजापार्थिवस्यापिसखिपूर्वकिमिष्यते ॥ अहंत्व
यानजानामिराज्यार्थेसंविदंकृताम् ७२ एकरात्रंतुतेब्रह्मन्कामंदास्यामिभोजनम् ॥ एवमुक्तस्त्वहंतेनसदारःप्रस्थितस्तदा ७३ तांप्रतिज्ञांप्रतिज्ञाययांकर्ताऽस्म्य
चिरादिव ॥ दुपदेनैवमुक्तोऽहंमन्युनाऽभिपरिहृतः ७४ अभ्यागच्छंकुरून्भीष्मशिष्यैरर्थीगुणान्वितैः ॥ ततोऽहंभवतःकामंसंवर्धयितुमागतः ७५ इदं नागपुरं
रम्यं ब्रूहि किंकरवाणिते ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तदाभीष्मोभारद्वाजमभाषत ७६ ॥ भीष्म उवाच ॥ अपज्यंक्रियतांचापसाध्वस्त्रंप्रतिपादय ॥ शुंक्ष्व
भोगान्भृशंप्रीतःपूज्यमानःकुरुक्षये ७७ कुरूणामस्तियद्वितंराज्यंचेदंसराष्ट्रकम् ॥ त्वमेवपरमोराजासर्वेचकुरवस्तव ७८ यच्चतेप्रार्थितंब्रह्मन्कृतंतदितिचिं
त्यताम् ॥ दिष्ट्याप्राप्तोऽसिविप्रर्षेमहान्मेऽनुग्रहःकृतः ७९ ॥ इति श्रीमहा० आ० संभवप० भीष्मद्रोणसमागमे एकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततःसंपूजितोद्रोणोभीष्मेणद्विपदांवरः ॥ विशश्राममहातेजाःपूजितःकुरुवेश्मनि १ विश्रान्तिऽथगुरौतस्मिन्पौत्रानादायकौरवान् ॥ शि
ष्यत्वेनददौभीष्मोवसूनिविविधानिच २ गृहंचसुपरिच्छन्नंधनधान्यसमाकुलम् ॥ भारद्वाजायसुप्रीतःप्रत्यपादयतप्रभुः ३ सतानशिष्यान्महेष्वासःप्रतिजग्राह
कौरवान् ॥ पांडवानधार्तराष्ट्रांश्चद्रोणोमुदितमानसः ४ प्रतिगृह्यचतान्सर्वान्द्रोणोवचनमब्रवीत् ॥ रहस्येकःप्रतीतात्माकृतोपसदनांस्तथा ५ ॥ द्रोण उवाच ॥
कार्यमेकांक्षितंकिंचिद्दुदिसंपरिवर्तते ॥ कृतास्त्रैस्तत्प्रदेयंमेतदेतद्वदतानघाः ६ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वाकौरवेयास्तेतूष्णीमासन्विशांपते ॥ अर्जुनस्तुत
तःसर्वंप्रतिजज्ञेपरंतप ७ ततोऽर्जुनंतदामूर्धिसमाग्रायपुनःपुनः ॥ प्रीतिपूर्वंपरिष्वज्यप्ररुरोदमुदातदा ८ ततोद्रोणःपांडुपुत्रानस्त्राणिविविधानिच ॥ ग्राहयामासदि
व्यानिमानुषाणिचवीर्यान् ९ राजपुत्रास्तथाचान्येसमेत्यभरतर्षभ ॥ अभिजग्मुस्ततोद्रोणमस्त्रार्थेद्विजसत्तमम् १० वृष्णयश्चांधकाश्चैवनानादेश्याश्चपार्थिवाः ॥
सूतपुत्रश्चराधेयगुरुद्रोणमियातदा ११ स्पर्धमानस्तुपार्थेनसूतपुत्रोऽत्यमर्षणः ॥ दुर्योधनंसमाश्रित्यसोऽवमन्यतपांडवान् १२ अभ्ययात्सततोद्रोणंधनुर्वेदचि
कीर्षया ॥ शिक्षाभुजबलोद्योगैस्तेषुसर्वेषुपांडवः १३ अस्त्रविद्यानुरागाच्चविशिष्टोऽभवदर्जुनः ॥ तुल्येष्वस्त्रप्रयोगेषुलाघवेसौष्ठवेषुच १४ सर्वेषामेवशिष्याणां
बभूवाभ्यधिकोऽर्जुनः ॥ ऐंद्रिमप्रतिमंद्रोणउपदेशेष्वमन्यत १५ एवंसर्वकुमाराणामिष्यस्त्रप्रत्यपादयत् ॥ कर्मदलुंचसर्वेषांप्रायच्छच्चिरकारणात् १६

भारतभावदीपे एकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥१३१॥ तत इति १ । २ सुपरिच्छन्नं सुधायालितं ३ । ४ प्रतीतात्मा हृष्टचित्तः कृतोपसदनां कृतपादग्रहणान् ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२
धनुर्वेदस्य चिकीर्षया जिज्ञासया शिक्षादिभिः पांडवो द्रोणमभ्ययादभिगतः तजुल्योऽभवदित्यर्थः १३ अतएव तेषु विशिष्टः एतदेवाह तुल्येष्विति १४ । १५ कर्मदलुंचसर्वेषां प्रायच्छच्चिरकारणात् १६

कुम्भविस्तीर्णमुखत्वात्सयः पूरणीयं तस्यफलमाह यावदिति १७ औहततर्कितवान् १८ विशेषोपचये गुणवृद्धौ अपृथक्सहैवास्ते १९ अतो न व्यहीयत न विहीनोऽभूत् २० योगमैकाग्र्यं २१ सूर्यसूचकं प्रति अन्नं देयं किं त्वंधकारे मुखान्यत्रासाः पतिष्यंतीति नाभं दामीति सत्त्वया वाच्य इति भावः विजये अर्जुने । अयं भावः अत्यभ्यासान्मुखत्वाद् यत्रासानपतयेव एव तमपिशब्दं दिलक्ष्यादन्यत्र शरा अपि न पतेयुरित्युक्तोऽर्जुनो यदिके मे दमुक्तमिति पृच्छेत्तर्हि लौकिक एवायमर्थ इति तं प्रतिवक्तव्यं न तु द्रोणवाक्यमेतदिति २२ एवं गुरुणा शिष्यस्याभ्यासे प्रवृत्तौ ज्ञापितायां ततः प्रागेवाहुः

पुत्राय च दौकुम्भमविलंबनकारणात् ॥ यावत्तेनोपगच्छंति तावदस्मै पराक्रियाम् १७ द्रोण आचष्ट पुत्राय तत्कर्म जिष्णुरौहत ॥ ततः सवारुणास्त्रेण पूरयित्वा कर्म डलुम् १८ सममाचार्य पुत्रेण गुरुमभ्येति फाल्गुनः ॥ आचार्य पुत्रात्स्मात्तु विशेषोपचयेऽपृथक् १९ न व्यहीयत मेधावीपार्थोऽप्यस्त्रविदां वरः ॥ अर्जुनः परमं यत्नमातिष्ठदुरुपूजने २० अस्त्रे च परमं योगं प्रियो द्रोणस्य चाभवत् ॥ तं दृष्ट्वा नित्यमुक्तमिष्वस्त्रं प्रति फाल्गुनम् २१ आहूय वचनं द्रोणो रहःसूदमभाषत ॥ अंधकोरेऽर्जुनायान्नं देयं ते कदाचन ॥ न चारव्येयमिदं चापि मद्रावयं विजयेत्यथा २२ ततः कदाचिहुं जाने प्रवयौ वायुरर्जुने ॥ तेन तत्र प्रदीपः सदीप्यमानो विलोपितः २३ भुक्त एव तु कौतेयो नास्यादन्यत्र वर्तते ॥ हस्तस्तेजस्विनस्तस्य अनुग्रहणकारणात् २४ तदभ्यासकृतं मत्पारात्रापि सपांडवः ॥ योग्यां च क्रेमहाबाहुर्धनुषापां डुनंदनः २५ तस्य ज्यातलनिर्घोषं द्रोणः शुश्राव भारत ॥ उपेत्य चैनमुत्थाय परिष्वज्येदमब्रवीत् २६ ॥ द्रोण उवाच ॥ प्रयतिष्ये तथा कर्तुं यथानान्यो धनुर्धरः ॥ त्वत्समो भविता लोके सत्यमेतद्ब्रवीमि ते २७ वैशंपायन उवाच ॥ ततो द्रोणोऽर्जुनं भूयो ह्येषु च गजेषु च ॥ रथेषु भूमावपि चरणशिक्षामशिक्षयत् २८ गदायुद्धेऽसि चर्यायां तोमरप्रासशक्तिषु ॥ द्रोणः संकीर्णयुद्धे च शिक्षयामास कौरवान् २९ तस्य तत्कौशलं श्रुत्वा धनुर्वेदं जिघृक्षुः ॥ राजानो राजपुत्राश्च समाजगमुः सहस्रशः ३० ततो निषादराजस्य हिरण्यधनुषः सुतः ॥ एकलव्यो महाराज द्रोणमभ्याज गामह ३१ न स तं प्रतिजग्राह नैषादिरिति चिंतयन् ॥ शिष्यं धनुषि धर्मज्ञस्तेषामेवान्ववे क्षया ३२ स तु द्रोणस्य शिरसा पादौ गृह्य परंतपः ॥ अरण्यमनुसंप्राप्य कृत्वा द्रोणं महीमयम् ३३ तस्मिन्नाचार्यवृत्तिं च परमामास्थितस्तदा ॥ इष्वस्त्रे योगमातस्थे परं नियममास्थितः ३४ परयाश्रद्धयोपेतो योगेन परमेण च ॥ विमोक्षादानसंधाने लघुत्वं परमापसः ३५ अथ द्रोणमभ्यनुज्ञाताः कदाचित् कुरुपांडवाः ॥ रथैर्विनिर्य युः सर्वे मृगयामरिमर्दन ३७ तत्रोपकरणं गृह्य नरः कश्चिद्वदच्छया ॥ राजन्ननुजगामैकः श्वानमादाय पांडवान् ३८ तेषां विचरतां तत्र तत्कर्मचिकीर्षया ॥ श्वाचर न्सवने मूढो नैषादिं प्रतिजग्मिवान् ३८ सकृष्णमलदिग्धांगं कृष्णाजिनजटाधरम् ॥ नैषादिं श्वासमालक्ष्य मधंस्तस्थौ तदंतिके ३९

नः स्वदृष्टान्तेनैव तज्ज्ञातवानित्याह द्वाभ्यां तत इति २३ अनुग्रहणमभ्यासः २४ योग्यामभ्यासं २५ श्रवणोत्तरमुत्थायोपेत्येति क्रमः २६ । २७ २८ संकीर्णयुद्धे युगपदनेकायुधप्रयोगे युगपदनेकैः सह युद्धे वा २९ । ३० । ३१ तेषामन्ववे सत्यतेभ्योऽधिको माभूदिति बुद्ध्या ३२ महीमयं मृगमयं ३३ इष्वस्त्रेऽप्युपयोगे योगमैकाग्र्यं ३४ लघुत्वं शीघ्रप्रयोजकत्वं ३५ । ३६ उपकरणं श्वागुरादिमुख्यं तु करणमायुधमेव ३७ । ३८ । ३९

अस्त्रे प्रयोगे लाघवं कौशलं येन शरामुखे प्रविष्टा एव न तु तद्विद्वन्तः ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ वेतनं गुरुदक्षिणारूपं ५४ । ५५ । ५६ । ५७ छिन्वेति अविचार्येति तदा तस्याथमपतः शुनः सप्तशरान्मुखे ॥ लाघवं दर्शयन्नस्त्रे मुोचयुगपद्यथा ४० स तु श्वाशरपूर्णास्यः पांडवानाजगामह ॥ तं दृष्ट्वा पांडवावीराः परं विस्मयमागताः ४१ लाघवं शब्दवेधित्वं दृष्ट्वा तत्परमंतदा ॥ प्रेक्ष्य तं वीडिताश्वासं प्रशंसुश्च सर्वशः ४२ तंततोऽन्वेषमाणास्ते वने वननिवासिनम् ॥ ददृशुः पांडवाराजन्नस्यंतम निशंशरान् ४३ न चैनमभिजानंस्ते तदा विकृतदर्शनम् ॥ तथैनं परिपप्रच्छुः को भवान् कस्य वेत्युत ४४ ॥ एकलव्य उवाच ॥ निषादाधिपते वीराहिरण्यधनुषः सुतम् ॥ द्रोणशिष्यं च मां वितधनुर्वेदकृतश्रमम् ४५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ते तमाज्ञाय तत्त्वेन पुनरागम्य पांडवाः ॥ यथावृत्तं वने सर्वे द्रोणायाचरन्त्युरहु तम् ४६ कौतेयस्त्वर्जुनो राजन्नेकलव्यमनुस्मरन् ॥ रहो द्रोणं समासाद्य प्रणयादिदमब्रवीत् ४७ ॥ अर्जुन उवाच ॥ तदाहं परिभ्यैकः प्रीतिपूर्वमिदं वचः ॥ भव तोक्तो न मे शिष्यस्त्वद्विशिष्टो भविष्यति ४८ अथ कस्मान्मद्विशिष्टो लोकादपि च वीर्यवान् ॥ अन्योऽस्ति भवतः शिष्यो निषादाधिपतेः सुतः ४९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ मुहूर्तमिव तं द्रोणश्चितयित्वा विनिश्चयम् ॥ सव्यसाचिनमादाय नैषादिं प्रतिजग्मिवान् ५० ददर्श मलदिग्धांगं जटिलं च रीवाससम् ॥ एकलव्यं धनुष्पाणिमस्यंतम निशंशरान् ५१ एकलव्यस्तु तं दृष्ट्वा द्रोणमायां तमंतिकात् ॥ अभिगम्योपसंगृह्य जगाम शिरसामहीम् ५२ पूजयित्वा ततो द्रोणं विधिवत्सनिषादजः ॥ निवेद्य शिष्यमात्मानं तस्थौ प्राजलिग्रतः ५३ ततो द्रोणोऽब्रवीद्राजन्नेकलव्यमिदं वचः ॥ यदि शिष्योऽसि मे वीरवेतनं दीयतां मम ५४ एकलव्यस्तु तच्छ्रुत्वा प्रीयमाणोऽब्रवीदिदम् ॥ एकलव्य उवाच ॥ किंप्रयच्छामि भगवन्नाज्ञापयतु मां गुरुः ५५ न हि किंचिददेयं मे गुरुवे ब्रह्मवित्तम् ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तमब्रवीत्त्वयां गुष्ठोदक्षिणो दीयतामिति ५६ एकलव्यस्तु तच्छ्रुत्वा वचो द्रोणस्य दारुणम् ॥ प्रतिज्ञामात्मनोरक्षन्सत्येचनियतः सदा ५७ तथैव हृष्टवदनस्तथैवादीनमानसः ॥ छित्त्वाऽविचार्य तं प्रादाद्द्रोणायां गुष्ठमात्मनः ५८ ततः शरंतु नैषादिं गुलीभिर्यकषत ॥ न तथा च स शीघ्रोऽभूद्यथा पूर्वमनराधिप ५९ ततोऽर्जुनः प्रीतमना बभूव विगतज्वरः ॥ द्रोणश्च सत्यवागासीन्नान्योऽभिभविताऽर्जुनम् ६० द्रोणस्य तु तदा शिष्यौ गदायोग्यौ बभूवतुः ॥ दुर्योधनश्च भीमश्च सदा संरब्धमानसौ ६१ अश्वत्थामारहस्येषु सर्वेष्वभ्यधिकोऽभवत् ॥ तथातिपुरुषानन्यान्त्सारुको यमजाबुभौ ६२ युधिष्ठिरो रथश्रेष्ठः सर्वत्र तु धनं जयः ॥ प्रथितः सागरांतायां रथयूथपयूथपः ६३ बुद्धियोगबलोत्साहैः सर्वास्त्रेषु च निष्ठितः ॥ अस्त्रे गुर्वनुरागे च विशिष्टोऽभवदर्जुनः ६४ तुल्येष्वस्त्रोपदेशेषु सौष्ठवेन च वीर्यवान् ॥ एकः सर्वकुमाराणां बभूवातिरथोऽर्जुनः ६५ प्राणाधिकं भीमसेनं कृतविद्यं धनं जयम् ॥ धार्तराष्ट्रादुरात्मानो नापृष्यंत परस्परम् ६६ तांस्तु सर्वान्समानीय सर्वविद्यास्त्रशिक्षितान् ॥ द्रोणः प्रहरणज्ञाने जिज्ञासुः पुरुषर्षभः ६७

छेदः । 'ससत्यसंधं नैषादिं दृष्ट्वा प्रीतोऽब्रवीदिदं ॥ एवं कर्त्तव्यमिति वा एकलव्यमभाषत' इति कश्चित्पठं तत्र एवं कर्त्तव्यमिति तर्जनीमभ्यासाभ्यां शरं धृत्वा ज्याकर्षणं कर्त्तव्यमित्यभिधीय दर्शयति ५८ । ५९ ६० गदायोग्यौ गदायुद्धेऽभ्यासवन्तौ ६१ तसारुकोत्तरः गङ्गादिषु हिस्तद्गृहणप्रधाने युद्धे कुशलौ ६२ रथश्रेष्ठः । सप्तमी शीघ्रैरिति सप्तासः ६३ । ६४ । ६५ । ६६ प्रहरणज्ञानेकः कथं प्रहरतीति विचारे ६७

भासनीलपक्षिणं । शकुंतमित्यन्ये । गृध्रमित्यपरे ६८ । ६९ । ७० अंगिरसांवरोद्रोणः ७१ । ७२ । ७३ भासंपश्यतदेकाग्रदृष्टिर्भवेत्यर्थः ७४ । ७५ । ७६ तमिति वृक्षादिदर्श
 कृत्रिमंभासमारोप्यवृक्षाग्रे शिल्पिभिः कृतं ॥ अविज्ञातं कुमाराणां लक्ष्यभूतमुपादिशत् ६८ ॥ द्रोण उवाच ॥ शीघ्रं भवंतः सर्वेऽपि धनं प्यादाय सर्वशः ॥ भासमे
 तंसमुद्दिश्यातिष्ठध्वंसं धितेषु ६९ मद्राक्यसमकालं तु शिरोऽस्य विनिपात्यतां ॥ एकैकशो नियोक्ष्यामि तथा कुरुत पुत्रकाः ७० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो यु
 धिष्ठिरं पूर्वमुवाचांगिरसावरः ॥ संधत्स्व बाणं दुर्धर्मद्राक्यातिविमुचतं ७१ ततो युधिष्ठिरः पूर्वधनुर्गृह्य परंतपः ॥ तस्थौ भासं समुद्दिश्य गुरुवाक्यप्रचोदितः ७२
 ततो विसृतधन्वानं द्रोणस्तंकुरुनंदनं ॥ समुहूर्तादुवाचे दं वचनं भरतर्षभ ७३ पश्यैनं तं द्रुमाग्रस्थं भासं नरवरात्मज ॥ पश्यामीत्येवमाचार्यं प्रत्युवाच युधिष्ठिरः ७४
 समुहूर्तादिव पुनर्द्रोणस्तं प्रत्यभाषत ॥ द्रोण उवाच ॥ अथ वृक्षमिमं मांवाभ्रातृन्वाऽपि प्रपश्यासि ७५ तमुवाच सकौंतेयः पश्याम्येनं वनस्पतिं ॥ भवंतं च तथा भ्रातृन्
 भासं चेति पुनः पुनः ७६ तमुवाचापसर्पेति द्रोणोऽप्रीतिमना इव ॥ नैतच्छक्यं त्वया वेदुं लक्ष्यामित्येव कुत्सयन् ७७ ततो दुर्योधनादींस्तान् धार्तराष्ट्रान् महायशाः ॥
 तेनैव क्रमयोगेन जिज्ञासुः पर्यपृच्छत ७८ अन्यांश्च शिष्यान् भीमादीन् राज्ञश्चैवान्यदेशजान् ॥ तथा च सर्वे तं सर्वं पश्याम इति कुत्सिताः ७९ ॥ इति श्रीमहाभारते
 आदिपर्वणिसंभवपर्वणि द्रोणशिष्यपरीक्षायां द्वात्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ४ ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो धनं जयं द्रोणः स्मयमानो
 ऽभ्यभाषत ॥ त्वये दानीं प्रहर्तव्यमेतल्लक्ष्यं विलोक्यताम् १ मद्राक्यसमकालं ते मोक्तव्योऽत्र भवेच्छरः ॥ वितत्य कार्मुकं पुत्रतिष्ठता वन्मुहूर्तकं २ एवमुक्तः
 स व्यसाचीमंडलीकृतकार्मुकः ॥ तस्थौ भासं समुद्दिश्य गुरुवाक्यप्रचोदितः ३ मुहूर्तादिव तं द्रोणस्तथैव समभाषत ॥ पश्यस्येनं स्थितं भासं द्रुमं मामपि चा
 र्जुन ४ पश्याम्येकं भासमिति द्रोणं पार्थोऽभ्यभाषत ॥ न तु वृक्षं भवंतं वा पश्यामीति च भारत ५ ततः प्रीतिमना द्रोणो मुहूर्तादिव तं पुनः ॥ प्रत्यभाषत दुर्धर्मः पांडवानां
 महारथम् ६ भासंपश्यसि यद्येनं तथा ब्रूहि पुनर्वचः ॥ शिरः पश्यामि भासस्य नगाग्रमिति सो ब्रवीत् ७ अर्जुनेनैव मुक्तस्तु द्रोणो हृष्टतनू रूहः ॥ मुंचस्वेत्यब्रवी
 त्पार्थसमुमोचा विचारयन् ८ ततस्तस्य नगस्थस्य क्षुरेण निशितेन च ॥ शिर उत्कृत्य तरसा पातयामास पांडवः ९ तस्मिन् कर्मणिसंसिद्धे पर्यध्वजत पांडवम् ॥
 मेने च द्रुपदं संख्येसानुबंधं पराजितम् १० कस्यचित्त्वथ कालस्य स शिष्योऽंगिरसावरः ॥ जगाम गंगामभितो मज्जितुं भरतर्षभ ११ अवगाढमथो द्रोणं सलिले स
 लिले चरः ॥ ग्राहो जग्राह बलवान् जंघांतिकालचोदितः १२ स समर्थोऽपि मोक्षाय शिष्यान् सर्वान् चोदयत् ॥ ग्राहं हत्वा तु मोक्षध्वं मामिति त्वरयन्निव १३ त
 द्वाक्यसमकालं तु बीभत्सुर्निशितैः शरैः ॥ अवार्यैः पंचभिर्ग्राहं मग्रमंभस्य ताडयत् १४

नाद्वयग्रदृष्टित्वे तेषां ज्ञात्वा सर्वानपि निराचकार ७७ । ७८ । ७९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वात्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ तत इति १ । २
 ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ तस्य भासस्य नगस्थस्य वृक्षाग्रस्थितस्य ९ सानुबंधं सहायं १० । ११ अवगाढं जलावगाहिनं १२ मोक्षध्वं मोचयध्वं १३ । १४

क्रियोपेतं कृतकार्यं १५ । १६ । १७ । १८ । १९ असामान्यमसाधारणं २० । २१ । २२ ॥ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥
 कृतास्त्रान् धार्तराष्ट्रांश्चेति १ । २ । ३ कर्मकुमारशिक्षाख्यं ४ मन्यसेऽस्त्रशिक्षादर्शनस्य कालं विधानाय रंगभूमेः ५ निर्वेदादुःखात् सचक्षुषां स्पृहयामि सुखायेति शेषः ६ हे सतः हे वि
 इतरे त्वथ समूढास्तत्र तत्र प्रपेदिरे ॥ तंतुदृष्ट्वा क्रियोपेतं द्रोणोऽमन्यत पांडवम् १५ विशिष्टं सर्वं शिष्येभ्यः प्रीतिमांश्वाभवत्तदा ॥ सपार्थबाणैर्बहुधा खंडशः परिकल्पि
 तः १६ ग्राहः पंचत्वमापेदे जंघांत्यक्ता महात्मनः ॥ अथाब्रवीन्महात्मानं भारद्वाजो महारथम् १७ गृहाणेदं महाबाहो विशिष्टमतिदुर्धरम् ॥ असंब्रह्मशिरोनामसप्र
 योगनिवर्तनम् १८ न च ते मानुषे तत्प्रयोक्तव्यं कथंचन ॥ जगद्धिनिर्देहे देतदल्पतेजसि पातितम् १९ असामान्यमिदं तातलोकेष्वस्त्रं निगद्यते ॥ तद्धारयेथाः
 प्रयतः शृणु चेदं वचो मम २० बाधेतामानुषः शत्रुर्यदित्वां वीरकश्चन ॥ तद्वाधाय प्रयुंजीथास्तदस्त्रमिदमाहवे २१ तथेति संप्रति श्रुत्य बीभत्सुः सकृतांजलिः ॥ जग्राह
 परमास्त्रं तदा हचैनं पुनर्गुरुः ॥ भविता त्वत्समो नान्यः पुमां लोके धनुर्धरः २२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणिसंभवपर्वणि द्रोणग्राहमोक्षणे त्रयस्त्रिंशदधिकशततमो
 ऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृतास्त्रान् धार्तराष्ट्रांश्च पांडुपुत्रांश्च भारत ॥ दृष्ट्वा द्रोणोऽब्रवीद्राज नृघृतराष्ट्रं जनेश्वरम् १ कृपस्य सोमदत्तस्य
 बाल्हीकस्य च धीमतः ॥ गंगेयस्य च सान्निध्ये व्यासस्य विदुरस्य च २ राजन्संप्राप्तविद्यास्ते कुमारः कुरुसत्तम ॥ ते दर्शयेयुः स्वां शिक्षां राजन्नुमते तव ३ ततोऽ
 ब्रवीन्महाराजः प्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ भारद्वाज महत्कर्मकृतं तो द्विजसत्तम ४ यदानुमन्यसे कालं यस्मिन् देशे यथा यथा ॥ तथा तथा विधानाय स्वय
 माज्ञापयस्व माम् ५ स्पृहयाम्यद्य निर्वेदात्पुरुषाणां सचक्षुषाम् ॥ अस्रहेतोः पराक्रांतान्ये मे द्रक्ष्यंति पुत्रकान् ६ क्षतयैर्दुराचार्यो ब्रवीतिकुरुत तथा ॥ नहीद
 शंप्रियं मन्ये भविता धर्मवत्सल ७ ततो राजानमामंन्य निर्गतो विदुरो बहिः ॥ भारद्वाजो महाप्राज्ञो मापयामास मे दिनीम् ८ समामवृक्षां निर्गुल्मा मुदक्प्रस्रवणान् चि
 ताम् ॥ तस्यां भूमौ बलिचक्रेति थौ नक्षत्रपूजिते ९ अवघुष्टे समाजे च तदर्थं वदतांवरः ॥ रंगभूमौ सुविपुलं शास्त्रदृष्टं यथाविधि १० प्रेक्षागारं सुविहितं च कुस्तेतस्य
 शिल्पिनः ॥ राज्ञः सर्वायुधोपेतं स्त्रीणां चैव नरर्षभ ११ मंचांश्च कारयामासुस्तत्र जानपदाजनाः ॥ विपुलानुच्छ्रयोपेतान् शिबिकाश्च महाधनाः १२ तस्मिन्स्ततो
 ऽहनि प्राप्ते राजा सचिवस्तदा ॥ भीष्मं प्रमुखतः कृत्वा कृपं चाचार्यं सत्तमम् १३ मुक्ताजालपरिक्षिप्तं वैदूर्यमणिशोभितम् ॥ शातकुंभमयं दिव्यं प्रेक्षागारमुपागमत् ॥
 १४ गांधारी च महाभागा कुंती च जयतांवर ॥ स्त्रियश्च राज्ञः सर्वास्ताः सप्रेष्याः सपरिच्छदाः १५ हर्षादारु रुद्रमंचान् मेरुं देवस्त्रियो यथा ॥ ब्राह्मणक्षत्रियाद्यंच चातुर्व
 र्ण्यं पुरादुतम् १६ दर्शनेप्सु समभ्यागात् कुमाराणां कृतास्त्रताम् ॥ क्षणेनैकस्थतां तत्र दर्शनेप्सु र्जगाम ह १७

दुर ७ । ८ निर्गुल्मां तृणसमूहमूलपिंडरहितां उदक्प्रस्रवणान्वितामुदहन्निम्नां ९ तदर्थं बल्यर्थं समाजे वीरसमूहे अवघुष्टे डिंडीरवशब्देनाहूते सति बलिचक्रे इति पूर्वोक्तान्वयः १० राज्ञः स्त्रीणां
 प्रेक्षार्थमागारं मंचांश्च हतरेषां प्रेक्षार्थं रंगभूमौ चक्रुरिति द्वयोः संबंधः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

१८ । १९ सांगारकःसभौमः अंशुमान्चंद्रः २० । २१ । २२ बद्धकक्षाःवस्त्रादिनासंभृतांसृष्टोदराश्चर्यः कक्षाबाहुयूल् २३ अक्षमस्त्रविद्यांचक्रुःप्रादुश्चक्रुः २४ धृष्टनिर्भयंयथा
स्यात्तथा २५ लाघवोत्सृष्टैर्मेतिचातुरीप्रयुक्तैः उद्यंतःउद्यमानाः २६ गंधर्वनगराकारमद्भुतरूपं २७ । २८ धनुषिमागान्तिर्यगूर्ध्वान्चललक्ष्यपातनादीन् रथचर्यासुमार्गान्शीघ्रगतप्रत्याग
तप्रदक्षिणाप्रदक्षिणमंडलगत्यादिरूपान् २९ त्सरुमार्गान्तिर्यगूर्ध्वार्धःखड्गप्रचलनरूपान् सर्वासुभूमिषुस्थादिपृष्ठेषुभुविवा ३० लाघवंशैर्ध्व । सौष्ठवंचातुरी एकेनैवखड्गेनसमंताद्भ्रामितेनयु

प्रवादितैश्चवादित्रैर्जनकौतूहलेनच ॥ महार्णवद्विषुब्धःसमाजःसोऽभवत्तदा १८ ततःशुक्लांबरधरःशुक्लयज्ञोपवीतवान् ॥ शुक्लकेशःसितश्मश्रुःशुक्ला
ल्यानुलेपनः १९ रंगमय्यंतदाऽऽचार्यःसपुत्रःप्रविवेशह ॥ नभोजलधरैर्हीनंसांगारकद्वंशुमान् २० सयथासमयंचक्रेबलिंबलवतांवरः ॥ ब्राह्मणांस्तुसुमंत्रज्ञा
न्कारयामासमंगलम् २१ सुखपुण्याहघोषस्यपुण्यस्यसमनंतरम् ॥ विविशुर्विविधंमृगशस्त्रोपकरणंनराः २२ ततोबद्धांगुलित्राणाबद्धकक्षामहारथाः ॥ बद्धतू
णाःसधनुषोविविशुर्भरतर्षभाः २३ अनुज्येष्ठंतुतेतत्रयुधिष्ठिरपुरोगमाः ॥ चकुरस्त्रंमहावीर्याःकुमाराःपरमाद्भुतम् २४ केचिच्छराक्षेपभयाच्छिरांस्यवननामिरे ॥
मनुजाष्टमपरेवीक्षांचक्रुःसुविस्मिताः २५ तेस्मलक्ष्याणिबिभिदुर्बाणैर्नामांकशोभितैः ॥ विविधैर्लाघवोत्सृष्टैरुद्यंतोवाजिभिर्दुतम् २६ तत्कुमारबलंतत्रगृही
तशरकार्मुकम् ॥ गंधर्वनगराकारंप्रेक्ष्यतेविस्मिताऽभवन् २७ सहसाचक्रुश्चान्येनराःशतसहस्रशः ॥ विस्मयोत्फुल्लनयनाःसाधुसाध्वितिभारत २८ कृत्वाधनु
षितेमार्गान् रथचर्यासुचासकृत् ॥ गजपृष्ठेऽश्वपृष्ठेचनियुद्धेचमहाबलाः २९ गृहीतखड्गचर्मणस्ततोभूयःप्रहारिणः ॥ त्सरुमार्गान्यथोदिष्टांश्चेरुःसर्वासुभूमिषु ॥
३० लाघवंसौष्ठवंशोभांस्थिरत्वंदृढमुष्टिताम् ॥ दृढशुस्तत्रसर्वेषांप्रयोगंखड्गचर्मणोः ३१ अथतौनित्यसंहृष्टौसुयोधनवृकोदरौ ॥ अवतीर्णौगदाहस्तावेकशृंगा
विवाचलौ ३२ बद्धकक्षौमहाबाहूपौरुषेपर्यवस्थितौ ॥ बृहंतौवासिताहेतोःसमदाविवकुंजरौ ३३ तौप्रदक्षिणसव्यानिमंडलानिमहाबलौ ॥ चेरतुर्मंडलगतौसम
दाविवकुंजरौ ३४ विदुरोदृतराष्ट्रायगांधार्याःपांडवारणिः ॥ न्यवेदयेतांतत्सर्वकुमाराणांविचेष्टितम् ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वण्यख्यदर्शनेच
तुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कुरुराजेहिरंगस्थेभीमेचबलिनांवरे ॥ पक्षपातकृतस्नेहःसद्विधेवाभवज्जनः १ हीवीरकुरुराजेति
हीभीमइतिजल्पताम् ॥ पुरुषाणांसुविपुलाःप्रणादाःसहस्रोत्थिताः २ ततःक्षुब्धार्णवनिभंरंगमालोक्यबुद्धिमान् ॥ भारद्वाजःप्रियंपुत्रमश्वत्थामानमब्रवीत् ३

गपदनेकायुधनिवारणं । शोभांसर्वतोऽलङ्गलायमानैकखड्गंशुमंडलांतरगतत्वेनाभिनवां । स्थिरत्वमभीतत्वं । दृढमुष्टितांखड्गभृतांहस्तएवपरितश्चलतिनत्वंगुल्यइत्यर्थः । प्रयोगनिदर्शनं
३१ संहृष्टौपरस्परंजेतुंसकामौ ३२ बृहंतौशब्दकुर्वणौ वासिताहस्तिनी ३३ चेरतुःपद्भ्यां मंडलगतावलातचक्रवद्भ्राम्यमाणगदापरिवेपांतर्गतौ निर्मलगदावितिपाठेस्पष्टोऽर्थः ३४ पां
डवारणिःकुंती ३५ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे चतुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ ॥ ॥ कुर्विति कुरुराजेदुर्योधने १
हीविस्मये आश्चर्यभीमदुर्योधनोऽकुरुतइत्यर्थः हाभीमेत्यपपाठः २ । ३

कृतयोग्यौसुशिक्षितौ ४ । ५ । ६ ईद्रानुजसमोविष्णुतुल्यः ७ बद्धेगोधांगुलित्राणेयेन गोधातलाल्पंज्याघातवारणं अंगुलित्राणंप्रसिद्धंचर्ममयं ८ कांचनामिति तूणकार्मुककवचानांतत्प्रभाजालस्या
॥ द्रोणउवाच ॥ वारयैतौमहावीर्यौकृतयोग्याबुभावपि ॥ मामूद्रंमप्रकोपोऽयंभीमदुर्योधनोद्भवः ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तावुद्यतगदौगुरुपुत्रेणवा
रितौ ॥ युगांतानिलसंक्षुब्धौमहावेलाविवर्णवौ ५ ततोर्गांगणगतोद्रोणोवचनमब्रवीत् ॥ निवार्यवादित्रगणंमहामेघनिभस्वनम् ६ योमेपुत्रात्प्रियतरः
सर्वशस्त्रविशारदः ॥ ऐंद्रिर्द्रानुजसमःसपार्थोदृश्यतामिति ७ आचार्यवचनेनाथकृतस्वस्त्ययनोयुवा ॥ बद्धगोधांगुलित्राणःपूर्णतूणःसकार्मुकः ८ कांचनंकव
चंबिभ्रत्प्रत्यदृश्यतफाल्गुनः ॥ सार्कःसंद्रायुधतडित्संध्यइवतोयदः ९ ततःसर्वस्यरंगस्यसमुत्पिजलकोऽभवत् ॥ प्रावाद्यंतचवाद्यानिसंशंखानिसमंततः १०
एषकुंतीसुतःश्रीमानेषमध्यमपांडवः ॥ एषपुत्रोमहेंद्रस्यकुरूणामेषरक्षिता ११ एषोऽस्त्रविदुषांश्रेष्ठएषधर्मभृतांवरः ॥ एषशीलवतांचापिशीलज्ञाननिधिः
परः १२ इत्येवंतुमुलावाचःशुश्रुवुःप्रेक्षकेरिताः ॥ कुंत्याःप्रसन्नवसंयुक्तरस्त्रैःक्लिन्नमुरोऽभवत् १३ तेनशब्देनमहतापूर्णश्रुतिरथाब्रवीत् ॥ दृतराष्ट्रोऽनरश्रेष्ठोविदु
रंहृष्टमानसः १४ क्षतःक्षुब्धार्णवनिभःकिमेषसुमहास्वनः ॥ सहसैवोत्थितोर्गेभिर्दन्निवनभस्तलम् १५ ॥ विदुरउवाच ॥ एषपार्थोमहाराजफाल्गुनःपांडुनं
दनः ॥ अवतीर्णःसकवचस्तत्रैषसुमहास्वनः १६ ॥ दृतराष्ट्रउवाच ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मिरक्षितोऽस्मिमहामते ॥ पृथारणिसमुद्भूतैस्त्रिभिःपांडव
ह्निभिः १७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्मिन्प्रमुदितेरंगेकथंचित्प्रत्युपस्थिते ॥ दर्शयामासवीभत्सुराचार्यायास्त्रलाघवम् १८ आग्नेयेनासृजद्विंवारुणेनासृज
त्पयः ॥ वायव्येनासृजद्राघुंपार्जन्येनासृजद्वनान् १९ भौमेनप्राविशदूर्मिपार्वतेनासृजद्विरीन् ॥ अंतर्धानेनचास्त्रेणपुनरंतर्हितोऽभवत् २० क्षणात्प्रांशुःक्षणाद्भ
स्वःक्षणाच्चरथधूर्गतः ॥ क्षणेनरथमध्यस्थःक्षणेनावतरन्महीम् २१ सुकुमारंचसूक्ष्मंचगुरुचापिगुरुप्रियः ॥ सौष्ठवेनाभिसंक्षिप्तःसोऽविध्यद्विविधैःशरैः २२ भ्रमत
श्ववराहस्यलोहस्यप्रमुखेसमम् ॥ पंचबाणानसंसक्तान्संभुमोचैकबाणवत् २३ गव्येविषाणकोषेचचलेरज्ज्वलंबिनि ॥ निचखानमहावीर्यःसायकानेकविंश
तिम् २४ इत्येवमादिसुमहत्खड्गेधनुषेचानघ ॥ गदायांशस्त्रकुशलोमंडलानिह्यदर्शयत् २५ ततःसमाप्तभूयिष्ठेतस्मिन्कर्मणिभारत ॥ मंदीभूतेसमाजेचवादि
त्रस्यचनिःस्वने २६ द्वारदेशात्समुद्भूतोमाहात्म्यबलसूचकः ॥ वज्रनिष्पेषसदृशःशुश्रुवेभुजनिःस्वनः २७ दीर्यतेकिंनुगिरयःकिंस्विदूर्मिर्विदीर्यते ॥ किंस्विदा
पूर्यतेव्योमजलधाराघनैर्धनैः २८ रंगस्यैवंमतिरभूत्क्षणेनवसुधाधिप ॥ द्वारंचाभिमुखाःसर्वेबभूवुःप्रेक्षकास्तदा २९ पंचभिर्प्रातृभिःपार्थैर्द्रोणःपरिवृतोबभौ ॥
पंचतारेणसंयुक्तःसावित्रेणैवचंद्रमाः ३० अश्वत्थाम्नाचसहितंभ्रातृणांशतमूर्जितम् ॥ दुर्योधनमभिप्रमुत्थितंपर्यवारयत् ३१ पुनस्यचक्रमादकेंद्रायुधतडित्संध्यातोयदे

रुपमा ९ समुत्पिजलकउत्फुल्लता प्रमुदितेरंगेतिवाक्यशेषात् अन्येकलकलशब्दोव्याकुलत्वंवेत्याहुः १० । ११ । १२ अक्षैःप्रेमाश्रुभिः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१
सुकुमारंपूर्णघटकुक्कुटादीनिलक्ष्याण्यविचाल्याविध्यत् सूक्ष्मंगुजादिलक्ष्यंगुरुघनावयवंचसोऽविध्यत् २२ । २३ गव्येगोसंबंधिनि २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ सावित्रेणहस्तनक्षत्रेण ३० । ३१

गदाग्रमालंबनयस्यतादृशः पाणिर्यस्यसगदाग्रपाणिः गदामात्रसहायइत्यर्थः अग्रपुरस्तादुपरीत्युपक्रम्य 'आलंबनेसमूहेच' इति मेदिनी ३२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचत्रिंशदधिकश
सतैस्तदाभ्रातृभिरुद्यतायुधैर्गदाग्रपाणिः समवस्थितैर्वृतः ॥ बभौ यथा दानवसंक्षये पुरापुरंदरो देवगणैः समावृतः ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभव० अ
खदर्शने पंचत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दत्तेऽवकाशे पुरुषैर्विस्मयोत्फुल्ललोचनः ॥ विवेश रंगं विस्तीर्णकर्णः परपुरंज
यः १ सहजं कवचं बिभ्रत्कुंडलोद्योतिताननः ॥ सधनुर्वद्धनिस्त्रिशः पादचारीवपर्वतः २ कन्यागर्भः पृथुयशाः पृथायाः पृथुलोचनः ॥ तीक्ष्णांशोर्भास्करस्यांशः
कर्णोऽरिगणसूदनः ३ सिंहर्षभगजेंद्राणां बलवीर्यपराक्रमः ॥ दीप्तिकांतियुतिगुणैः सूर्ये दुज्वलनोपमः ४ प्रांशुः कनकतालाभः सिंहसंहननो युवा ॥ असंख्येयगु
णः श्रीमान्भास्करस्यात्मसंभवः ५ सनिरीक्ष्य महाबाहुः सर्वतोरंगमंडलम् ॥ प्रणामेंद्रोणपयोर्नात्यादृतमिवाकरोत् ६ ससमाजजनः सर्वो निश्चलः स्थिरलोचनः ॥
कोऽयमित्यागतक्षोभः कौतूहलपरोऽभवत् ७ सोऽब्रवीन्मेघगंभीरस्वरेण वदतांवरः ॥ भ्राताभ्रातरमज्ञातं सावित्रः पाकशासनिम् ८ पार्थयते कृतं कर्म विशेषवदहंत
तः ॥ करिष्ये पश्यतां नृणां माऽऽत्मनाविस्मयंगमः ९ असमाप्ते ततस्तस्य वचने वदतांवर ॥ यंत्रोत्क्षिप्तद्वोत्तस्थौ क्षिप्रं वै सर्वतोजनः १० प्रीतिश्च मनोजव्याघ्रदुर्यो
धनमुपाविशत् ॥ हीश्चक्रोधश्च बीभत्सुं क्षणेनान्वाविवेश ह ११ ततो द्रोणाभ्यनुज्ञातः कर्णः प्रियरणः सदा ॥ यत्कृतं तत्र पार्थेन तच्चकार महाबलः १२ अथ दुर्योधन
स्तत्र भ्रातृभिः सह भारत ॥ कर्णं परिष्वज्य मुदा ततो वचनमब्रवीत् १३ दुर्योधन उवाच ॥ स्वागतं ते महाबाहो दिष्ट्या प्राप्तोऽसि मानद ॥ अहं च कुरुराज्यं च यथेष्टमु
पभुज्यताम् १४ कर्ण उवाच ॥ कृतं सर्वमहं मन्ये सखित्वं च त्वया वृणे ॥ द्वंद्वयुद्धं च पार्थेन कर्तुमिच्छाम्यहं प्रभो १५ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ भुंक्ष्व भोगान्मया सार्धं बंधू
नां प्रियकृद्भव ॥ दुर्हृदां कुरु सर्वेषां मूर्ध्नि पादमरिदम् १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः क्षिप्तमिवात्मानं मत्वा पार्थोऽभ्यभाषत ॥ कर्णं भ्रातृसमूहस्य मध्येऽचलमिव
स्थितम् १७ ॥ अर्जुन उवाच ॥ अनाहूतो पसृष्टानामनाहूतो पजल्पिनाम् ॥ येलोकास्तान्हतः कर्णमया त्वं प्रतिपत्स्यसे १८ ॥ कर्ण उवाच ॥ रंगोऽयं सर्वसामा
न्यः किमत्र तव फाल्गुन ॥ वीर्यश्रेष्ठाश्च राजानो बलंधर्मोऽनुवर्तते १९ किं क्षेपैर्दुर्बलायासैः शरैः कथय भारत ॥ गुरोः समक्षं यावत्ते ह राम्यद्य शिरः शरैः २०
॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो द्रोणाभ्यनुज्ञातः पार्थः परपुरंजयः ॥ भ्रातृभिस्त्वरयाऽऽश्लिष्टो रणा योपजगाम तम् २१ ततो दुर्योधनेनापि स भ्रात्रा समरोद्यतः ॥ परि
ष्वक्तः स्थितः कर्णः प्रगृह्य सशरंधनुः २२ ततः स विद्युस्तनितैः सेंद्रायुधपुरोगमैः ॥ आवृतं गगनं मेघैर्बलाकापंक्तिहासिभिः २३ ततः स्नेहाद्धरिहयं दृष्ट्वा रंगावलोकि
नम् ॥ भास्करोऽप्यनयन्नाशं समीपोपगतान् घनान् २४ मेघच्छायोपगूढस्तु ततोऽदृश्यत फाल्गुनः ॥ सूर्यात्पपरिक्षिप्तः कर्णोऽपि समदृश्यत २५ धार्तराष्ट्रायतः कर्ण
स्तस्मिन्देशे व्यवस्थिताः ॥ भारद्वाजः कृपो भीष्मो यतः पार्थस्ततोऽभवत् २६ द्विधारंगः समभवत्स्त्रीणां द्वैधमजायत ॥ कुंतिभोजसुता मोहं विज्ञातार्थाजगाम ह २७
ततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥ दत्ते इति १ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

२८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे
तांतथामोहमापन्नां विदुरः सर्वधर्मवित् ॥ कुंतीमाश्वासयामास प्रेष्याभिश्चंदनोदकैः २८ ततः प्रत्यागतप्राणा ताडुभौ परिदंशितौ ॥ पुत्रौ दृष्ट्वासुसंभ्रातानान्वपद्यत
किंचन २९ ताडुद्यतमहाचापौ कृपः शारद्वतोऽब्रवीत् ॥ द्वंद्वयुद्धसमाचारे कुशलः सर्वधर्मवित् ३० अयं पृथायास्तनयः कनीयान्पांडुनंदनः ॥ कौरवो भवता
सार्धं द्वंद्वयुद्धं करिष्यति ३१ त्वमप्येवं महाबाहो मातरं पितरं कुलम् ॥ कथयस्व नरेन्द्राण्येषां त्वंकुलभूषणम् ३२ ततो विदित्वा पार्थस्त्वां प्रतियोत्स्यति वानवा ॥
वृथा कुलसमाचारैर्न युध्यते नृपात्मजाः ३३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्य कर्णस्य व्रीडावनतमाननम् ॥ बभौ वर्षांशुविक्रिन्नपद्ममागलितं यथा ३४ ॥ दुर्योधन
उवाच ॥ आचार्यं विविधायो नैराज्ञां शास्त्रविनिश्चये ॥ सत्कुलीनश्च शूरश्च यश्च सेनां प्रकर्षति ३५ यद्ययं फाल्गुनो युद्धे नाराज्ञायोऽबुमिच्छति ॥ तस्मादेषोऽग
विषये मयाराज्येऽभिषिच्यते ३६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्तस्मिन्क्षणे कर्णः सलाजकुसुमैर्घटैः ॥ कांचनैः कांचने पीठे मंत्रविद्धिर्महारथः ३७ अभिषिक्तो
ऽगराज्ये सश्रियायुक्तो महाबलः ॥ सच्छत्रवालव्यजनोजयशब्दोत्तरेण च ३८ उवाच कौरवं राजन्वचनं स वृषस्तदा ॥ अस्य राज्यप्रदानस्य सदृशं किंददानिते ३९
प्रब्रूहि राजशार्दूलकर्ता ह्यस्मितथानृप ॥ अत्यंतं सख्यमिच्छामीत्याह तं स सुयोधनः ४० एवमुक्तस्ततः कर्णस्तथेति प्रत्युवाच तं ॥ हर्षाच्चोभौ समाश्लिष्य परामुद
मवापतुः ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि सं० कर्णाभिषेके पंचत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः स्रस्तोत्तर
पटः सप्रस्वेदः सवेपथुः ॥ विवेशाधिरथोरंगं यष्टिप्राणो ह्ययन्निव १ तमालोक्य धनुस्त्यक्त्वा पितृगौरवयंत्रितः ॥ कर्णोऽभिषेकार्द्रशिराः शिरसा समवंदत २ ततः पादा
ववच्छाद्य पटांतेन ससंभ्रमः ॥ पुत्रेति परिपूर्णार्थमब्रवीद्रथसारथिः ३ परिष्वज्य च तस्याथ मूर्धानं स्नेहविक्रवः ॥ अंगराज्याभिषेकार्द्रमश्रुभिः सिषिचे पुनः ४ तं द
ष्ट्वासूतपुत्रोऽयमिति संचिंत्य पांडवः ॥ भीमसेनस्तदा वाक्यमब्रवीत्प्रहसन्निव ५ न त्वमर्हसि पार्थेन सूतपुत्रेणैव धम् ॥ कुलस्य सदृशस्तूर्णं प्रतोदो गृह्यतां त्वया ६ अं
गराज्यं च नार्हस्त्वमुपभोक्तुं नराधम ॥ श्वाहुताशसमीपस्थं पुरोडाशमिवाध्वरे ७ एवमुक्तस्ततः कर्णः किंचित्प्रस्फुरिताधरः ॥ गगनस्थं विनिःश्वस्य दिवाकर
मुदैक्षत ८ ततो दुर्योधनः कोपादुत्पपात महाबलः ॥ भ्रातृपद्मवनात्तस्मान्मदोत्कटद्विपः ९ सोऽब्रवीद्भीमकर्माणं भीमसेनमवस्थितम् ॥ वृकोदरनयुक्तं ते
वचनं वक्तुमीदृशं १० क्षत्रियाणां बलं ज्येष्ठयोद्धव्यं क्षत्रबंधुना ॥ शूराणां च न दीनां च दुर्विदाः प्रभवाः किल ११ सलिलादुत्थितो वह्निर्येन व्याप्तं चराचरं ॥ दधी
चस्यास्थितो वज्रं कृतं दानवसूदनम् १२ आग्नेयः कृत्तिकापुत्रो रौद्रो गंगेय इत्यपि ॥ श्रूयते भगवान्देवः सर्वगुह्यमयोगुहः १३ क्षत्रियेभ्यश्च ये जाता ब्राह्मणास्ते
च ते श्रुताः ॥ विश्वामित्रप्रभृतयः प्राप्ता ब्रह्मत्वमव्ययम् १४

पंचत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ ॥ तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

१५ । १६ । १७ यस्य येन नक्षत्रं तं सोऽस्मत्समक्षं कार्मुकं पादेन स्पृष्ट्वा अस्मद्व्यतां वा पात्यस्मान्वाहं त्वितिक्षत्रमसिद्धां प्रतिज्ञां करोत्वित्यर्थः १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ सचापिकर्णोऽपि
 आचार्यः कलशाज्जातो द्रोणः शस्त्रभृतांवरः ॥ गौतमस्यान्ववाये च शरस्तं बाह्वौ गौतमः १५ भवतां च यथा जन्मतदप्यागमितं मया ॥ सकुण्डलं सकवचं सर्वलक्षणल
 क्षितम् ॥ कथमादित्यसदृशं मृगीव्याघ्रं जनिष्यति १६ पृथिवीराज्यमर्होऽयं नागराज्यं नरेश्वरः ॥ अनेन बाहुवीर्येण मया चाज्ञानुवर्तिना १७ यस्य वामनुजस्येदं
 नक्षत्रं तं द्विचेष्टितम् ॥ रथमारुह्य पद्भ्यां सविनामयतु कार्मुकम् १८ ततः सर्वस्य रंगस्य हाहाकरो महानभूत ॥ साधुवादानुसंबद्धः सूर्यश्चास्तमुपागमत् १९
 ततो दुर्योधनः कर्णमालं व्याकरे नृपः ॥ दीपिकाग्रिकृता लोकस्तस्माद्रंगाद्विनिर्ययौ २० पांडवाश्च सह द्रोणाः सकृपाश्च विशांपते ॥ भीष्मेण सहिताः सर्वेययुः स्व
 स्वं निवेशनम् २१ अर्जुनेति जनः कश्चित्कश्चित्कर्णेति भारत ॥ कश्चिदुर्योधनेत्येवं ब्रुवंतः प्रस्थितास्तदा २२ कुंत्याश्च प्रत्यभिज्ञाय दिव्यलक्षणसूचितम् ॥ पुत्रमं
 गेश्वरं स्नेहाच्छत्राप्रतिरजायत २३ दुर्योधनस्यापित दाकर्णमासाद्य पार्थिव ॥ भयमर्जुनसंजातं क्षिप्रमंतरधीयत २४ सचापिवीरः कृतशस्त्रनिश्रमः परेण साम्राऽ
 भ्यवदत्सु योधनम् ॥ युधिष्ठिरस्याप्यभवत्तदामतिर्न कर्णतुल्योऽस्ति धनुर्धरः क्षितौ २५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि अस्त्रदर्शने सप्तत्रिंशदधि
 कशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पांडवान् धार्तराष्ट्रांश्च कृतास्त्रान् प्रसमीक्ष्य सः ॥ गुर्वर्थं दक्षिणाकाले प्राप्तेऽमन्यत वै गुरुः १ ततः शिष्यान् स
 मार्नीय आचार्योऽर्थमचोदयत् ॥ द्रोणः सर्वानशेषेण दक्षिणार्थं महीपते २ पंचालराजं द्रुपदं गृहीत्वारणमूर्धनि ॥ पर्यायत भद्रं वः सास्यात्परमदक्षिणा ३ तथेत्यु
 क्त्वा तु ते सर्वे रथैस्तूर्णं प्रहारिणः ॥ आचार्यधनदानार्थं द्रोणेन सहिता ययुः ४ ततो भिजगमुः पंचालान्निघ्नंतस्तेन र्षभाः ॥ ममृदुस्तस्य नगरं द्रुपदस्य महौजसः ५
 दुर्योधनश्च कर्णश्च युयुत्सुश्च महाबलः ॥ दुःशासनो विकर्णश्च जलसंधः सुलोचनः ६ एते चान्ये च बहवः कुमारबाहुविक्रमाः ॥ अहं पूर्वमहं पूर्वमित्येवं क्षत्रियर्षभाः ७
 ततो वररथा रूढाः कुमाराः सादिभिः सह ॥ प्रविश्य नगरं सर्वे राजमार्गमुपाययुः ८ तस्मिन्काले तु पांचालः श्रुत्वा दृष्ट्वा महद्वलम् ॥ भ्रातृभिः सहितो राजंस्त्वरयानिर्य
 यौ गृहात् ९ ततस्तु कृतसन्नाहो यज्ञसेनो महीधरः ॥ शरवर्षाणि मुचंतः प्रणेदुः सर्व एव ते १० ततो रथेन शुभ्रेण समासाद्य तु कौरवान् ॥ यज्ञसेनः शरान्घोरान् च वर्षयुधिदु
 र्जयः ११ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पूर्वमेव तु संमन्य पार्थो द्रोणमथाऽब्रवीत् ॥ दर्पोद्रेकात्कुमाराणामाचार्यद्विजसत्तमम् १२ एषांपराक्रमस्यातिवयं कुर्यामसाहसम् ॥
 एतैरश्वयः पांचालो ग्रहीतुरणमूर्धनि १३ एवमुक्त्वा तु कौंतेयो भ्रातृभिः सहितोऽनघः ॥ अर्धक्रोशे तु नगरादतिष्ठद्वाहिरेव सः १४ द्रुपदः कौरवान् दृष्ट्वा प्राधावत समंततः ॥
 शरजालेन महता मोहयन् कौरवांचमूम् १५ तमुद्यतरथेनैकमाशु कारिणमाहवे ॥ अनेकमिव संत्रासान्मे निरेतत्र कौरवाः १६
 निश्रमो नितरांश्रमः २५ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ पांडवानिति अमन्यत इति तवान् १ अर्थगुरवे देयं दक्षिणार्थं दक्षिणाये
 २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ ततो गृहान्निर्गम्य दूर्ध्वमार्गे कृतसन्नाहोऽभूत् तेषां दुर्यज्ञसेनमालक्ष्येति शेषः १० ११ १२ कुर्यामकुर्वामहि १३ १४ १५ १६

१७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ तुमुलं युद्धमुपस्थितं श्रुत्वा चारुमुखाऽभूत् दृष्ट्वा कौरवाः न हवेति च्छेदः न द्रव्यतीतिनापि तु द्रव्यं त्वेव पांडवान् प्रतीत्यर्थः तथान्वेति त्यपि ज्ञेयं २४ । २५
 द्रुपदस्य शराघोरा विचेरुः सर्वतो दिशम् ॥ ततः शंखाश्च भेर्यश्च मृदंगाश्च सहस्रशः १७ प्रावाद्यंत महाराज पंचालानां निवेशने ॥ सिंहनादश्च संजज्ञे पंचालानां महात्म
 नाम् १८ धनुर्ज्यातलशब्दश्च संस्पृश्य गगनं महान् ॥ दुर्योधनो विकर्णश्च सुबाहुर्दीर्घलोचनः १९ दुःशासनश्च संकुद्धः शरवर्षैरवाकिरन् ॥ सोऽतिविद्धो महेष्वसः
 पार्षतो युधिदुर्जयः २० व्यधमत्तान्यनीकानि तक्षणादेव भारत ॥ दुर्योधनं विकर्णं च कर्णं चापि महाबलम् २१ नाना नृपसुतावीरान्सैन्यानि विविधानि च ॥
 अलातचक्रवत्सर्वचरन्बाणैरतर्पयत् २२ ततस्तु नागराः सर्वे सुसलैर्यष्टिभिस्तदा ॥ अभ्यवर्षत कौरव्यान् वर्षमाणा घना इव २३ सवालवृद्धास्ते पौराः कौरवान्भ्ययुस्त
 दा ॥ श्रुत्वा सुतुमुलं युद्धं कौरवानेव भारत २४ द्रवन्ति स्म न दंति स्म क्रोशन्तः पांडवान् प्रति ॥ पांडवास्तु स्वनं श्रुत्वा आर्तानां लोमहर्षणम् २५ अभिवाद्य ततो द्रोणं तथा
 नारुरुहस्तदा ॥ युधिष्ठिरं निवार्याशुमायुष्यस्वेति पांडवम् २६ माद्रेयौ च क्रूरौ तु फाल्गुनश्च तदाऽकरोत् ॥ सेनाग्रगोभीमसेनः सदाऽभृद्दया सह २७ तदा शत्रु
 स्वनं श्रुत्वा भ्रातृभिः सहितोऽनघः ॥ आयाज्येन कौंतेयोरथेनानादयन्दिशः २८ पंचालानां ततः सेनामुद्धृतार्णवनिः स्वनाम् ॥ भीमसेनो महाबाहुर्दंडपाणि र्वा
 तकः २९ प्रविवेश महासेनां मकरः सागरं यथा ॥ स्वयमभ्यद्रवद्भीमो नागानीकं गदाधरः ३० सयुद्धकुशलः पार्थो बाहुवीर्येण चातुलः ॥ अहनत्कुंजरानीकं गदया
 कालरूपधृक् ३१ ते गजागिरि संकाशाः क्षरन्तोरुधिरंबहु ॥ भीमसेनस्य गदया भिन्नमस्तकं पिंडकाः ३२ पतन्ति दिरदाभूमौ वज्रघातादिवाचलाः ॥ गजानश्वा
 न्त्रथाश्चैव पातयामास पांडवः ३३ पदार्ताश्च रथाश्चैव न्यवधीदर्जुनाग्रजः ॥ गोपाल इव दंडेन यथापशुगणान्वने ३४ चालयन् रथनागांश्च संच चालवृकोदरः ॥ वैशंपाय
 न उवाच ॥ भारद्वाज प्रियं कर्तुमुद्यतः फाल्गुनस्तदा ३५ पार्षतं शरजालेन क्षिपन्नागात्स पांडवः ॥ हयौघांश्च रथौघांश्च गजौघांश्च समंततः ३६ पातयन् समरे राज
 न्युगांताग्रि रिवज्ज्वलन् ॥ ततस्ते हन्यमाना वै पंचालाः संजयास्तथा ३७ शरैर्नानाविधैस्तूर्णपार्थसंछाद्य सर्वशः ॥ सिंहनादं मुखैः कृत्वा समयुध्यंत पांडवम् ३८ तद्यु
 द्धमभवद्घोरं सुमहाद्भुतदर्शनम् ॥ सिंहनादस्वनं श्रुत्वा नाना मृष्यत्पाकशासनिः ३९ ततः किरीटी सहस्रं पंचालान् समरेऽद्रवत् ॥ छादयन्निषुजालेन महता मोहयन्नि
 व ४० शीघ्रमभ्यस्य तोबाणान्संदधानस्य चानिशम् ॥ नांतरं ददृशे किंचित्कौंतेयस्य यशस्विनः ४१ सिंहनादश्च संजज्ञे साधुशब्देन मिश्रितः ॥ ततः पांचालराज
 स्तु तथा सत्यजिता सह ४२ त्वरमाणोऽभिदुद्राव महेंद्रं शंबरो यथा ॥ महता शरवर्षेण पार्थः पांचालमावृणोत् ४३ ततो हलहलाशब्द आसीत् पांचालकेवले ॥ जिघृक्ष
 तिमहासिंहो गजानामिव यूथपम् ४४ दृष्ट्वा पार्थं तदाऽस्यांतं सत्यजित्सत्यविक्रमः ॥ पांचालं वै परिप्रेक्षुर्धनं जयमदुद्रवत् ४५ ततस्त्वर्जुन पांचालौ युद्धाय समुपाग
 तौ ॥ व्यक्षोभयेतां तौ सैन्यमिन्द्रैरोचना विव ४६ ततः सत्यजितं पार्थो दशभिर्मर्मभिर्दिभिः ॥ विव्याध बलवद्वा दंतदद्भुतमिवाभवत् ४७

ततः शरशतैः पार्थपांचालः शीघ्रमादयत् ॥ पार्थस्तु शरवर्षेण च्छाद्यमानो महारथः ४८ वेगंचक्रे महवेगो धनुर्ज्यामवमृज्य च ॥ ततः सत्यजितश्चापं छित्त्वा राजानमभ्ययात् ४९ अथान्यद्दुरादाय सत्यजिद्वेगवत्तरम् ॥ साश्वंससूतं सरथं पार्थविव्याध सत्वरः ५० सतनममृषे पार्थः पांचालेनार्दितो युधि ॥ ततस्तस्य विनाशार्थं सत्वरं व्यसृजच्छरान् ५१ हयान् ध्वजं धनुर्मुष्टिमुभौ तौ पार्ष्णिसारथी ॥ स तथाभिद्यमानेषु कार्मुकेषु पुनः पुनः ५२ हयेषु विनियुक्तेषु विमुखोऽभवदाहवे ॥ स सत्यजितमालोक्य तथा विमुखमाहवे ५३ वेगेन महताराजं नम्य वर्षतपांडवम् ॥ तदा चक्रे महद्युद्धमर्जुनो जयतां वरः ५४ तस्य पार्थो धनुश्छित्त्वा ध्वजं चोर्व्यामपातयत् ॥ पंचभिस्तस्य विव्याध हयान्सूतं च सायकैः ५५ तत उत्सृज्य तच्चापमाददानं शरावरम् ॥ खड्गमुद्धृत्य कौतेयः सिंहनादमथाकरोत् ५६ पांचालस्य रथस्येषामाश्रुत्य सहसाऽपतत् ॥ पांचालरथमास्थाय अवित्रस्तो धनंजयः ५७ विक्षोभ्यां भो निधिं पार्थस्तं नागमिव सोऽग्रहीत् ॥ ततस्तु सर्वपंचाला विद्रवंति दिशो दश ५८ दर्शयन् सर्वसैन्यानां सबाहोर्बलमात्मनः ॥ सिंहनादस्वनं कृत्वा निर्जगाम धनंजयः ५९ आयातमर्जुनं दृष्ट्वा कुमारः सहितास्तदा ॥ मष्टदुस्तस्य नगरं दुपदस्य महात्मनः ६० ॥ अर्जुन उवाच ॥ संबन्धी कुरुवीराणां दुपदो राजसत्तमः ॥ मावधीस्तद्वलं भीमगुरुदानं प्रदीयताम् ६१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ भीमसेनस्तदाराजं नर्जुनेन निवारितः ॥ अतृप्तो युद्धधर्मे पुन्यवर्तत महाबलः ६२ ते यज्ञसेनं दुपदं गृहीत्वारणमूर्धनि ॥ उपाजग्मुः सहामात्यं द्रोणाय भरतर्षभ ६३ भग्नदर्पं हतधनं तं तथा वशमागतम् ॥ स वैरं मनसा ध्यात्वा द्रोणो दुपदमब्रवीत् ६४ विमृद्य तरसाराष्ट्रं पुरं ते मृदितं मया ॥ प्राप्य जीवं रिपुवशं सखि पूर्वकिमिष्यते ६५ एवमुक्त्वा प्रहस्यैवं किंचित्सपुनरब्रवीत् ॥ मा भैः प्राणभयाद्दीरक्षमिणो ब्राह्मणा वयम् ६६ आश्रमे क्रीडितं तु त्वया बाल्ये मया सह ॥ तेन संवर्द्धितः स्नेहः प्रीतिश्च क्षत्रियर्षभ ६७ प्रार्थयेयं त्वया सख्यं पुनरेव जनाधिप ॥ वरं ददामि ते राजन राजस्यार्धमवाप्नुहि ६८ अराजा किल नो राज्ञः सखा भवितुमर्हसि ॥ अतः प्रयतितं राज्ये यज्ञसेन मया तव ६९ राजाऽसि दक्षिणे कूले भागीरथ्याऽहमुत्तरे ॥ सखायं मां विजानाहि पांचालयदि मन्यसे ७० ॥ दुपद उवाच ॥ अनाश्वर्यमिदं ब्रह्मन् विक्रान्तिषु महात्मसु ॥ प्रीये त्वयाऽहं त्वत्प्रतीतिमिच्छामि शाश्वतीम् ७१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तः स तं द्रोणो मोक्षयामास भारत ॥ सत्कृत्य चैनं प्रीतात्मा राज्यार्धं प्रत्यपादयत् ७२ मार्कण्डी मथ गं गायस्तीरे जनपदायुताम् ॥ सोऽध्यावसद्दीनमनाः कांपिल्यं च पुरोत्तमम् ७३ दक्षिणांश्चापि पंचालान् यावच्चर्मण्वती नदी ॥ द्रोणेन चैवं दुपदः परिभूयाथ पालितः ७४ क्षात्रेण च बलेनास्य नापश्यत्स पराजयम् ॥ हीनं विदित्वा चात्मानं ब्राह्मेण सबलेन तु ७५ पुत्रजन्मपरीप्सन् चैव पृथिवीमन्वसंचरत् ॥ अहिच्छत्रं च विषयं द्रोणः समभिपद्यत ७६

संलग्नमहादारु ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६

७७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे अष्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ अ ॥ ॥ ततः संवत्सरस्यांते इति १ धृतिः प्रजानां धारणं । स्थैर्यमवापलं । सहिष्णुत्वं तितिक्षा । समाहारद्वयोः । आनृशंस्यमनैर्धुर्यं । आर्जवमवक्रता । एतेभ्यो हेतुभ्यः प्रजानामनुकंपार्थं धृतराष्ट्रेण पांडुपुत्रो यो वैराज्याय स्थापित इति द्वयोः संबंधः २ अदीर्घेणेतिच्छेदः शीलं विनयादिः सदाचारः । वृत्तं शौर्यतेज आदिमत्त्वाविष्करणं । समाधिः प्रजानां समाधानं ३ । ४ । ५ क्षुरनाराचौ पार्थवारतीक्ष्णा प्रावृज्ज । भल्लो बडिशवदुद्धरणकाले अत्राण्यु

एवं राजन्नाहिच्छत्रापुरीजनपदायुता ॥ युधिनिर्जित्य पार्थेन द्रोणाय प्रतिपादिता ७७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि दुपदशासने अष्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः संवत्सरस्यांत्यौ वैराज्याय पार्थिव ॥ स्थापितो धृतराष्ट्रेण पांडुपुत्रो युधिष्ठिरः १ धृतिस्थैर्यसाहिष्णुत्वादानृशं स्यात्तथाऽऽर्जवात् ॥ धृत्यानामनुकंपार्थं तथैव स्थिरसौहृदात् २ ततोऽदीर्घेण कालेन कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ पितुरंतर्द्धे कीर्तिशीलवृत्तसमाधिभिः ३ असियुद्धे गदायुद्धे रथयुद्धे च पांडवः ॥ संकर्षणादशिक्षद्वैशश्चच्छिक्षां वृकोदरः ४ समाप्तशिक्षो भीमस्तु युमत्सेनसमो बले ॥ पराक्रमेण संपन्नो भ्रातृणामचरद्वशे ५ प्रगाढदृढमुष्टित्वेलाघवे वेधने तथा ॥ क्षुरनाराचभल्लानां विपाठानां च तत्त्ववित् ६ ऋजुवक्रविशालानां प्रयोक्ता फाल्गुनोऽभवत् ॥ लाघवे सौष्ठवे चैव नान्यः कश्चन विद्यते ७ बीभत्सु सदृशलोके इति द्रोणो व्यवस्थितः ॥ ततोऽब्रवीदुडाकेशं द्रोणः कौरवसंसदि ८ अगस्त्यस्य धनुर्वेदेशिष्यो मम गुरुः पुरा ॥ अग्निवेश इति ख्यातस्तस्य शिष्योऽस्मि भारत ९ तीर्थातीर्थगमयितुमर्हमेतत्समुद्यतः ॥ तर्पसायन्मया प्राप्तममो घमशनिप्रभम् १० अस्त्रं ब्रह्मशिरोनाम यद्दहेत् पृथिवीमपि ॥ ददता गुरुणा चोक्तं नमनुष्येष्विदं त्वया ११ भारद्वाजविमोक्तव्यमल्पवीर्येष्वपि प्रभो ॥ त्वया प्राप्तमिदं वीरादिव्यं नान्योर्हति त्विदम् १२ समयस्तु त्वयारक्ष्यो मुनिस्तृष्टो विशांपते ॥ आचार्यदक्षिणां देहि ज्ञातिग्रामस्य पश्यतः १३ ददानीति प्रतिज्ञाते फाल्गुने नाब्रवीदुदुः ॥ युद्धेऽहं प्रतियोद्धव्यो युध्यमानस्त्वयाऽनघ १४ तथेति च प्रतिज्ञाय द्रोणाय कुरुपुंगवः ॥ उपसंगृह्य चरणौ स प्रायादुत्तरां दिशम् १५ स्वभावादगमच्छब्दो महीं सागरमेखलाम् ॥ अर्जुनस्य समोलोकेनास्तिकाश्चिद्धनुर्धरः १६ गदायुद्धेऽसि युद्धे च रथयुद्धे च पांडवः ॥ पारगश्च धनुर्युद्धे बभूवाथ धनंजयः १७ नीतिमान्सकलां नीतिं विबुधाधिपतेस्तदा ॥ अवाप्य सहदेवोऽपि भ्रातृणां वृत्ते वशे १८ द्रोणेनैव विनीतश्च भ्रातृणां न कुलः प्रियः ॥ चित्रयोधी समाख्यातो बभूवातिरथोदितः १९ त्रिवर्षकृतयज्ञस्तु गंधर्वाणामुपप्लवे ॥ अर्जुनप्रमुखैः पार्थैः सौवीरैः समरेहतः २०

दृष्टातीति वक्रः । विपाठो विशालो वैशाखीमुखवत् ६ । ७ गुडाकानि द्रातस्या ईशमर्जुनं जितनिद्रं ८ । ९ तीर्थात्प्राप्तात्प्रातरंगमयितुं संप्रदायाविच्छेदार्थमित्यर्थः १० । ११ अल्पवीर्येष्वपि नान्येषु त्वया ग्राह्यानां मोक्षयता प्राप्तं प्रागेव १२ समयो विद्यालाभादनंतरं गुरवे दक्षिणादानं १३ । १४ उत्तरासुतकृष्टतरादिशमुपदेशं प्रायात्प्राप्तवान् चरणौ उपसंगृह्य आचार्यो ब्रह्मशिरोऽस्त्रं लब्धवानित्यर्थः १५ । १६ । १७ विबुधाधिपते देवाचार्या द्रोणरूपात् १८ विनीतः शिक्षितः अतिरथेऽदितः ख्यातः १९ त्रिवर्षेति । गंधर्वोपप्लवेऽपि यस्य सौवीरस्य यज्ञो न विदुस्तस्य नेन तस्य दुर्जयत्वमुक्तं अतिदुर्जयोऽपि सोऽर्जुनेन महत्तत्त्वम् २०

२१ शस्तोहिंसितः शसुहिंसायां २२ । २३ । २४ । २५ ववृधुर्वधितवतः २६ । २७ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेऽनन्तत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ ॥
 श्रुत्वेति उद्रिक्तानधिकान् १ राजशास्त्रदंडनीतिशास्त्रं २ उत्सक्ताउत्कर्षेणसर्वत्रव्याप्ताः धनसंगेऽस्यरूपं । असूयेगुणवत्त्वेऽपिदोषवत्त्वेनपश्यामि । तेभ्यइतिचतुर्थ्यातेषुकोपादेवंपश्यामि
 नत्वज्ञानादितिगम्यते । कुधुहेतिस्मरणात् । पांडवैःसहसंधिकारणविग्रहकारणवातयोरन्यतरप्रयोजकसंधिविग्रहकारणत्वममाचक्ष्व ३ । ४ ब्राह्मणोऽयंतीक्ष्णमेवोपायंवदतीतिप्रसक्ताऽस्य
 सूयानकार्येत्याह नमेइति ५ भीमसेनदुर्योधनयोरर्जुनकर्णयोश्चैवस्याचिकित्स्यत्वादसंभावनीर्यसंधित्यक्ताविग्रहेवाश्रित्याह नित्यमिति उद्यतोतनुक्षिप्तोदंडोयेनसतथा अपकृष्टानभीषये
 देवनतुच्छिद्यान्वाउपेक्षेतेतिभावः । समेषुनित्यंविवृतपौरुषःस्यात् । समानउत्कृष्टंवलंसंपाद्यहम्यादेवेत्यर्थः । उत्कृष्टेषुचशत्रुष्वच्छिद्रःस्यात् । स्वस्यन्यूनकोशबलादिकंतेयथानजानतितथा
 नशशाकवशेकर्तुंयंपांडुरपिवीर्यवान् ॥ सोऽर्जुनेनवशंनीतोराजाऽऽसीद्यवनाधिपः २१ अतीवबलसंपन्नःसदामानिकुरुप्रति ॥ विपुलोनामसौवीरःशस्तःपार्थ
 नधीमता २२ दत्तामित्रइतिख्यातंसंग्रामेकृतनिश्चयम् ॥ सुमित्रंनामसौवीरमर्जुनाऽदमयच्छरैः २३ भीमसेनसहायश्चरथानामयुतंचसः ॥ अर्जुनःसमरेप्राच्या
 न्सर्वानेकरथोऽजयत् २४ तथैवैकरथोगत्वादक्षिणामजयदिशम् ॥ धनौघंप्रापयामासकुरुराष्ट्रधनंजयः २५ एवंसर्वमहात्मानःपांडवामनुजोत्तमाः ॥ परराष्ट्रा
 णिनिर्जित्यस्वराष्ट्रंववृधुःपुरा २६ ततोबलमतिख्यातंविज्ञायदृढधन्विनाम् ॥ दूषितःसहसाभावोधृतराष्ट्रस्यपांडुषु ॥ सचिंतापरमोराजाननिद्रामलभन्निशि २७
 ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणिधृतराष्ट्रचिंतायामूनचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ श्रुत्वापांडुसुतान्वीरानबलोद्दि
 क्तान्महोजसः ॥ धृतराष्ट्रोमहीपालश्चितामगमदातुरः १ ततआहूयमंत्रज्ञंराजशास्त्रार्थवित्तमम् ॥ कणिकंमंत्रिणाश्रिष्टंधृतराष्ट्रोऽब्रवीद्वचः २ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥
 उत्सक्ताःपांडवानित्यंतेभ्योऽसूयेद्विजोत्तम ॥ तत्रमेनिश्चिततमंसंधिविग्रहकारणम् ॥ कणिकत्वंममाचक्ष्वकारिष्येवचनंतव ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सप्रसन्नम
 नास्तेनपरिपृष्टोद्विजोत्तमः ॥ उवाचवचनंतीक्ष्णंराजशास्त्रार्थदर्शनम् ४ शृणुराजन्निदंतत्रप्रोच्यमानंमयाऽनघ ॥ नमेऽभ्यसूयाकर्तव्याश्रुत्वैतत्कुरुसत्तम ५ नित्य
 मुद्यतदंडःस्यान्नित्यंविवृतपौरुषः ॥ अच्छिद्रश्छिद्रदर्शीस्यात्परेषांविवरानुगः ६ नित्यमुद्यतदंडाद्विभृशमुद्रिजतेजनः ॥ तस्मात्सर्वाणिकार्याणिदंडेनैवविधा
 रयेत् ७ नास्यच्छिद्रंपरःपश्येच्छिद्रेणपरमन्वियात् ॥ गूहेत्कूर्मइवांगानिरक्षेद्विवरमात्मनः ८ नासम्यकृतकारीस्यादुपक्रम्यकदाचन ॥ कंटकोह्यपिदुश्छिन्नआ
 स्त्रावज्जनयोच्चिरम् ९ वधमेवप्रशंसंतिशत्रूणामपकारिणाम् ॥ सुविदीर्णसुविक्रांतसुयुद्धंसुपलायितम् १०

स्थेयं । छिद्रदर्शीदूरात्प्राप्त्यप्रतिकूलदेशावस्थितत्वादीनिच्छिद्राणितदृशीस्यात् । तथाभूत्वाचतदेवविवरमनुसृत्यशत्रुहम्यादित्याह परेषांविवरानुगइति ६ अस्यश्लोकस्याद्यप्यद्वयाचष्टे
 नित्यमिति ७ तस्यैवोत्तरार्थव्याचष्टे नास्येति अंगानिसहायसाधनोपायादीनिगूहेत्संवृणुयात् । तथाचैनमगणयन्शत्रुश्छिद्रेतैरेवांगैःप्रहर्तव्यइतिभावः आत्मनोविवरंरक्षेद्देहत् ८ तथास्व
 यंसम्यक्कात्स्न्येनकृतंनिष्पादितंकार्यंतत्करणशीलःस्यात् । शत्रुशेषनावशेषयेदित्यर्थः । तत्रदृष्टान्तः कंटकइति दुश्छिन्नोऽर्थच्छिन्नः आस्त्रावज्जनं ९ उपसंहरति वधमिति कथंवधःकर्तव्य
 हत्याह सुविदीर्णमिति सुविक्रांतमपिशत्रुकालेआपद्यापन्नमालभ्यसुविदीर्णंविनष्टंकुर्वीत । तथासुयुद्धमपिशत्रुमापदिकालेसुपलायितंकुर्वीत । यस्यचभावेनभावलक्षणमितिप्रसंगी । आ
 पदाशत्रोर्विदारणकालोलक्षणीयइत्यर्थः । आपदिआपदीतिद्विवं यदाशत्रोरापत्तदातदेतत्कर्तव्यंनवनुबन्धादिकंसौभ्रात्रादिकंवाविचारयेत् सार्धश्लोकः १०

मध्यमंप्रत्येवमुक्त्वाऽधमोऽपिनोपेक्षणीयइत्याह नावज्ञेयइति ११ आश्रयोदुर्गादिः इधनमग्नेस्तस्यसंश्रयाद्बलात् । आश्रयाभावेतुसर्किंकुर्यात्तत्राह अंधइति सत्यंधवेलायांरात्रौ । 'अंधंतुति
 मिरेल्लीवे'इतिमेदिनी । सामर्थ्यप्रतिघातसमयेंऽधोहीनोपकरणःस्याद्भवेत् । शस्त्रंत्पक्त्वाशत्रुंशरणमेतीत्यर्थः । बाधिर्यमपिचाश्रयेत् तदानींधिकृतोऽप्यश्रुतवदेवतत्कृत्वाक्षमेत १२ अयंश
 त्रुश्चापंतृणतृणवन्निष्प्रयोजनंकुर्यात् क्षात्रंभूम्यत्पक्त्वाशत्रुगृहेभिक्षाभुगपिस्यादित्यर्थः । ननुसिद्धस्तर्हिपुरुषार्थइतिचेत्तत्राह । शयीतमृगशायिकांमृगहंतुः शय्यांशयीतशेते । यथाव्याधोमृ
 गान्विश्वासयितुंमृगानिद्रातिविश्वस्तेषुचतेषुप्रहरत्येवंसंहंतुमेवाकारंगोपयतीत्यर्थः । उपसंहरति सांत्वेति तुतस्मात् तमेवंकपटेनवशेस्थितंस्वयमपिसांत्वादिन विश्वास्यहम्यादेवेत्यर्थः १३ । १४
 बलाधिकमुद्दिश्याह हन्यादिति अमित्रंसहजशत्रुंदायादंशनेनतत्परिचारकान्वशीकृत्यविषाद्युपायैर्हन्यात् । तथासंप्रतिदासभूतमपिपूर्वापकारिणंहन्यादेवेत्युक्तंभवति अत्रोपायमाह हन्यादिति

आपद्यापदिकालेचकुर्वीतनविचारयेत् ॥ नावज्ञेयोरिपुस्तातदुर्बलोऽपिकथंचन ११ अल्पोऽप्यग्निर्वनंकृत्स्नंदहत्याश्रयसंश्रयात् ॥ अंधःस्यादंधवेलायांवाधिर्यम
 पिचाश्रयेत् १२ कुर्यात्तृणमयंचापंशयीतमृगशायिकाम् ॥ सांत्वादिभिरुपायैस्तुहन्याच्छत्रुंवशेस्थितम् १३ दयानतस्मिन्कर्तव्याशरणागतइत्युत ॥
 निरुद्धिगोहिभवतिनहताज्जायतेभयम् १४ हन्यादमित्रंदानेनतथापूर्वापकारिणम् ॥ हन्यात्रीनपंचसप्तेतिपरपक्षस्यसर्वशः १५ मूलमेवादितश्छिद्यात्पर
 पक्षस्यनित्यशः ॥ ततःसहायांस्तत्पक्षान्सर्वाश्चतदनंतरम् १६ छिन्नमूलेह्यधिष्ठानेसर्वेज्जीविनोहताः ॥ कथंनुशाखास्तिष्ठेरंश्छिन्नमूलेवनस्पतौ १७
 एकाग्रःस्यादविवृतो नित्यंविवरदर्शकः ॥ राजन्नित्यंसपत्नेषुनित्योद्विग्नःसमाचरेत् १८ अग्न्याधानेनयज्ञेनकाषायेणजटाजिनैः ॥ लोकान्विश्वासायित्वैवत
 तोलुंपेद्यथावृकः १९ अंकुशंशौचमित्यादुरर्थानामुपधारणे ॥ आनाम्यफलितांशाखांपक्वंपक्वंप्रशातयेत् २० फलार्थोऽयंसमारंभोलोकेपुंसांविपश्चिताम् ॥
 वहेदमित्रंस्कंधेनयावत्कालस्यपर्ययः २१ ततःप्रत्यागतेकालेभिद्याद्वटमिवाश्मनि ॥ अमित्रोनविमोक्तव्यःकृपणंबह्वपिबुवन् २२ कृपानतस्मिन्कर्तव्या
 हन्यादेवापकारिणम् ॥ हन्यादमित्रंसांत्वेनतथादानेनवापुनः २३ तथैवभेददंडाभ्यांसर्वोपायैःप्रशातयेत् ॥ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ ॥ कथंसांत्वेनदाने
 नभेदैर्दंडेनवापुनः २४

परपक्षस्यकृतान्ऐश्वर्यमंत्रोत्साहान् ऐश्वर्यंतदीयदुर्गाद्याक्रमणेन । मंत्रंचारेः । उत्साहमाप्तद्वारातेजोवधेन । तथापंचैतेत्वयायौवराज्यादभ्रंशनीयाइतिभावः तथापंच 'अमात्यराष्ट्रदुर्गाणि
 कोशोदंडश्चपंचमः'इतिप्रकृतिपंचकहननेशत्रोर्ऐश्वर्यभ्रंशोभवतीत्यर्थः । दंडोऽत्रसैन्यं । 'साम्राजानेनभेदेनदंडेनोद्धंघनेनवा ॥ विषेणवन्दिनावाऽपिप्रकृतीःपंचनिर्हरेत्'इत्याह । सप्तेति उद्धंघनंप्र
 मत्तस्यपाशेनमारणं । यद्वा उद्धंघनादिनामूलंशत्रुमेवनाशयेत् १५ अन्नपानतांबूलादिद्वारातद्वृत्त्यान्भेदयित्वाविषादिनानाशयेत्किमितरैरित्याह मूलमेवेति १६ । १७ एकाग्रःएकःशत्रुरे
 वाऽग्रेदृष्टिगोचरोयस्यतादृशःस्यात् अन्यत्रमनोनदद्यात् । अविवृतोऽपिगुप्तः । विवरदर्शकः परच्छिद्रंद्रष्टुमित्यर्थः । नित्योद्विग्नः विश्वासंकृत्वाकषिदपिनिश्चितोभवेदित्यर्थः । दर्शकइ
 तिक्रियायांक्रियाथोपायबुल १८ दंभादिनाऽपिशत्रुर्जयइत्याह अग्न्याधानेनेति १९ अंकुशंअंकुशवत्परचित्ताकर्षणं । शौचमग्न्याधानादि । अत्रदृष्टान्तः आनाम्येति आनामयित्वा २० एतत्प्र
 योजनमाह फलार्थइति फलंशत्रुवधः प्रसिद्धंच सेवयानिर्दयत्वेनशत्रुंहन्यादित्याह वहेदित्यादिना २१ । २२ । २३ । २४

२५ । २६ । बभ्रुकुलः मृगयूथपमहांतहरिणं २७ । २८ । २९ । ३० मूषिकेणार्हपद्भक्षितैः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ मृगराजस्यव्याघ्रस्य ३६ । ३७ ।
 अमित्रः शक्यते हंतुं तन्मेव हियथा तथं ॥ कणिक उवाच ॥ शृणुराजन्यथा वृत्तं वने निवसतः पुरा २५ जंबुकस्य महाराजनीतिशास्त्रार्थदर्शिनः ॥ अथ काश्चि
 त्कृतप्रज्ञः शृगालः स्वार्थं पंडितः २६ सखिभिर्न्यवसत्सार्धं व्याघ्राखुवृकबभ्रुभिः ॥ तेषु शयन्विपिने तस्मिन्बलिनं मृगयूथपम् २७ अशक्ताग्रहणे तस्य ततो मंत्रममं
 त्रयन् ॥ जंबुक उवाच ॥ असकृद्यतितो ह्येष हंतुं व्याघ्रवने त्वया २८ युवावैजवसंपन्नो बुद्धिशाली न शक्यते ॥ मूषिकोऽस्य शयानस्य चरणौ भक्षयत्वयं २९ अथै
 नं भक्षितैः पादैर्व्याघ्रो गृह्णातु वै ततः ॥ ततो वै भक्षयिष्यामः सर्वमुदितमानसाः ३० जंबुकस्य तु तद्वाक्यं तथा च कुः समाहिताः ॥ मूषिका भक्षितैः पादैर्मृगं व्याघ्रो
 ज्वर्षति ३१ दृष्ट्वा चेष्टमानं तु भूमौ मृगकलेवरं ॥ स्नात्वाऽऽगच्छत भद्रं वीरक्षामित्याह जंबुकः ३२ शृगालवचनात्तेऽपि गताः सर्वे न दीततः ॥ सचिंता परमो भू
 त्वा तस्थौ तत्रैव जंबुकः ३३ अथाजगाम पूर्वतु ज्ञात्वा व्याघ्रो महाबलः ॥ ददर्श जंबुकं चैव चिंता कुलितमानसं ३४ ॥ व्याघ्र उवाच ॥ किं शोचसि महाप्राज्ञ
 त्वं नो बुद्धिमतां वरः ॥ अशित्वा पिशितान्यद्य विहरिष्यामि हे वयं ३५ ॥ जंबुक उवाच ॥ शृणु मे त्वं महाबाहो यद्वाक्यं मूषिकोऽब्रवीत् ॥ धिग्बलं मृगराजस्य
 मयाऽद्याप्यं मृगो हतः ३६ मद्बाहुबलमाश्रित्य हनिष्येऽहं वने चरान् ३८ खादिष्ये तत्र मांसानि इत्युक्त्वा प्रस्थितो वनं ॥ एतस्मिन्नेव काले तु मूषिकोऽप्याजगाम ह ३९
 तमागतमभिप्रेत्य शृगालोऽप्यब्रवीद्वचः ॥ जंबुक उवाच ॥ शृणु मूषिक भद्रं तेन कुलोद्यदिहा ब्रवीत् ४० मृगमांसं न खादेयं गरमेतन्न रोचते ॥ मूषिकं भक्षयिष्यामि
 तद्भवाननुमन्यतां ४१ तच्छ्रुत्वा मूषिको वाक्यं सं त्रस्तः प्रगतो बिलं ॥ ततः स्नात्वा सवैतन्न आजगाम वृकोत्तप ४२ तमागतमिदं वाक्यमब्रवीज्जंबुकस्तदा ॥ मृगरा
 जो हि संक्रुद्धो न ते साधु भविष्यति ४३ सकलत्रास्तिहायाति कुरुष्वयदनंतरं ॥ एवं संचोदितस्तेन जंबुकेन तदा वृकः ४४ ततोऽवलुपनं कृत्वा प्रयातः पिशिताश
 नः ॥ एतस्मिन्नेव काले तु न कुलोऽप्याजगाम ह ४५ तमुवाच महाराज न कुलं जंबुको वने ॥ स्वबाहुबलमाश्रित्य निर्जितास्तेऽन्यतो गताः ४६ ममदत्वानि
 युद्धं त्वं भुंक्ष्व मांसं यथेप्सितं ॥ न कुल उवाच ॥ मृगराजो वृकश्चैव बुद्धिमानपि मूषिकः ४७ निर्जिताय त्वया वीरास्तस्माद्वीरतरो भवान् ॥ न त्वयाऽप्युत्सहेयो बु
 मित्युक्त्वा सोऽप्युपागमत् ४८ ॥ कणिक उवाच ॥ एवं तेऽप्युपयातेषु जंबुको हृष्टमानसः ॥ खादति स्म तदामांसमेकः सन्मंत्रनिश्चयात् ४९ एवं समाचरन्नित्यं सुखमेधे
 तभूपतिः ॥ भयेन भेदयेद्भीरुं शूरमंजलि कर्मणा ५० लुब्धमर्थप्रदानेन समन्यूनं तथैव जसा ॥ एवं ते कथितं राजन शृणु चाप्यपरं तथा ५१
 ३८ । ३९ । ४० गरंगरवहृष्पचं व्याघ्राभिपत्वात् ४१ । ४२ । ४३ । ४४ अवलुपनं गात्रसंकोचनं वत्सीतरेण गमनमित्यन्ये ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ भयेनेति अत्र
 व्याघ्रस्य साम्राजाखुवृकयोर्व्याघ्राद्वदशनेन न कुलस्य आजसास्वसामर्थ्येन च बुद्धिभेदः कृतः ५० । ५१

हंतव्या इत्यत्र कर्तव्या इति पाठेऽपि च्छेत्तव्या इत्येवार्थः कृहिंसायामित्यस्य रूपं । भूतिवर्धना इति पाठे भूतिच्छेदनाः ५२ उभौ जिगीषुतु ल्योपायतया संशयापनौ चेच्छ्रद्धावान् यो मनुक्ता दरवान् सवर्धते । 'श्रद्धा
 दरेचकांक्षायां' इति मेदिनी ५३ ननु ज्येष्ठो युधिष्ठिरः कथं हंतव्य इत्याह गुरोरिति अवलिप्तस्य भ्रातृबलेन गर्वितस्य । धृतराष्ट्रस्य राज्यापंडोऽन्यासभूतमित्यजानतो राज्यालुब्धस्य शासनं कार्यमेव ५४
 अपध्वंसेत् कुत्सयेत् ५५ । ५६ अस्य एनं विचलिते विचलने सति ५७ । ५८ अनुप्राप्तवधः शीघ्रं हंतुमिष्टश्रौरादिः । अधनादिरिद्राः संतो नास्तिकाः परलोकश्रद्धारहितास्तान् चौरांश्च । एवं धर्मे
 पक्षपातं प्रदर्शयेदित्याशयः ५९ प्रतिविश्रब्धघाती अत्यंतविश्रब्धहननशीलः । तीक्ष्णदंष्ट्रो निमग्नकः गाढं प्रहरयथा पुनर्नोन्मज्जेदित्यर्थः ६० योऽन्यं हंतुमिच्छति तमन्योऽपि जिघांसतीति स्वयं

पुत्रः सखावाभ्रातावापितावाय दिवा गुरुः ॥ रिपुस्थानेषु वर्ततो हंतव्या भूतिमिच्छता ५२ शपथेनाप्यरिहत्यादर्थदानेन वा पुनः ॥ विषेण मायया वाऽपिनोपेक्षेत क
 थंचन ॥ उभौ चेत्संशयोपेतौ श्रद्धावांस्तत्र वर्द्धते ५३ गुरोरप्यवलितस्य कार्यकार्यमजानतः ॥ उत्पथप्रतिपन्नस्य न्याय्यं भवति शासनम् ५४ क्रुद्धोऽप्यक्रुद्धरूपः
 स्यात्स्मितपूर्वाभिभाषिता ॥ न चाप्यन्यमपध्वंसेत् कदाचित्कोपसंयुतः ५५ प्रहरिष्यन् प्रियं ब्रूयात्प्रहरन्नपि भारत ॥ प्रहृत्य च कृपायी तशंचेत च रुदेत च ५६ आश्वा
 संयेच्चापि परं सांत्वधर्मार्थवृत्तिभिः ॥ अथास्य प्रहरेत्काले यदा विचलिते पथि ५७ अपि घोरापराधस्य धर्ममाश्रित्य तिष्ठतः ॥ सहिप्रच्छाद्य ते दोषः शैलो मेघैरिवासितैः
 ५८ यः स्यादनुप्राप्तवधस्तस्यागारं प्रदीपयेत् ॥ अधनान्नास्तिकांश्चौरान् विषयेस्वेन वा सयेत् ५९ प्रत्युत्थानासनाद्येन संप्रदानेन केनचित् ॥ प्रतिविश्रब्धघाती स्या
 तीक्ष्णदंष्ट्रो निमग्नकः ६० अशंकितेभ्यः शंकेतशंकितेभ्यश्च सर्वशः ॥ अशंक्याद्भयमुत्पन्नमपि मूलं निरुंतति ६१ न विश्वसेद विश्वस्ते विश्वस्ते नाति विश्वसेत् ॥ विश्वासा
 द्भयमुत्पन्नं मूलान्यपि निरुंतति ६२ चारः सुविहितः कार्यआत्मनश्च परस्य वा ॥ पाषंडांस्तापसादींश्च परराष्ट्रेषु योजयेत् ६३ उद्यानेषु विहारेषु देवतायतनेषु च ॥
 पानागारेषु रथ्यासु सर्वतीर्थेषु चाप्यथ ६४ चत्वरेषु च कूपेषु पर्वतेषु वनेषु च ॥ समवायेषु सर्वेषु सारिसु च विचारयेत् ६५ वाचा भृशं विनीतः स्याद्दृढयेन तथा क्षुरः ॥
 स्मितपूर्वाभिभाषी स्यात्सृष्टोरौद्रेण कर्मणा ६६ अंजलिः शषथः सांवंशिरसापादवंदनम् ॥ आशाकरणमित्येवं कर्तव्यं भूतिमिच्छता ६७ सुपुष्पितः स्यादफ
 लः फलवान् स्यादुरारुहः ॥ आमः स्यात्पक्वसंकाशो न च जीर्येत कर्हिचित् ६८

मशंकितेभ्य इति ६१ सर्वत्र शंकावतः किमपि कार्यं न सिद्धयतीत्याशंक्याह नेति ६२ सुविहितः सम्यक्परीक्षितः ६३ उद्यानादिस्थानेषु ये समवायाजनसमूहास्तेषु । तीर्थेषु 'मंत्रीपुरोहितश्चैव
 युवराजश्च मूपतिः ॥ पंचमो द्वारपालश्च षष्ठोऽतर्वेशिकस्तथा ॥ कारामाराधिकारी च द्रव्यसंचयकस्तथा ॥ कृत्याकृत्येषु चार्थानां नवमो विनियोजकः ॥ प्रदेशानगराध्यक्षः कार्यनिर्माणकस्तथा ॥ धर्माध्य
 क्षः सभाध्यक्षो दंडपालस्त्रिपंचमः ॥ षोडशो दुर्गपालश्च तथाराष्ट्रांतपालकः ॥ अष्टवीपालकां तानि तीर्थान्यष्टादशैव तु' इति नीतिशास्त्रोक्तेषु विचारयेत् चारद्वाराशत्रुं चिकीर्षितुमिति शेषः ६४ । ६५
 ६६ आशाकरणं तु भयं घनादिकं दास्ये इत्युक्त्या प्रलोभनं भूतिमिच्छता भूतिकामस्यैवैतदुचितं न परलोककामस्येत्यर्थः ६७ अस्मिन्नर्थे नीतिशास्त्रीयं वृक्षरूपकश्लोकमाह सुपुष्पित इति पुष्पितः शब्दे
 नेव फलाशां दर्शयेन्न तु फलं । दर्शितस्य प्राप्तावपि विघ्नं योजयेत् प्राप्तमप्यप्राप्तवत् । आमः पक्वो भूत्वा तिष्ठेत् । न च जीर्यत घनव्ययेन शत्रून् पोषयित्वा हीयेत् ६८

एवमनोपायैः शत्रूणां दंडमुक्तानीति माह त्रिवर्ग इति त्रिवर्गधर्मार्थकामेषु त्रिविधा त्रिप्रकारापीडा । एकैकैकेन प्रकारेण पीडयितव्यः । तथा अनुपश्राद्धयत इत्यनुबंधः फलतः दपितव्ये त्रिविधं शुभं । पीडास्तु न शुभाः । त्रिवर्गपरस्परपीडया सेवेत्यर्थः ६९ तत्र पीडामाह धर्ममिति धर्ममत्यंतं विचरतः पुंसो द्वाभ्यामर्थकामाभ्यां धनव्ययब्रह्मचर्योपक्षिप्ताभ्यां पीडाचित्तवैकल्यं भवति । साऽपि पुंसः पीडाधर्मे नियच्छति निगृह्णाति । कर्तुः पीडे वधर्मपीडेत्यर्थः । एवमर्थचाप्यर्थलुब्धस्य कामं चातिप्रवर्तिन इति व्याख्येयं । लुब्धस्यार्थविचरतः पुंसो द्वाभ्यां कामधर्माभ्यां पीडिताभ्यां पीडा भवति । सा पीडार्थं नियच्छति । एवमतिप्रवर्तिनः कामं विचरतः पुंसो द्वाभ्यां धर्मार्थाभ्यां पीडा भवति । साऽपि पीडाकामं नियच्छति तीर्थाज्यं । अर्थस्य कामस्येति पाठे कर्मणि षष्ठ्यो ७० । ७१ समर्थो धर्ममाचरेदित्यनेन पूर्वोक्तं सर्वकौटिल्यादिकमापद्येव कार्यं नान्यथेत्युक्तं ७२ संशयप्राणसंकटं ७३ परिभवेत्ततो तेन तमतीतेन लरामाद्याख्यानेन । अनागतेन कालांतरे तव श्रेयो भविष्यतीत्याशा

त्रिवर्गे त्रिविधा पीडा ह्यनुबंधस्तथैव च ॥ अनुबंधाः शुभाज्ञेयाः पीडास्तु परिवर्जयेत् ६९ धर्मं विचरतः पीडा साऽपि द्वाभ्यां नियच्छति ॥ अर्थचाप्यर्थलुब्धस्य कामं चातिप्रवर्तिनः ७० अगर्वितात्मा युक्तश्च सांत्वयुक्तोऽनसूयिता ॥ अवोक्षितार्थः शुद्धात्मा मंत्रयीता द्विजैः सह ७१ कर्मणा येन केनैव मृदुना दारुणेन च ॥ उद्धरेद्दीनमात्मानं समर्थो धर्ममाचरेत् ७२ न संशयमनारुह्य न रोभद्वाणिपश्यति ॥ संशयं पुनरारुह्य यदि जीवति पश्यति ७३ यस्य बुद्धिः परिभवेत्तमतीतेन सांत्वयेत् ॥ अनागतेन दुर्बुद्धिं प्रत्युत्पन्नेन पंडितम् ७४ योऽरिणा सह संघाय शयीत कृतकृत्यवत् ॥ स वृक्षाग्रे यथा सुप्तः पतितः प्रतिबुध्यते ७५ मंत्रसंवरणे यत्नः सदा कार्योऽनसूयता ॥ आकारमभिरक्षेत्तचारेणाप्यनुपालितः ७६ नाच्छित्वा परमर्माणि नाकृत्वा कर्मदारुणम् ॥ नाहत्वा मत्स्यघाती वप्राप्नोति महतीं श्रियम् ७७ कर्षितं व्याधितं क्लिन्नमपानीयमघासकम् ॥ परिविश्वस्तमंदं च प्रहर्तव्यमरेर्बलम् ७८ नार्थिको र्थिनमभ्येति कृतार्थेनास्ति संगतम् ॥ तस्मात्सर्वाणि साध्यानि सावशेषाणि कारयेत् ७९ संग्रहे विग्रहे चैव यत्नः कार्योऽनसूयता ॥ उत्साहश्चापियत्नेन कर्तव्यो भूतिमिच्छता ८० नास्य कृत्यानि बुध्येरन्मित्राणि रिपवस्तथा ॥ आरब्धान्येव पश्येत्सुपर्यवसितान्यपि ८१ भीतवत्संविधातव्यं यावद्भयमनागतम् ॥ आगतं तु भयं दृष्ट्वा प्रहर्तव्यमभीतवत् ८२ दंडेनोपनतं शत्रुमनुगृह्णातियो नरः ॥ समुत्थमुपगृह्णीयाद्गर्भमश्वतरायथा ८३ अनागतं हि बुध्येत यच्च कार्यं पुरःस्थितम् ॥ न तु बुद्धिक्षया किंचिदतिक्रामेत्प्रयोजनम् ८४ उत्साहश्चापियत्नेन कर्तव्यो भूतिमिच्छता ॥ विभज्य देशकालौ च दैवं धर्मादयस्त्रयः ॥ नैः श्रेयसौ तु तौ ज्ञेयौ देशकालाविति स्थितिः ८५

प्रदर्शनेन । पंडितं प्रत्युत्पन्नेन वर्तमानेन धनादिना सांत्वयेत् ७४ संधिपक्षं निंदति योऽरिणेति ७५ मंत्रेति परचारेभ्यो मंत्रस्य गृह्णनं । आकारस्य क्रोधाद्यावेशस्य च गृह्णनं कर्तव्यं । स्वयंचचारप्रधानः स्यादित्यर्थः ७६ दंडस्यैव प्राधान्यमाह नाच्छित्वेति ७७ विग्रहकालमाह कर्षितमिति अघासकमनाहारं ७८ नार्थिक इति संगतं सख्यं कार्येषु सावशेषेषु कार्येणः स्ववशेति वृत्त्यन्यथा न गणयतीत्यर्थः ७९ संग्रहे सहायादीनां विग्रहे रिपुभिः सार्थं ८० । ८१ संविधातव्यं प्रतिकर्तव्यं ८२ उपनतं वशीकृतं । अनुगृह्णाति धनमानादिना । अश्वतरी अश्वगर्भसंकीर्णजातिः ८३ अनागतं कार्यं बुद्धयेत बुद्ध्या च तदनुगुणं कुर्यादित्यर्थः । पुरःस्थितं वर्तमानं बुद्धिक्षया दनवधारणात् ८४ देशाद्यनुगुण उत्साहोऽपि कर्तव्यो न त्वलसो भवेत् । दैवं प्राप्तं कर्म येषां धर्मदयस्त्रयस्तान् विभज्य तेषां मध्ये नैः श्रेयसौ श्रेयो हेतु इति स्थितिर्निश्चयः ८५

बालः अल्पोऽपि ८६ आत्मानं संशुक्षयति सहायादिनावधयति । संवयमिधनानां पक्षे शत्रूणां ८७ आशां कालवर्ती दद्यादित्यतः प्राग्दाक्षिणात्या 'आदातव्यं न दातव्यमाशा मेव प्रदापयेत्' इत्यर्थे पठति । कालवर्ती दीर्घावधिमतो निमित्ततो हेतुतः तमपि हेतवतरेण ८८ क्षुरः क्षुरवत् निशितस्तीक्ष्णो निर्देय इति यावत् पक्षे शानो ह्रीढः । कालसाधनश्छिद्रकालापेक्षः पक्षे काललोहोपादानकः । प्रतिच्छन्नो लोमहारी द्विषतां परिकर्तनः ८९ पांडवेषु यथान्यायमन्येषु च कुरूद्रह ॥ वर्तमानो न मज्जेस्त्वं तथा कृत्यं समाचर ९० सर्वकल्याणसंपन्नो विशिष्ट इति निश्चयः ॥ तस्मात्त्वं पांडुपुत्रेभ्योरक्षात्मानं नराधिप ९१ भ्रातृव्या बलिनो यस्मात्पांडुपुत्रानराधिप ॥ पश्चात्तापो यथानस्यात्तथानीति विधीयताम् ९२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा संप्रतस्थे कणिकः स्वगृहंततः ॥ घृतराश्रोऽपि कौरव्यः शोकार्तः समपद्यत ९३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि कणिकवाक्ये चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥ समाप्तं च संभवपर्व ॥ अथ जतुगृहपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः सुबलपुत्रस्तुराजादुर्योधनश्च ॥ दुःशासनश्च कर्णश्च दुष्टमंत्रममंत्रयन् १ ते कौरव्यमनुज्जाप्य घृतराश्रं नराधिपम् ॥ दहने तु सपुत्रायाः कुंत्या बुद्धिमकारयन् २ तेषामिगितभावज्ञो विदुरस्तत्त्वदर्शिवान् ॥ आकारेण च तं मंत्रं बुधे दुष्टचेतसाम् ३ ततो विदितवेद्यात्मा पांडवानां हिते रतः ॥ पलायने मतिं च कुंत्याः पुत्रैः सहानघः ४ ततो वातसहानां वयं त्रयुक्तां पताकिनीम् ॥ ऊर्मिक्षमां दृढां कृत्वा कुंतीमिदमुवाच ५ एष जातः कुलस्यास्य कीर्तिवंशप्रणाशनः ॥ घृतराश्रः परीतात्मा धर्मत्यजति शाश्वतम् ६ इयं वारिपथे युक्ता तरंगपवनक्षमा ॥ नौर्यया मृत्युपाशात्त्वं सपुत्रामोक्षयसे शुभे ७ तच्छ्रुत्वा व्यथिता कुंती पुत्रैः सह यशस्विनी ॥ नावमारुह्य गंगायां प्रययौ भरतर्षभ ८ ततो विदुरवाक्येन नावं विक्षिप्य पांडवाः ॥ धनं चादाय तैर्दत्तमरिष्टं प्राविशन्वनम् ९ निषादी पंचपुत्रा तु जातुषेतत्र वेश्मनि ॥ कारणाभ्यागता दग्धा सह पुत्रैरनागसा १० सच म्लेच्छाधमः पापो दग्धस्तत्र पुरोचनः ॥ वंचिताश्च दुरात्मानो धार्तराष्ट्राः सहानुगाः ११

भिः श्रेष्ठः ९१ । ९२ । ९३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥ ७ ॥ तत इति १ अनुज्ञाप्य पृष्ट्वा २ इंगितं चेष्टितं तेन भावं चित्ताभिप्रायं जानातीति इंगितभावज्ञः । आकारेण चनेत्रादिविकारेण । यथाहुः 'नेत्रवक्रविकारेण ज्ञायते तर्गतमनः' इति ३ विदितवेद्यो ज्ञाततत्त्व आत्माचित्तं यस्य ४ यंत्रं मृत्युपि वा ते जलाशयेनौकास्तं भक्तलोहलांगलमयं सामुद्रिकप्रसिद्धं । एवं पताकावती नौर्वायुनावेगेन ऊह्यमानान चोर्मिभिः पूरयितुं शक्याऽत उत्कृष्टपताकिनी मूर्ध्नि क्षमामिति ५ परीतात्मा विपरीतबुद्धिः परीतो ममताक्रांत आत्मा चित्तं यस्येति वा ६ । ७ नावमारुह्य प्रययाविति जतुगृहे स्वदाहोमाभूदिति बिलमार्गेण वारणावतंत्य क्लृप्तगतातीरप्राप्त्यनंतरं ८ अरिं निर्विघ्नं ९ । १० । ११

१२। १३। १४। १५। १६। १७ कूरेणकणिकेनोपसंहितमुपदिष्टं १८। १९ प्राणाधिकं बलाधिकं २०। २१ यथागतं यथोपस्थितं तथैव प्रवर्तते २२। २३ राज्यप्राप्तिराज्ययोग्यतां २४

अविज्ञातामहात्मानोजनानामक्षतास्तथा ॥ जनन्यासहकौंतेयामुक्ताविदुरमंत्रिताः १२ ततस्तस्मिन्पुरेलोकानगरेवारणावते ॥ दृष्ट्वाजतुष्टहं दग्धमन्वशोचंत
दुःखिताः १३ प्रेषयामासूराजनं यथावृत्तं निवेदितुम् ॥ संवृत्तस्तेमहानकामः पांडवान् दग्धवानसि १४ सकामोभवकौरव्यभुंक्ष्वराज्यं सपुत्रकः ॥ तच्छ्रुत्वा घृत
राष्ट्रस्तु सहपुत्रेण शोचयन् १५ प्रेतकार्याणि च तथा चकार सहर्षा धैः ॥ पांडवानां तथा क्षत्ताभीष्मश्च कुरुसत्तमः १६ ॥ जनमेजय उवाच ॥ पुनर्विस्तरशः श्रोतु
मिच्छामि द्विजसत्तम ॥ दाहं जतु गृहस्यैव पांडवानां च मोक्षणम् १७ सुनुशंसमिदं कर्म तेषां कूरोपसंहितम् ॥ कीर्तयस्व यथावृत्तं परं कौतूहलं मम १८ ॥ वैशंपायन
उवाच ॥ शृणु विस्तरशो राजन् दत्तो मे परंतप ॥ दाहं जतु गृहस्यैव तत्पांडवानां च मोक्षणम् १९ प्राणाधिकं भीमसेनं कृतविद्यं धनं जयम् ॥ दुर्योधनो लक्षयित्वा पर्यत
प्यत दुर्मनाः २० ततो वैकर्तनः कर्णः शकुनिश्चापि सौबलः ॥ अनेकैरभ्युपायैस्ते जिघांसन्ति स्म पांडवान् २१ पांडवा अपि तत्सर्वं प्रतिचकुर्यथागतम् ॥ उद्भावनम्
कुर्वतो विदुरस्य मते स्थिताः २२ गुणैः समुदितान् दृष्ट्वा पौराः पांडुसुतांस्तदा ॥ कथयांचक्रिरे तेषां गुणान्संस्तुभारत २३ राज्यप्राप्तिं च संप्राप्तं ज्येष्ठं पांडुसुतं तदा ॥
कथयन्ति स्म संभूय च त्वरेषु सभासु च २४ प्रज्ञाचक्षुरचक्षुश्चादृतराश्रोजनेश्वरः ॥ राज्यं न प्राप्तवान् पूर्वसकथं नृपतिर्भवेत् २५ तथा शांतनवो भीष्मः सत्यसंधो महा
व्रतः ॥ प्रत्याख्याय पुरा राज्यं न स जातु गृहीष्यति २६ ते वयं पांडवज्येष्ठं तरुणं वृद्धं शीलिनम् ॥ अभ्यर्षिचामसाध्व्यसत्यकारुण्यवेदिनम् २७ सहिभीष्मं शांतनवं
घृतराष्ट्रं च धर्मवित् ॥ सपुत्रं विविधैर्भोगैर्योजयिष्यति पूजयन् २८ तेषां दुर्योधनः श्रुत्वा तानि वाक्यानि जल्पताम् ॥ युधिष्ठिरानुरक्तानां पर्यतप्यत दुर्मतिः २९ स त
प्यमानो दुष्टात्मा तेषां वाचो न चक्षमे ॥ ईर्ष्याचापि संतप्तो घृतराष्ट्रमुपागमत् ३० ततो विरहितं दृष्ट्वा पितरं प्रति पूज्यसः ॥ पौरानुरागसंतप्तः पश्चादिदमभाषत
३१ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ श्रुत्वा मे जल्पतां तां तपौराणामाशिवागिरः ॥ त्वामनादृत्य भीष्मं च पतिमिच्छन्ति पांडवम् ३२ मतमेतच्च भीष्मस्य न स राज्यं भुङ्क्षति ॥
अस्माकं तु परां पीडां चिकीर्षन्ति पुरेजनाः ३३ पितृ तः प्राप्तवान् राज्यं पांडुरात्मगुणैः पुरा ॥ त्वमंघ्रिगुणसंयोगात्प्राप्तं राज्यं न लब्धवान् ३४ स एष पांडोर्दाया
द्यं यदि प्राप्नोति पांडवः ॥ तस्य पुत्रो ध्रुवं प्राप्स्यति तस्य तस्यापि चापरः ३५ ते वयं राजवंशेन हीनाः सहसुतैरपि ॥ अवज्ञाता भविष्यामो लोकस्य जगतीपते ३६ सततं
निरयं प्राप्ताः परं पिंडोपजीविनः ॥ न भवेमयथाराजंस्तथानीति विधीयताम् ३७

प्रज्ञाचक्षुरंधोऽतएवानधिकाराद्वा ज्यं न प्राप्तवान् स इदानीमपि पुत्रद्वारा कथं नृपतिर्भवेन्न कथमपि द्वारलोपादित्यर्थः २५। २६ सत्यं कारुण्यं वेदश्च तद्वत् २७। २८। २९। ३० विरहितमेकाकिनं ३१। ३२
अस्माकं तु परां पीडामिति मिथ्यैवोक्तं राज्ञः पांडवे पुत्रेषु मुत्पादयितुं राज्यापहरणाद्वा पीडां ३३ प्राप्तं ज्येष्ठत्वात् प्राप्तमपि ३४ दायाद्यं दायादः पुत्रस्तद्योग्यं राज्यं तस्य पांडवस्य ३५। ३६ निरयं दुःखं ३७

३८ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ॥ ॥ ॥ एवमिति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९

यदित्वं हि पुराराजन्निदं राज्यमवाप्तवान् ॥ ध्रुवं प्राप्स्यामच वयं राज्यमप्यवशोजने ३८ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि जतुष्टहपर्वणि दुर्योधनेर्ष्यायामेकचत्वारिंशदधि
कशततमोऽध्यायः ॥ १४१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं श्रुत्वा तु पुत्रस्य प्रज्ञाचक्षुर्नराधिपः ॥ कणिकस्य च वाक्यानि तानि श्रुत्वा स सर्वशः १ घृतराष्ट्रो द्विधा चित्तः
शोकार्तः समपद्यत ॥ दुर्योधनश्च कर्णश्च शकुनिः सौबलस्तथा २ दुःशासनश्च चतुर्थास्ते मंत्रयामासुरेकतः ॥ ततो दुर्योधनो राजा घृतराष्ट्रमभाषत ३ पांडवेभ्यो भयं नः
स्यात्तान् विवासयतां भवान् ॥ निपुणेनाभ्युपायेन नगरं वारणावतम् ४ घृतराष्ट्रस्तु पुत्रेण श्रुत्वा वचनमीरितम् ॥ सुहूर्तमिव संचिंत्य दुर्योधनमथाब्रवीत् ५ ॥ घृतरा
ष्ट्र उवाच ॥ धर्मनित्यः सदा पांडुस्तथा धर्मपरायणः ॥ सर्वेषु ज्ञातिषु तथा मयित्वासीद्विशेषतः ६ नासौ किंचिद्विजानातिभोजनादिचिकीर्षितम् ॥ निवेदयति नित्यं
हि मम राज्यं घृतव्रतः ७ तस्य पुत्रो यथा पांडुस्तथा धर्मपरायणः ॥ गुणवानलोकविख्यातः पौरवाणां सुसंमतः ८ सकथं शक्यतेऽस्माभिरपाकर्तुं बलादितः ॥ पितृ
पैतामहाद्राज्यात्सहायो विशेषतः ९ भृता हि पांडुनाऽमात्या बलं च सततं भृतम् ॥ भृताः पुत्राश्च पौत्राश्च तेषामपि विशेषतः १० ते पुरा सत्कृतास्तां तपांडुना नागरा
जनाः ॥ कथं युधिष्ठिरस्यार्थे न नो हन्युः सर्वांधवान् ११ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ एवमेतन्मया तात भावितं दोषमात्मनि ॥ दृष्ट्वा प्रकृतयः सर्वा अर्थमानेन पूजिताः १२
ध्रुवमस्मत्सहायास्ते भविष्यन्ति प्रधानतः ॥ अर्थवर्गः सहामात्यो मत्संस्थोऽद्य महीपते १३ स भवान् पांडवानां श्रुत्वा सयितुमर्हति ॥ मृदुनैवाभ्युपायेन नगरं वारणाव
तम् १४ यदा प्रतिष्ठितं राज्यं मयिराजन् भविष्यति ॥ सदा कुंती सहापत्या पुनरेष्यति भारत १५ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ दुर्योधन ममाध्येतद्दृढं संपरिवर्तते ॥ अभि
प्रायस्य पापत्वात् नैवं तु विवृणोम्यहम् १६ न च भीष्मो मचद्रोणो न च क्षत्तानगौ तमः ॥ विवास्यमानां कौंतेयाननुमं स्यंति कर्हिचित् १७ समाहिकौरवेयाणां वयं ते चैव
पुत्रक ॥ नैते विषममिच्छेयुर्धर्मयुक्ता मनस्विनः १८ ते वयं कौरवेयाणामेतेषां च महात्मनाम् ॥ कथं न वध्यतां तां तगच्छामजगतस्तथा १९ ॥ दुर्योधन उवाच ॥
मध्यस्थः सत्तं भीष्मो द्रोणपुत्रो मयि स्थितः ॥ यतः पुत्रस्ततो द्रोणो भवितानात्र संशयः २० कृपः शारद्वतश्चैव यत एतौ ततो भवेत् ॥ द्रोणं च भागिनेयं च न सत्यक्ष्य
ति कर्हिचित् २१ क्षत्तार्थं बद्धस्त्वस्माकं प्रच्छन्नं संयतः परैः ॥ न चैकः स समर्थोऽस्मान् पांडवार्थेऽधिवाधितुम् २२ सुविस्मयः पांडुपुत्रान्सहमात्रा प्रवासय ॥ वार
णावतमद्यैव यथायांति तथा कुरु २३ विनिद्रकरणं घोरं हृदि शल्यमिवापितम् ॥ शोकपावकमुहूतं कर्मणैस्तेनाशय २४ ॥ इति श्रीम० आदिपर्वणि जतुष्टहपर्वणि
दुर्योधनपरामर्शो द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥

१०। ११ भावितं वर्धितं १२ प्रधानतः प्राधान्येन अर्थवर्गो धनकोशः मत्संस्थो मदीयः १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२ सुविस्मयोनिः
शंकः २३। २४ ॥ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ ॥ ॥

ततश्चि प्रकृतयः प्रकृतीः संजहारस्वाधीनाश्चक्रे १ । २ । समाजः पशुपतेः पूजार्थमेलकः ३ । ४ ५ जातकौतूहलाजातकौतुकविह्वलाः ६ । ७ सगणाः सपरिवाराः सान्वयाः
अन्वयोवंशः सङ्कुतीकाइत्यर्थः । सानुयात्राहतिपाठे यात्रामनुविधीयमानाः शिबिकाकोशाद्युपस्करास्तत्सहिताः ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ प्रसहिष्यतेऽप्रदुःशकौ

॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो दुर्योधनो राजा सर्वाः प्रकृतयः शनैः ॥ ॥ अर्थमानप्रदानाभ्यां संजहार सहानुजः १ घृतराष्ट्रप्रयुक्तास्ते केचित्कुशलमंत्रिणः ॥ क
थ्यांचक्रिरेर्म्यनगरं वारणावतम् २ अयं समाजः सुमहान् रमणीयतमो भुवि ॥ उपस्थितः पशुपतेर्नगरे वारणावते ३ सर्वरत्नसमाकीर्णेषु सांदेशे मनोरमे ॥ इत्ये
वं घृतराष्ट्रस्य वचनाच्चक्रिरेकथाः ४ कथ्यमाने तथारम्ये नगरे वारणावते ॥ गमने पांडुपुत्राणां जज्ञेत त्रमतिर्नृप ५ यदा त्वमन्यत नृपो जातकौतूहला इति ॥ उ
वाचैतानेत्यत पांडवानं बिकासुतः ६ ममैते पुरुषानित्यं कथयंति पुनः पुनः ॥ रमणीयतमं लोके नगरं वारणावतम् ७ तेतातायदि मन्यध्वमुत्सवं वारणावते ॥
सगणाः सान्वयाश्चैव विहरध्वं यथाऽमराः ८ ब्राह्मणेभ्यश्च रत्नानि गायनेभ्यश्च सर्वशः ॥ प्रयच्छध्वं यथाकामं देवा इव सुवर्चसः ९ कंचित्कालं विहृत्यैव मनुभूय परां
मुदं ॥ इदं वैहास्ति न पुरं सुखिनः पुनरेष्यथ १० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ घृतराष्ट्रस्य तं काममनुबुध्य युधिष्ठिरः ॥ आत्मनश्च सहायत्वं तथेति प्रत्युवाच तं ११
ततो भीष्मं शांतनवं विदुरं च महामतिं ॥ द्रोणं च बाह्लिकं चैव सोमदत्तं च कौरवम् १२ कृपमाचार्यं पुत्रं च भूरिश्रवसमेव च ॥ मान्यान् न्यान् मात्यांश्च ब्राह्मणांश्च तपोधनान्
१३ पुरोहितांश्च पौत्रांश्च गांधारीच यशस्विनीम् ॥ युधिष्ठिरः शनैर्दानं उवाचे दंवचस्तदा १४ रमणीये जनाकीर्णे नगरे वारणावते ॥ सगणास्तत्र यास्यामो घृतराष्ट्रस्य
शासनात् १५ प्रसन्नमनसः सर्वे पुण्यावाचो विमुंचत ॥ आशीर्भिर्द्वैहितानस्मान्न पापं प्रसहिष्यते १६ एवमुक्तास्तु ते सर्वे पांडुपुत्रेण कौरवाः ॥ प्रसन्नवदना भूत्वा तेऽन्वव
र्तंत पांडवान् १७ स्वस्त्यस्तु वः पथि सदा भूतेभ्यश्चैव सर्वशः ॥ माचवोऽस्त्वशुभं किंचित्सर्वशः पांडुनंदनाः १८ ततः कृतस्वस्त्ययनं नाराज्यलंभाय पार्थिवाः ॥ कृत्वा
सर्वाणिकार्याणि प्रययुर्वारणावतम् १९ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि जतुगृहपर्वणि वारणावतयात्रायां त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ वैशं
पायन उवाच ॥ एवमुक्ते पुराज्ञा तु पांडुपुत्रेभ्यो भारत ॥ दुर्योधनः परं हर्षमगच्छत्स दुरात्मवान् १ सपुरोचनमेकांतमानीय भरतर्षभ ॥ गृहीत्वा दक्षिणे पाणौ सचिवं वा
क्यमब्रवीत् २ ममेयं वसुसंपूर्णा पुरोचन वसुंधरा ॥ यथेयं मतद्वत्ते स तारक्षितुमर्हसि ३ नहि मे कश्चिदन्योऽस्ति विश्वासिकतरस्त्वया ॥ सहायो येन संधायमंत्रयेयं
यथा त्वया ४ संरक्षता तमंत्रं च सपत्नांश्च ममोद्धर ॥ निपुणेनाभ्युपायेन यद्ब्रवीमि तथा कुरु ५ पांडवा घृतराष्ट्रेण प्रेषिता वारणावतम् ॥ उत्सवे विहरिष्यंति घृतराष्ट्रस्य शा
सनात् ६ सत्वंरा सभयुक्तेन स्यंदनेनाशुगामिना ॥ वारणावतमद्यैव यथायासितं तथा कुरु ७ तत्र गत्वा चतुःशालं गृहं परमं संवृतं ॥ नगरोपांतमाश्रित्य कारयेथामहाधनं ८

ति १६ । १७ । १८ राज्यलंभाय राज्यांशलाभाय १९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ ॥ एवमिति १ । २ सत्वं
तां त्वदीयां प्रदीयां च ३ विश्वासिकतरो विश्वासेनास्तरः संधायमिलित्वा ४ उद्धर उन्मूल्य ५ । ६ राक्षभेति तदुत्पन्नाश्च तरग्रहणं ७ महाधनं बहुधनसाध्यं ८

आग्नेयान्यग्रिसंदीपकानि ९ । १० । ११ । १२ । १३ पित्रा घृतराष्ट्रः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुश्चत्वारिंशदधिकशततमोऽ
शणसर्जरसादीनियानिद्रव्याणिकानि चित् ॥ आग्नेयान्युत संतीह तानि तत्र प्रदापय ९ सर्पिस्तैलवसाभिश्च लाक्षयाचाप्यनल्पया ॥ मृत्तिकांभिश्च यित्वा त्वं लेपं कु
ड्येषु दापय १० शणं तैलं घृतं चैव जतुदारूणि चैव हि ॥ तस्मिन्नेशमनिसर्वाणि निक्षिपेथाः समंततः ११ यथा च तत्र पश्येरन्परीक्षंतोऽपि पांडवाः ॥ आग्नेयमिति
तत्कार्यमपि चान्येऽपि मानवाः १२ वेश्मन्येवं कृते तत्र गत्वा तान् परमार्चितान् ॥ वासयेथाः पांडवेयान् कुंतीं च ससुहृज्जनाम् १३ आसनानि च दिव्यानि याना
नि शयनानि च ॥ विधातव्यानि पांडूनां यथा तुष्येत वै पिता १४ तथा च तत्र जानंति नगरे वारणावते ॥ तथा सर्वविधातव्यं यावत्कालस्य पर्ययः १५ ज्ञात्वा च तान्सु
विश्वस्तान् शयानान् कुतो भयान् ॥ अग्निस्त्वया ततो देयो द्वारतस्तस्य वेश्मनः १६ दह्यमाने स्वकेगे हे दग्धा इति ततो जनाः ॥ नगर्हयेयुरस्मान् वै पांडवार्थाय क
हिंचित् १७ सतथेति प्रतिज्ञाय कौरवाय पुरोचनः ॥ प्रायाद्रासभयुक्तेन स्यंदनेनाशुगामिना १८ सगत्वा त्वरितं राजन दुर्योधनमते स्थितः ॥ यथोक्तं राजपुत्रेण सर्वं
चक्रे पुरोचनः १९ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि जतुगृहपर्व ० पुरोचनोपदेशे चतुश्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
पांडवास्तुरथान् युक्त्वा सदशैरनिलोपमैः ॥ आरोहमाणाम् भीष्मस्य पादौ जगदुरार्तवत् १ राज्ञश्च घृतराष्ट्रस्य द्रोणस्य च महात्मनः ॥ अन्येषां चैव वृद्धानां कृप
स्य विदुरस्य च २ एवं सर्वान् कुरुवृद्धान् भिवाद्ययतव्रताः ॥ समालिङ्ग्य समानान्वै बालैश्चाप्यभिवादिताः ३ सर्वा मातृस्तथाऽऽपृच्छन् कृत्वा चैव प्रदक्षिणम् ॥
सर्वाः प्रकृतयश्चैव प्रययुर्वारणावतम् ४ विदुरश्च महामाज्ञस्तथाऽन्ये कुरुपुंगवाः ॥ पौराश्च पुरुषव्याघ्रानन्वीयुः शोककर्षिताः ५ तत्र केचिद्बुवंति स्म ब्राह्मणानिर्भ
यास्तदा ॥ दीनान् दृष्ट्वा पांडुसुतान् तीव्रशुद्धः खिताः ६ विषमं पश्यते राजा सर्वथा ससुमंदधीः ॥ कौरव्यो घृतराष्ट्रस्तु न च धर्मं प्रपश्यति ७ नहि पापमपापात्मारो
चयिष्यति पांडवः ॥ भीमो वा बलिनः श्रेष्ठः कौंतेयो वा धनंजयः ८ कुत एव महात्मानो माद्रीपुत्रौ करिष्यतः ॥ तान् राज्यापि हतः प्राप्तान् घृतराष्ट्रेण मृष्यते ९
अधर्म्यमिदमत्यंतं कथं भीष्मोऽनुमन्यते ॥ विवास्यमानान् स्थानेन नगरे योऽभिमान्यते १० पिते वहि नृपोऽस्माकमभूच्छांतनवः पुरा ॥ विचित्रवीर्यो राजर्षिः पां
डुश्च कुरुनंदनः ११ स तस्मिन् पुरुषव्याघ्रे देवभावं गते सति ॥ राजपुत्रानि मान्वा लान् घृतराष्ट्रेण मृष्यते १२ वयमेतदनिच्छंतः सर्वे एव पुरोत्तमात् ॥ गृहान्वि
हाय गच्छामो यत्र गता युधिष्ठिरः १३ तांस्तथावादिनः पौरान् दुःखितान् दुःखकर्षितः ॥ उवाच मनसा ध्यात्वा धर्मराजो युधिष्ठिरः १४ पिता मान्यो गुरुः श्रेष्ठो यदा
हृष्टिर्वीपतिः ॥ अशंकमानैस्तत्कार्यमस्माभिरिति नो व्रतम् १५ भवंतः सुहृदोऽस्माकमस्मान् कृत्वा प्रदक्षिणम् ॥ प्रतिनंद्य तथाऽऽशीर्भिर्निवर्तध्वं यथा गृहम्
१६ यदा तु कार्यमस्माकं भवद्भिरुपपत्स्यते ॥ तदा करिष्यथास्माकं प्रियाणि च हितानि च १७

ध्यायः ॥ १४४ ॥ पांडवा इति १ । २ । ३ प्रकृतयः प्रकृतीः ४ अन्वीयुः नुजगमुः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ अस्थाने अयुक्तं १० । ११ । १२ गतां अभिष्यति १३ । १४ । १५ । १६ । १७

१८ पौरेष्विति पांडवश्रेष्ठयुधिष्ठिरबोधयन्नज्ञातुंयुधिष्ठिरकृतकपटंज्ञापयन्इदं वक्ष्यमाणं वचनमब्रवीत् १९ न केवलं पौरेष्वेव तद्वचनं गोपनीयमपि तु समीपस्थैरपि युधिष्ठिरादन्यैर्न ज्ञातुं शक्यमित्याह प्राज्ञ इति प्राज्ञो बुद्धिमाननेकभाषाभिज्ञत्वात् । प्राज्ञत्वमेवाह प्राज्ञप्रलापज्ञ इति प्रकर्षेणाज्ञानां पशुप्रायाणां वेदविरोधिनां म्लेच्छानां प्रलापोऽनर्थकं सम्यक्प्रकृतिप्रत्ययविभागेनानिष्पन्नत्वादर्थानवबोधकं वचनं देशभाषारूपं लुप्तवर्णमधिकवर्णविकृतवर्णचपदजातं यत्र तादृशभाषाभिज्ञ इत्यर्थः । तत्र लुप्तवर्णकाप्यशतपथेऽद्रेणासुरा प्रतिभ्रवतामग्नौ इमां चित्राख्यां मदीयां इष्टका मुपयास्येति पृष्ठेऽपहीत्यसुरवचनं तथा आदास्ये इत्युक्ते आहीति प्रतिवचनं । तत्र उपपद्येहि आदेहीति वक्तव्ये वर्णलोपः । अधिकवर्णं तु गौरिति वक्तव्ये गावी गोणी गोता गोपोतलिकेति प्रयुज्यते । तथा विकृतवर्णं तुऽसुराहेलयोहेलय इति वदंतः पराबभूवुरिति अरय इत्यपेक्षितेरेफस्थानेलकारः प्रयुज्यते वेदेऽप्यसुरभाषानुवादे । तेनेयं शंकाप्यपास्ता । यद्यपि युधिष्ठिरं प्रति विदुरेण म्लेच्छभाषयोक्तं तथापि व्यासेन तत्संस्कृतेनेवोपनिबद्धमिति । आदिपर्वणि नानादेशभाषाश्राव्यं तदिति प्रतिज्ञानात् । सर्वप्राज्ञः प्राज्ञप्रलापज्ञश्च विदुरो युधिष्ठिरं प्रलापज्ञं म्लेच्छभाषाभिज्ञमिदं वक्ष्यमाणं वचो म्लेच्छभाषारूपं प्राज्ञः प्रकर्षेणाज्ञानतः प्राज्ञं प्रकर्षेणाऽर्थतो ज्ञातुं शक्यमज्ञापकमर्थानामनवबोधकं वा । कथं तर्हि तेन वचनेनास्यापि बोधो भविष्यतीत्याशंक्याह प्रलापज्ञः प्रलापज्ञमिति प्रलापं जानतः प्रलापज्ञापकं । प्रलापज्ञमिति पूर्वार्द्धे शब्दतो म्लेच्छभाषाभिज्ञत्वमुक्तं इह त्वर्थतस्तदभिज्ञत्वमित्यपौनरुक्त्यं । प्राज्ञ इति प्रलापज्ञ इति चोत्तरार्द्धे किंबतस्य वृद्धतस्य रूपे । प्राज्ञं प्रलापज्ञमिति त्वंतर्भावितव्यं तत्तज्ज्ञायातोः

एवमुक्तास्तदा पौराः कृत्वा चापि प्रदक्षिणम् ॥ आशीर्भिश्चाभिनन्द्यैतान् जग्मुर्नगरमेव हि १८ पौरेषु विनिवृत्तेषु विदुरः सर्वधर्मवित् ॥ बोधयन् पांडवश्रेष्ठमिदं वचनमब्रवीत् १९ प्राज्ञः प्राज्ञप्रलापज्ञः प्रलापज्ञमिदं वचः ॥ प्राज्ञं प्राज्ञः प्रलापज्ञः प्रलापज्ञं वचोऽब्रवीत् २० योजानातिपरप्रज्ञानीति शास्त्रानुसारिणीम् ॥ विज्ञायेह तथा कुर्यादापदं निस्तरेद्यथा २१ अलोहं निशितं शस्त्रं शरीरपरिकर्तनम् ॥ यो वेत्ति न तु तं प्रति प्रतिघातविदं द्विषः २२

कप्रत्ययांतस्य रूपे । वचो वचनीयमवश्यं वक्तव्यमित्यर्थः । अत एवाब्रवीत् अत्रोत्तरार्धे गोडपाठ एव दृश्यते । तदभावे तु पूर्वार्धे देवाय मर्थः प्रत्येतव्यः । सर्वथापि म्लेच्छभाषयोक्तोऽर्थो म्लेच्छभाषयैव संगृह्यत इति तात्पर्यं । अन्यथा अलोहमित्याद्यपि व्यासो नावक्ष्यत् । यथा श्रुतं जातु पमेव गृहं भवद्वाहार्थं तत्र कृतमिति म्लेच्छभाषया विदुरेण युधिष्ठिरो बोधित इत्येव तेनोक्तं स्यात् २० तदेव वचनं श्रावयितुं युधिष्ठिरमभिमुखीकरोति योजानातीति । परस्वशत्रोः प्रज्ञानीति शास्त्रं कपटेन विश्वासमुत्पाद्यापिशत्रुर्हंतव्य इति कणिकवचनरूपं तदनुसारिणीं योजानातिसपुमानि हयथा शत्रुकल्पितामापदं निस्तरेद्यथा कुर्याद्यत्नमिति शेषः २१ तामेवापदमाह अलोहमित्यादिना । तं शत्रुणा कृतं वारणावतस्थं शस्त्रं सस्ति शस्त्रे अस्मिन्निति व्युत्पत्त्या प्रासादं बोधेति तद्विषयं प्रतीति संबंधः । शस्त्रमिति दंत्यसकारस्थानेता लव्यशकारो म्लेच्छभाषात्वात् हेलय इति वदणं विकारः । पसस्वापे इत्यदादेस्त्वप्रत्ययांतस्य रूपं । तदेव विशिनष्टि अलोहमिति अलः अनलोमिः । आहि उपहीति वदणं लोपः तेन आग्नेयानि द्रव्याणि जतु शणसर्जरसादीनि लक्ष्यंते तेषामूहः समूहो यस्मिन् । आग्नेयैर्दाहकैर्द्रव्यैरुपेतमित्यर्थः । तर्हि किं तानि ज्ञातुं शक्यानि न वेत्यत आह शरीरपरिकर्तनमिति शरीरं स्वरूपं म्लेच्छभाषात्वादविभक्तिकमिदं पदं । परिपरिलुप्य आच्छाद्य । वर्णद्वयलोपः परिवर्जनाथोवा कर्तनं हिंसकं । तस्मिन् गृहं तर्हि तां ग्रेयानि द्रव्याणि भित्त्यादीव सैतेन स्वरूपेण दृश्यंतेऽतस्तं शरीरपरिकर्तनं प्रासादं परित्याज्यं यो वेत्ति कर्तनमिति हिंसार्थस्य कृणते रूपं न च्छेदनाथस्य कृतं ते रिति ज्ञेयं । कर्तनकालमाह निशीति अत्र निशितं कर्तनमिति पदत्रयव्यतिरेकेण पूर्वार्धे म्लेच्छभाषयैवोक्तं । एवमग्रेपि श्लोके कतिपयपदान्येव म्लेच्छभाषाभवति न सर्वः श्लोक इति ज्ञेयं । यो वेत्ति तं प्रतिघातविदं तस्य शस्त्रस्य प्रतिघातः प्रतीकारस्तद्विदं द्विषः शत्रुवोन प्रतिघातं न शक्नुवतीत्यर्थः २२

कस्तर्हि साहसी तस्मिन् गृहे वसतोऽस्मान् भस्मीकर्तुं यतिष्यतीत्यत आह कक्षघ्न इति कक्षः कुक्षिः पार्श्व इति यावत् तत्र हांति गच्छतीति कक्षघ्नः पार्श्वचरः पुरोचन एव । अत्र स्वरस्यैव प्रथमे पदे व्यत्ययो हंते रप्रसिद्धं गत्यर्थत्वं च म्लेच्छभाषात्वात् । कक्षघ्न एव शिशिरघ्नः शृणाति हि न स्तीति शिशिरोमिः । शृङ्गसायामित्यस्य रूपं तेन हंतीति शिशिरघ्नः । गावी गोणीति वदणं अधिकं शिकारद्वयरूपं । अपमेव पार्श्ववर्त्तीयुष्मानग्निना हंतुमायातीत्यर्थः । एवं तर्ह्ययमेव हंतव्य उत वारणावतं तद्गृहं वानप्रवेष्टव्यमुत वारणावतमगस्त्वैव हास्तिनपुरं प्रत्येवागंतव्यमित्याशंक्याह महाकक्ष इति महति कंसुखं क्षिणोतीति कक्षयः शत्रुर्वर्णलोपेन कक्षे महति शत्रौ सत्येतन्नयं कर्तुं शक्यं । ज्ञातकपटो हि बलवान् शत्रुः प्रत्यक्षमेव प्रहरेदिति भावः । कस्तर्ह्यत्र उपाय इत्यत आह बिलौकसो बिलांतः प्रविष्टान्युष्मान्सपुरोचनो न दहेत् तत्र दाहसंभावना नास्ति । तत्र गृहांतं बिलं कर्तव्यमित्यर्थः । इत्यनेन प्रकारेणात्मानं योरक्षतिसजीवति । तस्मात्त्वयाप्येवं ज्ञात्वा उपायेनात्मा संरक्षणीय इत्यर्थः २३ ननु बिले प्रविष्टानामस्माकं बिलमुखे प्रदीप्तेन वह्निना अंतरूष्मणानाशः कर्तव्य इत्याशंक्य विवेकं विना मार्गं ज्ञानं दिग्ज्ञानं च न भवति धैर्यं विना ऐश्वर्यं च न प्राप्यत इति विवेकं धैर्यं चाश्रयस्वेत्याह नाचक्षुरिति चष्टे पश्यत्यनेनेति चक्षुर्विवेकः । संस्कृत एवायं श्लोको नीतिप्रदर्शनार्थः २४ तत्र मार्गविवेकतावदाह अनासैरिति अनासैः शत्रुभिर्दत्तं स्वीकारितं शस्त्रं गृहमलोहजं पूर्ववदाग्नेयद्रव्यसमूहजमादत्ते स्वीकरोति चेन्न रस्ताहं श्वावित् शल्लस्तस्य शर

कक्षघ्नः शिशिरघ्नश्च महाकक्षे बिलौकसः ॥ न दहेदिति चात्मानं योरक्षतिसजीवति २३ नाचक्षुर्वेति पंथानं नाचक्षुर्विदते दिशः ॥ नाद्यतिर्बुद्धिमाप्रोति बुध्यस्वैवंप्रबोधितः २४ अनासैर्दत्तमादत्तेनरः शस्त्रमलोहजम् ॥ श्वाविच्छरणमासाद्य प्रमुच्येत हुताशनात् २५ चरन्मार्गान्विजानाति नक्षत्रैर्विदते दिशः ॥ आत्मना चात्मनः पंचपीडयन्ननुपीडयते २६ एवमुक्तः प्रत्युवाच धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ विदुरं विदुषां श्रेष्ठं ज्ञातमित्येव पांडवः २७ अनुशिक्ष्यानुगम्यैतान् कृत्वा चैव प्रदक्षिणम् ॥ पांडवानभ्यनुज्ञाय विदुरः प्रययौ गृहान् २८ निवृत्ते विदुरे चापि भीष्मे पौरजने तथा ॥ अजातशत्रुमासाद्य कुंतीवचनमब्रवीत् २९ क्षताय दध्नीद्व्यक्यं जनमध्येऽब्रुवन्निव ॥ त्वया च सतथेत्युक्तो जानीमोन चतद्वयम् ३० यदीदं शक्यमस्माभिर्ज्ञातुं न च स दोषवत् ॥ श्रोतुमिच्छामि तत्सर्वं संवादं तव तस्य च ३१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ गृहादग्निश्च बोद्धव्य इति मां विदुरोऽब्रवीत् ॥ पंथाश्च वीना विदितः कश्चित्स्यादिति धर्मधीः ३२

पंगृहंतद्वत् तस्य हि बिलमुभयतो मुखं भवति तादृशं बिलमासाद्य प्राप्य हुताशनात् प्रमुच्येत आत्मानं मोचयेत् तेन बिलप्रवेशेन मार्गं तरेण सद्य एव बिलाद्बहिर्निःसरतां युष्माकं नांतरूष्मणामरणं भविष्यतीत्युक्तं २५ बिलान्निःसृतानामपि मार्गं ज्ञानं कथं भवेदित्याशंक्य भृगव्याजनेन सर्वे मार्गा ज्ञातव्या इत्याशयेनाह चरन्मार्गान्विजानातीति एवं ज्ञातेष्वपि मार्गेषु हास्तिनपुरं प्रति नागंतव्यमित्याशयेनाह नक्षत्रैर्विदते दिश इति । ननु कथमस्माभिलोकानामविदितं बिलं कारयितुं शक्यं कथं वा विदेशे बंधूश्च त्यक्त्वा स्यात्तद्व्यमित्याशंक्याह आत्मनेति आत्मनः अहं धर्मांश्च स्वस्वचर्मपुत्रः अतोऽहंतव आत्मा तस्य मम आत्मेवात्मा सखा कश्चिन्मयानियोक्तव्यस्तेन सहा येन बिलादिसंपादयता हेतुना । पंचर्षद्वियाणि विदेशासादिष्टविषया समर्पणेन पीडयन् । हेतौ शतप्रत्ययः । मत्प्रहितेन भृत्येन स्वधैर्येणेति यावत् । एताभ्यां द्वाभ्यामुपेतो नानुतप्यते मयाऽकृत्यं कृतमिति पश्चात्तापं न प्राप्नोति । मदीय आप्तः सुरंगं कृत्वा दास्यति तेन मार्गेण देशांतरे एव गंतव्यं न तु हास्तिनपुरे प्रवेष्टव्यं । ज्ञातकपटो हि प्रबलः शत्रुः प्रत्यक्षमेव प्रहरेदिति प्रागुक्त एवाशयः । धैर्ये सति पुनर्लक्ष्मीप्राप्तिर्भविष्यतीति भावः २६ । २७ । २८ । २९ । अब्रुवन्निव व्यक्तां वाचमकुर्वन्निव ३० । ३१ । ३२

३३ । ३४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ ॥ ७ ॥ तत इति १ आगतानितिच्छेदः २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० शिवमित्याख्यामात्रं अर्थतस्त्वशिवंमारणार्थकृतत्वात् ११ । १२ । १३ । १४ मुंजःशरवल्कः १५ । १६ इमामापदभाविनीं दृष्टवान्तर्कतः तेनहेतुनाअशिवं जितेंद्रियश्चवसुधांप्राप्स्यतीतिचमेऽब्रवीत् ॥ विज्ञातमितितत्सर्वप्रत्युक्तोविदुरोमया ३३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अष्टमेऽहनिरोहिण्यांप्रयाताःफाल्गुनस्यते ॥ वारणावतमासाद्यददृशुर्नागरंजनम् ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिजतुगृहपर्वणि वारणावतगमनेपंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसर्वाप्रकृतयोनगराद्वारणावतात् ॥ सर्वमंगलसंयुक्तायथाशास्त्रमतंद्रिताः १ श्रुत्वागतान्पांडुपुत्रान्नानायानैःसहस्रशः ॥ अभिजग्मुर्नर श्रेष्ठानश्रुत्वैवपरयामुदा २ तेसमासाद्यकौतेयान्वारणावतकाजनाः ॥ कृत्वाजयाशिषःसर्वेपरिवार्यावतस्थिरे ३ तैर्वृतःपुरुषव्याघ्रोधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ विवभौ देवसंकाशोवज्रपाणिरिवामरैः ४ सत्कृताश्चैवपौरैस्तेपौरान्सत्कृत्यचानय ॥ अलंकृतंजनाकीर्णंविशुर्वारणावतम् ५ तेप्रविश्यपुरींवीरास्तूर्णजग्मुर्गृहान् ॥ ब्राह्मणानांमहीपालरतानांस्वेषुकर्मसु ६ नगराधिकृतानांचगृहाणिरथिनांतदा ॥ उपतस्थुर्नरश्रेष्ठावैश्यशूद्रगृहाण्यपि ७ अर्चिताश्चनरैःपौरैःपांडवाभर तर्षभ ॥ जग्मुरावसथंपश्चात्पुरोचनपुःसराः ८ तेभ्योभक्ष्याणिपानानिश्चयनानिशुभानिच ॥ आसनानिचमुख्यानिप्रददौसपुरोचनः ९ तत्रतेसत्कृतास्ते नसुमहार्हपरिच्छदाः ॥ उपास्यमानाःपुरुषैरुपुःपुरनिवासिभिः १० दशरात्रोषितानांतुतत्रतेषांपुरोचनः ॥ निवेदयामासगृहंशिवाख्यमशिवंतदा ११ तत्रते पुरुषव्याघ्राविविशुःसपरिच्छदाः ॥ पुरोचनस्यवचनात्कैलासमिवगुह्यकाः १२ तच्चागारमभिप्रेक्ष्यसर्वधर्मभृतांवरः ॥ उवाचाग्रेयमित्येवंभीमसेनंयुधिष्ठिरः १३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ जिघ्राणोऽस्यवसागंधंसर्पिर्जतुविमिश्रितम् ॥ कृतंहिव्यक्तमाग्रेयमिदंवेदमपरंतप १४ शणसर्जरसंव्यक्तमानीयग्रहकर्मणि ॥ मुंजबल्वजवं शादिद्रव्यंसर्वधृतोक्षितम् १५ शिल्पिभिःसुकृतंह्याप्तैर्विनीतैर्वैश्वकर्मणि ॥ विश्वस्तंमामयंपापोदग्धुकामःपुरोचनः १६ तथाहिवर्ततेमंदःसुयोधनवशे स्थितः ॥ इमांतुतांमहाबुद्धिर्विदुरोदृष्ट्वास्तथा १७ आपदंतेनमांपार्थसंबोधितवान्पुरा ॥ तेवयंबोधितास्तेननित्यमस्मद्वितैषिणा १८ पित्राकनीयसास्नेहाडु द्विमंतोऽशिवंगृहम् ॥ अनायैःसुकृतंगूढैर्दुर्योधनवशानुगैः १९ ॥ भीमसेनउवाच ॥ यदीदंगृहमाग्रेयंविहितंन्यतेभगवान् ॥ तथैवसाधुगच्छामोयत्रपूर्वोषि तावयम् २० ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ इहयत्तैर्निराकारैर्वस्तव्यमितिरोचये ॥ अप्रमत्तैर्विचिन्वद्भिर्गतिमिष्टांधुवामितः २१ यदिविदेतचाकारमस्माकंसपुरोचनः ॥ क्षिप्रकारिततोभूत्वाप्रसह्यापिदहेतनः २२ नायंविभेत्युपक्रोशादधर्माद्वापुरोचनः ॥ तथाहिवर्ततेमंदःसुयोधनवशेस्थितः २३

गृहमित्यस्मान्बोधितवानितिसंबंधः १७ । १८ । १९ । २० योगरूपकेणगृहवासकर्तव्यतामाह इहेति निराकारैरनाविष्कृतबाह्यचेष्टैः । इष्टांमतिंनिरुपद्रव्यमार्गं । पसेइहेहेनिराकारै राकारविशेषमनालंब्यस्थेयं । यत्तैःशमादिपरेः । अप्रमत्तैःस्मृतिमद्भिः । प्रवांमतिंमोक्षं २१ । २२ उपक्रोशाद्गर्हातः २३

अयंभीष्मःइतिसंबंधः २४ दग्धेष्वस्मास्वप्निदेषुकोपोधर्मइत्येवकारणकृत्वाभीष्मोऽन्येवकुप्येरन् २५ दाहस्यदाहात् स्पशैश्चरैः २६ अपददेशकोशाद्यक्षमत्वंतत्रस्थितान् अपक्षानसहायान् प्रयोगैरुपायैः २७ छन्नावासंगूढस्थानं वस्तव्यमधिष्ठातव्यं २८ । २९ क्वचित्कालेछन्नावासमेवाह भौममिति गूढःश्वासोऽपियेषांतान् इतरेरविदितकर्तव्यानित्यर्थः ३० अत्र

अपिचायंप्रदग्धेषुभीष्मोऽस्मासुपितामहः ॥ कोपंकुर्यात्किमर्थवाकौरवान्कोपयितसः २४ अथवाऽपीहदग्धेषुभीष्मोऽस्माकंपितामहः ॥ धर्मइत्येवकुप्ये रन्येचान्येकुरुपुंगवाः २५ वयंतुयदिदाहस्यबिभ्यतःप्रद्रवेमहि ॥ स्पशैर्निर्घातयेत्सर्वान्राज्यलुब्धःसुयोधनः २६ अपदस्थान्पदेतिष्ठन्नपक्षान्पक्षसंस्थितः ॥ हीनकोशान्महाकोशःप्रयोगैर्घातयेद्धुवम् २७ तदस्माभिरिमंपापंतंचपापंसुयोधनम् ॥ वंचयद्भिर्विवस्तव्यंछन्नावासंक्वचित्क्वचित् २८ तेवयंमृगयाशीलाश्वरामवसु धामिमाम् ॥ तथानोविदितामार्गमविष्यंतिपलायताम् २९ भौमंचबिलमद्यैवकरवामसुसंवृतम् ॥ गूढश्वासान्ननस्तत्रहुताशःसंप्रयक्ष्यति ३० वसतोऽत्रयथाचा स्मान्बुध्येतपुरोचनः ॥ पौरोवापिजनःक्वचित्थाकार्यमतंक्षितैः ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिजतुगृहपर्वणिभीमसेनयुधिष्ठिरसंवादेष्टचत्वारिंशदधिकशत तमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ विदुरस्यसुहृत्कश्चित्खनकःकुशलो नरः ॥ विविक्तेपांडवानराजन्निदं वचनमब्रवीत् १ प्रहितोविदुरेणास्मि खनकःकुशलोह्यहम् ॥ पांडवानांप्रियंकार्यमितिक्विवरवाणिवः २ प्रच्छन्नंविदुरेणोक्तःश्रेयस्त्वमिहपांडवान् ॥ प्रतिपादयविश्वासादितिक्विकरवाणिवः ३ कृष्णप क्षेचतुर्दश्यांरात्रावस्यांपुरोचनः ॥ भवनस्यतवद्वारिप्रदास्यतिहुताशनम् ४ मात्रासहप्रदग्धव्याःपांडवाःपुरुषर्षभाः ॥ इतिव्यवसितंतस्यधार्तराष्ट्रस्यदुर्मतेः ५ किंचिच्चविदुरेणोक्तोम्लेच्छवाचाऽसिपांडव ॥ त्वयाचततथेत्युक्तमेतद्विश्वासकारणम् ६ उवाचतंसत्यष्टतिःकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ अभिजानामिसौम्यत्वांसुहृदं विदुरस्यैव ७ शुचिमांसंप्रियंचैवसदाचदृढभक्तिकं ॥ नविद्यतेकवेःकिंचिदविज्ञातंप्रयोजनम् ८ यथातस्यतथानस्त्वंनिर्विशेषावयंत्वयि ॥ भवतश्चयथातस्यपा ल्यास्मान्यथाकविः ९ इदंशरणमाग्रेयमदर्थमितिमेमतिः ॥ पुरोचनेनविहितंधार्तराष्ट्रस्यशासनात् १० सपापःकोषवांश्चैवससहायश्चदुर्मतिः ॥ अ स्मानपिचपापात्मानित्यकालंप्रबाधते ११ सभवान्मोक्षयत्वस्मान्यत्नेनास्मादुताशनात् ॥ अस्मास्विहदिदग्धेषुसकामःस्यात्सुयोधनः १२ समृद्ध मायुधागारमिदंतस्यदुरात्मनः ॥ वप्रांतंनिष्प्रतीकारमाश्रित्येदंकृतंमहत् १३ इदंतदशुभंनूनंतस्यकर्मचिकीर्षितम् ॥ प्रागेवविदुरोवेदतेनास्मानन्व बोधयत् १४ सेयमापदमुप्राप्ताक्षत्तायांदृष्टवान्पुरा ॥ पुरोचनस्याविदितानस्मांस्त्वंप्रतिमोचय १५

खिले ३१ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ विदुरस्येति १ । २ प्रच्छन्नंयथास्यात्तथापांडवान्श्रेयःप्रतिपादये त्युक्तोऽहंक्विकरवाणि ३ । ४ । ५ म्लेच्छवाचाम्लेच्छभाषया ६ । ७ कवेःसर्वज्ञस्यक्रांतदंशिनोवा ८ यथावयंतस्यतथाभवतश्चपालनीयाः अतोऽस्मान्यथाकविःपालय तितथात्वमपिपालयेत्यर्थः ९ शरणंगृहं १० । ११ । १२ वप्रांतंप्राकारमूलं निष्प्रतीकारंबहिर्निर्गमनप्रकारशून्यं १३ । १४ । १५

परिखाप्राकारपरिधिभूतोगर्तस्तां नामप्रसिद्धं । उत्किरन्परिखापरिष्कारव्याजेन बिलान्मृदमुत्किरन्बहिःक्षिपन्महाबिलसुरंगारण्यचकार १६ मध्येनम्रभ्यतः १७ व्यदधाद्विहितवान् सपुरोच
नस्तेचपंचगृहद्वारिषांपांडवसंतिस्म १८ दिवाचमृगयांचरन्त्यतो नदगुं पुरोचनश्छिद्रं प्रापेतिभावः १९ । २० ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तचत्वारिंशदधिकशततमा

सतथेतिप्रतिश्रुत्यखनकोयत्नमास्थितः ॥ परिखामुत्किरन्नामचकारचमहाबिलम् १६ चक्रेचवेश्मनस्तस्यमध्येनातिमहाद्विलम् ॥ कपाटयुक्तमज्ञातंसमंभूम्याश्च
मारत १७ पुरोचनभयादेवव्यदधात्संवृतंमुखम् ॥ सतस्यतुष्टद्वारिवसत्यशुभधीःसदा ॥ तत्रतेसायुधाःसर्वेवसंतिस्मक्षपांनृप १८ दिवाचरन्तिमृगयांपांडवेयावना
द्वनम् ॥ विश्वस्तवदविश्वस्तावंचयंतःपुरोचनम् ॥ अतुष्टास्तुष्टवद्राजभूषुःपरमविस्मिताः १९ नचैनानन्वबुध्यंतनरानगरवासिनः ॥ अन्यत्रविदुरामात्यात्तस्मा
त्वनकसत्तमात् २० ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि जतुष्टहपर्वणिजतुष्टहवासे सप्तचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
तांस्तुष्टासुमनसःपरिसंवत्सरोषितान् ॥ विश्वस्तानिवसंतक्षयहर्षचक्रेपुरोचनः १ पुरोचनेतथाहृष्टेकौतेयोऽथयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनार्जुनौचोभौयमौप्रोवाचधर्म
वित् २ अस्मानयंसुविश्वस्तान्वेतिपापःपुरोचनः ॥ वंचितोऽयंनृशंसात्माकालंमन्येपलायने ३ आयुधागारमादीप्यदग्ध्वाचैवपुरोचनम् ॥ षट्प्राणिनोनि
धायेहद्रवामोऽनभिलक्षिताः ४ अथदानापदेशेनकुंतीब्राह्मणभोजनम् ॥ चक्रेनिशिमहाराजआजगमुस्तत्रयोषितः ५ ताविहृत्ययथाकामंभुक्त्वापीत्वाचभार
त ॥ जग्मुर्निशिगृहानेवसमनुज्ञाप्यमाधवीम् ६ निषादीपंचपुत्रातुतस्मिन्भोज्येयदृच्छया ॥ अन्नार्थिनीसमभ्यागात्सपुत्राकालचोदिता ७ सापीत्वामदितां
मत्तासपुत्रामदविह्वला ॥ सहसर्वैःसुतैराजस्तस्मिन्नेवनिवेशने ८ सुष्वापविगतज्ञानासृत्कल्पानराधिप ॥ अथप्रवातेतुमलेनिशिसुप्तेजनेतदा ९ तदुपादीप
यद्वीमःशेतेयत्रपुरोचनः ॥ ततो जतुष्टहद्वारं दीपयामासपांडवः १० समंततोददौपश्चादग्निं तत्रनिवेशने ॥ ज्ञात्वातुतद्वहंसर्वमादीप्तं पांडुनंदनाः ११ सुरंगांवि
विशुस्तूर्णमात्रासार्धमरिंदमाः ॥ ततःप्रतापःसुमहाच्छब्दश्चैवविभावसोः १२ प्रादुरासीत्तदातेनबुधेसजनव्रजः ॥ तदवेक्ष्यगृहं दीप्तमाहुःपौराःकृशाननाः १३
॥ पौराऊचुः ॥ दुर्योधनप्रयुक्तेनपापेनाकृतबुद्धिना ॥ गृहमात्मविनाशायकारितंदाहितंचतत् १४ अहोधिगृहतराष्ट्रस्यबुद्धिर्नातिसमंजसा ॥ यःशुचीन्पांडुदा
यादान्दाहयामासशत्रुवत् १५ दिष्ट्यात्विदानीं पापात्मादग्धोऽयमतिदुर्मतिः ॥ अनागसःसुविश्वस्तानयोददाहनरोत्तमान् १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवं
तेविलपंतिस्मवारणावतकाजनाः ॥ परिवार्यगृहंतच्चतस्थूरात्रौसमंततः १७ पांडवाश्चापितेसर्वेसहमात्रासुदुःखिताः ॥ बिलेनतेननिर्गत्यजग्मुर्दुर्मलक्षिताः १८
तेननिद्रोपरोधेनसाध्वसेनचपांडवाः ॥ नशेकुःसहसागंतुंसहमात्रापरंतपाः १९ भीमसेनस्तुराजेंद्रभीमवेगपराक्रमः ॥ जगामभ्रातृनादायसर्वान्मातरमेवच २०

ऽध्यायः ॥ १४७ ॥ ॥ तांस्त्विति १ । २ । ३ षट्प्राणिनइति अन्यथापलायनशंकयापुनरस्मदन्वेष्टेणमतिःस्यात्सामाभूदितिभावः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०
११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ ॥ इति आदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेअष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥ ॥ अ ॥ ॥ एतस्मिन्निति यथासंप्रत्ययंयथासंकेतं शुचिनाविकं माषयानान्जलपरि
स्कंधमारोप्यजननीयमावंकेनवीर्यवान् ॥ पार्थोयुहीत्वापाणिभ्यांभ्रातरौसुमहाबलः २१ उरसापादपानभंजन्मर्हीपश्चांविदारयन् ॥ सजगामाशुतेजस्वीवातरंहा
वृकोदरः २२ ॥ इति श्रीमहाभारतेआदिपर्वणिजतुष्टहपर्वणिजतुष्टहदाहेअष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतस्मिन्नेवकाले
तुयथासंप्रत्ययंकविः ॥ विदुरःप्रेषयामासतद्वनंपुरुषंशुचिम् १ सगत्वातुयथोद्देशं पांडवान्दृष्ट्वेवने ॥ जनन्यासहकौरव्यमापयानान्नदीजलम् २ विदितं तन्महा
बुद्धेर्विदुरस्यमहात्मनः ॥ ततस्तस्यापिचारेणचेष्टितं पापचेतसः ३ ततःप्रवासितोविद्वान्विदुरेणनरस्तदा ॥ पार्थानां दर्शयामासमनोमारुतगामिनीम् ४ स
र्ववातसहानावंयंत्रयुक्तांपताकिनीम् ॥ शिवेभागीरथीतीरेनरैर्विसंभिभिःकृताम् ५ ततःपुनरथोवाचज्ञापकंपूर्वचोदितम् ॥ युधिष्ठिरनिबोधेदंसंज्ञार्थवचनंकवेः ६
कक्षघ्नःशिशिरघ्नश्चमहाकक्षेबिलौकसः ॥ नहंतीत्येवमात्मानंयोरक्षतिसजीवति ७ तेनमांप्रेषितंविद्विद्विस्वस्तंसंज्ञयाऽनया ॥ भूयश्चैवाहमांक्षताविदुरःसर्वतोऽर्थ
वित् ८ कर्णदुर्योधनंचैवभ्रातृभिःसहितंरणे ॥ शकुनिंचैवकौंतेयविजेताऽसिनसंशयः ९ इयंवारिपथेयुक्तानौरप्सुसुखगामिनी ॥ मोचयिष्यतिवःसर्वानस्माद्देशान्नसं
शयः १० अथतान्व्यथितान्दृष्ट्वासहमात्रानरोत्तमान् ॥ नावमारोप्यगंगायांप्रस्थितानब्रवीत्पुनः ११ विदुरोमूर्ध्नुपाघ्रायपरिष्वज्यवचोमुहुः ॥ अरिष्टंग
च्छताव्यग्राःपंधानमितिचाब्रवीत् १२ इत्युक्त्वासतुतान्वीरान्पुमान्विदुरचोदितः ॥ तारयामासराजेंद्रगंगांनावानरर्षभान् १३ तारयित्वाततो गंगां पा
रंप्राप्तांश्चसर्वशः ॥ जयाशिषःप्रयुज्याथयथागतमगाद्विसः १४ पांडवाश्चमहात्मानःप्रतिसंदिश्यवैकवेः ॥ गंगामुत्तीर्यवेगेनजग्मुर्दुर्मलक्षिताः १५ ॥ इति
श्रीमहाभारते आदिपर्वणि जतुष्टहपर्वणि गंगोत्तरणेऊनपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथरात्र्याव्यतीतायाम
शेषोनागरोजनः ॥ तत्राजगामत्वरितोदिहक्षुःपांडुनंदनान् १ निर्वापयंतोज्वलनंतेजनाददृशुस्ततः ॥ जातुषंतद्वहंदग्धममात्यंचपुरोचनम् २ नूनंदुर्योधनेने
दंविहितंपापकर्मणा ॥ पांडवानांविनाशायेत्येवंतेचुकुशुर्जनाः ३ विदितेघृतराष्ट्रस्यधार्तराष्ट्रेणसंशयः ॥ दग्धवान्पांडुदायादान्नह्येनंप्रतिषिद्धवान् ४ नूनं
शांतनवोपीहनधर्ममनुवर्तते ॥ द्रोणश्चविदुरश्चैवकृपश्चान्येचकौरवाः ५ तेवयंघृतराष्ट्रस्यप्रेषयामोदुरात्मनः ॥ संवृत्तस्तेपरःकामःपांडवान्दग्धवानसि ६ ततो
व्यपोहमानास्तेपांडवार्थेदुताशनम् ॥ निषादीददृशुर्दग्धांपंचपुत्रामनागसम् ७ खनकेनतुतेनैववेश्मशोधयताबिलम् ॥ पांसुभिःपिहितंतच्चपुरुषैस्तैर्नलक्षि
तम् ८ ततस्तेज्ञापयामासुर्घृतराष्ट्रस्यनागराः ॥ पांडवानग्निनादग्धानमात्यंचपुरोचनम् ९

माणंपरीक्षमाणान् १ । २ तस्यचेष्टितंचारेणविदुरस्यविदितंयतस्ततोहेतोर्विदुरेणततःस्वस्थानाभ्रःप्रवासितःप्रेषितइतिसार्धश्लोकोवाक्यं ३ सनरोदर्शयामास ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०
११ । १२ । १३ । १४ ॥ इति आदिपर्वणि नी० भारतभावदीपे ऊनपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ ॥ अथेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ व्यपोहमानाःनिर्यापयंतः ७ । ८ । ९

१० । ११ । १२ कुल्यान्यस्थीनि कारयंतुसंस्कारयंतु । 'कलंजनपदेगोत्रेसजातीयगणेऽपिच । भवनेचतनोह्रीबंकटकार्यौषधौकुली' इति मेदिनी । 'कुल्यस्यात्कीकसेऽपि' इति च । कुल्यानिचैत्यानी
त्यन्ये महावृक्षेणवामहाप्रासादेनवाञ्छितानिचत्तराणीत्यर्थः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ ॥ इति आदिपर्वणि नी०भा०पंचाशदधिकशततमोऽ

श्रुत्वातुष्टराष्ट्रस्तद्राजासुमहदप्रियम् ॥ विनाशपांडुपुत्राणां विललापसुदुःखितः १० अद्यपांडुर्धृतराजाममभ्रातामहायशाः ॥ तेषुवीरेषुदग्धेषुमात्रासहवि
शेषतः ११ गच्छंतुपुरुषाः शीघ्रंनगरंवारणावतम् ॥ सत्कारयंतुतान्वीरान्कुंतिराजसुतांचताम् १२ कारयंतुकुल्यानिशुभानिचब्रूहंतिच ॥ येचतत्रमृता
स्तेषांसुहृदोयांतुतानपि १३ एवंगतेमयाशक्यंयद्यत्कारयितुंहितम् ॥ पांडवानांचकुंत्याश्चतत्सर्वक्रियतांधनैः १४ एवमुक्त्वाततश्चक्रेज्ञातिभिःपरिवारितः ॥
उदकंपांडुपुत्राणांघृतराष्ट्रोऽविकासुतः १५ रुद्रुःसहिताःसर्वेभृशंशोकपरायणाः ॥ हायुधिष्ठिरकौरव्यहाभीमइतिचापरे १६ हाफाल्गुनेतिचाप्यन्येहायमा
वितिचापरे ॥ कुंतीमार्ताश्चशोचंतउदकंचकिरेजनाः १७ अन्येपौरजनाश्चैवमन्वशोचंतपांडवान् ॥ विदुरस्त्वल्पशश्चकेशोक्वेदपरंहिसः १८ पांडवाश्चापि
निर्गत्यनगराद्वारणावतात् ॥ नर्दंगंगामनुप्राप्तामातृषष्ठामहाबलाः १९ दाशानांभुजवेगेननद्याःस्रोतोजवेनच ॥ वायुनाचानुकूलेनतूर्णपारमवाप्नुवन् २०
ततोनावपरित्यज्यप्रययुर्दक्षिणांदिशम् ॥ विज्ञायनिशिपंथानंनक्षत्रगणसूचितम् २१ यतमानावनंराजनगहनंप्रतिपेदिरे ॥ ततःश्रान्ताःपिपासार्तानिद्राधाःपां
डुनंदनाः २२ पुनरुचुर्महावीर्यभीमसेनमिदंवचः ॥ इतःकष्टतरंकिंतुयद्वयंगहनेवने ॥ दिशश्चनविजानीमोगंतुंचैवनशकुमः २३ तंचपापंनजानीमोयदिदग्धः
पुरोचनः ॥ कथंतुविप्रमुच्येमभयादस्मादलक्षिताः २४ पुनरस्मानुपादायतथैवव्रजभारत ॥ त्वंहिनोबलवानेकोयथासततगस्तथा २५ इत्युक्तोधर्मराजेन
भीमसेनोमहाबलः ॥ आदायकुंतीभ्रातृश्वजगामाशुमहाबलः २६ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि जतुगृहपर्वणि पांडववनप्रवेशे पंचाशदधिकशततमोऽ
ध्यायः ॥ १५० ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तेनविक्रममाणेनऊरुवेगसमीरितम् ॥ वनंसवृक्षविटपंव्याघ्रैर्णितमिवाभवत् १ जंघावातोववौ
चास्यशुचिशुक्रागमेयथा ॥ आवर्जितलतावृक्षमार्गंचक्रेमहाबलः २ समृद्धन्पुष्पितांश्चैवफलितांश्चवनस्पतीन् ॥ अवरुज्यययौगुल्मान्पथस्तस्यसमीपजान्
३ सरोषितइवकुद्वोवनेभंजन्महादुमान् ॥ त्रिप्रसुतमदःशुष्मीषष्टिवर्षीमतंगराट् ४ गच्छतस्तस्यवेगेनताक्षर्यमारुतरंहसः ॥ भीमस्यपांडुपुत्राणां
मूर्ध्वैवसमजायत ५ असकृच्चापिसंतीर्यदूरपारंभुजह्रैः ॥ पथिप्रच्छन्नमासेदुर्धर्तराष्ट्रभयात्तदा ६ कृच्छ्रेणमातरंचैवसुकुमारीयशस्विनीम् ॥
अवहत्सतुपृष्ठेनरोधःसुविषमेषुच ७

ध्यायः ॥ १५० ॥ तेनेति १ शुचिशुक्रागमेज्येष्ठाषाढयोःसमये आवर्जिताःसमीकृतालतावृक्षाश्चयस्मिन् २ अवरुज्यभंक्ता ३ रोषितोरोषंप्रापितः त्रिगुण्डकर्णमूलगुह्यदेशेषुप्रसृतोमदोयस्यसः शुष्मी
तेजस्वी । 'शुष्मतेजसिसूर्येना' इति मेदिनी । षष्टिवर्षीतिपूर्णवौदनः ४ । ५ दूरपारंगमाप्रवाहं वनेपितस्माद्विभ्यतीतिभावः मुजह्वैर्भुजाभ्यांभ्रुवनेः बहुत्वव्यापारभेदात् ६ रोधःसूक्ष्मभागेषु ७

८ अनार्तवैरनुभवेरुत्पातरूपैरित्यर्थः ९ गुल्मःस्तंबः सुपोहस्वशास्त्रोवृक्षः अवमुग्रोनामितः १० । ११ तृषातृष्ण्या १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ गव्यूतिमात्राक्रोशद्वयात्
अगमच्चवनोद्देशमल्पमूलफलोदकम् ॥ कूरपक्षिमुगंधोरंसायाह्वेभरतर्षभ ८ घोरासमभवत्संध्यादारुणासृगपक्षिणः ॥ अप्रकाशादिशःसर्वावातैरासन्नार्तवैः ९
शीर्णपर्णफलैराजन्वहुगुल्मक्षुपैर्दुमैः ॥ भग्नावभुग्रभूयिष्ठैर्नानादुमसमाकुलैः १० तेश्रमेणचकौरव्यास्तृष्ण्याचप्रपीडिताः ॥ नाशकुवंस्तदागंतुनिद्रयाचप्रवृ
द्धया ११ न्यविशंतहितेसर्वेनिरास्वादेमहावने ॥ ततस्तृषापारिक्ताकुंतीपुत्रानथाब्रवीत् १२ मातासतीपांडवानांपंचानांमध्यतःस्थिता ॥ तृष्ण्याहिपरीता
ऽस्मिपुत्रानभृशमथाब्रवीत् १३ तच्छ्रुत्वाभीमसेनस्यमातृस्नेहात्प्रजल्पितम् ॥ कारुण्येनमनस्तत्तंगमनायोपचक्रमे १४ ततोभीमोवनंधोरंप्रविश्यविजनंमहत् ॥
न्यग्रोधंविपुलच्छायंरमणीयंददर्शह १५ तत्रनिक्षिप्यतान्सर्वानुवाचभरतर्षभः ॥ पानीयंमृगयामीहविश्रमध्वमितिप्रभो १६ एतेरुवंतिमधुरंसारसाजलचारिणः ॥
ध्रुवमत्रजलस्थानंमहत्तेतिमतिर्मम १७ अनुज्ञातःसगच्छेतिभ्रात्राज्येष्ठेनभारत ॥ जगामतत्रयत्रस्मसारसाजलचारिणः १८ सतत्रपीत्वापानीयंस्नात्वाचभरतर्ष
भ ॥ तेषामर्थंचजग्राहभ्रातृणांभ्रातृवत्सलः ॥ उत्तरीयेणपानीयमानयामासभारत १९ गव्यूतिमात्रादागत्यत्वरितोमातरंप्रति ॥ शोकदुःखपरीतात्मानिशश्वा
सोरगोयथा २० ससुतांमातरंदृष्ट्वाभ्रातृश्वसुधातले ॥ भृशंशोकपरीतात्माविललापवृकोदरः २१ अतःकष्टतरंकिंतुद्रष्टव्यांहिभाव्यति ॥ यत्पश्यामिमहीसु
प्तान्भ्रातृनद्यसुमंदभाक् २२ शयनेषुपराद्धैर्ष्येपुरावारणावते ॥ नाधिजग्मुस्तदानीद्रांतेऽद्यसुप्तमहीतले २३ स्वसारंवसुदेवस्यशत्रुसंघावमर्दिनः ॥ कुंतिराज
सुतांकुंतीसर्वलक्षणपूजिताम् २४ स्नुषांविचित्रवीर्यस्यभार्यापांडोर्महात्मनः ॥ तथैवचास्मज्जनर्णीपुंडरीकोदरप्रभाम् २५ सुकुमारतरामेनांमहार्हशयनोचि
ताम् ॥ शयानांपश्यताऽद्येहपृथिव्यामतथोचिताम् २६ धर्मादिद्राक्षवाताच्चसुषुवेयासुतानिमान् ॥ सेयंभूमौपरिश्रान्ताशेतेप्रासादशायिनी २७ किंतुदुःखतरं
शक्यंमयाद्रष्टुमतःपरम् ॥ योऽहमद्यनरव्याघ्रान्सुप्तान्पश्यामिभूतले २८ त्रिषुलोकेषुयोराज्यंधर्मनित्योऽर्हतेनृपः ॥ सोऽयंभूमौपरिश्रान्तःशेतेप्राकृतवत्कथम् ॥
२९ अयंनीलांबुदश्यामोनेरेष्वप्रतिमोऽर्जुनः ॥ शेतेप्राकृतवद्भूमौततोदुःखतरंनुकिम् ३० अश्विनाविवदेवानांयाविमौरूपसंपदा ॥ तौप्राकृतवदद्येमौप्रसुतौध
रणीतले ३१ ज्ञातयोयस्यनैवस्युर्विषमाःकुलपांसनाः ॥ सजीवेतसुखंलोकेग्रामदुमद्वैकजः ३२ एकोवृक्षोहियोग्रामेभवेत्पर्णफलान्वितः ॥ चैत्योभवतिनिर्जा
तिरर्चनीयःसुपूजितः ३३ येषांचबहवःशूराज्ञातयोधर्ममाश्रिताः ॥ तेजीवंतिसुखंलोकेभवंतिचनिरामयाः ३४ बलवंतःसमृद्धार्थामित्रबांधवनंदनाः ॥ जीवंत्य
न्योन्यमाश्रित्यदुमाःकाननजाइव ३५ वयंतुष्टराष्ट्रेणसपुत्रेणदुरात्मना ॥ विवासितानदग्धाश्चकथंचिद्वैवसंश्रयात् ३६ तस्मान्मुक्तावयंदाहादिमंवृक्षमुपाश्रिताः ॥
कांदिशंप्रतिपत्स्यामःप्राप्ताःकेशमनुत्तमम् ३७ सकामोभवदुर्ध्वेधार्तराष्ट्राल्पदर्शन ॥ नूनंदेवाःप्रसन्नास्तेनानुज्ञामेयुधिष्ठिरः ३८

२० । २१ सुमंदभागतिमंदभाग्यः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ एकजएकएवजातोऽसहायः ३२ । ३३ । ३४ बांधवानांनंदनाःसुखदाः ३५ । ३६ । ३७ । ३८

तुभ्यंतव ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ लक्षयेयामिकानामाक्रोशादिना ४४ । ४५ ॥ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे एकपंचादशधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥ ॥ ॥
 प्रयच्छतिवधेतुभ्यंतेनजीवासिदुर्मते ॥ नन्वद्यससुतामात्यंसकर्णानुजसौबलम् ३९ गत्वाक्रोधसमाविष्टःप्रेषयिष्येयमक्षयम् ॥ किंनुशक्यंमयाकर्तुंयतेनकुध्यते
 नृपः ४० धर्मात्मापांडवश्रेष्ठःपापाचारयुधिष्ठिरः ॥ एवमुक्त्वमहाबाहुःक्रोधसंदीप्तमानसः ४१ करंकरेणनिष्पिष्यनिःश्वसन्दीनमानसः ॥ पुनर्दीनमनाभूत्वा
 शांताचिरिवपावकः ४२ भ्रातृन्महीतलेसुप्तानवैक्षतवृकोदरः ॥ विश्वस्तानिवसंविष्टानपृथग्जनसमानिव ४३ नातिदूरेणनगरंनदादस्माद्विलक्षये ॥ जागर्तव्ये
 स्वपंतीमेहंतजागर्म्यहंस्वयम् ४४ प्राश्यंतीमेजलंपश्चात्प्रतिबुद्धाजितकृमाः ॥ इतिभीमोव्यवस्यैवजजागारस्वयंतदा ४५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिजतुष्ट
 हपर्वणिभीमजलाहरणेएकपंचादशधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥ ॥ ॥ समाप्तंजतुष्टहपर्व ॥ ॥ अथाहिर्बिबवधपर्व ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तत्र
 तेषुशयानेषुहिर्बिबोनामराक्षसः ॥ अविदूरेवनात्तस्माच्छालवृक्षंसमाश्रितः १ कूरोमानुषमांसादोमहावीर्यपराक्रमः ॥ प्रावृज्जलधरश्यामःपिंगाक्षोदारुणाकृतिः
 २ दंष्ट्राकरालवदनःपिशितेप्सुःक्षुधार्दितः ॥ लंबस्फिगलंबजठरोरक्तश्मश्रुशिरोरुहः ३ महावृक्षगलस्कंधःशंकुकर्णोविभीषणः ॥ यदृच्छयातानपश्यत्पांडुपुत्रा
 न्महारथान् ४ विरूपरूपःपिंगाक्षःकरालोघोरदर्शनः ॥ पिशितेप्सुःक्षुधार्तश्चतानपश्यद्यदृच्छया ५ उर्ध्वांगुलिःसकंदूयन्धुन्वन्नरूक्षान्शिरोरुहान् ॥ जृंभमाणो
 महावक्रःपुनःपुनरवेक्ष्यच ६ दृष्टोमानुषमांसस्यमहाकायोमहाबलः ॥ आघ्रायमानुषगंधंभगिनीमिदमब्रवीत् ७ उपपन्नश्चिरस्याद्यभक्षोऽयंममसुप्रियः ॥ स्नेह
 स्रवान्प्रसवतिजिह्वापर्येतिमेसुखम् ८ अष्टौदंष्ट्राःसुतीक्ष्णाग्राश्चिरस्यापातदुःसहाः ॥ देहेषुमज्जयिष्यामिस्त्रिगधेषुपिशितेषुच ९ आक्रम्यमानुषकंठमाच्छिद्यधम
 नीमपि ॥ उष्णंनवंप्रपास्यामिफेनिलंरुधिरंबहु १० गच्छजानीहिकेत्वेतेशेरतेवनमाश्रिताः ॥ मानुषोबलवानगंधोग्राणंतर्पयतीवमे ११ हत्वैतान्मानुषान्सर्वा
 नानयस्वममांतिकम् ॥ अस्मद्विषयसुप्तेभ्योनैतेभ्योभयमस्तिते १२ एषामुत्कृत्यमांसानिमानुषाणांयथेष्टतः ॥ भक्षयिष्यावसहितौकुरुपूर्णवचोमम १३ भक्ष
 यित्वाचमांसानिमानुषाणांप्रकामतः ॥ नृत्यावसहितावावांदत्ततालावनेकशः १४ एवमुक्ताहिर्बिबातुहिर्बिबेनतदावने ॥ भ्रातुर्वचनमाज्ञायत्वरमाणेवराक्षसी ॥
 १५ जगामतत्रयत्रस्मर्पाडवाभरतर्षभ ॥ ददर्शतत्रसागत्वापांडवान्पृथयासह ॥ शयानानभीमसेनंचजाग्रतंत्वपराजितम् १६ दृष्ट्वैवभीमसेनंसाशालपोतमिवो
 द्रुतम् ॥ राक्षसीकामयामासरूपेणाप्रतिमंभुवि १७ अयंश्यामोमहाबाहुःसिंहस्कंधोमहाद्युतिः ॥ कंबुग्रीवःपुष्कराक्षोभर्तायुक्तोभवेन्मम १८ नाहंभ्रातृवचोजा
 तुकुर्याकूरोपसंहितम् ॥ पतिस्रेहोऽतिबलवान्नतथाभ्रातृसौहृदम् १९

तत्रेति १ । २ पिशितेप्सुमीसार्थी स्फिगज्ज्यामूलं ३ । ४ । ५ । ६ । ७ पर्येतिमानुषमांसस्यलाभंसूचयंतीचलतीव ८ । ९ धमनीनाहं १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५
 १६ शालपोतमिवशालांकुरमिव १७ श्यामस्तरुणः अग्नेनवहेमाभमितिवक्ष्यमाणत्वात् १८ कूरोपसंहितं हिंसायुक्तं १९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ विभक्षयिषताभक्षयितुमिच्छता २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ॥ ॥ इतिआदिपर्वणि
 मुहूर्तमेवतृप्तिश्चभवेद्भ्रातुर्ममैवच ॥ हतैरेतैरहत्वातुमोदिष्येशाश्वतीःसमाः २० साकामरूपिणीरूपंकृत्वामानुषमुत्तमम् ॥ उपतस्थेमहाबाहुंभीमसेनंशनैःशनैः
 २१ लज्जमानेवललनादिव्याभरणभूषिता ॥ स्मितपूर्वमिदंवाक्यंभीमसेनमथाब्रवीत् २२ कुतस्त्वमसिसंप्राप्तःकश्चासिपुरुषर्षभ ॥ कइमेशेरतेचेहपुरुषादेवरू
 पिणः २३ केयंवैबृहतीश्यामासुकुमारीतवानघ ॥ शेतेवनमिदंप्राप्यविश्वस्तास्वगृहेयथा २४ नेदंजानातिगहनंवनंराक्षससेवितम् ॥ वसतिह्यत्रपापात्माहि
 र्बिबोनामराक्षसः २५ तेनाहंप्रेषिताभ्रात्रादुष्टभावेनरक्षसा ॥ विभक्षयिषतामांसंयुष्माकममरोपमाः २६ साऽहंत्वामभिसंप्रेक्ष्यदेवगर्भसमप्रभम् ॥ नान्यं
 भर्तारमिच्छामिसत्यमेतद्वीमिते २७ एतद्विज्ञायधर्मज्ञयुक्तंमयिसमाचर ॥ कामोपहतचितांगीभजमानांभजस्वमाम् २८ त्रास्यामित्त्वामहाबाहोराक्षसात्पु
 रुषादकात् ॥ वत्स्यावोगिरिदुर्गेषुभर्ताभवममानघ २९ अंतरिक्षचरीह्यस्मिकामतोविचरामिच ॥ अतुलामागुहिप्रीतिंतत्रतत्रमयासह ३० ॥ भीमसेनउवाच ॥
 मातरंभ्रातरंज्येष्ठंसुखसुप्तानकथंत्विमान् ॥ परित्यजेतकोन्वद्यप्रभवन्निहराक्षसि ३१ कोहिसुप्तानिमान्भ्रातृनदत्ताराक्षसभोजनम् ॥ मातरंचनरोगच्छेत्कामार्त
 इवमद्विधः ३२ ॥ राक्षस्युवाच ॥ यत्तेप्रियंतत्करिष्येसर्वानेतान्प्रबोधय ॥ मोक्षयिष्याम्यहंकामंराक्षसात्पुरुषादकात् ३३ ॥ भीमसेनउवाच ॥ सुखसुप्तान्वनेभ्रातृ
 न्मातरंचैवराक्षसि ॥ नभयाद्वोधयिष्यामिभ्रातृस्तवदुरात्मनः ३४ नहिमेराक्षसाभीरुसोदुंशक्ताःपराक्रमम् ॥ नमनुष्यानगंधर्वानयक्षाश्चारुलोचने ३५ गच्छवा
 तिष्ठवाभद्रेयद्वाऽपीच्छसितत्कुरु ॥ तंवाप्रेषयतन्वांगिभ्रातरंपुरुषादकम् ३६ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिहिर्बिबवधपर्वणिभीमहिर्बिबासंवादेद्विपंचाश
 दधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तांविदित्वाचिरगतांहिर्बिबोराक्षसेश्वरः ॥ अवतीर्यदुमात्तस्मादाजगामाशुपांडवान् १ लोहि
 ताक्षोमहाबाहुरूर्ध्वकेशोमहाननः ॥ मेघसंघातवर्ष्माचक्षीक्षदंष्ट्रोभयानकः २ तमापतंतदंष्ट्रैवतथाविकृतदर्शनम् ॥ हिर्बिबोवाचवित्रस्ताभीमसेनमिदंवचः ३
 आपतत्येषदुष्टात्मासंकुद्धःपुरुषादकः ॥ साऽहंत्वांभ्रातृभिःसार्द्धयद्ब्रवीमितथाकुरु ४ अहंकामगमावीररक्षोबलसमन्विता ॥ आरुहेमाममश्रोणिनेष्यामित्वांवि
 हायसा ५ प्रबोधयैतान्संयुक्तान्मातरंचपरंतप ॥ सर्वानेवगमिष्यामिगृहीत्वावोविहायसा ६ ॥ भीमउवाच ॥ माभैस्त्वंपृथुसुश्रोणिनैषकश्चिन्मयिस्थिते ॥ अहमे
 नंहनिष्यामिप्रेक्षंत्यास्तेसुमध्यमे ७ नायंप्रतिबलोभीरुराक्षसापसदोमम ॥ सोदुंयुधिपरिस्पंदमथवासर्वराक्षसाः ८ पश्यबाहूस्वृत्तौमेहस्तिहस्तनिभाविमौ ॥
 ऊरुपरिघसंकाशौसंहतंचाप्युरोमहत ९ विक्रममेयथेंद्रस्यसाऽद्यद्रक्ष्यसिशोभने ॥ मावमंस्थाःपृथुश्रोणिमत्वामामिहमानुषम् १०

११ । १२ । १३ ॥ वाससमितिसमासांतष्टच् तेनअकारांतःशङ्कः ॥ १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७

॥ हिडिंबोवाच ॥ नावमन्येनरव्याघ्रत्वामहं देवरूपिणम् ॥ दृष्टप्रभावस्तुमयामानुषेष्वेवराक्षसः ११ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथासंजल्पतस्तस्यभीमसेनस्यभा
रत ॥ वाचःशुश्रावताःकुद्धोराक्षसःपुरुषादकः १२ अवेक्षमाणस्तस्याश्चहिडिंबोमानुषं वपुः ॥ स्रग्दामपूरितशिखंसमग्रेंदुनिभाननम् १३ सुभ्रूनासाक्षिकेशां
तंसुकुमारनखत्वचम् ॥ सर्वाभरणसंयुक्तंसुसूक्ष्मांबरवाससम् १४ तांतथामानुषंरूपंविभ्रतींसुमनोहरम् ॥ पुंस्कामांशंकमानश्चक्रोधपुरुषादकः १५ संकुद्धो
राक्षसस्तस्याभगिन्याःकुरुसत्तम ॥ उत्फाल्यविपुलेनेत्रेततस्तामिदमब्रवीत् १६ कोहिमेभोतुकामस्यविघ्नंचरतिदुर्मतिः ॥ नविभेषिहिडिंबेकिंमत्कोपाद्विप्रमो
हिता १७ धिक्त्वामसतिपुंस्कामेममविप्रियकारिणि ॥ पूर्वेषांराक्षसैर्द्राणांसर्वेषामयशस्करि १८ यानिमानाश्रिताःस्वाधीर्वापिप्रियंसुमहन्मम ॥ एषतानद्यवैसर्वा
न्हनिष्यामित्वयासह १९ एवमुक्त्वाहिडिंबांसहिडिंबोलोहितेक्षणः ॥ ववायाभिपपातैरानन्दैर्दतानुपस्पृशन् २० तमापतंतसंप्रेक्ष्यभीमःप्रहरतांवरः ॥ भर्त्सयामा
सतेजस्वीतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् २१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ भीमसेनस्तुतं दृष्ट्वा राक्षसप्रहसन्निव ॥ भगिनीं प्रतिसंकुद्धमिदं वचनमब्रवीत् २२ किंतेहिडिंबएतैर्वा
सुखसुप्तैःप्रबोधितैः ॥ मामासादयदुर्बुद्धेतरसात्वनराशन २३ मय्येवप्रहरौहित्वंनस्त्रियंहंतुमर्हसि ॥ विशेषतोऽनपकृतेपरेणापकृतेसति २४ नहीयंस्ववशाबाला
कामयत्यद्यमामिह ॥ चोदितैषाह्यनंगेनशरीरांतरचारिणा २५ भगिनीतवदुर्बुद्धेतरक्षसांवैयशोहर ॥ त्वन्नियोगेनचैवेयंरूपंममसमीक्ष्यच २६ कामयत्यद्यमां
भीरुस्तवनैषापरार्थ्यति ॥ अनंगेनकृतेदोषेनेमांगर्हितुमर्हसि २७ मयितिष्ठतिदुष्टात्मन्नस्त्रियंहंतुमर्हसि ॥ संगच्छस्वमयासार्द्धमेवेनैकोनराशन २८ अहमेको
गमिष्यामित्वामद्यमसादनम् ॥ अद्यमद्वलनिष्पिष्टंशिरोराक्षसदीर्यताम् ॥ कुंजरस्येवपादेनविनिष्पिष्टंबलीयसः २९ अद्यगात्राणितेकंकाःश्येनागोमायव
स्तथा ॥ कर्षतुभुविसंहृष्टानिहतस्यमयामृधे ३० क्षणेनाद्यकरिष्येऽहमिदंवनमराक्षसम् ॥ पुरायदूषितंनित्यंत्वयाभक्षयतानरान् ३१ अद्यत्वांभगिनीरक्षः
कृष्यमाणंमायाऽसकृत् ॥ द्रक्ष्यत्यद्रिप्रतीकाशंसिंहेनमहाद्विपम् ३२ निराबाधास्त्वयिहतेमयाराक्षसपांसन ॥ वनमेतच्चरिष्यंतिपुरुषावनचारिणः ३३ हिडिं
बउवाच ॥ गर्जितेनवृथाकिंतेकत्थितेनचमानुष ॥ कृत्वैतत्कर्मणासर्वकत्थेथामाचिरंकृथाः ३४ बलिनंमन्यसेयच्चाप्यात्मानंसपराक्रमम् ॥ ज्ञास्यस्यद्यसमाग
म्यमयाऽऽत्मानंबलाधिकम् ३५ नतावदेतान्हिसिष्येस्वपंत्वेतयथासुखम् ॥ एषत्वामेवदुर्बुद्धेनिहन्म्यद्याप्रियंवदम् ३६ पीत्वातवासृग्गात्रेभ्यस्ततःपश्चादिमा
नपि ॥ हनिष्यामिततःपश्चादिमांविप्रियकारिणिम् ३७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वाततोबाहुंप्रगृह्यपुरुषादकः ॥ अभ्यद्रवतसंकुद्धोभीमसेनमरिंदमम् ३८

२८ गमिष्यामिगमयिष्यामि गमिष्यामीतिवापाठः ॥ २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । आकर्षतुःआचकर्षतुः ४४ । ४५ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीवेभारतभावेदीपिप्रपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ प्रबुद्धादिति १ । २ । ३ । ४ । ५ जिघांसितुं
तस्याभिद्रवतस्तूर्णभीमोभीमपराक्रमः ॥ वेगेनप्रहितंबाहुंनिजग्राहहसन्निव ३९ निगृह्यतंबलाद्भीमोविस्फुरंतंचकर्षह ॥ तस्मादेशाद्वनं प्यष्टौसिंहःक्षुद्रमृगंय
था ४० ततःसराक्षसःकुद्धःपांडवेनबलादितः ॥ भीमसेनंसमालिङ्ग्यव्यनदद्भैरवंरवम् ४१ पुनर्भीमोबलादेनंविचकर्षमहाबलः ॥ माशब्दःसुखसुप्तानांभातृ
णांमेभवेदिति ४२ अन्योन्यंतौसमासाद्यविचकर्षतुरोजसा ॥ हिडिंबोभीमसेनश्चविक्रमंचक्रतुःपरम् ४३ बभंजतुस्तदावृक्षांलताश्चाकर्षतुस्तदा ॥ मत्तावि
वचसंरब्धौवारणौषष्टिहायनौ ४४ तयोःशब्देनमहताविबुद्धास्तेनरर्षभाः ॥ सहमात्राचददृशुर्हिडिंबामग्रतःस्थिता ४५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिहि
डिंबवधपर्वणिहिडिंबयुद्धेत्रिपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रबुद्धास्तेहिडिंबायारूपं दृष्ट्वाऽतिमानुषम् ॥ विस्मिताः
पुरुषव्याघ्राबभूवुःपृथयासह १ ततःकुंतीसमीक्ष्यैनांविस्मितारूपसंपदा ॥ उवाचमधुरंवाक्यंसात्वपूर्वमिदंशनैः २ कस्यत्वंसुरगर्भाभेकावाऽसिस्वरवर्णिनि ॥ केन
कार्येणसंप्राप्ताकुतश्चागमनंतव ३ यदिवाऽस्यवनस्यत्वंदेवतायदिवाऽप्सराः ॥ आचक्ष्वममतत्सर्वकिमर्थंचेहतिष्ठसि ४ ॥ हिडिंबोवाच ॥ यदेतत्पश्यसिवनंनील
मेघनिभमहत् ॥ निवासोराक्षसस्यैषहिडिंबस्यममैवच ५ तस्यमाराक्षसैर्द्रस्यभगिनींविद्धिभाविनि ॥ भ्रात्रासंप्रेषितामार्येत्वांसपुत्रांजिघांसितुं ६ कूर
बुद्धेरहंतस्यवचनादागतात्विह ॥ अद्राक्षंनवहेमाभंतवपुत्रंमहाबलम् ७ ततोऽहंसर्वभूतानांभावेविचरताशुमे ॥ चोदितातवपुत्रस्यमन्मथेनवशानुगा ८ ततोवृ
तोमयाभर्तातवपुत्रोमहाबलः ॥ अपनेतुंचयतितोनचैवशक्तितोमया ९ चिरायमाणांमांज्ञात्वाततःसपुरुषादकः ॥ स्वयमेवागतोहंतुमिमान्सर्वास्तवात्मजान् १०
सतेनममकांतेनतवपुत्रेणधीमता ॥ बलादितोविनिष्पिष्यव्यपनीतोमहात्मना ११ विकर्षतौमहावेगौगर्जमानौपरस्परं ॥ पश्यैवंयुधिविक्रांतावेतौचनररा
क्षसौ १२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्याःश्रुत्वैववचनमुत्पपातयुधिष्ठिरः ॥ अर्जुनो नकुलश्चैवसहदेवश्चवीर्यवान् १३ तौतेददृशुरासक्तौविकर्षतौपरस्परं ॥
कांक्षमाणौजयंचैवसिंहाविवबलोत्कटौ १४ अथान्योन्यंसमाश्लिष्यविकर्षतौपुनःपुनः ॥ दावाग्निधूमसदृशंचक्रतुःपार्थिवंरजः १५ वसुधारेणुसंवीतौवसुधाधरस
न्निभौ ॥ बभ्राजतुर्यथाशैलौनीहारेणाभिसंवृतौ १६ राक्षसेनतदाभीमंक्लिश्यमानंनिरीक्ष्यच ॥ उवाचेदंवचःपार्थःप्रहसञ्छनकैरिव १७ भीममाभैर्महाबाहोन
त्वांबुध्यामहेवयं ॥ समेतंभीमरूपेणरक्षसाश्रमकर्षिताः १८ साहाय्येऽस्मिस्थितःपार्थपातयिष्यामिराक्षसम् ॥ नकुलःसहदेवश्चमातरंगोपयिष्यतः १९
भीमउवाच ॥ उदासीनोनिरीक्षस्वनकार्यःसंभ्रमस्त्वया ॥ नजात्वयंपुनर्जीवेन्मद्बाहंतरमागतः २० ॥ अर्जुनउवाच ॥ किमनेनचिरंभीमजीवतापापरक्षसा ॥
गंतव्येनचिरंस्थातुमिहशक्यमरिंदम २१ पुरासंरज्यतेप्राचीपुरासंध्याप्रवर्तते रौद्रेमुहूर्तेरक्षांसिप्रबलानिभवंत्युत २२

स्वार्थेसत् ६ । ७ भावेचित्ते ८ । ९ । १० व्यपनीतोदूरेनीतः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० गंतव्येसतिचिरंस्थातुंनशक्यं २१ । २२

विभीषणविशेषेणभयंकरं पुराप्रगेवमायाविक्रुतेरक्षोरौदेमुहूर्त्तः अस्मिन्सारं बलं अर्पयनिपातय एनं शीघ्रं जहीत्यर्थः २३ । २४ आभ्रामयत्समं तां ज्ञामितवान् २५ वृथा वृद्धो दीर्घत्वंगतः
वृथामरणं बाहुयुद्धेन हतस्य स्वर्गकीर्त्यो रभावात् २६ । २७ क्रोधो दीपनायार्जुन उवाच यद्वेति २८ । २९ । ३० । ३१ योऽक्रियत्वा निबध्य उरोदेशे गृहीत्वा प्रतीपं विनाम्य यद्विबन्धयदेशे भंक्ता
त्वरस्वभीममाक्रीडजहिरक्षो विभीषणम् ॥ पुरा विक्रुते मायां शुजयोः सारमर्पय २३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अर्जुने नैव मुक्तस्तु भीमो रोषाज्ज्वलन्निव ॥ बलमाहा
र्यामास यद्वा योर्जगतः क्षये २४ ततस्तस्यां बुदाभस्य भीमो रोषात्तुरक्षसः ॥ उक्षिप्याभ्रामयद्देहं तूर्णं शतगुणं तदा २५ ॥ भीम उवाच ॥ वृथामां सैवैषा पुष्टो वृथा
वृद्धो वृथामतिः ॥ वृथामरणमर्हस्त्वं वृथाऽद्य न भविष्यसि २६ क्षेममद्य करिष्यामि यथा वनमकंटकम् ॥ न पुनर्मानुषान् हत्वा भक्षयिष्यसि राक्षस २७ ॥ अर्जुन उवाच ॥
यदि वामन्यसेभारं त्वमिमं राक्षसं युधि ॥ करोमि तव साहाय्यं शीघ्रमेष निपात्यताम् २८ अथवाऽप्यहमेवैनं हनिष्यामि वृकोदर ॥ कृतकर्मापरिश्रान्तः साधुतावदुपारम्
२९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा भीमसेनोऽत्यमर्षणः ॥ निष्पिप्यैनं बलाद्भूमौ पशुमारममारयत् ३० समार्यमाणो भीमेन ननाद विपुलं स्वनम् ॥
पूरयंस्तद्वनं सर्वजलाद्रैव दुंदुभिः ३१ बाहुभ्यां योऽक्रियत्वा तं बलवान्पांडुनंदनः ॥ मध्ये भंक्तमहाबाहुर्हर्षयामास पांडवान् ३२ हिडिंबं निहतं दृष्ट्वा संहृष्टास्तेतर
स्विनः ॥ अपूजयन्नरव्याघ्रं भीमसेनमरिंदमम् ३३ अभिपूज्य महात्मानं भीमं भीमपराक्रमम् ॥ पुनरेवार्जुनो वाक्यमुवाचे दंष्ट्रकोदरम् ३४ न दूरं नगरं मन्ये वनाद्
स्मादहं विभो ॥ शीघ्रं गच्छामि भद्रं तेन नो विद्यात्सु यो धनः ३५ ततः सर्वे तथेत्युक्त्वा मात्रासह महारथाः ॥ प्रययुः पुरुषव्याघ्राहिडिंबा चैव राक्षसी ३६ ॥ इति श्रीम
हाभारते आदिपर्वणि हिडिंबवधपर्वणि हिडिंबवधे चतुष्पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥ ॥ भीमसेन उवाच ॥ स्मरंति वैरं रक्षांसि मायामाश्रित्य
मोहिनीम् ॥ हिडिंबे व्रजपंथानं त्वमिमं भ्रातृसेवितम् १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कुद्धोऽपि पुरुषव्याघ्रं भीममास्मस्त्रियं वधीः ॥ शरीरगुह्यम्यधिकं धर्मगोपाय पांडव
२ वधाभिप्रायमायां तमवधीस्त्वं महाबलम् ॥ रक्षसस्तस्य भगिनी किं नः कुद्वा करिष्यति ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ हिडिंबा तु ततः कुंतीमभिवाद्य कृतांजलिः ॥
युधिष्ठिरं तु कौंतेयमिदं वचनमब्रवीत् ४ आर्ये जानासि यदुःखमिह स्त्रीणामनंगजम् ॥ तदिदं मामनुप्राप्तं भीमसेनकृतं शुभे ५ सोढं तत्परमं दुःखं मया कालप्रतीक्षया ॥
सोऽयमभ्यागतः कालो भविता मे सुखोदयः ६ मया ह्युत्सृज्य सुहृदः स्वधर्मस्वजनं तथा ॥ वृत्तोऽयं पुरुषव्याघ्रस्तव पुत्रः पतिः शुभे ७ वीरेणाऽहं तथाऽनेन त्वया चापियश
स्विनी ॥ प्रत्याख्यातान जीवामि सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ८ तदर्हसि कृपां कर्तुं मयि त्वं वरवर्णिनि ॥ मत्वा मूढेति तन्मा त्वं भक्तावाऽनुगतेति वा ९ भर्ताऽनेन महाभागे संयो
जयसु तेन ह ॥ तमुपादाय गच्छेयं यथेष्टं देव रूपिणम् ॥ पुनश्चैवानयिष्यामि विस्त्रंभं कुरु मे शुभे १०

प्रोद्यत्वा पशुमारममारयत् पांडवांश्च हर्षयामासेत्यन्वयः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुष्पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥ ॥ ॥
स्मरंतीति भ्रातृसेवितं पंथानं नृस्युं १ । २ । ३ अभिवाद्य आर्ये इत्याभ्यास्य चौरादिकस्य वदे रूपं ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

११ वहिष्यामि प्रापयिष्यामि आर्षद्वत् प्रवक्ष्यामीति पाठेऽपि वेहेरूपं गतिं गम्यदेशं १२ आबुत्यां गीकृत्य १३ व्यसनं बाधकं १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१
२२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० शंकुकर्णोतीक्ष्णाग्रस्तब्धकर्णं ३१ । ३२ दीर्घघोणं दीर्घनासिकं । विकटवेत्रे उद्धृष्टे उच्चोपिडिके जानुगुल्फांतरे पाश्चात्यप्रदेशः पि

अहं हिमनसाध्याता सर्वांश्चेष्ट्यामिवः सदा ॥ वृजिनात्तारयिष्यामि दुर्गेषु विषमेषु च ११ पृष्ठेन वो वहिष्यामि शीघ्रं गतिमभीप्सतः ॥ यूयं प्रसादं कुरुत भीमसेनो भजे
तमाम् १२ आपदस्तरणे प्राणान्धारयेद्येन तेन वा ॥ सर्वमावृत्य कर्तव्यं तं धर्ममनुवर्तता १३ आपत्सु यो धारयति धर्मं धर्मविदुत्तमः ॥ व्यसनं ह्येव धर्मस्य धर्मिणा
मापदुच्यते १४ पुण्यं प्राणान्धारयति पुण्यं प्राणदमुच्यते ॥ येन येनाचरेद्धर्मतस्मिन् गर्हान विद्यते १५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एवमेतद्यथाऽऽस्थत्वं हिडिं
बेना त्रसं शयः ॥ स्थातव्यं तु त्वया सत्ये यथा ब्रूयां सुमध्यमे १६ स्नातं कृताह्निकं भद्रे कृतकौतुकं मंगलम् ॥ भीमसेनं भजेथास्त्वं प्रागस्तगमनाद्रवेः १७ अहः सुवि
हरानेन यथा कामं मनोजवा ॥ अयं त्वानयितव्यस्ते भीमसेनः सदानि शि १८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथेति तत्प्रतिज्ञाय भीमसेनोऽब्रवीदिदम् ॥ शृणुराक्ष
सिसत्येन समयं ते वदाम्यहम् १९ यावत्कालेन भवति पुत्रस्योत्पादनं शुभे ॥ तावत्कालं गमिष्यामि त्वया सह सुमध्यमे २० ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथेति त
त्प्रतिज्ञाय हिडिंबा राक्षसं तदा ॥ भीमसेनमुपादाय सोर्ध्वमाचक्रमेततः २१ शैलशृंगे पुरम्येषु देवतायतनेषु च ॥ मृगपक्षिविषुष्टे पुरमणीयेषु सर्वदा २२ कृत्वा चरू
पंपरमं सर्वाभरणभूषिता ॥ संजल्पंती सुमधुरं रमयामास पांडवम् २३ तथैव न दुर्गेषु पुष्पितद्रुमवल्लिषु ॥ सरःसुरमणीयेषु पद्मोत्पलयुतेषु च २४ नदीद्वीपप्रदेशेषु वै
दूर्यसिकतासु च ॥ सुतीर्थवनतोयासु तथा गिरिनीदीपेषु च २५ काननेषु विचित्रेषु पुष्पितद्रुमवल्लिषु ॥ हिमवद्गिरिकुंजेषु गुहासु विविधासु च २६ प्रफुल्लशतपत्रेषु सरः
स्वमलवारिषु ॥ सागरस्य प्रदेशेषु मणिहेमचितेषु च २७ पल्लवेषु च रम्येषु महाशालवनेषु च ॥ देवारण्येषु पुण्येषु तथा पर्वतसानुषु २८ गुह्यकानां निवासेषु ताप
सायतनेषु च ॥ सर्वर्तुफलरम्येषु मानसेषु सरःसु च २९ विभ्रतीपरमं रूपं रमयामास पांडवम् ॥ रमयंती तथा भीमं तत्र तत्र मनोजवा ३० प्रजज्ञे राक्षसी पुत्रं भीमसेनान्म
हाबलम् ॥ विरूपाक्षं महावक्रं शंकुकर्णं विभीषणम् ३१ भीमनादं सुतामोष्ठतीक्ष्णदंष्ट्रं महाबलम् ॥ महेष्वासं महावीर्यं महासत्त्वमहाभुजम् ३२ महाजवं महाकायं महामा
यमरिंदमम् ॥ दीर्घघोणं महोरस्कं विकटोद्धृष्टपिंडिकम् ३३ अमानुषमानुषजं भीमवेगं महाबलम् ॥ यः पिशाचानतीत्यान्यान् बभूवातीवराक्षसान् ३४ बालोऽपि
यौवनं प्राप्नोमानुषेषु विशापते ॥ सर्वास्त्रेषु परं वीरः प्रकर्षमगमद्वली ३५ सद्यो हि गिर्भानराक्षस्यो लभंते प्रसवांति च ॥ कामरूपधराश्चैव भवंति बहुरूपिकाः ३६ प्रणम्य वि
कचः पादावगृह्णात्सपितुस्तदा ॥ मातुश्च परमेष्वासस्तौ च नामास्य चक्रतुः ३७ घटोहास्योत्कच इति माता तं प्रत्यभाषत ॥ अब्रवीत्तेन नामास्य घटोत्कच इति स्मह ३८

डिका ते द्वेयस्य तं विकटोद्धृष्टपिंडिकं ३३ । ३४ । ३५ । ३६ विकचः केशहीनः ३७ घट इति घटसादृश्याद्घटः शिरः । 'घटः समाधिभेदेनाशिरः कूटकटेषु' इति मेदिनी । हस्पष्टं अस्य पुत्रस्य उ
त्कचः विकेशो यस्तत्तो घटः उत्कचो यस्येति योगाद्घटोत्कच इति नामा ब्रवीत् ३८

आत्मनित्यःस्ववशः ३९ संवाससमयःसहवासकालः जीर्णोऽतीतः । पुत्रोत्पत्तिपर्यंतमेवतस्यकृतत्वात् ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ समयमेवाह कृत्येति ४५ घटोत्कचोत्पत्ति
 अनुरक्तश्चतानासीत्पांडवान्सघटोत्कचः ॥ तेषांचदयितोनित्यमात्मनित्योबभूवह ३९ संवाससमयोर्जीर्णइत्याभाष्यततस्तुतान् ॥ हिडिंबासमयंकृत्वास्वां
 गतिप्रत्यपद्यत ४० घटोत्कचोमहाकायःपांडवान्पृथयासह ॥ अभिवाद्यथान्यायमब्रवीच्चप्रभाष्यताम् ४१ किंकरोम्यहमार्याणानिःशंकंवदतानघाः ॥ तंभुवं
 तंभैमसेनिहंतीवचनमब्रवीत् ४२ त्वंकुरुणांकुलेजातःसाक्षाद्रीमसमोह्यसि ॥ ज्येष्ठःपुत्रोऽसिपंचानांसाहाय्यंकुरुपुत्रक ४३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ पृथयाऽ
 प्येवमुक्तस्तुप्रणम्यैवचोऽब्रवीत् ॥ यथाहिरावणोलोकेइंद्रजिच्चमहाबलः ॥ वर्ष्मवीर्यसमोलोकेविशिष्टश्चाभवंचुषु ४४ कृत्यकालउपस्थास्येपितुनितिघटोत्क
 चः ॥ आमंत्र्यरक्षसांश्रेष्ठःप्रतस्थेचोत्तरांदिशम् ४५ सहसृष्टोमघवताशक्तिहेतोर्महात्मना ॥ कर्णस्याप्रतिवीर्यस्यप्रतियोद्धामहारथः ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते
 आदिपर्वणि हिडिंबवधपर्वणि घटोत्कचोत्पत्तौ पंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तेवनेनवनंगत्वाघ्नंतोमृग
 गणान्बहून् ॥ अपक्रम्यययूराजंस्त्वरमाणामहारथाः १ मत्स्यांस्त्रिगर्तान्पंचालान्कीचकानंतरेणच ॥ रमणीयान्वनोदेशान्प्रेक्षमाणाःसरांसिच २ जटाःकृत्वा
 ऽऽत्मनःसर्वैर्वल्कलाजिनवाससः ॥ सहकुंत्यामहात्मानोबिभ्रतस्तापसंवपुः ३ कचिद्धहंतोजननीत्वरमाणामहारथाः ॥ कचिच्छंदेनगच्छंतस्तेजग्मुःप्रसभंपुनः ४
 ब्राह्मवेदमधीयानावेदांगानिचसर्वशः ॥ नीतिशास्त्रंचसर्वज्ञाददृशुस्तेपितामहम् ५ तेऽभिवाद्यमहात्मानंकृष्णद्वैपायनंतदा ॥ तस्थुःप्रांजलयःसर्वेसहमात्रापरं
 तपाः ६ ॥ व्यासउवाच ॥ मयेदंव्यसनंपूर्वविदितंभरतर्षभाः ॥ यथातुतैरधर्मेणधार्तराष्ट्रैर्विवासिताः ७ तद्विदित्वाऽस्मिंसंप्राप्तश्चिकीर्षुःपरमंहितम् ॥ नविषादो
 ऽत्रकर्तव्यःसर्वमेतत्सुखायवः ८ समास्तेचैवमेसर्वयूयंचैवनसंशयः ॥ दीनतोबालतश्चैवस्नेहंकुर्वीतिमानवाः ॥ तस्मादभ्यधिकःस्नेहोयुष्मासुममसांप्रतम् ९ स्ने
 हपूर्वचिकीर्षामिहितंवस्तन्निबोधत ॥ इदंनगरमभ्याशेरमणीयंनिरामयम् ॥ वसतेहप्रतिच्छन्नाममागमनकांक्षिणः १० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंसतान्स
 माश्वास्यव्यासःसत्यवतीसुतः ॥ एकचक्रामभिगतःकुंतीमाश्वासयत्प्रभुः ११ ॥ व्यासउवाच ॥ जीवत्पुत्रिसुतस्तेज्यंधर्मनित्योयुधिष्ठिरः ॥ धर्मेणपृथिवींजि
 त्वामहात्मापुरुषर्षभः ॥ पृथिव्यांपार्थिवान्सर्वान्प्रशासिष्यतिधर्मराट् १२ पृथिवीमखिलांजित्वासर्वासागरमेखलाम् ॥ भीमसेनार्जुनबलाद्भोक्ष्यतेनात्रसंशयः
 १३ पुत्रास्तवचमाद्याश्चसर्वेएवमहारथाः ॥ स्वराष्ट्रेविहरिष्यंतिसुखंसुमनसःसदा १४ यक्ष्यंतिचनरव्याघ्रानिर्जित्यपृथिवीमिमाम् ॥ राजसूयाश्वमेधाद्यैःक्रतु
 भिर्भूरिदक्षिणैः १५ अनुगृह्यसुहृद्गर्भोगैश्वर्यसुखेनच ॥ पितृपैतामहंराज्यमिमभोक्ष्यंतितेसुताः १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वानिवेश्यैनान्ब्राह्मणस्य
 निवेशने ॥ अब्रवीत्पांडवश्रेष्ठमृषिर्द्वैपायनस्तदा १७ प्रयोजनमाह सहीति ४६ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेपंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥
 तेइति वनेनवनंनान्नं १।२।३।४ ब्राह्मवेदंब्रह्मप्रतिपादकमुपनिषद्ब्रह्मब्राह्मणयोग्यंवा पितामहंव्यासः ५।६।७।८।९।१० एकचक्रामभिगतः तैःसहेतिसौ ११।१२।१३।१४।१५।१६।१७

१८ । १९ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेपंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥ एकचक्रामिति १ । २ पार्थिवान्पृथिवीसंबन्धिनः ३ भैक्षभिक्षालब्धमर्चचैरुर्भक्षितवतः आपदिक्षत्रि
 इहमासंप्रतीक्षध्वमागमिष्याम्यहंपुनः ॥ देशकालौविदित्वैवलप्स्यध्वंपरमांमुदम् १८ सतैःप्रांजलिभिःसर्वैस्तथेत्युक्तोनराधिप ॥ जगामभगवान्व्यासोयथा
 गतमृषिःप्रभुः १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिहिडिंबवधपर्वणि एकचक्राप्रवेशेव्यासदर्शनेषट्पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥ ॥ समाप्तंचहि
 डिंबवधपर्व ॥ अथबकवधपर्व ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ एकचक्रांगतास्तेतुकुंतीपुत्रामहारथाः ॥ अतऊर्ध्वद्विजश्रेष्ठकिमकुर्वतपांडवाः १ ॥ वैशंपायन
 उवाच ॥ एकचक्रांगतास्तेतुकुंतीपुत्रामहारथाः ॥ ऊर्ध्वनातिचिरंकालंब्राह्मणस्यनिवेशने ॥ २ रमणीयानिपश्यंतोवनानिविविधानिच ॥ पार्थिवानपि
 चोदेशान्सरितश्चसरांसिच ३ चैरुर्भक्षंतदातेतुसर्वेएवविशांपते ॥ बभूवुर्नागराणांचस्वैर्गुणैःप्रियदर्शनाः ४ निवेदयंतिस्मतदाकुंत्याभैक्षंसदानिनि ॥ त
 याविभक्तान्भागांस्तेभुंजतेस्मपृथक्पृथक् ५ अर्धंतेभुंजतेवीराःसहमात्रापरंतपाः ॥ अर्धंसर्वस्यभैक्षस्यभीमोभुंक्तेमहाबलः ६ तथातुतेषांवसतांतस्मिनराष्ट्रेम
 हात्मनां ॥ अतिचक्रामसुमहान्कालोऽथभरतर्षभ ७ ततःकदाचिद्वैक्षायगतास्तेपुरुषर्षभाः संगत्याभीमसेनस्तुतत्रास्तेपृथयासह ८ अथार्तिजंमहाशब्दं
 ब्राह्मणस्यनिवेशने ॥ भृशमुत्पातितंधोरंकुंतीशुश्रावभारत ९ रोह्यमाणांस्तान्दृष्ट्वापरिदेवयतश्चसा ॥ कारुण्यात्साधुभावाच्चकुंतीराजन्नचक्षमे १० म
 थ्यमानेवदुःखेनहृदयेनपृथातदा ॥ उवाचभीमंकल्याणीकृपान्वितमिदंवचः ११ वसामसुसुखंपुत्रब्राह्मणस्यनिवेशने ॥ अज्ञाताधार्तराष्ट्रस्यसत्कृतावीतम
 न्यवः १२ साचितयेसदापुत्रब्राह्मणस्यास्यकिंचिहम् ॥ प्रियंकुर्यामितिगृहेयत्कुर्युरुषिताःसुखम् १३ एतावान्पुरुषस्तातकृतंयस्मिन्ननश्यति ॥ यावच्च
 कुर्यादन्योऽस्यकुर्यादभ्यधिकंततः १४ तदिदंब्राह्मणस्यास्यदुःखमापातितंध्रुवम् ॥ तत्रास्ययदिसाहाय्यंकुर्यामुपकृतंभवेत् १५ ॥ भीमसेनउवाच ॥ ॥ ज्ञा
 यतामस्ययदुःखंयतश्चैवसमुत्थितम् ॥ विदित्वाव्यवसिष्यामियद्यपिस्यात्सुदुष्करम् १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवंतौकथयंतौचभूयःशुश्रुवतुःस्वनम् ॥
 आर्तिजंतस्यविप्रस्यसभार्यस्यविशांपते १७ अंतःपुरंततस्तस्यब्राह्मणस्यमहात्मनः ॥ विवेशत्वरिताकुंतीबद्धवत्सेवसौरभी १८ ततस्तंब्राह्मणंतत्रभार्ययाचसु
 तेनच ॥ दुहित्राचैवसहितंददर्शावनताननम् १९ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ धिगिदंजीवितंलोकेगतसारमनर्थकम् ॥ दुःखमूलंपराधीनंभृशमप्रियभागिच २० जीविते
 परमंदुःखंजिवितेपरमोज्वरः ॥ जीवितेवर्तमानस्यदुःखानामागमोभुवः २१ आत्माह्येकोहिधर्मार्थौकामंचैवनिषेवते ॥ एतैश्चविप्रयोगोऽपिदुःखंपरमनंतकम् २२
 आहुःकेचित्परमोक्षंसचनास्तिकथंचन ॥ अर्थप्राप्तौतुनरकःकृत्स्नएवोपपद्यते २३ अर्थेप्सुतापरंदुःखमर्थप्राप्तौततोऽधिकम् ॥ जातस्नेहस्यचार्येषुविप्रयोगेमहतरं२४
 मस्यापितदौचित्यात् ४।५।६।७।८।९ परिदेवयतःविविधंलालप्यमानान् १०।११।१२ गृहेसुखमुषिताः दुर्वासःप्रभृतयइव १३ कृतमुपकृतंनश्यतिप्रत्युपकारंविनानावसीदति एता
 वानेवपुरुषोनचान्यः १४।१५।१६।१७ सौरभीकामधेनुसंततिर्गौः १८।१९।२०।२१।२२।२३।२४

योगसुपायं २५ । २६ । २७ भूतपूर्वाः पूर्वभूताः नष्टास्त्यर्थः २८ । २९ । ३० प्रातृसमांश्चादिभूमिसमां गोसमांश्च । 'मातागौर्याऽऽदिजननीगोब्रह्माण्यादिभूमिषु' इति मेदिनी ३१ । ३२ । ३३ ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे सप्तपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ नेति वैद्यस्यविद्यावतः १ । २

नहियोगंप्रपश्यामियेनमुच्येयमापदः ॥ पुत्रदारेणवासाधंप्राद्रवेयमनामयम् २५ यतितंवेमयापूर्ववेत्थब्राह्मणिततथा ॥ क्षेमंयतस्ततो गंतुंत्वयातुममनश्चुतम् २६ इहजाताविष्टाऽस्मिपिताचापिममेतिवै ॥ उक्तवत्यसिदुर्मेधेयाच्यमानामयाऽसकृत् २७ स्वर्गतोऽपिपितावृद्धस्तथामाताचिरंतव ॥ बांधवाभूतपूर्वाश्चतत्र वासेतुकारतिः २८ सोऽयंतेबंधुकामायाअशृण्वंत्यावचोमम ॥ बंधुप्रणाशःसंप्राप्तोभृशंदुःखकरोमम २९ अथवामद्विनाशोऽयंनहिशक्ष्यामिकंचन ॥ परित्यक्तु महबंधुस्वयंजीववृशंसवत् ३० सहधर्मचरिदांतानित्यंमातृसमांमम ॥ सखायंविहितादेवैर्नित्यंपरमिकांगतिम् ३१ पित्रामात्राचविहितांसदागार्हस्थ्यभागि नीम् ॥ वरयित्वायथान्यायंमंत्रवत्परिणीयच ३२ कुलीनांशीलसंपन्नामपत्यजननीमपि ॥ त्वामहंजीवितस्यार्थेसाध्वीमनपकारिणीम् ३३ परित्यक्तुंनशक्ष्यामि भार्यानित्यमनुव्रताम् ॥ कुतएवपरित्यक्तुंसुतंशक्ष्याम्यहंस्वयम् ३४ बालमप्राप्तवयसमजातव्यंजनाकृतिम् ॥ भर्तुरर्थायनिक्षिप्तान्यासंधात्रामहात्मना ३५ यया दौहित्रजाल्लोकानाशंसेपितृभिःसह ॥ स्वयमुत्पाद्यतांबालांकथमुत्सृष्टुमुत्सहे ३६ मन्यंतेकेचिदधिकंस्नेहंपुत्रेपितुर्नराः ॥ कन्यायांकेचिदपरेममतुल्याबुभौ स्मृतौ ३७ यस्यांलोकाःप्रसूतिश्चस्थितानित्यमथोसुखम् ॥ अपापांतामहंबालांकथमुत्सृष्टुमुत्सहे ३८ आत्मानमपिचोत्सृज्यतप्स्यामिपरलोकगः ॥ त्यक्ताह्ये तेमयाव्यक्तंनेहशक्ष्यंतिजीवितुम् २९ एषांचान्यतमत्यागोन्मृशंसोगर्हितोबुधैः ॥ आत्मत्यागेकृतेचेमेमरिष्यंतिमयाविना ४० सकृच्छ्रमहमापन्नो नशक्तस्तर्तु मापदम् ॥ अहोधिक्कांगतित्वद्यगमिष्यामिसबांधवः ॥ सर्वैःसहमृतंश्रेयो नचमेजीवितंक्षमम् ४१ ॥ इति श्रीम० आदि० बकवधपर्वणि ब्राह्मणचिंतायांसप्तपञ्चा शदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ब्राह्मण्युवाच ॥ नसंतापस्त्वयाकार्यःप्राकृतेनेवकर्हिचित् ॥ नहिसंतापकालोऽयंवेद्यस्यतवविद्यते १ अवश्यंनिधनंसर्वैर्गत व्यमिहमानवैः ॥ अवश्यभाविन्यर्थेवैसंतापोनेहविद्यते २ भार्यापुत्रोऽथदुहितासर्वमात्मार्यमिष्यते ॥ व्यथांजहिसुबुद्ध्यात्वंस्वयंयास्यामितत्रच ३ एतद्विपरमं नार्याःकार्यलोकेसनातनम् ॥ प्राणानपिपरित्यज्ययद्गर्हितमाचरेत् ४ तच्चतत्रकृतंकर्मतवापीदंसुखावहम् ॥ भवत्यमुत्रचाक्षय्यंलोकेऽस्मिंश्चयशस्करम् ५ एषचै वगुरुर्धर्मोयंप्रवक्ष्याम्यहंतव ॥ अर्थश्चतवधर्मश्चभूयानत्रप्रदृश्यते ६ यदर्थमिष्यतेभार्याप्राप्तःसोऽर्थस्त्वयामयि ॥ कन्याचैकाकुमारश्चकृताऽहमनृणात्वया ७ समर्थः पोषणेचासिसुतयोरक्षणेतथा ॥ नत्वहंसुतयोःशक्तातथारक्षणपोषणे ८ ममहिवद्विहीनायाःसर्वप्राणधनेश्वर ॥ कथंस्यातांसुतौबालौभरेयंचकथंत्वहम् ९ कथंहिवि धवाऽनाथाबालपुत्राविनात्वया ॥ मिथुनंजीवायिष्यामिस्थितासाधुगतेपथि १० अहंकृतावलितैश्चप्रार्थ्यमानामिमांसुताम् ॥ अयुक्तैस्तवसंबंधेकथंशक्ष्यामिरक्षितुम् ११ ३ । ४ तत्रभर्तृहितनिमित्तं तच्चप्राणत्यागरूपंकर्म ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० अहंकृताःगर्विताः अवलिप्ताःकलंकिताः 'अवलेपस्तुगर्वेस्याल्लेपनेदूषणेऽपिच' इति मेदिनी ११

१२ । १३ मार्गेस्तकुलसंबंधरूपे १४ गुणांविद्यादीन् १५ । १६ ध्यांक्षाःकाकाः १७ । १८ । १९ । २० । २१ पराबुद्धिर्महद्भाग्यं । 'व्युष्टिःकलेसमृद्धौस्त्री' इति मेदिनी २२ । २३ । २४ । २५ २६ । २७ फलार्थविधातव्यमितिसंबंधः २८ आत्मनासमं सर्वेनेति एषबुधानांनिश्चयः २९ । ३० । ३१ । ३२ त्वत्त्वत्तः प्रसूतिःसंततिः अजीवितंमरणं ३३ । ३४ । ३५ पूर्वस्थलंघनेतंविनाभर्त्रे

उत्सृष्टमामिषंभूमौप्रार्थयंतियथाखगाः ॥ प्रार्थयंतिजनाःसर्वेपतिहीनांतथास्त्रियम् १२ साऽहंविचाल्यमानावैप्रार्थ्यमानादुरात्मभिः ॥ स्थातुंपथिनशक्ष्यामिस ज्जनेष्टेद्विजोत्तम १३ कथंतवकुलस्यैकामिमांबालामनागसम् ॥ पितृपैतामहेमार्गेनियोकुमहमुत्सहे १४ कथंशक्ष्यामिबालेऽस्मिन्नगुणानाधातुमीप्सितान् ॥ अना थेसर्वतोलुप्तेयथात्वंधर्मदर्शिवान् १५ इमामपिचतेबालामनाथांपरिभूयमाम् ॥ अनर्हाःप्रार्थयिष्यंतिशूद्रावेदश्चुतियथा १६ तांचेदहंनदित्सेयंत्वदुणैरुपबृंहि ताम् ॥ प्रमथ्यैनांहेरेयुस्तेहविध्वंक्षाइवाध्वरात् १७ संप्रेक्षमाणापुत्रंतेनानुरूपमिवात्मनः ॥ अनर्हवशमापन्नामिमांचापिसुतांतव १८ अवज्ञाताचलोकेषुत थात्मानमजानती ॥ अवलितैर्नरेर्ब्रह्मन्मरिष्यामिनसंशयः १९ तौचहीनौमयाबालौत्वयाचैवतथात्मजौ ॥ विनश्येतांसंदेहोमत्स्याविवजलक्षये २० त्रितयं सर्वथाऽप्येवंविनशिष्यत्यसंशयम् ॥ त्वयाविहीनंतस्मात्त्वंमांपरित्यक्तुमर्हसि २१ व्युष्टिरेषापरास्त्रीणांपूर्वभर्तुःपरांगतिम् ॥ गंतुंब्रह्मन्सपुत्राणामितिधर्मविदो विदुः २२ परित्यक्तःसुतश्चायंदुहितेयंतथामया ॥ बांधवाश्चपरित्यक्तास्त्वदर्थंजीवितंचमे २३ यज्ञैस्तपोभिर्नियमैर्दानैश्चविविधैस्तथा ॥ विशिष्यतेस्त्रियाभर्तु नित्यंप्रियहितेस्थितिः २४ तदिदंयच्चिकीर्षामिधर्मंपरमसंमतम् ॥ इष्टंचैवहितंचैवतवचैवकुलस्यच २५ इष्टानिचाप्यपत्यानिद्रव्याणिसुहृदःप्रियाः ॥ आप द्धर्मप्रमोक्षायभार्याचापिसतांमतम् २६ आपदर्थेधनंरक्षेद्वारान्रक्षेद्धनैरपि ॥ आत्मानंसततंरक्षेद्द्वारैरपिधनैरपि २७ दृष्टादृष्टफलार्थंहिभार्यापुत्रोधनंयहम् ॥ सर्वमेतद्विधातव्यंबुधानामेषनिश्चयः २८ एकतोवाकुलंकृत्स्नमात्मावाकुलवर्धनः ॥ नसमंसर्वमेवेतिबुधानामेषनिश्चयः २९ सकुरुष्वमयाकार्यंतारयात्मानमा त्मना ॥ अनुजानीहिमामार्यसुतौमेपरिपालय ३० अवध्यांस्त्रियमित्याहुर्धर्मज्ञाधर्मनिश्चये ॥ धर्मज्ञानराक्षसानाहुर्नहन्त्यात्सचमामपि ३१ निःसंशयंवधःपुं सांस्त्रीणांसंशयितोवधः ॥ अतोमामेवधर्मज्ञप्रस्थापयितुमर्हसि ३२ भुक्तंप्रियाण्यवाप्तानिधर्मश्चचरितोमहान् ॥ त्वत्प्रसूतिःप्रियाप्राप्तानमांतप्यत्यजीवितम् ३३ जातपुत्राचवृद्धाचप्रियकामाचतेसदा ॥ समीक्ष्यैतदहंसर्वव्यवसायंकरोम्यतः ३४ उत्सृज्यापिहिमामार्यप्राप्स्यस्यन्यामपिस्त्रियम् ॥ ततःप्रतिष्ठितोध र्मोभविष्यतिपुनस्तव ३५ नचाप्यधर्मःकल्याणबहुपत्नीकृतांनृणाम् ॥ स्त्रीणामधर्मःसुमहान्भर्तुःपूर्वस्थलंघने ३६ एतत्सर्वसमीक्ष्यत्वमात्मत्यागंचगर्हितम् ॥ आत्मानंतारयाद्याशुकुलंचेमौचदारकौ ३७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तथाभर्तातांसमालिङ्ग्यभारत ॥ सुमोचबाष्पंशनकैःसभार्योभृशदुःखितः ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि बकवधपर्वणि ब्राह्मणीवाक्ये अष्टपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ॥

तरकरणे ३६ । ३७ । ३८ ॥ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे अष्टपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥

तयोरिति १ । २ त्यक्तव्यांभवश्यदेयांपरित्यज्यरक्षसेदत्वा ३ पुत्रवत्तनैकयेवमयातरध्वं दुःखदुःखनदीमतिक्रामध्वं ४ । ५ पुत्रःपुत्रास्त्रेनरकात्रायतइतिवोगात्पुत्रइत्यर्थः तत्स्वयमिति दौहित्रपेक्षयासंनिहितादुहितैवाहंतायामीत्यर्थः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ फलसंस्थासफलमरणा १३ तत्रराक्षससमीपे १४ प्रसवार्थंवंशार्थं १५ । १६ अमृतेवजीवंतीव इहलोकेकीर्तेःसत्त्वात् १७

वैशंपायनउवाच ॥ तयोर्दुःखितयोर्वाक्यमतिमात्रंनिश्चयतु ॥ ततोदुःखपरीतांगिकन्यातावभ्यभाषत १ किमेवंभृशदुःखातौरौह्येतामनाथवत् ॥ ममापि श्रूयतांवाक्यंश्रुत्वाचक्रियतांक्षमम् २ धर्मतोऽहंपरित्याज्यायुवयोर्नात्रसंशयः ॥ त्यक्तव्यामांपरित्यज्यत्राहिसर्वमयैकया ३ इत्यर्थमिष्यतेऽपत्यंतारयिष्यति मामिति ॥ अस्मिन्नुपस्थितेकालेतरध्वंप्लवन्मया ४ इहवातारयेदुर्गादुतवाप्रेत्यभारत ॥ सर्वथातारयेत्पुत्रःपुत्रइत्युच्यतेबुधैः ५ आकांक्षंतेचदौहित्रान्मयि नित्यंपितामहाः ॥ तत्स्वयंवैपरित्रास्येरक्षंतीजीवितंपितुः ६ भ्राताचममबालोऽयंगतेलोकमसुंत्वयि ॥ अचिरेणैककालेनविनश्येतेनसंशयः ७ तातेऽपिहिग तेस्वर्गंविनष्टेचममानुजे ॥ पिंडःपितृणांव्युच्छिद्येततेषांविप्रियंभवेत् ८ पित्रात्यक्तातथामात्राभ्रात्राचाहमसंशयम् ॥ दुःखादुःखतरंप्राप्यभ्रियेयमतथोचिता ९ त्वयित्वरोगेनिर्मुक्तेमाताभ्राताचमेशिशुः ॥ संतानश्चैवपिंडश्चप्रतिष्ठास्यत्यसंशयम् १० आत्मापुत्रःसखाभार्याकच्छंतुदुहिताकिल ॥ सकृच्छान्मोचयात्मानंमां चधर्मेनियोजय ११ अनाथाकृपणाबालात्रकचनगामिनी ॥ भविष्यामित्वयातातविहीनाकृपणासदा १२ अथवाऽहंकरिष्यामिकुलस्यास्यविमोचनम् ॥ फलसंस्था भविष्यामिकृत्वाकर्मसुदुष्करम् १३ अथवायास्यसेतत्रत्यक्तव्यामांदिजसत्तम ॥ पीडिताऽहंभविष्यामितद्वेक्षस्वमामपि १४ तदस्मदर्थधर्मार्थप्रसवार्थंचसत्तम ॥ आत्मानंपरिरक्षस्वत्यक्तव्यामांचतंत्यज १५ अवश्यकरणीयेचमात्वाकालोऽत्यगादयम् ॥ किंत्वतःपरमंदुःखंयद्वयंस्वर्गतेत्वयि १६ याचमानाःपरादन्नंपरि धावेमहिष्ववत् ॥ त्वयित्वरोगेनिर्मुक्तेकेशादस्मात्सबांधवे ॥ अमृतेवसतीलोकेभविष्यामिसुखान्विता १७ इतःप्रदानेदेवाश्चपितरश्चेतिनश्रुतम् ॥ त्वयादत्तेनतो येनभविष्यंतिहितायवै १८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंबहुविधंतस्यानिश्चयपरिदेवितम् ॥ पितामाताचसाचैवकन्याप्ररुदुस्त्रयः १९ ततःप्ररुदितान्सर्वा निश्चम्याथसुतस्तदा ॥ उत्फुल्लनयनोबालःकलमव्यक्तमब्रवीत् २० मापितारुदमामातर्मास्वसस्त्वितिचाब्रवीत् ॥ प्रहसन्निवसर्वास्तानेकैकमनुसर्पति २१ ततः सत्तणमादायप्रहृष्टःपुनरब्रवीत् ॥ अनेनाहंनिष्यामिराक्षसंपुरुषादकम् २२ तथाऽपितेषांदुःखेनपरीतानांनिश्चयतत् ॥ बालस्यवाक्यमव्यक्तंहर्षःसमभवन्म हान् २३ अयंकालइतिज्ञात्वाकुंतीसमुपसृत्यतान् ॥ गतासूनमृतेनेवजीवयंतीदमब्रवीत् २४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि बकवधपर्वणि ब्राह्मणकन्यापुत्रवाक्येऊनषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥

इतःप्रदानेअस्मिनराक्षसाहारायकन्यादानेदुर्दानत्वात्पितुर्दुर्मरणाच्चकन्यायादेवाश्चपितरश्चहितायनेतिश्रुतंयद्यपितथाऽपिरवयादत्तेनतोयेनतत्रममचहितायतेभविष्यंतीत्यर्थः १८ । १९ कलमधुरं २० द्वेपितःमारुदरोदर्ममाकुरु एतेनबाललीलापिभाविशुभाशुभसूचिकेतिस्मृतिं २१ । २२ । २३ । २४ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे ऊनषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥

कुतइति कुतोमूलंकुतउत्थितमित्यर्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ शालिवाहोर्विशतिखारीपरिमितशालितंडुलोदनः । वाहोर्विशतिखारीकइत्युक्तेः ६ वारःपर्यायागतोदिवसः ७ । ८ वेत्र कीयगृहेस्थानविशेषे इतोऽदूरेराजाऽस्त्ययमिह्नगरेनयनंआस्थितः अस्यनगरस्यावेक्षानं करोतीत्यर्थः । स्वयंराक्षसंहंतुमशक्तत्वादुपायमप्यभ्यद्वारानकुरुतेयतोमंदधीः ९ एतदर्हाःएतस्य दुःखस्ययोग्यावयं तत्रहेतुःवसामइत्यादिः विषयेदेशेनित्यवास्तव्यानित्यवासकर्तारः नित्यमुद्विग्राइत्यपिपठंति १० कस्यकेनहेतुना कस्यकेनपुंसावक्तव्याइतोमागच्छतेतिवक्तुंशक्याः कृप्या

॥ कुंत्युवाच ॥ कुतोमूलमिदंदुःखंज्ञातुमिच्छामितत्त्वतः ॥ विदित्वाऽप्यपकर्षेयंशक्यंचेदपकर्षितुम् १ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ उपपन्नंसतामेतद्यद्वीषितपोधने ॥ नतुदुःखमिदंशक्यमानुषेणव्यपोहितुम् २ समीपेनगरस्यास्यबकोवसतिराक्षसः ॥ ईशोजनपदस्यास्यपुरस्यचमहाबलः ३ पुष्टोमानुषमांसेनदुर्बुद्धिःपुरुषाद कः ॥ रक्षत्यसुरराणित्यमिमंजनपदंबली ४ नगरंचैवदेशंचरक्षोबलसमन्वितः ॥ तत्कृतेपरचक्राच्चभूतेभ्यश्चननोभयम् ५ वेतनंतस्यविहितंशालिवाहस्यभो जनम् ॥ महिषौपुरुषश्चैकोयस्तदादायगच्छति ६ एकैकश्चापिपुरुषस्तत्र्यच्छतिभोजनम् ॥ सवारोबहुभिर्वैर्भवत्यसुकरोनरैः ७ तद्विमोक्षाययेकेचिद्यतंति पुरुषाःकचित् ॥ सपुत्रदारांस्तान्हत्वातद्रक्षोभक्षयत्युत ८ वेत्रकीयगृहेराजानायनयमिहास्थितः ॥ उपायंतंनकुरुतेयत्नादपिसमंदधीः ॥ अनामयंजनस्या स्ययेनस्यादद्यशाश्वतम् ९ एतदर्हावयंनूनंवसामोदुर्बलस्यये ॥ विषयेनित्यवास्तव्याःकुराजानमुपाश्रिताः १० ब्राह्मणाःकस्यवक्तव्याःकस्यवाच्छंदचारिणः ॥ गुणैरेतेहिक्त्स्यंतिकामगाःपक्षिणोयथा ११ राजानंप्रथमंविदेततोभार्याततोधनम् ॥ त्रयस्यसंचयेनास्यज्ञातीन्पुत्रांश्चतारयेत् १२ विपरीतंमयाचेदंत्रयंसर्वमु पार्जितम् ॥ तदिमामापदंप्राप्यभृशंतप्यामहेवयम् १३ सोऽयमस्माननुप्राप्तोवारःकुलविनाशनः ॥ भोजनंपुरुषश्चैकःप्रदेयंवेतनंमया १४ नचमेविद्यतेवित्तंसंके तुंपुरुषंकचित् ॥ सुहज्जनंप्रदातुंचनशक्ष्यामिकदाचन १५ गतिंचैवपश्यामितस्मान्मोक्षायरक्षसः ॥ सोऽहंदुःखार्णवेमग्नौमह्यसुकरेभृशम् १६ सहैवैतैर्गमि ष्यामिबांधवैरद्यराक्षसम् ॥ ततोऽनःसहितान्मुद्रःसर्वानेवोपभोक्ष्यति १७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणिबकवधपर्वणिकुंतीप्रश्नेषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥ ॥ कुंत्युवाच ॥ नविषादस्त्वयाकार्योभयादस्मात्कथंचन ॥ उपायःपरिदृष्टोऽत्रतस्मान्मोक्षायरक्षसः १ एकस्तवसुतोबालःकन्या चैकातपस्विनी ॥ नचैतयोस्तथापत्यागमनंतवरोचये २ ममपंचसुताब्रह्मंस्तेषामेकोगमिष्यति ॥ त्वदर्थंबलिमादायतस्यपापस्यरक्षसः ३ ब्राह्मणउवाच ॥ नाहमेतत्करिष्यामिजीवितार्थंकथंचन ॥ ब्राह्मणस्यातिथेश्चैवस्वार्थेप्राणान्वियोजयन् ४

विकारित्वाभावात् अतएवच्छंदचारिणः गुणैर्देशस्यराज्ञोवा वत्स्यंतिवासंकरिष्यंति नतुनिर्बन्धेनेत्यर्थः ११ संचयेनसमृद्ध्या अराजकेहिराष्ट्रेकृताभार्याचोरहार्यास्यात् अभार्यस्यायज्वनोधनंरा जहार्यस्यात् १२ विपरीतंकुराज्येभार्योद्वहनादुद्वाहनंतरंधनालाभाच्च १३ । १४ । १५ । १६ । १७ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥ नविषादइति १ । २ । ३ एतत्त्वदुक्तं अकुलीनास्वयमिष्टास्वयिप्रजासुनविद्यतेतत्कथंमादृशोऽस्यादित्यर्थः ४

ब्राह्मणार्थमात्मादिविसर्जनमेव आत्मनः श्रेयोमया बोद्धव्यमिति संबन्धः ५ । ६ अबुद्धिपूर्वकब्रह्मवधाद्बुद्धिपूर्वकृते आत्मवधे स्वल्पं पापं तदपि मम परेण कृते वधेनास्तीत्याह साद्धेन अबुद्धीत्यादिना ७
८ अभिसंधिकृते बुद्धिपूर्वकृते ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ विप्रकुर्यात्तुर्बाधेरन् १७ नन्वयमपि तां बाधतां नेत्याह गुरुणा चेति ग्राहयेद्ब्राह्मवदाचरेत्कवलयेत् समम
नत्वेतदकुलीनासुनाधर्मिष्ठासु विद्यते ॥ यद्ब्राह्मणार्थं विसृजेदात्मानमपि चात्मजम् ५ आत्मनस्तु मया श्रेयो बोद्धव्यमिति रोचते ॥ ब्रह्मवध्याऽऽत्मवध्यावा श्रेया
नात्मवधो मम ६ ब्रह्मवध्यापरं पापं निष्कृतिर्नात्र विद्यते ॥ अबुद्धिपूर्वकृत्वाऽपि वरमात्मवधो मम ७ नत्वहं वधमाकांक्षे स्वयमेवात्मनः शुभे ॥ परैः कृते वधे पापं न किं
चिन्मयि विद्यते ८ अभिसंधिकृते तस्मिन् ब्राह्मणस्य वधे मया ॥ निष्कृतिं न प्रपश्यामि नृशंसं क्षुद्रमेव च ९ आगतस्य गृहं त्यागस्तथैव शरणार्थिनः ॥ याचमानस्य
च वधो नृशंसो गृहीतो बुधैः १० कुर्यान्न निर्दितं कर्म न नृशंसं कथंचन ॥ इति पूर्वमेवात्मानं आपद्धर्मविदो विदुः ११ श्रेयांस्तु सहदारस्य विनाशोऽद्य मम स्वयम् ॥ ब्रा
ह्मणस्य वधं नाहमनुमंस्ये कदाचन १२ ॥ कुंत्युवाच ॥ ममाप्येषामतिर्ब्रह्मन् विप्रारक्ष्या इति स्थिरा ॥ न चाप्यनिष्टः पुत्रो मे यदि पुत्रशतं भवेत् १३ न चासौराक्षसः
शक्तो मम पुत्रविनाशने ॥ वीर्यवान्मंत्रसिद्धश्च तेजस्वी च सुतो मम १४ राक्षसाय च तत्सर्वं प्रापयिष्यति भोजनम् ॥ मोक्षयिष्यति चात्मानमिति मे निश्चिता मतिः
१५ समागता श्ववीरेण दृष्टपूर्वाश्च राक्षसाः ॥ बलवंतो महाकायानि हताश्चाप्यनेकशः १६ न त्विदं केषुचिद्ब्रह्मन् व्याहर्तव्यं कथंचन ॥ विद्यार्थिनो हि मे पुत्रान् विप्र
कुर्यात्कुतूहलात् १७ गुरुणा चाननुज्ञातो ग्राहयेद्यत्सुतो मम ॥ न सकुर्यात्तथा कार्यं विद्ययेति सतां मतम् १८ एवमुक्तस्तु पृथया सविप्रो भार्यया सह ॥ हृष्टः संपूजया
मासतद्वाक्यममृतोपमम् १९ ततः कुंती च विप्रश्च सहिता वनिलात्मजम् ॥ तमब्रूतां कुरुष्वेति सतथेत्यब्रवीच्चतौ २० ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि बकवधपर्वणि भी
मवधपर्वणि कारेण एकषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ करिष्ये इति भीमेन प्रतिज्ञातेऽथ भारत ॥ आजगमुस्ते ततः सर्वे भैक्षमादाय पांडवाः
१ आकारेणैव तं ज्ञात्वा पांडुपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ रहः समुपविश्यैकस्ततः पप्रच्छ भातरम् २ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किंचिकीर्षत्ययं कर्मभीमो भीमपराक्रमः ॥ भवत्यनुमते क
च्चित्स्वयं वा कर्तुमिच्छति ३ ॥ कुंत्युवाच ॥ ममैव च नादेश करिष्यति परंतपः ॥ ब्राह्मणार्थं महत्कृत्यं मोक्षाय नगरस्य च ४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किमिदं साहसं तीक्ष्णं
भवत्यादुष्करं कृतम् ॥ परित्यागं हि पुत्रस्य न प्रशंसंति साधवः ५ कथं परसुतस्यार्थं स्वसुतं त्यक्तुमिच्छसि ॥ लोके वेदविरुद्धं हि पुत्रत्यागात्कृतं त्वया ६ यस्य बाहू समा
श्रित्य सुखं सर्वं शयामहे ॥ राज्यं चापहतं क्षुद्रैराजिहीर्षामहे पुनः ७ यस्य दुर्योधनो वीर्यं चिंतयन्नमितौजसः ॥ न शोते रजनीः सर्वादुःखाच्छकुनिना सह ८ यस्य वी
रस्य वीर्येण मुक्ता जतु गृहाद्वयम् ॥ अन्येभ्यश्चैव पापेभ्यो निहतश्च पुरोचनः ९ यस्य वीर्यं समाश्रित्य वसु पूर्णा वसुंधराम् ॥ इमां मन्यामहे प्राप्तां निहत्य घृतराष्ट्रजान् १०
तस्तत्कार्यं तथान कुर्याद्यथा विद्यया शिक्षया गुर्वज्ञया कुर्यादिति १८ । १९ २० ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ करिष्ये इति
१ । २ । ३ मोक्षाय बकभयादिति शेषः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

आदि. १

ମଠ

१६२॥

॥ १४७ ॥

११ । १२ । १३ । १४ विश्वासोऽसाध्यमपि साधयेदिति प्रत्ययः १५ निर्व्यूढावर्हिनिष्कासिताः । निगूढा इति पाठे गूढारसिताः वारणावताद्वारणावर्तत्वकापथीति शेषः १६ । १७ । १८ प्रतिकार्ये
तस्य व्यवसितस्त्यागो बुद्धिमास्थाय कां वया ॥ कञ्चिद्बुदुःखैर्बुद्धिस्ते विलुप्तमगतचेतसः ११ ॥ कुंत्युवाच ॥ युधिष्ठिरनसंतापस्त्वया कार्यो वृकोदरे ॥ नचायं
द्विदौर्बल्याद्व्यवसायः कृतो मया १२ इह विप्रस्य भवने वयं पुत्रसुखोपिताः ॥ अज्ञाता धार्तराष्ट्राणां सत्कृता वीतमन्यवः १३ तस्य प्रतिक्रिया पार्थमये यं प्रसमीक्षिता ॥
एतावानेव पुरुषः कृतं यस्मिन्ननश्यति १४ यावच्च कुर्यादन्योऽस्य कुर्याद्दुःखं ततः ॥ दृष्ट्वा भीमस्य विक्रांतं तदा जतु गृहे महत् ॥ हिडिंबस्य वधाच्चैवं विश्वासो मे वृको
दरे १५ बाह्वोर्बलं हि भीमस्य नागायुतसमं महत् ॥ येन यूयं गजप्रख्यानिर्व्यूढा घारणावता १६ वृकोदरेण सदृशो बलेनान्योनविद्यते ॥ यो व्यतीयाद्युधिष्ठिरेष्टमपि
चक्रधरं स्वयम् १७ जातमात्रः पुरा चैव ममांकात्पतितो गिरौ ॥ शरीरगौरवादस्य शिला मात्रैर्विचूर्णिता १८ तदहं प्रज्ञया ज्ञात्वा बलं भीमस्य पांडव ॥ प्रतिकार्ये च विप्र
स्य ततः कृतवती मतिम् १९ नेदं लोभान्न चाज्ञानान्न च मोहाद्विनिश्चितम् ॥ बुद्धिपूर्वं तु धर्मस्य व्यवसायः कृतो मया २० अथौढावपि निष्पन्नौ युधिष्ठिरमविष्यतः ॥
प्रतीकारश्च वासस्य धर्मश्च चरितो महान् २१ यो ब्राह्मणस्य साहाय्यं कुर्यादर्थेषु कर्हि चित् ॥ क्षत्रियः स शुभौ लोकां प्राप्नुयादिति मे मतिः २२ क्षत्रियस्यैव कुर्वाणः क्षत्रि
यो वधमोक्षणम् ॥ विपुलां कीर्तिमाप्नोति लोकेऽस्मिंश्च परत्र च २३ वैश्यस्यार्थे च साहाय्यं कुर्वाणः क्षत्रियो भुवि ॥ स सर्वेष्वपि लोकेषु प्रजारं जयते भुवम् २४ शूद्रं तु
मोचयेद्राजा शरणार्थिनमागतम् ॥ प्राप्नोतीह कुले जन्मसद्व्येराजपूजिते २५ एवं मां भगवान् व्यासः पुरा पौरव नंदन ॥ प्रोवाचा सुकरप्रज्ञस्तस्मादेवं चिकीर्षि
तम् २६ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि बकवधपर्वणि कुंतीयुधिष्ठिरसंवादे द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ उपपन्नमिदं
मातस्त्वया यद्बुद्धिपूर्वकम् ॥ आर्तस्य ब्राह्मणस्यैतदनुक्रोशादिदं कृतम् १ ध्रुवमेष्यति भीमोऽयं निहत्य पुरुषादकम् ॥ सर्वथा ब्राह्मणस्यार्थे यदनुक्रोशवत्यसि २ य
था त्विदं निवेद्युर्न रानगरवासिनः ॥ तथाऽयं ब्राह्मणो वाच्यः परिग्राह्यश्च यत्नतः ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो रात्र्या व्यतीतायामन्नमादाय पांडवः ॥ भीमसेनो
ययौ तत्र यत्रासौ पुरुषादकः ४ आसाद्य तु वनं तस्य रक्षसः पांडवो बली ॥ आजुहावत तोनाम्ना तदन्नमुपपादयन् ५ ततः सराक्षसः कुद्वो भीमस्य वचनात्तदा ॥ आज
गामसुसंकुद्वो यत्र भीमो व्यवस्थितः ६ महाकायो महावेगोदारयन्निवमेदिनीम् ॥ लोहिताक्षः करालश्च लोहितश्च भ्रुमूर्धजः ७ आकर्णाद्विन्नवक्रश्च शंकुकर्णो विभी
षणः ॥ त्रिशिखां धुकुटिं कृत्वा संदश्यदशनच्छदम् ८ भुंजाममन्नं तं दृष्ट्वा भीमसेनं सराक्षसः ॥ विवृत्य नयने कुद्वददं वचनमब्रवीत् ९ कोऽयमन्नमिदं भुंक्ते मदर्धमुपक
ल्पितम् ॥ पश्यतो मम दुर्बुद्धिं रियासुर्यमसादनम् १०

शत्रौर्मतिकृतवती प्रतिकर्तुमितिशेषः १९। २० प्रतीकारःप्रत्युषकारः २१। २२। २३। २४। २५। २६ ॥ इति आदिपर्वणिनीलकण्ठेभारतभावदीपेद्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥
उपपन्नमिति कृतंत्राणमितिशेषः १। २ परिग्राह्योऽनुग्राह्यः ३। ४। ५। ६। ७ भिन्नवक्रोविदीर्णवक्रः भृकुटिभ्रूमध्यं त्रिशिखान्निरेखं ८। ९ यियासुर्गुणमिच्छुः यमसादनंयमगृहं १०

११ । १२ । १३ । १४ उपदेवत्वाद्वाक्षसस्यतत्पक्षेपिदोषाभावाद्भुक्तएवेतिभावः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० परिजग्राहआलिङ्गितवान् २१ विस्फुरेतमितिपुस्त्वबकनाम
लिङ्गापेक्षया २२ । २३ । २४ । २५ शिरोधरांकेधरां २६ चक्रेकृतं कटिकंधरयोर्योजनेनपृष्ठवंशंभजेत्यर्थः रवंतमितिरववत् प्राग्वहिंगं २७ । २८ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये

भीमसेनस्ततःश्रुत्वाप्रहसन्निवभारत ॥ राक्षसंतमनादृत्यभुक्तएवपराङ्मुखः ११ रवंसभैरवंकृत्वासमुद्यम्यकराबुधौ ॥ अभ्यद्रवद्भीमसेनंजिघांसुःपुरुषादकः १२
तथाऽपिपरिभूयैनेप्रेक्षमाणोवृकोदरः ॥ राक्षसंभुक्तएवान्नपांडवःपरवीरहा १३ अमर्षेणतुसंपूर्णःकुंतीपुत्रंवृकोदरम् ॥ जघानपृष्ठेपाणिभ्यामुभाभ्यांपृष्ठतःस्थितः
१४ तथाबलवताभीमःपाणिभ्यामृशमाहतः ॥ नैवावलोकयामासराक्षसंभुक्तएवसः १५ ततःसभूयःसंकुद्धोवृक्षमादायराक्षसः ॥ ताडयिष्यंस्तदाभीमंपुनरभ्यद्रव
द्वली १६ ततोभीमःशनैर्भुक्तातदन्नंपुरुषर्षभः ॥ वार्युपस्पृश्यसंहृष्टस्तस्थौयुधिमहाबलः १७ क्षिप्तंकुद्धेनतंवृक्षंप्रतिजग्राहवीर्यवान् ॥ सव्येनपाणिनाभीमःप्रह
सन्निवभारत १८ ततःसपुनरुद्यम्यवृक्षान्वहुविधान्वली ॥ प्राहिणोद्भीमसेनायतस्मैभीमश्चपांडवः १९ तद्वृक्षयुद्धमभवन्महीरुहविनाशनम् ॥ घोररूपंमहारा
जनरराक्षसराजयोः २० नामविश्राव्यतुबकःसमभिदुत्यपांडवम् ॥ भुजाभ्यांपरिजग्राहभीमसेनंमहाबलम् २१ भीमसेनोऽपितद्रक्षःपरिरभ्यमहाभुजः ॥ विस्फु
रंतंमहाबाहुंविचकर्षबलाद्वली २२ सकृद्यमाणोभीमेनकर्षमाणश्चपांडवम् ॥ समयुज्यततीव्रेणकृमेनपुरुषादकः २३ तयोर्वेगेनमहतापृथिवीसमकंपत ॥ पादपां
श्चमहाकायांश्चूर्णयामासतुस्तदा २४ हीयमानंतुतद्रक्षःसमीक्ष्यपुरुषादकम् ॥ निष्पिप्यभूमौजानुभ्यांसमाजघ्रेवृकोदरः २५ ततोऽस्यजानुनापृष्ठमवपीडयबला
दिव ॥ बाहुनापरिजग्राहदक्षिणेनशिरोधराम् २६ सव्येनचकटीदेशेगृह्यवाससिपांडवः ॥ तद्रक्षोद्विगुणंचक्रेरवंतंभैरवंरवम् २७ ततोऽस्यरुधिरंवक्रात्प्रादुरासी
द्विशांपते ॥ भज्यमानस्यभीमेनतस्यघोरस्यरक्षसः २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिबकवधपर्वणिबकभीमसेनयुद्धेत्रिषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥
वैशंपायनउवाच ॥ ततःसमग्रपार्श्वगोनदित्वाभैरवंरवम् ॥ शैलराजप्रतीकाशोगतासुरभवद्वकः १ तेनशब्देनवित्रस्तोजनस्तस्याथरक्षसः ॥ निष्पपातगृहा
द्राजन्सहैवपरिचारिभिः २ तानभीतान्विगतज्ञानानभीमःप्रहरतांवरः ॥ सांत्वयामासबलवान्समयेचन्यवेशयत् ३ नहिंस्यामानुषाभूयोर्युष्माभिरितिकर्हिचित् ॥
हिंसतांहिवधःशीघ्रमेवमेवभवेदिति ४ तस्यतद्वचनंश्रुत्वातानिरक्षांसिभारत ॥ एवमस्त्वितितंप्राहुर्जगृहुःसमयंचतम् ५ ततःप्रभृतिरक्षांसितत्रसौम्यानिभारत ॥
नगरेप्रत्यदृश्यंतनरैर्नगरवासिभिः ६ ततोभीमस्तमादायगतासुंपुरुषादकम् ॥ द्वारदेशेविनिक्षिप्यजगामानुपलक्षितः ७ दृष्ट्वाभीमबलोद्धूतंबकंविनिहतंतदा ॥
ज्ञातयोऽस्यभयोद्विग्राःप्रतिजग्मुस्ततस्ततः ८ ततःसभीमस्तंहत्वागत्वाब्राह्मणवेश्मतत् ॥ आचक्षेयथावृत्तराज्ञःसर्वमशेषतः ९

भारतभावदीपे त्रिषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ ततइति भग्नानिपार्श्वानिपार्श्वोऽगानिचहस्तपादादीनियस्यस्तथा १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ गत्वागतवान् ।
अन्येभ्योऽपिदृश्यंतइतिगमेःकनिप् ततोऽनुनासिकलोपेतुमागमेचैतद्वृत्तः । आचक्षेयब्राह्मणइतिशेषः ९

कल्यप्रतःकाले १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ आज्ञापितंराजकीयैरितिशेषः अज्ञेराक्षसस्यभोजनार्थं १६ । १७ । १८ । १९ ब्रह्ममहं ब्राह्मणेनराक्षसोहतइतिश्रुत्वाब्राह्मणानांसुखार्थमिहमु
त्सवंब्राह्मणपूजनादिकंचक्रुः २० । २१ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुःषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ॥ ॥ ॥ तेतथापुरुषव्याघ्राइति १ ब्रह्मउपनिषदं

ततोनराविनिष्क्रांतानगरात्कल्यमेवतु ॥ ददृशुर्निहतंभूमौराक्षसंरुधिरोक्षितम् १० तमद्रिकूटसदृशंविनिकीर्णंभयानकम् ॥ दृष्ट्वासंहृष्टोमाणोबभूवुस्तत्रनगराः
११ एकचक्रांततोगत्वाप्रवृत्तिंप्रददुःपुरे ॥ ततःसहस्रशोराजन्नरानगरवासिनः १२ तत्राजग्मुर्बकंद्रुंसखीवृद्धकुमारकाः ॥ ततस्तेविस्मिताःसर्वकर्मदृष्ट्वाऽति
मानुषम् ॥ दैवतान्यर्चयांचक्रुःसर्वएवविशांपते १३ ततःप्रगणयामासुःकस्यवारोऽद्यभोजने ॥ ज्ञात्वाचागम्यतंविप्रंप्रचक्षुःसर्वएवते १४ एवंपृष्ठःसबहुशो
रक्षमाणश्चपांडवान् ॥ उवाचनागरान्सर्वानिदंविप्रर्षभस्तदा १५ आज्ञापितंमामशनेरुदंतंसहबंधुभिः ॥ ददर्शब्राह्मणःकश्चिन्मंत्रसिद्धोमहामनाः १६ परिपृ
च्छयसमापूर्वपरिक्लेशपुरस्यच ॥ अब्रवीद्ब्राह्मणश्चेष्टोविश्वास्यप्रहसन्निव १७ प्रापयिष्याम्यहंतस्माअन्नमेतदुरात्मने ॥ मन्निमित्तंभयंचापिनकार्यमितिचाब्रवीत्
१८ सतदन्नमुपादायगतोबकवनंप्रति ॥ तेननूनंभवेदेतत्कर्मलोकहितंकृतम् १९ ततस्तेब्राह्मणाःसर्वेक्षत्रियाश्चसुविस्मिताः ॥ वैश्याःशूद्राश्चमुदिताश्चकुर्व
हमहंतदा २० ततोजानपदाःसर्वेआजग्मुर्नगरंप्रति ॥ तददुततमंदृष्ट्वापार्थास्तत्रैवचावसन् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि बकवधपर्वणि चतुःषष्ठ्य
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ॥ समाप्तंचकवधपर्व ॥ अथचैत्ररथपर्व ॥ जनमेजयउवाच ॥ तेतथापुरुषव्याघ्रानिहत्यबकराक्षसम् ॥ अतऊर्ध्वं
ततोब्रह्मन्किमकुर्वतपांडवाः १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तत्रैववसन्नराजन्निहत्यबकराक्षसम् ॥ अधीयानाःपरंब्रह्मब्राह्मणस्यनिवेशने २ ततःकतिपयाहस्यब्राह्म
णःसंशितव्रतः ॥ प्रतिश्रयार्थीतद्वेश्मब्राह्मणस्याजगामह ३ ससम्यक्पूजयित्वातंविप्रंविप्रर्षभस्तदा ॥ ददौप्रतिश्रयंतस्मैसदासर्वातिथिव्रतः ४ ततस्तेपांडवाःसर्वे
सहकुंत्यानरर्षभाः ॥ उपासांचक्रिरेविप्रंकथयंतंकथाःशुभाः ५ कथयामासदेशांश्चतीर्थानिसरितस्तथा ॥ राज्ञश्चविविधाश्चर्यान्देशांश्चैवपुराणिच ६ सतत्राकथयाद्वि
प्रःकथांतेजनमेजय ॥ पंचालेष्वहुताकारंयाज्ञसेन्याःस्वयंवरम् ७ घृष्टयुग्नस्यचोत्पत्तिमुत्पत्तिंचशिखंडिनः ॥ अयोनिजत्वंकृष्णायाहुपदस्यमहामखे ८ तददुतत
मंश्रुत्वालोकेतस्यमहात्मनः ॥ विस्तरेणैवपप्रचक्षुःकथांतेपुरुषर्षभाः ९ ॥ ॥ पांडवाऊचुः ॥ ॥ कथंहुपदपुत्रस्यघृष्टयुग्नस्यपावकात् ॥ बेदीमध्याच्चकृष्णायाः
संभवःकथमदुतः १० कथंद्रोणान्महेष्वासात्सर्वाण्यस्त्राण्यशिक्षत ॥ कथंविप्रसखायौतौभिन्नौकस्यकृतेनवा ११ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंतैश्चोदितोराजन्सविप्रः
पुरुषर्षभैः ॥ कथयामासतत्सर्वद्रौपदीसंभवंतदा १२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वणि द्रौपदीसंभवे पंचषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥

परमत्यंतमधीयानाइतिसंबंधः २ संशितव्रतइतितालव्यादिदंत्यमध्यपाठेसांप्रसांसंजातायस्यतच्छंसितव्रतंतस्यसः प्रशस्यव्रतइत्यर्थः प्रतिश्रयार्थीवासाथी ३ अतिथिव्रतोऽतिथिपूजनैकनिष्ठः
४ । ५ । ६ याज्ञसेन्याःद्रौपद्याः ७ । ८ । ९ । १० हेविप्र तौद्रोणद्वपदौ भिन्नौवैरंप्राप्तौ ११ । १२ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे पंचषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥

मंगाद्वारमिति १ ततो गंगा मिति पाठे तु गंगां ततः पूर्वभरद्वाजाममनात् पूर्वमभिषेक्तुमागतामिति पर्थः २ अथ हरद्विषेण हतवान् । चक्रमेकामितवात् ३ कुमारानां सन्त कुमारानीनां समूहः को
मारतनुल्यस्य ब्रह्मचारिणः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ एकलममेकतरं । अस्मत्समुदायस्याविवक्षितत्वादातम १० । ११ । १२ समनुज्ञाप्य निशाम् । मारणतोषणनिशामनेषु ज्ञा इति

॥ ब्राह्मण उवाच ॥ गंगाद्वारं प्रति महान् भूवर्षिर्महातपाः ॥ भरद्वाजो महाप्राज्ञः सततं संशितव्रतः १ सोऽभिषेक्तुं गतो गंगां पूर्वमेवागतां सतीम् ॥ ददर्शाप्सरसं तं
त्रयताचीमास्तुतामृषिः २ तस्यावायुर्नदीतीरे वसनं व्यहरत्तदा ॥ अपकृष्टां बराहद्वातामृषिश्चक्रमेतदा ३ तस्यांसं सक्तमनसः कोमारब्रह्मचारिणः ॥ चिरस्यरेत
श्चस्कंदतद्विद्रोण आदधे ४ ततः समभवद्द्रोणः कुमारस्तस्य धीमतः ॥ अध्यणीष्टसवेदांश्च वेदांगानि च सर्वशः ५ भरद्वाजस्य तु सखा पृषतो नाम पार्थिवः ॥ तस्या
पिष्टपदो नाम तदा समभवत्सुतः ६ स नित्यमाश्रमं गत्वा द्रोणेन सह पार्षतः ॥ चिक्रीडाध्ययनं चैव चकार क्षत्रियर्षभः ७ ततस्तु पृषते तीते सराजा दुपदोऽभवत् ॥ द्रोणो
ऽपिरामं शुश्रावदिसंतं वसुसर्वशः ८ वनंतु प्रस्थितं रामं भरद्वाजसुतोऽब्रवीत् ॥ आगतं वित्तकामं मां विद्धि द्रोणं द्विजोत्तम ९ ॥ राम उवाच ॥ शरीरमात्रमेवाद्यमया
समवशेषितम् ॥ अस्त्राणि वा शरीरं वा ब्रह्मन्नेकतमं वृणु १० ॥ द्रोण उवाच ॥ अस्त्राणि चैव सर्वाणि तेषां संहारमेव च ॥ प्रयोगं चैव सर्वेषां दातुमर्हति मे भवान् ११
॥ ब्राह्मण उवाच ॥ तथेत्युक्त्वा ततस्तस्मै प्रददौ भृशमुन्दनः ॥ प्रतिगृह्यतदा द्रोणः कृतकृत्योऽभवत्तदा १२ संप्रहृष्टमना द्रोणो रामात्परमसंमतम् ॥ ब्रह्मास्त्रं समनु
ज्ञाप्य नरेष्वभ्यधिकोऽभवत् १३ ततो दुपदमासाद्य भारद्वाजः प्रतापवान् ॥ अब्रवीत् पुरुषव्याघ्रः सखायं विद्धि मामिति १४ ॥ दुपद उवाच ॥ नाश्रोत्रियः श्रोत्रिय
स्य नारथीरथिनः सखा ॥ नाराजा पार्थिवस्यापि सखि पूर्वकिमिष्यते १५ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ सविनिश्चित्य मनसा पांचाल्यं प्रति बुद्धिमान् ॥ जगाम कुरुमुख्यानां
नगरं नागसाह्वयम् १६ तस्मै पौत्रान्समादाय वसूनि विविधानि च ॥ प्राप्ताय प्रददौ भीष्मः शिष्यान् द्रोणाय धीमते १७ द्रोणः शिष्यांस्ततः पार्थानिदं वचनमब्रवीत् ॥
समानीय तु तान् शिष्यान् दुपदस्यासुखाय वै १८ आचार्यवेतनं किंचिद्ददियद्वर्तते मम ॥ कृतास्त्रैस्तत्प्रदेयं स्यात्तद्वत्तद्वत्तामघाः ॥ सोऽर्जुन प्रमुखैरुक्तस्तथाऽस्त्व
तिगुरुस्तदा १९ यदा च पांडवाः सर्वे कृतास्त्राः कृतनिश्चयाः ॥ ततो द्रोणोऽब्रवीद्भूयो वेतनार्थमिदं वचः २० पार्थतो दुपदो नाम च्छत्रवत्यां नरेश्वरः ॥ तस्मादा
कृष्यतद्राज्यं मम शीघ्रं प्रदीयताम् २१ ततः पांडुसुताः पंच निर्जित्य दुपदं युधि ॥ द्रोणाय दर्शयामासुर्वद्धाससचिवंतदा २२ ॥ द्रोण उवाच ॥ प्रार्थयामि त्वया सख्यं
पुनरेव नराधिप ॥ अराजा किल नो राज्ञः सखा भवितुमर्हति २३ अतः प्रयति तं राज्ये यज्ञसेन त्वया सह ॥ राजाऽसि दक्षिणे कृले भागीरथ्याऽहमुत्तरे २४ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥
एवमुक्तो हि पांचाल्यो भारद्वाजेन धीमता ॥ उवाचास्त्रविदं श्रेष्ठो द्रोणं ब्राह्मणसत्तमम् २५ एवमवतु भद्रं ते भारद्वाज महामते ॥ सख्यं तदेव भवतु शश्वद्यदभिमन्यसे २६

मित्वा तहस्रः । ज्ञाप्येत्यपपाठः प्राप्येत्यपि पठंति १३ । १४ पूर्वसखा इति सखि पूर्व । बाल्ये कृतं सख्यं किंचिदभिमन्यते प्राज्ञैर्न कथमपीत्यर्थः । बालो हि मोढ्यादतुल्येनापि सख्यमिच्छति न तु प्राज्ञ इति भा
वः १५ । १६ समादाय हस्ते गृहीत्वा प्रददौ १७ । १८ । १९ । २० छत्रवत्यामहिच्छत्रे २१ । २२ । २३ राज्ये राज्याश्चैव मासहस्रं गन्धर्वेति शेषः भागीरथ्याऽहमिति संधिरार्थः २४ । २५ । २६

उक्तावचने नैव सख्यं कृत्वा न तु मनसा ब्राह्मणस्याद्रोहित्वेपि क्षत्रियस्य दीर्घद्रोहित्वात् २७ तदेवाह अस्त्कार इति २८ ॥ इति आदिपर्वणि नी० भा० षट्षष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ अमर्षी
ति १ । २ पुत्रान्बधूंश्च धिगित्यब्रवीदित्यन्वयः ३ । ४ कल्माषीं कृष्णवर्णीयमुनामभितः गंगाकूले च परिभ्रमन् कल्माषपादस्य कल्माषीमभितः समीपे इत्यन्वे ५ । ६ परमे ब्रह्मणि वेदे वा स्थातुं शीलं
एवमन्योऽन्यमुक्त्वा तौ कृत्वा सख्यमनुत्तमम् ॥ जगमत्तुर्दोषपांचाल्यौ यथागतमरिंदमौ २७ अस्त्कारः स तु महान् सुहृत्तमपितस्य तु ॥ नापैति हृदयाद्राज्ञो दुर्म
नाः सकृशोऽभवत् २८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वणि द्रौपदीसंभवे षट्षष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ अमर्षी दु
पदो राजा कर्मसिद्धान् द्विजर्षभान् ॥ अन्विच्छन् परिचक्राम ब्राह्मणावसथान् बहून् १ पुत्रजन्मपरीप्सन् चैव शोकोपहतचेतनः ॥ नास्ति श्रेष्ठमपत्यं मे इति नित्यमर्चि
तयत् २ जातान् पुत्रान्सनिर्वेदाद्विग्बंधूनि तिचाब्रवीत् ॥ निःश्वासपरमश्चासीद्द्रोणं प्रति चिकीर्षयाः ३ प्रभावं विनयं शिक्षां द्रोणस्य चरितानि च ॥ क्षात्रेण च व
लेनास्य चितयन्नाथ्यगच्छत् ४ प्रतिकर्तुं नृपश्रेष्ठो यतमानोऽपि भारत ॥ अभितः सोऽथ कल्माषीं गंगाकूले परिभ्रमन् ५ ब्राह्मणावसथं पुण्यमाससादमहीपतिः ॥
तत्र नास्नातकः कश्चिन्नचासीद्व्रती द्विजः ६ तथैव च महाभागः सोपश्यत्संशितव्रतौ ॥ याजोपयाजौ ब्रह्मर्षी शान्त्यंती परमेष्ठिनौ ७ संहिताध्ययने युक्तौ गोत्रतश्चा
पिकाश्यौ ॥ तारणेयौ युक्तरूपौ ब्राह्मणावृषिसत्तमौ ८ सतावामंत्रयामास सर्वकारैरतंद्रितः ॥ बुद्ध्वा बलंतयोस्तत्र कनीयां समुपहरे ९ प्रपेदेच्छंदयन्कामैरुप
याजं धृतव्रतम् ॥ पादशुश्रूषणे युक्तः प्रियवाक् सर्वकामदः १० अर्चयित्वा यथान्यायमुपयाजमुवाच सः ॥ येन मे कर्मणा ब्रह्मन् पुत्रः स्याद्द्रोणमृत्यवे ११ उपयाज
कृते तस्मिन्मवादाताऽस्मितेऽर्जुदम् ॥ यद्वातेऽन्यद्विजश्रेष्ठमनसः सुप्रियं भवेत् ॥ सर्वतत्ते प्रदाताऽहं न हि मे त्रास्ति संशयः १२ इत्युक्तो नाहमित्येवं तमृषिः प्रत्य
भाषत ॥ आराधयिष्यन् दुपदः सतंपर्यचरन् पुनः १३ ततः संवत्सरस्यांते दुपदं सद्रिजोत्तमः ॥ उपयाजोऽब्रवीत्काले राजन्मधुरयागिरा १४ ज्वेष्ठो भ्राता ममागृह्णा
द्विचरन् गहने वने ॥ अपरिज्ञातशौचायां भूमौ निपतितं फलम् १५ तदपश्यमहं भ्रातुरसांप्रतमनुव्रजन् ॥ विमर्शसंकरादानेनार्थकुर्यात्कदाचन १६ दृष्ट्वा फलस्य
नापश्यद्दोषान्पापानुबंधकान् ॥ विविनक्ति न शौचं यः सोऽन्यत्रापि कथं भवेत् १७ संहिताध्ययनं कुर्वन्वसन्गुरुकुले च यः ॥ भैक्षमुत्सृष्टमन्येषां भुंक्ते स्म च यदा तदा
१८ कीर्तयन् गुणमन्त्रानामघृणी च पुनः पुनः ॥ तं वै फलार्थं न मन्ये भ्रातरं तर्कचक्षुषा १९ तं वै गच्छस्व नृपते सत्त्वां संयाजयिष्यति ॥ जुगुप्समानो नृपतिर्मनसे दां विचिं
तयन् २० उपयाजवचः श्रुत्वा याजस्याश्रममभ्यगात् ॥ अभिसंपूज्य पूजार्हमथ याजमुवाच ह २१

ययोस्तौ ७ तारणेयौ कुमारीप्रभवौ कर्णवत्कानिनीं तरणिर्द्युमणोर्पुंसिकुमारीनौ कयोः स्त्रीयाम् इति मेदिनी । सूर्यभक्तौ वा । ब्राह्मणौ ब्रह्मविदौ । अपिसत्तमौ मंत्रद्रष्टृश्रेष्ठौ ८ उपहृत् एकांते ९
प्रपेदेशरणगतवान् १० । ११ तस्मिन्कार्ये कृते सति अर्जुनं दशकोटीदातास्मिन्वास्यामि १२ । १३ । १४ । १५ असांप्रतं अयुक्तमनुव्रजन् पश्य विमर्शविचारं संकरादां संकरो दोषसंपर्कः तद्युक्तवत्स्वा
दाने १६ । १७ उत्सृष्टं उच्छिष्टं १८ अघृणी लज्जाहीनः १९ हेनृपते तं गच्छ हेस्वहे आत्मीय मनसा हृदयाज्जरितं जुगुप्समानो निर्दिष्टं विचिंतयन् स्वकार्यं चेति चेति शेषः २० । २१

अष्टावयुतानिबदन्ति । रिक्तपाणिर्नपश्येतराजानं देवतां गुरुमिति स्मृतेरुपायनमात्रमेतत्तदक्षिणा अर्बुदप्रतिज्ञानात् २२ पराजैष्ठपराजितवान् । विपराभ्यां जैरिति तत् २३ तस्य तस्मात् अग्रणीः श्रेष्ठः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ ब्रह्मक्षत्रे इति सार्धः श्लोकः चोप्यर्थे ब्रह्मतेजः सहितक्षत्रतेजसि द्रोणगते विहिते श्रेष्ठे सत्यपि केवलब्राह्मत्वदीयविशिष्यते क्षात्राद्बलात् अहं तु द्वीनो ब्राह्मबलेन भीत इति पाठे ब्राह्माद्बलाद्भीतो ब्राह्मतेजः प्रपेदिवान् शरणं कृतवान् २९ । ३० येन पुत्रं लभेयं तत्कर्म कुरु याज्यार्थं द्रुपदस्येष्टसाधनं यागमुपकल्पयन्मनसा तत्प्रयोगं स्मृतवान् अडभावमार्थः ३१ गुर्वर्थो गुरुश्चासावर्थश्चेति अतिभारोऽयं यद्द्रोणहंतुः पुत्रस्योत्पादनमिति हेतोरुपयाजमकाममप्यचोदयद्रुपकल्पने प्रेरितवान् । आत्मन्यप्रत्ययं चेत इति न्यायेनोपयाजमपि निश्चयार्थं संवादितवान् ३२ वै

अयुतानि ददान्यष्टौ गवां याजयमां विभो ॥ द्रोणवैराभिसंतं प्रल्हादयितुमर्हसि २२ सहिब्रह्मविदां श्रेष्ठो ब्रह्मस्त्रे चाप्यनुत्तमः ॥ तस्माद्द्रोणः पराजैष्ठमां वै ससखि विग्रहे २३ क्षत्रियो नास्ति तस्यास्यां पृथिव्यां कश्चिदग्रणीः ॥ कौरवाचार्यमुख्यस्य भारद्वाजस्य धीमतः २४ द्रोणस्य शरजालानि प्राणिदेहहराणि च ॥ षडरत्नि धनुश्चास्य दृश्यते परमं महत् २५ सहिब्रह्मणवे षेण क्षात्रं वेगमसंशयम् ॥ प्रतिहंति महेश्वासो भारद्वाजो महामनाः २६ क्षत्रोच्छेदाय विहितो जामदग्न्य इवास्थितः ॥ तस्य ह्यस्त्रबलं घोरमप्रघृष्यं न रैर्भुवि २७ ब्राह्मसंधारयं स्तेजो हुताहुतिरिवानलः ॥ समेत्य सदहत्याजौ क्षात्रधर्मपुरःसरः २८ ब्रह्मक्षत्रे च विहिते ब्राह्मं तेजो विशिष्यते ॥ सोऽहं क्षात्राद्बलाद्भीतो ब्राह्मतेजः प्रपेदिवान् २९ द्रोणाद्विशिष्टमासाद्य भवंतं ब्रह्मवित्तमम् ॥ द्रोणांतकमहं पुत्रं लभेयं युधिर्जयम् ३० तत्कर्म कुरु मे याजवितराम्यर्बुदं गवाम् ॥ तथेत्युक्त्वा तु तं याजो याज्यार्थमुपकल्पयत् ३१ गुर्वर्थ इति चाकाममुपयाजमचोदयत् ॥ याजो द्रोणविनाशाय प्रतिजज्ञे तथा च सः ३२ ततस्तस्य नरेन्द्रस्य उपयाजो महातपाः ॥ आचख्यौ कर्मवैतानंतदा पुत्रफलाय वै ३३ सच पुत्रो महावीर्यो महातेजामहाबलः ॥ इष्यते यदि घोरा जनभविता ते तथा विधः ३४ भारद्वाजस्य हंतारं सोऽभिसंधाय भूपतिः ॥ आजह्रे तत्तथा सर्वं द्रुपदः कर्मसिद्धये ३५ याजस्तु हवनस्यांते देवीमाज्ञापयत्तदा ॥ प्रेहि मां राज्ञि प्रपतिमिथुनं त्वामुपास्थितम् ३६ ॥ राज्ञ्युवाच ॥ अवलिप्तं मुखं ब्रह्मन् दिव्यान् गंधान् विभर्मि च ॥ सुतार्थेनोपलब्धाऽस्मि तिष्ठ याजममप्रिये ३७ ॥ याज उवाच ॥ याजेन श्रपितं हव्यमुपयाजा भिमंत्रितम् ॥ कथं कामं न संदध्यात्सा त्वं विप्रे हितिष्ठ वा ३८ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ एवमुक्त्वा तु याजेन हुते हविषि संस्रुते ॥ उत्तस्थौ पावकात् तस्मात्कुमारो देवसन्निभः ३९ ज्वालावर्णो घोररूपः किरीटीवर्मचोत्तमम् ॥ विभ्रत्सखद्गुः स शरो धनुष्मान् विनदन्मुहुः ४०

तानं श्रौताप्रिसार्धं आचख्यौ आख्यातवान् ३३ सचेति उपयाज उवाच ३४ वैशंपायन उवाच भारद्वाजस्येति आजह्रे कृतवान् कर्मसिद्धये कर्मफलसिद्धये ३५ प्रेहि प्रकर्षेण शीघ्रमेहि हविर्प्रेही तुमिति शेषः पृषतिपृषतस्तुषे । इतएवसंबंधात्पुंयोगे ङीष् । अन्येतु पार्षतीति पाठकल्पयति ३६ अवलिप्तं दूषितं लालादिना अपक्षालितत्वादिति भावः । 'अवलेपस्तु गर्वे स्यात्पेने दूषणे पिच' इति मेदिनी । गंधानं गरागादिजान् । अस्नाताऽस्मीति भावः । यादतो धावेते तस्यैश्यावदन्त्यास्नतितस्या अप्सुमारु कइत्याद्युक्तातिस्त्रोरात्रिभ्रंतचरेदिति विहितावस्पृश्याधर्मवितौ । तदेवाह नोपलब्धास्मि उपलब्धुं स्पृष्टं योग्यानास्मि । तस्मान्मलवद्वाससानसंबदेतेतितया सह संवादस्यापि निषेधात् अतो हेतोर्हैयाजममप्रिये इष्टे सुतार्थे सुतरूपे प्रयोजने तिष्ठ । शुद्धिकालं प्रतीक्षस्वेत्यर्थः ३७ श्रपितं पक्कं क्षेत्रं रेतः सेकं च विना आवयोः सामर्थ्यान्मिथुनमुत्पत्स्यत इत्यर्थः । विप्रे हि दूरं वागच्छतिष्ठ वा प्रयोगविधितुन विलंबं सहते इत्यर्थः ३८ । ३९ । ४०

४१ नेयं सेहेन सोऽहं वती अयोनिजस्य धृष्टद्युम्नस्य तेजसो दुःसहत्वादिति भावः ४२ । ४३ । ४४ । ४५ अमरवर्णिनी देवकुमारी दुष्टवधापोद्यता हुंतेत्यर्थः ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ धृष्टत्वात् प्रगल्भत्वात् धृष्टुत्वादिति पाठे पालने शक्तत्वात् । अत्यंतममर्षः शत्रुत्कर्षा सहिष्णुत्वं तद्वत्त्वात् । द्युम्नं विसंततश्चाज्ञां बलमेव कवचकुंडलादिकं वासो हेतुत्वं तदादिर्यस्य सखा सौरीयोत्साहादे सोऽध्यारो हद्रथवरं तेन च प्रययौ तदा ॥ ततः प्रणेदुःपंचालाः प्रहृष्टाः साधुसाध्विति ४१ हर्षाविष्टास्ततश्चैतां त्रेयं सेहेव सुंधरा ॥ भयापहो राजपुत्रः पंचालानां यशस्करः ४२ राज्ञः शोकापहो जात एष द्रोणवधाय वै ॥ इत्युवाच महद्भूतमदृश्यं खेचरं तदा ४३ कुमारी चापि पांचाली वेदीमध्यात्समुत्थिता ॥ सुभगादर्शनीयां गीस्व सिताय तलोचना ४४ श्यामापद्मपलाशाक्षी नीलकुंचितमूर्धजा ॥ ताम्रतुंगनखी सुभ्रूश्चारुपीनपयोधरा ४५ मानुषं विग्रहं कृत्वा साक्षादमरवर्णिनी ॥ नीलोत्पलसमो गंधोयस्याः क्रोशात्प्रधावति ४६ या विभर्ति परं रूपं यस्यानास्त्युपमा भुवि ॥ देवदानवयक्षाणामीप्सितां देवरूपिणीम् ४७ तां चापि जातां सुश्रोणीं वागुवाचा शरीरिणीं ॥ सर्वयोषिद्राकृष्णानि नीषुः क्षत्रियान्क्षयम् ४८ सुरकार्यमियं काले करिष्यति सुमध्यमा ॥ अस्याहेतोः कौरवाणां महदुत्पत्स्यते भयम् ४९ तच्छ्रुत्वा सर्वपंचालाः प्रणेदुःसिंहसंघवत् ॥ न चैतान् हर्षसंपूर्णानि यं सेहेव सुंधरा ५० तौ दृष्ट्वा पार्षती याजं प्रपेदे वै सुतार्थिनी ॥ न वै मदन्यां जननीं जानीयातामिमाविति ५१ तथेत्युवाच तां याजो राज्ञः प्रियचिकीर्षया ॥ तयोश्च नाम नीचकुर्द्विजाः संपूर्णमानसाः ५२ धृष्टत्वादत्यमर्षित्वाद्युग्राद्युत्संभवादपि ॥ धृष्टद्युम्नः कुमारो यं द्रुपदस्य भवत्विति ५३ कृष्णेत्येवाबुवन् कृष्णां कृष्णाऽभूत्साहिवर्णतः ॥ तथा तन्मिथुनं जज्ञे द्रुपदस्य महामखे ५४ धृष्टद्युम्नं तु पांचाल्यमानीय स्वं निवेशनम् ॥ उपाकरोदस्त्रहे तोर्भारद्वाजः प्रतापवान् ५५ अमोक्षणीयं देवं हि भाविमत्त्वामहामतिः ॥ तथा तत्कृतवान् द्रोण आत्मकीर्त्यनुरक्षणात् ५६ ॥ इति श्रीम० आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वणि द्रौपदीसंभवे सप्तषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु कौंतेयाः शल्यविद्धा इवाभवन् ॥ सर्वे चास्वस्थमनसो बभूवुस्ते महाबलाः १ ततः कुंती सुतान् दृष्ट्वा सर्वास्तद्गतचेतसः ॥ युधिष्ठिरमुवाचे दंवचनं सत्यवादिनी २ ॥ कुंत्युवाच ॥ चिररात्रोषिताः स्मेहब्राह्मणस्य निवेशने ॥ रममाणाः पुरेरम्येलब्धमैक्षामहात्मनः ३ यानीहरमणीयानिवनान्युपवनानि च ॥ सर्वाणि तानि दृष्ट्वा निपुनः पुनररिंदम ४ पुनर्द्रष्टुं हितानि हि प्रीणयंति न नस्तथ ॥ भैक्षं च न तथा वीरलभ्यते कुरुनंदन ५ ते वयं साधुपंचालान्गच्छामयदि मन्यसे ॥ अपूर्वदर्शनं वीररमणीयं भविष्यति ६ सुभिक्षाश्चैव पंचालाः श्रूयंते शत्रुकर्षणं ॥ यज्ञसेनश्च राजाऽसौ ब्रह्मण्य इति श्रुत्वा ७ एकत्र चिरवासश्च क्षमो न चमतो मम ॥ ते तत्र साधुगच्छामो यदि त्वं पुत्रमन्यसे ८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भवत्यायन्मतं कार्यं तदस्माकं परं हितम् ॥ अनुजास्तु न जानामि गच्छेयुर्नेति वा पुनः ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः कुंती भीमसेनमर्जुनं यमजौ तथा ॥ उवाच गमनं ते च तथेत्येवाबुवंस्तदा १०

स्तद्वद्युग्रादितस्योत्संभवादुत्कर्षेणोत्पत्तेश्च ५३ । ५४ उपाकरोदुपकृतवान् असह्ये तोरस्त्रदानेन हेतुनाराज्यार्थस्य इतत्त्वात्तावतैवोपाकरोत् ५५ कीर्त्यनुरक्षणात् अन्यथा द्रोणोद्देशाद्गयाश्चनविद्यादत्तवानित्यकीर्तिः स्यात् ५६ ॥ इति आदिपर्वणि नी० भा० सप्तषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ एतच्छ्रुत्वा तु कौंतेया इति स्पष्टार्थोऽध्यायः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

११ ॥ इति आदिपर्वणि नी० भारतभावदीपे अष्टषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ वसस्त्विति प्रसूत्ये इत्युक्तततः प्रागेवाजगामेत्यर्थः १ । २ । ३ अथीतिकोमलाम्रघणे ४ । ५ विलग्नम
ध्याकृशमध्या ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ पार्षतीपार्षतदुहिता १५ । १६ ॥ इति आदिपर्वणि नी० भा० जनसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ गते इति १ सोमाश्रयश्चंद्रधरोरु

ता आमं त्र्यं तं विप्रं कुंती राजन्सुतैः सह ॥ प्रतस्थेन गरीरम्यां दुपदस्य महात्मनः ११ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वणि पांचालदेशयात्रायामष्टपष्ठ्य
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ वसत्सुतेषु प्रच्छन्नं पांडवेषु महात्मसु ॥ आजगामाथ तान् द्रुपदं व्यासः सत्यवतीसुतः १ तमागतम
भिप्रेक्ष्य प्रत्युद्गम्य परंतपाः ॥ प्रणिपत्याभिवाद्यैनं तस्थुः प्रांजलयस्तदा २ समनुज्ञाप्य तान्सर्वानासीनान्मुनिरब्रवीत् ॥ प्रच्छन्नं पूजितः पार्थैः प्रीतिपूर्वमिदं वचः
३ अयि धर्मेण वर्तस्व शास्त्रेण च परंतपाः ॥ अयि विप्रेषु पूजावः पूजाहं पुनर्हीयते ४ अथ धर्मार्थवद्वाक्यमुक्त्वा स भगवानृषिः ॥ विचित्राश्च कथास्तास्ताः पुनरेवेदम
ब्रवीत् ५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ आसीत्तपोवने काचिद्वेषः कन्या महात्मनः ॥ विलग्रमध्यासु श्रोणीसु धूः सर्वगुणान्विता ६ कर्मभिः स्वकृतैः सा तु दुर्भगां स मपद्य
त ॥ नाध्यगच्छत्पतिसातुकन्यारूपवती सती ७ ततस्तप्तुमथारेभेपत्यर्थमसुखाततः ॥ तोषयामास तपसा सा किलोग्रेण शंकरम् ८ तस्याः स भगवांस्तुष्टस्तामु
वाचय शस्विनीम् ॥ वरं वरय भद्रं ते वरदोऽस्मीति शंकरः ९ अथेश्वरमुवाचे दमात्मनः सावचो हितम् ॥ पतिसर्वगुणोपेतमिच्छामीति पुनः पुनः १० तामथ प्रत्युवा
चेदमीशानो वदतां वरः ॥ पंचतेपतयो भद्रे भविष्यंतीति भारताः ११ एवमुक्ता ततः कन्या देवं वरदमब्रवीत् ॥ एकमिच्छाम्यहं देवत्वप्रसादात्पतिप्रभो १२ पुनरेवा
ब्रवीद्देव इदं वचनमुत्तमम् ॥ पंचकृत्वस्त्वया युक्तः पतिं देहीत्यहं पुनः १३ देहमन्यमतायास्ते यथोक्तं तद्भविष्यति ॥ द्रुपदस्य कुले जज्ञे सा कन्या देवरूपिणी १४ नि
र्दिष्टा भवतां पत्नी कृष्णा पार्षत्यनिदिता ॥ पांचालनगरे तस्मान्निक्सध्वं महाबलाः ॥ सुखिनस्तामनुप्राप्य भविष्यथ न संशयः १५ एवमुक्त्वा महाभागः पांडवान्सपि
तामहः ॥ पार्थानां त्र्यं कुंती च प्रातिष्ठत महातपाः १६ ॥ इति श्रीमहाभा० आ० चै० द्रौपदीजन्मांतरकथने ऊनसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ वैशंपा
यन उवाच ॥ गते भगवति व्यासे पांडवाहृष्टमानसाः ॥ ते प्रतस्थुः पुरस्कृत्य मातरं पुरुषर्षभाः १ आमं त्र्यं ब्राह्मणं पूर्वमभिवाद्यानुमान्य च ॥ समैरुदङ्मुखैर्मार्गैर्य
थोद्दिष्टं परंतपाः २ ते त्वगच्छन्नहोरात्रात्तीर्थसोमाश्रयायणम् ॥ आसेदुः पुरुषव्याघ्रमंगयां पांडुनंदनाः ३ उल्मुकंतु समुद्यम्य तेषामग्रे धनंजयः ॥ प्रकाशार्थं
ययौ तत्र रक्षार्थं च महारथः ४ तत्र गंगाजले रम्ये विवित्ते क्रीडयन्स्त्रियः ॥ ईर्ष्युर्मधर्वराजो बैजलक्रीडामुपागतः ५ शब्दं तेषां स शुश्रावनदीं समुपसर्पताम् ॥ तेन श
ब्देन चाविष्टश्चक्रो धवलवद्वली ६ सदृष्ट्वा पांडवांस्तत्र सहमात्रा परंतपान् ॥ विस्फारयन् धनुर्धोरमिदं वचनमब्रवीत् ७ संध्यासंरज्यते घोरापूर्वरात्रागमेषु या ॥ अ
शीतिभिर्लवैर्हीनं तन्मुहूर्तं प्रचक्षते ८

उत्सुकं ज्वलत्काष्ठं ४ । ५ ब्रह्मवदतिशायितं ६ । १० पूर्वसमाप्त्यपेक्षया भिन्नायां दिशि भर्थास्तमितार्कमण्डलरूपाद्यप्यसंरज्यते रक्ता भवति तस्यां सुहृत्प्रहयामकालमशीतिभिर्लघ्वैर्मेषाद्विहीनं प्रयत्नते ८

तदेवमुहूर्तयज्ञादीनां कर्मचारेषु विहितमन्यम्भनुष्याणां कर्मचारेषु स्मृतमित्यन्वयः संख्यायां प्रतीतिलक्षणेनैव प्रसादीनामेव सर्वारकाः अन्यदहर्भुज्याणामित्यर्थः १ । १० जलप्राप्नुवतो नरान्
११ । १२ । १३ । १४ 'ननदसाः क्षुंगिणो वानचदेवां जनस्रजः ॥ कुबेरस्य यथोष्णीषं किं प्रांसमुषस्येयं' इति प्राचीनः पाठो देवबोधादिभिर्व्याख्यातत्वात् हसंति विकसंति ते हसाः नर्मतो हसा ये पांतो न हसाः
भक्तानुग्राहका देवाः सर्वत्राप्रतिहतगतयस्ते भवन्तो न भूचरत्वात् । कौणपा इति पाठे तुराक्षसाः करालाकृतयो यूयं न रम्याकृतत्वात् । नकुलसा इति पाठेऽपि स एवार्थः कुलं स्थिति अंतं नयंति ते कुलसाः कुलकंद
का इत्यर्थः । क्षुंगिणः कापालिका आभिचारिका बीरसाधनादिपरास्तेऽपि निशीथे जलप्रवेशार्हाः स्रजक्षुंगकपालादिति चिद्व्युत्पन्ना सुदृश्यते । नच देवां जनस्रजः देवानां संबंधी न्यंजनादीनि दिव्यदृष्टिपदा

विहितंकामचाराणायक्षगंधर्वरक्षसाम् ॥ शेषमन्यन्मनुष्याणां कर्मचारेषु वै स्मृतम् ९ लोभात्प्रचारंचरतस्ता सुषेला सुवैनरान् ॥ उपक्रान्तिनिगृह्णीमोराक्षसैः सह बालि
शान् १० अतो रात्रौ प्राप्नुवतो जलं ब्रह्मविदो जनाः ॥ गर्हयंति नरान्सर्वा बलस्थानृपतीनपि ११ आरातिष्ठत मामह्यं समीपमुपसर्पत ॥ कस्मान्मानाभिजानीत प्राप्तं
भागीरथीजलम् १२ अंगारपर्णगंधर्ववित्तमांस्वबलाश्रयम् ॥ अहं हि मानी चेष्ट्युश्च कुबेरस्य प्रियः सखा १३ अंगारपर्णमित्येवं ख्यातं चेदं वनं मम ॥ अनुगंगंचर
न्कामांश्चित्रं यत्र रमाम्यहम् १४ न कौणपाः शृंगिणो वानदेवान च मानुषाः ॥ इदं समुपसर्पति तत्किं समनुसर्पथ १५ ॥ अर्जुन उवाच ॥ समुद्रे हि मवत्पार्श्वेन द्याम
स्यांच दुर्मते ॥ रात्रावहनि संध्यायां कस्य गुप्तः परिग्रहः १६ भुक्तो वाऽप्यथ वाऽभुक्तो रात्रावहनि खेचर ॥ न कालनियमो ह्यस्ति गंगां प्राप्य सरिद्वराम् १७ वयंच श
क्तिसंपन्ना अकाले त्वामघृष्णुम ॥ अशक्ता हिरण्यकूरयुष्मान् चैतिमानवाः १८ पुरा हि मवत्पार्श्वे षाहेमशृंगाद्विनिःसृता ॥ गंगा गत्वा समुद्रांभः सप्तधा समपद्यत १९ गं
गांचय मुनांचैव मृक्षजातां सरस्वतीम् ॥ रथस्थां सरयूं चैव गोमतीं गंडकीं तथा २० अपर्युषितपापास्ते नदीः सप्तपिबंतिये ॥ इयं भूत्वा चैकवप्राशुचिराकाशगा पुनः
२१ देवेषु गंगां गंधर्वप्राप्नोत्यलकनंदताम् ॥ तथापि तु नैत रणी दुस्तरापापकर्मभिः ॥ गंगा भवति वै प्राप्य कृष्णद्वैपायनोऽब्रवीत् २२ असंबाधा देवनदी स्वर्गसंपा
दनी शुभा ॥ कथमिच्छसि तारोडुं नैष धर्मः सनातनः २३ अनिवार्यमसंबाधंतव वाचा कथं वयम् ॥ न स्पृशेम यथा कामं पुण्यं भागीरथीजलम् २४ वैशंपायन उवाच ॥
अंगारपर्णस्तच्छ्रुत्वा कुद्वानम्यकार्मुकम् ॥ मुमोच बाणांश्चिशितान् हीनाशी विषानिव २५ उत्सुकं भ्रामयंस्तूर्णपांडवश्चर्मचोत्तरम् ॥ व्यपोहतशरांस्तस्य सर्वानि
वधनं जयः २६ ॥ अर्जुन उवाच ॥ बिभीषिका वै गंधर्वनास्त्रज्ञेषु प्रयुज्यते ॥ अस्त्रज्ञेषु प्रयुक्तेयं केन वत्प्रविलीयते २७

निस्रजश्च आकाशादिगतिप्रदायेषु संतिते गंधर्वयक्षादयः उल्लुक्धारित्वात् जलेशब्दकरत्वाच्च यक्षादिसंघविदामप्यज्ञातत्वात् कुबेरस्योष्णीषमिवोष्णीषशिरोमंडनभूतसंतमां किंसमनुसर्पथहेलया उपयाथ । यद्वा कुबेरस्य कुत्तिसतशरीरस्य हीनशक्तेर्यथोष्णीषयः कश्चिद्धेलया उपसर्पिततद्वग्मां कथं जानीथेत्यर्थः १५ यत्पुरात्रौ जलं न स्पृष्टव्यमित्युक्तं तत्राह समुदेइति १६ । १७ अहं हि मानीत्युक्तं तत्राह वयमिति अधुण्ममर्षितवंतः १८ सप्तधा वस्वोक्तसारानलिनीपावनीसीताक्षुःसिंधुरलकनंदेति सप्तधा गत्वा समुद्रांभः सप्तपद्यते तियोजना १९ । २० अपर्युषितपापानिःशेषितपापाः । एकमाकाशरूपं वप्रतर्ष्य स्याः सा । 'तट्वं' इति मेदिनी २१ । २२ असंवाधानिः संकटा इतरनदीवत् प्रावृषिरजस्वलात्वेन क्षणमप्यस्पृश्यत्वेन प्राप्नोतीत्यर्थः २३ । २४ अहीन् सर्पान् आशीविषास्त्रिषदंष्ट्रान् २५ चर्मच्छात्रा कारमायुधपातत्राणं व्यपोहतापसारितवान् २६ । २७

मानुषानतिमानुषाधिकानलक्षयेऽतोदिव्येनास्त्रेणयोत्स्ये २८ । २९ । ३० । ३१ विष्णुतरथाभ्युतं अतएवप्रमूढं ३२ । ३३ । ३४ । ३५ स्त्रीनाथोरक्षितायस्यतं ३६ । ३७ अंगारवद्भास्वरं
दुःस्पर्शचर्पणीवाहनरथोयस्यसोऽंगारपर्णस्तस्यभावस्तत्तां ३८ लार्मलाभवत्सुखदसत्तायं ३९ । ४० संभृताऽजितातपसा ४१ प्राणैर्योजयेन्नह्यात् ४२ । ४३ । ४४ । यदिति तद्धर्मिस्व
रूपपश्येत् यादृशंयद्धर्मविशिष्टं सामान्यतोविशेषतश्च सर्वसर्वावस्थं वस्तुसर्वदास्वसंकल्पानुसारेणपश्येदित्यर्थः ४५ अनुनेष्यामिपश्चात्प्रापयिष्यामि ४६ विशेषिताःविशिष्टाः अविशिष्टास्तुल्याः

मानुषानतिगंधर्वान्सर्वानगंधर्वलक्षये ॥ तस्मादस्त्रेणदिव्येनयोत्स्येहंनतुमायया २८ पुरास्त्रमिदमाग्रेयंप्रादात्किलबृहस्पतिः ॥ भरद्वाजायगंधर्वगुरुमन्यःशतक्र
तोः २९ भरद्वाजादग्निवेश्यअग्निवेश्यादुर्मम ॥ साध्विदंमह्यमददद्रोणोब्राह्मणसत्तमः ३० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वापांडवःकुद्वोगंधर्वायमुचोचह ॥
प्रदीप्तमस्त्रमाग्रेयंददाहास्यरथंतुतत् ३१ विरथंविष्णुतंतंतुसगंधर्वमहाबलः ॥ अस्त्रतेजःप्रमूढंचप्रपतंतमवाङ्मुखम् ३२ शिरोरुहेषुजग्राहमाल्यवत्सुधनंजयः ॥ भ्रातृ
न्प्रतिचकर्षार्थसोऽस्त्रपातादचेतसम् ३३ युधिष्ठिरंतस्यभार्याप्रपदेशरणार्थिनी ॥ नाभ्राकुंभीनसीनामपतित्राणमभीप्सती ३४ ॥ गंधर्व्युवाच ॥ त्रायस्वर्मांमहाभा
गपतिंचेमंविमुंचमे ॥ गंधर्वीशरणंप्राप्तानाभ्राकुंभीनसीप्रभो ३५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ युद्धेजितंयशोहीनंस्त्रीनाथमपराक्रमम् ॥ कोनिहन्याद्रिपुंतातमुंचेमंरिपुसूद
न ३६ ॥ अर्जुनउवाच ॥ जीवितंप्रतिपद्यस्वगच्छगंधर्वमाशुचः ॥ प्रदिशत्यभयंतेऽद्यकुराजोयुधिष्ठिरः ३७ ॥ गंधर्वउवाच ॥ जितोऽहंपूर्वकंनाममुंचाम्यंगार
पर्णताम् ॥ नचश्वाघेबलेनांगननाभ्राजनसंसदि ३८ साध्विमलब्धवाँल्लभंयोऽहंदिव्यास्त्रधारिणम् ॥ गांधर्व्यामाययेच्छामिसंयोजयितुमर्जुनम् ३९ अस्त्राग्निनावि
चित्रोऽयंदग्धोमेरथउत्तमः ॥ सोऽहंचित्ररथोभूत्वानाभ्रादग्धरथोऽभवम् ४० संभृताचैवविद्येयंतपसेहमयापुरा ॥ निवेदयिष्येतामद्यप्राणदायमहात्मने ४१ संस्तं
भयित्वातरसाजितंशरणमागतम् ॥ योरिपुंयोजयेत्प्राणैःकल्याणंकिंनसोऽर्हति ४२ चाक्षुषीनामविद्येयंयांसोमायददौमनुः ॥ ददौसविश्वावसवेममविश्वावसुर्ददौ ४३
सेयंकापुरुषंप्राप्तागुरुदत्ताप्रणश्यति ॥ आगमोऽस्यामयाप्रोक्तोवीर्यंप्रतिनिबोधमे ४४ यच्चक्षुषाद्रष्टुमिच्छेन्नृषुलोकेषुकिंचन ॥ तत्पश्येद्यादृशंचेच्छेतादृशंद्रष्टुम
र्हति ४५ एकपादेनषण्मासान्स्थितोविद्यालभेदिमाम् ॥ अनुनेष्याम्यहंविद्यांस्वयंतुभ्यंवतेकृते ४६ विद्यायाह्यनयाराजन्वयंनृभ्योविशेषिताः ॥ अविशिष्टा
श्चदेवानामनुभावप्रदर्शिनः ४७ गंधर्वजानामश्वानामहंपुरुषसत्तम ॥ भ्रातृभ्यस्तवतुभ्यंचपृथग्दाताशतंशतम् ४८ देवगंधर्ववाहास्तेदिव्यवर्णामनोजवाः ॥
क्षीणाक्षीणाभवंत्येतेनहीयंतेचरंहसः ४९ पुराकृतंमहेंद्रस्यवज्रंवृत्रनिबर्हणम् ॥ दशधाशतधाचैवतच्छीर्णवृत्रमूर्धनि ५०

अनुभावस्याऽऽकाशगमनादृश्यत्वादेःप्रदर्शिनोदर्शनशीलाः ४७ । ४८ क्षीणाश्चाऽक्षीणाश्चक्षीणाक्षीणाः वृद्धास्तरुणावाएतेनभवन्ति रंहसोवेगाच्चनहीयंतेइतिनकारानुपेक्षणयोज्यं । क्षीणाः
क्षीणाइतिपाठेसमर्थाःसमर्थाइत्यर्थः ऐश्वर्यार्थस्यसप्ततेःकर्तृरितिष्ठापादैर्ध्वजत्वं च एवैरंहसोवेगातिशयात्नहीयंतेअपित्वधिकमधिकंसमर्थाभवन्तीत्यर्थः ४९ अश्वोत्पत्तिमाहवतुर्भिः पुरेति ५०

भागीकृतःशीर्णत्वादेनेकधाभूतोवज्रभागस्तेषुतेषुस्थानेषुदेवैरुपास्यते । स्थानान्येवसामान्यतोविशेषतश्चाह लोकेइति यशोधनमुत्कृष्टंस्पृहणीयंसैववज्रतनुर्वज्रस्यस्वरूपं सैवेतिविधेयंलिङ्गापेक्षयास्त्रीत्वं
तप्तेपयसिदधानयतिसावैश्वदेव्यामिक्षेतिबत् ५१ ब्राह्मणस्यपाणिर्हविःप्रदत्त्वावज्रः । इतरेषामात्विज्याभावेनहविःप्रक्षेपानर्हत्वात् । अतःसदेवैरुपास्यते । रथोहिदेवब्राह्मणद्विषांनाशहेतुत्वा
द्वज्रदेवोपास्यं । दानकर्मणोरपिब्रह्मक्षत्रप्रीतिकरत्वाद्वज्रत्वं । तेनवज्रवंतोब्राह्मणादयोदेवैरुपजीव्यंतइत्यर्थः ५२ प्रकृतेकिमायातंतदाह क्षत्रेति क्षत्रवज्रंरथस्तस्यभागेनांशत्वेन अवध्याअवधिभूताः
वाजिनोवेगवतः । रथस्यवज्रत्वेअश्वोत्कर्षेवमुख्यकारणंनध्वजादिकमित्यर्थः । रथांगंरथचालकं । वज्रवाअश्वा । येशूरास्तेचरथांगं । रथिनातुल्योऽश्वइत्यर्थः ५३ स्वीयेष्वश्वेषुविशेषमाह कामे

ततोभागीकृतोदेवैर्वज्रभागउपास्यते ॥ लोकेयशोधनंकिंचित्सैववज्रतनुःस्मृता ५१ वज्रपाणिर्ब्राह्मणःस्यात्क्षत्रंवज्ररथंस्मृतम् ॥ वैश्यावैदानवज्राश्चकर्मवज्राय
वीयसः ५२ क्षत्रवज्रस्यभागेनअवध्यावाजिनःस्मृताः ॥ रथांगंवडवासूतेशूराश्चाश्वेषुयेमताः ५३ कामवर्णाःकामजवाःकामतःसमुपस्थिताः ॥ इतिगंधर्वजाः
कामंपूरयिष्यंतिमेहयाः ५४ ॥ अर्जुनउवाच ॥ यदिप्रीतेनमेदतंसंशयेजीवितस्यवा ॥ विद्याधनंश्रुतंवाऽपिनतद्रंघर्वरोचये ५५ ॥ गंधर्वउवाच ॥ संयोगोवै
प्रीतिकरोमहत्सुप्रतिदृश्यते ॥ जीवितस्यप्रदानेनप्रीतोविद्याददामिते ५६ त्वतोऽप्यहंग्रीह्यामिअस्त्रमाग्रेयमुत्तमम् ॥ तथैवयोग्यंबीभत्सोचिरायभरतर्षभ ५७
॥ अर्जुनउवाच ॥ त्वतोऽस्त्रेणवृणोम्यश्वामसंयोगःशाश्वतोऽस्तुनौ ॥ सखेतद्बृहिंगंधर्वयुष्मभ्योयद्वयंभवेत् ५८ कारणंबृहिंगंधर्वकितयेनस्मधर्षिताः ॥ यांतो
वेदविदःसर्वेसंतोरात्रावरिंदमाः ५९ ॥ गंधर्वउवाच ॥ अनग्रयोऽनाहुतयोनचविप्रपुरस्कृताः ॥ यूयंततोधर्षिताःस्थमयावैपांडुनंदनाः ६० यक्षराक्षसगंधर्वाः
पिशाचोरगदानवाः ॥ विस्तरंकुरुवंशस्यधीमंतःकथयंतिते ६१ नारदप्रभृतीनांतुदेवर्षीणामयाश्रुतम् ॥ गुणान्कथयतांवीरपूर्वेषांतवधीमताम् ६२ स्वयंचा
पिमयादृष्टश्चरतासागरांबराम् ॥ इमांवसुमर्तीकृत्प्राभावःसुकुलस्यते ६३ वेदेधनुषिचाचार्यमभिजानामितेऽर्जुन ॥ विश्रुतांत्रिषुलोकेषुभारद्वाजंयशस्विनम्
६४ धर्मवायुंचशक्रंचविजानाम्यश्विनौतथा ॥ पांडुंचकुरुशार्दूलषडेतान्कुरुवर्धनान् ॥ पितृनेतानहंपार्थदेवमानुषसत्तमान् ६५ दिव्यात्मानोमहात्मानः
सर्वशस्त्रभृतांवराः ॥ भवंतोभ्रातरःशूराःसर्वेसुचरितव्रताः ६६ उत्तमांचमनोबुद्धिंभवतांभावितात्मनाम् ॥ जानन्नपिचवःपार्थकृतवानिहधर्षणाम् ६७ स्त्रीसका
शेचकौरव्यनपुमानक्षंतुमर्हति ॥ धर्षणामात्मनःपश्यन्बाहुद्रविणमाश्रितः ६८ नक्तंचबलमस्माकंभूयएवाभिवर्धते ॥ यतस्ततोमांकौतेयसदारमन्युराविशत्
६९ सोऽहंत्वयेहविजितःसंख्येतापत्यवर्धन ॥ येनतेनेहविधिनाकीर्त्यमानंनिबोधमे ७०

ति गंधर्वजाः गंधर्वलोकजाः ५४ प्रीतेनदत्तमपिप्रतिप्रदानमंतरेणनरोचये । 'ददातिप्रतिगृह्णातिगुह्यमाख्यातिपृच्छति ॥ भुंक्तेभोजयतेचैवषड्विधंप्रीतिलक्षणं'इत्युक्तेः । अन्यथाप्राणित्वंममस्यादि
तिभावः । पक्षांतरेतुममयशोहानिः ५५ आर्यपक्षमावतेसंयोगइत्यादिना ५६ । ५७ युष्मभ्योयुष्मत्तःयद्यस्माद्धेतोः ५८ । ५९ अनग्रयोदारहीनत्वात् । अनाहुतयःसमावृतत्वात् । आश्रमविशेष
हीनोऽब्राह्मणोधर्षणीयइत्यर्थः ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ मनोबुद्धिमानःसहितांबुद्धिसंकल्पनिश्चयो भावितात्मनांशोधितचित्तानां ६७ बाहुद्रविणंबाहुबलं ६८ । ६९ । ७०

७१ कामवृत्तःकृतदारः ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ लामलब्धमलब्धं ७७ । ७८ । ७९ । ८० ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥
 ब्रह्मचर्यपरोधर्मःसचापिनियतस्त्वयि ॥ यस्मात्तस्मादहंपार्थस्तेऽस्मि विजितस्त्वया ७१ यस्तु स्यात्क्षत्रियःकश्चित्कामवृत्तःपरंतप ॥ नक्तंचयुधियुध्येतनसजी
 वेत्कथंचन ७२ यस्तु स्यात्कामवृत्तोऽपि पार्थब्रह्मपुरस्कृतः ॥ जयेन्नक्तंचरान्सर्वान्सपुरोहितधूर्गतः ७३ तस्मात्तापत्ययत्किंचिन्नृणांश्रियदहेप्सितम् ॥ तस्मि
 न्कर्मणियोक्तव्यादांतात्मानःपुरोहिताः ७४ वेदेषडंगेनिरताःशुचयःसत्यवादिनः ॥ धर्मात्मानःकृतात्मानःस्युर्नृपाणांपुरोहिताः ७५ जयश्चनियतोरान्नःस्व
 र्गश्चतदनंतरम् ॥ यस्यस्याद्धर्मविद्वान्गीपुरोधाःशीलवान्शुचिः ७६ लामलब्धमलब्धंवालब्धंवापरिरक्षितम् ॥ पुरोहितं प्रकुर्वीतराजागुणसमन्वितम् ७७
 पुरोहितमतेतिष्ठेद्यच्छेदूतिमात्मनः ॥ प्राप्तुं वसुमतीं सर्वां सर्वशःसागरांबराम् ७८ नहि केवलशौर्येण तापत्याभिजनेन च ॥ जयेद्ब्राह्मणःकश्चिद्भूमिभूमिपतिःक
 चित् ७९ तस्मादेवंविजानीहिकुरूणांवंशवर्धन ॥ ब्राह्मणप्रमुखंराज्यंशक्यंपालयितुंचिरम् ८० ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वणि गंधर्वपराभवे
 सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ तापत्यइति यद्वाक्यमुक्तवानसिमामिह ॥ तदहं ज्ञातुमिच्छामि तापत्यार्थं
 विनिश्चितम् १ तपतीनामकाचैषा तापत्यायत्कृतेवयम् ॥ कौंतेयाहिवयंसाधोतत्त्वमिच्छामि वेदितुम् २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तःसगंधर्वःकुंतीपुत्रधनं
 जयम् ॥ विश्रुतं त्रिपुल्लोकेषु श्रावयामास वैकथाम् ३ ॥ गंधर्व उवाच ॥ हंत ते कथयिष्यामि कथामेतां मनोरमाम् ॥ यथावदखिलां पार्थ सर्वबुद्धिमतां वर ४ उक्त
 वानस्मियेन त्वां तापत्यइति यद्वचः ॥ तत्तेऽहं कथयिष्यामि शृणुष्वैकमना भव ५ य एष दिविधिष्येन नाकं व्याप्नोति तेजसा ॥ एतस्य तपतीनामवभूवसदृशी सुता
 ६ विवस्वतो वैदेवस्य सा विवस्वतः पत्नी ॥ विवस्वता त्रिपुल्लोकेषु तपती तपसा युता ७ न देवीनां सुरी चैव न यक्षी न च राक्षसी ॥ नाप्सरान च गंधर्वी तथा रूपेण काचन ८
 सुविभक्तान वद्यां गीस्वसिताय तलोचना ॥ स्वाचाराचैव सा ध्वी च सुवेषाचैव भा मिनी ९ न तस्याः सदृशं किंचिन्निपुल्लोकेषु भारत ॥ भर्तारं स विता मेने रूपशीलगुण
 श्रुतैः १० संप्राप्त्यौ वनां पश्यन्देयां दुहितरंतुताम् ॥ नोपलेभेततः शान्तिं संप्रदानं विचिंतयन् ११ अथर्क्षपुत्रःकौंतेयकुरूणां मृषभो बली ॥ सूर्यमाराधयामास
 नृपः संवरणस्तदा १२ अर्घ्यमाल्योपहाराद्यैर्गंधैश्च नियतः शुचिः ॥ नियमैरुपवासैश्च तपोभिर्विविधैरपि १३ शुश्रूषुरनहंवादी शुचिः पौरवनंदन ॥ अंशुमंतं
 समुद्यंतं पूजयामास भक्तिमान् १४ ततः कृतज्ञं धर्मज्ञं रूपेणा सदृशं भुवि ॥ तपत्याः सदृशं मेने सूर्यः संवरणं पतिम् १५ दातुमैच्छततः कन्यां तस्मै संवरणायताम् ॥
 नृपोत्तमाय कौरव्यविश्रुताभिजनाय च १६

पुरोहितप्रसादादेव तापत्यत्वं ख्यापयितुं तापत्येति संबोधनं कृतं तदर्थं पृच्छति तापत्यइति तापत्यार्थं तापत्यपदार्थं १ । २ । ३ । ४ । ५ धिष्येन्मंडलेन ६ । ७ । ८ । ९ । १०
 संप्रदानं दानमात्रं ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७ । १८ सुहृदां दुर्हृदामपि मध्ये श्रीमान् १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ मृगःगुल्मःहस्वशाखाशिफःक्षुपःइत्यमरः २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७
 यथाहि दिविदीप्तांशुःप्रभासयति तेजसा ॥ तथाभुवि महीपालो दीप्त्या संवरणोऽभवत् १७ यथाऽर्चयंति चादित्यमुद्यंतं ब्रह्मवादिनः ॥ तथा संवरणं पार्थ ब्राह्मणावरजाः
 प्रजाः १८ ससोममतिकान्तत्वादादित्यमति तेजसा ॥ बभूव नृपतिः श्रीमान्सुहृदां दुर्हृदामपि १९ एवं गुणस्य नृपतेस्तथावृत्तस्य कौरव ॥ तस्मै दातुं मनश्चक्रे तप
 ती तपनःस्वयम् २० सकदाचिदथो राजा श्रीमानमित विक्रमः ॥ चचार मृगयां पार्थ पर्वतोपवने किल २१ चरतो मृगयां तस्य क्षुत्पिपासा समन्वितः ॥ ममारराज्ञः
 कौंतेयगिरावप्रतिमो हयः २२ समृताश्च श्वरन्पार्थ पद्भ्यामेव गिरौ नृपः ॥ ददर्शा सदृशीं लोके कन्यामायतलोचनाम् २३ स एक एकामासाद्य कन्यां परबलार्दनः ॥
 तस्थौ नृपतिशार्दूलः पश्यन्न विचलेक्षणः २४ सहितां तर्कयामासरूपतो नृपतिः श्रियम् ॥ पुनः संतर्कयामासरवेर्ब्रह्मामिव प्रभाम् २५ वपुषा वर्चसा चैव शिखामिव वि
 भावसोः ॥ प्रसन्नत्वेन कांत्या च चंद्ररेखामिव मलाम् २६ गिरिष्ठे तु सायस्मिन् स्थिता स्वसितलोचना ॥ विभ्राजमाना शुशुमे प्रतिमेव हिरण्मयी २७ तस्यारूपे
 ण सगिरिर्विषेण च विशेषतः ॥ ससदृशक्षुपलतो हिरण्मय इवाभवत् २८ अवमेने च तां दृष्ट्वा सर्वलोकेषु योषितः ॥ अवाप्तं चात्मनो मेने सराजा चक्षुषःफलम् २९ जन्म
 प्रभृतियत्किंचिद्दृष्ट्वान्समहीपतिः ॥ रूपं न सदृशं तस्यास्तर्कयामास किंचन ३० तथा बद्धमनश्चक्षुःपाशैर्गुणमयैस्तदा ॥ न च चालततो देशाद्बुधेन च किंचन
 ३१ अस्या नूनं विशालाक्ष्याः स देवा सुरमानुषम् ॥ लोकं निर्मथ्य धात्रे दं रूपमाविष्कृतं कृतम् ३२ एवं संतर्कयामासरूपद्रविणसंपदा ॥ कन्यामसदृशीं लोके नृपः
 संवरणस्तदा ३३ तां च दृष्ट्वैव कल्याणीं कल्याणाभिजनो नृपः ॥ जगाम मनसा चिंतां कामबाणेन पीडितः ३४ दह्यमानः सतीव्रेण नृपतिर्मन्मथाग्निना ॥ अप्रगल्भां
 प्रगल्भस्तां तदोवाच मनोहराम् ३५ काजसिकस्यासि रंभोरुकिमर्थं चेहतिष्ठसि ॥ कथंच निर्जने रण्ये चरस्ये काशुचिस्मिते ३६ त्वं हि सर्वान वद्यां गी सर्वाभरणभू
 षिता ॥ विभूषणमिवैतैर्भाभूषणानामभीप्सितम् ३७ न देवीनां सुरी चैव न यक्षी न च राक्षसीम् ॥ न च भोगवतीं मन्ये न गंधर्वीं न मानुषीम् ३८ या हि दृष्टामया काश्चि
 च्छ्रुता वाऽपि वरांगनाः ॥ न तासां सदृशीं मन्ये त्वामहं मत्तकाशिनी ३९ दृष्ट्वैव चारुवदने चंद्रात्कांततरंतव ॥ वदनं पद्मपत्राक्षं मां भ्राती वमन्मथः ४० एवं तां समही
 पालो ब्रभाषे न तु सा तदा ॥ कामार्तं निर्जने रण्ये प्रत्यभाषत किंचन ४१ ततो लालप्यमानस्य पार्थिवस्यायतेक्षणा ॥ सौदामिनी वचा भ्रेषु तत्रैवांतरधीयत ४२
 तामन्वेष्टुं स नृपतिः परिचक्राम सर्वतः ॥ वनं वनजपत्राक्षीं भ्रमन्मुन्मत्तवत्तदा ४३ अपश्यमानः स तु तां बहुतत्र विलप्य च ॥ निश्चेष्टः पार्थिवश्चेष्टो मुहूर्तं स व्यतिष्ठत् ४४
 ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वणि तपत्युपाख्याने एकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ ॥ ॥ गंधर्व उवाच ॥ अथ तस्यामह
 श्यायां नृपतिः काममोहितः ॥ पातनः शत्रुसंधानां पपात धरणीतले १ तस्मिन्निपतिते भूमावथ सा चारुहासिनी ॥ पुनः पीनाय तश्रोणी दर्शयामास तं नृपम् २
 ३८ मत्तेव काशत इति मत्तकाशिनी ३९ । ४० । ४१ । ४२ वनजपत्राक्षीं जलजपत्राक्षीं ४३ । ४४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ अथेति १ । २

३ प्रहसनम्यहव ४ आविष्कृतःप्रख्यातः स्त्रीलिङ्गादेतुआविर्भूताऽस्मि ५ । ६ । ७ प्रजहतिप्रजहति ८ अनाक्रंदेअत्रातरिकाले । 'आक्रंदःक्रंदेद्वानेमित्रदारुणयुद्धयोः । प्रातर्यपिचुंसिस्थात् , इतिमेदिनी ९ । १० । ११ । १२ । १३ रोचतेरुचिर्भवति १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० भूयोऽधिकं अहरःहृतवानसि २१ तर्हिक्रियतांसंगतिचेत्तत्राह नचेति २२ । २३ । २४ । २५

अथावभाषेकल्याणीवाचामधुरयानृपम् ॥ तंकुरुणांकुलकरंकामाभिहतचेतसम् ३ उवाचमधुरवाक्यंतपतीप्रहसन्निव ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठभद्रंतेनत्वमर्हस्यरिदम् ४ मोहंनृपतिशार्दूलंगंतुमाविष्कृतःक्षितौ ॥ एवमुक्तोऽथनृपतिर्वाचामधुरयातदा ५ ददर्शविपुलश्रोणीतामेवाभिमुखेस्थिताम् ॥ अथतामसितापांगीमावभाषेस पार्थिवः ६ मन्मथाग्रिपरीतात्मासंदिग्धाक्षरयागिरा ॥ साधुत्वमसितापांगिकामार्तमत्तकाशिनि ७ भजस्वभजमानंमांप्राणाहिप्रजहंतिमाम् ॥ त्वदर्थहिविशा लाक्षिमामयंनिशितैःशरैः ८ कामःकमलगर्भाभेप्रतिविध्यन्नशाम्यति ॥ दष्टमेवमनाक्रंदेभद्रेकाममहाहिना ९ सात्वंपीनायतश्रोणीमामागुहिवरानने ॥ त्वदधी नाहिमेप्राणाःकिन्नरोद्गीतभाषिणि १० चारुसर्वानवद्यांगिपद्मेदुप्रतिमानने ॥ नह्यहंत्वद्वतेभीरुशक्ष्यामिखलुजीवितुम् ११ कामःकमलपत्राक्षिप्रतिविध्यतिमाम यम् ॥ तस्मात्कुरुविशालाक्षिमय्यनुक्रोशमंगने १२ भक्तंमामसितापांगिनपरित्यक्तुमर्हसि ॥ त्वंहिमांप्रीतियोगेनत्रातुमर्हसिभाविनि १३ त्वदर्शनकृतस्नेहंमन श्वलतिमेष्टशम् १४ नत्वांष्ट्रपुनरन्यांद्रष्टुकल्याणिरोचते १५ प्रसीदवशगोऽहंतेभक्तंमांभजभाविनि ॥ दृष्ट्वैवत्वावरारोहेमन्मथोभृशमंगने १६ अंतर्गतंविशाला क्षिविध्यतिस्मपतत्रिभिः ॥ मन्मथाग्रिसमुद्भूतंदाहंकमललोचने १७ प्रीतिसंयोगयुक्ताभिरद्भिःप्रल्हादयस्वमे ॥ पुष्पायुधंदुरावर्षप्रचंडशरकार्मुकम् १८ त्वदर्श नसमुद्भूतंविध्यंतदुःसहैःशरैः ॥ उपशामयकल्याणिआत्मदानेनभाविनि १९ गांधर्वेणविवाहेनमामुपैहिवरांगने ॥ विवाहानांहिरंभोरुगांधर्वःश्रेष्ठउच्यते १९ ॥ तपत्युवाच ॥ नाहमीशात्मनोराजन्कन्यापितृमतीह्यहम् ॥ मयिचेदस्तितेप्रीतिर्याचस्वपितरंमम २० यथाहितेमयाप्राणाःसंगृहीतानरेश्वर ॥ दर्शनादे वभूयस्त्वंतथाप्राणान्ममाहरः २१ नचाहमीशादेहस्यतस्मान्नृपतिसत्तम ॥ समीपंनोपगच्छामिनस्वतंत्राहियोषितः २२ काहिसर्वेषुलोकेषुविश्रुताभिजनंनृ पम् ॥ कन्यानाभिलषेन्नाथंभर्तारंभक्तवत्सलम् २३ तस्मादेवंतेकालेयाचस्वपितरंमम ॥ आदित्यंप्रणिपातेनतपसानियमेनच २४ सचेत्कामयतेदातुंतव मामरिसूदन ॥ भविष्याम्यद्यतेराजन्सततंवशवर्तिनी २५ अहंहितपतीनामसावित्र्यवरजासुता ॥ अस्यलोकप्रदीपस्यसवितुःक्षत्रियर्षभ २६ ॥ इति श्रीमहा भारते आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वणि तपत्युपाख्यानेद्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ ॥ गंधर्वउवाच ॥ एवमुक्ताततस्तूर्णजगामोर्ध्वमनिदिता ॥ सतुराजापुनर्भूमौतत्रैवनिपपातह १ अन्वेषमाणःसबलस्तंराजानंनृपोत्तमम् ॥ अमात्यःसानुयात्रश्वतंददर्शमहावने २ क्षितौनिपतितंकालेशक्रध्वजमिवोच्छ्रि तम् ॥ तंहिदृष्ट्वामहेष्वासंनिरस्तंपतितंभुवि ३ बभूवसोऽस्यसचिवःसंप्रदीप्तदवाग्निना ॥ त्वरयाचोपसंगम्यस्नेहादागतसंभ्रमः ४

२६ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भा० द्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ एवमिति १ अनुयात्रःशिविरभांडाद्याहर्तुभिःसहितःसानुयात्रः २ निरस्तंतपत्यात्यक्तं ३ आगतसंभ्रमोजातभयः ४

५ । ६ । ७ । ८ पुंडरीकयुक्तेनसुगंधिनाउशीरमूलेननिर्मितमुकुटंदाहापनयनार्थंराज्ञःशिरसिनिहितमात्रमस्फुटद्विशीर्णसद्यःशुष्कमभूदित्यर्थः पाठांतरेस्पष्टोर्थः ९ बलसैन्यं १० गिरिप्रस्थे शैलशिखरे ११ । १२ । १३ द्वादशमेद्वादशसंख्ययामिति १४ दिव्येनविधिनायोगबलेन १५ । १६ पश्यतःसतःपश्यतोऽर्थेवा १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ विहंगमहेखेधर २३ । २४

तंसमुत्थापयामासनृपतिकाममोहितम् ॥ भूतलाद्भूमिपालेशंपितेवपतितंसुतम् ५ प्रज्ञयावयसाचैववृद्धःकीर्त्यानयेनच ॥ अमात्यस्तंसमुत्थाप्यबभूवविगत ज्वरः ६ उवाचचैनंकल्याण्यावाचामधुरयोत्थितम् ॥ माभैर्मनुजशार्दूलभद्रमस्तुतवानघ ७ क्षुत्पिपासापरिश्रान्तंतर्कयामासवैनृपम् ॥ पतितंपातनंसंख्येशा त्रवाणांमहीतले ८ वारिणाचसुशीतेनशिरस्तस्याभ्यषेचयत् ॥ अस्फुटन्मुकुटराज्ञःपुंडरीकसुगंधिना ९ ततःप्रत्यागतप्राणस्तद्वलंबवानृपः ॥ सर्वविसर्ज यामासतमेकंसचिवंविना १० ततस्तस्याज्ञयाराज्ञोविप्रतस्थेमहद्वलम् ॥ सतुराजागिरिप्रस्थेतस्मिन्पुनरुपाविशत् ११ ततस्तस्मिन्नगिरिवरेशुचिर्भूत्वाकृतां जलिः ॥ आरिराधयिषुःसूर्यतस्थावूर्ध्वमुखःक्षितौ १२ जगाममनसाचैववसिष्ठमृषिसत्तमम् ॥ पुरोहितममित्रघ्नंतदासंवरणोत्तपः १३ नक्तंदिनमथैकत्रस्थिते तस्मिन्नजनाधिपे ॥ अथाजगामविप्रर्षिस्तदाद्वादशमेऽहनि १४ सविदित्वैवनृपतितपत्याहृतमानसम् ॥ दिव्येनविधिनाज्ञात्वाभावितात्माहानृषिः १५ तथा तुनियतात्मानंतंनृपमुनिसत्तमः ॥ आवभाषेसधर्मात्मातस्यैवार्थचिकीर्षया १६ सतस्यमनुजेंद्रस्यपश्यतोभगवानृषिः ॥ उर्ध्वमाचक्रमेद्रष्टुंभास्करंभास्करद्युतिः १७ सहस्रांशुंततोविप्रःकृतांजलिरुपस्थितः ॥ वसिष्ठोऽहमितिप्रीत्यासचात्मानंन्यवेदयत् १८ तमुवाचमहातेजाविवस्वान्मुनिसत्तमम् ॥ महर्षेस्वागतंतेऽस्तु कथयस्वयथेप्सितम् १९ यदिच्छसिमहाभागमत्तःप्रवदतांवर ॥ तत्तेदद्यामभिप्रेतंयद्यपिस्यात्सुदुष्करम् २० एवमुक्तःसतेनर्षिर्वसिष्ठःप्रत्यभाषत ॥ प्रणिपत्य विवस्वंतंभानुमंतंमहातपाः २१ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ येषातेतपतीनामसावित्र्यवरजासुता ॥ तांत्वांसंवरणस्यार्थेवरयामिविभावसो २२ सहिराजाबृहत्कीर्तिर्धर्मा र्थविदुदारधीः ॥ युक्तःसंवरणोभर्तादुहितुस्तेविहंगम २३ इत्युक्तःसतदातेनददानीत्येवनिश्चितः ॥ प्रत्यभाषततंविप्रंप्रतिनंद्यदिवाकरः २४ वरःसंवरणोराज्ञांत्व मृषीणांविरोमुने ॥ तपतीयोषितांश्रेष्ठाकिमन्यदपवर्जनात् २५ ततःसर्वानवद्यांगीतपतीतपनःस्वयम् ॥ ददौसंवरणस्यार्थेवसिष्ठायमहात्मने २६ प्रतिजग्रा हतांकन्यामहर्षिस्तपतीतदा ॥ वसिष्ठोऽथविसृष्टस्तुपुनरेवाजगामह २७ यत्रविख्यातकीर्तिःसकुरुणामृषभोऽभवत् ॥ सराजामन्मथाविष्टस्तद्वतेनांतरात्मना २८ दृष्ट्वाचदेवकन्यातांतपतीचारुहासिनीम् ॥ वसिष्ठेनसहायार्तीसंहृष्टोऽभ्यधिकंबभौ २९ रुरुचेसाऽधिकंसुभूरापतंतीनभस्तलात् ॥ सौदामनीवविभ्रष्टाद्योत यंतीदिशस्त्वेषा ३० कृच्छ्राद्वादशरात्रेतुतस्यराज्ञःसमाहिते ॥ आजगामविशुद्धात्मावसिष्ठोभगवानृषिः ३१ तपसाऽऽराध्यवरदंदेवंगोपतिमीश्वरम् ॥ लेभेसंव रणोभार्यावसिष्ठस्यैवतेजसा ३२ ततस्तस्मिन्नगिरिश्रेष्ठेदेवगंधर्वसेविते ॥ जग्राहविधिवत्पाणितपत्याःसनरर्षभः ३३

किमन्यच्छ्रेष्ठं अपवर्जनात्दानात् २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० कृच्छ्रात्कृच्छ्रात् द्वादशरात्रसाध्येसमाहितेसमाधौनियमेसमाप्तेसति ३१ गोपतिसूर्य ३२ । ३३

३४ । ३५ । ३६ । ३७ नववर्ष राज्ञः कामासतयावर्षिकज्योतिष्टोमादिक्रियालोपात् ३८ । ३९ अवश्यायः नीहारोऽपिनपपात् कुतोवृष्टिरित्यर्थः ४० । ४१ । ४२ ततस्तदा शवभूतैः मृतसदृशैः ४३
 वसिष्ठेनाभ्यनुज्ञातस्तस्मिन्नेवधराधरे ॥ सोऽकामयतराजर्षिर्विहर्तुंसहभार्यया ३४ ततःपुरेचराष्ट्रेचवनेषूपवनेषुच ॥ आदिदेशमहीपालस्तमेवसाचिवंतदा ३५
 नृपतिंवभ्यनुज्ञाप्यवसिष्ठोऽथापचक्रमे ॥ सोऽथराजागिरौतस्मिन्विजहारामरोयथा ३६ ततोद्वादशवर्षाणिकाननेषुवनेषुच ॥ रेमेतस्मिन्गिरौराजातथैवसह
 भार्यया ३७ तस्यराज्ञःपुरेतस्मिन्समाद्वादशसत्तम ॥ नववर्षसहस्राक्षोराष्ट्रेचैवास्यभारत ३८ ततस्तस्यामनावृष्ट्यांप्रवृत्तायामरिंदम ॥ प्रजाःक्षयमुपाजग्मुः
 सर्वाःसस्थाणुजंगमाः ३९ तस्मिन्स्तथाविधेकालेवर्तमानेसुदारुणे ॥ नावश्यायःपपातोर्व्याततःसस्यानिनारुहन् ४० ततोविभ्रांतमनसोजनाःक्षुद्रयपीडिताः ॥
 गृहाणिसंपरित्यज्यबभ्रमुःप्रदिशोदिशः ४१ ततस्तस्मिन्पुरेराष्ट्रेत्यक्तदारपरिग्रहाः ॥ परस्परममर्यादाःक्षुधार्ताजघ्निरेजनाः ४२ तत्क्षुधार्तैर्नीहारैःशवभूतैस्त
 थानरैः ॥ अभवत्प्रेतराजस्यपुरंप्रेतैरिवावृतम् ४३ ततस्तत्तादृशं दृष्ट्वा स एव भगवानृषिः ॥ अभ्यवर्षतधर्मात्मावसिष्ठो मुनिसत्तमः ४४ तंच पार्थिवशार्दूलमानया
 सतत्पुरम् ॥ तपत्यासहितं राजन व्युषितं शाश्वतीः समाः ॥ ततः प्रवृष्टस्तत्रासीद्यथा पूर्वसुरारिहा ४५ तस्मिन्पतिशार्दूले प्रविष्टेनगरंपुनः ॥ प्रवर्षसहस्राक्षः स
 स्यानिजनयन्प्रभुः ४६ ततः सराष्ट्रमुदेतत्पुरं परयासुदा ॥ तेन पार्थिवमुख्येन भावितं भावितात्मना ४७ ततोद्वादशवर्षाणि पुनरीजेनराधिपः ॥ तपत्यासहितः
 पत्न्यायथाशच्यामरुत्पतिः ४८ ॥ गंधर्वउवाच ॥ एवमासीन्महाभागातपतीनामपौर्विकी ॥ तवैवस्वतीपार्थतापत्यस्त्वंययामतः ४९ तस्यांसंजनयामासकु
 रंसंवरणो नृपः ॥ तपत्यांतपतांश्रेष्ठतापत्यस्त्वंततोऽर्जुन ५० ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वणि तपत्युपाख्यानसमाप्तौ त्रिसप्तत्यधिकशततमोऽध्या
 यः ॥ १७३ ॥ ४४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ संगंधर्ववचःश्रुत्वा तत्तदा भरतर्षभ ॥ अर्जुनः परयाभक्त्या पूर्णचंद्रइवावभौ १ उवाच च महेश्वरसो गंधर्वकुरुसत्तमः ॥
 जातकौतूहलोऽतीव वसिष्ठस्य तपोबलात् २ वसिष्ठइतितस्यैतद्वेषेर्नामत्वयेरितम् ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं यथावत्तद्वदस्वमे ३ य एष गंधर्वपते पूर्वेषां नः पुरोहितः ॥
 आसीदेतन्ममाचक्ष्वक एष भगवानृषिः ४ ॥ गंधर्वउवाच ॥ ब्रह्मणो मानसः पुत्रो वसिष्ठोऽरुंधतीपतिः ॥ तपसानिर्जितौ शश्वदजेयावमरैरपि ५ कामक्रोधाबुभौ
 यस्य चरणौ संववाहतुः ॥ इंद्रियाणां वशकरो वसिष्ठइति चोच्यते ६ यस्तु नोच्छेदनं चक्रे कुशिकानां सुदारधीः ॥ विश्वामित्रापराधेन धारयन्मन्युमुत्तमम् ७ पुत्रव्य
 सनसंततः शक्तिमानप्यशक्तवत् ॥ विश्वामित्रविनाशाय न चक्रे कर्मदारुणम् ८ मृतांश्च पुनराहर्तुं शक्तः पुत्रान्यमक्षयात् ॥ कृतांतं नातिचक्राम वेलाभिवमहोदधिः ९
 यंप्राप्य विजितात्मानं महात्मानं नराधिपाः ॥ इक्ष्वाकवो महीपालालेभिरेपृथगीमिमाम् १०

४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० ॥

॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७३ ॥

॥ संगंधर्वेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

अपराधेन पुत्रशतवधरूपेण ७ । ८ । ९ । १०

११ । १२ । १३ । १४ प्रकरणार्थमुपसंहरति तस्मादिति १५ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुःसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥ ॥ ॥ किं निमित्तमिति १ । २
 ३ । ४ मरुधन्वसुमरुसंज्ञकेष्वल्पजलप्रदेशेषु । 'धन्वा तु मरुदेशेनाङ्गीबेचापेस्थलेपि च' इति मेदिनी ५ व्यायामकर्षितः श्रेष्ठभागपूज्यपूजकः ७ परिजग्राहनिर्मत्रितवान् ८ । ९
 ग्राम्याग्नीत्यादयः । आरण्यानीवारादयः । षड्रसामधुरादयः । रसायनं दिव्यदेहतापादकं १० पेयानिक्षीरादीनि । भक्ष्याणि दंतैरवलंबनीयान्यपूपादीनि । लेह्यानि पायसादीनि । चो

पुरोहितमिमंप्राप्यवसिष्ठमृषिसत्तमम् ॥ ईजिरेकतुभिश्चैव नृपास्ते कुरुनंदन ११ सहितान्याजयामास सर्वां पतिस्तमान् ॥ ब्रह्मर्षिः पांडवश्रेष्ठबृहस्पतिरिवाम
 रान् १२ तस्माद्धर्मप्रधानात्मावेदधर्मविदीप्सितः ॥ ब्राह्मणोगुणवान्कश्चित्पुरोधाः प्रतिदृश्यताम् १३ क्षत्रियेणाभिजातेन पृथिवीजे तु मिच्छता ॥ पूर्वपुरोहितः
 कार्यः पार्थराज्याभिवृद्धये १४ महींजिगीषताराज्ञा ब्रह्मकार्यपुरःसरम् ॥ तस्मात्पुरोहितः कश्चिद्गुणवान्विजितेन्द्रियः ॥ विद्वान्भवतु वो विप्रो धर्मकामार्थतत्त्ववित्
 १५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वणि पुरोहितकरणकथने चतुःसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ किं निमित्तममूढै
 रं विश्वामित्रवसिष्ठयोः ॥ वसतोराश्रमे दिव्येशंसनः सर्वमेव तत् १ ॥ गंधर्वउवाच ॥ इदं वासिष्ठमारुख्यानं पुराणं परिचक्षते ॥ पार्थसर्वेषु लोकेषु यथावत्तन्निबोधमे २
 कान्यकुब्जे महानासीत् पार्थिवो भरतर्षभ ॥ गाधीति विश्रुतो लोके कुशिकस्यात्मसंभवः ३ तस्य धर्मात्मनः पुत्रः समृद्धबलवाहनः ॥ विश्वामित्रइतिख्यातो बभूव रिपु
 मर्दनः ४ सचचारसहामात्यो मृगयांगहनेवने ॥ मृगान्विध्यन्वराहंश्चरम्येषु मरुधन्वसु ५ व्यायामकर्षितः सोऽथ मृगलिप्सुः पिपासितः ॥ आजगाम नरश्रेष्ठव
 सिष्ठस्याश्रमं प्रति ६ तमागतमभिप्रेक्ष्य वसिष्ठः श्रेष्ठभाषिः ॥ विश्वामित्रं नरश्रेष्ठं प्रतिजग्राह पूजया ७ पाद्यार्घ्याचमनीयैस्तं स्वागतेन च भारत ॥ तथैव परिजग्रा
 हवन् येन हविषा तदा ८ तस्याथ कामधुग्धेनुर्वसिष्ठस्य महात्मनः ॥ उक्ता कामान्प्रयच्छेति सा कामान्दुह्यते सदा ९ ग्राम्यारण्याश्चौषधीश्च दुदुहेय एव च ॥ षड्रसंचा
 मृतनिभं रसायनमनुत्तमम् १० भोजनीयानि पेयानि भक्ष्याणि विविधानि च ॥ लेह्यान्यमृतकल्पानि चोष्याणि च तथाऽर्जुन ११ रत्नानि च महार्हाणि वासांसि विवि
 धानि च ॥ तैः कामैः सर्वसंपूर्णः पूजितश्च महीपतिः १२ सामात्यः सबलश्चैव तु तोषसदृशं तदा ॥ षड्रत्नां सुपार्श्वोरुं पृथुपंचसमावृताम् १३ मंडूकनेत्रां स्वाकारां
 पीनो धसमनिदिताम् ॥ सुवालर्धिशंकुकर्णाचारुशृंगां मनोरमाम् १४ पुष्टाय तशिरो ग्रीवां विस्मितः सोऽभिवीक्ष्यताम् ॥ अभिनंद्य स ताराजानं निर्नागाधिनंदनः
 १५ अब्रवीच्च भृशंतुष्टः सराजातमृषितदा ॥ अर्बुदेन गवां ब्रह्मन्ममराज्येन वा पुनः १६

प्याणि इक्षुकांडादीनि ११ । १२ सबलः ससैन्यः । षड्रत्नां षडायतां । 'शिरो ग्रीवासक्थिनी च सा स्नापुच्छमथस्तनाः ॥ शुभान्येतानि धेनूनामायतानि प्रचक्षते' । तथाप्युभिः पंचभिर्गैः स
 मावृतां युक्तां । 'ललाटं श्रवणौ चैव नयनद्वितयं तथा ॥ पृथून् येतानि शस्यंते धेनूनां पंचसूरिभिः' १३ मंडूकस्येवोच्छ्रान्नेनेत्रेयस्याः । पीनमुखः क्षीराशयोः स्यास्तां पीनो धसं । सुवालर्धिशोभ
 नपुच्छां । शंकुवती क्षणाग्रौकर्णौयस्याः सा १४ नदिनां नामतः १५ । १६

१७ । १८ । १९ २० । २१ कशादंडप्रणुदितांकशाघातेनखेदंप्रापितां काल्यमानामितस्ततोनिरोध्यमानां २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०
 नंदिनीसंप्रयच्छस्वभुंक्ष्वराज्यमहामुने ॥ वसिष्ठउवाच ॥ ॥ देवतातिथिपित्रर्थयाज्यार्थचपयस्विनी १७ अदेयानंदिनीयैराज्येनापितवानघ ॥ ॥ वि
 श्वामित्रउवाच ॥ क्षत्रियोऽहंभवान्विप्रस्तपःस्वाध्यायसाधनः १८ ब्राह्मणेषुकुतोवीर्यप्रशंतेषुघृतात्मसु ॥ अर्बुदेनगवांयस्त्वंनददासिममेप्सितम् १९ स्वधर्म
 नप्रहास्यामिनेष्यामिचबलेनगाम् ॥ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ ॥ बलस्थश्चासिराजाचबाहुवीर्यश्चक्षत्रियः २० यथेच्छसितथाक्षिप्रंकुरुमात्वंविचारय ॥ गंधर्वउ
 वाच ॥ एवमुक्तस्तथापार्थविश्वामित्रोबलादिव २१ हंसचंद्रप्रतीकाशानंदिनीतांजहारगां ॥ कशादंडप्रणुदितांकाल्यमानामितस्ततः २२ हंभायमानाकल्या
 णविसिष्ठस्याथनंदिनी ॥ आगम्याभिमुखीपार्थतस्थौभगवदुन्मुखी २३ भृशंचताडयमानवैनजगामाश्रमाततः ॥ वसिष्ठउवाच ॥ शृणोमितेरवंभद्रेविनदंत्याः
 पुनःपुनः २४ ह्यिसेत्वंबलाद्भद्रेविश्वामित्रेणनंदिनि ॥ किंकर्तव्यमयातत्रक्षमावान्ब्राह्मणोह्यहम् २५ गंधर्वउवाच ॥ साभयान्नंदिनीतेषांबलानांभरतर्षभ ॥
 विश्वामित्रभयोद्विग्रावसिष्ठंसमुपागमत् २६ ॥ गौरुवाच ॥ कशाग्रदंडाभिहतांक्रोशंतीमामनाथवत् ॥ विश्वामित्रबलैर्घोरैर्भगवन्किमुपेक्षसे २७ ॥ गंधर्वउवाच ॥
 नंदिन्यामेवंक्रंदंत्यांधर्षितायामहामुनिः ॥ नचुक्षुभेतदाधैर्यान्नचचालघृतवतः २८ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ क्षत्रियाणांबलंतेजोब्राह्मणानांक्षमाबलम् ॥ क्षमामां
 भजतेयस्माद्भूम्यतांयदिरोचते २९ ॥ नंदिन्युवाच ॥ किंनुत्यक्ताऽस्मिभगवन्त्यदेवंत्वंप्रभाषसे ॥ अत्यक्ताऽहंव्याब्रह्मन्नेतुंशक्यासवैबलात् ३० ॥ वसिष्ठ
 उवाच ॥ नत्वांत्यजामिकल्याणिस्थीयतांयदिशक्यते ॥ दृढेनदाम्नावद्वैषवत्सस्तेह्यितेबलात् ३१ ॥ गंधर्वउवाच ॥ स्थीयतामितितच्छ्रुत्वावसिष्ठ
 स्यपयस्विनी ॥ ऊर्ध्वांचितशिरोग्रीवाप्रभवौरौद्रदर्शना ३२ क्रोधरक्तेक्षणासागौर्हभारवघनस्वना ॥ विश्वामित्रस्यतत्सैन्यंव्यद्रावयतसर्वशः ३३ कशाग्र
 दंडाभिहताकाल्यमानाततस्ततः ॥ क्रोधरक्तेक्षणाक्रोधंभूयएवसमाददे ३४ आदित्यइवमध्याह्नेक्रोधदीप्तवपुर्बभौ ॥ अंगारवर्षमुंचंतीमुहुर्वालधितोमहत् ३५
 अमृजत्पलहवान्पुच्छात्प्रस्त्रवाद्वाविडाच्छकान् ॥ योनिदेशाच्चयवनान्शकृतःशबरान्बहून् ३६ मूत्रतश्चासृजत्कांश्चिच्छवरांश्चैवपार्श्वतः ॥ पौंड्रानकिराता
 न्यवनान्सिंहलान्बर्वरान्खसान् ३७ चिबुकांश्चपुलिंदांश्चचीनान्हूणान्सक्केरलान् ॥ ससर्जफेनतःसागौर्लेच्छान्बहुविधानपि ३८ तैर्विसृष्टैर्महासैन्यैर्नानाम्लेच्छ
 गणैस्तदा ॥ नानावरणसंछनैर्नानायुधधैरैस्तथा ३९ अवाकीर्यतसंरब्धैर्विश्वामित्रस्यपश्यतः ॥ एकैकश्चतदायोधःपंचभिःसप्तभिर्वृतः ४० अस्त्रवर्षेणमहतावध्य
 मानंबलंतदा ॥ प्रभग्नंसर्वतस्त्रस्तंविश्वामित्रस्यपश्यतः ४१ नचप्राणैर्वियुज्यंतेकेचित्तत्रास्यसैनिकाः ॥ विश्वामित्रस्यसंकुद्वैर्वासिष्ठैर्भरतर्षभ ४२ सागौस्तत्सकलं
 न्यंकालयामासदूरतः ॥ विश्वामित्रस्यतत्सैन्यंकाल्यमानंत्रियोजनम् ४३ क्रोशमानंभयोद्विग्नंत्रातारंनाध्यगच्छत् ॥ दृष्ट्वातन्महदाश्चर्यंब्रह्मतेजोभवंतदा ४४
 ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ पल्लवाद्योम्लेच्छविशेषाः प्रस्नवादूधःप्रदेशात् शकृतोगोमयात् ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

४५ । ४६ विष्टभ्यव्याप्य ४७ । ४८ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठेभारतभाषादीपर्वचसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७५ ॥ कल्माषपादइति असहशीनास्तिसहस्रस्तुल्योयस्यसः १
 २ । ३ याज्यार्थेअयममयाज्योभवत्वित्येतदर्थ ४ एकायनगतएकस्यैवअपनममनयत्रतत्रगतः अतिसंकुचितमार्गेगतइत्यर्थः ५ । ६ पथोमार्गात् ७ धर्मःसनातनोराज्ञःपंथाब्राह्मणेनासमेत्यसमेत्यतु
 विश्वामित्रःक्षत्रभावान्निर्विण्णोवाक्यमब्रवीत् ॥ धिग्बलंक्षत्रियबलंब्रह्मतेजोबलंबलम् ४५ ॥ बलाबलंविनिश्चित्यतपएवपरंबलम् ॥ सराज्यंस्फीतमुत्सृज्यतांच
 दीप्तानृपश्रियम् ४६ भोगांश्चपृष्ठतःकृत्वातपस्येवमनोदधे ॥ सगत्वातपसासिद्धिलोकान्विष्टभ्यतेजसा ४७ ततापसर्वानदीप्तौजाब्राह्मणत्यमवाप्तवान् ॥ अपिब
 चततःसोममिद्रेणसहकौशिकः ४८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिचैत्ररथपर्वणिवासिष्ठेविश्वामित्रपराभवेपंचसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७५ ॥ ॥गंधर्व
 उवाच ॥ कल्माषपादइत्येवंलोकेराजाबभूवह ॥ इक्ष्वाकुवंशजःपार्थतेजसाऽसहशोभुवि १ सकदाचिद्वनंराजासृग्यानिर्नयौपुरात् ॥ मृगान्विध्यन्वराहांश्च
 चचाररिपुमर्दनः २ तस्मिन्वनेमहाघोरेखड्गांश्चबहुशोऽहनत् ॥ हत्वाचसुचिरंश्रांतोराजानिवष्टतेततः ३ अकामयतंयाज्यार्थेविश्वामित्रःप्रतापवान् ॥ सतु
 राजामहात्मानंवासिष्ठमृषिसत्तमम् ४ तृषार्तंश्चक्षुधार्तंश्चएकायनगतःपथि ॥ अपश्यदजितःसंख्येमुनिंप्रतिमुखागतम् ५ शक्तिनाममहाभागंवसिष्ठकुलव
 र्धनम् ॥ ज्येष्ठपुत्रंपुत्रशताद्वासिष्ठस्यमहात्मनः ६ अपगच्छपथोऽस्माकमित्येवंपार्थिवोऽब्रवीत् ॥ तथाऋषिरुवाचैनंसांत्वयन्श्रुक्ष्णयागिरा ७ ममपंथा
 महाराजधर्मएषसनातनः ॥ राज्ञासर्वेषुधर्मेषुदेयःपंथाद्विजायते ८ एवंपरस्परंतौतुपथोऽर्थवाक्यमूचतुः ॥ अपसर्पापसर्पेतिवागुत्तरमकुर्वताम् ९ ऋषिस्तुनापच
 क्रामतस्मिन्धर्मपथेस्थितः ॥ नापिराजामुनेर्मानात्क्रोधाच्चाथजगामह १० असुंचंतंतुपंथानंतमृषिंनृपसत्तमः ॥ जघानकश्यामोहातदाराक्षसवन्मुनिं ११ कशाप्र
 हाराभिहतस्ततःसमुनिसत्तमः ॥ तंशशापनृपश्रेष्ठंवासिष्ठःक्रोधमूर्च्छितः १२ हंसिराक्षसवद्यस्माद्राजापसदतापसम् ॥ तस्मात्त्वमद्यप्रभृतिपुरुषादोभविष्य
 सि १३ मनुष्यपिशितेसक्तश्चरिष्यसिमहीमिमां ॥ गच्छराजाधमेत्युक्तःशक्तिनावीर्यशक्तिना १४ ततोयाज्यनिमित्तंतुविश्वामित्रवसिष्ठयोः ॥ वैरमासीत्
 दातंतुविश्वामित्रोऽन्वपद्यत् १५ तयोर्विवदतोरैवंसमीपमुपचक्रमे ॥ ऋषिरुग्रतपाःपार्थविश्वामित्रःप्रतापवान् १६ ततःसबुधेपश्चात्तमृषिंनृपसत्तमः ॥ ऋषेः
 पुत्रंवसिष्ठस्यवसिष्ठमिवतेजसा १७ अंतर्धायततोऽऽत्मानंविश्वामित्रोऽपिभारत ॥ ताबुभावतिचक्रामचिकीर्षन्नात्मनःप्रियम् १८ सतुशप्तस्तदातेनशक्तिनावैरुपो
 त्तमः ॥ जगामशरणंशक्तिंप्रसादयितुमर्हयन् १९ तस्यभावंविदित्वासनृपतेःकुरुसत्तम ॥ विश्वामित्रस्ततोरक्षआदिदेशनृपंप्रति २०

ब्राह्मणस्यैवपंथाः इत्यादिशास्त्रविहितः ८ । ९ मानात्क्रोधाच्चमुनेर्मानात्पचक्राम अथहठातिशयानंतरं १० । ११ । १२ । १३ । १४ ततइति एवंविश्वामित्रःस्वविद्याबलाच्छक्तिनृपयोर्वैरमुत्पा
 द्यतंपंथाज्यंयदाविश्वामित्रोऽन्वपद्यततदातयोर्वैरमासीदित्यर्थः १५ तयोःशक्तिनृपयोर्विवदतोःसतोः ऋषीराजार्थः १६ पश्चाद्विश्वामित्रागमनानंतरं ऋषिशक्तिं १७ ततोऽत्मानंततआत्मानं उभौशक्ति
 राजानौ अतिचक्रामवंचितवान् १८ । १९ तस्यराज्ञोभावंशक्तिंप्रसादनपरंज्ञात्वातदंतरेरक्षःप्रवेशितवान् २०

२१ । २२ बलवद्वर्तते २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ अन्नरमांसे लोलुपाआसक्तिः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ मुमोचपातयाप्रास
 शापात्तस्यतुविप्रर्षेर्विश्वामित्रस्यचाज्ञया ॥ राक्षसःकिं करोनामविवेशनृपतिंतदा २१ रक्षसांतं गृहीतंतुविदित्वा मुनिसत्तमः ॥ विश्वामित्रोऽप्यपाक्रामत्तस्मादे
 शादरिंदम २२ ततः सनृपतिस्तेनरक्षसांतर्गतैनवै ॥ बलवत्पीडितः पार्थनान्वबुध्यतकिंचन २३ ददर्शाथद्विजः कश्चिद्राजानंप्रस्थितंवनम् ॥ अयाचतक्षुधाप
 न्नःसमांसंभोजनंतदा २४ तमुवाचाथराजर्षिर्द्विजमित्रसहस्तदा ॥ आस्वब्रह्मंस्त्वमत्रैवमुहूर्तंप्रतिपालयन् २५ निवृत्तःप्रतिदास्यामिभोजनंतयेथेप्सितम् ॥ इ
 त्युक्त्वाप्रययौराजातस्थौचद्विजसत्तमः २६ ततोराजापरिक्रम्ययथाकामंयथासुखम् ॥ निवृत्तोऽस्तःपुरं पार्थप्रविवेशमहामनाः २७ ततोऽर्धरात्रउत्थायसूदमाना
 व्यसत्वरम् ॥ उवाचराजासंस्मृत्यब्राह्मणस्यप्रतिश्रुतम् २८ गच्छामुष्मिन्वनोद्देशेब्राह्मणोमांप्रतीक्षते ॥ अन्नार्थीतंत्वमन्नेनसमांसेनोपपादय २९ ॥ गंधर्वउवाच ॥
 एवमुक्तस्ततःसूदःसोऽनासाद्यामिषंक्वचित् ॥ निवेदयामासतदातस्मैराज्ञेव्यथान्वितः ३० राजातुरक्षसाऽऽविष्टःसूदमाहगतव्यथः ॥ अप्येनंनरमांसेनभोजये
 तिपुनःपुनः ३१ तथेत्युक्ताततःसूदःसंस्थानंवध्यघातिनाम् ॥ गत्वाऽऽजहारत्वारितोनरमांसमपेतभीः ३२ एतत्संस्कृत्यविधिवदन्नोपहितमाशुवै ॥ तस्मैप्रा
 दाब्राह्मणायक्षुधितायतपस्विने ३३ ससिद्धचक्षुषादृष्टातदन्नंद्विजसत्तमः ॥ अभोज्यमिदमित्याहक्रोधपर्याकुलेक्षणः ३४ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ यस्मादभोज्यमन्नमे
 ददातिसनृपाधमः ॥ तस्मात्तस्यैवमूढस्यभविष्यत्यत्रलोलुपा ३५ सक्तोमानुषमांसेषुयथोक्तःशक्तिनातथा ॥ उद्वेजनीयोभूतानांचरिष्यतिमहीमिमाम् ३६
 द्विरनुव्याहतेराज्ञःसशापोबलवानभूत् ॥ रक्षोबलसमाविष्टोविसंज्ञश्चाभवन्नृपः ३७ ततःसनृपतिश्चेष्टोरक्षसाऽपहर्तेंद्रियः ॥ उवाचशक्तितंदृष्टानचिरादिवभारत
 ३८ यस्मादसदृशःशापःप्रयुक्तोऽयंमयित्वया ॥ तस्मात्त्वत्तःप्रवर्तिष्येखादितुंपुरुषानहम् ३९ एवमुक्ताततःसद्यस्तंप्राणैर्विप्रयुज्यच ॥ शक्तिर्नभक्षयामासव्याघ्रः
 पशुमिवेप्सितम् ४० शक्तिर्नंतुमृतं दृष्ट्वाविश्वामित्रःपुनःपुनः ॥ वसिष्ठस्यैवपुत्रेषुतद्रक्षःसंदिदेशह ४१ सतान्शक्त्यवरान्पुत्रान्वसिष्ठस्यमहात्मनः ॥ भक्षयामा
 ससंकुद्धःसिंहःक्षुद्रमृगानिव ४२ वसिष्ठोघातितान्श्रुत्वाविश्वामित्रेणतान्सुतान् ॥ धारयामासतंशोकंमहाद्विरिवमेदिनीम् ४३ चक्रेचात्मविनाशायबुद्धिसमुनि
 सत्तमः ॥ नत्वेवकौशिकोच्छेदंमेनेमतिमतांवरः ४४ समेरुकूटादात्मानंमुमोचभगवानृषिः ॥ गिरेस्तस्यशिलायांतूलाशाविवापतत् ४५ नममारचपातेन
 सयदातेनपांडव ॥ तदाऽग्निमिद्धंभगवान्संविवेशमहावने ४६ तंतदासुसमिद्धोऽपिनददाहदुताशनः ॥ दीप्यमानोऽप्यमित्रघ्नीतोऽग्निरभवत्ततः ४७ ससमुद्रम
 भिप्रेक्ष्यशोकाविष्टोमहामुनिः ॥ बद्धाकंठेशिलांगुर्वीनिपपाततदांशमसि ४८ ससमुद्रोर्मिवेगेनस्थलेन्यस्तोमहामुनिः ॥ नममारयदाविप्रःकथंचित्संशितव्रतः ॥
 जगामसततःखिन्नःपुनरेवाश्रमंप्रति ४९ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिचैत्ररथपर्वणिवासिष्ठेवसिष्ठशोके षट्सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७६ ॥
 आत्मानंदेहं ४५ । ४६ । ४७ । ४८ 'कौशिकःकृत्रिमोविप्रोजन्नेऽल्पाथैशतंमुनीन् ॥ जातिविप्रोवसिष्ठस्तुखेदितोऽपि क्षमापरः' ४९ ॥ इतिआ०नी०भा० षट्सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७६ ॥

ततोहृष्टेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० वध्वास्तुष्या ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ माभैर्माभैषीः गातिस्थेति सूत्रेभ्य इति विभेते
 ॥ गंधर्वउवाच ॥ ततोदृष्ट्वाऽऽश्रमपदंरहितं तैःसुतैर्मुनिः ॥ निर्जगामसुदुःखार्तःपुनरप्याश्रमात्ततः १ सोपश्यत्सरितंपूर्णप्रावृट्कालेनवाभसा ॥ वृक्षान्वहुविधा
 न्पार्थहरंतीतीरजान्वहून् २ अथचिंतांसमापेदेपुनःकौरवनंदन ॥ अंभस्यस्यानिमज्जेयमितिदुःखसमन्वितः ३ ततःपाशैस्तदात्मानंगार्ढ्वच्छामहामुनिः ॥
 तस्याजलेमहानद्यानिमज्जसुदुःखितः ४ अथच्छित्तवानदीपाशांस्तस्यारिबलसूदन ॥ स्थलस्थंतमृषिं कृत्वाविपाशंसमवासृजत् ५ उत्तारततःपाशैर्विमुक्तः
 समहानृषिः ॥ विपाशेतिचनामास्यानद्याश्चक्रेमहानृषिः ६ शोकबुद्धितदाचक्रेनचैकत्रव्यतिष्ठत् ॥ सोगच्छत्पर्वतांश्चैवसरितश्चसरांसिच ७ दृष्ट्वासपुनरेवार्षिर्न
 दीहैमवर्तीतदा ॥ चंडग्राहवर्तीभीमांतस्याःस्रोतस्यपातयत् ८ सातमग्निसमंविप्रमनुर्चित्यसरिद्वरा ॥ शतधाविदुतायस्माच्छतदुरितिविश्रुता ९ ततःस्थलगतं
 दृष्ट्वातत्राप्यात्मानमात्मना ॥ मर्तुंनशक्यामीत्युक्त्वापुनरेवाश्रमंययौ १० सगत्वाविविधानशैलान्देशान्वहुविधांस्तथा ॥ अदृश्यंत्याख्ययावध्वाऽथाश्रमेऽनुसृतो
 ऽभवत् ११ अथशुश्रावसंगत्यावेदाध्ययननिःस्वनम् ॥ पृष्ठतःपरिपूर्णार्थिषड्भिरंगैरलंकृतम् १२ अनुव्रजतिकोन्वेषमामित्येवाथसोऽब्रवीत् ॥ अहमित्यदृश्यंती
 मंसास्तुषाप्राप्त्यभाषत ॥ शक्तेर्भार्यामहाभागतपोयुक्तातपस्विनी १३ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ पुत्रिकस्यैषसांगस्यवेदस्याध्ययनस्वनः ॥ पुरासांगस्यवेदस्यशक्तेरिव
 मयाश्रुतः १४ ॥ अदृश्यंत्युवाच ॥ अयंकुक्षौससुत्पन्नःशक्तेर्गर्भःसुतस्यते ॥ समाद्वादशतस्येहवेदानभ्यस्यतोमुने १५ ॥ गंधर्वउवाच ॥ एवमुक्तस्तयाहृष्टोवसिष्ठः
 श्रेष्ठभाषिः ॥ अस्तिसंतानमित्युक्त्वामृत्योःपार्थन्यवर्तत १६ ततःप्रतिनिवृत्तःसतयावध्वासहानघ ॥ कल्माषपादमासीनंददर्शविजनेवने १७ सतुदृष्ट्वैवतंरा
 जाकुद्धउत्थायभारत ॥ आविष्टोरक्षसोग्रेणइयेषांतुंतदामुनिम् १८ अदृश्यंतीतुतंदृष्ट्वाक्रूरकर्माणमग्रतः ॥ भयसंविग्रयावाचावसिष्ठमिदमब्रवीत् १९ असौमृत्यु
 रिवोग्रेणदंडेनभगवन्नितः ॥ प्रगृहीतेनकाष्ठेनराक्षसोऽभ्येतिदारुणः २० तंनिवारयितुंशक्तो नान्योऽस्तिभुविकश्चन ॥ त्वद्वेदेऽद्यमहाभागसर्ववेदविदांवर २१
 पाहिमांभगवन्पापादस्माद्वारुणदर्शनात् ॥ राक्षसोऽयमिहातुंवैतूनमावांसमीहते २२ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ माभैःपुत्रिनभेतव्यंराक्षसातुकथंचन ॥ नैतद्रक्षोभयं
 यस्मात्पश्यसित्वमुपस्थितम् २३ राजाकल्माषपादोऽयंवीर्यवान्प्रथितोभुवि ॥ सएषोऽस्मिन्वनोद्देशेनिवसत्यतिभीषणः २४ ॥ गंधर्वउवाच ॥ तमापतंतं संप्रेक्ष्य
 वसिष्ठोभगवानृषिः ॥ वारयामासतेजस्वीहंकारेणैवभारत २५ मंत्रपूतेनचपुनःसतमभ्युक्ष्यवारिणा ॥ मोक्षयामासवैशापात्तस्माद्योगान्नराधिपम् २६ सहिद्वा
 दशवर्षाणिवसिष्ठस्यैवतेजसा ॥ ग्रस्तआसीद्देहेणवपर्वकालेदिवाकरः २७ रक्षसाविप्रमुक्तोथसनृपस्तद्वनंमहत् ॥ तेजसारंजयामाससंध्याभ्रमिवभास्करः २८
 प्रतिलभ्यततःसंज्ञामभिवाद्यकृतांजलिः ॥ उवाचनृपतिःकालेवसिष्ठमृषिसत्तमम् २९

रविग्रहणपक्षेसिचोलुक् २३ । २४ । २५ तस्माद्योगात्अभ्युक्षणाद्योगजसामर्थात् २६ प्रागेवैतत्कुतो न कृतमित्यत आह सहीति वसिष्ठस्यशक्तिरूपस्य २७ । २८ । २९

३० वृत्तनिष्पन्नं एतत्तत्त्वयाकर्तव्यमस्मदिष्टं । विरुद्धलक्षणयादयमुक्तिः । त्वयैवरसोभिभूतेनममपुत्रशतभक्षितमितिभावः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४०
पंथानमित्यार्षपुंस्त्वं ४१ । ४२ । ४३ संविदमैकमत्यं संबभूवमिथुनीबभूव दिव्येनस्वर्ग्येणालौक्येनेत्यर्थः ४४ । ४५ । ४६ पौदन्यपुरं वौदन्यमितुपठितुमुक्तं आदिविकारोवा । वौदनं

सौदासोऽहं महाभागयाज्यस्तेमुनिसत्तम ॥ अस्मिन्कालेयदिष्टंतेब्रूहिर्विकरवाणिते ३० ॥ वसिष्ठउवाच ॥ वृत्तमेतद्यथाकालंगच्छराज्यं प्रशाधिवै ॥ ब्राह्मणं तु म
नुष्येन्द्रमाज्यमंस्थाः कदाचन ३१ ॥ राजोवाच ॥ नावमंस्ये महाभाग कदाचिद्ब्राह्मणं भान् ॥ त्वन्निदेशोऽस्थितः सम्यक् पूजयिष्याम्यहं द्विजान् ३२ इक्ष्वाकूणां च
येनाहमनृणः स्याद्विजोत्तम ॥ तत्त्वत्तः प्राप्नुमिच्छामि सर्ववेदविदां वर ३३ अपत्यमीप्सितं महांदा तु मर्हसि सत्तम ॥ शीलरूपगुणोपेतमिक्ष्वाकुकुलवृद्धये ३४
॥ गंधर्वउवाच ॥ ददानीत्येवं तं तत्र राजानं प्रत्युवाच ह ॥ वसिष्ठः परमेष्वासंस्त्यसंधो द्विजोत्तमः ३५ ततः प्रतिययौ काले वासिष्ठः सह तेन वै ॥ ख्यातां पुरीमिमां लोके
ष्वयोध्यां मनुजेश्वर ३६ तं प्रजाः प्रति मोदं त्यः सर्वाः प्रत्युद्रतास्तदा ॥ विपाप्मानं महात्मानं दिवौकस इवेश्वरम् ३७ सुचिराय मनुष्येन्द्रो न गरीपुण्यलक्षणाम् ॥ विवे
शसहितस्तेन वसिष्ठेन महर्षिणा ३८ ददृशुस्तं महीपालमयोध्यावासिनो जनाः ॥ पुरोहितेन सहितं दिवाकरमिवोदितम् ३९ सच तां पूरयामास लक्ष्म्या लक्ष्मीवतां
वरः ॥ अयोध्यां व्योमशीतां शुःशरत्काल इवोदितः ४० संसिक्तमृष्टपंथानं पताकाध्वजशोभितम् ॥ मनः प्रल्हादयामास तस्य तत्पुत्रमुत्तमम् ४१ तुष्टपुष्टजनाक्षी
र्णासापुरीकुरुनंदन ॥ अशोभत तदा तेन शक्रेण वामरावती ४२ ततः प्रविष्टे राजर्षौ तस्मिन्स्तत्पुत्रमुत्तमम् ॥ राज्ञस्तस्याज्ञया देवी वसिष्ठमुपचक्रमे ४३ महर्षिः संवि
दं कृत्वा संबभूव तया सह ॥ देव्या दिव्येन विधिना वसिष्ठः श्रेष्ठभाग्यविः ४४ ततस्तस्यां समुत्पन्ने गर्भे समुनिसत्तमः ॥ राज्ञाऽभिवादितस्तेन जगाम मुनिराश्रमम् ४५
दीर्घकालेन सा गर्भं सुषुप्तेन तु तं यदा ॥ तदा देव्यश्मना कुक्षिनिर्विभेदय शस्विनी ४६ ततोऽपि द्वादशे वर्षे सज्जो पुरुषर्षभः ॥ अश्मको नाम राजर्षिः पौदन्यं योन्यवेश
यत् ४७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वणि वासिष्ठे सौदाससुतोत्पत्तौ सप्तसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥ गंधर्वउवाच ॥ अश्रमस्था ततः
पुत्रमदृश्यं तीव्रजायत ॥ शक्तेः कुलकरं राजन् द्वितीयमिव शक्तिनम् १ जातकर्मादिकास्तस्य क्रियाः समुनिसत्तमः ॥ पौत्रस्य भरतश्रेष्ठचकार भगवान्स्वयम् २
परासुः सयतस्तेन वसिष्ठः स्थापितो मुनिः ॥ गर्भस्थेन तु तोलौके पराशर इति स्मृतः ३ अमन्यत स धर्मात्मा वसिष्ठं पितरं मुनिः ॥ जन्मप्रभृतितस्मिन्स्तु पितरीवान् च वर्तत
४ सतात इव विप्रर्षिवसिष्ठं प्रत्यभाषत ॥ मातुः समक्षं कौंतेय अदृश्यं त्याः परंतप ५ तातेति परिपूर्णार्थं तस्य तन्मधुरं वचः ॥ अदृश्यं त्यश्रु पूर्णाक्षी शृण्वती तमुवाच ह ६
माता तता तता तेति ब्रूह्येनं पितरं पितुः ॥ रक्षसाभक्षितस्तात तव तातो वनांतरे ७ मन्यसे यं तु तातेति नैष तातस्तवानघ ॥ आर्येषु पिता तस्य पितुस्तव यशस्विनः ८
निशाम नंतदहं । वौदनमिति भाष्यायां प्रसिद्धं ४७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥ ॥ अ ॥ ॥ आश्रमस्थेति १ । २ परासुरिति
परासोऽराशासनमवस्थानं येन स पराशरः पराशर इति पूर्वोक्तज्ञातेऽस्मिन् प्रत्यक्षः कल्पः १ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

९ मैत्रावरुणिर्मित्रावरुणयोः पुत्रः अंत्यधीः अंत्येति द्वाते साध्वी अंत्याधीर्यस्य सौंत्यधीः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ तद्गर्भतस्यां गर्भमुपलभ्य ब्राह्मणी
याकाचित् भयादिताज्ञातस्यापि गर्भस्य किमिति गोपनं कृतमिति हेतोर्भीता २२ उपहरे समीपे २३ दुदुवुस्तामनिदितामिति पाठे हंतुमिति शेषः २४ । २५ । २६ । २७ उपारम्य पापनिवृत्तिकृ
स एव मुक्तो दुःखार्तः सत्यवाग्युषिसत्तमः ॥ सर्वलोकविनाशाय मतिचक्रमहामनाः १ तंतथानिश्चितात्मानं समहात्मा महातपाः ॥ ऋषिर्ब्रह्मविदां श्रेष्ठो मैत्रावरुणिरं
त्यधीः १० वसिष्ठो वारयामास हेतुना येन तच्छृणु ॥ वसिष्ठउवाच ॥ कृतवीर्य इति ख्यातो बभूव पृथिवीपतिः ११ याज्ये वेदविदां लोके भृगूणां पार्थिवर्षभः ॥ सता
नग्रभुजस्तात धान्येन च धनेन च १२ सोमांते तर्पयामास विपुलेन विशांपतिः ॥ तस्मिन् पतिशार्दूले स्वर्गातेऽथ कथंचन १३ बभूव तत्कुले यानां द्रव्यकार्यमुपस्थि
तम् ॥ भृगूणां तु धनं ज्ञात्वा राजानः सर्व एव ते १४ याचिष्णवोऽभिजग्मुस्तांस्ततो भार्गवसत्तमान् ॥ भूमौ तु निदधुः केचिद्भृगवो धनमक्षयम् १५ ददुः केचिद्द्विजाति
भ्यो ज्ञात्वा क्षत्रियतो भयम् ॥ भृगवस्तु ददुः केचित्तेषां वित्तं यथेप्सितम् १६ क्षत्रियाणां तदा तात कारणांतरदर्शनात् ॥ ततो महीतलं तात क्षत्रियेण यदृच्छया १७
खनताऽधिगतं वित्तं केनचिद्भृगुवेश्मनि ॥ तद्वित्तं ददृशुः सर्वे समेताः क्षत्रियर्षभाः १८ अवमन्यत तः क्रोधाद्भृगूंस्ताच्छरणागतान् ॥ निजघ्नुः परमेष्वासाः सर्वास्ता
भ्रिशितैः शरैः १९ आगर्भादवकृतं तं श्वेरुः सर्वावसुंधराम् ॥ तत उच्छिद्यमाने भृगुष्वेवं भयात्तदा २० भृगुपत्न्यो गिरिदुर्गे हिमवंतं प्रपेदिरे ॥ तासामन्यत मागर्भं
भयादध्रेमहौजसम् २१ ऊरुणैकेन वामोरुर्भर्तुः कुलविवृद्धये ॥ तद्गर्भमुपलभ्या शुब्राह्मणीया भयादिता २२ गत्वेका कथयामास क्षत्रियाणामुपहरे ॥ ततस्ते क्षत्रि
या जग्मुस्तं गर्भं हंतुमुद्यताः २३ ददृशुर्ब्राह्मणीं तेऽथ दीप्यमानां स्वतेजसा ॥ अथ गर्भः सभिस्त्वोरुं ब्राह्मण्यानिर्जगाम ह २४ मुष्णन्नदृष्टीः क्षत्रियाणां मथ्यान् हवभास्करः ॥
ततश्चक्षुर्विहीनास्ते गिरिदुर्गे पुवभ्रमुः २५ ततस्ते मोहमापन्नाराजानो नष्टदृष्टयः ॥ ब्राह्मणीं शरणं जग्मुर्दृष्ट्यर्थं तामनिदिताम् २६ ऊचुश्चैनां महाभागां क्षत्रियास्ते वि
चेतसः ॥ ज्योतिः प्रहीणा दुःखार्ता शान्ता चिषइवाग्रयः २७ भगवत्याः प्रसादेन गच्छेत्क्षत्रं सचक्षुषम् ॥ उपारम्य च गच्छेम सहिताः पापकर्मिणः २८ सपुत्रा त्वं प्रसा
दं नः कर्तुमर्हसि शोभने ॥ पुनर्दृष्टिप्रदानेन राज्ञः संप्राप्तुमर्हसि २९ ॥ इति श्रीम० आदि० चैत्ररथपर्वण्यौर्वोपाख्याने अष्टसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥
॥ ब्राह्मण्युवाच ॥ नाहं गृह्णामि वस्तातादृष्टीर्नास्मि रूपांश्चिता ॥ अयं तु भार्गवो नूनमूरुजः कुपितोऽद्य वः १ तेन चक्षुषि वस्ताता व्यक्तं कोपान् महात्मना ॥ स्मरतानि ह
तान् बंधूनादत्तानि न संशयः २ गर्भानपि यदा यूयं भृगूणां प्रतपुत्रकाः ॥ तदाऽयमूरुणा गर्भो मया वर्षशतं धृतः ३ षडंगश्चाखिलो वेद इमं गर्भस्थमेव ह ॥ विवेश भृगुवंश
स्य भूयः प्रियचिकीर्षया ४ सोऽयं पितृवधा व्यक्तं क्रोधाद्गोहंतुमिच्छति ॥ तेजसा तस्य दिव्येन चक्षुषि मुषितानि वः ५ तमिमं तातया च ध्वमौर्वमसुतोत्तमम् ॥
अयं वः प्रणिपातेन तुष्टो दृष्टीः प्रमोक्ष्यति ६

त्वापापकर्मिणोऽपि वर्यं २८ । २९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे

अष्टसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥ ॥ अ ॥ ॥ माहमिति भीताताः १ आदत्तानि आत्तानि दददानेऽस्य रूपं २ । ३ । ४ । ५ तातहेताताः संबोधनार्थो निपातो वाऽयं ६

७ ऊरुतत्पन्नऔर्वइतिनिरुक्तिमाह अनेनेति ८ । ९ आत्मनोमनःसर्वेषामपचितिकर्तुप्रवणमुःस्वमिच्छन्स्वमनोपचितिकर्तुयोजयतीत्यर्थः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ विप्रकृष्टेनातिदू
रोगेनबहुना क्षत्रियैर्निमित्तमात्रैः १६ । १७ । १८ । १९ आत्महेति एतेनभृगुपतनादिनामरणब्राह्मणेतरविषयदर्शितं २० । २१ मावधीरिति क्षत्रियान्तदनिर्णयतुत्वेनानपराधिनः सप्तलोकान्भू

॥ वसिष्ठउवाच ॥ एवमुक्तास्ततःसर्वेराजानस्तेतमूरुजम् ॥ ऊचुःप्रसीदेतितदाप्रसादंचकारसः ७ अनेनैवचविख्यातोनाम्नालोकेषुसतमः ॥ सऔर्वइ
तिविप्रर्षिरूभिच्चाव्यजायत ८ चक्षुषिप्रतिलब्ध्वाचप्रतिजग्मुस्ततोऽनृपाः ॥ भार्गवस्तुमुनिर्मेनेसर्वलोकपराभवम् ९ सचक्रेतातलोकानांविनाशायमहा
मनाः ॥ सर्वेषामेवकात्स्न्येनमनःप्रवणमात्मनः १० इच्छन्नपचितिकर्तुभृगूणांभृगुनंदनः ॥ सर्वलोकविनाशायतपसामहतेधितः ११ तापयामासतांल्लो
कान्सदेवासुरमानुषान् ॥ तपसोग्रेणमहतानंदयिष्यन्पितामहान् १२ ततस्तपितरस्तातविज्ञायकुलनंदनम् ॥ पितृलोकादुपागम्यसर्वञ्चुरिदंवचः १३
॥ पितरञ्चुः ॥ और्वदृष्टःप्रभावस्तेतपसोग्रस्यपुत्रक ॥ प्रसादंकुरुलोकानांनियच्छक्रोधमात्मनः १४ नानीशैर्हितदातातभृगुभिर्भावितात्मभिः ॥ वधोऽहुपे
क्षितःसर्वैःक्षत्रियाणांविहिंसताम् १५ आयुषाविप्रकृष्टेनयदानःखेदआविशत् ॥ तदाऽस्माभिर्वधस्तातक्षत्रियैरीप्सितःस्वयम् १६ निखातंयच्चवैवितंकेन
चिद्भृगुवेश्मनि ॥ वैरायैवतदान्यस्तंक्षत्रियान्कोपयिष्णुभिः १७ किंहिवितेननःकार्यस्वर्गेप्सूनांदिजोत्तम ॥ यदस्माकंधनाध्यक्षःप्रभूतंधनमाहरत् १८
यदातुमृत्युरादातुंननःशक्रोतिसर्वशः ॥ तदाऽस्माभिरयंदृष्टउपायस्तातसंमतः १९ आत्महाचपुमांस्तातनलोकांल्लभतेशुभान् ॥ ततोऽस्माभिःसमीक्ष्यै
वंनात्मनात्मानिपातितः २० नचैतन्नःप्रियंतातयदिदंकर्तुमिच्छसि ॥ नियच्छेदंमनःपापात्सर्वलोकपराभवात् २१ मावधीःक्षत्रियांस्तातनलोकान्सप्तपुत्रक ॥
दूषयंतंतपस्तेजःक्रोधमुत्पतितंजहि २२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वण्यौर्ववारणे ऊनाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥ ॥
॥ और्वउवाच ॥ उक्तवानस्मियांक्रोधात्प्रतिज्ञापितरस्तदा ॥ सर्वलोकविनाशायनसामेवितथाभवेत् १ वृथारोषप्रतिज्ञोवैनाहंभवितुमुत्सहे ॥ अनिस्तीर्णो
हिमारोषोदहेदग्निरिवारणिम् २ योहिकारणतःक्रोधंसंजातंक्षंतुमर्हति ॥ नालंसमनुजःसम्यक्त्रिवर्गपरिरक्षितुम् ३ अशिष्टानांनियंताहिशिष्टानांपरिरक्षिता ॥
स्थानेरोषःप्रयुक्तःस्यान्नृपैःसर्वजिगीषुभिः ४ अश्रौषमहमूरुस्थोगर्भशय्यागतस्तदा ॥ आरावंमातृवर्गस्यभृगूणांक्षत्रियैर्वधे ५ संहारोहियदालोकेभृगूणांक्षत्रियाध
मैः ॥ आगर्भोच्छेदनात्क्रांतस्तदामांमन्युराविशत् ६

रादींश्चमावधीः किंतुतपःसंभृतंतेजोदूषयंतंक्रोधंजहि पाठांतरमुपेक्ष्य २२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे ऊनाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥ ॥ उक्तवानिति १ अनि
स्तीर्णोऽकृतकार्यः २ वृथोत्पन्नःक्रोधोजेतव्योनतुसकारणकइत्याह योहीति ३ क्रोधकारणान्याह अशिष्टानामिति स्थानेयुक्तं ४ तद्विपरीतंक्षत्रियाश्चक्रुरित्याह अश्रौषमिति ५ क्रांतःउपक्रांतः ६

तर्हिक्षत्रियाएववध्यानतुलोकाइत्यतआह संपूर्णैतिद्वाम्यां कोशोजरासुरूपामांसपेशी । संपूर्णैःकोशोयासांताः परिपक्वगर्भाइत्यर्थः । 'कोशोऽर्थसंचयेमांसपेश्यां'इतिविश्वः । संपूर्णकोशाइत्यपिपठति ।
लोकैःसत्यपिसामर्थ्यमन्मातृणांभ्राणनकृतमतस्तेऽपिवध्याएवेत्यर्थः ७ । ८ एतदेवोपपादयति प्रतिषेद्धेति । प्रतिषेद्धरिसतिपापकृदेवनोपलभ्यते । असतितुसर्वोऽपिपापएवप्रवर्ततइतिश्लोकद्वयार्थः ९

संपूर्णकोशाःकिलमेमातरःपितरस्तथा ॥ भयात्सर्वेषुलोकेषुनाधिजग्मुःपरायणम् ७ तान्भृगूणांयदादारान्कश्चिन्नाभ्युपपद्यत ॥ मातातदादधारेयमूरुणैकेन
मांशुभा ८ प्रतिषेद्धाहिपापस्ययदालोकेषुविद्यते ॥ तदासर्वेषुलोकेषुपापकृन्नोपपद्यते ९ यदातुप्रतिषेद्धारंपापोनलभतेकचित् ॥ तिष्ठतिबहवोलोकास्तदा
पापेषुकर्मसु १० जानन्नपिचयःपापंशक्तिमान्ननियच्छति ॥ ईशःसन्सोऽपितेनैवकर्मणासंप्रयुज्यते ११ राजभिश्चेश्वरैश्चैवयद्वैपितरोमम ॥ शक्तैर्नशकितास्त्रा
तुमिष्टमत्वेहजीवितम् १२ अतएषामहंकुड्मोलोकानामीश्वरोह्यहम् ॥ भवतांचवचोनालमहंसमभिवर्तितुम् १३ ममापिचेद्वेदेवमीश्वरस्यसतोमहत् ॥ उपेक्ष
माणस्यपुनर्लोकानांकिल्बिषाद्वयम् १४ यश्चायंमन्युजोमेऽग्निलोकानादातुमिच्छति ॥ दहेदेषचमामेवनिगृहीतःस्वतेजसा १५ भवतांचविजानामिसर्वलोकहिते
प्सुताम् ॥ तस्माद्विध्वंयच्छ्रेयोलोकाभांममचेश्वराः १६ ॥ पितरञ्चुः ॥ यएषमन्युजस्तेऽग्निलोकानादातुमिच्छति ॥ अप्सुतंमुंचमद्रंतेलोकाह्यप्सुप्रति
ष्ठिताः १७ आपोमयाःसर्वरसाःसर्वमापोमयंजगत् ॥ तस्मादप्सुविमुंचेमंक्रोधाग्निंद्विजसत्तम १८ अयंतिष्ठतुतेविप्रयदीच्छसिमहोदधौ ॥ मन्युजोऽग्निर्दहन्नापो
लोकाह्यापोमयाःस्मृताः १९ एवंप्रतिज्ञासत्येयंतवानधमविष्यति ॥ नचैवंसामरालोकागमिष्यंतिपराभवम् २० ॥ वसिष्ठउवाच ॥ ततस्तंक्रोधजंतातऔर्वोऽ
ग्निंवरुणालये ॥ उत्ससर्जसचैवापउपयुंतेमहोदधौ २१ महद्वयशिरोभूत्वायत्तद्वेदविदोविदुः ॥ तमग्निमुद्गिरद्वक्रात्पिबत्यापोमहोदधौ २२ तस्मात्त्वमपिभद्रंतेन
लोकान्हंतुमर्हसि ॥ पराशरपरांलोकान्जानन्ज्ञानवर्तावर २३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वण्यौर्वोपाख्यानेऽशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥
॥ गंधर्वउवाच ॥ एवमुक्तःसविप्रर्षिर्वसिष्ठेनमहात्मना ॥ न्ययच्छदात्मनःक्रोधंसर्वलोकपराभवात् १ ईजेचसमहातेजाःसर्ववेदविदांवरः ॥ ऋषीराक्षससत्रेणशाक्ते
योऽथपराशरः २ ततोवृद्धांश्चबालांश्चराक्षसान्समहामुनिः ॥ ददाहविततेयज्ञेशक्तेर्वधमनुस्मरन् ३ नहितंवारयामासवसिष्ठोरक्षसांवधात् ॥ द्वितीयामस्यमाभां
क्षंप्रतिज्ञामितिनिश्चयात् ४ त्रयाणांपावकानांचसत्रेतस्मिन्महामुनिः ॥ आसीत्पुरस्ताद्दीप्तानांचतुर्थइवपावकः ५ तेनयज्ञेनशुभ्रेणहूयमानेनशक्तिजः ॥ तद्वि
दीपितमाकाशंसूर्येणवधनात्यये ६ त्वंसिष्ठादयःसर्वमुनयस्तत्रमेनिरे ॥ तेजसादीप्यमानं वैद्वितीयमिवभास्करम् ७

१० पापंपापकारिणं ११ । १२ । १३ किल्बिषादशासनजात् १४ । १५ । १६ अदातुमुच्छेत्तुं १७ आपोमयाइति । कारणीभूतास्वप्सुदग्धासुलोकाअपिदग्धप्रायाइत्यर्थः १८ । १९ । २० उपयुंते
भक्षयति २१ ह्यशिरःवडवामुखं २२ । २३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥ ॥ अ ॥ ॥ एवमिति १ । २ । ३ माभांक्षनना
शयेयं ४ । ५ शुभ्रेणपापिनांनिग्रहान्निर्मलेन तेनयज्ञेनयज्ञियेनद्रव्येणहूयमानेन ६ । ७

॥ १५० ॥

ततः परमदुष्प्रापमन्यैर्ऋषिरुदारधीः ॥ समापिपयिषुः सत्रंतमत्रिः समुपागमत् ८ तथा पुलस्त्यः पुलहः क्रतुश्चैव महाक्रतुः ॥ तत्राजग्मु रमित्रघ्न रक्षसां जीवितेप्स
या ९ पुलस्त्यस्तु वधात्तेषां रक्षसां भरतर्षभ ॥ उवाचे देवचः पार्थ पराशर मरिदमम् १० कञ्चित्तातापविघ्नं ते कञ्चिन्नंदसिपुत्रक ॥ अजानतामदोषाणां सर्वेषां रक्षसां
वधात् ११ प्रजोच्छेदमिमं महां न हि कर्तुं त्वमर्हसि ॥ नैष तात द्विजातीनां धर्मो दृष्टस्तपस्विनाम् १२ शम एव परो धर्मस्तमाचर पराशर ॥ अधर्मिष्ठं वारिष्ठः सन्कुरुषे
त्वं पराशर १३ शक्तिं चापि हि धर्मज्ञं नातिक्रान्तुमिहार्हसि ॥ प्रजायाश्च ममोच्छेदं न चैवं कर्तुमर्हसि १४ शापाद्विशक्तेर्वासिष्ठतदा तदुपपादितम् ॥ आत्मजेन सदो
षेण शक्तिर्ना तद्वतो दिवम् १५ न हितं राक्षसः कश्चिच्छक्तो भक्षयितुं मुने ॥ आत्मनैवात्मनस्तेन दृष्टो दृष्ट्युस्तदाऽभवत् १६ निमित्तभूतस्तत्रासीद्विश्वामित्रः पराशर ॥
राजा कल्माषपादश्च दिवमारुह्य मोदते १७ ये च शक्तयवराः पुत्रावसिष्ठस्य महामुने ॥ ते च सर्वे मुदा युक्ता मोदंते सहिताः सुरैः १८ सर्वमेतद्वसिष्ठस्य विदितं वै महामुने ॥
रक्षसांच समुच्छेद एष तात तपस्विनाम् १९ निमित्तभूतस्त्वं चात्र क्रतौ वासिष्ठ नंदनः ॥ तत्सत्रं मुंच भद्रं ते समाप्तमिदमस्तु ते २० ॥ गंधर्व उवाच ॥ एवमुक्तः पुलस्त्ये
न वसिष्ठेन च धीमता ॥ तदा समापयामास सत्रं शाक्तो महामुनिः २१ सर्वराक्षससत्राय संभृतं पावकं तदा ॥ उत्तरे हिमवत्पार्श्वे उत्सर्ज्य महावने २२ स तत्राद्यापि रक्षां
सि वृक्षानश्मन एव च ॥ भक्षयन् दृष्यते वह्निः सदा पर्वणि पर्वणि २३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वण्यौर्वोपाख्याने एकाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥
॥ १८१ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ राज्ञा कल्माषपादेन गुरौ ब्रह्मविदां वरे ॥ कारणं किं पुरस्कृत्य भार्यवै सन्नियोजिता १ जानता वै परं धर्मवसिष्ठेन महात्मना ॥
अगम्या गमनं कस्मात्कृतं तेन महर्षिणा २ अधर्मिष्ठं वसिष्ठेन कृतं चापि पुरासखे ॥ एतन्मे संशयं सर्वं छेतुमर्हसि पृच्छतः ३ ॥ गंधर्व उवाच ॥ धनं जयनिबोधे दंय
न्मात्वं परिपृच्छसि ॥ वसिष्ठं प्रति दुर्धर्षतया मित्रसहं नृपम् ४ कथित्वं ते मया सर्वं यथा शप्तः स पार्थिवः ॥ शक्तिना भरत श्रेष्ठ वासिष्ठेन महात्मना ५ स तु शापवशं प्राप्तः
क्रोधपर्याकुलेक्षणः ॥ निर्जगाम पुरा द्राजा सहदारः परंतपः ६ अरण्यं निर्जनं गत्वा सदारः परिचक्रमे ॥ नानासृगगणाकीर्णं नानासत्त्वसमाकुलम् ७ नानागुल्म
लताच्छन्नं नानाद्रुमसमावृतम् ॥ अरण्यं घोरं सन्नादं शापग्रस्तः परिभ्रमन् ८ सकदाचित् क्षुधाऽऽविष्टो मृगयन् भक्षयन्मात्मनः ॥ ददर्श सुपारिक्लिष्टः कस्मिंश्चिन्निर्जने नवे ९
ब्राह्मणं ब्राह्मणीं चैव मिथुनायोपसंगतौ ॥ तौ तं वीक्ष्य सुवित्रस्ताव कृतार्थौ प्रभाषितौ १० तयोः प्रद्ववतोर्विप्रं जग्राह नृपतिर्वलात् ॥ दृष्ट्वा गृहीतं भर्तारमथ ब्राह्मण्यभाषत ११

भक्षितवान् अतःशक्तेरेवायमपराधोनरक्षसामित्यर्थः १५ । १६ मोदतेशक्तिः १७ । १८ समुच्छेदेणत्वंनिमित्तभूतइतियोजना १९ मुञ्चत्यज २० । २१ । २२ । २३ ॥ इति आदिपर्वणिनीलकं
ठिये भारतभावदीपे एकाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८१ ॥ ॥ राज्ञेति १ अगम्यास्तुषातुल्यत्वात् २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ अकृतार्थावकृतपुत्रत्वात् १० । ११

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावादीये द्व्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥
शृणुराजन्ममवचोयत्त्वावक्ष्यामिसुव्रत ॥ आदित्यवंशप्रभवस्त्वंहिलोकेपरिश्रुतः १२ अप्रमत्तःस्थितोधर्मेगुरुशुश्रूषणे रतः ॥ शापोपहतदुर्धर्षनपापंकर्तुमर्हसि
१३ ऋतुकालेतुसंप्राप्तेभर्तृव्यसनकर्षिता ॥ अकृतार्थाह्वहंभर्त्राप्रसवार्थसमागता १४ प्रसीदन्नृपतिश्रेष्ठभर्ताऽयमेविसृज्यताम् ॥ एवंविक्रोशमानायास्तस्या
स्तुसन्नृशंसवत् १५ भर्तारंभक्षयामासव्याघ्रोमृगमिवेप्सितम् ॥ तस्याःक्रोधाभिभूतायायान्यश्रूण्यपतन्श्रुवि १६ सोऽग्निःसमभवद्दीप्तस्तंचदेशंव्यदीपयत् ॥
ततःसाशोकसंतप्ताभर्तृव्यसनकर्षिता १७ कल्माषपादंराजर्षिमज्ञपद्माह्वणीरुषा ॥ यस्मान्ममाकृतार्थायास्त्वयाक्षुद्रनृशंसवत् १८ प्रेक्षंत्याभक्षितोमेऽद्यप्रियो
भर्तामहायशाः ॥ तस्मात्त्वमपिदुर्बुद्धेमच्छापपरिविक्षतः १९ पत्नीमृतावनुप्राप्यसद्यस्त्यक्ष्यसिजीवितम् ॥ यस्यचर्षेर्वसिष्ठस्यत्वयापुत्राविनाशिताः २०
तेनसंगम्यतेभार्यातनयंजनयिष्यति ॥ सतेवंशकरःपुत्रोभविष्यतिनृपाधम २१ एवंशम्बातुराजानंसातमांगिरसीशुभा ॥ तस्यैवसन्निधौदीप्तंप्रविवेशदुताशनम्
२२ वसिष्ठश्चमहाभागःसर्वमेतदवैक्षत ॥ ज्ञानबोगेनमहतातपसाचपरंतप २३ मुक्तशापश्चराजर्षिःकालेनमहताततः ॥ ऋतुकालेऽभिपतितोमदयंत्यानिवारितः
२४ नहिसस्मारसनृपस्तंशापंकाममोहितः ॥ देव्याःसोऽथवचःश्रुत्वासंभ्रांतोनृपसत्तमः २५ तंशापमनुसंस्मृत्यपर्यतप्यद्दृशंतदा ॥ एतस्मात्कारणाद्राजावसि
ष्ठंसंन्ययोजयत् ॥ स्वदारेषुनरश्रेष्ठशापदोषसमन्वितः २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिचैत्ररथपर्वणिवसिष्ठोपाख्यानेद्व्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥
॥ अर्जुनउवाच ॥ अस्माकमनुरूपोवैयःस्याद्रंधर्ववेदवित् ॥ पुरोहितस्तमाचक्ष्वसर्वंहिविदितंतव १ ॥ गंधर्वउवाच ॥ यवीयान्देवलस्यैषवनेभ्रातातपस्यति ॥
धौम्यउत्कोचकेतीर्थेतंतृणध्वंयदीच्छथ २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोऽर्जुनोऽस्त्रमाग्रेयंप्रददौतद्यथाविधि ॥ गंधर्वायतदाप्रीतोवचनंचेदमब्रवीत् ३ त्वय्येवता
वतिष्ठंतुहयागंधर्वसत्तम ॥ कार्यकालेग्रहीष्यामःस्वस्तितेऽस्त्वितिचाब्रवीत् ४ तेऽन्योन्यमभिसंपूज्यगंधर्वःपांडवाश्चह ॥ रम्याद्गागीरथीतीराद्यथाकामंप्रतस्थिरे
५ ततउत्कोचकंतीर्थंगत्वाधौम्याश्रमंतुते ॥ तंवनुःपांडवाधौम्यपौरोहित्यायभारत ६ तान्धौम्यःप्रतिजग्राहसर्ववेदविदांवरः ॥ वन्येनफलमूलेनपौरोहित्येनचैव
ह ७ तेसमाशंसिरेलब्धांश्रियंराज्यंचपांडवाः ॥ ब्राह्मणंतंपुरस्कृत्यपांचालींचस्वयंवरे ८ पुरोहितेनतेनाथगुरुणासंगतास्तदा ॥ नाथवंतमिवात्मानंमेनिरेभरत
र्षभाः ९ सहिवेदार्थतत्त्वज्ञस्तेषांगुरुरुदारधीः ॥ तेनधर्मविदापार्थायाज्याधर्मविदःकृताः १० वीरांस्तुसहितान्मेनेप्राप्तराज्यान्स्वधर्मतः ॥ बुद्धिवीर्यबलोत्साहै
र्युक्तान्देवानिवद्विजः ११ कृतस्वस्त्ययनास्तेनततस्तेमनुजाधिपाः ॥ मेनिरेसहितागंतुंपांचाल्यास्तंस्वयंवरम् १२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिचैत्ररथप
र्वणिधौम्यपुरोहितकरणेभ्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ समाप्तंचैत्ररथपर्व ॥

अस्माकमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ ।

प्रतिजग्राहंऽगीचकार ७ षांचालीचरुधामाक्षसिरे ८ । ९ । १० । ११ । १२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठये भारतभावदीपे व्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ ॥ छ ॥

ततस्ते इति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३ दायान्देयानि तानेवाह धनमित्यादि १४।१५ नटावेषभेदकारिणः। वैतालिकामंगलपाठ
॥ अथस्वयंवरपर्व ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तेनरशार्दूलाभ्रातरःपंचपांडवाः ॥ प्रययुर्द्रौपदीद्रुपुंतंचदेशंमहोत्सवम् १ तेप्रयातानरव्याघ्राःसहमात्रापरंत
पाः ॥ ब्राह्मणान्ददृशुर्मार्गेगच्छतःसंगतान्बहून् २ तउचुर्ब्राह्मणाराजन्पांडवान्ब्रह्मचारिणः ॥ कभवंतोगमिष्यंतिकुतोवाऽभ्यागताइह ३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
आगतानेकचक्रायाःसोदर्यानेकचारिणः ॥ भवंतोवैविजानंतुसहमात्राद्विजर्षभाः ४ ॥ ब्राह्मणाउचुः ॥ गच्छताद्यैवपंचालान्द्रुपदस्यनिवेशने ॥ स्वयं
वरोमहांस्तत्रभवितासुमहाधनः ५ एकसार्थप्रयाताःस्मवयंतत्रैवगामिनः ॥ तत्रह्यहुतसंकाशोभवितासुमहोत्सवः ६ यज्ञसेनस्यदुहिताद्रुपदस्यमहात्मनः ॥
वेदीमध्यात्समुत्पन्नापद्मपत्रनिभेक्षणा ७ दर्शनीयाऽनवद्यांगीसुकुमारीमनस्विनी ॥ दृष्टुमस्यभगिनीद्रोणशत्रोःप्रतापिनः ८ योजातःकवचीखड्गीसशरःसशरा
सनः ॥ सुसमिद्धेमहाबाहुःपावकेपावकोपमः ९ स्वसातस्यानवद्यांगीद्रौपदीतनुमध्यमा ॥ नीलोत्पलसमोमंघोयस्याःक्रोशात्प्रवातिवै १० यज्ञसेनस्यचसुतां
स्वयंवरकृतक्षणां ॥ गच्छामोवैवयंद्रुपुंतंचादिव्यमहोत्सवम् ११ राजानोराजपुत्राश्चयज्वानोभूरिदक्षिणाः ॥ स्वाध्यायवंतःशुचयोमहात्मानोयतव्रताः १२ तरु
णादर्शनीयाश्चनानादेशसमागताः ॥ महारथाःकृतास्त्राश्चसमुपैष्यंतिभूमिपाः १३ तेतत्रविबिधान्दायान्विजयार्थंनरेश्वराः ॥ प्रदास्यंतिधनंगाश्चभक्ष्यंभोज्यं
चसर्वशः १४ प्रतिगृह्यचतस्रंदृष्ट्वाचैवस्वयंवरम् ॥ अनुभूयोत्सवंचैवगमिष्यामोयथेप्सितम् १५ नटावैतालिकास्तत्रनर्तकाःसूतमागधाः ॥ नियोधकाश्चदेशेभ्यः
समेप्यंतिमहाबलाः १६ एवंकौतूहलंकृत्वाहृष्टाचप्रतिगृह्यच ॥ सहास्माभिर्महात्मानःपुनःप्रतिनिवर्त्यथ १७ दर्शनीयांश्चवःसर्वान्देवरूपानवस्थितान् ॥ समी
क्ष्यकृष्णावरयेत्संगत्यैकतमंवरम् १८ अयंभ्रातातवश्रीमानदर्शनीयोमहाभुजः ॥ नियुज्यमानोविजयेसंगत्याद्रविणंबहु ॥ आहरिष्यन्नयंनूनंप्रीतिवोवर्धयिष्य
ति १९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ परमंभोगमिष्यामोद्रुपुंतंचैवमहोत्सवम् ॥ भवद्भिःसहिताःसर्वेकन्यायास्तंस्वयंवरम् २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिस्वयंवर
पर्वणिपांडवागमनेचतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्ताःप्रयातास्तेपांडवाजनमेजय ॥ राज्ञादक्षिणपंचालान्द्रुपदेनाभिर
क्षितान् १ ततस्तेषुमहात्मानंशुद्धात्मानमकल्मषम् ॥ ददृशुःपांडवावीरानुनिर्द्वैपायनंतदा २ तस्मैयथावत्सत्कारंकृत्वातेनचसत्कृताः ॥ कथांतेचाभ्यनुज्ञाताः
प्रययुर्द्रुपदक्षयम् ३ पश्यंतोरमणीयानिवनानिचसरांसिच ॥ तत्रतत्रवसंतश्चशनैर्जमुर्महारथाः ४ स्वाध्यायवंतःशुचयोमधुराःप्रियवादिनः ॥ आनुपूर्व्येणसंप्रा
प्ताःपंचालान्पांडुनंदनाः ५ तेतुदृष्ट्वापुरंतच्चस्कंधावारंचपांडवाः ॥ कुंभकारस्यशालायांनिवासंचक्रिरेतदा ६

कारिणः। नर्तकाःप्रसिद्धाः। सूताः पौराणिकाः। ग्रामधावंशसूचकाः। नियोधकामल्लाः १६।१७ संगत्यादैवयोगेन १८।१९ परमंयथेष्टं २० ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्येदीपेचतुर
शीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ एवमिति १।२।३।४।५ स्कंधावारंराज्यगृहप्राकारंलोकसमूहस्थानंवा। 'स्कंधःस्याकृपतावंसेसांपरायसमूहयोः' इतिमेदिनी ६

नजज्ञिरेनज्ञातवतः ७।८ अनानम्येनमयितुमशक्यं ९ वैहायसमंतरिक्षगर्तं। यंत्रंतीव्रवेगवत्तयाभ्रमणेनलक्ष्यमार्गसंकोचकमंतरावद्धं। समितंयंत्रच्छिद्रद्वारोपलक्षितं। लक्ष्यमप्रिवैहायसमित्यर्थः
अस्त्रशिक्षायामेकेनार्जुनेनैवचललक्ष्यपातनंकृतमतःसएवचलयंत्रद्वारालक्ष्यभेदस्यतिनान्यइतितद्वेषणायायंयत्नोद्रुपदेनकृतः। यद्यपिकर्णस्याप्येतत्सुकरंतथाऽपिहीनकुलत्वात्सुपारिहरइतिभावः १०

तत्रभैक्षंसमाजन्तुर्ब्राह्मणीवृत्तिमाश्रिताः ॥ तान्संप्राप्तांस्तथावीरान्जज्ञिरेननराःकचित् ७ यज्ञसेनस्यकामस्तुपांडवायकिरीटिने ॥ कृष्णांदद्यामितिसदानचैत
द्विवृणोतिसः ८ सोऽन्वेषमाणःकौतेयंपांचाल्योजनमेजय ॥ दृढधनुरनानम्यंकारयामासभारत ९ यंत्रंवैहायसंचापिकारयामासकृत्रिमम् ॥ तेनयंत्रेणसमितंरा
जालक्ष्यंचकारसः १० ॥ द्रुपदउवाच ॥ इदंसज्यंधनुःकृत्वासज्जैरेभिश्चसायकैः ॥ अतीत्यलक्ष्यंयोवेद्धासलब्धामस्तुतामिति ११ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इति
सद्रुपदोराजास्वयंवरमघोषयत् ॥ तच्छ्रुत्वापार्थिवाःसर्वेसमीयुस्तत्रभारत १२ ऋषयश्चमहात्मानःस्वयंवरदिदृक्षवः ॥ दुर्योधनपुरोगाश्चसकर्णाःकुरवोऽनृप १३
ब्राह्मणाश्चमहाभागादेशेभ्यःसमुपागमन् ॥ ततोऽर्चिताराजगुणाद्रुपदेनमहात्मना १४ उपोपविष्टामंचेषुद्रष्टुकामाःस्वयंवरम् ॥ ततःपौरजनाःसर्वेसागरोद्भूतनिः
स्वनाः १५ शिशुमारशिरःप्राप्यन्यविशंस्तेस्मपार्थिवाः ॥ प्रागुत्तरेणनगराहूमिभागेसमेशुभे ॥ समाजवाटःशुभेभवनैःसर्वतोवृतः १६ प्राकारपरिखोपेतोद्वा
रतोरणमंडितः ॥ वितानेनविचित्रेणसर्वतःसमलंकृतः १७ तूर्यौघशतसंकीर्णःपराध्यागुरुधूपितः ॥ चंदनोदकसिक्तश्चमाल्यदामोपशोभितः १८ कैलासशिखर
प्रखर्बेनभस्तलविलेखिभिः ॥ सर्वतःसंवृतःशुभैःप्रासादैःसुकृतोच्छ्रयैः १९ सुवर्णजालसंवीर्तैर्मणिकुट्टिमभूषणैः ॥ सुखारोहणसोपानैर्महासनपरिच्छदैः २० स्रग्दा
मसमवच्छन्नैरगुरुत्तमवासितैः ॥ हंसांशुवर्णवर्धुभिरायोजनसुगंधिभिः २१ असंबाधशतद्वारैःशयनासनशोभितैः ॥ बहुधातुपिन्द्वागैर्हिमवच्छिखरैरिव २२
तत्रनानाप्रकारेषुविमानेषुस्वलंकृताः ॥ स्पर्धमानास्तदाऽन्योन्यनिषेदुःसर्वपार्थिवाः २३ तत्रोपविष्टान्ददृशुर्महासत्वपराक्रमान् ॥ राजसिंहान्महाभागान्कृ
ष्णागुरुविभूषितान् २४ महाप्रसादान्ब्रह्मण्यान्स्वराष्ट्रपारिरक्षिणः ॥ प्रियान्सर्वस्यलोकस्यसुकृतैःकर्मभिःशुभैः २५ मंचेषुचपराद्धर्षेषुपौरजानपदाजनाः ॥
कृष्णादर्शनसिद्धयर्थंसर्वतःसमुपाविशन् २६ ब्राह्मणैस्तेचसहिताःपांडवाःसमुपाविशन् ॥ ऋद्धिपंचालराजस्यपश्यंतस्तामनुत्तमाम् २८ ततःसमाजोवष्टपेस
राजनदिवसान्बहून् ॥ रत्नप्रदानबहुलःशोभितोमदनर्तकैः २८ वर्तमानेसमाजेतुरमणीयेऽन्दिषोडशे ॥ आश्रुतांगीसुवसनासर्वाभरणभूषिता २९ मालांचसमुपा
दायकांचनींसमलंकृताम् ॥ अवतीर्णाततोरंगद्रौपदीभरतर्षभ ३०

सज्यंधनुःकृत्वाइदंयंत्रमतीत्यलक्ष्यंयोवेद्धावेद्धंसमर्थः ११।१२।१३।१४ उपोपविष्टाः पादपूरणार्थोपेत्यस्यावृत्तिः। प्रसमुपोदःपादपूरणइति १५ शिशुमारोजलजंतुस्तदाकारस्तारास
मुहात्मकोविष्णुस्तस्यशिरःप्रदेशेऐशान्यादिशि। अतएवसाअपराजितादिक् तांदिशंप्राप्यन्यविशन् तामेवदिशमाह प्रागिति प्रागुत्तरेणप्रागुदीच्योर्तरालेनगरात्समीपे। एनबन्यतरस्यामदूरे
पंचम्येत्तेनबंतमिदं १६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ विमानेषुसप्तभूमिगृहेषु। 'विमानोव्योमयानेचसप्तभूमिगृहेऽपिच'इतिमेदिनी २३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०

परिस्तीर्यर्धैःपरितःस्तीर्त्वा ३१ । ३२ । ३३ । ३४ इदं धनुः इदं च लक्ष्यं इमे च बाणाः बलं यत्र छिद्रं द्वायुगपत्वं च बाणां लक्ष्येयः समर्पयति तस्याद्यभार्याभगिनीममेयमिति द्वयोः संबन्धः व्योमचरैर्बा
पुरोहितः सोमकानां मंत्रविद्वाहणः शुचिः ॥ परिस्तीर्य जुहावाग्निमाज्येन विधिवत्तदा ३१ संतर्पयित्वा ज्वलनं ब्राह्मणान् स्वस्तिवाच्यच ॥ वारयामास सर्वाणि वादि
त्राणिसमंततः ३२ निःशब्दे तु कृते तस्मिन् घृष्टुम्रो विशापते ॥ कृष्णामादाय विधिवन्मेघदुंदुभिनिःस्वनः ३३ रंगमध्ये गतस्तत्र मेघगंभीरया गिरा ॥ वाक्यमुच्चैर्ज
गादेदं शृक्ष्णमर्थवदुत्तमम् ३४ इदं धनुर्लक्ष्यमिमे च बाणाः शृण्वंतु मे भू प्रवयः समेताः ॥ छिद्रेण यंत्रस्य समर्पयध्वं शरैः शितैर्व्योमचरैर्दशाधः ३५ एतन्महत्कर्म करो
तियो वैकुलेन रूपेण बलेन युक्तः ॥ तस्याद्यभार्याभगिनीममेयं कृष्णामवित्रीनष्टा ब्रवीमि ३६ तानेव मुक्त्वा दुपदस्य पुत्रः पश्चादिदं तां भगिनीमुवाच ॥ नाम्नाच गो
त्रेण च कर्मणा च संकीर्तयन् भूमिपतीन् समेतान् ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि स्वयंवरपर्वणि घृष्टुम्रवाक्ये पंचाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥
॥ घृष्टुम्र उवाच ॥ दुर्योधनो दुर्विषहो दुर्मुखो दुष्प्रधर्षणः ॥ विविंशतिर्विकर्णश्च सहोदुःशासनस्तथा ॥ युयुत्सुर्वायुवेगश्च भीमवेगरवस्तथा ॥ उग्रायुधो बलाकीच
करकायुर्विरोचनः २ कुंडकश्चित्रसेनश्च सुवर्चाः कनकध्वजः ॥ नंदको बाहुशाली च तुष्टुडो विकटस्तथा ३ एते चान्ये च बहवो धार्तराष्ट्रमहाबलाः ॥ कर्णेन
सहिता विरास्त्वदर्धसमुपागताः ४ असंख्याता महात्मानः पार्थिवाः क्षत्रियर्षभाः ॥ शकुनिः सौबलश्चैव वृषकोऽथ बृहद्वलः ५ एते गांधारराजस्य सुताः
सर्वे समागताः ॥ अश्वत्थामा च भोजश्च सर्वशस्त्रधृतांवरौ ६ समवेतौ महात्मानौ त्वदर्धसमलंकृतौ ॥ बृहंतो मणिमांश्चैव दंडधारश्च पार्थिवः ७ सहदेव जयत्सेनौ मे
घसंधिश्च पार्थिवः ॥ विराटः सहपुत्राभ्यां शंखेनैवोत्तरेण च ८ वार्धक्षेमिः सुशर्मा च सेनाविदुश्च पार्थिवः ॥ सुकेतुः सहपुत्रेण सुनाम्ना च सुवर्चसा ९ सुचित्रः सुकु
मारश्च वृकः सत्यघृतिस्तथा ॥ सूर्यध्वजो रोचमानो नीलश्चित्रायुधस्तथा १० अंशुर्मांश्चैकितानश्च श्रेणिमांश्च महाबलः ॥ समुद्रसेनपुत्रश्च चंद्रसेनः प्रतापवान् ११
जलसंधः पिता पुत्रौ विदंडो दंड एव च ॥ पौंड्रको वासुदेवश्च भगदत्तश्च वीर्यवान् १२ कर्लिगस्ताम्रलितश्च पत्तनाधिपतिस्तथा ॥ मद्रराजस्तथा शल्यः सहपुत्रो महा
रथः १३ रुक्मांगदेन वीरेण तथा रुक्मरथेन च ॥ कौरव्यः सोमदत्तश्च पुत्रश्चास्यमहारथः १४ समवेतास्त्रयः शूराभूरिर्भूरिश्रवाः शलः ॥ सुदक्षिणश्च कांबोजो दृढध
न्वाच पौरवः १५ बृहद्वलः सुषेणश्च शिविरौशीनरस्तथा ॥ पटञ्जरनिहंता च कारुषाधिपतिस्तथा १६ संकर्षणो वासुदेवो रौक्मिणेयश्च वीर्यवान् ॥ सांबश्च चारुदे
ष्णश्च प्राद्युम्निः सगदस्तथा १७ अकूरः सात्यकिश्चैव उद्धवश्च महामतिः ॥ कृतवर्मा च हार्दिक्यः पृथुर्विपृथुरेव च १८ विदूरथश्च कंकश्च शकुश्च सगवेषणः ॥ आशा
वहोऽनिरुद्धश्च समीकः सारिमेजयः १९ वीरो वातपतिश्चैव झिल्लीपिंडारकस्तथा ॥ उशीनरश्च विक्रांतो वृष्णयस्ते प्रकीर्तिताः २०
जेः ३५ । ३६ तान् नृपां प्रति ३७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे पंचाशीत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥ ॥ दुर्योधन इत्यादिस्पष्टार्थो ग्रन्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७
८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भा० पंचाशीत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८६ ॥ तेऽलंकृता इति १ । २ संकल्पजेन कामेन ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ अभितः पद्मालक्ष्मीर्येषां तांस्त

भगीरथो बृहत्क्षत्रः सैधवश्च जयद्रथः ॥ बृहद्रथो बालिहकश्च श्रुतायुश्च महारथः २१ उलूकः कैतवो राजा चित्रांगदश्च भांगदौ ॥ वत्सराजश्च मतिमान्कोसलाधिपतिस्त
था २२ शिशुपालश्च विक्रांतो जरासंधस्तथैव च ॥ एते चान्ये च बहवो नानाजनपदेश्वराः २३ त्वदर्धमागता भद्रे क्षत्रियाः प्रथिताभुवि ॥ एते मे तस्यंति विक्रांतास्त्वद
र्थे लक्ष्यमुत्तमम् ॥ विध्येत य इदं लक्ष्यं वरयेथाः शुभेऽद्य तम् २४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि स्वयंवरपर्वणि राजनामकीर्तने षडशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८६ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ तेऽलंकृताः कुंडलिनो युवानः परस्परं स्पर्धमाना नरेन्द्राः ॥ अस्त्रबलं चात्मनि मन्यमानाः सर्वे समुत्पेतुरुदायुधास्ते १ रूपेण वीर्येण
कुलेन चैव शीलेन वित्तेन च यौवनेन ॥ समिद्धदर्पा मदवेगभिन्ना मत्तायथा हैमवता गजेंद्राः २ परस्परं स्पर्धया प्रेक्षमाणाः संकल्पजेनाभिपरिभृतांगाः ॥ कृष्णाममैवेत्य
भिभाषमाणान् नृपासनेभ्यः सहसोदतिष्ठन् ३ ते क्षत्रियारंगताः समेता जिगीषमाणा दुपदात्मजांताम् ॥ चकाशिरे पर्वतराजकन्यामुमां यथा देवगणाः समेताः ४ कंद
र्पबाणाभिनिपीडितांगाः कृष्णा गतैस्ते हृदयैर्नरेन्द्राः ॥ रंगावतीर्णा दुपदात्मजार्थं द्वेषं प्रचक्रुः सुहृदोऽपि तत्रा ५ अथाययुर्देवगणा विमानैरुद्रादित्यावसवोऽथाश्विनौ च ॥
साध्याश्च सर्वे मरुतस्तथैव यमं पुरस्कृत्य घने श्वरं च ६ दैत्याः सुपर्णाश्च महोरगाश्च देवर्षयो गुह्यकाश्च आरणाश्च ॥ विश्वावसुर्नरिदपर्वतौ च गंधर्वमुख्याः सहसाऽप्सरोग्भिः
७ हलायुधस्तत्र जनार्दनश्च वृष्ण्यंधकाश्चैव यथा प्रधानम् ॥ प्रेक्षां स्मचकुर्यु दुपुंगवास्ते स्थिताश्च कृष्णस्य मते महांतः ८ दृष्ट्वा तु तान् मत्तगजेंद्ररूपान् पंचाभिपद्मानिव
वारणेंद्रान् ॥ भस्मावृतां गानिव हव्यवाहान् कृष्णः प्रदध्यौ यदुवीरमुख्यः ९ शशंसरामाय युधिष्ठिरं स भीमं स जिष्णुं च यमौ च वीरौ ॥ शनैः शनैस्तान् प्रसमीक्ष्य रामो जना
र्दनं प्रीतमना ददर्श १० अन्ये तु वीरान् नृपपुत्रपौत्राः कृष्णा गतैर्नरेन्द्रमनःस्वभावैः ॥ व्यायच्छमाना ददृशुर्नतान्वै संदष्टदंतच्छदताम्रनेत्राः ११ तथैव पार्थाः पृथुबाहवस्ते
वीरौ यमौ चैव महानुभावौ ॥ तांद्रौ पदं प्रेक्ष्य तदा स्म सर्वे कंदर्पबाणाभिहता बभूवुः १२ देवर्षिगंधर्वसमाकुलं तत्सुपर्णनागासुरसिद्धजुष्टम् ॥ दिव्येन गंधेन समाकुलं
च दिव्यैश्च पुष्पैरवकीर्यमाणम् १३ महास्वने हुंदुभिनादितैश्च बभूवत संकुलमंतरिक्षम् ॥ विमानसंबाधमभूत्समंतात्स वेणुवीणापणवानुनादम् १४ ततस्तु ते राज
गणाः क्रमेण कृष्णानिमित्तं कृतविक्रमाश्च ॥ सकर्णदुर्योधनशाल्वशल्यद्रौणायनिकाथसुनीथवक्राः १५ कर्लिगवंगाधिपपांड्यपौंड्राविदेहराजोयवनाधिपश्च ॥ अन्ये
च नानानृपपुत्रपौत्राराष्ट्राधिपाः पंकजपत्रनेत्राः १६ किरीटहारांगदचक्रवालैर्विभूषितांगाः पृथुबाहवस्ते ॥ अनुक्रमं विक्रमसत्त्वयुक्ता बलेन वीर्येण च नर्दमानाः १७

वीगसुंदरानित्यर्थः । अतिपद्मानिति पाठेऽपि स एवार्थः । अतिमत्तानित्यपपाठः ९ । १० व्यायच्छमाना व्याददानाश्चक्षुःप्रसार्य कृष्णामेव ददृशुर्न पांडवान् ११ तथैव पार्था इति कामाभिभूतत्वाद्रामकृ
ष्णादीन् ददृशु रिति भावः १२ । १३ विमानसंबाधं विमानसंकीर्णं १४ । १५ । १६ । १७

संहननोपपन्नमत्यंतकाठिन्येनयुक्तं स्फुरतानामयितुमसामर्थ्यात्करात्रिःसरत्कोटितया । अतएवविक्षिप्यमाणाःदंडेनवीटाइव धनुषाधनुष्कोट्या शमयांबभूवुरितिद्वयोःसंबंधः १८ । १९ चक्रवालं
मंडलं २० । २१ । २२ सामर्षहासं नीचकुलयोगादमर्षः सूर्यापराधत्वाद्वासः २३ । २४ धनुरादायमानःपरीक्षमाणः दैवशोधनेऽस्यरूपं २५ अभ्याशंसमीपं २६ धनुषाआकृष्यमाणेन २७ आ

तत्कार्मुकंसंहननोपपन्नसंज्यनशेकुर्मनसाऽपिकर्तुम् ॥ तेविक्रमंतःस्फुरतादृढेनविक्षिप्यमाणाधनुषानरेन्द्राः १८ विचेष्टमानाधरणीतलस्थायथाबलंशैक्ष्यगुणक्र
माश्च ॥ गतौजसःस्तकिरीटहाराविनिःश्वसंतःशमयांबभूवुः १९ हाहाकृतंतद्वनुषादृढेनविस्त्रस्तहारांगदचक्रवालम् ॥ कृष्णानिमित्तंविनिवृत्तकामंराज्ञां
तदामंडलमार्तमासीत् २० सर्वाभूपास्तान्प्रसमीक्ष्यकर्णोधनुर्धराणांप्रवरोजगाम ॥ उद्धृत्यतूर्णधनुरुद्यतंतत्संज्यंचकाराशुयोजबाणान् २१ दृष्ट्वासूतंमेनिरे
पांडुपुत्राभित्वानीतलक्ष्यवरंधरायाम् ॥ धनुर्धरारागकृतप्रतिज्ञमत्यग्निसोमार्कमथार्कपुत्रम् २२ दृष्ट्वातुतंद्रौपदीवाक्यमुच्चैर्जगादनाहंवरयामिसूतम् ॥ सामर्षहा
संप्रसमीक्ष्यसूर्यतत्याजकर्णःस्फुरितंधनुस्तत् २३ एवंतेषुनिवृत्तेषुक्षत्रियेषुसमंततः ॥ चेदीनामधिपोवीरोबलवानंतकोपमः २४ दमघोषसुतोधीरःशिशुपालो
महामतिः ॥ धनुरादायमानस्तुजानुभ्यामगमन्महीम् २५ ततोराजामहावीर्योजरासंधोमहाबलः ॥ धनुषोऽभ्याशमागत्यतस्थौगिरिरिवाचलः २६ धनुषापी
डयमानस्तुजानुभ्यामगमन्महीम् ॥ ततउत्थायराजासस्वराष्ट्राप्यभिजग्मिवान् २७ ततःशल्योमहावीरोमद्राजोमहाबलः ॥ तदप्यारोप्यमाणस्तुजानुभ्या
मगमन्महीम् २८ तस्मिंस्तुसंध्रांतजनेसमाजेनिक्षिप्तवादेपुजनाधिपेषु ॥ कुंतीसुतो जिष्णुरियेषकर्तुंसंज्यंधनुस्तत्सशरंप्रवीरः २९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदि
पर्वणिस्वयंवरपर्वणिसर्वराजपराङ्मुखीभवनेसप्ताशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ ॥ ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ यदानिवृत्ताराजानोधनुषःसंज्यकर्म
णः ॥ अथोदतिष्ठद्विप्राणांमध्याजिष्णुरुदारधीः १ उदक्रोशन्विप्रमुख्याविधुन्वतोऽजिनानिच ॥ दृष्ट्वासंप्रस्थितंपार्थमिंद्रकेतुसमप्रभम् २ केचिदासन्विमनसः
केचिदासन्मुदाऽन्विताः ॥ आहुःपरस्परंकेचिन्निपुणाबुद्धिजीविनः ३ यत्कर्णशल्यप्रमुखैःक्षत्रियैर्लोकविश्रुतैः ॥ नानतंबलवद्भिर्हधनुर्वेदपरायणैः ४ तत्कथंत्व
कृतास्त्रेणप्राणतोर्बलीयसा ॥ बटुमात्रेणशक्यंहिसंज्यंकर्तुधनुर्द्विजाः ५ अवहास्याभविष्यतिब्राह्मणाःसर्वराजसु ॥ कर्मण्यस्मिन्नसंसिद्धेचापलादपरीक्षिते ६
यद्येषदर्पाद्विर्पाद्वाऽप्यथब्राह्मणचापलात् ॥ प्रस्थितोधनुरायंतुंवार्यतांसाधुमागमत् ७ ॥ ब्राह्मणाउचुः ॥ नावहास्याभविष्यामोनचलाघवमास्थिताः ॥ नच
विद्विष्टतांलोकेगमिष्यामोमहीक्षिताम् ८ केचिदाहुर्धुवाश्रीमान्नागराजकरोपमः ॥ पीनस्कंधोरुबाहुश्चधैर्येणहिमवानिव ९ सिंहखेलगतिःश्रीमान्मत्तनागेंद्रविक्र
मः ॥ संभाव्यमस्मिन्कर्मदमुत्साहाच्चानुमीयते १०

रोप्यमाणःसजीकर्तुमिच्छन् २८ निक्षिप्तवादेपुत्यक्तधनुरुद्यमनकथेषु २९ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठेभारतभावदीपेसप्ताशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ यदेति जिष्णुरर्जुनः १ । २ । ३ । ४
प्राणतःशक्तिः ५ । ६ । दर्पाद्विर्पाद् हर्षादौसुक्यात् चापलादनवस्थितत्वात् ७ । ८ । ९ । १०

लोकेषुब्रह्मलोकांतेषु नृपुरुषेषु संस्थानचारिषुदेवासुराद्याकारैश्चरत्सुतत्कर्मनविद्यतेयत्ब्राह्मणानामसाध्यमितिसंबंधः ११ । १२ । १३ महद्भस्वमहदपिभुद्रंभवतियत्रतत्कर्म तदेवोदाहरति
जामदग्न्येनेति १४ ब्राह्मणवचसाक्षुद्रेणापिमहत्कर्मकर्तुंशक्यमित्यभिप्रेत्यसर्वेऽप्यैकमत्येनाहुः तस्मादिति १५ । १६ । १७ । १८ राधेयःकर्णः १९ । २० । २१ । २२ विन्ध्य

शक्तिरस्यमहोत्साहानद्यशक्तःस्वयंव्रजेत् ॥ नचतद्विद्यतेकिंचित्कर्मलोकेषुयद्भवेत् ११ ब्राह्मणानामसाध्यंचनृपुसंस्थानचारिषु ॥ अब्भक्षावायुभक्षाश्चफला
हारादृढव्रताः १२ दुर्बलाअपिविप्राहिबलीयांसःस्वतेजसा ॥ ब्राह्मणोनावमंतव्यःसदसद्वासमाचरन् १३ सुखंदुःखंमहद्भस्वंकर्मयत्समुपागतम् ॥ जामदग्न्येन
रामेणनिर्जिताःक्षत्रियायुधि १४ पीतःसमुद्रोऽगस्त्येनअगाधोब्रह्मतेजसा ॥ तस्माद्भुवंतुसर्वेऽत्रबदुरेषधनुर्महान् १५ आरोपयतुशीघ्रं वैतथेत्यूचुर्द्विजर्षभाः ॥
एवंतेषांविलपतांविप्राणांविविधागिरः १६ अर्जुनोधनुषोऽभ्याशेतस्थौगिरिरिवाचलः ॥ सतद्वनुःपरिक्रम्यप्रदक्षिणमथाकरोत् १७ प्रणम्यशिरसादेवमी
शानंवरदंप्रभुं ॥ कृष्णंचमनसाकृत्वाजगृहेचार्जुनोधनुः १८ यत्पार्थिवैरुक्मसुनीथवक्रैराधेयदुर्योधनशल्यशाल्वैः ॥ तदाधनुर्वेदपरेर्नृसिंहैःकृतंनसंज्यमहतो
ऽपियत्नात् १९ तदर्जुनोवीर्यवतांसदर्पस्तदैद्रिर्द्रावरजप्रभावः ॥ संज्यंचक्रेनिमिषांतरेणशरांश्चजग्राहदशार्धसंख्यान् २० विव्याधलक्ष्यंनिपपाततच्च
च्छिद्रेणभूमौसहसाऽतिविद्धं ॥ ततोऽतरिक्षेचबभूवनादःसमाजमध्येचमहान्निनादः २१ पुष्पाणिदिव्यानिववर्षदेवःपार्थस्यमूर्ध्निद्विषतांनिहंतुः २२ चैला
निविष्ययुस्तत्रब्राह्मणाश्चसहस्रशः ॥ विलक्षितास्ततश्चकुर्हाहाकारांश्चसर्वशः ॥ न्यपतंश्चात्रनभसःसमंतात्पुष्पवृष्टयः २३ शतांगानिचतूर्याणिवादकाः
समवादयन् ॥ सूतमागधसंवाश्चाप्यस्तुवंस्तत्रसुस्वराः २४ तंदृष्ट्वाहुपदःप्रीतोबभूवरिपुसूदनः ॥ सहसैन्यैश्चपार्थस्यसाहाय्यार्थमियेषसः २५ तस्मिं
स्तुशब्देमहतिप्रवृद्धेयुधिष्ठिरोधर्मभृतांवरिष्ठः ॥ आवासमेवोपजगामशीघ्रंसार्धयमाभ्यांपुरुषोत्तमाभ्याम् २६ विद्धंतुलक्ष्यंप्रसमीक्ष्यकृष्णापार्थंचशक्रप्रतिमं
निरीक्ष्य ॥ आदायशुक्लांवरमाल्यदामजगामकुंतीसुतमुत्समयंती २७ सतामुपादायविजित्यरंगेद्विजातिभिस्तैरभिपूज्यमानः ॥ रंगान्निरक्रामदचित्यकर्मा
पत्न्यातयाचाप्यनुगम्यमानः २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिस्वयंवरपर्वणिलक्ष्यच्छेदनेऽष्टाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८८ ॥ वैशंपायन
उवाच ॥ तस्मैदित्सतिकन्यांतुब्राह्मणायतदानृपे ॥ कोपआसीन्महीपानामालोक्यान्योन्यमंतिकात् १ अस्मानयमतिक्रम्यतृणीकृत्यचसंगतान् ॥ दातुमिच्छ
तिविप्रायद्रौपर्दायोषितांवरं २ अवरोप्येहवृक्षंतुफलकालेनिपात्यते ॥ निहन्मैनंदुरात्मानंयोऽयमस्मान्नमन्यते ३

धुर्विजयध्वजवदुच्छिन्नवंतः विलक्षिताःविषमंलक्षितंदृष्टिर्देवांतेतथाभूताःशत्रवःलक्ष्येणविनाकृतावा २३ शतमनंतान्यंगानिनखांगुलिदंडधनुष्याविकादीनिवादोनोपायायेषांतानि । 'अंगंगात्रांति
कोपायप्रतीकेषु'इतिविश्वः २४ साहाय्यार्थं द्रौपद्यालाभात्क्षुब्धैर्नृपांतैर्युद्धप्रसक्तौसत्यां २५ । २६ उत्समयंतीउत्तमपतिलाभादत्यंतंर्वकुर्वती २७ । २८ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठे
भारतभावदीपेअष्टाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८८ ॥ ॥ तस्मैदित्सतीति १ । २ । ३

अवरोप्येत्यस्याख्यायार्थहीतिव्यवहितश्लोकेन ४।५।६।७।८।९।१०।११।१२ संत्रासाद्ब्राह्मणकोपेनसर्वैर्क्षत्रंनश्येदितिशंकोत्थाद्भयात् १३।१४।१५।१६।१७
 नहर्ह्येषसंमानंनपितृद्वक्रमंगुणैः ॥ हन्मैनसहपुत्रेणदुराचारंनृपद्विषम् ४ अयंहिसर्वानाहूयसत्कृत्यचनराधिपान् ॥ गुणवद्भोजयित्वात्रंततःपश्चान्नमन्यते ५
 अस्मिनराजसमावायेदेवानामिवसन्नये ॥ किमयंसदृशंकंचिद्वृपतिनैवदृष्टवान् ६ नचविप्रेष्वधीकारोविद्यतेवरणंप्राति ॥ स्वयंवरःक्षत्रियाणामितीयंप्रथिताश्रुतिः
 ७ अथवायदिकन्येयंनचकंचिदुभूषति ॥ अग्रावेनांपरिक्षिप्ययामराष्ट्राणिपार्थिवाः ८ ब्राह्मणोयदिचापल्याल्लोभाद्वाकृतवानिदम् ॥ विप्रियंपार्थिवेन्द्राणानैष
 वध्यःकथंचन ९ ब्राह्मणार्थंहीनोराज्यंजीवितंहिवसूनिच ॥ पुत्रपौत्रंचयच्चान्यदस्माकंविद्यतेधनम् १० अवमानभयाच्चैवस्वधर्मस्यचरक्षणात् ॥ स्वयंवराणा
 मन्येषामाभूदेवंविधागतिः ११ इत्युक्त्वा राजशार्दूलहृष्टाःपरिचवाहवः ॥ द्रुपदंतुजिघांसंतःसायुधाःसमुपाद्रवन् १२ तान्गृहीतशरावापानकुद्धानापततो
 बहून् ॥ द्रुपदोवीक्ष्यसंत्रासाद्ब्राह्मणाच्छरणंगतः १३ वेगेनापततस्तांस्तुप्रभिन्नानिवारणान् ॥ पांडुपुत्रोमहेष्वासौप्रतियातावरिंदमौ १४ ततःसमुत्पेतुरु
 दायुधास्तेमहीक्षितोबद्धगोधांगुलित्राः ॥ जिघांसमानाःकुरुराजपुत्रावमर्षयंतोऽर्जुनभीमसेनौ १५ ततस्तुभीमोऽद्भुतभीमकर्मा महाबलोवज्रसमानसारः ॥
 उत्पाट्यदोभ्यांद्रुमेकवीरोनिष्पत्रयामासयथागजेंद्रः १६ तंवृक्षमादायरिपुप्रमार्थादंडीवदंडं पितृराजउग्रम् ॥ तस्थौसमीपेपुरुषर्षभस्यपार्थस्यपार्थःपृथुदी
 र्घबाहुः १७ तत्प्रेक्ष्यकर्मातिमनुष्यबुद्धिर्जिष्णुःसहिभ्रातुरचित्यकर्मा ॥ विसिस्मियेचापिभयंविहायतस्थौधनुर्गृह्यमहेन्द्रकर्मा १८ तत्प्रेक्ष्यकर्मातिमनुष्यबुद्धिर्जिष्णोः
 सहभ्रातुरचित्यकर्मा ॥ दामोदरोभ्रातरमुग्रवीर्यहलायुधंवाक्यमिदंबभाषे १९ यएषसिंहर्षभखेलगामीमहद्वनुःकर्षतितालमात्रम् ॥ एषोऽर्जुनोनात्रविचार्यमस्ति
 यद्यस्मिसंकर्षणवासुदेवः २० यस्त्वेषवृक्षंतरसाज्ज्वल्यराज्ञानिकारेसहसाप्रवृत्तः ॥ वृकोदरान्नान्यद्वैतदद्यकर्तुंसमर्थःसमरेपृथिव्याम् २१ योऽसौपुरस्तात्क
 मलायताक्षस्तनुर्महासिंहगतिर्विनीतः ॥ गौरःप्रलंबोज्ज्वलचारुघोणोविनिःसृतःसोऽच्युतधर्मपुत्रः २२ यौतौकुमाराविवकार्तिकेयौद्वावाश्विनेयावितिमेवितर्कः ॥
 मुक्ताहितस्माज्जतुवेश्मदाहान्मयाश्रुताःपांडुसुबाःपृथाच २३ तमब्रवीन्निर्जलतोयदाभोहलायुधोऽनंतरजंप्रतीतः ॥ प्रीतोऽस्मिद्वद्वाहिपितृष्वसारंपृथांविमुक्तांस
 हकौरवाग्र्यैः २४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि स्वयंवरपर्वणि कृष्णवाक्येऊननवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अजिनानिविधु
 न्वंतःकरकांश्चद्विजर्षभाः ॥ ऊचुस्तेभीर्नकर्तव्यावयंयोत्स्यामहेपरान् १ तानेवंवदतोविप्रानर्जुनःप्रहसन्निव ॥ उवाचप्रेक्षकाभूत्वायूयंतिष्ठथपार्श्वतः २ अहमेना
 नजिह्वाग्रैःशतशोविकिरञ्छरैः ॥ वारयिष्यामिसंकुद्धान्मंत्रैराशीविषानिव ३ इतितद्वनुरानम्यशुल्कावाप्तंमहाबलः ॥ भ्रात्राभीमेनसहितस्तस्थौगिरिरिवाचलः ४
 १८।१९।२०।२१ घोणानासा २२ कार्तिकेयावित्यभूतोपमा २३।२४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे ऊननवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥ ॥
 अजिनानीति १।२।३ शुल्कावाप्तंपणप्राप्तं ४

५।६।७।८।९।१०।११ विजिगीषिणोविजिगीषावंतो १२ शूराणामर्थवद्विर्वचनैःशूरार्थवचनैः १३।१४ प्रतिहन्यप्रतिहत्य । बाल्यपीतिपक्षेऽनुनासिकलोपाभावान्नतुक् । तत्प्रति
 ततःकर्णमुखान्दृष्ट्वाक्षत्रियानयुद्धदुर्मदान् ॥ संपेततुरभीतौतौगजौप्रतिगजानिव ५ ऊचुश्चवाचःपुरुषास्तेराजानोयुयुत्सवः ॥ आहवेहिद्विजस्यापिवधोदृष्टोयुयु
 त्सतः ६ इत्येवमुक्त्वा राजानःसहसादुडुर्द्विजान् ॥ ततःकर्णोमहातेजाजिष्णुंप्रतिययौरणे ७ युद्धार्थीवासिताहेतोर्गजःप्रतिगजंयथा ॥ भीमसेनंययौशल्योमद्रा
 णामीश्वरोबली ८ दुर्योधनादयःसर्वेब्राह्मणैःसहसंगताः ॥ मृदुपूर्वमयत्नेनप्रत्ययुध्यंस्तदाऽऽहवे ९ ततोऽर्जुनःप्रत्यविध्यदापतंतंशितैःशरैः ॥ कर्णवैकर्तनंश्रीमा
 न्विकृष्यबलवद्धनुः १० तेषांशराणांवेगेनशितानांतिग्मतेजसाम् ॥ विमुह्यमानोराधेयोयत्नात्तमनुधावति ११ ताडुभावप्यनिर्देश्यौलाघवाजयतांवरौ ॥ अयु
 ध्येतांसुसंरब्धावन्योन्यविजिगीषिणौ १२ कृतेप्रतिकृतंपश्यपश्यबाहुबलंचमे ॥ इतिशूरार्थवचनैरभाषेतांपरस्परम् १३ ततोऽर्जुनस्यभुजयोर्वीर्यमप्रतिमंभुवि॥
 ज्ञात्वावैकर्तनःकर्णःसंरब्धःसमयोधयत् १४ अर्जुनेनप्रयुक्तांस्तान्बाणान्वेगवतस्तदा ॥ प्रतिहन्यननादोच्चैःसैन्यानितदपूजयन् १५ ॥ कर्णउवाच ॥ तुष्यामि
 तेविप्रमुख्यभुजवीर्यस्यसंयुगे ॥ अविषादस्यचैवास्यशस्त्रास्त्रविजयस्यच १६ किंत्वंसाक्षादनुर्वेदोरामोवाविप्रसत्तम ॥ अथसाक्षाद्वरिहयःसाक्षाद्वाविष्णुरच्युतः
 १७ आत्मप्रच्छादनार्थंवैबाहुवीर्यमुपाश्रितः ॥ विप्ररूपंविधायेदमन्येमांप्रतियुध्यते १८ नहिमामाहवेकुद्धमन्यःसाक्षाच्छचीपतेः ॥ पुमान्योधयितुंशक्तःपांड
 वाद्वाकिरीटिनः १९ तमेवंवादिनंतत्रफाल्गुनःप्रत्यभाषत ॥ नास्मिकर्णधनुर्वेदोनास्मिरामःप्रतापवान् २० ब्राह्मणोऽस्मियुधांश्रेष्ठःसर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ ब्राह्मे
 पौरंदरेचास्त्रेनिष्ठितोऽगुरुशासनात् २१ स्थितोऽस्म्यद्यरणेजेतुंत्वांवैवीरस्थिरोभव ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुराधेयोयुद्धात्कर्णोन्यवर्तत २२ ब्राह्मंतेज
 स्तदाऽज्यमन्यमानोमहारथः ॥ अपरस्मिन्वनोद्देशेवीरौशल्यवृकोदरौ २३ बलिनौयुद्धसंपन्नौविद्ययाचबलेनच ॥ अन्योन्यमाह्वयंतौतुमताविवमहागजौ
 २४ मुष्टिभिर्जानुभिश्चैवनिघ्नंतावितरेतरम् ॥ प्रकर्षणाकर्षणयोरभ्याकर्षविकर्षणैः २५ आचकर्षतुरन्योऽन्यंमुष्टिभिश्चापिजघ्नतुः ॥ ततश्चटचटाशब्दःसुघोरोह्य
 भवत्तयोः २६ पाषाणसंपातनिभैःप्रहौरैरभिजघ्नतुः ॥ मुहूर्तंतौतदाऽन्योन्यंसमरेपर्यकर्षताम् २७ ततोभीमःसमुत्क्षिप्यबाहुभ्यांशल्यमाहवे ॥ अपातयत्कुरुश्रे
 ष्ठोब्राह्मणाजहसुस्तदा २८ तत्राश्चर्यंभीमसेनश्चकारपुरुषर्षभः ॥ यच्छल्यंपातितंभूमौनावधीद्वलीनंबली २९ पातितेभीमसेनेनशल्येकर्णेचशंकिते ॥ शंकि
 ताःसर्वराजानःपरिववृष्टकोदरम् ३० ऊचुश्चसहितास्तत्रसाध्विमौब्राह्मणर्षभौ ॥ विज्ञायेतांजन्मानौकनिवासौतथैवच ३१ कोहिराधासुतंकर्णशक्तोयोधायि
 तुरणे ॥ अन्यत्ररामाद्गोणाद्वापांडवाद्वाकिरीटिनः ३२ कृष्णाद्वादेवकीपुत्रात्कृपाद्वाऽपिशरद्वतः ॥ कोवादुर्योधनंशक्तःप्रतियोधयितुरणे ३३

हननं १५।१६।१७ मन्येत्वांयस्मान्मांप्रतियुध्यसे १८।१९।२०।२१।२२ वनोद्देशेगदशानिवासस्थाने । 'वननपुंसकंजीरेनिवासात्यकानने'इतिमेदिनी २३।२४ प्रकर्षणदूरेनोदनं ।
 आकर्षणमर्वाकर्षणं । अभ्याकर्षणमभिमुखमास्फालनं । विकर्षणंतिर्यक्पातनं २५।२६।२७ समुत्क्षिप्यकूष्मांडफलवदपातयत् २८।२९।३०।३१।३२।३३

३४ अवहारोयुद्धात्रिवर्त्तनं ३५ सापराधाअपीतिसंधिरार्थः अथअथवाकालांतरेउपलभ्य ३६ संयुगेतत्कर्मकृत्वातूष्णींभूतावितिशेषः ३७ । ३८ । ३९ ब्रह्मब्राह्मणजातिःउत्तरंउत्कृष्टंयस्मि
नसब्रह्मोत्तरः ४० । ४१ । ४२ । ४३ अभिगच्छतिउपस्थितेसति ४४ । ४५ । ४६ भार्गववेश्मकुलालगृहं ४७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभादीये नवत्यधिकशत

तथैवमद्राधिपतिंशल्यंबलवतावरम् ॥ बलदेवादृतेवीरात्पांडवाद्वाट्टकोदरात् ३४ वीराद्युयोधनाद्वाऽन्यःशक्तःपातयितुंरणे ॥ क्रियतामवहारोस्मादुद्धाद्वाहणसं
वृतात् ३५ ब्राह्मणाहिसदारक्ष्याःसापराधाऽपिनित्यदा ॥ अथैनानुपलभ्येहपुनर्योत्स्यामहृष्टवत् ३६ तांस्तथावादिनःसर्वान्प्रसमीक्ष्यक्षितीश्वरान् ॥ अथान्या
न्पुरुषांश्चापिठ्ठातत्कर्मसंयुगे ३७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तत्कर्मभीमस्यसमीक्ष्यकृष्णःकुंतीसुतौतौपरिशंकमानः ॥ निवारयामासमहीपतीस्तान्धर्मणलब्धे
त्यनुनीयसर्वान् ३८ एवंतेविनिवृत्तास्तुयुद्धाद्युद्धविशारदाः ॥ यथावासंययुःसर्वेविस्मिताराजसत्तमाः ३९ वृत्तोब्रह्मोत्तरोरंगःपांचालीब्राह्मणैर्वृता ॥ इतिबुवंतः
प्रययुर्येतत्रासन्समागताः ४० ब्राह्मणैस्तुप्रतिच्छन्नैरौरवाजिनवासिभिः ॥ कृच्छ्रेणजग्मतुस्तौतुभीमसेनधनंजयौ ४१ विमुक्तौजनसंवाधाच्छत्रुभिःपरिविक्ष
तौ ॥ कृष्णयाऽनुगतौतत्रनृवीरौतौविरजेतुः ४२ पौर्णमास्याधनैर्मुक्तौचंद्रसूर्याविवोदितौ ॥ तेषामाताबहुविधंविनाशंपर्यंचितयत् ४३ अनागच्छत्सुपुत्रेषुभै
क्षकालेऽभिगच्छति ॥ धार्तराष्ट्रैर्हतानस्युर्विज्ञायकुरुपुंगवाः ४४ मायान्वितैर्वारक्षोभिःसुघोरैर्दृढैर्विरभिः ॥ विपरीतंमतंजातंव्यासस्यापिमहात्मनः ४५ इत्ये
वंचितयामाससुतस्नेहावृतापृथा ॥ ततःसुतजनप्रायेदुर्दिनेमेघसंस्तुते ४६ महत्यथापराह्णेतुधनैःसूर्यइवावृतः ॥ ब्राह्मणैःप्राविशत्तत्रजिष्णुर्भार्गववेश्मतत् ४७
॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि स्वयंवरपर्वणि पांडवप्रत्यागमने नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९० ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ गत्वातुतां
भार्गवकर्मशालांपार्थोपृथांप्राप्यमहानुभावौ ॥ तांयाज्ञसेनींपरमप्रतीतौभिक्षेत्यथावेदयतांनराग्र्यौ १ कुटीगतासात्वन्वेक्ष्यपुत्रौप्रोवाचभुंकेतिसमेत्यसर्वे ॥ पश्चा
च्चकुंतीप्रसमीक्ष्यकृष्णांकष्टमयाभाषितमित्युवाच २ साऽधर्मभीतापरिचितयंतीतांयाज्ञसेनींपरमप्रतीताम् ॥ पाणौगृहीत्वोपजगामकुंतीयुधिष्ठिरंवाक्यमुवाचचे
दम् ३ ॥ कुंत्युवाच ॥ इयंतुकन्याद्वपदस्यराज्ञस्तवानुजाभ्यांमयिसन्निविष्टा ॥ यथोचितंपुत्रमयाऽपिचोक्तंसमेत्यभुंकेतिनृपप्रमादात् ४ मयाकथंनानृतमुक्तम
द्यभवेत्कुरुणामृषभब्रवीहि ॥ पंचालराजस्यसुतामधर्मोचोपवर्तेतनविभ्रमेच्च ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सएवमुक्तोमतिमानृवीरोमात्रासुहृर्तुविचित्यराजा ॥
कुंतीसमाश्वास्यकुरुप्रवीरोधनंजयंवाक्यमिदंबभाषे ६ त्वयाजिताफाल्गुनयाज्ञसेनीत्वयैवशोभिष्यतिराजपुत्री ॥ प्रज्वाल्यतामग्निरमित्रसाहयहाणपाणिंविधि
वत्त्वमस्याः ७ ॥ अर्जुनउवाच ॥ मामानरेद्रत्वमधर्मभाजंकथानधर्मोऽयमशिष्टदृष्टः ॥ भवान्विशेषःप्रथमतोऽयंभीमोमहाबाहुरचित्यकर्मा ८

तमोऽध्यायः ॥ १९० ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ गत्वेति १ । २ अधर्मोबहुभर्तृतारूपस्तस्माद्वीता ३ । ४ अधर्मोबहुभर्तृतारूपः विभ्रमेच्छतेनाधर्मेणतिर्यग्योनौपुनःपुनर्विशेषेणभ्रमेत् ५
६ । ७ नधर्मोऽयंदृष्टः अयंकः यंमांभवानशिष्टशासितवान् । निवेश्यःविवाहः ८

९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ भेदभयंयस्यश्रीपदीतस्येतरेशत्रवःस्युरितिभेदः १६ । १७ रौहिणेयोबलदेवः १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ शत्रुसाहाःशत्रुवेगस्यसोढारः २४ यद्
अहतंतोनकुलोऽनंतरंमेपश्चादयंसहदेवस्तरस्वी ॥ वृकोदरोऽहंचयमौचराजत्रियंचकन्याभवतोनियोज्याः ९ एवंगतेयत्करणीयमत्रधर्म्यंयशस्यंकुरुतद्विचित्य ॥
पंचालराजस्यहितंचयत्स्यात्प्रशाधिसर्वेस्मवशोस्थितास्ते १० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ जिष्णोर्वचनमाज्ञायभक्तिस्नेहसमन्वितम् ॥ दृष्टिनिवेशयामासुःपांचाल्यां
पांडुनंदनाः ११ दृष्ट्वातेतत्रपश्यंतीं सर्वेकृष्णांयशस्विनीम् ॥ संप्रेक्ष्यान्योन्यमासीनाहृदयैस्तामधारयन् १२ तेषांतुद्रौपदीदृष्ट्वासर्वेषाममितौजसाम् ॥ संप्रमथ्ये
द्रियग्रामंप्रादुरासीन्मनोभवः १३ काम्यंहिरूपंपांचाल्याविधात्राविहितंस्वयम् ॥ बभूवाधिकमन्याभ्यःसर्वभूतमनोहरम् १४ तेषामाकारभावज्ञःकुंतीपुत्रोयुधि
ष्ठिरः ॥ द्वैपायनवचःकृत्स्नंसस्मारमनुजर्षभः १५ अब्रवीत्सहितान्भ्रातृन्मिथोभेदभयान्नृपः ॥ सर्वेषांद्रौपदीभार्याभविष्यतिहिनःशुभा १६ ॥ वैशंपायनउवा
च ॥ भ्रातुर्वचस्तत्प्रसमीक्ष्यसर्वेज्येष्ठस्यपांडोस्तनयास्तदानीम् ॥ तमेवार्थंध्यायमानामनोभिःसर्वंचतेतस्थुरदीनसत्वाः १७ वृष्णिप्रवीरस्तुकुरुप्रवीरानाशंस
मानःसहरौहिण्यः ॥ जगामतांभार्गवकर्मशालांयत्रासतेतेपुरुषप्रवीराः १८ तत्रोपविष्टंयुदीर्घबाहुंददर्शकृष्णःसहरौहिण्यः ॥ अजातशत्रुंपरिवार्यतांश्चाप्युपोप
विष्टान्ज्वलनप्रकाशान् १९ ततोऽब्रवीद्वासुदेवोऽभिगम्यकुंतीसुतंधर्मभृतांवरिष्ठम् ॥ कृष्णोऽहमस्मीतिनिपीडयपादौयुधिष्ठिरस्याजमीढस्यराज्ञः २० तथैव
तस्याप्यनुरौहिण्यस्तौचापिदृष्टाःकुरवोऽभ्यनंदन् ॥ पितृष्वसुश्चापियदुप्रवीरावगृह्णतांभारतमुख्यपादौ २१ अजातशत्रुश्चकुरुप्रवीरःपप्रच्छकृष्णकुशलंविलो
क्य ॥ कथंययंवासुदेवत्वयेहगृढावसंतोविदिताश्चसर्वे २२ तमब्रवीद्वासुदेवःप्रहस्यगूढोप्यग्निर्ज्ञायतएवराजन् ॥ तंविक्रमंपांडवेयानतीत्यकोऽन्यःकर्ताविद्यतेमानु
षेषु २३ दिष्ट्यासर्वेपावकाद्विप्रमुक्तायूयंघोरात्पांडवाःशत्रुसाहाः ॥ दिष्ट्यापापोघृतराष्ट्रस्यपुत्रःसहामात्योनसकामोऽभविष्यत् २४ भद्रंवोऽस्तुनिहितंयदुहायां
विवर्धंज्वलनाइवैधमानाः ॥ मावोविदुःपार्थिवाःकेचिदेवयास्यावहेशिविरायैवतावत् ॥ सोऽज्ञातःपांडवेनाव्ययश्रीःप्रायाच्छीघ्रंबलदेवेनसार्धम् २५ ॥ इतिश्री
महाभारतेआदिपर्वणिस्वयंवरपर्वणिरामकृष्णागमनेएकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ धृष्टद्युम्नस्तुपांचाल्यःपृष्ठतःकुरुनंदनौ ॥
अन्वगच्छत्तदायांतौभार्गवस्यनिवेशने १ सोऽज्ञायमानःपुरुषानवधायसमंततः ॥ स्वयमारान्निलीनोऽभूद्भार्गवस्यनिवेशने २ सोयंचभीमस्तुरिपुप्रमार्थोजिष्णु
र्यमौचापिमहानुभावौ ॥ भैक्षंचरित्वातुयुधिष्ठिरायनिवेदयांचकुरदीनसत्वाः ३ ततस्तुकुंतीद्वपदात्मजातामुवाचकालेवचनंवदान्या ॥ त्वमग्रमादायकुरुष्वभद्रेव
लिंचविप्रायचदेहिभिक्षाम् ४ येचान्निच्छंतिददस्वतेभ्यःपरिश्रितायेपरितोमनुष्याः ॥ ततश्चशेषंप्रविभज्यशीघ्रमर्धंचतुर्धाममचात्मनश्च ५

द्रुहायांबुद्धौवोनिहितंतद्वोऽस्तु २५ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभादीये एकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ धृष्टद्युम्नइति १ सःअज्ञायमानः पांडवैरितरैश्च आरात्समीपे २ । ३
अग्रप्रथममादायबलिंकुरुष्वभिक्षांचदेहि ४ परिश्रिताःअन्येऽन्नोपजीविनः चतुर्धाममचात्मनश्चेत्यर्थेभोदार्थंभीमायेत्यर्थः ५

संहननोपपन्नोदहः पुष्टश्च ६ साधुविशंकमानास्वस्थश्रेयस्तर्कयन्ती । 'शंकाप्रासेवितकैव' इति मेदिनी ७ । ८ अगस्त्येन शास्ता शिक्षितातां दक्षिणामभितः सर्वेऽपि दक्षिणामभितः पुरस्तात् शिरोदेशस्यैव पादांतरेपादसमीपप्रदेशे ९ पादोपधानीवसर्वेषां पादस्पृश्लभमाना कुशेषु कुशासनेषु १० पृतनाधिकाराः सेनाधीशयोग्याः ११ । १२ । १३ अप्रतिविंदमानः अजानन् १४ मूर्ध्नि पदं हीनवर्णयोगात् वे श्यपक्षेतुनपातित्यं । शूद्रपक्षेतु 'पथुवाएतत्स्मशानं यच्छूद्रः' इति शूद्रस्य पापयुक्तश्मशानत्वश्रुतेस्तत्र मालावत्सुकुमारी बालानपतितेति स्पष्टमुक्तं १५ सवर्णप्रवरः क्षत्रियश्रेष्ठः उद्विक्तवर्णो ब्राह्मणः

अर्धतुभीमायचदेहिभद्रेयएषनागर्षभतुल्यरूपः ॥ गौरोयुवासंहननोपपन्नएषोहिवीरोबहुभुक्तसदैव ६ साहृष्टरूपेवतुराजपुत्रीतस्यावचःसाधुविशंकमाना ॥ यथा वदुक्तंप्रचकारसाध्वीतेचापिसर्वेषुभुजुस्तदन्नम् ७ कुशैस्तुभूमौ शयनंचकारमाद्रीपुत्रःसहदेवस्तरस्वी ॥ यथास्वकीयान्यजिनानिसर्वेसंस्तीर्यवीराःसुषुपुर्धरण्याम् ८ अगस्त्यशास्तामभितोदिशंतुशिरांसितेषांकुरुसतमानाम् ॥ कुंतीपुरस्तात्तुबभूवतेषांपादांतरेचाथबभूवकृष्णा ९ अशेतभूमौसहपांडुपुत्रैःपादोपधानीवकृता कुशेषु ॥ नतत्रदुःखंमनसाऽपितस्यानचावमेनेकुरुपुंगवास्तान् १० तेतत्रशूराःकथयांबभूवुःकथाविचित्राःपृतनाधिकाराः ॥ अस्त्राणिदिव्यानिरथांश्चनागान् खड्गानगदाश्चापिपरश्वधांश्च ११ तेषांकथास्ताःपरिकीर्त्यमानाःपंचालराजस्यसुतस्तदानीम् ॥ शुश्रावकृष्णांचतदानिषण्णांतेचापिसर्वेददृशुर्मनुष्याः १२ घृष्टयुष्मोराजपुत्रस्तुसर्ववृत्तंतेषांकथितंचैवरात्रौ ॥ सर्वराज्ञेदुपदायाखिलेननिवेदयिष्यंस्त्वरितोजगाम १३ पंचालराजस्तुविषण्णरूपस्तान्पांडवानप्रतिविंदमानः ॥ घृष्टयुष्मंपर्यपृच्छन्महात्माकसागताकेननीताचकृष्णा १४ कच्चिन्नशूद्रेणहीनजेनवैश्येनवाकरदेनोपपन्ना ॥ कच्चित्पदंमूर्ध्निनपंकदिग्धंकच्चिन्नमालापतिताश्म शाने १५ कच्चित्सवर्णप्रवरोमनुष्यउद्विक्तवर्णोऽप्युतएवकच्चित् ॥ कच्चिन्नवामोमममूर्ध्निपादःकृष्णाभिमर्शेनकृतोऽद्यपुत्र १६ कच्चिन्नतस्येपरमप्रतीतःसंयुज्य पार्थेननरर्षभेण ॥ वदस्वतत्त्वेनमहानुभावकोऽसौविजेतादुहितुर्ममाद्य १७ विचित्रवीर्यस्यसुतस्यकच्चित्कुरुप्रवीरस्यधियंतिपुत्राः ॥ कच्चितुपार्थेनयवीयसा ऽद्यधनुर्गृहीतंनिहतंचलक्ष्यम् १८ ॥ इति श्रीमहाभारतेआदिपर्वणिस्वयंवरपर्वणिघृष्टयुष्मप्रत्यागमनेद्विनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९२ ॥ ॥ ४ ॥ समाप्तस्वयंवरपर्व ॥ ॥ अथवैवाहिकपर्व ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तथोक्तःपरिहृष्टरूपःपित्रेशंसाथसराजपुत्रः ॥ घृष्टयुष्मःसोमकानांप्रबर्होवृत्तंयथा येनहताचकृष्णा १ ॥ घृष्टयुष्मउवाच ॥ योऽसौयुवाव्यायतलोहिताक्षःकृष्णाजिनीदेवसमानरूपः ॥ यःकार्मुकाग्र्यंकृतवानधिज्यंलक्ष्यंचयःपातितवान्पृथि व्याम् २ असज्जमानश्चततस्तरस्वीवृतोद्विजाग्र्यैरभिपूज्यमानः ॥ चक्रामवज्रीवदितेःसुतेषुसर्वैश्चदेवैर्ऋषिभिश्चजुष्टः ३ कृष्णाप्रगृह्याजिनमन्वयातंनगंयथाना मवधूःप्रहृष्टा ॥ अमृष्यमाणेषुनराधिपेषुकुक्षेपुवैतत्रसमापतःसु ४

मूर्ध्निपादस्तुवेषमात्रेणब्राह्मणत्वानिश्चयात्शौर्यस्यचकर्णेकलव्ययोःसूतशूद्रयोरपिदृष्टत्वात्संभावितः १६ कच्चिदितिकामप्रवेदने । पार्थेनसंयुज्यपरमप्रतीतोत्यंतदृष्टोऽसि तादृशशौर्यस्याग्न्यासंभवात् १७ धियंतिजीवंति १८ ॥ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे द्विनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९२ ॥ ततहति प्रबर्होवृत्तमः १ । २ । ३ । ४

महीप्ररोहं वृक्षं ५ । ६ । ७ उक्ताताम्यामिति शेषः ८ ब्राह्मणसात् ब्राह्मणाधीनं ९ वर्धोणां अजिना प्रभुपर्यंजिनंचतदास्तरणंवेतिसमाप्तः १० । ११ । १२ । १३ विद्याम वेदितुमिच्छामः १४ । १५

ततोऽपरःपार्थिवसंघमध्येप्रवृद्धमारुज्यमहीप्ररोहं ॥ प्रकालयन्नेवसपार्थिवौघानकुद्धोऽतकःप्राणभृतोयथैव ५ तौपार्थिवानांमिषतानरेन्द्रकृष्णामुपादायगतौन राग्र्यौ ॥ विभ्राजमानाविवचंद्रसूर्यौबाह्यांपुराद्गार्गवकर्मशालां ६ तत्रोपविष्टार्चिरिवानलस्यतेषांजनित्रीतिममप्रतर्कः ॥ तथाविधैरेवनरप्रवीरैरुपोपविष्टौस्त्रि भिरप्रिकल्पैः ७ तस्यास्ततस्तावभिवाद्यपादाबुक्ताचकृष्णात्वभिवादयेति ॥ स्थितांचतत्रैवनिवेद्यकृष्णाभिक्षाप्रचारायगतानराग्र्याः ८ तेषांतुभैक्षंप्रतिष्ट ह्यकृष्णादत्वाबलिंब्राह्मणसाच्चकृत्वा ॥ तांचैववृद्धांपरिवेष्यतांश्चनरप्रवीरानस्वयमप्यभुंक्त ९ सुतास्तुतेपार्थिवसर्वएवकृष्णाचतेषांचरणोपधाने ॥ आसी त्पृथिव्यांशयनंचतेषांदर्भाजिनाग्रास्तरणोपपन्नम् १० तेनर्दमानाइवकालमेघाःकथाविचित्राःकथयांबभूवुः ॥ नवैश्यशूद्रौपयिकीःकथास्तानचद्विजानांक थयंतिवीराः ११ निःसंशयंक्षत्रियपुंगवास्तेयथाहियुद्धंकथयंतिराजन् ॥ आशाहिनोव्यक्तमियंसमृद्धासुक्तानरिपार्थान्शृणुमोऽग्निदाहात् १२ यथाहिलक्ष्यं निहतंधनुश्चसज्यंकृतंतेनतथाप्रसह्य ॥ यथाहिभाषंतिपरस्परंतेछन्नाधुवंतेप्रचरंतिपार्थाः १३ ततःसराजादुपदःप्रहृष्टःपुरोहितंप्रेषयामासतेषाम् ॥ विद्याम युष्मानितिभाषमाणोमहात्मनःपांडुसुतास्तुकच्चित् १४ गृहीतवाक्योनृपतेःपुरोधागत्वाप्रशंसामभिधायतेषां ॥ वाक्यंसमग्रंनृपतेर्यथावदुवाचचानुक्रमविक्र मेण १५ विज्ञातुमिच्छत्यवनीश्वरोवःपंचालराजोवरदोवरार्हाः ॥ लक्ष्यस्यवेद्धारमिमंहिदृष्ट्वाहर्षस्यनांतंप्रतिपद्यतेसः १६ आख्यातचज्ञातिकुलानुपूर्वीपदं शिरःसुद्विषतांकुरुध्वम् ॥ प्रल्हादयध्वंत्तदयंममेदंपंचालराजस्यचसानुगस्य १७ पांडुरिंराजादुपदस्यराज्ञःप्रियःसखाचात्मसमोबभूव ॥ तस्यैषकामोदु हिताममेयंस्तुषांप्रदास्यामिहिकौरवाय १८ अयंहिकामोदुपदस्यराज्ञोत्तदिस्थितोनित्यमनिदितांगाः ॥ यदर्जुनोवैष्टुदीर्घबाहुर्धर्मेणविंदेतसुतांममैताम् १९ कृतंहितत्स्यात्सुकृतंममेदंयशश्चपुण्यंचहितंतदेतत् ॥ अथोक्तवाक्यंहिपुरोहितंस्थितंततोविनीतंसमुदीक्ष्यराजा २० समीपतोभीममिदंशशासप्रदीयतांपाद्यम ध्यंतथाऽस्मै ॥ मान्यःपुरोधादुपदस्यराज्ञस्तस्मैप्रयोज्याऽभ्यधिकाहिपूजा २१ भीमस्ततस्तत्कृतवान्नरेन्द्रतांचैवपूजांप्रतिगृह्यहर्षात् ॥ सुखोपविष्टंतुपुरोहितं तदायुधिष्ठिरोब्राह्मणमित्युवाच २२ पंचालराजेनसुतानिसृष्टास्वधर्मदृष्टेनयथानकामात् ॥ प्रदिष्टशुल्कादुपदेनराज्ञासातेनवीरेणतथानुवृत्ता २३ नतत्रवर्णेषुक ताविवक्षानचापिशीलेनकुलेनगोत्रे ॥ कृतेनसज्येनहिकार्मुकेणविद्वेनलक्ष्येणहिसाविसृष्टा २४ सेयंतथाऽनेनमहात्मनेहकृष्णाजितापार्थिवसंघमध्ये ॥ नैवंगतेसौम किरद्यराजासंतापमर्हत्यसुखायकर्तुम् २५ कामश्चयोऽसौदुपदस्यराज्ञःसचापिसंपत्स्यतिपार्थिवस्य ॥ संप्राप्यरूपांहिनरेद्रकन्यामिमामहंब्राह्मणसाधुमन्ये २६

१६ आख्यातकथयत १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ शुल्कंमूल्यपणं तेनैव अनुवृत्ता अनुसृता २३ तवेवाह कृतेनेति २४ सौमकिर्द्रुपदः २५ संप्राप्यरूपांस्माकंयोग्यस्वरूपां २६

२७ । २८ । २९ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपेत्रिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ जन्यार्थमिति जन्यार्थवरपक्षीयजनार्थं कृष्णांचतत्रैवाप्रुवध्वंपाणि
ग्रहणविधिना कृष्णाचेतिपाठेआप्रोतुअन्नंभवदीयत्वाद्भवद्भिःसहैवेतिभावः १ । २ परियाप्यप्रस्थाप्य ३ पुनःक्षत्रियत्वंपरीक्षितुंद्रव्याण्युपसंजहारएकत्रकृत्वादशितवान् ४ फलवर्मगवादीनि

नतद्धनुर्मंदबलेन शक्यं मौर्व्यासमायोजयितुं तथा हि ॥ नचाकृतास्त्रेण नहीनजेन लक्ष्यं तथा पातयितुं हि शक्यम् २७ तस्मान्न तापंडुहितुर्निमित्तं पंचालराजो र्हतिकर्तुं
मद्य ॥ नचापितत्पातनमन्यथेह कर्तुं हि शक्यं भुवि मानवेन २८ एवं ब्रुवत्येव युधिष्ठिर उवाच ॥ तत्राजगामाशुनरो द्वितीयो निवेदयिष्यन्नि
हसिद्धमन्नम् २९ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि वैवाहिकपर्वणि पुरोहितयुधिष्ठिरसंवादे त्रिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ ॥ ५ ॥
॥ दूतउवाच ॥ जन्यार्थमन्नद्रुपदेन राज्ञा विवाहे तोरुपसंस्कृतं च ॥ तदा ष्वध्वंकृत सर्वकार्याः कृष्णांच तत्रैव चिरं न कार्यम् १ इमे रथाः कांचनपद्मचित्राः सप्तश्वयु
क्ता वसुधाधिपार्हाः ॥ एतान्समारुह्य परैस्तसर्वेषां पंचालराजस्य निवेशनंतत् २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः प्रयाताः कुरुपुंगवास्ते पुरोहितं तं परियाप्य सर्वे ॥ आस्था
ययानानिमहांतितानि कुंतीचकृष्णाचसहैक्याने ३ श्रुत्वा तु वाक्यानि पुरोहितस्य यान्युक्तवान् भारतधर्मराजः ॥ जिज्ञासयेवाथ कुरूतमानां द्रव्याप्यनेकान्युपसंज
हार ४ फलानि माल्यानि च संस्कृतानि वर्माणि च र्माणितथाऽऽसनानि ॥ गाश्चैव राजन्नथ चैव रजूर्बाजानि चान्यानि कृष्णीनि मित्तम् ५ अन्येषु शिल्पेषु च यान्यपि स्युः
सर्वाणि कृत्यान्यखिलेन तत्र ॥ क्रीडानि मित्तान्यपियानितत्र सर्वाणि तत्रोपजहार राजा ६ वर्माणि च र्माणि च भानुमंति खड्गमहांतोऽश्वरथाश्च चित्राः ॥ धनूंषि
चाग्र्याणि शराश्च चित्राः शतयष्टयः कांचनभूषणाश्च ७ प्रासाभुशुंडयश्च परश्वधाश्च सांग्राभिकंचैव तथैव सर्वम् ॥ शय्यासनान्युत्तमवस्तुवंतितथैव वा सोवि विधंच
तत्र ८ कुंती तु कृष्णां परिगृह्य साध्वीमंतःपुरं द्रुपदस्या विवेश ॥ स्त्रियश्च तां कौरवराजपत्नीं प्रत्यर्चयामासुर दीनसत्वाः ९ तान्सिंहविक्रांतगतीन्निरीक्ष्य महर्षभाक्षा
न जिनोत्तरीयान् ॥ गूढोत्तरां सान्भुजगेन्द्रभोगप्रलंबबाहुन्पुरुषप्रवीरान् १० राजा च राज्ञः सचिवाश्च सर्वे पुत्राश्च राज्ञः सुहृदस्तथैव ॥ प्रेष्याश्च सर्वानि खिलेन राजन्ह
र्षसमापेतुरतीव तत्र ११ ते तत्र वीराः परमासनेषु सपादपीठेष्वविशंकमानाः ॥ यथानुपूर्वविशिर्नराग्र्यास्तथा महार्हेषु नाविस्मयंतः १२ उच्चावचं पार्थिवभोजनी
यं पात्रीषु जाबूनदराजतीषु ॥ दासाश्च दास्यश्च समुष्टवेषाः संभोजकाश्चाप्युपजन्दुरन्नम् १३ ते तत्र भुक्त्वा पुरुषप्रवीरा यथात्मकामंसुभृशं प्रतीताः ॥ उत्क्रम्य
सर्वाणि वसूनि राजन्सांग्राभिकं ते विविशुर्नवीराः १४

क्रमात्रैवर्णिकयोग्यानि ५ कृतंतीतिकृत्यानि । कृतीछेदनेऽस्मात्कयप् शिल्पिनांप्रहरणानिवास्यादीनि क्रीडानिमित्तानि शुष्केष्टिसदोरंजनादिरूपाब्राह्मणक्षत्रियादीनांक्रीडास्तासांसाधनानि अ
रूपानियज्ञपात्राणि कृत्रिमाश्वादीनिसरंगपटानिच तत्रदेशे तत्रकाले तत्रपरीक्षणेनिमित्ते ६ । ७ उत्तमवस्तुनिरत्नस्वचिततांबूलधानीप्रभृतीनितद्वांति मतोर्मस्यवत्वमार्थं ८ । ९ गृढोत्तरांसांगूढजन्तू
न् १० । ११ । १२ सुमृष्टःअभ्यंजनवासोलंकरणादिभिःसम्यक्परिष्कृतःपाण्डवानांवेधोयैस्तुमृष्ट्वेषाः । तेषांसंभोजकाश्चयथायोग्यतांबूलदिकमपूपादिकंचान्नमदनीयमुपाजन्तुः १३ । १४

१५ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभाष्यदीपेचतुर्नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९४ ॥ ॥ ॥ ॥ ततइति ब्राह्मेणब्राह्मणार्थमुचितेनाभ्युत्थानादिना परिग्रहेणआतिव्येन १ । २ । ३ तल्लक्षयित्वाद्दुपस्यपुत्रोराजाचसर्वैःसहमन्त्रिमुख्यैः ॥ समर्थयामासुरुपेत्यहृष्टाःकुंतीसुतान्पार्थिवराजपुत्रान् १५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि वैवाहिक पर्वणि युधिष्ठिरादिपरीक्षणे चतुर्नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९४ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततआहूयपांचाल्योराजपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ परिग्रहेणब्राह्मेणपरिगृह्यमहाद्युतिः १ पर्यपृच्छददीनात्माकुंतीपुत्रंसुवर्चसम् ॥ कथंजानीमभवतःक्षत्रियान्ब्राह्मणानुत २ वैश्यान्वागुणसंपन्नानथवाशूद्रयोनि जान् ॥ मायामास्थायवाविप्रांश्चरतःसर्वतोदिशम् ३ कृष्णाहेतोरनुप्राप्तादेवाःसंदर्शनार्थिनः ॥ ब्रवीतुनोभवान्सत्यंसंदेहोह्यत्रनोमहान् ४ अपिनःसंशयस्यांते मनःसंतुष्टिमावहेत् ॥ अपिनोभागधेयानिशुभानिस्थुःपरंतप ५ इच्छयाब्रूहितसत्यंसत्यंराजसुशोभते ॥ इष्टापूर्तेनचतथावक्तव्यमनृतंनतु ६ श्रुत्वाह्यमरसं काशतववाक्यमरिंदम ॥ ध्रुवंविवाहकरणमास्थास्यामिविधानतः ७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ माराजन्विमनाभूस्त्वंपांचाल्यप्रीतिरस्तुते ॥ ईप्सितस्तेध्रुवःकामः संवृतोऽयमसंशयम् ८ कथंक्षत्रियाराजन्पांडोःपुत्रमहात्मनः ॥ ज्येष्ठमांविद्धिकौंतेयंभीमसेनार्जुनाविमौ ९ आभ्यांतवसुताराजन्निर्जिताराजसंसदि ॥ य मौचतत्रकुंतीचयत्रकृष्णाव्यवस्थिता १० व्येतुतेमानसंदुःखंक्षत्रियाःस्मोनरर्षभ ॥ पद्मिनीवसुतेयंतेहृदादन्यहृदंगता ११ इतितथ्यंमहाराजसर्वमेतद्ब्र वीमिते ॥ भवान्हिगुरुरस्माकंपरमंचपरायणम् १२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसद्वपदोराजाहर्षव्याकुललोचनः ॥ प्रतिवक्तुंमुदायुक्तोनाशक्तंयुधिष्ठिरम् १३ यत्नेनतुसतंहर्षसन्निगृह्यपरंतपः ॥ अनुरूपंतदावाचाप्रत्युवाचयुधिष्ठिरम् १४ पप्रच्छचैनंधर्मात्मायथातेप्रदुताःपुरात् ॥ सतस्मैसर्वमाचख्यावानुपूर्व्येणपां डवः १५ तच्छ्रुत्वाद्दुपदोराजाकुंतीपुत्रस्यभाषितम् ॥ विगर्हयामासतदाघृतराष्ट्रंनरेश्वरम् १६ अश्वासयामासचतंकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ प्रतिजज्ञेचराज्या यद्वपदोवदतांवरः १७ ततःकुंतीचकृष्णाचभीमसेनार्जुनावपि ॥ यमौचराज्ञासंदिष्टंविशुर्भवनंमहत् १८ तत्रतेन्यवसन्नराजन्यज्ञसेनेनपूजिताः ॥ प्रत्याश्व स्तस्ततोराजासहपुत्रैरुवाचतम् १९ गृह्णातुविधिवत्पाणिमद्यायंकुरुनंदनः ॥ पुण्येऽहनिमहाबाहुरर्जुनःकुरुतांक्षणम् २० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तमब्रवी ततोराजाधर्मात्माचयुधिष्ठिरः ॥ ममापिदारसंबंधःकार्यस्तावद्विशांपते २१ ॥ द्रुपदउवाच ॥ भवान्वाविधिवत्पाणिंगृह्णातुदुहितुर्मम ॥ यस्यवामन्यसेवी रतस्यकृष्णामुपादिश २२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सर्वेषांमहिषीराजन्द्रौपदीनोभविष्यति ॥ एवंप्रव्याहृतंपूर्वमममात्राविशांपते २३ अहंचाप्यनिविष्टोवैभी मसेनश्चर्पांडवः ॥ पार्थेनविजिताचैषारत्नभूतासुतातव २४

४ । ५ इष्टयागादि । आपूर्त्तवाप्यादि । तवधर्मकृत्यंनश्येद्यद्यसत्यंभूयादित्यर्थः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ क्षणदेवपूजादिपर्वोत्सवविवाहा
त्प्राक्कालीनकुलधर्म । 'क्षणःपर्वोत्सवेऽपित्यात्तथामानेऽप्यनेहसः' इतिमेदीनी २० । २१ । २२ । २३ अनिविष्टःअकृतविवाहः २४

समयोनियमः २५ ज्वलनेज्वलनसमीपे करान्गृहातुपंचपाणिग्रहणानिकरोतु २६ पुंसःपुमांसः । यद्वापुंसःवेदकर्तुःपरमात्मनःसकाशाक्षयंते । तस्मान्नैकाद्वैपतीविदतइतिवेदविरुद्धं । अवि
हितनिषिद्धं चैतदित्यर्थः २७ । २८ सूक्ष्मःनैकस्यैवहवःसहपत्यइतिश्रुत्यासहेतियुगपद्बहुपतित्वनिषेधोविहितोनुसमयभेदेनततश्चापिनिषिद्धं । मात्रासमेत्यभुक्तेत्याज्ञासंघनलघनीयं । पित्रोरा
ज्ञयानिषिद्धमपिकर्तव्यंपरशुरामकृतमातृवधवत्किमुतानिषिद्धमितिभावः । पूर्वेषांप्रचेतःप्रभृतीनां तैर्यातवर्त्मबहूनामेकपत्नीत्वमनुयामहे तच्चआनुपूर्व्येणैवतत्त्वक्रमेण २९ । ३० । ३१ । ३२
एषनःसमयोरारजन्नस्यसहभोजनम् ॥ नचतंहातुमिच्छामःसमयंराजसत्तम २५ सर्वेषांधर्मतःकृष्णामहिषीनोभविष्यति ॥ आनुपूर्व्येणसर्वेषांगृहातुज्वलने
करान् २६ ॥ दुपदउवाच ॥ एकस्यबह्व्योविहितामहिष्यःकुरुनंदन ॥ नैकस्याबहवःपुंसःश्रूयंतेपतयःक्वचित् २७ लोकवेदविरुद्धंत्वंनाधर्मधर्मविच्छुचिः ॥
कर्तुमर्हसिकौंतेयकस्मात्तेबुद्धिरीदृशी २८ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सूक्ष्मोधर्मोमहाराजनास्यविद्वोवयंगतिम् ॥ पूर्वेषामानुपूर्व्येणयातवर्त्मानुयामहे २९ नमेवा
गन्तंप्राहनाधर्मेधीयतेमतिः ॥ एवंचैवदत्यंवाममचैतन्मनोगतम् ३० एषधर्मोधुवोराजंश्वरैनमविचारयन् ॥ माचशंकातत्रतेस्यात्कथंचिदपिपार्थिव ३१
॥ दुपदउवाच ॥ त्वंचकुंतीचकौंतेयघृष्ट्युग्रश्चमेसुतः ॥ कथयंत्वितिकर्तव्यंश्वःकालेकरवामहे ३२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तेसमेत्यततःसर्वेकथयंतिस्मभारत ॥
अथद्वैपायनोराजन्नभ्यागच्छद्यदृच्छया ३३ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि वैवाहिकपर्वणि द्वैपायनागमनेपंचनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९५ ॥ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तेपांडवाःसर्वेषांचाल्यश्चमहायशाः ॥ प्रत्युत्थायमहात्मानंकृष्णंसर्वेऽभ्यवादयन् १ प्रतिनंद्यसतांपूजांपृष्ठाकुशलमंततः ॥ आसनेकां
चनेशुद्धेनिषसादमहामनाः २ अनुज्ञातास्तुतेसर्वेकृष्णेनामिततेजसा ॥ आसनेषुमहार्हेषुनिषेदुर्द्विपदांवराः ३ ततोमुहूर्तान्मधुरांवाणीमुच्चार्यपार्षतः ॥ पप्रच्छ
तंमहात्मानंद्रौपद्यर्थंविशांपते ४ कथमेकाबहूनास्याद्धर्मपत्नीनसंकरः ॥ एतन्मेभगवान्सर्वप्रब्रवीतुयथातथम् ५ ॥ व्यासउवाच ॥ अस्मिन्धर्मेविप्रलब्धेलोकवे
दविरोधके ॥ यस्ययस्यमतंयद्यच्छ्रोतुमिच्छामितस्यतत् ६ ॥ दुपदउवाच ॥ अधर्मोऽयंमममतोविरुद्धोलोकवेदयोः ॥ नह्येकाविद्यतेपत्नीबहूनांद्विजसत्तम ७
नचाप्याचरितःपूर्वरयंधर्मोमहात्मभिः ॥ नचाप्यधर्मोविद्वद्भिश्चरितव्यःकथंचन ८ ततोऽहंनकरोम्येनंव्यवसायंक्रियांप्रति ॥ धर्मःसदैवसंदिग्धःप्रतिभातिहि
मेत्वयम् ९ ॥ घृष्ट्युग्रउवाच ॥ यवीयसःकथंभार्याज्येष्ठोभ्राताद्विजर्षभ ॥ ब्रह्मन्समभिवर्तेतसद्वृत्तःसंस्तपोधन १० नतुधर्मस्यसूक्ष्मत्वाद्विद्विभःकथंचन ॥
अधर्मोधर्मइतिवाव्यवसायो नशक्यते ११ कर्तुमस्मद्विधैर्ब्रह्मस्ततोऽयंनव्यवस्यते ॥ पंचानांमहिषीकृष्णाभवत्वितिकथंचन १२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ नमेवाग
न्तंप्राहनाधर्मेधीयतेमतिः ॥ वर्ततेहिमनोमेऽत्रनैषोऽधर्मःकथंचन १३

३३ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे पंचनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९५ ॥ ततस्तेइति कृष्णव्यासं १ । २ । ३ । ४ । ५ विप्रलब्धेअतिगहनतयाशास्त्रीयेनकापट्येनहते
अतएवलोकवेदविरोधके ६ । ७ । ८ क्रियांप्रतिव्यवसायंनिश्चयं ९ । १० । ११ । १२ नमेइति वक्तृत्वंवाचएवधर्मो नपुरुषस्यनिर्विशेषस्यअतउक्तंनमेवागिति । एवंप्रतिमनसोरपिज्ञेयं । वागादी
नांवक्तृत्वादियर्मवतामसंगेनपुंसासंबंधस्तुनवास्तवःसंभवति । अतएवोक्तं । 'निःसंगस्यसंसंगेनकृत्स्नस्यविकारिणा ॥ आत्मनोऽनात्मनायोगोवास्तवो नोपपद्यते'इति । अत्रपंचानामेकपत्नीत्वे १३

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० राजानंदुपदं २१ उभौव्यासदुपदौ २२ अत्रयत्तदेवाददुरित्यादिनात्रिपथगानदीमित्यंतोनारायण्युपाख्यानग्रंथोऽध्यायद्वयात्मकःक्वचित्पुस्तकेपठ्यत
२३ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपे षण्णवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥ पुरेति शमितायज्ञेपशुवधकर्तातस्यकर्मशामित्रं १ यमोदीक्षितः सत्रेहियेयजमानास्तत्रत्विजःसर्वे
श्रूयतेहिपुराणेऽपिजटिलानामगौतमी ॥ ऋषीनध्यासितवतीसप्तधर्मभृतांवरा १४ तथैवमुनिजावाक्षीतपोभिर्भावितात्मनः ॥ संगताऽभूदशभ्रातृनेकनाम्नःप्रचे
तसः १५ गुरोर्हिवचनंप्रादुर्धर्म्यधर्मज्ञसत्तम ॥ गुरूणांचैवसर्वेषांमातापरमकोगुरुः १६ साचाप्युक्तवतीवाचंभैक्षवहुज्यतामिति ॥ तस्मादेतदहंमन्येपरंधर्मोद्वि
जोत्तम १७ ॥ कुंत्युवाच ॥ एवमेतद्यथाप्राहधर्मचारीयुधिष्ठिरः ॥ अन्ततान्मेभयंतीवमुच्येऽहमन्ततात्कथम् १८ ॥ व्यासउवाच ॥ अन्ततान्मोक्ष्यसेभद्रेधर्म
श्वेषसनातनः ॥ ननुवक्ष्यामिसर्वेषांपांचालशृणुमेस्वयम् १९ यथाऽयंविहितोधर्मोयतश्चायंसनातनः ॥ यथाचप्राहकौंतेयस्तथाधर्मो नसंशयः २० ॥ वैशंपा
यनउवाच ॥ ततउत्थायभगवान्व्यासोद्वैपायनःप्रभुः ॥ करेगृहीत्वाराजानंराजवेश्मसमाविशत् २१ पांडवाश्चापिकुंतीचघृष्ट्युग्रश्चपार्षतः ॥ विविशुर्यत्रतत्रैव
प्रतीक्षंतेस्मताबुभौ २२ ततोद्वैपायनस्तस्मैनरेद्रायमहात्मने ॥ आचरव्यौतद्यथाधर्मोबहूनामेकपत्निता २३ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिवैवाहिकपर्वणि
व्यासवाक्ये षण्णवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ पुरावैनेमिषारण्येदेवाःसत्रमुपासते ॥ तत्रैवस्वतोराजनशामित्रमकरोत्तदा १
ततोयमोदीक्षितस्तत्रराजन्नामारयत्कंचिदपिप्रजानाम् ॥ ततःप्रजास्ताबहुलाबभूवुःकालातिपातान्मरणप्रहीणाः २ सोमश्चशक्रोवरुणःकुबेरःसाध्यारुद्रावसवो
ऽथाश्विनौच ॥ प्रजापतिर्भुवनस्यप्रणेतासमाजग्मुस्तत्रदेवास्तथाऽन्ये ३ ततोऽभुवन्लोकगुरुंसमेताभयातीवान्मानुषाणांविबुद्धा ॥ तस्माद्भयादुद्विजंतःसुखे
प्सवःप्रयामसर्वेशरणंभवंतम् ४ ॥ पितामहउवाच ॥ किंभयमानुषेभ्योयूयंसर्वेयदाऽमराः ॥ मावोमर्त्यसकाशाद्वैभयंभवितुमर्हति ५ ॥ देवाउचुः ॥ मर्त्याअ
मर्त्याःसंवृत्तानविशेषोऽस्तिकश्चन ॥ अविशेषादुद्विजंतोविशेषार्थमिहागताः ६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ वैवस्वतोव्यापृतःसत्रहेतोस्तेनत्वमेनप्रियंतेमनुष्याः ॥
तस्मिन्नेकाग्रेकृतसर्वकार्येततएषांभवितैवांतकालः ७ वैवस्वतस्यैवतनुर्विभक्तावीर्येणयुष्माकमुतप्रवृद्धा ॥ सैषामंतोभविताहंतकालेनतत्रवीर्यंभवितानरेषु ८ ॥ व्यास
उवाच ॥ ततस्तुतेपूर्वजदेववाक्यंश्रुत्वाजग्मुर्नरेदेवायजंते ॥ समासीनास्तेसमेतामहाबलाभागीरथ्यादृहशुःपुंडरीकम् ९ दृष्ट्वाचतद्विस्मितास्तेबभूवुस्तेषामिंद्रस्त
त्रशूरोजगाम ॥ सोऽपश्यद्योषामथपावकप्रभांयत्रदेवीगंगासततंप्रसूता १० सातत्रयोषारुदतीजलार्थिनीगंगादेर्वीव्यवगाह्यव्यतिष्ठत् ॥ तस्याऽश्रुविंदुःपातितो
जलेयस्तत्पद्ममासीदथतत्रकांचनम् ११ तददुतंप्रेक्ष्यवज्रीतदानीमपृच्छतांयोषितमंतिकाद्वै ॥ कात्वंभद्रेरोदिषिकस्यहेतोर्वाक्यंतथ्यंकामयेऽहंब्रवीहि १२

पांतेषांदीक्षाऽस्तियजमानत्वात् कालातिपातान्मरणकालातिक्रमात् २ यत्रप्रजापतिस्तत्रसोमादयःसमाजग्मुः ३ । ४ । ५ । ६ तस्मिन्कृतसर्वकार्येसमापितयज्ञेसत्येषांलोकानामंतकालोभविता
७ अतःवैवस्वतस्यैवतनुःप्रवृद्धायोगबलेनविपुलाविभक्ताद्वैधीभावंगतासतीसाएषामंतोविनाशोभविता वीर्यदेवतासाम्यं ८ । ९ । १० तस्याःअश्रुविंदुः संधिरार्षः ११ कामयेश्रोतुं १२

१३ युवतीसहाय्यरुद्रं १४ अक्षैर्हेतुभिः प्रमत्तमसावधानं १५ संस्तम्भितोवज्रमोक्तमुद्यतः सन् । अतएवस्थाणुरिव १६ क्रीडयापर्याप्तक्रीडासमाप्ता १७ । १८ एनंबिलद्वाररोधिनमद्रिरार्जनिवर्त्तयदूरीकुरु
यथाबलादिकंतवाप्रमेयंतथानिवर्त्तय १९ । २० ततः शीघ्रमप्रवेशाद्धेतोः २१ । २२ एवंदरीं प्रविशेत् युक्त उवाच हे भव अद्य त्वमशेषस्य भुवनस्य आद्यः पतिरसि । अद्येत्यनेन मांजित्वैव न त्वम्यथेति सूचितं ।

॥ रुयुवाच ॥ त्वं वेत्स्यसे मामिह याऽस्मि शक्रयदर्थं चाहं रोदिमि मंदभाग्या ॥ आगच्छ राजन् पुरतोगमिष्ये द्रष्टाऽसितद्रोदिमि यत्कृतेऽहम् १३ ॥ व्यास उवाच ॥ तां गच्छंतीमन्व गच्छत दानीं सोऽपश्य दारात्तरुणं दर्शनीयम् ॥ सिद्धासनस्थं युवती सहायं क्रीडंतमक्षैर्गिरिराजमूर्ध्नि १४ तमब्रवीद्देवराजो ममेदं त्वं विद्वि विद्वन्नभुवनं व शेस्थितम् ॥ ईशोऽहमस्मीतिसमन्युरब्रवीद्दृष्ट्वा तमक्षैः सुभृशं प्रमत्तम् १५ कुद्वंच शक्रं प्रसमीक्ष्य देवो जहास शक्रं च शनैरुदैक्षत ॥ संस्तंभितोऽभूदथ देवराजस्तेनेक्षितः स्थाणुरिवावतस्थे १६ यदा तु पर्याप्तमिहास्य क्रीडया तदा देवीरुदतीतामुवाच ॥ आनीयतामेष यतोऽहमारात्रे नंदर्पः पुनरप्याविशेत् १७ ततः शक्रः स्पृष्टमात्रस्तया तु स्रस्तैरंगैः पतितोऽभूद्धरण्याम् ॥ तमब्रवीद्भगवानुग्रतेजामैवंपुनः शक्रकृथाः कथंचित् १८ निवर्तयेनं च महाद्रिराजं बलं च वीर्यं च तवाप्रमेयम् ॥ छिद्रस्य चैवाविशमध्यमस्य यत्रासते त्वद्विधाः सूर्यभासः १९ सतद्विवृत्य विवरं महागिरेस्तुल्यदुर्तींश्चतुरोऽन्यान्ददर्श ॥ सतानभिप्रेक्ष्य बभूवदुःखितः कच्चिन्नाहं भविता वियथे मे २० ततो देवो गिरिशो वज्रपाणिं विवृत्य नेत्रे कुपितो भ्युवाच ॥ दरीमेतां प्रविश त्वं शतक्रतो यन्मां बाल्यादवमंस्थाः पुरस्तात् २१ उक्तस्त्वेवं विभुना देवराजः प्रावेपता तौ भृशमेवाभिषंगात् ॥ स्रस्तैरंगैरनिलेनेवनुन्नमश्च त्वपत्रं गिरिराजमूर्ध्नि २२ सप्रांजलिर्वैवृषवाहनेन प्रवेपमानः सहसैव मुक्तः ॥ उवाच देवं बहु रूपमुग्रमद्याशेषस्य भुवनस्य त्वं भवाऽऽद्यः २३ तमब्रवीदुग्रवर्चाः प्रहस्य नैवं शीलाः शेषमिहाश्रुवन्ति ॥ एतेऽप्येवं भवितारः पुरस्तात्तस्मादेतां दरीमाविश्य शेष २४ तत्र ह्येवं भवितारो न संशयो योनिं सर्वमानुषीमाविशध्वम् ॥ तत्र यूयं कर्म कृत्वाऽविषह्यं बहून् न्यान्निधनं प्रापयित्वा २५ आगंतारः पुनरेवेन्द्रलोकं स्वकर्मणा पूर्वचित्तं महार्हम् ॥ सर्वमया भाषितमेतदेवं कर्तव्यमन्यद्विविधार्थयुक्तम् २६ ॥ पूर्वैर्द्राऊचुः ॥ गमिष्यामीमानुषं देवलोकादुराधरो विहितो यत्र मोक्षः ॥ देवास्त्वस्मानादधीरन्नजमन्याधर्मो वायुर्मघवानश्विनौ च ॥ अस्त्रैर्दिव्यैर्मानुषान् योधयित्वा आगंतारः पुनरेवेन्द्रलोकम् २७ ॥ व्यास उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा वज्रपाणिर्वचस्तु देवश्रेष्ठं पुनरेवेदमाह ॥ वीर्येणाहं पुरुषं कार्यहेतोर्दद्यामेषां पंचमं मत्प्रसूतम् २८ विश्वभृगुभूतधामाचशिबिर्निद्रः प्रतापवान् ॥ शांतिश्चतुर्थस्तेषां वै तेजस्वी पंचमः स्मृतः २९ तेषां कामं भगवानुग्रधन्वा प्रादादिष्टं सन्निसर्गाद्यथोक्तम् ॥ तां चाप्येषां योषितं लोककांतां श्रियं भार्यां व्यदधान्मानुषेषु ३० तैरेव सार्धं तु ततः स देवो जगाम नारायणमप्रमेयम् ॥ अनंतमव्यक्तमजं पुराणं सनातनं विश्वमनंतरूपम् ३१

२३ शेषंप्रसादं शेषःसंकर्षणवधे ॥ अन्तेनाप्रसादेच इति मेदिनी २४ । २५ । २६ दुराधरोदुष्प्रापः २७ वीर्येणशुकद्वारापुरुषमंशभूतंदद्यां । स्वयंतुआधिकारिकत्वादिहैवतिष्ठेयमितिभावः २८ तेजस्वीहंद्वांशः २९ सन्निसर्गात्सुस्वभावात् श्रियमिति द्रौपदीस्वर्गश्रीःतां ३० तैर्विश्वभुगादिभिः सदेवोमहादेवः ३१

व्यदधाद्विहितवान् आज्ञप्तवानित्यर्थः उद्बर्हउद्धृतवान् ३२ अत्रकेशावेवरेतोरूपौ पांडवानामिवरामकृष्णयोरपिप्रकरणसंगत्यर्थेसप्ताक्षाह्वरेतसउत्पत्तेरवश्यवक्तव्यत्वात् । अतएवदेवक्यारोहि
ण्यांचसाक्षात्केशप्रवेशउच्यतेनतुवसुदेवे । तथासतितुदेवानांरेतोवर्षवर्षस्यरेतऔषधयज्ञत्यादिश्रीतप्रनाडंचाऽऽमंदादिवत्तयोरपिव्यवधानेनदेवप्रभवत्वंस्यात् । तथाच एतन्नानावताराणांनिर्भान्बज्रम
व्ययमितिभगवतःसाक्षान्मत्स्याद्यवतारबीजत्वमुच्यमानंविरोध्येत अपिचकेशरेतसोर्दहजत्वेसमानेऽपिरेतःप्रभवत्वेऽर्वाक्क्षोतस्त्वेनमनुष्यत्वंपुत्रत्वंचस्यात् । तथाचकृष्णस्तुभगवान्स्वयमितिश्रीमद्भा

सचापितद्व्यदधात्सर्वमेवततःसर्वेसंबभूवुर्धरण्याम् ॥ सचापिकेशौहरिरुद्रबर्हशुकुमेकमपरंचापिकृष्णम् ३२ तौचापिकेशौनिविशेतायदूनाकुलेस्त्रियौदेवकीरो
हिर्णोच ॥ तयोरेकोबलदेवोबभूवयोऽसौश्वेतस्तस्यदेवस्यकेशः ॥ कृष्णोद्वितीयःकेशवःसंबभूवकेशोयोऽसौवर्णतःकृष्णउक्तः ३३ येतेपूर्वशक्ररूपानिबद्धास्त
स्यांदर्यापर्वतस्योत्तरस्य ॥ इहैवतेपांडवावीर्यवंतःशक्रस्याशःपांडवःसव्यसाची ३४ एवमेतेपांडवाःसंबभूवुर्येतेराजन्पूर्वमिद्रावभूवुः ॥ लक्ष्मीश्वेषांपूर्वमेवोप
दिष्टाभार्यायैषाद्रौपदीदिव्यरूपा ३५ कथं हिस्त्रीकर्मणातेमहीतलात्समुत्तिष्ठेदन्यतोदैवयोगात् ॥ यस्यारूपंसोमसूर्यप्रकाशंगंधश्चास्याःक्रोशमात्रात्प्रवाति ३६
इदंचान्यत्प्रीतिपूर्वनरेन्द्रददानितेवरमत्यद्भुतंच ॥ दिव्यंचक्षुःपश्यकुंतीसुतांस्त्वंपुण्यैर्दिव्यैःपूर्वदेहेरुपेताम् ३७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोव्यासःपरमोदार
कर्माशुचिर्विप्रस्तपसातस्यराज्ञः ॥ चक्षुर्दिव्यंप्रददौतांश्चसर्वान् राजाऽपश्यत्पूर्वदेहैर्यथावत् ३८ ततोदिव्यान्हेमकिरीटमालिनःशक्रप्रख्यान्पावकादित्यवर्णान् ॥
बद्धापीडांश्चारुरूपांश्चयूनोव्यूढोरस्कांस्तालमात्रान्ददर्श ३९ दिव्यैर्वस्त्रैररजोभिःसुगंधैर्माल्यैश्चाग्र्यैःशोभमानानतीव ॥ साक्षाद्भ्यक्षान्धावसूंश्चापिरुद्राना
दित्यान्वासर्वगुणोपपन्नान् ४० तान्पूर्वैर्द्रानभिवीक्ष्याभिरूपान्शक्रात्मजंचेन्द्ररूपंनिशम्य ॥ प्रीतोराजाद्भुपदोविस्मितश्चदिव्यांमार्यातामवेक्ष्याप्रमेयाम् ४१ तां
चैवाग्र्यांस्त्रियमतिरूपयुक्तांदिव्यांसाक्षात्सोमवह्निप्रकाशाम् ॥ योग्यांतेषांरूपतेजोयशोभिःपत्नीमत्वादृष्टवान्पार्थिवेन्द्रः ४२ सतद्दृष्ट्वा महदाश्चर्यरूपंजग्राहपा
दौसत्यवत्याःसुतस्य ॥ नैतच्चित्रंपरमर्षेत्वयीतिप्रसन्नचेताःसउवाचचैनम् ४३ ॥ व्यासउवच ॥ आसीत्तपोवनेकाचिदृषेःकन्यामहात्मनः ॥ नाध्यगच्छत्प
तिसातुकन्यारूपवतीसती ४४ तोषयामासतपसासाकिलोग्रेणशंकरम् ॥ तामुवाचेश्वरःप्रीतोवृणुकाममितिस्वयम् ४५ सैवमुक्ताऽब्रवीत्कन्यादेवंबरदमीश्वरम् ॥
पतिसर्वगुणोपेतमिच्छामीतिपुनःपुनः ४६ ददौतस्यैसदेवेशस्तंवरंप्रीतमानसः ॥ पंचतेपतयोभद्रेभविष्यंतीतिशंकरः ४७ साप्रसादयतीदेवमिदंभूयोऽभ्यभा
षत ॥ एकंपतिंगुणोपेतंत्वतोऽर्हामीतिशंकर ४८ तांदेवदेवःप्रीतात्मापुनःप्राहशुभंवचः ॥ पंचकृत्वस्त्वयोक्तोऽहंपतिदेहीतिवैपुनः ४९

गवतोक्तिःसंगच्छते । नचकेशोद्धरणात्कृष्णस्याप्यशत्वंप्रतीयतइतिवाच्यं । केशस्यदेहावयवत्वाभावात् । तस्मान्नमृचिवधैकर्तव्येयथाऽर्पाग्निनेवज्रस्यप्रवेशएवंदेवकीरोहिण्योर्जठरप्रवेशेकर्तव्येकेशद्वयेनद्वारभूतेनभगवतःकात्स्न्येनैवाविर्भावोद्ब्रष्टव्यइतियुक्तं ३३ । ३४ । ३५ । ३६ दिव्यंघोतमानंदिविहितंवा सार्वज्ञ्यप्रदत्वात् ३७ तस्यराज्ञः तस्मैराज्ञे ३८ बद्धापीडान्परिहितार्त्तकारान् तालमात्रान्तालवृक्षप्रमाणान् ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९

५० । ५१ । ५२ । ५३ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अश्रुत्वेति विहितस्यदेवोपस्थापितस्यअप
यानंउपेक्षा तदेवविधानं प्राकृतंउपपन्नंकर्तुंयुक्तं १ अथिग्रथना स्वकर्मणाइदानींतनेनविहितंसिद्धं निमित्ततपः २ । ३ । ४ पौष्पपुष्पयत्नेनेतितं नतुपुष्पंतस्यावैवाहिकत्वात् पौष्पमिति
तत्तथाभविताभदेवचस्तद्भद्रमस्तुते ॥ देहमन्यंगतायास्तेसर्वमेतद्भविष्यति ५० इपदैषाहिसाजज्ञेसुतावैदेवरूपिणी ॥ पंचानांविहितापत्नीकृष्णापार्षत्यनि
दिता ५१ स्वर्गश्रीःपांडवार्थतुसमुत्पन्नामहामखे ॥ सेहतत्वातपोधोरंडुहित्वंतवागता ५२ सैषादेवीरुचिरादेवजुष्टापंचानामेकास्वकृतेनेहकर्मणा ॥ सृष्टास्व
यंदेवपत्नीस्वयंभुवाश्रुत्वारजन्नुपदेष्टंकुरुष्व ५३ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि वैवाहिकपर्वणि पंचेंद्रोपाख्याने सप्तनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥
॥ इपदउवाच ॥ अश्रुत्वेवंचनंतेमहर्षेमयापूर्वयतितसंविधातुम् ॥ नवैशक्यंविहितस्यापयानंतदेवमुपपन्नंविधानम् १ दिष्टस्यग्रंथिरनिवर्तनीयःस्वकर्मणा
विहितंनेहकिंचित् ॥ कृतंनिमित्तंहिवैरकहेतोस्तदेवमुपपन्नंविधानम् २ यथैवकृष्णोक्तवतीपुरस्तान्नैकान्पतीन्मेभगवान्ददातु ॥ सचाप्येवंवरमित्यब्रवीत्तांदेवो
हिवेतापरमंयदत्र ३ यदिचैवंविहितःशंकरेणधर्मोऽधर्मोवानात्रममापराधः ॥ गृह्णत्वमेविधिवत्पाणिमस्यायथोपजोषंविहितैषांकिं कृष्णा ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
ततोऽब्रवीद्भगवान्धर्मराजमद्यैवपुण्याहमुतवःपांडवेयाः ॥ अद्यपौष्पयोगमुपैतिचंद्रमाःपाणिंकृष्णायास्त्वंगृहाणद्यपूर्वम् ५ ततोराजायज्ञसेनःसपुत्रोजन्यार्थमुक्तं
हुततदग्न्यम् ॥ समानयामाससुतांचकृष्णामाह्लाव्यरत्नैर्बहुभिर्विभूष्य ६ ततस्तुसर्वेसुहृदोऽनृपस्यसमाजग्मुःसहितामंत्रिणश्च ॥ द्रष्टुंविवाहंपरमप्रतीताद्विजाश्वपौ
राश्वयथाप्रधानाः ७ ततोऽस्यवेदमाग्न्यजनोपशोभितंविस्तीर्णपद्मोत्पलभूषिताजिरम् ॥ बलौघरत्नौघविचित्रमाबभौनभोयथानिर्मलतारकान्वितम् ८ ततस्तु
तेकौरवराजपुत्राविभूषिताःकुंडलिनोयुवानः ॥ महार्हवस्त्रांबरचंदनोक्षिताःकृताभिषेकाःकृतमंगलक्रियाः ९ पुरोहितेनाग्निसमानवर्चसासहैवधौम्येनयथाविधिप्र
भो ॥ क्रमेणसर्वेविविशुस्ततःसदोमहर्षभागोष्ठमिवाभिनंदिनः १० ततःसमाधायसवेदपारगोजुहावमंत्रैर्ज्वलितंहुताशनम् ॥ युधिष्ठिरंचाप्युपनीयमंत्रविन्नि
योजयामाससहैवकृष्ण्या ११ प्रदक्षिणंतौप्रगृहीतपाणीपरिणाययामाससवेदपारगः ॥ ततोऽभ्यनुज्ञायतमाजिशोभिनंपुरोहितोराजगृहाद्विनिर्ययौ १२ क्रमेण
चानेननराधिपात्मजावरस्त्रियस्तेजगृहस्तदाकरम् ॥ अहन्यहन्युत्तमरूपधारिणोमहारथाःकौरववंशवर्धनाः १३ इदंचतत्राहुतरूपमुत्तमंजगाददेवर्षिरतीतमानु
षम् ॥ महानुभावाकिलसासुमध्यमाबभूवकन्यैवगतेगतेऽहनि १४ कृतेविवाहेद्रुपदोधनंददौमहारथेभ्योबहुरूपमुत्तमम् ॥ शतरथानांवरहेममालिनां
चतुर्युजाहिमखलीनमालिनाम् १५

पाठे पृष्ठापयहितंबहुसंततिप्रदमित्यर्थः हेआद्यहेज्येष्ठ ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ चतुर्युजामश्चतुष्टययुजां हेममयंखलीनमश्चमुखस्थेनियामकं'लगाम'
इतिभाषयाप्रसिद्धंरथप्रसंगाद्वाखलीनंयुगंतेनमालिनां १५

पश्चानिगजोत्तमलक्षणानितद्वतांपद्मिनांश्रीमतांवा । यद्वाहेमशृंगिणामितिदृष्टांतानुगुण्यात्पद्मपद्माकारंजपलयाणमष्टकोणमष्टस्तंभंशिखरकलशादियुक्तंतद्वतां १७ । १८ ॥ इति आदिपर्वणि
नीलकंठीये भारतभावदीपेऽष्टनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९८ ॥ ॥ ७ ॥ पांडवैरिति १ । २ भुमाअतसीतद्विकारभूतंवल्लक्ष्मीं ३ । ४ । ५ । ६ जीवसूःआयुष्मत्संततिप्रसूः ७ । ८ अ
शतंगजानामपिपद्मिनांतथाशतंगिरीणामिवहेमशृंगिणाम् ॥ तथैवदासीशतमग्न्ययौवनंमहार्हवेषाभरणांबरस्रजम् १६ पृथक्पृथक्दिव्यदृशांपुनर्ददौतदाधनंसौ
मकिरग्निसाक्षिकम् ॥ तथैववस्त्राणिविभूषणानिप्रभावयुक्तानिमहानुभावः १७ कृतेविवाहेचततस्तुपांडवाःप्रभूतरत्नामुपलभ्यतांश्रियम् ॥ विजन्दुरिद्रप्रतिमाम
हाबलाःपुरेतुपांचालनृपस्यतस्यह १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिवैवाहिकपर्वणिद्रौपदीविवाहेअष्टनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९८ ॥ ॥ वैशं
पायनउवाच ॥ पांडवैःसहसंयोगंगतस्यद्रुपदस्यह ॥ नबभूवभयंकिंचिदेवेभ्योऽपिकथंचन १ कुंतीमासाद्यतानार्योद्रुपदस्यमहात्मनः ॥ नामसंकीर्तयंत्योऽस्याज
ग्मुःपादौस्वमूर्धभिः २ कृष्णाचक्षौमसंवीताकृतकौतुकमंगला ॥ कृताभिवादानाश्चश्वातस्थौप्रह्लाकृतांजलिः ३ रूपलक्षणसंपन्नांशीलाचारसमन्विताम् ॥ द्रौप
दीमवदत्प्रेम्णापृथाशीर्वचनंस्तुषाम् ४ यथेंद्राणीहरिहयेस्वाहाचैवविभावसौ ॥ रोहिणीचयथासोमेदमयंतीयथानले ५ यथावैश्रवणेभद्रावसिष्ठेचाप्यरुंधती ॥ य
थानारायणेलक्ष्मीस्तथात्वंभवभर्तृषु ६ जीवसूर्वीरसूभद्रेबहुसौख्यसमन्विता ॥ सुभगाभोगसंपन्नायज्ञपत्नीपतिव्रता ७ अतिथीनागतान्साधून्वृद्धान्बालांस्त
थागुरुन् ॥ पूजयंत्ययथान्यायंशश्वद्गच्छंतुतेसमाः ८ कुरुजांगलमुख्येपुराष्ट्रेषुनगरेषुच ॥ अनुत्तमभिषिच्यस्वनृपतिधर्मवत्सला ९ पतिभिर्निर्जितामुर्वीविक्रमेण
महाबलैः ॥ कुरुब्राह्मणसात्सर्वामश्वमेधेमहाक्रतौ १० पृथिव्यांयानिरत्नानिगुणवंतिगुणान्विते ॥ तान्यापुहित्वंकल्याणिसुखिनीशरदांशतम् ११ यथाचत्वा
भिनंदामिवध्वक्षौमसंवृताम् ॥ तथाभूयोऽभिनंदिष्येजातपुत्रांगुणान्विताम् १२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तुकृतदारेभ्यःपांडुभ्यःप्राहिणोद्धरिः ॥ वैदूर्य
मणिचित्राणिहेमान्याभरणानिच १३ वासांसिचमहार्हाणिनानादेश्यानिमाधवः ॥ कंबलाजिनरत्नानिस्पर्शवंतिशुभानिच १४ शयनासनयानानिविविधानिम
हांतिच ॥ वैदूर्यवज्रचित्राणिशतशोभाजनानिच १५ रूपयौवनदाक्षिण्यैरुपेताश्चस्वलंकृताः ॥ प्रेय्याःसंप्रददौकृष्णोनानादेश्याःस्वलंकृताः १६ गजान्विनीतान्
भद्रांश्चसदश्वांश्चस्वलंकृतान् ॥ रथांश्चदांतान्सौवर्णैःशुभ्रैःपट्टैरलंकृतान् १७ कोटिशश्चसुवर्णंचतेषामकृतकंतथा ॥ वीथीकृतममेयात्माप्राहिणोन्मधुसूदनः १८
तत्सर्वंप्रतिजग्राहधर्मराजोयुधिष्ठिरः॥मुदापरमयायुक्तोमोर्विदप्रियकाम्यथा १९ इतिश्रीम०आ०वैवा०ऊननवत्यधिकशततमोऽध्यायः१९९॥समाप्तं वैवाहिकपर्व ॥

भिषिच्यस्वाभिषेकंप्राप्नुहि नृपतिपट्टाभिषिक्तंराजानमनु ९ । १० । ११ हेवधुअद्य १२ । १३ । १४ । १५ प्रेय्याःदासीः १६ भद्रान्भद्रजातीयान् १७ अकृतकंजांबूनदमाकरेषुधमनादिनाअनु
त्पादितं । वीथीकृतंथान्यराशिवत्पृथक्पृथक्मालयाराशीकृतं । राशीकृतमितिपाठेपिडीकृतं । कृताकृतमितिपाठेयदितमघटितं १८ । १९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपेऊननवत्य
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १७३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

तत इति चैश्वर्यैः १ । २ । ३ सेनांगानां रथगजादीनां पातनः ४ । ५ विस्मये हेतुमाह सपुत्रेति ६ । ७ । ८ । ९ अग्नीद्विच्छेदः । व्रीडान्नित्येव पाठः । अन्यथामंदमंदमित्यस्यानुपपत्तिः
 ॥ अथ विदुरागमनराज्यलंभपर्व ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो राज्ञां चरैरातैः प्रवृत्तिरुपनीयत ॥ पांडवैरुपसंपन्ना द्रौपदीपतिभिः शुभा १ येन तद्वनुरादाय लक्ष्यां वि
 द्वं महात्मना ॥ सोऽर्जुनो जयतां श्रेष्ठो महाबाणधनुर्धरः २ यः शल्यं मद्राजं वै प्रोक्षिष्या पातयद्वली ॥ त्रासयामास संकुदो वृक्षेण पुरुषानरणे ३ न चास्य संभ्रमः क
 श्विदासीत् तत्र महात्मनः ॥ सभीमो भीमसंस्पर्शः ज्ञुसेनांगपातनः ४ ब्रह्मरूपधरान् श्रुत्वा प्रशान्ता न्पांडुनंदनान् ॥ कौंतेयान् मनोज्ञैर्द्राणां विस्मयः समजायत ५ सपु
 त्रा हिपुरा कुंती दग्धा जतु गृहे शुता ॥ पुनर्जातानि वचतांस्तेऽस्मन्यंत नराधिपाः ६ धिगकुर्वन्स्तदा भीष्मं घृतराष्ट्रं च कौरवम् ॥ कर्मणाऽतिवृत्तं सेनपुरोचनकृतेन वै ७
 वृत्ते स्वयं वरे चैव राजानः सर्व एव ते ॥ यथागतं विप्रजग्मुर्विदित्वा पांडवान् चतान् ८ अथ दुर्योधनो राजा विमना भ्रातृभिः सह ॥ अश्वत्थामा तु लेन कर्णेन च रूपेण च
 ९ विनिवृत्तो वृत्तं दृष्ट्वा द्रौपद्याश्चेतवाहनम् ॥ तंतुदुःशासनोऽव्रीडो मंदमंदमिवाब्रवीत् १० यद्यसौ ब्राह्मणो न स्याद्विदेत द्रौपदी न सः ॥ न हितं तत्त्वतो राजन्वेदकश्चिद्ध
 नं जयम् ११ दैवं च परमं मन्ये पौरुषं चाप्यनर्थकम् ॥ धिगस्तु पौरुषं तात धियं ते यत्र पांडवाः १२ एवं संभाषणास्ते निंदंतश्च पुरोचनम् ॥ विविशुर्हास्तिनपुरं
 दीना विगतचेतसः १३ त्रस्ता विगतसंकल्पा दृष्ट्वा पार्थान् महौजसः ॥ मुक्तान् हव्यभुजश्चैव संयुक्तान् दुपदेन च १४ घृष्टयुग्मं तु संचित्य तथैव च शिखंडिनम् ॥ दुपद
 स्यात्पार्थांश्चान्यान् सर्वयुद्धविशारदान् १५ विदुरस्त्वथ तांश्चुत्वा द्रौपदी पांडवैर्वृताम् ॥ व्रीडितान् धार्तराष्ट्रांश्च भग्नदर्पानुपागतान् १६ ततः प्रीतमनाः क्षता घृतरा
 ष्ट्रं विशांपते ॥ उवाच दिष्ट्या कुरवो वर्धत इति विस्मितः १७ वैचित्रवीर्यस्तु नृपो निश्म्य विदुरस्य तत् ॥ अब्रवीत् परमप्रीतो दिष्ट्या दिष्ट्येति भारत १८ मन्यते स वृत्तं
 पुत्रं ज्येष्ठं दुपदकन्यया ॥ दुर्योधनमविज्ञानात्प्रज्ञाचक्षुर्न रेश्वरः १९ अथ त्वाज्ञापयामास द्रौपद्याभूषणं बहु ॥ आनीयतां वै कृष्णेति पुत्रं दुर्योधनं तदा २० अथास्य
 पश्चाद्विदुर आचख्यौ पांडवान् चतान् ॥ सर्वान् कुशलिनो वीरान् पूजितान् दुपदेन ह २१ तेषां संबन्धिनश्चान्यान् बहून् बलसमन्वितान् ॥ समागतान् पांडवैस्तस्मिन्नेव स्वयं
 वरे २२ घृतराष्ट्र उवाच ॥ यथैव पांडोः पुत्रास्तु तथैवाभ्यधिकामम ॥ यथा चाभ्यधिका बुद्धिर्ममतान् प्रतितच्छृणु २३ यत्ते कुशलिनो वीरामित्रवंतश्च पांडवाः ॥ ते
 षां संबन्धिनश्चान्ये बहवश्च महाबलाः २४ कोहि दुपदमासाद्य मित्रं क्षतः सर्वांधवम् ॥ न बुभूषेद्भवेनार्थी गतश्रीरपि पार्थिवः २५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तंतथा भाषमा
 णं तु विदुरः प्रत्यभाषत ॥ नित्यं भवतु ते बुद्धिरेषा राजच्छतं समाः ॥ इत्युक्त्वा प्रययौ राजा विदुरः स्वं निवेशनम् २६ ततो दुर्योधनश्चापिराधेयश्च विशांपते ॥ घृतरा
 ष्ट्रमुपागम्य वचो ब्रूतामिदं तदा २७ सन्निधौ विदुरस्य त्वां दोषं वक्तुं न शक्नुवः ॥ विविक्तमिति वक्ष्यामः किं तवेदं चिकीर्षितम् २८

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ वैचित्र्ये कृष्णाभूषणं च तत्परिधानार्थं मानीयतामित्यर्थः २० । २१ । २२ । २३ । २४ गतश्रीर्नष्टश्रीः को भवेन ऐश्वर्येणार्थी न बुभूषेद्भवेति
 मिच्छेदपितुसर्वोऽपीच्छेत् २५ । २६ । २७ । २८

सपत्न्युद्धितत्त्वांश्चुद्धि । वृद्धिमिति पाठः स्वच्छः । हेवरश्रेष्ठ द्विषतां द्विषतः शत्रून् २९ । ३० प्राप्तकालस्य कर्मणश्चिकीर्षां कर्तव्यतां ३१ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे द्विशततमोऽ
 ध्यायः ॥ २०० ॥ ॥ अहमिति विवेक्तुं व्यक्तीकर्तुं १ इंगिते श्रेष्ठितैः २ यच्च कर्तव्यं ३ आसकारिभिरवंचकैः ४ । ५ । ६ भिद्यमाना अस्मत्तः पृथग्भवतः ७ । ८ व्युत्थापनं तु स्वभर्तृणां त्यागः सच बहु

सपत्न्युद्धियता तमन्यसे वृद्धिमात्मनः ॥ अभिष्टौषिचयत्क्षतुः समीपे द्विषतां वर २९ अन्यस्मिन्पकर्तव्ये त्वमन्यत्कुरुष्वेऽनघ ॥ तेषां बलविघातो हि कर्तव्यस्तात
 नित्यशः ३० तेवयं प्राप्तकालस्य चिकीर्षां मंत्रयामहे ॥ यथानोनग्रसेयुस्ते सपुत्रबलबांधवान् ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि विदुरागमनराज्यलंभपर्वणि दु
 र्योधनवाक्ये द्विशततमोऽध्यायः ॥ २०० ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अहमप्येवमेवैतच्चिकीर्षामियथायुवाम् ॥ विवेक्तुं नाहमिच्छामित्वाकारं विदुरं प्रति १ तत
 स्तेषां गुणानेव कीर्तयामि विशेषतः ॥ नावबुध्येत विदुरो ममाभिप्रायमिगितैः २ यच्च त्वमन्यसे प्राप्तं तद्ब्रवीहि सुयोधन ॥ राधेयमन्यसे यच्च प्राप्तकालं वदा शुमे ३
 ॥ दुर्योधन उवाच ॥ अद्य तान् कुशलैर्विप्रैः सुगुप्तैरासकारिभिः ॥ कुंतीपुत्रान् भेदयामो माद्रीपुत्रौ च पांडवौ ४ अथवा दुपदो राजा महद्विर्वितसंचयैः ॥ पुत्राश्चास्य
 प्रलोभ्यंतां ममात्याश्चैव सर्वशः ५ परित्यजेद्यथाराजा कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ अथ तत्रैव वा तेषां निवासं रोचयंतु ते ६ इहैषां दोषवद्भासं वर्णयंतु पृथक् पृथक् ॥ तेभिद्यमा
 नास्तत्रैव मनः कुर्वतु पांडवाः ७ अथवा कुशलाः केचिदुपायनिपुणानराः ॥ इतरेतरतः पार्थान् भेदयंतु नुरागतः ८ व्युत्थापयंतु वा कृष्णां बहुत्वात् सुकरं हितम् ॥ अ
 थवा पांडवांस्तस्यां भेदयंतु ततश्च ताम् ९ भीमसेनस्य वाराजनुपायकुशलैर्नरैः ॥ मृत्युर्विधीयतां छन्नैः सहितेषां बलाधिकः १० तमाश्रित्य हि कौंतेयः पुराचास्मान्
 मन्यते ॥ सहितीक्ष्णश्च शूरश्च तेषां चैव परायणम् ११ तस्मिन्स्वभिहते राजन हतोत्साहा हतौजसः ॥ यतिष्यंते न राज्याय सहितेषां व्यपाश्रयः १२ अजेयो ह्यर्जुनः
 संख्येष्टगोपे वृकोदरे ॥ तमृते फाल्गुनो युद्धे राधेयस्य नपादभाक् १३ तेजानानास्तु दौर्बल्यं भीमसेनमृते महत् ॥ अस्मान् बलवतो ज्ञात्वा नयतिष्यंति दुर्बलाः १४
 इहा गतेषु वातेषु निदेशवशवर्तिषु ॥ प्रवर्तिष्यामहे राजन यथाशास्त्रं निबर्हणम् १५ अथवा दर्शनीयाभिः प्रमदाभिर्विलोभ्यताम् ॥ एकैकस्तत्र कौंतेयस्ततः कृष्णा
 विरज्यताम् १६ प्रेष्यतां चैव राधेयस्तेषां मागमनाय वै ॥ तैस्तैः प्रकारैः सन्नीय पात्यंतां मासकारिभिः १७ एतेषामप्युपायानां यस्ते निर्दोषवान्मतः ॥ तस्य प्रयो
 गमातिष्ठ पुरा कालोऽतिवर्तते १८ यावद्व्यकृतविश्वासादुपदे पार्थिवर्षभे ॥ तावदेव हितेशक्यान शक्यास्तु ततः परम् १९ एषामममतिस्तात निग्रहाय प्रव
 र्त्तते ॥ साध्वी वायदिवाऽसाध्वी विवाराधेयमन्यसे २० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि विदुरागमनराज्यलंभपर्वणि दुर्योधनवाक्ये एकाधिक
 द्विशततमोऽध्यायः ॥ २०१ ॥ ॥

त्वदोषेण सुकरः । अथवेति तस्याः भर्तृपुत्रेष्वप्यप्रदर्श्य पांडवानेव वा तस्यां भेदयंतु ततश्च तालं प्यामहे इति शेषः ९ । १० । ११ । १२ नपादभाक् न चतुर्थी शतुल्यः १३ । १४ । १५ एकैकः कौंतेयः प्रलो
 भनीयः तत्र तेषु ततः प्रलोभ्यमानात् १६ सन्नीय ऐक्यं नीत्वा १७ । १८ शक्याः वातयितुमिति शेषः १९ । २० ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे एकाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०१ ॥

दुर्योधनेति १ । २ जातपक्षाःसहायवंतस्तदन्येअजातपक्षाः ३ । ४ दिष्टकृतेनदैवनिर्माणेनशक्तिःशक्तिमंतः जतुगृहादिभ्यआत्मानंमोचयितुंशक्ताअभूवन्नित्यर्थः ५ । ६ परिधूनान्शोच्यान्भिषा

॥ कर्णउवाच ॥ दुर्योधनतवप्रज्ञानसम्यगितिमेमतिः ॥ नह्युपायेनतेशक्याःपांडवाःकुरुवर्धन १ पूर्वमेवहितेसूक्ष्मैरुपायैर्यतितास्त्वया ॥ निग्रहीतुंतदावरिनचै
वशकितास्त्वया २ इहैववर्तमानास्तेसमीपेतवपार्थिव ॥ अजातपक्षाःशिशवःशक्तितानैवबाधितुम् ३ जातपक्षाविदेशस्थाविष्टाःसर्वशोऽद्यते ॥ नोपायसा
ध्याःकौतेयाममेषामतिरच्युत ४ नचतेव्यसनैर्योक्तुंशक्यादिष्टकृतेनच ॥ शकिताश्चेप्सवश्चैवपितृपैतामहंपदम् ५ परस्परेणभेदश्चनाधातुंतेषुशक्यते ॥ एक
स्यापिरताःपत्न्यांनभिद्यंतेपरस्परम् ६ नचापिक्लृष्णाशक्येततेभ्योभेदयितुंपरैः ॥ परिधूनान्मृतवतीकिमुताद्यमृजावतः ७ ईप्सितश्चगुणःस्त्रीणामेकस्याबहुभर्त
ता ॥ तंचप्राप्तवतीक्लृष्णानसाभेदयितुंक्षमा ८ आर्यव्रतश्चपांचाल्योनसराजाधनप्रियः ॥ नसंत्यक्ष्यतिकौतेयानराज्यदानैरपिध्वम् ९ यथाऽस्यपुत्रोगुणवान
नुरक्तश्चपांडवान् ॥ तस्मान्नोपायसाध्यांस्तानहंमन्येकथंचन १० इदंत्वद्यक्षमंकर्तुमस्माकंपुरुषर्षभ ॥ यावन्नरुतमूलास्तेपांडवेयाविशांपते ११ तावत्प्रहरणीया
स्तेतत्तुभ्यंतातरोचताम् ॥ अस्मत्पक्षोमहान्यावद्यावत्पांचालकोलघुः ॥ तावत्प्रहरणंतेषांक्रियतांमाविचारय १२ वाहनानिप्रभृतानिमित्राणिचकुलानिच ॥ या
वन्नतेषांगांधारेतावद्विक्रमपार्थिव १३ यावच्चराजापांचाल्योनोद्यमेकुरुतेमनः ॥ सहपुत्रैर्महावीर्यैस्तावद्विक्रमपार्थिव १४ यावन्नायातिवाष्णैःकर्षण्यादववाहि
निम् ॥ राज्यार्थेपांडवेयानांपांचाल्यसदनंप्राति १५ वसूनिविविधानभोगानराज्यमेवचकेवलम् ॥ नात्याज्यमस्तिक्लृष्णस्यपांडवार्थेकथंचन १६ विक्रमेणमही
प्राप्ताभरतेनमहात्मना ॥ विक्रमेणचलोकांस्त्रीनृजितवान्पाक्शासनः १७ विक्रमंचप्रशंसंतिक्षत्रियस्यविशांपते ॥ स्वकोहिधर्मःशूराणांविक्रमःपार्थिवर्षभ १८
तेबलेनवयंराजन्महताचतुरंगिणा ॥ प्रमथ्यदुपदंशीघ्रमानयामेहपांडवान् १९ नहिसाम्नानदानेननभेदेनचपांडवाः ॥ शक्याःसाधयितुंतस्माद्विक्रमेणैवतान्रज
हि २० तान्विक्रमेणजित्वेमामखिलांभुंक्ष्वमेदिनीम् ॥ अतो नान्यंप्रपश्यामिकार्योपायंजनाधिप २१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ श्रुत्वातुराधेयवचोघृतराष्ट्रःप्रताप
वान् ॥ अभिपूज्यततःपश्चादिदंवचनमब्रवीत् २२ उपपन्नमहाप्राज्ञेकृतास्त्रेसूतनंदने ॥ त्वयिविक्रमसंपन्नमिदंवचनमीदृशम् २३ भूयएवतुभीष्मश्चद्रोणोविदुर
एवच ॥ युवांचकुरुतंबुद्धिभवेद्यानःसुखोदया २४ ततआनाय्यतान्सर्वान्रमंत्रिणःसुमहायशाः ॥ घृतराष्ट्रोमहाराजमंत्रयामासवैतदा २५ ॥ इतिश्री
महाभारतेआदिपर्वणिविदुरागमनराज्यलंभपर्वणिघृतराष्ट्रमंत्रणेद्व्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०२ ॥ ॥

भोजित्वादिना मृजावतःसुवेषान् ७ । ८ । ९ । १० । ११ लघुरल्पकः १२ । १३ । १४ १५ । १६ । १७ । १८ आनयामस्ववशमितिशेषः । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५
॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्व्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०२ ॥ ॥ ॥

नरोचतेइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ मधुरेणप्रीत्या ८ । ९ । १० । ११ । १२ धियंतेजीवति सकामोनासीत् अत्ययंनारां १३ । १४ दोषेणयुक्तं गच्छतिजाना
ति १५ संमंतव्यंसंमंतकर्तव्यं १६ । १७ अधर्मेणजतुगृहदाहादिना १८ । १९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्व्यधिकद्विशततमोऽध्यायः २०३ ॥ मंत्रायेति हितैर्मित्रैः

॥ भीष्मउवाच ॥ नरोचतेविग्रहोमेपांडुपुत्रैःकथंचन ॥ यथैवघृतराष्ट्रोमेतथापांडुरसंशयम् १ गांधार्याश्चयथापुत्रास्तथाकुंतिसुतामम् ॥ यथाचममतेरक्ष्याघृ
तराष्ट्रतथातव २ यथाचममराज्ञश्चतथादुर्योधनस्यते ॥ तथाकुरूणांसर्वेषामन्येषामपिपार्थिव ३ एवंगतेविग्रहतैर्नरोचेसंधायवीरैर्दीयतामर्धभूमिः ॥ तेषामपी
बंप्रपितामहानाराज्यंपितुश्चैवकुरुत्तमानां ४ दुर्योधनयथाराज्यंत्वमिदंतातपश्यसि ॥ ममपैतृकमित्येवंतेपिपश्यंतिपांडवाः ५ यदिराज्यंनतेप्राप्ताःपांडवेयायश
स्विनः ॥ कुतएवतवापीदंभारतस्यापिकस्यचित् ६ अधर्मेणचराज्यंत्वंप्राप्तवान्भरतर्षभ ॥ तेऽपिराज्यमनुप्राप्ताःपूर्वमेवेतिमेमतिः ७ मधुरेणैवराज्यस्यतेषाम
र्धंप्रदीयतां ॥ एतद्विपुरुषव्याघ्रहितंसर्वजनस्यच ८ अतोऽन्यथाचेतक्रियतेनहितंनोभविष्यति ॥ तवाऽप्यकीर्तिःसकलभविष्यतिनसंशयः ९ कीर्तिरक्षणमाप्ति
ष्टकीर्तिर्हिपरमंबलम् ॥ नष्टकीर्तेर्मनुष्यस्यजीवितंह्यफलंस्मृतम् १० यावत्कीर्तिर्मनुष्यस्यनप्रपश्यतिकौरव ॥ तावज्जीवतिगांधारेनष्टकीर्तिस्तुनश्यति ११ त
मिमंसमुपातिष्ठधर्मकुरुकुलोचितम् ॥ अनुरूपमहाबाहोपूर्वेषामात्मनःकुरु १२ दिष्ट्याधियंतेपार्थाहिदिष्ट्याजीवतिसापृथा ॥ दिष्ट्यापुरोचनःपापोनसकामोऽ
त्ययंगतः १३ यदाप्रभृतिदग्धास्तेकुंतिभोजसुतासुताः ॥ तदाप्रभृतिगांधारेनशकोम्यभिवीक्षितुम् १४ लोकेप्राणभृतांकंचिच्छुत्वाकुंतिंतागतां ॥ नचापिदोषे
णतथालोकोमन्येतपुरोचनम् ॥ यथात्वांपुरुषव्याघ्रलोकोदोषेणगच्छति १५ तदिदंजीवितंतेषांतवकिल्बिषनाशनम् ॥ संमंतव्यंमहाराजपांडवानांचदर्शनम् १६
नचापितेषांवीराणांजीवतांकुरुनंदन ॥ पित्र्योऽशःशक्यआदातुमपिवन्नभृतास्वयम् १७ तेसर्वेऽवस्थिताधर्मेसर्वेचैवैकचेतसः ॥ अधर्मेणनिरस्ताश्चतुल्येराज्येविशेष
षतः १८ यदिधर्मस्त्वयाकार्योयदिकार्यंप्रियंचमे ॥ क्षेमंचयदिकर्तव्यंतेषामर्धंप्रदीयतां १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिविदुरागमनराज्यलंभपर्वणिभीष्मवा
क्येद्व्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०३ ॥ द्रोणउवाच ॥ मंत्रायसमुपानीतैर्घृतराष्ट्रहितैर्नृप ॥ धर्म्यमर्थ्ययशस्यंचवाच्यमित्यनुशुश्रुम् १ ममाप्येषामतिस्तात
याभीष्मस्यमहात्मनः ॥ संविभज्यास्तुकौतेयाधर्मेषसनातनः २ प्रेष्यतांदुपदायाशुनरःकश्चित्प्रियंवदः ॥ बहुलंरत्नमादायतेषामर्थायभारत ३ मिथः
कृत्यंचतस्मैसआदायवसुगच्छतु ॥ वृद्धिचपरमां ब्रूयाच्चत्संयोगोद्भवांतथा ४ संप्रीयमाणंत्वां ब्रूयाद्राजन्दुर्योधनंतथा ॥ असकृदुपदेचैवघृष्टदुमेचभारत ५
उचितत्वंप्रियत्वंचयोगस्यापिचवर्णयेत् ॥ पुनःपुनश्चकौतेयान्माद्रीपुत्रौचसांत्वयन् ६

१ । २ तेषांपांडवानां ३ मिथःकृत्यंसांबधिकंवरपक्षीयैर्वध्वलंकारादि कन्यापक्षीयैर्वरालंकारादि तस्मैदुपदायतदर्थं ऐतन्मिथःकृत्येएवमशुरोजामातृद्वयं ग्रीयाज्ज्ञान्यथेति सिद्धं वृद्धिचेति त्व
त्संयोगादस्माकंमहत्वाप्तिर्जातेतिघृतराष्ट्रोदुर्योधनश्चमन्यतइतितत्रवक्तव्यमित्यर्थः ४ । ५ योगस्यसंबंधस्य ६

संप्रयच्छतुत्वदीयोऽमात्यादिः ७ तथा आभरणानि प्रयच्छन्ति त्वय्यनुषङ्गप्रत्येकं दुपदपुत्राणामित्यादिषु योज्यं ८ । ९ । १० । ११ औपयिकमवश्यकर्त्तव्यं १२ अनंतरौ अंतरंगौ भीष्मद्रोणौ १३ नन्वंतरंगौ चेत्कथं मच्छ्रेयो नानुमंत्रयेतामित्याशङ्क्यांतरंगाभासाविमौ त्वंतरंगावित्याह दुष्टेनेति दुष्टेन मित्रद्रोहवता । मनसा संकल्पेन । प्रच्छन्नेन शत्रुहितेऽपि स्वामिहितवदाभासमानेन । अंतरात्मना बुद्ध्या । योज्यान्मंत्रं । ससतांसाधूनां विश्वस्तानां स्वामिनां मतमिष्टं निःश्रेयसं कल्याणं कथं कुर्यान्न कथमपि । शठमित्रं हि पातयत्येव न हितायेत्यर्थः १४ ननु शठमित्रत्वं त्वस्य त्वय्यप्याशङ्क्येत तथा च सर्वत्रानाश्वासप्रसंगइत्याशङ्क्यदेवमेव मुख्यं वृद्धिहासादिहेतुरित्याह न मित्राणीति मित्राणिसाध्वसाधूनि अर्थकृच्छ्रेषु कार्यसंकटेषु श्रेयसे इतरायनाशायवानप्रभवन्ति हि य

हिरण्मयानि शुभ्राणि बहून्याभरणानि च ॥ वचनात्तव राजेंद्रद्रौपद्याः संप्रयच्छतु ७ तथा दुपदपुत्राणां सर्वेषां भरतर्षभ ॥ पांडवानां च सर्वेषां कुंत्यायुक्तानियानि च ८ एवंसां त्वसमायुक्तं दुपदं पांडवैः सह ॥ उक्त्वासोऽनंतरं ब्रूयातेषां मागमनं प्रति ९ अनुज्ञातेषु वीरेषु बलं गच्छतु शोभनम् ॥ दुःशासनो विकर्णश्चाप्यानेतुं पांडवा निह १० ततस्ते पांडवाः श्रेष्ठाः पूज्यमानाः सदा त्वया ॥ प्रकृतीनामनुमतेपदेस्थास्यंति पैतृके ११ एतत्तव महाराज पुत्रेषु तेषु चैव हि ॥ वृत्तमौपयिकं मन्ये भीष्मेण सह भारत १२ ॥ कर्ण उवाच ॥ योजिता वर्धमानाभ्यां सर्वकार्येष्वनंतरौ ॥ नमंत्रयेतां त्वच्छ्रेयः किमद्भुततरंततः १३ दुष्टेन मनसा यो वै प्रच्छन्नेनांतरात्म ना ॥ ब्रूयान्निःश्रेयसं नाम कथं कुर्यात्सतां मतम् १४ न मित्राण्यर्थकृच्छ्रेषु श्रेयसे चेतराय वा ॥ विधिपूर्वमिह सर्वस्य दुःखं वायदि वा सुखम् १५ कृतप्रज्ञोऽकृतप्र ज्ञो बालो वृद्धश्च मानवः ॥ ससहायोऽसहायश्च सर्वसर्वत्र विंदति १६ श्रूयते हि पुरा कश्चिदंशुवीच इतीश्वरः ॥ आसीद्राजगृहे राजा मागधानां महीक्षिताम् १७ सहीनः करणैः सवः रुच्छासपरमो नृपः ॥ अमात्यसंस्थः सर्वेषु कार्येष्वेवाभवत्तदा १८ तस्यामात्यो महाकर्णिवर्धनैः केशवैः श्वरस्तदा ॥ सलब्धबलमात्मानं मन्यमानो ज्वमन्यते १९ सराज्ञ उपभोग्यानि स्त्रियोरत्नधनानि च ॥ आददे सर्वशो मुठ ऐश्वर्यं च स्वयंतदा २० तदा दायचलुब्धस्य लोभालोभोऽप्यवर्धत ॥ तथा हि सर्व मादाय राज्यमस्य जिहीर्षति २१ हीनस्य करणैः सर्वैरुच्छासपरमस्य च ॥ यतमानोऽपि तद्राज्यं न शशाकेति नः श्रुतम् २२ किमन्यद्विहितानूनंतस्य सापु रुषेद्रता ॥ यदि ते विहितं राज्यं भविष्यति विशांपते २३ मिषतः सर्वलोकस्य स्थास्यते त्वयितद्भुवम् ॥ अतोऽन्यथा चेद्विहितं यतमानो न लप्स्यसे २४ एवं वि द्बुधापदस्त्वमंत्रिणां साध्वसाधुताम् ॥ दुष्टानां चैव बोद्धव्यमदुष्टानां च भाषितम् २५ ॥ द्रोण उवाच ॥ विद्वते भावदोषेण यदर्थमिदमुच्यते ॥ दुष्टपांडवहेतो स्त्वं दोषमारव्यापयस्युत २६ हितं तु परमं कर्णव्रीमिकुलवर्धनम् ॥ अथ त्वमन्यसे दुष्टं ब्रूयित्परमं हितम् २७

स्माद्विधिपूर्वपुण्यापुण्यैकहेतुकं सर्वसुखादिकं १५ एतदेव स्पष्टयति कृतेति सर्वदेवोपनीतं सर्वत्र देशकाले च १६ अत्राख्यायिकामाह श्रूयत इति । ईश्वरः समर्थः राजगृहे तन्नामकेन गरे १७ करणैश्च शुरादिभिर्हीनो विकलः । उच्छास एव परमो भवतीति ज्ञानहेतुर्यस्य सः । अमात्यसंस्थः अमात्याधीनः १८ अवमन्यते राजानमिति शेषः १९ । २० । २१ न शशाकहर्तुमिति शेषः २२ आख्यायिका तात्पर्यमाह किमिति तस्य अंशुवीचस्य सापुरुषेद्रता तत्रैवं नूनं विहिता विधिप्राप्तेन तु यत्नसंपादिता । किमन्यददृष्टात्परायणमस्ति न किमपीति भावः प्रकृते योजयति यदीति २३ । २४ । २५ तेतव मतं विद्म भावदोषेण चित्तगतद्वेषेण २६ । २७

अहं यद्ब्रवीमि अतोऽन्यथा २८ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावेदीये चतुरधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ राज्ञिति १ । २ । ३ आभ्यां भीष्मद्रोणाभ्यां पंचम्यतमिदं ४ ५ अनवरौ श्रेष्ठौ ६ अनयोः एताभ्यां कर्त्तरि षष्ठी ७ । ८ । ९ पक्षसंश्रितमन्यतरस्यैव हितं १० । ११ तेषु पांडवेषु १२ तेतव मंत्रिणस्तवांतरस्थं विशेषं विवृण्वानास्ते ध्रुवशाश्वतं हितं कुर्वुः तव वै

अतोऽन्यथा चेत्क्रियते यद्ब्रवीमि परं हितम् ॥ कुरवो वै विनंक्ष्यंति न चिरेणैव मे मातिः २८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि विदुरागमनराज्यलंभपर्वणि द्रोणवाक्ये चतुरधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०४ ॥ ॥ विदुर उवाच ॥ राज्ञिः संशयं श्रेयो वाच्यस्त्वमसि बांधवैः ॥ न त्वं शुश्रूषमाणे वै वाक्यं संप्रति तिष्ठति १ प्रियं हितं च तद्वाक्यमुक्तवान् कुरुसत्तमः ॥ भीष्मः शांतनवो राजन् प्रतिगृह्णासि तन्न च २ तथा द्रोणेन बहुधा भाषितं हितमुत्तमम् ॥ तच्च राधासुतः कर्णो मन्यते न हितं तव ३ चितयंश्च न पश्यामि राजंस्तव सुहृत्तमम् ॥ आभ्यां पुरुषसिंहाभ्यां यो वा स्यात्प्रज्ञयाऽधिकः ४ इमौ हि वृद्धौ वयसा प्रज्ञया च श्रुतेन च ॥ समौ च त्वयिराजेंद्र तथा पां डुसुतेषु च ५ धर्मचानवरो राजन्सत्यतायां च भारत ॥ रामाद्वा शरथे श्वेव गयाच्चैव न संशयः ६ न चोक्तवंताव श्रेयः पुरस्तादपि किंचन ॥ न चाप्यपकृतं किंचिदन योर्लक्ष्यते त्वयि ७ तावुभौ पुरुषव्याघ्रावनागसि नृपे त्वयि ॥ नमंत्रयेतां त्वच्छ्रेयः कथं सत्यपराक्रमौ ८ प्रज्ञावंतौ न श्रेष्ठावस्मिं लोके न राधिप ॥ त्वन्निमित्तमतो नेमौ किंचिज्जिह्मं विध्यतः ९ इति मे नैष्ठिकी बुद्धिर्वर्तते कुरुनंदन ॥ न चार्थहेतोर्धर्मज्ञौ वक्ष्यतः पक्षसंश्रितम् १० एताद्विपरमं श्रेयो मन्येऽहंतव भारत ॥ दुर्योध नप्रभृतयः पुत्राराजं न्यथा तव ११ तथैव पांडवेयास्ते पुत्राराजं न संशयः ॥ तेषु चेदहितं किंचिन्मंत्रयेयुरता द्विदः १२ मंत्रिणस्तेन च श्रेयः प्रपश्यंति विशेषतः ॥ अथ ते हृदये राजन् विशेषः स्वेषु वर्तते ॥ अंतरस्थं विवृण्वानाः श्रेयः कुर्युर्न ते ध्रुवम् १३ एतदर्थमिमौ राजन् महात्मानौ महायुती ॥ नो चतुर्विधं किंचिन्न ह्येष तव निश्चयः १४ यच्चाप्यशक्यतां तेषां माह तुः पुरुषर्षभौ ॥ तत्तथा पुरुषव्याघ्रतव तद्भद्रमस्तुते १५ कथं हि पांडवः श्रीमान्सव्यसाची धनंजयः ॥ शक्यो विजेतुं संग्रामे राजन्मघवताऽपि हि १६ भीमसेनो महाबाहुर्नागायुतबलो महान् ॥ कथं स्मयुधिशक्येत विजेतुमरैरपि १७ तथैव कृतिनौ युद्धे यमौ यमसुता विव ॥ कथं विजेतुं शक्यौ तौरणे जीवितुमिच्छता १८ यस्मिन् घृतिरनुक्रोशः क्षमासत्यं पराक्रमः ॥ नित्यानि पांडवे ज्येष्ठे स जीयेत रणे कथम् १९ येषां पक्षधरो रामो येषां मंत्री जनार्दनः ॥ किं नु तै रजितं संख्येयेषां पक्षे च सात्यकिः २० दुपदः श्वशुरो येषां येषां स्यात्लाश्वपार्षताः ॥ दृष्टुं मुखावीराभ्रातरो दुपदात्मजाः २१ सोऽशक्यतां च विज्ञायतेषां मग्रे च भारत ॥ दायार्थतां च धर्मेण सम्यक्तेषु समाचर २२ इदं निर्दिष्टमयशः पुरोचनकृतं महत् ॥ तेषामनुग्रहेणाद्य राजन् प्रक्षालयात्मनः २३

पश्यदोषमेव ते प्रकाशयिष्यंति न तु कार्यं साधयिष्यंतीत्यर्थः १३ एतदर्थं पांडवानां श्रेयोर्थं विवृत्तं विस्पष्टं । विवृत्तमिति पाठे पुरुषं । एष पांडवानां श्रेयोभवत्वित्येवं रूपः । हिशद्रेन तत्र तस्यैव प्रतीतिप्रमा णयति १४ यच्चेति अशक्यतामजयतां तव पुरस्तात् यच्चाह तुरितिसंबंधः तद्भद्रमस्तुते तत्तेभ्यः पांडवेभ्यस्तव भद्रमस्तु । कुद्धाः पांडवास्तव सर्वान् पुत्रान्माहिंसयुरिति भावः १५ । १६ । १७ १८ । १९ । २० । २१ अत्रेति त्विहोपाधोः राज्यभागित्वकाळे दायार्थतां पितृधनभोजनाहतां २२ । २३

तेषामनुग्रहश्चायं सर्वेषांचैव नः कुले ॥ जीवितं च परं श्रेयः क्षत्रस्य च विवर्धनम् २४ द्रुपदोऽपि महाराजाकृतैरश्विनः पुरा ॥ तस्य संग्रहणं राजनस्वपक्षस्य विवर्धनम्
२५ बलवंतश्च दाशार्हा बहवश्च विशांपते ॥ यतः कृष्णस्ततः सर्वे यतः कृष्णस्ततो जयः २६ यच्च साम्नेव शक्येत कार्यं साधयितुं नृप ॥ कोदैव शप्तस्तत्कार्यं विग्रहेण समा
चरेत् २७ श्रुत्वा च जीवतः पार्थान् पौरजानपदाजनाः ॥ बलवद्दर्शने हृष्टास्तेषां राजनप्रियंकुरु २८ दुर्योधनश्च कर्णश्च शकुनिश्चापिसौबलः ॥ अधर्मयुक्ता दुष्प्रज्ञा
बाला मैषां वचः कथाः २९ उक्तमेतत्पुराराजन्मया गुणवतस्तव ॥ दुर्योधनापराधेन प्रजेयैर्विविन्ध्यति ३० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि विदुरागमन
राज्यलंभपर्वणि विदुरवाक्ये पञ्चाधिकशततमोऽध्यायः ॥ २०५ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ भीष्मः शांतनवो विद्वान्द्रोणश्च भगवानृषिः ॥ हितं च परमं वा
क्यं त्वंच सत्यं ब्रवीषि माम् १ यथैव पांडोस्ते वीराः कुंतीपुत्रा महारथाः ॥ तथैव धर्मतः सर्वे मम पुत्रानसंशयः २ यथैव मम पुत्राणामिदं राज्यं विधीयते ॥ तथैव पांडुपुत्रा
णामिदं राज्यं न संशयः ३ क्षतरानयगच्छेत्तान्सहमात्रा सुसंस्कृतान् ॥ तथा च देव रूपिण्या कृष्णया सह भारत ४ दिष्ट्या जीवंतिते पार्था दिष्ट्या जीवितिसा पृथा ॥ दि
ष्ट्या द्रुपदकन्यांच लब्धवंतो महारथाः ५ दिष्ट्या वर्धमाना हे सर्वे दिष्ट्या शांतः पुरोचनः ॥ दिष्ट्या मम परंदुःखमपनीतं महायुते ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो जगाम
विदुरो धृतराष्ट्रस्य शासनात् ॥ सकाशं यज्ञसेनस्य पांडवानां च भारत ७ समुपादाय रत्नानि वसूनि विविधानि च ॥ द्रौपद्याः पांडवानां च यज्ञसेनस्य चैव ८ तत्र गत्वा
सधर्मज्ञः सर्वशास्त्रविशारदः ॥ द्रुपदं न्यायतो राजन संयुक्तमुपतस्थि वा ९ सन्नापि प्रतिजग्राह धर्मेण विदुरंततः ॥ चक्रतुश्च यथान्यायं कुशलप्रश्नसंविदम् १० दद
र्शपांडवांस्तत्र वासुदेवं च भारत ॥ स्नेहात्परिष्वज्य स तान् प्रच्छानामयंततः ११ तैश्चाप्यमितशुद्धिः स पूजितो हियथाक्रमम् ॥ वचनाद्भृतराष्ट्रस्य स्नेहयुक्तं पुनः पुनः
१२ प्रच्छानामयं राजंस्ततस्तान् पांडुनंदनान् ॥ प्रददौ चापि रत्नानि विविधानि वसूनि च १३ पांडवानां च कुंत्याश्च द्रौपद्याश्च विशांपते ॥ द्रुपदस्य च पुत्राणां य
थादत्तानि कौरवैः १४ प्रोवाच चामितमतिः प्रश्रितं विनयान्वितः ॥ द्रुपदं पांडुपुत्राणां सन्निधौ केशवस्य च १५ ॥ विदुर उवाच ॥ राजञ्छृणु सहामात्यः स पुत्रश्च वचो
मम ॥ धृतराष्ट्रः स पुत्रस्त्वां सहामात्यः सर्वाधवः १६ अब्रवीत्कुशलं राजन प्रीयमाणः पुनः पुनः ॥ प्रीतिमांस्ते हृदं चापि संबंधेन नराधिप १७ तथा भीष्मः शांतनवः कौ
रवैः सह सर्वशः ॥ कुशलं त्वां महाप्राज्ञः सर्वतः परिपृच्छति १८ भारद्वाजो महाप्राज्ञो द्रोणः प्रियसखस्तव ॥ समाश्लेषमुपेत्य त्वां कुशलं परिपृच्छति १९ धृतराष्ट्रश्च पां
चाल्यत्वया संबंधमीयिष्यान् ॥ कृतार्थमन्यतेऽऽत्मानं तथा सर्वेऽपि कौरवाः २०

५ । ६ । ७ । ८ न्यायतो ज्येष्ठानुक्रमेण संयुक्तमालिङ्गनमस्कारादिना मिलितम् ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ मन्यतेत्मानं तं आत्मानमिति छेदः २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ निसृष्टेष्वनुज्ञातेषु २६ ॥ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षडधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०६ ॥ ॥ एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५

न तथाराज्यसंप्राप्तिस्तेषां प्रीतिकरीमता ॥ यथा संबंधकं प्राप्य यज्ञसेनत्वया सह २१ एतद्विदित्वा तु भवान्प्रस्थापयतु पांडवान् ॥ द्रष्टुं हि पांडुपुत्रांश्च त्वरंति कुरवो
भृशम् २२ विप्रोषिता दीर्घकालमेते चापि न र्षभाः ॥ उत्सुकान् गच्छन्तं द्रष्टुं भाविष्यंति तथा पृथा २३ कृष्णामपि च पांचाली सर्वाः कुरुवरस्त्रियः ॥ द्रष्टुकामाः प्रतीक्षंते पुरं
च विषयाश्च नः २४ समवान् पांडुपुत्राणामाज्ञापयतु माचिरम् ॥ गमनं सह दाराणामेतदत्र मतं मम २५ निसृष्टेष्वनुज्ञातेषु महात्मसु ॥ ततोऽहं प्रेषयि
ष्यामि धृतराष्ट्रस्य शीघ्रगान् ॥ आगमिष्यंति कौंतेयाः कुंतीच सह कृष्णया २६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि विदुरागमनराज्यलंभपर्वणि विदुरद्रुपद
संवादे षडधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०६ ॥ ॥ ॥ द्रुपद उवाच ॥ एवमेतन्महाप्राज्ञ यथाऽऽस्थ विदुराद्य माम् ॥ ममापि परमो हर्षः संबंधेऽस्मिन् कृ
ते प्रभो १ गमनं चापि युक्तं स्याद्दृढमेषां महात्मनाम् ॥ न तु तावन्मया युक्तमेतद्भक्तुं स्वयंगिरा २ यदा तु मन्यते वीरः कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ भीमसेनार्जुनौ चैव यमौ च
पुरुषर्षभौ ३ रामकृष्णौ च धर्मज्ञौ तदा गच्छंतु पांडवाः ॥ एतौ हि पुरुषव्याघ्रावेषां प्रियहिते रतौ ४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ परवंतो वयं राजस्त्वयि सर्वे सहा
नुगाः ॥ यथा वक्ष्यसि नः प्रीत्या तत्करिष्यामहे वयम् ५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो ब्रवीद्वासुदेवो गमनं रोचते मम ॥ यथा वामन्यते राजा द्रुपदः सर्वधर्मवित् ६
॥ ॥ द्रुपद उवाच ॥ ॥ यथैव मन्यते वीरो दाशार्हः पुरुषोत्तमः ॥ प्राप्तकालं महाबाहुः सा शुद्धिर्निश्चिता मम ७ यथैव हि महाभागाः कौंतेया मम संप्रतम् ॥
तथैव वासुदेवस्य पांडुपुत्रानसंशयः ८ न तद्व्यायति कौंतेयः पांडुपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ यथैषां पुरुषव्याघ्रः श्रेयोऽध्यायति केशवः ९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥
ततस्ते समनुज्ञाता द्रुपदेन महात्मना ॥ पांडवाश्चैव कृष्णश्च विदुरश्च महीपते १० आदाय द्रौपदीं कृष्णां कुंतीं चैव यशस्विनीम् ॥ सविहारं सुखं जग्मुर्नगरं
नागसाह्वयम् ११ श्रुत्वा चाप्यागतान् वीरान् धृतराष्ट्रो जनेश्वरः ॥ प्रतिग्रहाय पांडूनां प्रेषयामास कौरवान् १२ विकर्णं च महेश्वासं चित्रसेनं च भारत ॥
द्रोणं च परमेष्वासंगौ तमं कृपमेव च १३ तैस्ते परितृप्ता वीराः शोभमाना महाबलाः ॥ नगरं हास्तिनपुरं शनैः प्रविशिशुस्तदा १४ कौतूहलेन नगरं दी
प्यमानमिवामवत् ॥ तत्र ते पुरुषव्याघ्राः शोकदुःखविनाशनाः १५ तत उच्चावचावचः पौरैः प्रियचिकीर्षुभिः ॥ उदीरिता अशृण्वंस्ते पांडवा हृदयं
गमाः १६ अयं स पुरुषव्याघ्रः पुनरायाति धर्मवित् ॥ योनः स्वानिवदायादान् धर्मेण परिरक्षति १७ अद्य पांडुर्महाराजो वनादिव जनप्रियः ॥ आ
गतः प्रियसस्माकं चिकीर्षुर्नात्र संशयः १८

किंनुनःप्रियंनकृतमपितुसर्वकृतमेव किंत्वितिपाठे तु शब्दोवाक्यालंकारे पुनः शब्दार्थः किंपुनर्नकृतमपितुसर्वकृतमेवेति पूर्ववदेवार्थः १९ । २० । २१ नगरेण सहकुशलप्रश्नं कृत्वा नगरेणापि कृतकुशलप्रश्नाः २२ । २३ । २४ पार्थेनार्जुनेन २५ । २६ घोरं वनमिति भूमेरर्थस्य शून्यो देशः पांडवेभ्यो दत्त इति ज्ञायते २७ तदैतद्घोरं वनं सत्स्वर्गं वनं मंडयांचक्रिरे २८ तदेवाह नगरं

किंनुनायकृतं तात सर्वेषां नः परंप्रियम् ॥ यत्रः कुंती सुता वीरानगरं पुनरागताः १९ यदिदं तं यदिदं विद्यते यदि नस्तपः ॥ तेन तिष्ठंतु नगरे पांडवाः शरदांशतम् २० ततस्ते धृतराष्ट्रस्य भीष्मस्य च महात्मनः ॥ अन्येषांच तदर्हाणांच कुः पादाभिवंदनम् २१ कृत्वा तु कुशलप्रश्नं सर्वेण नगरेण च ॥ न्यविशंताथ वेश्मानि धृतराष्ट्रस्य शासनात् २२ विश्रान्तास्ते महात्मानः कंचित्कालं महाबलाः ॥ आहूता धृतराष्ट्रेण राज्ञा शांतनवेन च ॥ २३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ भ्रातृभिः सह कौंतेय निबोध गद तोमम ॥ पुनर्नो विग्रहो मा भूत्वा ऽवप्रस्थमाविश २४ न च वो वसतस्तत्र कश्चिच्छक्तः प्रवाधितुम् ॥ संरक्ष्यमाणान् पार्थेन त्रिदशानि वज्रिणा २५ अर्धराज्यस्य संप्राप्य खांडवप्रस्थमाविश ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रतिगृह्यतु तद्वाक्यं नृप सर्वे प्रणम्य च २६ प्रतस्थिरेततो घोरं वनं तन्मनुजर्षभाः ॥ अर्द्धराज्यस्य संप्राप्य खांडवप्रस्थमाविश २७ ततस्ते पांडवास्तत्र गत्वा कृष्णपुरोगमाः ॥ मंडयांचक्रिरे तद्वै परं स्वर्गवदच्युताः २८ ततः पुण्येशिवे देशे शांतिं कृत्वा महारथाः ॥ नगरं माप यामासुर्द्वै पायनपुरोगमाः २९ सागरप्रतिरूपाभिः परिखाभिरलंकृतम् ॥ प्राकारेण च संपन्नं दिवमावृत्य तिष्ठता ३० पांडुराभ्रप्रकाशेन हिमरश्मिनिभेन च ॥ शुशु भेतपुरश्रेष्ठं नागैर्भोगवतीमिव ३१ द्विपक्षगरुडप्रख्यैर्द्वारैः सौधैश्च शोभितम् ॥ गुप्तमभ्रचयप्रख्यैर्गोपुरैर्मंदरोपमैः ३२ विविधैरपि निर्विद्वैः शस्त्रोपेतैः सुसंवृतैः ॥ शक्तिभिश्चावृतं तद्विद्विजिह्वैरिव पन्नगैः ३३ तल्पैश्चाभ्यासिकैर्युक्तं शुशुभे यो धराक्षितम् ॥ तीक्ष्णां कुशशतग्रीभिर्यत्र जालैश्च शोभितम् ३४ आयसैश्च महाचक्रैः शुशु भेतपुरोत्तमम् ॥ सुविभक्तमहारथ्यं देवताबाधवर्जितम् ३५ विरोचमानं विविधैः पांडुरैर्भवनोत्तमैः ॥ तत्र विविष्टं संकाशमिन्द्रप्रस्थं व्यरोचत ३६ मेघवृंदमिवाका शेविद्वं विद्युत्समावृतम् ॥ तत्र रम्ये शिवे देशे कौरव्यस्य निवेशनम् ३७ शुशुभे वनसंपूर्णं धनाध्यक्षक्षयोपमम् ॥ तत्रागच्छन् द्विजाराज न सर्ववेदविदां वराः ३८ निवा संरोचयंति स्म सर्वभाषाविदस्तथा ॥ वणिजश्चायुस्तत्र नानादिग्भ्यो धनार्थिनः ३९ सर्वशिल्पविदस्तत्र वासायाभ्यागमंस्तदा ॥ उद्यानानि च रम्यानि नगरस्य समंततः ४० आभ्रैराभ्रातकैर्नीपैरशोकैश्चंपकैस्तथा ॥ पुत्रागैर्नागपुष्पैश्च लकुचैः पनसैस्तथा ४१ शालतालतमालैश्च बकुलैश्च सकेतकैः ॥ मनोहरैः सुपुष्पैश्च फलभारावनामितैः ४२ प्राचीनामलकैर्लोध्रैर्कोलैश्च सुपुष्पितैः ॥ जंबूभिः पाटलाभिश्च कुब्जकैरतिमुक्तकैः ४३

मापयामासुरित्यादिना २९ । ३० भोगवतीमिवेति प्रथमार्थे द्वितीया । ईमिति निपातप्रत्यये षोवा । भोगवतीयथेत्यपेक्षिते प्रमादपाठोवा ३१ । ३२ निर्विद्वैरच्छिद्वैरभेद्यैर्वा शक्तिभिर्हस्तक्षेप्याभिलोहमयीभिः ३३ तीक्ष्णाश्चेत्कुशाश्च शतश्रिताभिः आभ्रयोषधबलेनोत्क्षिप्तेन दृष्टिपिण्डेन यायुगपच्छतं सहस्रं वामनुष्यादीन् प्रतिताभिः शतग्रीभिर्दुर्गारूढाभिः ३४ । ३५ । ३६ विद्वं मिथः श्लिष्टं ३७ क्षयोपमं गृहोपमं ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३

४४ । ४५ अजगति पर्वते नृपलीलायात्रार्थैः कृत्रिमैः पर्वतैः । 'अजशङ्कागेहरिब्रह्मबिल्वस्मरहरेनृपे । गतिः स्त्रीमार्गदशयोजनैः यात्राभ्युपाययोः' इति च मेदिनी ४६ । ४७ वनावृताः वनैः आरामैरावृताः जलपूर्णावा ४८ पुण्येर्जनेरुपेतं ४९ राज्ञा धृतराष्ट्रेण धर्मस्य युधिष्ठिरस्य प्रणयने प्रापणे ५० । ५१ । ५२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्ताधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०७ ॥
करवीरैः पारिजातैरन्यैश्च विविधैर्दुर्गैः ॥ नित्यपुष्पफलोपेतैर्नानाद्विजगणायुतैः ४४ मत्तबर्हिणसंघुष्टकोकिलैश्च सदामदैः ॥ गृहैरादर्शविमलैर्विविधैश्च लतागृहैः ४५ मनोहरैश्चित्रगृहैस्तथाऽजगति पर्वतैः ॥ वापीभिर्विविधाभिश्च पूर्णाभिः परमांभसा ४६ सरोभिरतिरम्यैश्च पद्मोत्पलसुगंधिभिः ॥ हंसकारं डवयुतैश्च क्रवाकोपशोभि तैः ४७ रम्याश्च विविधास्तत्र पुष्करिण्यो वनावृताः ॥ तडागानि च रम्याणि बृहन्ति सुबहूनि च ४८ तेषां पुण्यजनोपतराष्ट्रमाविशतां महत् ॥ पांडवानां महाराजश श्वत्पीतिरवर्धत ४९ तत्र भीष्मेण राज्ञा च धर्मप्रणयने कृते ॥ पांडवाः समपद्यंत खांडवप्रस्थवासिनः ५० पंचभिस्तैर्महेष्वासैरिन्द्रकल्पैः समन्वितम् ॥ शुशुभेतपुर श्रेष्ठं नागैर्भोगवतीयथा ५१ तान्निवेश्य ततो वीरैरामेण सह केशवः ॥ ययौ द्वारवतीं राजन् पांडवानुमते तदा ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि विदुरागमनराज्य लंभपर्वणि पुरनिर्माणे सप्ताधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०७ ॥ जनमेजय उवाच ॥ एवं संप्राप्य राज्यं तदिन्द्रप्रस्थं तपोधन ॥ अत ऊर्ध्वमहात्मानः किमकुर्वत पांडवाः १ सर्व एव महासत्त्वाममपूर्वपितामहाः ॥ द्रौपदी धर्मपत्नी च कथं तानन्ववर्तत २ कथंच पंचकृष्णायामेकस्यां तेन राधिपाः ॥ वर्तमाना महाभागानाभिद्यंत परस्परम् ३ श्रोतुमिच्छाम्यहं सर्वं विस्तरेण तपोधन ॥ तेषां चिष्टितमन्योन्यं युक्तानां कृष्णया सह ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ धृतराष्ट्रभ्यनुज्ञाताः कृष्णया सह पांडवाः ॥ रोमिरे खांडवप्रस्थे प्राप्ता राज्याः परंतपाः ५ प्राप्य राज्यं महातेजाः सत्यसंधो युधिष्ठिरः ॥ पालयामास धर्मेण पृथिवीं भ्रातृभिः सह ६ जितारयो महाप्रज्ञाः सत्यधर्मपरायणाः ॥ मुदं परमिकां प्राप्तास्तत्रोषु पांडुनंदनाः ७ कुर्वाणाः पौरकार्याणि सर्वाणि पुरुषर्षभाः ॥ आसांच कुर्महाहं षु पार्थिवेष्वासनेषु च ८ अथ तेषूपविष्टेषु सर्वेष्वेव महात्मसु ॥ नारदस्त्वथ देवर्षिराजगाम यदृच्छया ९ आसनं रुचिरं तस्मै प्रददौ स्वयं युधिष्ठिरः ॥ देवर्षेरुपविष्टस्य स्वयमर्घ्यं यथाविधि १० प्रादाद्युधिष्ठिरो धीमान् राज्यं तस्मै न्यवेद यत् ॥ प्रतिगृह्यतु तां पूजां पृथिवीः प्रीतमनास्तदा ११ आशीर्भिर्वर्धयित्वा च तमुवाचास्यतामिति ॥ निषसादाभ्यनुज्ञातस्ततो राजायुधिष्ठिरः १२ कथयामास कृष्णा यैर्भगवंतमुपस्थितम् ॥ श्रुत्वैतद्द्रौपदीचापिशुचिर्भूत्वा समाहिता १३ जगाम तत्र यत्रास्ते नारदः पांडवैः सह ॥ तस्याभिवाद्य चरणौ देवर्षेर्धर्मचारिणी १४ कृतांजलिः सुसंवीता स्थिताऽथ दुपदात्मजा ॥ तस्याश्चापि सधर्मात्मा सत्यवाग्युषिसत्तमः १५ आशिषो विविधाः प्रोच्य राजपुत्र्यास्तु नारदः ॥ गम्यतामिति होवाच भगवांस्ताम निदितां १६ गतायामथ कृष्णायानुधिष्ठिरपुरोगमान् ॥ विविक्ते पांडवान्सर्वानुवाच भगवानृषिः १७ ॥ नारद उवाच ॥ पांचाली भवतामेका धर्मपत्नी यशस्विनी ॥ यथावो नात्र भेदः स्यात्तथानीति विधीयतां १८

एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ तत्रोषुः तत्र इन्द्रप्रस्थेऽप्युर्वासं कृतवन्तः ७ आसांच कुः

स्थिरासना बभूवुः पार्थिवे पुराजसंबंधिषु आसनेष्वधिकारविशेषेषु ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ सुसंवीता सभ्यकृता वयुंठना १५ । १६ । १७ । १८

१९।२० अन्योन्यप्रीतिभावकंपरस्परप्रीत्याभावोवृद्धिर्यस्यतत्तथा २१ अघ्नतांहतवंतो २२ कस्यदेवस्यकन्या २३। २४ इति आदिपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपेअष्टाधिकद्विशततमोऽध्यायः॥२०८॥

सुंदोपसुंदौहिपुराभ्रातरौसहिताबुभौ ॥ आस्तामवध्यावन्येषांत्रिषुलोकेषुविश्रुतौ १९ एकराज्यावेकगृहावेकशय्यासनाशनौ ॥ तिलोत्तमायास्तौहेतोरन्योन्यमभि
जघ्नतुः २० रक्ष्यतांसौहृदंतस्मादन्योन्यप्रीतिभावकम् ॥ यथावोनात्रभेदःस्यात्तत्कुरुष्वयुधिष्ठिर २१ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सुंदोपसुंदावसुरौकस्यपुत्रौमहामुने ॥
उत्पन्नश्चकथंभेदःकथंचान्योऽन्यमघ्नताम् २२ अप्सरादेवकन्यावैकस्यचैषातिलोत्तमा ॥ यस्याःकामेनसंमतौजघ्नतुस्तौपरस्परम् २३ एतत्सर्वंयथावृत्तंविस्तरे
णतपोधन ॥ श्रोतुमिच्छामहेब्रह्मन्परंकौतूहलंहिमे २४ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिविदुरागमनराज्यलंभपर्वणियुधिष्ठिरनारदसंवादेऽष्टाधिकद्विशत
तमोऽध्यायः ॥ २०८ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ शृणुमेविस्तरेणेममितिहासंपुरातनम् ॥ भ्रातृभिःसहितःपार्थयथावृत्तंयुधिष्ठिर १ महासुरस्यान्ववाये
हिरण्यकशिपोःपुरा ॥ निकुंभोनामदैत्येन्द्रस्तेजस्वीबलवानभूत् २ तस्यपुत्रौमहावीर्यौजातौभीमपराक्रमौ ॥ सुंदोपसुंदौदैत्येन्द्रौदारुणौक्रूरमानसौ ३ तावेक
निश्चयौदैत्यावेककार्यार्थसंमतौ ॥ निरंतरमवर्तेतांसमदुःखसुखाबुभौ ४ विनान्योन्यंनभुंजातेविनाऽन्योन्यंनजल्पतः ॥ अन्योन्यस्यप्रियकरावन्योऽन्यस्य
प्रियंवदौ ५ एकशीलसमाचारौद्विधैवैकोऽभवत्कृतः ॥ तौविवृद्धौमहावीर्यौकार्येष्वप्येकानिश्चयौ ६ त्रैलोक्यविजयार्थायसमाधायैकनिश्चयम् ॥ दीक्षांकृत्वागतौ
विंध्यंताबुधंतेपतुस्तपः ७ तौतुदीर्घेणकालेनतपोयुक्तौबभूवतुः ॥ क्षुत्पिपासापरिश्रान्तौजटावल्लधारिणौ ८ मलोपचितसर्वांगौवायुभक्षौबभूवतुः ॥ आत्ममां
सानिजुहंतौपादांगुष्ठाग्रधिष्ठितौ ॥ ऊर्ध्वबाहूचानिमिषौदीर्घकालंघृतव्रतौ ९ तयोस्तपःप्रभावेणदीर्घकालंप्रतापितः ॥ धूमंप्रमुमुचेविंध्यस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥
१० ततोदेवाभयंजग्मुर्ग्रंथं दृष्ट्वातयोस्तपः ॥ तपोविघातार्थमथोदेवाविघ्नानिचक्रिरे ११ रत्नैःप्रलोभयामासुःस्त्रीभिश्चोभौपुनःपुनः ॥ नचतौचक्रतुर्भगंव्रतस्यसुम
हाव्रतौ १२ अथमायांपुनर्देवास्तयोश्चकुर्महात्मनोः ॥ भगिन्योमातरोभार्यास्तयोश्चात्मजनस्तथा १३ प्रपात्यमानाविस्रस्ताःशूलहस्तेनरक्षसा ॥ अष्टाभरण
केशांताभ्रष्टाभरणवाससः १४ अभिभाष्यततःसर्वास्तौत्राहीतिविचुक्षुः ॥ नचतौचक्रतुर्भगंव्रतस्यसुमहाव्रतौ १५ यदाक्षोभंनोपयातिनार्तिमन्यतरस्तयोः ॥
ततःस्त्रियस्ताभूतंचसर्वमंतरधीयत १६ ततःपितामहःसाक्षादभिगम्यमहासुरौ ॥ वरेणच्छंदयामाससर्वलोकहितःप्रभुः १७ ततःसुंदोपसुंदौतौभ्रातरौदृढविक्रमौ ॥
दृष्ट्वापितामहं देवंतस्थतुःप्रांजलीतदा १८ ऊचतुश्चप्रभुं देवंततस्तौसहितौतदा ॥ आवयोस्तपसाऽनेनयदिप्रीतःपितामहः १९ मायाविदावस्त्रविदौबलिनौकामरू
पिणौ ॥ उभावप्यमरौस्यावःप्रसन्नोयदिनौप्रभुः २० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ऋतेऽमरत्वंयुवयोःसर्वमुक्तंभविष्यति ॥ अन्यदृणीतंमृत्योश्चविधानममरैःसमम् २१

शृण्विति १। २। ३ निरंतरंमतिभेदंविना ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २० येनामरतुल्यत्वंभवेत्तादृशंविधानंशृणीतंज्ञापयतं २१

प्रभविष्यावःप्रभुत्वमैश्वर्यंकरिष्यावः । यत्कामोपदारभेत्तस्मात्सौतदेवलभतेनान्यदित्यर्थः २२ । २३ । २४ यथाब्रह्मायथस्वदेव २५ । २६ । २७ । २८ मौलिनौकिरीटवंतौ । 'मौलिःकि
रीट्येगमिले'इतिमेदिनी । ब्रीह्यादित्वादितिः २९ । ३० । ३१ तलनादितैःकरतलध्वनिभिः वाद्यघोषैर्वा ३२ समाःबहूनिवर्षाणिएकंदिनमिवाभूत् ३३ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये

प्रभविष्यावइतियन्महदभ्युद्यतंतपः ॥ युवयोर्हेतुनाऽनेननामरत्वंविधीयते २२ त्रैलोक्यविजयार्थायभवद्गन्धामास्थितंतपः ॥ हेतुनाऽनेनदैत्येन्द्रौनवांकामंकरोम्यहम्
२३ ॥ सुंदोपसुंदावूचतुः ॥ त्रिषुलोकेषुयद्भुतंकिंचित्स्थावरजंगमम् ॥ सर्वस्मान्नोभयंनस्यादृतेऽन्योऽन्यंपितामह २४ ॥ पितामहउवाच ॥ यत्प्रार्थितं
यथोक्तंचकाममेतददानिवाम् ॥ मृत्योर्विधानमेतच्चयथावद्भाविष्यति २५ ॥ नारदउवाच ॥ ततःपितामहोदत्त्वावरमेतत्तदातयोः ॥ निवर्त्यतपस्तौच
ब्रह्मलोकंजगामह २६ लब्ध्वावराणिदैत्येन्द्रावथतौभ्रातराबुभौ ॥ अवध्यौसर्वलोकस्यस्वमेवभवनंगतौ २७ तौतुलब्धवरोदृष्ट्वाकृतकामौमनस्विनौ ॥ सर्वःसु
हृज्जनस्ताभ्यांप्रहर्षमुपजग्मिवान् २८ ततस्तौतुजटाभित्त्वामौलिनौसंबभूवतुः ॥ महार्हाभरणोपेतौविरजोवरधारिणौ २९ अकालकौमुदींचैवचक्रतुःसार्वका
लिकीम् ॥ नित्यःप्रमुदितःसर्वस्तयोश्चैवसुहृज्जनः ३० भक्ष्यतांभुज्यतांनित्यंदीयतांरम्यतामिति ॥ गीयतांपीयताचेतिशद्वश्वासीदृहेष्टहे ३१ तत्रतत्रमहानादैरु
त्कृष्टतलनादितैः ॥ दृष्टंप्रमुदितंसर्वदैत्यानामभवत्पुरम् ३२ तैस्तैर्विहारैर्बुधैर्दैत्यानांकामरूपिणां ॥ समाःसंक्रिडतांतेषामहरेकमिवाभवत् ३३ ॥ इति श्रीमहाभा
रते आदिपर्वणि विदुरागमनराज्यलंभपर्वणि सुंदोपसुंदोपाख्याने नवाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०९ ॥ नारदउवाच ॥ उत्सवेवृत्तमात्रेतुत्रैलोक्याकांक्षिणाबु
भौ ॥ मंत्रयित्वाततःसेनांतावज्ञापयतांतदा १ सुहृद्भिरप्यनुज्ञातौदैत्येष्टद्वैश्वमंत्रिभिः ॥ कृत्वाग्रास्थानिकंरात्रौमघासुययतुस्तदा २ गदापट्टिशधारिण्याशूल
मुद्गरहस्तया ॥ प्रस्थितौसहवर्मिण्यामहत्यादैत्यसेनया ३ मंगलैःस्तुतिभिश्चापिविजयप्रतिसंहितैः ॥ चारणैःस्तूयमानौतौजग्मतुःपरयामुदा ४ तावंतरिक्षमु
त्कृत्यदैत्यौकामगमाबुभौ ॥ देवानामेवभवनंजग्मतुर्युद्धदुर्मदौ ५ तयोरागमनंज्ञात्वावरदानंचतत्प्रभोः ॥ हित्वात्रिविष्टपंजग्मुर्ब्रह्मलोकंततःसुराः ६ ताविंद्रलो
कंनिर्जित्ययक्षरक्षोगणांस्तदा ॥ खेचराण्यपिभूतानिजघ्नतुस्तीव्रविक्रमौ ७ अंतर्भूमिगतान्नागान्जित्वातौचमहरथौ ॥ समुद्रवासिनीःसर्वाम्लेच्छजातीर्विजि
ग्यतुः ८ ततःसर्वांमहीजितुमारब्धाबुधशासनौ ॥ सैनिकांश्चसमाहूयसुतीक्ष्णवाक्यमूचतुः ९ राजर्षयोमहायज्ञैर्हव्यकव्यैर्द्विजातयः ॥ तेजोबलंचदेवानांवर्ध
यंतिश्रियंतथा १० तेषामेवंप्रवृत्तानांसर्वेषामसुरद्विषाम् ॥ संभूयसर्वैरस्माभिःकार्यःसर्वात्मनावधः ११ एवंसर्वान्समादिश्यपूर्वतीरेमहोदधेः ॥ क्रूरांमर्तिसमा
स्थायजग्मतुःसर्वतोमुखौ १२ यज्ञैर्यजंतियेकेचिद्याजयंतिचयेद्विजाः ॥ तान्सर्वान्प्रसभंहत्वाबलिनौजग्मतुस्ततः १३

भारतभावदीपेनवाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०९ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ उत्सवेइति १ मघासुगमनार्थेनिषिद्धेऽपिनक्षत्रेअसुरत्वाद्ययतुः २ । ३ विजयप्रतिसंहितैर्विजयकथकैः ४

५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

१४ नाक्रामंतनव्याप्तवतः तयोस्तौ कर्मणिषष्टी १५।१६।१७।१८ अदृश्यद्विरंतर्हितैः ऋषिभिर्हेतुभूतैस्तेविकुर्वन्तेविविधानि सिंहव्याघ्रादीनिरूपाणि जगृहातेतिरोभावाय ततस्तद्रूपाज्ञाना
त्प्रकटान्मुनीन्गजादिरूपैर्निजघ्नतुस्त्यर्थः १९ तदेवाह प्रभिन्नेति प्रभिन्नोमदेनक्लिन्नोकरदौगंडदेशोययोस्तौ संलीनमपिमुनिं २०।२१ उत्सवोयात्राविवाहादिः २२ निवृत्तविपणाः क्रयविक्रयादि

आश्रमेष्वग्निहोत्राणिमुनीनां भावितात्मनाम् ॥ गृहीत्वाप्रक्षिपंत्यप्सुविश्रब्धसैनिकास्तयोः १४ तपोधनैश्च ये कुक्षैः शापाउक्तामहात्मभिः ॥ नाक्रामंततयोस्ते
ऽपिवरदाननिराकृताः १५ नाक्रामंतयदाशापाबाणमुक्ताः शिलास्त्रिव ॥ नियमान्संपारित्यज्यव्यद्रवंतद्विजातयः १६ पृथिव्यायेतपःसिद्धादांताः शमपराय
णाः ॥ तयोर्भयाद्बुधुस्तेवैनतेयादिवोरगाः १७ मथितैराश्रमैर्भगैर्विकीर्णकलशस्रुवैः ॥ शून्यमासीजगत्सर्वकालेनेवहतंतदा १८ ततो राजन्नदृश्यद्विर्ऋषिभिश्चमहा
सुरौ ॥ उभौविनिश्चयंकृत्वाविकुर्वन्तेवधैषिणौ १९ प्रभिन्नकरदौमत्तौभूत्वाकुंजररूपिणौ ॥ संलीनमपिदुर्गेषुनिन्यतुर्यमसादनम् २० सिंहौभूत्वापुनर्व्याघ्रौपु
नश्चांतर्हिताबुभौ ॥ तैस्तैरुपायैस्तौकूरावृषीन्द्रद्वानिजघ्नतुः २१ निवृत्तयज्ञस्वाध्यायाप्रणष्टपतिद्विजा ॥ उत्सन्नोत्सवयज्ञाचबभूववसुधातदा २२ हाहाभू
ताभयार्ताचनिवृत्तविपणापणा ॥ निवृत्तदेवकार्याचपुण्योद्वाहविजिता २३ निवृत्तकृषिगोरक्षाविध्वस्तनगराश्रमा ॥ अस्थिकंकालसंकीर्णाभूर्बभूवोऽग्रदर्शना २४
निवृत्तपितृकार्यचनिर्वषट्कारमंगलम् ॥ जगत्प्रतिभयाकारंदुष्प्रेक्ष्यमभवत्तदा २५ चंद्रादित्यौग्रहास्तारानक्षत्राणिदिवौकसः ॥ जग्मुर्विषादंतत्कर्मदृष्टासुंदो
पसुंदयोः २६ एवंसर्वादशोदैत्योजित्वाकूरेणकर्मणा ॥ निःसपत्नौकुरुक्षेत्रेनिवेशमभिचक्रतुः २७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि विदुरागमनराज्यलंभ
पर्वणि सुंदोपसुंदोपाख्यानेदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१० ॥ ॥ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ततोदेवर्षयः सर्वेसिद्धाश्चपरमर्षयः ॥ जग्मुस्तदापरा
मार्तिदृष्टातत्कदनमहत १ तेऽभिजग्मुर्जितक्रोधाजितात्मानोजितेंद्रियाः ॥ पितामहस्यभवनंजगतःकृपयातदा २ ततोददृशुरासीनंसहदेवैःपितामहम् ॥ सिद्धै
र्ब्रह्मर्षिभिश्चैवसमंतात्परिवारितम् ३ तत्रदेवोमहादेवस्तत्राग्निर्वायुनासह ॥ चंद्रादित्यौचशक्रश्चपारमेष्ठ्यास्तथर्षयः ४ वैखानसावालखिल्यावानप्रस्थामरी
चिपाः ॥ अजाश्चैवाविमूढाश्चतेजोगर्भास्तपस्विनः ५ ऋषयःसर्वेएवैतेपितामहमुपागमन् ॥ ततोऽभिगम्यतेदीनाःसर्वेएवमहर्षयः ६ सुंदोपसुंदयोःकर्मसर्वमेवशशं
सिरे ॥ यथाहृतंयथाचैवकृतंयेनक्रमेणच ७ न्यवेदयंस्ततःसर्वमखिलेनपितामहे ॥ ततोदेवगणाःसर्वेतेचैवपरमर्षयः ८ तमेवार्थंपुरस्कृत्यपितामहमचोदयन् ॥
ततःपितामहःश्रुत्वासर्वेषांतद्वचस्तदा ९ मुहूर्तमिवसंचित्यकर्तव्यस्यचनिश्चयम् ॥ तयोर्वधंसमुद्दिश्यविश्वकर्माणमाह्वयत् १० दृष्ट्वाचविश्वकर्माणंव्यादिदेश
पितामहः ॥ सृज्यतांप्रार्थनीयैकाप्रमदेतिमहातपाः ११ पितामहनमस्कृत्यतद्वाक्यमभिनंद्यच ॥ निर्ममेयोषितंदिव्यांचितयित्वापुनःपुनः १२

व्यवहारशून्याआपणाहृष्टास्यसां २३ अस्थीनिहस्तपादादिसंबन्धीनि कंकालाःदेहमध्यास्थीनिपार्थादिसहितानि २४।२५ ग्रहाःकुजादयः ताराःसप्तर्ष्यादयः नक्षत्राण्यश्विन्यादीनि २६।२७
॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपेदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१० ॥ ॥ ततइति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२

१३।१४।१५ तस्यागात्रेसूक्ष्ममपितर्दंगनास्ति यच्छब्दस्तदर्थे रूपसंपदाहेतुभूतयायत्रनियुक्तानिरीक्षतांदृष्टिर्नसज्जतीतिसंबन्धः १६।१७।१८।१९ प्रलोभनमर्थोत्सुहोपसुंदयोरेव २० ताभ्यां
तयोः २१ मंडलंसमुदायं २२ भगवान्विष्णुःप्राङ्मुखोभावादिनातेषामपितत्रमोहोद्योतितः २३।२४ द्रष्टुकामस्यस्थाणोः २५।२६।२७।२८ देवनिकायानांदेवसंस्थानांयेनदेशेनमार्गेणसाया

त्रिषुलोकेषुयत्किंचिदूतंस्थावरजंगमम् ॥ समानयदर्शनीयंतत्तदत्रसविश्ववित् १३ कोटिशश्चैवरत्नानितस्यागात्रेन्यवेशयत् ॥ तारत्नसंघातमयीमसृजदेवरूपि
णीम् १४ साप्रयत्नेनमहतानिर्मिताविश्वकर्मणा ॥ त्रिषुलोकेषुनारीणारूपेणाप्रतिमाऽभवत् १५ नतस्याःसूक्ष्ममप्यस्तियद्गात्रेरूपसंपदा ॥ नियुक्तायत्रवाद्यष्टिर्न
सज्जतिनिरीक्षताम् १६ साविग्रहवतीवश्रीःकामरूपावपुष्मती ॥ जहारसर्वभूतानांचक्षुषिचमनांसिच १७ तिलंतिलंसमानीयरत्नानांयद्विनिर्मिता ॥ तिलो
त्तमेतितत्तस्यानामचक्रेपितामहः १८ ब्रह्माणंसानमस्कृत्यप्रांजलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ किंकार्यमयिभूतेशयेनास्म्यद्येहनिर्मिता १९ ॥ पितामहउवाच ॥ गच्छ
सुंदोपसुंदोभ्यामसुराभ्यांतिलोत्तमे ॥ प्रार्थनीयेनरूपेणकुरुभद्रेप्रलोभनम् २० त्वत्कृतेदर्शनादेवरूपसंपत्कृतेनैव ॥ विरोधःस्याद्यथाताभ्यामन्योन्येनतथाकुरु
२१ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ सातथेतिप्रतिज्ञायनमस्कृत्यपितामहम् ॥ चकारमंडलंतत्रविबुधानांप्रदक्षिणम् २२ प्राङ्मुखोभगवानास्तेदक्षिणेनमहेश्वरः ॥
देवाश्चैवोत्तरेणासन्सर्वतस्तृषयोऽभवन् २३ कुर्वत्यातुतदातत्रमंडलंतत्प्रदक्षिणम् ॥ इंद्रःस्थाणुश्चभगवान्धैर्येणप्रत्यवस्थितौ २४ द्रष्टुकामस्यचात्यर्थगतयापा
श्वतस्तया ॥ अन्यदंचितपद्माक्षंदक्षिणंनिःसृतंमुखम् २५ पृष्ठतःपरिवर्तय्यापश्चिमंनिःसृतंमुखम् ॥ गतयाचोत्तरंपार्श्वमुत्तरंनिःसृतंमुखम् २६ महेंद्रस्यापि
नेत्राणांपृष्ठतःपार्श्वतोऽग्रतः ॥ रक्तांतानांविशालानांसहस्रंसर्वतोऽभवत् २७ एवंचतुर्मुखःस्थाणुर्महादेवोऽभवत्पुरा ॥ तथासहस्रनेत्रश्चबभूवबलसूदनः २८ त
थादेवनिकायानांमहर्षीणांचसर्वशः ॥ मुखानिचाभ्यवर्तंतयेनयातितिलोत्तमा २९ तस्यागात्रेनिपतितादृष्टिस्तेषांमहात्मनाम् ॥ सर्वेषामेवभूयिष्ठमृतेदेवांपिता
महम् ३० गच्छंत्यातुतयासर्वेदेवाश्चपरमर्षयः ॥ कृतमित्येवतत्कार्यमेनिरेरूपसंपदा ३१ तिलोत्तमायांतस्यांतुगतायांलोकभावनः ॥ सर्वान्विसर्जयामासदे
वानृषिगणांश्चतान् ३२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिविदुरागमनराज्यलंभपर्वणिसुंदोपसुंदोपाख्यानेतिलोत्तमाप्रस्थापनेएकादशाधिकद्विशततमो
ऽध्यायः ॥ २११ ॥ ॥ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ जित्वातुपृथिवींदैत्यौनिःसपत्नौगतव्यथौ ॥ कृत्वात्रैलोक्यमव्यग्रंकृतकृत्यौबभूवतुः १ देवगंधर्वयक्षाणां
नागपार्थिवरक्षसाम् ॥ आदायसर्वरत्नानिपरांतुष्टिमुपागतौ २ यदानप्रतिषेद्धारस्तयोःसंतीहकेचन ॥ निरुद्योगौतदाभूत्वाविजहातेऽमराविव ३ स्त्रीभिर्मा
ल्यैश्चगंधैश्चभक्ष्यभोज्यैःसुपुष्कलैः ॥ पानैश्चविविधैर्हृद्यैःपरांप्रीतिमवाप्तुः ४ अंतःपुरवनोद्यानेपर्वतेषुवनेषुच ॥ यथेप्सितेषुदेशेषुविजहातेऽमराविव ५

तितथामुखान्यभ्यवर्तत २९।३०।३१।३२ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २११ ॥ ॥ ॥ ॥ जित्वेति कृत्वास्वाधीनं
अव्यग्रंनिर्विशेषंयथास्यात्तथा १।२।३।४।५

प्रस्थेशिखरे ६ । ७ । ८ वेषंशृंगारमाधायसाक्षिमाक्षिमाक्षेपोमनोवैकल्यतेनसहयथास्यात्तथा । सूक्ष्मैकवाससोधारितत्वाद्विबिक्तावयवत्वेजनं व्याकुलयतीत्यर्थः ९ । १० व्यथितोक्तामेन ११
ततःकदाचिद्विध्यस्यप्रस्थेसमाशिलातले ॥ पुष्पिताग्रेषुशालेषुविहारमभिजग्मतुः ६ दिव्येषुसर्वकामेषुसमातीतेषुताडुभौ ॥ वरासनेषुसंहृष्टौसहस्राभिर्निर्णीदतुः ७
ततोवादित्रनृत्याभ्यामुपातिष्ठततौस्त्रियः ॥ गीतैश्चस्तुतिसंयुक्तैःप्रीत्यासमुपजग्मिरे ८ ततस्तिलोत्तमातत्रवनेपुष्पाणिचिन्वती ॥ वेषंसाक्षिमाधायरक्तेनैके
नवाससा ९ नदीतीरेषुजातान्साकर्णिकारानप्रचिन्वती ॥ शनैर्जगामतंदेशंयत्रास्तांतौमहासुरौ ॥ तौतुपीत्वावरंपानंमदरक्तांतलोचनौ ॥ दृष्ट्वैवतावरारोहांव्य
थितौसंबभूवतुः ११ ताडुत्थायासनंहित्वाजग्मतुर्यत्रसास्थिता ॥ उभौचकामसंमत्ताडुभौप्रार्थयतश्चताम् १२ दक्षिणेतांकरेसुधूंसुंदोजग्राहपाणिना ॥ उपसुंदोपि
जग्राहवामेपाणौतिलोत्तमाम् १३ वरप्रदानमतौतावौरसेनबलेनच ॥ धनरत्नमदाभ्यांचसुरापानमदेनच १४ सर्वैरेतैर्मर्दमत्तावन्योऽन्यंभुक्कुटीकृतौ ॥ मदकामस
माविष्टौपरस्परमथोचतुः १५ ममभार्यातवगुरुरितिसुंदोऽभ्यभाषत ॥ ममभार्यातववधूरुपसुंदोऽभ्यभाषत १६ नैषातवममैषेतिततस्तौमन्युराविशत ॥ तस्या
रूपेणसंमत्तौविगतस्नेहसौहृदौ १७ तस्याहेतोर्गदेभीमिसंगृहेतामुभौतदा ॥ प्रगृह्यचगदेभीमितस्यांतौकाममोहितौ १८ अहंपूर्वमहंपूर्वमित्यन्योऽन्यंनिजघ्नतुः ॥
तौगदाभिहतौभीमौपेततुर्धरणीतले १९ रुधिरेणावसिक्तांगौद्वाविवाकौनभश्च्युतौ ॥ ततस्ताविद्वृतानार्यःसचदैत्यगणस्तथा २० पातालमगमत्सर्वोविषादभय
कंपितः ॥ ततःपितामहस्तत्रसहदेवैर्महर्षिभिः २१ आजगामविशुद्धात्मापूजयंश्चतिलोत्तमाम् ॥ वरेणच्छंदयामासभगवान्प्रपितामहः २२ वरंदित्सुःसतत्रै
नांप्रीतःप्राहपितामहः ॥ आदित्यचरितांलोकान्विचरिष्यसिभाविनि २३ तेजसाचसुदृष्टांत्वानकरिष्यतिकश्चन ॥ एवंतस्यैवरंदत्वासर्वलोकपितामहः २४ इ
द्रेत्रैलोक्यमाधायब्रह्मलोकंगतःप्रभुः ॥ नारदउवाच ॥ एवंतौसहितौभूत्वासर्वार्थेष्वेकनिश्चयौ २५ तिलोत्तमार्थसंकुद्धावन्योऽन्यमभिजघ्नतुः ॥ तस्माद्ब्रवीमि
वःस्नेहात्सर्वानभरतसत्तमाः २६ यथावोनात्रभेदःस्यात्सर्वेषांद्रौपदीकृते ॥ तथाकुरुतभद्रंवोममचेत्प्रियमिच्छथ २७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तामहात्मानो
नारदेनमहर्षिणा ॥ समयंचक्रिरेराजंस्तेन्योऽन्यवशमागताः ॥ समक्षंतस्यदेवर्षेनारदस्यामितौजसः २८ द्रौपद्यानःसहासीनानन्योऽन्योऽभिदर्शयेत् ॥ सनो
द्वादशवर्षाणिब्रह्मचारीवनेवसेत् २९ कृतेतुसमयेतस्मिन्पांडवैर्धर्मचारिभिः ॥ नारदोऽप्यगमत्प्रीतइष्टदेशंमहामुनिः ३० एवंतैःसमयःपूर्वकृतोनारदचोदितैः ॥
नचाभिद्यंततेसर्वतदाऽन्योऽन्येनभारत ३१ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिविदुरागमनराज्यलंभप० सुंदोपसुंदोपाख्यानेद्वादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः
॥ २१२ ॥ ॥ समाप्तंचविदुरागमनराज्यलंभपर्व ॥ ॥

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ तेजसाऽर्कवत्परदृष्ट्यभिभावकत्वात्सुदृष्टांसम्यग्दृष्टानकरिष्यतिकश्चित् २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०
३१ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१२ ॥ ॥ अ ॥

एवमिति १ । २ नागैर्गजैः सरस्वतीबहुसरोयुक्तावनस्थली । साहिमजैर्युक्ताऽन्यैश्छेतुमहाक्या तयाचगजाबलिनः । एवंतेमिथोवृद्धिहेतव इत्यर्थः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ हस्त
धारणाक्रियतामभयंदीयतामित्यर्थः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ उपक्षेपणजउपेक्षाजन्यः अधर्मइतिच्छेदः १६ अनास्तिक्यमास्तिक्यभावः रक्षणेविषये प्रतितिष्ठेत्स्थिरःस्यात्
॥ अथार्जुनवनवासपर्व ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवंतेसमयंकृत्वान्यवसंस्तत्रपांडवाः ॥ वशेशस्त्रप्रतापेनकुर्वंतोन्यान्महीक्षितः १ तेषांमनुजसिंहानां
पंचानाममितौजसाम् ॥ बभूवकृष्णासर्वेषांपार्थानांवशवर्तिनी २ तेतयातैश्चसावीरैःपतिभिःसहपंचभिः ॥ बभूवपरमप्रीतानागैरिवसरस्वती ३ वर्तमानेषुधर्मेण
पांडवेषुमहात्मसु ॥ व्यवर्धन्कुरुवःसर्वेहीनदोषाःसुखान्विताः ४ अथदीर्घेणकालेनब्राह्मणस्यविशांपते ॥ कस्यचित्त्स्कराजःकुचेचिद्वानृपसत्तम ५ हि
यमाणेधनेतस्मिन्ब्राह्मणःक्रोधमूर्च्छितः ॥ आगम्यखांडवप्रस्थमुद्रकोशत्सपांडवान् ६ हियतेगोधनंक्षुद्रैर्नृशंसैरकृतात्मभिः ॥ प्रसह्यचास्मद्विषयादभ्यधा
वतपांडवाः ७ ब्राह्मणस्यप्रशांतस्यहविर्ध्वान्क्षैःप्रलुप्यते ॥ शार्दूलस्यगुहांशून्यानीचःक्रोष्टाऽभिमर्दति ८ अरक्षितारंराजानंबलिषड्भागहारिणम् ॥ तमाहुः
सर्वलोकस्यसमग्रंपापचारिणम् ९ ब्राह्मणस्वेहतेचोरैर्धर्मार्थंचविलोपिते ॥ रोह्यमाणेचमयिक्रियतांहस्तधारणा १० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ रोह्यमा
णस्याभ्याशेभृशंविप्रस्यपांडवः ॥ तानिवाक्यानिशुश्रावकुंतीपुत्रोधनंजयः ११ श्रुत्वैवचमहाबाहुर्मभिरित्याहतंद्विजम् ॥ आयुधानिचयत्रासनपांडवानांमहा
त्मनाम् १२ कृष्णयासहतत्रास्तेधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ संप्रवेशायचाशक्तोगमनायचपांडवः १३ तस्यचार्तस्यतैर्वाक्यैश्चोद्यमानःपुनःपुनः ॥ आक्रंदेतत्रकौंते
यश्चितयामासदुःखितः १४ हियमाणेधनेतस्मिन्ब्राह्मणस्यतपस्विनः ॥ अश्रुप्रमार्जनंतस्यकर्तव्यमितिनिश्चयः १५ उपक्षेपणजोऽधर्मःसुमहान्स्यान्महीपतेः ॥
यद्यस्यरुदतोद्धारिनकरोम्यद्वरक्षणम् १६ अनास्तिक्यंचसर्वेषामस्माकमापिरक्षणे ॥ प्रतितिष्ठेतलोकेऽस्मिन्नधर्मश्चैवनोभवेत् १७ अनाहत्यतुराजानंगतेमयि
नसंशयः ॥ अजातशत्रोर्नृपतेर्मयिचैवानृतंभवेत् १८ अनुप्रवेशेराज्ञस्तुवनवासोभवेन्मम ॥ सर्वमन्यत्परिहृतंधर्षणानुमहीपतेः १९ अधर्मोवैमहानस्तुवनेवाम
रणंमम ॥ शरीरस्यविनाशेनधर्मएवविशिष्यते २० एवंविनिश्चित्यततःकुंतीपुत्रोधनंजयः ॥ अनुप्रविश्यराजानमापृच्छचविशांपते २१ धनुरादायसंहृष्टो
ब्राह्मणंप्रत्यभाषत ॥ ब्राह्मणागम्यतांशीघ्रंयावत्परधनैषिणः २२ नदूरेतेगताःक्षुद्रास्तावद्गच्छावहेसह ॥ यावन्निवर्तयाम्यद्यचौरहस्ताद्धनंतव २३ सोऽनुसृत्य
महाबाहुर्धन्वीवर्मांरथीध्वजी ॥ शरैर्विध्वंस्यतांश्चौरानवजित्यचतद्धनम् २४ ब्राह्मणंसमुपाकृत्ययशःप्राप्यचपांडवः ॥ ततस्तद्गोधनंपार्थोदत्वातस्मैद्विजातये ॥
२५ आजगामपुरंवरिःसव्यसाचीधनंजयः ॥ सोऽभिवाद्यगुरुन्सर्वानसर्वैश्चाप्यभिनांदितः २६

तेनचनोऽस्माकमधर्मश्चमहान्भवेत् १७

राजानंसस्त्रीकमायुधागारस्थंप्रतिमयिगतेसति १८ अनुप्रवेशेएकस्मिन्स्त्रियासहरममाणेऽन्यस्यतत्रगमने । अन्यद्वनवासादिकं । परिहृतंतुच्छं । धर्षणात्त्वधर्मोमहानितिसंबंधः १९ वाशब्दइवार्थे
येनाधर्मेणममवनेमरणमिवस्यात्सएवास्तुयतोस्माद्ब्रह्मस्वरक्षणजोधर्मःभेष्टः २० आपृच्छचधनुश्चादाय २१ । २२ । २३ । २४ समुपाकृत्यप्रसाद्यस्वपुरमाजगामेतिद्वितीयेनान्वयः २५ । २६

२७ समयोऽनुप्रवेशद्विदशवार्षिकोवनवासनियमः २८ सज्जमानयास्त्वल्लेख्या २९ । ३० अनुजानामिब्राह्मणार्थत्वेनगुणत्वेनैवांगीकरोमि व्यलीकमप्रियं ३१ उपघातोऽनिष्टः विधिलोपकोधर्मः ३२ नचतेत्वया ३३ । २४ । ३५ ॥ इति आ०नी०भा०त्रयोदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१३ ॥ तंप्रयांतमिति १ भिक्षाःभिक्षाजीविनोयतयोब्रह्मचारिणश्च चौक्षाइतिपाठेचौक्षाःशुचयस्तएवचौक्षाः

धर्मराजमुवाचेदं व्रतमादिशमेप्रभो ॥ समयःसमतिक्रांतोभवत्संदर्शनेमया २७ वनवासंगमिष्यामिसमयोहोषनःकृतः ॥ इत्युक्तोधर्मराजस्तुसहसावाक्यमप्रियम् २८ कथमित्यब्रवीद्वाचाशोकार्तःसज्जमानया ॥ युधिष्ठिरोगुडाकेशंभ्राताभ्रातरमच्युतम् २९ उवाचदीनोराजाचधनंजयमिदं वचः ॥ प्रमाणमस्मिदितेमतः शृणुवचोऽनघ ३० अनुप्रवेशेयद्वीरकृतवांस्त्वममाप्रियम् ॥ सर्वतदनुजानामिव्यलीकंनचमेहदि ३१ गुरोरनुप्रवेशोहिनोपघातोयवीयसः ॥ यवीयसोऽनुप्रवेशोऽप्येष्टस्यविधिलोपकः ३२ निवर्तस्वमहाबाहोःकुरुष्ववचनंमम ॥ नहितेधर्मलोपोऽस्तिनचतेधर्षणाकृता ३३ ॥ अर्जुनउवाच ॥ नव्याजेनचरेद्धर्ममितिमेभवतःश्रुतम् ॥ नसत्याद्विचलिष्यामिसत्येनायुधमालभे ३४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सोऽभ्यनुज्ञायराजानंवनचर्यायदीक्षितः ॥ वनेद्वादशवर्षाणिवासायानुजगामह ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि अर्जुनवनवासपर्वणि अर्जुनतीर्थयात्रायांत्रयोदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तंप्रयांतमहाबाहुंकौरवाणांयशस्करम् ॥ अनुजग्मुर्महात्मानोब्राह्मणावेदपारगाः १ वेदेवेदांगविद्वांसस्तथैवाध्यात्मचितंकाः ॥ भैक्षाश्चभगवद्भक्तासूताःपौराणिकाश्चये २ कथकाश्चापरेराजश्रमणाश्चवनौकसः ॥ दिव्याख्यानानियेचापिपठन्तिमधुरांदिजाः ३ एतैश्चान्यैश्चबहुभिःसहायैः पांडुनंदनः ॥ वृत्तःश्लक्ष्णकथैःप्रायान्मरुद्भिर्विवासवः ४ रमणीयानिचित्राणिवनानिचसरांसिच ॥ सरितःसागरांश्चैवदेशानपिचभारत ५ पुण्यान्यपिच तीर्थानिददर्शभरतर्षभः ॥ संगंगाद्वारमाश्रित्यनिवेशमकरोत्प्रभुः ६ तत्रतस्याहुतंकर्मशृणुत्वंजनमेजय ॥ कृतवान्यद्विशुद्धात्मापांडुनांप्रवरोहिसः ७ निविष्टेतत्रकौतेयब्राह्मणेषुचभारत ॥ अग्निहोत्राणिविप्रास्तेप्रादुश्चकुरनेकशः ८ तेषुप्रबोध्यमानेषुज्वलितेषुहुतेषुच ॥ कृतपुष्पोपहारेषुतीरांतरगतेषुच ९ कृताभिषेकैर्विद्वद्भिर्नियतैःसत्पथिस्थितैः ॥ शुशुभेऽतीवतद्राजनगंगाद्वारंमहात्मभिः १० तथापर्याकुलेतस्मिन्निवेशेपांडवर्षभः ॥ अभिषेकायकौतेयोंगंगामवततारह ११ तत्राभिषेकं कृत्वासतर्पयित्वापितामहान् ॥ उत्तितीर्षुर्जलाद्राजन्नग्निकार्यचिकीर्षया १२ अपकृष्टोमहाबाहुर्नागराजस्यकन्यया ॥ अंतर्जलेमहाराजउलूप्याकामयानया १३ ददर्शपांडवस्तत्रपावकंसुसमाहितः ॥ कौरव्यस्याथनागस्यभवनेपरमार्चिते १४ तत्राग्निकार्यं कृतवानकुंतीपुत्रोधनंजयः ॥ अशंकमानेनहुतस्तेनातुष्यदुताशनः १५ अग्निकार्यं स कृत्वातुनागराजसुतांतदा ॥ प्रहसन्निवकौतेयइदं वचनमब्रवीत् १६

'चौक्षोमीतिशुचौदक्षेतथातीक्ष्णमनोज्ञयोः'इतिमेदिनी चौक्षाइत्येवमुल्लयःपाठः २ श्रमणाऽर्ध्वरेतसोयतयोब्रह्मचारिणश्च ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ अग्निकार्यं चिकीर्षयेतिपत्नीसां विध्याभावेऽपिप्रसवताओपासनहोमःकर्त्तव्यइतिदर्शितं १२ अपकृष्टोऽपनीतः कामयानयातर्पतिमिच्छत्या १३ । १४ अशंकमानेनआपद्धर्मनिश्चयवशाद्विस्मयरहितेन १५ । १६

१७ । १८ समुद्रगंगंगां १९ अर्मगलपितांकामेनपीडितां २० । २१ । २२ । २३ जानाम्यहंपांडवेयथादिनास्वस्थातींद्रियंज्ञानंदर्शयतींद्रोपदीर्निमि तमेवतवब्रह्मचर्येनाग्न्यत्रेत्याहअतएवाग्रेऽपि

किमिदंसाहसंभीरुकृतवत्यसिभाविनि ॥ कश्चायंसुभगेदेशःकाचत्वंकस्यवाऽऽत्मजा १७ ॥ उलूप्युवाच ॥ ऐरावतकुलेजातःकौरव्योनामपन्नगः ॥ तस्यास्मिदुहिताराजशुलूपीनामपन्नगी १८ साऽहंत्वामभिषेकार्थमवतीर्णंसमुद्रगाम् ॥ दृष्ट्वैवपुरुषव्याघ्रकंदर्पेणाभिमूर्च्छिता १९ तामामनंगलपितांत्वत्कृतुकुरुनंदन ॥ अनन्यामंदयस्वाद्यप्रदानेनात्मनोऽनघ २० ॥ अर्जुनउवाच ॥ ब्रह्मचर्यमिदंभद्रेममद्वादशवार्षिकम् ॥ धर्मराजेनचादिष्टंनाहमस्मिस्वयंवशः २१ तवचापिप्रियंकर्तुमिच्छामिजलचारिणि ॥ अनृतंनोक्तपूर्वचमयाकिंचनकहिंचित् २२ कथंचनानृतंमेस्यात्तवचापिप्रियंभवेत् ॥ नचपीडयेतमेधर्मस्तथाकुर्याभुजंगमे २३ ॥ उलूप्युवाच ॥ जानाम्यहंपांडवेयथाचरसिमेदिनीम् ॥ यथाचतेब्रह्मचर्यमिदमादिष्टवान्गुरुः २४ परस्परंवर्तमानान्दुपदस्यत्माजांप्रति ॥ योनोऽनुप्रविशेन्मोहात्सवैद्वादशवार्षिकम् २५ वनेचरेद्ब्रह्मचर्यमितिबःसमयःकृतः ॥ तदिदंद्रौपदीहेतोरन्योऽन्यस्यप्रवासनम् २६ कृतवांस्तत्रधर्मार्थमत्रधर्मोनदुष्याति ॥ परित्राणंचकर्त्तव्यमार्तानांपृथुलोचन २७ कृत्वाममपरित्राणंतवधर्मोनलुप्यते ॥ यदिवाप्यस्यधर्मस्यसूक्ष्मोऽपिस्याद्व्यतिक्रमः २८ सचतेधर्मएवस्याहत्वा प्राणान्ममार्जुन ॥ भक्तांचभजमांपार्थसतामेतन्मतंप्रभो २९ नकरिष्यासिचेदेवंमृतांमासुपधारय ॥ प्राणदानान्महाबाहोचरधर्ममनुत्तमम् ३० शरणंचप्रपन्नाऽस्मिन्त्वामद्यपुरुषोत्तम ॥ दीनाननाथान्कौतेयपरिरक्षसिनित्यशः ३१ साऽहंशरणमन्येमिरोरवीमिचदुःखिता ॥ याचेत्वांचाभिकामाऽहंतस्मात्कुरुममप्रियम् ॥ सत्वमात्मप्रदानेनसकामांकर्तुमर्हसि ३२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुकौतेयःपन्नगेश्वरकन्यया ॥ कृतवांस्तत्तथासर्वधर्ममुद्दिश्यकारणम् ३३ सनागभवनेरात्रितामुषित्वाप्रतापवान् ॥ उदितेऽभ्युत्थितःसूर्येकौरव्यस्यनिवेशनात् ३४ आगतस्तुपुनस्तत्रगंगाद्वारंतयासह ॥ परित्यज्यगतासाध्वीउलूपीनिजमंदिरम् ३५ दत्त्वावरमजेयत्वंजलेसर्वत्रभारत ॥ साध्याजलचराःसर्वेभविष्यतिनसंशयः ३६ ॥ इति श्रीम०आ०अर्जुनवनवासपर्वणिउलूपीसंगेचतुर्दशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कथयित्वाचतत्सर्वब्राह्मणेभ्यःसभारत ॥ प्रययौहिमवत्पार्श्वततोवज्रधरात्मजः १ अगस्त्यवटमासाद्यवासिष्ठस्यचपर्वतम् ॥ भृगुतुंगेचकौतेयःकृतवानशौचमात्मनः २ प्रददौगोसहस्राणिसुबहूनिचभारत ॥ निवेशांश्चद्विजातिभ्यःसोऽददत्कुरुसत्तमः ३ हिरण्यविंदोस्तीर्थेचस्नात्वापुरुषसत्तमः ॥ दृष्टवान्पांडवश्रेष्ठःपुण्यान्यायतनानिच ४ अवतीर्यनरश्रेष्ठोब्राह्मणैःसहभारत ॥ प्राचींदिशमभिप्रेत्सुर्जगामभरतर्षभः ५

चित्रांगदासुभद्रयोःपाणिग्रहणंसंगच्छते २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ परित्यज्यसुनिसमाजेतंविमृज्य ३५ । ३६ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेचतुर्दशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कथयिष्येति १ भृगुतुंगेचकौतेयःप्रसिद्धे २ निवेशान्गृह्णाणि ३ । ४ । ५

६ महानदीं गयास्था मेव नदी ७ । ८ । ९ राष्ट्रद्वारेषु पर्वतसंधि मार्गेषु कलिं स्थतीर्थानामनतिप्रशस्तत्वाद्दुपावर्ततपरावृत्ताः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ चैत्रवाहनीं चित्रवाहनस्य दुहि
तरं १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ हेतुविधिना पुत्रहेतौ पुत्रिकायामपि पुत्रशब्दप्रयोगविधानात् लांगलं जीवनमिति वत् तथाचलिं । पुमांस एव मे पुत्राजायेरिति । तेन

आनुपूर्व्येण तीर्थानि दृष्टवान् कुरुसत्तमः ॥ नदीचोत्पलिनीं रम्यामरण्यं नैमिषं प्रति ६ नंदामपरनंदांच कौशिकींच यशस्विनीम् ॥ महानदीं गयांचैव गंगामपि च
भारत ७ एवं तीर्थानि सर्वाणि पश्यमानस्तथाऽऽश्रमान् ॥ आत्मनः पावनं कुर्वन् ब्राह्मणेभ्यो ददौ च गाः ८ अंगवंगकलिं गेयानि तीर्थानि कानिचित् ॥ जगाम ता
नि सर्वाणि पुण्यान्यायत नानि च ९ दृष्ट्वा च विधिवत्तानि धनं चापि ददौ ततः ॥ कलिं गराष्ट्रद्वारेषु ब्राह्मणाः पांडवानुगाः ॥ अभ्यनुज्ञाय कौंतेयमुपावर्तत भारत १०
सतु तैरभ्यनुज्ञातः कुंती पुत्रोधनं जयः ॥ सहायैरल्पकैः शूरः प्रययौ यत्र सागरः ११ सकलिं गानति क्रम्य देशानायत नानि च ॥ हर्म्याणि रमणीयानि प्रेक्षमाणाय
यौ प्रभुः १२ महेंद्रपर्वतं दृष्ट्वा तापसैरुपशोभितम् ॥ समुद्रतीरेण शनैर्मणिपूरं जगाम ह १३ तत्र सर्वाणि तीर्थानि पुण्यान्यायत नानि च ॥ अभिगम्य महाबाहुरभ्यग
च्छन्महीपतिम् १४ मणिपूरेश्वरं राजन धर्मज्ञं चित्रवाहनम् ॥ तस्य चित्रांगदानामदुहिताचारुदर्शना १५ तांददर्शपुरे तस्मिन् विचरंती यदृच्छया ॥ दृष्ट्वा च तां
वरारोहांच कमेचैत्रवाहनीम् १६ अभिगम्य च राजानमवदत्स्वंप्रयोजनम् ॥ देहि मे खल्विमां राजन क्षत्रियाय महात्मने १७ तच्छ्रुत्वा त्वब्रवीद्राजा कस्य पुत्रोऽसि
नाम किम् ॥ उवाच तं पांडवोऽहं कुंती पुत्रोधनं जयः १८ तमुवाचाथ राजा ससां त्वपूर्वमिदं वचः ॥ राजा प्रभंजनो नाम कुलेऽस्मिन् संबभूव ह १९ अपुत्रः प्रसवेनार्थो तप
स्तेपे स उत्तमम् ॥ उग्रेण तपसा तेन देवदेवः पिनाकघृक् २० ईश्वरस्तोषितः पार्थ देवदेव उमापतिः ॥ स तस्मै भगवान् प्रादादेकैकं प्रसवं कुले २१ एकैकः प्रसवस्तस्मा
द्भवत्यस्मिन् कुले सदा ॥ तेषां कुमारः सर्वेषां पूर्वेषां मम जज्ञिरे २२ एकाच मम कन्येयं कुलस्योत्पादनी भृशम् ॥ पुत्रो ममायमिति मे भावना पुरुषर्षभ २३ पुत्रिका हेतु
विधिना संज्ञिता भर्तृर्षभ ॥ तस्मादेकः सुतो योऽस्या जायते भारत त्वया २४ एतच्छ्रुत्वा कंभवत् तस्याः कुलकृज्जायतामिह ॥ एतेन समये नेमां प्रतिगृहीष्व पांडव २५
सतथेति प्रतिज्ञाय तां कन्यां प्रतिगृह्य च ॥ उवासनगरे तस्मिन् स्थितः कुंती सुतः समाः २६ तस्यां सुते समुत्पन्ने परिष्वज्य वरांगनाम् ॥ आमंत्र्य नृपतिं तंतु जगाम
परिवर्तितुम् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि अर्जुनवनवासपर्वणि चित्रांगदासंगमे पंचदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१५ ॥ ॥ ध ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः समुद्रे तीर्थानि दक्षिणे भरतर्षभः ॥ अभ्यगच्छत्सु पुण्यानि शोभितानि तपस्विभिः १ वर्जयंति स्म तीर्थानि तत्र पंच स्म तापसाः ॥
अवकीर्णानि यान्यासन् पुरस्तात्तु तपस्विभिः २ अगस्त्यतीर्थं सौभद्रं पौलोमं च सुपावनम् ॥ कारंधमं प्रसन्नं च हयमेघफलं च तत्र ३

पुत्र्यपि पुत्रसंज्ञिता २४ शुक्लं मौल्यं अद्यापि पुत्रिका पुत्रस्यैव राज्यमिति दक्षिणे रलेष्वाचारो दृश्यते २५ समाः वर्षाणि । हिमा इति पाठेऽपि हेमंतत्रयेण स एवार्थो लक्ष्यः । पश्येमत्वाशतं हिमा इति
वेदे प्रयोगाच्च २६ । २७ ॥ इति आदि० नी० भा० पंचदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१५ ॥ ॥ तत इति १ पंचतीर्थान्यामस्य सौभद्रपौलोमकारंधमभारद्वाजीयानि पंचतीर्थानि २ । ३

४ धर्मबुद्धिभिर्दुर्मैरणजंदोषं तीर्थेनाप्यविनाशं पश्यद्भिः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ उत्कृष्ट एव उद्धृतमात्रः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८
भारद्वाजस्य तीर्थतुपापप्रशमनं महत् ॥ एतानि पंच तीर्थानि ददर्श कुरुसत्तमः ४ विविक्तान्युपलक्ष्याथ तानि तीर्थानि पांडवः ॥ दृष्ट्वा च वर्ज्यमानानि मुनिभिर्धर्म
द्विभिः ५ तपस्विनस्ततोऽपृच्छत्प्रांजलिः कुरुनंदनः ॥ तीर्थानीमानि वर्ज्यंते किमर्थं ब्रह्मवादिभिः ६ ॥ तापसा उचुः ॥ ग्राहाः पंच वसंत्येषु हरंति च तपोधनाम् ॥
तत एतानि वर्ज्यंते तीर्थानि कुरुनंदन ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तेषां श्रुत्वा महाबाहुर्वार्यमाणस्तपोधनैः ॥ जगाम तानि तीर्थानि द्रष्टुं पुरुषसत्तमः ८ ततः सौभद्रमासा
द्य महर्षेस्तीर्थमुत्तमम् ॥ विगाह्य सहसा शूरः स्नानं चक्रे परंतपः ९ अथ तं पुरुषव्याघ्रमंतर्जलचरो महान् ॥ जग्राह चरणे ग्राहः कुंती पुत्रोधनं जयम् १० सतमादाय कौं
तेयो विस्फुरंतं जले चरम् ॥ उदतिष्ठन् महाबाहुर्वलेन बलिनां वरः ११ उत्कृष्ट एव ग्राहस्तु सोऽर्जुने नयशस्विना ॥ बभूव नारी कल्याणी सर्वाभरणभूषिता १२ दी
प्यमाना श्रियाराज न दिव्यरूपामनोरमा ॥ तदद्भुतं महद्दृष्ट्वा कुंती पुत्रोधनं जयः १३ तां स्त्रियं परमप्रीत इदं वचनमब्रवीत् ॥ कावै त्वमसि कल्याणिकुतो वाऽसि
जलेचरी १४ किमर्थं च महत्पापमिदं कृतवती पुरा ॥ वर्गो वाच ॥ अप्सराऽस्मि महाबाहो देवारण्यविहारिणी १५ इष्टा धनपतेर्नित्यं वर्गानाममहाबल ॥ मम स
ख्यश्च तस्मैऽन्याः सर्वाः कामगमाः शुभाः १६ ताभिः सार्धं प्रयाताऽस्मि लोकपालनिवेशनम् ॥ ततः पश्यामहे सर्वा ब्राह्मणं संशितव्रतम् १७ रूपवंतमधीयानमे
कमेकांतचारिणम् ॥ तस्यैव तपसाराजंस्तद्वनं तेजसा वृतम् १८ आदित्य इव तं देशं कृत्स्नं सर्वव्यकाशयत् ॥ तस्य दृष्ट्वा तपस्तादृशं पंचाशतमुत्तमम् १९ अवती
र्णाः स्म तं देशं तपोविघ्नचिकीर्षया ॥ अहं च सौरभेयी च समीची बुद्धिदालता २० यौगपद्येन तं विप्रमभ्यगच्छाम भारत ॥ गायंत्योऽथ हसंत्यश्च लोभयित्वा च तं द्वि
जम् २१ सचनास्मा सुकृतवान् मनोवीरकथंचन ॥ नाकंपतमहातेजाः स्थितस्तपसि निर्मले २२ सोऽशपत्कुपितोऽस्मा सुब्राह्मणः क्षत्रियर्षभ ॥ ग्राहभूता जले यूयं
चरिष्यथ शतं समाः २३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि अर्जुनवनवासपर्वणि तीर्थग्राहविमोचने षोडशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१६ ॥ ॥ ध ॥
॥ वर्गो वाच ॥ ततो वयं प्रव्यथिताः सर्वा भारतसत्तम ॥ अयामशरणं विप्रं तंतपोधनमच्युतम् १ रूपेण वयसा चैव कंदर्पेण च दर्पिताः ॥ अयुक्तं कृतवत्यः स्मक्षंतुमर्हसि
नो द्विज २ एष एव धोऽस्माकं सुपर्याप्तस्तपोधन ॥ यद्वयं संशितात्मानं प्रलोब्धुं त्वामिहा गताः ३ अवध्यास्तु स्त्रियः सृष्टामन्यंते धर्मचारिणः ॥ तस्माद्दुर्मणवर्द्ध
त्वं नास्मान् हिंसितुमर्हसि ४ सर्वभूतेषु धर्मज्ञमैत्रो ब्राह्मण उच्यते ॥ सत्यो भवतु कल्याण एष वादो मनीषिणाम् ५ शरणं च प्रपन्नानां शिष्टाः कुर्वन्ति पालनम् ॥ शरणं
त्वां प्रपन्नाः स्म तस्मात्त्वं क्षंतुमर्हसि ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तः स धर्मात्मा ब्राह्मणः शुभकर्मकृत् ॥ प्रसादं कृतवान् चिरविशो मम प्रभः ७

१९ । २० । २१ । २२ । २३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षोडशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१६ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ततो वयमिति अयामगतवत्यः १

२ प्रलोब्धुं प्रलोभयितुं ३ वर्धयिष्यस्व ४ मैत्रः सर्वभूतसुहृद् एष वादो मैत्रो ब्राह्मण इत्युद्घोषः ५ । ६ ७

॥ ब्राह्मणउवाच ॥ शतंशतसहस्रंतुसर्वमक्षय्यवाचकम् ॥ परिमाणंशतंत्वेतन्नेदमक्षय्यवाचकम् ८ यदाचवोग्राहभूतागृह्णन्तीःपुरुषानजले ॥ उत्कर्षतिजलात्
स्मात्स्थलंपुरुषसत्तमः ९ तदायुयंपुनःसर्वाःस्वरूपंप्रतिपत्स्यथ ॥ अनृतंनोक्तपूर्वमेहसताऽपिकदाचन १० तानिसर्वाणितीर्थानिततःप्रभृतिचैवह ॥ नारीती
र्थानिनाम्रेहख्यातिंयास्यंतिसर्वशः ॥ पुण्यानिचभविष्यन्तिपावनानिभनीषिणाम् ११ ॥ वर्गोवाच ॥ ततोऽभिवाद्यतंविप्रंरुत्वाचापिप्रदक्षिणम् ॥ आर्चितयामो
ऽपसृत्यतस्माद्देशात्सुदुःखिताः १२ कनुनामवयंसर्वाःकालेनाल्पेनतनरम् ॥ समागच्छेमयोनस्तद्रूपमापादयेत्पुनः १३ तावयंचितयित्वैवमुहूर्तादिवभारत ॥
दृष्टव्योमहाभागंदेवर्षिमुतनारदम् १४ संप्रहृष्टाःस्मृतंदृष्ट्वादेवर्षिममितश्रुतिम् ॥ अभिवाद्यचतंपार्थस्थिताःस्मव्रीडिताननाः १५ सनोऽपृच्छहुःखमूलमु
क्तवत्योवयंचतम् ॥ श्रुत्वातत्रयथावृत्तमिदंवचनमब्रवीत् १६ दक्षिणेसागरानूपेपंचतीर्थानिसंतिवै ॥ पुण्यानिरमणीयानितानिगच्छतमाचिरम् १७ तत्रा
शुपुरुषव्याघ्रःपांडवेयोधनंजयः ॥ मोक्षयिष्यतिशुद्धात्मादुःखादस्मान्नसंशयः १८ तस्यसर्वावयंविरश्रुत्वावाक्यमितोगताः ॥ तदिदंसत्यमेवाद्यमोक्षिताऽहं
त्वयाऽनघ १९ एतास्तुममताःसख्यश्चतस्रोऽन्याजलेश्रिताः ॥ कुरुकर्मशुभंविरएताःसर्वाविमोक्षय २० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्ताःपांडवश्रेष्ठःसर्वा
एवविशंपते ॥ तस्माच्छापाददीनात्सामोक्षयामासवीर्यवान् २१ उत्थायचजलात्तस्मात्प्रतिलभ्यवपुःस्वकम् ॥ तास्तदाऽप्सरसोराजन्नदृश्यंतयथापुरा २२
तीर्थानिशोधयित्वातुतथाऽनुज्ञायताःप्रभुः ॥ चित्रांगदांपुनर्द्रष्टुमणिपूरंपुनर्ययौ २३ तस्यामजनयत्पुत्रंराजानंबभ्रुवाहनम् ॥ तंदृष्ट्वापांडवोराजंश्चित्रवाहनम
ब्रवीत् २४ चित्रांगदायाःशुल्कंत्वंगृहाणबभ्रुवाहनम् ॥ अनेनचभविष्यामिऋणान्मुक्तोनराधिप २५ चित्रांगदांपुनर्वाक्यमब्रवीत्पांडुनंदनः ॥ इहवैभवभद्रंतेव
र्धेथाबभ्रुवाहनम् २६ इंद्रप्रस्थनिवासंमेवंतत्रागत्यरंस्यसि ॥ कुंतीयुधिष्ठिरंभीमंभ्रातरौमेकनीयसौ २७ आगत्यतत्रपश्येथाअन्यानपिचबांधवान् ॥ बांधवैः
सहितासर्वैर्नंदसेत्वमनिदिने २८ धर्मस्थितःसत्यवृत्तिःकौंतेयोऽथयुधिष्ठिरः ॥ जित्वातुपृथिवींसर्वाराजसूयंकरिष्यति २९ तत्रागच्छंतिराजानःपृथिव्यांनृपसंज्ञि
ताः ॥ बहूनिरत्नान्यादायआगमिष्यतितेपिता ३० एकसार्थंप्रयाताऽसिचित्रवाहनसेवया ॥ द्रक्ष्यामिराजसूयेत्वांपुत्रंपालयमाशुचः ३१ बभ्रुवाहननाम्नातु
ममप्राणोमहीचरः ॥ तस्माद्भस्वपुत्रंवैपुरुषवंशवर्धनम् ३२ चित्रवाहनदायादंधर्मात्पौरवनंदनम् ॥ पांडवानांप्रिथंपुत्रंतस्मात्पालयसर्वदा ३३ विप्रयोगे
नसंतापंमाकृथास्त्वमनिदिने ॥ चित्रांगदामेवमुक्त्वागोकर्णमभितोऽगमत् ३४

१८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४

३५ ॥ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीये सप्तदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१७ ॥ सइति अपरांतेषुपश्चिमसमुद्रतीरेषु १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

आद्यंपशुपतेःस्थानंदर्शनादेवमुक्तिदम् ॥ यत्रपापोऽपिमनुजःप्राप्नोत्यभयदंपदं ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिअर्जुनवनवासपर्वण्यर्जुनतीर्थयात्रायांसप्तदशा
धिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सोऽपरांतेषुतीर्थानिपुण्यान्यायतनानिच ॥ सर्वाण्येवानुपूर्व्येणजगामामितविक्रमः १ समुद्रेपश्चिमेया
नितीर्थान्यायतनानिच ॥ तानिसर्वाणिगत्वासप्रभासमुपजग्मिवान् २ प्रभासदेशंसंप्राप्तंबभ्रुवाहनसुमपराजितम् ॥ सुपुण्यंरमणीयंचशुश्रावमधुसूदनः ३ ततोऽभ्य
गच्छत्कौंतेयंसखायंतत्रमाधवः ॥ दृष्ट्वातेतदाऽन्योऽन्यंप्रभासेकृष्णपांडवौ ४ तावन्योऽन्यंसमाश्लिष्यपृष्ठाचकुशलंवे ॥ आस्तांप्रियसखायौतौनरनारायणावृ
षी ५ ततोऽर्जुनवासुदेवस्तांचर्यापर्यपृच्छत ॥ किमर्थंपांडवैतानितीर्थान्यनुचरस्युत ६ ततोऽर्जुनोयथावृत्तंसर्वमाख्यातवांस्तदा ॥ श्रुत्वोवाचचवार्ण्येयएवमेत
दितिप्रभुः ७ तौविहृत्ययथाकामंप्रभासेकृष्णपांडवौ ॥ महीधरंरेवतक्वासायैवाभिजग्मतुः ८ पूर्वमेवतुकृष्णस्यवचनात्तंमहीधरम् ॥ पुरुषामंडयांचकुरुपजन्तुश्च
भोजनम् ९ प्रतिगृह्यार्जुनःसर्वमुपभुज्यचपांडवः ॥ स्रैववासुदेवेनदृष्टवान्नटनर्तकान् १० अभ्यनुज्ञायतान्सर्वानर्चयित्वाचपांडवः ॥ सत्कृतंशयनंदिव्यमम्यग
च्छन्महामतिः ११ ततस्तत्रमहाबाहुःशयानःशयनेशुभे ॥ तीर्थानांपल्वलानांचपर्वतानांचदर्शनम् ॥ आपगानांवनानांचकथयामाससात्वते १२ एवंसकथयन्ने
वनिद्रयाजनमेजय ॥ कौंतेयोऽपिहृतस्तस्मिन्शयनेस्वर्गसन्निभे १३ मधुरेणैवगीतेनवीणाशब्देनचैवह ॥ प्रबोध्यमानोबुधेस्तुतिभिर्ममलैस्तथा १४ सकृत्वा
ऽवश्यकार्याणिवाण्येनाभिनांदितः ॥ रथेनकांचनांगेनद्वारकामभिजग्मिवान् १५ अलंकृताद्वारकातुबभ्रुवजनमेजय ॥ कुंतीपुत्रस्यपूजार्थमपिनिष्कुटकेष्वपि १६
दिदृक्षंतश्चकौंतेयंद्वारकावासिनोजनाः ॥ नरेन्द्रमार्गमाजग्मुस्तूर्णशतसहस्रशः १७ अवलोकेषुनारीणांसहस्राणिशतानिच ॥ भोजवृष्ण्यंधकानांचसमवायोमहान
भूत् १८ सतथासत्कृत्रःसर्वैर्भोजवृष्ण्यंधकात्मजैः ॥ अभिवाद्याभिवाद्यांश्चसर्वैश्चप्रतिनांदितः १९ कुमारैःसर्वशोवीरःसत्कारेणाभिचोदितः ॥ समानवयसःसर्वाना
श्लिष्यसपुनःपुनः २० कृष्णस्यभवनेरम्येत्नभोज्यसमावृते ॥ उवाससहकृष्णेनबहुलास्तत्रशर्वरीः २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वण्यर्जुनवनवासपर्वण्यर्जुनद्वार
कागमनेऽष्टादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१८ ॥ ॥ समाप्तंचार्जुनवनवासपर्व ॥ अथसुभद्राहरणपर्व ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःकतिपयाहस्यतस्मिनरै
वतकेगिरौ ॥ वृष्ण्यंधकानामभवदुत्सवोत्पसत्तम १ तत्रदानंददुर्वीराब्राह्मणेभ्यःसहस्रशः ॥ भोजवृष्ण्यंधकाश्चैवमहेतस्यगिरेस्तदा २

९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ कांचनांगेनस्वर्णमयध्वजादिमता १५ निष्कुटेषुगृहारायेष्वप्यलंकृताकिमुतराजमार्गादिषु १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१
॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावादीयेअष्टादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१८ ॥ ॥ ततइति ॥ १ गिरेर्महेपर्वतदैवत्येउत्सवे २

३।४ चंचूर्यतेदेदीप्यते ५।६ क्षीबोमधुमत्तः ७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ वक्ष्यामिपितरंस्वयमिति कृष्णेन दापयिष्यामीति सूचितेऽपि प्राप्तौ तु कउपाय इति
 प्रासादैरत्नचित्रैश्च गिरेस्तस्य समंततः ॥ सदेशः शोभितो राजन्कल्पवृक्षैश्च सर्वशः ३ वादित्राणि च तत्रान्येवादकाः समवादयन् ॥ न नृत्तुर्नर्तकाश्चैव जगुर्गेयानि गाय
 नाः ४ अलंकृताः कुमारश्च वृष्णीनां सुमहौजसां ॥ यानैर्हाटकचित्रैश्च चंचूर्यते स्म सर्वशः ५ पौराश्च पादचारेण यानैरुच्चावचैस्तथा ॥ सदाराः सानुयात्राश्च शतशो
 थसहस्रशः ६ ततो हलधरः क्षीबोरेव तीसहितः प्रभुः ॥ अनुगम्यमानो गंधर्वैश्च रत्नभारत ७ तथैव राजा वृष्णीनामुग्रसेनः प्रतापवान् ॥ अनुगीयमानो गंधर्वैः स्त्रिस
 हस्रसहायवान् ८ रौक्मिणेयश्च सांबश्च क्षीबो समरदुर्मदौ ॥ दिव्यमाल्यांबरधरौ विजहातेऽमराविव ९ अक्रूरः सारणश्चैव गदो बभ्रुर्विदूरथः ॥ निशठश्चारुदेणश्च पृ
 थुर्विपृथुरेव च १० सत्यकः सात्यकिश्चैव भंगकारमहारवौ ॥ हार्दिक्य उद्धवश्चैव चान्येनानुकीर्तिताः ११ एते परितृताः स्त्रीभिर्गंधर्वैश्च पृथक् पृथक् ॥ तमुत्सवंरेव
 तकेशोभयांचक्रिरेतदा १२ चित्रकौतूहले तस्मिन् वर्तमाने महाद्भुते ॥ वासुदेवश्च पार्थश्च सहितौ परिजग्मतुः १३ तत्र चक्रममाणौ तौ वासुदेवसुतां शुभाम् ॥ अलंकृतां
 सखीमध्ये भद्रां ददृशुस्तदा १४ दृष्ट्वैव तामर्जुनस्य कंदर्पः समजायत ॥ तंतदैकाग्रमनसं कृष्णः पार्थमलक्षयत् १५ अब्रवीत्पुरुषव्याघ्रः प्रहसन्निव भारत ॥ वने चरस्य
 किमिदं कामेनालोडयते मनः १६ ममैषा भगिनी पार्थसारणस्य सहोदरा ॥ सुभद्रानामभद्रंते पितुर्मेदायिता सुता ॥ यदि ते वर्तते शुद्धिर्वक्ष्यामि पितरं स्वयम् १७
 ॥ अर्जुन उवाच ॥ दुहिता वासुदेवस्य वासुदेवस्य च स्वसा ॥ रूपेण चैषा संपन्ना कमिवैषानमो हयेत् १८ कृतमेव तु कल्याणं सर्वममभवेद्भुवम् ॥ यदि स्यान्मम वाष्णोऽपीम
 हिषीयं स्वसा तव १९ प्राप्तौ तु कउपायः स्यात्तं ब्रवीहि जनार्दन ॥ आस्थास्यामि तदा सर्वं यदि शक्यं नरेण तत् २० वासुदेव उवाच ॥ स्वयं वरः क्षत्रियाणां विवाहः पुरुषर्ष
 भ ॥ सच संशयितः पार्थ स्वभावस्यानिमित्ततः २१ प्रसह्य हरणं चापि क्षत्रियाणां प्रशस्यते ॥ विवाहे हेतुः शूराणामिति धर्मविदो विदुः २२ सत्वमर्जुन कल्याणं प्रसह्य
 भगिनीमम ॥ हरस्वयं वरेह्यस्याः को वै वेदचिकीर्षितम् २३ ततोऽर्जुनश्च कृष्णश्च विनिश्चित्येति कृत्यताम् ॥ शीघ्रगान्पुरुषानन्यान्प्रेषयामास तुस्तदा २४ धर्मरा
 जायतत्सर्वमिन्द्रप्रस्थगताय वै ॥ श्रुत्वैव च महाबाहुरनुजज्ञे स पांडवः २५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणिसुमद्राहरणपर्वणियुधिष्ठिरानुज्ञायामूनविंशत्यधिकद्वि
 शततमोऽध्यायः ॥ २१९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः संवादिते तस्मिन्नुज्ञातो धनंजयः ॥ गतारैव तके कन्यां विदित्वा जनमेजय १ वासुदेवाभ्यनुज्ञातः कथयि
 त्वेति कृत्यताम् ॥ कृष्णस्य मतमादाय प्रययौ भरतर्षभः २ रथेन कांचनगिरेन कल्पितेन यथाविधि ॥ शैब्यसुग्रीवयुक्तेन किंकिणीजालमालिना ३

पृच्छन्नर्जुनः प्रतिग्रहं नानुग्रह्यत इति गम्यते २० स्वभावस्यानिमित्ततः स्त्रीचित्तस्य शौर्यपांडित्याद्यनपेक्षत्वात् । स्त्रियोत्पत्तौ सितेऽपि पुंसि आपाततोरमणीये सद्यः सकामा भवन्तीति भावः २१ २२ २३ २४
 अनुजज्ञे अनुज्ञातवान् २५ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये धनविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१९ ॥ तत इति तस्मिन् विवाहसंदर्भे १ इति कृत्यतामप्रेतनीमिति कर्तव्यताम् २।३

४।५।६।७।८।९।१० भेरीदुंदुभि सास्त्राहिकीं सन्नद्धाः सर्वे भवतेति सूचयन्ती ११।१२।१३।१४ सन्नये समुदाये १५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ श्रुत्वा पार्थस्य
 सर्वशस्त्रोपपन्नेन जीमूतरवनादिना ॥ ज्वलिताग्निप्रकाशेन द्विषतां हर्षघातिना ४ सन्नद्धः कवची खड्गी बद्धगोधां गुलित्रवान् ॥ मृगयाव्यपदेशेन प्रययौ पुरुषर्षभः ५
 सुभद्रात्वथ शैलेन्द्रमभ्यर्चयैव हरैव तम् ॥ दैवतानि च सर्वाणि ब्राह्मणान्स्वस्तिवाच्य च ६ प्रदक्षिणां गिरेः कृत्वा प्रययौ द्वारकां प्रति ॥ तामभिद्रुत्य कौंतेयः प्रसह्यारोपयद्र
 थम् ॥ सुभद्रां चारुसर्वांगीं कामबाणप्रपीडितः ७ ततः स पुरुषव्याघ्रस्तामादाय शुचिस्मिताम् ॥ रथेन कांचनगिरेन प्रययौ स्वपुरं प्रति ८ हियमाणां तु तां दृष्ट्वा सु
 भद्रां सैनिकाजनाः ॥ विक्रोशंतोऽद्रवन् सर्वे द्वारकामभितः पुरीम् ९ ते समासाद्य सहिताः सुधर्माभितः सभाम् ॥ सभापालस्य तत्सर्वमाचख्युः पार्थविक्रमम् १०
 तेषां श्रुत्वा सभापालो भेरीं सान्नाहिकीं ततः ॥ समाजघ्रे महाघोषां जांबूनदपरिभुताम् ११ क्षुब्धास्तेनाथशब्देन भोजवृष्ण्यंधकास्तदा ॥ अन्नपानमपास्याथ समा
 पेतुः समंततः १२ तत्र जांबूनदांगानि स्पर्ध्यास्तरणवांते च ॥ मणिविद्रुमचित्राणि ज्वलिताग्निप्रभाणि च १३ भेजिरे पुरुषव्याघ्रावृष्ण्यंधकमहारथाः ॥ सिंहास
 नानिशतशोधिष्यानी बहुताशनाः १४ तेषां समुपविष्टानां देवानामिव सन्नये ॥ आचख्यौ चेष्टितं जिष्णोः सभापालः सहानुगः १५ तच्छ्रुत्वा वृष्णिवीरास्ते मदसं
 रक्तलोचनाः ॥ अमृष्यमाणाः पार्थस्य समुत्पेतुरहंकृताः १६ योजयध्वं रथानाशु प्रासानाहरतेति च ॥ धनूंषि च महार्हाणिकवचानि ब्रूहंति च १७ सूतानुचुकुशुः के
 चिद्रथान्योजयतेति च ॥ स्वयंचतुरगान्केचिदयुजन्हेमभूषितान् १८ रथेष्वानीयमानेषु कवचेषु ध्वजेषु च ॥ अभिक्रंदन्तीराणां तदाऽऽसीत्तुमुलं महत् १९ वनमा
 लीततः क्षीबः कैलासशिखरोपमः ॥ नीलवासामदोत्सिक्तदं वचनमब्रवीत् २० किमिदं कुरुथा प्रज्ञास्तूष्णीं भूते जनार्दने ॥ अस्य भावमविज्ञाय संकुद्धामो घमार्ज
 ताः २१ एष तावदभिप्रायमाख्यातुस्वमहामतिः ॥ यदस्य रुचिरं कर्तुं तत्कुरु ध्वमतंद्रिताः २२ ततस्ते तद्वचः श्रुत्वा ग्राह्यरूपं हलायुधात् ॥ तूष्णीं भूतास्ततः सर्वे
 साधुसाध्विति चाब्रुवन् २३ समं वचो निशम्यैव बलदेवस्य धीमतः ॥ पुनरेव सभामध्ये सर्वे ते समुपाविशन् २४ ततोऽब्रवीद्वासुदेवं चोरामः परंतपः ॥ किमवागुप
 विष्टोऽसि प्रेक्षमाणो जनार्दन २५ सत्कृतस्त्वत्कृते पार्थः सर्वैरस्माभिरच्युत ॥ न च सोर्हतितां पूजां दुर्बुद्धिः कुलपांसनः २६ को हितत्रैव भुक्त्वाऽन्नं भाजनं भेत्तुमर्हति ॥
 मन्यमानः कुले जातमात्मानं पुरुषः क्वचित् २७ इच्छन्नेव हि संबंधं कृतं पूर्वच मानयन् ॥ को हि नाम भवेनार्थी साहसेन समाचरेत् २८ सोऽयमन्यतथाऽस्माकमनादृत्य
 चकेशवम् ॥ प्रसह्य हतवानद्य सुभद्रां मृत्युमात्मनः २९ कथं हि शिरसो मध्ये कृतं तेन पदं मम ॥ मर्षयिष्यामि गोविंदपादस्पर्शमिवोरगः ३० अद्य निष्कौरवामेकः
 करिष्यामिव सुंधराम् ॥ नहि मे मर्षणीयोऽयमर्जुनस्य व्यतिक्रमः ३१

अन्वपद्यतनुमोदितवतः ३२ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भास्तभावदीपे विंशत्यधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २२० ॥ उक्तवतइति १ । २ अनाधृष्यकन्यालाभानियमादनादेयं ३ प्रदानप्रतिग्र
होनीचकर्मैत्यर्थः ४ । ५ । ६ बुभूषेतप्रामुमिच्छेत् ७ अद्यनिष्कौरवामित्युक्तं तत्राह नचेति अहंभक्त्यैवतेनजितोऽस्मिपरिशेषासुहरएवतत्प्रतियोद्धानान्यइतिभावः ८ । ९ । १० । ११

तंतथागर्जमानंतुमेघदुंदुभिनिःस्वनम् ॥ अन्वपद्यंततेसर्वेभोजवृष्ण्यंधकास्तदा ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारते आ० सुभद्राहरणपर्वणि बलदेवक्रोधेविंशत्यधिकद्विंश
ततमोऽध्यायः ॥ २२० ॥ समासंचसुभद्राहरणपर्व ॥ अथहरणाहरणपर्व ॥ वैशंपायनउवाच ॥ उक्तवंतोयथावीर्यमसकृत्सर्ववृष्णयः ॥ ततोऽब्रवीद्वासुदेवोवा
क्यंधर्मार्थसंयुतम् १ नावमानंकुलस्यास्यगुडाकेशःप्रयुक्तवान् ॥ समानोऽभ्यधिकस्तेनप्रयुक्तोऽयंनसंशयः २ अर्थलुब्धान्नवःपार्थोमन्यतेसात्वतान्सदा ॥ स्वयं
वरमनाधृष्यमन्यतेचापिपांडवः ३ प्रदानमपिकन्यायाःपशुवत्कोऽनुमन्यते ॥ विक्रयंचाप्यपत्यस्यकःकुर्यात्पुरुषोभुवि ४ एतान्दोषास्तुकौतेयोदृष्टवानितिमे
मतिः ॥ अतःप्रसह्यहतवान्कन्याधर्मेणपांडवः ५ उचितश्चैवसंबंधःसुभद्राचयशस्विनीम् ॥ एषचापीदृशःपार्थःप्रसह्यहतवानिति ६ भरतस्यान्वयेजातंशां
तनोश्चयशस्विनः ॥ कुंतिभोजात्मजापुत्रंकोबुभूषेतनार्जुनम् ७ नचपश्यामियःपार्थविजयेतरणेबलात् ॥ वर्जयित्वाविरूपाक्षंभगनेत्रहरंहरम् ८ अपिसर्वेषुलो
केषुसंद्रुद्रेषुमारिष ॥ सचनामरथस्तादृग्मदीयास्तेचवाजिनः ९ योद्धापार्थश्चशीघ्रास्त्रःकोनुतेनसमोभवेत् ॥ तमभिदुत्यसात्वेनपरमेणधनंजयम् १० न्यव
र्तयतसंहृष्टाममेषापरमामतिः ॥ यदिनिर्जित्यवःपार्थोबलाद्दृच्छेत्स्वकंपुरम् ११ प्रणश्येद्वोयशःसद्योनतुसात्वेपराजयः ॥ तच्छ्रुत्वावासुदेवस्यतथाचकुर्जना
धिप १२ निवृत्तश्चार्जुनस्तत्रविवाहंकृतवान्प्रभुः ॥ उषित्वातत्रकौतेयःसंवत्सरपराःक्षपाः १३ विहृत्यचयथाकामंपूजितोवृष्णिनंदनैः ॥ पुष्करेतुततःशेषका
लंवर्तितवान्प्रभुः १४ पूर्णेतुद्वादशेवर्षेखांडवप्रस्थमागतः ॥ अभिगम्यचराजानंनियमेनसमाहितः १५ अभ्यर्च्यब्राह्मणान्पार्थोद्वौपदीमभिजग्मिवान् ॥ तंद्वौ
पदीप्रत्युवाचप्रणयात्कुरुनंदनम् १६ तत्रैवगच्छकौतेययत्रसासात्वन्नात्मजा ॥ सुबद्धस्यापिभारस्यपूर्वबंधःशुधायते १७ तथाबहुविधंकृष्णाविलपंतोधनंजयः ॥
सात्वयामासभूयश्चक्षमयामासचासकृत् १८ सुभद्रांत्वरमाणश्चरक्तकौशेयवासिनीम् ॥ पार्थःप्रस्थापयामासकृत्वागोपालिकावपुः १९ साऽधिकंतेनरूपेणशोभमाना
यशस्विनी ॥ भवनंश्रेष्ठमासाद्यवीरपत्नीवरांगना २० वंदेपृथुताम्राक्षीपृथांभद्रायशस्विनी ॥ तांकुंतीचारुसर्वांगीमुपाजिघ्रतमूर्धनि २१ प्रीत्यापरमयायुक्ताआ
शीर्भिर्युजतातुलाम् ॥ ततोऽभिगम्यत्वरितापूर्णंदुसदृशानना २२ वंदेद्वौपदींभद्राप्रेष्याऽहमितिचाब्रवीत् ॥ प्रत्युत्थायतदाकृष्णास्वसारंमाधवस्यच २३ परिष्व
ज्यावदप्रीत्यानिःसपत्नोऽस्तुतेपतिः ॥ तथैवमुदितामद्रातामुवाचैवमस्त्विति २४ ततस्तेहृष्टमनसःपांडवेयामहारथाः ॥ कुंतीचपरमप्रीताबभूवजनमेजय २५

१२ संवत्सरपराःसंवत्सरादधिकाः १३ शेषंद्वादशवर्षपूरणं १४ । १५ । १६ ऋथापतेदृष्टरेबंधांतरेसति १७ । १८ गोपालिकावपुःबह्वीवेषं गोपालकृष्णसंबंधात् पट्टमहिषीवेषेणद्वौपद्याः
कोपोमाभूदिति १९ । २० भद्रासुभद्रा २१ युंजतअयुंक्त २२ । २३ । २४ । २५

२६ महामात्रैःश्रेष्ठैः २७ । २८ दानपतिरित्यत्रस्वैवकर्मनाम् २९ । ३० । ३१ । ३२ हरणंप्रीतिदार्यं ३३ प्रतिग्रहार्थंसन्मानेनआनेतुं ३४ । ३५ । ३६ । ३७ प्रतिपेदेप्राप्तवान्
खांडवप्रस्थमितिसंबंधः ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ जग्यार्थेजनीवधूस्तामर्हंतोजग्यावरपक्षीयास्तेषामर्थे ४४ चतुर्युजांवाहचतुष्कयुजां ४५ सहस्रंरथानां गवांदोग्धीणां ४६ वडवा

श्रुत्वातुपुंडरीकाक्षःसंप्राप्तंस्वंपुरोत्तमम् ॥ अर्जुनंपांडवश्रेष्ठमिंद्रप्रस्थगतंतदा २६ आजगामविशुद्धात्मासहरामेणकेशवः ॥ वृष्ण्यंधकमहामात्रैःसहवीरैर्महारथैः
२७ भ्रातृभिश्चकुमारैश्चयोधैश्चबहुभिर्वृतः ॥ सैन्येनमहताशौरिरभिगुप्तःपरंतपः २८ तत्रदानपतिर्धीमानाजगाममहायशः ॥ अकूरोवृष्णिवीराणांसेनाप
तिरारिंदमः २९ अनाघृष्टिर्महातेजाउद्धवश्चमहायशः ॥ साक्षाद्दृष्टपतेःशिष्योमहाबुद्धिर्महामनाः ३० सत्यकःसात्यकिश्चैवकृतवर्माचसात्वतः ॥ प्रद्युम्न
श्चैवसांबश्चनिशठःशंकुरेवच ३१ चारुदेष्णश्चविक्रांतोझिह्वीविष्टथुरेवच ॥ सारणश्चमहाबाहुर्गदश्चविदुषांवरः ३२ एतेचान्येचबहवोवृष्णिभोजांधकास्तथा ॥
आजग्मुःखांडवप्रस्थमादायहरणंबहु ३३ ततोयुधिष्ठिरोराजाश्रुत्वामाधवमागतम् ॥ प्रतिग्रहार्थंकृष्णस्ययमौप्रास्थापयत्तदा ३४ ताभ्यांप्रतिगृहीतंतुवृष्णिचक्रं
महर्द्धिमत् ॥ विवेशखांडवप्रस्थंपताकाध्वजशोभितम् ३५ संमृष्टसिक्तपंथानंपुष्पप्रकरशोभितम् ॥ चंदनस्यरसैःशीतैःपुण्यगंधैर्निषेवितम् ३६ दह्यताऽगुरुणा
चैवदेशेदेशेसुगंधिना ॥ हृष्टपुष्टजनाकीर्णवणिग्भिरुपशोभितम् ३७ प्रतिपेदेमहाबाहुःसहरामेणकेशवः ॥ वृष्ण्यंधकैस्तथाभोजैःसमेतःपुरुषोत्तमः ३८ सं
पूज्यमानःपौरैश्चब्राह्मणैश्चसहस्रशः ॥ विवेशभवनंराज्ञःपुरंदरगृहोपमम् ३९ युधिष्ठिरस्तुरामेणसमागच्छद्यथाविधि ॥ मूर्ध्निकेशवमाघ्रायबाहुभ्यांपरिष्व
जे ४० तंप्रीयमाणो गोविंदोविनयेनाभिपूजयन् ॥ भीमंचपुरुषव्याघ्रंविधिवत्पूजयत् ४१ तांश्चवृष्ण्यंधकश्रेष्ठान्कुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ प्रतिजग्राहसत्कारैर्यथा
विधियथागतम् ४२ गुरुवत्पूजयामासकांश्चिक्तांश्चिद्वयस्यवत् ॥ कांश्चिदभ्यवदत्प्रेम्णाकैश्चिदप्यभिवादितः ४३ तेषांददौहृषीकेशोजन्यार्थेधनमुत्तमम् ॥
हरणंवैसुभद्रायाज्ञातिदेयंमहायशः ४४ रथानांकांचनांगानांकिंकिणीजालमालिनाम् ॥ चतुर्युजामुपेतानांसूतैःकुशलशिक्षितैः ४५ सहस्रंप्रददौकृष्णोगवाम
युतमेवच ॥ श्रीमान्माथुरदेश्यानांदोग्धीणांपुण्यवर्चसाम् ४६ वडवानांचशुद्धानांचंद्रांशुसमवर्चसाम् ॥ ददौजनार्दनःप्रीत्यासहस्रंहेमभूषितम् ४७ तथैवा
श्वतरीणांचदांतानांवातरंहसाम् ॥ शतान्यंजनकेशीनांश्वेतानांपंचपंचच ४८ स्नानपानोत्सवेचैवप्रयुक्तंवयसान्वितम् ॥ स्त्रीणांसहस्रंगौरीणांसुवेषाणांसुव
र्चसाम् ४९ सुवर्णशतकंठीनामरोमाणांस्वलंकृताम् ॥ परिचर्यासुदक्षाणांप्रददौपुष्करेक्षणः ५० पृष्ठ्यानामपिचाश्वानांवालिहकानांजनार्दनः ॥ ददौशतसहस्रा
ख्यंकन्याधनमुत्तमम् ५१ कृताकृतस्यमुख्यस्यकनकस्याग्निवर्चसः ॥ मनुष्यभारान्दाशाहोददौदशजनार्दनः ५२

नामश्वानां ४७ । ४८ गौरीणामदृष्टरजसां ४९ सुवर्णशतंसुवर्णमणिशतकंठेयासांतासां । अरोमाणामनुद्भिन्नरोमावलीनां स्वलंकृतांसुतरामलंकृतानां ५० पृष्ठ्यानांपृष्ठवाहिनां बालिहकानां
बालिहकदेशजानां ५१ कृताकृतस्य कृतमाकरजंधमनादिनासाधितं । अकृतंजांबुनदस्वतःसिद्धतस्य ५२

प्रभिन्नानामत्तानां त्रिधागंडगुह्यकर्णमूलैः ५३।५४।५५ सरत्नौघःपांडुसागरप्रविवेशेति संबंधः ५६ आविद्धःसर्वतोविप्रकीर्णः महाधनोबहुमूल्यः ५७।५८।५९ तत्रेति तलस्तंत्रिनादः
गार्यतोवारयंतश्चविजन्तुरित्यर्थः ६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६ अभीर्निर्भयः अभिरितिह्रस्वत्वमाषं मन्थुमान्क्रोधवानतिशूरइत्यर्थः ६७ शमीगर्भाच्छमीगर्भेजातादश्चत्थात् । निर्म
थनेनाऽधरारण्यांसंघर्षणेन । अत्राश्वत्थवदजुनस्तस्याद्धौवाएषआत्मनोयत्पत्नीतिश्रुतेरथःस्थार्द्धदेहरूपत्वादधरारणीवत्सुभद्राअश्विदभिमन्थुरितिसाम्यं ६८ निष्कान्सुवर्णमणिमालाः ६९
७० क्रियाःकालनपालनालंकरणादिकाः ७१ चतुष्पादमिति । 'मंत्रमुक्तं पाणिमुक्तं मुक्तामुक्तं तथैव च । अमुक्तं च धनुर्वेदे चतुष्पाच्छमीरितं ।' यस्यप्रयोगएवास्तिनतूपसंहारस्तदार्थः । बाणादि

गजानांतुप्रभिन्नानां त्रिधाप्रस्रवतामदम् ॥ गिरिकूटनिकाशानां समरेष्वनिवर्तिनाम् ५३ कृतानांपटुघंटानांचारूणां हेममालिनाम् ॥ हस्त्यारोहैरुपेतानां सहस्रं
साहसप्रियः ५४ रामः पाणिग्रहणिकंदौ पार्थाय लांगली ॥ प्रीयमाणो हलधरः संबंधं प्रतिमानयन् ५५ समहाधनरत्नौघो वस्त्रकंबलफेनवान् ॥ महागजमहाग्राहः
पताकाशैवलाकुलः ५६ पांडुसागरमाविद्धः प्रविवेश महाधनः ॥ पूर्णमापूरयंस्तेषां द्विषच्छोकावहोऽभवत् ५७ प्रतिजग्राह तत्सर्वधर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ पूजया
मासतांश्चैव वृष्ण्यंधकमहारथान् ५८ ते समेता महात्मानः कुरुवृष्ण्यंधकोत्तमाः ॥ विजन्तु मरावासेनराः सुकृतिनो यथा ५९ तत्र तत्र महानादैरुत्कृष्टतलनादितैः ॥
यथायोगं यथाप्रीतिं विजन्तुः कुरुवृष्ण्यः ६० एवमुत्तमवीर्यास्ते विहृत्य दिवसान् बहून् ॥ पूजिताः कुरुभिर्जग्मुः पुनर्द्वारवर्ती प्रति ६१ रामं पुरस्कृत्य ययुर्वृष्ण्यं
धकमहारथाः ॥ रत्नान्यादाय शुभ्राणि दत्तानि कुरुसत्तमैः ६२ वासुदेवस्तु पार्थेन तत्रैव सह भारत ॥ उवासनगरे रम्येशक्रप्रस्थे महात्मना ६३ व्यचरद्यमुनाती
रे मृगयां समहायशाः ॥ मृगान्विध्यन्वराहांश्च रे मे सार्द्धं किरीटिना ६४ ततः सुभद्रासौ भद्रं केशवस्य प्रियास्वसा ॥ जयंतमिव पौलोमीख्यातिमंतमजीजनत् ६५
दीर्घबाहुं महोरस्कं वृषभाक्षमरिंदमम् ॥ सुभद्रा सुषुवे वीरमभिमन्थुन र्षभम् ६६ अभिश्चमन्थुमांश्चैव ततस्तमरिंदनम् ॥ अभिमन्थुमिति प्रादुरार्जुनिं पुरुष
र्षभम् ६७ ससात्वत्यामतिरथः संबभूव धनं जयात् ॥ मखे निर्मथनेनेव शमीगर्भाद्धुताशनः ६८ यस्मिन् जाते महातेजाः कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः ॥ अयुतंगा द्विजाति
भ्यः प्रादानिष्कांश्च भारत ६९ दयितो वासुदेवस्य बाल्यात्प्रभृति चाभवत् ॥ पितृणामिव सर्वेषां प्रजानामिव चंद्रमाः ७० जन्मप्रभृति कृष्णश्च चक्रे तस्य क्रियाः
शुभाः ॥ सचापिवृधे बालः शुक्लपक्षे यथाशशी ७१ चतुष्पादं दशविधं धनुर्वेदमरिंदमः ॥ अर्जुनाद्वेदेदज्ञः सकलं दिव्यमानुषम् ७२

द्वितीयं । प्रयोगोपसंहाराभ्यां युक्तं तृतीयं । चतुर्थं मंत्रसाधितं ध्वजादियदर्शनादेव शत्रवः पलायन्ते । यद्वासूत्रशिक्षाप्रयोगरहस्यानीति चत्वारो ग्रंथपादाः । दशविधं ग्रंथार्थानुष्ठानं यथा । 'आदानमथ
संधानं मोक्षणं विनिवर्त्तनं । स्थानं मुष्टिः प्रयोगश्चापयश्चित्तानि मंडलं । रहस्यं चैतिदशधा धनुर्वेदांगमिष्यते ।' आदानं बाणस्य निषंगात् । संधानं मौर्व्यायोगः । मोक्षणं लक्ष्ये निपातनं । विनिव
र्त्तनं हीनशक्तौ लक्ष्ये पातितस्यास्त्रस्य प्रत्यावर्त्तनं । स्थानं मध्यमुपमं ध्वजधनुषो ज्यायाश्च धारणे शरसंधाने च । मुष्टिर्धनुर्गुलिश्चतुरंगुलिर्वा । प्रयोगस्तर्जनीमध्यमयोर्मध्यमांगुष्ठयोर्वामध्येन बाणसंयोजनं ।
प्रायश्चित्तानि स्वतः परतो वा प्राप्तस्य प्राप्त्यमानस्य वा ज्याघातशरघातादेरभिघातार्थास्तलत्राणप्रत्यस्त्रादिविधयः । मंडलानि चक्रवच्चमत्तारथेन भ्राम्यमाणस्य लक्ष्यस्य वेधः । रहस्यं शूद्रादिवेधोयु
गपदनेकेषु लक्ष्येषु शरपातइत्यादि । दिव्यं ब्रह्मास्त्रादि । मानुषं खड्गादि ७२

अस्त्राणामकाले प्रयोगाणां विज्ञाने विशिष्टज्ञाने । सौष्ठवे अन्येषां प्रयोगपटुत्वे क्रियासु शरीरिषु उत्सर्पणप्रसर्पणादिषु । विशेषान् आधिक्यानि । अभितः साकल्येनाशिक्षयदर्जुनः पुत्रं ७३ आगमेशास्त्रे ।
प्रयोगेऽनुष्ठाने ७४ सर्वसंहननोपेतं सर्वैः संहननैः पराभिभावकैर्गुणैरुपेतं ७५ । ७६ कृष्णस्येति नराणां मातुलकमइति न्यायेन रेतः सेक्तुर्नित्यं कृष्णव्याधित्वेन वा कृष्णस्य सदृशं । तमर्जुनं य
शामघवान् ७७ । ७८ । ७९ । ८० परप्रहरणज्ञाने शत्रुकृतप्रहारवेदनायां विध्यइव निर्विज्ञानइति प्रतिविध्यः स्पष्टार्थमन्यत् ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८

विज्ञानेष्वपि चास्त्राणां सौष्ठवे च महाबलः ॥ क्रियास्वपि च सर्वासु विशेषान्भ्यशिक्षयत् ७३ आगमे च प्रयोगे च चक्रे तुल्यमिवात्मना ॥ तुतोषपुत्रं सौभद्रं प्रेक्षमाणा
धनं जयः ७४ सर्वसंहननोपेतं सर्वलक्षणलक्षितम् ॥ दुर्धर्मपृषभस्कंधं व्यात्ताननमिवोरगम् ७५ सिंहदर्पमहेष्वासंमतमातंगविक्रमम् ॥ मेघदुंदुभिनिर्घोषं पूर्ण
चंद्रनिभाननम् ७६ कृष्णस्य सदृशं शौर्यं वीर्यं रूपे तथाऽऽकृतौ ॥ ददर्श पुत्रं वीभत्सुर्मधवानिव तं यथा ७७ पांचाल्यपितुपंचभ्यः पतिभ्यः शुभलक्षणा ॥ लेभे पंच
सुतान् वीरान् श्रेष्ठान् पंचाचलानिव ७८ युधिष्ठिरात्प्रतिविध्यं सुतसोमं वृकोदरात् ॥ अर्जुनाच्छ्रुतकर्माणं शतानीकं च नाकुलिम् ७९ सहदेवाच्छ्रुतसेनमेतान् पंचम
हारथान् ॥ पांचाली सुषुवे वीरानादित्यानदितिर्यथा ८० शास्त्रतः प्रतिविध्यं तमृचुर्विप्रायुधिष्ठिरम् ॥ परप्रहरणज्ञाने प्रतिविध्यो भवत्वयम् ८१ सुते सोमसहस्रे तु
सोमार्कसमतेजसम् ॥ सुतसोममहेष्वासं सुषुवे भीमसेनतः ८२ श्रुतं कर्म महत्कृत्वानिवृत्तेन किरीटिना ॥ जातः पुत्रस्तथेत्येवं श्रुतकर्मा ततोऽभवत् ८३ शतानी
कस्य राजर्षेः कौरव्यस्य महात्मनः ॥ चक्रे पुत्रं सनामानं नकुलः कीर्तिवर्धनम् ८४ ततस्त्वजीजनत्कृष्णानक्षत्रे वह्निदैवते ॥ सहदेवात्सुतं तस्माच्छ्रुतसेनेति यं विदुः
८५ एकवर्षांतरास्त्वेते द्वौ पदेयाय शस्विनः ॥ अन्वजायं तराजेंद्रपरस्परहितैषिणः ८६ जातकर्माण्यानुपूर्व्याच्छुडोपनयनानि च ॥ चकार विधिवद्भौम्यस्ते
षां भरतसत्तम ८७ कृत्वा च वेदाध्ययनं ततः सुचरितव्रताः ॥ जगृहुः सर्वमिष्वस्त्रमर्जुनादिव्यमानुषम् ८८ दिव्यगर्भोपमैः पुत्रैर्व्यूढोरस्वैर्महारथैः ॥ अन्विताराज
शार्दूलपांडवामुदमाश्रुवन् ८९ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि हरणाहरणपर्वणि एकविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२१ ॥ समाप्तं च हरणाहरणपर्व ॥
अथ खांडवदाहपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इंद्रप्रस्थे वसंतस्ते जगृहुरन्यान्नराधिपान् ॥ शासनाद्वृतराष्ट्रस्य राज्ञः शान्तनवस्य च १ आश्रित्य धर्मराजानं सर्वलोकोऽवस
त्सुखम् ॥ पुण्यलक्षणकर्माणं स्वदेहमिव देहिनः २ सप्तमं धर्मकामार्थान् सिषेवे भरतर्षभ ॥ त्रीनिवात्मसमान् बंधून् त्रीतिमानिव मानयन् ३ तेषां समविभक्तानां क्षितौ दे
हवतामिव ॥ बभौ धर्मार्थकामानां चतुर्थ इव पार्थिवः ४ अध्येतारं परं वेदान्प्रयोक्तारं महाध्वरे ॥ रक्षितारं शुभां लोकान् लेभिरेतं जनाधिपम् ५

८९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठेये भारतभावदीपे एकविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२१ ॥ ॥ इंद्रप्रस्थे वसंतस्ते इति १ पुण्यानि लक्षणानि ऊर्ध्वरेखादीनि गांभीर्यादीनि च कर्माणि
आरंभकाणिक्रियमाणानि च यस्य तं २ सप्तं परस्परपीडया ३ तेषामिति यथात्रयाणां ब्रह्मात्यानां चतुर्थो राजा आराध्यत्वेन भाति यथावा धर्मार्थकामानां चतुर्थो मोक्षस्वरूप आत्मा
आराध्यत्वेन भाति तथैव धर्मादयः स्वयमुपतिष्ठंतीत्यर्थः ४ परमध्येतारं परस्य ब्रह्मणोऽधिगंतारं वेदान् वेदानां ब्रह्मकर्मनीतिनिष्ठमिति विशेषणत्रयार्थः ५

अधिष्ठानेति बलापिलक्ष्मीर्हृदास्पदाऽभूत् परायणं पराकाष्ठाद्वतीतां प्राप्तेत्यर्थः ६ महान् अथर्ववेदोक्ततत्त्वार्थो गोपासनायुक्तः अग्न्यनुसामसाभ्यो ज्योतिषोमादिः ७ । ८ तुल्यं युगपत् तुल्यमित्यत्र युत्येति पाठे युत्यानेत्राणि प्रीत्या हृदयानि चरेमिरे इत्यन्वयः ९ देवेन देवो राजा तत्कर्मणा पालनेन न केवलं रेमिरे अपि तु भावेन भक्त्या तत्र हेतुः यदि मनःकांतं मनोरमं प्रजानां १० कर्म

अधिष्ठानवतीलक्ष्मीः परायणवतीमतिः ॥ वर्धमानोऽखिलो धर्मस्तेनासीत् पृथिवीक्षिताम् ६ आत्तभिः सहितो राजा चतुर्भिरधिकं बभौ ॥ प्रयुज्यमानैर्विततो वेदैरिव महाध्वरः ७ तंतुधौम्यादयो विप्राः परिवार्योपतस्थिरे ॥ बृहस्पतिसमामुख्याः प्रजापतिमिवामराः ८ धर्मराजे ह्यतिप्रीत्या पूर्णचंद्र इवामले ॥ प्रजानां रेमिरे तुल्यं नेत्राणि हृदयानि च ९ न तु केवलं देवेन प्रजाभावेन रेमिरे ॥ यद्वभूव मनःकांतं कर्मणा सचकार तत् १० न ह्ययुक्तं न चासत्यं नासहं न च वाऽप्रियम् ॥ भाषितं चारुभाषस्य जज्ञे पार्थस्य धीमतः ११ सहि सर्वस्य लोकस्य हितमात्मन एव च ॥ चिकीर्षन्सुमहातेजारे मे भरतसत्तम १२ तथा तु मुदिताः सर्वे पांडवा विगतज्वराः ॥ अवसन् पृथिवीपालांस्तापयंतः स्वतेजसा १३ ततः कतिपया हस्य बीभत्सुः कृष्णमब्रवीत् ॥ उष्णानि कृष्णवर्तते गच्छावो यमुनां प्रति १४ सुहृज्जनवृत्तौ तत्र विहत्य मधुसूदन ॥ सायान्हे पुनरेष्यावोरोचतां ते जनार्दन १५ ॥ वासुदेव उवाच ॥ कुंती मातर्ममाप्येतद्रोचते यद्वयं जले ॥ सुहृज्जनवृत्ताः पार्थ विहरेम यथा सुखम् १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ आमंत्र्यतौ धर्मराजमनुज्ञाप्य च भारत ॥ जग्मतुः पार्थ गोविंदौ सुहृज्जनवृत्तौ ततः १७ विहारदेशं संप्राप्य नानाद्रुममनुत्तमम् ॥ गृहैरुच्चावचैर्युक्तं पुरंदरपुरोपमम् १८ भक्ष्यैर्भोज्यैश्च पेयैश्च रसवद्भिर्महाधनैः ॥ माल्यैश्च विविधैर्गंधैर्युक्तं वाष्पेयपार्थयोः १९ विवेशांतः पुरं तूर्णैरत्नैरुच्चावचैः शुभैः ॥ यथोपजोषं सर्वं श्वजनश्चिक्रीड भारत २० स्त्रियश्च विपुलश्रोण्यश्चारुपीनपयोधराः ॥ मदस्खलितगामिन्यश्चिक्रीडुर्वा मलोचनाः २१ वने काश्चिज्जले काश्चित्काश्चिद्वेश्मसुचांगनाः ॥ यथादेशं यथाप्रीतिं चिक्रीडुः पार्थ कृष्णयोः २२ द्रौपदी च सुभद्रा च वासांस्याभरणानि च ॥ प्रायच्छतां महाराज स्त्रीणां ते स्ममदोत्कटे २३ काश्चित्प्रहृष्टान नृतुश्चुकुशुश्च तथाऽपराः ॥ जहसुश्च परानार्यः पपुश्चान्या वरासवम् २४ रुरुधुश्चापरास्तत्र प्रजघुश्च परस्परम् ॥ मंत्रयामासुरन्याश्च रहस्यानि परस्परम् २५ वेणुवीणासृदंगानां मनोज्ञानां च सर्वशः ॥ शब्देन पूर्यते हर्म्यं तद्वनं सुमहद्भिमतम् २६ तस्मिंस्तदा वर्तमाने कुरुदाशार्दनं दनौ ॥ समीपं जग्मतुः कंचिदुद्देशं सुमनोहरम् २७ तत्र गत्वामहात्मानौ कृष्णौ परपुरं जयौ ॥ महार्हासनयोराजं स्ततस्तौ सन्निषीदतुः २८ तत्र पूर्वव्यतीतानि विकांतानीतराणि च ॥ बहूनि कथयित्वा तौ रेमाते पार्थमाधवौ २९ तत्रोपविष्टौ मुदितौ नाकपृष्ठेऽश्विनाविव ॥ अभ्यागच्छतदा विप्रो वासुदेव धनंजयौ ३०

णाप्रियकरत्वं मुक्त्वा वाङ्मनसाभ्यामपि तदा हृद्वाभ्यां न हीति असत्यं दुःस्वदं अहितमिति पाठेऽपि स एवार्थः अप्रियं प्रीत्यनुत्पादकं भाषितं वचनं जज्ञे प्रादुर्बभूव ११ । १२ । १३ उष्णानि निदाघदिनानि १४ । १५ कुंती माता यस्येति हे कुंती मातर्हेऽर्जुन १६ । १७ गृहैः मध्ये यमुनां निर्मितैः क्रीडावाप्यादियुक्तैः १८ भक्ष्याद्यैर्युक्तं विहारस्थानं विवेशांतः पुरं कर्तुं रत्नैर्युक्तं १९ । २० २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ उद्देशं प्रदेशं २७ । २८ । २९ । ३०

हरिपिंगः नीलपीताखिलांगः ज्वलश्मश्रुः ज्वालावत्पीतश्मश्रुः ३१ । ३२ उपसृष्टं समीपागतमुपलक्ष्य उत्पत्य आसनात् ३३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वाविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२२ ॥ ७ ॥ सोऽब्रवीदिति १ वां भिक्षेयुवांदातुं समर्थो प्रार्थये २ तस्यान्नस्यदाने ३ क्रियतामिति भाषमाणो तौ प्रत्यब्रवीदित्यन्वयः ४ । ५ । ६ । ७ भूतानि बहिर्निर्गंतुकामानि

बृहच्छालप्रतीकाशः प्रतप्तकनकप्रभः ॥ हरिपिंगो ज्वलश्मश्रुः प्रमाणायामतः समः ३१ तरुणादित्यसंकाशश्चीरवासाजटाधरः ॥ पद्मपत्राननः पिंगस्तेजसा प्रज्वलन्निव ३२ उपसृष्टं तु तं कृष्णो भ्राजमानं द्विजोत्तमम् ॥ अर्जुनो वासुदेवश्च तूर्णमुत्पत्य तस्थतुः ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि खांडवदाहपर्वणि ब्राह्मणरूप्यनलागमने द्वाविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सो ब्रवीदर्जुनं चैव वासुदेवं च सात्वतम् ॥ लोकप्रवीरौ तिष्ठंतौ खांडवस्य समीपतः १ ब्राह्मणो बहुभोक्ताऽस्मि भुंजेऽपरिमितं सदा ॥ भिक्षेवाष्पेयपार्थो वामे कांतिं प्रयच्छतम् २ एवमुक्तां तमब्रूतां ततस्तौ कृष्णपांडवौ ॥ केनाग्नेन भवांस्तृप्येत स्यान्नस्य यतावहे ३ एवमुक्तः स भगवानब्रवीत्तावुभौ ततः ॥ भाषमाणौ तदा वीरौ किमन्नं क्रियतामिति ४ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ नाहमन्नं बुभुक्षे वै पावकं मानि बोधतम् यदन्नमनुरूपं मे तद्युवांसं प्रयच्छतम् ५ इदमिद्रः सदा दावं खांडवं परिरक्षति ॥ न च शक्रो मयं हं दग्धुं रक्ष्यमाणं महात्मना ६ वसत्यत्र सखा तस्य तक्षकः पन्नगः सदा ॥ सगणस्तत्कृते दावं परिरक्षति वज्रभृत् ७ तत्र भूतान्यनेकानि रक्षतेऽस्य प्रसंगतः ॥ तं दिधक्षुर्न शक्रो मिदग्धुं शक्रस्य तेजसा ८ समां प्रज्वलितं दृष्ट्वा मेघांभोभिः प्रवर्षति ॥ ततो दग्धुं शक्रो मिदिधक्षुर्दावमीप्सिम् ९ स युवाभ्यां सहायाम्भ्यामस्त्रविद्यां समागतः ॥ दहेयं खांडवं दावमेतद्व्रतं वृत्तं मया १० युवांस्तु दक्षारस्ता भूतानि च समंततः ॥ उत्तमास्त्रविदौ सम्यक् सर्वतो वारयिष्यथः ११ ॥ जनमेजय उवाच ॥ किमर्थं भगवानग्निः खांडवं दग्धुमिच्छति ॥ रक्ष्यमाणं महेंद्रेण नानासत्त्वसमायुतम् १२ न ह्येतत्कारणं ब्रह्मन् लपं संप्रतिभाति मे ॥ यद्दाहसं कुद्धः खांडवं हव्यवाहनः १३ एतद्विस्तरशो ब्रह्मन् श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ खांडवस्य पुरा दाहो यथासमं भवन्मुने १४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणु मे ब्रुवतो राजन् सर्वमेतद्यथा तथम् ॥ यन्निमित्तं ददाहाग्निः खांडवं पृथिवीपते १५ हंत ते कथयिष्यामि पौराणीं पृथिसंस्तुताम् ॥ कथामिमानं रश्मिं खांडवस्य विनाशिनीम् १६ पौराणः श्रूयते राजन् राजा हरिहयोपमः ॥ श्वेतकिर्नाम विख्यातो बलविक्रमसंयुतः १७ यज्वादानपतिर्धीमान्यथानान्योऽस्तिकश्चन ॥ ईजे च समहायज्ञैः क्रतुभिश्चात्तदक्षिणैः १८ तस्य नान्याऽभवदुद्धिर्दिवसे दिवसे नृप ॥ सत्रे क्रियासमारंभे दानेषु विविधेषु च १९ ऋत्विग्भिः सहितो धीमानेव मीजे सभूमिपः ॥ ततस्तु ऋत्विजश्चास्य धूमव्याकुललोचनाः २० कालेन महता खिन्नास्तत्यजुस्तेन राधिपम् ॥ ततः प्रचोदयामास ऋत्विजस्तान्महीपतिः २१ चक्षुर्विकलतां प्राप्तान् प्रपेदुश्चेत्क्रतुम् ॥ ततस्तेषां मनुमते तद्विप्रैस्तु न राधिपः २२ सत्रं समापयामास ऋत्विग्भिरपरैः सह ॥ तस्यैवं वर्तमानस्य कदाचित्कालपर्यये २३

६ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ १६ । १७ महायज्ञैः पंचभिर्देवयज्ञादिभिः स्मार्तैः । ऋत्विग्भिः श्रौतेज्योतिषोमादिभिः । महासत्रैरिति पाठे सत्रमन्नदानं लोकप्रसिद्धं १८ सत्रे यज्ञे १९ । २० । २१ । २२ । २३

२४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४ बुद्धिमोहं बुद्धिवैकल्यं त्वरासंभावितस्त्वरारोऽस्मदीयश्रमाज्ञानादित्यर्थः ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१
 सत्रमाहर्तुकामस्यसंवत्सरशतंकिल ॥ ऋत्विजोनाभ्यपद्यंतसमाहर्तुमहात्मनः २४ सचराजाऽकरोद्यत्नंमहांतंससुहृज्जनः ॥ प्रणिपातेनसांत्वेनदानेनचमहायशाः
 २५ ऋत्विजोऽनुनयामासभूयोभूयस्त्वतंद्रितः ॥ तेचास्यतमभिप्रायंनचक्रुरमितौजसः २६ सचाश्रमस्थानराजर्षिस्तानुवाचरुषाऽन्वितः ॥ यद्यहंपतितोवि
 प्राःशुश्रूपायानचस्थितः २७ आशुत्याज्योऽस्मियुष्माभिर्ब्राह्मणैश्चजुगुप्सितः ॥ तन्नार्हथक्रतुश्रद्धां व्याधातयिमुतयताम् २८ अस्थानेवापरित्यागं कर्तुमेद्विज
 सत्तमाः ॥ प्रपन्नएववोविप्राःप्रसादं कर्तुमर्हथ २९ सांत्वदानादिभिर्वाक्यैस्तत्त्वतः कार्यवत्तया ॥ प्रसादयित्वावक्ष्यामियन्नः कार्यं द्विजोत्तमाः ३० अथवाऽहंपरित्य
 क्रोभवद्विद्वेषकारणात् ॥ ऋत्विजोऽन्यानृगमिष्यामियाजनार्थं द्विजोत्तमाः ३१ एतावदुक्त्वावचनं विररामसपार्थिवः ॥ यदानशेकूराजानंयाजनार्थंपरंतप ३२
 ततस्तेयाजकाः क्रुद्धास्तमूचुर्नृपसत्तमम् ॥ तवकर्माण्यजस्रं वैवर्तते पार्थिवोत्तम ३३ ततोवयंपरिश्रांताः सततं कर्मवाहिनः ॥ श्रमादस्मात्परिश्रांतान्सत्त्वंनस्त्य
 क्रुमर्हसि ३४ बुद्धिमोहं समास्थाय त्वरासंभावितोऽनघ ॥ गच्छ रुद्रसकाशं त्वंसहित्वां याजयिष्यति ३५ साधिक्षेपंवचः श्रुत्वा संक्रुद्धः श्वेतकिर्तृपः ॥ कैलासं पर्वतंग
 त्वातपउग्रं समास्थितः ३६ आराधयन्महादेवंनियतः संशितव्रतः ॥ उपवासपरोराजन्दीर्घकालमतिष्ठत ३७ कदाचिद्वा दशकाले कदाचिदपि षोडशे ॥ आहार
 मकारोद्राजामूलानिचफलानिच ३८ ऊर्ध्वबाहुस्त्वनिमिषस्तिष्ठन्स्थाणुरिवाचलः ॥ षण्मासानभवद्राजाश्वेतकिः सुसमाहितः ३९ तंतथानृपशार्दूलंतप्यमानंम
 हत्तपः ॥ शंकरः परमप्रीत्यादर्शयामासभारत ४० उवाचचैमं भगवान्स्निग्धगंभीरयागिरा ॥ प्रीतोऽस्मिनरशार्दूलंतपसाते परंतप ४१ वरंवृणीष्वभद्रं तेयं त्वमि
 च्छसिपार्थिव ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं रुद्रस्यामिततेजसः ४२ प्रणिपत्य महात्मानं राजर्षिः प्रत्यभाषत ॥ यदि मे भगवान्प्रीतः सर्वलोकनमस्कृतः ४३ स्वयं मां देवदेवे
 शयाजयस्व सुरेश्वर ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं राज्ञातेन प्रभाषितम् ४४ उवाच भगवान्प्रीतः स्मितपूर्वमिदं वचः ॥ नास्माकमेतद्विषये वर्तते याजनं प्रति ४५ त्वयाचसु
 महत्तपंतपोराजन्वरार्थिना ॥ याजयिष्यामिराजंस्त्वांसमयेन परंतप ४६ ॥ रुद्र उवाच ॥ समाद्वादशराजेंद्रब्रह्मचारी समाहितः ॥ सततं त्वाज्यधाराभिर्यदितर्पय
 सेऽनलम् ४७ कामं प्रार्थयसेयं त्वमतः प्राप्स्यसितंतप ॥ एवमुक्तश्च रुद्रेण श्वेतकिर्मनुजाधिपः ४८ तथाचकार तत्सर्वं यथोक्तं शूलपाणिना ॥ पूर्णं तु द्वादशे वर्षे पुन
 रायान्महेश्वरः ४९ दृष्ट्वैव च सराजानं शंकरो लोकभावनः ॥ उवाच परमप्रीतः श्वेतकिर्तृपसत्तमम् ५० तोषितोऽहं नृपश्रेष्ठ त्वयेहाद्येन कर्मणा ॥ याजनं
 ब्राह्मणानां तु विधिदृष्टं परंतप ५१

४२। ४३। ४४ याजनं प्रतियाजनमुद्दिश्य त्वयाचसु महत्तपस्तपं एतद्याजनमस्माकं विषयेन वर्तते इति संबंधः वयंतुन याजनेऽधिकारिण इत्यर्थः ४५ सततं त्वाज्यधाराभिः अच्छिन्नया आज्यधारया बहु
 त्वमवयवाभिप्रायं ४६। ४७। ४८। ४९। ५० आद्येन अनादिवेदबोधितेन विधिदृष्टं ब्राह्मणानां मिदं हविरिति चतुर्थाकरणं ब्रह्मिणानुमितविधिदृष्टं ५१

अत इति स्वयं यज्ञभोक्ता भूत्वा ऋत्विङ्मानभंगमया त्वयं न याजयामीत्यर्थः ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६० दीक्षिताः कर्मसु निष्णाताः ६१। ६२। ६३। ६४। ६५
 ६६। ६७। ६८। ६९। ७० प्रकृतिस्वभावं ७१ वसो धारोपात्रविशेषः । येन हूयमानं घृतद्रव्यं सततं धारारूपेण क्षरति । तेन हुतं हविरर्थाद् हुतमेव । वसो धारो जुहोतीत्युपक्रम्य घृतस्य वा एवमेवाधारेति

अत्रोऽहं त्वां स्वयं नाद्ययाजयामि परंतप ॥ ममांशस्तृक्षितितले महाभागो द्विजोत्तमः ५२ दुर्वासा इति विख्यातः सहित्वां याजयिष्यति ॥ मन्त्रियोगान्महातेजाः सं
 भाराः संभ्रियंतुते ५३ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं रुद्रेण समुदाहृतम् ॥ स्वपुरं पुनरागम्य संभारान् पुनराजयत् ५४ ततः संभृतं संभारोभूयोरुद्रमुपागमत् ॥
 संभृताममसंभाराः सर्वोपकरणानिच ५५ त्वत्प्रसादान्महादेव श्वेतकिर्द्विजसत्तम ५६ दुर्वाससं समाहूय रु
 द्रो वचनमब्रवीत् ॥ एष राजा महाभागः श्वेतकिर्द्विजसत्तम ५७ एनं याजय विप्रेंद्रमन्त्रियोगेन भूमिपम् ॥ बाढमित्येव वचनं रुद्रं तृषिरुवाचह ५८ ततः सत्रं सम
 भवत्स्य राज्ञो महात्मनः ॥ यथाविधियथाकालं यथोक्तं बह्वदक्षिणम् ५९ तस्मिन्परिसमाप्ते तुराज्ञः सत्रे महात्मनः ॥ दुर्वाससाऽभ्यनुज्ञाता विप्रतस्थुः स्मयाजकाः
 ६० येतत्र दीक्षिताः सर्वे सदस्याश्चमहौजसः ॥ सोऽपिराजन्महाभागः स्वपुरं प्राविशत्तदा ६१ पूज्यमानो महाभागैर्ब्राह्मणैर्वेदपारगैः ॥ बंदिभिः स्तूयमानश्च नागरै
 श्चाभिनंदितः ६२ एवं वृत्तः सराजर्षिः श्वेतकिर्तृपसत्तमः ॥ कालेन महता चापिययौ स्वर्गमभिष्टुतः ६३ ऋत्विग्भिः सहितः सर्वैः सदस्यैश्च समन्वितः ॥ तस्य सत्रे प
 पौवह्निर्हविर्द्वादशवत्सरान् ६४ सततं चाज्यधाराभिरैकात्म्ये तत्र कर्मणि ॥ हविषा च ततो वह्निः परां तृप्तिमगच्छत् ६५ न चैच्छत् पुनरादातुं हविरन्यस्य कस्यचित् ॥
 पांडुवर्णो विवर्णश्च न यथावत्प्रकाशते ६६ ततो भगवतो वह्नेर्विकारः समजायत ॥ तेजसा विप्रहीणश्च ग्लानिश्चैनं समाविशत् ६७ सलक्षयित्वा चात्मानं तेजोहीनं हुता
 शनः ॥ जगाम सदनं पुण्यं ब्रह्मणो लोकपूजितम् ६८ तत्र ब्रह्माणमासीनमिदं वचनमब्रवीत् ॥ भगवन्परमाप्रीतिः कृतामे श्वेतकेतुना ६९ अरुचिश्चाभवत्तीव्रातांन
 शक्रो म्यपोहितुम् ॥ तेजसा विप्रहीणोऽस्मि बलेन च जगत्पते ७० इच्छेयं त्वत्प्रसादेन स्वात्मनः प्रकृतिं स्थिराम् ॥ एतच्छ्रुत्वा हुतवहा द्रगवान्सर्वलोककृत् ७१ हव्य
 वाहमिदं वाक्यमुवाच प्रहसन्निव ॥ त्वया द्वादशवर्षाणि वसो धारो हुतं हविः ७२ उपयुक्तं महाभाग तेन त्वां ग्लानिराविशत् ॥ तेजसा विप्रहीणत्वात्सहसा हव्यवाहन ७३
 मागमस्त्वं यथावह्ने प्रकृतिस्थो भविष्यसि ॥ अरुचिना शयिष्येऽहं समयं प्रतिपद्यते ७४ पुरा देवनियोगेन यत्त्वया भस्मसात्कृतम् ॥ आलयं देवशत्रूणां सुघोरं खांडवं
 वनम् ७५ तत्र सर्वाणि सत्वानि निवसंति विभावसो ॥ तेषां त्वं मे दसात्तः प्रकृतिस्थो भविष्यसि ७६ गच्छ शीघ्रं प्रदग्धुं त्वंतो मोक्षयसि किल्बिषात् ॥ एतच्छ्रुत्वा तु
 वचनं परमेष्ठिमुखाश्च्युतम् ७७

७३ मागमः ग्लानिमिति विपरिणामेनानुषज्यते यथेत्यस्य यथा पूर्वमित्यर्थः ७४ किं त्वां खांडवमित्याकांक्षायां पुरावृत्तं स्मारयति पुरेति ७५ । ७६ किल्बिषात् ग्लानिरूपात् ७७

उत्तमंजवमास्थायप्रदुद्रावदुताशनः ॥ आगम्यखांडवंदावमुत्तमंवीर्यमास्थितः ॥ सहसाप्राज्वलन्नाग्निःकुद्धोवायुसमीरितः ७८ प्रदीप्तंखांडवंद्वयस्युस्तत्र निवासिनः ॥ परमंयत्नमातिष्ठन्पावकस्यप्रज्ञांतये ७९ करैस्तुकरिणःशीघ्रंजलमादायसत्वराः ॥ सिषिचुःपावकंकुद्धाःशतशोऽथसहस्रशः ८० बहुशीर्षा स्ततोनागाःशिरोभिर्जलसंततिम् ॥ मुमुचुःपावकाभ्याशेसत्वराःक्रोधमूर्च्छिताः ८१ तथैवान्यानिसत्वानिनानाप्रहरणोद्यमैः ॥ विलयंपावकंशीघ्रमनयन् भरतर्षभ ८२ अनेनतुप्रकारेणभूयोभूयश्चप्रज्वलन् ॥ सप्तकृत्वःप्रशमितःखांडवेहव्यवाहनः ८३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणिखांडवदाहपर्वणिअग्निप राभवेत्रयोविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२३ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सतुनैराश्यमापन्नःसदाग्लानिसमन्वितः ॥ पितामहमुपागच्छत्संकुद्धोहव्यवाहनः १ तच्चसर्वयथान्यायंब्रह्मणेसंन्यवेदयत् ॥ उवाचचैनंभगवान्मुहूर्तसविचिंत्यतु २ उपायःपरिदृष्टोमेयथात्वंधक्ष्यसेऽनघ ॥ कालंच कंचिक्षमतांततस्त्वांवक्ष्यतेऽनल ३ भविष्यतःसहायौतेनरनारायणौतदा ॥ ताभ्यांत्वंसहितोदावंधक्ष्यसेहव्यवाहन ४ एवमस्त्वितितंवाह्निर्ब्रह्माणंप्रत्यभाषत ॥ संभूतौतौविदित्वातुनरनारायणावृषी ५ कालस्यमहतोराजंस्तस्यवाक्यंस्वयंभुवः ॥ अनुस्मृत्यजगामाथपुनरेवपितामहम् ६ अब्रवीच्चतदाब्रह्मायथात्वंधक्ष्यसेऽनल ॥ खांडवंदावमद्यैवमिषतोऽस्यशचीपतेः ७ नरनारायणौयौतौपूर्वदेवौविभावसो ॥ संप्राप्तौमानुषेलोकेकार्यार्थंहिदिवौकसाम् ८ अर्जुनवासुदेवंचयौतौलोकोऽभिमन्यते ॥ तावेतौसहितावेहिखांडवस्यसमीपतः ९ तौत्वंयाचस्वसाहाय्येदाहार्थंखांडवस्यच ॥ ततोधक्ष्यसितंदावंराक्षि तंत्रिदशैरपि १० तौतुसत्वानिसर्वाण्यित्तोवारयिष्यतः ॥ देवराजंचसहितौतत्रमेनास्ति संशयः ११ एतच्छ्रुत्वातुवचनंत्वरितोहव्यवाहनः ॥ कृष्ण पार्थावुपागम्ययमर्थंत्वम्यभाषत १२ तंतेकथितवानस्मिपूर्वमेववृत्तोत्तम ॥ तच्छ्रुत्वावचनंत्वग्नेर्भीमसुजातवेदसम् १३ अब्रवीष्टपशार्दूलतत्कालसदृशं चः ॥ दिधक्षुंखांडवंदावमकामस्यशतक्रतोः १४ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ उत्तमास्त्राणिमेसंतिदिव्यानिचबहूनिच ॥ यैरहंशक्रुयांयोद्धुमपिवज्रधरान्वहून् १५ धनुर्मेनास्तिभगवन्बाहुवीर्येणसंमितम् ॥ कुर्वतःसमरेयत्नंवेगंयद्विषहेन्मम १६ शैरैश्चमेऽर्थोबहुभिरक्षयैःक्षिप्रमस्यतः ॥ नहिवोढुं रथःशक्तःशरान्ममयथेप्सितान् १७ अश्वांश्चदिव्यानिच्छेयंपांडुरान्वातरंहसः ॥ रथंचमेघनिर्घोषंसूर्यप्रतिमतेजसम् १८

द्विशततमोऽध्यायः ॥ २२३ ॥ ॥ ॥ ॥ सत्त्विति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ मिषतःपश्यतः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ शतक्रतोःसंबन्धि १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९ । २० करणानियुद्धसाधनानिधनुरादीनि २१ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे बहुविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२४ ॥ ॥ ॥ एवमिति १ आदित्यमदितेःपुत्रं २ प्रतिगृह्यपूजादिनास्वायत्तीकृत्य ३ । ४ । ५ । ६ महामात्रमतिप्रमाणं समृद्धं प्रधानं वा ७ । ८ । ९ राजतैरजतवर्णैः १० । ११ भानुमंतं दीप्तिमंतं भौमनोवि तथाकृष्णस्यवीर्येणनायुधंविद्यतेसमम् ॥ येननागान्पिशाचांश्चनिहन्यान्माधवोरणे १२ उपायंकर्मसिद्धौचभगवन्वक्तुमर्हसि ॥ निवारयेयंयेनेद्रं वर्षमाणं महावने २० पौरुषेणतुयत्कार्यं तत्कर्तारौस्वपावक ॥ करणानिसमर्थानिभगवन्दातुमर्हसि २१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणिखांडवदाहपर्वणि अर्जुनाग्निसंवादेचतुर्विंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःसभगवानधूमकेतुर्दुताशनः ॥ चिंतयामासवरुणं लोकपालंदिदृक्षया १ आदित्यमुदकेदेवंनिवसंतंजलेश्वरम् ॥ सचतच्चितितंज्ञात्वादृशयामासपावकम् २ तमब्रवीद्धूमकेतुःप्रतिगृह्यजलेश्वरम् ॥ चतुर्थं लोकपालानां देवदेवंसनातनम् ३ सोमेनराज्ञायदत्तंधनुश्चैवेषुधीषते ॥ तत्प्रायच्छोभयंशीघ्रंरथंचकपिलक्षणम् ४ कार्यंचसुमहत्पार्थोर्गांडीवेनकरिष्यति ॥ चक्रेणवासुदेवश्चतन्ममाद्यप्रदीयताम् ५ ददानीत्येववरुणःपावकंप्रत्यभाषत ॥ तदद्भुतंमहावीर्ययशःकीर्तिविबर्धनम् ६ सर्वशस्त्रैरनाघृष्यंसर्वशस्त्रप्रमाथिच ॥ सर्वायुधमहामात्रंपरसैन्यप्रघर्षणम् ७ एकंशतसहस्रेणसंमितंराष्ट्रवर्धनम् ॥ चित्रमुच्चावचैर्वर्णैःशोभितंशृङ्गमव्रणम् ८ देवदानवगंधर्वैः पूजितंशाश्वतीःसमाः ॥ प्रादाच्चैवधनूरत्नमक्षय्यौचमहेषुधी ९ रथंचदिव्याश्वयुजंकपिप्रवरकेतनम् ॥ उपेतंराजतैरश्वैर्गांधर्वैर्हेममालिभिः १० पांडुराभ्रप्रतीकाशैर्मनोवायुसमैर्जवे ॥ सर्वोपकरणैर्युक्तमजय्यं देवदानवैः ११ भानुमंतंमहाघोषंसर्वरत्नमनोरमम् ॥ ससर्जयंसुतपसामौमनोभुवनप्रभुः १२ प्रजापतिरनिर्देश्यंयस्यरूपंरवेरिव ॥ यंस्मसोमःसमारुह्यदानवानजयत्प्रभुः १३ नवमेघप्रतीकाशंज्वलंतमिवचश्रिया ॥ आश्रितौतंतरथश्रेष्ठंशक्रायुधसमावुभौ १४ तापनीयासुरुचिराध्वजयष्टिरनुत्तमा ॥ तस्यांतुवानरोदिव्यःसिंहशार्दूलकेतनः १५ दिधक्षन्निवसन्नस्मसंस्थितोमूर्ध्न्यशोभत ॥ ध्वजेभूतानितत्रासन्निविधानिमहांतिच १६ नादेनरिपुसैन्यानायिषांसंज्ञाप्रणश्यति ॥ सतंनानापताकाभिःशोभितंरथसत्तमम् १७ प्रदक्षिणमुपावृत्त्यदैवतेभ्यःप्रणम्यच ॥ सन्नद्धःकवची खड्गीबद्धगोधांगुलित्रकः १८ आरुरोहतदापार्थोविमानंसुकृतीयथा ॥ तच्चदिव्यंधनुःश्रेष्ठं ब्रह्मणानिर्मितंपुरा १९ गांडीवमुपसंगृह्यबभूवमुदितोऽर्जुनः ॥ हुताशनंपुरस्कृत्यततस्तदपिवीर्यवान् २० जग्राहबलमास्थायज्ययाचयुयुजेधनुः ॥ मौर्व्यांतुयोज्यमानायांबलिनापांडवेनह २१ येशृण्वन्कूजितंतत्रतेषांवैव्यथितं मनः ॥ लब्ध्वारथंधनुश्चैवतथाऽक्षय्येमहेषुधी २२

श्वकर्मा १२ । १३ शक्रायुधसमौदेहवासश्छविभ्यां नीलपिशंगवर्णौ १४ तापनीयासौवर्णौ सिंहशार्दूलवद्भयंकरःकेतनःकायोयस्यसः । केतनंखांडवेकायेइतिविश्वः १५ । १६ नादेनयेषां १७ । १८ १९ । २० ज्ययामौर्व्या २१ । २२

कल्यःसमर्थःसाह्यकर्मणिसाहायके वज्रवरप्रासानाभौयस्यतत् सूत्रबद्धसकुनिवत्पुनःप्रयोजुहस्तमायातीत्यर्थः । 'वज्रत्रपुवरत्रयोः'इतिमेदिनी २३ अतएवाग्रेयमस्त्रमिवास्त्रं २४ । २५ । २६ तदेवहस्तिंक्षिप्तमिति २७ । २८ । २९ युयुत्सतापोऽमुमिच्छता ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ सप्तार्चिःकालीकरालीप्रभृतिसप्तजिह्वावान् ३५ । ३६ दद्यतोदह्यमानस्य ३७ ॥ इति

बभूवकल्पःकौतेयःप्रहृष्टःसाह्यकर्मणि ॥ वज्रनाभंततश्चक्रंददौकृष्णायपावकः २३ आग्रेयमस्त्रंदयितंसचकल्योऽभवत्तदा ॥ अब्रवीत्पावकश्चैवमेतेनमधुसूद न २४ अमानुषानपिरणेजेप्यसित्वमसंशयं ॥ अनेनतुमनुष्याणांदिवानामपिचाहवे २५ रक्षःपिशाचदैत्यानांनागानांचाधिकस्तथा ॥ भविष्यसिनसंदेहःप्र वरोऽपिनिवर्हणे २६ क्षिप्तंक्षिप्तंरणेचैतत्त्वयामाधवशशुषु ॥ इत्वाऽप्रतिहतंसंख्येपाणिमेप्यतितेपुनः २७ वरुणश्चददौतस्मैगदामशनिनिःस्वनाम् ॥ दैत्यां तकर्णीघोरांनाम्नाकौमोदकीप्रभुः २८ ततःपावकमभूतांप्रहृष्टावर्जुनाच्युतौ ॥ कृतास्त्रौशस्त्रसंपन्नौरथिनौध्वजिनावपि २९ कल्यौस्वोभगवन्योऽमुमपिसर्वैः सुरासुरैः ॥ किंपुनर्वज्रिणैकेनपन्नगार्थेयुयुत्सता ३० ॥ अर्जुनउवाच ॥ चक्रपाणिर्हृषीकेशोविचरन्धुधिर्यवान् ॥ चक्रेणभस्मसात्सर्वविसृष्टेनतुवीर्यवान् ॥ त्रिषुलोकेषुतन्नास्तियन्नकुर्याज्जनार्दनः ३१ गांडीवंधनुरादायतथाऽक्षय्येमहेषुधी ॥ अहमप्युत्सहेलोकान्विजेतुंयुधिपावक ३२ सर्वतःपरिवार्यैवदावमेतंमहा प्रभो ॥ कामंसंप्रज्वलाद्यैवकल्यौस्वःसाह्यकर्मणि ३३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःसभगवान्दाशार्हणार्जुनेनच ॥ तैजसरूपमास्थायदावंदधुं प्रचक्रमे ३४ सर्वतःपरिवार्याथसप्तार्चिर्ज्वलनस्तथा ॥ ददाहखांडवंदावंद्युगांतमिवदर्शयन् ३५ प्रतिगृह्यसमाविश्यतद्वनंभरतर्षभ ॥ मेघस्तनितनिर्घोषःसर्वभूतान्यकंपयत् ३६ दह्यतस्तस्यचबभौरूपंदावस्यभारत ॥ मेरोरिवनगेंद्रस्यकीर्णस्यार्थुमतोऽशुभिः ३७ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिखांडवदाहपर्वणि गांडीवादिदा नेपंचविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तौरथाभ्यांरथश्रेष्ठौदावस्योभयतःस्थितौ ॥ दिक्षुसर्वासुभूतानांचका तेकदनंमहत १ यत्रयत्रचदृश्यंतेप्राणिनःखांडवाल्याः ॥ पलायंतःप्रवीरौतौतत्रतत्राभ्यधावताम् २ छिद्रंनस्मप्रपश्यंतिरथयोराशुचारिणोः ॥ आवि द्धावेवदृश्येतेरथिनौतौरथोत्तमौ ३ खांडवेदह्यमानेतुभूताःशतसहस्रशः ॥ उत्पेतुर्भैरवान्नादान्विनदंतःसमंततः ४ दग्धैकदेशाबहवोनिष्ठसाश्चतथाऽ परे ॥ स्फुटिताक्षाविशीर्णाश्चविद्वुताश्चतथापरे ५ समालिङ्ग्यसुतानन्येपितुन्भ्रातृनथापरे ॥ त्यक्तुंनशेकुःस्नेहेनतत्रैवानिधनंगताः ६ संदष्टदशनाश्चान्ये समुत्पेतुरनेकशः ॥ ततस्तेऽतीवघूर्णतःपुनरग्नौप्रपेदिरे ७

आदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेपंचविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२५ ॥ तौरथाभ्यामिति आश्रितौतंत्र्यंश्रेष्ठमितिद्वयोरेकरथस्थत्वंप्रागुक्तंच्छोभायात्रैभान्युपयोगसूचनार्थं इहतुपृथग्रथ स्थावेवेतिज्ञेयं १ । २ आविद्धावेवाऽलातचक्रवच्चमितावेव ३ । ४ निष्ठसाअतितप्ताः विशीर्णाःकर्कटीफलवद्विदीर्णाः विद्वुताः भयाद्विद्वुताः ५ । ६ । ७

८ । ९ शरीरेदीप्तैर्लोहप्रतिमावदत्यंततप्तैः १० वसुरेतासिवह्नौ ११ । १२ मथ्यतोमथ्यमानस्य १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ अक्षोरथचक्रद्वयसंधानकाष्ठंतत्प्रमाणाअक्षमात्राः

दग्धपक्षाक्षिचरणाविचेष्टंतोमहीतले ॥ तत्रतत्रस्मदृशंतोविनश्यंतःशरीरिणः ८ जलाशयेषुतप्तेषुकाथ्यमानेषुवन्हिना ॥ गतसत्त्वाःस्मदृश्यंतेकूर्ममत्स्याःसमं ततः ९ शरीरैरपरेदीप्तैर्देहवंतइवाग्रयः ॥ अदृश्यंतवनेतत्रप्राणिनःप्राणिसंक्षये १० कांश्चिदुत्पततःपार्थःशरैःसंछिद्यखंडशः ॥ पातयामासविहगानप्रदीप्तेव सुरेतसि ११ तेशराचितसर्वांगानिनदंतोमहारवान् ॥ ऊर्ध्वमुत्पत्यवेगेननिपेतुःखांडवेपुनः १२ शरैरभ्याहतानांचसंघशःस्मवनौकसाम् ॥ विरावःशुश्रुवेघोरः समुद्रस्येवमथ्यतः १३ वन्धेऽपिप्रदीप्तस्यखमुत्पेतुर्महार्चिषः ॥ जनयामासुरुद्रेगंसुमहांतंदिवौकसाम् १४ तेनार्चिषासुसंतप्तादेवाःसर्षिपुरोगमाः ॥ ततो जग्मुर्महात्मानःसर्वेएवदिवौकसः ॥ शतक्रतुंसहस्राक्षंदेवेशमसुरार्दनम् १५ ॥ देवाऊचुः ॥ किंन्विमेमानवाःसर्वेदह्यंतेचित्रभानुना ॥ कच्चिन्नसंक्षयःप्राप्तोलोकाना ममरेश्वर १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तच्छ्रुत्वावृत्रहातेभ्यःस्वयमेवान्ववेक्ष्यच ॥ खांडवस्यविमोक्षार्थंप्रययौहरिवाहनः १७ महतारथवृंदेननानारूपेणवासवः ॥ आकाशंसमवाकीर्यप्रवर्षसुरेश्वरः १८ ततोऽक्षमात्राव्यसृजन्धाराःशतसहस्रशः ॥ चोदितादेवराजेनजलादाःखांडवंप्रति १९ असंप्राप्तास्तुताधारास्ते जसाजातवेदसः ॥ खण्वसमशुष्यंतनकाश्चित्पावकंगताः २० ततोऽनुचिहाकुद्धोभृशमर्चिष्मतस्तदा ॥ पुनरेवमहामेघैरंभांसिव्यसृजद्ब्रह्म २१ अर्चिर्धा राभिसंबद्धधूमविद्वुत्समाकुलम् ॥ बभूवतद्वनंधोरंस्तनयितुसमाकुलम् २२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि खांडवदाहपर्वणिइंद्रक्रोधेष्टविंशत्यधिकद्विश ततमोऽध्यायः ॥ २२६ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्याथवर्षतोवारिपांडवःप्रत्यवारयत् ॥ शरवर्षेणबीभत्सुरुत्तमास्त्राणिदर्शयन् १ खांडवंचव नंसर्वपांडवोबह्वभिःशरैः ॥ प्राच्छादयदमेयात्मानीहारेणैवचंद्रमाः २ नचस्मकिंचिच्छक्रोतिभूतंनिश्चरितुंततः ॥ संछाद्यमानेखेबाणैरस्यतासव्यसाचिना ३ तक्षकस्तुनतत्रासीन्नागराजोमहाबलः ॥ दह्यमानेघनेतस्मिन्कुरुक्षेत्रंगतोहिसः ४ अश्वसेनोऽभवत्तत्रतक्षकस्यसुतोबली ॥ सयत्नमकरोतीव्रंमोक्षार्थंजा तवेदसः ५ नशशाकसनिर्गंतुंनिरुद्धोऽर्जुनपत्रिभिः ॥ मोक्षयामासतंमातानिगीर्यभुजगात्मजा ६ तस्यपूर्वशिरोग्रस्तंपुच्छमस्यनिगीर्यते ॥ निगीर्यमाणासा क्रामत्सुतंनानीमुमुक्षया ७ तस्याःशरेणतीक्ष्णेनपृथुधारेणपांडवः ॥ शिरश्चिच्छेदगच्छंत्यास्तामपश्यच्छचीपतिः ८

१९ । २० । २१ । २२ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेष्टविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२६ ॥ ॥ ॥ तस्याथेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ निगीर्यतेयावताकाले नतावैवनिगीर्यमाणाअर्जुनेमहम्यमानासतीआक्रामत्क्रांतवतीस्वमितिज्ञेयः सुमुक्षयामोचनेच्छया ७ । ८

९। १० अप्रतिष्ठोनिराश्रयः असंततिर्वा ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७ निष्प्रतीकारलवदाश्रयात्भाविग्लानिहीनदृष्टदृष्टोपस्यसः १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४ अयः कणान्लोहगुलिकाः पिबतीति तथा विधमाग्नेयोषधबलेन गर्भसंभृता लोहगुलिकास्तारका इव विकीर्येते न तद्यत्रमयः कणपलोहमयः । तथा च काश्मसंज्ञस्य भ्रमिबलेन महान्तोऽपि पापाणां अतिदूरे क्षिप्यन्ते

तं मुमोच यिषुर्वज्रीवातवर्षेण पांडवम् ॥ मोहयामास तत्कालमश्वसेनस्त्वमुच्यत ९ तांचमायां तदा दृष्ट्वा घोरानागेन वंचितः ॥ द्विधा त्रिधा च खगतान् प्राणिनः पांडवोऽच्छिनत् १० शशापतंच संकुदो वीभत्सुर्जिह्वा गामिनम् ॥ पावको वासुदेवश्चाप्यप्रतिष्ठो भविष्यसि ११ ततो जिष्णुः सहस्राक्षं खंवितव्याशुगैः शरैः ॥ योधयामास संकुदो वंचनांतामनुस्मरन् १२ देवराजोऽपि तं दृष्ट्वा संख्यं समरेऽर्जुनम् ॥ स्वमस्त्रमसृजती वंछा दयित्वाऽखिलं नभः १३ ततो वायुर्महाघोषः क्षोभयन् सर्वसागरान् ॥ वियत्स्थो जनयन् मेघान् जलधारा समाकुलान् १४ ततोऽशनिमुचो घोरान्स्तडिस्तनितनिःस्वनान् ॥ तद्विधातार्थमसृजदंर्जुनोऽप्यस्त्रमुत्तमम् १५ वायव्यमभिमंत्र्याथ प्रतिपत्तिविशारदः ॥ तेनेद्राशनिमेघानां वीर्यौ जस्तद्विनाशितम् १६ जलधाराश्च ताः शोषं जग्मुर्नेशुश्च विद्युतः ॥ क्षणेन चाभवद् द्यौर्मसंप्रशांतरजस्तमः १७ सुखशीतानिलवहं प्रकृतिस्थार्कमंडलम् ॥ निष्प्रतीकारदृष्टश्च द्रुतभुग्विविधाकृतिः १८ सिच्यमानो वसौ चैस्तैः प्राणिनां देहानिः सृतैः ॥ प्रज्ज्वालाथ सोऽर्चिष्मान् स्वनादैः पूरयन् जगत् १९ कृष्णार्थोऽक्षितं दृष्ट्वा तंच दावमहंकृताः ॥ खमुत्पेतुर्महाराज सुपर्णाद्याः पतत्रिणः २० गरुत्मान्वज्रसदृशैः पक्षतुंडनखैस्तथा ॥ प्रहर्तुकामो न्यपतदा काशाच्छृणु पांडवौ २१ तथैवोरगसंघाताः पांडवस्य समीपतः ॥ उत्सृजंतो विषं घोरं निपेतुर्ज्वलिताननाः २२ तांश्च कर्तेशरैः पार्थः सरोषाग्निमुक्षितैः ॥ विविशुश्चापितं दीप्तं देहाभावाय पावकम् २३ ततोऽसुराः संगंधर्वा यक्षराक्षसपन्नगाः ॥ उत्पेतुर्नादमतुलमुत्सृजंतोरणार्थिनः २४ अयः कणपचक्राश्मभुशुंडद्युद्यतबाहवः ॥ कृष्णपार्थो जिघांसंतः क्रोधसंमूर्च्छितौ जसः २५ तेषामतिव्याहरतां शस्त्रवर्षं प्रमुंचताम् ॥ प्रमथोत्तमांगानि वीभत्सुर्निशितैः शरैः २६ कृष्णश्च सुमहातेजाश्च क्रेणारिविनाशनः ॥ दैत्यदानवसंघानां चकार कदनं महत् २७ अथापरे शरैर्विद्धाश्च क्रवेगेरितास्तथा ॥ वेला मिव समासाद्य व्यतिष्ठन्नमितौ जसः २८ ततः शक्रोऽतिसंकुदस्त्रिदशानां महेश्वरः ॥ पांडुरंगमास्थाय तावुभौ समुपाद्रवत् २९ वेगेनाशनिमादाय वज्रमस्त्रं च सोऽसृजत् ॥ हतावेताविति प्राह सुरानसुरसूदनः ३०

तत्काष्ठमयं यंत्रं । भुशुंडी चर्मरज्जुमयं यंत्रं पाषाणक्षेपणमेव तैरुद्यताः बाहवो येषां ते असुरादयः अयः कणपचक्राश्मभुशुंडद्युद्यतबाहवः । क्रोधसंमूर्च्छितौ जसः क्रोधेन संवर्द्धितौ जसः २५ अतिव्याहरतां कस्थमानानां २६ । २७ यथा च क्रवेगेन जलावर्त्तप्रवाहेन ईरितास्तृणादयो वेलां प्राप्य विष्टितत्वं स्तब्धत्वं प्राप्य तिष्ठन्ति एवं च क्रवेगेन अस्त्रबलजवेन ईरिता असुराद्याः कृष्णार्जुनौ प्राप्य व्यतिष्ठन्तित्यर्थः । चक्रः कोके इत्युपक्रम्य 'कुंभकारोपकरणास्त्रयोः ॥ जलावर्त्तेऽपि' इति मेदिनी २८ । २९ । ३०

३१ गदांचैवेत्यत्र शिविकामिति पाठे शिविकागदेति प्राञ्चः । शिविकामिति सानुस्वास्पा ईतुतः सहस्रमीषद्वक्रमायुधमिति तु तत्त्वं । तच्च द्रष्टुं चैव तेषु प्रसिद्धं दारुमयं लोहमयमपि बलवत्सुसंभाव्यत एव ३२ । ३३ । पर्वतंचापि त्र्यत्र विचक्रं परीति पाठे विचक्रं त्रिशूलं ३४ अयमाप्यति त्र्यत्र विरविश्रुतः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ निमित्तानि सूचकानि उल्कापातादीनि ३९ । ४० । ४१ । ४२

ततः समुद्यतां दृष्ट्वा देवेन्द्रेण महाशनिम् ॥ जगद्दुःसर्वशस्त्राणि स्वानि स्वानि सुरास्तथा ३१ कालदंडं यमोराजनगदांचैव धनेश्वरः ॥ पाशांश्च तत्र वरुणो विचित्रांच तथाऽशनिम् ३२ स्कंदः शक्तिसमादाय तस्थौ मेरुरिवाचलः ॥ औषधीर्दीप्यमानाश्च जगद्गहातेऽश्विना अपि ३३ जगद्देवधनुर्धातामुसलं तु जयस्तथा ॥ पर्वतंचापि जगद्दुस्त्वष्टामहाबलः ३४ अंशस्तु शक्तिं जगद्दुःसर्वशस्त्राणि पराश्वधम् ॥ प्रगृह्य परिघं घोरं विचचारय मा अपि ३५ मित्रश्च क्षुरपयंतं चक्रमादाय तस्थिवान् ॥ पूषा भगश्च संकुदः सविता च विशांपते ३६ आतर्कामुर्कनिस्त्रिंशाः कृष्णपार्थो प्रदुद्रुधुः ॥ रुद्राश्च वसवश्चैव मरुतश्च महाबलाः ३७ विश्वे देवास्तथा साध्या दीप्यमानाः स्वतेजसा ॥ एते चान्ये च बहवो देवास्तौ पुरुषोत्तमौ ३८ कृष्णपार्थो जिघांसंतः प्रतीयुर्विविधायुधाः ॥ तत्राहुतान्यदृश्यंत निमित्ता निमहाहवे ३९ युगांत समरूपाणि भूतसंमोहनानि च ॥ तथा दृष्ट्वा सुसंख्यं शक्रं देवैः सहाच्युतौ ४० अभीतौ युधि दुर्धर्षौ तस्थुः सज्जकार्मुकौ ॥ आगच्छतस्ततो देवानुभौ युद्धविशारदौ ४१ व्यताडयेतां संकुदौ शरैर्वज्रोपमैस्तदा ॥ असंकुदग्रसंकल्पाः सुराश्च बहुशः कृताः ४२ भयाद्रणं परित्यज्य शक्रमेवाभिशिथ्रियुः ॥ दृष्ट्वा निवारितान् देवान् माधवेनार्जुनेन च ४३ आश्चर्यमगमंस्तत्र मुनयो नभसि स्थिताः ॥ शक्रश्चापितयोर्वीर्यमुपलभ्या सकृद्रणे ४४ बभूव परमप्रीतो भूयश्चैतावयो धयत् ॥ ततोऽश्मवर्षं सुमहद्वज्रसृजत्पाकशासनः ४५ भूय एव तदा वीर्यं जिज्ञासुः सव्यसाचिनः ॥ तच्छरैर्जुनो वर्षं प्रतिजघ्रेऽत्यमर्षितः ४६ विफलं क्रियमाणं तत्समवेक्ष्य शतक्रतुः ॥ भूयः संवर्धयामास तद्वर्षं पाकशासनः ४७ सोऽश्मवर्षं महावेगैरिषुभिः पाकशासनिः ॥ विलयंगमयामास हर्षयन् पितरं तथा ४८ तत उत्पाट्य पाणिभ्यां मदराच्छिखरं महत् ॥ सद्रुमं व्यसृजच्छक्रो जिघांसुः पांडुर्नदनम् ४९ ततोऽर्जुनो वेगवद्विज्वलितग्निरजिह्वगैः ॥ शरैर्विध्वंसयामास गिरेः शृंगं सहस्रधा ५० गिरेर्विशीर्यमाणस्य तस्य रूपं तदा बभौ ॥ सार्कचंद्रग्रहस्येव नभसः परिशीर्यतः ५१ तेनाभिपततादा वंशैलेन महता भृशम् ॥ शृंगेण निहतास्तत्र प्राणिनः खांडवा लयाः ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि खांडवदाहपर्वणि देवकृष्णार्जुनयुद्धे सप्तविंशत्याधिकाद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२७ ॥ ॥ समांतं च खांडवदाहपर्व ॥ अथ मयदर्शनपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथा शैलनिपातेन भीषिताः खांडवा लयाः ॥ दानवाराक्षसानां गास्तरक्षवश्च नौकसः १

प्रभिन्नामदच्युताः केसरिणउत्पन्नकेसरायुवानइत्यर्थः २ दावंवनं ३ उत्पातनादानिर्घातादयस्तच्छब्देनसंज्ञासितेवनेइतिशेषः संचारितेइतिपाठेऽपिसएवार्थः ४ । ५ ररासशब्दंकृतवान् ६

द्विपाःप्रभिन्नाःशार्ङ्गलाःसिंहाःकेसरिणस्तथा ॥ मृगाश्चमहिषाश्चैवशतशःपक्षिणस्तथा २ समुद्विग्राविससृपुस्तथान्याभूतजातयः ॥ तंदावंसमुदैक्षंतकृष्णौ
चाभ्युद्यतायुधौ ३ उत्पातनादशब्देनसंज्ञासितइवस्थिताः ॥ तेवनंप्रसमीक्ष्याथदह्यमानमनेकधा ४ कृष्णमभ्युद्यतास्त्रचनादंसुमुचुरुल्वणम् ॥ तेननादे
नरौद्रेणनादेनचविभावसोः ५ ररासगगनंकृत्स्नमुत्पातजलदैरिव ॥ ततःकृष्णोमहाबाहुःस्वतेजोभास्वरंमहत् ६ चक्रंव्यसृजदत्युग्रंतेषांनाशायकेशवः ॥ ते
नार्ताजातयःक्षुद्राःसदानवनिशाचराः ७ निकृताःशतशःसर्वानिपेतुरनलक्षणात् ॥ तत्रादृश्यंततेदैत्याःकृष्णचक्रविदारिताः ८ वसारुधिरसंपृक्ताःसंध्यायामि
वतोयदाः ॥ पिशाचान्पक्षिणोनागान्पशून्श्चैवसहस्रशः ९ निघ्नंश्चरतिवाष्णैःकालवत्तत्रभारत ॥ क्षिप्तंक्षिप्तंपुनश्चक्रंकृष्णस्याभिघ्रातिनः १० छित्त्वाने
कानिसत्वानिपाणिमेतिपुनःपुनः ॥ तथातुनिघ्नतस्तस्यपिशाचोरगराक्षसान् ११ बभूवरूपमत्युग्रंसर्वभूतात्मनस्तदा ॥ समेतानांचसर्वेषांदानवानांचसर्वशः
१२ विजेतानाभवत्कश्चित्कृष्णपांडवयोर्मृधे ॥ तयोर्बलात्परित्रातुंतंचदावंयदासुराः १३ नाशकुवनशमयितुंतदाऽभूवन्पराङ्मुखाः ॥ शतक्रतुस्तुसंप्रेक्ष्यावि
मुखानमरांस्तथा १४ बभूवमुदितोराजनप्रशंसन्केशवार्जुनौ ॥ निवृत्तेष्वथदेवेषुवागुवाचाक्षरीरिणी १५ शतक्रतुंसमाभाष्यमहागंभीरानिःस्वना ॥ नते
सखासन्निहितस्तक्षकोभुजगोत्तमः १६ दाहकालेखांडवस्यकुरुक्षेत्रंगतोह्यसौ ॥ नचशक्यौयुधाजेतुंकथंचिदपिवासव १७ वासुदेवार्जुनावेतौनिबोधवचना
न्मम ॥ नरनारायणावेतौपूर्वदेवौदिविश्रुतौ ॥ भवानप्यभिजानातियद्वीर्यौयत्पराक्रमौ ॥ नैतौशक्यौदुराधर्षौविजेतुमजितौयुधि १९ अपिसर्वेषुलोकेषुपु
राणावृषिसत्तमौ ॥ पूजनीयतमावेतावपिसर्वैःसुरासुरैः २० यक्षराक्षसगंधर्वनरकिन्नरपन्नगैः ॥ तस्मादितःसुरैःसार्धंगंतुमहंसिवासव २१ दिष्टंचाप्यनुपश्ये
तत्खांडवस्यविनाशनम् ॥ इतिवाक्यमुपश्रुत्यतथ्यमित्यमरेश्वरः २२ क्रोधामर्षौसमुत्सृज्यसंप्रतस्थेदिवंतदा ॥ तंप्रस्थितंमहात्मानंसमवेक्ष्यदिवौकसः २३
सहिताःसेनयाराजन्ननुजग्मुःपुरंदरम् ॥ देवराजंतदायांतंसहदेवैरेक्ष्यतु २४ वासुदेवार्जुनौवीरौसिंहनादंविनेदतुः ॥ देवराजेगतेराजनप्रहृष्टौकेशवार्जुनौ २५
निर्विशंकंवनवीरौदाहयामासतुस्तदा ॥ समारुतइवाभ्राणिनाशयित्वाऽर्जुनःसुरान् २६ व्यधमच्छरसंघातैर्देहिनःखांडवालयान् ॥ नचस्मर्किंचिच्छक्रोतिभूतं
निश्चारितुंततः २७ संछिद्यमानमिषुभिरस्यतासव्यसाचिना ॥ नाशकुवंश्वभूतानिमहांत्यपिरणेऽर्जुनम् २८ निरीक्षितुममोघास्त्रयोदुंचापिकुतोरणे ॥
शतंचैकेनविव्याधशतेनैकंपतत्रिणाम् २९

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

३० । ३१ गंगोदधिचराइतिअतिदूरस्थोपलक्षणं ३२ । ३३ एकायनगताःसंधीभूताः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ कृतांदत्तां सुधांसवभोजनं ३८ । ३९ । ४० । ४१

व्यसवस्तेऽपतन्नग्रीसाक्षात्कालहताइव ॥ नचालभंततेशर्मरोधःसुविषमेषुच ३० पितृदेवनिवासेषुसंतापश्चाप्यजायत ॥ भूतसंघाश्चबहवोदीनाश्चकुर्महास्वनम्
३१ रुरुदुर्वारणाश्चैवतथामृगतरक्षवः ॥ तेनशब्देनवित्रेसुर्गंगोदधिचराज्ञाः ३२ विद्याधरगणाश्चैवयेचतत्रवनौकसः ॥ नत्वर्जुनंमहाबाहोनापिकृष्णंजनार्द
नम् ३३ निरीक्षितुंवैशक्रोतिकश्चिद्योदुंकुतःपुनः ॥ एकायनगतायेऽपिनिष्पेतुस्तत्रकेचन ३४ राक्षसादानवानागाजघ्रेचक्रेणतानहरिः ॥ तेतुभिन्नशिरोदे
हाश्चक्रवेगाद्गतासवः ३५ पेतुरन्येमहाकायाःप्रदीप्तेवसुरेतसि ॥ समांसरुधिरौघैश्चवसाभिश्चापितर्पितः ३६ उपर्याकाशगोमूत्वाविधूमःसमपद्यत ॥ दीप्ताक्षो
दीप्तजिह्वश्चसंप्रदीप्तमहाननः ३७ दीप्तोर्ध्वकेशःपिंगाक्षःपिबन्प्राणभृतांवसाम् ॥ तांसकृष्णार्जुनकृतांसुधांप्राप्यहुताशनः ३८ बभूवमुदितस्ततःपरांनिवृ
त्तिमागतः ॥ तथाऽसुरंमयंनामतक्षकस्यनिवेशनात् ३९ विप्रद्रवंतंसहसाददर्शमधुसूदनः ॥ तमाग्निःप्रार्थयामासदिधक्षुर्वातसारथिः ४० शरीरवान्
जटीभूत्वानदन्निवबलाहकः ॥ विज्ञायदानवेद्राणांमयंवैशिलिपिनांवरम् ४१ जिघांसुर्वासुदेवस्तंचक्रमुद्यम्यधिष्ठितः ॥ सचक्रमुद्यतंदृष्ट्वादिधक्षंतंचपावकम् ४२ अभि
धावार्जुनेत्येवंमयस्त्राहीतिचाब्रवीत् ॥ तस्यभीतस्वनंश्रुत्वामाभैरितिधनंजयः ४३ प्रत्युवाचमयंपार्थोजीवयन्निवभारत ॥ तंनभेतव्यमित्याहमयंपार्थोदयापरः
४४ तंपार्थेनाभयेदत्तेनमुचेर्भ्रातरंमयम् ॥ नहंतुमैच्छद्दाशार्हःपावकोनददाहच ४५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तद्वनंपावकोधीमान्दिनानिदशपंचच ॥ ददाह
कृष्णपार्थाभ्यारक्षितःपाकशासनात् ४६ तस्मिन्वनेदह्यमानेषडग्निर्नददाहच ॥ अश्वसेनंमयंचैवचतुरःशार्ङ्गकास्तथा ४७ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि
मयदर्शनपर्वणि मयदानवत्राणे अष्टाविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२८ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ किमर्थंशार्ङ्ग
कानग्निर्नददाहतथागते ॥ तस्मिन्वनेदह्यमानेब्रह्मन्नेतत्प्रचक्ष्वमे १ अदाहेह्यश्वसेनस्यदानवस्यमयस्यच ॥ कारणंकीर्तितंब्रह्मन्शार्ङ्गकाणांनकीर्तितम् २
तदेतदहुतंब्रह्मन्शार्ङ्गकाणामनामयम् ॥ कीर्तयस्वाग्निसमर्देकथंतेनविनाशिताः ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ यदर्थंशार्ङ्गकानग्निर्नददाहतथामते ॥ तत्तेसर्वप्र
वक्ष्यामियथाभूतमरिंदम ४ धर्मज्ञानांमुख्यतमस्तपस्वीसंशितव्रतः ॥ आसीन्महर्षिःश्रुतवान्मंदपालइतिश्रुतः ५ समार्गमाश्रितोराजवृषीणामूर्ध्वरेतसाम् ॥
स्वाध्यायवान्धर्मरतस्तपस्वीविजितेंद्रियः ६ सगत्वातमसःपारंदेहमुत्सृज्यभारत ॥ जगामपितृलोकायनलेभेतत्रतत्फलम् ७

४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ शार्ङ्गकान्पक्षिविशेषान् ४७ ॥ इतिआदिषर्षजिनीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टाविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२८ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥
किमर्थमेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

८ आवृताःप्रतिविद्धभोगाः ९ । १० । ११ । १२ प्रजायस्वप्रजेच्छांक्रु १३ अपत्यसंतापेसंतवेरविच्छेदे १४ । १५ जरितांनामभार्यो १६ लपितांनामपरंभार्यो १७ तान्बालानपा
स्येतिसंबंधः १८ । १९ । २० । २१ । २२ सुखमितिजीवरूपेणभोक्तृत्वं २३ गूढकृतिब्रह्मरूपेणागोचरत्वं त्रिविधं दिव्यं भौममौदर्यं च २४ अष्टधापंचभूतात्मनासूर्यचंद्रयजमानरूपेण च यज्ञवाहं

सलोकानफलान्द्व्यातपसानिर्जितानपि ॥ पप्रच्छधर्मराजस्यसमीपस्थान्दिवौकसः ८ ॥ मंदपालउवाच ॥ किमर्थमावृतालोकाममैतेतपसाऽर्जिताः ॥
किंयानकृतंतत्रयस्यैतत्कर्मणःफलम् ९ तत्राहंतत्करिष्यामिदर्थमिदमावृतम् ॥ फलमेतस्यतपसःकथयध्वं दिवौकसः १० ॥ देवाउचुः ॥ ऋणि
नोमानवाब्रह्मनजायंतेयेनतच्छृणु ॥ क्रियाभिर्ब्रह्मचर्येणप्रजयाचनसंशयः ११ तदपाक्रियतेसर्वयज्ञेनतपसाश्रुतैः ॥ तपस्वीयज्ञकृच्चसिनचतेविद्यतेप्रजा
१२ तद्विमेप्रसवस्यार्थेतवल्लोकाःसमावृताः ॥ प्रजायस्वततोलोकानुपभोक्ष्यसिपुष्कलान् १३ पुत्राप्नोन्नकात्पुत्रस्त्रायतेपितरंश्रुतिः ॥ तस्मादपत्यसं
तानेयतस्वब्रह्मसत्तम १४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तच्छ्रुत्वामंदपालस्तुवचस्तेषां दिवौकसाम् ॥ कनुशीघ्रमपत्यस्याद्बहुलंचेत्यचितयत् १५ सचित
यन्नभ्यगच्छत्सुबहुप्रसवान्खगान् ॥ शार्ङ्गिकांशार्ङ्गिकोभूत्वाजरितांसमुपेयिवान् १६ तस्यांपुत्रानजनयच्चतुरोब्रह्मवादिनः ॥ तानपास्यसतत्रैवजगाम
लपितांप्रति १७ बालान्सतानंङगतान्सहमात्रामुनिर्वने ॥ तस्मिन्नगतेमहाभागेऽपि तांप्रतिभारत १८ अपत्यस्नेहसंयुक्ताजरिताबह्वचितयत् ॥ तेन
त्यक्तानसंत्याज्यानृषीनंङगतान्वने १९ नजहौपुत्रशोकार्ताजरिताखांडवेसुतान् ॥ बभारचैतान्संजातान्स्ववृत्त्यास्नेहविक्रया २० ततोऽग्निंखांडवंदग्धु
मायांतंष्टवानृषिः ॥ मंदपालश्चरंस्तस्मिन्वनेलपितयासह २१ तंसंकल्पंविदित्वाऽग्नेर्ज्ञात्वापुत्रांश्चबालकान् ॥ सोऽभितुष्टावविप्रिर्षिर्वाहणोजातवेदसम् २२
पुत्रान्प्रतिवदन्भीतोलोकपालंमहौजसम् ॥ मंदपालउवाच ॥ त्वमग्रेसर्वलोकानांमुखंत्वमसिहव्यवाद् २३ त्वमंतःसर्वभूतानांगूढश्चरसिपावक ॥ त्वामेकमाहुः
कवयस्त्वामाहुस्त्रिविधंपुनः २४ त्वामष्टधाकल्पयित्वायज्ञवाहमकल्पयन् ॥ त्वयाविश्वमिदंसृष्टंवदंतिपरमर्षयः २५ त्वद्वतेहिजगत्कृत्स्नंसद्योनश्येदुताशन ॥
तुभ्यंकृत्वानमोविप्राःस्वकर्मविजितांगतिम् २६ गच्छंतिसहपत्नीभिःसुतैरपिचशाश्वतीम् ॥ त्वामग्रेजलदानाहुःखेविषक्तान्सविद्युतः २७ दहंतिसर्वभूतानि
त्वतोनिष्क्रम्यहेतयः ॥ जातवेदस्त्वयैवेदंविश्वंसृष्टंमहाद्युते २८ तवैवकर्मविहितंभूतंसर्वंचराचरम् ॥ त्वयाऽपोविहिताःपूर्वत्वयिसर्वमिदंजगत् २९ त्वयिहव्यंच
कव्यंचयथावत्संप्रतिष्ठितम् ॥ त्वमेवदहनोदेवत्वंधातात्वंबृहस्पतिः ३०

यज्ञनिर्वाहकं २५ त्वयास्वरूपेणविमानश्येददर्शनंगच्छेत् निरधिष्ठानकभ्रमायोगादित्यर्थः कर्मिणांत्वमेवगतिरित्याह तुभ्यमिति २६ पालनसंहारश्चतवैवकर्मणीइत्याह त्वामिति २७
हेतयोज्ज्वालाःजगत्सृष्टिस्त्वत्तएवेत्याहजातवेदइति २८ तवेवेति कर्मविधायकोवेदोऽपितवैववाक्यं । निःश्वसितमेतद्वेदःइत्यादिश्रुतेः आपइतिभूतांतरोपलक्षणं त्वयिअधिष्ठाने २९ हव्या
विप्रतिष्ठाभोक्तृत्वेनफलदातृत्वेनचत्वमेवेत्याह त्वयीति ३०

३१ । ३२ । ३३ खांडवेने तेनहेतुना कालेदाहेवलायांशार्ङ्गिकाणांदिधक्षयानप्रजज्वाल ३४ ॥ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभाष्येऊनत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२९ ॥
ततइति परायणंत्रातारं १ निशम्यआलोच्य २ कक्षंवनं ३ कर्षयंतिपीडयंति अबर्हाअजातपक्षाः परायणास्त्रातारः ४ सरणेममने ५ तरितुंवनंलंघितुं निःसारयितुमंततइतिपाठेअंत

त्वमश्विनौयमौमित्रःसोमस्त्वमसिचानिलः ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंस्तुतस्तदातेनमंदपालेनपावकः ३१ तुतोषतस्यनृपतेमुनेरमिततेजसः ॥
उवाचचैनंप्रीतात्माकिमिष्टंकरवाणिते ३२ तमब्रवीन्मंदपालःप्रांजलिहव्यवाहनम् ॥ प्रदहन्खांडवंदावंममपुत्रान्विसर्जय ३३ तथेतितत्प्रतिश्रुत्यभगवान्ह
व्यवाहनः ॥ खांडवेतेनकालेनप्रजज्वालदिधक्षया ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि मयदर्शनपर्वणि शार्ङ्गिकोपाख्याने ऊनत्रिंशदधिकद्विशततमो
ध्यायः ॥ २२९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःप्रज्जलितेवह्नौशार्ङ्गिकास्तेसुदुःखिताः ॥ व्यथिताःपरमोद्विग्नानाधिजग्मुःपरायणम् १ नि
शम्यपुत्रकान्बालान्मातातेषांतपस्विनी ॥ जरिताशोकदुःखार्ताविललापसुदुःखिता २ ॥ ॥ जरितोवाच ॥ अयमग्निर्दहन्कक्षमितआयातिभीषणः ॥
जगत्संदीपयन्भीमोममदुःखविवर्धनः ३ इमेचमाकर्षयंतिशिशवोर्मदचेतसः ॥ अबर्हाश्चरणैर्हीनाःपूर्वेषांनःपरायणाः ४ त्रासयंश्चायमायातिलेलिहानोम
हीरुहान् ॥ अजातपक्षाश्चसुतानशक्ताःसरणेमम ५ आदायचनशक्रोमिपुत्रांस्तरितुमात्मना ॥ नचत्यकुमर्हंशक्ताहृदयंदूयतीवमे ६ कंतुजह्यामहंपुत्रं
कमादायब्रजाम्यहम् ॥ किंतुमेस्यात्कृतंकृत्वामन्यध्वंपुत्रकाःकथम् ७ चिंतयानाविमोक्षंवोनाधिगच्छामिर्किंचन ॥ छादयिष्यामिवोगात्रैःकरिष्येमरणं
सह ८ जरितारौकुलंहेतज्येष्ठत्वेनप्रतिष्ठितम् ॥ सारिसृक्कःप्रजायैतपितृणांकुलवर्धनः ९ स्तंबमित्रस्तपःकुर्याद्गोणोब्रह्मविदांवरः ॥ इत्येवमुक्त्वाप्रययौ
पितावोनिर्घृणःपुरा १० कमुपादायशक्येयंगंतुंकष्टाऽऽपदुत्तमा ॥ किमुकृत्वाकृतंकार्यमभेदितिचविह्वला ॥ नापश्यत्स्वधियामोक्षंस्वसुतानांतदानलात्
११ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवंब्रुवाणांशार्ङ्गिकास्तेप्रत्यूचुरथमातरम् ॥ स्नेहमुत्सृज्यमातस्त्वंपतयन्नहव्यवाद् १२ अस्मास्विहविनष्टेषु
भवितारःसुतास्तव ॥ त्वयिमातर्विंष्टायांननःस्यात्कुलसंततिः १३ अन्ववेक्ष्यैतदुभयंक्षेमंस्याद्यत्कुलस्यनः ॥ तद्वैकर्तुंपरःकालोमातरेषभवेत्तव १४
मात्वंसर्वविनाशायस्नेहंकार्षीःसुतेषुनः ॥ नहीदंकर्ममोघंस्त्रालोककामस्यनःपितुः १५

तोनिरग्निदेशे ६ किंनिति किंकृत्वाकृतंकृत्वास्यामित्यर्थः ७ । ८ प्रजायैतप्रजारूपेणोत्पद्येत ९ । १० गंतुंलंघितुं ११ पतगच्छ १२ । १३ । १४ नोऽस्माकंसर्वविनाशायस
र्वेषांविनाशायसुतेषुस्नेहंमाकार्षीरितिसंबंधः १५

१६ । १७ विहंतुं दूरीकर्तुं वादोवचनं १८ क्रव्यादाखुर्मासादुर्दुरुः पश्यमानाः पश्यतः १९ मोघो निष्फलाऽपत्योत्पत्तिः ध्रियेत जीवेत २० । २१ शिष्टादिष्टः शिष्टैरादिष्टः २२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीये त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३० ॥ ॥ ॐ ॥ अस्मादिति १ । २ वहिरागच्छेदित्यत्र संशयो यतो वायोः सकाशाद्द्वेर्निवर्तनं दृष्टं ३ । ४ । ५ । ६

॥ जरितोवाच ॥ ॥ इदमाखोर्विलंभुमौ वृक्षस्यास्य समीपतः ॥ तदा विशध्वं त्वरिता वहेरत्र नवोभयम् १६ ततोऽहं पांसुना छिद्रमपि धास्यामि पुत्रकाः ॥ एवं प्रतिकृतं मन्ये ज्वलतः कृष्णवर्त्मनः १७ तत एष्याम्यतीतेऽग्नौ विहंतुं पांसुसंचयम् ॥ रोचतामेषवो वादो मोक्षार्थं च हृताशनात् १८ ॥ शार्ङ्गकाञ्चुः ॥ अवहन्मांसभूतान्नः क्रव्यादाखुर्विनाशयेत् ॥ पश्यमानाभयमिदं प्रवेष्टुं नात्र शकुमः १९ कथमग्निर्नो धक्ष्येत्कथमाखुर्न नाशयेत् ॥ कथं न स्यात्पितामोघः कथं माता ध्रियेत नः २० विलआखोर्विनाशः स्यादग्रेराकाशचारिणाम् ॥ अन्वेक्ष्यैतदुभयं श्रेयान्दाहो न भक्षणम् २१ गर्हितं मरणं नः स्यादाखुना भक्षिते विले ॥ शिष्टादिष्टः परित्यागः शरीरस्य हृताशनात् २२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि मयदर्शनपर्वणि जरिता विलापे त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३० ॥ ॥ जरितोवाच ॥ ॥ अस्माद्विलापिष्यति तमाखुं श्येनो जहार तम् ॥ क्षुद्रं पश्यां गृहीत्वा च यातो नात्र भयं हि वः १ ॥ ॥ शार्ङ्गकाञ्चुः ॥ न हतं तं वयं विद्मः श्येनेनाखुं कथंचन ॥ अन्येऽपि भवितारोऽत्र तेभ्योऽपि भयमेव नः २ संशयो वहिरागच्छेद्दृष्ट्वा योर्निवर्तनम् ॥ मृत्युर्नो विलवासिभ्यो विले स्यान्नात्र संशयः ३ निःसंशयात् संशयितो मृत्युर्मातां विंशियते ॥ चरखेत्वं यथान्यायं पुत्रानाप्स्यसि शोभनान् ४ ॥ ॥ जरितोवाच ॥ अहं वेगेन तं यातं मद्राक्षं पततां वरम् ॥ विलादाखुं समादाय श्येनं पुत्रा महाबलम् ५ तं पतंतं महावेगात् त्वरिता पृष्ठतोऽन्वगाम् ॥ आशिषोऽस्य प्रयुजाना हरतो मूषिकं विलात् ६ यो नो द्वेष्टारमादाय श्येनराजप्रधावसि ॥ भवत्वं दिवमास्थाय निरमित्रो हिरण्यमयः ७ स यदा भक्षितस्तेन श्येनेनाखुः पतत्रिणा ॥ तदाऽहं तमनुज्ञाप्य प्रत्युपायां पुनर्गृहम् ८ प्रविशध्वं विलं पुत्रा विश्रब्धानास्तिवोभयम् ॥ श्येनेन मम पश्यंत्याहृत आखुर्महात्मना ९ ॥ शार्ङ्गकाञ्चुः ॥ न विद्महे हतं मातः श्येनेनाखुं कथंचन ॥ आविज्ञाय न शक्यामः प्रवेष्टुं विवरं भुवः १० ॥ ॥ जरितोवाच ॥ अहं तमभिजानामि हतं श्येनेन मूषिकम् ॥ नास्ति वोऽत्र भयं पुत्राः क्रियतां वचनं मम ११ ॥ शार्ङ्गकाञ्चुः ॥ ॥ न त्वं मिथ्योपचारेण मोक्षयेथाभयाद्धिनः ॥ समाकुलेषु ज्ञानेषु न बुद्धि कृतमेव तत् १२ न चोपकृतमस्माभिर्न चास्मान्वेत्थये वयम् ॥ पीडय माना विभर्ष्यस्मान्कासती केवयंतव १३

दिवमास्थाय निरमित्रोऽशत्रुर्भव अक्षयः स्वर्गस्तेऽस्तिवतिभावः हिरण्यमयो दिव्यदेहः ७ प्रत्युपायां प्रत्यागतवत्यस्मि ८ । ९ । १० । ११ न त्वमिति अस्मांस्त्यक्त्वा गंतुमिच्छंत्यास्तव मिथ्यैवा यमुपचारो न वास्तव इति भावः समाकुलेषु संदिग्धेषु ज्ञानेषु ज्ञातव्यकार्येषु तद्विलम्बवेशनं बुद्धि कृतं बुद्धि मदाचरितं नैव विलेशत्रुसद्भावशंकायां सत्यां बलात्तत्र प्रवेशो न युक्त इति भावः १२ न चेति अस्मान्नेवोपकर्तुं न भूतभाव्युपकारशून्यान् किमिति विभर्षि वयंतव केन केपीत्यर्थः त्वं वासती अस्माकं कान्कापि मातृसंबन्धस्य भ्रांतिकल्पितत्वादित्यर्थः १३

१४ आयाः आगच्छेः नोऽस्मान् १५ । १६ तत इति अग्निदाहात् प्रगेव तक्षकवज्जरितापि गताऽतो दाहात् षडेव मुक्ता इति पूर्वोक्तमविरुद्धं १७ । १८ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीये एक त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३१ ॥ पुरत इति अत्र संसारारब्ध्यां महामोहानलव्यापायां माताऽपि न त्रातुं समर्थी किंतु सर्वस्वार्थकामा एवेति संसृच्य ब्रह्मिष्ठ एव सर्वोत्तमतुं समर्थ इत्यस्मिन्नध्याये सूच्यते कथापक्षे तु स्पष्ट एवार्थः । तत्र जरितारिर्नाशितकामादिशत्रुगण आह पुरत इति मरणात् प्रगेव ज्ञानार्थं यतितव्यं तत्र मरणव्यथां ज्ञानी न प्राप्नोति 'न तस्य प्राणा उत्क्रामं त्यत्रैव समवनीयंते' इति श्रुतेरित्याद्यल्लोकतत्त्वं । कृच्छ्रकालो मरणकालः व्यथां प्राणोत्क्रमणपीडां १ एतदेव व्यतिरेकमुखेनाह यस्त्विति विचेताः अजितचित्तः व्यथितां देहोत्तरे निपात्य कर्मणा वशीकृतः महच्छ्रेयोमोक्षं २ उक्तव्यथानाशः सत्संगादेव भवतीत्यन्वयव्यतिरेकाभ्यामाह द्वाभ्यां धीर इति धीरो ध्यानवान् मेधावी ऊहापोहकुशलोऽतस्त्वमेवास्मात्पाहीति भावः ३ त्वदनुग्रहं विना नास्ति तरणोपाय इत्याह ज्येष्ठ इति ४ द्रोणवाक्येक्षयंगृहं । अध्यात्मं तु हरतीति हिरण्यं विषयवासनासैवरेतो बीजं यस्य समोहो मरणकालिकः क्षयं देहगेहमेवेति सप्तजिह्वाः 'कालीमनोजवाधूम्राकरालीलोहिता तथा । स्फुलिं गिनी विश्वरुचिः सप्तजि

तरुणी दर्शनीयाऽसि समर्था भर्तुरेषणे ॥ अनुमच्छपति मातः पुत्रानाप्स्यसि शोभनान् १४ वयमग्निसमाविश्य लोकानाप्स्याम शोभनान् ॥ अथास्मान्न दहेदग्निराया स्त्वं पुनरेव नः १५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्ता ततः शार्ङ्गो पुत्रानुत्सृज्य खांडवे ॥ जगाम त्वरिता देशं क्षेममग्रे रनामयम् १६ ततस्तीक्ष्णां चिरम्यागात् च रितो हव्यवाहनः ॥ यत्र शार्ङ्गो बभूवुस्ते मंदपालस्य पुत्रकाः १७ ततस्त्वं ज्वलितं दृष्ट्वा ज्वलनं ते विहंगमाः ॥ जरितारिस्ततो वाक्यं श्रावयामास पावकम् १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि मयदर्शनपर्वणि शार्ङ्गकोपाख्याने एकत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३१ ॥ ॥ जरितारि उवाच ॥ पुरतः कृच्छ्रकालस्य धीमान् जागर्ति पूरुषः ॥ सकृच्छ्रकालं संप्राप्य व्यथानै वैति कर्हिचित् १ यस्तु कृच्छ्रमनुप्राप्तं विचेतानावबुध्यते ॥ सकृच्छ्रकाले व्यथितो न श्रेयो विंदते महत् २ ॥ सारिसृक् उवाच ॥ धीरस्त्वमसि मेधावी प्राणकृच्छ्रमिदं च नः ॥ प्राज्ञः शूरो बहूनां हि भवत्येको न संशयः ३ ॥ स्तंभमित्र उवाच ॥ ज्येष्ठस्तातो भवति वै ज्येष्ठो मुंचति कृच्छ्रतः ॥ ज्येष्ठश्चेन्न प्रजानाति कनीयान् किं करिष्यति ४ ॥ द्रोण उवाच ॥ हिरण्यरेतास्त्वरितो ज्वलन्नायाति नः क्षयम् ॥ सप्तजिह्वाननः क्रूरो लेलिहानो विसर्पति ५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं संभाष्यतेऽन्योन्यं मंदपालस्य पुत्रकाः ॥ तुष्टुः प्रयता भूत्वा यथाऽग्निं शृणु पार्थिव ६ ॥ जरितारि उवाच ॥ आत्माऽपि वायोर्ज्वलनशरीरमसि वीरुधाम् ॥ योनिरापश्च तेशु क्रंयोनिस्त्वमसि चांभसः ७

ब्रह्मविभावसोः । पक्षेपंचेद्वियाणि बुद्धिमनसी च तद्युक्तमाननं

मुखं भोगसाधनं यस्य सः लेलिहानोऽग्रसिष्यन् विसर्पति व्याप्नोति अतः स्वमोक्षाय स्वयमेव यतितव्यमिति भावः ५ । ६ एवमधिकारिणमुत्थाप्य अग्निस्तुतिव्याजेन तत्त्वमुपदिशति । ब्रह्मेतद्व्याहृतं त्वये त्युपसंहारेऽग्निवाक्यात् । तत्र मुख्यब्रह्मविद्याधिकारार्थं समष्ट्युपासनाजरितारिदाहात्मासीति द्वाभ्यां । वायोः सूत्रात्मनः 'वायुर्वै गौतमतत्सूत्रं वायुरेव व्यधिर्वायुः समधिः' इति श्रुतेः । आत्मा स्वरूपमसि । शरीरमसि वीरुधामिति विराडात्मत्वमुक्तं । वीरुधां योनिः पृथ्वी आपश्च ते तव शुक्रं बीजं त्वदुत्पत्तं । 'अग्रे रापः अद्भ्यः पृथिवी' इति च श्रुतेः । आपस्ते शक्रमित्यस्य व्याख्या योनिस्त्वमसि चांभस इति । यद्वा वायो रात्मा अंतरिक्षं मरीचिश्च दितं । वीरुधां योनिः पृथ्वी मरुश्च दितः । यत्पृथिव्या अथस्तात्तापो यद्विजउपरिष्ठात्तदंभः तथा च लोकसृष्टिरुक्ता भवति । 'अदोऽंभः परेण दिवं द्यौः प्रतिष्ठांतरिक्षं मरीचयः पृथिवी मरो या अथस्तात्ता आपः' इत्येतेरेषे श्रुता लोकसृष्टिरुक्ता भवति । सहमान् लोकान् सृजतां भो मरीचिर्मरमाप इत्युपक्रम्या त्रलोकान् त्वेन स्तुतिर्न लोककर्तृत्वेनेत्यतः समष्ट्युपासनायामेव तात्पर्यम् ७

८ अत्रानधिकारीसारिणीसूक्तेमृक्किणीगल्लगर्भैयस्यससारिसृक्कोबाद्यभोगासक्तोव्यष्टिरूपमेवाग्निप्रार्थयतेमातेति प्रणष्टावदशीर्नगता ९ शिवशांतलीकहितं हेतयीज्वालाःपूर्वोक्ताः १० गोपुरविरश्मिषु
रविरपित्वमेवेत्यर्थः । परेणास्मान्अस्मत्तोदूरेप्रेहि परेणेत्येनंबतं ११ एवंव्यष्ट्युपासनासिद्धस्यसार्वात्म्योपासनां सर्वस्वस्विदं ब्रह्मेत्यादिशास्त्रप्रसिद्धांशांश्चिह्नविद्यादिरूपांस्तंबमित्राण्यःसर्व
प्राणिसमुदायसखाआह सर्वमित्यादिना त्वयीदंकनकेकुंडलादिवत् १२ बहुधाकार्यरूपेण एकधाकारणरूपेण १३ त्रीन्लोकानितिब्रह्मांडोपलक्षणं पचसिसंहरसि समिद्धस्तमोगुणेनप्रवृद्धः अ
ब्रहेतुंश्रौतंदर्शयति त्वंसर्वस्येति प्रसूतिरुत्पत्तिस्थानं प्रतिष्ठालयस्थानं एतेन'एषयोनिःसर्वस्यप्रभवाप्ययौहिभूतानां' इतिश्रुतेरर्थोवर्णितः १४ यत्तुनांतःप्रज्ञमित्यादिश्रुतिप्रसिद्धंतुरीयनिर्दिशेपं
तदेतद्गोणोब्रह्मविदांवरइत्युपक्रमाद्ब्रह्मेतद्व्याहृतंत्वयेत्यग्निनाऽपिद्रोणस्यैवस्तुतत्वाच्चद्रोणवाक्यस्यविषयइतिज्ञायते । अत्रचनान्तःप्रज्ञादिवाक्यार्थेनचइत्येतःकष्टमेतत् श्रुतिबलेनैवस्पष्टीकुर्मः
त्वमन्नमिति हेजगत्पतेत्वमन्नं । 'अद्यतेऽत्तिचभूतानितस्मादन्नंतदुच्यते'इतिश्रुतेर्विराडसि । किमसौनित्यः नेत्याह प्राणिभिर्भुक्तमिति प्राणःसूत्रात्मासत्प्राण्यत्वेनास्तियेषांतेप्राणिनःसूत्रो

उर्ध्वचाधश्चसर्पतिपृष्ठतःपार्श्वतस्तस्था ॥ अर्चिषस्तेमहावीर्यरश्मयःसवितुर्यथा ८ ॥ ॥ सारिसृक्उवाच ॥ माताप्रणष्टापितस्नविब्रःपक्षाजातानैवनोभूम
केतो ॥ ननस्त्राताविद्यतेवैत्वदन्यस्तस्मादस्मांस्त्राहिवालांस्त्वमग्ने ९ यदग्नेतेशिवंरूपंयेचतेसप्तहेतयः ॥ तेननःपरिपाहिवमार्तान्नःशरणेषिणः १०
त्वमेवैकस्तपसेजातवेदोनान्यस्तप्ताविद्यतेगोषुदेव ॥ ऋषीनस्मान्बालकान्पालयस्वपरेणास्मान्प्रेहि वैहव्यवाह ११ ॥ ॥ स्तंबमित्रउवाच ॥ सर्व
मग्नेत्वमेवैकस्त्वयिसर्वमिदंजगत् ॥ त्वंधारयंसिभूतानिभुवनंत्वंविमर्षिच १२ त्वमग्निर्हव्यवाहस्त्वंत्वमेवपरमंहविः ॥ मनीषिणस्त्वाजानंतिबहुधाचैकधा
ऽपिच १३ सृष्टालोकांस्त्रीनिमान्हव्यवाहकालेप्राप्तेपचसिपुनःसमिद्धः ॥ त्वंसर्वभुवनस्यप्रसूतिस्त्वमेवाग्नेभवसिपुनःप्रतिष्ठा १४ ॥ ॥ द्रोणउवाच ॥
त्वमन्नंप्राणिभिर्भुक्तमंतर्भूतोजगत्पते ॥ नित्यप्रवृद्धःपचसित्वयिसर्वप्रतिष्ठितम् १५ सूर्योभूत्वारश्मिभिर्जातवेदोभूमेरंभूभिर्जातानरसांश्च ॥ विश्वानादायपुन
रुत्सृज्यकालेदृष्ट्वावृष्ट्याभावयसीहशुक १६

पासकास्तैर्भुक्तमुपसंहृतं । एतेनस्थूलस्यसूक्ष्मेलयउक्तः । तथाअंतर्मध्येभूतानिसूत्रशरीरारंभकाण्यपंचीकृतवियदावीनियस्यसोंऽतर्भूतोऽसि । भूतलयस्थानमप्यासि । एतेनसूक्ष्मस्यकारणेवि
छापनमुक्तं । अतएवजगतःस्थूलसूक्ष्मकार्यस्यपतेःसृष्टिसंहारयोःस्वतंत्रत्वंनित्यंप्रवृद्धोसि । कार्यकारणब्रह्मणोःसोपाधिकयोरुपाधितिरोभावाविर्भावानुसारिप्रवृद्धत्वं । निरुपाधिकस्यतुनि
त्यमेवतत् । त्वयिशुद्धेप्रतिष्ठितंसर्वकार्यकारणात्मकंरज्ज्वामिवोरगादिकर्मीभूतंत्वंपचसिसंहरसि । एवंचनान्तःप्रज्ञंनबहिःप्रज्ञंनोभयतःप्रज्ञमित्यादिश्रुतेरर्थःस्थूलसूक्ष्मकारणरूपातीर्तनिष्कलंशिवश
ब्दाभिधेयंप्रतिपादितम् १५ सूर्यइति हेजगत्सर्वोपाधिकालुप्यहीनत्वंसूर्योभूत्वारसानादायपुनरुत्सृज्यकालेदृष्ट्वाभावयसीतिसंबंधः । त्वंभूमादीनारसान्स्त्वानिआदायसंहृत्यसूर्यःकारणा
त्माभूत्वाबीजमात्ररूपेणस्थित्वापुनःप्रबोधकालेदृष्ट्वाचित्सत्ताप्रदानेनपृथिव्यादीमिजनयसीत्यर्थः १६

एतारसस्यब्रह्मसत्तायाआश्रयत्वेनदृश्यमानाःसत्सदितिप्रत्ययविषयभूतावीरुदात्मोजडपदार्थाअपित्वसएवोत्पन्नाइत्यर्थः तेनप्रधानादेःकारणत्वंनिरस्तं । सुभद्रश्चेत्यत्रसमुद्रश्चेतिपाठमहोदधिश्च
ब्देनमहांतिब्रह्मांडाद्बहिःस्थितान्युदकानिधीयंतेऽस्मिन्नितिबुध्पत्त्याऽनेकब्रह्मांडशक्तिसंपुटाश्रयभूतोजलावरणरूपःसमुद्रोग्राह्यः तच्चावरणांतराणामप्युपलक्षणं १७ एवंपरापरब्रह्मरूपेणाग्निस्तु
त्वाउपस्थितभयनिवृत्तिंप्रार्थयते इदमिति हेतिग्मांशोतीक्ष्णकरवद्धे सन्नेवसन्नशरीरं । वरुणस्यरसनैर्द्रियाधिपतेः परायणमत्यंतालंबनं पक्षिदेहेनहिसर्वरसत्त्वादोलभ्यते अतस्त्वंशिवोऽतरात्मा

त्वत्तपुताःपुनःशुक्रवीरुधोहरितच्छदाः ॥ जायंतेपुष्करिण्यश्चसुभद्रश्चमहोदधिः १७ इदं वैसद्मतिग्मांशोवरुणस्यपरायणम् ॥ शिवस्त्राताभवास्माकंमाऽस्मान्
द्यविनाशय १८ पिंगाक्षलोहितग्रीवकृष्णवर्मन्हुताशन ॥ परेणप्रेहिमुंचास्मान्सागरस्यगृहानिव १९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तोजातवेदाद्रोणेनब्रह्मवा
दिना ॥ द्रोणमाहप्रतीतात्मा मंदपालप्रतिज्ञया २० ॥ अग्रिरुवाच ॥ ऋषिद्रोणस्त्वमसिब्रह्मेतद्व्याहृतंत्वया ॥ ईप्सितंतेकरिष्यामिनचतेविद्यतेभयम् २१ मं
दपालेनैवयूयंममपूर्वंनिवेदिताः ॥ वर्जयेःपुत्रकान्मह्यंदहन्दावमितिस्मह २२ तस्यतद्वचनंद्रोणत्वयायच्चेहभाषितम् ॥ उभयंमेगरीयस्तुब्रह्मकिंकरवाणिते ॥
भृशंप्रीतोऽस्मिभद्रंतेब्रह्मंस्तोत्रेणसत्तम २३ ॥ द्रोणउवाच ॥ इमेमार्जारकाःशुक्रनित्यमुद्वेजयंतिनः ॥ एतान्शुक्रुष्वदग्धांस्त्वंहुताशनसबांधवान् २४ ॥ वैशं
पायनउवाच ॥ तथातत्कृतवानग्निरभ्यनुज्ञायशार्ङ्गकान् ॥ ददाहखांडवंदावंसमिद्धोजनमेजय २५ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिमयदर्शनपर्वणिशार्ङ्ग
कोपाख्यानेद्वात्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३२ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ मंदपालोऽपिकौरव्यचितयामासपुत्रकान् ॥ उक्त्वाऽपिचसतिग्मांशुनै
वशर्माधिगच्छति १ सतप्यमानःपुत्रार्थेलपितामिदमब्रवीत् ॥ कथंनुशक्ताःशरणेलपितेममपुत्रकाः २ वर्धमानेहुतवहेवातेचाशुप्रवायति ॥ असमर्थाविमोक्षाय
भविष्यंतिममात्मजाः ३ कथंत्वशक्तात्राणायमातातेषांतपस्विनी ॥ भविष्यतिहिशोकार्तापुत्रत्राणमपश्यती ४ कथमुड्डीयनेऽशक्तान्पतनेचममात्मजान् ॥ सं
तप्यमानाबहुधावाशमानाप्रधावती ५ जरितारिःकथंपुत्रःसारिसृक्कःकथंचमे ॥ स्तंबमित्रःकथंद्रोणःकथंसाचतपस्विनी ६ लालप्यमानंतमृषिमंदपालंतथावने ॥
लपिताप्रत्युवाचेदंसासूयमिवभारत ७ नतेपुत्रेष्वेक्षाऽस्तियाचृषीनुक्तवानसि ॥ तेजस्विनोवीर्यवंतो नतेषांज्वलनाद्भयम् ८ त्वयाऽग्नौतेपरीताश्चस्वयंहिममस
न्निधौ ॥ प्रतिश्रुतंतथाचेतिज्वलनेनमहात्मना ९ लोकपालोनर्तावाचमुक्त्वा मिथ्याकरिष्यति ॥ समक्षंबधुकृत्येनतेनतेस्वस्थमानसम् १० तामेवतुममामित्रां
चितयन्परितप्यसे ॥ ध्रुवंमयिनतेस्नेहोयथातस्यांपुराऽभवत् ११

अस्माकंत्राताभव १८ सागरस्यगृहान्दीप्रवाहानिवाऽनभिभाष्यास्वाभिभावकांश्चज्ञात्वामुंच १९ प्रतीतात्माहृष्टः २० । २१ मर्त्यमम २२ । २३ । २४ । २५ ॥ इतिआदिपर्वणि
नीलकंठीये भारतभावदीपेद्वात्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३२ ॥ ॥ मंदपालइति उक्ताममपुत्रान्मादहेतिप्रार्थ्यापि १ शरणेगृहेकथंनुनकथमपि २ । ३ । ४ उड्डीयनेऊर्ध्वपतने
पतनेतिर्यग्गमने वाशमानारुदती ५ । ६ । ७ । ८ परीक्षाःज्ञापिताः ९ समक्षमिति हेस्वस्थतेतवमानसंतेनहेतुनाबंधुकृत्यलक्षणेक्षणेसमक्षमभिमुखंनकिंतुतामेवेत्यादिस्पष्टार्थ १० । ११

नहीति पक्षवतासहायवता सुहृज्जनेननिःस्नेहेननितरांस्नेहवताशक्तेनचपीड्यमानआत्मापुत्रदाररूपःकथंचनउपद्रष्टुमुपेक्षितुंनहिन्याय्यं १२ अतस्त्वज्जरितामेवगच्छेयधिक्षिप्याह गच्छेति १३
एवंकामवृत्तानाहचरेनचरामि १४ भूतंजरितायामपत्यं । भाव्यर्थेत्वयिजनयितव्येअपत्ये १५ । १६ जरितानामतःजरारसंजाताअस्याःसाजरितासर्वेत्रियव्याकुला १७ । १८ । १९ २०

नहिपक्षवतान्याय्यनिःस्नेहेनसुहृज्जने ॥ पीड्यमानउपद्रष्टुंशक्तेनात्माकथंचन १२ गच्छत्वज्जरितामेवयदर्थपरितप्यसे ॥ चरिष्याम्यहमप्येकायथाकुपुरुषा
श्रिता १३ ॥ मंदपालउवाच ॥ नाहमेवंचरेलोकेयथात्वमभिमन्यसे ॥ अपत्यहेतोर्विचरेतच्चकृच्छ्रमतंमम १४ भूतंहित्वाचभाव्यर्थेयोऽवलंबेत्समंदधीः ॥
अवमन्येततंलोकोयथेच्छसितथाकुरु १५ एषहिप्रज्वलन्नग्निलेलिहानोमहीरुहान् ॥ आविग्नेहृदिसंतापंजनयत्यशिवंमम १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्मा
द्देशादतिक्रांतेज्वलनेजरितापुनः ॥ जगामपुत्रकानेवजरितापुत्रगृद्धिनी १७ सातान्कुशालिनःसर्वान्विमुक्तान्जातवेदसः ॥ रोह्यमाणान्दृशेवनेपुत्राग्निरा
मयान् १८ अश्रूणिमुमुचेतेषांदर्शनात्सापुनःपुनः ॥ एकैकश्येनतान्सर्वान्क्रोशमानाऽन्वपद्यत १९ ततोभ्यगच्छत्सहसामंदपालोऽपिभारत ॥ अथतेसर्व
एवैनंनाभ्यनंदंस्तदासुताः २० लालप्यमानमेकैकंजरितांचपुनःपुनः ॥ नचैवोचुस्तदाकिंचित्तृप्तिंसाध्वसाधुवा २१ ॥ मंदपालउवाच ॥ ज्येष्ठःसुत
स्तेकतमःकतमस्तस्यचानुजः ॥ मध्यमःकतमश्चैकनयान्कतमश्चते २२ एवंब्रुवंतंहुःखार्तंकिंमानंप्रतिभाषसे ॥ कृतवानपिहित्यागंनैवशांतिमितोल
भे २३ ॥ जरितोवाच ॥ किंनुज्येष्ठेनतेकार्यंकिमनंतरजेनते ॥ किंममध्यमजातेनकिंकनिष्ठेनवापुनः २४ यांत्वंमांसर्वतोहीनामुत्सृज्यासिगतःपुरा ॥
तामेवलपितांगच्छतरुणींचारुहासिनीम् २५ ॥ मंदपालउवाच ॥ नस्त्रीणांविद्यतेकिंचिदमुत्रपुरुषांतरात् ॥ सापत्नकमृतेलोकेनान्यदर्थविनाशनम् २६
वैराग्रीदीपनंचैवभृशमुद्वेगकारिच ॥ सुव्रताचापिकल्याणीसर्वभूतेषुविश्रुता २७ ॥ अरुंधतीमहात्मानंवसिष्ठंपर्यशंकत ॥ विशुद्धभावमत्यंतंसदाप्रियहिते
रतम् २८ सप्तर्षिमध्यगंवीरमवमेनेचतंमुनिं ॥ अपध्यानेनसातेनधूमारुणसमप्रभा ॥ लक्ष्यालक्ष्यानाभिरूपानिमित्तमिवपश्यति २९ अपत्यहेतोःसंप्राप्तं
तथात्वमपिमामिह ॥ इष्टमेवंगतेहित्वंसातथैवाद्यवर्तते ३० नहिभार्येतिविश्वासःकार्यःषुंसाकथंचन ॥ नहिकार्यमनुध्यातिनारीपुत्रवतीसती ३१

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ स्त्रीणाममुत्रपरलोकेपुरुषांतरादृतेसापत्नकंचकृतेऽप्यतृतीयमर्थनाशनं पुरुषार्थघातकं नास्ति २६ तदुभयं निंदति वैराग्रीति एतच्चापरिहार्यं सतीनामपीत्याह
सुव्रतेति २७ । २८ निमित्तं भर्तुर्लक्षणमिव पश्यति कपटेन । अतएव नाभिरूपा प्रच्छन्नवेषा । तेन हेतुना लक्ष्याऽलक्ष्या च २९ इष्टमांस्तथाऽरुंधती वशंकमाना त्वमिव साऽपितथैव मयि अपत्यहेतोर्व्याकुले
सतिसालपिताऽपितथैव वर्तते ३० अतः स्त्रीणामाप्नोनास्तीत्याह नहीति कार्यं भर्तुश्शुश्रूषादि अनुध्याति मनसि करोति ३१

३२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रयस्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३३ ॥ ॥ ॥ युष्माकमिति १ मातुर्धर्मज्ञतां च वः मातुर्वोयुष्मत्संबन्धितया धर्मज्ञ
॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तेसर्वेएवैनंपुत्राःसम्यगुपासते ॥ सचतानात्मजान्सर्वानाश्वासयितुमुद्यतः ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि मयदर्शन
पर्वणि शार्ङ्गकोपाख्याने त्रयस्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३३ ॥ ॥ मंदपालउवाच ॥ युष्माकमपवर्गार्थं विज्ञतो ज्वलनो मया ॥ अग्निना च
तथेत्येवं प्रतिज्ञातं महात्मना १ अग्रेर्वचनमाज्ञाय मातुर्धर्मज्ञतां च वः ॥ भवतां च परं वीर्यं पूर्वं नाहमिहागतः २ न संतापो हि वः कार्यः पुत्रकाहृदिमां प्रति ॥ ऋषी
न्वेदहुताशोऽपि ब्रह्मतद्विदितं च वः ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमाश्वासितान् पुत्रान् भार्यामादाय सा द्विजः ॥ मंदपालस्ततो देशादन्यदेशं जगाम ह ४ भगवा
नपितिग्मांशुः समिद्धः खांडवंततः ॥ ददाहसहकृष्णाम्यां जनयन् जगतो हितम् ५ वसामेदो वहाः कुल्यास्तत्र पीत्वा च पावकः ॥ जगाम परमां तृप्तिं दर्शयामास चार्जु
नम् ६ ततोऽतरिक्षाद्भगवानवतीर्य पुरंदरः ॥ मरुद्गणैर्वृतः पार्थकेशं चेदमब्रवीत् ७ कृतं युवाभ्यां कर्म मेदममरैरपि दुष्करम् ॥ वरं वृणीतं तुष्टोऽस्मि दुर्लभं पुरुषेभ्य
ह ८ पार्थस्तु वरयामास शक्रादस्त्राणि सर्वशः ॥ प्रदातुं तच्च शक्रस्तु कालं चक्रे महायुतिः ९ यदा प्रसन्नो भगवान्महादेवो भविष्यति ॥ तदा तुभ्यं प्रदास्यामि पांडवा
स्त्राणि सर्वशः १० अहमेव च तं कालं वेत्स्यामि कुरुनंदन ॥ तपसामहताचापि दास्यामि भवतोऽप्यहम् ११ आग्नेयानि च सर्वाणि वायव्यानि च सर्वशः ॥ मदीयानि
च सर्वाणि ग्रहीष्यसि धनं जय १२ वासुदेवोऽपि जग्राह प्रीतिं पार्थेन शाश्वतीम् ॥ ददौ सुरपतिश्चैव वरं कृष्णाय धीमते १३ एवं दत्वा वरं ताभ्यां सह देवैर्मरुत्पातिः ॥
हुताशनमनुज्ञाप्य जगाम त्रिदिवं प्रभुः १४ पावकश्च तदा दत्तं दग्ध्वासमृगपाक्षिणम् ॥ अहानि पंच चैकं च विरराम सुतर्पितः १५ जग्ध्वा मांसानि पीत्वा च मेदांसि
रुधिराणि च ॥ युक्तः परमया प्रीत्या तावुवाचाच्युतार्जुनौ १६ युवाभ्यां पुरुषाभ्यां तर्पितोऽस्मि यथा सुखम् ॥ अनुजानामि वां विरौचरतं यत्र वां छितम् १७ एवं
तौ समनुज्ञातौ पावकेन महात्मना ॥ अर्जुनो वासुदेवश्च दानवश्च मयस्तथा १८ परिक्रम्य ततः सर्वत्र योपि भरतर्षभ ॥ रमणीयेन दीकूले सहिताः समुपाविशन् १९
॥ इति श्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यां संहितायां वैयासक्यां आदिपर्वणि मयदर्शनपर्वणि वरप्रदाने चतुस्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३४ ॥ समाप्तं मयदर्शनपर्वदि
पर्वच ॥ इतः परं सभापर्वं भविष्यति तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततो ब्रवीन्मयः पार्थ वासुदेवस्य संनिधौ ॥ प्रांजलिः श्लक्ष्णया वाचा पूजयित्वा पुनः पुनः १

तां युष्मदीर्य परमं धर्मज्ञानं मातुरस्तीति विज्ञायेत्यर्थः २ ब्रह्मतद्वेदांतं प्रसिद्धं ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ चरतं यत्र वां छितम् इति
त्यनेनाप्रतिहतगतित्वं द्वयोरपि दत्तं मयेत्यर्थः १७ । १८ । १९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुस्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३४ ॥ ॥ ॥

अस्मिन्पर्वणि श्रीवेदव्यासेन सप्तविंशत्यधिकद्विशताध्यायाः प्रतिज्ञाताः तथापि लेखकप्रमादाच्चतुस्त्रिंशदधिकद्विशताध्यायाः श्लोकवैषम्यं च दृश्यते

तत्कुत्राधिक्यं जातं तन्न ज्ञायते एवमग्निपर्वस्वपि न्यूनाधिकविषये ज्ञेयम् ।

॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते सटीकं सभापर्व प्रारभ्यते ॥

परसृष्टवर्ण्युजैव यत्रेशता परधिया निजमायया वा ॥ सृष्टेरुपाधिभिरसंगचितावपीष्टा तस्मिन्ममास्तु रतिरात्मनि लक्ष्मणाय ॥ १॥ प्रणम्य नारायणतीर्थवयान् धीरशमिश्रश्च हमारपु
र्यान् ॥ प्राचां गुरुणां हृदयानुरूपं कुर्मः सभापर्वणि भावदीपं ॥ ३॥ तत्र पूर्वस्मिन्पर्वण्यंते शार्ङ्गकाः ज्ञानबलादेव बन्धिमुखाद्विमुक्ता इत्युक्तं तच्च ज्ञानं भगवद्रक्तिबलादेव लभ्यत इति
प्रतिपादनायेदं सभापर्व आरभ्यते । तत्र भक्तावपि रुच्युत्पादनार्थं भक्तिबलेनैव पांडवानां दिव्यसमालाभाद्यैश्वर्यं द्वेषेणापि भगवद्भयानं भगवत्सायुज्यप्रापकमिति शिशुपालनि
र्याणेन ध्यानमाहात्म्यं निरपराधिष्वपि पांडवेष्वभक्तानां दुर्योधनादीनां द्वेषोत्पत्त्याऽभक्तदोषाः द्यूते द्रौपदीत्राणेन भगवतो भक्तपक्षपातित्वं समर्थानामपि पांडवानां सापराधेष्वपि

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरंचैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततोऽब्रवीन्मयः पार्थ
वासुदेवस्य सन्निधौ ॥ प्रांजलिः शृङ्गयावाचा पूजयित्वा पुनः पुनः २ ॥ मय उवाच ॥ अस्मात्कृष्णात्सु संरब्धात्पावकाच्च दिधक्षतः ॥ त्वया त्रातोऽस्मि कौ
तेय ब्रूहि किं करवाणिते ३ ॥ अर्जुन उवाच ॥ कृतमेव त्वया सर्वं स्वस्ति गच्छ महासुर ॥ प्रीतिमान्भवमेनित्यं प्रीतिमंतो वयंचते ४ ॥ मय उवाच ॥ युक्तमे
तत्त्वयि विभो यथाऽऽस्थ पुरुषर्षभ ॥ प्रीतिपूर्वमहं किंचित्कर्तुमिच्छामि भारत ५ ॥ अहं हि विश्वकर्मा वैदानवानां महाकविः ॥ सोऽहं वै त्वत्कृते कर्तुं किंचिदिच्छामि
पांडव ६ ॥ अर्जुन उवाच ॥ प्राणकृच्छ्राद्विमुक्तं त्वमात्मानं मन्यसे मया ॥ एवं गतेन शक्यामि किंचित्कारयितुं त्वया ७ ॥ न चापितव संकल्पं मोघमिच्छामि दानव ॥
कृष्णस्य क्रियतां किंचित् तथा प्रतिकृतं मयि ८ ॥ चोदितो वासुदेवस्तु मये न भरतर्षभ ॥ मुहूर्तमिव संदध्यौ किमयं चोद्यतामिति ९ ॥ ततो विचिंत्य मनसा लोकना
थः प्रजापतिः ॥ चोदयामास तं कृष्णः सभावैक्रियतामिति १० ॥ यदित्वं कर्तुं कामोऽसि प्रियं शिल्पवतांवर ॥ धर्मराजस्य दैतेययादृशीमिह मन्यसे ११ ॥ यां कृ
तां नानुकुर्वति मानवाः प्रेक्ष्य धिष्ठिताः ॥ मनुष्यलोके सकले तादृशीं कुरुष्वैसभाम् १२ ॥ यत्र दिव्या नभिप्रायान्पश्येमहि कृतांस्त्वया ॥ आसुरान्मानुषांश्चैव
सभां तां कुरुष्वैमय १३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रतिगृह्यतु तद्वाक्यं संप्रहृष्टो मयस्तदा ॥ विमानप्रतिमां च क्रेपांडवस्य शुभां सभाम् १४ ॥ ततः कृष्णश्च पा
र्थश्च धर्मराजे युधिष्ठिरे ॥ सर्वमेतत्समावेद्य दर्शयामास तुर्भयम् १५

दुर्योधनादिष्वप्रकोपेन भक्तानां तितिक्षा चेति भक्तगुणाश्च दर्शिताः । तत्रोपकर्त्रे प्रत्युपकारोऽवश्यं कर्तव्य इत्येतद्वर्शयितुं पांडवार्थं मयेन बन्धितो मोचितेनाऽभूत्पूर्वा सभा कृतेति
तावद्वर्ण्यते । ततोऽब्रवीन्मयः पार्थमित्यादिना २ स्वादवदाहे कृष्णाच्चक्रेण जिघांसतः ३।४।५ विश्वं कर्म कृतिसाध्यं यस्य स विश्वकर्मा महाकविः शिल्पपंडितः ६ एवं गते प्रत्युपका
रार्थं प्राप्ते त्वयिसति ७।८ संदध्यौ विचारितवान् ९।१० हेदैतेय हेदानव ११।१२ आसुरान्मानुषानित्युपलक्षणं देवगंधर्वादीनामप्यभिप्रायान् लेपचित्रे लेख्यचित्रे च चतुर्दशभुवनान्तर

१६ पूर्वदेवो वृषपर्वो दानवस्तस्य चरितं बिंदुसरसि यज्ञकरणादि १७ आश्वस्य स्वस्थचितो भूत्वा प्रचक्रमे आरब्धवान् १८।१९।२० किष्कुर्हस्तः । सर्वतश्चतुर्दिशु २१ ॥ इति सभापर्वणिनेलकंठीये भारतभावदीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ उपित्वेति १।२।३।४ अर्थ्य अर्थादनपेतं तथ्यं सत्यं । लघु स्वल्पाक्षरं । युक्तं युक्तिमतं । अत एवानुत्तरं पूर्वपक्षवदप्रत्याख्येयं । तथ्यं पथ्यं हितं वाक्यं गुरु स्वल्पाक्षरं मृदु । इति पाठे पथ्यं सन्मार्गादनपेतं गुरु बह्वर्थं ५ स्वजनगामीनि मात्रादिषु स्वबांधवेषु कुशलसंदेशक पाणि ६ भामिनी दीप्तिमती भाविनीमिति पाठे सद्भावयुक्तां ७ वंदे चेति । पुरुषसत्तमः पुरुषेष्वन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानंदमयेषु पंचस्वाद्यो व्यवहारतः सत्यः उत्तरोत्तरेषां तु पूर्वपूर्वाधिष्ठानत्वात्तत्तदपेक्षया सत्यतरत्वं पुच्छं ब्रह्म तु षष्ठं तेषामधिष्ठानभूतं मोक्षेऽप्यबाध्यत्वात्सत्तमः । ननु कथं सत्तमे 'अस्थूलमनणु निष्कलं निष्क्रियं शांतं' इत्यादिश्रुतेः

तस्मैयुधिष्ठिरः पूजायथार्हमकरोत्तदा ॥ सतुतांप्रतिजग्राहमयः सत्कृत्यभारत १६ सपूर्वदेवचरितंतदातत्रविशांपते ॥ कथयामासदैतेयः पांडुपुत्रेषुभारत १७ सकालंकंचिदाश्वस्यविश्वकर्माविचिंत्यतु ॥ समांप्रचक्रमेकर्तुं पांडवानां महात्मनाम् १८ अभिप्रायेण पार्थानां कृष्णस्य च महात्मनः ॥ पुण्येऽहनि महातेजाः कृतकौतुकमंगलः १९ तर्पयित्वा द्विजश्रेष्ठान् पायसेन सहस्रशः ॥ धनं बहुविधं दत्त्वा तेभ्य एव च वीर्यवान् २० सर्वतु गुणसंपन्ना दिव्यरूपा मनोरमा ॥ दशकिष्कुसहस्रांतां मापयामास सर्वतः २१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि सभाक्रियापर्वणि सभास्थाननिर्णये प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ वैशं पायन उवाच ॥ उपित्वा खांडवप्रस्थे सुखवासं जनार्दनः ॥ पार्थैः प्रीतिसमायुक्तैः पूजनाहोऽभिपूजितः १ गमनाय मर्तिचक्रे पितुर्दर्शनलालसः ॥ धर्मराज मथामंश्य पृथांच पृथुलोचनः २ वंदे चरणौ मूर्ध्ना जगद्वन्द्यः पितृष्वसुः ॥ सतयामूर्ध्नु पाघ्रातः परिष्वक्तश्च केशवः ३ ददर्शनंतरं कृष्णो भगिनीं स्वामहाय शाः ॥ तामुपेत्य हृषीकेशः प्रीत्या बाष्पसमन्वितः ४ अर्थ्यैतथ्यं हितं वाक्यं लघुयुक्तमनुत्तरम् ॥ उवाच भगवान् भद्रां सुभद्रां भद्रभाषिणीम् ५ तया स्वजनगामिनीं श्रावितो वचनानि सः ॥ संपूजितश्चाप्यसकृत् शिरसा चाभिवादितः ६ तामनुज्ञाय वाष्णेयः प्रतिनंद्य च भामिनीम् ॥ ददर्शनंतरं कृष्णां धौम्यं चापि जनार्दनः ७ वंदे च यथान्यायं धौम्यं पुरुषसत्तमः ॥ द्रौपदीं सांत्वयित्वा च आमंश्य च जनार्दनः ८

सर्वविशेषशून्ये नामरूपवन्दनादिक्रियायोगो घटेतेति चेत् अत्र ब्रूमः 'कौलिके प्रतिमाद्वारा चैत्रे भोग इवेशता । असंगे भूमि जीवौघकल्पितोपाधियोगतः' । अनादौ संसारे जीवेश्वरविभागस्याप्यनादित्वाद्ब्रह्मणो भुजंग इव जीवौघस्याविद्यया शुद्धेऽपि चिदात्मनि ईशसूत्रादिकं कल्पितमिदमेव ब्रह्मणः शरीरमिति । यथा कौलिकः प्रतिमां कृत्वेदमेव चैत्रस्य शरीरमिति भावयति तद्वत् । यथा च प्रतिमाद्वारा चैत्रस्य भोगो भवत्येवं शुद्धायामपि चिति जीवौघकल्पितोपाध्याद्वारा ईशनादिकं भवति । एतावांस्तु विशेषः जीवस्य स्वाविद्याकल्पितं शरीरांतरमस्तीति प्रतिमानिमित्तकोऽपि भोगः स्वदेहावच्छेदेनैव जायते न प्रतिमावच्छेदेन । चित्तेस्तु तदभावाद्भिभूत्वाच्च परकल्पितोपाध्यवच्छेदेनैव नियंतृत्वादिकं भवति । तच्चाकर्मजत्वाच्चित्तौ न संसृज्यते यथा जीवे भोगः यथा वा कल्पितसर्पगतं भीषणत्वं रज्ज्वा । एवं च व्यवहारतः संसारस्याद्यंतशून्यत्वात्तत्कारणीभूतस्येशादेरपि तथात्वं-

वक्तव्यं किमुत ईशादिकारणीभूतायाः कृष्णमूर्तेः । तथा हि बीजांकुरतरुपमेष्वीशसूत्रविराट्सु अन्तर्बीजगर्मफलोपमः श्रीकृष्णोऽनंतकोटिब्रह्माण्डनायक इति प्रसिद्धं अयमेव श्रीमच्छंकरभगवत्पादैर्वेदांतसारे वनवृक्षदृष्टान्तेन समष्टिव्यष्टिरूपेण स्थूलसूक्ष्मकारणानि प्रतिपाद्य समष्टिवनदृष्टान्तेन प्रतिपादितः । 'शास्त्रेऽप्यंतस्तद्धर्मोपदेशात्' इत्यत्र 'य एषोऽन्तरादित्ये हिरण्यमयः पुरुषो दृश्यते हिरण्यरुमभ्रुर्हिरण्यकेश आप्राणनस्वात् सर्व एव सुवर्णस्तस्य यथाकप्यासं पुंडरीकमेवमक्षिणी तस्योदिति नाम स एष सर्वेभ्यः पाप्मभ्य उदेति ह वै सर्वेभ्यः पाप्मभ्यो य एवं वेद' इति नामरूपवन्तमादित्यमंडलांतर्वर्तिनं नारायणमुदाहृत्य तस्य ऋक् च साम च गेष्णाविति नाराणस्य कृत्स्नप्रपंचात्मके ऋक्सामे अंगुलिपर्वणी इत्युक्तं । ततोऽनंतकोटिब्रह्मांडाश्रयत्वं सूर्याकृतेर्ब्रह्मणो युज्यते । अयमेव नंदनंदनो महामायावी सुप्तिप्रलयकैवल्येषु कर्मोपरमेसति जगदिद्रजालं स्वमूर्त्यासह तिरोधाय पास्तसमस्तविशेषं

भ्रातृनभ्यगमद्विद्वान्पार्थेन सहितो बली ॥ भ्रातृभिः पंचभिः कृष्णो वृतः शक्रइवामरैः ९ यात्राकालस्य योग्यानि कर्माणि गुरुध्वजः ॥ कर्तुं कामः शुचिर्भूत्वा स्नातवान्समलंकृतः १० अर्चयामास देवांश्च द्विजांश्च यदुपुंगवः ॥ माल्यजाप्यनमस्कारैर्गंधैरुच्चावचैरपि ११ सकृत्वासर्वकार्याणि प्रतस्थेत स्थुषावरः ॥ उपेत्य स यदुश्रेष्ठो बाह्यकक्षाद्विनिर्गतः १२ स्वस्तिवाच्यार्हितो विप्रान्दधिपात्रफलाक्षतैः ॥ वसुप्रदाय च ततः प्रदक्षिणमथाकरोत् १३ कांचनरथमास्थाय ताक्षकैतनमाशुगम् ॥ गदाचक्रासिशाङ्गाद्यैरायुधैरावृतं शुभम् १४ तिथावप्यथ नक्षत्रे मुहूर्ते च गुणान्विते ॥ प्रययौ पुंडरीकाक्षः शैव्यसुग्रीववाहनः १५ अन्वाहरोहचाप्येनं प्रेम्णाराजायुधिष्ठिरः ॥ अपास्य चास्य यंतारं दारुकं यंतु सत्तमम् १६ अभीष्टून्संप्रजग्राह स्वयंकुरुपतिस्तदा ॥ उपारुह्यार्जुनश्चापि चामरव्यजनंसितम् १७ रुक्मदंडं ददद्वाहुर्विदुधावप्रदक्षिणम् ॥ तथैव भीमसेनोऽपि यमाभ्यां सहितो बली १८ पृष्ठतोऽनुययौ कृष्णमृत्विक्पौरजनैः सह ॥ स तथा भ्रातृभिः सर्वैः केशवः परवीरहा १९ अन्वीयमानः शुशुभे शिष्यैरिव गुरुः प्रियैः ॥ पार्थमामंश्य गोविंदः परिष्वज्य सुपीडितम् २० युधिष्ठिरं पूजयित्वा भीमसेनं यमौ तथा ॥ परिष्वक्तो भृशं तैस्तु यमाभ्यामभिवादितः २१ यो जनार्धमथोगत्वा कृष्णः परपुरंजयः ॥ युधिष्ठिरं समामंश्य निवर्तस्वेति भारत २२ ततोऽभिवाद्य गोविंदः पादौ जग्राह धर्मवित् ॥ उत्थाप्य धर्मराजस्तु मूर्ध्नु पाघ्राय केशवम् २३ पांडवो यादवश्रेष्ठं कृष्णं कमललोचनम् ॥ गम्यतामित्यनुज्ञाप्य धर्मराजो युधिष्ठिरः २४

ब्रह्मात्मानं प्रापयति कर्मशेषसत्त्वे पुनरुद्भावयति च । ततश्चास्य स्वाविद्याभावादसंगत्वं पराविद्याकल्पितोपाधिसंबंधात्प्रतिमाया भोजकत्ववन्नियंतृत्वमविद्यायाश्चाद्यंतशून्यत्वात् त्रित्यत्वं चेति सिद्धं । ततश्चासंगत्वाद्युक्तमस्य पुरुषसत्तमत्वं जनगमयितृत्वरूपजनार्दनत्वेन नियंतृत्वं नियंतृत्वादेव च 'उत्सीदेयुरिमे लोका न कुर्या कर्म चेदहम्' इति वक्ष्यमाणरीत्या जनशिक्षार्थं धौम्यवन्दनेन वैदिकमर्यादापरिपालकत्वं द्रौपदीसांत्वनेन च सुहृदनुग्राहकत्वं चेत्यादि सर्वं समंजसं । अयमेवार्थो मंगलश्लोकाभ्यामस्माभिः संगृहीतो न विस्मर्तव्यः ८ भ्रातृन् पितृष्वसुः पुत्रान् ९ । १० । ११ तस्थुषां स्थितिमतां वरः सनातन इत्यर्थः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ अभीष्टून् रथाश्वरश्मीन् १७ । १८ । १९ सुपीडितं गाढं यथा भवति तथा परिष्वज्य २० । २१ । २२ । २३ । २४

संविदं पुनरेष्यामीति निश्चयं कृत्वा २५ लोचनैरिति सर्वेन्द्रियाग्राह्यमपि परमात्मानं प्रथमं प्रतिमादिषु संचित्य । मनोभिरिति पश्चात्प्रतिमां त्यक्त्वा मनसैव चित्तयेदित्युक्तं २६ २७ मनसो लये शौरिर्मानसमूर्तिरूपोऽतर्दधे । अत एव ते अकामा निर्विकल्पसमाधिस्थाः । 'यदा सर्वे प्रमुच्यन्ते कामा येऽस्य हृदि श्रिताः । अथ मर्त्योऽमृतो भवत्यत्र ब्रह्म समश्नुते' इति श्रुतेः । यतो गोविंदे निर्विकल्पे ब्रह्मणि गतं लीनं मानसं येषां ते तथाभूताः २८ निवृत्त्येति समाधिसुखानुभवानंतरं व्युत्थानं ध्वनितं २९ स गत्वेति पाठे गत्वा शीघ्रगमनशीलः । गमेरन्येभ्योऽपि दृश्यत इति कनिष् । अनुदातोपदेशेत्यनुनासिकलोपे ष्वस्येति तुगागमः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ कल्पया मास एवमेवं करिष्यामीति

ततस्तैः संविदं कृत्वा यथावन्मधुसूदनः ॥ निवर्त्य च तथा कृच्छ्रात्पांडवान्सपदानुगान् २५ स्वांपुरीं प्रययौ दृष्टो यथाशक्रोऽमरावतीम् ॥ लोचनैरनुजग्मुस्ते तमाद्यष्टिपथात्तदा २६ मनोभिरनुजग्मुस्ते कृष्णं प्रीतिसमन्वयात् ॥ अतस्तमनसामेव तेषां केशवदर्शने २७ क्षिप्रमंतर्दधेशौरिश्चक्षुषां प्रियदर्शनः ॥ अकामा एव पार्थास्ते गोविंदगतमानसाः २८ निवृत्त्योपययुस्तूर्णस्वंपुरं पुरुषर्षभाः ॥ स्यंदनेनाथ कृष्णोऽपि त्वरितं द्वारकामगात् २९ सात्वतेन च वीरेण पृष्ठतोयायिना तदा ॥ दारुकेण च सूतेन सहितो देवकीसुतः ॥ सगतो द्वारकां विष्णुर्गुरुमानिव वेगवान् ३० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ निवृत्त्यधर्मराजस्तु सहभ्राता मि रच्युतः ॥ सुहृत्परिवृतो राजा प्रविवेश पुरोत्तमम् ३१ विमृज्य सुहृदः सर्वान् भ्रातृन् पुत्रांश्च धर्मराट् ॥ मुमोद पुरुषव्याघ्रो द्रौपद्या सहितो नृप ३२ केशवोऽपि मुदा युक्तः प्रविवेश पुरोत्तमम् ॥ पूज्यमानो यदुश्रेष्ठैरुग्रसेनमुखैस्तथा ३३ आहुकंपितरं वृद्धं मातरं च यशस्विनीम् ॥ अभिवाद्य बलं चैव स्थितः कमललोचनः ३४ प्रद्युम्नसां वनिशठांश्चारुदेष्णंगदंतथा ॥ अनिरुद्धं च भानुं च परिष्वज्य जनार्दनः ३५ स वृद्धैरभ्यनुज्ञातोरुक्मिण्या भवनं ययौ ॥ मयोऽपि समहाभागः सर्वरत्नविभूषिताम् ॥ विधिवत्कल्पयामास सभां धर्मसुताय वै ३६ ॥ इति श्रीमहामारुते सभापर्वणि सभाक्रियापर्वणि भगवद्गीते द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथाब्रवीन्मयः पार्थ मर्जुनं जयतां वरम् ॥ आपृच्छेत्वांगमिष्यामि पुनरेष्यामि चाप्यहम् १ उत्तरेण तु कैलासं मैनाकं पर्वतं प्रति ॥ यियक्षमाणेषु पुरादानवेषु मया कृतम् २ चित्रमणिमयं भांडं रम्यं बिंदुसरः प्रति ॥ सभायां सत्यसंधस्य यदा सीदृषपर्वणः ३ आगमिष्यामि तद्दृष्ट्वा यदितिष्ठति भारत ॥ ततः सभां करिष्यामि पांडवस्य यशस्विनीम् ४ मनःप्रलहादिनीं चित्रां सर्वरत्नविभूषिताम् ॥ अस्ति बिंदुसरस्युग्रागदाचकुरुनंदन ५ निहिता भावयाम्येवं राज्ञा हत्वारणे रिपून् ॥ सुवर्णबिंदुभिश्चित्रा गुर्वीभारसहा दृढा ६

मनसि विचारयामासेत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इति सभा० नैलकंठीये भारतभा० द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ अ॥ अथेति । १ । २ भांडमिव भांडं मूलधनं विचित्ररंगोपादानद्रव्यं कृतं हिंगुलादिवन्निर्मितं मणिमयं मणिप्रचुरं । येन कृत्रिममयूरादीनां चंद्रकलोचनादीनि क्रियन्ते ३ । ४ । ५ राज्ञा वृषपर्वणा निहिता सेदानीमप्यस्तीति भावयामीति योज्यं । ततोऽर्वाभीमसेनं विना तदुद्यमनयोग्यस्य पुंसोऽजातत्वादिति भावः । भारसहा गदांतरेण सन्निपाते सत्यविचालया यतो दृढा ६

सा वै शतसहस्रस्य लक्षस्य गदालक्षेण तुल्येत्यर्थः । स्वर्णभारसहस्रस्येति पाठे तु 'तुलां पलशतं प्राहुर्भारः स्याद्विंशतिस्तुला' इति शास्त्रोक्तमानेन गुर्वीत्यर्थः ७ । ८ प्रागुदीचीमैशा नीं उत्तरेणोत्तरतः ९ हिरण्यशृंगो मैनाकावयवभूतो गिरिः १० ईश्वरेण प्रजापतिना ११ । १२ दृष्टांततः शास्त्रसिद्धांततः १३ भूतपतिर्महादेवः सृष्ट्वा सृष्टिकर्ता । अत्रापि गत्वेति वत् कनिष् १४ । १५ शिष्टसंप्रतिपत्तये इति पाठेऽपि शिष्टान् धर्मानुष्ठाने प्रवर्तयितुमित्यर्थः १६ । १७ स्फाटिकं स्फाटिक इत्युपलक्षणं नानारत्नमयं सितसारंगपिशंगादिवर्णानां महामणी नां चूर्णानि यथापेक्षितं मिश्राणि शुक्रपारावतमयूरजपादाडिमजंबूफलवर्णाद्यावांतरमिश्ररंगरचनार्थं वृषपर्वयागे सभायां संपादितं तत्रोपयुक्तावशिष्टमानीतवानित्यर्थः १८ किंकरैः सविंशतसहस्रस्यसंमिताशत्रुघातिनी ॥ अनुरूपा च भीमस्य गांडीवं भवतो यथा ७ वारुणश्च महाशंखो देवदत्तः सुघोषवान् ॥ सर्वमेतत्प्रदास्यामि भवतेना त्रसंशयः ८ इत्युक्त्वा सोऽसुरः पार्थं प्रागुदीचीं दिशंगतः ॥ अथोत्तरेण कैलासान् मैनाकं पर्वतं प्रति ९ हिरण्यशृंगः सुमहान् महामणिमयोगिरिः ॥ रम्यं बिंदुस रोनामयत्रराजा भगीरथः १० द्रष्टुं भागीरथीं गंगामुवास बहुलाः समाः ॥ यत्रेष्टं सर्वभूतानामीश्वरेण महात्मना ११ आहूताः क्रतवो मुख्याः शतं भरतसत्तम ॥ यत्र यूपामणिमयाश्चैत्याश्वापि हिरण्यमयाः १२ शोभार्थं विहितास्तत्र न तु दृष्टांततः कृताः ॥ यत्रेष्टासगतः सिद्धिं सहस्राक्षः शचीपतिः १३ यत्र भूतपतिः मृ द्वासर्वान् लोकान्सनातनः ॥ उपास्यते तिग्मतेजाः स्थितो भूतैः सहस्रशः १४ नरनायणौ ब्रह्मायमः स्थाणुश्च पंचमः ॥ उपासते यत्र संत्रंसहस्रयुगपर्यये १५ यत्रेष्टं वासुदेवेन सत्रैर्वर्षगणान्वहून् ॥ श्रद्धधानेन सततं धर्मसंप्रतिपत्तये १६ सुवर्णमालिनो यूपश्चैत्याश्वाप्यतिभास्वरान् ॥ ददौ यत्र सहस्राणि प्रयुतानि च केशवः १७ तत्र गत्वा सजग्राह गदां शंखं च भारत ॥ स्फाटिकं च सभाद्रव्यं यदा सीदृषपर्वणः १८ किंकरैः सहरक्षोभिर् यदरक्षन्महद्धनम् ॥ तदगृह्णान्मयस्त त्रगत्वा सर्वमहासुरः १९ तदा हत्य च तां चक्रे सोऽसुरोऽप्रतिमां सभाम् ॥ विश्रुतां त्रिपुलोकेषु दिव्यां मणिमयीं शुभाम् २० गदां च भीमसेनाय प्रवरां प्रददौ तदा ॥ देवदत्तं चार्जुनाय शंखं प्रवरमुत्तमम् २१ यस्य शंखस्य नादेन भूतानि प्रचक्रिरे ॥ सभा च सामहाराजशातकुंभमयद्रुमा २२ दशकिष्कुसहस्राणि समंता दायतां भवत् ॥ यथावद्देवार्थं सोमस्य च यथासभा २३ आजमाना तथाऽत्यर्थं दधार परमं वपुः ॥ अभिघ्नती वप्रभया प्रभामर्कस्य भास्वराम् २४ प्रबभौ ज्वलमानेन दिव्यादिव्येन वर्चसा ॥ नवमेघप्रतीकाशादिवमावृत्य विष्टिता ॥ आयता विपुलारम्या विपाप्मा विगतक्लमा २५ उत्तमद्रव्यसंपन्नारत्नप्राकार तोरणा ॥ बहुचित्रा बहुधना सुकृता विश्वकर्मणा २६ नदाशार्ही सुधर्मा ब्राह्मणो वाऽथ तादृशी ॥ सभारूपेण संपन्नायां चक्रे मातिमान्मयः २७

रक्षसां जातिविशेषैः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ दिव्या दिव्येन वर्चसा अलौकिकेन च तेजसा नवमेघप्रतीकाशा नवभिर्मेघैरिव मेघैश्चित्तलेत्रे चमत्कारामृतवर्षिभिः शृंगारादिभिरसैस्तत्तन्निश्रेष्ठमिनीय प्रदर्शितैः शोभमाना दिवमावृत्य व्याप्याभिभूयेति यावत् । विष्टिता विशेषेण स्थिता । विपाप्मा पापघ्नी दिव्यतेजःसंपन्नत्वात् । विगतक्लमा श्रमच्छेदिनी । व्युदास्त्वत्र विचित्रमणिवैदिकेति पाठे कल्पयन्ति २५ प्राकारः परिधिभित्तिः तोरणानि बहिर्द्वाराणि । प्राकारमालिनीत्यपि पाठः २६ दश अहिंसादीन् यम नियमानर्हति वे दशार्हा भगवद्भक्ता बलिबाणप्रभृतयस्तेषामियं दशार्हा । सात्वतीति पाठे सात्परमात्मा सोऽस्त्येषां ते सात्वंतस्तेषामियं सात्वतीति स एवार्थः २७

वहंतीति सभाया जंगमत्वमुक्तं अत एव विमानप्रतिमेति नाम तस्या युक्तं २८ २९ नलिनी कमलवती सरसी । वैदुर्यैरिन्द्रनिलमणिमयैः पत्रैर्व्यासां मणिनालमयांजुजां मणिमयना
लां कनकांबुजां च 'मयः शिल्पिनि दैत्यानां करभेऽश्वतरेपि च' इति विश्वः 'करभः कलभो वाऽष्टापदे' इति च विश्वः । मणिनालोष्णलांबुजामिति पाठे तु मणिमयानि नालेषु विकस्व
राण्यंबुजानि यस्यां सा तथा । मणिमयनालेषु स्वच्छांबुजां वा ३० पद्मसौगंधिकवतीं पद्माकारैः सौगंधिकैः पद्मरागैर्युक्तां । पद्मरागमयपद्माभित्यर्थः । 'सौगंधिकं तु कल्हारेपद्म
रागेच' इति मेदिनी । हैमसौगंधिकवतीमिति पाठे स्पष्टार्थः । पुष्पितैर्विकसितैः । निष्पंकेति विद्यमानमपि सलिलमतिस्वच्छत्वादाश्रयरूपेणैव प्रकाशते न स्वरूपेण स्फटिकजपा
कुसुमवत् । अनेन तत्र स्थलभ्रमकारणमुक्तं ३१ मंदानिलेन समुद्रूतां समुच्छलितविंदुं । अत एव सर्वतः प्रसृतनलिनीपत्रेषु मुक्तातुल्यैर्जलविंदुभिराचितां व्याप्तां । महामणिमयाः

तांस्मत्तत्रमयेनोक्तारक्षंतिचवहंतिच ॥ सभामष्टौसहस्राणिकिंकरानामराक्षसाः २८ अंतरिक्षचराघोरामहाकायामहाबलाः ॥ रक्ताक्षाःपिंगलाक्षाश्चशुक्ति
कर्णाःप्रहारिणः २९ तस्यांसभायांनलिनींचकाराप्रतिमांमयः ॥ वैदूर्यपत्रविततांमणिनालमयांबुजाम् ३० पद्मसौगंधिकवतींनानाद्रिजगणायुताम् ॥
पुष्पितैःपंकजैश्चित्रांकूर्मैर्मत्स्यैश्चकांचनैः ॥ चित्रस्फटिकसोपानांनिष्पंकसलिलांशुभाम् ३१ मंदानिलसमुद्रूतांमुक्ताविंदुभिराचिताम् ॥ महामणिशिलाप
ट्टबद्धपर्यंतवेदिकाम् ३२ मणिरत्नाचितांतांतुकेचिदभ्येत्यपार्थिवाः ॥ दृष्ट्वाऽपिनाभ्यजानंततेऽज्ञानात्प्रपतंत्युत ३३ तांसभामभितोनिर्त्यपुष्पवंतोमहा
द्रुमाः ॥ आसन्नानाविधालालाःशीतच्छायामनोरमाः ३४ काननानिसुगंधीनिपुष्करिण्यश्वसर्वशः ॥ हंसकारंडवोपेताश्चक्रवाकोपशोभिताः ३५ जलजा
नांचपद्मानांस्थलजानांचसर्वशः ॥ मारुतोगंधमादायपाण्डवानस्मनिषेवते ३६ ईदृशींतांसभांकृत्वामासैःपरिचतुर्दशैः ॥ निष्ठितांधर्मराजायमयोराज
न्यवेदयत् ३७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिसभाक्रियापर्वणिसभानिर्माणेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःप्रवेशनंतस्यांच
क्रेराजायुधिष्ठिरः ॥ अयुतंभोजयित्वातुब्राह्मणानांनराधिपः १ साज्येनपायसेनैकमधुनामिश्रितेनच ॥ भक्ष्यैर्मूलैःफलैश्चैवमांसैर्वाराहहारिणैः ॥ कृसरे
णाथजीवंत्याहविष्येणचसर्वशः २ मांसप्रकारैर्विविधैःखाद्यैश्चापितथानृप ॥ चोष्यैश्चविविधैराजनपेयैश्चबहुविस्तरैः ३

शिलापट्टा दीर्घचतुरस्रपाषाणास्तैर्बद्धाः पर्यंते समीपे चतुर्दिक्षु बेदिकाः यस्यास्तां ३२ मणिरत्नचितां तां नलिनीं त्वभ्येत्याधिगत्य ज्ञात्वा । अयं भावः अदृष्टपूर्वैरतिमास्वरैः पत्र
नालपुष्पैराच्छन्नत्वात्सलिलस्य काचमय्यां वैदूर्यमणिमय्यां वा भुवि कृत्रिमाण्येव कमलादीनीति भ्रमान्मणिरत्नचिता भूमिरेवेयमिति तां नलिनीं ज्ञात्वा स्थलभ्रमाज्जले पतंतीति
३३ तां सभामभित इति कर्मप्रवचनीययोगात् द्वितीया तस्याः सभायाः समंतत इत्यर्थः ३४ पुष्करिण्यस्तटाकाः ३५ । ३६ परिचतुर्दशैश्चतुर्दशाधिकैः ॥ ३७ ॥ ॥ इति
सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ तत इति १ कृसरेण तिलमिश्रौदननेन । 'ओदनस्तिलमिश्रस्तु कृसरः परिकीर्तितः । तिलकल्का
न्विनिक्षिप्य भितो वा कृसरो भवेत्' इति गृह्यविदः । जीवत्या पाकविशेषेण ओदनस्यैव यवनभाषया विरिंजि इत्युच्यते । शाकविशेषेणेत्यन्ये २ । ३

अहतैःअनुपमुक्तैः ४ । ५ दैवतानि द्वारादिषु स्थानेषु पितामहादीनि । 'द्वारे पितामहं विंश्यात्' इति गृह्यात् ६ मल्लाः बाहुयोधिनः ब्रह्मा लकुटयोधिनः ७ । ८ । ९ । १०

अहतैश्चैववासोभिर्माल्यैरुच्चावचैरपि ॥ तर्पयापासविप्रेन्द्रान्नानादिग्भ्यःसमागतान् ४ ददौतेभ्यःसहस्राणिगवांप्रत्येकशःपुनः ॥ पुण्याहघोषस्तत्रासीदि
वस्पृगिवभारत ५ वादित्रैर्विविधैर्दिव्यैर्गवैरुच्चावचैरपि ॥ पूजयित्वाकुरुश्रेष्ठोदैवतानिनिवेश्यच ६ तत्रमल्लानटाझल्लासूतवैतालिकास्तथा ॥ उपत
स्थुर्महात्मानंधर्मपुत्रंयुधिष्ठिरम् ७ तथासकृत्वापूजांतांभ्रातृभिःसहपांडवः ॥ तस्यांसभायारम्यायारिमेशक्रोयथादिवि ८ सभायामृषयस्तस्यांपांडवैःसहआ
सते ॥ आसांचक्रुर्नरेन्द्राश्चनानादेशसमागताः ९ असितोदेवलःसत्यःसर्पिर्मालीमहाशिराः ॥ अर्वावसुःसुमित्रश्चमैत्रेयःशुनकोबलिः १० बकोदालभ्यःस्थूल
शिराःकृष्णद्वैपायनःशुकः ॥ सुमंतुर्जैमिनिःपैलोव्यासशिष्यास्तथावयम् ११ तित्तिरिर्याज्ञवल्क्यश्चससुतोलोमहर्षणः ॥ अप्सुहोम्यश्चधौम्यश्चअणीमांड
व्यकौशिकौ १२ दामोष्णीषस्त्रैबलिश्चपर्णादोघटजानुकः ॥ मौंजायनोवायुभक्षःपाराशर्यश्चसारिकः १३ बलिवाकःसिनीवाकःसप्तपालःकृतश्रमः ॥ जातूकर्णः
शिखावांश्चआलंबःपारिजातकः १४ पर्वतश्चमहाभागोमार्कण्डेयोमहामुनिः ॥ पवित्रपाणिःसावर्णोभालुकिर्गालवस्तथा १५ जंघाबंधुश्चैरभ्यश्चकोपवेगस्तथा
भृगुः ॥ हरिबभ्रुश्चकौडिन्योबभ्रुमालीसनातनः १६ काक्षीवानौशिजश्चैवनाचिकेतोऽथगौतमः ॥ पैंग्योवराहःशुनकःशांडिल्यश्चमहातपाः १७ कुरुरोवेणुजंघोऽ
थकालापःकठएवच ॥ मुनयोधर्मविद्वांसोऽष्टात्मानोजितेन्द्रियाः १८ एतेचान्येचबहवोवेदवेदांगपारगाः ॥ उपासतेमहात्मानंसभायामृषिसत्तमाः १९ कथयं
तःकथाःपुण्याधर्मज्ञाःशुचयोऽमलाः ॥ तथैवक्षत्रियश्रेष्ठाधर्मराजमुपासते २० श्रीमान्महात्माधर्मात्मासुंजकेतुर्विवर्धनः ॥ संग्रामजिह्मुर्बुधश्चउग्रसेनश्चवी
र्यवान् २१ कक्षसेनःक्षितिपतिःक्षेमकश्चापराजितः ॥ कंबोजराजःकमठःकंपनश्चमहाबलः २२ सततंकंपयामासयवनानेकएवयः ॥ बलपौरुषसंपन्नान्
कृतास्त्रानमितौजसः ॥ यथासुरान्कालकेयान्देवोवज्रधरस्तथा २३ जटासुरोमद्रकानांचराजाकुंतिःपुलिंदश्चकिरातराजः ॥ तथांगवांगौसहपुंड्रकेणपां
ड्योद्विराजौचसहस्रध्रुकेण २४ अंगोवंगःसुमित्रश्चशैब्यश्चामित्रकर्शनः ॥ किरातराजःसुमनायवनाधिपतिस्तथा २५ चाणूरोदेवरातश्चभोजोभीमर
थश्चयः ॥ श्रुतायुधश्चकालिंगोजयसेनश्चमागधः २६ सुकर्माचेकितानश्चपुरुश्चामित्रकर्शनः ॥ केतुमान्वसुदानश्चवैदेहोऽथकृतक्षणः २७ सुधर्माचा
निरुद्धश्चश्रुतायुश्चमहाबलः ॥ अतृपराजोदुर्धर्षःक्रमजिच्चसुदर्शनः २८ शिशुपालःसहसुतःकरूषाधिपतिस्तथा ॥ वृष्णीनांचैवदुर्धर्षाःकुमारादेवरूपिणः
२९ आहुकोविपृथुश्चैवगदःसारणएवच ॥ अक्रूरःकृतवर्माचसत्यकश्चशिनेःसुतः ३०

३१ । ३२ । ३३ रौरवाजिनवाससोमृगचर्मपरीधानाः ३४ । ३५ । ३६ सप्तविंशतिश्चित्रसेनाद्या गंधर्वमणाः ३७ साम्यं तालविशेषः शंपेत्यपि पाठः शंपा दक्षिण हस्तगृहीततालविशेषः । 'शंपादक्षिणपातस्तु वामे ताल इति स्मृतः' इत्युक्तेः । प्रमाणे गीतवाद्यतालानां ध्वनिसाम्ये । लये द्रुतमध्यविलंबिते । स्थाने उरः शिरः कंठादी ३८ ३९ । ४० । ४१ इति सभापर्वणि नैलकंठीये मारुतभावदीपे चतुर्थाऽध्यायः ॥४॥ अथ तत्रोपविष्टेष्विति । अत्र नारदो युधिष्ठिरं प्रश्नमुखेन राजधर्मानुशास्ति १ तत्र शास्तुः स्व रूपं तावद्व्याचष्टे अस्यापि कणिकतुल्यता माभूदिति वेदोपनिषदां वेत्तेति वेदाः ऋग्यजुःसामाथर्वाणः । उपनिषदो रहस्यविद्याश्चतुर्विधाः । तत्र कर्मागावबद्धोपासनं 'उपावा अश्वस्य मेध्यस्य शिरः' इत्यादिशास्त्रविहितं कर्मिण्येवमादिषु विराड्दृष्टिकरणं । प्रतीकोपासनं 'अन्नं ब्रह्मेत्युपासीत आदित्यो ब्रह्मेत्यादेशः' इत्यादित्यादिमूर्तिषु ब्रह्मदृष्टिकरणं अहंग्रहोपासनं 'त्वं वा अहमस्मि भगवो देव ते अहं वै त्वमसि' इति व्यतिहारेणात्मनो देवतायाश्चाभेदचितनं । ज्ञानं ब्रह्मात्मानुभवः । वेदानां कर्मप्रतिपादकानां तदंतर्गतानामुपनि

भीष्मकोऽथाकृतिश्चैवयुमत्सेनश्चवीर्यवान् ॥ केकयाश्चमहेष्वासायज्ञसेनश्चसौमकिः ३१ केतुमान्वसुमांश्चैवकृतास्त्रश्चमहाबलः ॥ एतेचान्येचबहवःक्षत्रियामुख्यसंमताः ३२ उपासतेसभायांस्सकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ अर्जुनंयेचसंश्रित्यराजपुत्रामहाबलाः ३३ अशिक्षंतधनुर्वेदंरौरवाजिनवाससः ॥ तत्रैवाशिक्षिताराजन्कुमारावृष्णिनंदनाः ३४ रौक्मिणेयश्चसांवश्चयुयुधानश्चसात्यकिः ॥ सुधर्माचानिरुद्धश्चशैब्यश्चनरपुंगवः ३५ एतेचान्येचबहवोराजानःपृथिवीपते ॥ धनंजयसखाचात्रनित्यमास्तेस्सतुंबुरुः ३६ उपासतेमहात्मानमासीनंसप्तविंशतिः ॥ चित्रसेनःसहामात्योगंधर्वाप्सरसस्तथा ३७ गीतवादित्रकुशलाःसाम्यतालविशारदाः ॥ प्रमाणेऽथलयेस्थानेकिन्नराःकृतनिश्चमाः ३८ संघोदितास्तुंबुरुणागंधर्वसहितास्तदा ॥ गायंतिदिव्यतानैस्तेयथान्यायंमनस्विनः ३९ पांडुपुत्रानृषींश्चैवमयंतउपासते ॥ तस्यांसभायामासीनाःसुवताःसत्यसंगराः ४० दिवीवदेवाब्रह्माणंयुधिष्ठिरमुपासते ४१ ॥ इतिम०भा०सभापर्वणिसभाक्रियापर्वणिसभाप्रवेशोनामचतुर्थोऽध्यायः ४ ॥ समाप्तंचसभाक्रियापर्व ॥ ॥ ४ ॥ ॥ अथलोकपालसभाख्यानपर्व ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ अथतत्रोपविष्टेषुपांडवेषुमहात्मसु ॥ महत्सुचोपविष्टेषुगंधर्वेषुचभारत १ वेदोपनिषदांवेताऋषिःसुरगणार्चितः ॥ इतिहासपुराणज्ञःपुराकल्पविशेषवित् २ न्यायविद्वर्मतत्त्वज्ञःषडंगविदनुत्तमः ॥ ऐक्यसंयोगनानात्वसमवायविशारदः ३

षदां च वेत्ता पाठतोऽर्थतश्च ज्ञाता । अत एव ऋषिः मंता फलं प्रति वेदोक्तकृत्फलभागी कृतानुष्ठानत्वात् । अत एव सुरगणार्चितः । इतिहासपुराणे प्रसिद्धे । पुराकल्पो बहुकृतं कमन्वाख्यानं 'देवासुराः संयत्ता आसन्' इत्यादिकं वेदोक्तं । विशेषः एककर्तृकमन्वाख्यानं परिकृत्याख्यं । 'हरिश्चंद्रो ह वैधस ऐक्ष्वाको राजाऽपुत्र आस' इत्यादि तस्य योगबलात् प्रत्यक्षदर्शी २ न्यायः पंचांगमधिकरणं । यथा 'विषयो विशयश्चैव पूर्वपक्षस्तथोत्तरं ॥ संगतिश्चेति पंचांगं शास्त्रेऽधिकरणं विदुः' । अत्र यूपस्य स्वरं करोतीति वाक्यं विषयः । तत्र षष्ठी यूपसंबन्धीतिकर्तृव्यतालक्षणार्था उत यूपवयवलक्षणार्थेति संदेहो विशयः । एतावेव पूर्वोत्तरपक्षौ ज्ञेयौ । कल्पनालाघवानुग्रहादुत्तरः सिद्धांतः । फलमनुष्ठानभेदः । पूर्वपक्षे तक्षणाष्टास्त्रीकरणादिना काष्ठांतरं यूपसदृशं निर्मातव्यं । सिद्धांते एकदेशस्य पृथक्करणमात्रमिति । इदमेव पंचकं मोक्षधर्मेषूक्तं । 'सूक्ष्मं सांख्यक्रमौ चौमौ निर्णयः-

सप्रयोजनः । पंचैतान्यनुजानीहि वाक्यमित्युच्यते बुधैः' इति । सूक्ष्मं महनार्थत्वाद्धिषयः । सांख्यमेवमेवं वेति विचारः । क्रमोऽतिक्रमः सिद्धांतस्य पूर्वपक्ष इत्यर्थः । निर्णयः सिद्धांतः । प्रयोजनं फलमिति । वाक्यं वाक्यार्थनिर्णयोपायः । एवं पूर्वोत्तरमीमांसाधिकरणानि न्यायास्तद्वित् । धर्मज्ञो मन्वादिप्रणीतशास्त्रतत्त्वज्ञः । षडंगवित् शिक्षा कल्पो व्याकरणं छन्दोविचितिनिरुक्तं ज्योतिषमिति षड्वेदांगानि । अनुत्तमोऽत्युत्कृष्टः । ऐक्यसंयोगनानात्वसमवायविशारदः ऐक्यादित्रयं सर्वेष्वपि शास्त्रेषु समानं । यथा मीमांसायां सभिधो यजतीत्यादिप्रयाजाद्यंगवाक्यानां दर्शपूर्णमासाभ्यां स्वर्गकामो यजेतेति महावाक्येनैकवाक्यत्वमैक्यं । संयोगनानात्वं संयोगपृथक्त्वं । यथा दध्ना जुहोतीति वाक्यान्नित्यमपि दधि दध्नाद्रियकामस्येति वाक्यांतरेणैद्विधार्थमपि पृथग्विधीयते तेन द्वयमपि युगपदध्ना साध्यत इति । समवायः एकस्मिन्कर्मण्यनेकेषां धर्माणां सन्निपातः । यथा इष्टिपशुसोमात्मके राजसूये इष्ट्यादीनां दर्शादित्रिकद्वयस्येव साक्षात्परमाऽपूर्वजनकत्वे उपनिपातो न त्वंगानामिव परंपरया परमापूर्वोपकारकत्वं । यद्वा 'तमेतं वेदानुवचनेन ब्राह्मणाविशिष्टं विदुः यज्ञेन दानेन तपसाऽनाशकेन' इति आत्मविविदिषोत्पादकापूर्वं वेदानुवचनादीनामेककार्यकारित्वलक्षणमैक्यं । नन्वेककर्मागत्वाभावे कथमेषामैक्यमत आह संयोगनानात्वेति । स्वस्ववाक्योत्पन्नानां पृथक्फलानामप्येषां संयोगपृथक्त्वन्वयायेन विविदिषार्थत्वमपि युक्तमेवेत्यर्थः । नन्वेषां समुच्चितानामेककार्यकारित्वे समुच्चयासंभवः राजसूयादीनां ब्राह्मणाद्यनुपयोगित्वात् प्रत्येकं चेदितरवैयर्थ्यमित्याशंक्याह । समवायविशारद इति समवायो यथाधिकारं कर्मसंबन्धः । अयमर्थः ब्राह्मणादीनां राजसूयादिष्वनधिकारात् तत्प्राप्तिः । विविदिषायाः पापनिवृत्तिफलकेनित्यैरेवोत्पत्तेर्न तदर्थं फलतो निषिद्धानां ज्ञेयनादीनां प्राप्तिः । अत एव हेतुद्वयात्पवित्रेष्ट्यादिकं काम्यमपि न निवार्यते । नित्यानामपि न सर्वेषां

वक्ताप्रगल्भोमेधावीर्यमृतिमान्नयवित्कविः ॥ परापरविभागज्ञःप्रमाणकृतनिश्चयः ४

समुच्चयः विविदिषाख्यदृष्टफलकत्वात् । तस्मात् सर्वकर्मसमुच्चयो नापीतरवैयर्थ्यमिति । एवंरूप एव समुच्चयोऽत्र समवायशब्दार्थः । अस्मिन्मुख्ये विशारदो विवेकसमर्थः । यद्वा ऐक्यं साधर्म्यात्पृथिव्यादीनां द्रव्यत्वेन रूपेण । संयोगनानात्वमसाधारणधर्मसंबन्धस्तेन पृथिवीत्वजलत्वादिरूपेण भेदोऽपि समवायः शरीरे पंचानामपि भूतानां मेलकः । एतेषां तत्त्वं साधर्म्यं वैधर्म्यं संकरं च ज्ञातुं कुशल इत्यर्थः ॥ ३ ॥ न केवलं ज्ञातुमेव कुशलः किंतु वक्तुमित्याह वक्तेति । वक्ताऽपि समानाधिकरण एवेत्याह प्रगल्भ इति असंबद्धप्रलापी नेत्यर्थः । यतो मेधावी ऊहापोहकुशलः । तादृशोऽपि स्मृतिमान् अधीतं न नाशितवानित्यर्थः । नयविदायविभागादिव्यवहारवित् । कविरनागतदर्शी । परापरविभागज्ञः परापरयोर्ज्ञानकांडकर्मकांडयोर्विभागो यथायोग्यं शिष्येषु विभजनं तज्ज्ञः । यतः प्रमाणकृतनिश्चयः प्रमाणं प्रत्यक्षानुमानागमादि । तच्च द्विविधं लौकिकमलौकिकं च आद्यं घटवह्निस्वर्गादिविषयं । द्वितीयम् निर्विशेषात्मवस्तुतत्त्वविषयम् । तथाहि अहंकारादिकमात्मनि सुषुप्त्यादावदृष्टत्वाऽन्मिथ्येति तत्र प्रत्यक्षं सुप्तौ निर्विशेषत्वं । तथा द्रष्टृदृश्यौ एकोपादानकौ भास्यभासकत्वात् श्रोत्रशब्दवत् भास्यभासकौ च दृश्यद्रष्टारौ तस्मादेकोपादानकौ यौ न तथा तौ नैकोपादानकौ यथा शब्दघ्राणाविति व्यतिरेकतो वा साध्यसिद्धौ सत्यामुपादानोपादेयोरभेदादृह्यमात्रं वस्तुतत्त्वमिति सिद्धयति अनुमानादप्यात्मनो निर्विशेषत्वम् । घटज्ञानं पटज्ञानमिति दृशि विशेषदर्शनानुभवस्य घटाकाशादिवदौ पाधिकत्वात् । तथाऽगमोऽप्यात्मनो निर्विशेषत्वे प्रसिद्धः । 'अस्थूलमनणु निर्गुणं निष्क्रियम्' इत्यादिः ४

नन्वनुमानबलाच्चन्द्रप्रादेशिकत्वप्रत्यक्षं वजमानः प्रस्तर इत्यादिरागमश्च शिथिलीक्रियते । अनुमानमपि नरशिरःकपालं शुचि प्राण्यंगत्वात् शंखवदित्यादिकं 'नारं स्पृष्ट्वाऽस्थि स स्नेहं सवासा जलमाविशेत्' इत्यागमेन । तथा च सर्वमपि प्रमाणं सदोषमतस्तत्र कृतनिश्चयत्वं दूरापेतमित्याशंक्याह पंचावयवयुक्तस्य वाक्यस्य गुणदोषवित् । तत्र परं बोधयितुं प्रवृत्तस्यानुमानवाक्ये प्रतिज्ञादयः पंचावयवाः । तत्र पर्वतो वह्निमानिति प्रतिज्ञा । धूमादिति हेतुः । यथा महानस इति दृष्टांत उदाहरणम् । धूमवांश्चायमित्युपनयः । तस्माद् वह्निमानिति निगमनं । अस्मिन्वाक्ये गुणोऽनुकूलतर्को यदि वह्निमात्र स्यात्तर्हि धूमवानपि न स्यात् । दोषो षडदो वह्निमानित्यादाविवाश्रयासिद्धिप्रभृतिः । तावुभौ वेतीति तथा । तथा चानुमानं प्रत्यक्षागमौ शिथिलीकरोतु । ग्रीहिमसूरादौ शुचित्वाशुचित्वविभागस्य शास्त्रैकगम्यत्वात् तत्रानुकूलतर्कभाव एवानुमानबाधको न त्वागम इति स्थितं । तथा च लौकिकप्रमाणाधिकारिणे अपरं कर्मकांडमेव विभजते इतरस्येतरादिति विवेकः । ५ । यथावत्कृतनिश्चयः लौकिकानां प्रमाणानां प्रामाण्यमादाय धर्मार्थकामानां पुरुषार्थत्वनिश्चयः । इतरेषां प्रामाण्यमुपजीव्यमप्युपमृद्य मोक्षरसस्य पुरुषार्थत्वनिश्चयः । तदा लौकिकप्रमाणबाधात् । वेदा अवेदा इति श्रुतेः । 'लौकिकं तद्वदेवेदं प्रमाणं त्वात्मनिश्चयात्' इत्यभियुक्तोक्तेश्च । आत्मनिश्चयादर्वागेवेतिशेषः । आ आत्मनिश्चयादिति वा छेदः । महामतिः आत्मज्ञः । 'आत्मनो वा अरे दर्शनेन मत्या विज्ञानेनेदं सर्वं विदितम्' इति तस्यैव सार्वज्ञश्रुतेः ६ सांख्ययोगविभागज्ञः सांख्यं वेदांतविचारः योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः अनयोर्विभाग उपयोगः तत्र श्रवणात्मको वाक्यार्थविचारः प्रमाणगतासंभावनानिवृत्त्युपयोगी मननाख्यः श्रुतस्यार्थस्य तर्केणानुसंधानरूपो विचारः प्रमेयगतासंभावनाविवृत्त्युपयोगी अद्वैतमेव वेदो वदति युक्तियुक्तं चैतदेवेति सांख्यवि

पंचावयवयुक्तस्यवाक्यस्यगुणदोषवित् ॥ उत्तरोत्तरवक्ताचवदतोऽपिबृहस्पतेः ५ धर्मकामार्थमोक्षेषुयथावत्कृतनिश्चयः ॥ तथाभुवनकोशस्यसर्वस्यास्यमहामतिः ६ प्रत्यक्षदर्शीलोकस्यतिर्यगूर्ध्वमधस्तथा ॥ सांख्ययोगविभागज्ञोनिर्विवित्सुःसुरासुरान् ७

भागः । निदिध्यासनापरपर्यायो योगः अनात्मसु देहादिष्वात्मप्रत्ययरूपां विपरीतभावनां निवर्त्य ज्ञातृज्ञानज्ञेयाभाववंतं दृष्ट्वात्रप्रत्ययं गोचरयतीति योगविभागः । ये तु 'द्वौ क्रमौ चित्तनाशस्य योगो ज्ञानं च राघव । योगो वृत्तिनिरोधो हि ज्ञानं सम्यगवेक्षणं' इति वासिष्ठवचनमुदाहृत्य चित्तनाशाख्यात्मदर्शनस्य द्वावुपायाविति वदन्ति । तेषां 'तमेव विदित्वातिमृत्युमेति नान्यः पन्था विद्यतेऽयनाय' इति श्रुतिविरोधः । संवादिभ्रमवद्योगोऽपि ज्ञानं जनयित्वैव फलद इति चेतस्योपसर्जनत्वं कर्मणामिव स्यात्तथा च नोपायांतरं योग इत्यापतति । वासिष्ठवाक्यं तु क्रममेदमाह नतूपायभेदं । तथा च कृतोपास्तेर्योग उपसर्जनं वाक्यार्थसंभवं ज्ञानं प्रधानं । अकृतोपास्तेस्तु ज्ञानमुपसर्जनं योगः प्रधानं । यथा दृष्टगोपिंडस्याप्यगृहीतशब्दार्थसंगतिकस्य इयं गौरिति वाक्यमेव गवाज्ञानानुत्पन्नचक्षुस्तेन विषयीकृतेऽपि गोपिंडे गोबुभुत्सानुवृत्तेः । एवं साक्षात्कृतत्वंपदार्थस्यापि तत्त्वमसीति वाक्यमेव संसारानर्थमूलब्रह्माज्ञानस्य निवर्तकं न मनस्तेन दृष्टेऽपि त्वमर्थे ब्रह्माज्ञानानुवृत्तिदर्शनात् । एवं साम्नादिमती गौरिति लक्षणतो ज्ञातगोपदार्थस्यापि गोपिंडदर्शनमेव गोबुभुत्सानिवर्तकं न तु वाक्यं । तथा श्रवणादिना ज्ञातब्रह्मपदार्थस्यापि योगादेव दर्शनं न तु वाक्यात् तेन तत्त्वोपनिषदं पुरुषं पृच्छामीति । मनसैवानुवृत्त्यमिति च शब्दमनसोर्ज्ञानकरणत्वानुवादकश्रुत्योर्व्यवस्था सिद्ध्यति । तदिदमुक्तं सांख्ययोगविभागज्ञ इति । विभागो हि द्वयोः समुच्चित्यैककार्यकारित्वे सति संभवति न तु ग्रीहियववद्विकल्पैककार्यकारित्वे इत्यास्तां तावत् । 'सांख्ययोगी पृथग्बालाः प्रवदन्ति न पंडिताः' इत्यत्र प्रपंचयिष्यमाणत्वात् । एवं ब्राह्मण्य विद्यया संपन्नत्वमुक्त्वा

राजयोगविद्यांतरसंपत्तिमप्याह निर्विवित्सुः सुरासुरानित्यादिना । निर्विवित्सुः विवित्सुर्विचारं कर्तुमिच्छुः निर्विवित्सुस्ताद्विरोधी उभयेषां धीप्रमोषणेन कलहप्रवर्तकः । यद्वा निर्वेदो युद्धादुपरतिस्तं कर्तुमिच्छुः लोकनाशमयादित्यर्थः । एतेन भेदाभिज्ञत्वमुक्तं ७ संधिः साम । विग्रहो निग्रहो दण्ड इत्यर्थः अनुमानविभागवित् स्वपरशक्तिबलाबलेऽनुमानतो निश्चिन्त्य विभागं विभजनं परामात्यादिभ्यो धनप्रदानं तद्वित् । अनुमाय विभागविदिति गौडाः पठन्ति । एवं च नीतिशास्त्रप्रसिद्धोपायचतुष्टयाभिज्ञत्वमुक्तं । षाड्गुण्यविधियुक्तश्च षड्गुणाः संधिविग्रहयानासनद्वैधीभावसमाश्रयाख्यास्त एव षाड्गुण्यं । स्वार्थेऽप्यत्र । तस्य विधिरज्ञातज्ञापनं तेन युक्तः । सर्वदा विजिगीषुभ्यः षाड्गुण्यादिकमुपदिशति स्वस्य निःशत्रुत्वेऽप्याधिकारिकत्वात् । तत्र संधिविग्रहौप्रत्येकं द्विविधौ । प्रबलदुर्बलयोर्विजिगीषावतोः समभूमौ युद्धप्रसंगे आद्यो विग्रहमिच्छति दंडेनैव परः संधिमिच्छति दानेनेति । तयोरेव दुर्बलोऽप्येवदुर्गाश्रितश्चेद्वलवताऽपि सह देशोल्लंठनादिना विग्रहमिच्छति । इतरस्तु तेन सहाल्पकरग्रहेणापि संधिमेवेच्छति । तथा च दुर्बलद्वारको संधिविग्रहावन्यो प्रबलद्वारकावन्यो । तदिदमुक्तेरामायणे 'द्वियोनी संधिविग्रहौ' इति । तत्र प्रबलयोर्निर्विग्रहः यानासनयोः प्रयोजकः । दुर्बलयोनिः संधिद्वैधीभावसमाश्रययोः । तथोक्तं कामंदकीये । 'संधेश्च

संधिविग्रहतत्त्वज्ञस्त्वनुमानविभागवित् ॥ षाड्गुण्यविधियुक्तश्चसर्वशास्त्रविशारदः ८ युद्धगांधर्वसेवीचसर्वत्राप्रतिघस्तथा ॥ एतैश्चान्यैश्चबहुभिर्युक्तोगुणगणैर्मुनिः ९ लोकाननुचरन्सर्वानागमतांसभानृप ॥ नारदःसुमहातेजाऋषिभिःसहितस्तदा १० पारिजातेनराजेंद्रपर्वतेनचधीमता ॥ सुमुखेनचसौम्येनदेवर्षिरमितद्युतिः ११ सभास्थान्पांडवान्द्रष्टुं प्रीयमाणोमनोजवः ॥ जयाशीर्भिस्तुतंविप्रो धर्मराजानमार्चयत् १२ तमागतमृषिदृष्ट्वानारदंसर्वधर्मवित् ॥ सहसापांडवश्रेष्ठःप्रत्युत्थायानुजैःसह १३ अभ्यवादयत्प्रीत्याविनयावनतस्तदा ॥ तदर्हमासनंतस्मैसंप्रदाययथाविधि १४ गांचैवमधुपर्कंचसंप्रदायार्थमेवच ॥ अर्चयामासरत्नैश्चसर्वकामैश्चधर्मवित् १५ तुतोषचयथावच्चपूजांप्राप्ययुधिष्ठिरात् ॥ सोर्चितःपांडवैःसर्वैर्महर्षिर्वेदपारगः ॥ धर्मकामार्थसंयुक्तंप्रच्छेदंयुधिष्ठिरम् १६

विग्रहस्यापि द्वैगुण्यं संप्रचक्षते ॥ यानासने विग्रहस्य रूपं संधेः परं द्वयम्' इति द्वौ गुणभूतौ यस्य स द्विगुणः स च स च तौ तयोर्भावो द्वैगुण्यं तत्र यानं विजिगीषोरिति प्रति यात्रा । आसनं कदाचिच्छक्तिप्रतिबंधे च तत्रैव शत्रोर्दुर्गमावेष्टय तत्र धान्यादिप्रवेशनं प्रतिब्रजताऽवस्थानं । बलवता विग्रहे बलवत्तरेणतच्छत्रुणा संधिं कृत्वा उभयत्र दासोऽस्मीति वाचैवात्मसमर्पणं कर्तव्यं न कर्मणोति स द्वैधीभावः । यथोक्तं तत्रैव 'बलिनोर्द्विषतोर्मध्ये वाचाऽऽत्मानं समर्पयन् । द्वैधीभावेन वर्तेत काकाक्षिवदलक्षितः' इति । अरिणा पीड्यमानस्य बलवद्दुर्गभूपालाद्याश्रयणं समाश्रयः । एवं चोपायांतर्गतौ संधिविग्रहावन्यौ षाड्गुण्यांतर्गतौ चान्याविति न पुनरुक्तिः ८ युद्धगांधर्वसेवी तदुभयप्रिय इत्यर्थः सर्वत्र सर्वासु विद्यासु सर्वेषु कर्मसु चाऽप्रतिघोऽप्रतिहतः । पूर्णशक्तित्वात् । अन्यैरसंगत्वकारुण्यादिभिः मुनिरात्मतत्त्वानुसंधानवान् ९ आगमदागतवान् । १० । ११ । आर्चयत् पूजितवान् १२ । १३ । १४ । १५ । १६

कच्चिदर्थश्च कल्पंत इति । कच्चिदिति कामप्रवेदने स्वाभिप्रायाविष्करणे । त्वदीया अर्थाः स्वकार्ये यागदानकुटुंबभरणादौ समर्था भवन्त्विति ममाभिप्राय इत्यर्थः । एवं करिष्यामि यथैतदुक्तमित्यन्ते राज्ञांगीकृतत्वापदुपेशपरोयं ग्रंथ इत्यवसीवते । अर्थधर्मकाममोक्षास्त्वदीयानविहतानिच्छामीति क्रमेण पादचतुष्टयार्थः । कच्चिदिति सर्वत्र संबंधनीयं । तत्रापि मनश्चांस्तरात्मानि प्रणिधीयमानं न प्रतिहन्यते वृत्त्यन्तरेरित्यन्त्यपादार्थः १७ त्रिषूतमाधममध्यमेषु ऋत्विक्पुरोहितादिषु धर्मेण सहितां वृत्तिं वर्तसे दंडचद्वेष्यादिष्वर्थेन सहितां प्रजासु पालनषड्भागहाराभ्यां धर्मार्थसहितामिति विवेकः । धर्मार्थौ च धर्मार्थौ चेति द्वंद्वैकशेषः तैः सहितामिति समासः १८ कच्चिदर्थेनेति । अर्थलोभाद्धर्मबाधो नीचानां धर्म लोभादर्थबाधो विरक्तानां कामेन प्रीतिसारेण तात्कालिकसुखाभासप्रदर्शनबलेन मोहयता धर्मार्थयोर्बाधः कामुकानां प्रसक्तः । त्वयि राज्यप्राप्तिकूलानां नीचत्वविरक्तत्वकामुकत्वानां मभावमिच्छामीत्यर्थः १९ परस्परविरोधिनामेषां कथमेकेनानुष्ठानमित्याशंक्य कालभेदेनेत्याह कच्चिदर्थमिति । 'पूर्वाह्णे चाचरेद्धर्मं मध्याह्णेऽर्थमुपार्जयेत् । सायान्हे चाचरेत्काममि त्येषावैदिकी श्रुतिः' इति दक्षोक्तकालव्यवस्थामास्थाय त्रिवर्गं सेवेतेत्यर्थः । सदावरदेति संबोधनेन परानुग्रहकृत् धर्मः सर्वस्मिन्नपि काले कर्तव्य इति सूचयति । समभिः पाठे अनेव म्येणात्मसाम्येनेत्यर्थः २० कच्चिद्राजेति षड्गुणाः 'वक्ता प्रगल्भो मेधावी स्मृतिमान्नयवित्कविः' इति नारदस्तुतौ सूचिता वक्तृत्वादयः । अत्र राजगुणेषु वक्तृत्वं चारामात्यादिषु यथायोग्यं

॥ नारदउवाच ॥ कच्चिदर्थश्चकल्पन्तेधर्मेचरमतेमनः ॥ सुखानिचानुभूयन्तेमनश्चनविहन्यते १७ कच्चिदाचरितपूर्वैर्नरदेवपितामहैः ॥ वर्तसेवृत्तिम क्षुद्रांधर्मार्थसहितां त्रिषु १८ कच्चिदर्थेनवाधर्मधर्मेणार्थमथापिवा ॥ उभौवाप्रीतिसारेणनकामेनप्रबाधसे १९ कच्चिदर्थचधर्मचकामचजयतांवर ॥ विभ ज्यकालेकालज्ञःसदावरदसेवसे २० कच्चिद्राजगुणैःषड्भिःसप्तोपायांस्तथाऽनघ ॥ बलाबलंतथासम्यक्क्रतुर्दशपरीक्षसे २१

कार्योपदेशकौशलं । प्रागल्भ्यं

शत्रुदमनादावुत्कर्षप्रदर्शनं । मेधावित्वं तर्ककौशलं । स्मृतिमान्कविरिति चातीतानागतयोः परामर्शित्वं । नयविदिति नीतिशास्त्रवित्वं । एतै राजगुणैरुपायान्बलाबलमन्यांश्चतुर्दश त्वं परीक्षसे इति योजना । हेअनघ चतुर्दशमी राजदोषैर्वर्जित ते च वक्ष्यते 'नास्तिक्यमनृतं क्रोधं प्रमादं दीर्घसूत्रतां । अदर्शनं ज्ञानवतामालस्यं पंचवृत्तितां । एकचित्तनमर्थानामन र्थज्ञैश्च चित्तनं । निश्चितानामनारंभं मंत्रस्यापरिरक्षणं । मंगलाद्यप्रयोगं च प्रत्युत्थानं च सर्वतः । कच्चित्वं वर्जयस्येतान् राजदोषांश्चतुर्दश' इति । नास्तिक्यं परलोकापलापः । प्रमादोऽनवधानता । दीर्घसूत्रतांचिरक्रियत्वं । पंचवृत्तितां पंचेन्द्रियपरवशतां । अर्थानां प्रयोजनानामेकचित्तनमेकेनैव चित्तनं । अनर्थज्ञैर्विपरीतार्थदर्शिभिः सह चित्तनं मंत्रः । मंगल मुत्सवः । आदिपदाद्देवपूजादि तस्याप्रयोगमननुष्ठानं प्रत्युत्थानं च सर्वतः युगपत्सर्वदिग्वस्थितशत्रूद्देशेन दंडयात्रेति तदर्थः यद्वा अघं पराजयमूलं विंशतिवर्गस्तद्रहित स च कामं दकीये उक्तः । 'बालो वृद्धो दीर्घरोगी तथा ज्ञातिबाहेष्कृतः । भीरुको भीरुजनको लुब्धो लुब्धजनस्तथा । विरक्तप्रकृतिश्चैव विषयेष्वपि सक्तिमान् । अनेकचित्तमंत्रश्च देवब्राह्मणानि दकः । देवोपहतकश्चैव देवचित्तक एव च । दुर्भिक्षव्यसनोपेतो बलव्यसनसंकुलः । अदेशस्थो बहुरिपुर्भुक्तो कालेन पश्य सः । सत्यधर्मव्यपेतश्च विंशतिः पुरुषा अमी । एतैः संधिं न कुर्वीत विग्रही स्यात्तु केवलम्' इति । उपायाः सप्त सामदानभेददंडमंत्रौषधेन्द्रजालाख्याः । बलाबलं स्वपरपक्षयोः साम्यं । परस्य हीनता स्वस्य वा हीनतेति त्रिविधं । यथायोगं बुद्ध्यादिभिः-

सामादयः परीक्षणीयाः किमनेन शत्रुणा साम कर्तव्यं न वा । कर्तुमारब्धं चेत् सिद्धयति न वा । सिद्धं चेदंते कुशलं न वेति चारप्रेषणादिना च बलाबलप्रभृतिकं परीक्षणीयं । तथा चतुर्दश देशादयोऽपि परीक्षणीयाः । ते च नीतिशास्त्रोक्ताः । 'देशो दुर्गं रथो हस्तिवाजियोधाधिकारिणः । अंतःपुरात्रगणनाः शास्त्रलेख्यधनासवाः । परीक्षया ह्यधिपास्ते पां चतुर्दश नरेश्वरैः' इति । योधाः शूराः । अधिकारिणो देशपालदुर्गपालसेनापत्यादयः । गणना अश्वरथधनादीनां संख्या । लेख्यमायव्ययनिर्णयाय सर्वस्य पत्रारोहकरणं । धनं पर्याप्तमपर्याप्तं चेति विचार्य । आसवाः मद्यवदपकारिणः प्रच्छन्नशत्रवः । असव इति पाठे असुबलमित्यर्थः । बलाबलेन सम्यक्त्वमिति पाठे स्वीयं परकीयं च देशादिकमुक्तविधेन बलाबलेन बुद्ध्या चारैश्च परीक्षणीयमित्यर्थः २१ एतदेवाह कच्चिदात्मानमिति । आत्मानं प्रबलं परान् दुर्बलान्परीक्ष्य सेवसे राज्यं । तथा विपरीते जयमूलस्य कोशस्य वृद्धये सं धाय परैः सह साम कृत्वाऽष्टौ कर्माणि । 'कुर्विर्वाणिकपथो दुर्गं सेतुः कुंजरबंधनं । खन्याकरकरादानं शून्यानां च निवेशनं । अष्टौ संधानकर्माणि प्रयुक्तानि मनीषिभिः' इति शास्त्रो क्तानि सेवसे । कुंजरबंधनं बहुभक्षकत्वात्तेषां यथाविभागं ग्राभीणधनैरेव ग्रामे ग्रामे पोषणार्थं बंधनं । खनी रत्नाद्युत्पत्तिस्थानं आकरः सुवर्णाद्युत्पत्तिस्थानमिति भेदः । खननमात्रे ण धमनादिनाऽभिमुखीकरणेन च तयोस्तल्लामहेतुत्वात् २२ कृष्यादिनाऽपि कोशवृद्धिः स्वाम्यादिप्रकृतिसप्तकस्य परैर्धनादिना मोहने कृते सति न भवतीत्यत आह कच्चित्प्रकृतय

कच्चिदात्मानमन्वीक्ष्यपरांश्चजयतांवर ॥ तथासंधायकर्माणिअष्टौभारतसेवसे २२ कच्चित्प्रकृतयःसप्तनलुप्ताभरतर्षभ ॥ आढ्यास्तथाऽव्यसनिनःस्वनुर काश्चसर्वशः २३ कच्चिन्नकृतकैर्दूतैर्येचाप्यपरिशंकिताः ॥ त्वतोवातवचामात्यैर्भिद्यतेमंत्रितंतथा २४ मित्रोदासीनशत्रूणांकच्चिद्वेत्सिचिकीर्षितम् ॥ कच्चित्संधियथाकालंविग्रहंचोपसेवसे २५

इति सप्त । 'स्वाम्यमात्यसुहृत्कोशराष्ट्रदुर्गबलानिच । राज्यांगानि प्रकृतयः पौराणां श्रेणयोऽपि च' इति कोशोक्ताः । तत्र स्वामिरूपा प्रकृतिः सप्तविधा । 'दुर्गाध्यक्षो बलाध्यक्षो ध र्माध्यक्षश्चमूपतिः । पुरोधा वैद्यदैवज्ञौ सप्त प्रकृतयः स्मृताः' इति प्रोक्ताः । बलाध्यक्षो बलस्य चतुरंगस्याहारादिदानेनपालकः । धर्मः कार्यमात्रं । चमूपतिर्युद्धे चम्वाः प्रणेता । अ मात्यो मंत्रीः । सुहृन्त्यायान्यायविभागकर्ता पर्षद्रूपः । एते न तावका लुप्ताः परैर्मोहिता मामुवन् । लुप्यतेर्मोहनार्थस्येदं रूपं लुप्ताश्चेदुर्गादीनामेव नाशापत्तिरित्यर्थः । अथवा त एवा द्याःसंतो व्यसनिनो द्यूतपानादिरताः मामुवन् । 'दृष्टो दृष्यति दृष्टो धर्ममतिक्रामति धर्मातिक्रमात्पापं करोति' इति स्मृतेरस्त्यादयस्य व्यसनप्रसाक्तिस्तदाऽपि न कोशादीनां वृद्धिः स्यात् । कथं तर्हि स्युः सर्वप्रकारैः स्वनुरक्ता अत्यंतं स्वामिकार्ये प्रीतिमंतः २३ दुर्गाध्यक्षादीनां लोभतो विपरीतकार्यकारित्वेन नाशहेतुत्वं प्रसिद्धं । अमात्यसुहृदोस्तु लोभने कथं नाशहेतुत्वमित्याशंक्य मंत्रभेदेनेत्याह कच्चिन्नेत्यादिना अपरिशंकिताः । येषु दौष्ट्यशंका नास्ति तैः कृतकैः कृत्रिमैः सुहृद्भूतैर्दूतैरुभयवेतनैस्तव मंत्रितं मंत्रो न भिद्यते प्रकाश्यते कच्चित् । तर्कैर्दूतैर्वीति पाठे सम्यगपि मंत्रितं कृत्युक्तिभिर्न विष्ठाव्यत इत्यर्थः । त्वतो वा कृतकमित्रं प्राति कथयतोऽमात्यैर्वाकृतकैर्मंत्रितं भिद्यत इति सर्वत्र संबंधनीयं २४ मित्रेति मित्रं सम्यक् परीक्ष्य तेन सह संमंज्य बलवता शत्रुणा संधिं दुर्बलेन सह विग्रहं मध्यमेनोभयवेतनेनोदासीनेन राज्ञा च सह वृत्तिं साम्येन स्थितिं च कुर्यादिति सार्द्धं श्लोकाथः २५

तत्र मित्रं कैर्गुणैः परीक्षेतेत्यत आह कश्चिदात्मसमा इति । शुद्धाचारत्वं कुलीनत्वं च नैर्मल्यस्यासाधारणं लिंगं । शुद्धाः संबोधनक्षमा इत्यत्र शुचयो जीवितक्षमा इति पाठे आप
मग्रस्य राज्ञ उज्जीवने क्षमा इत्यर्थः २६ किमेवंविधेन मंत्रेणेत्यत आहार्धेन विजयइति २७ मंत्रभेदो माभूदित्युक्तं तत्फलमाह कश्चित्संवृतेति २८ कश्चिन्निवृत्तिरिति यथाकालं स्वप्रबो
धवता ब्राह्मे मुहूर्तेऽमात्यादिभिः सह कृतस्य मंत्रस्य पर्यालोचनं कर्तव्यं । 'ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय चितयेदात्मनो हितम्' इति स्मृतेस्तदा निर्णीतोऽर्थो न विष्ठवत् इत्यवसायात् २९
कश्चिन्मंत्रेति । 'षट्कर्णो भिद्यते मंत्र' इति प्रसिद्धेर्ब्राह्मणमेव मंत्रयितव्यमित्यर्थः । मंत्रभेदो न कर्तव्य इत्युक्तं तदुपसंहरति कश्चित् इति ३० स्वाम्यमात्यादिप्रकृतिसप्तकानुग्रहात्
कृष्यादिकर्माष्टकसिद्धितश्चकोशवृद्धिरित्युक्तं तदनुवदति विशेषविधानार्थं कश्चिदर्थानिति अर्थानर्थप्राप्त्युपायान् । लघुमूलानल्पव्ययसाध्यान् । महोदयान् प्रचुरफलान् तादृशान्क
ष्याद्यांभक्तृनन्यान्वैश्यादीन् । तेभ्योऽपि करादानेन कोशवृद्धिरेव भवतीति भावः ३१ कश्चिन्न सर्वे इति । कर्मणा अंत्यंते बध्यते इति कर्माताः कृष्यादिकर्मबद्धाः कृषीवलादयः

कश्चिद्वृत्तिमुदासीनेमध्यमेचानुमन्यसे ॥ कश्चिदात्मसमावृद्धाः शुद्धाः संबोधनक्षमाः २६ कुलीनाश्चानुरक्ताश्चकृतास्तेवीरमंत्रिणः ॥ विजयोमंत्रमूलोहि
राज्ञोभवतिभारत २७ कश्चित्संवृतमंत्रैस्तेअमात्यैःशास्त्रकोविदैः ॥ राष्ट्रसुरक्षितंतातशत्रुभिर्नविलुप्यते २८ कश्चिन्निद्रावशंनैषिकश्चित्कालेविबुद्धयसे ॥
कश्चिच्चापररात्रेषुचितयस्यर्थमर्थवित् २९ कश्चिन्मंत्रयसेनैकःकश्चिन्नबहुभिःसह ॥ कश्चितेमंत्रितोमंत्रोनराष्ट्रंपरिधावति ३० कश्चिदर्थान्विनिश्चित्यलघुमू
लान्महोदयान् ॥ क्षिप्रमारभसेकर्तुंनविघ्नयासितादृशान् ३१ कश्चिन्नसर्वेकर्माताःपरोक्षास्तेविशंकिताः ॥ सर्वेवापुनरुत्सृष्टाःसंसृष्टंचात्रकारणम् ३२
आत्तरलुब्धैःक्रमिकैस्तेचकश्चिदनुष्ठिताः ॥ कश्चिद्राजकृतान्येवकृतप्रायाणिवापुनः ३३ विदुस्तेवीरकर्माणिनानवाप्तानिकानिचित् ॥ कश्चित्कार
णिकाधर्मेसर्वशास्त्रेषुकोविदाः ॥ कारयंतिकुमारांश्चयोधमुख्यांश्चसर्वशः ३४ कश्चित्सहस्रैर्मूर्खाणामेकंक्रीणासिपंडितम् ॥ पंडितोह्यर्थकृच्छ्रेषुकुर्यान्निः
श्रेयसंपरम् ३५ कश्चिदुर्माणिसर्वाणिधनधान्यायुधोदकैः ॥ यंत्रैश्चपरिपूर्णानितथाशिल्पिधनुर्धरैः ३६ एकोऽप्यमात्योमेधावीश्वरोदांतोविचक्षणः ॥
राजानंराजपुत्रंवाप्रापयेन्महतींश्रियम् ३७

कश्चित्ते परोक्षा अज्ञाता न संति । अथवा विशंकिताः अविश्वास्याः न संति । अथवा पुनरुत्सृष्टाः पुनःपुनस्त्यक्तोपात्ताः संसृष्टं स्नेहः । 'संसृष्टं त्रिषु संगते' इति मेदिनी चिरपरिग्र
हात् ज्ञाताःविश्वास्याः स्निग्धाश्च कर्मकरा अत्र महोदये कर्मणि कारणमुदयनिमित्तं ज्ञात्वा तादृशानेव संगृहीयादित्यर्थः ३२ एतदेवाहार्धेन आत्तरिति । क्रमिकैर्द्व्यक्रमगतैः । ते
च कृष्यादयश्चकश्चिदिति मंत्रगुप्तिवत्कर्मगुप्तिरपि कर्तव्येत्यर्थः ३३ अनवाप्तान्यनारब्धानि न विदुः कश्चिदिति आवृत्त्या योज्यं । कोशवृद्धयुपायमुक्त्वा बलवृद्धयुपायमाह कश्चित्का
रणिका इति । कारणं ज्ञापनं शिष्येभ्योविद्याप्रतिपादनं तदर्थं चरंति ते कारणिकाः कृपद्रोणसदृशा आचार्याः कारयंति शिक्षयंति ३४ सुहृद्गर्भाभारत्यसंपदं क्रमेण त्रिभिराह
कश्चित्सहस्रैरित्यादिभिः । अर्थकृच्छ्रेषु प्रयोजनसंकटेषु । निःश्रेयसं कल्याणं । ३५ । ३६ । ३७ ।

पृष्ठीं राष्ट्रसंपदमाह कश्चिदष्टादशान्येष्विति । तीर्थानि मंत्रिप्रभृतीन्यष्टादश यान्यवगाह्य राजा कृतकृत्यो भवति । तानिचोक्तानि नीतिशास्त्रे । 'मंत्री पुरोहितश्चैव युवराजश्चमूप
तिः ॥ पंचमो द्वारपालश्च षष्ठोऽन्तर्वेशिकस्तथा ॥ कारागाराधिकारी च द्रव्यसंचयकस्तथा ॥ कृत्याकृत्येषु चार्थानां नवमो विनियोजकः ॥ प्रदेष्टा नगराध्यक्षः कार्यनिर्मा
णकस्तथा ॥ धर्माध्यक्षः सभाध्यक्षो दंडपालश्चिपंचमः ॥ षोडशो दुर्गपालश्च तथा राष्ट्रांतपालकः ॥ अटवीपालकांतानि तीर्थान्यष्टादशैव तु ॥ चारान्विचारयेतीर्थेष्व
त्मनश्च परस्य च ॥ पाखंडादीनविज्ञातानन्योन्यमितरेष्वपि ॥ मंत्रिणं युवराजं च हित्वा स्वेषु पुरोहितम्' इति । एषां तीर्थशब्दवाच्यत्वे हलायुधः । 'योनौ जलवतारे च मं
त्र्याद्यष्टादशस्वपि ॥ पुण्यक्षेत्रे तथा पात्रे तीर्थं स्थादृशनेष्वपि' इति । परेषामष्टादशसु स्वस्य मंत्रिपुरोहितयुवराजवर्जं पंचदशसु च तीर्थेषु चारानन्यैः परस्परं चाविज्ञातांस्त्रींस्त्री
न्प्रयुज्य तत्रत्यां वार्तां सर्वचारसंवादे तथ्यां जानीयात् ज्ञात्वा च स्वप्रजानामनुरंजनेन परप्रजानां दुःखितानामभयदानादिना आकर्षणेन च स्वराष्ट्रं वर्धयेदित्युक्तं भवति ३९
पूर्वोक्तानां गौणस्वामिनां संपदं विवक्षुर्मुख्यस्वामिसंपदं तावदाह कश्चिद्विषामिति । अविदितः परकिंकरैः । प्रतिपन्नः सावधानः । प्रतियत्त इति पाठे प्रतीकारे यत्नवान् । नित्ययु

कश्चिदष्टादशान्येषुस्वपक्षेदशपंचच ॥ त्रिभिस्त्रिभिरविज्ञातैर्वैत्सितीर्थानिचारकैः ३८ कश्चिद्विषामविदितःप्रतिपन्नश्चसर्वदा ॥ नित्ययुकोरिपून्सर्वा
न्विक्षसेरिपुसूदन ३९ कश्चिद्विनयसंपन्नःकुलपुत्रोबहुश्रुतः ॥ अनसूयुरनुप्रष्टासत्कृतस्तेपुरोहितः ४० कश्चिदग्निपुतेयुकोविधिज्ञोमतिमानृजुः ॥ हुतं
चहोष्यमाणंचकालेवेदयतेसदा ४१ कश्चिदंगेषुनिष्णातोऽज्योतिषःप्रतिपादकः ॥ उत्पातेषुचसर्वेषुदेवज्ञःकुशलस्तव ४२ कश्चिन्मुख्यामहत्स्वेवमध्यमे
षुचमध्यमाः ॥ जघन्याश्चजघन्येषुभृत्याःकर्मसुयोजिताः ॥ अमात्यानुपधातीतान्पितृपैतामहानशुचीन् ॥ श्रेष्ठान्श्रेष्ठेषुकश्चित्वन्नियोजयसिकर्मसु ४३
कश्चिन्नोग्रेणदंडेनभृशमुद्विजसेप्रजाः ॥ राष्ट्रतवानुशासंतिमंत्रिणोभरतर्षभ ४४ कश्चित्त्वानावजानंतियाजकाःपतितंतथा ॥ उग्रप्रतिग्रहीतारंकामयानमिव
स्त्रियः ४५ कश्चिदृष्टश्चशूरश्चमतिमानृतिमानशुचिः ॥ कुलीनश्चानुरक्तश्चदक्षःसेनापतिस्तथा ४६

क्तो नित्योद्योगी ३९ विनयसंपन्नः शिक्षायुक्तः । कुलपुत्रः सत्कुलजः । अनुसूयुः परगुणेषु दोषारोपमकुर्वन् । अनुप्रष्टा शास्त्रचर्चाकुशलः । असंकीर्ण इति पाठे सदसद्विवेकवान्
४० ऋजुरकुटिलः ४१ अंगेषु सामुद्रिकशास्त्रोक्तरीत्या अंगानां परीक्षायां । उत्पातेषु दिव्यभौमशारीरेषु घूमकेतुभूकंपवामनेत्रस्फुरणादिष्वगाम्यशुभसूचकेषु ४२ सेनापत्याकर
कोशाध्यक्षकृष्याद्यवेषणानि मुख्यमध्यमनीचानि । उपधातीतान् छलरहितान् श्रेष्ठेषु मंत्रकार्येषु ४३ । ४४ पतितमितिव्यतिरेकदृष्टांतः नावजानंति नावमन्यंते तत्र हेतुः उग्रप्र
तिग्रहीतारं उग्रमिति क्रियाविशेषणं । यद्वा उग्रं हिंस्रं कर्म तेन प्रतिग्रहीतारं धनस्य प्रजापीडकमित्यर्थः । 'यथोक्तं प्रजापीडनसंतापात्समुद्धृतो महानलः ॥ राज्ञः प्राणान् बलं
कोशं नादग्ध्वा विनिवर्तते' इति । तथा च नाशहेतुकर्मकारिणोऽवज्ञौचितास्तस्त्वया तन्न कर्तव्यमित्यर्थः । कामयानं कामतो यानं पर्यटनं यस्य तं स्वैरेणमिव भ्रष्टत्वाद्
तिप्रदत्वाच्च स्त्रियोऽवमन्यंते तद्वत् ४५ दृष्टो धनमानादिना ४६

ष्टावदाताः प्रगल्भा निष्कपटाश्च अत एव विक्रांता जयं कृतवन्तः । एवं गौणस्वामिसंपदमुक्त्वा तद्विहेतुमाह त्वया सत्कृत्य मानिता इत्यादिना ५७ भक्तमहरहर्देयं धान्या दि । वेतनं मासांतदेयं वित्तं । विकर्षणं कालातिक्रमः ४८ दौर्गत्यात् दारिद्र्यग ४९ प्रधानतः मंत्रिणमारभ्यमंत्रिप्रभृतय इत्यर्थः ५० सांपरायिकान् संग्रामहितान् शूरान् गज रथतुरगारोहान् पदार्थान्श्चार्थान्प्रयोजनानि नानुशास्ति । सर्वस्यैकाधिपत्ये तद्वेदेन सर्वनाशो युगपदेव स्यादिति भावः ५१ कश्चित्पुरुषेति । कृतज्ञो भवेदिति भावः ५२ कश्चिद्विद्ये ति । बुद्धिदान् मानयस्वेति भावः ५३ कश्चिद्वारानिति । जीवतां शूराणां विश्वासार्थं । व्यसनं चेति परलोकार्थं ५४ तदेवाह युद्धे वेति ५५ सर्वस्या इति प्रजानुकूल्यमपि जयहेतुः ५६ एवं विजयहेतुं प्रकृतिसंपदमुक्त्वा विजयकालमाह कश्चिद्व्यसननिमित्तमिति । व्यसनैः 'स्त्री द्यूतं मृगया मद्यं नृत्यं गीतं वृथाटनं ॥ वाद्यं निंदा दिवास्वापो व्यसनानि नृणां दश' इत्युक्तं । त्रिविधं बलं मंत्रकोशभृत्यबलानि । प्रभुमंत्रोत्साहशक्तीर्वा ५७ पार्ष्णिमूलं पार्ष्णिग्राहकः आदिर्यस्य तत् द्वादशविधं मंडलं तच्चोक्तं कामंदकीये । 'अमात्यराष्ट्रदुर्गा णि कोशो दंडश्च पंचमः ॥ एताः प्रकृतयस्तज्ज्ञैर्विजिगीषोरुदाहृताः ॥ संपन्नस्तु प्रकृतिभिर्भोत्साहः कृतश्रमः ॥ जेतुमेषणशीलश्च विजिगीषुरिति स्मृतः ॥ अरिर्मित्रमरे

कश्चिद्वलस्यतेमुख्याः सर्वयुद्धविशारदाः ॥ षष्ठावदाताविक्रांतास्त्वयासत्कृत्यमानिताः ४७ कश्चिद्वलस्यभक्तंचवेतनंचयथोचितम् ॥ संप्राप्तकालेदात व्यंददासिनविकर्षसि ४८ कालातिक्रमणादेतेभक्तवेतनयोर्भृताः ॥ भर्तुः कुर्वीतेदौर्गत्यात्सोऽनर्थः सुमहान्स्मृतः ४९ कश्चित्सर्वेऽनुरक्तास्त्वांकुलपुत्राः प्रधा नतः ॥ कश्चिप्राणांस्तवार्थेषुसंत्यजंतिसदायुधि ५० कश्चिन्नैकोबहूनर्थान्सर्वशः सांपरायिकान् ॥ अनुशास्ति यथाकामं कामात्माशासनातिगः ५१ क चित्पुरुषकारेणपुरुषः कर्मशोभयन् ॥ लभतेमानमधिकंभूयोवाभक्तवेतनम् ५२ कश्चिद्विद्याविनीतांश्चनरान्ज्ञानविशारदान् ॥ यथार्हगुणतश्चैवदानेना भ्युपपद्यसे ५३ कश्चिद्वारान्मनुष्याणांतवार्थेषुमृत्युमीयुषाम् ॥ व्यसनंचाभ्युपेतानांविभर्तिभरतर्षभ ५४ कश्चिद्व्यादुपगतंक्षीणंवारिपुमागतम् ॥ युद्धेवाविजितंपार्थपुत्रवत्परिरक्षसि ५५ कश्चित्वमेवसर्वस्याः पृथिव्याः पृथिवीपते ॥ समश्चानभिंशंक्यश्चयथामातायथापिता ५६ कश्चिद्व्यसनिनंशत्रुं निशम्यभरतर्षभ ॥ अभियासिजवेनैवसमीक्ष्यत्रिविधंबलम् ५७ यात्रामारभसेदिष्ट्याप्राप्तकालमरिंदम ॥ पार्ष्णिमूलंचविज्ञायव्यवसायंपराजयम् ५८

मित्रं मित्रमित्रमतः परं ॥ अथारिमित्रमित्रं च विजिगीषोः पुरस्कृताः ॥ पार्ष्णिग्राहस्ततः पश्चादाक्रंदस्तदनंतरं ॥ आसारावनयोश्चैव विजिगीषोस्तु पृष्ठतः ॥ अरेश्च विजिगीषोश्च मध्यमो भूम्यनंतरः ॥ अनुग्रहे संहतयोर्व्यस्तयोर्निग्रहे प्रभुः ॥ मंडलाद्विहरेतेषामुदासीनो बलाधिकः ॥ अनुग्रहे संहतानां व्यस्तानां च वधे प्रभुः' इति । विजिगीषुशत्रू तयोर्मित्रे तन्मित्रे चेति त्रीणि द्वंद्वानि क्रमेण पुरतः । विजिगीषोः पृष्ठतः पार्ष्णिग्राहक्रंदौ पार्ष्णिग्राहः पृष्ठरक्षकः । आक्रंदः प्रोत्साहकः । एतयोरनुग्राहकावासारौ तत्तत्पृष्ठगतौ पार्ष्णिग्रा हासार आक्रंदासारश्चेतिदश पुरुषाः । विजिगीषुशत्रोः पार्श्वे मध्यमः सवर्षा पार्श्वे उदासीनः । इति मंडलं पार्ष्णिमूलमित्युच्यते । व्यवसायं कृत्यनिश्चयं कृत्यं च 'अलब्धवेत नो लुब्धो मानी चाप्यवमानितः ॥ क्रुद्धश्च कोपितोऽक्रस्मात्तथा भीतिश्च भीषितः ॥ यथाभिलाषितैः कामैर्मिद्यादेतांश्चतुर्विधान् ॥ परकीयान् स्वकीयांस्तु रक्षेद्विजयकामुकः' इति नीतिशास्त्रोक्तं । पराजयं पराजयमूलानां व्यसनानां परपक्षे सद्भावं स्वपक्षे चाभावं विज्ञाय दिष्ट्या विशेषतो देवज्ञादिद्वारा ज्ञात्वा । तत्र दैवं व्यसनं पंचविधं मानुषं-

च पंचविधं । यथोक्तकामंदकीये । 'हुताशनौ जलं व्याधिदुर्भिक्षं मरकस्तथा । इति पंचविधं दैवं व्यसनं मानुषं परं । अयुक्तेभ्यश्च चोरेभ्यः परेभ्यो राजवल्लभात् । पृथिवीपतिलो भाञ्च प्रजामां पंचधा भयम्' इति ५८ उपच्छन्नानि परैरलक्ष्याणि । रत्नानि उत्कृष्टवस्तूनि भेदायेत्यर्थः ५९ । ६० स्वनुष्ठिताः शोभनेन पुरुषेण सम्यगनुष्ठिताः । विधिवद्गुणाः ये सामादयः विधिवदनुष्ठिताः संतो गुणाः हिताय भवन्त्यन्यथा विपरीताय यथोक्तमभियुक्तैः । चतुर्थोपायसाध्ये तु रिपौ सांत्वमपक्रियेति । यद्वा सामादयोऽवश्यमनुष्ठेयाः यतो राज्ञां गुणाः संधिविग्रहयानासनद्वैधीभावसंश्रयाः विधिवदग्निहोत्रादिविधिवदवश्यानुष्ठेयाः तदकरणे स्वराष्ट्रभंगादिना जातेन प्रजापीडनेन राज्ञां दोषोत्पत्तिः ६१ मूलं स्वराज्यदंष्ट्रम त्ययिभिः शूरैरधिष्ठितं सत् दृढं परानभिभाव्यं कृत्वा ६२ अष्टांगसंयुक्ता 'रथा नागा हया योधाः पत्तयः कर्मकारकाः । चारा दैशिकमुख्याश्च ध्वजिन्यष्टांगिका मता' । चतुर्विधबला मौलमैत्रभृत्याटविकैर्बलैर्युक्ता बलमुख्यैः सेनापतिभिः प्रतिवर्धिनी प्रातिकूल्येनच्छेदिनी ६३ लवःसस्यच्छेदनकालः मुष्टिःसस्यानां गोपनकालः दुर्भिक्षमिति यावत् । लूट् छेदने मुष

बलस्यचमहाराजदत्तावेतनमग्रतः ॥ कश्चिच्चबलमुख्येभ्यः परराष्ट्रेपरंतप ॥ उपच्छन्नानिरत्नानिप्रयच्छसियथार्हतः ५९ कश्चिदात्मानमेवाग्रेविजित्य विजितेन्द्रियः ॥ परान्राजिगीषसेपार्थप्रमत्तानजितेन्द्रियान् ६० कश्चितेयास्यतः शत्रून्पूर्वायांतिस्वनुष्ठिताः ॥ सामदानंचभेदश्चदंडश्चविधिवद्गुणाः ६१ कश्चिन्मूलं दृढं कृत्वा परान्यासिविशांपते ॥ तांश्चविक्रमसेजेतुंजित्वाचपरिरक्षसि ६२ कश्चिदष्टांगसंयुक्ताचतुर्विधबलाचमूः ॥ बलमुख्यैः सुनीतातेदिपतां प्रतिवर्धिनी ६३ कश्चिल्लवंचमुष्टिचपरराष्ट्रेपरंतप ॥ अविहायमहाराजनिहंसिसमरेरिपून् ६४ कश्चित्स्वपरराष्ट्रेषुबहवोऽधिकृतास्तव ॥ अर्थान्समाधि तिष्ठतिरक्षंतिचपरस्परम् ६५ कश्चिदभ्यवहार्याणिगात्रसंस्पर्शनानिच ॥ घ्रेयाणिचमहाराजरक्षंत्यनुमतास्तव ६६ कश्चित्कोशश्चकोष्ठंचवाहनंद्वारमा युधम् ॥ आयश्चकृतकल्याणैस्तवभक्तैरनुष्ठितः ६७ कश्चिदाभ्यंतरेभ्यश्चबाह्येभ्यश्चविशांपते ॥ रक्षस्यात्मानमेवाग्रेतांश्चस्वेभ्योमिथश्चतान् ६८ क च्चित्रपानेद्यूतेवाक्रीडासुप्रमदासुच ॥ प्रतिजानंतिपूवाह्णेव्ययंव्यसनजंतव ६९

स्तेये आभ्यामधिकरणे घक्तिनौ । परराष्ट्रे क्षेत्रस्थेषु सस्येषु सुखलब्धान्नैर्दुर्भिक्षे च राजकुललब्धभक्तोपजीविभिर्निरन्नताक्रांताः शत्रवः सुखं जेया इत्यर्थः ६४ स्वपरराष्ट्रेषु स्वेति दृष्टांतार्थं स्वराष्ट्रे इव परराष्ट्रे प्रविष्टाः बहवोऽधिकृताः स्थाने स्थाने स्थिताः स्थानपत्यादयोऽर्थान् प्रयोजनानि प्रजावशीकरणकरग्रहणादीनि रक्षंति च परस्परं संभूय परकीय मागतं सेनापत्यादिकमभिभूय राष्ट्रं स्वीयांश्च रक्षंतीत्यर्थः ६५ अभ्यवहार्याणि भक्ष्याणि । गात्रसंस्पर्शनानि वस्त्राणि । संघर्षणानीति पाठे चंदनागुरुकुंकुमकस्तूरिकादीनि । घ्रेया णि उत्तमधूपादीनि । अनुमताः विश्वस्ताः । तव त्वदर्थं रक्षंति न तु देशांतरोत्पन्नानि तानि स्वयमेव स्वीकुर्वतीत्यर्थः ६६ कोशो धनगृहं । कोष्ठं धान्यस्थानं ६७ आभ्यंतरेभ्यः सृदादिभ्यः । बाह्येभ्यः सेनापत्यादिभ्यः । तानुभयान्स्वेभ्यः पुत्रामात्यादिभ्यः । तानपि मिथः पुत्रममात्यादमात्यं च पुत्राद्रक्षसि ६८ कश्चिन्नेति पानादिव्यसनजं व्ययं तव पूवाह्णेभ्यर्चाचरणकाले भृत्याः न प्रतिजानंति नावेदयंति । आवेदने हि तदानीमागताः शिष्टाः पुरोहितादयः पानादिदुर्व्यसनासक्तं त्वां ज्ञात्वा त्यजेयुरिति भावः ६९

सुभिक्षसाम्यदुर्भिक्षेष्वयस्य पादेन पादाभ्यां त्रिभिः पादैर्वा व्ययः संशुद्धयते पूर्यते । सर्वथाऽपि कोशवृद्धिः कार्येति भावः ७० दुर्गतात् दरिद्रान् ७१ अनुतिष्ठति निवेदयति ७२ अनुप्रौढत्वहितकामत्वज्ञानानंतरं प्रियान् कर्मभ्योऽपकर्षोऽधिकारच्युतिः सा च पूर्व किल्बिषमप्राप्य दोषमदृष्ट्वा न कर्तव्येत्यर्थः ७३ । ७४ अप्राप्तव्यवहाराः अप्रौढाः ७५ । ७६ देवमातृका वृष्टिनिष्पाद्यसस्या ७७ प्रत्येकं च शतं प्रतिशतमेकवृद्धयेति संबंधः । एकैकः प्रतिमासं वर्धनीय इत्यर्थः । पादिकं च शतं वृद्धयेति पाठे तु वर्षस्य शतचतुर्थांशो वृद्धिः तथा च किंचिदधिकाद्व्युत्तरवृद्धिः । आद्ये संबंधके वृद्धिरन्यत्र निर्बंधके इति विभागः यत्तु । 'द्विकं त्रिकं चतुष्कं च पंचकं च समं शतं । मासस्य वृद्धिं गृह्णीयात्' इति त्रिकादि पक्षस्त्वाध मणिकव्यवसायानुसारेणेति ज्ञेयं ७८ वार्ता कृषिर्वाणिज्यं पाशुपाल्यं कुसीदं चेति चतुर्विधा ७९ कच्चिच्छूरा इति । प्रतिग्रामं पंचपंचेति । स्वनुष्ठिताः शोभनमनुष्ठितमनुष्ठानं येषां ते

कच्चिदायस्यचाद्धेनचतुर्भागेनवापुनः ॥ पादभागैस्त्रिभिर्वाऽपिव्ययःसंशुद्धयतेतव ७० कच्चिज्ज्ञातीगुरुन्वृद्धान्वणिजःशिल्पिनःश्रितान् ॥ अभीक्ष्ण मनुगृह्णासिषनधान्येनदुर्गतान् ७१ कच्चिच्चायव्ययेयुक्ताःसर्वेगणकलेखकाः ॥ अनुतिष्ठतिपूर्वाह्नेनित्यमायंव्ययंतव ७२ कच्चिदर्थेषुसंप्रौढान्हितकामा ननुप्रियान् ॥ नापकर्षसिकर्मभ्यःपूर्वमप्राप्यकिल्बिषम् ७३ कच्चिद्विदित्वापुरुषानुत्तमाधममध्यमान् ॥ त्वंकर्मस्वनुरूपेषुनियोजयसिभारत ७४ कच्चि ब्रलुब्धाश्चौरावैरिणोवाविशांपते ॥ अप्राप्तव्यवहारावातवकर्मस्वनुष्ठिताः ७५ कच्चिन्नचैरैर्लुब्धैर्वाकुमारैःस्त्रीबलेनवा ॥ त्वयावापीड्यतेराष्ट्रंकाचितु ष्टाःकृषीवलाः ७६ कच्चिद्राष्ट्रेतडागानिपूर्णानिचबृंहन्तिच ॥ भागशोविनिविष्टानिनकृषिदेवमातृका ७७ कच्चिन्नभक्तबीजंचकर्षकस्यावसीदति ॥ प्रत्ये कंचशतंवृद्ध्याददास्युणमनुग्रहम् ७८ कच्चित्स्वनुष्ठितातातवार्तातेसाधुभिर्जनैः ॥ वार्तायांसंश्रितस्तातलोकोऽयंसुखमेधते ७९ कच्चिच्छूराःकृतप्रज्ञाःपं चपंचस्वनुष्ठिताः ॥ क्षेमंकुर्वतिसंहत्यराजनजनपदेतव ८० कच्चिन्नगरगुप्त्यर्थंग्रामानगरवत्कृताः ॥ ग्रामवच्चकृताःप्रांतास्तेचसर्वेत्वदर्पणाः ८१ कच्चि द्दलेनानुगताःसमानिविषमाणिच ॥ पुराणिचौरानिघ्नंतश्चरन्तिविषयेतव ८२ कच्चित्स्त्रियःसांत्वयसिकच्चिताश्चसुरक्षिताः ॥ कच्चिन्नश्रद्धास्यासांकाचि हुह्यंनभाषसे ८३ कच्चिदात्ययिकंश्रुत्वातदर्थमनुचित्यच ॥ प्रियाण्यनुभवन्नशेषेनत्वमंतःपुरेनृप ८४ कच्चिद्वैप्रथमौयामौरात्रेःसुखाविशांपते ॥ संचितयसिधर्मार्थौयामउत्थायपश्चिमे ८५

तथा । ते च प्रशास्ता समाहर्ता संविधाता लेखकः साक्षी चेति । समाहर्ता प्रजाभ्यो द्रव्यमुद्रुह्यैकीकृत्य राज्ञेर्षयिता । संविधाता प्रजासमाहर्त्रैरेकवाक्यताघटकः संहत्य एकी भूय ८० नगरवादित्यनेन बहुभिः शूरैरधिष्ठिताः ग्रामाः । बहुतरैर्नगराणि । बहुतर्भैर्जनपदेश्वरस्थानं पुरसंज्ञं । ग्रामाः शूद्रजनबहुलाः । आपणादियुक्तं नगरं । प्रांताः सीमास्था आ टविकानां ग्रामाः । ते च सर्वे त्वदर्पणाः ते प्रांतग्रामनगरपुरेशास्त्वय्येव कृताकृतस्य धनस्य चार्पणं निवेदनं येषां ते तथाभूताः । प्रांताधिपो ग्रामाधिपतौ सोऽपि नगराधिपतौ सोऽपि देशाधिपतौ सोऽपि साक्षाद्राज्ञि सर्वं निवेदयतीत्यर्थः ८१ विषमाणि सदुर्गाणि निघ्नन्तो ये चरन्ति तान् बलेन सहितः पुराध्यक्षोऽनुब्रूवेदित्यर्थः । समेषु विषमेष्वपीति पाठे विषमेषु इतिकालेषु । अतिवृष्ट्यादय इतयः ८१ आसां वचनं आसां पुरश्च गुह्यं न भाषसे ८३ आत्ययिकमकल्याणं ८४ पश्चिमे चतुर्थे तस्मादेव द्वौ प्रथमौ द्वितीयतृतीयावित्यर्थः ८५

८६ । ८७ यमवत् स हि दंडेषु क्रूरः पूज्येषु विनयवान्तद्वत् ८८ आबाधं दुःखं नियमेन पथ्याशनादिना मानसमाबाधम् ८९ अष्टांगायां चिकित्सायां । 'निदानं पूर्वलिङ्गानि क पाण्युपशयस्तथा । संप्राप्तिरौषधी रोगी परिचारक एव च' इत्यष्टावंगानि । अथवा रोगो रोगहेतुः आरोग्यमारोग्यहेतुः तेषां लक्षणानिच ९० अर्थिनो याचकाः । प्रत्यर्थिनः परंपरा गतवृत्तिप्रतिबंधात्क्षुब्धचित्ताः । प्रत्येत्य तदर्थिनः शत्रवो वा । न शब्दद्वयेन पश्येदेवेत्युच्यते ९१ । ९२ । ९३ कच्चिन्नेति । योऽरिर्बलेन पूर्व परिपीडित एव न हतः स एव कालांतरे मंत्रेणोभाभ्यां च मंत्रबलाभ्यां कच्चिद्वलवान्नेति योजना । कचित्ते इति पाठे ते तव बले सैन्ये योऽरिः पूर्वपीडित इत्यादि पूर्ववत् ९४ प्रधानतः प्राधान्येन । हताः दानमा

कच्चिदर्थयसेनित्यमनुष्यान्समलंकृतः ॥ उत्थायकालेकालज्ञैःसहपांडवमंत्रिभिः ८६ कच्चिद्रक्तांबरधराःखड्गहस्ताःस्वलंकृताः ॥ उपासतेत्वामभितो रक्षणार्थमरिंदम ८७ कच्चिदंड्येषुयमवत्पूज्येषुचविशांपते ॥ परीक्ष्यवर्तसेसम्यगप्रियेषुप्रियेषुच ८८ कच्चिच्छारीरमाबाधमौषधैर्नियमेनवा ॥ मानसं वृद्धसेवाभिःसदापार्थापकर्षसि ८९ कच्चिद्वैद्याश्चिकित्सायामष्टांगायांविशारदाः ॥ सुहृदश्चानुरक्ताश्चशरीरेतेहिताःसदा ९० कच्चिनलोभान्मोहाद्वामा नाद्रापिविशांपते ॥ अर्थिप्रत्यर्थिनःप्राप्तान्नपश्यसिकथंचन ९१ कच्चिन्नलोभान्मोहाद्विश्रंभात्प्रणयेनवा ॥ आश्रितानांमनुष्याणांवृत्तित्वंसंरुणत्सिवै ९२ कच्चित्पौरानसहितायेचतेराष्ट्रवासिनः ॥ त्वयासहविरुध्यन्तेपरैःक्रीताःकथंचन ९३ कच्चिन्नदुर्बलःशत्रुर्बलेनपरिपीडितः ॥ मंत्रेणबलवान्कश्चिदुभाभ्यां चकथंचन ९४ कच्चित्सर्वेऽनुरक्तास्त्वाभूमिपालाःप्रधानतः ॥ कच्चित्प्राणांस्त्वदर्थेषुसंत्यजन्तित्वयाहताः ९५ कच्चित्सर्वविद्यासुगुणतोऽर्चाप्रवर्तते ॥ ब्राह्मणानांचसाधूनांतवनैःश्रेयसीशुभा ॥ दक्षिणास्त्वंददास्येषानित्यंस्वर्गापवर्गदाः ९६ कच्चिद्वैत्रयीमूलेपूर्वैराचरितेजनैः ॥ यतमानस्तथाकर्तुंत स्मिन्कर्मणिवर्तसे ९७ कच्चितवगृहेऽज्ञानिस्वादून्यश्रन्तिवैद्विजाः ॥ गुणवंतिगुणोपेतास्तवाध्यक्षंसदक्षिणम् ९८ कच्चित्कतूनेकचित्तोवाजपेयांश्चसर्वशः ॥ पुंडरीकांश्चकारुर्नयतसेकर्तुमात्मवान् ९९ कच्चिज्ज्ञातीनगुरुन्वृद्धान्देवतांस्तापसानपि ॥ चैत्यांश्चवृक्षान्कल्याणान्ब्राह्मणांश्चनमस्यसि १०० कच्चिच्छोकोनमन्युर्वात्वयाप्रोत्पाद्यतेऽनघ ॥ अपिमंगलहस्तश्चजनःपार्श्वेऽनुतिष्ठति १०१ कच्चिदेषाचतेबुद्धिर्वृत्तिरेषाचतेऽनघ ॥ आयुष्याचयशस्या चधर्मकामार्थदर्शिनी २ एतयावर्तमानस्यबुद्ध्याराष्ट्रंनसीदति ॥ विजित्यचमहोराजासोऽत्यंतसुखमेधते १०३

नाभ्यां वशीकृताः । आहता इति वा पाठः ९५ विद्यासु साधूनां ब्राह्मणानां गुणतो गुणं दृष्ट्वाऽर्चा पूजा प्रवर्तते ९६ तथाकर्तुं पूर्वैराचरितवत्कर्तुं तस्मिन्त्रयीमूले ९७ तवाध्यक्षं त्वत्समक्षं सदक्षिणं सदक्षिणालाभं यथा स्यात्तथाऽश्रन्ति ९८ । ९९ चैत्यान्स्थंडिलवतो ग्रामसूचकान् वृक्षान् १०० शोको नीचानां । मन्युः श्रेष्ठानां । मंगलहस्तो मंगलप्रदो मंत्रादिवित् पुरोहितादिः । अनुतिष्ठति स्वस्त्ययनं करोति १०१ या एषा इदानीं दृष्टिरस्ति सैव सार्वदिकी कच्चिदस्तीत्यर्थः १ । १०३

कच्चिदार्य इति । आयो विशुद्धात्मा च सन्नपि कस्मिंश्चिन्मित्रे कर्मणि निमित्ते क्षारितो धनधान्यादिना रिक्तः कृतः । 'राजभिः कृतदंडास्तु शुद्रयन्ति मलिनाजनाः' इत्यादिशास्त्रप्रा
माण्याच्छुचिरपि सन्न अदृष्टशास्त्रकुशलैरनुपासितपण्डितैर्मूर्खैरमात्यैः कच्चिन्न वध्यते हन्यते अधिकधनलोभात् । अदृष्ट इति सविस्मयपाठे तु शास्त्रकुशलैरमात्यैरज्ञात इत्यर्थः ४ दुष्टः
स्वभावतः तत्कारी दुष्टकर्मकारी तज्ज्ञैश्चोरान्वेषिभिः कोष्ठपालैर्दृष्टः सकारणश्चोरितद्रव्यसहितो गृहीतो विष्टतश्चेति योजना ५ उत्पन्नानिति । चो वार्थे आदयस्य दारिद्र्यस्य
वाऽर्थानुत्पन्नान् बीजकणिशान्यायेन स्वल्पकालेनैव बहुगुणां वृद्धिं प्राप्तान् तवामात्याः मिथ्या अनृतान् चौर्यादिनाऽन्यायेनार्जितानिति कच्चिन्न पश्यन्ति । जनैः पिशुनैः । हताः

कच्चिदार्यो विशुद्धात्मा क्षारितश्चौरकर्मणि ॥ अदृष्टशास्त्रकुशलैर्लोभाद्ध्यते शुचिः १०४ दुष्टो गृहीतस्तत्कारी तज्ज्ञैर्दृष्टः सकारणः ॥ कच्चिन्नमुच्यते स्तेनो
द्रव्यलोभात्तरर्षभ ५ उत्पन्नान् कच्चिदाव्यस्य दारिद्र्यस्य च भारत ॥ अर्थान्नामिथ्यापश्यन्ति तवामात्या हता जनैः ६ नास्तिक्यमनृतं क्रोधं प्रमादं दीर्घसूत्र
ताम् ॥ अदर्शनं ज्ञानवतामालस्यं पंचवृत्तिताम् ॥ एकचित्तनमर्थानामनर्थज्ञैश्च चित्तनम् ७ निश्चितानामनारंभं मंत्रस्यापरिरक्षणम् ॥ मंगलाद्यप्रयोगं
च प्रत्युत्थानं च सर्वतः ८ कच्चित्त्वं वर्जयस्येतान् राजदोषांश्चतुर्दश ॥ प्रायशो यैर्विनश्यन्ति कृतमूलाऽपि पार्थिवाः ९ कच्चित्ते सफलावेदाः कच्चित्ते सफलं धन
म् ॥ कच्चित्ते सफलादाराः कच्चित्ते सफलं श्रुतम् १० ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कथं वै सफलावेदाः कथं वै सफलं धनम् ॥ कथं वै सफलादाराः कथं वै सफलं
श्रुतम् ११ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ अग्निहोत्रफलावेदादत्तभुक्तफलं धनम् ॥ रतिपुत्रफलादाराः शीलवृत्तफलं श्रुतम् १२ ॥ ॥ वैशंपाय
न उवाच ॥ ॥ एतदाख्यायसमुनिर्नारदो वै महातपाः ॥ पप्रच्छानंतरमिदं धर्मात्मानं युधिष्ठिरम् १३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ कच्चिदभ्याग
ता दूराद्गणिजो लाभकारणात् ॥ यथोक्तमवहार्यते शुल्कं शुल्कोपजीविभिः १४ कच्चित्ते पुरुषाराजन्पुरे राष्ट्रे च मानिताः ॥ उपानयन्ति पण्यानि उपधाभिर
वंचिताः १५ कच्चिच्छृणोषि वृद्धानां धर्मार्थसहितागिरः ॥ नित्यमर्थविदां तात यथा धर्मार्थदर्शिनाम् १६ कच्चित्ते कृषितंत्रेषु गोषु पुष्पफलेषु च ॥ धर्मार्थं
च द्विजातिभ्यो दीयेते मधुसर्पिषी १७ द्रव्योपकरणं किंचित्सर्वदा सर्वशिल्पिनाम् ॥ चातुर्मास्यावरं सम्यङ् नित्यतः संप्रयच्छसि १८ कच्चित्कृतं विजानी
षे कर्तारं च प्रशंससि ॥ सतां मध्ये महाराज सत्करोषि च पूजयन् ११९

हृतविवेकाः । पाठांतरे धनैर्हृता वशीकृताः । लुब्धो हि लिप्सुः परत्रासं तमपि दोषमारोप्य तद्वित्तं जिहीषतीति प्रसिद्धं ६ नास्तिक्यमित्यादिसार्द्धश्लोकत्रयं व्याख्यातम् ७ । ८
९ । १० । ११ । १२ । १३ कच्चिदभ्यागता इति अवहार्यते दाप्यन्ते शुल्कं राजग्राह्यं करं १४ पण्यानि विक्रेयद्रव्याणि उपधाभिश्चुल्लेः १५ । १६ कृषितंत्रेषु कृष्युत्पाद्ये
षु पुष्पफलेष्वार्द्रशुष्कधान्येषु । तथा गोषु जातेषु पुष्पफलेषु दुग्धघृतरूपेषु तत्रेषु सत्सु । मधुसर्पिषी । 'अन्नं वै मधु' इति श्रुतेर्धान्यादिकमन्नं घृतं च यल्लोके ब्रह्मोत्तरमित्युच्यते
१७ द्रव्यं शिल्पिनां वेतनं उपकरणं स्वकार्यसाधनसामग्री । यथा चित्रोत्पादने रजकद्रव्यादि चातुर्मास्यावरं मासचतुष्टयपर्याप्तानधिकम् १८ । ११९

सूत्रं संक्षेपवाक्यं व्यवस्था वा । हस्तादीनां लक्षणपरीक्षाभिकित्सीषधोदीपनमादनादिप्रकारप्रतिपादकग्रंथसिद्धांतमात्रसंक्षेपयुक्तान् गृह्णासि तत्तदाचार्येभ्यः १२० यंत्राण्यामेयौष
धबलेन सीसकांस्यदृष्टोलप्रक्षेपकाणि लोहमयानि भाषायां नालशब्दाभिधेयानि तेषां सूत्रं सूचकं शास्त्रं । नामरं नगरहितम् २१ अस्त्राणि मंत्रप्रयुक्तानि शस्त्राणि । ब्रह्मदंड अ
भिचारिकविद्या २२ व्यालः सर्पः व्याघ्रादेरप्येतदुपलक्षणम् २३ प्रव्रजितान् जातिबहिष्कृतान् अन्नमात्रार्थिनो दीनान् २४ । २५ । २६ । २७ उपसंहरति एवं यो वर्तत इति
१२८ ॥ ॥ इति ० सभापर्वणि नैलकंठ्ये भारतभाष्ये पंचमोऽध्यायः ५ ॥ ॥ संपूज्याथाभ्यनुज्ञात इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ दिव्यसभालाभाद्भवितो युधिष्ठिर उवा
कच्चित्सूत्राणिसर्वाणि गृह्णासि भरतर्षभ ॥ हस्तिसूत्राश्च सूत्राणिरथ सूत्राणि वा विभो १२० कच्चिदभ्यस्यते सम्यग्गृहेते भरतर्षभ ॥ धनुर्वेदस्य मूत्रं वै यंत्र
सूत्रं च नागरम् २१ कच्चिदस्त्राणिसर्वाणि ब्रह्मदंडश्च तेऽनघ ॥ विषयोगास्तथा सर्वविदिताः शत्रुनाशनाः २२ कच्चिदाग्नेभ्याश्चैव सर्वव्यालभया तथा ॥ रोगर
क्षोभयाश्चैव राष्ट्रं स्वपरिरक्षसि २३ कच्चिदधांश्च मूकांश्च पंगून् व्यंगान् बांधवान् ॥ पितेव पासि धर्मज्ञतथा प्रव्रजितानपि २४ षडनर्था महाराज कच्चित्ते पृष्ठतः
कृताः ॥ निद्राऽऽलस्यं भयं क्रोधो मार्दवं दीर्घसूत्रता २५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ ततः कुरूणामृषभो महात्मा श्रुत्वा गिरो ब्राह्मणसत्तमस्य ॥ प्रण
म्य पादावभिवाद्य तुष्टो राजाऽब्रवीन्नारदं देवरूपम् २६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ एवं करिष्यामि यथा त्वयोक्तं प्रज्ञाहि मे भूय एवाभिवृद्धा ॥ उक्त्वा
तथा चैव चकार राजालेभे महीं सागरमेखलां च २७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ एवं यो वर्तते राजा चातुर्वर्ण्यस्य रक्षणे ॥ स विहृत्येह सुसुखी शक्रस्यैति
सलोकताम् १२८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणिलोकपालसभाख्यानपर्वणि नारदप्रश्नमुखेन राजधर्मानुशासने पंचमोऽध्यायः ५ ॥ ॥ ध्र ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ संपूज्याथाभ्यनुज्ञातो महर्षेर्वचनात्परम् ॥ प्रत्युवाचानुपूर्व्येण धर्मराजो युधिष्ठिरः १ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ भ
गवन्प्राप्य माहैतं यथावद्धर्मनिश्चयम् ॥ यथाशक्तियथान्यायं क्रियतेऽयं विधिर्मया २ राजभिर्यद्यथा कार्यपुरा वैतन्न संशयः ॥ यथान्यायोपनीतार्थकृतं हेतु
मदर्थवत् ३ वयंतु सत्पथं तेषां यातुमिच्छामहे प्रभो ॥ न तु शक्यं तथा गंतुं यथा तैर्नियतात्मभिः ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा स धर्मात्मा वाक्यंतदभिपू
ज्य च ॥ मुहूर्तात्प्राप्तकालं च दृष्ट्वा लोकचरं मुनिम् ५ नारदं सुस्थमासीनमुपासीनो युधिष्ठिरः ॥ अपृच्छत्पांडवस्तत्र राजमध्ये महाद्युतिः ६ ॥ युधिष्ठिर
उवाच ॥ भवान्संचरते लोकान् सदानां विधान्वहन् ॥ ब्रह्मणानिर्भितान् पूर्वप्रेक्षमाणो मनोजवः ७ ईदृशी भविता काचिद्वृष्टपूर्वासभाकचित् ॥ इतो वा श्रे
यसी ब्रह्मं स्तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ तच्छ्रुत्वा नारदस्तस्य धर्मराजस्य भाषितम् ॥ पांडवं प्रत्युवाचे दंस्मयन्मधुरयागिरा ९
च भवानिति । संचरते । समोगम्यच्छीति सूत्रे गमोर्गत्यर्थमात्रोपलक्षणपरत्वाच्चरेरपि तद् कर्मव्यतिहारे वा तद् । त्वं हि लोकेषु संचरसि लोकाश्च हार्द्वाकाशनिष्ठे त्वायि संचरंती
ति वाऽर्थः तेन सर्वज्ञत्वमुक्तं । पूर्वं मनुष्यसृष्टेः प्राङ्निर्मेतान् देवलोकानित्यर्थः ७ कचिदिति देवलोकपेक्षया मनुष्यलोके कचित्काले वा भविता भवित्री । अनागतदर्शित्वात्तव
तदपि विदितमेवेत्यर्थः ८ स्मयन् युधिष्ठिरस्यापि गर्वोऽभूद्वतामहाभाग्याज्ञानं चेति विस्मयं प्राप्नुवन् ९

मानुषेषु न दृष्टा न श्रुतेति अग्रेऽपि न द्रक्ष्यते न श्रोष्यते पूर्वकल्पसमानरूपत्वादुत्तरस्यापीत्यर्थः १० कैलासेति कुबेरस्येत्यर्थः ११ गतकृमामविद्यादिक्लेशैर्वर्जितां तेन पूर्वासु तत्स
त्वं ज्ञायते दिव्यादिव्यैरिति । दिव्या दिविमवा रंभोर्विश्यादयः । अदिव्यास्तदन्ये मानुषाः पित्रादयः । 'स यदि पितृलोककामो भवति संकल्पादेवास्य पितरः समुत्तिष्ठन्ति तेन
स पितृलोकेन संपन्नो महीयते' इति ब्रह्मलोके तत्सत्त्वस्यापि श्रवणात् । अभिप्रेयते संकल्प्यते इत्यभिप्रायाः विषयास्तैः । विश्वरूपिणी भावकसंकल्पानुसारिनानारूपवर्ती मान

॥ नारदउवाच ॥ ॥ मानुषेषु न मेतातदृष्टपूर्वानचश्रुता ॥ सभामणिमयीराजन्यथेयंतवभारत १० सभांतुपितृराजस्यवरुणस्यचर्धमतः ॥ कथयिष्ये
तथेद्रस्यकैलासनिलयस्यच ११ ब्रह्मणश्चसभांदिव्यांकथयिष्येगतकृमाम् ॥ दिव्यादिव्यैरभिप्रायैरूपेतांविश्वरूपिणीम् १२ देवैःपितृगणैःसाध्यैर्यज्वभि
नियतात्मभिः ॥ जुष्टांमुनिगणैःशांतैर्वेदयज्ञैःसदक्षिणैः ॥ यदितेश्रवणेषुबुद्धिर्वर्ततेभरतर्षभ १३ नारदेनैवमुक्तस्तुधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ प्रांजलिभ्रातृभिः
साद्धैतैश्चसर्वैर्द्विजोत्तमैः १४ नारदंप्रत्युवाचेदंधर्मराजोमहामनाः ॥ सभाःकथयताःसर्वाःश्रोतुमिच्छामहेवयम् १५ किंद्रव्यास्ताःसभामहान्किविस्ताराः
किमायताः ॥ पितामहंचकेतस्यांसभायांपर्युपासते १६ वासवंदेवराजंचयमवैवस्वतंचके ॥ वरुणंचकुबेरंचसभायांपर्युपासते १७ एतत्सर्वंयथान्यायं
ब्रह्मर्षेवदतस्तव ॥ श्रोतुमिच्छामसहिताःपरंकौतूहलंहिनः १८ एवमुक्तःपांडवेननारदःप्रत्यभाषत ॥ क्रमेणराजन्दिव्यास्ताःश्रूयतामिहनःसभाः १९
॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिलोकपालसभाख्यानपर्वणियुधिष्ठिरसभाजिज्ञासायांषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ शक्रस्य
तुसभादिव्याभास्वराकर्मनिर्मिता ॥ स्वयंशक्रेणकौरव्यनिर्जितार्कसमप्रभा १ विस्तीर्णायोजनशतंशतमध्यर्द्धमायता ॥ वैहायसीकामगमापंचयोजनमु
च्छ्रिता २ जराशोककृमापेतानिरातंकाशिवाशुभा ॥ वेदमासनवतीरम्यादिव्यपादपशोमिता ३ तस्यांदेवेश्वरःपार्थसभायांपरमासने ॥ आस्तेशच्या
महेन्द्राण्याश्रियालक्ष्म्याचभारत ४ बिभ्रद्रपुरनिर्देश्यकिरीटीलोहितांगदः ॥ विरजोंबरश्चित्रमाल्योहीकीर्तिद्युतिभिःसह ५ तस्यामुपासतेनित्यंमहात्मा
नंशतक्रतुम् ॥ मरुतःसर्वशोराजन्सर्वेचगृहमेधिनः ६ सिद्धादेवर्षयश्चैवसाध्यादेवगणास्तथा ॥ मरुत्वंतश्चसहिताभास्वंतोहेममालिनः ७ एतेसानुचराःस
र्वेदिव्यरूपाःस्वलंकृताः ॥ उपासतेमहात्मानंदेवराजमरिंदमम् ८ तथादेवर्षयःसर्वेपार्थशक्रमुपासते ॥ अमलाधूतपाप्मानोदीप्यमानाइवाग्रयः ९

सीमित्यर्थः १२ जुष्टां सेवितां यदि श्रवणे बुद्धिर्वर्तते तर्हि कथयिष्ये इति पूर्वेण संबंधः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ ॥ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारत
भावदीपे षष्ठोऽध्यायः ६ ॥ ॥ शक्रस्येति कर्मभिर्विश्वकर्मणो यत्नैर्निर्मिता शक्रेण निर्जिता चेति संबंधः १ अध्यर्द्ध सार्धमायता दीर्घा वैहायसी खेचरी २ निरातंका निर्मया ।
शिवा शांतजना शुभा कल्याणावहा ३ शच्या नामतः श्रिया शोभया ४ । ५ मरुतो गृहमेधिन इति सामानाधिकरण्यम् ६ । ७ । ८ । ९

सोमसुतः सोमाभिषवकर्तारः सोमयाजिन इति यावत् १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ अर्थःअर्थाद्यभिमानिन्यो देवताः २० ब्रह्मर्षोऽगात् प्र
सूतोऽग्निरंगिरा इति विश्रुतः । 'दक्षिणाग्निर्गार्हपत्याहवनीयाविति त्रयी । निर्मथ्यो वेद्युतः गूरः संवर्तो लौकिकस्तथा । जाठरो विषगः क्रव्यात् क्षेमवान् वैष्णवस्तथा । दस्यु

तेजस्विनःसोमसुतोविशोकाविगतज्वराः ॥ पराशरःपर्वतश्चतथासावर्णिगालवौ १० शंखश्चलिखितश्चैवतथागौरशिरामुनिः ॥ दुर्वासाःक्रोधनःश्येनस्त
थादीर्घतमामुनिः ११ पवित्रपाणिःसावर्णिर्याज्ञवल्क्योऽथभालुकिः ॥ उद्दालकःश्वेतकेतुस्ताडयोभांडायनिस्तथा १२ हविष्मांश्चगरिष्ठश्चहरिश्चंद्रश्चपा
थिवः ॥ हृद्यश्चोदरशांडिल्यःपाराशर्यःकृषीबलः १३ वातस्कंधोविशाखश्चविधाताकालएवच ॥ करालदंतस्त्वष्ट्राचविश्वकर्माचतुंगुरुः १४ अयोनि
जायोनिजाश्चवायुभक्षाहुताशिनः ॥ ईशानंसर्वलोकस्यवज्रिणंसमुपासते १५ सहदेवःसुनीथश्चवाल्मीकिश्चमहातपाः ॥ समीकःसत्यवाक्चैवप्रचेताःसत्य
संगरः १६ मेधातिथिर्वामदेवःपुलस्त्यःपुलहःक्रतुः ॥ मरुतश्चमरीचिश्चस्थाणुश्चात्रमहातपाः १७ कक्षीवान्गौतमस्ताक्षर्यस्तथावैश्वानरोमुनिः ॥ मु
निःकालकवृक्षीयआश्राव्योऽथहिरण्यमयः १८ संवर्तोदेवहव्यश्चविष्वक्सेनश्चवीर्यवान् ॥ दिव्याआपस्तथौषध्यःश्रद्धामेधासरस्वती १९ अर्थोधर्मश्चका
मश्चविद्युतश्चैवपांडव ॥ जलवाहास्तथामेधावायवस्तनयित्त्वः २० प्राचीदिग्यज्ञवाहाश्चपावकाःसप्तविंशतिः ॥ अग्रीषोमौतथेद्राग्रीमित्रश्चसविताऽर्य
मा २१ भगोविश्वेचसाध्याश्चगुरुःशुक्रस्तथैवच ॥ विश्वावसुश्चित्रसेनःसुमनस्तरुणस्तथा २२ यज्ञाश्चदक्षिणाश्चैवग्रहास्तोभाश्चभारत ॥ यज्ञवाहाश्च
येमंत्रास्सर्वेत्तत्रसमासते २३ तथैवाप्सरसोराजनगंधर्वाश्चमनोरमाः ॥ नृत्यवादित्रगीतैश्चहास्यैश्चविविधैरपि २४ रमयन्तिस्मृपतेदेवराजंशतक्रतुम् ॥
स्तुतिभिर्मंगलैश्चैवस्तुवंतःकर्मभिस्तथा २५ विक्रमैश्चमहात्मानंबलवृत्रनिघ्नदमम् ॥ ब्रह्मराजर्षयश्चैवसर्वेदेवर्षयस्तथा २६ विमानैर्विविधैर्दिव्यैर्दीप्य
मानाइवाग्रयः ॥ स्रग्विणोभूषिताःसर्वेयांतिचायांतिचापरे २७ बृहस्पतिश्चशुक्रश्चनित्यमास्तांहितत्रवै ॥ एतेचान्येचबहवोमहात्मानोयतव्रताः २८ वि
मानैश्चंद्रसंकाशैस्सोमवत्प्रियदर्शनाः ॥ ब्रह्मणःसहशाराजन्भृगुःसप्तर्षयस्तथा २९ एषासभामयाराजन्दृष्टापुष्करमालिनी ॥ शतक्रतोर्महाबाहोयाम्या
मपिसभांशृणु ३० इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिलोकपालसभाख्यानपर्वणिद्रसभावर्णनं नामसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नारदउवाच ॥
कथयिष्येसभांयाम्यांयुधिष्ठिरनिबोधताम् ॥ वैवस्वतस्ययांपार्थविश्वकर्माचक्रारह १

मान् बलदश्चैव शांतः पुष्टो विभावसुः । ज्योतिष्मान्भरतो भद्रः स्विष्टकृदसुमान् क्रतुः । सोमश्च पितृमांश्चैव पावकाः सप्तविंशतिः २१ । २२ एवं यज्ञदक्षिणावयः २३ । २४
२५ । २६ । २७ । २८ । २९ पुष्करमालिनी नामतः ३० ॥ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे सप्तमोऽध्यायः ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कथयिष्ये इति १

तैजसी ज्योतिर्मयी सौवर्णी वा भूयसी महती पूर्वसभातः २ सर्वतः कामरूपिणी यस्यां सर्वं वस्तु संकल्पसमकालमेव सर्वात्मकं भवतीत्यर्थः ३ । ४ कामाः काम्यमाना विषयाः प्रभूतं बहुलं भक्ष्यमपूपादि भोज्यमोदनादि ५ लेह्य खंडशर्करादि चोष्यमिक्षुकांडादि स्रजः परंपराः तस्य भक्ष्याद्यन्नस्यकामफलाः आग्रादेरपिपसनादिकफलमुद्भवति कामानुसारादित्यर्थः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ राम इति रामलक्ष्मणयोर्विष्णुशेषरूपेण स्वस्थानस्थयोरपि प्रतिमा रूपेण उतैजसीसासभाराजनवभूवशतयोजना ॥ विस्तारयामसंपन्नाभूयसीचापिपांडव २ अर्कप्रकाशाभ्राजिष्णुःसर्वतःकामरूपिणी ॥ नातिशीतानचात्युष्णा मनसश्चप्रहर्षिणी ३ नशोकोनजरातस्यांक्षुत्पिपासेनचाप्रियम् ॥ नचदैन्यंक्रमोवाऽपिप्रतिकूलनचाप्युत ४ सर्वेकामाःस्थितास्तस्यांयेदिव्यायेचमानुषाः ॥ सार्वज्ञप्रभूतंचभक्ष्यभोज्यमरिंदम ५ लेह्यंचोष्यंचपेयंचहृद्यंस्वादुमनोहरम् ॥ पुण्यगंधाःस्रजस्तस्यनित्यंकामफलादुमाः ६ रसवन्तिचतोयानिशीतान्युष्णानिचैवहि ॥ तस्यांराजर्षयःपुण्यास्तथाब्रह्मर्षयोऽमलाः ७ यमंवेवस्वतंतातप्रहृष्टाःपर्युपासते ॥ ययातिर्नहुषःपूरुर्माधातासोमकोट्टगः ८ त्रसद्गुश्वराजर्षिःकृतवीर्यःश्रुतश्रवाः ॥ अरिष्टनेमिःसिद्धश्चकृतवेगःकृतिर्निमिः ९ प्रतर्दनःशिबिर्मत्स्यःपृथुलाक्षोबृहद्रथः ॥ वार्तोमरुतःकुषिकःसांकाश्यः सांक्रुतिर्ध्रुवः १० चतुरश्वःसदस्योर्मिःकार्तवीर्यश्चपार्थिवः ॥ भारतःसुरथश्चैवसुनीथोनिशठोऽनलः ११ दिवोदासश्चसुमनाअंबरीषोभगीरथः ॥ व्यश्वःसदश्वावध्यश्वःपृथुवेगःपृथुश्रवाः १२ पृषदश्चोवसुमनाःक्षुपश्चसुमहाबलः ॥ रुषद्वर्षसेनश्चपुरुकुत्सोध्वजीरथी १३ आर्षिषेणोदिलीपश्चमहात्माचाप्युशीनरः ॥ औशीनरिःपुंडरीकःशर्यातिःशरभःशुचिः १४ अंगोऽरिष्टश्चवेनश्चदुष्यंतःसृजयोजयः ॥ भांगासुरिःसुनीथश्चनिषधोऽथवहीनरः १५ कर्धमोबालिहकश्चसुद्युमोबलवान्मधुः ॥ ऐलोमरुतश्चतथाबलवान्पृथिवीपतिः १६ कपोतरोमाट्टणकःसहदेवार्जुनौतथा ॥ व्यश्वःसाश्वःकृशाश्वश्चशशबिंदुश्चपार्थिवः १७ रामोदाशरथिश्चैवलक्ष्मणोऽथप्रतर्दनः ॥ अलर्कःकक्षसेनश्चयोगौराश्चएवच १८ जामदग्न्यश्चरामश्चनाभागसगरोतथा ॥ भूरियुमोमहाश्वश्चपृथाश्वोजनकस्तथा १९ राजवैन्योवारिसेनःपुरुजिज्जनमेजयः ॥ ब्रह्मदत्तस्त्रिगर्तिश्चराजोपरिचरस्तथा २० इंद्रद्युमोभीमजानुगैरपृष्ठोऽनघोलयः ॥ पद्मोऽथमुचुकुंदश्चभूरियुमःप्रसेनजित् २१ अरिष्टनेमिःसुद्युमःपृथुलाश्वोऽष्टकस्तथा ॥ शतंमत्स्यानृपतयःशतंनीपाःशतं हयाः २२ घृतराष्ट्राश्चैकशतमशीतिर्जनमेजयाः ॥ शतंचब्रह्मदत्तानांवीरिणामीरिणांशतम् २३ भीष्माणंदिशतेऽप्यत्रभीमानांतुतथाशतम् ॥ शतंचप्रतिविंध्यानांशतंनागाःशतंहयाः २४ पलाशानांशतंज्ञेयंशतंकाशकुशादयः ॥ शांतनुश्चैवराजेंद्रपांडुश्चैवपितातव २५ उशंगवःशतरथोदेवराजो जयद्रथः ॥ वृषदर्भश्चराजर्षिर्बुद्धिमान्सहमंत्रिभिः २६

पासकानुग्रहार्थमत्रावस्थानं बोध्यं १८

१९ । २० । २१ । २२ घृतराष्ट्राश्चैकशतमिति पुराणेषु प्रायेणाधिकारिणामेव कीर्तनात्तेषां च प्रतिकल्पं समाननामरूपकर्मत्वाद्नेककल्पं धर्मसमावातिनां तेषां बहुत्वं युक्तं । सेनापत्यादिशब्दवदधिकारवाचित्वाद्घृतराष्ट्रादिशब्दानां २३ । २४ अयमेव न्यायः पलाशादियन्नियद्रव्याद्यभिमानिदेवतासु ज्ञेय इत्याशयवानाह पलाशानामिति २५ । २६

२७ । २८ । २९ । ३० कालचक्रं चेति संवत्सराद्याभिमानिन्योदेवताः दुष्कृतकर्माणोविद्याविहीनकर्ममात्रनिष्ठाः ३१ । ३२ । ३३ असंवाधाजसंकीर्णा ३४ । ३५ संन्यासिनः निष्कामकर्मकर्तारः काम्यानां कर्मणां त्यागिनोवा । पूर्वेषामपि आपस्तंबेन तद्यथाऽऽमेकलार्थनिमित्ते छायागंधइत्यनूत्पद्येते । एवं धर्मचर्यमाणमर्था अनूत्पद्यन्त इति आनुषंगिकफलमा गित्वदर्शनात् निर्मितेरोपिते अर्थादिव्यान्नपानादयः ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० पुष्करैर्मूर्तिमद्भिस्तीर्थविशेषमालिनीशोभिनीम् ४१ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावदी अथापरेसहस्राणियेगताःशशबिंदवः ॥ इष्ट्वाऽश्वमेधैर्बहुभिर्भहद्भिर्भूरिदक्षिणैः २७ एतेराजर्षयःपुण्याःकीर्तिमंतोबहुश्रुताः ॥ तस्यांसभायांराजेंद्रवैवस्व तमुपासते २८ अगस्त्योऽथमतंगश्चकालोमृत्युस्तथैवच ॥ यज्वानश्चैवसिद्धाश्चयेचयोगशरीरिणः २९ अग्निष्वात्ताश्चपितरःफेनपाश्वोष्मपाश्वये ॥ सुधावंतोबर्हिषदोमूर्तिमंतस्तथाऽपरे ३० कालचक्रंचसाक्षाच्चभगवान्हव्यवाहनः ॥ नरादुष्कृतकर्माणोदक्षिणायनमृत्यवः ३१ कालस्यनयनेयुक्तायमस्य पुरुषाश्वये ॥ तस्यांशिशपपालाशास्तथाकाशकुशादयः ३२ उपासतेधर्मराजंमूर्तिमंतोजनाधिप ॥ एतेचान्येचबहवःपितृराजसभासदः ॥ नशक्याः परिसंख्यातुं नामभिःकर्मभिस्तथा ३३ असंवाधाहिसापार्थरम्याकामगमासभा ॥ दीर्घकालंतपस्तप्त्वानिर्मिताविश्वकर्मणा ३४ ज्वलंतीभासमानाचते जसास्वेनभारत ॥ तामुग्रतपसोयांतिसुवताःसत्यवादिनः ३५ शांताःसंन्यासिनःशुद्धाःपूताःपुण्येनकर्मणा ॥ सर्वेभास्वरदेहाश्चसर्वेचविरजोबराः ३६ चित्रांगदाश्चित्रमाल्याःसर्वेज्वलितकुंडलाः ॥ सुकृतैःकर्मभिःपुण्यैःपारिवर्हैश्चभूषिताः ३७ गंधर्वाश्चमहात्मनःसंघशश्चाप्सरोगणाः ॥ वादित्रंनृत्यगीतं चहास्यंलास्यंचसर्वशः ३८ पुण्याश्चगंधाःशब्दाश्चतस्यांपार्थसमंततः ॥ दिव्यानिचैवमाल्यानिउपतिष्ठन्तिनित्यशः ३९ शतंशतसहस्राणिधर्मिणांतं प्रजेश्वरम् ॥ उपासतेमहात्मानंरूपयुक्तामनस्विनः ४० ईदृशीसासभाराजन्पितृराज्ञोमहात्मनः ॥ वरुणस्यापिवक्ष्यामिसभापुष्करमालिनीम् ४१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेसभापर्वणिलोकपालसभाख्यानपर्वणियमसभावर्णनं नामाष्टमोऽध्यायः ८ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ युधिष्ठिरसभादिव्यावरुणस्यामितप्रभा ॥ प्रमाणेनयथायाम्याशुभप्राकारतोरणा १ अंतःसलिलमास्थायविहिताविश्वकर्मणा ॥ दिव्यैरत्नमयेर्दृक्षैःफलपुष्प प्रदैर्युता २ नीलपीतैःसिताःश्यामैःसितैर्लोहितकैरपि ॥ अवतानैस्तथागुल्मैर्मजरीजालधारिभिः ३ तथाशकुनयस्तस्यांविचित्रामधुरस्वराः ॥ अ निर्देश्यावपुष्पंतःशतशोऽथसहस्रशः ४ सासभासुखसंस्पर्शानशीतानचघर्भदा ॥ वेश्मासनवतीरम्यासितावरुणपालिता ५ यस्यामास्तेसवरुणोवारु ण्याचसमन्वितः ॥ दिव्यरत्नांबरधरोदिव्याभरणभूषितः ६ स्रग्विणोदिव्यगंधाश्चदिव्यगंधानुलेपनाः ॥ आदित्यास्तत्रवरुणंजलेश्वरमुपासते ७ वांसुकिस्तक्षकश्चैवनागश्चैरावतस्तथा ॥ कृष्णश्चलोहितश्चैवपद्मश्चित्रश्चवीर्यवान् ८ पेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ युधिष्ठिरेति १ दिव्यैरितितस्यामित्युत रश्लोकादपकृष्यते २ अवतानैर्वितानवदृक्षस्वरूपाच्छादकैर्लताप्रदानैः सिता बद्धाः प्रवेशादिति शेषः ३ वपुष्पंतः प्रशस्तदेहाः ४ । ५ वारुण्यावरुणान्या माध्यावा ६ । ७ । ८

कंबलाश्वतरौनागौष्टराष्ट्रबलाहकौ ॥ मणिमान्कुंडधारश्चकर्कोटकधनंजयौ ९ पाणिमान्कुंडधारश्चबलवान्पृथिवीपते ॥ प्रहादोमुषिकादश्चतथैवजन
मेजयः १० पताकिनोमंडलिनःफणावंतश्चसर्वशः ॥ एतेचान्येचबहवःसर्पास्तस्यांयुधिष्ठिर ॥ उपासतेमहात्मानंवरुणंविगतकृमाः ११ बलिवैरोच
नोराजानरकःपृथिवीजयः ॥ संचादोविप्रचित्तिश्चकालखंजाश्चदानवाः १२ सुहनुर्दुर्मुखःशंखःसुमनाःसुमतिस्ततः ॥ घटोदरोमहापार्श्वःक्रथनःपिठर
स्तथा १३ विश्वरूपःस्वरूपश्चविरूपोऽथमहाशिराः ॥ दशग्रीवश्चवालीचमेधवासादशवरः १४ टिड्ढिभोविटभूतश्चसंचादश्चंद्रतापनः ॥ दैत्यदानव
संघाश्चसर्वेरुचिरकुंडलाः १५ स्रग्विणोमौलिनश्चैवतथादिव्यपरिच्छदाः ॥ सर्वेलब्धवराःशूराःसर्वेविगतमृत्यवः १६ तेतस्यांवरुणंदेवधर्मपाशधरंसदा ॥
उपासतेमहात्मानंसर्वेसुचरितव्रताः १७ तथासमुद्राश्चत्वारो नदीभागीरथीचसा ॥ कालिंदीविदिशावेणानर्मदावेगवाहिनी १८ विपाशाचशतद्व्यचंद्र
भागासरस्वती ॥ इरावतीवितस्ताचसिंधुर्देवनदीतथा १९ गोदावरीकृष्णवेणाकावेरीचसरिद्वरा ॥ किंपुनाचविशल्याचतथावैतरणीनदी २० तृती
याज्येष्ठिलाचैवशोणश्चापिमहानदः ॥ चर्मण्वतीतथाचैवपर्णाशाचमहानदी २१ सरयूवार्वत्याथलांगलीचसरिद्वरा ॥ करतोयातथाऽऽत्रेयीलौहित्यश्च
महानदः २२ लघ्वतीगोमतीचैवसंध्यात्रिस्रोतसीतथा ॥ एताश्चान्याश्चराजेंद्रसुतीर्थालोकविश्रुताः २३ सरितःसर्वतश्चान्यास्तीर्थानिचसरांसिच ॥
कूपाश्चसप्रस्रवणादेहवंतोयुधिष्ठिर २४ पल्वलानितडागानिदेहवंत्यथभारत ॥ दिशस्तथामहीचैवतथासर्वेमहीधराः २५ उपासतेमहात्मानंसर्वेजलच
रास्तथा ॥ गीतवादित्रवंतश्चगंधर्वाप्सरसांगणाः २६ स्तुवंतोवरुणंतस्यांसर्वेएवसमासते ॥ महीधरारत्नवंतोरसायेचप्रतिष्ठिताः २७ कथयंतःसुमधु
राकथास्तत्रसमासते ॥ वारुणश्चतथामंत्रीसुनाभःपर्युपासते २८ पुत्रपौत्रैःपरिवृतो गोनाम्नापुष्करेणच ॥ सर्वेविग्रहवंतस्तेतमीश्वरमुपासते २९ एषा
मयासंपततावारुणीभरतर्षभ ॥ दृष्टपूर्वासभारम्याकुबेरस्यसभांशृणु ३० ॥ इतिमहाभारते स० लोकपालसभाख्यानपर्वणिवरुणसभावर्णने नवमो
ऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ सभावैश्रवणीराजनशतयोजनमायता ॥ विस्तीर्णासप्ततिश्चैवयोजनातिसितप्रभा १ तपसानिर्जिताराजस्वयंवे
श्रवणेनसा ॥ शशिप्रभाप्रावरणाकैलासशिखरोपमा २ गुह्यकैरुह्यमानासाखेविषक्तेवशोभते ॥ दिव्याहेममयैरुच्चैःप्रासादैरुपशोभिता ३ महारत्नवती
चित्रादिव्यगंधामनोरमा ॥ सिताभ्रशिखराकाराह्वमानेवदृश्यते ४ दिव्याहेममयैरंगैर्विद्युद्गिरिवचित्रिता ॥ तस्यांवैश्रवणोराजाविचित्राभरणांबरः ५

सभापर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपे नवमोऽध्यायः ९ ॥ ॥ सभेति १ शशिप्रभाप्रावरणा शशिप्रभामपि धावत्येनतिरस्करोतीत्यर्थः २ विष्कालमा ३ रंगैरितिच्छेदः ४ ५

६।७ मनोहृदयसंरहादीतिपाठे मनाश्चितं हृदयंकदंबगोलकाकृतिर्मासखंडः ८ दिव्यतानैरम्यैस्तानैर्गीतशास्त्रप्रसिद्धैरेकोनपंचाशत्संख्यैः ९।१०।११।१२।१३।१४

स्त्रीसहस्रैर्वृतःश्रीमानास्तेज्वलितकुंडलः ॥ दिवाकरनिभेपुण्येदिव्यास्तरणसंवृते ॥ दिव्यपादोपधानेचनिषण्णःपरमासने ६ मंदाराणामुदारणां
वनानिपरिलोडयन् ॥ सौगंधिकवनानांचगंधगंधवहोवहन् ७ नलिन्याश्चालकाख्यायानंदनस्यवनस्यच ॥ शीतोहृदयसदंहादीवायुस्तमुपसेवते ८
तत्रदेवाःसगंधर्वांगैरप्सरसांवृताः ॥ दिव्यतानैर्महाराजगायंतिस्मसभागताः ९ मिश्रकेशीचरंभाचचित्रसेनाशुचिस्मिता ॥ चारुनेत्राघृताचीचमेन
कापुंजिकस्थला १० विश्वाचीसहज्याचप्रम्लोचाउर्वशीइरा ११ वर्गाचसौरभेयीचसमीचीबुद्धदालता ॥ एताःसहस्रशश्चान्यानृत्यगीतविशारदाः १२
उपतिष्ठंतिधनदंगंधर्वाप्सरसांगणाः ॥ अनिशंदिव्यवादित्रैर्नृत्यगीतैश्चसासभा १३ अशून्यारुचिराभातिगंधर्वाप्सरसांगणैः ॥ किन्नरानामगंधर्वानरा
नामतथाऽपरे १४ मणिभद्रोऽथधनदःश्वेतभद्रश्चगुह्यकः ॥ कशेरकोगंडकंडूःप्रद्योतश्चमहाबलः १५ कुस्तुंबरुःपिशाचश्चगजकर्णोविशालकः ॥ वराहक
र्णस्ताम्रौष्ठःफलकक्षःफलोदकः १६ हंसचूडःशिखावर्तोहेमनेत्रोविभीषणः ॥ पुष्पाननःपिंगलकःशोणितोदःप्रवालकः १७ वृक्षवास्यनिकेतश्चचिरवासाश्च
भारत ॥ एतेचान्येचबहवोयक्षाःशतसहस्रशः १८ सदाभगवतीलक्ष्मीस्तत्रैवनलकूबरः ॥ अहंचबहुशस्तस्यांभवंत्यन्येचमद्विधाः १९ ब्रह्मर्षयोभवंत्यत्रत
थादेवर्षयोऽपरे ॥ क्रव्यादाश्चतथैवान्येगंधर्वाश्चमहाबलाः २० उपासतेमहात्मानंतस्यांधनदमीश्वरं ॥ भगवानभूतसंघैश्चवृतःशतसहस्रशः २१ उमापतिःप
शुपतिःशूलभृद्भगनेत्रहा ॥ त्र्यंबकोराजशार्दूलदेवीचविगतकृमा २२ वामनैर्विकटैःकुब्जैःक्षतजाक्षैर्महारवैः ॥ मेदोमांसाशनैरुग्रैरुग्रधन्वामहाबलः २३ ना
नाप्रहरणैरुग्रैर्वीरैरिवमहाजवैः ॥ वृतःसखायमन्वास्तेसदैवधनदंनृप २४ प्रहृष्टाःशतशश्चान्येबहुशःसपरिच्छदाः ॥ गंधर्वाणांचपतयोविश्वावसुर्हहाहुहः
२५ तुंडुरुःपर्वतश्चैवशैलूषश्चतथाऽपरः ॥ चित्रसेनश्चगीतज्ञस्तथाचित्ररथोऽपिच २६ एतेचान्येचगंधर्वाधनेश्वरमुपासते ॥ विद्याधराधिपश्चैवचक्र
धर्मासहानुजैः २७ उपाचरतितत्रस्मधनानामीश्वरंप्रभुम् ॥ किन्नराःशतशस्तत्रधनानामीश्वरंप्रभुम् २८ आसतेचापिराजानोभगदत्तपुरोगमाः ॥ इमः
किंपुरुषेशश्चउपास्तेधनदेश्वरं २९ राक्षसाधिपतिश्चैवमहेंद्रोगंधमादनः ॥ सहयक्षैःसगंधर्वैःसहसर्वैर्निशाचरैः ३० विभीषणश्चधर्मिष्ठउपास्तेभ्रातरंप्रभुम् ॥
हिमवान्पारियात्रश्चविंध्यकैलासमंदराः ३१ मलयोददुर्ध्वश्चैवमहेंद्रोगंधमादनः ॥ इंद्रकीलःसुनाभश्चतथादिव्यौचपर्वतौ ३२ एतेचान्येचबहवःसर्वेमेरुपु
रोगमाः ॥ उपासतेमहात्मानंधनानामीश्वरंप्रभुम् ३३ नंदीश्वरश्चभगवान्महाकालस्तथैवच ॥ शंकुकर्णमुखाःसर्वेदिव्याःपारिषदास्तथा ३४

३५ । ३६ । ३७ आस्तेइत्यावृत्त्या योजनीयं । यदाभवः कदाचित्कुबेरसमामध्यास्ते तदाकुबेरोऽपि भवादनुज्ञांप्राप्य तन्निकटआस्तेउपविशति ३८ । ३९ । ४० ॥ इति०म०भा०
नैलकंठीयेभारतभावदीपे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ पितामहेति १ देवयुगेकृतयुगे २ । ३ मानसीमित्यनेनभौतिकत्वव्यावृत्तिः तथाहि 'आतिवाहिकएवाऽयंत्वाहशैश्वर्यतदेहकः ।
आधिभौतिकयाबुद्ध्या गृहीतश्चिरभावनत्'इति वासिष्ठोक्तरीत्याप्रपंचस्य त्रैविध्यं दृश्यते । तत्रायंस्थूलभूतमयआधिभौतिकः सूक्ष्मभूतमयआतिवाहिकः । सएवअतिअत्यंतकार्याका
रंबोदुं समर्थोऽतिवाहीसूक्ष्मभूतसंघस्तेननिर्वृतइतियोगात् । अतएवतत्रेन्द्रादिलोकरूपेस्वर्गे । 'यन्नदुःखेनसंभिन्नंचग्रस्तमनंतरं । अभिलाषोपनीतंचतत्सुखं स्वःपदास्पदम्'इति

काष्ठकुटीमुखोदंतीविजयश्चतपोधिकः ॥ श्वेतश्चवृषभस्तत्रनर्दन्नास्तेमहाबलः ३५ धनदंराक्षासाश्चान्येपिशाचाश्चउपासते ॥ पारिषदैःपरिवृतमुपा
यांतमहेश्वरम् ३६ सदाहिदेवदेवेशंशिवंत्रैलोक्यभावनम् ॥ प्रणम्यमूर्ध्नापौलस्त्योबहुरूपमुमापतिम् ३७ ततोऽभ्यनुज्ञांसंप्राप्यमहादेवाद्भनेश्वरः ॥ आस्ते
कदाचिद्भगवान्भवोधनपतेःसखा ३८ निधिप्रवरमुख्यैचशंखपद्मौधनेश्वरौ ॥ सर्वान्निधिनप्रगृह्याथउपास्तांवैधनेश्वरम् ३९ सासभातादृशरिम्यामया
दृष्टांतरिक्षगा ॥ पितामहसभांराजनकीर्तयिष्येनिबोधताम् ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिलोकपालसभाख्यानपर्वणिधनदसभावर्णनंनामदशमो
ऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ नारदउवाच ॥ पितामहसभांतातकथ्यमानानिबोधमे ॥ शक्यतेयाननिर्देष्टुमैवंपोतिभारत १ पुरादेवयुगेराजन्नादित्यो
भगवान्निदिवः ॥ आगच्छन्मानुषंलोकंदिदृक्षुर्विगतक्लमः २ चरन्मानुषरूपेणसमादृष्ट्वास्वयंभुवः ॥ सतामकथयन्मह्यं दृष्ट्वातत्वेनपांडव ३ अप्रमेयांस
भांदिव्यामानसींभरतर्षभ ॥ अनिर्देश्यांप्रभावेणसर्वभूतमनोरमाम् ४ श्रुत्वागुणानहंतस्याःसभायाःपांडवर्षभ ॥ दर्शनेप्सुस्तथाराजन्नादित्यमिदमब्रु
वम् ५ भगवन्द्रष्टुमिच्छामिपितामहसभांशुभाम् ॥ येनवातपसाशक्याकर्मणावाऽपिगोपते ६ औषधैर्वातथायुक्तैरुत्तमापापनाशिनी ॥ तन्ममाचक्ष्वभगव
न्पश्येयंतांसभांयथा ७ सतन्ममवचःश्रुत्वासहस्रांशुर्दिवाकरः ॥ प्रोवाचभरतश्रेष्ठव्रतंवर्षसहस्रिकम् ८ ब्रह्मव्रतमुपास्वस्वत्वंप्रयतेनांतरात्मना ॥ ततोऽ
हं हिमवत्पृष्ठेसमारब्धोमहाव्रतम् ९ ततःसभगवान्सूर्योमामुपादायवीर्यवान् ॥ आगच्छतांसभांब्राह्मीविपाप्माविगतक्लमः १० एवंपोतिसाशक्याननि
र्देष्टुंनराधिप ॥ क्षणेनहिबिभर्त्यन्यदनिर्देश्यंवपुस्तथा ११ नवेदपरिमाणंवासंस्थानंचापिभारत ॥ नचरूपमयातादृक्दृष्टपूर्वकदाचन १२

स्वर्गपदनिर्वचनंसंगच्छते । संभिन्नंभिन्नं । ग्रस्तंभोगोत्तरपापावहं । अभिलाषःसंकल्पः । तत्राप्याधिभौतिकस्य तत्त्वमातिवाहिकः । रज्जुरिवभुजंगस्य । अस्यापितत्त्वं चि
त्मेवतदिवमुक्तंचित्तदेहकइति । तादृशीचप्रजापतिसभाऽतो मानसत्वंतत्रयुक्तं ४ । ५ । ६ औषधैर्ज्योतिष्मत्यादिभिः कल्पोक्तप्रकारेणसाधितैः ७ । ८ ब्रह्मव्रतंहादंब्रह्मो
पासनां ९ ततःसइति सूर्यद्वारेणतेविरजाःप्रयांतीति ब्रह्मसभाप्रवेशोऽधिदैवं प्रत्यक्षसूर्यस्यैवद्वारत्वं अध्यात्मंतुहडाख्यसूर्यनाडीद्वारा १० एवमितिमानसत्वादेव रज्जुरगवत्सत्यसतीवे
तिनिर्वक्तुं नशक्या क्षणेनेतिरज्जुर्यथा भावकबुद्धयनुरोधात् स्रक्सर्पदंढधारादिरूपा तथेयमपिबैकुण्ठकैलासादिरूपेणभातीत्यर्थः ११ । १२

१३ स्तंभोरिति यतो नक्षरानापक्षयवत्यतःशाश्वतीनित्या । 'एतत्सत्यं ब्रह्मपुरम्'इतिश्रुतेः १४ । १५ अतिचंद्रमितिस्वयमित्यव्ययं स्वयमहंकरोमि स्वयंत्वंकरोमि सस्वयं
कृतवानित्यादि प्रयोगादव्याकृतप्रत्यगात्मवाचकं सएवप्रभाप्रकाशकं ज्योतिर्द्विष्यासास्वयंप्रभा । जागरेहिसूर्यादीनां घटादिप्रकाशकत्वंदृष्टं तदात्मनएवेति साधयितुंसूर्या
द्यभावकाले स्वप्नप्रकृत्यात्रायंपुरुषःस्वयंज्योतिरिति श्रुत्यासादोपमुक्तं १६ तस्यामिति सःमहत्तत्त्वाभिमानो सूक्ष्ममनआख्यः । यंप्रकृत्यस्मर्यते । 'मनोमहान्मतिर्ब्रह्मा पूर्वं
द्विःख्यातिरीश्वरः । प्रज्ञासंविच्चित्तिश्चैव स्मृतिश्चपरिपठयते'इति । अतएवभगवान्सर्वैश्वर्यवान् देवमाययास्वाविद्यया विदधल्लोकानितिशेषः । विदधदेवमानुषानितिपाठेऽपि

सुसुखासासदाराजन्नशीतानचधर्मदा ॥ नक्षुत्पिपासेनग्लानिंप्राप्यतांप्राप्नुवंत्युत १३ नानारूपैरिवकृतामणिभिःसासुभास्वरैः ॥ स्तंभैर्नचघृतासा
तुशाश्वतीनचसाक्षरा १४ दिव्यैर्नानाविधैर्भावेर्भासद्भिरमितप्रभैः १५ अतिचंद्रंचसूर्यंचशिखिंचस्वयंप्रभा ॥ दीप्यतेनाकपृष्ठस्थाभर्त्सयंतीवभास्क
रम् १६ तस्यांसभगवानास्तेविदधदेवमायया ॥ स्वयमेकोऽनिशंराजन्सर्वलोकपितामहः १७ उपतिष्ठंतिचाप्येनंप्रजानांपतयःप्रभुम् ॥ दक्षःप्रचे
ताःपुलहोमरीचिःकश्यपःप्रभुः १८ भृगुरत्रिर्वसिष्ठश्चगौतमोऽथतथाऽगिराः ॥ पुलस्त्यश्चक्रतुश्चैवप्रहादःकर्दमस्तथा १९ अथर्वागिरसश्चैववालखिल्या
मरीचिपाः ॥ मनोऽतरिक्षंविद्याश्चवायुस्तेजोजलंमही २० शब्दरूपशौतथारूपंसोर्गंधश्चभारत ॥ प्रकृतिश्चविकारश्चयच्चान्यत्कारणंभुवः २१ अग
स्त्यश्चमहातेजामाकेंडेयश्चवीर्यवान् ॥ जमदग्निर्भरद्वाजःसंवर्तश्चयवनस्तथा २२ दुर्वासाश्चमहाभागऋष्यशृंगश्चधार्मिकः ॥ सनत्कुमारोभगवान्प्रयोगाचा
र्योमहातपाः २३ असितोदेवलश्चैवजैगीषव्यश्चतत्त्ववित् ॥ ऋषभोजितशत्रुश्चमहावीर्यस्तथामणिः २४ आयुर्वेदस्तथाऽष्टांगोदेहर्वास्तत्रभात ॥ चंद्रमाः
सहनक्षत्रैरादित्यश्चगभस्तिमान् २५ वायवःक्रतवश्चैवसंकल्पःप्राणएवच ॥ मूर्तिमंतोमहात्मानोमहाव्रतपरायणाः २६ एतेचान्येचबहवोब्रह्माणंसमुपस्थि
ताः ॥ अर्थोधर्मश्चकामश्चहर्षोद्वेषस्तपोदमः २७ आयांतितस्यांसहितागंधर्वाप्सरसांगणाः ॥ विंशतिःसप्तचैवान्येलोकपालाश्चसर्वशः २८ शुक्रोबृहस्प
तिश्चैवबुधोऽंगारकएवच ॥ शनैश्चरश्चराहुश्चग्रहाःसर्वेतथैवच २९ मंत्रोरथंतरंचैवहरिमानवसुमानपि ॥ आदित्याःसाधिराजानोनामद्वंद्वैरुदाहृताः३०म
रुतोविश्वकर्माचवसवश्चैवभारत ॥ तथापितृगणाःसर्वेसर्वाणिचहर्वीप्यथ ३१ ऋग्वेदःसामवेदश्चयजुर्वेदश्चपांडव ॥ अथर्ववेदश्चतथासर्वशास्त्राणिचैवह ३२

स्वाविद्ययेत्यध्याहार्यम् । एकोऽनिशं सत्स्वपिस्वसृष्टेषु पदार्थेष्वेन्द्रजालिकवदेकएवेत्यर्थः १७ एकस्यैवविद्यैकव्यंग्यं सार्वान्मयमहंमनुरभवं सूर्यश्चेत्यादिश्रुतिप्रसिद्धं प्रपंच
यति उपतिष्ठंतीत्यादिनाऽध्यायशेषेण १८ । १९ । २० यच्चान्यदकाळादृष्टादि २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ सप्तचैवान्येइति सप्तविंशतिर्नक्षत्राणित्येके । अन्येतु विं
शतिर्गंधर्वाप्सरसांगणाः सप्तचान्ये गंधर्वाःमुख्याः तेच । 'हंसोहहाहुर्द्विश्वावसुर्वरुचिस्तथा । वृषणस्तुबुरुश्चैव गंधर्वाःसप्तकीर्तिताः'इति २८ । २९ मंत्रःसामगानाश्रयमृतोमआयाही
त्यादिः । रथंतरंसामविशेषः । हरिमानवसुमानिति कर्मविशेषयोरिन्द्रनामनी । साधिराजानःसेन्द्राः । नामद्वंद्वैरग्नीषोर्मेन्द्राग्न्यादिभिः ३० हर्वीषि व्रीहिपश्वादिजीवाः ३१ । ३२

उपवेदाः 'आयुर्वेदो धनुर्वेदो गार्ग्यश्चार्थशास्त्रकम्, इति । अंगानि शिष्यादीनि हेतुर्गतरणी वाणी प्रणवः साचसप्तविधा अकारउकारो मकरोर्धमात्रानादोऽर्धदुः शक्तिरितिसप्तका राः शांतिरूपाऽधिष्ठानप्रापिकेत्यर्थः । संस्कृतप्राकृतपैशाच्यपञ्चशललितमागधगद्यरूपा इत्यन्ये ३४ । ३५ । ३६ । ३७ संवत्सराः षष्टिः प्रभवादयः तेष्वपचपचपकैक्युगं । चतुर्विधो मानुषोऽहोरात्रः षष्टिघटिकाभिः । पेत्रोमासेन । देवोत्सरेण । ब्राह्मः कल्पेनेति । कालचक्रं द्वादशराइपात्मकम् ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ वैराजाः विराट्पम

इतिहासोपवेदाश्च वेदांगानि च सर्वशः ॥ ग्रहायज्ञाश्च सोमश्च देवताश्चापि सर्वशः ३३ सावित्रीदुर्गतरणीवाणीसप्तविधा तथा ॥ मेधाघृतिः श्रुतिश्चैव प्रज्ञाषु द्विर्यशः क्षमा ३४ सामानिस्तुतिश्चाणिगाथाश्च विविधास्तथा ॥ भाष्याणितर्कयुक्तानि देहवन्ति विशांपते ३५ नाटकाविविधाः काव्याः कथारूपायिक कारिकाः ॥ तत्र तिष्ठन्ति ते पुण्याये चान्ये गुरुपूजकाः ३६ क्षणालवामुहूर्ताश्च दिवारात्रिस्तथैव च ॥ अर्धमासाश्च मासाश्च ऋतवः षट्च भारत ३७ संवत्सराः पंचयुगमहोरात्रश्चतुर्विधः ॥ कालचक्रं चतद्विधं नित्यमक्षयमव्ययम् ३८ धर्मचक्रं तथा चापि नित्यमास्ते युधिष्ठिर ॥ अदितिर्दितिर्दनुश्चैव सुरसाविनता इरा ३९ कालिकासुरभीदेवी सरमा चाथ गौतमी ४० प्रभाकद्रश्च वैदेव्यो देवतानां च मातरः ॥ रुद्राणी श्रीश्च लक्ष्मीश्च भद्रा षष्ठी तथाऽपरा ४१ पृथिवीगां गता देवीऽहीः स्वाहा कीर्तिरेव च ॥ सुरादेवी शची चैव तथा पुष्टिरुंधती ४२ संवृत्तिराशानियातिः सृष्टिर्देवी रतिस्तथा ॥ एताश्चान्याश्च वैदेव्य उपतस्थुः प्रजापतिम् ४३ आदित्यावसवोरुद्रामरुतश्चाश्विनावपि ॥ विश्वे देवाश्च साध्याश्च पितरश्च मनोजवाः ४४ पितॄणां च गणान्विद्वि सप्तैव पुरुषर्षभ ॥ मूर्ति मंतो वै च त्वारस्त्रयश्चापि शरीरिणः ४५ वैराजाश्च महाभागा अग्निष्वात्ताश्च भारत ॥ गार्हपत्यानाकचराः पितरो लोकविश्रुताः ४६ सोमपा एकशृंगाश्च चतुर्वेदाः कलास्तथा ॥ एते चतुर्ष्वर्षेणेषु पूज्यन्ते पितरो नृप ४७ एतैराप्यायितैः पूर्वसोमश्चाप्याय्यते पुनः ॥ त एते पितरः सर्वे प्रजापतिमुपस्थिताः ४८ उपासते च संहृष्टा ब्रह्माणममि तौ जसम् ॥ राक्षसाश्च पिशाचाश्च दानवा गुह्यकास्तथा ४९ नागाः सुपर्णाः पशवः पितामहमुपासते ॥ स्थावरा जंगमाश्चैव महाभूतास्तथाऽपरे ५० पुरंदरश्च देवेंद्रो वरुणो धनदो यमः ॥ महादेवः सहोमोऽत्र सदा गच्छति सर्वशः ५१ महासेनश्च राजेंद्र सदापास्ते पितामहम् ॥ देवो नारायणस्तस्यां तथा देवर्षयश्च ५२ ऋषयो वालखिल्याश्च योनिजाऽयोनिजास्तथा ॥ यच्च किंचिच्चित्रलोकैऽस्मिन्दृश्यते स्थाणुजंगमम् ॥ सर्वतस्यां मया दृष्टमिति विद्विनराधिप ५३ अष्टाशीतिसहस्राणि ऋषीणामूर्ध्वरेतसाम् ॥ प्रजावतां च पंचाशदृषीणामपि पांडव ५४

वाः सप्तपितृगणा अग्निष्वात्तादयः ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० महादेव ईश्वरो पिसहोमो ब्रह्मविद्यासहितस्तत्रैवांतर्भूतः ५१ नारायणश्च विद्याप्राप्यः शुद्धात्मापि तत्रैव प्राप्यत इत्यर्थः ५२ एकस्यापि सार्वभौम्यमुक्तमुपसंहरति यच्चैति ५३ तत्प्राप्त्याधिकारिणाह अष्टाशीतीति ५४

तेस्मतत्रेत्यादिना यत्कौपीतकीयेत्युतं पर्यकस्थं ब्रह्म तेन सह संवादादिकं च तदुपबृंहयति । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ब्रह्मयाश्रिया शमोदमस्तपः शौचमित्यादिना प्रसिद्धया शमादिसंपत्त्या ६० । ६१ । ६२ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ राजसूयमुपोद्धातयति प्रायश इत्यादिना १ । २ । ३ । ४ । ५ सहस्रवर्षव्रतप्राप्त्या ब्रह्मसभासुपेक्ष्य हरिश्चंद्रप्राप्ताभिद्रसभां शक्यप्रवेशां मत्वा तत्साधनं पृच्छति एकपवेति ६ । ७ । ८ । ९ यन्मां पृच्छसीत्यादिर्दाशार्हणगरीं प्रतीत्यंतस्य परमतात्प

तेस्मतत्रयथाकामं दृष्ट्वा सर्वे दिवौकसः ॥ प्रणम्य शिरसा तस्मै सर्वे यांति यथागमम् ५५ अतिथीनागतान् देवान् दैत्यान् नागांस्तथा द्विजान् ॥ यक्षान्सुपर्णान्कालेयान् गंधर्वाप्सरसस्तथा ५६ महाभागानमितधीर्ब्रह्मालोकपितामहः ॥ दयावान्सर्वभूतेषु यथाहं प्रतिपद्यते ५७ प्रतिगृह्यतु विश्वात्मा स्वयंभूरमित्युतिः ॥ सांत्वमानार्थसंभोगैर्युनक्ति मनुजाधिप ५८ तथा तैरुपयातैश्च प्रतियद्विश्च भारत ॥ आकुला सा सभा तात भवति स्म सुखप्रदा ५९ सर्वतेजो मयी दिव्या ब्रह्मर्षिगणसेविता ॥ ब्राह्मयाश्रिया दीप्यमाना शुशुभे विगतक्लमा ६० सा सभा तादृशी दृष्टामया लोकेषु दुर्लभा ॥ सभेयं राजशार्दूलमनुष्येषु यथा तव ६१ एता मया दृष्टपूर्वाः सभा देवेषु भारत ॥ सभेयं मानुषलोके सर्वश्रेष्ठतमा तव ६२ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि लोकपालसभाख्यानपर्वणि ब्रह्मसभावर्णनं नाम एकादशोऽध्यायः ११ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ प्रायशो राजलोकस्ते कथितो वदतां वर ॥ वैवस्वतसभायां तु यथावदसि मे प्रभो १ वरुणस्य सभायां तु नागास्ते कथिता विभो ॥ दैत्येंद्राश्चापि भूयिष्ठाः सरितः सागरास्तथा २ तथा धनपतेर्यक्षा गुह्यकराक्षसास्तथा ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैव भगवांश्च वृषध्वजः ३ पितामहसभायां तु कथितास्ते महर्षयः ॥ सर्वे देव निकायाश्च सर्वशास्त्राणि चैव ह ४ शक्रस्य तु सभायां तु देवाः संकीर्तिता मुने ॥ उद्देशतश्च गंधर्वाविविधाश्च महर्षयः ५ एक एव तुराजर्षिर्हरिश्चंद्रो महामुने ॥ कथितस्ते सभायां वैदेवेंद्रस्य महात्मनः ६ किं कर्म तेनाचरितं तपो वानियतव्रत ॥ येनासौ सहशक्रेण स्पृष्टते सुमहायशाः ७ पितृलोकगतश्चैव त्वया विप्र पितामह ॥ दृष्टः पांडुर्महाभागः कथं वापि समागतः ८ किमुक्तवांश्च भगवंस्तन्ममाचक्ष्व सुव्रत ॥ त्वतः श्रोतुं सर्वमिदं परं कौतूहलं हि मे ९ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ यन्मां पृच्छसि राजेंद्र हरिश्चंद्रं प्रति प्रभो ॥ तत्तेऽहं संप्रवक्ष्यामि माहात्म्यं तस्य धीमतः १० सराजा बलवानासीत्सम्राट्सर्वमहीक्षिताम् ॥ तस्य सर्वे महीपालाः शासनावनताः स्थिताः ११ तेनैकं रथमास्थाय जैत्रं हेमविभूषितम् ॥ शस्त्रप्रतापेन जिता द्वीपाः सप्तजनेश्वर १२ सानिर्जित्य महीच्छां सशैलवनकाननाम् ॥ आजहार महाराज राजसूयं महाक्रतुम् १३

१ । शक्रलोकप्रापको राजसूयोऽतियत्नसाध्यः सिद्धश्चतीव्रानर्थहेतुरतो ब्रह्मसभाप्रापकमेव व्रतमनुष्ठेयमिति । अवांतरतात्पर्यं तु भूभारहरणार्थं ब्रह्मणा प्रेरितो नारदः सर्वसंहारहेतुराजसूयं युधिष्ठिरद्वारा कारयितुं युधिष्ठिरं कृष्णं चोद्योजयतीति १० 'येनेष्टं राजसूयेन मंडलस्येश्वरश्चयः । शास्ति यश्चाज्ञयाराज्ञः ससम्राडिति शब्दयते' ११ 'जंबूद्वीपः कुशद्वीपः शाकः क्रौंचश्च शाल्मलिः । गोमेदः पुष्करश्चैव सप्तद्वीपाः प्रकीर्तिताः' १२ । १३

दिभिः १८ । १९ । २० वारुणं गुणं जलधातुजं सम्राड्गुणं भूधातुजं २१ । २२ अमयः अग्निस्थापनार्थानि स्थंडिलानि साम्रासामवेदविहितैर्मन्त्रैश्चर्यन्ते २३ दर्वी
ति दर्वीहोमोऽग्निहोत्रादिस्तत्प्रभृतीन्सर्वान् क्रतूनिष्टिपशुसोमयागान्प्राप्नुते व्याप्नोति तत्समुदायात्मक इत्यर्थः । अभिषेकफलं सर्वजित्वं । 'आत्रेयोऽगमभिषेच तस्माद्वंगंसमंतं सर्वतः पृ
थिवीजयन्परियाय' इति श्रुतं २४ । २५ । २६

दृष्टं प्रगल्भं दृष्टं आपततं वरिष्ठं श्रेष्ठतमम् २७ । २८ । २९ कथं भवेत् फलवतीति शेषः ३० । ३१ । ३२ आत्मवान् जितचित्तः ३३ विमृशो कथं यज्ञः सिद्धयेत् कथं बालोकानशोनस्या दिति विमर्शकृतवान् । सामर्थ्यं पृथ्वीजेतुं । योगंधनसंपत्तिं । व्ययागमौ धनस्यैव ३४ एतान्सम्यक् संख्यादिनाधियाचविमृश्य । ३५ । ३६ । सर्वस्मात् लोकयत इति लोको दृश्यं मूलाज्ञानं तस्मात्परं । 'तमसः परस्तात्' इति श्रुतेः । अतएवाऽप्रमेयं बाह्यमनसातीतत्वात् । कामात् । बहुस्याप्रजायेयेत्यादि श्रुतादीक्षणानतु कर्मवशात्वात् ३७ देवानां संधर्म्यं पांडवस्तेषां वचः श्रुत्वा विशांपते ॥ दृष्टमिष्टं वरिष्ठं च जग्राह मनसाऽरिहा २७ श्रुत्वा सुहृद्वचस्तच्च जानंश्चाप्यात्मनक्षमम् ॥ पुनः पुनर्मनोदधे राजसूयाय भारत २८ सम्राट्भिः पुनर्धोमानृत्विग्भिश्च महात्मभिः ॥ मंत्रिभिश्चापि सहितो धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ धौम्यद्वैपायनाद्यैश्च मंत्रयामास मंत्रावित् २९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ इयं याराजसूयस्य सम्राडर्हस्य सुकृतोः ॥ श्रद्धधानस्य वदतः स्पृहामेसा कथं भवेत् ३० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तास्तु ते तेन राजा राजा विलोचन ॥ इदमूर्चुर्वचः काले धर्मराजं युधिष्ठिरम् ३१ अर्हस्त्वमासि धर्मराजसूयं महाकृतम् ॥ अथैवमुक्तेनृपतामृत्विग्भिर्ऋषिभिस्तथा ३२ मंत्रिणो भ्रातरश्चास्य तद्वचः प्रत्यपूजयन् ॥ स तुराजामहाप्राज्ञः पुनरेवात्मनाऽऽत्मवान् ३३ भूयां विमृशे पार्थ लोकां नाहितकाम्यया ॥ सामर्थ्ययोगं संप्रेक्ष्य देशकालौ व्ययागमौ ३४ विमृश्य सम्यक् च धिया कुर्वन् प्राज्ञो न सीदति ॥ न हियज्ञसमारंभः केवलात्मविनिश्चयात् ३५ भवतीति समाज्ञाय यत्नतः कार्यमुदहरन् ॥ स निश्चयार्थं कार्यस्य कृष्णमेव जनार्दनम् ३६ सर्वलोकात्परं मत्वा जगाम मनसा हरिम् ॥ अप्रमेयं महाबाहुं कामाज्जातमजं नृप ३७ पांडवस्तर्कयामास कर्मभिर्देवसंमतैः ॥ नास्य किंचिदविज्ञातं नास्य किंचिदकर्मजम् ३८ न स किञ्चिन्नविषहेदिति कृष्णममन्यत ॥ स तु तानैष्ठिकीं बुद्धिं कृत्वा पार्थो युधिष्ठिरः ३९ गुरुवद्भूतगुरुवे प्राहिणोद्भूतमजं सा ॥ शीघ्रगेन रथेनाशुसदृतः प्राप्य यादवान् ४० द्वारकावासिनं कृष्णं द्वारवत्यां समासदत् ॥ दर्शनाकांक्षिणं पार्थं दर्शनाकांक्षयाऽच्युतः ४१ इंद्रसेनेन सहित इंद्रप्रस्थमगात्तदा ॥ व्यतीत्य विविधावान् देशां स्त्वरान्वाक्षिप्रवाहनः ४२ इंद्रप्रस्थं गतं पार्थमभ्यगच्छ जनार्दनः ॥ स गृहे पितृवद्भ्रात्रा धर्मराजेन पूजितः ४३ भीमेन च ततोऽपश्यत्स्वसारं प्रीतिमान्पितुः ॥ प्रीतः प्रीतेन सुहृदरेभे स सहितस्तदा ४४ अर्जुनेन यमाभ्यां च गुरुवत्पर्युपासितः ॥ तं विश्रांतं शुभे देशे क्षणिनं कल्पमच्युतम् ॥ धर्मराजः समागम्य ज्ञापयत्स्वप्रयोजनम् ४५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ प्रार्थितो राजसूयो मेन चासौ केवलेऽस्य ॥ प्राप्य ते येन ततो हि विदितं कृष्ण सर्वशः ४६ यस्मिन् सर्वसंभवति यश्च सर्वत्र पूज्यते ॥ यश्च सर्वेश्वरो राजा राजसूयं स विंदति ४७ तं राजसूयं सुहृदः कार्यमाहुः समेत्य मे ॥ तत्र मे निश्चितं तं तव कृष्ण गिरा भवेत् ४८ केचिद्विसौहृदा देव न दोषं परिचक्षते ॥ स्वार्थहेतोस्तथैवान्ये प्रियमेव वदंत्युत ४९

मतेः कर्मभिर्बालेनापि पूतनावधादिभिः । संमितैरिति पाठे देवकर्म तुल्यैरित्यर्थः । अनुजानता । नास्येति सर्वज्ञः सर्वकृत् सर्वसह इति पादत्रयार्थः । ३८ । ३९ । भूतगुरुवेऽपि गुरुवदा शीर्वादसंदेशादिना युक्तं ४० । ४१ । ४२ भ्रात्रापितृवत्पूजेन ४३ । ४४ क्षणिनं सावसरं कल्पसमर्थं ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९

५० । ५१ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतमावदीपे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ सर्वैरिति । सर्वराजजयाद्राजसूयेऽधिक्रियते । राजजयश्च प्रधानमल्लनिर्बहणन्यायेन जरासंधवधेनैव जायत इत्यभिप्रेत्याह जानत इत्यादिना । अवरजमर्वांजातम् । यद्वा यत्पलायनपरमवशेषितं तस्मादवरात्रीचाज्जातं नीचजम् । अतएव क्षत्रसंज्ञितं न तु क्षत्रकर्मयोग्यम् २ तैश्चायं कुलसं कल्पः सर्वक्षत्रसमुदायेन संकेतः कृतो यः सर्वक्षत्रजित्सः अस्माकं मध्ये सम्राट् राज्ञामपिराजा भविष्यतीति वक्ष्यमाणः । निदेशवाग्भिः पूर्वपूर्वोपदेशवाक्यैः । हप्रसिद्धं ततो विदितम् । निदेशवाग्भिरिति पाठे अस्वतंत्रैः क्षत्रियैरित्यर्थः ३ तत्र पूर्वमैलः सम्राट् जात इत्याह ऐलस्येति ऐलः पुरुरवाः इक्ष्वाकुवंशस्य च मनोरिला इक्ष्वाकुश्च । तत्र इलायाः पुरुरवादयः इक्ष्वाकोनां प्रियमेव परीप्संते केचिदात्मनियद्वितम् ॥ एवं प्रायाश्च दृश्यं ते जनवादाः प्रयोजने ५० त्वं तु हेतूनतीत्येतान् कामक्रोधौ व्युदस्य च ॥ परमं यत्क्षमं लोके यथा वदन्तु महसि ५१ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि राजसूयारंभपर्वणि वासुदेवागमने त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ कृष्ण उवाच ॥ ॥ सर्वैर्गुणैर्महाराज राजसूयं त्वमर्हसि ॥ जानतस्त्वेव ते सर्वं किंचिद्वक्ष्यामि भारत १ जामदग्न्येन रामेण क्षत्रं यदवशेषितम् ॥ तस्मादवरजं लोके यदिदं क्षत्रसंज्ञितम् २ कृतोऽयं कुलसंकल्पः क्षत्रियैर्वसुधाधिप ॥ निदेशवाग्भिस्ततो हि विदितं भरतर्षभ ३ ऐलस्येक्ष्वाकुवंशस्य प्रकृतिं परिचक्षते ॥ राजानः श्रेणिबद्धाश्च तथाऽन्ये क्षत्रियाभुवि ४ ऐलवंश्याश्च ये राजंस्तथैवेक्ष्वाकवो नृपाः ॥ तानि चैकशतं विद्वि कुलानि भरतर्षभ ५ ययातेस्त्वेव भोजानां विस्तरो गुणतो महान् ॥ भजतेऽयमहाराज विस्तरं सचतुर्दिशम् ६ तेषां तथैव तालक्ष्मीं सर्वक्षत्रमुपासते ॥ इदानीमेव वैराजं जरासंधो महीपतिः ७ अभिभूय श्रियंतेषां कुलानामभिषेचि तः ॥ स्थितो मूर्ध्नि नरेन्द्राणामोजसाऽऽक्रम्य सर्वशः ८ सोऽवनीं मध्यमां भुक्त्वा मिथो भेदममन्यत ॥ प्रभुर्यस्तु परो राजायस्मिन्नेकवशे जगत् ९ स सम्राज्यं महाराज प्राप्तो भवति योगतः ॥ तं सराजं जरासंधं संश्रित्य किल सर्वशः १० राजन्सेनापतिर्जातः शिशुपालः प्रतापवान् ॥ तमेव च महाराज शिष्यवत्समुपस्थितः ११ वक्रः करूषाधिपतिर्मायायोधी महाबलः ॥ अपरौ च महावीर्यौ महात्मानौ समाश्रितौ १२ जरासंधं महावीर्यतौ हंसडिंभकाबुधौ ॥ वक्रदंतः करूषश्च करभो मेघवाहनः ॥ सूर्धादिव्यमणिं विभ्रद्यमद्भुतमणिं विदुः १३ मुरुचनरकंचैव शास्तियो यवनाधिपः ॥ अपर्यंतं लोराजा प्रतीच्यां वरुणो यथा १४ भगदत्तो महाराज वृद्धस्तव पितुः सखा ॥ सवाचा प्रणतस्तस्य कर्मणा च विशेषतः १५ स्नेहबद्धश्च मनसा पितृवद्भक्तिमांस्त्वयि ॥ प्रतीच्यां दक्षिणं चांतं पृथिव्याः प्रतियोनृपः १६

मागादयश्चेति सोमसूर्यवंशीयराजसु द्वौ मुख्यौ तयोः प्रकृतिं प्रजामिव प्रजां करदत्वात् । काऽसौ प्रकृतिरित्यत आह राजान इति श्रेणिबद्धास्तं त्यां दाम्नाबलीवर्दा इवाऽऽज्ञया बद्धाः ४ वंशद्वयेऽप्येवं क्रमतः शतं सम्राजां कुलानि जातानि त्याह ऐलवंश्या इति ५ ययातेर्वशे इति शेषः अद्यसंप्रति ६ इदानीमेवाभिषेचितो नरेन्द्रैरिति शेषः ७ । ८ मध्यमां मथुरादेशरूपामस्मदीयामस्माद्वारवर्तीगतेषु भुक्त्वा मिथोऽस्माभिः सह भेदं वैरममन्यत तेन सः अस्मान्सर्वश्रेष्ठान् जित्वा सप्तसाम्राज्यं प्राप्त इत्याह प्रभुरित्यादिना चतुर्जस्तु परो राजेति पाठे चतुर्जरासंधः द्वेमातरो पिता जरासंधो सौचित्यं चतुर्भ्यो जातत्वात् ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ भगदत्तो मध्यस्थ इत्याह भगेति १५ । १६

त्वत्पक्षे तु कुंतिभोज एक एवेत्याह मातुल इति १७ पौंड्रकोऽपि परपक्षे एवास्तीत्याह जरेति १८ । १९ । २० अस्मच्छुरोमीष्मकोऽपि परपक्षे एवास्तीत्याह चतुर्थेति पृथिव्याश्चतुर्था
शभाक् २१ । २२ । २३ सः बलं कुलं चाऽऽत्मनो न ज्ञातवान्यतो मच्छत्रुपक्षे गत्वा मया जामात्राऽपि सह कलहमिच्छतीति भावः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

मातुलोभवतः शूरः पुरुजि कुंतिवर्द्धनः ॥ सते सन्नतिमानेकः स्नेहतः शत्रुसूदनः १७ जरासंधं गतस्त्वेव पुरायोनमयाहतः ॥ पुरुषोत्तमविज्ञातो योऽसौ चेदि
षु दुर्मतिः १८ आत्मानं प्रति जानाति लोकेऽस्मिन् पुरुषोत्तमम् ॥ आदत्ते सततं मोहाद्यः स चिन्हं च मामकम् १९ वंगपुंड्रकिराते पुराजा बलसमन्वितः ॥ पौंड्र
कोवासुदेवो तयोऽसौ लोकेऽभि विश्रुतः २० चतुर्थभाट्टमहाराजभोज इन्द्रसखो बली ॥ विद्याबलाद्यो व्यजयत्स पांड्यकथकैशिकान् २१ भ्राताय स्या कृतिः
शूरो जामदग्न्यसमोऽभवत् ॥ सभक्तो मागधं राजा भीष्मकः परवीरहा २२ प्रियाण्या चरतः प्रह्वानसदा संबंधिनस्ततः ॥ भजतो न भजत्यस्मान् प्रियेषु व्यव
स्थितः २३ नकुलं सबलं राजन्नभ्यजाना तथाऽऽत्मनः ॥ पश्यमानो यशो दीप्तं जरासंधमुपस्थितः २४ उदीच्याश्च तथा भोजाः कुलान्यष्टादशप्रभो ॥ जरा
संधभयादेव प्रतीचीं दिशमास्थिताः २५ शूरसेना भद्रकारा बोधाः शाल्वाः पटच्चराः ॥ सुस्थलाश्च सुकुट्टाश्च कुलिंदाः कुंतिभिः सह २६ शाल्वायनाश्च रा
जानः सोदर्यानुचरैः सह ॥ दक्षिणाये च पांचालाः पूर्वाः कुंतिपुकोशलाः २७ तथोत्तरां दिशं चापि परित्यज्य भयार्दिताः ॥ मत्स्याः सन्यस्तपादाश्च दक्षिणां
दिशमाश्रिताः २८ तथैव सर्वपांचाला जरासंधभयार्दिताः ॥ स्वराज्यं संपरित्यज्य विद्रुताः सर्वतो दिशम् २९ कस्यचित्त्वथ कालस्य कंसो निर्भययादवान् ॥
बार्हद्रथसुते देव्या बुपागच्छ दृथामतिः ३० अस्तिः प्राप्तिश्च नाम्ना ते सह देवानुजेष्वले ॥ बलेन तेन स्वज्ञातीनभिभूय दृथामतिः ३१ श्रेष्ठं प्राप्तः स तस्या
सीदती वापनयो महान् ॥ भोजराजन्यवृद्धैश्च पीडयमानैर्दुरात्मना ३२ ज्ञातित्राणमभीप्सद्विरस्मत्संभावना कृता ॥ दत्त्वाऽकूराय सुतनुं तामाहुः कसुतां
तदा ३३ संकर्षणद्वितीयेन ज्ञाति कार्यमया कृतम् ॥ हतौ कंससुनामानौ मयारामेण चाप्युत ३४ भये तु समतिक्रान्ते जरासंधे समुद्यते ॥ मंत्रोऽयं मंत्रितो राज
नकुलैरष्टादशावरैः ३५ अनारमंतो निघ्नं तोमहास्रैः शत्रुघातिभिः ॥ नहन्यामो वयं तस्य त्रिभिर्वर्षैश्चैर्बलम् ३६ तस्य ह्यमरसंकाशौ बलेन बलिनां वरौ ॥
नामभ्यां हंसडिंभकावशस्त्रनिधना बुभौ ३७ ता बुभौ सहितौ वीरौ जरासंधश्च वीर्यवान् ॥ त्रयस्त्रयाणां लोकानां पर्याप्ता इति मेमतिः ३८ नहि केवलमस्माकं या
वंतोऽन्ये च पार्थिवाः ॥ तथैव तेषामासीच्च बुद्धिर्बुद्धिमतां वर ३९ अथ हंस इति ख्यातः कश्चिदासीन् महावृषः ॥ रामेण सह तस्तत्र संग्रामेऽष्टादशावरे ४०
हतो हंस इति प्रोक्तमथ केनापि भारत ॥ तच्छ्रुत्वा डिंभको राजन्यमुनांऽभ्यस्य मज्जत ४१ विना हंसेन लोकऽस्मिन्नाहं जीवितुमुत्सहे ॥ इत्येतां मतिमास्थाय
डिंभको निधनंगतः ४२ तथा तु डिंभकं श्रुत्वा हंसः परपुरं जयः ॥ प्रपेदे यमुना मेव सोऽपि तस्यां न्यमज्जत ४३

३३ । ३४ कुलैर्मंत्रीपुरोहितश्चैव

त्यादिना प्राक्प्रदर्शितैः ३५ नहन्यामो न हतवंतः वर्षशतैर्वर्षशततुल्यैस्त्रिभिर्वर्षैरित्यर्थः ३६ । ३७ । ३८ । ३९ सहंसः हतः मरणतुल्यां मूर्छां प्रापितः ४० । ४१ । ४२ । ४३

४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० ॥

तौ स राजा जरासंधः श्रुत्वा च निधनंगतौ ॥ पुरं शून्येन मनसा प्रययौ भरतर्षभ ४४ ततो वयममित्रघ्नतस्मिन् प्रतिगते नृपे ॥ पुनरानंदिनः सर्वे मथुरायां वसा
महे ४५ यदा त्वभ्येत्यपि तरंसावैराजीवलोचना ॥ कंसभार्या जरासंधं दुहिता मागधं नृपम् ॥ चोदयत्येव राजेन्द्र पतिव्यसनदुःखिता ४६ पतिघ्नमेजहीत्ये
वंपुनः पुनररिंदम ॥ ततो वयं महाराज तं मंत्रं पूर्वमांत्रितम् ४७ संस्मरंतो विमनसो व्यपयातानराधिप ॥ पृथक्त्वेन महाराज संक्षिप्य महतीं श्रियम् ४८ प
लायामो भयात्तस्य स सुतज्ञातिबांधवाः ॥ इति संचित्य सर्वे स्मप्रतीचीं दिशमाश्रिताः ४९ कुशस्थलीं पुरीं रम्यारैव तेनोपशोभिताम् ॥ ततो निवेशं तस्यां
चकृतवंतो वयं नृप ५० तथैव दुर्गसंस्कारं देवैरपि बुरासदम् ॥ स्त्रियोऽपि यस्यां युध्येयुः किमु वृष्णिमहारथाः ५१ तस्यां वयममित्रघ्ननिवसामोऽकुतो भयाः ॥
आलोच्य गिरिमुख्यं तं मागधं तीर्णमेव च ५२ माधवाः कुरुशार्दूला परांसुदमवाप्नुवन् ॥ एवं वयं जरासंधादभितः कृतकिल्बिषाः ५३ सामर्थ्यवंतः संवधाद्गोमंतं
समुपाश्रिताः ॥ त्रियोजनाय तं सन्नात्रिस्कंधं योजनावधि ५४ योजनां तेशतद्वारं वीरविक्रमतोरणम् ॥ अष्टादशावरैर्नंदं क्षत्रियैर्युद्धदुर्मदैः ५५ अष्टादश
सहस्राणि भ्रातृणां संतिनः कुले ॥ आहुकस्य शतं पुत्रा एकैकस्त्रिदशावरः ५६ चारुदेष्णः सहभ्रात्रा चक्रदेवोऽथ सात्यकिः ॥ अहं च रौहिणेयश्च सांबः प्रद्युम्न एव च
५७ एवमेते रथाः सप्तराजन्न्यात्रिबोधमे ॥ कृतवर्मा ह्यनाष्टष्टिः स भीकः समितिजयः ५८ कंकः शंकुश्च कुंतिश्च सप्तैते वै महारथाः ॥ पुत्रौ चांधकभोजस्य वृद्धौ
राजा च ते दश ५९ वज्रसंहनना वीरा वीर्यवंतो महारथाः ॥ स्मरंतो मध्यमं देशं वृष्णिमध्ये व्यवस्थिताः ६० सत्वं सम्राट् गुणैर्युक्तः सदा भरतसत्तम ॥ क्षत्रे सम्राज
मात्मानं कर्तुं मर्हसि भारत ६१ न तु शक्यं जरासंधे जीवमाने महाबले ॥ राजसूयस्त्वयाऽवाप्तुमेषाराजन्मतिर्मम ६२ तेन रुद्धा हिराजानः सर्वे जित्वा गिरिव्रजे ॥
कंदरे पर्वते द्रस्यसि हं नेव महाद्विपाः ६३ सहिराज जरासंधो यियक्षुर्वसुधाधिपैः ॥ महादेवं महात्मानमुमापतिमरिंदम ६४ आराध्य तपसो ग्रेण नि
र्जितास्तेन पार्थिवाः ॥ प्रतिज्ञायाश्च पारंगतः पार्थिवसत्तम ६५ सहिनिर्जित्य निर्जित्य पार्थिवान् पृतनागतान् ॥ पुरमानीय बद्धा च चकार पुरुषव्रजम् ६६
वयं चैव महाराज जरासंधभयात्तदा ॥ मथुरां संपरित्यज्य गता द्वारवर्ती पुरीम् ६७ यदित्वेन महाराज यज्ञं प्राप्तुमभीप्ससि ॥ यतस्वतेषां मोक्षाय जरासं
धवधाय च ६८ समारंभो न शक्योऽयमन्यथा कुरु नंदन ॥ राजसूयस्य कात्स्न्येन कर्तुं मतिमतां वर ६९ इत्येषामेव मतीराजन्यथा वामन्यसेऽनघ ॥ एवं गते
ममाचक्ष्वस्वयं निश्चित्य हेतुभिः ७० ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि राजसूयारंभपर्वणि कृष्णवाक्ये चतुर्दशोऽध्यायः १४ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ उक्तं त्वया बुद्धिमता यन्नान्यो वक्तुमर्हति ॥ संशयानां हि निर्मोक्ता त्वन्नान्यो विद्यते भुवि १

॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारत भावदीपे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

१। ३ राजसूयदुष्प्राप्यंत्वाशममेवपरमन्वानआहविशालेति भूमिरिवस्थिरानिश्चयात्मिकाचित्तवृत्तिः साबहुलाविषयभेदाद्बहुप्रकारा इदंसाधयिष्यइत्येवंरूपा । अतएवविशाला शालंवलालाआवरणं निरावरणाब्रह्मलोकायापिस्पृहयति । बहुरत्नसमाचिताबहुभिरनतैस्तत्तज्जात्युत्कृष्टैर्विषयेर्व्याप्ताः पुरुषः कार्येषुस्वस्थबलाबलंनजानाति । सदूरंगत्वाबुद्धेःपरां निष्ठाप्रत्यगात्मरूपांप्राप्य श्रेयोमोक्षारथंविजानातिनान्यथा । बहुषुदुष्प्रापेष्वर्थेषुव्यासक्ताचित्तत्वात् । यथोक्तंभगवता'व्यवसायिकावुद्धिरेकेहकुरुनंदन । बहुशाखाह्यनंताश्वबुद्धयोऽ व्यवसायिना'इति व्यवसायस्तत्त्वनिश्चयइति । प्राञ्चस्तुभूमिर्मन्त्रस्यविषयः । विशालाविस्तीर्णा । बहुशाखापुरुषभेदेनबुद्धिभेदात् बहुलाबहुपायविस्फुरणात् । अतएवबहुभिर्मन्त्रैः सहमंज्यते । बहुभिर्भूहिरण्यहस्त्यश्वरथामित्रस्त्रीप्रभृतिभिरनेकैरत्नैःसमन्विता । एतस्यामंत्रभूमौविगाह्यमानायांदूरंगत्वा अंगपंचकषट्पुण्ड्रं क्तित्रयसिद्धिप्रयसप्तोपायादिसमस्तनी तिभूमिमवगाह्य । अतस्त्वमेवसर्वज्ञोऽस्मिद्वितीया कार्याकार्यनिश्चयंवेत्सीतिभावः ४ 'यत्पृथिव्यांद्रीहिवयंहिरण्यपशवःस्त्रियः । नालमेकस्यतत्सर्वमितिमत्वाशमंत्रजेत'इत्युक्तः शमप

गृहेगृहेहिराजानःस्वस्यस्वस्यप्रियंकराः ॥ नचसाम्राज्यमाप्तास्तेसम्राट्शब्दोहिक्छुभाक् २ कथंपरानुभावज्ञःस्वंप्रशंसितुमर्हति ॥ परेणसमवेतस्तु यःप्रशस्यःसपूज्यते ३ विशालाबहुलाभूमिर्बहुरत्नसमाचिता ॥ दूरंगत्वाविजानातिश्रेयोवृष्णिकुलोद्बह ४ शममेवपरमन्व्येशमातक्षेमंभवेन्मम ॥ आरंभे पारमेष्ठ्यंतुनप्राप्यमितिमेमतिः ५ एवमेतेहिजानांतिकुलेजातामनास्विनः ॥ कश्चित्कदाचिदेतेषांभवेच्छ्रेष्ठोजनार्दन ६ वयंचैवमहाभागजरासंधमया तदा ॥ शंकिताःस्ममहाभागदौरात्म्यातस्यचानघ ७ अहंहितवदुर्द्धर्षभुजवीर्याश्रयःप्रभो ॥ नात्मानंबलिनंमन्येत्वायितस्माद्विशंकिते ८ त्वत्सकाशाच्चरा माच्चभीमसेनाच्चमाधव ॥ अर्जुनाद्वामहाबाहोहंतुंशक्योनवेतिवै ॥ एवंजानन्हिवाष्णैर्यविमृशामिपुनःपुनः ९ त्वमंप्रमाणभूतोऽसिसर्वकार्येषुकेशव ॥ तच्छ्रुत्वाचाब्रवीद्भीमोवाक्यंवाक्यविशारदः १० ॥ ॥ भीमउवाच ॥ ॥ अनारंभपरोराजावल्मीकइवसीदति ॥ दुर्बलश्चानुपायेनबलिनंयोऽधि तिष्ठति ११ अतंद्रितश्चप्रायेणदुर्बलोबलिनंरिपुम् ॥ जयेत्सम्यक्प्रयोगेणनीत्याऽर्थानात्मनोहितान् १२ कृष्णेनयोमयिबलंजयःपार्थेधनंजये ॥ माग धंसाधयिष्यामइष्टिंत्रयइवाग्रयः १३ ॥ ॥ कृष्णउवाच ॥ ॥ अर्थानारभतेबालोनानुबंधमवेक्षते ॥ तस्मादर्थिनमृष्यातिबालमर्थपरायणम् १४ जित्वाजय्यान्यौवनाश्विःपालनाच्चभगीरथः ॥ कार्त्तवीर्यस्तपोवीर्याद्वलात्तुभरतोविभुः १५

वश्रेयानित्याहशममिति शमस्वीकारेहेतुमाह आरंभे राजसूयारंभेकतुल्यपारमेष्ठ्यंपरमेष्ठितादात्म्यंदुष्प्रापंअशक्तत्वादस्माकमित्यर्थः ५ कृष्णमेवोद्दिश्याहएवमिति एतेऽस्मदीयाः सभासदः मनस्विनोभीमादयः श्रेष्ठः सर्वान्जनेतुंसमर्थोभाविष्यतीतिजानाति ६ नत्वस्माकंमध्ये तादृशः कश्चिदस्तीत्याहवयंचेति ७ शंकायाहेतुमाहअहंहीति ८ तथाऽपित्वत्प्रभृती नांचतुर्णामध्येकश्चिदेनंहंतुंसमर्थोऽस्तिनवेतिविमृशामि युष्माकमप्यनंतशक्तित्वंजानन्वित्याहत्वत्सकाशादिति ९ । १० । ११ नीत्याऽर्थान्नीतिमाप्यानर्थान् नीत्येतिवृत्तीयांतंवा १२ मागधंजरासंधम् १३ भीमप्रकोपयन्कृष्णउवाच अर्थानिति बालोऽव्युत्पन्नः । अनुबंधंविपाकम् । अर्थपरायणंस्वकार्यतत्परम् । नमृष्यंतिनविचारयति १४ यौवनाश्विर्भीमाबा ज यान्जेतव्यान् बाह्यांतरशत्रून्राजित्वा । जयादयः पंचसाम्राज्यहेतवइतिभावः । द्विस्वाकरावितिपाठे करत्यागदयः पंच १५

सर्वाकारंजयादिपंचप्रकारम् । यौवनाश्विप्रभृतय एकैकेनगुणेनसाम्राज्यंप्राप्तास्त्वंतुतत्सर्वैरपिगुणैरिच्छसीतिभावः १५ तानेवगुणानाह निग्राह्याः निग्रहमर्हतिनेग्राह्याः चि जिताः शत्रवएवलक्षणं ध्वजो यस्यसाम्राज्यस्य । एतेनजयपूर्वकं तन्मुख्यमित्युक्तं तच्चयौवनाश्वेदष्टं । प्राप्तिःपालनं भगीरथेप्राप्तिरिति साम्राज्यलक्षणमित्येकदेशानुषंगेणथो ज्यम् । साचधर्मादिलक्षणैःसहिते तियोज्यम् । धर्मोयोगःकार्त्तवीर्यं । अर्थवृद्धिर्भरते । नयोनीतिबलंभरते १७ बार्हद्रथोजरासंधइत्यतःप्राक् मंत्रान्वयाननुमृशानुमृशमेवमेव तांयुगे । निग्राह्यलक्षणंप्राप्तोधर्मासिनयलक्षणैःइतिपठति । जरासंधस्तत्साम्राज्यं निग्राह्यलक्षणंप्राप्तइति सार्द्धेनसंबंधः । किंभूतः सः धर्मासिनयलक्षणैःधर्मोलाभोनी तिश्चएतैर्लक्षणैः सतांयुगेसंघेएवमेव वयमिव मंत्राच्चविचारान् वश्यान्स्वकृतिसाध्यान्नुमृशानुमृशनुतिष्ठन् सर्वाकारं साम्राज्यमिच्छतस्तव जरासंधः प्रतिकूलोस्तीतिविद्धि । तर्हि सएव सम्राट्स्त्विति चेत्तस्य राजपीडाकरत्वात्नेत्याह नचेति । १८ । १९ । नोऽस्माभिर्नचदष्टः जरासंधेन अभागोऽस्वीकृतः । पुरुषतःमूर्द्धामिषिकेषुपुरुषेषु । तेनसर्वे व

ऋद्धयामरुतस्तान्पंचसम्राजस्वनुशुश्रुम ॥ साम्राज्यमिच्छतस्तेतुसर्वाकारंयुधिष्ठिर १६ निग्राह्यलक्षणंप्राप्तिर्धर्मार्थिनयलक्षणैः १७ बार्हद्रथोजरासं धस्तद्विद्धिभरतर्षभ ॥ नचैनमनुरुद्धयंतंकुलान्येकशतंनृपाः ॥ तस्मादिहबलादेवसाम्राज्यंकुरुतेहिसः १८ रत्नभाजोहिराजनोजरासंधमुपासते ॥ नचतुष्य तितेनापिबाल्यादनयमास्थितः १९ मूर्द्धामिषिकंतृपतिंप्रधानपुरुषोबलात् ॥ आदत्तेनचनोदृष्टोऽभागःपुरुषतःकचित् २० एवंसर्वान्वशेचक्रेजरासंधःश तावरान् ॥ तंदुर्बलतरांराजाकथंपार्थउपैष्यति २१ प्रोक्षितानांप्रमृष्टानांराज्ञांपशुपतेर्गृहे ॥ पशूनामिवकाप्रीतिर्जीवितेभरतर्षभ २२ क्षत्रियःशस्त्रमरणोय दाभवतिसत्कृतः ॥ ततःस्ममागधंसंख्येप्रतिबाधेमयद्वयम् २३ षडशीतिःसमानीताःशेषाराजंश्चतुर्दश ॥ जरासंधेनराजानस्ततःक्रूरंभवत्स्यते २४ प्राप्तुया त्सयशोदीसंतत्रयोविघ्नमाचरेत् ॥ जयेद्यश्चजरासंधंससम्राणिनयतंभवेत् २५ ॥ इ०म०भा०सभाप०राजसूयारंभप०कृष्णवाक्येपंचदशोऽध्यायः॥१५॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ सम्राड्गुणमभीप्सन्वैयुष्मान्स्वार्थपरायणः ॥ कथंप्रहिणुयांकृष्णसोऽहंकेवलसाहसात् १ भीमार्जुनावभौनेत्रेमनोमन्येजना र्दनम् ॥ मनश्चक्षुर्विहीनस्यकीदृशंजीवितंभवेत् २ जरासंधबलंप्राप्यदुष्पारंभीमविक्रमम् ॥ यमोऽपिनविजेताजौतत्रवःकिंचिचेष्टितम् ३

शीकृताइत्यर्थः २० शतावरान्शतन्यूनान् २१ प्रमृष्टानांरुद्धदेवत्योऽयमिति प्रत्येकमभिप्रेष्टानां २२ बदासत्कृतोभवतीत्यध्याहृत्य योज्यं । ततोराज्ञानिग्रहाद्धेतोः प्रतिबाधेम हेतुमाशास्महे यन्मागधंप्रतिबाधेम तत्तोहेतोरितिप्रयोज्यं २३ क्रूरंराजवधारणं कर्म पशुपतेबलिदानं प्रवत्स्यतेकारयिष्यति २४ तंदुर्बलतरांराजाकथंपार्थ उपैष्यतीतिवृत्तस्य दुर्जयत्वमुक्त्वाऽपि तज्जयएव साम्राज्यहेतुरित्याहप्राप्तुयादिति सएवादीजेतव्य इत्याभिप्रायः २५ ॥ ॥ इतिसभावर्धनिनैलकंठीयेभारतभाबदीपेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ सम्राडिति । एवंजरासंधाद्विषितो राजा कृष्णेनयइत्यादिनाश्लोकेन भीमेनोक्तउपायो दुष्करइत्याह युष्मान्कृष्णभीमार्जुनान् प्रहिणुयांजरासंधवधार्थमितिशेषः १ । २ वि जेताजेष्यति श्रमोऽपिविजयेताजाविति गौडपाठेतु श्रमःश्रमणोदुर्बलोऽपि जरासंधेसहायेसाति विजयेत शत्रूनिशेषः । ३

अथांतरेष्टफलाद्विपरीतफलेकार्ये युक्तपुरुषप्रतिअनर्थःप्रतिपद्यतेप्राप्नोति तस्मात्कार्वाकिर्गुमिष्टाप्रतिपतिः राजसूयबुद्धिर्नयुक्ता ४ कार्यस्यसंन्यासं कर्ममात्रस्यत्यागं ननुक्रतु
मात्रस्य । काषायंसुलभमित्यंतेदर्शनात् पारित्राज्यमेव रोचयेदित्यर्थः ५ । ६ वीर्यमुत्साहः । पक्षोवासुदेवः । भूमिर्मन्त्रपूर्वकःकार्यनिश्चयः । बलंशारिरसेनादिरूपंसामर्थ्यम् ७ वैद्याः
विद्यावंतः बलेनेति उत्साहपवश्रेयानित्यर्थः ८ । ९ । १० । ११ सिद्धिर्योगोऽप्यंताभिनिवेश इतियावत् । 'सिद्धिर्निष्पत्तियोगयोः'इतिविश्वः । तच्चसिद्धिरूपवीर्यं । कर्म
परिस्पंदो देवभाग्यं तदुभयापेक्षं । नोपयुज्यते नकार्यक्षमोभवति १२ तेनप्रमादेन शत्रुभ्यःशत्रुतः १३ । १४ तस्मादुत्साहवता कर्मैवकर्तव्यं जायायेत्याह जरेति १५

अस्मिंस्त्वर्थांतरेयुक्तमनर्थःप्रतिपद्यते ॥ तस्मान्नप्रतिपतिस्तुकार्यायुक्तामतामम ४ यथाऽहंविष्टशाम्येकस्तसावच्छ्रयतामम ॥ संन्यासरोचयेसाधु
कार्यस्यास्यजनार्दन ॥ प्रतिहंतिमनोमेऽद्यराजसूयोदुराहरः ५ वैशंपायनउवाच ॥ पार्थःप्राप्यधनुःश्रेष्ठमक्षयौचमहेषुधी ॥ रथंध्वजंसभांचैवयुधि
ष्ठिरमभाषत ६ ॥ अर्जुनउवाच ॥ धनुःशस्त्रंशरावीर्यपक्षोभूमिर्यशोबलम् ॥ प्राप्तमेतन्मयाराजनदुष्प्राप्यदभीप्सितम् ७ कुलेजन्मप्रशंसंतिवैद्याः
साधुसुनिष्ठिताः ॥ बलेनसदृशंनास्तिवीर्यंतुममरोचते ८ कृतवीर्यकुलेजातोनिर्वीर्यःकिंकरिष्यति ॥ निर्वीर्येतुकुलेजातोवीर्यवास्तुविशिष्यते ९ क्षत्रि
यःसर्वशोराजन्यस्यवृत्तिर्द्विषज्ये ॥ सर्वैर्गुणैर्विहीनोऽपिवीर्यवानहितरेद्रिपूत्र १० सर्वैरपिगुणैर्युक्तोनिर्वीर्यःकिंकरिष्यति ॥ गुणीभूतागुणाःसर्वेतिष्ठंति
हिपराक्रमे ११ जयस्यहेतुःसिद्धिर्हिर्मर्मेदेवचसंश्रितम् ॥ संयुक्तोहिबलैःकश्चित्प्रमादान्नोपयुज्यते १२ तेनद्वारेणशत्रुभ्यःक्षीयतेसबलोरिपुः १३ दैन्यं
यथाबलवतितथामोहोबलान्विते ॥ तावुभौनाशकौहेतूराज्ञात्याज्यौजयार्थिना १४ जरासंधविनाशंचराज्ञांचपरिरक्षणम् ॥ यदिकुर्यामयज्ञार्थंकिंततः
परमंभवेत् १५ अनारंभेहिनियतोभवेदगुणानिश्चयः ॥ गुणान्निःसंशयाद्राजन्नैर्गुण्यमन्यसेकथम् १६ काषायंसुलभंपश्चान्मुनीनांशममिच्छताम् ॥ सा
म्राज्यंतुभवेच्छक्यंवयंयोत्स्यामहेपरान् १७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिराजसूयारंभपर्वणिजरासंधवधमंत्रणेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥वासुदेवउवाच ॥
जातस्यभारतेवंशेतथाकुंत्याःसुतस्यच॥यवैयुक्तामतिःसेयमर्जुनेनप्रदर्शिता१नस्मृत्त्युवयंविद्वरात्रौवायदिवादिवा ॥ नचापिकंचिदमरमयुद्धेनानुशुश्रुम
२एतावदेवपुरुषैःकार्यंहृदयतोषणम्॥नयेनविधिदृष्टेनयदुपक्रमतेपरान्३सुनयस्यानपायस्यसंयोगेपरमःक्रमः॥संगत्याजायतेऽसाम्यंसाम्यंचनभवेद्वयोः४

अकरणेदोषमाह अनारंभइति कर्मणइतिशेषः । आरब्धमपिप्रतिकूलंचेतत्राह गुणात्पूर्वोक्ताद्वनुरादिसंपत्तिरूपात् नैर्गुण्यमशक्तत्वम् १६ पश्चादशक्तत्वनिश्चयादूर्ध्वं का
षायंगैरिकरकंवस्त्रं १७ ॥ ॥ इतिसभापर्वणिनैलकंटीयेभारतभावदीपेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ जातस्येति १ । २ । ३ सुनयस्यशोभनस्यमंत्रस्य । अनपायस्य दे
वादिप्रातिकूल्यहीनस्य । संयोगेप्राप्तौसत्यां परमउत्कृष्टः क्रमःउपक्रमःसिध्यति । तेनचसंगत्या द्वयोर्भेदनेनासाम्यमन्यतरोत्कर्षोजायते चकारोहेतौ । यतोद्वयोर्युध्यतोः
साम्यंचनभवति तस्माद्विनायुद्धमशक्तत्वनिश्चयायोगादशक्तिशंकया तूष्णीमवस्थानं पराभवहेतुरितिभावः ४

विपक्षेदोषमाह अनयस्यानुपायस्य संयोगेपरमःक्षयइति । ननुपरस्यापि नयादिमत्त्वे कथंस्वस्यजयःस्यादित्याशंक्याह । संशयोजायतेसाम्याज्जयश्चनभवेद्वयोरिति । द्वयोरुपायादि
साम्येतु द्वयोरपि परस्परभयाज्जये संशयएव भवति । ननुजयः चात् पराजयोवा । किंतु तादृश्येन द्वावपिपिष्टतइत्यर्थः ५ साम्येऽप्यारंभवैफल्यमित्याशंक्य स्वस्योत्कर्ष
माह साद्धेन तेवयमिति ६ नन्वेवंमहतो राजकस्योत्थापने क्रतुविघ्नएव भवेदित्याशंक्याह व्यूढेति ७ । ८ उत्कर्षकामप्राप्तिःसिद्धा साम्यंतुनैवभवेदित्याह एकइति । श्रियं सा

अनयस्यानुपायस्यसंयोगेपरमःक्षयः ॥ संशयोजायतेसाम्याज्जयश्चनभवेद्वयोः ५ तेवयंनयमास्थायशत्रुदेहसमीपगाः ॥ कथमंतंनगच्छेमवृक्षस्येवनदी
रयाः ॥ पररंघ्रेपराक्रांताःस्वरंध्रावरणेस्थिताः ६ व्यूढानीकैरतिबलैर्नयुद्धचेदरिभिःसह ॥ इतिबुद्धिमतांनीतिस्तन्मयापीहरोचते ७ अनवद्याह्यसं
बुद्धाःप्रविष्टाःशत्रुसन्नतत् ॥ शत्रुदेहमुपाक्रम्यतंकामंप्राप्नुयामहे ८ एकोह्येवश्रियंनित्यंविभर्तिपुरुषर्षभः ॥ अंतरात्मेवभूतानांतत्क्षयंनैवलक्षये ९ अ
थैवंनिहत्याजौशेषेणापिसमाहताः ॥ प्राप्नुयामततःस्वर्गंज्ञातित्राणपरायणाः १० ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कृष्णकोयंजरासंधःकिंवीर्यःकिंपराक्रमः ॥ य
स्त्वांसृष्ट्वाग्निसदृशंनदग्धःशलभोयथा ११ ॥ कृष्णउवाच ॥ शृणुराजनजरासंधोयद्वीर्योयत्पराक्रमः ॥ यथाचोपेक्षितोऽस्माभिर्बहुशःकृतविप्रियः १२
अक्षौहिणीनांतिमृणांपतिःसमरदर्पितः ॥ राजाबृहद्रथोनाममगधाधिपतिर्बली १३ रूपवान्वीर्यसंपन्नःश्रीमानतुलविक्रमः ॥ नित्यंदीक्षांकिततनुःशत
क्रतुरिवापरः १४ तेजसासूर्यसंकाशःक्षमयापृथिवीसमः ॥ यमांतकसमःक्रोधेश्रियावैश्रवणोपमः १५ तस्याभिजनसंयुक्तैर्गुणैर्भरतसत्तम ॥ व्यासेयंपृ
थिवीसर्वासूर्यस्येवगभस्तिभिः १६ सकाशिराजस्यसुतेयमजेभरतर्षभ ॥ उपयेमेमहावीर्योरूपद्रविणसंयुते ॥ तयोश्चकारसमयंमिथःसपुरुषर्षभः १७
नातिवर्तिष्यइत्येवंपत्नीभ्यांसन्निधौतदा ॥ सताभ्यांशुशुभेराजापत्नीभ्यांवसुधाधिपः १८ प्रियाभ्यामनुरूपाभ्यांकरेणुभ्यामिवद्विपः ॥ तयोर्मध्यगतश्चा
पिरराजवसुधाधिपः १९ गंगायमुनयोर्मध्येमूर्तिमानिवसागरः ॥ विषयेषुनिमग्नस्यतस्ययौवनमभ्यगात् २० नचवंशकरःपुत्रस्तस्याजायतकश्चन ॥
मंगलैर्बुधभिर्होमैःपुत्रकामाभिरिष्टिभिः ॥ नाससादनृपश्रेष्ठःपुत्रंकुलविवर्द्धनम् २१ अथकाक्षीवतःपुत्रंगौतमस्यमहात्मनः ॥ शुश्रावतपसिश्चांतमुदारंच
डकौशिकम् २२ यदृच्छयाऽऽगतंतंतुवृक्षमूलमुपाश्रितम् ॥ पत्नीभ्यांसहितोराजासर्वरत्नैरतोषयत् २३ तमब्रवीत्सत्यधृतिःसत्यवाग्विषित्तमः ॥ प
रितुष्टोऽस्मिराजेंद्रवरंवरयसुव्रत २४

प्राज्यलक्ष्मी । तत्तस्मादन्यतरजयनिश्चयाद्धेतोरहं क्षयं स्वीयं नैवोपलक्ष्ये किंतु परस्यैव क्षयो भविष्यतीत्यर्थः । सत्क्षयंचैवेति पाठे तस्यजरासंधस्यक्षयं लक्षयेसंभावये ९
निहत्यसंप्राप्य शेषेणवधेन वधहेतुनाशत्रुणा शेषःसंकर्षणेऽनंते उपयुक्तेतरे वधेइतिविश्वः । ज्ञातयो जरासंधबद्धाराजानः १० । ११ । १२ पतिः पालकः १३ । १४
यमोवैवस्वतः अंतकःकालः १५ । १६ । १७ नातिवर्तिष्ये वैषम्यंनकरिष्ये १८ । १९ । २० । २१ । २२ । रत्नैर्मुनियोग्यैरुत्कृष्टद्रव्यैः २३ । २४

२५ । २६ । २७ अवानमशुष्कं सरसमेतिवावत् । 'आमेफलेशलाटुःस्याच्छुष्केवानमुभेत्रिणु' इत्यमरः । अवातमिति पाठे नास्ति पातयिता वातोयस्यतत् २८ । २९ । ३०
 ३१ । यथासमयं यथाप्रतिज्ञं नातिवर्तिष्येति दर्शितरीत्या ३२ । ३३ । ३४ प्रजायेतामुपुत्रतुः ३५ स्फिक् कट्या अधोभागः ३६ तेशकले ३७ गर्भसंख्ये गर्भपाते सति ३८
 ततः सभार्यः प्रणतस्तमुवाच बृहद्रथः ॥ पुत्रदर्शननैराश्याद्वाष्पसंदिग्धयागिरा २५ ॥ राजोवाच ॥ भगवन् राज्ञ्यमुत्सृज्य प्रस्थितोऽहंतपोवनम् ॥ किं
 वरेणाल्पभाग्यस्य किं राज्येनाप्रजस्यमे २६ ॥ कृष्ण उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा मुनिर्ध्यानमगमत् क्षुभितेन्द्रियः ॥ तस्यैव चाग्रवृक्षस्य छायायां समुपाविशत्
 २७ तस्योपविष्टस्य मुनेरुत्संगेन पपात ह ॥ अवानमशुकादष्टमेकमात्रफलं किल २८ तत्प्रगृह्य मुनिश्चेष्टो हृदयेनाभिमन्य च ॥ राज्ञे ददावप्रतिमं पुत्रसंप्रा
 प्तिकारणम् २९ उवाच च महाप्राज्ञस्तराजानं महामुनिः ॥ गच्छ राजन् कृतार्थोऽसि निवर्तस्वनराधिप ३० एतच्छ्रुत्वा मुनेर्वाक्यं शिरसा प्रणिपत्य च ॥ मु
 नेः पादौ महाप्राज्ञः सनृपः स्वगृहं गतः ३१ यथासमयमाज्ञायत दास नृपसत्तमः ॥ द्वाभ्यामेकं फलं प्रादात्पत्नीभ्यां भरतर्षभ ३२ तेतदा मां द्विधा कृत्वा भक्षया
 मासतुः शुभे ॥ भावित्वा दपि चार्थस्य मत्स्यवाक्यतया मुनेः ३३ तयोः समभवद्गर्भः फलप्राशनसंभवः ॥ ते च दृष्ट्वा सनृपतिः परां मुदमवापह ३४ अथ काले महा
 प्राज्ञ यथासमयमागते ॥ प्रजायेतामुभे राजन् शरीरशकले तदा ३५ एकाक्षि बाहुचरणे अर्द्धोदरमुखस्फिचे ॥ दृष्ट्वा शरीरशकले प्रवेपतु र्भृशम् ३६ उ
 द्विग्रेसहसंमन्यते भगिन्यौ तदाऽबले ॥ सजीवे प्राणिशकले तज्यजाते सुदुःखिते ३७ तयोर्धात्र्यौ सुसंवीते कृत्वा ते गर्भसंख्ये ॥ निर्गम्यांतः पुरद्वारात् समुत्सृज्या
 भिजग्मतुः ३८ ते चतुष्पथनिक्षिप्ते जरानामाथ राक्षसी ॥ जग्राह मनुजव्याघ्रमांसशोणितभोजना ३९ कर्तुकामा सुखवहेशकले सा तुराक्षसी ॥ संयोजयामा
 सतदा विधानबलचोदिता ४० ते समानीतमात्रे तु शकले पुरुषर्षभ ॥ एकमूर्तिधरो वीरः कुमारः समपद्यत ४१ ततः साराक्षसी राजन् विस्मयोत्फुल्ललोचना ॥
 नशशाकसमुद्रोद्धुवज्जसारमयं शिशुम् ४२ बालस्ताम्रतलं मुष्टिकृत्वा चास्ये निधाय सः ॥ प्राक्रोशदति संरब्धः सतोय इव तोयदः ४३ तेन शब्देन संभ्रांतः
 सहसांस्तः पुरे जनः ॥ निर्जगाम नरव्याघ्रराज्ञा सह परंतप ४४ ते चाबले परिम्लाने पयःपूर्णपयोधरे ॥ निराशे पुत्रलाभाय सहसैवाभ्यगच्छताम् ४५ तेऽ
 थ दृष्ट्वा तथाभूते राजानं चेष्टसंततिम् ॥ तंच बालं सुबलिनं चिंतयामास राक्षसी ४६ नार्हामि विषये राज्ञो वसंती पुत्रवृद्धिनः ॥ बालं पुत्रमिमं हंतुं धार्मिकस्य म
 हात्मनः ४७ सा तंबालमुपादाय मेघलेखेव भास्करम् ॥ कृत्वा च मानुषं रूपमुवाच वसुधाधिपम् ४८ ॥ ॥ राक्षस्युवाच ॥ ॥ बृहद्रथ सुतस्तेऽयं मया
 दत्तः प्रगृह्यताम् ॥ तव पत्नी द्वये जातो द्विजातिवरशासनात् ॥ धात्रीजनपरित्यक्तो मयाऽयं परिरक्षितः ४९ ॥ ॥ कृष्ण उवाच ॥ ॥ ततस्ते भरतश्च
 ष्टकाशिराज सुतेशुभे ॥ तंबालमभिपद्या शुप्रसन्नैरभ्यर्चिताम् ५० ततः स राजा सहस्रैः सर्वतदुपलभ्य च ॥ अपृच्छ द्वेमगर्भाभं राक्षसीं तामराक्षसीम् ५१
 ३९ सुखवहे एकीकृतयोर्वह नंहि सुखेन भवतीति प्रसिद्धं ४० समानीतमात्रे संयोजितमात्रे ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० अराक्षसीविषयः ५१

कामया कामेन यातीतीच्छा विहारिणी ॥ ५२ ॥ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारत भावदीपे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ जरेति १ । २ । ३ तिष्ठमाना सुस्थिरा ४ । ५ । ६ । ७
 ॥ राजोवाच ॥ ॥ कात्वंकमलगर्भाभिममपुत्रप्रदायिनी ॥ कामया ब्रूहिकल्याणि देवताप्रतिभासिमे ५२ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि राजसूयारंभपर्व
 णि जरासंधोत्पत्तौ सप्तदशोऽध्यायः १७ ॥ ॥ ॥ राक्षस्युवाच ॥ ॥ जरानामाऽस्मि भद्रं ते राक्षसी कामरूपिणी ॥ तव वैश्वमनिरा
 जेंद्रपूजितान्यवसंसुखम् १ गृहे गृहे मनुष्याणां नित्यं तिष्ठामि राक्षसी ॥ गृहे देवीतिनाम्ना वै पुरा सृष्टा स्वयं भुवा २ दानवानां विनाशाय स्थापिता दिव्यरू
 पिणी ॥ यो मां भक्त्या लिखेत्कुड्ये स पुत्रायौवनान्विताम् ३ गृहे तस्य भवेद्भद्रि रन्यथा क्षयमाप्नुयात् ॥ त्वद्गृहे तिष्ठमानाऽहं पूजिताऽहं सदा विभो ४ लिखि
 ता चैव कुड्येषु पुत्रैर्बहुभिरावृता ॥ गंधपुष्पैस्तथा धूपैर्भक्ष्यभोज्यैः सुपूजिता ५ साऽहं प्रत्युपकारार्थं चिंतयाम्यनिशंतव ॥ तव मे पुत्रशकले दृष्टव्यस्मि
 धार्मिक ६ संश्लेषिते मया देवात् कुमारः समपद्यत ॥ तव भाग्यान्महाराज हेतुमात्रमहं त्विह ७ मेरुं वाखादितुं शक्ता किं पुनस्तव बालकम् ॥ गृहसंपूजनात्तु
 ष्ठ्यामया प्रत्यर्पितस्तव ८ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा तु साराजंस्तत्रैवांतरधीयत ॥ ससंगृह्य कुमारं तं प्रविवेश गृहं नृपः ९ तस्य बालस्य
 यत्कृत्यंतच्चकार नृपस्तदा ॥ आज्ञापयच्च राक्षस्यामगधेषु महोत्सवम् १० तस्य नामाकरोच्चैव पिता महसमः पिता ॥ जरयासंधितो यस्माज्जरासंधो भव
 त्वयम् ११ सोऽवर्धत महातेजामागधाधिपतेः सुतः ॥ प्रमाणबलसंपन्नो हुताहुतिरिवानलः ॥ मातापित्रोर्नंदिकरः शुक्लपक्षे यथाशशी १२ ॥ ॥ इति
 श्रीमहाभारते सभापर्वणि राजसूयारंभपर्वणि जरासंधोत्पत्तौ अष्टादशोऽध्यायः १८ ॥ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ कस्यचित्त्वथ काल
 स्य पुनरेव महातपाः ॥ मगधेषूपचक्राम भगवांश्चंडकौशिकः १ तस्यागमनसंहृष्टः सामात्यः स पुरःसरः ॥ सभार्यः सहपुत्रेण निर्जगाम बृहद्रथः २ पाद्याध्या
 चमनीयैस्तमर्चयामास भारत ॥ सनृपो राज्यसहितं पुत्रं तस्मै न्यवेदयत् ३ प्रतिगृह्य च तां पूजां पार्थिवाद्भगवानृषिः ॥ उवाच मागधं राजन् प्रहृष्टेनांतरात्म
 ना ४ सर्वमेतन्मया ज्ञातं राजन् दिव्येन चक्षुषा ॥ पुत्रस्तु शृणुराजेंद्र यादृशोऽयं भविष्यति ५ अस्य रूपं च सत्त्वं च बलमूर्जितमेव च ॥ एष श्रिया समुदितः
 पुत्रस्तवनसंशयः ६ प्रापयिष्यति तत्सर्वं विक्रमेण समान्वितः ॥ अस्य वीर्यवतो वीर्यं नानुयास्यंति पार्थिवाः ७ पततो वै न ते यस्य गतिमन्ये यथा खगाः ॥ वि
 नाशमुपयास्यंति ये चास्यपरिपंथिनः ८ देवैरपि विसृष्टानि शस्त्राण्यस्य महीपते ॥ न रुजं जनयिष्यंति गिरेरिव नदीरयाः ९ सर्वमूर्धाभिषिक्तानामेष मूर्ध्नि ज्वलि
 ष्यति ॥ प्रमाहरोऽयं सर्वेषां ज्योतिषामिव भास्करः १० एनमासाद्य राजानः समृद्धबलवाहनाः ॥ विनाशमुपयास्यंति शलभा इव पावकम् ११ एष श्रिया समुदि
 ताः सर्वराज्ञां ग्रहीष्यति ॥ वर्षास्विवो दीर्णजलानदीर्णद्वनदीपतिः १२ एष धारयिता सम्यक्क्रातुर्वर्ण्यं महाबलः ॥ शुभाशुभमिव रूपाः सर्वसस्य धराधरा १३
 ८१९।१०।११ नंदिकरः समृद्धिकृत् ॥ १२ ॥ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारत भावदीपे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ॥ कस्येति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

सर्वभूतात्मभूतस्य सर्वेषांभूतानामात्मवत्प्रियतमस्येत्यर्थः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ अशस्त्रनिधनौ न विद्यते शस्त्रेण निधनं ययोस्तौ २६ । २७ नीतिहेतोर्बलीयसास्पर्धानकर्तव्येति नीतिस्तदर्थः ॥ २८ ॥ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे एकोनविंशतितमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

अस्याज्ञावशगा सर्वे भविष्यन्ति नराधिपाः ॥ सर्वभूतात्मभूतस्य वायोरिव शरीरिणः १४ एष रुद्रं महादेवं त्रिपुरांतकरं हरम् ॥ सर्वलोकेष्वतिबलः साक्षाद् द्रक्ष्यति मागधः १५ एवं ब्रुवन्नेव मुनिः स्वकार्यमिव चिंतयन् ॥ विसर्जयामास नृपं बृहद्रथमथारिहन् १६ प्रविश्य नगरीं चापि ज्ञातिसंबन्धिभिर्वृतः ॥ अभिषिच्य जरासंधं मगधाधिपतिस्तदा १७ बृहद्रथो नरपतिः परानिर्घातिमाययौ ॥ अभिषिक्ते जरासंधे तदाराज बृहद्रथः ॥ पत्नीद्वयेनानुगतस्तपोवनचरोऽभवत् १८ ततो वनस्थे पितरि मात्रोश्चैव विशांपते ॥ जरासंधः स्ववीर्येण पार्थिवानकरोद्दशे १९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ अथ दीर्घस्य कालस्य तपोवनचरो नृपः ॥ सभार्यः स्वर्गमगमत्तपस्तप्त्वा बृहद्रथः २० जरासंधोऽपि नृपतिर्यथोक्तं कौशिकेन तत् ॥ वरप्रदानमाखिलं प्राप्य राज्यमपालयत् २१ निहतेवासुदेवेन तदा कंसे महीपतौ ॥ जातो वै वैरनिर्वधः कृष्णेन सह तस्य वै २२ भ्रामयित्वा शतगुणमेकोनयेन भारत ॥ गदाक्षिता बलवता मागधेन गिरिव्रजात् २३ तिष्ठतो मथुरायां वै कृष्णस्याहुतकर्मणः ॥ एकोनयोजनशतसापपातगदाशुभा २४ दृष्ट्वा पुरेस्तदा सम्यग्गदाचैव निवेदिता ॥ गदावसानंतत्ख्यातं मथुरायाः समपितः २५ तस्याऽऽस्तां हंसडिं भकावशस्त्रनिधना बुभौ ॥ मंत्रे मतिमतां श्रेष्ठानि तिशास्त्रे विशारदौ २६ यौ तौ मया ते कथितौ पूर्वमेव महाबलौ ॥ त्रयस्त्रयाणां लोकानां पर्याप्ता इति मे मतिः २७ एवमेष तदा वरिबालिभिः कुरुराधकैः ॥ वृष्णिभिश्च महाराज नीतिहेतोरुपेक्षितः २८ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि राजसूयारंभपर्वणि जरासंधप्रशंसायामेकोनविंशतितमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ समाप्तं च राजसूयारंभपर्व ॥ ॥ अथ जरासंधवधपर्व ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ॥ पतितो हंसडिं भकौ कंसश्च सगणो हतः ॥ जरासंधस्य निधने कालोऽयं समुपागतः १ न शक्योऽसौरणे जेतुं सर्वैरपि सुरासुरैः ॥ प्राणयुद्धेन जेतव्यः स इत्युपलभामहे २ मयि नीतिर्वलं भीमे रक्षिता चावयोर्ययः ॥ मागधं साधयिष्याम इष्टिं त्रय इवाग्रयः ३ त्रिभिरासादितोऽस्माभिर्विजने स नराधिपः ॥ न संदेहो यथा युद्धमेकेनाप्युपयास्यति ४ अवमानाच्च लोभाच्च बाहुवीर्याच्च दर्पितः ॥ भीमसेनेन युद्धाय ध्रुवमप्युपयास्यति ५ अलंतस्य महाबाहुर्भीमसेनो महाबलः ॥ लोकस्य समुदीर्णस्य निधनायांतको यथा ६ यदि मे हृदयं वेत्सि यदिते प्रत्ययो मयि ॥ भीमसेनाजुनौ शीघ्रं न्यासभूतौ प्रयच्छ मे ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्तो भगवता प्रत्युवाच युधिष्ठिरः ॥ भीमार्जुनौ समालोक्य संप्रहृष्टमुखौ स्थितौ ८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ अच्युताच्युतमामैव व्याहरामित्रकर्मण ॥ पांडवानां भवन्नाथो भवंतं वां श्रिता वयम् ९

पतिताविति १ । २ जयोऽर्जुनः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ बलौघः सेनाप्रवाहो विचक्षणैः प्रणेतव्यः । अन्याथा अंधजडवदं किंचित्करं बलमित्यर्थः १६ एतदेव सदृष्टांतमाह यत इति । धीवराः वरधियो यतोयस्मिन् देशे निम्नमयत्नत आक्रमणीयं स्थानं भवति तंहिततः द्वितीयायेंतसिः । इष्टं निरुपद्रवं देशं प्राति जडं सैन्यं नयंति न तु मृत्युमुखे महावीरस्य ग्रेपातयंति अत्र सदृष्टांतः यथा धीवरानदीजलजीविनो यतश्छिद्रं कुल्यारूपं ततस्ते नैव मार्गेण जलं गारि इष्टं केदारादिप्रदेशं नयंति तद्वत् १७ बलापेक्षया नीतिरेव श्रेष्ठेत्युपसंहरति तस्मादिति १८ । १९ । २० । २१

यथावदसिगोविंदसर्वतदुपपद्यते ॥ न हित्व मग्रतस्तेषां येषां लक्ष्मीः पराङ्मुखी १० निहतश्च जरासंधो मोक्षिताश्च महीक्षितः ॥ राजसूयश्च मेलब्धो निदेशे तव तिष्ठतः ११ क्षिप्रमेव यथा त्वेतत्कार्यं समुपपद्यते ॥ अप्रमत्तो जगन्नाथ तथा कुरुनरोत्तम १२ त्रिभिर्भवाद्भिर्हि विनानाहं जीवितुमुत्सहे ॥ धर्मकामार्थरहितो रोगार्तद्वदुःखितः १३ न शौरिणा विना पार्थो न शौरिः पांडवं विना ॥ नाजेयोऽस्त्यनयो लोके कृष्णयोरिति मे मतिः १४ अयं च बालिनां श्रेष्ठः श्रोमानपि वृकोदरः ॥ युवाभ्यां सहितो वीरः किं कुर्यान्महायशाः १५ सुप्रणीतो बलौघो हि कुरुते कार्यमुत्तमम् ॥ अंधं बलं जडं प्राहुः प्रणेतव्यं विचक्षणैः १६ यतो हि निम्नं भवति नयंति हिततो जलम् ॥ यतश्छिद्रं ततश्चापिनयंते धीवरा जलम् १७ तस्मान्नयविधानं ज्ञं पुरुषं लोकविश्रुतम् ॥ वयमाश्रित्य गोविंदयतामः कार्यसिद्धये १८ एवं प्रज्ञानय बलं क्रियोपायसमन्वितं ॥ पुरस्कृवीत कार्येषु कृष्णं कार्यार्थसिद्धये १९ एवमेव यदुश्रेष्ठया वत्कार्यार्थसिद्धये ॥ अर्जुनः कृष्णमन्वेतु भीमो न्वेतु धनं जयं ॥ नयोजयो बलं चैव विक्रमो सिद्धिमेष्यति २० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्तास्ततः सर्वे भ्रातरो विपुलौजसः ॥ वाष्पेयः पांडवौ च प्रतस्थुर्मागधं प्रति २१ वर्चस्विनां ब्राह्मणानां स्नातकानां परिच्छदम् ॥ आच्छाद्य सुहृदां वाक्यैर्भनो जैरभिनंदिताः २२ अमर्षादभितप्तानां ज्ञात्यर्थं मुख्यतेजसाम् ॥ रविसोमाग्निवपुषां दीप्तमासीत्तदा वपुः २३ हतं मेने जरासंधं दृष्ट्वा भीमपुरोगमौ ॥ एककार्यं समुद्यंतौ कृष्णौ युद्धेऽपराजितौ २४ ईशौ हितौ महात्मानौ सर्वकार्यप्रवर्तिनौ ॥ धर्मकामार्थलोकानां कार्याणां च प्रवर्तकौ २५ कुरुभ्यः प्रस्थितास्ते तु मध्येन कुरुजां गलम् ॥ रम्यं पद्मसरोगत्वा कालकूटमतीत्य च २६ गंडकीं च महाशोणं सदानीरांतयैव च ॥ एकपर्वतकेन द्यः क्रमेणैत्याव्रजंतते २७ उत्तीर्य सरयूरम्यां दृष्ट्वा पूर्वांश्च कोसलान् ॥ अतीत्य जग्मुर्मिथिलां मालां चर्मण्यतीनदीम् २८ अतीत्य गंगां शोणं च त्रयस्ते प्राङ्मुखास्तदा ॥ कुशचीरच्छदा जग्मुर्मागधं क्षेत्रमच्युताः २९ तेश्च द्वौ धनाकीर्णमंबुमंतं शुभद्रुमम् ॥ गोरशंगिरिमासाद्य ददृशुर्मागधं पुरम् ३० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि जरासंधवधपर्वणि कृष्णपांडवमागधयात्रायां विंशोऽध्यायः २० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

परिच्छदमजिनदंडकमंडलुकाषायादिरूपां सामग्रीमाच्छाद्य स्वीकृत्य तया स्ववेषं तिरोधाय वा २२ । २३ । २४ ईशौ नरनारायणौ सर्वाणिकार्याणि निमेषान्मेषादिमहाप्रलयांतानि वर्तयितुं शीलं योस्तौ नियंतारावित्यर्थः २५ । २६ । २७ । २८ । २९ ॥ ३० ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥

एषमागधः मगधदेशसंबन्धी निवशोविन्यामः १। २। ३। ४। ५ गौतमस्यक्षयादिति क्षयादश्वर्यात् असौश्रूयायां जातोऽपिकाक्षीविदादीनां वंशोमानवंशं भजते । सर्गातमस्यनृपाणां
 सुपर्यनुग्रहः ६ गौतमस्यक्षयं गृहं ७ गौतमौको गौतमस्य ओको गृहं ८। ९। १०। ११। १२। १३ पुरस्यगिरिं पुरप्राकारसंलग्नगिरितुल्यं महास्तंभं 'बुरुज' इति भाषायां प्रसिद्धं १४
 चैत्यकं नगरसूचकं १५ यत्रेति मांसादं मांसाहारमृषभं वृषभाकारंदेत्यमाससादहतवान् । भेरीर्दुभीन् । मासतालाभिर्मासेन तालो ध्वनिपरिच्छेदोयासां ताभिराकृतिभिरुपल
 भिता इति योज्यं । महतोहिकास्यादिभाजनस्य सकृदाहतस्य चिरकालानुवर्ती ध्वनिरिति प्रसिद्धं । पूर्वतुमासशब्देन द्वादशसंख्या तालशब्देन मध्यमांगुष्ठप्रमाणं चोक्त्वा द्वादश
 ॥ वासुदेव उवाच ॥ ॥ एष पार्थमहान् भाति पशुमान्नित्यं भंडुमान् ॥ निरामयः सुवेश्माढ्यो निवेशो मागधः शुभः १ वैहारो विपुलः शैलो वराहो वृषभस्तथा ॥
 तथा कृषिगिरिस्तातशुभाश्चैत्यकपंचमाः २ एते पंच महाशृंगाः पर्वताः शीतलद्रुमाः ॥ रक्षंती वाभिसंहत्य संहतांगामिरिव जम् ३ पुष्पवेष्टितशाखाग्रैर्गंध
 वद्भिर्मनोहरैः ॥ निगूढा इव लोघ्राणां वनैः कामिजनप्रियैः ४ शूद्रायां गौतमौ यत्र महात्मा संशितव्रतः ॥ औशीनर्यामजनयत्काक्षीवाद्यान्सुतान्मुनिः ५
 गौतमस्य क्षयात् स्माद्यथाऽसौ तत्र सन्नानि ॥ भजते मागधं वंशं स नृपाणामनुग्रहः ६ अंगवंगादयश्चैव राजानः सुमहाबलाः ॥ गौतमक्षयमभ्येत्य रमंते स्म
 पुराऽर्जुन ७ वनराजीस्तु पश्येमाः पिप्पलानां मनोरमाः ॥ लोघ्राणां च शुभाः पार्थ गौतमौ कः समीपजाः ८ अर्बुदः शक्रवापी च पन्नगौ शत्रुतापनौ ॥ स्वस्ति
 कस्यालयश्चात्र मणिनागस्य चोत्तमः ९ अपरिहार्या मेघानां मागधामनुनाकृताः ॥ कौशिको मणिर्माश्चैव चक्राते चाप्यनुग्रहम् १० एवं प्राप्य पुरं रम्यं दु
 राधर्षं संमततः ॥ अर्थसिद्धित्वं नृपमांजरासंधोऽभिमान्यते ११ वयमासादनेतस्य दर्पमद्यहरेमाहि ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा ततः सर्वे भ्रात
 रो विपुलौजसः १२ वार्ष्णेयः पांडवौ चैव प्रतस्थुर्मागधं पुरम् ॥ हृष्टपुष्टजनोपेतं चातुर्वर्ण्यं समाकुलम् १३ स्फीतोत्सवमना धृष्यमासेदुश्वागिरिव जम् ॥
 ततो द्वारमनासाद्य पुरस्य गिरिमुच्छ्रितम् १४ बार्हद्रथैः पूज्यमानं तथानगरवासिभिः ॥ मागधानां तुरुचिरं चैत्यकं तस्माद्रवन १५ यत्र मांसाद वृषभमा
 ससाद बृहद्रथः ॥ तं हत्वा मासतालाभिस्तिस्रो भेरीरकारयत् १६ स्वपरे स्थापयामास तेन चानह्यचर्मणा ॥ यत्र ताः प्राणदन्भेयो दिव्यपुष्पावचूर्णिताः
 १७ भक्ता भेरीत्रयं तेषु चैत्यप्राकारमाद्रवन् ॥ द्वारतोऽभिमुखाः सर्वे ययुर्नाना युधास्तदा १८ मागधानां सुरुचिरं चैत्यकं तस्माद्रवन ॥ शिरसी
 वसमाग्रं तोजरासंधं जिघांसवः १९ स्थिरं सुविपुलं शृंगं सुमहत्तपुरातनम् ॥ अर्चितं गंधमाल्यैश्च सततं सुप्रतिष्ठितम् २० विपुलैर्बाहुभिर्वीरा
 स्तेऽभिहत्याभ्यपातयन् ॥ ततस्ते मागधं हृष्टाः पुरं प्रविशुस्तदा २१

तालप्रमाणाभिरिति व्याचक्षते । आकृतिभिः संमिता इत्यध्याहृत्य योजना उभयत्र समाना । 'तालः करतलेऽंगुष्ठमध्यमाभ्यां च संमिते । गीतकालक्रियामाने तालः खड्गादिमुष्टिषु' इति
 विश्वः । मांसनालाभिरिति गौडपाठे तु मांसस्य नालवद्वेष्टनकर्त्रीभिर्मांसनालाभिर्वर्ग्यभिः १६ तेन चर्मणा चानह्येत्यवहितेन संबंधः अवचूर्णिता अवकीर्णा व्याप्ता इत्यर्थः यत्र
 पुरस्य गिरौ १७ । १८ चैत्यकं चित्या दृषदां च यनेन विवृतं १९ शृंगं तंगिरिभेव शृंगवदुच्छ्रितं भाषायां 'मनुरा' इति प्रसिद्धं १० । २१

२२ पर्यग्न्यकुर्वन् ज्वलतोल्मुकेन परितो ध्राम्यमाणेन यज्ञियं पशुमिव पर्यग्निकृतवन्तः २३ । २४ । २५ । २६ विरागवसनाः विचित्ररागवसनाः २७ गोवासंगोष्ठं २८ । २९ कक्षाः द्वारदे
 शा उत्तममध्यमाधमाधमजनावस्थितियोग्याः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ स्वस्त्यस्तुकुशलं राजन् कुशलं निर्विघ्नं यथा स्यात्तथा स्वस्तिसुतरां यदस्त्यविना
 एतस्मिन्नेव काले तु ब्राह्मणावेदपारगाः ॥ दृष्ट्वा तु दुर्निमित्तानि जरासंधमदर्शयन् २२ पर्यग्न्यकुर्वन् श्वनृपं द्विरदस्थं पुरोहिताः ॥ ततस्तच्छांतये राजा जरामं
 धः प्रतापवान् ॥ दीक्षितो नियमस्थोऽसावुपवासपरोऽभवत् २३ स्नातकव्रतिनस्ते तु बाहुशस्त्रानिरायुधाः ॥ युयुत्सवः प्रविशुर्जरासंधेन भारत ॥
 २४ भक्ष्यमाल्यापणानां च ददृशुः श्रियमुत्तमां ॥ स्फीतां सर्वगुणोपेतां सर्वकामसमृद्धिनीं २५ तां तु दृष्ट्वा ममृद्धिं ते वीथ्यां तस्यां नरोत्तमाः ॥ राजमार्गेण गच्छं
 तः कृष्णभीमधनंजयाः ॥ बलाद्ब्रूहीत्वामाल्यानिमालाकारान्महाबलाः २६ विरागवसनाः सर्वे स्रग्विणो मृष्टकुंडलाः ॥ निवेशनमथाजग्मुर्जरासंधस्य धीम
 तः २७ गोवासमिव वीक्षंतः सिंहैर्मवता यथा ॥ शालस्तंभानि भास्तेषां चंदनागुरुरूषिताः २८ अशोभंतं महाराजबाहवो युद्धशालिनां ॥ तान् दृष्ट्वा द्विरद
 प्रख्यान् शालस्कंधानिवोद्धतान् ॥ व्यूढोरस्कान् मागधानां विस्मयः समपद्यत् २९ ते त्वतीत्यजना कीर्णाः कक्षास्तिस्रो नरर्षभाः ॥ अहंकारेण राजानमुपत
 स्थुर्गतव्यथाः ॥ ३० तान्पाद्यमधुपर्कहानिगवाहान्सत्कृतिंगतान् ॥ प्रत्युत्थाय जरासंध उपतस्थे यथाविधि ३१ उवाच चैतान् राजाऽसौ स्वागतं वोऽ
 स्त्विति प्रभुः ॥ मौनमासीत्तदा पार्थभीमयोर्जनमेजय ३२ तेषां मध्ये महाबुद्धिः कृष्णो वचनब्रवीत् ॥ वक्तुं नायाति राजेन्द्र एतयोर्नियमस्थयोः ३३ अवाङ्मि
 नि शीथात्परतस्त्वया सार्धं वदिष्यतः ॥ यज्ञागारे स्थापयित्वा राजाराजगृहगतः ३४ ततोऽर्धरात्रे संप्राप्ते यातो यत्र स्थिता द्विजाः ॥ तस्य ह्येतद्भूतं राजन् बभू
 व भुवि विश्रुतम् ३५ स्नातकान् ब्राह्मणान् प्राप्तांश्चुत्वास समितिं जयः ॥ अप्यर्धरात्रे नृपतिः प्रत्युद्गच्छति भारत ३६ तांस्त्वपूर्वेण वेषेण दृष्ट्वा स नृपसत्तमः ॥
 उपतस्थे जरासंधो विस्मितश्चाभवत्तदा ३७ ते तु दृष्ट्वैव राजानं जरासंधं नरर्षभाः ॥ इदमूचुरमित्रघ्नाः सर्वे भरतसत्तम ३८ स्वस्त्यस्तुकुशलं राजन् निति तत्र व्य
 वस्थिताः ॥ तं नृपं नृपशार्दूलप्रेक्षमाणाः परस्परं ३९ तान् ब्रवीज्जरासंधस्तथा पांडवयादवान् ॥ आस्यतामिति राजेन्द्र ब्राह्मणच्छद्मसंवृतान् ४० अथोप
 विविशुः सर्वे त्रयस्ते पुरुषर्षभाः ॥ संप्रदीप्तास्त्रयोलक्ष्म्या महाध्वरइवाग्रयः ४१ तानुवाच जरासंधः सत्यसंधो नराधिपः ॥ विगर्हमाणः कौरव्यवेशग्रहणवैकृता
 न् ॥ न स्नातकव्रता विप्राबहिर्माल्यानुलेपनाः ४२ भवंतीति नृलोकेऽस्मिन्विदितं मम सर्वशः ॥ केयूरं पुष्पवंतश्च भुजैर्ज्याकृतलक्षणैः ४३ बिभ्रतः क्षात्रमोजश्च
 ब्राह्मण्यं प्रतिजानथ ॥ एवं विरागवसना बहिर्माल्यानुलेपनाः ॥ सत्यं वदत केयूरं सत्यं राजसुशोभते ४४ चैत्यकस्य गिरेः शृंगं भित्त्वा किमिह छद्मना ॥
 अद्वारेण प्रविष्टाः स्थनिर्भयाराजकिल्बिषात् ४५

शिभोक्षपदं वत्तेऽस्तु । कृष्णसमक्षं मारिष्यमाणस्य तत्प्राप्त्यवश्यं भावादिति भावः । माजीवेत्यर्थः ३९ । ४० । ४१ बहिर्माल्यानुलेपनाः बहिःसमावर्तनादिनिमित्तं विना ४२ । ४३ । ४४ । ४५

वाचिवीर्यं ननुक्रियायां विलिङ्गस्थं अन्यलिङ्गमन्यत्कर्मैत्यर्थः ४६ अर्हणां पूजां अस्मदागमे अस्मान्प्रत्यागमने ४७ । ४८ । ४९ स्नातकत्वं समर्थं बहिर्मास्यत्वादिकमपि क्षत्रियत्वेन स
मर्थयते विशेषेत्यादिना ५० वचस्तस्य वाग्वीर्यवत्त्वस्य ५१ । ५२ अद्वारेणेत्यादिना वैरं प्रकाशयति ५३ । ५४ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि नैलकंठे विभारतभावदीपे एकविंशो
वदध्वं वाचिवीर्यं च ब्राह्मणस्य विशेषतः ॥ कर्मचैतद्विलिङ्गस्थं किं वोऽद्य प्रसमीक्षितम् ४६ एवं च मामुपास्थाय कस्माच्च विधिनाऽर्हणां ॥ प्रणीतानानुगृह्णीति
कार्यं किं वाऽस्मदागमे ४७ एवमुक्ते ततः कृष्णः प्रत्युवाच महामनाः ॥ स्निग्धगंभीरयावाचावाक्यं वाक्यं विशारदः ॥ ४८ ॥ कृष्ण उवाच ॥ ॥ स्नातका
न ब्राह्मणान् राजानं विद्वच्चस्मांस्त्वं नराधिप ॥ स्नातकव्रतिनो राजान ब्राह्मणाः क्षत्रिया विशः ४९ विशेषनियमाश्चैषामविशेषाश्च संत्युत ॥ विशेषवांश्च सततं क्ष
त्रियः श्रियमृच्छति ५० पुष्पवत्सु ध्रुवा श्रीश्च पुष्पवन्तस्ततो वयं ॥ क्षत्रियो बाहुवीर्यस्तु न तथा वाक्यवीर्यवान् ॥ अप्रगल्भं वचस्तस्य तस्माद्बार्हद्रथेरितम्
५१ स्ववीर्यं क्षत्रियाणां तु बाहोर्धातान्यवेशयत् ॥ तदिदं क्षासि चेद्राज न द्रष्टाऽस्य ह्यनसंशयः ५२ अद्वारेण रिपोर्गेहं द्वांरणं सुहृदो गृहान् ॥ प्रविशंति नराधोरा
द्वाराण्येतानि धर्मतः ५३ कार्यवन्तो गृहानेत्यशत्रुतो नार्हणां वयं ॥ प्रतिगृह्णीमताद्विद्वि एतन्नः शाश्वतं व्रतं ५४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि जरासंध
वधपर्वणि कृष्णजरासंधसंवादे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ जरासंध उवाच ॥ ॥ न स्मरामि कदा वैरं कृतं युष्माभिरित्युत ४ चिंतयंश्च न पश्यामि
भवतां प्रति वैकृतं १ वैकृते वाऽसति कथं मन्यध्वं मामनागसम् ॥ अरिं वै ब्रूत हे विप्राः सतां समय एष हि २ अथ धर्मोपघाताद्वि मनः समुपतप्यते ॥ योऽना
गसि प्रसजति क्षत्रियो हिन संशयः ३ अतोऽन्यथा चरं लोके धर्मज्ञः सन्महारथः ॥ वृजिनां गतिमाप्नोति श्रेयसोऽप्युपहंति च ॥ त्रैलोक्ये क्षत्रधर्मो हि श्रेयान्वै
साधुचारिणां ॥ नान्यधर्मं प्रशंसंति ये च धर्मविदो जनाः ५ तस्य मेऽप्यस्थितस्येह स्वधर्मे नियतात्मनः ॥ अनागसं प्रजानां च प्रमादादिव जल्पथ ६
श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ कुलकार्यं महाबाहो कश्चिदेकः कुलोद्भवः ॥ वहते यस्तत्रियोगाद्वयमभ्युद्यतास्त्वयि ७ त्वया चोपहृता राजान क्षत्रिया लोकवासिनः ॥
तदागः क्रूरमुत्पाद्य मन्यसे किमनागसम् ८ राजाराज्ञः कथं साधून् हि स्यान्नृपतिसत्तम ॥ तद्राज्ञः सन्निगृह्यत्वं रुद्रा योपजिहीर्षसि ९ अस्मांस्तदेनोपगच्छेत्क
तं बार्हद्रथ त्वया । वयं हि शक्ता धर्मस्य रक्षणे धर्मचारिणः १० मनुष्याणां समालंभो न च दृष्टः कदाचन ॥ सकथं मानुषैर्देवं यष्टुमिच्छसि शंकरम् ११

॥ २१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैकृतमपकारः १ कथमरिं मन्यध्वं तद्ब्रूत एषः सत्यवचनस्य समयः मर्यादा २ प्रसजति प्रसज्यत्यर्थं द्रव्योपघातमारोपयति सः क्षत्रियः
वृजिनां कष्टां गतिमाप्नोति संशय इति योजना ३ उपहंति चात्मानं ४ । ५ । प्रजानां चानागसं जल्पथ विपरीतमर्थवदथ ६ वैरमूलं प्रकाशयति कुलोति ७ । ८ । ९ एनोपगच्छेत् एनः
पापं कर्तुं उपगच्छेत् प्राप्नुयात् संधिरार्थः १० । ११

ननु ब्रह्मणे ब्राह्मणमालभेत इत्यादिना सर्वजातीयानां सर्वकर्मणां मानुषाणामालंभो देवतार्थवधः श्रूयते इत्याशंक्याह सवर्णो हीति १२ । १३ । १४ । १५ अभिजनं सजातीयं पाल्यतया जा
नन् १६ । १७ स्वर्गेति । ब्रह्मवेदः । यज्ञः तपो वेदोक्तं कर्म च । स्वर्गयोनिः सुखहेतुः । युद्धे मृत्युश्चाव्यभिचारवान् स्वर्गहेतुः । वेदादीनामव्रतादीन् प्रतिस्वर्गहेतुत्वं नास्ति युद्धे मृत्युस्तु न तथे
त्यर्थः १८ एष युद्धे मृत्युः । ऐंद्रः इंद्रसंबन्धी । वैजयंतः प्रासादः । तत्प्राप्तिहेतुरित्यर्थः येन लब्धेन समाहितः पूर्णः १९ स्वर्गमार्गहेतोर्विग्रहो वैरमस्माभिः सह यथा तव पुण्यातिशयात् त्रयः ॥
सवर्णो हि सवर्णानां पशुसंज्ञां करिष्यसि ॥ कोऽन्य एव यथा हि त्वं जरासंध वृथामतिः १२ यस्यां यस्यामवस्थायां यद्यत्कर्म करोति यः ॥ तस्यां तस्यामवस्थायां
तत्फलं समवाप्नुयात् १३ तत्त्वां ज्ञातिक्षयकरं वयमार्तानुसारिणः ॥ ज्ञातिवृद्धिनिमित्तार्थं विनिहंतुमिहागताः १४ नास्ति लोके पुमानन्यः क्षत्रियेष्विति चैव
तत् ॥ मन्यसे सच ते राजान सुमहान् बुद्धिविप्लवः १५ को हि जानन्नभिजनमात्मवान् क्षत्रियो नृप ॥ नाविशेत्स्वर्गं मतुलं रणानंतरमव्ययम् १६ स्वर्गं ह्येव स
मास्थाय रणयज्ञेषु दीक्षिताः ॥ जयंति क्षत्रिया लोकांस्तद्विद्वि मनुजर्षभ १७ स्वर्गयोनिर्महद्ब्रह्म स्वर्गयोनिर्महद्यज्ञः ॥ स्वर्गयोनिस्तपो युद्धे मृत्युः सोऽव्य
भिचारवान् १८ एष ह्यैंद्रो वै जयंतो गुणैर्नित्यं समाहितः ॥ येनासुरान्पराजित्य जगत्पाति शतक्रतुः १९ स्वर्गमार्गाय कस्य स्याद्विग्रहो वै यथा तव ॥ मागधैर्विपु
लैः सैन्यैर्बाहुल्यबलदर्पितः २० मावमंस्थाः परान् राजान्नास्ति वीर्यं नरे नरे ॥ समं ते जस्त्वया चैव विशिष्टं वानरेश्वर २१ यावदेतदसंभुद्धं तावदेव भवेत्तव ॥
विषह्य मे तदस्माकमतो राजान् ब्रवीमि ते २२ जहिवं सदृशेष्वेव मानंदर्पं च मागध ॥ माऽगमः स सुतामात्यः सबलश्च यमक्षयम् २३ दंभोद्भवः कार्तवीर्य उत्तर
श्च बृहद्रथः ॥ श्रेयसो ह्यवमन्येह विनेशुः सबलानृपाः २४ युयुक्षमाणास्त्वतो हिन वयं ब्राह्मणा ध्रुवम् ॥ शौरिरस्मि हर्षाकेशो नृवीरो पांडवा विमौ ॥ अनयोर्मा
तुलेयं च कृष्णं मां विद्वि ते रिपुं २५ त्वामाह्वयामहे राजन् स्थिरो युध्यस्व मागध ॥ मुंचवानृपतीन् सर्वान् गच्छवात्वं यमक्षयम् २६ जरासंध उवाच ॥ ॥ ना
जितान्वैनरपतीन् हमादत्रिकांश्चन ॥ अजितः पर्यवस्थाता कोऽत्र योनमयाजितः २७ क्षत्रियस्यैतदेवा दुर्धर्म्यं कृष्णोपजीवनं ॥ विक्रम्य वशमानीय काम
तोयत्समाचरेत् २८ देवतार्थमुपाहृत्य राज्ञः कृष्णकथं भयात् ॥ अहमद्य विमुच्येयं क्षात्रं व्रतमनुस्मरन् २९ सैन्यं सैन्येन व्यूढेन एक एकेन वा पुनः ॥ द्वाभ्यां
त्रिभिर्वीयोत्स्येऽहं युगपत्पृथगेव वा ३० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा जरासंधः सह देवाभिषेचनम् ॥ आज्ञापयत्तदाराजा युयुत्सुर्भीष्मकर्मभिः ३१

स्यास्ति अत्र हेतुः क्षत्रियावमान इत्याह मागधैरिति सैन्यैरेव न बाहुबलेन २० । २१ विषह्य मसह्यं विगतः स ह्यः सोऽव्योग्यः सोऽढ्यस्य तत् । यद्वा तवैतावद्बलमस्माकं विषह्यं सुसहम् २२
२३ । २४ युयुक्षमाणास्त्वतो हि त्वत्तत्त्वां युयुक्षमाणाः योगः कपटेन हननं तत्कर्तुमिच्छंतः । 'योगो विप्रव्यधातिनि' इति विश्वः । मुमुक्षमाणा इति पाठे नृपानिति शेषः ब्राह्मणबुवा इति
पाठे ब्राह्मणाधमाः २५ । २६ अजितोऽन्यैरिति शेषः पर्यवस्थाता शत्रुः २७ । २८ । २९ व्यूढेन व्यूहरचनया स्थितेन ३० । ३१

३२ हंसदिभकावेवकौशिकाचित्रसेन । वित्याह यथो रिति ३३ । ३४ मधुभिर्पादवैः ३५ नहंतुमियेपेत्यन्वयः तत्रहेतुः ब्राह्मीमिति ॥ ३६ ॥ ॥ इति सभापर्वो णनेलवंटीयेभारतभावदीपे
द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३ आदायपुरोहितः उपतस्थेद्वितिसाद्वसंबंधः । अगदानौषधानि । निर्वृतीर्वेदनानि च दुःखमूर्च्छयोः काले सुखसंज्ञाकराणि ४ समन
ह्यत्सन्नदोबभूव ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० कक्षैर्दोर्मूलैः कक्षाप्रकोष्ठगतारज्जुधुन्वानौ यतस्तत्रकक्षे आस्फोटंचक्रतुः । बाहुमूलास्फालनेनागदबंधरज्जुशेषं कंपयंतावित्यर्थः ११ १२

सत्तसेनापतिराजासस्मारभरतर्षभ ॥ कौशिकंचित्रसेनंचतस्मिन्युद्धउपस्थिते ३२ ययोस्तेनामनीराजनहंसेतिदिभकेतिच ॥ पूर्वसंकथितंपुंभिर्नृलो
केलोकसत्कृते ३३ तंतुराजन्विभुः शौरिराजानंबलिनांवरम् ॥ स्मृत्वापुरुषशार्दूलः शार्दूलसमविक्रमम् ३४ सत्यसंधोजरासंधं भुविभीमपराक्रमम् ॥ भाग
मन्यस्यनिर्दिष्टमवध्यं मधुभिर्मृधे ३५ नात्मनात्मवतांमुख्यइयेषमधुसूदनः ॥ ब्राह्मीमाज्ञांपुरस्कृत्यहंतुं हलधरानुजः ३६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते स
भापर्वणि जरासंधवधपर्वणि जरासंधयुद्धोद्योगे द्वाविंशोऽध्यायः २२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ ततस्तं निश्चितात्मानं युद्धाय यदुनंदनः ॥ उवाच
वाग्मीराजानं जरासंधमधोक्षजः १ ॥ कृष्ण उवाच ॥ त्रयाणां केन ते राजन्योद्धुस्तुसहते मनः ॥ अस्मदन्यतमेनेह सज्जिभिवतु कोयुधि २ एवमुक्तः स नृपति
र्युद्धं ववेमहायुतिः ॥ जरासंधस्ततो राजा भीमसेनेन मागधः ३ आदाय रोचनां मालयं मंगलान्यपराणि च ॥ धारयन्नगदानमुख्यान्निर्वृतीर्वेदनानि च ॥ उप
तस्थे जरासंधं युयुत्सुर्वपुरोहितः ४ कृतस्वस्त्ययनो राजा ब्राह्मणेन यशस्विना ॥ समनह्यज्जरासंधः क्षात्रधर्ममनुस्मरन् ५ अवमुच्य किरीटं सकेशान्समनु
गृह्य च ॥ उदतिष्ठ जरासंधो विलातिगडवार्णवः ६ उवाच मतिमान् राजा भीमभीमपराक्रमः ॥ भीमयोस्त्वेत्वया सार्द्धं श्रेयसानिर्जितं वरम् ७ एवमुक्त्वा जरासंधो
भीमसेनमरिंदमः ॥ प्रत्युद्ययौ महातेजाः शक्रं बल इवासुरः ८ ततः संमंथ्य कृष्णेन कृतस्वस्त्ययनो बली ॥ भीमसेनो जरासंधमाससादयुयुत्सया ९ ततस्तौ
नरशार्दूलौ बाहुशस्त्रौ समीयतुः ॥ वीरौ परमसंहृष्टावन्योन्यजयकांक्षिणौ १० करग्रहणपूर्वतु कृत्वा पादाभिवंदनम् ॥ कक्षैः कक्षाविधुन्वानावास्फोटंतत्र च
क्रतुः ११ स्कंधे दोर्म्यां समाहृत्य निहत्य च मुहुर्मुहुः ॥ अंगमंगैः समाश्लिष्य पुनरास्फालनं विभौ १२ चित्रहस्तादिकं कृत्वा कक्षाबंधं च चक्रतुः ॥ गलमंडाभि
घातेन सस्फुलिगेन चाशनिम् १३ बाहुपाशादिकं कृत्वा पादाहता शिराबुभौ ॥ उरोहस्तं ततश्चक्रे पूर्णकुंभौ प्रयुज्यतौ १४

चित्रहस्तादिकं हस्तस्यातिवेगेनाकुंचनप्रसारणोपर्यधश्चालनमुष्टीकरणानि चित्रहस्ताः । आदिपदात्पादस्याप्याकुंचनादि । कक्षाबंधं परस्परकक्षायां हस्तौ कृत्वा बंधनं । गलेति
गले गंडेन भालदेशेनाभिघातस्तेन । पाषाणसदृशां गत्वा तयोरभिघातेन विस्फुलिगेत्पत्त्याऽशनिं वज्रमिव सज्जगुरित्यर्थः १३ । बाहुपाशादिकं चरणपाशादिशब्दार्थः पादाभ्यां
आहताः शिराः स्नायवोऽभ्यांतौ । दृढप्रहारेण नाडीपर्यंतमपि वेदनावंतावित्यर्थः । उरोहस्तं उरसि चपेटाप्रहारं । पूर्णकुंभौ ग्रथितांशुलिभ्यां हस्ताभ्यां पराशिरसः पीडनं पूर्णकुंभः । द्विस्वं
परस्परं द्वावपि चक्रतुरितिवक्तुं १४

१५ तलेन चपेटया १६ आवृत्य जघुदेशे पृष्ठं कृत्वा बाहुभिर्बहुत्वा द्वावापिभयः उदरमादाय प्रचक्रतुः प्रचिक्षिपतुः । कृविक्षेपेऽस्य रूपं १७ एवं कट्यां सुपाश्वे च प्रचक्रतुः । तक्षवंती तक्ष
स्तनूकरणं गात्रसंकोच इत्यर्थः तद्वंतौ । अधोहस्तमुदरस्याधस्ताद्वस्तं कृत्वा हस्ताभ्यामुदरमावेष्ट्य स्वकंठे स्वीरासिचक्रं ठोरः समीपे आनीयाक्षिपदास्फालितवान् १८ पृष्ठस्य मूसंबंधे
न जातं भगं पराभवं । बाहुभ्यामुदरादिनिपीडने संपूर्णमूर्च्छाम् १९ तृणपीडंरज्जुकरणे तृणमिव बज्रबाह्यादिकं व्यावर्त्यते तद्युद्धं तृणपीडं । पूर्णयोगं योगो विश्रब्धघातनंतच पूर्ण । अन्यत्र मु
ष्टेः पातं प्रदृश्यान्व्यत्र पातनामित्यर्थः । एवमादीनि पादाकर्षणशीर्षकक्षीकरणादीनि २० । २१ । २२ निग्रहः हस्ताभ्यां कंधराकर्षणेन शत्रोरधोमुखीकरणं । प्रग्रहः शत्रोरुत्तानपात

करसंपीडनं कृत्वा गर्जतौ वारणाविव ॥ नर्दतौ मेघसंकाशौ बाहुप्रहरणाबुभौ १५ तलेनाहन्यमानौ तु अभ्योन्यंकृतवीक्षणौ ॥ सिंहाविव सुसंकुद्धावरुष्याक
प्ययुध्यताम् १६ अंगेनांगं समापीड्य बाहुभ्यामुभयोरपि ॥ आवृत्य बाहुभिश्चापि उदरं च प्रचक्रतुः १७ उभौ कट्यां सुपाश्वे तु तक्षवंतौ च शिक्षितौ ॥
अधोहस्तं स्वकंठे तूदरस्योरासिचाक्षिपत् १८ सर्वातिक्रांतमर्यादं पृष्ठभगंच चक्रतुः ॥ संपूर्णमूर्च्छां बाहुभ्यां पूर्णकुंभं प्रचक्रतुः १९ तृणपीडंयथाकामं पूर्ण
योगं समुष्टिकम् ॥ एवमादीनि युद्धानि प्रकुर्वंतौ परस्परम् २० तयोर्युद्धंततो द्रष्टुं समेताः पुरवासिनः ॥ ब्राह्मणावाणिजश्चैव क्षत्रियाश्च सहस्रशः २१ शूद्रा
श्च नरशार्दूलस्त्रियो वृद्धाश्च सर्वशः ॥ निरंतरमभूत्तत्र जनौ घैरभिसंवृतम् २२ तयोरथ भुजाघाता त्रिग्रहप्रग्रहा तथा ॥ आसीत्सुभीमसंपातो वज्रपर्वतयो
रिव २३ उभौ परमसंहृष्टौ बलेन बलिनां वरौ ॥ अन्योन्यस्यांतरं प्रेम्सु परस्परजयैषिणौ २४ तद्भूमिमुत्सार्य जनं युद्धमासीदुपप्लवे ॥ बलिनां संयुगे राजन्
वृत्रवासवयोरिव २५ प्रकर्षणाकर्षणाभ्यामनुकर्षविकर्षणैः ॥ आचकर्षतुरन्योन्यं जानुभिश्चावजघ्नतुः २६ ततः शब्देन महता भर्त्सयंतौ परस्परम् ॥ पा
षाणसंघातनिभैः प्रहारैरभिजघ्नतुः २७ व्यूढोरस्त्रौ दीर्घभुजौ नियुद्धकुशलाबुभौ ॥ बाहुभिः समसज्जेता मायसैः परिवैरिव २८ कार्तिकस्य तु मासस्य प्रवृत्तं
प्रथमेऽहनि ॥ अनाहारं दिवारात्रमविश्रांतमवर्तत २९ तद्वृत्तं त्रयोदश्यां समवेतं महात्मनो ॥ चतुर्दश्यां निशायां तु निवृत्तो मागधः क्रमात् ३० तं राजानं तथा क्त्वा
तं दृष्ट्वा राजन् जनार्दनः ॥ उवाच भीमकर्माणं भीमसंबोधयन्निव ३१ क्त्वा तः शत्रुर्न कौंतेय लभ्यः पीडयितुं रणे ॥ पीडयमानो हिकास्त्र्येन जह्याज्जीवितमात्मनः ३२
तस्मात्तेनैव कौंतेय पीडनीयोजनाधिपः ॥ सममेतेन युध्यस्व बाहुभ्यां भरतर्षभ ३३ एवमुक्तः सकृष्णेन पांडवः परवीरहा ॥ जरासंधस्य तद्रूपं ज्ञात्वा चक्रे मतिवधे ३४

नार्थपादाकर्षणं २३ । २४ उत्सार्य जनं हस्तबाहुबंधेन परस्परापसारणाद्वरीकृतप्रेक्षकजनं । उपप्लवे युद्धभूमौ । उपहरे इति पाठे निकटदेशे २५ प्रकर्षणेपश्चादपसारणे इतरोऽनुक
र्षत्यवाङ्मुखं पातयितुं । आकर्षणे अर्वाकर्षणे इतरो विकर्षति तिर्यङ्गनयतीत्यर्थः । आचकर्षतुः देहौ विलिलिखतुः प्रहारैरिति शेषः २६ । २७ नियुद्धं नियुद्धयुद्धं २८ अनाहारं नास्त्याहरण
माहार उपसंहारो यस्य तत् । अविश्रांतं निशेषेण श्रांतोऽन्यतरो यस्मिंस्तत् तथा २९ तद्वृत्तं तादृशप्रकारं युद्धं त्रयोदश्यां समवेतं त्रयोदशीपर्यंतं जातमित्यर्थः । क्रमात् क्रमं प्राप्यानि
वृत्तं निगृहीतप्रवृत्तौऽभूत् ३० संबोधयन्निव शिष्टाचारप्रदर्शनव्याजेन शत्रुवधकालं सूचयन्निव ३१ । ३२ तस्मात्तेनैव ३३ तद्रूपं क्त्वा तं ३४

संभंकोप ॥ ३५ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतमावदीपे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ भीमसेन इति ॥ १ ॥ अनुरोधितुं निरोद्धं प्राणेन बलेन २ । ३ । ४ । ५ जानुभ्यां धनुर्ध्रं
 शिवत्पृष्ठं संक्षिप्य विनाम्य ६ । ७ । ८ । ९ । १० कुलद्वारि गृहद्वारि ११ आतरौ भीमार्जुनौ बांधवान् जरासंधवद्धावृषान् १२ ते कृष्णं रत्नमुज्ज्वलं चक्रं रित्यन्वयः १३ । १४ सोदर्यवान्
 ततस्तमजितं जेतुं जरासंधं वृकोदरः ॥ संभं बलिनां श्रेष्ठो जग्राह कुरुनंदनः ३५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि जरासंधवधपर्वणि जरासंधकांतौ त्रयो
 विंशोऽध्यायः २३ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ भीमसेनस्ततः कृष्णमुवाच यदुनंदनम् ॥ बुद्धिमास्थाय विपुलां जरासंधवधे
 प्सया १ नायं पापो मया कृष्ण युक्तः स्यादनुरोधितुम् ॥ प्राणेन यदुशादूलबद्धकक्षेण वाससा २ एवमुक्तस्ततः कृष्णः प्रत्युवाच वृकोदरम् ॥ त्वरयन् पुरुष
 व्याघ्रो जरासंधवधे प्सया ३ यत्ते देवंपरंतत्वं यच्च ते मातरि श्वनः ॥ बलं भीमजरासंधे दर्शया शुतदद्य वै ४ एवमुक्तस्तदा भीमो जरासंधमरिंदमः ॥ उत्क्षिप्य
 भ्रामयामास बलवंतं महाबलः ५ भ्रामयित्वा शतगुणं जानुभ्यां भरतर्षभ ॥ बभंज पृष्ठं संक्षिप्य निष्पिष्य विनाद च ६ करे गृहीत्वा चरणद्वेधा चक्रे महाबलः ७
 तस्य निष्पिष्यमाणस्य पांडवस्य च गर्जतः ॥ अभवत्तु मुलो नादः सर्वप्राणिभयंकरः ८ वित्रे सुर्मा गधाः सर्वे स्त्रीणां गर्भाश्च सुस्रुवुः ॥ भीमसेनस्य नादेन जरासं
 धस्य चैव ह ९ किं नु स्याद्विमवान् भिन्नः किं नु स्विदीर्यत मही ॥ इति वै मागधा जह्नु भीमसेनस्य निःस्वनात् १० ततो राज्ञः कुलद्वारि प्रसुप्तमिव तं नृपम् ॥ रा
 त्रौ गता सुमुत्सृज्य निश्चक्र मुररिंदमाः ११ जरासंधं रथं कृष्णो योजयित्वा पताकिनम् ॥ आरोप्य भ्रातरौ चैव मोक्षयामास बांधवान् १२ ते वै रत्नभुजं कृष्णं
 त्वार्हाः पृथिवीश्वराः ॥ राजानश्च कुरासाद्य मोक्षिता महतोभयात् १३ अक्षतः शस्त्रमंपन्नो जितारिः सह राजभिः ॥ रथमास्थाय तं दिव्यं निर्जगाम गिरिब्रजात्
 १४ यः स सोदर्यवान्नाम द्वयोर्धी कृष्णसारथिः ॥ अभ्यासघाती संहृद्योर्दुर्जयः सर्वराजभिः १५ भीमार्जुनाभ्यां यो धाम्यामास्थितः कृष्णसारथिः ॥ शुशुभे
 रथवर्धोऽसौ दुर्जयः सर्वधन्विभिः १६ शक्रविष्णुहिंस्रामे चेरुस्तारकामये ॥ रथेन तेन वै कृष्ण उपारुह्य यौ तदा १७ ततः चामीकराभेण किंकिणीजाल
 मालिना ॥ मेघनिर्घोषनादेन जैत्रेणामित्रघातिना १८ येन शक्रो दानवानां जघान नवतीर्नव ॥ तं प्राप्य समहृष्यंतरथं ते पुरुषर्षभाः १९ ततः कृष्णं
 महाबाहुं भ्रातृभ्यां सहितं तदा ॥ रथस्थं मागधादृष्ट्वा समपद्यंत विस्मिताः २० हयैर्दिव्यैः समायुक्तो रथो वायुसमोजवे ॥ अधिष्ठितः स शुशुभे कृष्णेना
 तीव्रभारत २१ असंगो देवविहितस्तस्मिन् रथवरे ध्वजः ॥ योजनाददृशे श्रीमान् निद्रायुधसमप्रभः २२ चिंतयामास कृष्णोऽथ गरुत्मंतं स चाभ्ययात् ॥
 क्षणे तस्मिन् स तेनासीच्चैत्यवृक्ष इवोत्थितः २३

भीमयुक्तः । द्वयोर्धी द्वाभ्यां
 हस्ताभ्यां शराणां प्रक्षेपात् । अभ्यासघाती । पुनः पुनरावृत्तिरभ्यासस्तं परकीयं हंतुं । भीमस्य धनुर्विद्यायां परोत्कर्षजता । संहृद्योरमणीयांगः १५ । १६ शक्रविष्णु इति हिंशद्वयार्थे ।
 तारकामये तारका तारा बृहस्पतिभार्या सैव आमयवद्विनाशहेतुर्यस्मिन् । आमयोरोगः १७ । १८ । १९ । २० । २१ असंगो रथस्पर्शहीनः २२ चैत्यवृक्षो ग्रामादिचिह्नभूतो वृक्षः २३

२४ । २५ रिष्यते हिंस्यते विध्यते इत्यपि पाठः २६ । २७ । २८ । २९ ३० । ३१ । ३२ ३३ । ३४ । ३५ । ३५ पार्थिवत्वं साम्राज्यं ३७ । ३८ कृच्छ्रान्मोचितेभ्यो धनग्रहणं यशोहा

व्यादितास्यैर्महानादैः सहभूतैर्ध्वजालयैः ॥ तस्मिन् रथवरे तस्थौ गरुत्मान् पन्नगाशनः २४ दुर्निरीक्ष्यो हि भूतानां तेजसाऽभ्यधिकं बभौ ॥ आदित्य इव
 मध्याह्ने सहस्रकिरणवृत्तः २५ न स सज्जति वृक्षेषु शस्त्रैश्चापिन रिष्यते ॥ दिव्यो ध्वजवरो राजन दृश्यते च हमानुषैः २६ तमास्थाय रथं दिव्यं पर्जन्यसमनिः
 स्वनम् ॥ निर्ययौ पुरुष व्याघ्रः पांडवाभ्यां महाच्युतः २७ यं लेभे वासवाद्राजावसुस्तस्माद्बृहद्रथः ॥ बृहद्रथाक्रमेणैव प्राप्नोत बार्हद्रथं नृप २८ स निर्याय म
 हाबाहुः पुंडरीकेक्षणस्ततः ॥ गिरिब्रजाद्विस्तस्थौ समदेशे महायशः २९ तत्रैनं नागराः सर्वे सत्कारेणाभ्ययुस्तदा ॥ ब्राह्मणप्रमुखाराज न विधिदृष्टेन क
 र्मणा ३० बंधनाद्विप्रमुक्ताश्च राजानो मधुसूदनम् ॥ पूजयामासु रूचुश्च स्तुतिपूर्वमिदं वचः ३१ नैतच्चित्रं महाबाहो त्वयि देव किनंदने ॥ भीमार्जुनबलो
 पेते धर्मस्य प्रतिपालनम् ३२ जरासंधं हृदयोरेदुःखपंकेनि मज्जतां ॥ राज्ञां समभ्युद्धरणं यदि दं कृतमद्य वै ३३ विष्णोः समवसन्नानां गिरिदुर्गे सुदारुणे ॥ दि
 ष्ट्या मोक्षाय शोदीप्तमासं ते यदुनंदन ३४ किं कुर्मः पुरुष व्याघ्रशाधिनः प्रणतिस्थितान् ॥ कृतमित्येव तद्विद्विन्नृपैर्यद्यपि दुष्करम् ३५ तानुवाच हर्षकेशः
 समाश्वास्य महामनाः ॥ युधिष्ठिरो राजसूयं कृतुमाहर्तुमिच्छति ३६ तस्य धर्मप्रवृत्तस्य पार्थिवत्वं चि कीर्षतः ॥ सर्वे भवद्विज्ज्ञायसाहाय्यं क्रियतामिति ३७
 ततः सुप्रीतमनसस्ते नृपानृपसत्तम ॥ तथेत्येवाब्रुवन् सर्वे प्रातिगृह्यास्यतां गिरम् ३८ रत्नभाजं च दाशार्हं च कुरुते पृथिवीश्वराः ॥ कृच्छ्राज्जग्राह गोविंदस्ते
 षांतदनुकंपया ३९ जरासंधात्मजश्चैव सहदेवो महामनाः ॥ निर्ययौ स जनामात्यः पुरस्कृत्य पुरोहितम् ४० स नीचैः प्रणतो भूत्वा बहुरत्नपुरोगमः ॥ सहदे
 वोनृणां देववासुदेवमुपस्थितः ४१ भयार्ताय ततस्तस्मै कृष्णो दत्त्वाऽभयं तदा ॥ आददेऽस्य महार्हा गिरत्नानि पुरुषोत्तमः ४२ अभ्यर्षितस्तत्रैव जरासंधात्म
 जं मुदा ॥ गत्वैकत्वं च कृष्णेन पार्थाभ्यां चैव सत्कृतः ४३ विवेश राजायुतिमान् बार्हद्रथपुरं नृप ॥ अभिषिक्तो महाबाहुर्जरासंधिर्महात्मभिः ४४ कृष्ण
 स्तुसहपार्थाभ्यां श्रिया परमया युतः ॥ रत्नान्यादाय भूरीणि प्रययौ पुरुषर्षभः ४५ इंद्रप्रस्थमुपागम्य पांडवाभ्यां महाच्युतः ॥ समेत्य धर्मराजानं प्रियमा
 णोऽभ्यभाषत ४६ दिष्ट्या भीमेन बलवान् जरासंधो निपातितः ॥ राजानो मोक्षिताश्चैव बंधना नृपसत्तम ४७ दिष्ट्या कुशलिनौ च मौभीमसेनधनं जयौ ॥
 पुनः स्वनगरं प्राप्तावक्षताविति भारत ४८ ततो युधिष्ठिरः कृष्णं पूजयित्वा यथार्हतः ॥ भीमसेनार्जुनौ चैव प्रहृष्टः परिषस्वजे ४९ ततः क्षीणे जरासं
 धे भ्रातृभ्यां विहितं जयम् ॥ अजातशत्रुसाद्यमुमुदे भ्रातृभिः सह ५०

निकरमिति संकष्टात् ३९ । ४० ४१ । ४२ एकत्वं सख्यं यथावयः ज्येष्ठानुक्रमेण प्रथमं भीमेन ततः कृष्णेन ततोऽर्जुनेन ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५०

५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० इति स० नै० मा० मा० चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ क्षत्रियस्य शत्रुजयेन घनार्जनं धर्मः इति शिष्टाचारेण दर्शयितुं पांडवा
नां दिग्विजयमुपक्रामयति सप्तभिरध्यायैः । पार्थः प्राप्य धनुःश्रेष्ठमित्यादिना १ पक्षो वासुदेवः भूमिर्दुर्ग २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० खांडवप्रस्थं खांडवदाहेन रुष्यापितं स्थानं ११
यथावयः समागम्य भ्रातृभिः सह पांडवः ॥ सत्कृत्य पूजयित्वा च विससर्जनराधिपान् ५१ युधिष्ठिराभ्यनुज्ञातास्ते च पाहृष्टमानसाः ॥ जग्मुः स्वदेशां स्त्वारि
तायोनैरुच्चावचैस्ततः ५२ एवं पुरुषशार्दूलो महाबुद्धिर्जनार्दनः ॥ पांडवैर्घातयामास जरासंधमरितदा ५३ घातयित्वा जरासंधं बुद्धिपूर्वमरिदमः ॥ धर्म
राजमनुज्ञाप्य पृथां कृष्णांच भारत ५४ सुभद्रां भीमसेनं च फाल्गुनं यमजौ तथा ॥ धौम्यमामंत्रयित्वा च प्रययौ स्वां पुरीं प्रति ५५ तेनैवरथमुख्येन मनस
स्तुल्यगामिना ॥ धर्मराजविमृष्टेन दिव्येनानादयन्दिशः ५६ ततो युधिष्ठिरमुखाः पांडवा भरतर्षभ ॥ प्रदक्षिणमकुर्वन्त कृष्णमहिष्ठकारिणम् ५७ ततो
गते भगवति कृष्णे देवाकिनंदने ॥ जयलब्ध्वा सुविपुलं राज्ञां दत्त्वाऽभयं तदा ५८ संवर्धितं यशोभूयः कर्मणा तेन भारत ॥ द्रौपद्याः पांडवाराजन्परां प्रीतिमव
र्धयन् ५९ तस्मिन्काले तु यद्युक्तं धर्मकामार्थसंहितम् ॥ तद्राजा धर्मतश्चक्रे प्रजापालनकीर्तनम् ६० ॥ इति श्रीम० स० जरासंधवधपर्वणि जरासंधवधे चतुर्विं
शोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ समाप्तं चेदं जरासंधवधपर्व ॥ अथा दिग्विजयपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पार्थः प्राप्य धनुःश्रेष्ठमक्षय्यौचमहेषुर्धौ ॥ रथं ध्वजं
सभांचैव युधिष्ठिरमभाषत १ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ धनुरस्त्रं शरावीर्यं पक्षोभूमिर्यशो बलम् ॥ प्राप्तमेतन्मयाराजन् दुष्प्रापं यदभीप्सितम् २ तत्र
कृत्यमहं मन्ये कोशस्य परिवर्धनम् ॥ करमाहारयिष्यामिराज्ञः सर्वां वृषोत्तम ३ विजयाय प्रयास्यामि दिशं धनदपालिताम् ॥ तिथावथ मुहूर्ते च नक्षत्रे चाभि
पूजिते ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ धनं जयवचः श्रुत्वा धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ स्निग्धगंभीरनादिन्यातंगिरा प्रत्यभाषत ५ स्वस्तिवाच्याहं तोविप्रान् प्रया
हि भरतर्षभ ॥ दुर्हदामप्रहर्षाय सुहृदां नंदनाय च ६ विजयस्ते ध्रुवं पार्थ प्रियं काममवाप्स्यसि ॥ इत्युक्तः प्रययौ पार्थः सैन्येन महता वृतः ७ अग्निदत्तेन दिव्ये
न रथेनाद्भुतकर्मणा ॥ तथैव भीमसेनोऽपि यमौ च पुरुषर्षभौ ८ ससैन्याः प्रययुः सर्वे धर्मराजेन पूजिताः ॥ दिशं धनपतेरिष्टामजयत्पाकशासनिः ९ भीमसे
नस्तथा प्रार्च्य सह देवस्तु दक्षिणाम् ॥ प्रतीचीं नकुलो राजन् दिशं व्यजयतास्त्रिवित् १० खांडवप्रस्थमध्यस्थो धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ आसीत्परमया लक्ष्म्या
सुहृद्व्रणवृतः प्रभुः ११ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि दिग्विजयपर्वणि दिग्विजयसंक्षेपकथने पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥
दिशामभिजयं ब्रह्मन् विस्तरेणानुकीर्तय ॥ न हितृप्याभिपूर्वेषां शृण्वानश्चरितं महत् १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ धनं जयस्य वक्ष्यामि विजयं पूर्वमेव ते ॥
यौगपद्येन पार्थैर्हि निजितेयं वसुंधरा २ पूर्वकुलिंदविषये वशे चक्रमहीपतीन् ॥ धनं जयो महाबाहुर्नातितीव्रेण कर्मणा ३
॥ इति सभापर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ १ । २ । ३

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवमिति अ
आनर्तान्कालकूटांश्च कुलिंदांश्च विजित्य सः ॥ सुमंडलं चावजितं कृतवान्सहसैनिकम् ४ सतेन सहितो राजन् सव्यसाची परंतपः ॥ विजिग्येशा कलंद्रीपं प्र
तिविध्यं च पार्थिवम् ५ शाकलद्वीपवासाश्च सप्तद्वीपेषु ये नृपाः ॥ अर्जुनस्य च सैन्यैस्तैर्विग्रहस्तुमुलोऽभवत् ६ सतानपि महेश्वासान् विजिग्ये भरतर्षभ ॥
तैरेव सहितः सर्वैः प्राग्ज्योतिषमुपाद्रवत् ७ तत्र राजामहानासीद्भगदत्तो विशांपते ॥ तेनासीत्सुमहद्युद्धं पांडवस्य महात्मनः ८ सकिरातैश्च चीनैश्च वृतः प्रा
ग्ज्योतिषोऽभवत् ॥ अन्यैश्च बहुभिर्योधैः सागरान्नृपवासिभिः ९ ततः सदिवसानष्टौ योधयित्वा धनं जयम् ॥ प्रहसन्नब्रवीद्राजा संग्रामविगतकृमम् १० उ
पपन्नं महाबाहो त्वयि कौरवनंदन ॥ पाकशासनदायादेवीर्यमाहवशोभिनि ११ अहं सखामर्हेद्रस्य शक्रादनवरोरणे ॥ न शक्ष्यामि च ते तात स्थातुं प्रमुखतो
युधि १२ त्वमीप्सितं पांडवेयं ब्रूहि किं करवाणिते ॥ यद्रक्ष्यसि महाबाहो तत्करिष्यामि पुत्रक १३ ॥ अर्जुन उवाच ॥ कुरुणाष्टपभो राजा धर्मपुत्रो युधिष्ठि
रः ॥ धर्मज्ञः सत्यसंधश्च यज्वा विपुलदक्षिणः १४ तस्य पार्थिवतामीप्से करस्तस्मै प्रदीयतां ॥ भवान्पितृसखा चैव प्रीयमाणो मयापि च ॥ ततो नाज्ञापया
मि त्वां प्रीतिपूर्वप्रदीयताम् १५ ॥ भगदत्त उवाच ॥ कुंतीमातर्यथामेत्वं तथाराजा युधिष्ठिरः ॥ सर्वमेतत्करिष्यामि किंचान्यत्करवाणिते १६ ॥ इ० म०
स० दिग्विजयप० अर्जुन दिग्विजये भगदत्तजये षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तः प्रत्युवाच भगदत्तं धनं जयः ॥ अनेनैव कृतं सर्वं भवि
ष्यत्यनुजानता १ तं विजित्य महाबाहुः कुंतीपुत्रो धनं जयः ॥ प्रययादुत्तरां तस्मादिशं धनदपालिताम् २ अंतर्गिरिचकौ ते यस्तथैव च बहिर्गिरिम् ॥ तथै
वोपगिरिंचैव विजिग्ये पुरुषर्षभः ३ विजित्य पर्वतान्सर्वान्ये च तत्र नराधिपाः ॥ तान्वशे स्थापयित्वा च धनान्यादाय सर्वशः ४ तैरेव सहितः सर्वैर्नुरज्यचता
वृषान् ॥ उलूकवासिनं राजन् बृहंतमुपजग्मिवान् ५ मृदंगवरनादेन रथनेमिस्वनेन च ॥ हस्तिनांच निनादेन कंपयन् वसुधामिमाम् ६ ततो बृहंतस्त्वारि
तो बलेन चतुरंगिणा ॥ निष्क्रम्य नगरात् तस्माद्योधयामास फाल्गुनम् ७ सुमहान् सन्निपातोऽमूढनंजय बृहंतयोः ॥ न शशाक बृहंतस्तु सोढुं पांडवविक्रमम् ८
सोऽविषह्यतमं मत्वा कौंतेयं पर्वतेश्वरः ॥ उपावर्तत दुर्धर्षो रत्नान्यादाय सर्वशः ९ सतद्राज्यमवस्थाप्य उलूकसहितो ययौ ॥ सेनाबिंदुमथो राजन् राज्यादा
शुसमाक्षिपत् १० मोदापुरं वामदेवं सुदामानं सुसंकुलम् ॥ उलूकानुत्तरांश्चैव तांश्च राज्ञः समानयत् ११ तत्रस्थः पुरुषैरेव धर्मराजस्य शासनात् ॥ किरीटी
जितवान् राजन् देशान्पंचगणांस्ततः १२ स देवप्रस्थमासाद्य सेनाबिंदोः पुरं प्रति ॥ बलेन चतुरंगेण निवेशमकरोत् प्रभुः १३ सतैः परिवृतः सर्वैर्विष्वगश्वं
नराधिपम् ॥ अभ्यगच्छन् महातेजाः पौरवं पुरुषर्षभ १४

नैवैव करदानेनैव अनुजानता अनुज्ञां दत्तवता १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ सन्निपातः संवर्धः ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४

१९ उत्सवसंकेतान्हीपुमयोः परस्परप्रतिरेवरत्यर्थसंकेतः नतुदांपत्यव्यवस्था पशूनामिवयत्रास्तीत्यर्थः १६ मंडलैः क्षुद्रराज्यैः १७ । १८ अभिसारीनगरीम् १९ । २० । २१ । २२
 २३ प्रागुत्तरामैशानीम् २४ । २५ । २६ । २७ जवनान्धावेनशीघ्रान् आशुगान् यदृच्छयाचलनसमर्थान् २८ निष्कुण्डलविशेषम् २९ ॥ इतिसभापर्वणिनैलकंठीयेभार
 विजित्यचाहवेशूरान्पार्वतयान्महारथान् ॥ जिगायसेनयाराजन्पुरं पौरवरक्षितम् १५ पौरव्युधिनिर्जित्यदस्यून्पर्वतवासिनः ॥ गणानुत्सवसंकेतानज
 यत्सप्तपांडवः १६ ततःकाश्मीरकान्वीरान्क्षत्रियान्क्षत्रियर्षभः ॥ व्यजयल्लोहितंचैवमंडलैर्दशमिःसह १७ ततस्त्रिगताःकौंतेयंदावाःकोकनदास्तथा ॥
 क्षत्रियावहोराजनुपावर्ततसर्वशः १८ अभिसारीततोरम्यांविजिग्येकुरुनंदनः ॥ उरगावासिनंचैवरोचमानंरणेऽजयत् १९ ततःसिंहपुरंरम्यंचित्रायुधसुर
 क्षितम् ॥ प्राधमद्वलमास्थायपाकशासनिराहवे २० ततःसुह्रांश्चचोलांश्चकिरीटीपांडवर्षभः ॥ सहितःसर्वसैन्येनप्रामथ्यकुरुनंदनः २१ ततःपरम
 धिकांतोबालहीकान्पाकशासनिः ॥ महतापरिमर्देनवशेचक्रेदुरासदान् २२ गृहीत्वातुबलंसारंफाल्गुनःपांडुनंदनः ॥ दरदान्सहकांबोजैरजयत्पाकशास
 निः २३ प्रागुत्तरांदिशयेचवसंत्याश्रित्यदस्यवः ॥ निवसंतिवनेयेचतान्सर्वानजयत्प्रभुः २४ लोहान्परमकांबोजान्पिकानुत्तरानपि ॥ सहितांस्ता
 न्महाराजव्यजयत्पाकशासनिः २५ ऋषिकेष्वपिसंग्रामोबभूवातिभयंकरः ॥ तारकामयसंकाशःपरस्त्वृषिकपार्थयोः २६ सविजित्यततोरान्नृषिकान्
 णमूर्धनि ॥ शुकोदरसमांस्तत्रहयानघ्नौसमानयत् २७ मयूरसदृशानन्यानुत्तरानपरानपि ॥ जवनानाशुगांश्चैवकरार्थसमुपानयत् २८ सविनिर्जित्यसं
 ग्रामेहिमवंतंसनिष्कुटम् ॥ श्वेतपर्वतमासाद्यन्यविशत्पुरुषर्षभः २९ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिदिग्विजयपर्वणिफाल्गुनदिग्विजयेनानादेशजयेसप्त
 विंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सश्वेतपर्वतंवीरःसमतिक्रम्यवीर्यवान् ॥ देशंकिंपुरुषावासंदुमपुत्रेणरक्षितम् १ महतासन्निपातेनक्ष
 त्रियांतकरेणह ॥ अजयत्पांडवश्रेष्ठःकरेचैनन्यवेशयत् २ तंजित्वाहाटकंनामदेशंगुह्यकराक्षितम् ॥ पाकशासनिरव्यग्रःसहसैन्यःसमासदत् ३ तांस्तुसां
 त्वेननिर्जित्यमानसंसरउत्तमम् ॥ ऋषिकुल्यास्तथासर्वाददर्शकुरुनंदनः ४ सरोमानसमासाद्यहाटकानभितःप्रभुः ॥ गंधर्वरक्षितंदेशमजयत्पांडवस्ततः
 ५ तत्रतितिरिकल्माषान्मंडूकाख्यान्हयोत्तमान् ॥ लेभेसकरमत्यंतंगंधर्वनगरात्तदा ६ उत्तरंहरिवर्षंतुससमासाद्यपांडवः ॥ इयेषजेतुंतंदेशंपाकशास
 ननंदनः ७ ततएनंमहावीर्यमहाकायामहाबलाः ॥ द्वारपालाःसमासाद्यहृष्टावचनमब्रुवन् ८ पार्थनेदंत्वयाशक्यंपुरंजेतुंकथंचन ॥ उपावर्तस्वकल्याण
 पर्याप्तमिदमच्युत ९ इदंपुरंयःप्रविशेद्भुवंसभवेन्नरः ॥ प्रीयामहेत्वयावीरपर्याप्तोविजयस्तव १० नचात्रकिंचिज्जेतव्यमर्जुनात्रप्रदृश्यते ॥ उत्तराः
 कुरवोह्येतेनात्रयुद्धंप्रवर्तते ११ प्रविष्टोऽपिहिकौंतेयनेहद्रक्ष्यासिर्किंचन ॥ नाहिमानुषदेहेनशक्यमत्राभिवीक्षितुम् १२
 सभावदीपेसप्तविंशोऽध्यायः २७ ॥ ॥ ॥ सङ्गति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ नसभवेत्प्रियेतेत्यर्थः १० । ११ । १२

१३ । १४ । १५ क्षुमाअतसीविशेषः । 'क्षुमा'तसीनीलिकयोः'इतिमेदिनी । तत्तुनिर्भेतानिष्प्रीमान्याजिनानिच १६ १७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इतिसभापर्वणिनैलकंठीये
 भारतभावदीपेअष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ॥ एतस्मिन्निति १ बलचक्रेणसेनासमूहेन दंशितेनसन्नद्धेन २ । ३ । ४ दशार्णान् देशान् निरायुधं बाहुयुद्धं ५ आधि
 अथेहपुरुषव्याघ्रकिंचिदन्यच्चिकीर्षसि ॥ तत्प्रब्रूहिकरिष्यामोवचनात्तवभारत १३ ततस्तानब्रवीद्राजन्नर्जुनःप्रहसन्निव ॥ पार्थिवत्वंचिकीर्षामिधर्म
 राजस्यधीमतः १४ नप्रवेक्ष्यामिदोदेशंविदुष्यदिमानुषैः ॥ युधिष्ठिराययत्किंचित्करपण्यंप्रदीयताम् १५ ततोदिव्यानिवस्त्राणिदिव्यान्याभरणानि
 च ॥ क्षौमाजिनानिदिव्यानितस्यतेप्रददुःकरम् १६ एवंसपुरुषव्याघ्रोविजित्यदिशमुत्तराम् ॥ संग्रामान्सुबहून्कृत्वाक्षत्रियैर्दस्युभिस्तथा १७ सवि
 निर्जित्यराज्ञस्तान्करेचविनिवेशयत् ॥ धनान्यादायसर्वेभ्योरत्नानिविविधानिच १८ हयांस्तितिरिकल्माषान्शुकपत्रनिभानपि ॥ मयूरसदृशानन्या
 न्सर्वाननिलरंहसः १९ वृत्तःसुमहताराजन्बलेनचतुरंगिणा ॥ आजगामपुनर्वीरःशक्रप्रस्थंपुरोत्तमम् २० धर्मराजायतत्पार्थोर्धनंसर्वसवाहनम् ॥ न्यवे
 दयदनुज्ञातस्तेनराज्ञागृहानययौ २१ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिदिग्विजयपर्वणिअर्जुनोत्तरदिग्विजयेअष्टाविंशोऽध्यायः ॥२८॥ ॥ ॥ ॥
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुभीमसेनोऽपिवीर्यवान् ॥ धर्मराजमनुज्ञाप्यययौप्राचींदिशंप्रति १ महताबलचक्रेणपरराष्ट्रावमर्दिना ॥
 हस्त्यश्वरथपूर्णेनदंशितेनप्रतापवान् २ वृत्तोभरतशार्दूलोद्विषच्छोकविवर्धनः ॥ समत्वानरशार्दूलःपंचालानांपुरंमहत् ३ पंचालानविविधोपायैःसां
 त्वयामासपांडवः ॥ ततःसगंडकान्शूरोविदेहान्भरतर्षभः ४ विजित्यालेपेनकालेनदशार्णानजयत्प्रभुः ॥ तत्रदाशार्णकोराजासुधर्मालोमहर्षणम् ॥ कृ
 तवान्भीमसेनेनमहद्युद्धंनिरायुधम् ५ भीमसेनस्तुतद्वृत्तातस्यकर्ममहात्मनः ॥ अधिसेनापतिंचक्रेसुधर्माणंमहाबलम् ६ ततःप्राचींदिशंभीमोययौभी
 मपराक्रमः ॥ सैन्येनमहताराजन्कंपयन्निवमेदिनीम् ७ सोऽश्वमेधेश्वरंराजन्रोचमानंसहानुगम् ॥ जिगायसमरेवीरोबलेनबलिनांवरः ८ सतंनिर्जित्य
 कौंतेयोनातितिविणकर्मणा ॥ पूर्वदेशंमहावीर्योविजिग्येकुरुनंदनः ९ ततोदक्षिणमागम्यपुलिंदनगरंमहत् ॥ सुकुमारवंशेचक्रेसुमित्रंचनराधिपम् १० तत
 स्तुधर्मराजस्यशासनाद्भरतर्षभः ॥ शिशुपालंमहावीर्यमभ्यगाज्जनमेजय ११ चेदिराजोऽपितच्छ्रुत्वापांडवस्याचिकीर्षितम् ॥ उपनिष्क्रम्यनगरात्प्रत्य
 गृह्णात्परंतप १२ तौसमेत्यमहाराजकुरुचेदिवृषौतदा ॥ उभयोरात्मकुलयोःकौशल्यंपर्यपृच्छताम् १३ ततोनिवेद्यतद्राष्ट्रंचेदिराजोविशांपते ॥ उवाच
 भीमंप्रहसनकिमिदंकुरुषेऽनघ १४ तस्यभीमस्तदाऽचख्यौधर्मराजचिकीर्षितम् ॥ सचतंप्रतिगृह्यैवतथाचक्रेनराधिपः १५ ततोभीमस्तत्रराजनुषित्वा
 त्रिदशाःक्षपाः ॥ सत्कृतःशिशुपालेनययौसबलवाहनः १६ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिदिग्विजयपर्वणिभीमदिग्विजयेएकोनविंशोऽध्यायः २९ ॥
 चक्रेइतिसंबंधः । जित्वातस्यबलंज्ञात्वासैनापत्यं तस्मैदत्तवानित्यर्थः । अधिसेनापतिंसेनापतिष्वधिकं मुख्यंचक्रे इतिवार्थः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ वृषौश्रेष्ठौ १३
 १४ । १५ त्रिदशाः त्र्यधिकादशत्रयोदश १६ ॥ ॥ इतिसभापर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तत इति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५ सुह्याः राडाः मागधानभ्यधाद्वली करंपयच्छतेत्युक्तवान् पूर्वमेवपराक्रांतत्वात् १६।१७
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ ततः कुमारविषये श्रेणिमंतमथाजयत् ॥ कोसलाधिपतिंचैव बृहद्वलमरिंदमः १ अयोध्यायां तु धर्मज्ञं दीर्घयज्ञं महाबलम् ॥
 अजयत्पांडवश्रेष्ठो नातितीव्रेण कर्मणा २ ततो गोपालकक्षं च सोतरानपि कोसलान् ॥ मल्लानामधिपंचैव पार्थिवं चाजयत्प्रभुः ३ ततो हिमवतः पार्श्वं समभ्ये
 त्यजलोद्भवम् ॥ सर्वमल्पेन कालेन देशं च क्रेवशंबली ४ एवं बहुविधान् देशान् विजिग्ये भरतर्षभः ॥ भल्लाटमभितोजिग्ये शुक्तिमंतं च पर्वतम् ५ पांडवः सुम
 हावीर्यो बलेन बलिनां वरः ॥ सकाशिराजं समरे सुबाहुमनिवर्तिनम् ६ वशे च क्रेमहाबाहुर्भीमो भीमपराक्रमः ॥ ततः सुपाश्वर्यमभितस्तथाराजपतिक्रथम्
 ७ युध्यमानं बलात्संख्ये विजिग्ये पांडवर्षभः ॥ ततो मत्स्यान्महातेजामलदांश्च महाबलान् ८ अनघानभ्यांश्चैव पशुभूमिं च सर्वशः ॥ निवृत्य च महाबाहु
 र्मदधारं महीधरम् ९ सोमधेयांश्च निजित्य प्रययावुत्तरामुखः ॥ वत्सभूमिं च कौंतेयो विजिग्ये बलवान्बलात् १० भर्गणामधिपंचैव निषादाधिपतिं तथा ॥
 विजिग्ये भूमिपालांश्च मणिमत्प्रमुखान्बहून् ११ ततो दक्षिणमल्लांश्च भोगवंतं च पर्वतम् ॥ ततः सैवाजयद्भीमो नातितीव्रेण कर्मणा १२ शर्मकान्वर्मकांश्चैव
 व्यजयत्सां त्वपूर्वकम् ॥ वैदेहकंच राजानं च नकं जगतीपतिम् १३ विजिग्ये पुरुषव्याघ्रो नातितीव्रेण कर्मणा ॥ शकांश्च बर्बरांश्चैव अजयच्छद्रपूर्वकम् १४
 वैदेहस्थस्तु कौंतेय इन्द्रपर्वतमंतिकात् ॥ किरातानामधिपतीं जयत्सप्तपांडवः १५ ततः सुह्यान्प्रसुह्यांश्च सपक्षानतिवीर्यवान् ॥ विजित्य युधि कौंतेयो मा
 गधानभ्यधाद्वली १६ दंडं च दंडधारं च विजित्य पृथिवीपतीन् ॥ तैरेव सहितैः सर्वैर्गिरिव्रजमुपाद्रवत् १७ जारासंधिं सांत्वयित्वा करे च विनिवेशयत् ॥ तै
 रेव सहितैः सर्वैः कर्णमभ्यद्रवद्द्वली १८ सकंपयन्निवमहीबलेन चतुरंगिणा ॥ युयुधेपांडवश्रेष्ठः कर्णेनाभिघ्रातिना १९ सकर्णं युधिनिजित्य वशे कृत्वा च भा
 रत ॥ ततो विजिग्ये बलवान् राज्ञः पर्वतवासिनः २० अथ मोदागिरौ चैव राजानं बलवत्तरम् ॥ पांडवो बाहुवीर्येण निजघान महासृधे २१ ततः पुंड्राधिपं वा
 रं वासुदेवं महाबलम् ॥ कौशिकीकच्छानिलयं राजानं च महौजसम् २२ उभौ बलभृतौ वीरावुभौ तीव्रपराक्रमौ ॥ निजित्या जौ महाराजवंगराजमुपाद्रवत् २३
 समुद्रसेनं निजित्य चंद्रसेनं च पार्थिवम् ॥ ताम्रलितं च राजानं कर्वादाधिपतिं तथा २४ सुह्यानामधिपंचैव येषां सागरवासिनः ॥ सर्वान्मलेच्छगणांश्चैव वि
 जिग्ये भरतर्षभः २५ एवं बहुविधान् देशान् विजित्य पवनात्मजः ॥ वसुतेभ्य उपपादाय लौहित्यमगमद्द्वली २६ ससर्वान्मलेच्छनृपतीन् सागरानूपवासिनः ॥
 करमाहारयामासरत्नानि विविधानि च २७ चंदनागुरुवस्त्राणि मणिमौक्तिकं कंबलम् ॥ कांचनं रजतं चैव विद्रुमं च महाधनम् २८ ते कोटीशतसंख्येन कौं
 तेयं महता तदा ॥ अभ्यवर्षन्महात्मानं धनवर्षेण पांडवम् २९

१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९

३० ॥ ॥ इति श्रीमन्महाभारते सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ तथैवेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ पटञ्चरान् चोरदेशान् ४।५।६।७।८।९।१०
 इन्द्रप्रस्थमुपागम्य भीमो भीमपराक्रमः ॥ निवेदयामास तदा धर्मराजाय तद्वनम् ३० ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि भीमप्राचीदिग्विजये त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथैव सहदेवोऽपि धर्मराजेन पूजितः ॥ महत्यासेन याराजन्प्रययौ दक्षिणां दिशम् १ सशूरसेनान्कात्स्न्येन पूर्वमेवाजयत्प्रभुः ॥ म
 त्स्यराजं च कौरव्यो वशे च क्रेवलाद्वली २ अधिराजाधिपंचैव दर्दतवक्रं महाबलम् ॥ जिगाय करदं चैव कृत्वा राज्येन्यवेशयत् ३ सुकुमारं वशे च क्रेसुमित्रं च नरा
 धिपम् ॥ तथैवापरमत्स्यांश्च व्यजयत्सप्तद्वारान् ४ निषादभूमिं गोशृंगं पर्वतप्रवरं तथा ॥ ततः सैवाजयद्भीमान् श्रेणिमंतं च पार्थिवम् ५ नरराष्ट्रं च निजित्य
 कुंतीभोजमुपाद्रवत् ॥ प्रीतिपूर्वंच तस्यासौ प्रतिजग्राह शासनम् ६ ततश्चर्मण्वतीकूलेर्जभकस्यात्मजं नृपम् ॥ ददर्श वासुदेवं शेषितं पूर्ववैरिणा ७ चक्रे
 तेन स संग्रामं सहदेवेन भारत ॥ सतमाजौ विनिजित्य दक्षिणाभिमुखो ययौ ८ सेकानपरसेकांश्च व्यजयत्सुमहाबलः ॥ करं तेभ्य उपपादाय रत्नानि विविधानि च
 ९ ततस्तेनैव सहितो नर्मदामभितो ययौ ॥ विंदामु विंदावावंत्यौ सैन्येन महता वृतौ ॥ जिगाय समरे वीरावाश्विनेयः प्रतापवान् १० ततो रत्नान्यु
 पादाय पुरं भोजकटं ययौ ॥ तत्र युद्धमभूद्राजन्नादिव सद्गमच्युत ११ सविजित्य दुराधर्षं भीष्मकं माद्रिनंदनः ॥ कोशलाधिपतिंचैव तथा वेणात
 दाधिपम् १२ कांतारकांश्च समरे तथा प्राक्कोशलानृपान् ॥ नाटकेयांश्च समरे तथा हरेवंकान् युधि १३ मारुधं च विनिजित्य रम्यग्राममथो बलात् ॥
 नाचीनानर्बुकांश्चैव राज्ञश्चैव महाबलः १४ तांस्तानाटविकान्सर्वानजयत्पांडुनंदनः ॥ वाताधिपंच नृपतिं वशे च क्रेमहाबलः १५ पुलिंदांश्चरणेजित्वा ययौ
 दक्षिणतः पुरः ॥ युयुधेपांडवराजेन दिवसनकुलानुजः १६ तंजित्वासमहाबाहुः प्रययौ दक्षिणापथम् ॥ गुहामासादयामास किष्किंधालोकविश्रुताम् १७
 तत्रवानरराजाभ्यां मैदेन द्विविदेन च ॥ युयुधेदिवसान्सप्तनचतौ विवृतिंगतौ १८ ततस्तुष्टौ महात्मानौ सहदेवाय वानरौ ॥ ऊचतुश्चैव सहृष्टौ प्रीतिपूर्वमि
 दं वचः १९ गच्छ पांडवशादूर्लरत्नान्यादाय सर्वशः ॥ अविघ्नमस्तु कार्याय धर्मराजाय धीमते २० ततो रत्नान्युपादाय पुरीं माहिष्मतीं ययौ ॥ तत्र नीलेन राज्ञा
 सचक्रे युद्धं नरर्षभः २१ पांडवः परवीरघ्नः सहदेवः प्रतापवान् ॥ ततोऽस्य सुमहद्युद्धमासीद्भीरुभयंकरम् २२ सैन्यक्षयकरं चैव प्राणानां संशयावहम् ॥ चक्रे त
 स्य हिसाहाय्यं भगवान् हव्यवाहनः २३ ततो रथाहयानागाः पुरुषाः कवचानि च ॥ प्रदीप्तानि व्यदृश्यंत सहदेवबले तदा २४ ततः सुसंभ्रांतमना बभूव कुरुनंद
 नः ॥ नोत्तरं प्रतिवक्तुं च शक्तोऽभूज्जनमेजय २५ ॥ जनमेजय उवाच ॥ किमर्थं भगवान्वन्हिः प्रत्यमित्रोऽभवद्युधि ॥ सहदेवस्य यज्ञार्थं घटमानस्य वैद्विज २६

११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५ प्रत्यमित्रः शत्रुः २६

पारदादिकःस्वेनानूदाया अपि परकीयत्वात् परदारासक्तः गृहीतःविवशः २७ । २८ । २९ चकमे मानुषस्वरूपेणशब्दतः कामयामास एवं सर्वेषामपि गृहेत्युक्तं सर्वेषामिति तथाचतः
उपनीतःस्वीकृतः नीलस्यराज्ञोअविदितइतिशेषः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ शोभनःसुतरांवाइष्टकप्रियकृतअतिशयेनास्विष्टकृततमः छंदयामासप्रीणितवान् ३५ । ३६ छंदतः
इच्छातः अनतिग्राह्याःअस्यंतसुग्रहाःनबभूवुःसर्वासांअग्निनापरिगृहीतत्वात् ३७ अप्रतिवारणे प्रातिकूल्येनस्त्रीणांवारणंकर्तुंनशक्तःकश्चिद्विष्यतीतिवरः तदेवाहस्वैरिण्यइतिभर्तुरन्य

॥वैशंपायनउवाच॥ तत्रमाहिष्मतीवासीभगवान्हव्यवाहनः ॥श्रूयतेहिगृहीतोवैपुरस्तात्पारदारिकः२७नीलस्यराज्ञोदुहितावभूवातविशोभना ॥ साऽग्नि
होत्रमुपातिष्ठद्रोधनायपितुःसदा२८व्यजनैर्धूयमानोऽपितावत्प्रज्वलतेनसः॥यावच्चारुपुटौष्ठेनवायुनानविधूयते२९ततःसभगवानग्निश्चकमेतांसुदर्शनाम्॥
नीलस्यराज्ञःसर्वेषामुपनीतश्चसोऽभवत्३०ततोब्राह्मणरूपेणरममाणोयदृच्छया॥ चकमेतांवरारोहांकन्यामुत्पललोचनाम् ॥ तंतुराजायथाशास्त्रमशासद्वा
मिकस्तदा ३१ प्रज्ज्वालततःकोपाद्भगवान्हव्यवाहनः ॥ तदृष्ट्वाविस्मितोराजाजगामशिरसाऽवनिम् ३२ततःकालेनतांकन्यांतथैवहितदानृपः॥प्रददौवि
प्ररूपायवन्ह्येशिरसानतः ३३ प्रतिगृह्यचतांसुभ्रूनीलराज्ञःसुतांतदा ॥ चक्रेप्रसादंभगवांस्तस्यराज्ञोविभावसुः ३४ वरेणच्छंदयामासतंतृपस्विष्टकृ
तमः ॥ अभयंचसजग्राहस्वसैन्येवैमहीपतिः ३५ ततःप्रभृतियेकेचिदज्ञानातांपुरीनृपाः ॥ जिगीषतिबलाद्राजंस्तेदह्यंतेस्मवन्निना ३६ तस्यांपुर्यां
तदाचैवमाहिष्मत्यांकुर्वद्बह ॥ बभूवुरनतिग्राह्यायोषितश्छंदतःकिल ३७ एवमग्निर्वरं प्रादात्स्त्रीणामप्रतिवारणे ॥ स्वैरिण्यस्तत्रनार्योहियथेष्टंविचरं
त्युत ३८ वर्जयंतिचराजानस्तत्पुरंभरतर्षभ ॥ भयादग्नेर्महाराजतदाप्रभृतिसर्वदा ३९ सहदेवस्तुधर्मात्मासैन्यदृष्ट्वाभयादितम् ॥ परीतमग्निनाराजन्
नाकंपतयथाऽचलः ॥ उपस्पृश्यशुचिर्भूत्वासोऽब्रवीत्पावकंततः ४० ॥ ॥ सहदेवउवाच ॥ ॥ त्वदर्थोऽयंसमारंभःकृष्णवर्त्मन्नमोऽस्तुते ॥ मुखं
त्वमसिदेवानांयज्ञस्त्वमसिपावक ४१ पावनात्पावकश्चासिवहनाद्धव्यवाहनः ॥ वेदास्त्वदर्थंजातवैजातवेदास्ततोह्यसि ४२चित्रभानुःसुरेशश्चअनलस्त्वं
विभावसो ॥ स्वर्गद्वारस्पृशश्चासिदुताशोज्ज्वलनःशिखी ४३ वैश्वानरस्त्वंपिंगेशःप्लवंगोभूरितेजसः ॥ कुमारसूस्त्वंभगवानरुद्रगर्भोहिरण्यकृत् ४४
अग्निर्देदातुमेतेजोवायुःप्राणंददातुमे ॥ पृथिवीबलमाध्याच्छिवंचापोदिशंतुमे ४५ अपांगर्भमहासत्वजातवेदःसुरेश्वर ॥ देवानांमुखमग्नेत्वंसत्येनविपु
नीहिमाम् ४६ ऋषिभिर्ब्राह्मणैश्चैवदैवतैरसुरैरपि ॥ नित्यंसुदुतयज्ञेषुसत्येनविपुनीहिमाम् ४७ धूमकेतुःशिखीचत्वंपापहाऽनिलसंभवः ॥ सर्वप्राणि
षुनित्यस्थःसत्येनविपुनीहिमाम् ४८ एवंस्तुतोऽसिभगवन्प्रीतेनशुचिनामया ॥ तृष्टिंपुष्टिंश्रुतंचैवप्रीतिचाग्नेप्रयच्छमे ४९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
इत्येवंमंत्रमाग्नेयंपठन्त्योजुहुयाद्विभुम् ॥ ऋद्धिमान्सततंदातःसर्वपापैःप्रमुच्यते ५०

३८ । ३९ ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ तृष्टिंअलंभुद्धिम् प्रीतिंसुखम् ४९ आग्नेयंमंत्रं श्लोकरूपंमंत्राष्टकं जुहुयात्पायसादिनास्वाहातैर्मन्त्रैर्होमं कुर्यात् ५०

स्ववाशरीरेप्रविश्याग्निरेवास्माकंभोगंकरोतीतिनिश्चयादित्यर्थः

५१ । ५२ अत्यगात्पुनरातिक्रम्यसैन्यंनवदाहेत्यर्थः ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७०
॥ सहदेवउवाच ॥ ॥ यज्ञविघ्नमिमंकर्तुंनार्हस्त्वंहव्यवाहन ॥ एवमुक्त्वातुमाद्रेयःकुशैरास्तीर्यमेदिनीम् ५१ विधिवत्पुरुषव्यघ्नःपावकप्रत्युपाविशत् ॥
प्रमुखेतस्यसैन्यस्यभीतोद्विग्नस्यभारत ५२ नचैनमत्यगाद्वान्निर्वेलाभिवमहोदधिः ॥ तमुपेत्यशनैर्वान्निह्वाचकुरुनंदनम् ५३ सहदेवंतृणादेवंसांत्वपू
र्वमिदं वचः ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठकौरव्यजिज्ञासेयंकृतामया ॥ वेदिसर्वमभिप्रायंतवधर्मसुतस्यच ५४ मयातुरक्षितव्येयंपुरीभरतसत्तम ॥ यावद्राज्ञोहिनी
लस्यकुलेवंशधराइति ५५ ईप्सितंतुकरिष्यामिमनसस्तवपांडव ५६ ततउत्थायहृष्टात्माप्रांजलिःशिरसानतः ॥ पूजयामासमाद्रेयःपावकंभरतर्षभ
५७ पावकेविनिवृत्तेतुनीलोराजाऽभ्यगात्तदा ॥ पावकस्याज्ञयाचैवमर्चयामासपार्थिवः ५८ सत्कारेणनरव्याघ्रंसहदेवंयुधांपतिम् ॥ प्रतिगृह्यचतांपू
जांकरेचविनिवेश्यच ५९ माद्रीसुतस्ततःप्रायाद्विजयीदाक्षिणांदिशम् ॥ त्रैपुरंसवशेकृत्वारजानमभितौजसम् ६० निजग्राहमहाबाहुस्तरसापौरवे
श्वरम् ॥ आकृत्तिकौशिकाचार्यंयत्नेनमहताततः ६१ वशेचक्रेमहाबाहुःसुराष्ट्राधिपतिंतदा ॥ सुराष्ट्रविषयस्थश्चप्रेषयामासरुक्मिणे ६२ राज्ञोभो
जकटस्थायमहामात्रायधीमते ॥ भीष्मकायसधर्मात्मासाक्षादिद्रसखायवै ६३ सचास्यप्रतिजग्राहसुतःशासनंतदा ॥ प्रीतिपूर्वमहाराजवासुदेवमवे
क्ष्यच ६४ ततःसरत्नान्यादायपुनःप्रायात्तयुधांपतिः ॥ ततःशूर्पारकंचैवतालाकटमथापिच ६५ वशेचक्रेमहातेजादंडकांश्चमहाबलः ॥ सागरद्वीपवा
सांश्चतृपतीन्मलेच्छयोनिजान् ६६ निषादान्पुरुषादांश्चकर्णप्रावरणानपि ॥ येचकालमुखानामनरराक्षसयोनयः ६७ कृत्स्नंकोलागिरिंचैवसुरभीपट्टनं
तथा ॥ द्वीपंताम्राव्हयंचैवपर्वतरामकंतथा ६८ तिमिगिलंचसत्पर्वशेकृत्त्वामहामतिः ॥ एकपादांश्चपुरुषान्केरलान्वनवासिनः ६९ नगरींसंजयंतीं
चपाण्डंकरहाटकम् ॥ दूतैरेववशेचक्रेकरंचैनानदापयत् ७० पांडवांश्चद्रविडांश्चैवसहितांश्चोडूकरैः ॥ अंध्रांस्तालवनांश्चैवकलिगानुष्ट्रकाणिकान्
७१ आटवींचपुरीरम्यांयवनानांपुरंतथा ॥ दूतैरेववशेचक्रेकरंचैनानदापयत् ७२ ततःकच्छगतोधीमान्दूतान्माद्रवतीसुतः ॥ प्रेषयामासरार्जेंद्रपौ
लस्त्यायमहात्मने ॥ विभीषणायधर्मात्माप्रीतिपूर्वमर्दिदमः ७३ सचास्यप्रतिजग्राहशासनंप्रीतिपूर्वकम् ॥ तच्चकालकृतंधीमानभ्यमन्यतसप्रभुः ७४
ततःसंप्रेषयामासरत्नानिविविधानिच ॥ चंदनागुरुकाष्ठानिदिव्यान्याभरणानिच ७५ वासांसिचमहार्हाणिमणींश्चैवमहाधनान् ॥ न्यवर्ततततोधीमा
न्सहदेवःप्रतापवान् ७६ एवंनिर्जित्यतरसांस्त्वेनविजयेनच ॥ करदान्पार्थिवान्कृत्वाप्रत्यागच्छदरिदमः ७७ धर्मराजायतत्सर्वंनिवेद्यभरतर्षभ ॥ कृ
तकर्मासुखंराजबुवासजनमेजय ७८ ॥ ॥ इतिश्रीमन्महाभारतेसभापर्वणिसहदेवदक्षिणादिभिर्जयेयुक्तंश्लोऽध्यायः ३१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ ॥ ॥ इति सभापर्वणिटीकायां एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

नकुलस्येति १।२।३ रोहीतकंगिरिम् ४ मत्तमयूरसङ्गैःक्षत्रियैः ५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३ पुठभेदनं पतनम् १४।१५।१६।१७ करभाणां उष्णानाम् १८।१९।२० ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये द्वात्रिंशोऽध्यायः ३२ ॥ ॥ रक्षणात् शत्रूणां दस्यूनाम् १ बलीनां कराणां निकामं यथेष्टं वर्षतीति निकामवर्षी ॥ वैशंपायन उवाच ॥ नकुलस्य तु वक्ष्यामि कर्माणि विजयं तथा ॥ वासुदेवाजिता माशां यथाऽसावजयत्प्रभुः १ निर्याय खांडवप्रस्थात्प्रतीचीमभितो दिशम् ॥ उद्दिश्य मतिमान्प्रायान्महत्यासेनया सह २ सिंहनादेन महता योधानां गजितेन च ॥ रथेनोमिनिनादैश्च कं पयन् वसुधामिमाम् ३ ततो बहुध नं रम्यं गवाक्ष्यधनधान्यवत् ॥ कार्तिकेयस्य दयितं रोहितकमुपाद्रवत् ४ तत्र युद्धं महत्त्वासीच्चूरेर्मत्तमयूरकैः ॥ मरुभूमिं सकात्स्येन तथैव बहुधान्यकम् ५ शैरीषकं महत्थं च वशे चक्रे महाद्युतिः ॥ आक्रोशं चैव राजर्षितेन युद्धमभून्महत् ६ तान् दशार्णान्सजित्वा च प्रतस्थे पांडुनंदनः ॥ शिबीं स्त्रिगर्तान् बध्ना न्मालवान्पंचकर्पटान् ७ तथामध्यमकेयांश्च वाटधानान् द्विजानथ ॥ पुनश्च परितृप्याथ पुष्करारण्यवासिनः ८ गणानुत्सवसंकेतान् व्यजयत्पुरुषर्षभः ॥ सिंधुकूलाश्रिता ये च ग्रामणीयामहाबलाः ९ शूद्राभीरगणाश्चैव ये चाश्रित्य सरस्वतीम् ॥ वर्तयंति च ये मत्स्यैर्ये च पर्वतवासिनः १० कृत्स्नं पंचनदं चैव तथैवामरपर्वतम् ॥ उत्तरज्योतिषं चैव तथा दिव्यकटपुरम् ११ द्वारपालं च तरसावशे चक्रे महाद्युतिः ॥ रामठान् हारहूणांश्च प्रतीच्याश्चैव ये नृपाः १२ तान्सर्वान्सवशे चक्रे शासनादेव पांडवः ॥ तत्रस्थः प्रेषयामास वासुदेवाय भारत १३ स चास्य गतभीराजन् प्रतिजग्राह शासनम् ॥ ततः शाकलमभ्येत्य मद्राणां पुटभेदनम् १४ मातुलं प्रीतिपूर्वेण शल्यं चक्रे वशे बली ॥ स तेन सत्कृतो राज्ञा सत्काराहो विंशतिं १५ रत्नानि भूरीण्यादाय संप्रतस्थे युधांपतिः ॥ ततः सागरकुक्षिस्थान् म्लेच्छान् परमदारुणान् १६ पलहवान् बर्बरांश्चैव किरातान् यवनान् शकान् ॥ ततो रत्नान्युपादाय वशे कृत्वा च पार्थिवान् ॥ न्यवर्तत कुरु श्रेष्ठो नकुलश्चित्रमार्गवित् १७ करभाणां सहस्राणिकोशं तस्य महात्मनः ॥ ऊर्ध्वदंशमहाराजकृच्छ्रादिव महाधनम् १८ इंद्रप्रस्थगतं वीरमभ्येत्य स युधिष्ठिरम् ॥ ततो माद्रीसुतः श्रीमान् धनं तस्मै न्यवेदयत् १९ एवं विजित्य नकुलो दिशं वरुणपालिताम् ॥ प्रतीचीं वासुदेवेन निर्जितां भरतर्षभ २० ॥ इति श्रीमन्महाभारते सभापर्वणि दिग्विजयपर्वणि नकुलप्रतीचीजये द्वात्रिंशोऽध्यायः ३२ ॥ ॥ समाप्तं च दिग्विजयपर्व ॥ ॥ अथ राजसूयपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ रक्षणाद्धर्मराजस्य सत्यस्य परिपालनात् ॥ शत्रूणां क्षपणाच्चैव स्वकर्मनिरताः प्रजाः १ बलीनां सम्यगादानात् धर्मतश्चानुशा सनात् ॥ निकामवर्षी पर्जन्यः स्फीतो जनपदोऽभवत् २ सर्वा रंभाः सुप्रवृत्ता गोरक्षाकर्षणं वाणिक् ॥ विशेषात्सर्वमेवैतत्संजज्ञे राजकर्मणः ३ दस्युभ्यो वंच केभ्यो वाराजन् प्रतिपरस्परम् ॥ राजवल्लभतश्चैव नाश्रूयंत मृषागिरः ४ अवर्षे चातिवर्षं च व्याधिपावकमूर्छनम् ॥ सर्वमेतत्तदनासीद्धर्मनित्ये युधिष्ठिरे ५ स्फीतः समृद्धः २ सुप्रवृत्ताः स्वस्य परेषां च हितावहाः न तु कुराः राजकर्मणः राज्ञः पुण्यात् ३ दस्युभ्यः चोरेभ्यः वंचकेभ्यः धूर्तेभ्यः राज्ञो राजवल्लभतो वा भृषागिरो वा नाश्रूयंत सर्वेऽपि सत्सवादिनः राजवदित्यर्थः दस्युवोऽपि परस्परं वंचयन्ति नाप्यन्यानेवं अन्यत्र ते जातिः खला अपि न तत्कर्म कुर्वतीत्यर्थः ४ मूर्छनं प्रदीपनम् ५

जग्मुः राजानं प्रतीतिशेषः नान्यैः जिगीषादभिः ६ निचयो मांढागारम् ७ कोशो धनम् कोष्ठं वस्त्रधान्यादि तयोः परीमाणम् ८।९ ऋषिर्नारायणः अदृश्य इति छेदः विजानतां विदुषां अदृश्यः प्रत्यगात्मत्वात् अविजानतां तु कार्यकारणरूपेण दृश्यः। तथा च श्रुतिः 'अविज्ञातं विजानतां विज्ञातं गविजानतां' इति १० प्रभव उत्पत्तिस्थानं अप्ययोलयस्थानम् ११ प्राकारः प्रियं कर्तुं मुपस्थातुं बलिकर्म स्वभावजम् ॥ अभिहर्तुं नृपा जग्मुर्नान्यैः कार्यैः कथंचन ६ धर्म्यैर्धनागमैस्तस्य वृद्धे निचयो महान् ॥ कर्तुं यस्य न शक्येत क्षयो वर्षशतैरपि ७ स्वकोष्ठस्य परीमाणं कोशस्य च महीपतिः ॥ विज्ञाय राजा कौंतेयो यज्ञायैव मनोदधे ८ सुहृदश्चैव ये सर्वे पृथक्सहिताऽब्रुवन् ॥ यज्ञकालस्तव विभो क्रियतामत्र सांप्रतम् ९ अथैवं ब्रुवतामेवं तेषामभ्याययौ हरिः ॥ ऋषिः पुराणो वेदात्माऽदृश्यश्चैव विजानताम् १० जमतस्तस्युषां श्रेष्ठः प्रभवश्चाप्य यश्च ह ॥ भूतभव्यभवन्नाथः केशवः केशिमुदनः ११ प्राकारः सर्ववृष्णिनामापत्स्वभयदोऽरिहा ॥ बलाधिकारे निक्षिप्य सम्यगानकदुंदुभिम् १२ उच्चावचमुपादाय धर्मराजाय माधवः ॥ धनौघं पुरुषव्याघ्रो बलेन महताऽऽवृतः १३ तं धनौघमपर्यंतरन् सागरमक्षयम् ॥ नादयन् रथघोषेण प्रविवेश पुरोत्तमम् १४ पूर्णमापूरयंस्तेषां द्विषच्छोकावहोऽभवत् ॥ असूर्यमिव सूर्येण निवातमिव वायुना ॥ कृष्णेन समुपेतो जहृषे भारतं पुरम् १५ तं मुदाऽभिसमागम्य सत्कृत्य च यथाविधि ॥ सपृष्ठाकुशलं चैव सुखासीनं युधिष्ठिरः १६ धौम्यद्वैपायनमुत्तैर्ऋत्विग्भिः पुरुषर्षभ ॥ भीमार्जुनयमैश्चैव सहितः कृष्णमब्रवीत् १७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ त्वत्कृते पृथिवी सर्वा मद्रशे कृष्णवर्तते ॥ धनं च बहुवाष्णैर्यत्प्रसादादुपार्जितम् १८ सोऽहमिच्छामि तत्सर्वं विधिवद्देवकीसुत ॥ उपयोक्तुं द्विजाग्रैर्भ्यो हव्यवाहे च माधव १९ तदहं यष्टुमिच्छामि दाशार्हं सहितस्त्वया ॥ अनुजैश्च महाबाहो तन्माऽऽज्ञातुमिहार्हसि २० तदीक्षापय गोविंद त्वमात्मानं महाभुज ॥ त्वया ष्वतिदाशार्हं विपाप्मा भविता ह्यहम् २१ मां वाऽप्यभ्यनुजानीहि सहैभिरेनुजैर्विभो ॥ अनुज्ञातस्त्वया कृष्ण प्राप्नुयां क्रतुमुत्तमम् २२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तं कृष्णः प्रत्युवाचे दंबहूक्ता गुणविस्तरम् ॥ त्वमेव राजा शार्दूलसंभ्राडर्हो महाक्रतुम् ॥ संप्राप्नुहि त्वया प्राप्ते कृतकृत्यास्ततो वयम् २ यजस्वा भीप्सितं यज्ञं मयि श्रेयस्य वस्थिते ॥ नियुंक्ष्व त्वंच मां कृत्ये सर्वकर्ताऽस्मितेव चः २४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सफलः कृष्णसंकल्पः सिद्धिश्च नियता मम ॥ यस्य मे त्वंहृषीकेश यथेप्सितमुपस्थितः २५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अनुज्ञातस्तु कृष्णेन पांडवो भाट्टभिः सह ॥ ईजितुं राजसूयेन साधनान्युपचक्रमे २६ ततस्त्वाज्ञापयामास पांडवो रिति बर्हणः ॥ सह देवं युधांश्रेष्ठं मंत्रिणश्चैव सर्वशः २७ अस्मिन् क्रतौ यथोक्तानि यज्ञां गानि द्विजातिभिः ॥ तथोपकरणं सर्वमंगलानि च सर्वशः २८ प्राकार इवरक्षकः बलाधिकारं सेनाधिपत्यम् १२।१३।१४ जहृषे हर्षप्राप १५।१६।१७।१८।१९ मामां अनुज्ञातुम्। तदनुज्ञातुमर्हसीत्यपि पाठः २० त्वं दीक्षस्वेति वक्तव्ये आत्मानं दीक्षापयेत्युक्तिः अकर्तुरात्मनो दीक्षणायोगादौ पाधिकमेव प्रतिबिंबचलतन्यायेनैव तस्य दीक्षापनं ज्ञेयम् २१।२२।२३ श्रेयसिकल्याणकरे २४।२५।२६।२७।२८

अधियज्ञानपज्ञियानसंभारान् आज्यपञ्चादीन् २९ । ३० काम्यतद्वितिकामाः मृष्टात्रादीनि ३१ । ३२ । ३३ । धनंजयानां धनंजयगोत्राणां मध्ये श्रेष्ठः सुसामानामांगिरसः ३४ । ३५
होत्रगाः सप्तसंख्याः ३६ ऊहयित्वा चतविधिराजसूयेन यक्ष्ये स्वाराज्यमवाप्रवानीतिसंकल्पादिरूपमूर्तकृत्वा देवयजनं यज्ञस्थानम् ३७ शरणानि पत्नीशालादीन्यङ्गाराणि ३८ । ३९
अधियज्ञांश्च संभारान् धौम्योक्तान् क्षिप्रमेव हि ॥ समानयंतु पुरुषायथायोगं यथाक्रमम् २९ इन्द्रसेनो विशोकश्च पूरुश्चार्जुनसारथिः ॥ अत्राद्याहरणयुक्ताः
संतुमत्प्रियकाम्यया ३० सर्वकामाश्च कार्यं तारसगंधसमन्विताः ॥ मनोरथप्रीतिकरादिजानां कुरुसत्तम ३१ तद्वाक्यसमकालंचकृतं सर्वं न्यवेदयत् ॥
सहदेवो युधांश्चिष्ठो धर्मराजो युधिष्ठिरे ३२ ततो द्वैपायनो राजन् नृत्विजः समुपानयत् ॥ वेदानि वमहाभागान् साक्षान् मूर्तिमतो द्विजान् ३३ स्वयं ब्रह्मत्वमकरो
त्तस्य सत्यवती सुतः ॥ धनंजयानामृषभः सुसामासामगोऽभवत् ३४ याज्ञवल्क्यो बभूवाथ ब्रह्मिष्ठोऽध्वर्युसत्तमः ॥ पैलो होता वसोः पुत्रो धौम्येन सहितोऽभ
वत् ३५ एतेषां पुत्रवर्गाश्च शिष्याश्च भरतर्षभ ॥ बभूवुर्होत्रगाः सर्वे वेदेदांगपारगाः ३६ ते वाचयित्वा पुण्याहमूहयित्वा चतविधिम् ॥ शास्त्रोक्तं पूजया
मासुस्तदेव यजनं महत् ३७ तत्र च क्रुरनुज्ञाताः शरणान्युत शिल्पिनः ॥ गंधवंति विशालानिवेशमानीवा दिवौकसाम् ३८ तत आज्ञापयामास सराजाराज
सत्तमः ॥ सहदेवं तदा सद्यो भंत्रिणं पुरुषर्षभः ३९ आमंत्रणार्थं दूतांस्त्वं प्रेषय स्वाशुगान् द्रुतम् ॥ उपश्रुत्य वचो राज्ञः स दूतान् प्राहिणोत दा ४० आमंत्रय ध्वं
राष्ट्रेषु ब्राह्मणान् भूमिपानथ ॥ विश्वमान्यान् शूद्रांश्च सर्वानानयतेति च ४१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ समाज्ञातास्ततो दूताः पांडवेयस्य शासनात् ॥
आमंत्रयां बभूवुश्च आनयंश्वापारं द्रुतम् ॥ तथा परानपिन रानात्मनः शीघ्रगामिनः ४२ ततस्ते तु यथाकालं कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ दीक्षयांचक्रिरे विप्रा
राजसूयाय भारत ४३ दीक्षितः स तु धर्मात्मा धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ जगाम यज्ञाय तनूतो विप्रैः सह स्रजः ४४ भ्रातृभिर्जातेभिश्चैव सुहृद्भिः सचिवैः सह ॥ क्ष
त्रियैश्च मनुष्यैर्द्रैर्नानादेशसमागतैः ४५ अमात्यैश्च नरश्रेष्ठो धर्मो विग्रहवानिव ॥ आजग्मुर्ब्राह्मणास्तत्र विषयेभ्यस्ततस्ततः ४६ सर्वे विद्यासु निष्णाता वेदे वेदा
ंगपारगाः ॥ तेषामावसथांश्च कर्धर्मराजस्य शासनात् ४७ बह्वत्राच्छादनैर्युक्तान् स गणानां पृथक् पृथक् ॥ सर्वतुंगुणसंपन्नान् शिल्पिनोऽथ सहस्रशः ४८ तेषु
तेन्यवसत्राजन् ब्राह्मणाभ्यशसत्कृताः ॥ कथयंतः कथाबह्वीः पश्यंतो नटनर्तकान् ४९ भुंजतां चैव विप्राणां वदतां च महास्वनः ॥ अनिशं श्रूयते तत्र मुदितानां
महात्मनाम् ५० दीयतां दीयतामेषां भुज्यतां भुज्यतामिति ॥ एवं प्रकाराः संजल्पाः श्रूयंते स्मात्र नित्यशः ५१ गवांशतसहस्राणि शयनानां च भारत ॥
रुक्मस्य योषितां चैव धर्मराजः पृथक् ददौ ५२ प्रावर्तते वं यज्ञः स पांडवस्य महात्मनः ॥ पृथिव्यामेकवीरस्य शक्रस्येव त्रिविष्टपे ५३ ततो युधिष्ठिरो राजा प्रे
षयामास पांडवम् ॥ नकुलं हास्तिनपुरं भीष्माय पुरुषर्षभः ५४

४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ रुक्मस्यकांचनस्य शयनानां तूलिकादिसहितानां तल्पादीनाम् ५२ । ५३ । ५४

५५ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठ्ये भारतभावदीपे त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ सगत्वेति । १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ ॥ यज्ञसेनो वृषदः ॥ ९ । १० । ११ । १२ ।
द्रोणाय घृतराष्ट्राय विदुराय कृपाय च ॥ भ्रातृणां चैव सर्वेषां येऽनुरक्ता युधिष्ठिरे ॥ ५५ ॥ ॥ इति श्रीमन्महाभारते सभापर्वणि राजसूयपर्वणि राजनिमंत्रणं
नाम त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ सगत्वा हास्तिनपुरं नकुलः समितिं जयः ॥ भीष्ममामंत्रयांचक्रे घृतराष्ट्रं च पांडवः ॥ १ ॥
सत्कृत्यामंत्रितास्तेन आचार्यप्रमुखास्ततः ॥ प्रययुः प्रीतमनसो यज्ञं ब्रह्मपुरःसराः ॥ २ ॥ संश्रुत्य धर्मराजस्य यज्ञं यज्ञविदस्तदा ॥ अन्ये च शतशस्तुष्टे
र्मनोभिर्भरतर्षभ ॥ ३ ॥ द्रष्टुकामाः सभां चैव धर्मराजं च पांडवम् ॥ दिग्भ्यः सर्वे समापेतुः क्षत्रियास्तत्र भारत ॥ ४ ॥ समुपादाय रात्नानि विविधानि महानि
ति च ॥ घृतराष्ट्रश्च भीष्मश्च विदुरश्च महामतिः ॥ ५ ॥ दुर्योधनपुरोगाश्च भ्रातरः सर्व एव ते ॥ गंधारराजः सुबलः शकुनिश्च महाबलः ॥ ६ ॥ अचलोटृष
कश्चैव कर्णश्च रथिनां वरः ॥ तथा शल्यश्च बलवान् बालिहकश्च महाबलः ॥ ७ ॥ सोमदत्तोऽथ कौरव्यो भूरिभूरिश्च वाः शलः ॥ अश्वत्थामा कृपो द्रोणः सैधवश्च
जयद्रथः ॥ ८ ॥ यज्ञसेनः स पुत्रश्च शाल्वश्च सुधाधिपः ॥ प्राग्ज्योतिषश्च नृपतिर्भगदत्तो महारथः ॥ ९ ॥ स तु सर्वैः सह म्लेच्छैः सागरानूपवासिभिः ॥
पार्वतीयाश्च राजानो राजा चैव बृहद्वलः ॥ १० ॥ पौंड्रकोवासुदेवश्च वंगः कालिंगस्तथा ॥ आकर्षः कुंतलश्चैव मालवाश्चांघ्रिकास्तथा ॥ ११ ॥ द्राविडाः
सिंहलाश्चैव राजा काश्मीरस्तथा ॥ कुंतिभोजो महातेजाः पार्थिवो गौरवाहनः ॥ १२ ॥ बालिहकाश्चापरे शूराराजानः सर्व एव ते ॥ विराटः सह पुत्राभ्यां मावे
ल्लश्च महाबलः ॥ १३ ॥ राजानो राजपुत्राश्च नानाजनपदेश्वराः ॥ शिशुपालो महावीर्यः सह पुत्रेण भारत ॥ १४ ॥ आगच्छत्पांडवेयस्य यज्ञं समरदुर्मदः ॥
रामश्चैवानिरुद्धश्च कंकश्च सहस्रारणः ॥ १५ ॥ गदप्रद्युम्नसांबाश्च चारुदेष्णश्च वीर्यवान् ॥ उल्मुको निशठश्चैव वीरश्चांगवहस्तथा ॥ १६ ॥ वृष्णयोनिखि
लाश्चान्ये समाजग्मुर्महारथाः ॥ एते चान्ये च बहवो राजानो मध्यदेशजाः ॥ १७ ॥ आजग्मुः पांडुपुत्रस्य राजसूयं महाक्रतुम् ॥ ददुस्तेषामावसथान् धर्मरा
जस्य शासनात् १८ बहुभक्षान्वितान् राजान् दीर्घिकावृक्षशोभितान् ॥ तथा धर्मात्मजः पूजांचक्रे तेषां महात्मनाम् १९ सत्कृताश्च यथोद्दिष्टान् जग्मु रावस
थान् नृपाः ॥ कैलासशिखरप्रख्यान् मनोज्ञान् द्रव्यभूषितान् २० सर्वतः संवृतानुच्चैः प्राकारैः सुकृतैः सितैः ॥ सुवर्णजालसंवीतान् मणिकुट्टिमभूषितान् २१
सुखारोहणसोपानान् महासनपरिच्छदान् ॥ स्रग्दामसमवच्छन्नानुत्तमागुरुगंधिनः २२ हंसैर्दुवर्णसदृशानां योजनसुदर्शनान् ॥ असंवाधान्समद्वारान्
युतानुच्चावचैर्गुणैः २३ बहुधातुनिबद्धां गान्धिमवाच्छिखराणि च ॥ विश्रांतास्ते ततोऽपश्यन् भूमिपाभूरिदक्षिणम् २४

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ दीर्घिका गृहवापी १९ । २० मणिकुट्टिमं मणिबद्धा भूमिः २१ । २२ । २३ आवस्थान् अपश्यन्ति अनुरुष्टेन संबंधः वद्वार्थे २४

१५ । इतिसभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावेदीपे चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ३४ ॥ ॥ पितामहमिति ॥ १ । २ प्रणयंतु प्रकर्षेण श्रेयः प्रापयंतु अभिमंत्रिताः प्रार्थिताः संतः ३ । ४ । ५ । ६
हिरण्यस्य कांचनस्य सुवर्णस्य शोभनवर्णस्य ७ स्वामिवत्स्वीयवदित्यर्थः ८ अर्हणानि उपायनानि ९ सर्वलोकसमावृतः सर्वैः उपायनप्रदेलोकैः समावृतः वेष्टितः पिप्रीषुः प्रीणयितुमिच्छुः
१० । ११ । १२ सविमानाग्रैः द्रष्टुमागतानां देवानां विमानैः सहितानि संलग्नानि अग्राणि उपरिभागा येषां तैः १३ लोकराजविमानैः इंद्रादिलोकपालविमानैः लोकराजः स्वर्गो वा तत्रत्यैर्विमा
वृतं सदस्यैर्बहुभिर्धर्मराजं युधिष्ठिरम् ॥ तत्सदः पार्थिवैः कीर्णब्राह्मणैश्च महर्षिभिः ॥ भ्राजते स्म तदाराजत्राकपृष्ठं यथाऽमरैः ॥ २५ ॥ ॥ इति श्रीमन्महा
भारते सभापर्वणि राजसूयपर्वणि निमंत्रितराजगमने चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ पितामहं गुरुं चैव प्रत्युद्गम्य युधिष्ठिरः ॥ अ
भिवाद्य ततो राजन्निदं वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ भीष्मद्रोणं कृपद्रोणिदुर्योधनविंशती ॥ अस्मिन्यज्ञे भवंतो मामानुगृह्णंतु सर्वशः ॥ २ ॥ इदं सुमहच्चैव य
दिहास्ति धनं मम ॥ प्रणयंतु भवंतो मां यथेष्टमभिमंत्रिताः ॥ ३ ॥ एवमुक्त्वा स तान्सर्वान् दीक्षितः पांडवाग्रजः ॥ युयोजस्योथागमधिकारेष्वनंतरम् ४
भक्ष्यभोज्याधिकारेषु दुःशासनमयोजयत् ॥ परिग्रेहब्राह्मणानामश्वत्थामानमुक्तवान् ॥ ५ ॥ राज्ञां तु प्रतिपूजार्थं संजयं संन्ययोजयत् ॥ कृताकृतपरिज्ञाने
भीष्मद्रोणौ महामती ॥ ६ ॥ हिरण्यस्य सुवर्णस्य रत्नानां चान्ववेक्षणे ॥ दक्षिणानां च वैदाने कृपं राजान्ययोजयत् ॥ ७ ॥ तथाऽन्यान् पुरुषव्याघ्रांस्त
स्मिंस्तस्मिन् योजयत् ॥ बालिहोष्टराष्ट्रश्च सोमदत्तो जयद्रथः ॥ नकुलेन समानीता स्वामिवत्तत्रेभिरे ८ क्षताव्ययकरस्त्वासीद्विदुरः सर्वधर्मवित् ॥
दुर्योधनस्त्वर्हणानि प्रतिजग्राह सर्वशः ॥ ९ ॥ चरणक्षालने कृष्णो ब्राह्मणानां स्वयं ह्यभूत् ॥ सर्वलोकसमावृतः पिप्रीषुः फलमुत्तमम् ॥ १० ॥ द्रष्टुकामः स
भांचैव धर्मराजं युधिष्ठिरम् ॥ न कश्चिदाहरतत्र सहस्रावरमर्हणम् ॥ ११ ॥ रत्नैश्च बहुभिस्तत्र धर्मराजमवर्द्धयत् ॥ कथंतु मम कौरव्यो रत्नदानैः समाभूयात्
१२ यज्ञमित्येव राजानः स्पर्धमाना दुर्धनम् ॥ भवनैः सविमानाग्रैः सोदकैर्बलसंवृतैः १३ लोकराजविमानैश्च ब्राह्मणावसथैः सह ॥ कृतैरावसथैर्दिव्यै
र्विमानप्रतिमैस्तथा ॥ १४ ॥ विचित्रैरत्नवद्भिश्च ऋद्ध्या परमया युतैः ॥ राजभिश्च समावृत्तैरतीव श्रीसमृद्धिभिः ॥ अशोभत सदाराज न कौतेयस्य
महात्मनः ॥ १५ ॥ ऋद्ध्या च वरुणदेवं स्पर्धमानो युधिष्ठिरः ॥ षडग्निनाथयज्ञेन सोऽयजदक्षिणावता ॥ १६ ॥ सर्वान् जनान्सर्वकामैः समृद्धैः समतर्पयत्
अन्नवान् बहुभक्ष्यश्च भुक्तवज्जनसंवृतः ॥ रत्नोपहारसंपन्नो बभूव स समागमः १७ इडाज्यहोमाहुतिभिर्मंत्रा शिक्षाविशारदैः ॥ तस्मिन् न हितं तदुद्देवास्तते
यज्ञे महर्षिभिः १८ यथा देवास्तथा विप्रादक्षिणां नमहाधनैः ॥ तत्तपुः सर्ववर्णाश्च तस्मिन्यज्ञमुदान्विताः १९ ॥ ॥ इति श्रीमन्महाभारते सभापर्व
णि राजसूयपर्वणि यज्ञकरणे पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ समाप्तं च राजसूयपर्व ॥ अथार्घाहरणपर्व ॥

नैः स्वर्गिणामप्याश्चर्यकरोऽयं यज्ञ इत्यर्थः १४ कौतेयस्य यज्ञ इति शेषः १५ ऋद्ध्या तु वरुणदेवमित्यादेरध्यायशेषस्य तात्पर्यं सर्वांगसंपूर्णोऽयं यज्ञ इत्यर्थे षडग्निना षड्अग्नयः आरंभणीयः
क्षत्रः षुतिः षुष्टिः द्विरात्रः दशपेय इति १६ रत्नोपहारसंपन्न इत्यत्र रक्षोपहारकर्मण्य इति पाठे रक्षसां नाशे साधुना कर्मणा युक्तः १७ इडा कर्मस्विष्टकृदूर्ध्वशिष्टं हविः प्रतिपत्तिकर्ममंत्र
शिक्षाविशारदैः मंत्रेषु शिक्षाया च हस्तक्रियायां च विशारदैर्कृत्वाग्निभिः १८ । १९ ॥ ॥ इतिसभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावेदीपे पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ॥

ततोऽभिषेचनीयेऽन्विब्राह्मणाराजभिः सहेत्यादिका शिशुपालवधांता दशाध्यायी मानाविधमते दोषान्यासपूर्वकं कृष्णशिशुपालरूपकेण ब्रह्मणि जीवस्य महाकाशमठाकाशान्यायेन लयं
दर्शयति तत्र कथापक्षे प्रत्यक्षवृत्त्यैव लभ्योर्थः स्पष्टः अध्यात्मपक्षे तु परोक्षवृत्तिलभ्यतया तत्त्वं दुर्ग्याख्येयमिति प्रकाशयते तदेव अभिषेचनीये राजसूयांगभूते सोमयागविशेषे १।२ कर्मांतरं
मध्ये मध्ये कर्मविरामकालं उपासंतः उपगच्छंतः प्राप्तवतः । असगतावित्यस्य रूपम् । कर्मच्छिद्रं प्राप्य जल्पं कथांचकुरित्यर्थः । अमितौजसः बहुप्रतिभावंतः ३ एवमेतदिति स्वपक्षस्थापनं
न चाप्येवमिति परपक्षदूषणं एवं प्रतिवादिपक्षेऽपि । बहवस्तु सामान्याः वितंडांस्वपक्षपरपक्षस्थापनाहीनां कथाम् ४ कृशान् युक्तिदौर्बल्यात् अकृशान् युक्तिप्राबल्यात् तत्र विपरीतं
॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततोऽभिषेचनीयेऽन्विब्राह्मणाराजभिः सह ॥ अंतर्वेदीं प्राविशुः सत्कारार्हं महर्षयः १ नारदप्रमुखास्तस्यामंतर्वेद्यां महात्मनः ॥
समासीनाः शुशुभिरसहराजर्षिभिस्तदा २ समेता ब्रह्मभवने देवादेवर्षयस्तथा ॥ कर्मांतरमुपासंतो जजल्पुरमितौजसः ३ इदमेवं न चाप्येवमेवमेवं
चान्यथा ॥ प्रत्युच्चुर्बहवस्तत्र वितंडावादिनो द्विजाः ४ कृशान् रथांस्ततः केचिदकृशांस्तत्र कुर्वते ॥ अकृशांश्च कृशांश्च कुर्वंतुभिः शास्त्रनिश्चयैः ५
तत्र मेधाविनः केचिदनुमानैः प्रपूरितम् ॥ विचिक्षिपुर्धनं श्येनानभोगतमिवामिषम् ६ केचिद्धर्मार्थकुशलाः केचित्तत्र महाव्रताः ॥ रोमिरेकेथयंत
श्च सर्वभाष्यविदां वराः ७ सावेदिर्वेदसंपन्नैर्दं वद्विजमहर्षिभिः ॥ आवभासे समाकीर्णान् क्षत्रैर्यौरिवायता ८ न तस्यां सन्निधौ शूद्रः कश्चिदासीन्न चा
व्रती ॥ अंतर्वेद्यां तदाराजं युधिष्ठिरनिवेशने ९ तांतुलक्ष्मीव तोलक्ष्मीं तदा यज्ञविधानताम् ॥ तुतोष नारदः पश्यन् धर्मराजस्य धीमतः १०
अथ चिंतां समापेदे स मुनिर्मनुजाधिप ॥ नारदस्तु तदा पश्यन् सर्वक्षत्रसमागमम् ११ सस्मारचपुरावृत्तां कथां तां पुरुषर्षभ ॥ अंशावतरणे याऽसौ
ब्रह्मणो भवनेऽभवत् १२ देवानां संगमंतं तु विज्ञाय कुरु नंदन ॥ नारदः पुंडरीकाक्षं सस्मार मनसा हरिम् १३ साक्षात्स विबुधारिघ्नः क्षत्रे नारायणो विभुः ॥
प्रतिज्ञां पालयंश्चेमां जातः परपुरंजयः १४ संदिदेश पुरायोऽसौ विबुधान् भूतकृत्स्वयम् ॥ अन्योन्यमभिनिघ्नंतः पुनर्लोकानवाप्स्यथ १५ इति नारा
यणः शंभुर्भगवान् भूतभावनः ॥ आदिश्य विबुधान्सर्वान् जायतय दुक्षये १६ क्षिताबंधकृष्णीनां वंशे वंशभृतां वरः ॥ परयाशु शुभेलक्ष्म्या न क्षत्राणा
मिवोदुराद् १७ यस्य बाहुबलं सेंद्राः सुराः सर्व उपासते ॥ सोऽयं मानुषवन्नाम हरिरास्तेऽरिर्मर्दनः १८ अहो बत महद्भूतं स्वयं भूर्यमिदं स्वयम् ॥ आदा
स्यति पुनः क्षत्रमेवं बलसमन्वितम् १९ इत्येतां नारदश्चिंतां चिंतयामास धर्मवित् ॥ हरिं नारायणं ज्ञात्वा यज्ञैरीज्यंत मीश्वरम् २०

कुर्वति हेतुभिर्नानाविधैस्तैः ५ । ६ तत्रेति परोक्षस्य दूषणे एवावृताः ननु शास्त्रतत्त्वे इति भावः ७ । ८ । ९ । १० अथ चिंतां समापेदे इत्यादि तस्यौ स बहुमानत इत्यंतो ग्रंथः नारदस्य पूर्वा
परानुसंधानात् क्षत्रक्षयस्यातः परं उपक्रमो जात इति चिंता चित्तव्ययास्मृतिर्वा अंशावतरणात् प्राक् ब्रह्मसमायां निश्चितस्य भूभारहरणस्याभूदित्यर्थः ११ । १२ । १३ क्षत्रे क्षत्रियजातौ जा
तः आविर्भूतः १४ । १५ नारायणस्यैव वंशं भुवं चतुर्वर्कपरपर्यायं भूतभावनत्वं चेति युक्तं एकस्यैव त्रिमूर्तिधारित्वात् यदुक्षये यदुगृहे १६ । १७ । १८ महद्भूतं महाविष्णुः स्वयंभूः अस्मदा
दिवच्छरीरव्यपाश्रयत्वेनापि भवनं न सहते इत्यर्थः आदास्यति आच्छेत्तुमिच्छति पुनरिति असकृदेतदनेन कर्मकृतमस्तीति सूचितम् १९ । २०

धर्मविदांश्रेष्ठो नारदः धर्मराजस्य यज्ञैरिज्यम् २१ । २२ संयुजं संबन्धिने इव दुरादिम् प्रियमित्रम् २३ । २४ एकैकशः प्रत्येकम् अथ अथापिष्णामध्येवरिष्ठाय प्रथममिति शेषः २५ । २६ बुद्ध्या बुध्यति जानाति वस्तुतत्त्वमनयेति बुद्धिः श्रवणमननध्यानात्मिका चेत्तो वृत्तिः तयानिश्चित्यसाक्षात्कृत्य अर्हणीयतमं अर्हणीयाः ब्राह्मणाः देवताप्रसादहेतुत्वात् अर्हणीयतराः देवाः कामपूरकत्वात् अर्हणीयतम आत्मा सर्वस्य तत्प्रीत्यर्थत्वात् तथा च श्रुतिः । 'नवा अरे देवानां कामाय देवाः प्रिया भवंत्यात्मनस्तु कामाय देवाः प्रिया भवंतीति तदेतत्प्रेयः पुत्रात्प्रेयो वित्तात्प्रेयोऽन्यस्मात्सर्वस्मादंतरं यदयमात्मा' इति च । भुवीत्यनेनात्मैव कर्मभूमावर्हणीयः । 'इह चेदेवेदीदृशस्य मस्तिनचेदेवेदीर्महती विनाष्टिः' इति श्रुतेरन्यत्र तदलाभात् २७ एवमात्मनोजिज्ञास्यत्वमुक्तास्वरूपमाह एष हीति एष पुरोवर्ती श्रीकृष्णः सूर्यश्च योतिषां पदार्थप्रकाशकानां सूर्यचंद्राग्निवागादीनां चंद्राग्नितारादीनां च समस्तानां सम्यग्गस्तंगतानां स्वभावस्थाया मन्विच मध्येऽस्तस्तपत्राभातीति योजना । अयं भावः न तावदग्निः स्वयं ज्योतिः सूर्यकांतादिद्वारा सूर्यस्यैव इंधनादौ तद्रूपेणाकूटत्वात् । नापि चंद्रतारादि तस्य जलमयस्य सूर्यज्योतिषैव भास्यत्वात् यथाऽयं दृष्टांत एव चक्षुरादयोऽपि न स्वशक्त्या प्रकाशकाः किंतु आत्मसत्तानुवेधादेव तथा यथा म्याद्यभावेऽपि सूर्यः इतरानिरपेक्षः प्रकाशयति एवमात्मा चक्षुराद्यु

तस्मिन् धर्मविदांश्रेष्ठो धर्मराजस्य धीमतः ॥ महाध्वरे महाबुद्धिस्तस्थौ सबहुमानतः २१ ततो भीष्मोऽब्रवीद्राज न धर्मराजं युधिष्ठिरम् ॥ क्रियतामर्हणं राज्ञायथार्हमिति भारत २२ आचार्यमृत्विजं चैव संयुजं च युधिष्ठिर ॥ स्नातकं च प्रियं प्राहुः षडर्घ्यार्हां चृपंतथा २३ एतानर्घ्यानि भिगतानाहुः संवत्सरोषितान् ॥ तद्मे कालपूगस्य महतोऽस्मानुपागताः २४ एषामेकैकशो राजन्नर्घ्यानीयतामिति ॥ अथ चैषां वरिष्ठाय समर्थाद्योपनीयताम् २५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कस्मै भवान्मन्यतेऽर्घ्यमेकस्मै कुरुनंदन ॥ उपनीयमानं युक्तं च तन्मे ब्रूहि पितामह २६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ ततो भीष्मः शांतनवो बुद्ध्यानिश्चित्य वीर्यवान् ॥ वाष्णेयं मन्यते कृष्णं पूजनीयतमं भुवि २७ एष ह्येषां समस्तानां तेजो बलपराक्रमैः ॥ मध्येतपन्निवाभाति ज्योतिषामिव भास्करः २८ असूर्यमिव सूर्येण निर्वातमिव वायुना ॥ भासितं दृष्ट्वा दितं चैव कृष्णेन दंसदोहिनः २९

परमेऽपि स्वप्ने स्वप्रकाशेनैव सर्ववासनामयं पदार्थजातप्रकाशयति । तस्य मासासर्वमिदं विधाति । अत्रायं पुरुषः स्वयं ज्योतिरित्यादि श्रुतिभ्यः तेजो बलपराक्रमैः तेजः प्रकाशः बलं तेजोतराभिभवसामर्थ्यं पराक्रमः निरवशेषेण तमोनाशकत्वं च दृष्टांते तेज आदि दार्ष्टान्तिकेण चित्प्रकाशः बलं अबाध्यस्वम् पराक्रमः सर्वोपादानत्वेन सर्वव्यापकत्वं च । कथापक्षे तु तेजः कांतिः बलं पराभिभवसामर्थ्यम् पराक्रमः संग्रामोद्यमः २८ असूर्यमिवेति । यथा गाढाधिकारस्य घटादि असत्कल्पं अप्रकाशमानं च तस्य सत्तास्फूर्ती सूर्येणैव भवतः । एवं अहंकारादेर्घटांतस्यार्थजातस्य सत्ताप्रकाशौ चिदधीनत्वेनेति पूर्वोक्तस्यैव विवरणम् एवं तथानिवाते वातशून्येऽपवरके निदाघे विद्यमानान्जंतून् वातएवाल्हादयति एवं अर्थस्वरूपानंदेन जगदाल्हादयति । 'एष ह्येवानंदयति एतस्यैवानंदस्यान्यानि मूतानि मात्रा मुपजिवति' इति श्रुतेः सोऽयं प्रत्यग्दृशिरूप एव सन् दर्पणेन मुखमिव स्वमायया परागृह्यत्वमिवापादितः पूजनीयः अत्र हि देहाद्युपाधिविस्मरणेन लब्धपदं चित्तं मोक्षाय कल्पते तथोक्तं भगवता पतंजलिना । 'बहिरकल्पिता वृत्तिर्मह्यविदेहात्तस्य मात्प्रकाशावरणक्षय इति' बहिः मूर्त्यादौ अकल्पिता देहादिप्रत्ययेनासंकीर्णा महाविदेहेति धारणाया नाम २९

३० । ३१ । ३२ इति श्रीमन्महाभारते सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे षष्ठोऽध्यायः ३३ ॥ ॥ ॥ ॥ कर्तृत्वादिकं कृष्णे वास्तवमेव न तु मायिकमाविद्यकं वा शरीरमात्रस्य कर्मजन्यत्वनियमात् मिथ्याभूतस्यापि वास्तवार्थक्रियाकारित्वेऽपि रजतादेरपि रजतोचितद्रवीभावापत्तेऽप्यभिसंदधानो जैमिनिमतानुसारी शिशुपालः वर्णाश्रमवयस्तपोविद्यादिभिरेव पुंसां श्रेष्ठ्या श्रेष्ठ्यविभागं बहुमन्यमानः नृपांतरसाधारण्येन कृष्णमपूज्यं करोति नायमिति । वाष्णेयं वृष्णिषूत्पन्न इति पूर्वोक्तं स्वयंभूत्वं निराकृतं तद्विआत्मनः सर्वसाधा तस्मै भीष्माभ्यनुज्ञातः सहदेवः प्रतापवान् ॥ उपजन्हेऽथ विधिवद्वाष्णेयायार्घ्यमुत्तमम् ३० प्रतिजग्राह तत्कृष्णः शास्त्रदृष्टेन कर्मणा ॥ शिशुपालस्तुतां पूजां वासुदेवेन चक्षमे ३१ स उपालभ्य भीष्मं च धर्मराजं च संसदि ॥ अपाक्षिप द्वासुदेवं चेदिराजो महाबलः ३२ ॥ ॥ इति श्रीमन्महाभारते सभापर्वणि अर्घाहरणं कृष्णार्घदाने षट्त्रिंशोऽध्यायः ३६ ॥ ॥ शिशुपाल उवाच ॥ नायमर्हति वाष्णेयस्तिष्ठत्स्विह महात्मसु ॥ महीपतिषु कौरव्यराजवत्पार्थिवार्हणम् १ नायं युक्तः समाचारः पांडवेषु महात्मसु ॥ यत्कामात्पुंडरीकाक्षं पांडवांचितवानसि २ बालायूयं न जानीध्वं धर्मः सूक्ष्मो हि पांडवाः ॥ अयं च स्मृत्य तिकांतो ह्यापगे योऽल्पदर्शनः ३ त्वादृशोऽधर्मयुक्तो हि कुर्वाणः प्रियकाम्यया ॥ भवत्यभ्यधिकं भीष्मलोकेष्वमृतः सताम् ४ कथं ह्यराजा दाशार्हो मध्ये सर्वमहीक्षिताम् ॥ अर्हणामर्हति तथा यथा युष्माभिरर्चितः ५ अथ वामन्यसे कृष्णस्थ विरंकुरुपुंगव ॥ वसुदेवे स्थिते वृद्धे कथमर्हति तत्सुतः ६ अथ वा वासुदेवोऽपि प्रियकामोऽनुवृत्तवान् ॥ रुपदेतिष्ठति कथं माधवोऽर्हति पूजनम् ७ आचार्यमन्यसे कृष्णमथ वा कुरुनंदन ॥ द्रोणेतिष्ठति वाष्णेयं कस्मादार्चितवानसि ८ ऋत्विजं मन्यसे कृष्णमथ वा कुरुनंदन ॥ द्वैपायने स्थिते वृद्धे कथं कृष्णोऽर्चितस्त्वया ९ भीष्मेशांतनवराजन् स्थिते पुरुषसत्तमे ॥ स्वच्छंदमृत्युके राजन् कथं कृष्णोऽर्चितस्त्वया १० अश्वथाग्निस्थिते वीरे सर्वशास्त्रविशारदे ॥ कथं कृष्णस्त्वयाराजन् अर्चितः कुरुनंदन ११ दुर्योधने च राजे द्रेस्थिते पुरुषसत्तमे ॥ कृपे च भारताचार्ये कथं कृष्णस्त्वयार्चितः १२ द्रुमं किंपुरुषाचार्यमतिक्रम्य तथाऽर्चितः ॥ भीष्मके चैव दुर्धर्षे पांडुवत्कृतलक्षणे १३ नृपे च रुक्मिणीश्रेष्ठे एकलव्ये तथैव च ॥ शल्ये मद्राधिपे चैव कथं कृष्णस्त्वयाऽर्चितः १४ अयं च सर्वराज्ञां वैबलश्चाधीमहाबलः ॥ जामदग्न्यस्य दयितः शिष्यो विप्रस्य भारत १५ ये नात्मबलमाश्रित्य राजानो युधिनिर्जिताः ॥ तंच कर्णमतिक्रम्य कथं कृष्णस्त्वयाऽर्चितः १६ नैव त्विदं नैव चाचार्यो न राजामधुसूदनः ॥ अर्चितश्च कुरुश्रेष्ठ किमन्यत्प्रियकाम्यया १७ अथ वाऽभ्यर्चनीयोऽयं युष्माकं मधुसूदनः ॥ किराजभिरिहानीतैरवमानाय भारत १८ वयंतु न भयादस्य कौंतेयस्य महात्मनः ॥ प्रयच्छामः करान्सर्वे नलोभान्न च संत्वनान् १९ अस्य धर्मप्रवृत्तस्य पार्थिवत्वं चिकीर्षतः ॥ करानस्मै प्रयच्छामः सोऽयमस्मान्न मन्यसे २०

रणं देहस्य तु अस्मदादिव हेव कया जातत्वात् दुर्वचमिति भावः १ । २ आपगे यो भीष्मः ३ । ४ । ५ ननु अस्मदादिव जातोऽप्यराजापि वृद्धत्वादिना हेतुना पूज्यः कृष्ण इत्याशंक्य निरावृष्टे अथ वामन्यसे इत्यादिना ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

प्राप्तोलक्षणं राजचिह्नं छत्रचामरादि संप्राप्तलक्षणः । प्राप्तपत्रेचद्वितीययेतिसमासः । तदन्वयोऽप्राप्तलक्षणस्तम् वस्तुवृत्त्याऽपि अतादृशं असंगच्छिन्माप्रत्वात् । 'अलक्षणमचित्यं' इत्यादिश्रुतेरिति वाग्देवतायास्तात्पर्यम् २१ । २२ धर्मच्युतत्वमेवाह योऽयमिति राजानं कंसम् २३ । २४ । २५ । २६ अयुक्तामिति आत्मनः अयुक्तां पूजां अद्वैते पूज्यपूज्यकमावाभवेन भेदस्यायोगात् तथापि हविषोनिःस्पंदं लेशं प्राशितुं द्रौपदीशकशेषवत्प्राशनाय प्राप्य द्विचंद्रादिवन्मायया भेदमाकृष्टो भक्तेः पट्टतत्वात्तावदेव बहुमन्यसे निर्जने निर्मनुष्ये अंतरिक्षेऽवसतीति श्वावायुः । 'मातरिश्वासदागतिः' इति कोशः । मातरिश्वासेऽवसतीति यास्कः इति सरस्वत्याशयः । कथापक्षे तु स्पष्टपदार्थः २७ प्रलंभं ते अवलंबंते २८ । २९ । ३० । ३१ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥

॥ तत इति १ अधर्मश्चेति वेदकगम्यापरदेवताकृष्णो न तर्कगम्या तर्कबलेन तुताप्रत्याचक्षाणस्य शाकल्य

किमन्यदवमानाद्विद्येदेनं राजसंसदि ॥ अप्राप्तलक्षणं कृष्णमर्धेनार्चितवानसि २१ अकस्माद्धर्मपुत्रस्य धर्मात्मेति यशोगतम् ॥ कोहि धर्मच्युते पूजामेवं युक्तानियोजयेत् २२ योऽयं वृष्णि कुले जातो राजानं हतवान्पुरा ॥ जरासंधं महात्मानमन्यायेन दुरात्मवान् २३ अद्य धर्मात्मता चैव व्यपकृष्टायुधिष्ठिरात् ॥ दर्शितं कृपणत्वं च कृष्णेऽस्य निवेदनात् २४ यदि भीताश्चकौ ते याः कृपणाश्च तपस्विनः ॥ ननु त्वयाऽपि बोद्धव्यं यां पूजां माधवार्हसि २५ अथवा कृपणैरेतामुपनीतां जनार्दन ॥ पूजामनर्हः कस्मात्त्वमभ्यनुज्ञातवानसि २६ अयुक्तामात्मनः पूजां त्वं पुनर्बहुमन्यसे ॥ हविषः प्राप्य निःस्पंदं प्राशिताश्चेव निर्जने २७ न त्वयं पार्थिवेन्द्राणामपमानः प्रयुज्यते ॥ त्वामेव कुरवो व्यक्तं प्रलंभं ते जनार्दन २८ क्लीबेदारक्रियायादृग्धेवरूपदर्शनम् ॥ अराज्ञो राजवत्पूजा तथा ते मधुसूदन २९ दृष्टो युधिष्ठिरो राजा दृष्टो भीष्मश्च यादृशः ॥ वासुदेवोऽप्ययं दृष्टः सर्वमेतद्यथा तथम् ३० इत्युक्त्वा शिशुपालस्तानुत्थाय परमासनात् ॥ निर्ययौ सदसस्तस्मात्सहितो राजभिस्तदा ३१ इति श्रीमन्महाभारते सभापर्वणि अर्घाभिहरणेशिशुपालक्रोधोनाम सप्तत्रिंशोऽध्यायः ३७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा शिशुपालमुपाद्रवत् ॥ उवाचैवेनं मधुरं सांत्वपूर्वमिदं वचः १ नेदं युक्तं महीपालयादृशं वै त्वमुक्तवान् ॥ अधर्मश्च परो राजन् पारुष्यं च निरर्थकम् २ न हि धर्मं परं जातु नावबुध्येत पार्थिवः ॥ भीष्मः शांतनवस्त्वेनं मां स्वमंस्थास्त्वमन्यथा ३ पश्य चैतान् महीपालांस्त्वतो वृद्धतरान्बहून् ॥ मृष्यंते चार्हणां कृष्णे तद्वत्त्वं क्षंतुमर्हसि ४ वेदतत्त्वेन कृष्णं हि भीष्मश्चेदिपते भृशम् ॥ न ह्येनं त्वं तथा वेत्थ यथेनं वेदकौरवः ५ ॥ भीष्म उवाच ॥ नास्मै देयो ह्यनुनयो नायमर्हति सांत्वनम् ॥ लोकवृद्धतमे कृष्णे योऽर्हणानां भिमन्यते ६

स्येव तवाधर्मो महान् भवतीत्यर्थः यतः पारुष्यं च निरर्थकम्

पुरुषि पर्वणि खंडाः भेद इति यावत् पुरुष्येव पारुष्यं स्वार्थेऽप्युत्तरि र्थकं स्वप्रगजवदर्थगून्यमाभासमात्रम् पौरुषचेति पाठे पुरुषधर्मः कर्तृत्वादिः पौरुषम् तदपि सुप्ति सभाध्यादौ प्रत्यगात्मनि अदर्शनात् रज्जुरगादिव दामासमात्रं तत्राधिष्ठानभूतं आत्मवस्तु कृष्ण एव निरधिष्ठानकप्रमायोगात् कथापक्षे पारुष्यं दुर्वीक्यत्वम् २ एतच्च योगबलेनैव भीष्मो वेदेत्याह न हीति परो धर्मः अयं तु परमो धर्मो योगेनात्मदर्शनमिति याज्ञवल्क्योक्तः यतस्तं भीष्मो वेदास्तोऽस्य वचस्य विश्वासो न कर्तव्य इत्यर्थः ३ । ४ । ५ अनुनयः न यो युक्तिस्तामनुपश्चात् भवतीति अनुनयो मननानंतरभाविष्यानं योग इति यावत् सनास्मै असंभावनाग्रस्ताय देयः । पक्षे अनुनयः कुपितप्रसादनं सगुणोपास्त्यभावादनधिकारिणे इत्यर्थः सांत्वनं शमम् ६

तत्र मूढं मूढभाष्यैव बोधयेदिति न्यायेन शिशुपालमतमनुसृत्यैव कृष्णस्याधिक्यमाह द्वाभ्याम् क्षत्रिय इति ७ । ८ इतोऽप्यधिकमाह न हीति त्रैलोक्यांतर्गतानां ब्रह्मादीनामित्यर्थः ९ इदानीं तनक्षत्रियेभ्यः कृपणाः श्रेष्ठाः भिरण्याक्षादयः वाष्पण्ये सर्वप्रतिष्ठितं विलीनम् किं कनकुंडलन्यायेन नेत्याह निखिलेनेति सत्यामपि कनकुंडलबुद्धयनपायात् रज्जुसर्पन्यायेनैवेयं प्रतिष्ठा । ज्ञानादेव तु कैवल्यमिति श्रुतेश्च । पक्षांतरे तु ब्रह्मणः कनकवत्परिणामित्वं कुंडलस्येव प्रपंचस्य क्रियया प्रविलाप्यत्वं च स्यात् । तथा च 'असंगो ह्ययं पुरुषः' इत्यसंगत्वं श्रुतेर्ज्ञानादेवेत्यवधारणस्य च व्याकोप इति दिक् १० । ११ उक्तार्थप्रमाणमाह ज्ञानवृद्धा इत्यादिना १२ कर्माणि पूतनावधादीनि १३ । १४ कृतार्थकृतं अर्थउपकारम् १५ । १६ १७ वैश्यानामिति लक्ष्मीपतित्वात्पुराणपुरुषत्वाच्च १८ । १९ नियताऽच्युतेऽकर्मजत्वात् अन्यत्र कर्मजत्वादेवामस्यैव भवतीत्यर्थः २० लोकसंपन्नज्ञानसंपन्नम् २१ । २२ क्षत्रियः क्षत्रियं जित्वारणेरण कृतावरः ॥ यो मुंचति वशे कृत्वा गुरुर्भवति तस्य सः ७ अस्यां हि समितौ राज्ञामेकमप्यजितं युधि ॥ न पश्यामि महीपालं सात्वतीपुत्रतेजसा ८ न हि केवलमस्माकमयमर्च्यतमोऽच्युतः ॥ त्रयाणामपि लोकानामर्चनीयो महाभुजः ९ कृष्णेन हि जिता युद्धे बहवः क्षत्रियर्षभाः ॥ जगत्सर्वं च वाष्पण्ये निखिलेन प्रतिष्ठितम् १० तस्मात्सस्वपितृद्वेषुकृष्णमर्चामनेतरान् ॥ एवं वक्तुं न चार्हस्त्वं माते भूद्विरीदृशी ११ ज्ञानवृद्धामयाराजन् बहवः पर्युपासिताः ॥ तेषां कथयतां शौरेरहं गुणवतो गुणान् १२ समागतानामश्रौषं बहून् बहुमतान्सताम् ॥ कर्माण्यपि च यान्यस्य जन्मप्रभृतिधीमतः १३ बहुशः कथ्यमानानि न रैर्भूयः श्रुतानि मे ॥ न केवलं वयं कामाचेदिराज जनार्दनम् १४ न संबंधं पुरस्कृत्य कृतार्थं वा कथंचन ॥ अर्चामहेऽर्चितं सद्भिर्भुविभूत सुखावहम् १५ यशः शौर्यं जयं चास्य विज्ञाया चार्चं प्रयुज्महे ॥ न च कश्चिदिहास्माभिः सुबालोऽप्यपरीक्षितः १६ गुणैर्वृद्धानां तिक्रम्य हरि रर्च्यतमो मतः ॥ ज्ञानवृद्धोऽद्रिजातीनां क्षत्रियाणां बलाधिकः १७ वैश्यानां धान्यधनवान् शूद्राणामेव जन्मतः ॥ पूज्यतायां च गोविंदे हेतूद्वावपि संस्थितौ १८ वेदवेदांगविज्ञानं बलं चाभ्यधिकं तथा ॥ नृणां लोके हि कोऽन्योऽस्ति विशिष्टः केशवादृते १९ दानं दाक्ष्यं श्रुतं शौर्यं च ही कीर्तिर्बुद्धिरुत्तमा ॥ संततिः श्रीर्घृतिस्तुष्टिः पुष्टिश्च नियताऽच्युते २० तमिं लोकसंपन्नमाचार्यं पितरं गुरुम् ॥ अर्धमर्चितमर्चार्हं सर्वसंक्षंतुमर्हथ २१ ऋत्विगुरुर्विवाह्यश्च स्नातको नृपतिः प्रियः ॥ सर्वमेतद्वर्षिकेशस्तस्मादभ्यर्चितोऽच्युतः २२ कृष्ण एव हि लोकानामुत्पत्तिरपि चाव्ययः ॥ कृष्णस्य हि कृते विश्वमिदं भूतं चराचरम् २३ एष प्रकृतिरव्यक्ता कतचित्सनातनः ॥ परश्च सर्वभूतेभ्यस्तस्मात्पूज्यतमोऽच्युतः २४

लोकदृष्ट्या कृष्णमाहात्म्यमुक्त्वा शास्त्रदृष्ट्याऽपि तदाह कृष्ण एवेति उत्पत्तिरपि उपादानमपि अव्ययः अविनाशी अपरिणामित्वात् रज्जुवत्परिणाम्युपादानस्य नाशावश्यंभावादिति भावः अप्यय इति पाठे लयस्थानम् कृष्णस्य कृते कृष्णार्थं सर्वशेषित्वात्कृते इत्यव्ययतादर्थ्ये निपात्यते सूत उत्पन्नं तेन विमाश्य पि पतत्कृष्ण एव सत्य इत्यपि ज्ञेयम् २३ नन्वपरिणामित्वे कृष्णस्य कथं परिणामिनमाकाशादिकं प्रत्युपादानत्वं कारणस्य कार्यसजातीयत्वनियमादित्याशंक्याह एष प्रकृतिः उपादानं जगतः अव्यक्ता अप्रकटारज्जुरिव स्पष्टमदृष्टा सर्पस्य कर्ता महदहंकारादिरप्ययमेव । परिणामावद्विवर्तेऽपि कार्यस्य कारणानन्यत्वात् महदादेश्च विवर्तरूपत्वात् । नन्वन्योऽन्यत्रान्यत्कल्पयति महदादेश्च कथं सदात्मनि स्वस्वकल्पकत्वमित्याशंक्याह सनातन इति सुप्तिप्रलयादावपि तेषां संस्कारात्मना सत्त्वमस्ति अतः कदाचित्प्रतीयमानत्वात् निमित्थात्वेऽपि भ्रमत्संस्कारपरंपराया बीजाकुरवदनादित्वात् महदादिरपि सना

ततोऽनादिरित्यर्थः । नन्वेवमुक्तकालिन्वदात्मनि महदादेराविर्भावतिरोभावौ उक्तौ स्यातां तथाचात्मसमस्तकत्वं तयोः स्यादित्यत आह परइति सर्वभूतेभ्य उत्पन्नेभ्यो महदादेभ्योऽतिरिक्तः महदाद्युपादानं त्वज्ञानमेव ननुचिदात्मा तदपि रज्ज्वज्ञानवत्तदनाद्यपि बोधसति वस्तुतया कालत्रयेऽपि तत्कार्यनासीदिति प्रत्ययात् । यादृशो यक्षस्तादृशो बलिरिति न्यायेन कार्यवत् अनिर्वचनीयत्वमेव कल्प्यते अतः कृष्ण एव परो न त्वज्ञानं त्रिकालिकबाधविषयत्वात्तस्येति भावः । पूज्यतमइति निरुपाधिकप्रेमविषयत्वेन सर्वशेषित्वं प्रत्यगात्मत्वं चोक्तम् अच्युतइति भोक्तृत्वरूपविकारनिषेधः अहंकारस्यैव भोक्तृत्वादात्मनि च जलचंद्रचांचल्यवत्तदुपधानात्कल्पितमिति भावः २४ अतएव कृष्णाद्वैतं सिद्धामित्याह बुद्धिरित्यादिना प्रतिष्ठितं रज्जुरगवत्कृष्णानन्यत्वादित्यर्थः बुद्धिरहंकारः मन इतींद्रियाण्येकादश महान्महत्त्वं वायुरित्यादिपंचकेन पंचतन्मात्राणां स्थूलभूतानां च ग्रहणम् चतुर्विधं

बुद्धिर्मनो महदायुस्तेजोऽभःखं महीचया ॥ चतुर्विधं च द्रुतं सर्वं कृष्णे प्रतिष्ठितम् २५ आदित्यश्चंद्रमाश्चैव नक्षत्राणि ग्रहाश्च ॥ दिशश्च विदिशश्चैव सर्वं कृष्णे प्रतिष्ठितम् २६ अग्निहोत्रमुखावेदा गायत्री छंदसां मुखम् ॥ राजामुखं मनुष्याणां नदीनां सागरो मुखम् २७ नक्षत्राणां मुखं चंद्र आदित्यस्तेजसां मुखम् ॥ पर्वतानां मुखं मेरुं रुडः पततां मुखम् २८ ऊर्ध्वतिर्यग्धश्चैव यावती जगतो गतिः ॥ सदेवकेषु लोकेषु भगवान्केशवो मुखम् २९ अयंतु पुरुषो बालः शिशुपालो न बुध्यते ॥ सर्वत्र सर्वदा कृष्णं तस्मादेवं प्रभाषते ३० यो हि धर्मं विचिनुयादुत्कृष्टं मतिमान्नरः ॥ सर्वैष इत्येव यथा धर्मं न तथा चेदिराडयम् ३१ स वृद्धबालेष्वथवा पार्थिवेषु महात्मसु ॥ को नाहं मन्यते कृष्णं को वाप्येनं न पूजयेत् ३२ अथैनां दुष्कृतां पूजां शिशुपालो व्यवस्यति ॥ दुष्कृतायां यथान्याय्यं तथाऽयं कर्तुं मर्हति ३३ इति श्रीमन्महाभारते सभापर्वणि अर्घाभिहरणे भीष्मवाक्यं नाम अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा ततो भीष्मो विरराम महाबलः ॥ व्याजहारोत्तरतः सहदेवोऽर्थवद्वचः १ केशवं केशिंहं तारमप्रमेयपराक्रमम् ॥ पूज्यमानं मया यो वः कृष्णं न सहते नृपाः २ सर्वेषां बलिनां भूमिभ्येदं निहितं पदम् ॥ एवमुक्ते मया सम्यगुत्तरं प्रब्रवीतु सः ३ स एव हि मया वध्यो भविष्यति न संशयः ॥ मतिमंतश्च ये केचिदाचार्यपितरंगुरुम् ४ अर्च्यमर्चितं मर्ह्यं हि मनुजानं तु ते नृपाः ॥ ततो न व्याजहारैषां कश्चिद्बुद्धिमतां सताम् ५ मानिनां बलिनां राज्ञां मध्ये वै दर्शिते पदे ॥ ततोऽपतत्पुष्पवृष्टिः सहदेवस्य मूर्ध्नि ६ अदृश्यरूपा वाचश्चाप्यब्रुवन्साधुसाध्विति ॥ आविध्यदजितं कृष्णं भविष्यद्भूतजल्पकः ७ सर्वसंशयनिर्मोक्तानारदः सर्वलोकवित् उवाचाखिलभूतानां मध्ये स्पष्टतरं वचः ८ कृष्णं कमलपत्राक्षं नार्चयिष्यंति ये नराः ॥ जीवन्मृतास्तु ते ज्ञेयानसंभाष्याः कदाचन ९

जरायुजादिभौतिकम् २५ । २६ । २७ । २८ । २९ सर्वत्र सर्वदा सत्तास्फूर्तिप्रदत्वेन संततिमिति शेषः ३० उत्कृष्टं धर्मं आत्मदर्शनम् ३१ । ३२ । ३३ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतावदीपे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ य एवं विधः कृष्णः स एव वसुदेवसूनु रिति सहदेवप्रतिज्ञानारदवचनाभ्यां निश्चेतुं मध्यायमारभते एवमुक्त्वा इत्यादिना १ अप्रमेयो निर्गुणत्वात् परंपश्चाद्वाविकार्यतत्त आक्रामति व्याप्राप्तीति पराक्रमउपादानम् अप्रमेयश्चासौ पराक्रमश्चेति समासः शुद्धशबलब्रह्मरूपोऽयं केशिंह इत्यर्थः २ । ३ । ४ । ५ । ६ कृष्णं इयामम् ७ । ८ ननु उपाध्यविवक्षया ब्रह्मभावोऽस्मदादीनामप्यस्ति तद्विवक्षायां तु फलशलादुवत्कृष्णस्यास्माकं च ज्ञानैश्वर्यतारतम्येऽपि तस्य व्यावृत्तत्वेनास्मदादिवदुभयविधब्रह्मभावो

मास्त्वेवेत्याशंक्याह कृष्णमिति यथापरिमाणतारतम्यस्य विश्रांतिराकाशादौ देशतः कालतश्च परिच्छेदाभावात्तदृष्टा तथाप्येव्यतारतम्यस्यापि द्रष्टव्या । ननु प्रलये कार्यमात्रनाशस्य वक्तव्यत्वात्कथं कृष्णविग्रहस्य कालापरिच्छेद्यत्वं पुज्येतेति चेन्न तस्याकार्यत्वात् महिषोदाहृतस्य हिरण्यमभुत्वादिविशिष्टस्य ब्रह्मणः कार्यत्वं वक्तुं शक्यं । अंतस्तदमोपदेशादिति न्यायविरोधात् शास्त्रांत्यन्यायविरोधाच्च । तत्र हि नित्यसिद्धेश्वरादवर्धाचीनानां ज्ञानध्यानासिद्धानामीश्वराणामैश्वर्यं विद्यदादिजगत्सृष्टिसंहारादिव्यापारवर्जतेन सह भोगसाम्यमात्रम् हेतुश्चात्रोक्तः असन्निहितत्वादिति भौतिकपदार्थवृष्ट्यादिसमकालेहि तेषां सृष्टिप्रलयाविति न ते मृतोत्पत्तिलयकाले सन्निहिताः अयंतु दानीमपि सन्निहितोऽस्तीति नित्य एव व्यवहारतः सर्गपरंपराया आद्यंतं शून्यत्वात्तद्वेतुहेतोरस्यापि तथात्वं दुर्वारम् । नन्वस्य नित्यत्वे तल्लोकादेरपि नित्यत्वं वाच्यम् । तथाचाद्वैतस्य तिरिति चेत्तत्रातोसि यथात्रैलोक्यनाशोऽपि ब्रह्मलोकाद्यस्ति तथा ब्रह्मलोकनाशोऽपि तल्लोकादिकमस्ति यथासत्स्वपि ब्रह्मलोकादिषु अस्मदादीनां शुद्धकैवल्यमप्रतिहतं तथातस्मिन्नपि सति भविष्यतीति कानोहानिः । ये तु तल्लोक ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पूजयिष्याच पूजार्हं ब्रह्मक्षत्रविशेषवित् ॥ सहदेवो नृणां देवः समापयत कर्म तत् १० तस्मिन्नभ्यर्चिते कृष्णे सुनीथः शत्रुकर्षणः ॥ अतिताम्रेक्षणः कोपादुवाच मनुजाधिपान् ११ स्थितः सेनापतिर्योऽहं मन्यध्वं किंतु सांप्रतम् ॥ युधितिष्ठामसन्नह्यसमेतान् वृष्णिपांडवान् १२ इति सर्वान्समुत्साह्य राज्ञस्तान् चेदिपुंगवः ॥ यज्ञोपधाताय ततः सोऽयं त्रयतराजभिः १३ तत्राहूता गताः सर्वे सुनीथप्रमुखा गणाः ॥ समदृश्यंतं संक्रुद्धा विवर्णवदनास्तथा १४ युधिष्ठिराभिषेकं च वासुदेवस्य चार्हणम् ॥ न स्याद्यथा तथा कार्यमेवं सर्वे तदाऽब्रुवन् १५ निष्कर्षांश्चिश्चयात्सर्वे राजानः क्रोधमूर्च्छिताः ॥ अब्रुवंस्तत्र राजानो निर्वेदादात्मनिश्चयात् १६ सुहृद्विर्वार्यमाणानां तेषां हि वपुराबभौ ॥ आभिषादपकृष्टानां सिंहानामिव गर्जताम् १७ तं बलौघमपर्यंतं राजसागरमक्षयम् ॥ कुर्वाणं समयं कृष्णो युद्धाय बुबुधेतदा १८ ॥ इति श्रीमन्महाभारते सभापर्वणि अर्घाभिहरणसमाप्तिर्नाम ऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ समाप्तं चेदमर्घाभिहरणपर्व ॥ अथ शिशुपालवधपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः सागरसंकाशं दृष्ट्वा नृपतिमंडलम् ॥ संवर्तवाताभिहतं भीमं क्षुब्धमिवार्णवम् १ रोषात्प्रचलितं सर्वमिदमाह युधिष्ठिरः ॥ भीष्मं मतिमतां मुख्यं वृद्धं कुरुपितामहं २ बृहस्पतिं बृहतेजाः पुरुहूत इवाऽरिहा ॥ असौ रोषात्प्रचलितो महाभूषितसागरः ॥ अत्रयत्प्रतिपत्तव्यं तन्मे ब्रूहि पितामह ३ यज्ञस्य च न विघ्नः स्यात्प्रजानां चाहितं भवेत् ॥ यथा सर्वत्र तत्सर्वं ब्रूहि मेऽद्यापि तामह ४ इत्युक्तवति धर्मज्ञे धर्मराजे युधिष्ठिरे ॥ उवाचे देवचो भीष्मस्ततः कुरुपितामहः ५ मामैस्त्वं कुरुशार्दूलश्वासिंहं तु मर्हति ॥ शिवः पंथाः सुनीतोऽत्र मया पूर्वतरं वृतः ६

माप्तिरेव कैवल्यमित्याहुस्तदश्रोतमिति व्युत्पादितमन्यत्र । 'केचिदाहुरिभं सांबं केचिद्विष्णुं परेरविम् ॥ केचिद्विशंकेष्यं बांमद्विधाः पार्थसारथिम्' ॥ तस्माद्युक्तं कमलपत्राक्षस्य पूर्वोक्तरीत्या असंगस्य साक्षाद्ब्रह्मत्वं इतरेषां तूपाधितादात्म्यव्यवहितमिति महान्भेदइति युक्तं कृष्णस्यार्चनयितमस्त्वम् । प्रत्यग्दृशेरेव देहेन्द्रियाद्युपाधिसान्निध्यात् मुकुरमुखवत्कृष्णरूपेण चरमेजन्मनि परागदृश्यात्मना भासमानत्वादिना दिक् ९ । १० । ११ । १२ । १३ सुनीथः शिशुपालः १४ । १५ निर्वेदात् अपमानेन देहादौ वैराग्यात् आत्मनिश्चयात्स्वबलवत्त्वनिश्चयात् १६ । १७ समयं संकेतम् १८ ॥ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतावदीपे ऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ तत इति १ । २ अत्र स्वतंत्रं भवेद्यन्न इति पाठे नः अस्माकं स्वं शुभोदकम् ३ । ४ । ५ शिवः पंथाः कृष्णाश्चरूपः सुनीतः सुनीतिसहितः ६

प्रसुप्तेहियथासिंहेश्वानस्तस्मिन्समागताः ॥ भवेयुःसहिताःसर्वे तथेवसुधाधिपाः ७ वृष्णि सिंहस्यसुप्तस्यतथाऽमीप्रमुखेस्थिताः ॥ भवतेतातसंकु
द्धाःश्वानःसिंहस्यसन्निधौ ८ नहिसंबुध्यतेयावत्सुप्तःसिंहइवाच्युतः ॥ तेनसिंहीकरोत्येताननृसिंहश्चेदिपुंगवः ९ पार्थिवान्पार्थिवश्रेष्ठःशिशुपालोऽप्यचे
तनः ॥ सर्वान्सर्वात्मनातातनेतुकामोयमक्षयम् १० नूनमेतत्समादार्तुपुनरिच्छत्यधोक्षजः ॥ यदस्यशिशुपालस्यतेजस्तिष्ठतिभारत ११ विबुधाचा
स्यभद्रंतेबुद्धिर्बुद्धिमतांवर ॥ चेदिराजस्यकौतयेसर्वेषांचमहीक्षिताम् १२ आदातुंचनरव्याघ्रोऽयंयमिच्छत्ययंतदा ॥ तस्यविप्लवतेषुद्धिरेवंचेदिपते
र्यथा १३ चतुर्विधानांभूतानांनिष्ठुलोकेषुमाधवः ॥ प्रभवश्चैवसर्वेषांनिधनंचयुधिष्ठिर १४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ इति तस्यवचःश्रुत्वाततश्चे
दिपतिर्नृपः ॥ भीष्मंरूक्षाक्षरावाचःश्रावयामासभारत १५ ॥ ॥ इति श्रीमन्महाभारतेसभापर्वणिशिशुपालवधपर्वणियुधिष्ठिराश्वासनंनामचत्वारिं
शोऽध्यायः ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ शिशुपालउवाच ॥ ॥ बिभीषिकाभिर्बह्वीभिर्भीषयन्सर्वपार्थिवान् ॥ नव्यपत्रपसेकस्माद्बद्धःसन्कुलपांसनः १

शास्त्रार्थः ४० ॥ ॥ ॥ शिशुपालोवाच ॥ ॥ विभीषिकाभिर्मिर्षीषिकाभिः । एतेषां क्रमादुदाहरणानि । 'प्रजा
त्वाच्चाभुतार्थवादएव तथाहि । त्रिविधोऽर्थवादः 'विरोधेगुणवादः स्यादमुवादोऽवधारिते ॥ भूतार्थवादस्तद्व्यानादर्थवादस्त्रिषामतः' इत्युक्तलक्षणः । एतेषां क्रमादुदाहरणानि । 'प्रजा
पतिरात्मनोवपामुदक्खिखदत्' स्ववपोत्सन्नने देहस्यैवनाशोभवतीत्यभुतार्थवादोऽयम् । 'अग्निर्हिमस्यभेषजम् । मेधातिथिहकाण्वायनं मेधो भूर्वेन्द्रो जहार' इत्यादीनि । तस्मादिह निद
कस्यमुक्तिर्विरुद्धेत्यभुतार्थवाद एवेति चेन्न तद्वत्कृत्स्नस्यापि भारतस्य तथात्वापत्तेः । अनन्यगतिकप्रकरणबाधापत्तेश्चानर्थक्यप्रतिहतानां विपरीतबलाबलमिति न्यायेनाकाशादि
श्रुतिवार्त्तिदाश्रुतिरपिगौण्यादृत्या ब्रह्मपरतयानेयेति युक्तमुत्पन्नयामः । अत एव श्रीमद्भागवतेऽपि हरिर्निदाग्रंथः स्तुतिपरत्वेनैव व्याख्यातः श्रीधरस्वामिभिः । एवं भिष्मेणप्रबोधि
तः शिशुपालः स्वबोधमाविश्विकीर्षुर्भीष्मं तावन्महीकरांति विभीषिकाभिरिति । हेनव्यप सत्त्वं कुलपांमध्येवृद्धः सन्ननः अस्मान्पार्थिवान्बवहीभिर्बिभीषिकाभिः भीषयन्कस्मात्प्रपत्ते
इतियोजना नोक्तुंस्तोतुं योग्यं नव्यं पाति गोपायतीति हे नव्यप हे परमेश्वरतत्त्वगूहनपर कुलपांकुलपतीनां कुलतारकाणां ब्रह्मविदांमध्ये वृद्धः सन्ननः अस्मान्पार्थिवान् शरीराकार
परिणतपृथिवीमात्रनिष्ठान् पृथिव्यंशबाहुल्यात्शरीरस्यपृथिवीत्वम् । 'यच्छरीरं सापृथिवी' इति श्रुतेश्च । देहाभिमानयुक्तान् बवहीभिर्नानाविधभेदवतीभिर्बिभीषिकाभिः संसारमिति हेतु

॥ ३७ ॥

भिः प्रमातृत्वप्रमुखाभिः कर्तृत्वभीकृत्वादिभिः भीषयन्भीषयितुं किमिति त्रपसे त्वया वृद्धेनास्माकं संसारमयं प्रदर्शनीयमेव न तु तत्रास्माकमनधिकारमाशङ्क्यमीति हरतस्वंगोपनीयमित्यर्थः । ननु वस्तुतत्त्वमपि उक्तमेवेत्याशङ्क्य यथा ज्ञातं तथानोक्तमित्याह युक्तमिति तृतीयायां प्रकृतवैतर्तात्त्व्या एतदेव धर्मादपेक्षार्थं वक्तुं युक्तमित्यन्वयः । द्वे प्रकृती परिणामिन्यो माया तस्या चित्प्रतिबिम्बश्च । तृतीया प्रकृतिस्त्वेतदुभयाध्यासाभिधानं निर्विशेषं वस्तु तत्र वर्तता वर्तमानेन तन्मात्रनिष्ठेन त्वया धर्मादपेक्षः मोक्षः तस्या कर्मसाध्यत्वात् तदर्थः । धर्मादित्यल्लक्समासः । मोक्षार्थ एतदेव तृतीयप्रकृतिरूपं वक्तुं युक्तम् न तु सगुणं । अस्माकं ब्रह्मलोकां तस्योपासनाफलस्यानपेक्षितत्वादित्यर्थः । एवं च यथा ज्ञातं तथानोक्तमित्युक्तं भवति उक्तेऽर्थे हेतुमाह त्वंहित्कं कुरुत्तम इति २ एतदेव सदृष्टान्तं विवृणोति नावीति यथाऽरित्रकर्णधारादिमर्त्या महाना विसंबद्धाङ्गुद्रानौ पारंप्राप्नोति । यथा वांश्च शरीरं जडत्वात् अंधः अन्धं । 'भिस्तास्त्रीभक्तमं धोऽन्न' इत्यमरः । अन्वियात् अनुलक्षीकृत्य चलेत् । अन्नं ह प्राण इति श्रुतेरनुभवाच्च । तथाभूताः त्वदधीनगतयस्त्वदधीनजविनाश्च कौरव्याः येषां चास्मदादीनां त्वं अग्रणीः पुरोभूत्वाङ्गु र्वार्थप्रापकस्तेऽपि तथाभूता एवेत्यर्थः । तस्मादनन्यगतिकानामस्माकं अवश्यं त्वया उपदेशः कर्तव्य इति भावः ३ पूतनेति अस्य सगुणब्रह्मणः प्रव्यथितं निर्गुणेऽपि गुणारोपेण वस्तुतत्त्वमो

युक्तमेतत्तृतीयायां प्रकृतौ वर्तता त्वया ॥ वक्तुं धर्मादिपेतार्थं त्वां हि सर्वकुर्वन्तमः २ नाविनौरिव संबद्धायथाऽधोऽधमन्वियात् ॥ तथा भूता हि कौरव्यायेषां
भीष्मत्वमग्रणीः ३ पूतनाघातपूर्वाणिकर्माण्यस्य विशेषतः ॥ त्वया कीर्तयताऽस्माकं भूयः प्रव्यथितं मनः ४ अवलितस्य मूर्खस्य केशवं स्तोतुमिच्छतः ॥
कथं भीष्मन ते जिह्वा शतधेयं विदार्थते ५ यत्र कुत्सा प्रयोक्तव्या भीष्मबालतरैर्नरैः ॥ तमिमं ज्ञानवृद्धः सन्न गोपं संस्तोतुमिच्छसि ६ यद्यनेन हता बाल्येशकु
निश्चित्रमत्र किम् ॥ तौ वाऽश्ववृषभौ भीष्मयौ न युद्धविशारदौ ७ चेतनारहितं काष्ठं यद्यनेन निपातितम् ॥ पादेन शकटं भीष्मतत्र किंकृतमद्भुतम् ८
वल्मीकमात्रः सप्ताहं यद्यनेन घृतोऽचलः ॥ तदा यो वद्धेनो भीष्मन तच्चित्रं मतं मम ९ भुक्तमेतेन बहुत्रं क्रीडतानगमूर्धनि ॥ इति ते भीष्मशृण्वानाः परे विस्म
यमागताः १० यस्य चानेन धर्मज्ञो भुक्तमत्र बलीयसः ॥ स चानेन हतः कंस इत्येतन्न महाद्भुतम् ११

पनात्तदुःखितमित्यर्थः ४ अवेति । लिप्तस्य मूर्खस्य इच्छत इति कर्मणि षष्ठ्यः । लिप्तविषयसंगिनमूर्खमूर्खमां केशवंस्तोतुमिच्छंतं अत्र तुच्छमापि भगवद्भक्तमां पालय हितोपदेशेनेति भावः ।
अत्याश्चर्यमेतदित्याह कथमिति हेमीष्महेवित् हेविद्वन् न तेन मेमादृशोऽपि उपनतेशिष्ये इयं जिह्वा त्वदीया त्वया शतधा कथनं इर्यते प्रेर्यते अनेकैः प्रकारैः तत्त्वं प्रतिपादायै तुमिति शेषः ५
यत्रेत्यत्र सगुणे कुत्सानि दाबालतरैः आपातत उपनिषन्मात्राध्येतुमिर्बद्धुमिः । बालेतरैरिति पाठे वृद्धैरपि । 'यन्मनसानमनुतेयेनाहुर्मनोऽमतं ॥ तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यदिदमुपासते' इत्य
ब्रह्मत्वे कुत्साप्रयोक्तव्या । तमिमंगोपयतीति गोपः तंगोपं व्यधिकरणे द्वितीये । तस्य शबलस्य गूहनकर्तारं शुद्धं संस्तोतुं सम्यक् प्रस्तोतुमिच्छसि । प्रार्थनायां पंचमोलकारः । तं प्रस्तोतुं
इच्छां कुर्वित्यर्थः ६ अनंतब्रह्मांडाधिपे मायाविन्यपि पूतनाघातादिकमत्यंत तुच्छमित्याह यद्यनेनेत्यादिना शकुनिः पूतना पाठांतरेशकुनिवत् खेचरः वृणावर्तः ७ । ८ । ९ । इति ते
त्वत्तः शृण्वानाः विस्मयमागताः नाहमित्यर्थः १० यस्य चेतियस्य द्रौपद्यादेः अन्नं अदनीयं शाकलेशादिभुक्तं सचकंसः कामयमानो दुर्वासः स्तृष्यादिकं इच्छन् अनेन कृष्णेन हतः
गतः अनुसृतः । हंते गत्यर्थत्वात् । तदिष्टं संप्राप्तमित्यर्थः । सर्वात्मनिकृष्णेशाकलेशेन वृषे विश्ववृषिर्जातेत्यपि नाद्रुतमित्यर्थः ११

नतेनैशिव्यसमीपेकथयतां सतां मुखात् इदं वदुं कं पूननाभादि मया श्रुतम् । किं ज्ञातस्यार्थस्यानिरूपणेनेति भावः । हे कुलाधमकुलं गृहं अधमं यस्य गृहातीत सन्यासधर्मतः । यत्तु वा कथं अहं वक्ष्ये वो दुःशिक्षयेत्कुल आमधर्मज्ञ अपक्वधर्मः क्षयिष्णुफलत्वात् कर्मोपास्तीति दमिज्ञं मां प्रति तदेव वाक्यं अपूर्वार्थप्रतिपादकं वचः निर्गुणब्रह्मविषयं कुरु । तच्छाहं ज्ञातुं शक्ये इत्यर्थः १२ स्त्रीष्विति प्रतिश्रेयोऽङ्गीकारः यश्च स्वयित्वेनाङ्गीकृतस्तस्मिन्नित्यर्थः । 'प्रतिश्रयः सभायां चाश्रये' इति मेदिनी १३ हिंसाया अनिष्टसाधनत्वमुक्तं तत्त्वयि विज्ञानवातिवितथं व्यर्थम् । 'हत्वाऽपि स इमां लोकां ब्रह्मति न निबध्यते' इत्युक्तेः १४ ज्ञानेति ज्ञातज्ञापनं व्यर्थमित्यर्थः १५ गोघ्न इति गां वाचं हन्ति हिनस्ति । 'यतो वाचो निर्वर्तते' इति श्रुतेः । स्वस्माद्वावर्तयति त या स्त्रीवस्त्रीसृष्टौ सहायभूता माया तद्धता वाचामायिकस्य गुणवतः स्तुतिः कर्तव्या असौत्वमायः वागतीतः कथं संस्तवमर्हति न कथमपीति १६ मतिमतां मतिमद्भिः श्रेष्ठः प्रशस्यतमः संभावयतीति जनार्दनः संसारवर्द्धनेन जनपीडनकरः मायावीर्ध्वरः त्वद्वाक्यात् तव वक्ष्यवचसो वाक्यात् एतत्सर्वं पूतनाघातादि आत्मानि संभावयतिसत्यत्वेनैव दर्शयति श्रेष्ठेन त्वया यदेव वक्तव्यं तदेव लोकः सत्यमित्यध्यवस्यति वस्तुतस्तु एतत्सर्वं कृष्णे क्रियारोपणं वितथं । 'निष्कलं निष्क्रियं' इत्यादि श्रुतेः १७ तत्र 'सर्वे ब्रह्मवदित्यंतिसंप्रोक्तलौक्ये । नानुतिष्ठं न ते श्रुतमिदं भीष्मनूनं कथयतां सताम् ॥ यद्वक्ष्ये त्वामधर्मज्ञं वाक्यं कुरुकुलाधम १२ स्त्रीषु गोषु न शस्त्राणि पातयेद्ब्राह्मणेषु च ॥ यस्य चान्नानि भुंजीत यत्र च स्यात्प्रतिश्रयः १३ इति संतोऽनुशासंति सज्जनधर्मिणः सदा ॥ भीष्मलोके हितस्सर्वं वितथं त्वयि दृश्यते १४ ज्ञानवृद्धं च वृद्धं च भूयां संकेशं वम ॥ अजान त इवाख्यासि संस्तु वन्कौरवाधम १५ गोघ्नः स्त्रीघ्नश्च स न भीष्मत्वद्वाक्याद्यदि पूज्यते ॥ एवं भूतश्च यो भीष्मकथं संस्तवमर्हति १६ असौ मतिमतां श्रेष्ठो य एष जगतः प्रभुः ॥ संभावयति चाप्येवं त्वद्वाक्याच्च जनार्दनः ॥ एवमेतत्सर्वमिति तत्सर्वं वितथं ध्रुवम् १७ न गाथागाथिनं शास्ति बहु चेदपि गायति ॥ प्रकृतिं याति भूतानि भूलिङ्गशकुनिर्यथा १८ नूनं प्रकृतिरेषा तेजघ्न्यानां त्रसंशयः ॥ अतः पापीयसी चैषा पांडवानामपीष्यते १९ येषामर्ह्यतमः कृष्णस्त्वं च येषां प्रदर्शकः ॥ धर्मवांस्त्वमधर्मज्ञसतां मार्गद्वष्टुतः २० कोहि धर्मिणमात्मानं जानन्नज्ञानविदां वरः ॥ कुर्याद्यथा त्वयो भीष्मकृतं धर्ममवेक्षता २१ चेत्वं धर्मं विजानासि यदि प्राज्ञा मतिस्तव ॥ अन्यकामाहि धर्मज्ञा कन्यका प्राज्ञमानिना ॥ अंबानामेति भद्रं ते कथं साऽपहृता त्वया २२ तां त्वयाऽपहृतां भीष्मकन्यां नैषितवान्यतः ॥ भ्राताविचित्रवीर्यस्ते सतां मार्गमनुष्ठितः २३

इति । शब्दमात्रं वदंति न शमादि पराभवन्ति तादृशो भीष्मो न भवतीत्याह द्वाभ्यां नगायेति । भूलिङ्गो नाम भूशायी पक्षी मासाहसमित्यनिशं वदन्नपि सिंहदंष्ट्रांतरस्थं मांसमादत्ते स्वयं साहसमतिशयितं करोति तथानर्हि सादिकं कर्तव्यमिति वदन्नन्योर्हि सामेव करोतित्यर्थः १८ त्वं तु अस्मिन् चरमे जन्मानि यथा वदसि तथैव करोषि त्याहनूनामिति प्रकृतिः शरीरं जघन्या च रेसा तथा पांडवानामपि प्रकृतिर्जघन्याऽतः हेतोः पापीयसी वेदोक्तधर्मसंरक्षकतरा । पातीति पाः वेदोक्तधर्म इति पाखंडपदनिर्वचनेन व्यासेनैव व्याख्यातत्वात् तं पातीति पापातिशये न पापा पापीयसीतियोगात् १८ चरमदेहत्वे गमकमाह येषामिति अतो हेतोः सर्वथा त्वं अवेतिसंबंधः । कं अवेत्युच्यते यः अधर्मज्ञः धर्मज्ञो न भवति यश्च सतां मार्गात् प्रुतः प्रुतः तमिति यत् च्छब्दाध्याहारेण योज्यम् २ यथा वदसि तथा करोषीत्येतद्दर्शयितुं भीष्मस्य ब्रह्मचर्यदातृत्वं स्तौति पंचभिः कोहीति धर्मिणं धर्मोऽधिकारिणम् २१ अन्येति हे प्राज्ञमानिना त्वया स्तुताया कन्यका सा त्वत्तः कथं भद्रं आप न कथंचन दृष्टत्वा तव ब्रह्मचर्यस्य २२ तव भ्राताऽपि तादृश इत्याह ता मिति यदर्थं हृता सभ्राताऽपि तानैषितवान् अन्यकामाहीति पूर्वोक्तहेतोरेवेत्यर्थः २३

अंबानां न्याप्राथम्यमानेनापि त्वया ब्रह्मचर्यं न त्यक्तमित्युक्ता धर्मसंकटेऽपि त्वया तन्न त्यक्तमित्याह दारयोरिति यस्य विचित्रवीर्यस्य हे प्राज्ञ तव मिषतः पश्यतः मानिनः मानवतः २४ को हि धर्म इति हे भीष्म ते तव निकटे अहिर्बुत्रासुरस्तस्य धर्मो दंभदर्पादिः कोऽस्ति न कोऽपीत्यर्थः । तव कोपि दंभादिरासुरो धर्मो नास्ति अतः यदि दंधारयासि ब्रह्मचर्यं तद्वथा व्यासेनैव त्व याऽपि भ्रातृक्षेत्रेषु अपत्योत्पादनं कर्तुं युक्तमेवासीदित्यर्थः । वाशब्दोद्धार्ये । ल्यब्लोपे पंचम्यौ । मोहं प्राप्येव क्लीबत्वं प्राप्येव मूर्च्छितवत् क्लीबवत्त्वा संभावितविश्वं तव ब्रह्मचर्यमित्य र्थः २५ न त्विति हे धर्मज्ञ कचिदपि साधने शमदमादौ तव उपचयं वृद्धिं न पश्यामीति न अपितु पश्याम्येव । हिते हितनिमित्तं त्वया वृद्धाश्च सेविता इत्यपि पश्यामि तत्र लिङ्ग्य एव धर्ममब्रवी रिति २६ एवं कृष्णस्यैव पूज्यत्वरूपं धर्मदृष्टं दत्तमिति सार्द्धं श्लोकत्रयं वाक्यं इष्टादिकं अपत्यस्य षोडशीमपि कलानार्हति अनपत्यस्य च व्रतादिकं मोघमित्येवं अन्येनराः कथयंतीति योजना २७ । २८ सत्त्वं अनपत्यः सन् मिथ्या धर्म आध्यासिकधर्मोऽपत्योत्पादनादिः तस्य अनुसारकः तं अनुसर्तुं वृद्धो वयोतीतत्वादयो ग्योऽसीत्यर्थः । अनुशासनादिति पाठे मिथ्या ध

दारयोर्यस्य चान्येन मिषतः प्राज्ञमानिनः ॥ तव जातान्यपत्यानि सज्जनाचरिते पथि २४ कोहि धर्मोऽस्ति ते भीष्म ब्रह्मचर्यमिदं वृथा ॥ यद्दारयासि मोहा द्वाक्लीबत्वाद्दानसंशयः २५ न त्वहंतव धर्मज्ञ पश्याम्युपचयं कचिन् ॥ न हिते सेविता वृद्धाय एवं धर्ममब्रवीः २६ इष्टं दत्तमधीतं च यज्ञाश्च बहुदक्षिणाः ॥ सर्व मेतदपत्यस्य कलानार्हति षोडशीम् २७ व्रतोपवासैर्बहुभिः कृतं भवति भीष्मयत् ॥ सर्वतदनपत्यस्य मोघं भवति निश्चयात् २८ सोनपत्यश्च वृद्धश्च मिथ्या धर्मानुसारकः ॥ हंसवत्त्वमपीदानीं ज्ञातिभिः प्राप्नुयावधम् २९ एवं हि कथयंत्यन्येन राज्ञानविदः पुरा ॥ भीष्मयत्तदहं सम्यक् वक्ष्यामि तव गृण्वतः ३० वृद्धः किल समुद्रांतिकश्चिद्धं सोऽभवत्पुरा ॥ धर्मवागन्यथा वृत्तः पक्षिणः सोऽनुशास्ति च ३१ धर्मचरतमाऽधर्ममिति तस्य वचः किल ॥ पक्षिणः शुश्रुवुर्भीष्मसततं सत्य वादिनः ३२ अथास्य भक्ष्यमाजन्तुः समुद्रजलचारिणः ॥ अंडजा भीष्मतस्यान्ये धर्मार्थमिति शुश्रुम ३३ ते च तस्य समभ्याशे निक्षिप्यां डानि सर्वशः ॥ समुद्रां मस्य मज्जंतं चरंतो भीष्मपक्षिणः ३४ तेषां डानि सर्वेषां भक्षयामास पापकृत् ॥ सहस्रः संप्रमत्तानामप्रमत्तः स्वकर्मणि ३५ ततः प्रक्षीयमाणेषु तेषु तेषु डजोऽप रः ॥ अशंकतमहाप्राज्ञः सकदाचिद्दर्शह ३६ ततः सकथयामास दृष्ट्वा हंसस्य किलिबषम् ॥ तेषां परमदुःखार्तः स पक्षी सर्वपक्षिणाम् ३७ ततः प्रत्यक्षतो दृष्ट्वा पक्षिणस्ते समीपगाः ॥ निजघ्नस्तं तदा हंसं मिथ्यावृत्तं कुरुद्वह ३८ तेषां हंससधर्माणमपीमेव सुधाधिपाः ॥ निहन्तुर्भीष्मसंरुद्धाः पक्षिणस्तमिवांडजम् ३९

मानुशासनं देहाभिमानियोग्यं शास्त्रविहायानपत्यश्च वृद्धश्च जातोऽसीतिसंबंधः तस्मात्तदहंतवत्संन्यासिवत् ज्ञातिभ्यः ज्ञानेभ्यः तत्त्वज्ञानात् श्रवणादिव्यापारभेदात् बहुत्वं धर्मगतिमोक्ष गत्यर्थस्य हंतरेति दंभं श्रवणमनननिदिध्यासनैः सत्यगनुष्ठितैरात्मानं प्राप्नुहीत्यर्थः २९ यस्त्वनृताभिसंभिः शब्देनैव ज्ञानं वदति न च ध्यानेन साक्षात्करोति सबध्यत इत्यस्मिन्नर्थे साख्यायिका माह एवं हीत्यादिना कुरुद्वह इत्यंतेन ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ तेषामिति ते इमेव सुधायाः शरीररूपायाः पृथ्व्याः अधिपाश्चालकाः प्रा णा एकादशेन्द्रियाणि च त्वानिहन्तुरपि इतरानिव नाना योनिपातेन हिंस्युरपि न तु हिंसितवन्तः । तत्र हनने दृष्टांतः संरुद्धाः पक्षिणस्तमं डजमिवोति । अपिकाका हिंसाया अमावं द्योतयति तत्र हेतुः हंससधर्माणं । हंसाः ध्यानाभिषवः तत्तुल्यं सदा ध्यायितुं क्षितप्राणैर्द्रियगणमित्यर्थः ३९

शाब्दपाठित्यमेवलोकेबहुलं नत्वार्थिकमित्यर्थे पूर्वोक्तकार्यसंप्राप्तिकागाथाऽस्तीत्याह भाषाभिति ४० अभिहितेकाभादिभिः रौषि वदसि धर्म एतत्तवजगुषि अंडभक्षणकर्म वाच मतीयतेउक्तिविरुद्धमित्यर्थः ४१ ॥ इतिसभापर्वणिनैलकंठीये भारतमावदीपेएकाचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ एवंभीष्मप्रशंसामुखेन हरिस्तुत्वासंप्राप्तिं जरासंधस्तुत्याऽपि तंस्तौ ति समेदृत्यादिना 'निर्दोषं हिसमं ब्रह्म' इतिगीतोक्तेः समेब्रह्मणि जरासंधोऽपि बहुमतः श्रेष्ठः यःअयं प्रस्यगात्मादासइतिमत्वाऽनेन स्वामिनाकृष्णेन युद्धेन इयेष नेच्छितवान् १ अनेनेत्यन्वादेशादयमर्थस्य प्रतीचः तदर्थेन कृष्णेनामेदं दर्शयति केशवेनेति कः ब्रह्मा १ केशवादिभिर्यत्कृतं तदेवाह अद्वारेणेत्यादिना कृष्णेन जरासंधानुग्रहार्थगच्छता गजेन्द्रा नुग्रह इव चतुर्भुजं गरुडारूढंस्वरूपंनप्रकाशितं किंतुप्रासिद्धमपि कृष्णरूपं ब्राह्मणवेषेणाच्छादितं तत्तद्ब्रह्मासाधुमन्यते अन्यथा सर्वेषां तत्स्वरूपदृशां ब्रह्मलोकोलंघनेन ब्रह्मणोप मानोभवतीति दुःसहंतस्य तथाचभुतिः 'तस्मादेषां तत्र प्रियं यदेतन्मनुष्या विदुः' इति । एषां देवानां एतत्तद्ब्रह्म अद्वारेणप्रवेशादिकं मानुषं नाप्यमनुकुर्वतः शत्रुत्वाभिनयार्थं युक्तमेतत्तलौकिकमर्यादाप्रदर्शनार्थम् ३ स्तुतिपक्षेचतुर्थी षष्ठ्यर्थे दुरात्मनो लोकस्याग्रे अस्मैकृष्णाय पाद्यं दातुं नेषितं तत्स्वरूपगूहनायेतिभावः ४ विकृतं भोजनप्रत्या गाथामप्यत्रगायंतियेपुराणविदोजनाः ॥ भीष्मयांतांचतेसम्यक्कथयिष्यामिभारत ४० अंतरात्मन्यभिहितैरौषिपत्ररथाशुचि ॥ अंडभक्षणकर्मैतत्तव वाचमतीयते ४१ इतिश्रीमन्महाभारतेसभापर्वणिशिशुपालवधपर्वणिशिशुपालवाक्येएकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ शिशुपालउवाच ॥ समेबहुमतो राजाजरासंधोमहाबलः ॥ योऽनेनयुद्धेनेयेषदासोऽयमिति संयुगे १ केशवेनकृतं कर्मजरासंधवधेतदा ॥ भीमसेनार्जुनाभ्यांचकस्तत्साध्वितिमन्यते २ अद्वारेणप्रविष्टेनछद्मनाब्रह्मवादिना ॥ दृष्टःप्रभावःकृष्णेनजरासंधस्यभूपतेः ३ येनधर्मात्मनाऽऽत्मानं ब्रह्मण्यमविजानता ॥ नेषितं पाद्यमस्मैतदा तुम ग्रेदुरात्मने ४ भुज्यतामिति तेनोक्ताः कृष्णभीमधनंजयाः ॥ जरासंधेनकौरव्यकृष्णेनविकृतंकृतम् ५ यद्ययं जगतः कर्तायथैनं मूर्खमन्यसे ॥ कस्मान्नब्राह्म णंसम्यगात्मानमवगच्छति ६ इदं त्वाश्चर्यभूतं मेयदिमेपांडवास्त्वया ॥ अपकृष्टाः सतां मार्गान्मन्यंतेतच्चसाध्विति ७ अथवानैतदाश्चर्यं येषां त्वमसिभार त ॥ स्त्रांसधर्माचवृद्धश्चसर्वार्थानांप्रदर्शकः ८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्यतद्वचनं श्रुत्वा रूक्षं रूक्षाक्षरंबहु ॥ चुकोपबलिनां श्रेष्ठोभीमसेनः प्रतापवान् ९ रुयानं वैराभिनयायेत्यर्थः ५ एवंकृष्णेनसह जीवतैर्वैकमत्यं प्राप्याति कृष्णदर्शनेनैवप्राणांस्त्यजता तत्साधुज्यं प्राप्तमित्याह यद्ययमिति अयंजरासंधारूयो जीवपूजगतः कर्तामवेत् तर्हिपुनं मूर्खप्रतियथातथाकस्मात् अन्यसेचेष्टसे मूर्खवदेनंकथं मन्यसेइत्यर्थः । अत्रोत्तरग्रंथात् कृष्णस्तुतौ भीष्मेण पुतनावधादि असकृज्जरासंधपराजयांतं च वाक्यजातमुक्तमितिज्ञेयम् अयंच ब्राह्मणं ब्राह्मणवेषेणागतंकृष्णं मरणकालेपि कस्मात्आत्मानं प्रत्यगात्मभावेन सम्यक्नुवागच्छति किंतुअवगच्छत्येव अयंभावः । जीवश्चेत्पर रतर्हिजीवेन कृतंपरेणैव कृतमितिजीवो नस्तोतव्यः पर्यनुयोक्तव्यो वा । 'कोह्येवान्यात्कः प्राण्याद्यदेव आकाशआनंदो न स्यात्' इतिश्रुतेः । तस्यैवसर्वचेष्टाप्रवर्तकत्वात् । तथा 'अंतेमतिः सागतिः' इति स्मृतेरंतंकृष्णं पश्यतःकृष्णभावः सिद्धइतितस्य लोकदृष्ट्या कृष्णद्रोहित्वेपि न काचिद्भानिः अंतंकृष्णदर्शनहेतोरनेकजन्मांतरानुष्ठितस्य पुण्यपुंजस्यस स्वात्पुण्यवानेवेति स मंतव्यइति ६ एवंमूर्खाणां । विरुद्धवदाभासमानैर्वाक्यैः कृष्णतद्भक्तांश्च स्तुत्वा संप्रत्यनुपदोक्तरीत्या सद्यःकैवल्यप्राप्तये कृष्णसन्निधौ मृत्युसंपादनार्थं ता नेवनिदाति स्पष्टार्थैर्वाक्यैः । इदं त्वित्यादिना । तुशब्दउक्तवैपरीत्यद्योतनार्थः ७ । ८ रूक्षं अर्थतः रूक्षाक्षरं शब्दतश्च ९

१० । ११ । १२ महासेनं कार्तिकेयम् १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इतिसभापर्वणिनैलकंठीयेभारतमावदीपेद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ रास शब्दचकार १ तथापद्मप्रतीकाशेस्वभावयतविस्तृते ॥ भूयःक्रोधाभिताम्राक्षेरक्तेनेत्रेभूवतुः १० त्रिशिखांभृकुटींचास्यददृशुःसर्वपार्थिवाः ॥ ललाटस्थांत्रिकूटस्थां गंगां त्रिपथगामिव ११ दंतात्संदशतस्तस्यकोपाददृशुराननम् ॥ युगांतिसर्वभूतानिकालस्येवजिघत्सतः १२ उत्पतंतंतुवेगेनजग्राहैनमनास्त्रिनम् ॥ भीष्मएवमहाबाहुर्महासेनमिवेश्वरः १३ तस्यभीमस्यभीष्मेणवार्यमाणस्यभारत ॥ गुरुणाविविधैर्वाक्यैःक्रोधःप्रशममागतः १४ नातिचक्रामभीष्मस्य सहिवाक्यमरिंदमः ॥ समुद्धृतो घनापायेवेलामिवमहोदधिः १५ शिशुपालस्तुसंकुद्धेभीमसेनेजनाधिप ॥ नाकंपततदावीरःपौरुषेस्वेव्यवस्थितः १६ उ त्पतंतंतुवेगेनपुनःपुनररिंदमः ॥ नसतंचिंतयामाससिंहःकुद्धोमृगंयथा १७ प्रहसंश्चाब्रवीद्वाक्यंचेदिराजःप्रतापवान् ॥ भीमसेनमभिकुद्धं दृष्ट्वाभीमपराक्र मम् १८ मुंचैनंभीष्मपश्यंतुयावदेननराधिपाः ॥ मत्प्रभावविनिर्दग्धंपतंगमिववन्निना १९ ततश्चेदिपतेर्वाक्यंश्रुत्वातत्कुरुसत्तमः ॥ भीमसेनमुवाचे दंभीष्मोमतिमतांवरः २० ॥ ॥ इतिश्रीमन्महाभारतेसभापर्वणिशिशुपालवधपर्वणिभीमक्रोधेद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ४२ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ चेदिराजकुलेजातरूपक्षएषचतुर्भुजः ॥ रासभारावसदृशंरासचननादच १ तेनास्यमातापितरौत्रेसतुस्तौसबांधवौ ॥ वैकृतंतस्यतौदृष्ट्वात्यागाय कुरुतांमतिम् २ ततःसभार्यंनृपतिसामात्यंसपुरोहितम् ॥ चिंतासंमूढहृदयंवागुवाचाशरीरिणी ३ एषतेनृपतेपुत्रःश्रीमानजातोबलाधिकः ॥ तस्माद स्मान्नभेतव्यमव्यग्रःपाहिवैशिशुम् ४ नचवैतस्यमृत्युर्वैनकालःप्रत्युपस्थितः ॥ मृत्युर्हंतास्यशस्त्रेणसचोत्पन्नोनराधिप ५ संश्रुत्योदाहृतंवाक्यंभूतमं तर्हितंततः ॥ पुत्रस्नेहाभिसंतप्ताजननीवाक्यमब्रवीत् ६ येनेदमीरितंवाक्यंममैतंतनयंप्रति ॥ प्रांजलिस्तंनमस्यामिब्रवीतुसपुनर्वचः ७ याथातथ्ये नभगवान्देवोवायदिवेतरः ॥ श्रोतुमिच्छामिपुत्रस्यकोऽस्यमृत्युर्भविष्यति ८ अंतर्भूतंततोभूतमुवाचेदंपुनर्वचः ॥ यस्योत्संगेगृहीतस्यभुजावभ्यधि काबुभौ ९ पतिष्यतःक्षितितलेपंचशीर्षाविवोरगौ ॥ तृतीयमेतद्बालस्यललाटस्थंतुलोचनम् १० निमज्जिष्यतियंदृष्ट्वासोऽस्यमृत्युर्भविष्यति ॥ त्र्यक्षं चतुर्भुजंश्रुत्वातथाचसमुदाहृतम् ११ पृथिव्यांपार्थिवाःसर्वेअभ्यांगच्छन्दिदृक्षवः ॥ तानपूजयित्वासंप्राप्तान्यथाहंसमहीपतिः १२ एकैकस्यनृप स्याकेपुत्रमारोपयत्तदा ॥ एवंराजसहस्राणांपृथक्त्वेनयथाक्रमम् १३ शिशुरंकेसमारूढोनतत्प्रापनिदर्शनम् ॥ एतदेवतुसंश्रुत्यद्धारवत्यांमहाबलौ १४ ततश्चेदिपुरींप्राप्तौसंकर्षणजनार्दनौ ॥ यादवौयादवींद्रष्टुंस्वसारंतौपितुस्तदा १५

१ । ३ । ४ मृत्युः स्थूलदेहवियोगः कालः यमः मृत्युः हंता ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० तथाचेति रासभारावसदृशंसमुदाहृतंशब्दम् ११ । १२ । १३ निदर्शनं बाहुपातादिकंज्ञापकम् १४

कुशलंबलकोशादिवृद्धिः अनामयं आरोग्यम् १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । अपराधशतमिति हिंसासिद्धं वधाहानामन्येषामपिमयाऽपराधशतं क्षाम्यं
हेपितृष्वसःतेपुत्रस्यतु संबंधवशात्सर्वथाक्षाम्यमेवेत्यर्थः २४ यःअहयतेयुद्धायेति शेषः २५ ॥ इतिसमापर्वणि नैलकंठीयेभारतभावदीपे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ नैष
ति कृष्णस्यैवविनिश्चयइत्यनेन कृष्णप्रेरितोऽयंप्रलपतीत्युक्तम् १ कालपरीतात्माकालेनप्रस्तदेहः २ हरेस्तेजोऽशस्यास्य शिशुपालस्यपुष्पहारिस्तस्वांशंआदातुं संहर्तुमिच्छति ।
पुनःअब्दोहिरण्यकशिप्वाद्यपेक्षया ३ । ४ । समुर्ध्वःकृष्णकोपयितुं मिथ्यैवसंकुद्धोऽपिसन् उत्तरंउत्कृष्टतरंवचनंउवाच ५ पुनस्तदेवाहद्विषतानइति समानाधिकरणेपष्ठथौ केशव

अभिवाद्ययथान्यायंयथाश्रेष्ठंनृपंचताम् ॥ कुशलानामयंपृष्ठानिषण्णौरामकेशवौ १६ साम्यर्च्यतौतदावीरौप्रीत्याचाभ्यधिकंततः ॥ पुत्रंदामोदरोत्संगेदेवी
संन्यदधात्स्वयम् १७ न्यस्तमात्रस्यतस्यांकेभुजावभ्यधिकाबुभौ ॥ पेततुस्तच्चनयनंन्यमज्जतललाटजम् १८ तदृष्ट्वाव्यथितात्रस्तावरंकृष्णमयाचत ॥
ददस्वमेवरंकृष्णभयार्तायामहाभुज १९ त्वंह्यार्तानांसमाश्वासोभीतानामभयप्रदः ॥ एवमुक्तस्ततःकृष्णःसोऽब्रवीद्यदुनंदनः २० माभैस्त्वंदेविधर्मज्ञेन
मतोऽस्तिभयंतव ॥ ददामिक्वंचकिंचकरवाणिपितृष्वसः २१ शक्यंवायादिवाशक्यंकरिष्यामिवचस्तव ॥ एवमुक्ताततःकृष्णमब्रवीद्यदुनंदनम् २२ शि
शुपालस्यापराधानक्षमेथास्त्वंमहाबल ॥ मत्कृतेयदुशार्दूलविद्वेचेनमेवरंप्रभो २३ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अपराधशतंक्षाम्यंमयाह्यस्यपितृष्वसः ॥ पु
त्रस्यतेवधार्हस्यमात्वंशोकेमनःकृथाः २४ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवमेषनृपःपापःशिशुपालःसुमंदधीः ॥ त्वांसमाहूयतेवीरगोविंदवरदर्पितः २५ ॥ इतिश्री
मन्महाभारतेसभापर्वणिशिशुपालवधपर्वणिशिशुपालवृत्तांतकथनेत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ नैषाचेदिपतेर्बुद्धिर्ययात्वाह्यते
ऽच्युतम् ॥ नूनमेषजगद्भर्तुःकृष्णस्यैवाविनिश्चयः १ कोहिमांभीमसेनाद्यक्षितावर्हतिपार्थिवः ॥ क्षेप्तुंकालपरीतात्मायथैषकुलपांसनः २ एषह्यस्यमहां
बाहुस्तेजोऽशश्चहरेर्ध्रुवम् ॥ तमेवपुनरादातुमिच्छत्युततथाविभुः ३ येनैषकुरुशार्दूलशार्दूलइवचेदिराट् ॥ गर्जत्यतीवदुर्बुद्धिःसर्वानस्मानचितयन् ४
॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततो नममृषेचैद्यस्तद्भीष्मवचनंतदा ॥ उवाचचैनंसंकुद्धःपुनर्भीष्ममथोत्तरम् ५ ॥ शिशुपालउवाच ॥ द्विषतानोऽस्तुभीष्मैष
प्रभावःकेशवस्ययः ॥ यस्यसंस्तववक्तात्वंबंदिवत्सततोत्थितः ६ संस्तवेचमनोभीष्मपरेषारमतेयदि ॥ तदासंस्तौषिराज्ञस्त्वमिमंहित्वाजनार्दनम् ७ दरदं
स्तुहिबालहीकमिमंपार्थिवसत्तमम् ॥ जायमानेनयेनेयमभवद्धारितामही ८ वंगांगविषयाध्यक्षंसहस्राक्षसमंबले ॥ स्तुहिकर्णमिमंभीष्ममहाचापविकर्षणम् ९

स्ययःप्रभावःसःद्विषतां तद्विषतामप्यस्माकमस्तु ६ एवंईश्वरप्रभावंप्राप्य तन्मूलहेतुंद्वेषमाहेतरस्तवेन संस्तवेचेत्यादिना हित्वेतिदधातेःकृपं जनार्दनंहृदिनिवाय तद्रूपत्वेन इत
रान्तराज्ञःस्तुहीत्यर्थः निंदापक्षेत्तुजुरेवार्थः ७ जायमानेनेतिपाठे दारिता भीमेनप्रातुरंकातपतताशिलेव येनमही विदारिता । यजमानेनेति पाठ ऋत्विग्भ्यो दिस्सताभयंप्रा
पिता । ब्राह्मणानामाधिपत्ये खलनिग्रहायोगादिति भावः ८ । ९

१० । ११ । १२ । १३ । १४ वैप्रतिसमः विगतःप्रतिसमोयस्यसतथा स्वार्थेतद्धितः अनुलङ्घ्यर्थः १५ केशवंअतिक्रम्यजयद्रथं किंप्रशंससीतियोज्यं निंदापक्षेदुस्त्वप्यवार्थः १६ । १७
१८ । १९ । २० । २१ शल्यादीनिनि स्तवायस्तुयतेइतिव्युत्पत्त्यास्तवः परमेश्वरःतस्मैतत्प्राप्तये किंनस्तौषि अपितुसर्वान् परमेश्वरत्वेनैवस्तुहीत्यर्थः २२ किंहीति पितामात्रेतिवत्
सहार्थयोगाभावेऽपि तृतीया वृद्धतमेनत्वयासह कथयतांउपादिशतांवृद्धानां वचनं यतोमयानश्रुतंततः किंकर्षुशक्यं अज्ञत्वादकिंचित्करोऽहमित्यर्थः २३ एवंस्वगर्वपरिहृत्ययत् ज्ञा
नंतदाहआत्मेति देहबुद्ध्या आत्मपरयोःस्तवोवा ईश्वरबुद्ध्यातयोर्द्वेषोवानकर्तव्यइति तेत्वत्तःनःअस्माभिः श्रुतमितियोज्यम् २४ अस्तव्यंवाचाममोचरत्वात् मोहात् मोहंअज्ञानं
आश्रित्येतिल्यप्लोपे पंचमी मायिकैर्गुणैःसर्वैश्वर्यादिभिः निर्विशेषचिन्मात्रस्यकेशवस्यस्तवं कश्चिद्वत्तदभिज्ञो नानुमन्यते २५ एतदेवाहकथमिति भीष्ममजस्य अविद्योपाधोजं

यस्येमेकुंडलेदिव्येसहजेदेवनिर्मिते ॥ कवचंचमहाबाहोबालार्कसहशप्रभम् १० वासवप्रतिमोयेनजरासंधोऽतिदुर्जयः ॥ विजितोबाहुयुद्धेनदेहभेदंचलं
भितः ११ द्रोणद्रोणिंचसाधुत्वंपितापुत्रौमहारथौ ॥ स्तुहिस्तुत्याबुभौभीष्मसततंद्विजसत्तमौ १२ ययोरन्यतरोभीष्मसंकुद्धःसचराचराम् ॥ इमांसु
मर्तीकुर्यान्निःशेषामितिमेमतिः १३ द्रोणस्यहिसमंयुद्धेनपश्यामिनराधिपम् ॥ नाइवत्थाम्नःसमंभीष्मनचतौस्तोतुमिच्छसि १४ पृथिव्यांसागरांता
यांयोवैप्रतिसमोभवेत् ॥ दुर्योधनंतराजेंद्रमतिक्रम्यमहाभुजम् १५ जयद्रथंचराजानंकुताखंडविक्रमम् ॥ इमंकिंपुरुषाचार्यलोकेप्रथितविक्रमम् ॥ अति
क्रम्यमहावीर्यंकिंप्रशंससिकेशवम् १६ वृद्धंचभारताचार्यतथाशारदतंकुपम् ॥ अविक्रम्यमहावीर्यंकिंप्रशंससिकेशवम् १७ धनुर्द्धराणांप्रवरंरुक्मिणंपुरु
षोत्तमम् ॥ अतिक्रम्यमहावीर्यंकिंप्रशंससिकेशवम् १८ भीष्मकंचमहावीर्यंदंतवक्रंचभूमिपम् ॥ भगदंतंयूपकेतुंजयत्सेनंचमागधम् १९ विराट्पुपदौचो
भौशकुर्निचबृहद्वलम् ॥ विदानुर्विदावांव्यौपांल्यंश्वेतमथोत्तमम् २० शंखंचसुमहाभागंवृषसेनंचमानिनम् ॥ एकलव्यंचविक्रांतंकालिंगंचमहारथ
म् ॥ अतिक्रम्यमहावीर्यंकिंप्रशंससिकेशवम् २१ शल्यादीनपिकस्मात्त्वंनस्तौषिवसुधाधिपान् ॥ स्तवाययदितेबुद्धिर्वर्ततेभीष्मसर्वदा २२ किं
हिशक्यंमयाकर्तुंयदृद्धानांत्वयानृप ॥ पुराकथयतानूनंनश्रुतंधर्मवादिनाम् २३ आत्मनिंदाऽऽत्मपूजाचपरनिंदापरस्तवः ॥ अनाचरितमार्याणामिति
तेभीष्मनःश्रुतम् २४ यदस्तव्यमिमंशश्वत्समोहात्संस्तौषिभक्तिः ॥ केशवंतच्चतेभीष्मनकश्चिदनुमन्यते २५ कथंभोजस्यपुरुषेवर्गपालेदुरात्मानि ॥
समावेशयसेसर्वजगत्केवलकाम्यया २६

वस्यपुरुषेपुरिशये अंतरात्मनिसांघिदानंदरूपे वर्गः देहेन्द्रियादिसंघातःतस्यपालयितरि । 'कोह्येवान्यात्कःप्राण्यात् यदेषआकाशआनंदोनस्यात्' इति श्रुतेः । अदुरात्मानि उपाधिष
र्मकालुष्याहुःस्थित आत्मादुरात्मा विराट्सूत्रेश्वराख्यः तद्विज्ञेजगत्कथं समावेशयसे नाहिमुद्वटन्यायेनात्रजगत्समावेशः अपरिणामित्वादस्य किंतहिरण्यसर्पन्यायेन तथाचाज्ञा
नमेवजगदुपादानं अयंतुतदाधिष्ठानमात्रम् यथोक्तम् । 'अस्यद्वैतेंद्रजालस्य यदुपादानकारणं ॥ अज्ञानंतदुपाश्रित्य ब्रह्मकारणमुच्यते' इति । केवलस्यनिर्गुणस्यकाम्यया इच्छयास
गुणोपासकानानिर्गुणप्राप्तिः सद्योनसंभवतित्यर्थः । पक्षेभोजस्यकंसस्यवर्गपालेगोसंघपाले २६

अथचेति तेत्त्वत्संबन्धिनां एषांपुसांबुद्धिः प्रकृतिनयाति स्वकारणेनलीयते तर्हि भूलिंगशकुनिर्यथाऽन्यद्वदत्यन्यत्करोति तद्वत्तेऽद्वंद्वकामयंते शबलंवदंतीत्यर्थः भुवलिङ्गतीति भूलिंगो बिलशाबीपक्षिविशेषः । एषेतिपाठेषा अस्मदीयाबुद्धिः तेत्त्वदीयात्वद्वत्तेतियोज्यं तदास्वस्यैवशकुन्युपमत्वम् २७ अर्थविगर्हिताः उक्तिविपरीतक्रियया अर्थोविगर्हितोयासांताः २८ वाशतेशब्दकरोति २९ मांसार्गलंदंष्ट्रांतरलग्नस्य मांसस्यबहिर्निर्गतभागंउल्लोख ३० इच्छतइति साहिपक्षिणीमृत्युमुखे प्रविष्टापितदुपेक्षयाजीवन्तीयथा लोकानुपदिशतिमासाहस मिति तयात्वमपिदेहधारित्वान्मृत्युमुखेपतितोपि मृत्युनाउपेक्षितोजीवसि अस्मांश्चोपदिशसिमृत्युमुखे नपतितव्यमितितत्रहेतुः अधर्मिष्ठेति सर्वधर्मशून्यंब्रह्मअधर्मितत्रिष्ट । ब्रह्मनिष्ठो हिमृत्युमुखेनपततीति वेदशास्त्रप्रसिद्धम् ३१ अत्रैवहेत्वंतरमाह इच्छतामिति पूजायांबहुवचनम् शंतनोःस्वपितुरिच्छयावरदानेनापि जीवसीत्यर्थः लोकविदिति द्विष्टकर्मतिचछेदःलो

अथचैषानतेबुद्धिःप्रकृतिनयातिभारत ॥ मयैवकथितंपूर्वभूलिंगशकुनिर्यथा २७ भूलिंगशकुनेर्नामपाश्वेहिमवतःपरे ॥ भीष्मतस्याःसदावाचःश्रूयंतेऽ र्थविगर्हिताः २८ मासाहसमितीदंसासततंवाशतेकिल ॥ साहसंचात्मनाऽतीवचरंतीनावबुध्यते २९ साहिमांसार्गलंभीष्ममुखात्सिंहस्यखादतः ॥ दंतां तरविलग्नयतदादत्तेऽल्पचेतना ३० इच्छतःसाहिसिंहस्यभीष्मजीवत्यसंशयम् ॥ तद्वत्त्वमप्यधर्मिष्ठसदावाचःप्रभाषसे ३१ इच्छतांभूमिपालानांभी ष्मजीवस्यसंशयम् ॥ लोकविद्विष्टकर्माहिनान्योऽस्तिभवतासमः ३२ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ ततश्चेदिपतेःश्रुत्वाभीष्मःसकटुकं वचः ॥ उ वाचेदंवचोराजंश्चेदिराजस्यश्रृण्वतः ३३ इच्छतांकिलनामाहंजीवाम्येषांमहीक्षिताम् ॥ सोहंनगण्याम्येतांस्तृणेनापिनराधिपान् ३४ एवमुक्तेतुभी ष्मेणततःसंचुक्रुशुर्नृपाः ॥ केचिज्जहृषिरेतत्रकेचिद्भीष्मजगर्हिरे ३५ केचिदूर्ध्वहेष्वासाःश्रुत्वाभीष्मस्यतद्वचः ॥ पापोऽवलिसोवृद्धश्चनायंभीष्मोऽर्हति क्षमाम् ३६ हन्यतांदुर्मतिर्भीष्मःपशुवत्साध्वयंनृपाः ॥ सर्वैःसमेत्यसंरब्धैर्दह्यतांवाकटाग्निना ३७ इतितेषांवचःश्रुत्वाततःकुरुपितामहः ॥ उवाचम तिमानभीष्मस्तानेववसुधाधिपान् ३८ उक्तस्योक्तस्यनेहांतमहंसमुपलक्षये ॥ यतुवक्ष्यामितत्सर्वंशृणुध्वंसुधाधिपाः ३९ पशुवद्वातनं वामेदहनंवाक टाग्निना ॥ क्रियतांमूर्ध्निवोन्यस्तंमयेदंसकलंपदम् ४० एषतिष्ठतिगोविंदःपूजितोऽस्माभिरच्युतः ॥ यस्यवस्वरतेबुद्धिर्मरणायसमाधवम् ४१ कृष्ण माह्वयतामद्युद्धचक्रगदाधरम् ॥ यावदस्यैवदेवस्यदेहंविशतुपातितः ४२ ॥ ॥ इतिश्रीमन्महाभारतेसभापर्वणिशिशुपालवधपर्वणिभीष्मवाक्येचतु श्रुत्वारिंशोऽध्यायः ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ ततःश्रुत्वैवभीष्मस्यचेदिराडुरुविक्रमः ॥ युयुत्सुर्वासुदेवेनवासुदेवमुवाचह १

कआत्मा'आत्मानमेवलोकमुपासीत'इतिश्रुतेः तद्विद्विष्टंद्वेषयुक्तंहिंस्रंक्षेत्रंक्रमयस्येत्येवंविधोपिपक्षत्रियोऽपि अत्यंतब्रह्मविदसीत्यर्थः । पक्षांतरेतुस्पष्टार्थएवग्रंथः ३२ । ३३ एवंगूढा मिसंधिनाशिशुपालेन स्तुतोपिभीष्मः तस्यामिलपितकैवल्यंदातुं तदुक्तीनांरूढयानिदापरत्वमाश्रित्य वैरमुद्योतयन्नुवाच इच्छतांकिलेत्यादिना ३४ । ३५ । ३६ कटाग्निनाकक्षा ग्निना ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ कृष्णमिति देहंविशतिव्यत्यनेनस्वस्य शिशुपालीयंवेकुंठात्पत्तनादिकंपूर्ववृत्तंविदितमस्तीतिदर्शितम् ४२ ॥ इतिसभापर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदी पेचतुश्रुत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ उरुविक्रमःउरुर्महान् विश्वव्यापी विक्रमः पादविक्षेपोयस्य सशिशुपालो हरिणासहाभेदात् १

तावत्तरणं गच्छयावत्त्वानिहन्मि निश्चयेनप्राप्नोमि हंतेर्गत्यर्थत्वेन प्राप्पर्थत्वात्तस्यःकैवल्येषु मां जरासंधमिव जितमात्रं मा भुञ्चेत्यर्थः सहितं सर्वपांडवैरिति पांडवानामपि विष्णवंशत्वंदर्शयति २ अवध्याःअवधौ मर्यादायांसाधवः मर्यादापरिपालकाः मेमताः एषसेतुर्विष्टतिरेषां लोकानामसंभेदायेति परमात्मनस्तावन्मर्यादाविधारकत्वं स्पष्टं तदंश त्वात्पांडवानामपीत्यर्थः । अत्रहेतुमाह नृपतीनिति अराजा नास्तिरंजकोऽस्मादन्य इतिअराजा । 'एतस्यैवानंदस्यान्यानि भृताति मात्रामुपजीवन्ति । एषह्येवानंदयति'इत्यादिना परमात्मनएव मुख्यरंजकत्वश्रुतेः ३ त्वांदासं त्वा अंदासमितिच्छेदः त्वात्वांअंदो बंधः । अदिबंधनेधातुः । तंअस्याति क्षिपतीतिअंदासंबंधनाशकम् बाल्यादारभ्येतिशेषः दुर्मतिअ

आवहयेत्वारणंगच्छमयासार्द्धजनार्दन ॥ यावदद्यनिहन्मिन्त्वांसहितंसर्वपांडवैः २ सहत्वयाहिमेवध्याःसर्वथाकृष्णपांडवाः ॥ नृपतीन्समतिक्रम्ययैरराजा त्वमर्चितः ३ येत्वांदासमराजानंबाल्यादर्चीतिदुर्मतिम् ॥ अनहंमहंवत्कृष्णवध्यास्तइतिमेमतिः ४ इत्युक्त्वा राजशार्दूलस्तस्थौगर्जन्नमर्षणः ॥ एवमुक्त स्ततःकृष्णोमृदुपूर्वमिदंवचः ॥ उवाचपार्थिवान्सर्वान्ससमक्षंचवीर्यवान् ५ एषनःशत्रुरत्यंतपार्थिवाःसात्वतीसुतः ॥ सात्वतानांनृशंसात्मानाहितोऽनपका रिणाम् ६ प्राग्ज्योतिषपुरंयातानस्मान्ज्ञात्वानृशंसकृत् ॥ अदहद्वारकामेषस्वस्त्रीयःसन्नराधिपाः ७ क्रीडतोभोजराजस्यएषरैवतकेगिरौ ॥ हत्वावध्वा चतान्सर्वान्उपायात्स्वपुरंपुरा ८ अश्वमेधेहयंमध्यमुत्सृष्टंरक्षिभिर्वृतम् ॥ पितुर्मयंज्ञविघ्नार्थमहरत्पापनिश्चयः ९ सौवीरान्प्रतियातांचबभ्रोरेषतप स्विनः ॥ भार्यामभ्यहरन्मोहादकामांतामितोगताम् १० एषमायाप्रतिच्छन्नःकरूपार्थेतपस्विनीम् ॥ जहारभद्रां वैशालींमातुलस्यनृशंसकृत् ११ पितृष्वसुःकृतेदुःखंसुमहन्मर्षयाम्यहम् ॥ दिष्ट्याहीदंसर्वराजांसन्निधावद्यवर्तते १२ पश्यंतिहिभवंतोऽद्यमयतीवव्यतिक्रमम् ॥ कृतानितुपरोक्षं मेयानितानिनिबोधत १३ इमंत्वस्यनशक्ष्यामिक्षंतुमद्यव्यतिक्रमम् ॥ अवलेपाद्गार्हस्यसमग्रेराजमंडले १४ रुक्मिण्यामस्यमूढस्यप्रार्थनाऽऽसी न्मुमूर्षतः ॥ नचतांप्राप्तवान्मूढःशूद्रोवेदश्रुतीमिव १५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवमादिततःसर्वेसहितास्तेनराधिपाः ॥ वासुदेववचःश्रुत्वाचे दिराजंव्यगर्हयन् १६ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाशिशुपालःप्रतापवान् ॥ जहासस्वनवद्वासंवाक्यंचेदमुवाचह १७ मत्पूर्वोरुक्मिणीकृष्णसंसत्सुपारिकीर्तयन् ॥ विशेषतःपार्थिवेषुव्रीडांनकुरुषेकथम् १८ मन्यमानोहिकःसत्सुपुरुषःपरिकीर्तयेत् ॥ अन्यपूर्वास्त्रियंजातुत्वदन्योमधुसूदन १९

महं दुःस्थितांमतिप्रवेष्टुंअनर्हमित्यर्थः अर्हवत् पूज्यवत्तेऽपिबध्याः अत्रोपसर्गस्य भागुरिमतेन अकारलोपः पूर्ववदर्थः ४ । ५ एवंगूढाशयेन स्तुतोऽपि भगवान् रूढयथाभिप्रायेण लोकदृष्ट्यातंहंतुवैरमाविष्करोति एषनःशत्रुरित्यादिना नहितः सुप्सुपोति समासःनैकधेत्यादिवत् द्वेषीत्यर्थः ६ । ७ । ८ । ९ सौवीरान् देशविशेषान् इतोहस्तिनापुरात्तृतां प्रस्थितां सुवीरात्प्रतिपत्तौ चेतिपाठप्रतिपत्तौविवाहकाले बभ्रोर्यादवस्य १० दोषांतरमाहएषइति करूपार्थेकरूपोदेशभेदः तद्राजार्थेअण् मायाप्रतिच्छन्नः कपटेनतद्वेषकृतेत्यर्थः वैशालीं विशालापुरी तदधिपस्यकन्याम् ११ । १२ तानिपूर्वोक्तानिनिबोधत १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । मत्पूर्वापित्रादिभिःपूर्वमह्यंप्रतिश्रुताम् १८ मन्यमानःस्वीकुर्वाणः १९

क्षमक्षमस्व श्रद्धापितृष्वसुर्वचसि अवश्यानुष्ठेयत्वबुद्धिः २० । २१ । २२ याचतः इति पाठे याचने याचः तस्मात्प्रथमायेतसिः २३ याचितं मया दत्तमप्रतिश्रुतं तानि शतं आपराधानि
वधयिष्यामिवधं प्रापयिष्यामि । प्यंतावधशब्दात् लृट् २४ । २५ तेजोर्लिंगशरीरं अर्घ्यं संसारानादितयाऽनादि २६ । २७ तच्च भगवता स्वमहिमानं प्रकाशयता सर्वेषां दृष्टिविषयी

क्षमवायदितेश्रद्धामावाकृष्णमक्षम ॥ क्रुद्धाद्वापि प्रसन्नाद्वा किमेत्वतो भविष्यति २० तथा भुवत एवास्य भगवान्मधुसूदनः ॥ मनसाऽर्चितयज्ञकंदैत्यवर्ग
निषूदनम् २१ एतस्मिन्नेव काले तु चक्रे हस्तगते सति ॥ उवाच भगवानुच्चैर्वक्त्र्यं वाक्यविशारदः २२ शृण्वंतु मे महीपाला ये नैतत्क्षमितं मया ॥ अपराध
शतं क्षाम्यं मातुरस्यैव याचने २३ दत्तं मया याचितं चतुर्द्वैपूर्णहि पार्थिवाः ॥ अधुनावधयिष्यामि पश्यतां वोमहोक्षिताम् २४ एवमुक्त्वा यदुश्रेष्ठश्चेदिरा
जस्वतः क्षणात् ॥ व्यपाहरच्छिरः क्रुद्धश्चक्रेणामित्रकर्षणः २५ सपपात महाबाहुर्वज्राहत इवाचलः ॥ ततश्चेदिपतेर्देहात्तेजोऽग्र्यं ददृशुर्नृपाः २६ उत्पतंतं
महाराजगगनादिवभास्करम् ॥ ततः कमलपत्राक्षं कृष्णं लोकनमस्कृतम् ॥ वंदेत तदा तेजोविवेश च नराधिप २७ तदद्भुतमन्यंत दृष्ट्वा सर्वे महीक्षितः ॥
यद्विवेश महाबाहुं ततेजः पुरुषोत्तमम् २८ अनभ्रे प्रवर्षयौः पपात ज्वलिता शनिः ॥ कृष्णेन निहतैश्चेच्चालचवसुंधरा २९ ततः केचिन्महीपालानां
वंस्तत्र किंचन ॥ अतीतवाक्पथे काले प्रेक्षमाणानां दर्शनम् ३० हस्तैर्हस्ताग्रमपरे प्रत्यर्पिषन्नमर्षिताः ॥ अपरे दशनैरोष्ठान दशनक्रोधमूर्छिताः ३१
रहश्च केचिद्वाष्पेयं प्रशंसुर्नराधिपाः ॥ केचिदेव तु संरब्धामध्यस्थास्त्वपरेऽभवन् ३२ प्रहृष्टाः केशवं जग्मुः संस्तुवन्तो महर्षयः ॥ ब्राह्मणाश्च महा
त्मानः पार्थिवाश्च महाबलाः ३३ शंसुर्निर्वृताः सर्वे दृष्ट्वा कृष्णस्य विक्रमम् ॥ पांडवस्त्वब्रवीद्भातूनसत्कारेण महीपातिम् ३४ दमघोषात्मजं वीरं संस्कारय
तमाचिरम् ॥ तथा चकृत वतस्ते भ्रातुर्वैशासनं तदा ३५ चेदीनामाधिपत्ये च पुत्रमस्य महीपतेः ॥ अभ्यर्षित्तदा पार्थः सह तैर्वसुधाधिपैः ३६ ततः सकु
रुराजस्य क्रतुः सर्वसमृद्धिमान् ॥ यूनां प्रीतिकरौ राजनसवभौ विपुलौ जसः ३७ शांतविघ्नः सुखारंभः प्रभूतधनधान्यवान् ॥ अन्नवान्बहुभक्षश्च केशवेन सुराक्षि
तः ३८ समापयामास च तं राजसूयं महाक्रतुम् ॥ तंतुयज्ञं महाबाहुरासमाप्तेर्जनार्दनः ॥ ररक्ष भगवान्शौरिः शार्ङ्गचक्रगदाधरः ३९ ततस्त्वबभूथ सनातं धर्मा
त्मानं युधिष्ठिरम् ॥ समस्तं पार्थिवं क्षत्रमुपगम्येदमब्रवीत् ४० दिष्ट्या वर्द्धसि धर्मज्ञसां प्राज्यं प्राप्तवानसि ॥ आजमिदं जमिदानीं यशः संवर्धितं त्वया ४१ कर्मणैतेन
राजेंद्र धर्मश्च सुमहान् क्रतुः ॥ आपृच्छामो नरव्याघ्रसर्वकामैः सुपूजिताः ४२ स्वराष्ट्राणि गमिष्यामस्तदनुज्ञातुमर्हसि ॥ श्रुत्वा तु वचनं राज्ञां धर्मराजो युधिष्ठिरः ४३

कृतं तेन अद्भुततमं एतद्दर्शनम् । यद्विवेश महाबाहुं ततेजः पुरुषोत्तममिति वतस्य शिशुपालवधस्य तात्पर्यं द्वेषादिना प्यंते भगवत्स्मरणं तत्प्राप्तिहेतुरिति यथोक्तं श्रीमद्भागवते । 'गोप्यः कामाद्र
यास्कंसो द्वेषाच्चैद्यादयो नृपाः ॥ संबंधाद्वृण्यः स्नेहाद्युभक्त्या वयंप्रभो' इति कृष्णप्राप्तादिति शेषः २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३

४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ समाजयत प्रीणितवान् ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ संगृह्या निरुध्य ६४ । ६५
त्वात्वांसं विदंसमयं ६६ अनुगमनादि शिष्टाचारप्रदर्शकोऽयमशेषः स्पष्टार्थः ६७ । ६८ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये दीपे च चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ समाप्ते राजसूये तु
यथार्हं पूज्य नृपतीन् भ्रातृन् सर्वानुवाच ह ॥ राजानः सर्वे एवैते प्रीत्याऽस्मान्समुपागताः ४४ प्रस्थिताः स्वानिराष्ट्राणि मामापृच्छन् परंतपाः ॥ तेऽनुव्रजत
भद्रं वो विषयांतं नृपोत्तमान् ४५ भ्रातुर्वचनमाज्ञाय पांडवा धर्मचारिणः यथार्हं नृपतीन् सर्वानेकैकं समनुव्रजन् ४६ विराटमन्वयात् पूर्णं घृष्टद्युम्नः प्रतापवान् ॥
धनं जयो यज्ञसेनं महात्मानं महारथम् ४७ भीष्मं च धृतराष्ट्रं च भीमसेनो महाबलः ॥ द्रोणं तु ससुतं वीरं सहदेवो युधां पतिः ४८ नकुलः सुबलं राजन सहपुत्रं
समन्वयात् ॥ द्रौपदेयाः ससौ भद्राः पार्वतीयान् महारथान् ४९ अन्वगच्छंस्तथैवान्यान् क्षत्रियान् क्षत्रियर्षभाः ॥ एवं सुपूजिताः सर्वे जग्मुर्विप्राः सहस्रशः
५० गतेषु पार्थिवे द्रेषु सर्वेषु ब्राह्मणेषु च ॥ युधिष्ठिरमुवाचे दंवासु देवः प्रतापवान् ५१ आपृच्छेत्वांगमिष्यामि द्वारकां कुरुनंदन ॥ राजसूयं क्रतुश्रेष्ठं दिष्ट्या
त्वं प्राप्तवानसि ५२ तमुवाचैव मुक्तस्तु धर्मराजो जनार्दनम् ॥ तव प्रसादाद्गोविंद प्राप्तः क्रतुवरो मया ५३ क्षत्रं समग्रमपि च त्वत्प्रसादाद्गोस्थितम् ॥ उपादाय
बलिं मुख्यं मामेव समुपस्थितम् ५४ कथं त्वद्गमनार्थं मे वाणी वितरतेऽनघ ॥ न ह्यहं त्वाष्ट्रं वीरं रतिं प्राप्नोमि किंचित् ५५ अवश्यं चैव गंतव्या भवता द्वारका
पुरी ॥ एवमुक्तः स धर्मात्मा युधिष्ठिरसहायवान् ५६ अभिगम्या ब्रवीत्प्रीतः पृथापृथुयशा हरिः ॥ साम्राज्यं समनुप्राप्ताः पुत्रास्तेऽद्य पितृष्वसः ५७ सिद्धा
र्थावसुमंतश्च सात्वं प्रीतिमवाप्नुहि ॥ अनुज्ञातस्त्वया चाहं द्वारकां गंतुं मुत्सहे ५८ सुभद्रां द्रौपदीं चैव सभाजयत केशवः ॥ निष्क्रम्यातः पुरा तस्माद्युधिष्ठिर
सहायवान् ५९ स्नातश्च कृतजप्यश्च ब्राह्मणान् स्वस्तिवाच्य च ॥ ततो मेघवपुः प्रख्यं स्यंदनं च सुकल्पितम् ६० योजयित्वा महाबाहुर्द्वारकां समुपस्थितः ॥
उपस्थितं रथं दृष्ट्वा ताक्ष्यं प्रवरकेतनम् ६१ प्रदक्षिणमुपावृत्य समारुह्य महामनाः ॥ प्रययौ पुंडरीकाक्षस्ततो द्वारवतीं पुरीम् ६२ तं पद्मचामनुव्रजध
र्मराजो युधिष्ठिरः ॥ भ्रातृभिः सहितः श्रीमान्वासुदेवं महाबलम् ६३ ततो मुहूर्तं संगृह्य स्यंदनप्रवरं हरिः ॥ अब्रवीत् पुंडरीकाक्षः कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् ६४ अ
प्रमत्तः स्थितो नित्यं प्रजाः पाहिविशांपते ॥ पर्जन्यामिव भूतानि महाद्रुममिव द्विजाः ६५ बांधवास्त्वोपजीवन्तु सहस्राक्षमिवामराः ॥ कृत्वा परस्परं वैवंसं वि
दं कृष्णपांडवौ ६६ अन्योन्यं समनुज्ञाप्य जग्मतुः स्वगृहान् प्रति ॥ गते द्वारवतीं कृष्णे सात्वतप्रवरे नृप ६७ एकोदयोर्धनो राजा शकुनिश्चापिसौबलः ॥
तस्यां सभायां दिव्यायामुषतुस्तौ नरर्षभौ ६८ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि शिशुपालवधो नाम पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ समाप्तं च
शिशुपालवधपर्व ॥ अथ द्यूतपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ समाप्ते राजसूये तु क्रतुश्रेष्ठे सुदुर्लभे ॥ शिष्यैः परिवृतो व्यासः पुरस्तात्समपद्यत १
क्रतुश्रेष्ठे सुदुर्लभे इत्यादेः सभायां रमणीयायां तस्यामास्ते नराधिप इत्यंतस्याध्यायस्य तात्पर्यं कुलक्षयनिमित्तभूतस्य कापुरुषस्य मरणमेव श्रेय इति सर्वैः सह प्रीत्या जीवितव्यमिति १

२।३।४।५।६।७।८। दिव्याअशनिपातादयः । आंतरिक्षाधूमकेत्वादयः । पार्थिवाःभूकंपादायः ९।१०।११। १२ कपालिकपालिनं सुपांशुलुगितिभार्वेद्वितीयालोपे
सतिपरमेव्योमन्नित्यादिवत्प्रातिपदिकमात्रं शिष्यते । विभक्तेःस्थानिवत्त्वान्नलोपाभावस्तस्यचापदांतस्यत्वादनुस्वारोऽपिभवतीति । मत्वर्थीयप्रत्ययांतरंवाकल्प्यंएवमन्यत्रापिज्ञेयम्
सोऽभ्ययादासनात्तूर्णभ्रातृभिःपरिवारितः ॥ पाद्येनासनादानेनपितामहमपूजयत् २ अथोपविश्यभगवान्कांचनेपरमासने ॥ आस्यतामितिचोवाच
मराजंयुधिष्ठिरम् ३ अथोपविष्टंराजानंभ्रातृभिःपरिवारितम् ॥ उवाचभगवान्भ्यासस्ततद्वाक्यविशारदः ४ दिदृचावर्धसिकौतेयसाम्राज्यंप्राप्यदुर्लभम् ॥
वर्धिताःकुरवःसर्वेत्वयाकुरुकुलोद्बह ५ आपृच्छेत्वांगमिष्यामिपूजितोऽस्मिंविशांपते ॥ एवमुक्तःसकृष्णेनधर्मराजोयुधिष्ठिरः ६ अभिवाद्योपसंगृह्यपि
तामहमथाब्रवीत् ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ संशयोद्विपदांश्रेष्ठममोत्पन्नःसुदुर्लभः ७ तस्यनान्योऽस्तिवक्तावैत्वामृतेद्विजपुंगव ॥ उत्पातांस्त्रिवि
धानप्राहनारदोभगवानृषिः ८ दिव्यांश्चैवांतरिक्षांश्चपार्थिवांश्चपितामह ॥ अपिचैद्यस्यपतनाच्छन्नमौत्पातिकंमहत् ९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ रा
ज्ञस्तुवचनंश्रुत्वापराशरसुतःप्रभुः ॥ कृष्णद्वैपायनोव्यासइदंवचनमब्रवीत् १० त्रयोदशसमाराजन्नुत्पातानांफलंमहत् ॥ सर्वक्षत्रविनाशायभविष्यति
विशांपते ११ त्वामेकंकारणंकृत्वाकालेनभरतर्षभ ॥ समेतंपार्थिवंक्षत्रंक्षयंयास्यतिभारत ॥ दुर्योधनापराधेनभीमार्जुनबलेनच १२ स्वप्नेद्रक्ष्यसिराजं
द्रक्ष्यपतिवृषध्वजम् ॥ नीलकंठंभवस्थाणुकंपालिंत्रिपुरांतकम् १३ उग्ररुद्रंपशुपतिंमहादेवमुमापतिम् ॥ हरंशर्ववृषशूलंपिनाकिंछातिवाससम् १४
कैलासकूटप्रतिमंवृषभेऽवस्थितंशिवम् ॥ निरीक्षमाणंसततंपितृराजाश्रितांदिशम् १५ एवमीदृशकंस्वप्नंद्रक्ष्यसित्वंविशांपते ॥ मातृकृतेह्यनुध्याहिका
लोहिदुरतिक्रमः १६ स्वस्तितेऽस्तुगमिष्यामिकैलासपर्वतंप्रति ॥ अप्रमत्तःस्थितोदांतःपृथिवींपरिपालय १७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमु
क्तासभगवान्कैलासपर्वतंतयौ ॥ कृष्णद्वैपायनोव्यासःसहशिष्यैःश्रुतानुगैः १८ गतेपितामहेराजाचिंताशोकसमन्वितः ॥ निःश्वसन्कृष्णमसकृतमेवार्थं
विचिंतयन् १९ कथंतुदैवंशक्येतपौरुषेणप्रबाधितुम् ॥ अवश्यमेवभवितायदुक्तंपरमर्षिणा २० ततोऽब्रवीन्महातेजाःसर्वान्भ्रातृन्युधिष्ठिरः ॥ श्रुतंवे
पुरुषव्याघ्रायन्माद्वैपायनोऽब्रवीत् २१ तदातद्वचनंश्रुत्वाभरणेनिश्चितामतिः ॥ सर्वक्षत्रस्यनिधनेयदहंहेतुरीप्सितः २२ कालेननिर्मितस्तातकोम
मार्थोऽस्तिजीवतः ॥ एवंब्रुवंतंराजानंफाल्गुनःप्रत्यभाषत २३ माराजन्कहमलंघोरंप्राविशोबुद्धिनाशनम् ॥ संप्रधार्यमहाराजयत्क्षमंतत्समाचार
२४ ततोऽब्रवीत्सत्यंघृतिर्भ्रातृन्सर्वान्युधिष्ठिरः ॥ द्वैपायनस्यवचनंतत्रैवसमचिंतयन् २५ अद्यप्रभृतिभद्रंवःप्रतिज्ञांभेनिबोधत ॥ त्रयोदशसमास्ता
तकोममार्थोऽस्तिजीवतः २६ नप्रवक्ष्यामिपुरुषंभ्रातृन्यांश्चपार्थिवान् ॥ स्थितोनिदेशेज्ञातीनांयोक्ष्येतत्समुदाहरन् २७

१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७॥

२८।२९।३०।३१।३२।३३ ॥ इतिसभापर्वणि नैलकंठीयेभारतभावदीपेष्टत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ वसन्तदुर्योधनस्तस्यामित्याद्यध्यायद्वयस्यतात्पर्यपापिष्ठःपरकल्याणंद्वाम
रणमिच्छतिछलेनपरलक्ष्मींवाहर्तुमिच्छति निर्णयइति १ अभिप्रायान्देवादीनांकीर्त्तातस्यानाद्यभिनयप्रदर्शकचित्रादिगतानांशयविशेषान् । नागसाह्वयेनागेनहस्तिनासंभामना
एवंमेवर्तमानस्यस्वसुतेष्वितरेषुच ॥ भेदोनभवितालोकेभेदमूलोहिविग्रहः २८ विग्रहंदूरतोरक्षन्प्रियाण्येवसमाचरन् ॥ वाच्यतानिगमिष्यामिलोकेषु
मनुजर्षभाः २९ भ्रातृज्यैष्ठस्यवचनंपांडवाःसंनिशम्यतत् ॥ तमेवसमवर्तंतधर्मराजहितेरताः ३० संसत्सुसमयंकृत्वाधर्मराज्भ्रातृभिःसह ॥ पितृस्तर्प्य
यथान्यायंदेवताश्चविशांपते ३१ कृतमंमलकल्याणोभ्रातृभिःपरिवारितः ॥ गतेषुक्षत्रियैंद्रेषुसर्वेषुभरतर्षभ ३२ युधिष्ठिरःसहामात्यःप्रविवेशपुरोत्तमम् ॥
दुर्योधनोमहाराजशकुनिश्चापिसौबलः ॥ सभायारमणीयायांतत्रैवास्तेनराधिप ३३ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिधूतपर्वणियुधिष्ठिरसमयेषद्वत्वारि
शोऽध्यायः ॥४६॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ वसन्तदुर्योधनस्तस्यांसभायांपुरुषर्षभ ॥ शनैर्ददर्शतांसर्वसिमांशकुनिनासह १ तस्यादिव्यानभिप्रायान्द
दर्शकुरुनंदनः ॥ नदृष्टपूर्वायेतेननगरेनामसाह्वये २ सकदाचित्सभामध्येधार्तराष्ट्रोमहीपतिः ॥ स्फाटिकंस्थलमासाद्यजलमित्यभिशंकया ३ स्ववस्त्रोत्क
र्षणंराजाकृतवानबुद्धिमोहितः ॥ दुर्मनाविमुखश्चैवपरिचक्रामतांसभाम् ४ ततःस्थलेनिपतितोदुर्मनाव्रीडितोनृपः ॥ निःश्वसन्विमुखश्चापिपरिचक्राम
तांसभाम् ५ ततःस्फाटिकतोयांवैस्फाटिकांबुजशोभिताम् ॥ वार्पीमत्वास्थलमिवसवासाःप्रापतज्जले ६ जलेनिपतितंदृष्ट्वाभीमसेनोमहाबलः ॥ जहास
जहसुश्चैवकिंकराश्चसुर्योधनम् ७ वासांसिचशुभान्यस्मैप्रददूरंजशासनात् ॥ तथागतंतुतंदृष्ट्वाभीमसेनोमहाबलः ८ अर्जुनश्चयमौचोभौसर्वेतेप्राहसंस्त
दा ॥ नामर्षयस्ततस्तेषामवहासममर्षणः ९ आकारंरक्षमाणस्तुनसतान्समुदैक्षत ॥ पुनर्वसनमुत्क्षिप्यप्रतरिष्यन्निवस्थलम् १० आरुरोहततःसर्वेजहसु
श्चपुनर्जनाः ॥ द्वारंतुपिहिताकारंस्फाटिकंप्रेक्ष्यभूमिपः ॥ प्रविशन्नाहतोमूर्ध्निव्याघूर्णितइवस्थितः ११ तादृशंचपरंद्वारंस्फाटिकोरुकपाटकम् ॥ विघ
ट्टयन्कराभ्यांतुनिष्क्रम्याग्रेपपातह १२ द्वारंतुवितताकारंसमापेदेपुनश्चसः ॥ तद्वृत्तंचेतिमन्वानोद्वारस्थानादुपारमत १३ एवंप्रलंभान्विविधान्प्राप्य
तत्रविशांपते ॥ पांडवेयाभ्यनुज्ञातस्ततोदुर्योधनोनृपः १४ अप्रहृष्टेनमनसाराजसूयेमहाक्रतौ ॥ प्रेक्ष्यतामहुतामृद्विजगामगजसाह्वयम् १५ पांडव
श्रीप्रतप्तस्यध्यायमानस्यगच्छतः ॥ दुर्योधनस्यनृपतेःपापामतिरजायत १६ पार्थान्सुमनसोदृष्ट्वापार्थिवांश्चवशानुगान् ॥ कृत्स्नंचापिहितलोकमाकु
मारंकुरुद्वह १७ महिमानंपरंचापिपांडवानांमहात्मनाम् ॥ दुर्योधनोधार्तराष्ट्रोविवर्णःसमपद्यत १८ सतुगच्छन्नेकाग्रःसभामेकोऽन्वर्चितयत् ॥
श्रियंचतामनुपमाधर्मराजस्यधीमतः १९ प्रमतोधृतराष्ट्रस्यपुत्रोदुर्योधनस्तदा ॥ नाभ्यभाषत्सुबलजंभाषमाणंपुनःपुनः २०

त्रिहस्तिनापुरे २ द्यूतमूलमुपोद्धातयतिसकदाचिदिति ३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२ तद्वृत्तं, दर्श १३ प्रलंभान्वचनानि १४।१५।१६।१७।१८ अनेकाग्रो विक्षिप्तचित्तः १९।२०

कुतोमूलंकुतएतस्यदुःखस्यमूलमुत्पन्नमित्यर्थः कुतोहेतोर्मूलंस्वस्थानंप्रतिनिःश्वसनगच्छसीतिवा २१ श्वेताश्वस्यार्जुनस्य २२ । २३ शुचिशुक्रौज्येष्ठाषाढौतयोराममेघौष्मसौ २४
पदानुगःप्रतीकारकर्ता २५ । २६ अयुक्तामितिच्छेदः २७ । २८ । २९ ३० । ३१।३२ सोऽहंनस्त्रीयाविवशत्वात्सपत्न्याअपिश्रियंसहते । किंतुपुमानस्मीत्यर्थः । तर्हिपुद्गेनैवपांडवान्
जेतुमिच्छेत्यतआहनचाप्यस्त्री अर्जुनादिवदस्त्रबलहीनः । तदपिसंपादयेत्यतआहनपुमानिति परेषामिवात्पुष्टकृष्टमस्त्रबलंसाधयितुमसमर्थः । तर्हिक्लीबोऽसीतिचेत्प्राहनापुमानिति ।

अनेकाग्रंतुतदृष्टाशकुनिःप्रत्यभाषत ॥ दुर्योधनकुतोमूलानिःश्वसन्निवगच्छसि २१ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ दृष्टेमां पृथिवीकृत्स्नायुधिष्ठिरवशानुगां ॥ जि
तामस्त्रप्रतापेनश्वेताश्वस्यमहात्मनः २२ तंचयज्ञंयथाभूतदृष्ट्वापार्थस्यमातुल ॥ यथाशक्रस्यदेवेषुतथाभूतमहाद्युतेः २३ अमर्षेणतुसंपूर्णोदह्यमानो
दिवानिशम् ॥ शुचिशुक्रामेकालेशुष्येतोयमिवाल्पकम् २४ पश्यसात्वतमुख्येनशिथुपालोनिपातितः ॥ नचतत्रपुमानासीत्कश्चित्तस्यपदानुगः २५
दह्यमानाहिराजानःपांडवोत्थेनवह्निना ॥ क्षांतवंतोऽपराधंतेकोहितवस्त्रंमुमर्हति २६ वासुदेवेनतत्कर्मयथाऽयुक्तमहत्कृतम् ॥ सिद्धंचपांडुपुत्राणांप्रता
पेनमहात्मनां २७ तथाहिरत्नान्यादायविविधानिनृपानृपम् ॥ उपातिष्ठंतकौतेयवैश्याइवकरप्रदाः २८ श्रियंतथागतांदृष्ट्वाज्वलंतीमिवपांडवे ॥ अम
र्षवशमापन्नोदह्यामिनतथोचितः २९ एवंसनिश्चयंकृत्वाततोवचनमब्रवीत् ॥ पुनर्गंधारनृपतिंदह्यमानइवाग्निना ३० वह्निमेवप्रवेक्ष्यामिभक्षयिष्यामि
वाविषम् ॥ अपोवाऽपिप्रवेक्ष्यामिनहिशक्ष्यामिजीवितुम् ३१ कोहिनामपुमाँल्लोकेमर्षयिष्यातिसत्ववान् ॥ सपत्नानृद्धयतोदृष्ट्वाहीनमात्मानमेवच ३२
सोऽहंनस्त्रीनचाप्यस्त्रीनपुमान्नापुमानपि ॥ योऽहंतांमर्षयाम्यद्यत्नादृशींश्रियमागतां ३३ ईश्वरत्वंपृथिव्याश्वसुमतांचतादृशीम् ॥ यज्ञंचतादृशंदृष्ट्वा
मादृशःकोनसंज्वरेत् ३४ अशक्तश्चैकएवाहंतामाहर्तुंनृपश्रियम् ॥ सहायांश्चनपश्यामितेनमृत्पुंविचितये ३५ दैवमेवपरमन्येपौरुषंचनिरर्थकम् ॥ दृ
ष्ट्वाकुंतीसुतेशुद्धांश्रियंतामहतांतथा ३६ कृतोयत्नोमयापूर्वविनाशेतस्यसौबल ॥ तच्चसर्वमतिक्रम्यसंवृद्धोऽप्स्विवपंकजम् ३७ तेनदैवंपरमन्येपौरुषंच
निरर्थकम् ॥ धार्तराष्ट्राश्चहीयंतपार्थावर्षतिनित्यशः ३८ सोऽहंश्रियंचतांदृष्ट्वासभांतांचतथाविधाम् ॥ रक्षिभिश्चावहासंतंपरितप्येयथाऽग्निना ३९ समा
मभ्यनुजानीहिमातुलाद्यसुदुःखितम् ॥ अमर्षंचसमाविष्टंघृतराष्ट्रेनिवेदय ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिद्यूतपर्वणिदुर्योधनसंतापेसप्तचत्वारिंशोऽ
ध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ शकुनिरुवाच ॥ दुर्योधननतेऽमर्षःकार्यःप्रतियुधिष्ठिरम् ॥ भागधेयानिहिस्वानिपांडवाभुंजतेसदा १

नस्त्रीतिपूर्वमेवोक्तमतोऽपुमानित्यनेनक्लीबइवग्राह्यः । नाप्यत्यंतमसमर्थोऽस्मीत्यर्थः । योऽहंशत्रुश्रियंसहिष्ये । तस्मात्तदपहरणेकश्चित्कपटोपायोऽन्वेषणीयइतिभावः ३३ । ३४ मृत्युंवि
चिंतयेइति शकुनेःसामर्थ्यजानतातस्यस्वेष्टार्थसाधनेउद्योगंजनयितुमुक्तम् ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ अनुजानीहिमर्तुमितिशेषः ४० ॥ इतिसभापर्वाणिनैलकंठीयेभारतभावदीपे
सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ दुर्योधनइति १

२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६ जुषस्वप्रतियासेवस्व १७ अप्रमादेन प्रमादकृतभ्रात्रादिनाशव्यतिरेकेण १८। १९ देवनेद्युते २० दीप्तावृद्धिमतां २१
विधानंविधिधाकारं परंतेषांविधानतः ॥ अनेकैरभ्युपायैश्चत्वयानशकिताःपुरा २ आरब्धाऽपिमहाराजपुनःपुनररिदम ॥ विमुक्ताश्चनरव्याघ्राभागधे
यपुरस्कृताः ३ तैलब्धाद्रौपदीभार्याद्रुपदश्चसुतैःसह ॥ सहायःपृथिवीलाभेवासुदेवश्चवीर्यवान् ४ लब्धश्चानभिभूतार्थैःपित्र्योशःपृथिवीपते ॥ विवृद्ध
स्तेजसातेषां तत्रकापरिदेवना ५ धनंजयेनगांडाविमक्षय्यौचमहेषुधो ॥ लब्धान्यस्त्राणिदिव्यानि तोषयित्वाहुताशनम् ६ तेनकार्मुकमुख्येनबाहुवीर्येण
चात्मनः ॥ कृतावशेमहीपालास्तत्रकापरिदेवना ७ अग्निदाहान्मयंचापिमोक्षयित्वासदानवम् ॥ सभांतांकारयामाससव्यसाचीपरंतपः ८ तेनचैवमये
नोक्ताःकिंकरानामराक्षसाः ॥ वहंतितांसभांभीमास्तत्रकापरिदेवना ९ यच्चासहायताराजभुक्तवानसिभारत ॥ तन्मिथ्याभ्रातरोहीमेतवसर्वेशानुगाः
१० द्रोणस्तवमहेष्वासःसहपुत्रेणवीर्यवान् ॥ सूतपुत्रश्चराधेयोगौतमश्चमहारथः ११ अहंचसहसोदर्यैःसौमदतिश्चपार्थिवः ॥ एतैस्त्वंसहितःसर्वैर्जय
कृत्स्नावसुंधराम् १२ ॥ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ ॥ त्वयाचसहितोराजत्रेतैश्चान्यैर्भहारथैः ॥ एतानेवविजेष्यामियदित्वमनुमन्यसे १३ एतेषुविजि
तेष्वद्यभविष्यतिमहीमम ॥ सर्वेचपृथिवीपालाःसभासाचमहाधना १४ ॥ ॥ शकुनिरुवाच ॥ ॥ धनंजयोवासुदेवोभीमसेनोयुधिष्ठिरः ॥ नकुलः
सहदेवश्चद्रुपदश्चसहात्मजैः १५ नैतेयुधिपराजेतुंशक्यादेवगणैरपि ॥ महारथामहेष्वासाःकृतास्त्रायुद्धदुर्मदाः १६ अहंतुतद्विजानामिविजेतुंयेनशक्य
ते ॥ युधिष्ठिरंस्वयंराजंस्तन्निबोधजुषस्वच १७ ॥ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ ॥ अप्रमादेनसुहृदामन्येषांचमहात्मनाम् ॥ यदिशक्याविजेतुंतेतन्ममा
चक्ष्वमातुल १८ ॥ ॥ शकुनिरुवाच ॥ ॥ द्यूतप्रियश्चकौंतेयोनसजानातिदेवितुम् ॥ समाहूतश्चराजेंद्रोनशक्ष्यतिनिवर्तितुम् १९ देवनेकुशल
श्चाहंनमेस्तिमदृशोभुवि ॥ त्रिषुलोकेषुकौरव्यतंतंयूतेसमावृह्य २० तस्याक्षकुशलोराजन्नादास्येऽहमसंशयम् ॥ राज्यंश्रियंचतांदीप्तांत्वदर्थंपुरुषर्षभ
२१ इदंतुसर्वंत्वंराज्ञेदुर्योधननिवेदय ॥ अनुज्ञातस्तुतेपित्राविजेष्येतान्नसंशयः २२ ॥ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ ॥ त्वमेवकुरुमुख्यायधृतराष्ट्रायसौव
ल ॥ निवेदययथान्यायंनाहंशक्ष्येनिवेदितुम् २३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिद्यूतपर्वणिदुर्योधनसंतापेअष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ४८ ॥ ॥ वै
शंपायनउवाच ॥ ॥ अनुभूयतुराज्ञस्तंराजमूयंमहाक्रतुम् ॥ युधिष्ठिरस्यनृपतेर्गांधारीपुत्रसंयुतः १ प्रियकृन्मतमाज्ञायपूर्वदुर्योधनस्यतत् ॥ प्र
ज्ञाचक्षुषमासीनंशकुनिःसौबलस्तदा २ दुर्योधनवचःश्रुत्वाधृताष्ट्रंजनाधिपम् ॥ उपगम्यमहाप्राज्ञंशकुनिर्वाक्यमब्रवीत् ३ ॥ शकुनिरुवाच ॥ दुर्योध
नोमहाराजविवर्णोहरिणःकृशः ॥ दीनश्चित्तापरश्चैवतंविद्धिमनुजाधिप ४ नवैपरीक्षसेसम्यगसह्यंशत्रुसंभवम् ॥ ज्येष्ठपुत्रस्यहृच्छोकंकिमर्थंनावबुध्यसे ५
२२। २३ ॥ इतिसभापर्वणिनैलकंठीये भारतभावदीपेअष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ अनुभूयेति १। २। ३ विवर्णः पूर्ववर्णाद्धनिवर्णःहरिणःपांडुःदीनःक्षीणदुर्बलः ४। ५

कुतोमूलकिंमूलं कुतइतिप्रथमार्थेतासिः ६ । ७ । ८ विशितौदनंमांसमयमन्नं आजानेयाःजात्यश्वाः ९ विहाराःकीडास्थानानि १० वाचिबद्धंवाग्ग्यापारमात्रसाध्यं ११
 १२ प्रकृतीःप्रजाःकेशान्मुमुक्षुर्माचयितुमिच्छन्नेव पुरुषइत्युच्यते १३ त्वत्प्रकृतयोनिष्केशाएवसंतीत्यतआह यतः संतोषेभ्यर्षेऽर्लुद्धिः श्रियंविद्यमानामपिहंतीतिसंतुष्टस्य
 प्रजाः केशंप्राप्तुंयेवेत्यर्थः अभिमानं गर्वं अनुक्रोशोदया मयं स्वोच्छेददृष्टिः महत्पदमितिशेषः १४ । १५ ऋद्धयतोवर्द्धमानान् आत्मानमितिच्छेदः । पूर्वरूपमर्षं । निशम्य
 विज्ञायअदृश्यामपिव्यवाहितत्वात् कैतेयश्रियंमनसोद्यतां पश्यन्निवविवर्णोऽस्मीत्यर्थः १६ । १७ । १८ कदलीमृगाःहरिणविशेषास्तेषां मोकान्यजिनानितान्येव कृष्ण
 ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ ॥ दुर्योधनकुतोमूलंभृशमार्तोऽसिपुत्रक ॥ श्रोतव्यश्चेन्मयासोऽर्थोब्रूहिमेकुरुनंदन ६ अयंत्वांशकुनिःप्राहविवर्णहरिणंरुशम् ॥
 चितयंश्चनपश्यामिशोकस्यतवसंभवम् ७ ऐश्वर्यैहिमहत्पुत्रत्वयिसर्वप्रतिष्ठितम् ॥ भ्रातरःसुहृदश्चैवनाचरंतितवाप्रियम् ८ आच्छादयासिप्रावारान्
 श्रासिपिशितौदनम् ॥ आजानेयावहंत्यश्वाःकेनासिहरिणःरुशः ९ शयनानिमहार्हाणियोषितश्चमनोरमाः ॥ गुणवंतिचवेश्मानिविहाराश्चयथासुखम्
 १० देवानामिवतेसर्ववाचिबद्धंनसंशयः ॥ सदीनइवदुर्धर्षकस्माच्छोचसिपुत्रक ११ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ अश्राम्याच्छादयेचाहंयथाकुपुरुषस्तथा ॥
 अमर्षधारयेचोग्रंनिनीषुःकालपर्ययम् १२ अमर्षणःस्वाःप्रकृतीरभिभूयपरंस्थितः ॥ केशान्मुमुक्षुःपरजान्सवैपुरुषउच्यते १३ संतोषोवैश्रियंहंतिह्यभि
 मानंचभारत ॥ अनुक्रोशमयेचोभेयैर्वृत्तोनाश्रुतेमहत् १४ नमांप्रीणातिमद्भुतंश्रियंदृष्ट्वायुधिष्ठिरे ॥ अतिज्वलंतीकौतेयेविवर्णकर्णीमम १५ सपत्नान्
 दृष्ट्वातोऽऽमानंहीयमानंनिशम्यच ॥ अदृश्यामपिकौतेयःश्रियंपश्यान्निवोद्यताम् १६ तस्मादहंविवर्णश्चदीनश्चहरिणःरुशः ॥ अष्टाशीतिसहस्राणि
 स्नातकाग्रहमेधिनः १७ त्रिंशदासीकएकैकोयानविभर्तियुधिष्ठिरः ॥ दशान्यानिसहस्राणिनित्यंतत्रात्रमुत्तम् ॥ भुंजतेरुक्मपात्रीभिर्युधिष्ठिरनिवेशने
 १८ कदलीमृगमोकानिकृष्णश्यामारुणानिच ॥ कांबोजःप्राहिणोतस्मैपराध्यानपिकंबलान् ॥ गजयोषिद्ववाश्वस्यशतशोऽथसहस्रशः १९ त्रिशतंचोष्ट्र
 वामीनांशतानिविचरंत्युत ॥ राजन्याबलिमादायसमेताहिनृपक्षये २० पृथग्विधानिरत्नानिपार्थिवाःपृथिवीपते ॥ आहरन्कतुमुख्येऽस्मिन्कुंतीपु
 त्रायभूरिशः २१ नक्वचिद्धिमयातादृग्दृष्टपूर्वोनचश्रुतः ॥ यादृग्धनागमोयज्ञेपांडुपुत्रस्यधीमतः २२ अपर्यंतंधनौघंतंदृष्ट्वाशत्रोरहंनृप ॥ शर्मनैवामि
 गच्छामिचितयानोविशंपते २३ ब्राह्मणावाटधानाश्चगोमंतःशतसंघशः ॥ त्रिखर्वबलिमादायद्वारितिष्ठंतिवारिताः २४ कर्मण्डलुनुपादायजातरूप
 मयान्शुभान् ॥ एतद्धनंसमादायप्रवेशंलेभिरेनच २५

इयामारुणानिचित्रवर्णानीत्यर्थः १९ । २० । २१ । २२ । २३ वाटाः क्षेत्रादिवृत्तयस्तासां घाना अभिनवोद्भेदोयेषांते इतिव्यधिकरणोबहुव्रीहिः सस्यादिसंपन्नक्षेत्रादिवृ
 त्तिसंतइत्यर्थः । 'वाटोवृत्तौचमागेंचेति । घानाप्रत्ययेप्रोक्ताधान्याकेऽभिनवोद्भेदि'इतिविश्वः । त्रिखर्वखर्वत्रयसंख्यं २४ कर्मण्डलुनिति । 'इंद्रियंवापतदस्मिन्लोकेयद्वापि'इति खंडे
 बह्वचब्राह्मणेदधिमधुघृतमापश्चेत्त्वमिषेकद्रव्याणि विहितानि । तत्रेतेषामभेददर्शनादिहकर्मण्डलून घृतपूर्णानितिदृष्टव्यम् २५

यथैवेति अमरः सोमस्तस्य स्त्रियओषधयः । तद्विव्यंमधुअस्मै कांस्यं कांस्यपात्रस्थंकृत्वा आहार्षीत् । अर्थात्सोमएव । तथावारुणंवरुणप्रेषितं दधिप्रसिद्धं कलशइवकलशोजल
 पूर्णत्वात्समुद्रआहार्षीत् । दधिरितिपुंस्त्वमर्षलेखकप्रमादोवा । अन्येतुकलशोदधिः समुद्रः । मध्वमृतं । जलमित्यन्ये । अमरस्त्रियोनद्यः । वारुणं वरुणसंबंधीतिव्याचक्षते २६
 शैक्यंवरत्रामयं पात्राधारभूतांशिक्यंकावडी'इतिप्रसिद्धं तत्रस्थितपात्रशैक्यं एतेनसामुद्रयआपउक्ताः । अन्याअपिपुण्याआपोऽभिषेकार्थमुक्ताः प्रदेशांतरे । 'वापीकूपतडाकेभ्योह
 देभ्यःसरस्तथा ॥ चतुर्भ्यश्चसमुद्रेभ्यः पल्वलादभिसंधितः ॥ प्रयागादेवयजनाज्जलान्यादायसर्वतः ॥ गंगासरस्वतीचैवमर्मदाचदृषद्वती ॥ एभ्योजलंसमादायतत्राभिषिचि
 द्विजाः'इति २७ । २८ पतत्रिणःखेचरजातीयाःतैरेवोत्तरसमुद्रजलमानीतिमित्यर्थः अन्यथाचतुर्भ्यश्चसमुद्रेभ्य इत्यनुपपन्नस्यात् २९ । ३० परिविष्यतांपरिवेष्ट्यमाणानां संज्ञासं

यथैवमधुशक्रायधारयंत्यमरास्त्रियः ॥ तदस्मैकांस्यमाहार्षीद्रारुणंकलशोदधिः २६ शंखप्रवरमादायवासुदेवोऽभिषिक्तवान् ॥ शैक्यंरुक्मसहस्रस्यबहुरत्न
 विभूषितम् २७ दृष्ट्वाचममतस्सर्वज्वररूपमिवाभवत् ॥ गृहीत्वातनुगच्छंतिसमुद्रौपूर्वदक्षिणौ २८ तथैवपश्चिमंयांतिगृहीत्वाभरतर्षभ ॥ उत्तरंतुनग
 च्छंतिविनातातपतत्रिणः २९ तत्रगत्वार्जुनोदंडमाजहारामितंधनम् ॥ इदंचाहुतमत्रासीतन्मेनिगदतःशृणु ३० पूर्णेशतसहस्रेतुविप्राणांपरिविष्यता
 म् ॥ स्थापितातत्रसंज्ञाऽभूच्छंखोध्मायतिनित्यशः ३१ मुहुर्मुहुःप्रणदतस्तस्यशंखस्यभारत ॥ अनिशंशब्दमश्रौषंततोरोमाणिमेशहृषन् ३२ पार्थि
 वैर्बहुभिःकीर्णमुपस्थानंदिदृक्षुभिः ॥ अशोभतमहाराजनक्षत्रैर्यौरिवामला ३३ सर्वरत्नान्युपादायपार्थिवावैजनेश्वर ॥ यज्ञेतस्यमहाराजपांडुपुत्रस्यधीम
 तः ३४ वैश्याइवमहीपालाद्विजातिपरिवेषकाः ॥ नसाश्रीर्देवराजस्ययमस्यवरुणस्यच ॥ गुह्यकाधिपतेर्वापियाश्रीराजन्युधिष्ठिरे ३५ तादृष्ट्वापांडुपु
 त्रस्यश्रियंपरमिकामहम् ॥ शांतिंनपरिगच्छामिदह्यमानेनचेतसा ३६ ॥ ॥ शकुनिरुवाच ॥ ॥ यामेतामतुलालक्ष्मीदृष्टवानसिपांडवे ॥ तस्याःप्रा
 सादुपायंमेशृणुसत्यपराक्रम ३७ अहमक्षेष्वभिज्ञातःपृथिव्यामपिभारत॥हृदयज्ञःपणज्ञश्चविशेषज्ञश्चदेवने३८ द्यूतप्रियश्चकौतेयोनचजानातिदेवितुम् ॥
 आहूतश्चैष्यतिव्यक्तं द्यूतादपिरणादपि३९ नियतंतंविजेष्यामिक्त्वातुकपटंविभो॥आनयामिसमृद्धिंतांदिव्यांचोपाह्वयस्वतम्४०॥वैशंपायनउवाच॥एवमु
 क्तःशकुनिनाराजादुर्योधनस्तबः॥घृतराष्ट्रमिदंवाक्यमपदांतरमब्रवीत्४१अयमुत्सहतेराजनश्रियमाहर्तुमक्षवित् ॥ द्यूतेनपांडुपुत्रस्यतदनुज्ञातुमर्हसि४२

केतः ३१ । ३२ उपतिष्ठंत्यस्मिन्नित्युपस्थानंसभां ३३ उपादायस्थिताइतिशेषः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ अक्षेषुपाशेष्वभिज्ञातः कुशलः । हृदयज्ञःपातयिष्यमाणानामक्षाणां
 जयपराजयावहत्वाभिज्ञः । पणज्ञस्तदनुसारेणद्रव्यप्रयोगवित् । विशेषज्ञो दिक्कालाद्यानुकूल्याभिज्ञः ३८ द्यूताद्यूतहेतोःरणाद्रणहेतोः ३९ कपटमक्षाधिष्ठायादेवताया वशीकरणं
 यद्वा । सर्वतश्चतुष्कोणतयाद्वादशधारेष्वक्षेषुषट्कलानिभवंति । येषुत्रिषुत्रिषुदेवयित्रोर्नामनी लिख्येते । तत्रकपटमंतःसुषिरमक्षं कृत्वापरनामांकितप्रदेशंगर्भं गुरुद्रव्यसंछिष्टं
 कृत्वा पातितस्याक्षस्यस्वनामैवोपरिभवातिददास्वस्यजयः परस्यनामाधस्यं तस्यपराजयइति ४० । ४१ अपदांतरमनुपदमेव ४२

४३ । ४४ त्वाऽसौ त्वात्वामसौ निवर्तयिष्यति । त्वाऽसावित्यादौ विवर्णता चैव सशोकता चित्यंतस्य दुर्योधनविलापस्य तात्पर्यं पुण्यवतामीश्वरप्रसादलभ्यां वृद्धिदृष्ट्वा पापिनां परितापो भवतीति ४५ । ४६ । ४७ । ४८ रत्नैः संस्तीर्य रत्नखचितं कृत्वा तक्षणावर्धकः सर्वशः सर्वदेशीयान् ४९ । ५० । ५१ ५२ । ५३ व्यवसायविनिश्चयं ५४ । ५५ दिष्टं देवं ५६ ५७

॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ॥ क्षतामं त्रीमहाप्राज्ञः स्थितो यस्यास्मि शाने ॥ तेन संगम्य वेत्स्यामि कार्यस्यास्य विनिश्चयम् ४३ सहिधर्मपुरस्कृत्य दीर्घदर्शी परंहितम् ॥ उभयोः पक्षयोर्युक्तं वक्ष्यत्यर्थं विनिश्चयम् ४४ ॥ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ ॥ निवर्तयिष्यति त्वाऽसौ यदिक्षता समेष्यति ॥ निवृत्ते त्वयि राजेंद्र मरिष्येहमसंशयम् ४५ सत्वं मयि मृते राजन् विदुरेण सुखी भव ॥ भोक्ष्यसे पृथिवीं कृत्स्नां किं मया त्वं करिष्यसि ४६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ आर्तवाक्यं तु तत्तस्य प्रणयोक्तं निश्चयः ॥ घृतराष्ट्रोऽब्रवीत्प्रेष्यान् दुर्योधनमते स्थितः ४७ स्थूणा सहस्रैर्बृहतीं शतद्वारां सभां मम ॥ मनोरमां दर्शनीयामाशु कुर्वंतु शिल्पिनः ४८ ततः संस्तीर्य रत्नैस्तान् तक्षणावर्धकान् आनाय्य सर्वशः ॥ सुकृतां सुप्रवेशां च निवेदय तमेशने ४९ दुर्योधनस्य शांत्यर्थं मिति निश्चित्य भूमिपः ॥ घृतराष्ट्रो महाराज प्राहिणो द्विदुराय वै ५० अपृष्ट्वा विदुरं स्वस्य नासत्किञ्चिद्विनिश्चयः ॥ द्यूते दोषांश्च जानन् स पुत्रस्त्रेहादकृष्यत् ५१ तच्छ्रुत्वा विदुरो धीमान् कलिद्वारमुपस्थितम् ॥ विनाशमुखमुत्पन्नं घृतराष्ट्रमुपाद्रवत् ५२ सोऽभिगम्य महात्मानं भ्राताभ्रातरमग्रजम् ॥ मूर्ध्ना प्रणम्य चरणाविर्द्वचनमब्रवीत् ५३ ॥ ॥ विदुर उवाच ॥ ॥ नाभिनं दामिते राजन् व्यवसायमिमं प्रभो ॥ पुत्रैर्भेदो यथानस्याद् द्यूतहेतोस्तथा कुरु ५४ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ॥ क्षतः पुत्रेषु पुत्रैर्मे कलहो न भविष्यति ॥ यदि देवाः प्रसादनः करिष्यंति न संशयः ५५ अशुभं वा शुभं वाऽपि हितं वा यदि वाऽहितम् ॥ प्रवर्ततां सुहृद्यूतं दिष्टमेतन्न संशयः ५६ मयि सन्निहिते द्रोणे भीष्मे त्वयि च भारत ॥ अनयो दैवविहितो मकथं चिद्भविष्यति ५७ गच्छ त्वं रथमास्थाय हयैर्वा तसमैर्जवे ॥ खांडवप्रस्थमद्यैव समानय युधिष्ठिरम् ५८ नवाच्यो व्यवसायो मे विदुरैतद्ब्रवीमि ते ॥ दैवमेव परमन्ये येनैतदुपपद्यते ५९ इत्युक्तो विदुरो धीमान्ने दमस्तीति चिंतयन् ॥ आपगेयं महाप्राज्ञमभ्यगच्छत्सुदुःखितः ६० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि द्यूतपर्वणि दुर्योधनसंतापेऽष्टमोऽध्यायः ४९ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ कथं समभवद् द्यूतं भ्रातृणां तन्महात्ययम् ॥ यत्र तद्वचनं प्राप्तं पांडवैर्भोपितामहैः १ केचन तत्र सभास्तारा राजानो ब्रह्मवित्तम् ॥ केचैनमन्वमोदंत केचैनं प्रत्यषेधयन् २ विस्तरेणैतदिच्छामि कथं यमानं त्वया द्विज ॥ मूलं ह्येतद्विनाशस्य पृथिव्या द्विजसत्तम ३ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ एवमुक्तस्ततो राज्ञा व्यासशिष्यः प्रतापवान् ॥ आचक्षेऽथ यद्वृत्तं तत्सर्वं वेद तत्त्ववित् ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ शृणु मे विस्तरेणैमां कथां भारतसत्तम ॥ भूय एव महाराज यदिते श्रवणमेति ५

५८ । ५९ आपगेयं भीष्मम् ६० ॥ इति सभापर्वणि नैलकण्ठे भारतभावे दीपेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ कथमिति व्यसनमापन्नत् १ सभास्ताराः सभासदः २ । ३ । ४ । ५

६ । ७ । ८ । ९ । १० भेदोर्वैरं ११ । १२ । १३ । १४ । १५ संमूर्छितमिति पाठे विवृद्धं १६ आमर्षमसहिष्णुताम् १७ साधारणी विशेषरहिता १८ स्थिरः स्थावरः पाषाणतुल्योऽस्मि यतो न विदीर्णो भवामि १९ आवर्जिताः दासवद्वशगाः २० पर्युदस्ताः दूरक्षिताः २१ ज्येष्ठो वयोऽधिकः श्रेष्ठः प्रशस्यतमः युक्तो नियुक्तः २२ अर्बहारिणां बहुमूल्यवतां रत्नानां विदुरस्य मतिं ज्ञात्वा घृतराष्ट्रोऽबिकासुतः ॥ दुर्योधनमिदं वाक्यमुवाच विजने पुनः ६ अलं द्यूतेन गांधारे विदुरो न प्रशंसति ॥ न ह्यसौ सुमहाबुद्धिरहितं नो विदुष्यति ७ हितं हि परममन्ये विदुरो यत्प्रभाषते ॥ क्रियतां पुत्रतत्सर्वमेतन्मन्ये हितं तव ८ देवर्षिर्वासवमुरुर्देवराजाय धीमते ॥ यत्प्राह शास्त्रं भगवान्बृहस्पतिरुदारधीः ॥ तद्वेदविदुरः सर्वसरहस्यं महाकविः ९ स्थितस्तु वचने तस्य सदाऽहमपि पुत्रक ॥ विदुरो वाऽपि मेधावी कुरूणां प्रवरो मतः १० उद्वो वाम हाशुद्धिर्वृष्णीनामर्चितो नृप ॥ तदलं पुत्रद्यूतेन द्यूते भेदो हि दृश्यते ११ भेदे विनाशो राज्यस्य तत्पुत्रपरिवर्जय ॥ पित्रामात्राच पुत्रस्य यद्वै कार्यं परं स्मृतम् १२ प्राप्तस्त्वमसितन्नामपि तृपैतामहं पदम् ॥ अधीतवान्कृतीशास्त्रे लालितः सततं गृहे १३ भ्रातृज्येष्ठः स्थितो राज्ये विदुः सोर्किं न शोभनम् ॥ पृथक्जनै रलभ्यं यद्भोजनाच्छादनं परम् १४ तत्प्राप्तोऽसि महाबाहो कस्माच्छोचसि पुत्रक ॥ स्फीतराष्ट्रं महाबाहो पितृपैतामहं महत् १५ नित्यमाज्ञापयन् भासि दिवि देवेश्वरो यथा ॥ तस्य ते विदितं प्रज्ञशोकमूलमिदं कथम् ॥ समुत्थितं दुःखकरं तन्मेशसितुमर्हसि १६ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ अश्राम्याच्छादयामीति प्रपश्यन् पापपूरुषः ॥ नामर्षी कुरुते यस्तु पुरुषः सोऽधमः स्मृतः १७ न मां प्रीणाति राजेंद्र लक्ष्मीः साधारणी विभो ॥ ज्वलिता मेव कौंतेये श्रियं दृष्ट्वा च विव्यथे १८ सर्वां च पृथिवीं चैव युधिष्ठिरवशानुगाम् ॥ स्थिरोऽस्मि योऽहं जीवामि दुःखादेतद्ब्रवीमि ते १९ आवर्जिता इवाभांति नीपाश्चित्रकौकुराः ॥ कारस्कारा लोहजंघा युधिष्ठिरनिवेशने २० हिमवत्सागरानूपाः सर्वे रत्नाकरास्तथा ॥ अंत्याः सर्वे पयुदस्ता युधिष्ठिरनिवेशने २१ ज्येष्ठोऽयमिति माम् त्वा श्रेष्ठश्चेति विशांपते ॥ युधिष्ठिरेण सत्कृत्य युक्तो रत्नपरिग्रहे २२ उपस्थितानां रत्नानां श्रेष्ठानामर्धहारिणाम् ॥ नादृश्यत परः पारो नापरस्तत्र भारत २३ न मे हस्तः समभवद्भुतत्प्रतिगृह्यतः ॥ अतिष्ठंत मयि श्रान्ते गृह्यदूराहृतं वसु २४ कृतां विदुः सरो रत्नैर्मयेन स्फाटिकच्छदां ॥ अपश्यं न लिनीं पूर्णामुदकस्येव भारत २५ वस्त्रमुत्कर्षति मयि प्राह सत्सवृकोदरः ॥ शत्रोर्ऋद्धिर्विशेषेण विमूढं रत्नवर्जितम् २६ तत्र स्मयति शक्तः स्यात्पातयेऽहं वृकोदरम् ॥ यदिकुर्यां समारंभं भीमहंतुं नराधिप २७ शिशुपाल इवास्माकं गतिः स्यान्नात्र संशयः ॥ सपत्नेनावहासो मे समादहति भारत २८ पुनश्च तादृशी मे ववर्षा जलजशालिनीम् ॥ मत्वा शिलासमांतो ये प्रतितोऽस्मि नराधिप २९

मश्वगजादिततज्जात्युत्कृष्टवस्तूनां पुरःस्थितानां प्रांतापरांतौ देशतइयत्ताधारणं चक्षुषानकर्तुं शक्यमित्यर्थः २३ समभवत्समर्थो नाभवत् अतिष्ठंतप्रतीक्षां कृतवंतः वसुन आहर्तारो वसुदातुं २४ स्फाटिकाश्छदा इव छदाः उपकंठस्थसोपानादयो यस्यास्तां विदुः सरोः सकाशादाहृतै रत्नैः २५ । २६ । २७ । २८ । २९

३० । ३१ प्रलम्बचर्चा ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतमावदीपे पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ यन्मयेति १ फलतः संख्यापरिच्छेदतो भूमितो देशमेद तोवा नाविदमितिसंबंधः अपितथापि मुख्यतो वक्ष्यमाणधनं प्रतिपद्यस्वेत्यर्थः यद्वा फलतो जातं वस्त्रादि भूमितो जातं हीरादि २ और्णान्मेषरोमजान् । बैलान्बिलवासिमूषकादिरोम जान् । वर्षदंशान्बिडालरोमजान् जातरूपपारिष्कृतान्मुवर्णतंतुनिर्वा तद्विदुभिर्वाचित्रितान् और्णाः प्रावारा अन्यान्याजिनानीति वा विभागः ३ तित्तिरिक्लमाषान् तित्तिरिपक्षिव चित्रान् । उष्ट्रा वाम्योगर्दभाश्च संकरजाः । उभयेऽपि पीत्वा दिनाष्टिगताः ४ गोवासना बलीवर्दपोषकाः क्षेत्रादिवृत्तिमंतो ब्राह्मणाः । तथा दासनीया दास्ययोग्याः शूद्रादयो ब्राह्मणा तत्रमां प्राहसत्कृष्णः पार्थेन सह सुस्वरम् ॥ द्रौपदी च सहस्रीभिर्व्यथयंती मनोमम ३० क्लिन्नवस्त्रस्य तु जले किं कराराज नोदिताः ॥ ददुर्वासां सिमेऽन्यानि तच्च दुःखं परमम् ३१ प्रलम्बचर्चा शृणुष्वान्यद्दत्तो मे नराधिप ॥ अद्रारेण विनिर्गच्छन् द्वारसंस्थानरूपिणा ॥ अभिहृत्या शिलां भूयोललाटेनास्मि विक्षतः ३२ तत्रमां यमजौ दूरादालोक्याभिहतं तदा ॥ बाहुभिः परिगृहीतां शोचंतौ सहिता बुभौ ३३ उवाच सहदेवस्तु तत्रमां विस्मयन्निव ॥ इदं द्वारमितो गच्छ राजन्नि तिपुनः पुनः ३४ भीमसेनेन तत्रोक्तो घृतराष्ट्रात्मजेति च ॥ संबोध्य प्रहसित्वा च इतो द्वारं नराधिप ३५ नामधेयानिरत्नानां पुरस्तात् श्रुतानि मे ॥ यानि दृष्टानि मे तस्यामनस्तपतितन्त्रमे ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि द्यूतपर्वणि दुर्योधनसंतापे पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ य न्मया पांडवेयानां दृष्टं तच्छृणु भारत ॥ आहतं भूमिपालैर्हिवसुमुख्यं ततस्ततः १ नाविदं मूढमात्मानं दृष्ट्वा हंतदरेर्धनम् ॥ फलतो भूमितो वापि प्रतिपद्यस्व भारत २ और्णान्बैलान् वर्षदंशान् जातरूपपरिष्कृतान् ॥ प्रावाराजिनमुख्यांश्च कांबोजः प्रददौ बहून् ३ अश्वांस्तित्तिरिक्लमाषांश्चिशतं शुकनासिकान् ॥ उष्ट्र वामीश्चिशतं च पुष्टाः पीलुश्चामीगुदैः ४ गोवासना ब्राह्मणाश्च दासनीयाश्च सर्वशः ॥ प्रीत्यर्थं ते महाराज धर्मराजो महात्मनः ५ त्रिखर्वबलिमादाय द्वारितिष्ठंति वा रिताः ॥ ब्राह्मणा वाटधानाश्च गोमंतः शतसंघशः ६ कमंडलून्पादाय जातरूपमयान् शुभान् ७ एवं बलिं समादाय प्रवेशं लेभिरेन च ॥ शतं दासी सहस्राणां कार्पासिकानि वासिनाम् ८ श्यामास्तन्व्यो दीर्घके श्योहेमाभरणभूषिताः ॥ शूद्रा विप्रोत्तमार्हाणि रां क्वाप्यजिनानि च ९ बलिं च कृत्स्नमादाय भरुकच्छनि वासिनः ॥ उपनिन्युर्महाराज हयान् गांधारदेशजान् १० इंद्रकृष्टैर्वर्तयंति धान्यैर्ये च नदीमुखैः ॥ समुद्रनिष्कुटे जाताः पारे सिंधुचमानवाः ११ ते वैरामाः पारदाश्च अभीराः कितवैः सह ॥ विविधं बलिमादाय रत्नानि विविधानि च १२

एववातादृशाः । यथोक्तं मूर्खान् ब्राह्मणान्प्रकृत्य पुष्करप्रादुर्भावे । 'यस्य नैवं श्रुतं राजन् गृहीतं विशांपते । कामंतं धार्मिको राजा शूद्रकर्माणि कारयेत्' इति । अस्मिन्पक्षे त्रिखर्वब्रीणियाज नाध्यापनप्रतिग्रहाः स्वर्वाणि न्युज्यानि धनलाभरूपफलहीनानि येषां तैस्त्रिखर्वाः । विद्याध्ययनसत्कर्मशून्यत्वाद्याजनादिहीना इत्यर्थः । तैस्त्रिखर्वसंज्ञः प्रदेयो बलिस्त्रिखर्वबलिस्तमित्यर्थः वारिता इत्यनेन तेष्वाभ्यर्चयंतं हीनता दर्शिता ५ । ६ । ७ कार्पासिको देशविशेषः ८ । ९ भरुकच्छो देशः कांचनमयः सजलप्रदेशो यस्मिन्सतथा 'भरुर्भर्तृरिकांचने । अथ कच्छः स्याद नये' इति विश्वः १० समुद्रसभीपस्थानिष्कुटे गृहोद्याने समुद्रनिष्कुटे । इंद्रकृष्टैरिद्रेणैवाकृष्टैर्नतु कर्षणादिशे त्रियकयत्नापेक्षैर्वनधान्यैः । वृष्ट्यभावे तु नदीमुखैर्नदीप्रभवैः ११ । १२

फलजं मधूकादिजातीयं १३ । १४ । १५ अश्मसाराहीरपद्मरागादिमणयस्तन्मयं भांडं भूषणं । 'भांडं भूषणमात्रेऽपि' इति विश्वः । तस्करः खड्गमुष्टिः १६ द्वयक्षादयः प्राच्यदेशभेदाः १७ नानावर्णान् रसभान् १८ । १९ प्रमाणेन देर्घ्यपुष्ट्यादिना रागेण रम्यवर्णेन च संपन्नानाधिकान् २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ कुटीकृतं चित्रगुच्छाकारं कृतं । 'स्यात्कुटीकुंभदा अजाविकंगोहिरण्यं खरोष्ट्रं फलजं मधु ॥ कंबलान् विविधांश्चैव द्वारितिष्ठंति वारिताः १३ प्राग्योतिषाधिपः शूरो म्लेच्छानामधिपो बली ॥ यवनैः सहितो राजा भगदत्तो महारथः १४ आजानेयान् हयान् शीघ्रानादायानि लरंहसः ॥ बलिं च कृत्स्नमादाय द्वारितिष्ठंति वारितः १५ अश्मसारमयं भांडं शुद्धदंतं तस्करं सीन् ॥ प्राग्योतिषाधिपो दत्त्वा भगदत्तोऽव्रजतदा १६ व्यक्षारुयक्षान् ललाटाक्षान् नानादिग्भ्यः समागतान् ॥ औष्णीकानंतवासांश्च रोमकान् पुरुषादकान् १७ एकपादांश्च तत्राहमपश्यं द्वारिवारितान् ॥ राजानो बलिमादाय नानावर्णानेकशः १८ कृष्णग्रीवान् महाकायान् रसभान् दूरपातिनः ॥ आजन्हुर्दशसाहस्रान्विनी तान् दिक्षु विश्रुतान् १९ प्रमाणरागसंपन्नान्वंक्षुतीरसमुद्रवान् ॥ बल्यर्थं ददतस्तस्मै हिरण्यं रजतं बहु २० दत्त्वा प्रवेशं प्राप्तास्ते युधिष्ठिरानिवेशने ॥ इंद्रगोपक वर्णाभान् शुकवर्णान् मनोजवान् २१ तथैवैन्द्रायुधनिभान् संध्याभ्रसदृशानपि ॥ अनेकवर्णान् रण्यान् गृह्णत्वाऽश्वान् महाजवान् २२ जातरूपमनर्घ्यं च ददु स्तस्यैकपादकाः ॥ चीनान् शकांस्तथा ओड्रान् बर्बरान् वनवासिनः २३ वाष्णैर्यान् हारहूणांश्च कृष्णान् नैमवतांस्तथा ॥ नीपान् नृपानधिगतान् विविधान् द्वारवा रितान् २४ बल्यर्थं ददतस्तस्य नाना रूपानेकशः ॥ कृष्णग्रीवान् महाकायान् रसभान् शतपातिनः ॥ अहार्षुर्दशसाहस्रान्विनीतान् दिक्षु विश्रुतान् २५ प्रमाणरागस्पर्शाढ्यं बाल्हीचीनसमुद्रवम् ॥ और्णैचरां क्वंचैव कीटजं पट्टजं तथा २६ कुटीकृतं तथैवात्र कमलाभं सहस्रशः ॥ श्लक्ष्णं वस्त्रमकार्पासमा विकंष्टदुचाजिनम् २७ निशितांश्चैव दीर्घासीन् दृष्टिशक्तिपरश्वधान् ॥ अपरांतसमुद्रतांस्तथैव परशून् शितान् २८ रसान् गंधांश्च विविधान् रत्नानि च सहस्रशः ॥ बलिं च कृत्स्नमादाय द्वारितिष्ठंति वारिताः २९ शकास्तुषाराः कंकाश्च रोमशाः शृंगिणो नराः ॥ महागजान् दूरगमान् गणितान् बुदान् हयान् ३० शतशश्चैव बहुशः सुवर्णपद्मसंमितम् ॥ बलिमादाय विविधं द्वारितिष्ठंति वारिताः ३१ आसनानि महार्हाण्यनानि शयनानि च ॥ मणिकांचनचित्राणि गजदं तमयानि च ३२ कवचानि विचित्राणि शस्त्राणि विविधानि च ॥ रथांश्च विविधाकारान् जातरूपपरिष्कृतान् ३३ हयैर्विनीतैः संपन्नान् चैवाग्नपरिवारितान् ॥ विचित्रांश्च परिस्तोमान् रत्नानि विविधानि च ३४ नाराचान् धनराचान् शस्त्राणि विविधानि च ॥ एतद्वत्त्वामहद्व्यं पूर्वदेशाधिपानृपाः ॥ प्रविष्टाय जसद नं पांडवस्य महात्मनः ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि द्यूतपर्वणि दुर्योधनसंतापे एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥

स्यांचमुरायांचित्रगुच्छके' इति विश्वः २७ अपरां तात्पाश्चिमदेशात्समुद्रतान् २८ रसान् रसवंतितर्बुजादीनि । गंधान् गंधवन्ति मृगमदादीनि २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ वैयाघ्रपरिवा रितान् व्याघ्रचर्मणा परिवृतान् । परिस्तोमान् गजकंबलान् 'परिस्तोमः कुयोद्वयोः' इत्यमरः ३४ । ३५ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतमावदीपे एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥

दायं करार्थदेयं धनं । 'दायोदाने पौतकादिधने' इति विश्वः १ । १ । ३ । ४ कृष्णानित्यादयो मणिभेदाः पाठांतरे हिमजं हिमालयजम् ५ । ६ । ७ लौहित्यं पर्वतम् ८ । ९ कालीय
कस्य कृष्णागुरोः १० । ११ निधितं राशीकृतं पर्वतेभ्योऽपि भूरिवर्चसं तेजस्वि । अर्श आद्यच् १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ कृतकालाः कृतप्रस्तावाः कृतद्वारा इति पाठे

सभा

अ०

114211

118611

॥ दुर्योधन उवाच ॥ दायंतु विविधं तस्मै शृणु मे गदतोऽनघ ॥ यज्ञार्थं राजभिर्दत्तं महान्तं धनसंचयम् १ मेरुमंदरयोर्मध्ये शैलो दामभितो नदी ॥ ये ते कीचकवे
गूनां छाया रम्या मुपासते २ खसा एका सनाह्यर्हाः प्रदरा दीर्घवेणवः ॥ पारदाश्च कुलिंदाश्च तंगणाः परतंगणाः ३ तद्वै पिपीलिकं नाम उद्धृतं तपि पीलिकैः ॥
जातरूपं द्रोणमेयमहर्षुः पुंजशो नृपाः ४ कृष्णान् ललामांश्च मरान् शुक्लांश्चान्यान् शशिप्रभान् ॥ हिमवत्पुष्पजं चैव स्वादुक्षौद्रं तथा बहु ५ उत्तरेभ्यः कुरुभ्यश्चाप्य
पोढं माल्यमंबुभिः ॥ उत्तरादपि कैलासादोषधीः सुमहाबलाः ६ पार्वतीया बलिंचान्यमाहृत्य प्रणताः स्थिताः ॥ अजातशत्रोर्नृपतेर्द्वारि तिष्ठंति वारिताः
७ ये परार्धे हिमवतः सूर्योदयगिरौ नृपाः ॥ कारुषेच समुद्रांते लौहित्यमभितश्च ये ८ फलमूला शना ये च किराताश्चर्मवाससः ॥ क्रूरशस्त्राः क्रूरकृतस्तांश्च प
श्याम्यहंप्रभो ९ चंदनागुरुकाष्ठानां भारान् कालीयकस्य च ॥ चर्मरत्नसुवर्णानां गंधानां चैव राशयः १० कैरातकीनाम युतं दासीनां च विशांपते ॥ आह
त्य रमणीयार्थान् दूरजान् मृगपक्षिणः ११ निचितं पर्वतेभ्यश्च हिरण्यं भूरिवर्चसं ॥ बलिंचकृत्स्नमादाय द्वारि तिष्ठंति वारिताः १२ कैराता दरदादर्वाः शूरा वै य
मकास्तथा ॥ औदुंबरादुर्विभागाः पारदा बालिहकैः सह १३ काश्मीराश्च कुमाराश्च घोरका हंसकायनाः ॥ शिबि त्रिगर्तयो धेयाराज न्याभद्रकेकयाः १४ अंबष्ठाः
कौकुरास्ताक्ष्या वस्त्रपाः पल्हवैः सह ॥ वशातलाश्च मौलियाः सह क्षुद्रकमालवैः १५ पौंड्रिकाः कुरुराश्चैव शकाश्चैव विशांपते ॥ अंगा वंगाश्च पुंड्राश्च शाणवत्या गयास्त
था १६ सुजातयः श्रोणिमंतः श्रेयांसः शस्त्रधरिणः ॥ अहर्षुः क्षत्रिया वितं शतशोऽजातशत्रेवे १७ वंगाः कलिंगमगधास्ताम्रलिप्ताः सुपुंड्रकाः ॥ दौवालि
काः सागरकाः पत्रोर्णाः शैशवास्तथा १८ कर्णप्रावरणाश्चैव बहवस्तत्र भारत ॥ तत्रस्थाद्धारपालैस्ते प्रोच्यंते राजशासनात् ॥ कृतकालाः सुबलयस्ततोद्धार
मवाप्स्यथ १९ ईषादंतान् हेमकक्षान् पद्मवर्णान् कुथावृतान् ॥ शैलाभान् नित्यमन्तांश्चाप्यभितः काम्यकंसरः २० दत्त्वैकैकोदशशतान् कुंजरान् कवचावृतान् ॥
क्षमावंतः कुलीनाश्च द्वारेण प्राविशंस्तथा २१ एते चान्ये च बहवो गणादिभ्यः समागताः ॥ अन्यैश्चोपाहृतान्यत्र रत्नानीह महात्मभिः २२ राजा चित्ररथो
नाम गंधर्वो वासवानुगः ॥ शतानि च त्वार्यददद्वयानां वातरंहसां २३ तुंबुरुस्तु प्रमुदितो गंधर्वो वाजिनां शतं ॥ आग्रपत्रसवर्णानामददद्वे ममालिनां २४ कृतीरा
जाचकौ रव्यः शूकराणां विशांपते ॥ अददद्वज रत्नानां शतानि सुबहून् यथ २५ विराटेन तु मत्स्येन बल्यर्थं हेममालिनाम् ॥ कुंजराणां सहस्रे द्वे ममतानां समुपाहृते २६

द्वारंप्रतीहारेणसख्यम् १९ ईषादंतान् लांगलदंडतुल्यदंतान् हेमकक्षाः सुवर्णवरत्राः २० । २१ । २२ । २३ । २४ शूकराः देशभेदास्तेषाम् २५ । २६

१७ । २८ यज्ञसेनेनदत्तानीतिशेषः २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ समुद्रसारमुक्ताफलादि ३५ कुथानकरिकंबलान् ३६ । ३७ । ३८ । ३९ पर्यस्तइवमूदेशोऽपि स्वर्गीभूत
इव उपग्राहानुपहारान् ४० । ४१ । ४२ प्रमीयमाणंस्त्रायार्थादिना मानेनगण्यमानं आममपकं ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ ॥ इतिसभापर्वणिमैलकंटीये भारतभाचदी
पांशुराष्ट्रादसुदानोराजाषड्विंशतिगजान् ॥ अश्वानांचसहस्रेद्वेराजन्कांचनमालिनाम् २७ जवसत्वोपपन्नानांवयस्थानानराधिप ॥ बलिचक्रत्समादाय
पांडवेभ्योन्यवेदयत् २८ यज्ञसेनेनदासीनांसहस्राणिचतुर्दश ॥ दासानामयुतंचैवसदाराणांविशांपते ॥ गजयुक्तामहाराजरथाःषड्विंशतिस्तथा २९ रा
ज्यंचक्रत्संपार्थेभ्योयज्ञार्थेनैवेदितम् ॥ वासुदेवोऽपिवाष्णेयोमानंकुर्वन्किरीटिनः ३० अददद्गजमुख्यानांसहस्राणिचतुर्दश ॥ आत्माहिकृष्णःपार्थस्य
कृष्णस्यात्माधनंजयः ३१ यद्व्यादर्जुनःकृष्णंसर्वंकुर्यादसंशयम् ॥ कृष्णोधनंजयस्यार्थेस्वर्गलोकमपित्यजेत् ३२ तथैवपार्थःकृष्णार्थेप्राणानपिपरित्य
जेत् ॥ सुरभीश्वंदनरसानहेमकुंभसमास्थितान् ३३ मलयाददुर्गाच्चैवचंदनागुरुसंचयान् ॥ मणिरत्नानिभास्वंतिकांचनंसूक्ष्मवस्त्रकम् ३४ चोलपांड्या
वपिद्वारंनलेभातेष्टुपस्थितौ ॥ समुद्रसारंवैदूर्यमुक्तासंघास्तथैवच ३५ शतशश्चकुथास्तत्रसिंहलाःसमुपाहरन् ॥ संवृतामणिचरैस्तुश्यामास्ताम्रांत
लोचनाः ३६ तागृहीत्वानरास्तत्रद्वारितिष्ठंतिवारिताः ॥ प्रीत्यर्थंब्राह्मणाश्चैवक्षत्रियाश्चविनिर्जिताः ३७ उपाजन्हुर्विशश्चैवशूद्राःशुश्रूषवस्तथा ॥
प्रीत्याचबहुमानाच्चव्युपागच्छन्युधिष्ठिरम् ३८ सर्वेभ्यश्छाःसर्ववर्णांआदिमध्यांतजास्तथा ॥ नानादेशसमुत्थैश्चनानाजातिभिरैवच ३९ पर्यस्तइव
लोकोऽयंयुधिष्ठिरनिवेशने ॥ उच्चावचानुपग्राहानराजभिःप्रापितान्बहून् ४० शत्रूणांपश्यतोदुःखान्मुमूर्षामेव्यजायत ॥ भृत्यास्तुयेपांडवानांतांस्तेव
क्ष्यामिपार्थिव ४१ येषामामंचपकंचसंविधत्तेयुधिष्ठिरः ॥ अयुतंत्रीणिपद्मानिगजारोहाःसप्तादिनः ४२ रथानामर्बुदंचापिपादाताषहवस्तथा ॥ प्रमीय
माणमामंचपच्यमानंतथैवच ४३ विसृज्यमानंचान्यत्रपुण्याहस्वनएवच ॥ नाभुक्तवंतंनापीतंनालंकृतमसत्कृतम् ४४ अपश्यंसर्ववर्णानांयुधिष्ठिरनि
वेशने ॥ अष्टाशीतिसहस्राणिस्नातकागृहमेधिनः ४५ त्रिंशद्दासीकएकैकोयान्विभर्तियुधिष्ठिरः ॥ सुप्रीताःपरितुष्टाश्चतेह्याशंसंत्यरिक्षयम् ४६ दशा
न्यानिसहस्राणियतीनामूर्ध्वरेतसाम् ॥ भुंजतेरुक्मपात्रीभिर्युधिष्ठिरनिवेशने ४७ अभुक्तंभुक्तवद्रापिसर्वमाकुञ्जवामनम् ॥ अभुंजानायाज्ञसेनीप्रत्य
वैक्षद्विशांपते ४८ द्वौकरौनप्रयच्छेतांकुंतीपुत्रायभारत ॥ सांबंधिकेनपांचालाःसख्येनांधकवृष्णयः ४९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतसभापर्वणिद्यूतप
र्वणिदुर्योधनसंतापेद्विपचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ ॥ आर्यास्तुयेवैराजानःसत्यसंधामहाव्रताः ॥ पर्याप्त
विद्यावक्तारोवेदांतावभृथष्टुताः १ धृतिमंतोऽहीनिषेवाधर्मात्मानोयशस्विनः ॥ मूर्धाभिषिक्तास्तेचैनंराजानःपर्युपासते २
द्विपचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ आर्यास्त्विति १ ऋनिषेवाःकृष्णावंतः । ऋनिषेवाइतिपाठे ऋनिषेवाकार्यान्निषेधिकायेषाते २

३।४।५ अनुकंपयाधःस्थितदारु ६।७ अक्षानशकटान् हेमनद्धानधनपूर्णान् । 'अक्षःकर्षेणेषचक्रे शकटव्यवहारयोः' इति विश्वः ८ उपासंगनिषंगं सुत्सकं शोभनमुष्टिअसिखं शैक्यं शिक्यष्टतपात्रं ९।१०।११।१२।१३।१४ वारुणं शंखं कलशोदाधिः समुद्रः निष्कसहस्रेण सुवर्णेन सुकृतं आलितं शंखं १५ कश्मलोच्छ्रा १६।१७।१८।१९ मां च

दक्षिणार्थसमानीताराजभिः कांस्यदोहनाः ॥ आरण्या बहुसाहस्रा अपश्यंस्तत्र तत्रगाः ३ आजन्हुस्तत्र सत्कृत्य स्वयमुद्यम्य भारत ॥ अभिषेकार्थमव्य
ग्राभांडमुच्चावचं नृपाः ४ बालहीकोरथमाहार्षीजांबूनदविभूषितम् ॥ सुदक्षिणस्तु युयुजेश्वेतैः कांबोजैर्हयैः ५ सुनीथः प्रीतिमांश्चैव ह्यनुकर्षमहाबलः ॥
श्वजं चेदिपतिश्चैव महार्षीस्वयमुद्यतम् ६ दक्षिणात्यः सन्नहनं स्रगुणीषेचमागधः ॥ वसुदानो महेश्वासो राजेंद्रं पाष्टिहायनम् ७ मत्स्यस्त्वक्षान् हेमनद्धाने
कलव्यउपानहौ ॥ आवंत्यस्त्वभिषेकार्थमापो बहुविधास्तथा ८ चेकितान उपासंगंधनुः काश्य उपाहरत् ॥ अर्षिचसुत्सकं शल्यः शैक्यं कांचनभूषणम् ९
अभ्यर्षिचत्ततो धौम्यो व्यासश्च सुमहातपाः ॥ नारदं च पुरस्कृत्य देवलं चासितं मुनिम् १० प्रीतिमंत उपातिष्ठन्नभिषेकं महर्षयः ॥ जामदग्न्येन सहितास्त
थाज्ये वेदपारगाः ११ अभिजग्मुर्मात्मानो मंत्रवहूरिदक्षिणम् ॥ महेंद्रमिव देवेंद्रं दिविसत्सर्षयो यथा १२ अद्यारयच्छत्रमस्य सात्यकिः सत्यविक्रमः ॥
धनं जयश्च व्यजने भीमसेनश्च पांडवः १३ चामरे चापिशुद्धे द्वे द्वेयमौजमृहतुस्तथा ॥ उषागृह्णाद्यमिंद्राय पुराकल्पे प्रजापतिः १४ तमसैशं खमाहार्षी
द्वारुणं कलशोदाधिः ॥ शैक्यं निष्कसहस्रेण सुकृतं विश्वकर्माणा १५ तेनाभिषिक्तः कृष्णेन तत्र मेकश्मलोऽभवत् ॥ गच्छंति पूर्वादपरं समुद्रं चापि द
क्षिणम् १६ उत्तरं तु न गच्छंति विना तातपतत्रिभिः ॥ तत्र स्मदध्मुः शतशः शंखान् मंगलकारकान् १७ प्राणदंत समाध्मातास्त तोरोमाणि मेऽह
षन् ॥ प्रापत नभूमिपालाश्च ये तु हीनाः स्वतेजसा १८ धृष्टद्युम्नः पांडवाश्च सात्यकिः केशवोऽष्टमः ॥ सत्वस्थावीर्यसंपन्ना ह्यन्योन्याप्रियदर्शनाः ॥
१९ विसंज्ञानभूमिपान् दृष्ट्वा मां च ते प्राह संस्तदा ॥ ततः प्रहृष्टो बीभत्सुः प्रादाद्धेमविषाणिनाम् २० शतान्यनडुहां पंचद्विजमुख्येषु भारत ॥ नरंति देवो ना
भागो यौवनाश्चोमनुर्न च २१ न च राजापृथुर्वैन्यो न चाप्यासीद्गुरिथः ॥ ययातिर्न दुषोवापि यथाराजा युधिष्ठिरः २२ यथाऽतिमात्रं कौंतेयः श्रिया परम
यायुतः ॥ राजसूयमवाप्यैवं हरिश्चंद्र इव प्रभुः २३ सुतां दृष्ट्वा श्रियं पार्थे हरिश्चंद्रे यथाविभौ ॥ कथं तु जीवितं श्रेयो मम पश्यसि भारत २४ अंधेनेव युगं न दं
विपर्यस्तं न राधिप ॥ कनीयांसो विवर्द्धंते ज्येष्ठा हीयंत एव च २५ एवं दृष्ट्वा नाभिर्विदामि शर्म समीक्षमाणोऽपि कुरुप्रवीर ॥ तेनाह मेवं कृतांगतश्च विवर्णतां
चैव सशोकतां च २६ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि द्यूतपर्वणि दुर्योधनसंतापे त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥

विसंज्ञं दृष्ट्वा २०।२१।२२२३।२४ युगं दृष्ट्वा पराख्यं अंधेनेव विवर्णा न दं संबद्धमत एव विपर्यस्तं २५।२६ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥

त्वविहात ज्येष्ठाया अपत्यं ज्यैष्ठिनेयः । कल्याण्यादीनामिन्द्रक १ अव्युत्पन्नं परकपटानभिज्ञं । समानार्थतुल्यधनं । तुल्यमित्रं त्वन्मित्राद्रोहिणं । अद्विषंतं च त्वामपीति शेषः २।३
सप्तगायत्र्यादीनिच्छंदांसि तंतव इव यस्य यज्ञपटस्य तं ४।५।६।७।८।९।१० अंतर्वेद्यां यज्ञे ११ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे चतुःपंचाशत्तमोऽध्या
यः ॥ ५४ ॥ ॥ यस्येति कार्योदके निर्णायकमहापोहकौशलं प्रज्ञा १ नाविनौरिवेत्यस्वातंत्र्यं द्वितीयो विकल्पः २ आहरिष्यंति राजानस्तवापि विपुलं धनमित्युक्तं तत्राह भविष्य
मृतराष्ट्र उवाच ॥ त्वं वै ज्येष्ठो ज्यैष्ठिनेयः पुत्रमापांडवानद्विषः ॥ द्वेष्टा ह्यसुखमादत्तेयथैव निधनं तथा १ अव्युत्पन्नसमानार्थतुल्यमित्रं युधिष्ठिरम् ॥ अ
द्विषंतं कथं द्विष्यात्वा दृशो भरतर्षभ २ तुल्याभिजनवीर्यश्च कथं भ्रातुः श्रियं नृप ॥ पुत्रकामयसे मोहान्मैवं भूः शाम्यमाशुचः ३ अथ यज्ञविभूतिं तां कांक्षसे भ
रतर्षभ ॥ ऋत्विजस्तव तन्वंतु सप्ततंतुं महाध्वरम् ४ आहरिष्यंति राजानस्तवापि विपुलं धनम् ॥ प्रीत्या च बहुमानाच्चरन्त्याभरणानि च ५ अनार्या च
रितं तात परस्वस्पृहणं भृशम् ॥ स्वसंतुष्टः स्वधर्मस्थोयः स वै सुखमेधते ६ अव्यापारः परार्थेषु नित्योद्योगः स्वकर्मसु ॥ रक्षणं समुपातानामेतद्वै भव लक्षण
म् ७ विपत्तिष्वव्यथोदक्षो नित्यमुत्थानवान्नरः ॥ अप्रमत्तो विनीतात्मानित्यं भद्राणि पश्यति ८ बाहूनि वै तान्माच्छेत्सीः पांडुपुत्रास्तथैव ते ॥ भ्रातृणां त
द्धनार्थं वै मित्रद्रोहं च माकुरु ९ पांडोः पुत्रान्माद्विषस्वेहराजंस्तथैव ते भ्रातृधनं समग्रम् ॥ मित्रद्रोहे तात महानधर्मः पितामहायेतव तेऽपि तेषाम् १० अंतर्वे
द्यां ददद्वित्तं कामाननुभवन् प्रियान् ॥ क्रीडन्स्त्रीभिर्निरातंकः प्रशाम्य भरतर्षभ ११ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि द्यूतपर्वणि दुर्योधनसंतापे चतुःपंचाशत्त
मोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ यस्य नास्ति निजा प्रज्ञा केवलं तु बहुश्रुतः ॥ न स जानाति शास्त्रार्थं दर्वीसु परसानिव १ जानन्वै मोहयसि मां
नाविनौरिव संयता ॥ स्वार्थे किं नावधानं ते उता हो द्वेष्टि मां भवान् २ न संती मे धार्तराष्ट्रायेषां त्वमनुशासिता ॥ भविष्यमर्थमाख्यासि सर्वदा कृत्य नः त्वमनः ३
परनेयोऽग्रणीर्यस्य समार्गान् प्रतिमुह्यति ॥ पंथानमनुगच्छेयुः कथं तस्य पदानुगाः ४ राजन्परिणतप्रज्ञो वृद्धसेवी जितेंद्रियः ॥ प्रतिपन्नान् स्वकार्येषु संमो
हयसिनो भृशम् ५ लोकवृत्ताद्राजवृत्तमन्यदाह बृहस्पतिः ॥ तस्माद्राज्ञाऽप्रमतेन स्वार्थं श्रित्यः सदैव हि ६ क्षत्रियस्य महाराज जयेद्यतिः समाहिता ॥ स
वै धर्मस्त्वधर्मो वा स्ववृत्तौ कापरीक्षणा ७ प्रकालयेद्दिशः सर्वाः प्रतोदेनेव सारथिः ॥ प्रत्यमित्रश्रियं दीप्तां जिघृक्षुर्भरतर्षभ ८ प्रच्छन्नो वा प्रकाशो वा योगो यो
ऽरिप्रबाधते ॥ तद्वै शस्त्रं शस्त्रविदानं शस्त्रं छेदनं स्मृतम् ९ शत्रुश्चैव हि मित्रं च न लेख्यं न च मातृका ॥ यो वै संतापयति यं स शत्रुः प्रोच्यते नृप १०

मितिकृत्यमिदानीमेवानुष्ठेयमर्थव्यूतेन शत्रुश्रीहरणरूपं प्रयोजनं तद्विषयं यज्ञकालिकं वदसि ३ ननु विदुरो द्यूतं न मन्यते इत्याशंक्याह परनेय इति अस्माकमग्रणीत्वं विदुरशिक्ष
णीयो माभूरित्यर्थः ४ जानन्नेवाहं तवाहितं वदामीति चेत्तत्राह राजन्निति मोहमेव वदसि ननु हितं वदसीत्यर्थः ५ प्रशाम्य भरतर्षभेति त्वदुक्तो निवृत्तिरूपो धर्मो बुभूषणमस्माकनेष्ट
इत्याह लोकेत्यादिना ६।७।८।९ ननु विषयकर्त्ता शत्रुर्न च पांडवास्तथा संतीत्याशंक्याह शत्रुरिति १०

११ । १२ । १३ । ब्राह्मणसंन्यासिनम् १४ साधारणीतुल्यावृत्तिर्जीविका एकामिषत्वमित्यर्थः १५ । १६ । १७ मातेरोचिष्टरुचिकरीमाभूत् । सत्ववतां बुद्धिमतां । नयोनीतिः धिष्ठितः स्थितः । अयं नयोधीमद्भिः शिरसावोढव्यइत्यर्थः १८ जन्मवृद्धिमिव जन्मप्रभृतिजीवदेहादेयां वृद्धिः स्वाभाविकीतामिव । एष ते वर्धते । सद्योऽर्थानां वृद्धिर्येन ससद्यो वृद्धिः । विक्रमः पराक्रमः १९ नाप्राप्येति पांडवेश्वर्यमप्राप्य अनवाप्य अदृष्टेति यावत् । संशयो वितर्कौ न भविष्यति नाभविष्यत् वितर्कमेवाह अवाप्स्येति पांडवेश्वर्यदृष्टाददं हर्षव्यं वामयामर्तव्यं असंतोषः श्रियो मूलतस्मात्तंकामयाम्यहम् ॥ समुच्छये यो यतते सराजन्परमोनयः ११ मम त्वंहिन कर्तव्यमैश्वर्ये वाधनेऽपि वा ॥ पूर्वावासरं हरंत्यन्ये राजधर्महितं विदुः १२ अद्रोहसमं कृत्वा चिच्छेदनमुचेः शिरः ॥ शक्रः साऽभिमता तस्य रिपौ वृत्तिः सनातनी १३ द्रुवेतौ ग्रसते भूमिः स पौ बिलशयानिव ॥ राजानं चाविरोद्धारं ब्राह्मणं चाप्रवासिनम् १४ नास्ति वै जातिः शत्रुः पुरुषस्य विशांपते ॥ येन साधारणी वृत्तिः स शत्रुर्नेतरो जनः १५ शत्रुपक्षं समृध्यंतं यो मोहात्समुपेक्षते ॥ व्याधिराप्यायित इव तस्य मूलं छिनत्ति सः १६ अल्पोऽपि ह्यारिरत्यर्थं वर्धमानः पराक्रमैः ॥ वल्मीको मूलज इव ग्रसते वृक्षमंतिकात् १७ आजमीडरिपोर्लक्ष्मीर्मातेरोचिष्ठभारत ॥ एष भारः सत्ववतानयः शिरसि धिष्ठितः १८ जन्मवृद्धिमिवार्थानां यो वृद्धिमभिकांक्षते ॥ एष ते ज्ञातिषु सवै सद्यो वृद्धिर्हिविक्रमः १९ नाप्राप्य पांडवेश्वर्यं संशयो मे भविष्यति ॥ अवाप्स्ये वा श्रियं तां हि शिष्ये वा निहतो युधि २० एतादृशस्य किमेऽयं जीवितेन विशांपते ॥ वर्षं तेषां डवानित्यं वयं त्वस्थिरवृद्धयः २१ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि द्यूतपर्वणि दुर्योधनसंतापे पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ शकुनि उवाच ॥ यां त्वमेतां श्रियं दृष्ट्वा पांडुपुत्रे युधिष्ठिरे ॥ तप्यसे तां हरिष्यामि द्यूतेन जयतां वर १ आहूय तां परं राजन्कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ अगत्वा संशयमहमयुध्वाच च मूमुखे २ अक्षानक्षिपन्नक्षतः सन्विद्वानविदुषोजये ॥ ग्लहान्धत्वं षिमे विदिशरानक्षांश्च भारत ३ अक्षाणां हृदयं मे ज्यां रथं विदिममास्फुरम् ४ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ अयमुत्सहते राजन् श्रियमाहर्तुमक्षयित्वा ॥ द्यूतेन पांडुपुत्रेभ्यस्तदनुज्ञातुमर्हसि ५ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ ॥ स्थितोऽस्मि शासने भ्रातुर्विदुरस्य महात्मनः ॥ तेन संगम्य वेत्स्यामि कार्यस्यास्य विनिश्चयम् ६ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ ॥ व्यपनेष्यति ते बुद्धिं विदुरो मुक्तसंशयः ॥ पांडवानां हिते युक्तो न तथा मम कौरव ७ नारभेतान्यसामर्थ्यात् पुरुषः कार्यमात्मनः ॥ मतिरसाम्यं द्रयोर्नास्ति कार्येषु कुरुनंदन ८ भयं परिहरन्मदआत्मानं परिपालयन् ॥ वर्षासु क्लिन्नकटवत् तिष्ठन्नेवावसीदति ९ न व्याधयो नापियमः प्राप्तुं श्रेयः प्रतीक्षते ॥ यावदेव भवेत्कल्पस्तावच्छ्रेयः समाचरेत् १० ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ ॥ सर्वथा पुत्रबलिभिर्विग्रहो मे न रोचते ॥ वैरं विकारं मृजयितुं द्वैशस्त्रमनायसम् ११

वेत्येव वितर्कौ जात इत्यर्थः २० अस्थिरा वृद्धिर हि वा वृद्धिः संपद्येतां २१ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपे पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ यां त्वमिति १ । २ ग्लहान् पणान् ३ आस्फुरमक्षविन्यासपातनादिस्था नम् ४ । ५ । ६ । ७ नारभेतेति परबुद्धिर्विनाशायेति भावः ८ भयं भयं कालेऽप्युत्तादिकं परिहरन् ९ कल्पः समर्थः १० विकारं पूर्वावस्थाच्युतिः । अनायसमलोहजम् ११

अनर्थं च तारुण्यमनर्थहेतुं । संग्रथनं गुणं १२ पुराणैर्नलादिभिः । व्यवहारः प्रवृत्तिः । प्रणीतः अनुष्ठितः । अत्ययो नाशः । संप्रहारो युद्धं १३ स्वर्गद्वारं सुखद्वारं शत्रूणां भिषवो धनलाभश्च सुखं च न केवलेन धनेन यज्ञादिद्वारा वा । अतएव विशिष्टं श्रेष्ठं दुरोदरं द्यूतं १४ उपाक्रम्य संस्मृत्य भाविमवितुमैश्वर्यं कर्तुं शीलमस्येति भाविनश्चैयस्करमित्यर्थः १५ दृष्टं ज्ञातं बुद्धि विद्यानुगेन बुद्धिरूपापोहकौशलं । विद्याशास्त्राध्ययनं दिव्यं ज्ञानं वा १६ परमं प्रयत्नादधिकं दुस्तरं यत्नशतेनाप्यपरिहार्यं १७ क्रोशमात्रं आयतां दीर्घां तद्विस्तारां क्रोशमात्रवि अनर्थमर्थमन्यसे राजपुत्रसंग्रथनं कलहस्याति याति ॥ तद्वै प्रवृत्तं तु यथा कथंचित्मृजेदसीन्निशितान्सायकांश्च १२ दुर्योधन उवाच ॥ द्यूते पुराणैर्व्यवहारः प्रणीतस्तत्रात्ययो नास्ति न संप्रहारः ॥ तद्रोचतां शकुनेर्वाक्यमद्य सभां क्षिप्रं त्वमिहाज्ञापयस्व १३ स्वर्गद्वारं दीव्यतां नो विशिष्टं तद्वर्तिनां चापितथैव युक्तम् ॥ भवेदेवं ह्यात्मना तुल्यमेव दुरोदरं पांडवैस्त्वं कुरुष्व १४ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ ॥ वाक्यं न मे रोचते यच्च योक्तं यत्ते प्रियं तत्क्रियतां न रेंद्र ॥ पश्चात्तप्यसे तदुपाक्रम्य वाक्यं न हीदृशं भावि चो हि धर्म्यम् १५ दृष्टं ह्येतद्विदुरेणैव सर्वं विपश्चिता बुद्धि विद्यानुगेन ॥ तदेवैतदवशस्याभ्युपैति महद्भयं क्षत्रियजीवघाति १६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा धृतराष्ट्रो मनीषी दैवं मत्वा परमं दुस्तरं च ॥ शशासोच्चैः पुरुषान् पुत्रवाक्ये स्थितो राजा दैवसंमूढचेताः १७ सहस्रस्तंभा हि मेवैदूर्यचित्रां शतद्वारां तोरणस्फाटिकाख्याम् ॥ सभामग्र्यां क्रोशमात्राय तामेतद्विस्तारामाशु कुर्वंतु युक्ताः १८ श्रुत्वा तस्य त्वरिता निर्विशंकाः प्राज्ञादक्षास्तां तदाचक्रुराशु ॥ सर्वद्रव्याण्युपजन्तुः सभायां सहस्रशः शिल्पिनश्चैव युक्ताः १९ कालेनाल्पेनाथनिष्ठांगतां तां सभारम्यां बहुरत्नां विचित्रां ॥ चित्रैर्हैमैरासनैरभ्युपेतामाचरन्त्युस्ते तस्य राज्ञः प्रतीताः २० ततो विद्वान् विदुरं मंत्रिमुख्यमुवाचे दधृतराष्ट्रो न रेंद्रः ॥ युधिष्ठिरं राजपुत्रं च गत्वामद्वाक्येन क्षिप्रमिहानयस्व २१ सभेयं मे बहुरत्नाविचित्रां शय्यासनैरुपपन्नमर्हति ॥ सादृश्यतां भ्रातृभिः सार्द्धमेत्यसु हृदयं त्वं वर्ततामत्र चेति २२ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि द्यूतपर्वणि युधिष्ठिरानयने षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ मतमाज्ञाय पुत्रस्य धृतराष्ट्रो नराधिपः ॥ मत्वा च दुस्तरं दैवमेतद्राजं श्वकारह १ अन्यायेन तथोक्तस्तु विदुरो विदुषां वरः ॥ नाभ्यनंदद्वचो भ्रातुर्वचनं चेदमब्रवीत् २ ॥ विदुर उवाच ॥ नाभिनंदे नृपते प्रेषमेतं मे वक्तुं कथाः कुलनाशादिभेदि ॥ पुत्रैर्भिन्नः कलहस्ते ध्रुवं स्यादेतच्छ्रेयं कथं त्वं वर्तते न रेंद्र ३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ नेह क्षतः कलहस्तप्यते मानं चेद्वै प्रतिलोमं भविष्यत् ॥ धात्रा तु दिष्टस्य वशे किलेदं सर्वजगच्चेष्टति न स्वतंत्रम् ४

स्तारां युक्ताः सन्नद्धाः १८ । १९ निष्ठानिष्पन्नत्वं । हैमैरासनैरिति पाठे सुवर्णतंतुनिर्मितैः कशिपुभिः २० । २१ । २२ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपे षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ मतमाज्ञायेति १ । २ प्रेषमाज्ञावचनं । द्यूतकृते द्यूतनिमित्तं ३ दिष्टस्य दैवस्य वशे धात्रास्थापयित्रा अंतर्यामिणा प्रयोजकेन इदं जगच्चेष्टतितथाचश्रुतिः । एष ह्येव साधु कर्मकारयति तं यमभ्यो लोकेभ्य उज्जिनीषते । एष ह्येव साधु कर्मकारयति तं यमभ्यो लोकेभ्य उज्जिनीषते इति । पूर्वकर्मपेक्षार्हं एव सत्यसतिवामार्गे प्रवर्तयतीति श्रुतेरर्थः । तिष्ठतीति पाठे कार्यमनुतिष्ठतीत्यर्थः ४

५ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये सप्तपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ तत इति १ तत्पुरमिति संबन्धः द्विजातिभिश्चैवर्णिकैः २ । ३ तं प्रतिष्ठतराष्ट्रं अपृच्छत् ४ कुश
लेन अस्मत्कुशलहेतोः ५ आत्मरतिः आत्मनः स्वस्योत्कर्षं वरातिर्यस्य । ननु धर्ममन्वीक्षते इति भावः । दृढात्मेति पाठे कठिनचित्तः ६ अव्ययं धनादेरविनाशं ७ रम्यतां कीडाक्री
यताम् ८ दुरोदराद्युत्काराः । कितवान्पूर्तान्कपटिन इति यावत् । इत्यागतः इति हेतोः । जुषस्वरोचय ९ बुद्धयमानः । 'अन्ये जायां परिमृशन्त्यस्य स्याद्युधेदने वाज्यक्षः । पि
तामाताभ्रातर एनमादुरजानीमोनयता बद्धमेतम्' इति श्रुत्युक्तान् द्यूतदोषान् जानन् । अक्षः पाशो यस्य बद्धेने बुद्धौ । अगृधत्तमर्धं कृतवान् । वाजीवेगवान् । अक्षैर्दीव्ये इति यस्य बुद्धि
तदद्य विदुरप्राप्य राजानं मम शासनात् ॥ क्षिप्रमानयदुर्ध्वं कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् ५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि द्यूत ० युधिष्ठिरानयने सप्तपञ्चाशत्तमो
ऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः प्रायाद्विदुरोऽश्वैरुदारैर्महाजैर्वलिभिः साधुदातैः ॥ बलान्नियुक्तो घृतराष्ट्रेण राज्ञामनीषिणां पाण्डवानां सकाशे
१ सोऽभिपत्य तदध्वानमासाद्य नृपतेः पुरम् ॥ प्रविवेश महाबुद्धिः पूज्यमानो द्विजातिभिः २ सराजगृहमासाद्य कुबेरभवनोपमम् ॥ अभ्यागच्छत धर्मा
त्मा धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ३ तंवैराजासत्यघृतिर्महात्मा अजातशत्रुर्विदुरं यथावत् ॥ पूजापूर्वप्रतिगृह्याजमीढस्ततोऽपृच्छ घृतराष्ट्रं सपुत्रम् ४ युधिष्ठिर उ
वाच ॥ विज्ञायते ते मनसोऽप्रहर्षः कश्चित्क्षतः कुशलेनागतोऽसि ॥ कश्चित्पुत्राः स्थविरस्यानुलोमावशानुगाश्चापिविशोऽथ कश्चित् ५ विदुर उवाच ॥ रा
जामहात्मा कुशली सपुत्र आस्ते वृत्तो ज्ञातिभिरिद्रकल्पः ॥ प्रीतो राजन पुत्रगुणैर्विनीतो विशोक एवात्सरतिर्महात्मा ६ इदं तु त्वांकुराजोऽभ्युवाच पूर्वपृ
ष्ट्वा कुशलं चाव्ययं च ॥ इयं सभा त्वत्सभा तुल्यरूपा भ्रातृणां ते दृश्यतामेत्यपुत्र ७ समागम्य भ्रातृभिः पार्थ तस्यां सुहृद्यूतं कियतां रम्यतां च ॥ प्रीयामहे भवतां
संगमेन समागताः कुरवश्चापि सर्वे ८ दुरोदरा विहिता ये तु तत्र महात्मना घृतराष्ट्रेण राज्ञा ॥ तान् द्रक्ष्यसे कितवान् सन्निविष्टानि त्यागतोऽहं नृपते तज्जुषस्व ९
युधिष्ठिर उवाच ॥ द्यूते क्षतः कलहो विद्यते नः को वै द्यूतं रोचते बुध्यमानः ॥ किं भावान् मन्यते युक्तरूपं भवद्वाक्ये सर्व एव स्थिताः स्म १० विदुर उवाच ॥
जानाम्यहं द्यूतमनर्थमूलं कृतश्च यत्नोऽस्य मयानिवारणे ॥ राजा च मां प्राहिणोत्वत्सकाशं श्रुत्वा विद्वन्श्रेय इहा चरस्व ११ युधिष्ठिर उवाच ॥ केतत्रान्ये किं
तवादीव्यमाना विनाराज्ञो घृतराष्ट्रस्य पुत्रैः ॥ पृच्छामि त्वां विदुर ब्रह्मिन्स्तान्यैर्दीव्यामः शतशः सन्निपत्य १२ विदुर उवाच ॥ गांधारराजः शकुनिर्विशां प
तेराजाऽतिदेवीकृतहस्तो मताक्षः ॥ विविंशतिश्चित्रसेनश्च राजा सत्यव्रतः पुरुमित्रो जयश्च १३

रूपन्नाससद्यप्य पराभूयत इत्यर्थः । तथाऽपि आज्ञागुरुणां ह्यविचारणीयेति न्यायेन तत्त्वदुक्तमवश्यमनुतिष्ठेयमित्याह किंवेति सर्वे वयं पाण्डवाः १० द्यूते कृत इह लोकहानिर्गुर्वान्निष्ठं च
नेपरलोकहानिरतः श्रेय आमुष्मिकं हितं गुर्वाज्ञापालनं प्रशस्तं तदेव आचरेत्यर्थः ११ शतशः शतेन धनेन असंख्यातेनेत्यर्थः सन्निपत्य संगम्य १२ अति अतिक्रम्य मर्यादां देवितुं शी
लमस्य सः अतिदेवी । युष्मद्देहदारादिकमपि पणीकरिष्यतीत्यर्थः । कृतहस्तः यथेष्टमक्षपातने कुशलः यतो मताक्षः ज्ञाताक्षतत्त्वः । यद्वाऽतिदेवीकृतहस्त इत्येकं पदं देवीराज्ञीव्रौपदीत
स्यात्कृतो व्यापारितो हस्तो यैस्ते तदाभिलाषवन्तो दुर्योधनाद्यास्तानप्यतिक्रान्तः अतिदेवीकृतहस्तः । तेद्रौपदीर्हर्तुमेवेच्छन्ति अयं तु द्यूतेन हरिष्यतीत्यर्थः १३

महाभयाः महत्तमं येभ्यस्ते मायोपधाः कपटपुरस्कारशीलाः १४ दुरोदरं द्यूतं । 'दुरोदरो द्यूतकारेणे द्यूते दुरोदरम्' इति विश्वः १५ न निवर्ते निवृत्तं मां परे रूपणोऽयमिति वक्ष्यंतीति भावः
१६ प्रायात्रिकं प्रकृष्टा धनदारादिसहितायाः प्रायात्रा तस्यामुपयुक्तं सर्वप्रायात्रिकं शक्यं व्यादि । सगणोऽप्रायात्रिगणयुक्तः । सानुयात्रः सर्वसेवकयुक्तः । आदि अंतुं शीलमस्य तत्
आदिकृतांतुमुखं कृत्वा विधाय १७ मनुजानंतोऽपि कुलक्षया बहाय द्यूताय कुतो निर्गता इत्यत आह दैवमिति दैवप्राक्तनं कर्म धातुस्तद नुरोधेन प्रवर्तयितुः सितः बद्धः १८ सन्ना विदुरेण
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ महाभयाः कितवाः सन्निविष्टा मायोपधा देवितारोऽत्र संति ॥ धात्रा तु दिष्टस्य वशे किलेदं सर्वजगतिष्ठति न स्वतंत्रम् १४
नाहं राज्ञो घृतराष्ट्रस्य शासनाग्नं तुमिच्छामि कवेदुरोदरम् ॥ इष्टो हि पुत्रस्य पिता सदैव तदस्मि कर्ता विदुरात्थ मां यथा १५ न चाकामः शकुनिना देविता
ऽहं न चेन्मां जिष्णुराह्वयिता सभायाम् ॥ आहूतोऽहं न निवर्ते कदाचित् दाहितं शाश्वतं वैव्रतं मे १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा विदुरं धर्मराजः
प्रायात्रिकं सर्वमाज्ञाप्य तूर्णं ॥ प्रायाच्छोभूते सगणः सानुयात्रः सहस्रीभिर्द्रौपदीमादिकृत्वा १७ दैवं हि प्रज्ञां मुष्णाति चक्षुस्तेज इवापतत् ॥ धातुश्च वशमन्वेति
पाशैरिव नरः सितः १८ इत्युक्त्वा प्रययौ राजा सहस्रत्रायुधिष्ठिरः ॥ अमृष्यमाणस्तस्याथ समाह्वानमरिंदमः १९ बालिहकेन रथं यतमास्थाय परवीर
हा ॥ परिच्छन्नो ययौ पार्थो भ्रातृभिः सह पाण्डवः २० राजश्रिया दीप्यमानो ययौ ब्रह्मपुरःसरः ॥ घृतराष्ट्रेण चाहूतः कालस्य समयेन च २१ सहास्ति
न पुरंगत्वा घृतराष्ट्रं हं ययौ ॥ समियाय च धर्मात्मा घृतराष्ट्रेण पाण्डवः २२ तथा भीष्मेण द्रोणेन कर्णेन च कृपेण च ॥ समियाय यथान्यायं द्रौणिना च विभुः
सह २३ समेत्य च महाबाहुः सोमदत्तेन चैव ह ॥ दुर्योधनेन शल्येन सौबलेन च वीर्यवान् २४ ये चान्ये तत्र राजानः पूर्वमेव समागताः ॥ दुःशासनेन वी
रेण सवैर्भ्रातृभिरेव च २५ जयद्रथेन च तथा कुरुभिश्चापि सर्वशः ॥ ततः सर्वैर्महाबाहुर्भ्रातृभिः परिवारितः २६ प्रविवेश गृहं राज्ञो घृतराष्ट्रस्य धीमतः ॥
ददर्श तत्र गांधारीं देवीं पतिमनुव्रताम् २७ स्नुषाभिः संवृतां शश्वताराभिरिव रोहिणीम् ॥ अभिवाद्य सर्गां धरितायां च प्रतिनंदितः २८ ददर्श पितरं वृद्धं
प्रज्वाल्य क्षुषमीश्वरम् २९ राज्ञा मूर्द्धन्युपाग्रातास्ते च कौरव नंदनाः ॥ चत्वारः पाण्डवाराजन्भीमसेनपुरोगमाः ३० ततो हर्षः समभवत् कौरवाणां
विशांपते ॥ तान् दृष्ट्वा पुरुषव्याघ्रान् पाण्डवान् प्रियदर्शनान् ३१ विविशुस्तेऽभ्यनुज्ञातारत्नवंति गृहाणि च ॥ ददृशुश्चोपयातांस्तान् द्रौपदीप्रमु
खाः स्त्रियः ३२ याज्ञसेन्याः परावृद्धिदृष्ट्वा प्रज्जलितामिव ॥ स्नुषास्ता घृतराष्ट्रस्य नातिप्रमनसोऽभवन् ३३

१९ बालिहकदेशेनाश्वेन जातावेकवचनं । 'अथ बालिहकं बालिहकं धीरहिगुणोः । द्वावेतौ पुंसि देशस्य प्रभेदे तुरगांतरे' इति मेदिनी । परिच्छन्नः परिवृत्तो भ्रातृभिः तैश्च सह । परिच्छन्न इ
ति पाठे अल्पपरिवारः २० ब्रह्मपुरःसरो ब्राह्मणपुरःसरः कालस्य समयेन संकेतेन अमुकस्मिन्दिने आगतं व्यामित्येवं रूपेण २१ समियाय घृतराष्ट्रेण सह संगतः तेन परिष्वक्त इत्यर्थः २२
२३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ ददर्श पितरं घृतराष्ट्रं प्रति पुनरागत इत्यर्थः २९ एवमन्येऽपि च कुरित्याह राज्ञेति राज्ञा घृतराष्ट्रेण ३० । ३१ । ३२ प्रमनसः संतुष्टचित्ताः ३३

संविदमियः कथां व्यायामः श्रमः पूर्वादिषां तानि प्रतिकर्मकेशप्रसाधनादिपरिष्कारं ३४ । ३५ । ३६ रतिविहारिणां स्त्रीसंगेन कीडतां ३७ । ३८ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतमावदी
पे अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ५८ ॥ प्रविश्येति ॥ १ ॥ समेयानायथार्हमाशीर्नत्यादिनासंगतिं कुर्वाणाः स्पर्ध्यानिस्पर्धाकराणि पश्यतां स्पृहणीयानीति यावत् २ । ३ उपस्तीर्णा आस्फुरा
ख्येनाक्षपातनवाससा उपरिस्तीर्णा कृतक्षणाः कृतसंकेताः उष्वापातयित्वा ४ निरुतिर्वचनं । देवनं द्यूतं । पापं पापहेतुः । यतो न च नीतिः । द्यूतसत्यं नास्तीत्यर्थः ५ निरुतौ शाठ्ये एवं
शाठ्येन ६ संख्यां सम्यक्ख्यानं जयपराजयद्वारविवेकं । निरुतौ छले परेण क्रियमाणे । विधिज्ञो द्यूतेतिकर्तव्यताऽभिज्ञः यश्च महामार्तिर्जयावहं पणं कृत्वा पराजयावहं चिकित्सतिसद्यूतं
जानातिसचक्रियासु द्यूतक्रियासु सर्वकर्तुं सहते उत्सहते ७ यत्तु देवनं पापमित्युक्तं तत्राह अक्षग्लहइति पाशाधीनो ग्लहः पणोजयपराजयरूपो व्यवहारः सप्रतिकूलश्चेन्नो युष्माकमस्मा
ततस्ते पुरुषव्याघ्रागत्वास्त्रीभिस्तु संविदम् ॥ कृत्वा व्यायामपूर्वाणि कृत्यानि प्रतिकर्मच ३४ ततः कृतान्हिकाः सर्वे दिव्यचंदनभूषिताः ॥ कल्याणमनस
श्चैव ब्राह्मणान् स्वस्तिवाच्यच ॥ मनोज्ञमशनं भुक्त्वा विविशुः शरणान्यथ ३५ उपगीयमाना नारीभिरस्वपन्नकुरुपुंगवाः ॥ अनंतरंच तत्प्राप्य प्रीताः परपुरं
जयाः ३६ जगाम तेषां सारात्रिः पुण्या रतिविहारिणाम् ॥ स्तूयमानाश्च विश्रांताः काले निद्रामथात्यजन् ३७ सुखोषितास्ते रजनीं प्रातः सर्वे कृताह्निकाः ॥
सभारम्यां प्रविशुः कितवैरभिनांदिताः ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि द्यूतपर्वणि युधिष्ठिरसभागमने षष्ठपंचाशत्तमोऽध्यायः ५८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
प्रविश्यतां सभां पार्था युधिष्ठिर पुरोगमाः ॥ समेत्य पार्थिवान् सर्वान् पूजार्हान् भिपूज्य च १ यथा वयः समेयाना उपविष्टायथार्हतः ॥ आसनेषु विचित्रेषु स्प
र्ध्यास्तरणवत्सु च २ तेषु तत्रोपविष्टेषु सर्वेष्वथ नृपेषु च ॥ शकुनिः सौबलस्तत्र युधिष्ठिरमभाषत ३ ॥ शकुनिरुवाच ॥ उपस्तीर्णा सभाराजन् सर्वे त्वयि कृ
तक्षणाः ॥ अक्षानुस्वादेवनस्य समयोऽस्तु युधिष्ठिर ४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ निरुतिर्देवनं पापं न क्षात्रोऽत्र पराक्रमः ॥ न च नीतिर्धृवाराजन् किं त्वं द्यूतं प्रशं
ससि ५ नहि मानं प्रशंसति निरुतौ कितवस्य हि ॥ शकुने मैवं नो जैषीरमार्गेण नृशंसवत् ६ ॥ शकुनिरुवाच ॥ यो वेति संख्यां निरुतौ विधिज्ञश्चेष्टास्वखिन्नः
कितवोऽक्षजासु ॥ महामतिर्यश्च जानाति द्यूतं सर्वसहते प्रक्रियासु ७ अक्षग्लहः सोऽभिभवेत्परं न स्तेनैव दोषो भवतीह पार्थ ॥ दीव्यामहे पार्थिवमाविशंकां
कुरुष्व पाणं च चिरंचमाकृथाः ८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एवमाहायमसितो देवलो मुनिसत्तमः ॥ इमानि लोकद्वाराण्यो वै भ्राम्यति सर्वदा ९ इदं वै देवनं पापं
निरुत्या कितवैः सह ॥ धर्मेण तु जयो युद्धे तत्परं न तु देवनम् १० नार्यां म्लेच्छंति भाषाभिर्माययानचरंत्युत ॥ अजिह्ममशठं युद्धमेतत्सत्पुरुषवतम् ११

कंच दीव्यतां मध्ये परमभिभवेत् । तेनैव अक्षग्लहेनैव दोषः परामवाख्यो भवति न त्वत्र स्वेच्छया कपटं कर्तुं शक्यं । देवाधीनत्वादक्षपातस्येत्यर्थः । पाणं पणनीयव्रव्यंच कुरुष्व । वचनेन प्र
त्यक्षेण वा पुरः कुरुष्वेत्यर्थः ८ अयमसितः योलोकद्वाराणि स्वर्गापवर्गप्रापकाणि कर्मज्ञानादीनि भ्राम्यति तेषु संचरति सोऽयमेव माहेति संबंधः ९ द्विविधं देवनमक्षैः शास्त्रैश्च तत्रार्थं
निदिष्टा परंप्रशंसति इदं वेति १० म्लेच्छंत्यपशब्दं कुर्वति भाषाभिर्गीर्भिः । मायया कपटेन चरंति न कर्म कुर्वन्ति । वाचा देहेन च कीटिष्यं न कुर्वतीति भावः । अतएव अजिह्मं
कुटिलं । अशठं कुटिलपुरुषहीनम् ११

ब्राह्मणार्थाय ब्राह्मणप्रयोजनाय शिक्षितुं विद्यामुपादातुं यतामहे येन वितेन तद्वै वित्तमपहर्तुमाऽतिदेवीः सर्वस्वस्वपणीकरणेनातिद्यूतं माकृथाः १२ नन्वक्षपाताधीनो जयस्तवापि समा
न इत्याशं कयाह निरुत्येति निरुत्या नीचकर्मणा इह कितवस्य एतद्वृत्तं कृतिनो न पूज्यते । सतानं प्रशंस्यमित्यर्थः १३ निरुत्या जीगीषाख्येन नीचकर्मणा बहूनि मे अकृता कर्त्तव्यानि युधै
त्वेन संस्वेन पृच्छे इति मंत्रवर्णाद्युद्धेन वा देन वा जिगीषानीचमेव कर्म तथाऽपि जनाः व्यावहारिकालोकास्तां जिगीषया शत्रुं प्रति गतिं निरुतिं नीचकर्मत्वेन नाहुः । श्रुतेर्विरक्ता विषयत्वादि
त्यर्थः । आकृता कर्त्तव्ययोग्यानि कर्त्तव्यानि भविष्यन्ति । तान्येवाह त्वेन एकेन युधैत्वेन संपृच्छे इति श्रुत्यर्थः १४ दार्ष्टीतिकमाह अक्षैरिति १५ । १६ एवं त्वं निरुतिं छलं
शक्तितो ब्राह्मणार्थाय शिक्षितुं प्रयतामहे ॥ तद्वै वित्तमाऽतिदेवीर्मजैषीः शकुने परान् १२ निरुत्या कामयेनाहं सुखान् द्यूतधनानि वा ॥ कितवस्येह कृतिनो
वृत्तमेतन्न पूज्यते १३ ॥ ॥ शकुनिरुवाच ॥ ॥ श्रोत्रियः श्रोत्रियानेति निरुत्यैव युधिष्ठिर ॥ विद्वानविदुषोऽभ्येति नाहुस्तां निरुतिं जनाः १४ अ
क्षैर्हि शिक्षितोऽभ्येति निरुत्यैव युधिष्ठिर ॥ विद्वानविदुषोऽभ्येति नाहुस्तां निरुतिं जनाः १५ अकृतास्त्रं कृतास्त्रश्च दुर्बलं बलवत्तरः ॥ एवं कर्मसु सर्वेषु निरु
त्यैव युधिष्ठिर ॥ विद्वानविदुषोऽभ्येति नाहुस्तां निरुतिं जनाः १६ एवं त्वं मामिहाभ्येत्यनिरुतिं यदि मन्यसे ॥ देवनाद्विनिवर्तस्व यदि ते विद्यते भयम् १७
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ आहुतो न निवर्तयामि ते मेव तमाहितम् ॥ विधिश्च बलवान् राजन् दिष्टस्यास्मि वशे स्थितः १८ अस्मिन् समागमे केन देवनं मे
भविष्यति ॥ प्रतिपाणश्च कोऽन्योऽस्ति ततो द्यूतं प्रवर्तताम् १९ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ अहं दाताऽस्मि रत्नानां धनानां च विशांपते ॥ मदर्थे देवि ताचायं शकु
निर्मातुलो मम २० युधिष्ठिर उवाच ॥ अन्येनान्यस्य वै द्यूतं विषमं प्रतिभाति मे ॥ एतद्विद्वद्भुपादत्स्व काममेव प्रवर्तताम् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते सभाप
र्वणि द्यूतपर्वणि युधिष्ठिरशकुनिसंवादे एकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ उपोह्यमाने द्यूते तुराजानः सर्वे एव ते ॥ घृतराष्ट्रं पुरस्कृत्य विविशुस्तां
सभां ततः १ भीष्मो द्रोणः कृपश्चैव विदुरश्च महामतिः ॥ नातिप्रीतेन मनसा तेऽन्ववर्तत भारत २ ते द्वंद्वशः पृथक्चैव सिंहग्रीवामहौजसः ॥ सिंहासनानि मूरीणि
विचित्राणि च भेजिरे ३ शुशुभे सा सभाराजभिस्तैः समागतैः ॥ देवैरिव महाभागैः समवेतैस्त्रिविष्टपम् ४ सर्वे वेदविदः शूराः सर्वे भास्वरमूर्तयः ॥ प्रावर्तत महारा
ज सुहृद्भ्युतमनंतरम् ५ युधिष्ठिर उवाच ॥ अयं बहुधनो राजन् सागरावर्तसंभवः ॥ मणिर्हारीतरः श्रीमान् कनकोत्तमभूषणः ६ एतद्राजन्ममधनं प्रतिपा
णोऽस्तिकस्तव ॥ येन मां त्वं महाराज धनेन प्रतिदीव्यसे ७ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ संति मे मणयश्चैव धनानि सुबहूनि च ॥ मत्सरश्च न मेऽर्थेषु जयस्वेन दुरोदरम् ८
न्यसेत हि श्रोत्रियाश्च श्रोत्रिय इव विद्यावतो मत्तः पराभवभीतस्त्वं द्यूताद्विनिवर्तस्वेत्यर्थः १७ विधिः कारयिताऽतर्क्यामी दिष्टं देवं १८ प्रतिपाणश्च कोऽन्योऽस्ति । प्रतिपाणः पणप्रति
भूः । तवाल्लघनत्वात् न तु लघो धनिकः कोऽन्यो देविताऽस्तीति भावः । पणश्चैव हि कोन्यस्त इति पाठे तु पणः पणनकर्ता को न्यस्तुस्त्वया । मृत्युमुखे इति शेषः । तव मया सह देवितुमन
हेत्वादिति भावः १९ । २० । २१ ॥ इति स० नै० भा० एकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ उपोह्यमाने उपस्थाप्यमाने १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ प्रतिपाणः एतत्तुल्यमूल्यं
द्यूतार्थस्थापितं वस्तु ७ दुरोदरं पणं अर्थेषु त्वयापि तेषु मत्सरोहीनमूल्यत्वादिदोषादिः ८

९ ॥ इतिसमापर्वणिनैलकंटीयेभारतभावदीपेष्टितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ मत्तेति कैतवकेन कितवैर्निर्हतेनकपटेन । अरीहणादिस्वादुश्मत्तगर्वित १ साष्टपलशतं सुवर्णानानिष्कः । मांडिन्योमंजूषाः कुंडिन्यइतिपाठे कुंडिन्यः पात्रविशेषाः भरिताः पूरिताः हिरण्यं धनं जातरूपमकुप्यं स्वर्णरौप्यात्मकं २ । ३ सहस्रसमितः सहस्ररथतुल्यः । वैयाघ्रोव्याघ्रचर्मविनद्धः । स्वचक्रोपस्करइतिपाठे स्वस्यचक्रं समुदायस्तत्रोपस्करउल्लासादिना शत्रुप्रतिकारेयत्नोयेनसः । किकिणीनां क्षुद्रघंटिकानां जालेन संवृतः ४ उपावहदानीतवाम् ५ कुररः पक्षिविशेषस्ते नतुल्यप्रभाः कुररच्छायाः । कुमुदच्छायाः इतिपाठांतरं । एषांपदाङ्गमौन्यस्ताङ्गमिमुपस्पृशन् भूचरो नमुच्येत । अतिदूरस्थोऽपि भूचर एषां पादाक्रांतपवभवतीत्यर्थः । येनमुच्यते पदाम्भिमि

वैशंपायन उवाच ॥ ततो जग्राह शकुनिस्तानक्षानक्षतत्त्ववित् ॥ जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत ॥ ९ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि द्यूतपर्वणि द्यूतारंभे षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मत्तकैतवकेनैव यज्जितोऽस्मि दुरोधरे ॥ शकुने हंत दीव्यामोग्लहमानाः परस्परम् १ संति निष्कसहस्रस्य मांडिन्यो भरिताः शुभाः ॥ कोशो हिरण्यमक्षयं जातरूपमनेकशः ॥ एतद्राजन्ममधनं तेन दीव्याम्यहंत्वया २ वैशंपायन उवाच ॥ कौरवाणां कुलकरं ज्येष्ठं पांडवमच्युतम् ॥ इत्युक्तः शकुनिः प्राह जितमित्येव तं नृपम् ३ युधिष्ठिर उवाच ॥ अयं सहस्रसमितो वैयाघ्रः सुप्रतिष्ठितः ॥ सुचक्रोपस्करः श्रीमान् किकिणीजालमंडितः ४ संहादनो राजरथो यइहास्मानुपावहत् ॥ जैत्रोरथवरः पुण्यो मेघसागरनिःस्वनः ५ अष्टौ यंकुररच्छायाः सदश्वाराष्ट्रसंमताः ॥ वहंति नैषां मुच्येत पदाङ्गमिमुपस्पृशन् ॥ एतद्राजन्ममधनं तेन दीव्याम्यहंत्वया ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं श्रुत्वा व्यवसितो निष्कृतिं समुपाश्रितः ॥ जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत ७ युधिष्ठिर उवाच ॥ शतं दासीसहस्राणितरुण्यो हेमभद्रिकाः ॥ कंबुकेयूरधारिण्यो निष्ककंठयः स्वलंकृताः ८ महार्हमाल्याभरणाः सुवस्त्राश्चंदनोक्षिताः ॥ मणान्हेमचविभ्रत्यश्चतुःषष्टिविशारदाः ९ अनुसेवां चरंतीमाः कुशलानृत्यसामसु ॥ स्नातकानाममात्यानां राज्ञां च मम शासनात् ॥ एतद्राजन्ममधनं तेन दीव्याम्यहंत्वया १० वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो निष्कृतिं समुपाश्रितः ॥ जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत ११ युधिष्ठिर उवाच ॥ एतावन्ति च दासानां सहस्राण्युत संति मे ॥ प्रदक्षिणानुलोमाश्च प्रावारवसनाः सदा १२ प्राज्ञामेवाविनोदां ता युवानो मृष्टकुंडलाः ॥ पात्रीहस्तादिवारात्रमतिथीन् भोजयंत्युत ॥ एतद्राजन्ममधनं तेन दीव्याम्यहंत्वया १३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो निष्कृतिं समुपाश्रितः ॥ जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत १४

मुपस्पृशन्निति पाठे उपस्पृशन्नित्येकत्वमार्थः । भूचराः येन मुच्यंते अतिक्रम्यंते इत्यर्थः ६ । ७ हेमभद्रिकाः हेममयाः भद्रिकाः मांगलिकालंकाराः मंगलसूत्रादयो यासां ताः । कंबवः शंखवल्यानि निष्कोवक्षोभूषणं ८ चतुःषष्टिषु कलासु विशारदाः । कलानामानि तु श्रीमद्भागवतदशमस्कंधटीकायां श्रीधरस्वामिभिर्दिशितानि ९ स्नातकादीनामनुसेवां पादप्रक्षालनादिकृपां सेवानुपश्चाच्चरंति परिचरंति सामग्रीतिः प्रीत्युत्पादनं वा १० । ११ प्रावारवसनाः पट्टावराच्छादनाः १२ । १३ । १४

नागागजाः । हेमकक्षाः सुवर्णगजरज्जवः । कृतापीडाः कृतभूषणाः । पद्मिनोगलगदं स्थलादिपुष्पअचिन्हिताः । हेममालिनः स्वर्णमालावन्तः १५ ईषालांगलदंढः अष्टकरेणवः अष्टहस्तिनीकाः १६ । १७ । १८ दंढो ध्वजदंढः १९ मूर्तिवेतनंतच्च मासकालिकं नत्वान्हिकं । वार्षिकं चेति वक्तुं पुनर्वेतनग्रहणं २० दुरात्मवान् दुष्टचित्तः २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ युधिष्ठिर उवाच ॥ सहस्रसंख्यानागामे मत्तास्तिष्ठंति सौबल ॥ हेमकक्षाः कृतापीडाः पद्मिनो हेममालिनः १५ सुदांताराजवहनाः सर्वशब्दक्षमायुधि ॥ ईषादंता महाकायाः सर्वे चाष्टकरेणवः १६ सर्वे च पुरभेता रोनवमेघनिभागजाः ॥ एतद्राजन्ममधनं तेन दीव्याम्यहंत्वया १७ वैशंपायन उवाच ॥ इत्येवं वादिनं पार्थ प्रहसन्निव सौबलः ॥ जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत १८ युधिष्ठिर उवाच ॥ रथास्तावन्त एव मे हेमदंडाः पताकिनः ॥ हयैर्विनीतैः संपन्ना रथिभिश्चित्रयोधिभिः १९ एकैको ह्यत्र लभते सहस्रपरमांभृतिम् ॥ युध्यतोऽयुध्यतो वाऽपिवेतनं मासकालिकम् ॥ एतद्राजन्ममधनं तेन दीव्याम्यहंत्वया २० वैशंपायन उवाच ॥ इत्येव मुक्तेष्वचने कृतवैरो दुरात्मवान् ॥ जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत २१ युधिष्ठिर उवाच ॥ अश्वांस्तितिरिक्त्वा पान्गांधर्वान् हेममालिनः ॥ ददौ चित्ररथस्तुष्टोयांस्तान् गांधीवधन्वने २२ युद्धे जितः पराभूतः प्रीतिपूर्वमरिदमः ॥ एतद्राजन्ममधनं तेन दीव्याम्यहंत्वया २३ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो निष्कृतिं समुपाश्रितः ॥ जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत २४ युधिष्ठिर उवाच ॥ रथानां शकटानां च श्रेष्ठानां चायुतानि मे ॥ युक्तान्येव हितिष्ठंति वा हेरुच्चावचैस्तथा २५ एवं वर्णस्य वर्णस्य समुच्चो यस्य सहस्रशः ॥ यथा समुदिता वीराः सर्वे वीरपराक्रमाः २६ क्षीरं पिबन्तस्तिष्ठंति भुजानाः शालितंडुलान् ॥ षष्टिस्तानि सहस्राणि सर्वे विपुलवक्षसः ॥ एतद्राजन्ममधनं तेन दीव्याम्यहंत्वया २७ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो निष्कृतिं समुपाश्रितः ॥ जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत २८ युधिष्ठिर उवाच ॥ ताम्रलोहैः परिवृतानि धयो ये चतुःशताः ॥ पंचद्रौणिक एकैकः सुवर्णस्याहतस्य वै २९ जातरूपस्य मुख्यस्य अनर्घ्यस्य भारत ॥ एतद्राजन्ममधनं तेन दीव्याम्यहंत्वया ३० वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो निष्कृतिं समुपाश्रितः ॥ जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत ३१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि द्यूतपर्वणि देवने एकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं प्रवर्तिते द्यूते घोरे सर्वापहारिणि ॥ सर्वसंशयनिर्मोक्ता विदुरो वाक्यमब्रवीत् १ ॥ विदुर उवाच ॥ महाराज विजानीहियत्त्वां वक्ष्यामि भारत ॥ सुमूर्षोरौषधमिव नरो चेतापिते श्रुतम् २ यद्वै पुरा जातमात्रो रुरावगोमायुवद्विस्वरं पापचेताः ॥ दुर्योधनो भारतानां कुलग्रः सोऽयं युक्तो भवतां कालहेतुः ३ एहेव संतं गोमायुं त्वं वै मोहान्न बुध्यसे ॥ दुर्योधनस्य रूपेण शृणु काव्यांगिरं मम ४

२७ । २८ ताम्रलोहैः परिवृतास्ताम्रभाजनेषु लोहभाजनेषु च मुद्रितमुखेषु निहिता इत्यर्थः निधिर्निक्षेपद्रव्यं अहतस्य केवलस्य २९ । ३० । ३१ ॥ ॥ इतिसभापर्वणि नैलकंटीये भारतभावदीपे एकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ॥ एवमिति १ । २ रुरावशब्दकृतवान् ३ काव्यां कविना शुक्रेणोक्ता नीतिमिरम् ४

माध्विकोमधुपण्यवान् प्रपातंभृगुं । प्रपातंस्मादितिपुत्पत्तेः । मज्जिततत्रैवमधुनिनिमग्नोभवति । ततःप्रपतनंचाधिगच्छति ५ मधुवन्मधुनेवमत्तोविशः ६ । ७ नियोगाद्वैवयो
गात् ८ । ९ चित्रवर्हान्मयूरान् १० । ११ जंभत्यागनिमित्तं सर्वज्ञः सर्वेषांप्राणिनांभावंचित्ताशयंजानातीतितथाभूतः काव्यः शुक्रःअयंसर्वशत्रुभयंकर इतिभाषतेस्म । सर्वेषांस्व
परपत्नीयाणांशत्रुश्च भयंकरश्चेतिसतथा । त्यजेत्कुलार्थेपुरुषमिति भाषतइतिवायोज्यं १२ न्यपीडयत्तद्वान् लोभान्मांसलोभात् १३ आयतिमुत्तरकालंपरलोकमुपकारिणां
वधात्वनानाशयत् । तदात्वंसांप्रतं । इहापिसुखप्राप्यंधनं व्यनाशयत् । तत्तस्मादर्थकामोघनकामः १४ पञ्चिहापक्षिहा पुष्पमिव पुष्पमुपहार्यंधनं १५ अंगारकारीवृक्षशाखांत

मधुवैमाध्विकोलब्ध्वाप्रपातंनैवबुध्यते ॥ आरुह्यतंमज्जतिवापतनंचाधिगच्छति ५ सोयंमतोऽक्षयूतेनमधुवन्नपरीक्षते ॥ प्रपातंबुध्यतेनैववैरंकृत्वामहा
रथैः ६ विदितंमेमहाप्राज्ञभोजेष्वेवासमंजसम् ॥ पुत्रसंत्यक्तवान्पूर्वपौराणांहितकाम्यया ७ अंधकायादवाभोजाःसमेताःकंसमत्यजन् ॥ नियोगात्तुहते
तस्मिन्नरुष्णेनामित्रघातिना ८ एवंतेज्ञातयःसर्वेभोदमानाःशतंसमाः ॥ त्वन्नियुक्तःसव्यसाचीनिगृह्णातुसुयोधनम् ९ निग्रहादस्यपापस्यमोदंतांकुरवः
सुखम् ॥ काकेनेमांश्चित्रवर्हान्शार्दूलान्क्रोष्टुकेनच ॥ क्रीणीष्वपांडवानराजनमामज्जीःशोकसागरे १० त्यजेत्कुलार्थेपुरुषंग्रामस्यार्थेकुलंत्यजेत् ॥ ग्रामं
जनपदस्यार्थेआत्मांरथेपृथिवींत्यजेत् ११ सर्वज्ञःसर्वभावज्ञःसर्वशत्रुभयंकरः ॥ इतिस्मभाषतेकाव्योजंभत्यागेमहासुरान् १२ हिरण्यष्ठाविनःकांश्चित्प
क्षिणोवनगोचरान् ॥ गृहेकिलकृतावासानलोभाद्राजान्यपीडयत् ॥ सचोपभोगलोभांधोहिरण्यार्थीपरंतप १३ आयतिंचतदात्वंचउभेसद्योव्यनाश
यत् ॥ तदर्थकामस्तद्वत्त्वंमाद्रुहःपांडवाष्टप १४ मोहात्मातप्स्यसेपश्चात्पत्रिहापुरुषोयथा ॥ जातंजातंपांडवेभ्यःपुष्पमादत्स्वभारत १५
मालाकारइवारामेस्नेहंकुर्वन्पुनःपुनः ॥ वृक्षानंगारकारीवमैनान्धाक्षीःसमूलकान् ॥ माऽगमःससुतामात्यःसबलश्चयमक्षयम् १६ समवेतान्नाहि
कःपार्थान्प्रतियुध्येतभारत ॥ मरुद्भिःसहितोराजन्नपिसाक्षान्मरुत्पतिः १७ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिद्यूतपर्वणिविदुराहितवाक्येद्विषष्टितमोऽध्यायः
६२ ॥ विदुरउवाच ॥ ॥ द्यूतंमूलंकलहस्याभ्युपैतिमिथोभेदंमहतेदारुणाय ॥ तदास्थितोऽयंघृतराष्ट्रस्यपुत्रोदुर्योधनःसृजतेवैरमुग्रम् १
प्रातिपेयाःशांतनवाभीमसेनाःसबालिहकाः ॥ दुर्योधनापराधेनकृच्छ्रंप्राप्स्यंतिसर्वशः २ दुर्योधनोमदेनैषक्षेमंराष्ट्रंव्यपोहति ॥ विषाणंगौरिवमदात्स्व
यमारुजतेऽऽत्मनः ३ यश्चित्तमन्वेतिपरस्यराजनवीरःकविःस्वामवमन्यदृष्टिम् ॥ नावंसमुद्रेइवबालनेत्रामारुह्यधोरेव्यसनेनिमज्जेत् ४

निघर्षणेनवन्धुपादकोवायुरिव त्वमेतेषांपरस्परसंघर्षणेन कुलक्षयंमाकुर्वित्यर्थः १६ । १७ ॥ इतिसभापर्वणि नैलकंठीयेभारतभावदीपे द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ द्यूतमिति
द्यूतंदारुणायभयाय अभ्युपैतीतिबंधः १ प्रातिपेयाःप्रतीपान्वयजाः । कृच्छ्रंसंकटं २ क्षेमंव्यपोहति राष्ट्रमुपश्रुतंकरोतीत्यर्थः आरुजते भगंयति । आत्मनःपूर्वरूपमार्गं ३
अन्वेतिअनुसरति । कविःक्रांतदर्शी । स्वादृष्टिंक्रांतदर्शित्वं । बालनेत्रामव्युत्पन्नेनदृक्कामं ४

ग्लहतपणं करोति । प्रीयायसेअतिशयेन प्रीयसे । यदंताऽयंअप्रथमस्यापियकारस्याद्वित्वमार्थं । प्रीयायसइतिह्रस्वपाठेत्तुप्रियमिवआचरसे । अतिनर्माऽतिविनोदप्राप्तेसंप्रहारो
युद्धंआजायतेयुद्धरूपेण परिणमते अतः समुन्मज्जतिसंप्रहार इतिपाठः ५ आकर्षस्तेऽवाक्फलःसुप्रणीतः आकर्षोद्यूतं । आवाक्फलीचगामि फलयस्यसोऽवाक्फलः हानिष्टत्युनरक
प्रद इत्यर्थः । सुप्रणीतःसम्यक्प्रणीत उपस्थापितः शकुनिनेत्युपहासः । 'आकर्षःशारिफलके पाशकेद्यूतइंद्रिये' इतिविश्वः । आकर्षस्तेस्वेधनेकुप्रणीतइतिपाठे स्वंधनंराज्यपुत्रा
दितत्रआकर्षो धनाद्याकर्षणसाधनं काष्ठादिमयोहस्तः कुत्सितेनशकुनिना प्रणीतः । यतोऽयंद्यूतरूपः समाधिर्नियमो मंत्रपदोमंत्रपूर्वको भवतांहृदिप्ररूढः । कितावतेत्यतआहयु
धिष्ठिरेणेति अयमेव आकर्षःफलहः कलहरूपेणपरिणंस्यत इत्यर्थः ६ तत्फलमाहप्रातिपेयाइति काव्यां कविनादीर्घदर्शिनामया ईरिता मंददुर्योधनं । मात्यगाद्वइतिपाठे वःयु
ष्माकमध्यैकश्चिदिमं कलहवैश्वानरं माऽत्यगादतिक्रम्य माऽगात् । किंतुअर्वागेव शाम्यध्वमित्याहोत्तरार्धेन ७ अयुद्धेनप्रशामयस्वोति राजानंप्रत्युक्तं । युद्धेकोदोषइत्यतआह
मदेतिद्वीपइवद्वीपः आपत्समुद्रे मज्जतामाश्रयः ८ प्रभवउत्पत्तिः यावदिच्छेस्तावतेधनमस्तीत्यर्थः । अत्यंततृष्णाऽप्यफलेत्याह बहिहिति जयःअजयःजितवान् कितेतदततःस्मान्न

दुर्योधनोग्लहतेपांडवेनप्रीयायसेत्वंजयतीतितच्च ॥ अतिनर्माजायतेसंप्रहारोयतोविनाशःसमुपैतिपुंसाम् ५ आकर्षस्तेऽवाक्फलःसुप्रणीतोहृदिप्रौढो
मंत्रपदःसमाधिः ॥ युधिष्ठिरेणकलहस्तवायमचितितोऽभिमतःस्वबंधुना ६ प्रातिपेयाःशांतनवाःशृणुध्वंकाव्यांवाचंसंसदिकौरवाणाम् ॥ वैश्वानरंप्रज्व
लितंसुधोरमायास्यध्वंमंदमनुप्रपन्नाः ७ यदामन्युंपांडवोऽजातशत्रुर्नसंयच्छेदक्षमदामिभूतः ॥ वृकोदरःसव्यसाचीयमौचकोऽत्रद्वीपःस्यात्तुमुलेवस्त
दानीम् ८ महाराजप्रभवस्त्वंधनानांपुराद्यूतान्मनसायावदिच्छेः ॥ बहुवित्तान्पांडवांश्चेज्यस्त्वंकितेतस्याद्रसुविदेहपार्थान् ९ जानीमहेदेवितंसौबल
स्यवेदद्यूतेनिकृतिपार्वतीयः ॥ यतःप्राप्तःशकुनिस्तत्रयातुमायूयुधोभारतपांडवेयान् १० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिद्यूतपर्वणिविदुरवाक्ये
षष्टितमोऽध्यायः ६३ ॥ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ ॥ परेषामेवयशसाश्चाधसेत्वंसदाक्षतःकुत्सयन्धार्तराष्ट्रान् ॥ जानीमहेविदुरयत्प्रियस्त्वंबालानि
वास्मानवमन्यसेनित्यमेव १ सविज्ञेयःपुरुषोऽन्यत्रकामोर्निदाप्रशंसेहितथायुनक्ति ॥ जिह्वाकथंतेहृदयंव्यनक्तियोनज्यायसःकथामनसःप्रातिकूल्यम् २

किमपि । अतोहेतोर्वसु विदेहपार्थान् पार्थानेवधनरूपेण विदलभस्व । वसुजित्वेहपार्थानितिपाठे वसुजित्वावसुजयशीलः । अन्येभ्योऽपिदृश्यंतइति जयतेःकनिष् । तादृशस्त्वंपा
र्थानेवईहईदस्व इच्छाविषयान्कुरु । तेनैवतवमहोलाभइत्यर्थः ९ वेदजानीते निकृतिंछलं मायूयुधःमायोधयः १० ॥ इतिसभापर्वणिनैलकंठीये भारतभावदीपे त्रिषष्टितमोऽध्या
यः ॥ ६३ ॥ ॥ परेषामिति यदप्रियःप्रीयायस्य बालान्मूर्खान् । अस्मिन्पादेऽक्षराधिक्यमार्थम् १ सहति अन्यद्रष्टृजयेऽनिष्टपराजयेचकामोऽभिलाषो यस्यसोऽन्यत्रकामोवि
ज्ञेयः । तत्रलिंगनिष्टप्रशंसा अनिष्टनिंदाचेत्याहनिंदेति तेतवजिह्वाकथं हृदयंहृदिस्थमस्मासुद्वेषंव्यनक्ति अवाच्यमपि प्रकटयतीत्यर्थः । जिह्वामनस्तेहृदयंव्यनक्तिज्यायोऽत
रान्मनसःप्रातिकूल्यमितिपाठे जिह्वावागिन्द्रियं तत्सहितं मनस्तत्प्रवर्तकभंतःकरणंतद्वेतद्वद्वयं बुद्धिमाशयंव्यनक्ति यतः अंतरान्मनसःअपेक्षया बाह्यं वाचःप्रातिकूल्यंज्यायः ।
विद्यमानोऽप्यस्मासु द्वेषोलोकलज्जाभयात् त्वया वाचा नवक्तव्यइत्यर्थः २

एतदेवाहउत्संगेचेति पापीयःपापतरं भर्तृघ्नत्वात्स्वामिद्रोहात् पापीयमाहुरितिपाठे पापायहितं तस्मैहितमितिच्छः ३ संप्रयोगेक्यं सख्यमित्यर्थः । संप्रयोगादस्माभिःसहसख्यं कृत्वातान्प्रशंसन् मुहुर्भारंवारं द्वेषयासि । अस्मद्वेष्योमवसीत्यर्थः । संप्रमोहादित्यापिपाठः । तेषां सखाभूत्वा मोक्षार्थादस्माभिःसहद्वेषं करोषि । संबंधस्य साम्ये सत्येतदयुक्तमित्यर्थः ४ असमंक्षंतुमयोग्यं निगूहते गुह्यं सर्वोऽपि । त्वंतु तत्प्रकाशयसीतिभावः । तदाश्रितः पार्थिवः श्रितः पार्थिवं घृतराष्ट्रं यतो यथेष्टं भाषसे ५ । ६ अहं दुर्योधनः कर्तेति च मामंस्थामामन्यस्व । माऽवमंस्था इति पाठे मामिति शेषः । तितिक्षन् क्षमावतः क्षिणु क्षपय । नात्रास्माकमपराध इत्यर्थः ७ कस्तर्हि कर्तेत्यत आह एक इति प्रवणत्वात् निम्नात् ८ भिनत्तियेनानियुक्तः स्वीयमपिशिर स्तादयतीत्यर्थः । भोजयतो निचश्चेति तद् । साक्षान्मृत्युमप्यहिंसर्षं योरक्षयते इत्यर्थः । एवमनिष्टेऽपि कर्मणि सपवमं प्रेरयतीत्यर्थः । तेन शासनेन शास्यमेवामित्रं विंदति प्राप्नोति ९

उत्संगे च व्याल इवाहितोऽसि मार्जारवत्पक्षकंचोपहंसि ॥ भर्तृघ्नत्वां न हि पापीय आहुस्तस्मात्क्षतः किं न बिभेषि पापात् ३ जित्वा शत्रून् फलमाप्तं महद्वैमाऽस्मा नक्षतः परुषाणीह वोचः ॥ द्विषद्भिस्त्वसं प्रयोगाभिनंदी मुहुर्द्वेषयासिनः संप्रयोगात् ४ अमित्रतां याति नरोऽक्षमं ब्रुवन्निगूहते गुह्यममित्रसंस्तवे ॥ तदाश्रितोऽपत्रपक्षिणुबाधसे यदिच्छसित्वं तदिहाभिभाषसे ५ मानोऽवमंस्था विद्यमनस्तवेदं शिक्षस्व बुद्धिस्थविराणां सकाशात् ॥ यशोरक्षस्व विदुरसंप्रणीतं माव्या पृतः परकार्येषु भूस्त्वम् ६ अहं कर्तेति विदुरमाचमंस्थामानो नित्यं परुषाणीह वोचः ॥ नत्वां पृच्छामि विदुरयद्वितं मे स्वस्ति क्षतर्मा तितिक्षन् क्षिणु त्वम् ७ एकः शास्तान द्वितीयोऽस्ति शास्ता गर्भेश्यानं पुरुषं शास्ति शास्ता ॥ तेनानुशिष्टः प्रवणादिवांभोयथानियुक्तोऽस्मितथाभवामि ८ भिनत्ति शिरसा शैलम हिंभोजयते चयः ॥ धीरेव कुरुते तस्य कार्याणामनुशासनम् ॥ यो बलादनुशास्तीह सोऽमित्रं तेन विंदति ९ मित्रतामनुवृत्तं तु समुपेक्षेत पंडितः ॥ प्रदीप्य यः प्रदीप्ताग्निं प्राक्रिरं नाभिधावति ॥ भस्मापिन सर्विदेत शिष्टं कचन भारत १० न वासयेत्पारवर्ग्यं द्विषंतं विशेषतः क्षतरहितं मनुष्यम् ॥ स यत्रेच्छसि विदुरतत्र गच्छसु सांत्विता ह्यसती स्त्री जहाति ११ ॥ विदुर उवाच ॥ एतावता पुरुषं येत्यजं तितेषां सख्यमंतवद्बहिराजन् ॥ राज्ञां हि चित्तानि परिभुता निसां त्वंदत्वा मुसलैर्घातयन्ति १२ अबालत्वं मन्यो राजपुत्रबालोऽहमित्येव सुमंदबुद्धे ॥ यः सौहृदे पुरुषं स्थापयित्वा पश्चादेन दूषयते स बालः १३

समुपेक्षेत शासनमिति शेषः स्वत्पालकत्वेन त्वन्मित्रं मां त्वमेवं माशाधीत्यर्थः । यदुक्तं वैरागिप्रशमयस्वेति तत्राह प्रदीप्येति प्रकर्षेण दीप्तो दीपनीयोऽग्निर्यस्य सप्रदीप्ताग्निः कर्पूरस्तं प्राक् पूर्वप्रदीप्य यः शमयितुं चिरं नाभिधावति स तस्य कर्पूरस्य भस्मापिन विंदति । तथा चैवं पांडवान् प्रकोप्य यदि स मूलान्नाशयामि तर्ह्येते मां निर्मूलमुन्मूलयिष्यन्तीति भावः । अत्र प्रदीप्य प्राक् प्रदीप्ताग्निं प्राक्रिरं नाभिधावतीति पाठांतरं निर्मूलं १० पारवर्ग्यं परवर्गं शत्रुसंज्ञे जातं ११ एतावता नीतिशिक्षणेन साक्षिवत्पुत्रे मायिवा पक्षपातमकुर्वन् ब्रूहि राजन् हे घृतराष्ट्रा राज्ञां हीति परिभुतानि द्वेषेणेति शेषः । तर्हि ते सां त्वंदत्वा घातयन्ति कोपं प्रच्छादयंत्येव । अयं तु कोपप्रकाशनात् राजनीतिविदिति भावः १२ अबालत्वं पंडितत्वं मात्मन इति शेषः । बालोऽहं विदुर इति च मन्यसेति परीतसित्याह यदिति सुहृत्सु अविश्वासकृदेव बाल इत्यर्थः । अबालस्त्वमिति पाठे त्वं बाल इति दुर्योधने का कूतया योज्यं १३

ध्रुवस्थिरं राज्यादिकं नरो चेन्न रोचते । यद्वा ध्रुवं निश्चितं हितोपदेष्टेति शेषः । भरतर्षभस्य स्युपहासः १४ । १५ यत्तु परुषाणि मावोच इत्युक्तं तत्राह लभ्यत इति पथ्यं परिणामेहितं १६ । १७ हेमहाराजयमसंतो न पिबंति सतापेयं मन्युं दैन्यं पिब । मन्युर्दैन्ये कर्तौ कुधीत्युक्तं । तच्चाव्याधिजं किंतुकदुर्जदूषणजं । 'दूषणे कदु' इति विश्वः । तीक्ष्णं मर्मच्छिन्नं । उष्णं तापजनकं । यशो मुपंकीर्तिघ्नं । परुषं रूक्षं । निःस्नेहं पूरुषं धिं पूतिदुष्टं तद्वं धिं दुष्टवदाभासमानं । औषधमप्येतादृशं अव्याधये जायते तदव्याधिजं । कदुजं कदुव्यादिकदुद्रव्यजं । तीक्ष्णं वेदनाकरं । उ

न श्रेयसे नीयते मंदबुद्धिः स्त्री श्रोत्रियस्येव गृहे प्रदुष्टा ॥ ध्रुवं नरो चेद्भरतर्षभस्य पतिः कुमार्या इव षष्टिवर्षः १४ अतः प्रियं चेदनुकांक्षसे त्वं सर्वेषु कार्येषु हिताहि तेषु ॥ स्त्रियश्च राजन् जडपंगुकांश्च पृच्छ त्वं वैतादृशांश्चैव सर्वान् १५ लभ्यते खलु पापीयान्नरोऽनुप्रियवाग्निह ॥ अप्रियस्य हि पथ्यस्य वक्ता श्रोता च दुर्लभः ॥ १६ यस्तु धर्मपरस्याद्वित्वा भर्तुः प्रिया प्रिये ॥ अप्रियाण्याह पथ्या नितेन राजा सहायवान् १७ अव्याधिजं कदुजं तीक्ष्णमुष्णं यशो मुपं परुषं पूतिगंधिम् ॥ सतापेयं न पिबंत्यसंतो मन्युं महाराज पिब प्रशम्य १८ वैचित्रवीर्यस्य यशोधनं च वारं लाम्य हंसहपुत्रस्य शश्वत् ॥ यथा तथा तेऽस्तु नमश्च तेऽस्तु ममापि च स्वस्ति दिशंतु विप्राः १९ आशी विषान्नेत्रविषान् कोपयेन्न च पंडितः ॥ एवं तेऽहं वदामीदं प्रयतः कुरु नंदन ॥ २० ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि विदुरहि तवाक्ये चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ शकुनि उवाच ॥ बहुवितं पराजैषीः पांडवानां युधिष्ठिर ॥ आचक्ष्व वितं कौंतेय यदितेऽस्त्यपराजितम् १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मम वितमं संख्येयं यदहं वेद सौबल ॥ अथ त्वं शकुने कस्माद्वितं समनुपृच्छसि २ अयुतं प्रयुतं चैव शं कुपन्नं तथा र्भुदम् ॥ खर्वं शं त्वं नि खर्वं च महापद्मं च कोटयः ३ मध्यं चैव परार्धं च सपरं चात्र पण्यताम् ॥ एतन्मम धनं राजंस्तेन दीव्याम्यहं त्वया ४ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो निरुतिं समुपाश्रितः ॥ जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत ५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ गवाश्वं बहुधेनूकमसंख्येयमजा विकम् ॥ यत्किंचिदनुपर्णाशां प्राक् सिंधोरपि सौबल ॥ एतन्मम धनं सर्वं तेन दीव्याम्यहं त्वया ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो निरुतिं समुपाश्रितः ॥ जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत ७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पुरंजनपदो भूमिरब्राह्मणधनैः सह ॥ अब्राह्मणाश्च पुरुषाराजन् शिष्टधनं मम ॥ एतद्राजन्मम धनं तेन दीव्याम्यहं त्वया ८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो निरुतिं समुपाश्रितः ॥ जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत ९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ राजपुत्रा इमे राजन् शोभन्ते यैर्विभूषिताः ॥ कुंडलानि च निष्काश्व सर्वे राजविभूषणम् ॥ एतन्मम धनं राजंस्तेन दीव्याम्यहं त्वया १०

ष्णं जाद्व्यनाशकं । यशो मुपं कामो दीपनेन । परुषं घृतादिसावनहीनं पूतिगंधिलशुनादिवदुर्गंधि । पिब मन्युमौषधं वागिल । प्रशम्य प्रशममारोग्यं च प्राप्नुहि १८ शश्वन्निरंतरं १९ आशी विषान् दंष्ट्राविषान् । नेत्रविषान् दंष्ट्राविषान् । शस्त्रेण क्रोधदृष्ट्या च पांडवास्त्वांधं क्षयंतीति भावः २० ॥ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावे दीपे चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ बाह्विति पराजैषी हरितवान् १ । २ । ३ सपरं साधिकं परार्धं द्विषदधिकं ४ । ५ पर्णाशा नदी ६ । ७ । ८ । ९ । १०

११ । १२ । १३ । १४ अप्रियवत्ताप्रियमपि द्यूतेत्यजामीत्यर्थः १५ । १६ । १७ सुमनसां परस्परमैकमत्यवतां भेदवैमत्यं १८ मत्तः वित्तविवशचित्तत्वेनाधर्मकर्ता । सगर्तेनरकेस्थानु
स्थाणुत्वमृच्छति प्राप्नोति । आर्च्छतीति पाठे आरुपूर्वस्य रूपं । ज्येष्ठो वयसाऽधिकः । वरिष्ठो गुणैरधिकः १९ मत्तत्त्वमेवाहस्वप्रदति मत्तस्य ममवचः क्षंतव्यमिति भावः २० संख्येसंप्राप्ते
॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो निष्ठति समुपाश्रितः ॥ जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत ११ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ इया
मोयुवालोहिताक्षः सिंहस्कंधो महाभुजः ॥ नकुलग्लह एवैको विद्वेद्येतन्मम तद्धनम् १२ ॥ ॥ शकुनिरुवाच ॥ ॥ प्रियस्तेन कुलो राजन राजपुत्रो
युधिष्ठिर ॥ अस्माकं वंशतां प्राप्तो भूयः केनेह दीव्यसे १३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा तु तानक्षान् शकुनिः प्रत्यदीव्यत ॥ जितमित्येव शकुनि
र्युधिष्ठिरमभाषत १४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अयं धर्मान्सह देवोऽनुशास्ति लोके ह्यस्मिन् पंडिता रुयांगतश्च ॥ अनर्हता राजपुत्रेण तेन दीव्याम्यहं चाप्रिय
वत्प्रियेण १५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो निष्ठति समुपाश्रितः ॥ जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत १६ ॥ शकुनिरुवाच ॥ मा
द्रीपुत्रोऽप्रियो राजस्तवेमौ विजितौ मया ॥ गरीयांसौ तु ते मन्ये भीमसेन धनं जयौ १७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ अधर्मं चरसे नूनं योनावेक्षसि वै नय
म् ॥ योनः सुमनसां मूढविभेदं कर्तुमिच्छसि १८ ॥ ॥ शकुनिरुवाच ॥ ॥ गर्ते मत्तः प्रपतते प्रमत्तः स्थाणुमृच्छति ॥ ज्येष्ठो राजन वरिष्ठोऽसि नमस्ते
भरतर्षभ १९ स्वप्ने तानि न दृश्यंते जाग्रतो वा युधिष्ठिर ॥ कितवायानि दीव्यंतः प्रलपंत्युत्कटा इव २० ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ योनः संख्येनौरिव
धारने ता जेतारि पूर्णाराजपुत्रस्तरस्वी ॥ अनर्हता लोकवीरेन तेन दीव्याम्यहं शकुने फाल्गुनेन २१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो निष्ठ
ति समुपाश्रितः ॥ जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत २२ ॥ ॥ शकुनिरुवाच ॥ ॥ अयं मया पांडवानां धनुर्धरः पराजितः पांडवः सव्यसाची ॥
भीमेन राजन दयितेन दीव्ययत्कैतवं पांडवतेऽवशिष्टम् २३ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ यो नोनेता यो युधिः प्रणेता यथावज्जीदानवशत्रुरेकः ॥ ति
र्यक्प्रेक्षी सन्नतधूमहात्मा सिंहस्कंधो यश्च सदा त्यमर्षी २४ बलेन तु ल्योयस्य पुमान्निविद्यते गदाभृतामग्र्यइहारिर्मर्दनः ॥ अनर्हता राजपुत्रेण तेन दीव्याम्य
हं भीमसेनेन राजन २५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो निष्ठति समुपाश्रितः ॥ जितमित्येव शकुनिर्युधिष्ठिरमभाषत २६ ॥
॥ शकुनिरुवाच ॥ बहुवित्तं पराजेषी भ्रातृंश्च सहयद्विपान् ॥ आचक्ष्व वित्तं कैतेय यदितेऽस्य पराजितम् २७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अहं विशिष्टः सर्वेषां
भ्रातृणां दयितस्तथा ॥ कुर्यामहं जितः कर्मस्वयमात्मन्युपप्लुते २८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा व्यवसितो निष्ठति समुपाश्रितः ॥ जितमित्येव शकु
निर्युधिष्ठिरमभाषत २९ ॥ शकुनिरुवाच ॥ एतत्पापिष्ठमकरोर्यदात्मानं पराजयेः ॥ शिष्टे सति धने राजन पाप आत्मपराजयः ३०
तरस्वी वेगवान् ३१ । ३२ कैतवां कितवेभ्य आहर्तव्यं धनं ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ उपप्लुते जिते ३८ । ३९ पापिष्ठमत्यधमं पापः पापहेतुः ३०

ग्लहेपणविषये राजानं प्रति एवमुक्त्वा राज्ञां पांडवानां पराजयं च लोकवीरान् प्रति उक्त्वा शकुनिरुवाचेत्युत्तरेण संबंधः ३१ आत्मानं प्रति पणं पुनर्जय दास्यान्मोचय । नोचेद्वीपदीवाऽस्म
हासी भविष्यतीत्यर्थः ३२ नातिरोहिणीनातिरक्ता ३३ शारदोत्पलसेविन्या लक्ष्म्या रूपेण समानया । श्रिया लावण्यसौभाग्यादिरूपया च समानया । श्रीतिभिन्नं पदं छांदसस्तृतीयाया
लुकपूर्वसवर्णो वा ३४ तथैवेति लक्ष्मीसाम्यमुच्यते ३५ धर्मकामार्थसिद्धिं धर्मकामयोरर्थयोः सिद्धिर्यया सा तथाता । अर्थाभिति पाठे सिद्धिर्भिवसिद्धि ३६ । ३७ मल्लिकेव सुरभिरि

॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा मताक्षस्तान् ग्लहे सर्वानवस्थितान् ॥ पराजयं लोकवीरानुक्त्वा राज्ञां पृथक्पृथक् ३१ ॥ शकुनिरुवाच ॥ ॥ अ
स्तिते वै प्रियाराज न ग्लह एकोऽपराजितः ॥ पणस्वरुष्णां पांचालीं तथाऽत्मानं पुनर्जय ३२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ नैव हस्वानमहती न कशानातिरोहिणी ॥
नीलकुंचितकेशी च तथा दीव्याम्यहं त्वया ३३ शारदोत्पलपत्राक्षया शारदोत्पलगंधया ॥ शारदोत्पलसेविन्या रूपेण श्रीसमानया ३४ तथैव स्यादानुशं
स्यात्तथा स्याद्रूपसंपदा ॥ तथा स्याच्छीलसंपत्त्यायामिच्छेत्पुरुषः स्त्रियम् ३५ सर्वैर्गुणैर्हिसंपन्नमनुकूलां प्रियंवदाम् ॥ यादृशी धर्मकामार्थसिद्धिमिच्छे
न्नरः स्त्रियम् ३६ चरमं संविशति या प्रथमं प्रति बुध्यते ॥ आगोपालाविपालेभ्यः सर्ववेदकृताकृतम् ३७ आभाति पद्मवद्वक्त्रं सस्वेदं मल्लिकेव च ॥ वेदीमध्यादी
र्धकेशीताम्रास्यानाति लोमशा ३८ तथैवं विधयाराज न पांचाल्याऽहं सुमध्यया ॥ ग्लहं दीव्यामिचावर्ग्याद्रौपद्याहंत सौबल ३९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
एवमुक्ते तु वचने धर्मराजेन धर्मिता ॥ धिग्धिगित्येव वृद्धानां सभ्यानां निःसृतागिरः ४० चुक्षुभे सा सभाराज न राज्ञां संजज्ञिरे शुचः ॥ भीष्मद्रोणकृपादीनां
स्वेदश्च समजायत ४१ शिरो गृहीत्वा विदुरो गतस्त्वेव भावत् ॥ आस्ते ध्यायन्न धोवक्रो निःश्वसन्निवपन्नगः ४२ धृतराष्ट्रस्तु तंहृष्टः पर्यपृच्छत्पुनः पुनः ॥
किं जितं किं जितमिति ह्याकारं नाभ्यरक्षत ४३ जहर्ष कर्णोऽतिभृशं सहदुःशासनादिभिः ॥ इतरेषां तु सभ्यानां नेत्रेभ्यः प्रापतज्जलम् ४४ सौबलस्त्वभिधायै
वं जितकाशीमदोक्तः ॥ जितमित्येव तानक्षान् पुनरेवान्वपद्यत ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि द्यूतपर्वणि द्रौपदीपराजये पंचषष्ठितमोऽध्यायः ६५ ॥
॥ दुर्योधन उवाच ॥ एहि क्षतद्रौपदीमानयस्व प्रियां भार्यां संमतां पांडवानाम् ॥ संमार्जतां वैश्मपरे तु शीघ्रं तत्रास्तु दासीभिरपुण्यशीला १ ॥ विदुर उवाच ॥
दुर्विभाषभाषितं त्वाद्देशेन न मंदं संबुद्धयः सिपाशबद्धः ॥ प्रपाते त्वलंबमानो न वेत्ति व्याघ्रान्मृगः कोपयसेऽतिवेलम् २ आशीविषास्ते शिरसि पूर्णकोपामहा
विषाः ॥ माकोपिष्ठाः सुमंदात्मनः मागमस्त्वं यमक्षयम् ३ नहि दासीत्वमापन्ना लक्ष्णा भवितुमर्हति ॥ अनीशेन हिराज्ञैषापणेन्यस्तेति मेमतिः ४

तिशेषः संमोदो मल्लिकेव चेति गौडपाठे संमोदः परिमलः वेदीवकुशमध्या ३८ सुमध्यया सुंदरमध्यया ३९ । ४० । ४१ । ४२ आकारं हर्षकृतं स्वाभिप्रायं ४३ । ४४ एवमभिधाय
अस्तिते वै प्रियाराज नित्यादिकमुक्त्वा जितकाशीजयशोभी ४५ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये पंचषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ एहीति वेकं संमार्जतां परेतु
पराकृताधिकृतासती एतु आयातु १ दुर्विभाषदुर्विकल्प १ । ३ । ४

वेणुःवेनापरनामाराजा सहिष्यैश्वर्यप्राप्य मान्यान्अमानयन् सद्योनष्टःएवमयमपीत्यर्थः ५ अरुंतुदःमर्मभेदी । नृशंसवादी परुषवादी । हीनतःनीचेन कर्मणाद्युतादिना परं शत्रुं अ
भ्याददीतवशेकुर्वति उपतींदाहिका । रुशतीमितिपाठे अकल्याणी । पापलोक्यांनरकावहां ६ । ७ अजोहिशस्त्रमगिलत्किलैकः इयंकथा वनैकचरप्रसिद्धा एकोऽजः शस्त्रम
गिलत्गिलितुमारब्धस्ततस्तदशक्रुवन् भूमौआस्यनिपात्यपद्भ्यामुच्चात्य भोक्तुमारब्धः ततस्तस्मिन्बुद्धलितेसति शिरसासहस्वस्यकंठस्य निकुंतनंप्राप्यममार । तद्वस्त्रमपिपांडवैर
शस्त्रेणस्वहननंमाकृथाइतिप्राञ्चः । कश्चित्किलमत्स्यवाती बडिशंधान्यपिष्टेनोपलिप्य यावज्जलाशयेपातयति तावद्बृहच्छाणेनचापलातत्सपिष्टमेवगिलितं तन्निष्कासने विदीर्ण
कंठछागो ममारेत्याख्यायिकाऽत्र दृष्टांतार्थमुक्ता । पदयोजनातु एकःअजः घोरंशस्त्रं बडिशमगिलत्गिलितवान् । कुतोऽस्यघोरत्वंतत्राह अस्यअजस्याशिरसासह भूमौशस्त्रेविपत्रे
विशेषेणप्राप्तेसति स्वस्यकंठस्यानिकुंतनं कर्तनंछेदहेतुःयतोऽभवदित्यन्वयः । अजकंठस्यंशस्त्रं सूत्रेणाकृष्यमाणंतच्छिरसासहैव तदेहाद्विभक्तमभूदित्यर्थः । पद्भिरपास्यभूमिमि

अयंधत्तेवेणुरिवात्मघातीफलंराजाधृतराष्ट्रस्यपुत्रः ॥ द्यूतंहिवैरायमहाभयायमतोनबुध्यत्ययमंतकालम् ५ नारुंतुदःस्यान्नृशंसवादीनहीनतःपरमभ्या
ददीत ॥ ययाऽस्यवाचापरउद्विजेतनतांवदेदुपतींपापलोक्याम् ६ समुच्चरंत्यतिवादाश्वक्काद्यैराहतःशोचतिरात्र्यहानि ॥ परस्यनामर्मसुतेपतंतिता
नपंडितोनावमृजेत्परेषु ७ अजोहिशस्त्रमगिलत्किलैकःशस्त्रेविपत्रेशिरसाऽस्यभूमौ ॥ निकुंतनंस्वस्यकंठस्यघोरंतद्वद्वैरमाकृथाःपांडुपुत्रैः ८ नर्किंचिदि
त्यंप्रवदंतिपार्थावनेचरंवागृहमेधिनंवा ॥ तपस्विनंवापरिपूर्णविद्यंभषंतिहैवंश्वनराःसदैव ९ द्वारंसुघोरंनरकस्यजिह्वानबुध्यतेधृतराष्ट्रस्यपुत्रः ॥ तमन्वे
तारोबहदःकुरूणांयूतोदयेसहदुःशासनेन १० मज्जंस्थलाबूनिशिलाःप्लवंतेमुह्यंतिनावोऽभसिशश्वदेव ॥ मूढोराजाधृतराष्ट्रस्यपुत्रोनेमेवाचःपथ्यरूपाः
शृणोति ११ अंतोनूनंभविताऽयंकुरूणांसुदारुणःसर्वहरोविनाशः ॥ वाचःकाव्याःसुहृदांपथ्यरूपानश्रूयंतैर्वर्धतेलोभएव १२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते
सभापर्वणिद्यूतपर्वणिविदुरवाक्येषट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ धिगस्तुक्षत्तारमितिब्रुवाणोदर्पे
णमतोधृतराष्ट्रस्यपुत्रः ॥ अवैक्षतप्रातिकामीसभायामुवाचचनैपरमार्यमध्ये १ ॥ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ ॥ प्रातिकामिनद्रौपदीमानयस्वनतेभयं
विद्यतेपांडवेभ्यः ॥ क्षताह्ययंविदत्येवभीतोचस्माकंवृद्धिकामःसदैव २

तिपाठेदुःशस्त्रेविपत्रेपद्भिर्भूमिमपास्य कंठस्यकंठनंछेदनं आपेत्यध्याहृत्ययोज्यं । अयंभावःपशुकंठात्रिष्कास्यमानेबडिशे पशुरेव अंतरिक्षस्थोऽभवन्नतुततो बडिशंविज्यते ततश्चप
शोर्भरणनिश्चयाद्वडिशार्थी तस्यकंठच्छेदंकृतवानिति एवंबडिशस्थानीया द्रौपदीस्पृशन् छागइव त्वमपिनक्ष्यसीतिभावः ८ पार्थाःनर्किंचिद्वदंति । श्वनरास्तुनर्किंचिद्वदंतिअन्य
दुर्वाक्यादितिशेषः । वनेचरंवानप्रस्थं । भषंतिहैवंश्वनराः शुनकतुल्याःनराःआपत्सु धीरानुद्दिश्यभषंति । धीरास्तुधीरत्वादेवतत्रगणयंतीत्यपिपांडवान्प्रत्यापयतीति ध्वनिः ९
यूतोदयेयूतकृतेउत्कर्षे १० अलाबुमज्जनादिवत्तद्विहतमप्यहितवद्दृष्टानांभातीत्याश्चर्यम् ११ अंतोनाशकरः १२ ॥ ॥ इतिसभापर्वणिनैलकंठीये भारतभावद्विषष्टितमो
ऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ धिगस्त्विति अधिब्रुवाणइतिपाठेइतिशब्दाध्याहारः । अधिकंनिर्भयादं ब्रुवाणइत्यर्थः । प्रातिकामीशब्दईकारांतद्व्रतंश्च १ विवदतिविपरीतंवदति २

सिंहगोष्ठसिंहस्थानं ३ । ४ कैतवंकितवेभ्योदेयंधर्म ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ लघीयान्नचितरः १४ संविधाताईश्वरः । स्पशौसुखदुःखे वृद्धबालौ पंडितमूर्खौ
॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवमुक्तःप्रातिकामीसमूतःप्रायाच्छीघ्रंराजवचोनिशम्य ॥ प्रविश्यचश्वेवहिसिंहगोष्ठंसमासदन्महिषीपांडवानाम् ३ ॥ प्रा
तिकाम्युवाच ॥ ॥ युधिष्ठिरोयूतमदेनमतोदुर्योधनोद्रौपदित्वामजैषीत् ॥ सात्वंप्रपद्यस्वधृतराष्ट्रस्यवेश्मनयामित्वांकर्मणयाज्ञसेनि ४ ॥ ॥ द्रौपद्यु
वाच ॥ ॥ कथंत्वेवंदसिप्रातिकामिन्कोहिदीव्येद्धार्ययाराजपुत्रः ॥ मूढोराजायूतमदेनमतोह्यभून्नान्यकैतवमस्यकिंचित् ५ ॥ ॥ प्रातिकाम्यु
वाच ॥ ॥ यदानाभूत्कैतवमन्यदस्यतदाऽदेवीत्पांडवोऽजातशत्रुः ॥ न्यस्ताःपूर्वभ्रातरस्तेनराज्ञास्वयंचात्मात्वमथोराजपुत्रि ६ ॥ ॥ द्रौपद्युवाच ॥
गच्छत्वंकितवंगत्वासभायांपृच्छसूतज ॥ किंतुपूर्वपराजैषीरात्मानमथवानुमाम् ७ एतज्ज्ञात्वासमागच्छततोमानयसूतज ॥ ज्ञात्वाचिकीर्षितमहंरा
ज्ञोयास्यामिदुःखिता ८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ सभांगत्वासचोवाचद्रौपद्यास्तद्वचस्तदा ॥ युधिष्ठिरंनरेद्राणामध्येस्थितमिदंवचः ९ क
स्येशोनःपराजैषीरितित्वामाहद्रौपदी ॥ किंतुपूर्वपराजैषीरात्मानमथवापिमाम् १० युधिष्ठिरस्तुनिश्चेतागतसत्त्वइवाभवत् ॥ नतंसूतंप्रत्युवाचवचनं
साध्वसाधुवा ११ ॥ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ ॥ इहैवागत्यपांचालीप्रश्नेनंप्रभाषताम् ॥ इहैवसर्वेश्रृण्वंतुतस्याश्चेतस्ययद्वचः १२ ॥ ॥ वैशंपा
यनउवाच ॥ ॥ सगत्वारजभवनंदुर्योधनवशानुगः ॥ उवाचद्रौपदीसूतःप्रातिकामीव्यथान्निव १३ ॥ ॥ प्रातिकाम्युवाच ॥ ॥ सभ्यास्त्वमी
राजपुत्र्याह्वयंतिमन्येप्राप्तःसंशयःकौरवाणाम् ॥ नवैसमृद्धिपालयतेलघीयान्नयस्त्वांसभानेष्यतिराजपुत्रि १४ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ एवंनूनंव्यदधात्संविधा
तास्पर्शाबुभौस्पृशतोवृद्धबालौ ॥ धर्मत्वेकंपरमंप्राहलोकेसनःशमंधास्यतिगोप्यमानः १५ सोऽयंधर्मोमाऽत्यगात्कौरवान्वैसभ्यान्नगत्वापृच्छधर्म्यवचोमे ॥
तेमांब्रूयुर्निश्चितंतत्करिष्येधर्मात्मानोनीतिमंतोवरिष्ठाः १६ श्रुत्वासूतस्तद्वचोयाज्ञसेन्याःसभांगत्वाप्राहवाक्यंतदानीम् ॥ अधोमुखास्तेनचर्किंचिद्बु
र्निबंधंतंधार्तराष्ट्रस्यबुद्धा १७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ युधिष्ठिरस्तुतच्छ्रुत्वादुर्योधनचिकीर्षितम् ॥ द्रौपद्याःसंमतंदूतंप्राहिणोद्धरतर्षभ १८ एकवस्त्रात्त्व
धोनीवीरोदमानारजस्वला ॥ सभामागम्यपांचालिश्चशुरस्याग्रतोभव १९ अथत्वामागतांदृष्ट्वाराजपुत्रींसभांतदा ॥ सभ्याःसर्वेविनिर्देरन्मनोभिर्घृतरा
ष्ट्रजम् २० सगत्वात्वरितंदूतःकृष्णायाभवनंचप ॥ न्यवेदयन्मतंधीमानधर्मराजस्यनिश्चितम् २१ पांडवाश्चमहात्मानोदीनादुःखसमन्विताः ॥ सत्येना
तिपरीतांगानोदीक्षंतस्मर्किंचन २२ ततस्त्वेषांमुखमालोक्यराजादुर्योधनःसूतमुवाचहृष्टः ॥ इहैवैतामानयप्रातिकामिनप्रत्यक्षमस्याःकुरवोब्रुवंतु २३

स्पृशतःप्राप्तः शमंस्वास्थ्यं । धास्यतिकरिष्यति गोप्यमानः रक्ष्यमाणः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

मानंदुर्योधनस्याज्ञाभंगेन तस्य श्रेष्ठत्वंविहायतिरस्कृत्य २४ उद्विजतेविभेति अवशाः अस्मदासत्वात् २५ परेहिधि कृतासतीपहि २७ । २८ कर्मिस्तुवेणीरूपेणसंनिवेशिततयाच
प्रवहन्नदीजलवन्निम्रोन्नतेषु कर्मयः वेण्यलंकारास्तद्वत्सुवा २९ । ३० । ३१ । ३२ कृष्णजिष्णुहरिनरी नारायणनरावित्यर्थः ३१ यथोपजोषयथाच ३४ । ३५ उपनीतशास्त्राः अध्या

ततःसूतस्तस्यवशानुगामीभीतश्चकोपाहुपदात्मजायाः ॥ विहायमानं पुनरेवसंभ्यानुवाच कृष्णा किमहं ब्रवीमि २४ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ दुःशासनैषम
मसूतपुत्रो वृकोदरादुद्विजतेऽल्पचेताः ॥ स्वयंप्रगृह्याययाज्ञसेनी किंतेकरिष्यंत्यवशाः सपत्नाः २५ ततः समुत्थाय सराजपुत्रः श्रुत्वा भ्रातुः शासनं रक्तदृष्टिः ॥
प्रविश्य तद्वेश्ममहारथानामित्यब्रवीद्रौपदी राजपुत्रीम् २६ एहो हि पांचालि जिताऽसि कृष्णे दुर्योधनं पश्य विमुक्तलज्जा ॥ कुरुभजस्वायतपत्रनेत्रे धर्मेण
लब्धाऽसि सभां परैहि २७ ततः समुत्थाय सुदुर्मनाः सा विवर्णमासृज्यमुखं करेण ॥ आर्ता प्रदुद्रावयतः स्त्रियस्तावद्वस्य राज्ञः कुरुपुंगवस्य २८ ततो जवेनाभिस
साररोषाहुः शासनस्तामभिर्गर्जमानः ॥ दीर्घेषु नीलेष्वथ चोर्मिस्तु जग्राह केशेषु नरं द्रुपतीम् २९ ये राजसूयावभृथे जलेन महाक्रतौ मंत्रपूतेनासिताः ॥ ते
पांडवानां परिभूय वीर्यबलात्प्रमृष्टा घृतराष्ट्रेण ३० सतां पराकृष्य सभासमीपमानीय कृष्णामतिदीर्घकेशीम् ॥ दुःशासनो नाथवतीमनाथवच्चर्षवायुः क
दलीमिवार्ताम् ३१ सा कृष्यमाणानमितां गयष्टिः शनैरुवाचाथ रजस्वलाऽस्मि ॥ एकंच वा सोमममंदबुद्धे सभानेतुं नार्हसि मामनार्य ३२ ततोऽब्रवीत्तां प्रस
भं निगृह्य केशेषु कृष्णेषु तदा स कृष्णाम् ॥ कृष्णं च जिष्णुं च हरिं रंचत्राणाय विक्रोशति याज्ञसेनी ३३ ॥ ॥ दुःशासन उवाच ॥ ॥ रजस्वला वा भव
याज्ञसेनी एकं बरावाऽप्यथ वा विवस्त्रा ॥ द्यूते जिता चासि कृताऽसि दासीषु वा स श्वयथोपजोषम् ३४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ प्रकीर्णकेशी
पतिता र्धवस्त्रा दुःशासनेन व्यवभूयमाना ॥ ऋषीमत्यमर्षेण च दह्यमाना शनैरिदं वाक्यमुवाच कृष्णा ३५ ॥ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ ॥ इमे सभायामुपनीत
शास्त्राः क्रियावंतः सर्व एवेन्द्रकल्पाः ॥ गुरुस्थाना गुरुवश्चैव सर्वे तेषामग्रे नोत्सहे स्थातुमेवम् ३६ नृशंसकर्मस्त्वमनार्य वृत्तमा मा विवस्त्रां कुरुमाविकार्षीः ॥ न
मर्षयेयुस्तव राजपुत्राः सेंद्राऽपि देवाय दिते सहायाः ३७ धर्मे स्थितो धर्मसुतो महात्मा धर्मश्च सूक्ष्मो निपुणोऽपलक्ष्यः ॥ वाचाऽपि भर्तुः परमाणुमात्रमिच्छा
मिदोषं न गुणानविमृज्य ३८ इदं त्वकार्यं कुरु वीर मध्ये रजस्वलां यत्परि कर्षसे माम् ॥ न चापि कश्चित् कुरुतेऽत्र कुत्सां ध्रुवं तवेदं मतमभ्युपेतः ३९ धिगस्तु
नष्टः खलु भारतानां धर्मस्तथा क्षत्रविदां च वृत्तम् ॥ यत्र ह्यतीतां कुरुधर्मवेलं प्रेक्षंति सर्वे कुरवः सभायाम् ४०

पितृशास्त्राः । गुरुस्थानाः गुरुतुल्यस्थानाः पित्रादितुल्याः । एवमेकवस्त्रत्वेन ३६-१ । ३७ निपुणोऽपलक्ष्यः सूक्ष्मबुद्धिमान्निरेवज्ञेयः वाचेति नाहमपराधिनां भार्याऽस्मीति भावः ३८ कश्चिद्
पितवकुत्सान् कुरुते किंतु सर्वोऽपि ज्ञानस्त्वदीयं मतमभ्युपेतः ३९ ४०

अस्य राज्ञो घृतराष्ट्रस्य ४१ । ४२ । ४३ आधूय आकंप्य ४४ । ४५ । ४६ भर्तुर्वशतां दासमार्याऽपि दास्येवेति भावः ४७ जितोऽस्मीति वदतास्मैव पराजितो न तु स्त्री ४८ मचराजज
येनैव स्वज्जयः सिद्धयति द्यूतमर्यादाविदा शकुनिर्नैव तव पृथक्पणीकरणादित्याह द्यूते इति राजा तु पराजयात्वापणीकृतवान्स्वेच्छयाऽतोऽस्वामी कथं पणितवानिति राज्ञोऽपि
दोषो नास्ति । तथा च शकुनिबुद्धयैव त्वमजिता तच्च शकुनिर्न मन्यते इत्याह नेति यतः पणीकृता अतः प्रागजिता । यतश्च परदासेन पणीकृता ततोऽप्यजितैवेति भावः ४९ नातिकृत

द्रोणस्य भीष्मस्य च नास्ति सत्त्वं क्षत्रुस्तथैवास्य महात्मनोऽपि ॥ राज्ञस्तथाहीममधर्ममुग्रं न लक्षयंते कुरुवृद्धमुख्याः ४१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ त
थाब्रुवन्ती करुणं सुमध्यमाभर्तुं न कटाक्षैः कुपितान पश्यत् ॥ सा पांडवान् कोपपरीतदेहान्संदीपयामास कटाक्षपातैः ४२ हृतेन राज्येन तथा धनेन रत्नैश्च मुख्यै
र्न तथा बभूव ॥ यथात्र पाकोपसमीरितेन कृष्णा कटाक्षेण बभूव दुःखम् ४३ दुःशासनश्चापि समीक्ष्य कृष्णामवेक्षमाणां कृष्णान्पतीस्तान् ॥ आधूय वेगेन
विसंज्ञकल्पा मुवाच दासीति हसन्नसशब्दम् ४४ कर्णस्तु तद्वाक्यमतीव हृष्टः संपूजयामास हसन्नसशब्दम् ॥ गांधारराजः सुबलस्य पुत्रस्तथैव दुःशासनमभ्यनं
दत् ४५ सभ्यास्तु ये तत्र बभूवुरन्येताभ्यामृते धार्तराष्ट्रेण चैव ॥ तेषामभूदुःखमतीव कृष्णां दृष्ट्वा सभायां परिकृष्यमाणाम् ४६ ॥ भीष्म उवाच ॥ न
धर्मसौक्ष्म्यात्सुभगे विवेकुं शक्रो मिते प्रश्नमिमं यथावत् ॥ अस्वाम्यशक्तः पणितुं परस्वं स्त्रियाश्च भर्तुर्वशतां समीक्ष्य ४७ त्यजेत सर्वां पृथिवीं सृष्ट्वा युधिष्ठिरो
धर्ममथोन जह्यात् ॥ उक्तं जितोऽस्मीति च पांडवेन तस्मान्न शक्रो मिविवेकुमेतत् ४८ द्यूतेऽद्वितीयः शकुनिर्नरेषु कुंतीसु तस्तेनानि सृष्टकामः ॥ न मन्य
तेतां नि कृतिं युधिष्ठिरस्तस्मान्न ते प्रश्नमिमं ब्रवीमि ४९ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ ॥ आहूय राजा कुशलैरनार्यैर्दृष्ट्वात्मभिर्नैकैः सभायां ॥ द्यूतप्रियैर्नातिकृ
तप्रयत्नः कस्मादयं नाम नि सृष्टकामः ५० अशुद्धभावेर्निकृतिप्रवृत्तैर्बुध्यमानः कुरुपांडवाग्र्यः ॥ संभूय सर्वैश्च जितोऽपियस्मात्पश्चादयंकैतवमभ्युपेतः
५१ तिष्ठन्ति चेमे कुरुवः सभायामीशाः सुतानां च तथा स्नुषाणां ॥ समीक्ष्य सर्वे मम चापि वाक्यं विब्रूतमे प्रश्नमिमं यथावत् ५२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथाब्रुं
ती करुणं रुदंतीमवेक्षमाणां कृष्णान्पतीस्तान् ॥ दुःशासनः परुषाण्यप्रियाणि वाक्यान्मुवाचामधुराणि चैव ५३ तां कृष्यमाणां च रजस्वलां च स्रस्तोत्तरीयाम
तदर्हमाणाम् ॥ वृकोदरः प्रेक्ष्य युधिष्ठिरं च चक्र कोपं परमार्तरूपः ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि द्यूतपर्वणि द्रौपदी प्रश्ने सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥

प्रयत्नोऽनभ्यस्तद्यूतः । राजामां सभायामाहूय कथं नि सृष्टकामः अनीशोऽपि सन्न मदाह्वानेन शत्रून्सकामां कथं कृतवानित्यर्थः ५० जितोऽपीति आत्मपराजयावसानत्वाद्द्यूतस्य
कथं ततोऽप्युपरि देवितवानित्यर्थः ५१ विब्रूतविस्पष्टवृत्तं न तु भीष्मवत्संदिग्धमिति भावः ५२ तथेति भीष्मेण द्रौपदीमाहात्म्यख्यापनाय प्रश्नस्योत्तरं नोक्तं । दुःशासनस्तु पांडवपक्षपातिना
ऽपि भीष्मेण संशयोपन्यासादस्माकमेव जय इति मन्वानो यत्किंचित्प्रललापेत्यर्थः ५३ परमत्यंतम् ५४ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतमावदीपे सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥

भवंतीति १ । २ । ३ । ४ । ५ तेतवपुरहतिशेषः संप्रवक्ष्यामि ६ । ७ । ८ परकामेनपरेच्छया ९ एवमिति एवंत्वदुक्तप्रकारेण अस्मिन्प्रस्तुते विषयेकतंकुशलं धर्मपालनाख्यं यदि नविद्यानजानीयां तर्हिबाहूदहेयमेव । यतो जानाम्यतो नदहामीत्यर्थः १० । ११ । १२ । १३ । १४ सर्वतोदिशं सर्वदेशीयाः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ महीक्षिताराज्ञां प्रा

॥ भीमउवाच ॥ भवंतिगेहेबंधक्यः कितवानांयुधिष्ठिर ॥ नताभिरुतदीव्यंतिदयाचैवास्तितास्वपि १ काश्यप्यद्वनमाहार्षीद्विव्यंयच्चान्यदुत्तमम् ॥ त
थाऽन्येपृथिवीपालायानिरत्नान्युपाहरन् २ वाहनानिधनंचैवकचान्यायुधानिच ॥ राज्यमात्मावयंचैवकैतवेनहृतंपरैः ३ नचमेतत्रकोपोऽभूत्सर्व
स्येशोहिनोभवान् ॥ इमंत्वतिक्रमंमन्येद्रौपदीयत्रपण्यते ४ एषाह्यनर्हतीबालापांडवान्प्राप्यकौरवैः ॥ त्वत्कृतेक्षिप्यतेक्षुद्रैर्दृशंसैरकृतात्मभिः ५
अस्याःकृतेमन्युरयंत्वयिराजन्निपात्यते ॥ बाहूतेसंप्रवक्ष्यामिसहदेवाग्रिमानय ६ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ नपुराभीमसेनत्वमीदृशीर्वादितागिरः ॥ प
रैस्तेनाशितंनूनंनृशंसैर्धर्मगौरवम् ७ नसकामाःपरेकार्याधर्ममेवाचरोत्तमम् ॥ भ्रातरंधार्मिकंज्येष्ठंकोऽतिवर्तितुमर्हति ८ आहूतोहिपरैराजाक्षान्रवंतमनु
स्मरन् ॥ दीव्यतेपरकामेनतत्रःकीर्तिकरंमहत् ९ ॥ भीमसेनउवाच ॥ ॥ एवमस्मिन्कृतंविद्यायदिनाहंधनंजय ॥ दीप्तेऽग्नौसहितौबाहूनिर्दहेयंबला
दिव १० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ तथातान्दुःखितान्दृष्ट्वापांडवान्धृतराष्ट्रजः ॥ कृष्यमाणांचपांचालीविकर्णइदमब्रवीत् ११ याज्ञसेन्यायदुक्तं
द्राक्यंविब्रूतपार्थिवाः ॥ अविवेकेमवाक्यस्यनरकःसद्यएव नः १२ भीष्मश्चधृतराष्ट्रश्चकुरुवृद्धतमाबुधौ ॥ समेत्यनाहतुःकिंचिद्विदुरश्चमहामतिः १३ भा
रद्वाजश्चसर्वेषामाचार्यःकृपएवच ॥ कुतएतावपिप्रश्रंनहनुर्द्विजसत्तमौ १४ येत्वन्येपृथिवीपालाःसमेताःसर्वतोदिशम् ॥ कामक्रोधौसमुत्सृज्यतेब्रुवंतुय
थामति १५ यदिदंद्रौपदीवाक्यमुक्तव्यसकृच्छुभा ॥ विमृश्यकस्यकःपक्षःपार्थिवावदतोत्तरम् १६ एवंसबहुशःसर्वानुक्तवांस्तान्सभासदः ॥ नचतेपृ
थिवीपालास्तमूचुःसाध्वसाधुवा १७ उक्तासकृत्थासर्वान्विकर्णःपृथिवीपतीन् ॥ पाणौपाणिंविनिष्पिष्यनिःश्वसन्निदमब्रवीत् १८ विब्रूतपृथिवीपाला
वाक्यंमावाक्यंचन ॥ मन्येन्याय्यंदत्राहंतद्विवक्ष्यामिकौरवाः १९ चत्वार्याहुर्नरश्रेष्ठाव्यसनानिमहीक्षिताम् ॥ मृगयांपानमक्षांश्चग्राम्येचैवातिरक्त
ताम् २० एतेषुहिनरःसक्तोधर्ममुत्सृज्यवर्तते ॥ यथाऽयुक्तेनचकृतांक्रियांलोकोनमन्यते २१ तदयंपांडुपुत्रेणव्यसनेवर्ततामृशम् ॥ समाहूतेनकितवै
रास्थितोद्रौपदीपणः २२ साधारणीचसर्वेषांपांडवानामनिदिता ॥ जितेनपूर्वचानेनपांडवेनकृतःपणः २३ इयंचकीर्तिताकृष्णासौबलेनपणार्थि
ना ॥ एतत्सर्वंविचार्याहंमन्येनविजितामिमाम् २४

म्येकीभोगे २० तथेति कृताऽप्यकृतैव सा क्रियेत्यर्थः २१ समाहूतेनपेरितेन २२ सर्वेषांभार्या कथमेकेन पणीकर्तुं शक्येत्याह साधारणीति २३ एतत्सर्वं राज्ञो व्यसनित्वं
जितत्वं परप्रवर्तितत्वं द्रौपद्याः साधारणत्वंचेति हेतुचतुष्टयम् २४

२५ । २६ वैकुण्ठानिविपरीतानि २७ । २८ तान्येवाहयदिति २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ प्राज्ञवादिकःप्राज्ञमानी ३८ अवकीर्यसमंततस्त्यक्त्वा ३९
४० आकृष्यमाणइति हरिः सर्वदुःखसंहर्ताखलसंहर्तावा । गोविंदोगवार्मिद्वियाणांविदतीतिविंदोलब्धा । सर्वेद्विचालकत्वात्सन्निहितो मांकथंनजानासि । संनिहितोऽप्यशक्तः
किंकुयादतआहद्वारकावासिन्निति एकरात्रेणैवस्वीयानापदःसकाशादुद्धर्तुसमुद्रमध्येपुरीनिर्माणं तांपुरींप्राप्तिसर्वनगरस्ययुगपत्प्रापणंचकुर्वतस्तव ममत्राणमीवत्करमित्यर्थः । ननुस
न्निहितःशक्तश्चकिमितिदुष्टाननुगृहीयादतआह कृष्ण स्मृतमात्रएवसर्वदोषकर्षण । ननुतथापि 'अनृतंसाहसंमायामूर्खत्वमातिलोभता ॥ अशींचनिर्दयत्वंचस्त्रीणांदोषाःस्वभावजाः' इत्युक्तेः
एतच्छ्रुत्वामहान्नादःसभ्यानामुदतिष्ठत ॥ विकर्णंशंसमानानांसौबलंचापिनिदिताम् २५ तस्मिन्नुपरतेशब्देराधेयःक्रोधमूछितः ॥ प्रगृह्यरुचिरंबाहुमे
दंवचनमब्रवीत् २६ ॥ कर्णउवाच ॥ दृश्यंतेवैविकर्णेहवैकृतानिबहून्यपि ॥ तज्जातस्तद्विनाशाययथाग्रिररणिप्रजः २७ एतेनकिंचिदप्याहुश्चोदिता
ह्यपिकृष्णया ॥ धर्मेणविजितामेतांमन्यंतेद्रुपदात्मजाम् २८ त्वंकेवलबाल्येनधातराष्ट्रविदीर्यसे ॥ यद्गवीषिसभामध्येबालःस्थविरभाषितम् २९ नच
धर्मयथावत्त्वंवेत्सिदुर्योधनावर ॥ यद्गवीषिजितांकृष्णांनजितेतिमुमंदधीः ३० कथंन्याविजितांकृष्णांमन्यसेधृतराष्ट्रज ॥ यदासभार्यासर्वस्वंन्यस्तवान्पां
डावाग्रजः ३१ अभ्यंतराचसर्वस्वेद्रौपदीभरतर्षभ ॥ एवंधर्मजितांकृष्णांमन्यसेनजितांकथं ३२ कीर्तिताद्रौपदीवाचाअनुज्ञाताचपांडवैः ॥ भवत्यवि
जिताकेनहेतुनैषामतातव ३३ मन्यसेवासभामेतामानातामेकवाससम् ॥ अधर्मेणेतितत्रापिशृणुमेवाक्यमुत्तमम् ३४ एकोभर्तास्त्रियादेवैर्विहितःकुरुनं
दन ॥ इयंत्वेकवशगाबंधकीतिविनिश्चिता ३५ अस्याःसभामानयनंनचित्रमितिमेमतिः ॥ एकांबरधरत्वंवाऽप्यथवाऽपिविवस्त्रता ३६ यच्चैषांद्रविणं
किंचिद्याचैषायेचपांडवाः ॥ सौबलेनेहतत्सर्वधर्मेणविजितंवसु ३७ दुःशासनसुबालोऽयंविकर्णःप्राज्ञवादिकः ॥ पांडवानांचवासांसिद्रौपद्याश्चाप्युपाहर
३८ तच्छ्रुत्वापांडवाःसर्वेस्वानिवासांसिभारत ॥ अवकीर्योत्तरीयाणिसभार्यासमुपाविशन् ३९ ततोदुःशासनोराजनद्रौपद्यावसनंबलात् ॥ सभामध्येस
माक्षिप्यव्यपाक्रष्टुंप्रचक्रमे ४० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ आकृष्यमाणेवसनेद्रौपद्याचिंतितोहरिः ॥ गोविंदद्वारकावासिन्नकृष्णगोपीजनप्रिय ४१ कौरवैः
परिभूतांमांकिंनजानासिकेशव ॥ हेनाथहेरमानाथव्रजनाथार्तिनाशन ॥ कौरवार्णवमग्रांमामुद्धरस्वजनार्दन ४२ कृष्णकृष्णमहायोगिन्विश्वाम्निवश्वभा
वन ॥ प्रपन्नापाहिगोविंदकुरुमध्येऽवसीदतीम् ४३

स्वामाविकस्त्रीदोषोनापनेतुंशक्यो नद्याशीविषदंष्ट्राभृतस्त्रवाकर्तुशक्येत्यतआह गोपीजनप्रिय नरेषुतावदत्यंतनीचागोपास्तस्त्रिख्यस्तुततोऽपिनीचतरास्तास्वपितवानुग्रहोदृश्यते
किमुत मादृश्यात्वदेकशरणायां त्वयैवराजसूयाभिषेकेणानुगृहीतायामितिभावः ४१ केशव कश्चअश्चइशश्चब्रह्मविष्णुरुद्रास्तैःसहवातिगच्छतीतिकेशव ब्रह्मादीनामपिप्रवर्तक तदा
त्मकेति । अतः सर्वथात्वंमामनुगृहीष्वेतिभावः आतिनाशनेति गोवर्द्धनोद्धरणदावाभिपानादिनाव्रजवासिनामार्तिस्त्वयैवपथानाशिता तथाममाप्यार्तिनाशयेतिभावः ४२ विश्वा
त्मन्विश्वातर्थाभिन्नित्यर्थः । विश्वभावन विश्वकर्तुः अंतर्थाभिन्वेनशत्रुंवाऽस्मिन्नर्थेउदासीनंकुरु । अथवाविश्वकर्तृत्वेन ब्रह्माणिवहूनिममर्पयेतिभावः ४३

मामिनीदीप्तिमती स्वस्मिन् मगवदनुग्रहनिश्चयाच्छत्रुनगणयंतीत्यर्थः ४४ गवहरितः करुणातिशयाद्गदकंठः ४५ धर्मोऽतिरितः धर्मैव अंतरं वृत्तं द्वावंगतवान् । गत्वा च तां वृत्तपूः समावृणोच्च ४६ । ४७ नानारागाणि च विरागाणि केवलं श्वेतानि च । 'नास्त्यकार्यकदर्याणां नास्त्यक्षाम्यं महात्मना ॥ नास्त्युपेक्षयोर्हरेर्भक्तइति द्यूते प्रदर्शितम्' ॥ ४८ । ४९ शशा

इत्यनुस्मृत्य कृष्णं साहरिं त्रिभुवनेश्वरम् ॥ प्रारुदहुः खिताराजन्मुखमाच्छाद्य भामिनी ४४ याज्ञसेन्यावचः श्रुत्वा कृष्णो गह्वरितोऽभवत् ॥ त्यक्त्वा शय्या सनं पद्म्या कृपालुः कृपयाऽभ्यगात् ४५ कृष्णं च विष्णुं च हरिं नरं च त्राणाय विक्रोशति याज्ञसेनी ॥ ततस्तु धर्मोऽतिरितो महात्मा समावृणो द्वैविधैः सुवस्त्रैः ४६ आकृष्यमाणे वसने द्रौपद्यास्तु विशांपते ॥ तद्रूपमपरं वस्त्रं प्रादुरासीदनेकशः ४७ नानारागविरागाणिवसनान्यथैव प्रभो ॥ प्रादुर्भवांति शतशो धर्मस्य परिपालनात् ४८ ततो हलहलाशब्दस्तत्रासीद्द्वोरदर्शनः ॥ तदद्भुततमं लोके वीक्ष्य सर्वे महीभृतः ॥ शशंसुर्द्रौपदी तत्र कुत्संतो घृतराष्ट्रजम् ४९ शशापतत्रभीमस्तुराजमध्ये बृहत्स्वनः ॥ क्रोधाद्विस्फुरमाणौष्ठो विनिष्पिष्य करेकरम् ५० ॥ भीम उवाच ॥ इदं मे वाक्यमादध्वं क्षत्रिया लोकवासिनः ॥ नोक्तपूर्वनरे रन्यैर्न चान्यो यद्वादिष्यति ५१ यद्येतदेव मुक्त्वाऽहं न कुर्यात्पृथिवीश्वराः ॥ पितामहानां पूर्वेषां नाहं गतिमवाप्नुयाम् ५२ अस्य पापस्य दुर्बुद्धेर्भारतापसदस्य च ॥ नपि बेयं बलाद्रक्षोभित्वा चेद्बुधिरंयुधि ५३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य ते तद्वचः श्रुत्वा रौद्रलोमप्रहर्षणम् ॥ प्रचकुर्बहुलां पूजां कुत्संतो घृतराष्ट्रजम् ५४ यदा तु वाससाराशिः सभामध्ये समाचितः ॥ ततो दुःशासनः श्रांतो व्रीडितः समुपाविशत् ५५ धिक्शब्दस्तु ततस्तत्र समूलोमहर्षणः ॥ सभ्यानां नरदेवानां दृष्ट्वा कुंती सुतांस्तथा ५६ न विब्रुवंति कौरव्याः प्रश्रमेतमिति स्मह ॥ सुजनः क्रोशति स्मात्र घृतराष्ट्रं विगर्हयन् ५७ ततो बाहू समुत्क्षिप्य निवार्य च सभासदः ॥ विदुरः सर्वधर्मज्ञ इदं वचनमब्रवीत् ५८ ॥ विदुर उवाच ॥ द्रौपदी प्रश्रमुक्ते वरौ रवीति त्वनाथवत् ॥ न च विब्रूतं तं प्रश्रं सभ्या धर्मोऽत्र पीडयते ५९ सभां प्रपद्यते ह्यार्तः प्रज्वलन्निव हव्यवाद् ॥ तं वै सत्येन धर्मेण सभ्याः प्रशमयंत्युत ६० धर्मप्रश्रमतो ब्रूयादर्थः सत्येन मानवः ॥ विब्रूयुस्तत्र तं प्रश्रं कामक्रोधबलातिगाः ६१ विकर्णेन यथा प्रज्ञमुक्तः प्रश्नो नराधिपाः ॥ भवंतोऽपि हितं प्रश्नं विब्रूयंतु यथामति ६२ यो हि प्रश्नं विब्रूयाद्धर्मदर्शिसभांगतः ॥ अचृतेया फलाऽवाप्तिस्तस्याः सोऽर्धं समश्नुते ६३ यः पुनर्वितथं ब्रूयाद्धर्मदर्शी सभांगतः ॥ अनृतस्य फलं कृत्स्नं संप्राप्नोतीति निश्चयः ६४ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ प्रल्हादस्य च संवादं मुनेरांगिरसस्य च ६५ प्रल्हादो नाम दैत्यैर्द्रुस्तस्य पुत्रो विरोचनः ॥ कन्याहेतोरांगिरसं सुधन्वानमुपा द्रवत् ६६

पशुपयंकृतवान् ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ धर्मपीडामेवाह सभामिति आतस्यात्राणेन सभ्यानां धर्मनाशोऽस्त्येव यथोक्तं । 'न सभां प्रविशेत्प्राज्ञः सभ्यदोषाननुस्मरन् ॥ अब्रुवन् विब्रुवन् वाऽपि नरो भवति किल्बिषी' इति ६० । ६१ । ६२ एतदेवाह यो हि प्रश्नं विब्रूयामित्यादिना ६३ । ६४ आंगिरसस्य सुधन्वनः ६५ । ६६

केशिन्वाक्ययाविरोचनसुधन्वामौ पृष्टौ युवयोः कोऽयामान् कुलशीलादिना श्रेष्ठ इति तौ च स्वस्वपुत्रायास्त्वं प्रतिजानानौ प्राणेनैव पण्येन देवं पणं चक्रतः । प्राणयोरिति विषयसप्तमी । प राजितेन वा वृज्जीवं जेतुर्दास्वकर्तव्यमित्यर्थः प्राणानामीश्वरस्तवेत्युपसंहारात् ६७ । ६८ विवदनाम्भवादात् ब्रह्मदंडः ब्रह्मणानिमितः कालदंडः । ब्रह्मशाप इत्यपि केचित् ६९ ७० व्यथितः कंपयुक्तः ७१ । ७२ । ७३ अविब्रुवन् विस्पष्टमब्रुवन् ७४ मोक्षार्थं शिथिलः उभयपक्षस्पर्शी प्रतिमुंचति क्षिपाति ७५ अंजसात् स्वतः ७६ धर्मोऽधर्मेण विद्धः द्वयोर्विवदतोर अहं ज्यायामहं ज्यायानितिकन्येप्सया तदा ॥ तयोर्देवनमत्रासीत्प्राणयोरिति नः श्रुतम् ६७ तयोः प्रश्नविवादोऽभूत्प्रल्हादं तावत्पृच्छताम् ॥ ज्यायान्क आक्योरेकः प्रश्नं प्रब्रूहि माष्टुषा ६८ सर्वैव विवदनाद्गीतः सुधन्वानं विलोकयन् ॥ तं सुधन्वाऽब्रवीत्कुद्धो ब्रह्मदंड इव ज्वलन् ६९ यदि वै वक्ष्यसि मृषां प्रल्हादाथ न वक्ष्यसि ॥ शतधाति शिरोवज्जीवज्रेण प्रहरिष्यति ७० सुधन्वनात्थोक्तः सन्व्यथितोऽश्वत्थपर्णवत् ॥ जगाम कश्यपं दैत्यः परिप्रष्टुं महौजसम् ७१ प्रल्हाद उवाच ॥ त्वं वै धर्मस्य विज्ञाता दैवस्येहासुरस्य च ॥ ब्राह्मणस्य महाभाग धर्मकृच्छ्रमिदं शृणु ७२ यो वै प्रश्नं विब्रूयाद्वितथं चैव निदिशेत् ॥ केवैतस्य परेलोकास्तन्ममाचक्ष्वत्पृच्छतः ७३ ॥ कश्यप उवाच ॥ जानन्नविब्रुवन् प्रश्नान् कामात् क्रोधाद्वा तत्तथा ॥ सहस्रवारुणा नृपाशानात्मनि प्रतिमुंचति ७४ साक्षी वाऽविब्रुवन् साक्ष्यं गोर्णशिथिलश्चरन् ॥ सहस्रवारुणान्पाशानात्मनि प्रतिमुंचति ७५ तस्य संवत्सरे पूर्णे पाश एकः प्रमुच्यते ॥ तस्मात्सत्यं तु वक्तव्यं जानता सत्यमंजसा ७६ विद्धो धर्मो ह्यधर्मेण सभां यत्रोपपद्यते ॥ न चास्य शल्यं कृतंति विद्धास्तत्र सभासदः ७७ अर्धहरति वै श्रेष्ठपादो भवति कर्तृषु ॥ षादश्चैव सभासत्सु येन निंदंति निंदितम् ७८ अनेनाभवति श्रेष्ठो मुच्यंते च सभासदः ॥ एनो गच्छति कर्तारिर्निदाहो यत्र निंद्यते ७९ वितथं तु वदेयुर्धर्मप्रल्हादपृच्छते ॥ इष्टापूर्तं च ते ग्रंतिसप्तसप्तपरावरान् ८० हतस्वस्य हियदुःखं हतपुत्रस्य चैव यत् ॥ ऋणिनः प्रतियच्चैव स्वार्थाद्भष्टस्य चैव यत् ८१ स्त्रियाः पत्याविहीनायाराज्ञास्तस्य चैव यत् ॥ अपुत्रायाश्च यदुःखं व्याघ्राघ्रातस्य चैव यत् ८२ अध्यूढायाश्च यदुःखं साक्षिभिर्विहतस्य च ॥ एतानि वै समान्या दुर्दुःखानि त्रिदिवेश्वराः ८३ तानि सर्वाणि दुःखानि प्राप्नोति वितथं ब्रुवन् ॥ समक्षदर्शनात्साक्षी श्रवणाच्चेति धारणात् ८४ तस्मात्सत्यं ब्रुवन् साक्षिधर्मार्थाभ्यां न हीयते ॥ कश्यपस्य वचः श्रुत्वा प्रल्हादः पुत्रमब्रवीत् ८५ श्रेयान्सुधन्वा त्वतो वै मत्तः श्रेयास्तथाऽंगिराः ॥ माता सुधन्वनश्चापि मातृतः श्रेयसीतव ॥ विरोचनसुधन्वाऽयं प्राणानामीश्वरस्तव ८६

कः स्वयं मिथ्यावादी सन्नितरं धर्मिष्ठं मिथ्यावादीति वदति सोऽयमधर्मेण धर्मस्य वेधः तत्राऽवचनान्मिथ्यावचनात्संदिग्धवचनाद्वा ये धर्मशल्यं न निकृंतंति न चिच्छदंति तेषु तेनाधर्मेण विद्धा भवंति ७७ तदेव विवृणोति अर्धमिति अर्धमधर्मस्येति शेषः श्रेष्ठः सभापतिः ७८ । ७९ इष्टं यागादि । आपूर्तं वाप्यादि । परावरान्भूतान्भावितश्च ८० । ८१ । ८२ अध्यूढायाः कृतसपत्नीकायाः ८३ समक्षेति साक्षाददर्शनाद्वा आसवाक्याद्वा अधिगतस्यार्थस्य धारणात्साक्षीत्यर्थः ८४ तस्मादिति लोभादिदोषात्तस्य विद्यानेषु धर्माद्विद्यतपदेभ्यः ८५ । ८६

८७ । ८८ । ८९ । ९० ॥ इति सभापर्वणि नेलकंठीये भारतभावदीपे अष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ पुरस्तादिति । तावत्प्रतीक्ष दुःप्रज्ञदुःशासन नराधमेत्यतः परंपुरस्तादिति पठंतिके
चित् प्रतीक्षप्रतीक्षस्व १ । २ । ३ । ४ दृश्यामि पृथग्जनस्त्रीवत् दृश्यमिवात्मानं करोमि ५ । ६ । ७ विगाहेपर्यालोचयामि ८ । ९ पांडूनां पांडवानां । आर्षस्तद्विस्तृतम् । पार्षतस्य घृष्टव्यु
प्रस्य । कथमियं प्राप्नुयां १० । ११ । १२ । १३ । १४ । किमज्ञत्वा न विवेकुमर्हसि नेत्याह बलवानिति बलवान् कर्णदुर्योधनदिद्यद्भूते सपवधर्मः । परस्तु दुर्बलेनोक्तोऽभिहतः । ध
र्मोऽप्यधर्मो भवतीति भावः । अभिहितः परैरिति पाठे त्वधर्मवेलायामपि परैर्बलवद्भिर्भुक्त एव धर्मो भवति न दुर्बलोक्त इत्याकारं प्रश्लिष्य योज्यं १५ ननु बलवत्तरस्त्वमेव सत्यं ब्रूहीत्यत आ
सुधन्वोवाच ॥ ॥ पुत्रस्नेहं परित्यज्य यस्त्वं धर्मं व्यवस्थितः ॥ अनुजानामि ते पुत्रं जीवत्पेशतं समाः ८७ ॥ विदुरउवाच ॥ ॥ एवं वै परमं धर्मं श्रुत्वा सर्वे स
भासदः ॥ यथा प्रश्रुतं कृष्णायामन्यध्वं तत्र किं परम् ८८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ विदुरस्य वचः श्रुत्वा नोऽनुः किंच न पार्थिवः ॥ कर्णो दुःशासनं त्वाह कृष्णां दा
सीं गृहान्नय ८९ तां विपमानां सवीर्यां प्रलपंतीं स्म पांडवान् ॥ दुःशासनः सभामध्ये विचर्षत पस्विनीम् ९० ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि घृतपर्वणि द्रौप
द्याकर्षणे अष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ ॥ पुरस्तात् करणीयमेन कर्तव्यं मुत्तरम् ॥ विव्हालाऽस्मि कृताऽनेन कर्षता बलिना बलात् १
अभिवादं करोम्येषां कुरूणां कुरुसंसदि ॥ न मे स्यादपराधोऽयं यदिदं न कर्तव्यम् २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ सा तेन च समाधूता दुःखेन च तपस्विनी ॥ प
तिता विललापे दंसभायामतथोचिता ३ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ ॥ स्वयं वरेयाऽस्मि नृपैर्दृष्टारंगे समागतैः ॥ न दृष्टपूर्वा चान्यत्र साहमद्य सभांगता ४ यां न वा
युर्न चादित्यो दृष्टवंतौ पुरा गृहे ॥ साऽहमद्य सभामध्ये दृश्यामि जनसंसदि ५ यां न मृष्यंति वा तेन स्पृश्यमानां गृहे पुरा ॥ स्पृश्यमानां संहतेऽप्यपांडवास्तां
दुरात्मना ६ मृष्यंति कुरुवश्चेमे मन्ये कालस्य पर्ययम् ॥ स्तुपां दुहितरं चैव क्लिश्यमाना मनर्हती ७ किं न्वतः कृपणं भूयो यदहं स्त्री सती शुभा ॥ सभामध्यं विगा
हेऽद्य कुरुधर्मो महीक्षिताम् ८ धर्म्यां स्त्रियं सभां पूर्वेन नयंतीति नः श्रुतम् ॥ सनष्टः कौरवे येषु पूर्वो धर्मः सनातनः ९ कथं हि भार्या पांडूनां पार्षतस्य स्वसासती ॥
वासुदेवस्य च सखी पार्थिवानां सभामियाम् १० तामिमं धर्मराजस्य भार्यां सदृशवर्णजाम् ॥ ब्रूत दासी मदासी वा तत्कारिण्यामि कौरवाः ११ अयं मां सुदृढं सुद्रुः
कौरवाणां यशोहरः ॥ क्लिश्नातिनाऽहं तत्सोऽदुर्चिरं शक्यामि कौरवाः १२ जितां वाप्यजितां वापि मन्यध्वं मां यथानृपाः ॥ तथा प्रत्युक्तमिच्छामि तत्कारिण्या
मि कौरवाः १३ ॥ भीष्म उवाच ॥ उक्तवानस्मि कल्याणि धर्मस्य परमागतिः ॥ लोकेन शक्यते ज्ञातुमपि विज्ञैर्महात्मभिः १४ बलवांश्च यथा धर्मलोके पश्य
ति पूरुषः ॥ स धर्मो धर्मवेलायां भवत्यभिहतः परः १५ न विवेकुं च ते प्रश्रमिमं शक्रो मिनिश्चयात् ॥ सूक्ष्मत्वाद्ब्रह्मत्वाच्च कार्यस्यास्य च गौरवात् १६
हनेति विवेकुं विविच्य वक्तुं । अयमस्याशयः यद्येतन्मजितासीति वक्ष्ये तदाऽन्यायं विना पीडितेषा सद्यः कोपेन कौरवान्नाशयेत् । तथा च द्रौपद्यपमानजो वा कुरुनाशजो वा दोषो महानि
तिसंशये धर्मस्तत्त्वस्य सूक्ष्मत्वाद्ब्रुवि विवेकत्वं । देवकार्यमेव कौरवनाशेन भवतीत्यशक्यं । सर्वेषां वधायानां मिह संप्रयोगाभावाद्ब्रह्मनिदं । पांडवानां सख्यत्वात् परदासत्वाच्च तस्त्वामिनां कौ
रवाणां नाशनं द्रौपद्या अपि दोषाय स्वाभिस्वामिनां शस्त्र सुतरासकार्यत्वादिति हेतुत्रयं विविच्य कथनेति १६

ननु बलवत्कृतिरेव धर्मश्चेत् स्वधर्मेण बलवत्तराहमेना नृणां पापिनाषक्ये इत्याशंक्याह नूनमिति अवश्यभाविनिकर्षेण त्वया तपोव्ययः कर्तव्य इति भावः १७ इदमेव घृतं त्वद्वर्तारो
ऽप्यास्मि कृता अतस्त्वमपि तथैकस्मिन्नेति द्वाभ्यामाह कुलेष्विति १८ । १९ । २० । २१ ॥ इति सभापर्वणि नेलकंठीये भारतभावदीपे एकौनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ तथास्त्विति
१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ सभ्याऽग्राशंसुः तेषां चेलाश्चेदाः प्रेष्यास्तु वेधानिवेधान् तत्र तत्र समाचारप्रापणं परस्परं चक्षुः संकेतं वाचकम् । सभायां दुर्योधनेनोक्तमात्रावार्त्तासद्यः सर्वत्र
नूनमंतःकुलस्यास्य भवितानचिरादिव ॥ तथा हि कुरुवः सर्वलोभमोहपरायणाः १७ कुलेषु जाताः कल्याणि व्यसनैराहता भृशम् ॥ धर्म्यान् मार्गान्न च्यवंते
येषां नस्त्वं बभूवः स्थिता १८ उपपन्नं च पांचालितद्देवं वृत्तमीदृशम् ॥ यत्कच्छमपि संप्राप्ता धर्ममेवान्वेक्षसे १९ एते द्रोणादयश्चैव वृद्धा धर्मविदो जनाः ॥ शून्यैः
शरिरैस्तिष्ठंति गता सवइवानताः २० युधिष्ठिरस्तु प्रश्रेऽस्मिन् प्रमाणमिति मे भतिः ॥ अजितां वा जितां वेति स्वयं व्याहर्तुमर्हति २१ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्व
णि घृतपर्वणि भीष्मवाक्ये एकौनसप्ततितमोऽध्यायः ६९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथा तु दृष्ट्वा बहु तत्र देवीं रौरूयमाणां कुररीमिवार्ताम् ॥ नोऽनुर्वचः साध्वथवा
ऽप्यसाधु महीक्षितो धार्तराष्ट्रस्य भीताः १ दृष्ट्वा तथा पार्थिव पुत्रपौत्रांस्तूष्णीं भूतान् घृतराष्ट्रस्य पुत्रः ॥ समयन्निवेदं वचनं बभाषे पांचालराजस्य सुतां तदा
नीम् २ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ तिष्ठ त्वयं प्रश्रुतदारसत्वे भीमेऽर्जुने सह देवतथैव ॥ पत्न्यौ च तेन कुलेयाज्ञसे निवदं त्वेव च न वत्प्रसूतम् ३ अनीश्वरं विबुधं
त्वार्यमध्ये युधिष्ठिरं तव पांचालिहेतोः ॥ कुर्वतु सर्वे चानृतं धर्मराजं पांचालित्वं मोक्षयसे दासभावात् ४ धर्मे स्थितो धर्मसुतो महात्मा स्वयं चेदं कथयत्विद्रकल्पः ॥
ईशो वा ते ह्यनीशोऽथैष वाक्यादस्य क्षिप्रमेकं भजस्व ५ सर्वे हि मे कौरवेयाः सभायां दुःखांतरे वर्तमानास्तवैव ॥ न विबुधं त्वार्यसत्त्वाय थावत्पतींश्च ते समवेक्ष्या
ल्पभाग्यान् ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः सभ्याः कुरुराजस्य तस्य वाक्यं सर्वे प्रशंसुस्तथोच्चैः ॥ चेलावेधांश्चापि च कुर्नदंतो हाहेत्यासीदपि चैवार्तनादः
७ श्रुत्वा तु तद्वाक्यमनोहरं तद्वर्षंश्चासीत् कौरवाणां सभायाम् ॥ सर्वे चासनपार्थिवाः प्रीतिमंतः कुरुश्रेष्ठं धार्मिकं पूजयंतः ८ युधिष्ठिरं च ते सर्वे समुदेक्षंत पार्थि
वाः ॥ किं नु वक्ष्यति धर्मज्ञ इति साचीकृताननाः ९ किं नु वक्ष्यति बीभत्सुरजितो युधिपांडवः ॥ भीमसेनो यमौ चोभौ भृशं कौतूहलान्विताः १० तस्मिन्नुप
रतेश्चेभीमसेनोऽब्रवीदिदम् ॥ प्रगृह्य रुचिरं दिव्यं भुजं चंदनचर्चितम् ११ ॥ भीमसेन उवाच ॥ यद्येष गुरुरस्माकं धर्मराजो महामनाः ॥ न प्रभुः स्या
त्कुलस्यास्य न वयं मर्षयेम हि १२ ईशोनः पुण्यतपसां प्राणानामपि चेश्वरः ॥ मन्यतेऽजितमात्मानं यद्येष विजिता वयम् १३

कीर्णेत्यर्थः । चेलावेधान् वस्त्रभ्रामणानीति प्राञ्चः । तत्रैव हाहेति कौरवपक्षपातिष्वेव । पांडवानां न्यायपक्षपातिनां प्रमाणीकरणे द्रौपदीदास्यान्मुक्ताभाविष्यति तेन च सर्वेषामस्माकं दुःखं
मविष्यतीत्यभिप्रायः ७ । ८ साचित्यं ९ । १० । ११ यद्ययं नः कुलस्य प्रभुर्न स्यात्तर्हि न मर्षयेम हि यतोऽयं प्रभुस्ततो मर्षयामहे इत्यर्थः १२ ईश इति अजितमिति शब्देः द्रौपदीपणपाद
प्रागिति शेषः । यद्ययमात्मानं सजितं मन्यते तर्हि वयं पूर्वमेव भवद्भिर्जिताः संतः इदानीं विजिताः द्रौपद्यैर्मिथ्यावादेन सुतरां जिताः स्मरत्यर्थः । अतो द्रौपदीनदासभापणो विभावः १३

नन्वजितेनापित्वया किंस्यात्तत्राह नहीत्यादि १४ । १५ पाशसितः पाशवद्धः १६ तलासिभिश्चपेटाखड्गैः १७ । १८ ॥ ॥ इतिसमापर्वणिमैलकंठीयेभारतमावदीपेसतितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ क्वचित् 'त्रयः किलेमेसधनाः सभायां भीष्मः क्षत्ताकौरवाणां गुरुश्च । येस्वामिनंदुष्टतमं वदंति वांछंति वृद्धिं न च विक्षिपंति' इति श्लोकः प्रथमः 'त्रयः किलेमे अधमा' इति द्वितीयः । सधनाः सभर्था धर्मो ह्यने इत्यर्थः । वृद्धिस्वामिनो मूलच्छेदं । न च विक्षिपंति पापकरणे व्याकुलाश्च न भवंति । दासस्य पत्नी हीनेश्वरा दासधनं च सर्वहीनेश्वरं सत् मन्त्रे कल्याणमाजि तयो रीश्वरे द्वयमपित्तमसनीयमित्यर्थः । तथा च स्मृतिः । 'त्रयस्वाधनालोके भार्या दासस्तथा सुतः ॥ यत्ते समधिगच्छति यत्स्यैते तस्य तद्धनम्' इति । तथा च राजजयेनैव तत्पत्न्यपि जितैव न तु नहि मुच्येत मे जीवन्पदाभूमिमुपस्पृशन् ॥ मर्त्यधर्मापरा मृश्यपांचाल्यामूर्धजानिमान् १४ पश्यध्वं ह्यायतौ वृत्तौ भूजौ मे परिधाविव ॥ नैतयोरंतरं प्राप्य मुच्येतापिशतक्रतुः १५ धर्मपाशसितस्त्वेवं नाधिगच्छामि संकटम् ॥ गौरवेण निरुद्धश्च निग्रहादर्जुनस्य च १६ धर्मराज निमृष्टस्तु सिंहः क्षुद्रमृगानिव ॥ धार्तराष्ट्रानिमान्पापान्निष्पिषेयं तलासिभिः १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तमुवाच तदा भीष्मो द्रोणो विदुर एव च ॥ क्षम्यतामिदमित्येवं सर्वं सभाव्यते त्वयि १८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते समापर्वणि द्यूतपर्वणि भीमवाक्ये सप्ततितमोऽध्यायः ७० ॥ ॥ कर्ण उवाच ॥ ॥ त्रयः किलेमे ह्यधना भवंति दासः पुत्रश्चास्त्रतंत्राचनारी ॥ दासस्य पत्नी त्वधनस्य भद्रेहीनेश्वरा दासधनं च सर्वम् १ प्रविश्य राज्ञः परिवारं भजस्व तत्ते कायं शिष्टमादिश्यतेऽत्र ॥ ईशास्तु सर्वं तव राजपुत्रिभवंति वै धार्तराष्ट्रानपार्थाः २ अन्यं वृणीष्व पतिमा शुभाविनियस्माद्दास्यं न लभसि देवनेन ॥ अवाच्यावै पतिषुकामवृत्तिर्नित्यं दास्ये विदितं त तवास्तु ३ पराजितो न कुलो भीमसेनो युधिष्ठिरः सह देवार्जुनौ च ॥ दासीभूता त्वंहिवैयाज्ञसेनि पराजितास्ते पतयो नैव संति ४ प्रयोजनं जन्मनि किं न मन्य ते पराक्रमं पौरुषं चैव पार्थः ॥ पांचाल्यस्य द्रुपदस्यात्मजा मिमांसभामध्ये यो व्यदेवाद्ग्लहेषु ५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तद्वै श्रुत्वा भीमसेनोऽत्यमर्षो भृशानिः शश्वासत दाऽऽर्त रूपः ॥ राजानुगो धर्मपाशानुबद्धो दहन्निवैनं क्रोधसंरक्तदृष्टिः ६ ॥ भीम उवाच ॥ नाहं कुप्येऽसूतपुत्रस्य राजन्नेष सत्यं दासधर्मः प्रदिष्टः ॥ किं विद्विषो वै मामेव व्याहरेयुर्ना देवीस्त्वं यद्यनयानरेन्द्र ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ भीमसेन वचः श्रुत्वा राजा दुर्योधनस्तदा ॥ युधिष्ठिरमुवाचे दंतूष्णीं भूतम चेत्तनम् ८ भीमार्जुनौ यमौ चैव स्थितौ ते नृपशासने ॥ प्रश्नं ब्रूहि च कृष्णां त्वमजिताय दिमन्यसे ९ एवमुक्त्वा तु कौंतेयमपो ह्यवसनं स्वकम् ॥ स्मयन्नि वैक्ष्यपांचालीमैश्वर्यमदमोहितः १० कदलीदंडसदृशं सर्वलक्षणसंयुतम् ॥ गजहस्तप्रतीकाशं वज्रप्रतिमगौरवम् ११ अभ्युत्स्मयित्वा राधेयं भीममाधर्षयन्निव ॥ द्रौपद्याः प्रेक्षमाणायाः सव्यमूरुमदर्शयत् १२

तत्राजितेन जितेन वा पराजितेति विमर्शः संभवतीति भावः १ परिवारं दारान् भजस्व पादसंवाहनादिना सेवस्व २ अन्यमिति पतिजयेनात्मजयं न मन्यसे चेदपत्तिकार्यं रत्यर्थमन्यं पतिवृणीष्व । पतिषुकामवृत्तिर्यथेष्टं वर्तनं लोके स्त्रीणामवाच्यं दास्ये तु तद्विदितं प्रसिद्धं । अतः परिमितपत्तिकारमा वादनं तपतिकं दास्यमेव तवास्ति त्विति भावः ३ नैव संत्यस्मद्दासाः पांडवा अस्माभिः प्रत्याख्याताश्चेन्ना नैव भोक्तुं समर्था भवेयुरिति भावः ४ प्रयोजनमिति यद्गमां व्यदेवीत्सजन्मनि प्रयोजनं जन्मसाफल्यं किं न मन्यते अपि तु मन्यत एव । एवं पराक्रमाद्वापि योज्यम् ५ । ६ एष दासधर्मः भर्तृकृत्कर्षवर्णनम् ७ । ८ । ९ अपो ह्यापकृष्य १० । ११ अभ्युत्स्मयित्वा भोत्साह्य १२

१३ । १४ । १५ उदपादिः उत्पन्नः १६ अतिद्यूतं पणितप्रव्यमर्यादामतिक्रान्तं । योगक्षेमौ योगोलब्धेन राज्यादिना संबंधस्तस्य भेदः कल्याणं । 'कुशलं क्षेममस्त्रियाम्' इत्यमरः १७ परिषत्सभा । संप्रदुष्येत् धर्मातिक्रमादिति शेषः । कितवो युधिष्ठिरः अपराजितात्मा सन् पूर्वचेत्तु ग्लहिष्यत्पणीकृतवानभविष्यत्तर्हि साभवद्दासी स्यादेवेति भावः १८ यस्य येन धनेनामीशो दी

भीमसेनस्तमालोक्य नेत्रे उत्फाल्य लोहिते ॥ प्रोवाच राजमध्ये तं सभां विश्रावयन्निव १३ पितृभिः सह ससालोक्यं मास्म गच्छेदृकोदरः ॥ यद्येतमूरुगदया न भिद्याति महाहवे १४ क्रुद्धस्य तस्य सर्वेभ्यः स्रोतोभ्यः पावकार्चिषः ॥ वृक्षस्येवाविनिश्चरुः कोटरेभ्यः प्रदह्यतः १५ ॥ विदुर उवाच ॥ परं भयं पश्यत भीम सेनात्तद्बुद्धयध्वं पार्थिवाः प्रातिपेयाः ॥ दैवेरितो नूनमयं पुरस्तात्परोऽनयो भरतेषूदपादि १६ अतिद्यूतं कृतमिदं धार्तराष्ट्रायस्मात्स्त्रियं विवदध्वं सभायाम् ॥ योगक्षेमौ नश्यतो वः समग्रौ पापान्मंत्रान्कुरवो मंत्रयंति १७ इमं धर्मं कुरवो जानता शुध्वस्ते धर्मं परिषत्संप्रदुष्येत् ॥ इमां चेत्पूर्वकितवोऽग्लहिष्यदीशोऽभविष्यदपराजितात्मा १८ स्वप्रेयथैतद्विजितं धनं स्यादेवं मन्येयस्य दीव्यत्यनीशः ॥ गांधारराजस्य वचो निशम्य धर्मादस्मात्कुरवो माऽपयात १९ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ भीमस्य वाक्ये तद्देवार्जुनस्य स्थितोऽहं वैयमयोश्चैव मेव ॥ युधिष्ठिरं ते प्रवदं त्वनीशमथो दास्यान्मोक्षयेयाज्ञसेनि २० ॥ अर्जुन उवाच ॥ ईशो राजा पूर्वमासीद्ग्लहेनः कुंतीसुतो धर्मराजो महात्मा ॥ ईशस्त्वयं कस्य पराजितात्मा तज्जानीध्वं कुरवः सर्व एव २१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो राज्ञो धृतराष्ट्रस्य गेहे गोमायुरुचैर्व्याहरदग्निहोत्रे ॥ तं रासभाः प्रत्यभाषंत राजन्समंततः पक्षिणश्चैव रौद्राः २२ तं वैशब्दं विदुरस्तत्त्ववेदी शुश्राव चोरं सुबलात्मजा च ॥ भीष्मो द्रोणो गौतमश्चापि विद्वान्स्वस्तिस्वस्तीत्यपि चैवाहुरुचैः २३ ततो गांधारी विदुरश्चापि विद्वान्स्तमुत्पातं घोरमालक्ष्य राज्ञे ॥ निवेदयामास तुरारं वत्तदा ततो राजा वाक्यमिदं बभाषे २४ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ हतोऽसि दुर्योधनं दंष्ट्रुदेयस्त्वं सभायां कुरुपुंगवानाम् ॥ स्त्रियं सभाभाषसि दुर्विनीतविशेषतो द्रौपदी धर्मपत्नीम् २५ एवमुक्त्वा धृतराष्ट्रो मनीषी हितान्वेषी बांधवानामपायात् ॥ कृष्णां पांचालीमब्रवीत्सां त्वपूर्वं विमृश्यैतत्प्रज्ञया तत्त्वबुद्धिः २६ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ वरं वृणीष्व पांचालिमतो यदभिवांछसि ॥ वधूनां हि विशिष्टा मे त्वंधर्मपरमासती २७ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ ददासि चेद्द्वरं महां वृणोमि भरतर्षभ ॥ सर्वधर्मानुगः श्रीमान् दासोऽस्तु युधिष्ठिरः २८ मनस्विनमजानंतो मैवं ब्रूयुः कुमारकाः ॥ एष वै दासपुत्रो हि प्रतिविध्यं ममात्मजम् २९ राजपुत्रः पुरा भूत्वा यथानान्यः पुमान्क्वचित् ॥ राजभिर्लालितस्यास्य न युक्ता दासपुत्रता ३०

व्यतितत् स्वप्रेयथा धनमाभासजितं तद्वदित्यर्थः 'यस्यैते तस्य तद्धनम्' इति स्मृतिस्तु दासभावेऽर्जितं धनं स्वाभिगाभीत्याह न तु तत्प्राप्तमपीति मापयात्तमागच्छत १९ । २० । २१ अग्निहोत्रे गृह्यामिसमीपे २२ सुबलात्मजा गांधारी २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ प्रतिविध्यं युधिष्ठिरपुत्रम् २९ । ३०

स्ववशानपराधीनान् ३२ । ३३ वरमादातुं नोत्सहेयसोऽनर्हो ३४ अनर्हत्वेमेवाह एकामिति ३५ पापीयांसो दासभावेन नीचाः वेत्स्यंतिलप्स्येति । विष्टल लामे इत्यस्य रूपं ३६ ॥ इति सभा० नै० भा० एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ यानइति १ । २ अष्टवेनौकाहीने अप्रतिष्ठे अगाधे अंभसीवांमसि विपत्समुद्रे ३ । ४ ज्योतींषि लोकप्रकाशकाम्यपत्यं कर्मविद्याचेति । यतोय स्माद्धेतोस्ततो ज्योतिस्त्रयातप्रजाः स्यावरजंगमाः सृष्टाः अयंभावः । कर्मोपास्तिप्राप्यलोकद्वयमपत्यप्राप्यश्चाप्यलोकः । तथाचश्रुतिः । 'सोऽयं लोकः पुत्रेणैव जय्यो नान्येन कर्मणा पितृलोको विद्यया देवलोकः' इति । विद्याउपासनापितृलोकः स्वर्गः देवलोको ब्रह्मलोकः ५ मरणानंतरमेतान्येव ज्योतींष्यपकुर्वतीति बाह अमेध्ये इति अमेध्ये अशुची ६ तत्र इति नः दाराणामिति सं

॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ एवं भवतु कल्याणियथा त्वमभिभाषसे ॥ द्वितीयं ते वरं भद्रे ददामि वरयस्व ह ॥ मनोहिमे वितरति नैकं त्वं वरमर्हसि ३१ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ सरथौ सधनुष्कौ च भीमसेन धनंजयौ ॥ यमौ च वरये राजन्न दासान् स्ववशानहम् ३२ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ तथाऽस्तु ते महाभागे तथा त्वं नंदिनोच्छसि ॥ तृतीयं वरयास्मत्तो नासि द्वाभ्यां सुसंस्कृता ॥ त्वं हि सर्वस्नुषाणां मिश्रेयसी धर्मचारिणी ३३ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ लोभाधर्मस्य नाशाय भगवन्नाहमुत्सहे ॥ अनर्हं वरमादातुं तृतीयं राजसत्तम ३४ एकमाहुर्वंश्य वरं द्रौतुक्षत्रस्त्रियोवरौ ॥ त्रयस्तुराज्ञो राजेन्द्र ब्राह्मणस्य शतं वराः ३५ पापीयांस इमे भूत्वा संतीर्णाः पतयो मम ॥ वेत्स्यंति चैव भद्राणि राजन् पुण्येन कर्मणा ३६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि द्यूतपर्वणि द्रौपदी वरलाभे एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ कर्ण उवाच ॥ यानश्रुतामनुष्येषु स्त्रियोरूपेण संमताः ॥ तासामेतादृशं कर्म न कस्याश्च न शुश्रुम १ क्रोधाविष्टेषु पार्थेषु धार्तराष्ट्रेषु चाप्यति ॥ द्रौपदी पांडुपुत्राणां कृष्णाशांतिरिहा भवत् २ अष्टवेभ्योऽभिमानात् प्रतिष्ठे निमज्जातम् ॥ पांचाली पांडुपुत्राणां नैरेषा पारगाऽभवत् ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तद्वैश्रुत्वाभीमसेनः कुरुमध्येत्यमर्षणः ॥ स्त्रीगतिः पांडुपुत्राणामित्युवाच सुदुर्मनाः ४ ॥ भीम उवाच ॥ त्रीणि ज्योतींषि पुरुष इति वै देवलोऽब्रवीत् ॥ अपत्यं कर्म विद्याचयतः सृष्टाः प्रजास्ततः ५ अमेध्ये वै गतप्राणेषु म्रियेतांति भिरुज्झिते ॥ देहे त्रितयमेवेत् पुरुषस्योपयुज्यते ६ तत्रो ज्योतिरभिहतं दाराणामभिमर्शनात् ॥ धर्मं जय कथं स्वित्स्यादपत्यमभिमृष्टजम् ७ ॥ अर्जुन उवाच ॥ न चैवोक्तान चानुक्ता हीनतः पुरुषा गिरः ॥ भारतप्रतिजल्पंति सदा तूतमपुरुषाः ८ स्मरंति सुकृतान्येव न वैराणि कृतान्यपि ॥ संतः प्रतिविजानंतो लब्धसंभावनाः स्वयम् ९ ॥ भीम उवाच ॥ इहैवैतांस्तूरासर्वान्हन्मि शत्रून् समागतान् ॥ अथ निष्क्रम्य राजेन्द्र समूलान्हन्मि भारत १०

बन्धः तत्परलोकीयमपत्यादिकं ज्योतिरमस्मदीयानां दाराणामभिमर्शनादभिहतं । अभितः सर्वतो हतं गतं ज्ञातमस्माभिरित्यर्थः । अभिहितमिति पाठे ओहाङ्गतावित्यस्य रूपं । यः संसदि परदारान् स्पृष्टुं न प्रपते स विविक्तेऽवश्यं पारदारिकः स्यादेवेति भावः । एवं सर्वांस्त्रिदिव्यकर्णसमुद्दिश्याह । धनंजयेति तथाचाभिमृष्टं परैः अभिमृष्टेभ्यो दारेभ्यो जातमपत्यं कथं स्वित्स्यात् संकरजत्वात् त्रीचकर्मकदेवस्यात् । सूतबीजाद्विरोत्पत्ते रसंभवात् कंसवत्कर्णोऽप्यसुरबीजोद्भवः कूरकर्मकरत्वादिति भावः ७ हीनतोहीनैः प्रतिजल्पंति प्रत्युत्तरयंति ८ प्रतिविजानंतः कृतस्य प्रतीकारं जानंतः लब्धसंभावनाः प्राप्तपूजाः ९ इहैवैतांस्तूरासर्वान् तूरात्वरया त्वरतेः किपि ज्वरत्वेत्युपधावकारयोक्तम् । एतान्स्तुतानित्यपपाठः निष्क्रम्य इतः स्थानादिति शेषः समूलान् कोशदेशदुर्गादिसहितान् १०

विवदितेन विवादेन ११ । १२ । १३ स्त्रोतोभ्यो निर्गममार्गेभ्यः १४ । १५ जोषंतुष्णीं आस्वउपविश १६ । १७ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीयमहाभारतमावर्षिपित्रित्ततितमोऽध्यायः ७२ ॥ राजमिति १ अरिष्टं निर्विघ्नम् २ । ३ । ४ यतइति शांतिरेव बुद्धेः फलमित्यर्थः अदारुणिकाष्ठमित्रेपाषाणादौ मृदुरेव बाधपतइत्यर्थः ५ बाधनेऽपि सततं हतमाह नेति ६ संतइति किमो विवदितेनेह किमुक्तेन च भारत ॥ अद्यैवैतां निहन्मीह प्रशाधिपृथिवीमिमाम् ११ इत्युक्त्वा भीमसेनस्तु कनिष्ठैर्भ्रातृभिः सह ॥ मृगमध्ये यथा सिंहो मुहुर्मुहुर्दक्षत १२ सांख्यमानो वीक्षमाणः पार्थेना क्लिष्टकर्मणा ॥ खिद्यत्येव महाबाहुरंतर्दाहेन वीर्यवान् १३ कुदस्य तस्य स्त्रोतोभ्यः कर्णादिभ्यो नराधिप ॥ सधूमः सस्फुलिंगाचिः पावकः समजायत १४ भुकुटीकृतदुष्प्रेक्ष्यमभवत्स्य तन्मुखम् ॥ युगांतकाले संप्राप्ते कृतो तस्येव रूपिणः १५ युधिष्ठिरस्तमाधार्य बाहुना बाहुशालिनम् ॥ मेवमित्यब्रवीच्चैनं जौषमास्वेति भारत १६ निवार्य च महाबाहुं कोपसंरक्तलोचनम् ॥ पितरं समुपातिष्ठ दृतराष्ट्रं कृतांजलिः १७ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि द्यूतपर्वणि भीमक्रोधे द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ राजन किं कर्त्तव्यमस्ते प्रशाध्यस्मांस्त्वमीश्वरः ॥ नित्यं हि स्थातुमिच्छामस्तव भारत शासने १ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अजातशत्रो भद्रं ते अरिष्टं स्वस्ति गच्छत ॥ अनुज्ञाता सहधमाः स्वराज्यमनुशासत २ इदं चैवावबोद्धव्यं वृद्धस्य मम शासनम् ॥ मयानि गदितं सर्वपथ्यं निःश्रेयसं परम् ३ वेत्स्यंतां तधर्माणां गतिं सुधर्मां युधिष्ठिर ॥ विनीतोऽसि महाप्राज्ञः ४ दानां पर्युपासितः ४ यतो बुद्धिस्ततः शांतिः प्रशमं गच्छ भारत ॥ नादारुणि पतेच्छस्त्रं दारुण्ये तन्निपात्यते ५ न वैराण्यमिजानंति गुणान् पश्यंति नागुणान् ॥ विरोधं नाधिगच्छंति ये तउतमपुरुषाः ६ स्मरंति सुकृतान्येव न वैराणि कृतान्यपि ॥ संतः परार्थं कुर्वीणानावेक्षंते प्रतिक्रियाम् ७ संवादे पुरुषाणां दुर्गुधिष्ठिर नराधमाः ॥ प्रत्याहुर्भयमास्वेतेऽनुक्ताः पुरुषमुत्तरम् ८ न चोक्तानैव चानुक्तास्वहिताः पुरुषा गिरः ॥ प्रतिजल्पंति वै धीराः सदा तूतमपुरुषाः ९ स्मरंति सुकृतान्येव न वैराणि कृतान्यपि ॥ संतः प्रतिविजानंतो लब्धाप्रत्ययमात्मनः १० असंभिन्नार्थमर्यादाः साधवः प्रियदर्शनाः ॥ तथाचरितमार्थेण त्वयाऽस्मिन्सत्समागमे ११ दुर्योधनस्य पारुष्यं तत्तात हृदिमाकृथाः ॥ मातरं चैव गांधारीमां च त्वं गुणकाक्षया १२ उपस्थितं वृद्धमध्वं पितरं पश्य भारत ॥ प्रेक्षापूर्वमया द्यूतमिदमासीदुपेक्षितम् १३ मित्राणि द्रष्टुकामेन पुत्राणां च बलाबलम् ॥ अशोक्याः कुरवो राजन्येषां त्वमनुशासिता १४ मंत्रीच विदुरो धीमान् सर्वशास्त्रविशारदः ॥ त्वयि धर्मोऽर्जुने धैर्यं भीमसेने पराक्रमः १५ शुद्धाच गुरुशुश्रूषायमयोः पुरुषाभ्ययोः ॥ अजातशत्रो भद्रं ते स्वां डवप्रस्थमाविश ॥ भ्रातृभिस्तेऽस्तु सौभ्रात्रधर्मे ते धीयतां मनः १६

प्रत्युपकाराशया उपकारं कुर्वतीत्यर्थः ७ अधममध्यमोत्तमानां कलहप्रसंगे वृत्तमाह संवादे इति ८ दुर्वचोभिरुक्ता अनुक्ता वा संतोऽहिताः दुःखकर्त्रोः यतः पुरुषाः मर्मच्छिदस्तादृशमिहिरः ९ संतइति आत्मोपमयेन परस्यापि दुःखं समाप्नुवति जानंत इत्यर्थः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ भ्रातृभिर्दुर्योधनादिभिः १६

सर्वसमयं कृत्वा मदुक्तं यत्तथास्त्विति प्रतिज्ञाय १७ । १८ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ अनुज्ञातानिति १ धृतराष्ट्रेण यथाप्रतिज्ञं
सुहृद्भूते कृतेऽपि पुरुषकाराद्बलवत्तरदैवकौरवान्सर्वमूपक्षयहेतोः अनुद्युते प्रावर्तयदित्याह अनुज्ञातानिति २ भरतश्रेष्ठो भरतस्य दुर्योधनस्य दृष्ट्या श्रेष्ठः प्रशस्यतमो दुःशासनः ३ स्थ
॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तो भरतश्रेष्ठधर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ कृत्वाऽयं समयं सर्वप्रतस्थे भ्रातृभिः सह १७ ते रथान्मेघसंकाशानां स्थायसहकृष्णया ॥ प्र
ययुर्हृष्टमनस इन्द्रप्रस्थं पुरोत्तमम् १८ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि द्यूतपर्वणि धृतराष्ट्रवरप्रदानपूर्वकर्मिन्द्रप्रस्थं प्रति युधिष्ठिरगमने त्रिसप्ततितमोऽध्या
यः ॥ ७३ ॥ ॥ समाप्तं च द्यूतपर्व ॥ ॥ अथानुद्युतपर्व ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ अनुज्ञातांस्तान् विदित्वा सरस्वतधनसंचयान् ॥ पांडवान् धार्तराष्ट्रा
णां कथमासीन् मनस्तदा १ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ अनुज्ञातांस्तान् विदित्वा धृतराष्ट्रेण धीमता ॥ राजन दुःशासनः क्षिप्रं जगाम भ्रातरं प्रति २ दुर्योधनं समा
साद्य सामात्यं भरतर्षभ ॥ दुःखार्तो भरतश्रेष्ठ इदं वचनमब्रवीत् ३ ॥ दुःशासन उवाच ॥ ॥ दुःखेनैतत्समानीतं स्थविरो नाशयत्यसौ ॥ शत्रुसाहमयद्रव्यं
तद्बुध्यध्वं महारथाः ४ अथ दुर्योधनः कर्णः शकुनिश्चापिसौ बलः ॥ मिथः संगम्य सहिताः पांडवान् प्रातिमानिनः ५ वैचित्रवीर्यराजानं धृतराष्ट्रमनीषिणम् ॥
अभिगम्य त्वरायुक्ताः शृक्षणं वचनमब्रुवन् ६ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ न त्वये दंष्ट्रुतराजन्यज्जगाद बृहस्पतिः ॥ शक्रस्य नीतिं प्रवदन् विद्वान् देवपुरोहितः ७
सर्वोपायैर्निहंतव्याः शत्रवः शत्रुसूदन ॥ पुरायुद्धाद्बलाद्वाऽपि प्रकुर्वीत तवाहितम् ८ ते वर्यपांडवधनैः सर्वान्संपूज्य पार्थिवान् ॥ यदि तान्योधयिष्यामः किं वै
नः परिहास्यति ९ अहीनाशी विषान् क्रुद्धान्नाशाय समुपस्थितान् ॥ कृत्वा कंठे च पृष्ठे च कः समुत्स्रष्टुमर्हति १० आतशस्त्रारथगताः कुपितास्तात पांडवाः ॥
निःशेषं वः करिष्यंति क्रुद्धा ह्याशी विषा इव ११ सन्नद्धो ह्यर्जुनो याति विष्टत्यपरमेषुधी ॥ गांडिवमुदुरादत्ते निःश्वसं श्वनिरीक्षते १२ गदां गुर्वीं समुद्यम्य त्वरित
श्च वृकोदरः ॥ स्वरथं योजयित्वाऽऽशुनिर्याति हतिनः श्रुतं १३ नकुलः खड्गमादाय चर्मचाप्यर्द्धचंद्रवत् ॥ सहदेवश्च राजा च चकुराकारमिगितैः १४ ते त्वा
स्थाय रथान्सर्वे बहुशस्त्रपरिच्छदान् ॥ अभिघ्नंतोरथव्रातान् सेनायोगाय निर्ययुः १५ नक्षंस्यंते तथाऽस्माभिर्जातु विप्रकृताहिते ॥ द्रौपद्याश्च परिक्षेपं
कस्तेषां क्षंतुमर्हति १६ पुनर्दीव्यामभद्रं ते वनवासाय पांडवैः ॥ एवमेतान् वशे कर्तुं शक्यामः पुरुषर्षभ १७ ते वा द्वादश वर्षाणि वर्यवायूतनिर्जिताः ॥
प्रविशेम महारण्यमजिनैः प्रतिवासिताः १८

विरोद्ध इति साधिक्षेपमुक्तं शत्रुसाहमयद्रव्यं गमयदममयत्प्रापितवान् ४ पांडवान् प्रतिप्रतिकर्तुं ५ । ६ त्वया इदं किं श्रुतमिति काकानजो योजना अपितु भुतमेव ७ पुरायुद्धाद्युद्धमक
त्वेत्यर्थः बलाद्युद्धेन वाये अहितं कुर्वीत ते निहंतव्या इति योजना ८ तान् पांडवान् परिहास्यति नक्षंतीति ९ । १० । ११ परमेषुधी श्रेष्ठो निषंगी १२ । १३ आकारमभिप्रायमिति श्रेष्ठितैः
चक्रुः आविश्वक्रुः कृषिक्षेपे इत्यस्य रूपं १४ सेनायोगाय सैन्यमेलनाय १५ नक्षंस्यंते नक्षमां करिष्यंते जातुकदापि विप्रकृताः विकारं प्रापिताः तेषां मध्ये १६ । १७ । १८

सजनेन समानजनेनाज्ञाताः १९ । २० सविद्यामक्षवशीकरणविद्यासहिताम् २१ सारवज्रलवत् २२ । २३ व्यध्वगतान् दूरगतान् २४ वैश्यापुत्रोऽनुपुत्सुः २५ । २६ अकामानां द्यूतमनि
च्छतां सताम् २७ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ अथेति १ । २ । ३ मर्तिमाभिर्मांऽस्थाः अभिमतां माकु ४ धमेदुद्धो धयेत् ५

त्रयोदशं सजनेन अज्ञाताः प्रतिवत्सरम् ॥ ज्ञाताश्च पुनरन्यानि वने वर्षाणि द्वादश १९ निवसेम वयं ते वा तथा द्यूतं प्रवर्तताम् ॥ अक्षानुस्वापुनर्द्यूतमिदं कुर्व
तु पांडवाः २० एतत्कृत्य तमं राजन्नस्माकं भरतर्षभ ॥ अयं हि शकुनिर्वेदसविद्यामक्षसंपदम् २१ दृढमूला वयं राज्ये मित्राणि परिगृह्य च ॥ सारवादिपुलं सै
न्यं सत्कृत्य च दुरासदम् २२ ते च त्रयोदश वर्षं पारयिष्यंति चेद्भूतम् ॥ जेष्यामस्तान् वयं राजन रोचतां ते परंतप २३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ तूर्णं प्रत्यानयस्वै
तान् कामं व्यध्वगतानपि ॥ आगच्छंतु पुनर्द्यूतमिदं कुर्वतु पांडवाः २४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो द्रोणः सोमदत्तो बाह्विकश्चैव गौतमः ॥ विदुरो द्रोणपुत्रश्च
वैश्यापुत्रश्च वीर्यवान् २५ भूरिश्रवाः शांतनवो विकर्णश्च महारथः ॥ मायूतमित्यभाषंत शमोस्त्विति च सर्वशः २६ अकामानां च सर्वेषां सुहृदामर्थदर्शिनाम् ॥
अकरोत् पांडवाह्वानं धृतराष्ट्रः सुतप्रियः २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि अनुद्युतपर्वणि युधिष्ठिरप्रत्यानयने चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथाब्रवीन्महाराज धृतराष्ट्रं जनेश्वरम् ॥ पुत्रहादां धर्मयुक्ता गांधारी शोककशीता १ जाते दुर्योधने क्षता महामतिरभाषत ॥ नयि
तां परलोक्य सा ध्वयं कुलपांसनः २ व्यनदज्जातमात्रो हि मोमायुरिव भारत ॥ अंतो नूनं कुलस्यास्य कुरवस्तन्निबोधत ३ मानिमज्जीः स्वदोषेण महापुत्वा हि
भारत ॥ मा बालानामशिष्टानामभिर्मंस्थामर्तिप्रभो ४ मा कुलस्य क्षये घोरे कारणं त्वं भविष्यसि ॥ बद्धं सेतुं कोऽनुभिद्यादमेच्छां तंच पावकम् ५ शमे स्थिता
न कोऽनुपार्थान् कोपयेद्भरतर्षभ ॥ स्मरंतं त्वां समाजमीढं स्मारयिष्याम्यहं पुनः ६ शास्त्रं न शास्ति दुर्बुद्धिश्च येन सेते राय च ॥ न वै वृद्धो बालमतिर्भवेद्राज न क
थंचन ७ त्वन्नेत्राः संतुते पुत्रा मात्वां दीर्णाः प्रहासिषुः ॥ तस्मादयं मद्रचनात्त्यज्यतां कुलपांसनः ८ तथा तेन कृतराजन् पुत्रस्नेहान्नराधिप ॥ तस्य प्राप्तं फलं
विद्वि कुलांतरणाय यत् ९ शमेन धर्मेण नयेन युक्ता याते बुद्धिः साऽस्तु ते मा प्रमादीः ॥ प्रध्वंसिनी क्रूरसमाहिता श्रीमृदुप्रौढा गच्छति पुत्रपौत्रान् १० अथाब्र
वीन्महाराजो गांधारी धर्मदर्शिनीम् ॥ अंतः कामं कुलस्यास्तु न शक्नोमि निवारितुम् ११ यथेच्छंति तथैवास्तु प्रत्यागच्छंतु पांडवाः ॥ पुनर्द्यूतं च कुर्वतु माम
काः पांडवैः सह १२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि अनुद्युतपर्वणि गांधारीवाक्ये पंचसप्ततितमोऽध्यायः ७५ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७५ ॥

६ । ७ त्वन्नेत्रास्त्वमेव नेतायेषां ते त्वन्नेत्राः दीर्णास्त्वतो भिन्नमर्यादाः संतः प्रहासिषुः जीवितस्यागेनेति शेषः ८ । ९ मा प्रमादीरनवाहितो माभूः मृदुप्रौढा मृदुपुसमाहितासति प्रौढाभूत्वा
१० अंतो नाशः कायं यथेष्टम् ११ । १२ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥

ततइति १ । २ । ३ । ४ । असंभवेइति घृतराष्ट्रमुद्दिश्योक्तम् ५ । ६ । ७ यथोपजोषं यथासुखम् ८ पूजितमिष्टम् ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ व्यवसाये निश्चयेन १५ संवे
गादतिशयात् १६ एनंदुर्योधनं हेमरतर्षभ हेघृतराष्ट्र १७ न्हियाकार्पण्यदोषाभिघृतराष्ट्रजा याधर्मसंयोगातीर्थोद्यदनजात् १८ । १९ । २० गजान्वादिकंबहुधेनूकंबहुदोग्रीकंपणी
॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोव्यध्वगतं पार्थं प्रातिकामीयुधिष्ठिरम् ॥ उवाचवचनाद्राजो घृतराष्ट्रस्यधीमतः १ उपास्तीर्णासभाराजन्नक्षानुध्वायुधिष्ठिर ॥
एहिपांडवदीव्येतिपितात्वाऽऽहेतिभारत २ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ धातुर्नियोगाद्भूतानिप्राप्तुवंतिशुभाशुभम् ॥ ननिवृत्तिस्तयोरस्तिदेवितव्यंपुनर्यदि ३
अक्षयूत्तसमाह्वानंनियोगात्स्थविरस्यच ॥ जानन्नपिक्षयकरं नातिक्रमितुमुत्सहे ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ असंभवेहेमयस्यजंतोस्तथाऽपिरामोलुलुभेष्टगाय ॥
प्रायःसमासन्नपराभवाणां धियोविपर्यस्ततराभवन्ति ५ इतिब्रुवन्निवृत्तेभ्रातृभिःसहपांडवः ॥ जानंश्चशकुनेर्मायापार्थोद्युतमियात्पुनः ६ विविशुस्तेसभातांतुपुन
रेवमहारथाः ॥ व्यथयंतिस्मचेतांसिमुहदांभरतर्षभाः ७ यथोपजोषमासीनाः पुनर्युतप्रवृत्तये ॥ सर्वलोकविनाशायदेवोपनिपीडिताः ८ ॥ शकुनिरुवाच ॥
अमुंचत्स्थविरोयद्वोधनं पूजितमेवतत् ॥ महाधनं ग्लहं त्वेकं शृणुभोभरतर्षभ ९ वयंवाद्वादशाब्दानियुष्माभिर्युतनिर्जिताः ॥ प्रविशेममहारण्यं रौरवा
जिनवाससः १० त्रयोदशंचसजनेअज्ञाताःपरिवत्सरम् ॥ ज्ञाताश्चपुनरन्यानिवनेवर्षाणिद्वादश ११ अस्माभिर्निर्जितायूयवनेद्वादशवत्सरान् ॥ वस
ध्वं कृष्णयासार्धमजिनैःप्रतिवासिताः १२ त्रयोदशंचसजनेअज्ञाताःपरिवत्सरम् ॥ ज्ञाताश्चपुनरन्यानिवनेवर्षाणिद्वादश १३ त्रयोदशेचनिर्वृतेपुनरेव
यथोचितम् ॥ स्वराज्यं प्रतिपत्तव्यमितरैरथवेतैः १४ अनेनव्यवसायेनसहास्माभिर्युधिष्ठिर ॥ अक्षानुध्वापुनर्युतमोहिदीव्यस्वभारत १५ अथसभ्याः
सभामध्येसमुच्छ्रितकरास्तदा ॥ ऊचुरुद्विग्नमनसःसंवेगात्सर्वएवहि १६ ॥ सभ्याऊचुः ॥ अहोधिग्बांधवानैनंबोधयंतिमहद्भयम् ॥ बुद्ध्याबुद्धयेन्नवा
बुद्धयेदयंवैभरतर्षभ १७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ जनप्रवादान्सुबहून्शृण्वन्नपिनराधिपः ॥ हियाचधर्मसंयोगात्पार्थोद्युतमियात्पुनः १८ जानन्नपिमहा
बुद्धिःपुनर्युतमवर्तयत् ॥ अप्यासन्नोविनाशःस्यात्कुरूणामितिचित्तयन् १९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथं वैमद्विधोराजास्वधर्ममनुपालयन् ॥ आहूतोवि
निवर्तेतदीव्यामिशकुनेत्वया २० ॥ शकुनिरुवाच ॥ गवाश्चबहुधेनूकमपर्यंतमजाविकम् ॥ गजाःकोशोहिरण्यंचदासीदासाश्चसर्वशः २१ एषनोग्लह
एवैकोवनवासायपांडवाः ॥ यूयंवयंवाविजितावसेमवनमाश्रिताः २२ त्रयोदशंचवैवर्षमज्ञाताःसजनेतथा ॥ अनेनव्यवसायेनदीव्यामपुरुषर्षभाः २३
समुक्षेपेणचैकेनवनवासायभारत ॥ प्रतिजग्राहतंपार्थोग्लहंजग्राहसौबलः ॥ जितमित्येवशकुनिर्मुधिष्ठिरमभाषत २४ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभाप
र्वणिअनुयुतपर्वणिपुनर्युधिष्ठिरपराभवेष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥

कृतमिति शेषः २१ संप्रत्येकपर्वणइत्याह एषइति २१ । २३ समुक्षेपेणएकेनेववनो
पक्षेपेणसकृद्व्याहृतमात्रेणेत्यर्थः प्रतिजग्राह तंग्लहमंगीचकार ततः सौबलोग्लहं जग्राह पाशंपातितवान् २४ ॥ इतिसमापर्वणिनेककंदीयेभारतभाष्यदीपवहसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥

ततइति दीक्षाव्रतग्रहणं तत्संजातंयेषांतेदीक्षिताः १ । २ पांडोःस्त्रियौपांड्वौ उद्धृतइत्युद्धृतास्त्रीभ्योदगितिठकितयोरपत्यानिपांडवेयाः ३ समैःसैर्वैवर्तमभिर्मार्गैःअस्थलैः आगंतु
भिरतिसंकीर्णत्वात्स्थलहीनैः । संप्रयाता अस्मान्प्रतीतिशेषः । सर्वेऽव्यदेवाअनुकूलाइत्यर्थः । गुणैःश्रीमत्त्वादिभिर्ज्येष्ठास्तथाश्रेष्ठावयसा । अतएवश्रेयांसःप्रशस्यतराः ४ । ५ महा
सिपुःसभायांदुर्योधनं जलेपतितंदष्टाहासंकुतवंतः ६ सन्नाहानुष्णीषकवचकटिबंधादीन् । भानुर्मतिसुवर्णतंतुमयत्वादीप्तिमंति । विवास्यंतांपरिधाप्यंतां । रुक्ःकृष्णमृगः ७ ईदृशाअ
स्मत्सदृशाःअफळानिर्वीर्याः ८ इदंचेतियत्तद्वेतिच्छेदः । यदिदंरौरववासः । आहवेष्टुयज्ञेषु । यान्येवसंग्रामनामानितानि यज्ञनामानितियास्कः । ईदृशानांदीक्षितानामिव पांडवा
॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःपराजिताःपार्थावनवासायदीक्षिताः ॥ अजिनान्युत्तरीयाणिजगृहुश्चयथाक्रमम् १ अजिनैःसंवृतान्दृष्ट्वाहृतराज्यानरिद
मान् ॥ प्रस्थितान्वनवासायततोदुःशासनोऽब्रवीत् २ प्रवृत्तंधार्तराष्ट्रस्यचक्रंराज्ञोमहात्मनः ॥ पराजिताःपांडवेयाविपत्तिपरमांगताः ३ अद्यदेवाःसंप्र
याताःसमैर्वैवर्तमभिरस्थलैः ॥ गुणज्येष्ठास्तथाश्रेष्ठाःश्रेयांसोयद्वयंपरैः ४ नरकंपातिताःपार्थादीर्घकालमनंतकम् ॥ सुखाच्चहीनाराज्याच्चविनष्टाःशाश्व
तीःसमाः ५ धनेनमत्तायेतेस्मधार्तराष्ट्रान्प्रहासिषुः ॥ तेनिर्जिताहृतधनावनमेप्यंतिपांडवाः ६ चित्रान्सन्नाहानवमुंचंतुचैषांवासांसिदिव्यानिचभानुमं
ति ॥ विवास्यंतांरुक्चर्माणिसर्वेयथाग्लहंसौबलस्याभ्युपेताः ७ नसंतिलोकेषुपुमांसईदृशाइत्येवमेभावितबुद्धयःसदा ॥ ज्ञास्यंतितेऽऽत्मानमिमेष्यपां
डवाविपर्ययेषंढतिलाइवाफलाः ८ इदंहिवासेयदिवेदृशानांमनस्विनांरौरवमाहवेषु ॥ अदीक्षितानामजिनानियद्वद्वलीयसांपश्यतपांडवानाम् ९ महाप्रा
ज्ञःश्रीमकिर्यज्ञसेनःकन्यापांचालीपांडवेभ्यःप्रदाय ॥ अकषीद्वैसुकृतंनेहकिंचित्क्रीवाःपार्थाःपतयोयाज्ञसेन्याः १० सूक्ष्मप्रावारानजिनोत्तरीयान्दृष्ट्वा
ऽरण्येनिर्धनानप्रतिष्ठान् ॥ कांत्वंप्रीतिलप्स्यसेयाज्ञसेनिपतिवृणीष्वेहयमन्यमिच्छसि ११ एतेहिसर्वेकुरवःसमेताःक्षातादाताःसुद्रविणोपपन्नाः ॥ एषां
वृणीष्वैकतमंपतित्वेनत्वांनयेत्कालविपर्ययोऽयम् १२ यथाऽफलाःषंढतिलायथाचर्ममयाष्टगाः ॥ तथैवपांडवाःसर्वेयथाकाकयवाअपि १३ किंपांडवास्ते
पतितानुपास्यमोघःश्रमःषंढतिलानुपास्य ॥ एवंतृशंसःपरुषाणिपार्थानश्रावयद्घृतराष्ट्रस्यपुत्रः १४ तद्वैश्रुत्वाभीमसेनोऽस्यमर्षीनिर्मत्स्योच्चैःसान्निह्यौ
वसेषात् ॥ उवाचचैनंसहसैवोषगन्धसिंहोवथाहैमवतःशृगालम् १५ ॥ भीमसेनउवाच ॥ क्रूरपापजनैर्जुष्टमकृतार्थंप्रमाषसे ॥ गांधारविद्ययाहित्वंराजम
ध्येविकथ्यसे १६ यथातुदसिमर्माणिवाक्शरैरिह नोभृशम् ॥ तथास्मारयित्वातेऽहंकृतंनमर्माणिसंयुगे १७ येचत्वामनुवर्तंतेक्रोधलोभवशानुगाः ॥
गोप्तारःसानुबंधांस्तान्नेताऽस्मियमसादनम् १८

नादृश्यते । तच्चतद्वत्पश्यत । यद्वद्वदीक्षितानांकेवर्तादीनामजिनानीतियोजना । अदीक्षायामपिदीक्षितवासांसिवसानाः कैवर्तकवृक्ष्यंतइत्यर्थः ९ यज्ञसेनोदुपदः १० सूक्ष्मप्रावा
रांरुक्छपरिधानीयवस्त्रान् । अप्रतिष्ठान् हृतस्थानान् ११ काकविपर्ययःकेशकाकःस्थाननेयन्नकर्वत् । नत्वातपेदिस्यपिपाठः १२ काकयवानिस्तंडुलंगुणधान्यं १३ । १४ । १५ गा
ंधारस्यशकुनेर्विद्यया । ननुवाबुद्धेनेतिभावः १६ स्मारयित्वास्मारयिष्यामि १७ सानुबंधान्सुव्रवाधवान् १८

अजिनैर्विवासितमाच्छादितं तावन्मात्रयासंप्रत्यासहराज्याद्विष्णुतमित्यर्थः । धर्मेणनिबद्धोनिबद्धोमार्गो रिपुमर्दनारंभोयस्यतः । मधुपर्कगौरीरितिभिनिवेदिताया गोर्वधउत्सर्ग
श्रद्धाः सत्सामान्यादंतकरूपायातिथयेनिवेदिताः पांडवपशवउत्सृष्टास्ते पुनर्वयंमृत्युमुखात्प्रमुक्ता इत्युत्सृष्टमात्राएववेगेनपलायंते पुनरस्मानयंमावाधिष्टेतितेषांपारिहासेनव्याकुली
करणायपुनराव्हांक्रियतेगौरीरिति । मृत्युभयात्पशुवत्प्राणभयात्पलायंतइतिपांडवानांकातरत्वसूचकोऽयमुपहासः । अस्योत्तरंद्रोणपर्वणि भीमसेनोवक्ष्यति । 'येऽस्मान्पूर्वप्रभू

॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंब्रुवाणमजिनैर्विवासितंदुःशासनस्तंपरिचृत्यतिस्म ॥ मध्येकुरुणांधर्मेनिबद्धमार्गगौरीरितिस्माद्वह्यन्मुक्तलज्जः १९ भीमसेन
उवाच ॥ नृशंसपरुषंवक्तुंशक्यंदुःशासनत्वया ॥ निकृत्यादिधनंलब्ध्वाकोविकथितुमर्हति २० मैवस्मसुकृतांलोकान्गच्छेत्पार्थवृकोदरः ॥ यदिवक्षो
हितेभित्वानपिबेच्छोणितरणे २१ धार्तराष्ट्रानरणेहत्वामिषतांसर्वधान्विना ॥ शर्मंगंगाऽस्मिनचिरात्सत्यमेतद्भविमिमे २२ ॥ वैशंपायनवाच ॥ तस्यराजा
सिंहगतेःसखेलंदुर्योधनोभीमसेनस्यहर्षात् ॥ गतिंस्वगत्याऽनुचकारमंदोनिर्गच्छतांपांडवानांसभायाः २३ नैतावताकृतमित्यब्रवीतंवृकोदरःसन्निवृत्तार्ध
कायः ॥ शीघ्रंहित्वानिहतंसानुबंधंसंस्मार्याहंप्रतिवक्ष्यामिमूढ २४ एवंसमीक्ष्यात्मानिचावमानंनियम्यमन्युंबलवान्समानी ॥ राजानुगःसंसदिकोरवाणां
विनिष्क्रामन्वाक्यमुवाचभीमः २५ ॥ भीमसेनउवाच ॥ अहंदुर्योधनंहंताकर्णंहंताधनंजयः ॥ शकुनिंचाक्षकितवंसहदेवोहानिष्यति २६ इदंचभूयोवक्ष्यामि
सभामध्येबृहद्बचः ॥ सत्यंदेवाःकरिष्यंतियन्नोयुद्धंभविष्यति २७ सुयोधनमिमंपापंहंताऽस्मिगदयायुधि ॥ शिरःपादेनचास्याहमधिष्ठास्यामिभूतले
२८ वाक्यशूरस्यचैवास्यपरुषस्यदुरात्मनः ॥ दुःशासनस्यरुधिरंपाताऽस्मिघृगराडिव २९ ॥ अर्जुनउवाच ॥ नैववाचाव्यवसितंभीमविज्ञायतेसताम् ॥
इतश्चतुर्दशेवर्षेद्रष्टारोयद्भविष्यति ३० ॥ भीमसेनउवाच ॥ दुर्योधनस्यकर्णस्यशकुनेश्चदुरात्मनः ॥ दुःशासनचतुर्थानांभूमिःपास्यतिशोणितम् ३१
॥ अर्जुनउवाच ॥ असूयितारंद्रष्टारंप्रवक्तारंविकथनम् ॥ भीमसेननियोगातेहंताऽहंकर्णमाहवे ३२ अर्जुनःप्रतिजानीतेभीमस्यप्रियकाम्यया ॥ कर्णं
कर्णानुगांश्चैवरणेहंताऽस्मिपत्रिभिः ३३ येचान्येप्रतियोत्स्यंतिबुद्धिमोहेनमांनृपाः ॥ तांश्चसर्वानहंबाणौनेताऽस्मिमसादनम् ३४ चलेद्विहिमवा
न्स्थानान्निष्प्रभःस्याद्दिवाकरः ॥ शैत्यंसोमात्प्रणश्येतमत्सत्यंविचलेद्यदि ३५ नप्रदास्यातिचेद्राज्यमितोवर्षंचतुर्दशे ॥ दुर्योधनोऽभिसत्कृत्यसत्यमेत
द्भविष्यति ३६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्तवतिपार्थेतुश्रीमान्माद्रवतीसुतः ॥ प्रगृह्यविपुलंबाहुंसहदेवःप्रतापवान् ३७

त्यंतिमुद्गौरीरितिगौरीरिति ॥ तान्वयंप्रतिनृत्यामः पुनर्गौरीरितिगौरीरिति'इति । उत्सृष्टान्पशूनिवभीषयितुमाव्हयंतो येऽस्मान्पूर्वप्रभूत्यंति तानेवयुद्धेविदारितान् दृष्टानृत्यामइतितवर्थः
१९ । २० । २१ मिषतापश्यतां २२ । २३ प्रतिवक्ष्यामि अस्यपरिहासस्योत्तरमितिशेषः २४ आत्मनिचिते २५ । २६ । २७ । २८ परुषस्यकर्कशस्य २९ व्यवसितंचिकीर्षितं
द्रष्टारःद्रक्ष्यामः ३० । ३१ द्रष्टारमुतेजकंप्रवक्तारंकुबुद्धेः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ ॥ ॥ इतिसमापर्वणिमैलकंडीयेभारतभाष्यदीपेसप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ अ ॥ आमंत्रयामीति १ । २
सौबलस्यवधंप्रेप्सुरिदंवचनमब्रवीत् ॥ क्रोधसंरक्तनयनोनिःश्वसन्निवपन्नगः ३८ ॥ सहदेवउवाच ॥ अक्षान्यान्मन्यसेमूढगांधाराणांयशोहर ॥ नैतेऽ
क्षानिशिताबाणास्त्वयैतेसमरेवृताः ३९ यथाचैवोक्तवान्भीमस्त्वामुद्दिश्यसर्वांधवम् ॥ कर्ताऽहंकर्मणस्तस्यकुरुकार्याणिसर्वशः ४० हंताऽस्मितरसा
युद्धेत्वामेवेहसर्वांधवम् ॥ यदिस्थास्यसिग्रामेक्षत्रधर्मेणसौबल ४१ सहदेववचःश्रुत्वानकुलोऽपिविशांपते ॥ दर्शनीयतमोनृणामिदंवचनमब्रवीत् ॥
४२ ॥ नकुलउवाच ॥ सुतेयंयज्ञसेनस्यद्यूतेऽस्मिन्धृतराष्ट्रजैः ॥ यैर्वाचःश्रावितारूक्षाःस्थितैर्दुर्योधनप्रिये ४३ तानधार्तराष्ट्रान्दुर्वृतान्मुमुर्षून्का
लनोदितान् ॥ गमयिष्यामिभ्रायिष्ठानहंवैस्वतक्षयम् ४४ निदेशाद्धर्मराजस्यद्रौपद्याःपदवर्षिरन् ॥ निर्धार्तराष्ट्रांपृथिवीकर्ताऽस्मिनचिरादिव ४५
वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवंतेपुरुषव्याघ्राःसर्वेव्यायतबाहवः ॥ प्रतिज्ञाबहुलाःकृत्वाधृतराष्ट्रमुपागमन् ४६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसमापर्वणिअनुद्युत
पर्वणिपांडवप्रतिज्ञाकरणेसप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ आमंत्रयामीभरतांस्तथावृद्धपितामहम् ॥ राजानंसोमदत्तंचमहा
राजंचबालिहकम् १ द्रोणंकुपंचपांश्चान्यानश्वत्थामानमेवच ॥ विदुरंधृतराष्ट्रंचधार्तराष्ट्रांश्चसर्वशः २ युयुत्सुंसंजयंचैवतथैवान्यान्सभासदः ॥ सर्वाना
मंत्र्यगच्छामिद्रष्टाऽस्मिपुनरेत्यवः ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ नचकिंचिदथोचुस्तंहियासन्नायुधिष्ठिरम् ॥ मनोभिरेवकल्याणंदध्युस्तेतस्यधीमतः
४ ॥ विदुरउवाच ॥ ॥ आर्यापृथाराजपुत्रीनारण्यंगंतुमर्हति ॥ सुकुमारीचवृद्धाचनित्यंचैवसुखोचिता ५ इहवत्स्यातिकल्याणीसत्कृताममवेश्मनि ॥
इतिपार्थाविजानीध्वमगदंवोऽस्तुसर्वशः ६ ॥ पांडवाऊचुः ॥ ॥ तथेत्युक्त्वाब्रुवन्सर्वेयथानोवदसेऽनघ ॥ त्वंपितृव्यःपितृसमोवयंचत्वत्परायणाः ७ यथा
ऽऽज्ञापयसेविद्वंस्त्वंहिनःपरमोगुरुः ॥ यच्चान्यदपिकर्तव्यंताद्विधत्स्वमहामते ८ ॥ विदुरउवाच ॥ ॥ युधिष्ठिरविजानीहिममेदंभरतर्षभ ॥ नाधर्मेणजि
तःकश्चिद्व्यथतेवैपराजये ९ त्वंवैधर्म्येविजानीषेयुद्धेजेताधनंजयः ॥ हंताऽऽरिणांभीमसेनोनकुलस्त्वर्थसंग्रही १० संयंतासहदेवस्तुयौम्योब्रह्मविदुत्तमः ॥
धर्मार्थकुशलचैवद्रौपदीधर्मचारिणी ११ अन्योन्यस्यप्रियाःसर्वतथैवप्रियदर्शनाः ॥ परैरभेद्याःसंतुष्टाःकोवोनस्पृहयेदिह १२ एषवैसर्वकल्याणःसमाधि
स्तवभारत ॥ नैनंशत्रुर्विषहतेःशक्रेणापिसमोऽप्युत १३ हिमवत्यनुशिष्टोऽसिमेरुसावर्णिनापुरा ॥ द्वैपायनेनकृष्णेननगरेवारणावते १४ भृगुतुंगेचरामे
णदृषद्वत्यांचशंभुना ॥ अश्रौषीरसितस्यापिमहर्षेरंजनंप्रति १५ कल्माषीतीरसंस्थस्यगतस्त्वंशिष्यतांभृगोः ॥ द्रष्टासदानारदस्तेधौम्यस्तेऽयंपुरोहि
तः १६ माहासीःसांपरायेत्वंबुद्धितामृषिपूजिताम् ॥ पूरुरवसमैलंत्वंबुद्ध्याजयसिपांडव १७

द्रष्टाऽस्मिद्रक्ष्यामि ३ आसन्नाःभग्नः ४

५ अ. गदमारोग्यम् ६ । ७ । ८ मममतामिति शेषः ९ । १० । ११ । १२ समाधिर्भनःस्वाध्यकरोनियमः १३ । १४ । १५ । १६ माहासीर्मास्थिज सांपरायेपरलोकाविषये १७

विधारणेनियमने १८ विसर्गेदानेसंयमेवशीकरणे । पूर्वश्लोकाद्धृतमनाइत्यनुकुर्ययोष्यं । आत्मप्रदानं सर्वहितार्थं शरीरादेर्व्यापारणं । उपजीवनजीवनहेतुत्वं । ऐंद्रेइतिलोकपालगुणान्पंचभूतगुणांश्च सर्वसंपत्तिहेतून्जयादीन्प्राप्नुहीत्यर्थः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ ॥ ॥ इतिसभापर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेअष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ तस्मि

शक्त्याजयसिराज्ञोन्यान्धनीधर्मोपसेवया ॥ ऐंद्रेजयेधृतमनायाम्येकोपविधारणे १८ तथाविसर्गेकौबेरेवारुणेचैवसंयमे ॥ आत्मप्रदानं सौम्यस्वमद्भ्यश्चैवोपजीवनम् १९ भूमेःक्षमाचतेजश्चसमग्रसूर्यमंडलात् ॥ वायोर्बलप्राप्तुहिंभूतेभ्यश्चात्मसंपदम् २० अगर्द्वोऽस्तुमर्द्रवोद्गृष्टाऽस्मिपुनरागतान् ॥ आपद्दर्मार्थकृच्छ्रेषुसर्वकार्येषुवापुनः २१ यथावत्प्रतिपद्येथाःकालेकालेयुधिष्ठिर ॥ आपृष्टोऽसीहकौतेयस्वस्तिप्राप्तुहिभारत २२ कृतार्थस्वस्तिमर्तत्वांद्रक्ष्यामःपुनरागतम् ॥ नहिवोष्टजिनकिंचिद्वेदकश्चित्पुराकृतम् २३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तथेत्युक्त्वापांडवःसत्यविक्रमः ॥ भीष्मद्रोणौनमस्कृत्यप्रातिष्ठतयुधिष्ठिरः २४ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिअनुद्युतपर्वणियुधिष्ठिरवनप्रस्थानेऽष्टसप्ततितमोऽध्यायः ७८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्मिन्संप्रस्थितेकृष्णापृथांप्राप्ययज्ञस्विनीम् ॥ अपृच्छद्दृशदुःखात्तयाश्चान्यास्तत्रयोषितः १ यथार्हवदनाश्लेषान्कृत्वागंतुमियेषसा ॥ ततोनिनादःसुमहान्पांडवांतःपुरेऽभवत् २ कुंतीचभृशसंतप्तादौपदींप्रेक्ष्यगच्छतीम् ॥ शोकविद्वलयावाचाकृच्छ्राद्वचनमब्रवीत् ३ वत्सेशोकोनतेकार्यःप्राप्येदंव्यसनमहत् ॥ स्त्रीधर्माणामभिज्ञासिशीलाचारवतीतथा ४ नत्वासंदेष्टुमर्हामिभर्तृन्प्रतिशुचिस्मिते ॥ साध्वीगुणसमापन्नाभूषितंतेकुलद्वयम् ५ सभाग्याःकुरवश्चेमेयेनदग्धास्त्वयाऽनघे ॥ अरिष्टं व्रजपंथानंमदनुध्यानवृंहिता ६ भाविन्यर्थेहिसत्स्नीणांवैकृतंनोपजायते ॥ गुरुधर्माभिगुप्ताचश्रेयःक्षिप्रमवाप्स्यसि ७ सहदेवश्चमेपुत्रःसदाऽवेक्ष्योवनेवसन् ॥ यथेदंव्यसनंप्राप्यनार्यसिदिन्महामतिः ८ तथेत्युक्त्वातुसादेवीस्त्रिवन्नेत्रजलाविला ॥ शोणितकैकवसनामुक्तकेशीविनिर्ययौ ९ तांक्रोशंतींपृथादुःखादनुवव्राजगच्छतीम् ॥ अथापश्यत्सुतान्सर्वान्हताभरणवाससः १० रुचर्मामृततनून्निह्याकिंचिदवाङ्मुखान् ॥ परैःपरीतान्संहृष्टैःसुहृद्भिश्चानुशोचितान् ११ तदवस्थान्सुतान्सर्वानुपमृत्यातिवत्सला ॥ स्वजमानाऽवदच्छोकात्तत्तद्विलपतीबहु १२ ॥ कुंत्युवाच ॥ कथंसद्धर्मचारित्रान्वृतस्थितिर्विभूषितान् ॥ अशुद्रान्दृढभक्तांश्चदेवतेज्यापरान्सदा १३ व्यसनंवःसमभ्यागात्कोऽयंविधिविपर्ययः ॥ कस्यापध्यानजंचेदमागःपश्यामिवोधिष्या १४ स्यात्तुमद्भाग्यदोषोऽयंयाऽहंयुष्मानजीजनम् ॥ दुःखायासभुजोऽयर्थयुक्तानप्युतमैर्गुणैः १५

त्रिति १ । २ । ३ । ४ । ५ अरिष्टंनिर्विघ्नं मदनुध्यानवृंहिता स्त्रीगुणेनप्रातिव्रत्येनयुक्ताऽपि मातृगुणेनवात्मल्येनापिबद्धिता । भर्तृभुक्तिस्त्रैहवसीमवेतिभावः ६ । ७ । ८ शोषिता कैकवसनारजस्वला ९ । १० । ११ स्वजमानाअलिंगमाना १२ । १३ अपध्यानजंक्रोधक्षम १४ । १५

ऋद्धिविनाशताः संपद्धिहीनाः वृद्धीतिपाठेऽपि संप्रवार्थः १६ शतशृंगात्पर्वतात् १७ पुत्रार्धिपुत्रविषयामनःपीडाम् १८ । १९ अभिसंधितावृता यक्ष्यमम २० भोपुत्रकाःवोयुष्मान्निवाहस्ये २१ असुधर्मप्राणधारणेअंतवति विनाशवति प्रमादतः पांडोरिवममांतःकिंतुनैवविहितः २२ । २३ अनादिनिधनमिति द्वारकावासिन्युपाधिमाति उत्पत्तिनाशयोनिराकरणम् । अनुपाधौकारणोपाधौवातयोरप्रसक्तेः । अतएवोत्पत्तौचतुर्भुजंरूपमेवबसुदेवेनदृष्टं । यत्तु'शरीरंवासुदेवस्यरामस्यचमहात्मनः । अर्जुनोदाहयाभासपुरुषैरासकारिभिः'इति कथंवत्स्यथदुर्गेषुवनेऋद्धिविनाशताः ॥ वीर्यसत्त्वबलोत्साहतेजोभिरकृशाःकृशाः १६ यद्येतदेवमज्ञास्यं वनेवासोहिवोभुवम् ॥ शतशृंगान्मृतेपांडौनागमिष्यंगजाह्वयम् १७ धन्यंवःपितरंमन्येतपोमेधान्वितंतथा ॥ यःपुत्राधिमसंप्राप्यस्वर्गेच्छामकरोत्प्रियाम् १८ धन्यांचार्तीद्रियज्ञानामिमांप्राप्तांपरांगतिम् ॥ मन्येतुमाद्र्धिधर्मज्ञांकल्याणीसर्वथैवतु १९ रत्यामत्याचगत्याचययाऽहमभिसंधिता ॥ जीवितप्रियतांमह्यंविद्वांसंकेशभागिनीम् २० पुत्रकानविहास्येवःकृच्छ्रलब्धान्प्रियान्सतः ॥ साऽहंयास्यामिहिवनंहाकृष्णेकिंजहासिमाम् २१ अंतवत्यसुधर्मेऽस्मिन्धात्राकिंतुप्रमादतः ॥ ममांतो नैवविहितस्तेनायुर्नजहातिमाम् २२ हाकृष्णद्वारकावासिनक्रासिसंकर्षणानुज ॥ कस्मान्नत्रायसेदुःखान्मांघेमांश्चनरोत्तमान् २३ अनादिनिधनंयेत्वामनुध्यायंतिवै नराः ॥ तांस्त्वंपासीत्ययंवादःसगतोव्यर्थतांकथम् २४ इमेसद्धर्ममाहात्म्ययशोवीर्यानुवर्तिनः ॥ नार्हेतिव्यसर्मभोक्तुंनन्वेषांक्रियतांदया २५ सेयंनीत्यर्थविज्ञेषुभीष्मद्रोणकृपादिषु ॥ स्थितेषुकुलनाथेषुकथमापदुपागता २६ हापांडोहामहाराजकासिकिसमुपेक्षसे ॥ पुत्रान्विवाहस्यतःसाधूनरिभिर्वृतनिर्जितान् २७ सहदेवनिवर्तस्वननुत्वमसिमेप्रियः ॥ शरीरादपिमाद्रेयमांमात्याक्षीःकुपुत्रवत् २८ व्रजंतुभ्रातरस्तेऽमीयदिसत्याभिसंधिनः ॥ मत्परित्राणजंधर्ममिहैवत्वमवाप्नुहि २९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंविलपतीकुंतीमभिवाद्यप्रणम्यच ॥ पांडवाविगतानंदावनायैवप्रवव्रजुः ३० विदुरश्चापितामातीकुंतीमाश्वास्यहेतुभिः ॥ प्रावेशयद्दृक्षतास्वयमार्ततरःशनैः ३१ धार्तराष्ट्रस्त्रियस्ताश्चनिखिलेनोपलभ्यतत् ॥ गमनंपरिकर्ष्यचकृष्णायाद्युतमंडले ३२ रुद्रुःसुस्वनंसर्वाविनिंदत्यःकुरून्भृशम् ॥ दध्युश्चसुचिरंकालंकरासक्तमुखांबुजाः ३३ राजाचधृतराष्ट्रस्तुपुत्राणामनयंतदा ॥ ध्यायन्नुद्विग्नहृदयेनशांतिमधिजग्मिवान् ३४ सचितयन्ननेकाग्रःशोकव्याकुलचेतनः ॥ क्षतुःसंप्रेषयामासशीघ्रमागम्यतामिति ३५ ततो जगामविदुरोद्युतराष्ट्रनिंवेशनम् ॥ तंपर्यपृच्छत्संविग्रोद्युतराष्ट्रोजनाधिपः ३६ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिअनुद्युतपर्वणिद्रौपदीकुंतीसंवादेएकोनाशीतितमोऽध्यायः ७९ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तमागतमथोराजाविदुरंदीर्घदर्शिनम् ॥ साशंकद्वपप्रच्छधृतराष्ट्रोऽभिकासुतः १

शरीरवाहवचनं तदनुत्पत्तिवचनविरोधात्तिरोभानमात्राभिप्रायम् २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० हेतुभिर्देवप्राबल्यादिप्रतिपादकैर्बचनैः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ अनेकाग्रेव्याकुलचित्तः ३५ । ३६ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेएकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ॥ तमागतमिति १

२ शंकराय ३।४।५।६।७ याज्ञानिकदेवतानि ८।९।१० घृणीद्यावान् ११।१२।१३।१४।१५ असक्ताः परस्परमलग्नाः १६।१७।१८।१९
 धृतराष्ट्र उवाच ॥ ॥ कथं गच्छति कौंतेयो धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ भीमसेनः सव्यसाचीमाद्रीपुत्रौ च पांडवौ २ धौम्यश्चैव कथं क्षतद्रौपदी च यशस्विनी ॥ श्री
 तुमिच्छाम्यहं सर्वं तेषां शंसविचेष्टितम् ३ ॥ विदुर उवाच ॥ वस्त्रेण संवृत्य मुखं कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ बाह्विशालौ संपश्यन् भीमो गच्छति पांडवः ४ सिक
 तावपन्सव्यसाचीराजानमनुगच्छति ॥ माद्रीपुत्रः सहदेवो मुखमालिप्य गच्छति ५ पांसूपलितसर्वांगी न कुलश्चित् विह्वलः ॥ दर्शनीयतमो लोके राजानम
 नुगच्छति ६ कृष्णा तु केशैः प्रच्छाद्य मुखमायतलोचना ॥ दर्शनीया प्ररुदती राजानमनुगच्छति ७ धौम्यो रौद्राणिसामानियाम्यानि च विशांपते ॥ गाय
 त्रगच्छति मार्गेषु कुशानादाय पाणिना ८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ ॥ विविधानि ह रूपानि कृत्वा गच्छति पांडवाः ॥ तन्ममाचक्ष्व विदुर कस्मादेवं जतिते ९
 ॥ विदुर उवाच ॥ निकृतस्यापिते पुत्रैर्हते राज्ये धनेषु च ॥ न धर्माच्चलते दुर्द्धर्मराजस्य धीमतः १० योऽसौ राजा घृणी नित्यं धार्तराष्ट्रेषु भारत ॥ निकृत्या
 भ्रंशितः क्रोधात् क्रोन्मिलयति लोचने ११ नाऽहं जननिर्दहेयं दृष्ट्वा घोरं चक्षुषा ॥ स पिधाय मुखं राजा तस्माद्गच्छति पांडवः १२ यथा च भीमो व्रजति तन्मे निग
 दतः शृणु ॥ बाह्वोर्बलेनास्ति समो मेति भरतर्षभ १३ बाह्विशालौ कृत्वाऽसौ तेन भीमोऽपि गच्छति ॥ बाह्विदर्शयन् राजन् बाहुद्रविणदर्पितः १४ चि
 कीर्षन् कर्मशत्रुभ्यो बाहुद्रव्यानु रूपतः ॥ प्रादिशन् शरसंपातान् कुंतीपुत्रोऽर्जुनस्तदा १५ सिकतावपन्सव्यसाचीराजानमनुगच्छति ॥ असक्ताः सिकता
 स्तस्य यथा संप्रति भारत ॥ असक्तं शरवर्षाणितथामोक्षयति शत्रुषु १६ न मे कश्चिद्विजानीयान् मुखमयेति भारत ॥ मुखमालिप्य तेनासौ सहदेवोऽपि ग
 च्छति १७ नाहं मनां स्याददेयं मार्गं स्त्रीणामिति प्रभो ॥ पांसूपलितसर्वांगी न कुलस्तेन गच्छति १८ एकवस्त्रा प्ररुदती मुक्तकेशी रजस्वला ॥ शोणितेनाक्त
 वसना द्रौपदी वाक्यमब्रवीत् १९ यत्कृतेऽहमिदं प्राप्ता तेषां वर्षे चतुर्दशे ॥ हतपत्यो हतसुता हतबंधुजनप्रियाः २० बहुशोणितदिग्धां गयो मुक्तकेश्योरजस्व
 लाः ॥ एवं कृतो दका भार्याः प्रवेक्ष्यंति गजाह्वयम् २१ कृत्वा तु नैर्ऋतान् दर्मान् धीरो धौम्यः पुरोहितः ॥ समानि गायत्र्याम्यानि पुरतो याति भारत २२ हते
 शुभरतेष्वाजौ कुरूणां गुरवस्तदा ॥ एवं सामानि गायंतीत्युक्त्वा धौम्योऽपि गच्छति २३ हाहा गच्छंति नो नाथाः सामवेक्षध्वमीदृशं ॥ अहो धिक् कुरुद्वानां
 बालानामिव चेष्टितं २४ राश्रेभ्यः पांडुदायादालोभान्निर्वासयंतिये ॥ अनाथाः स्मवयं सर्वे वियुक्ताः पांडुनंदनैः २५ दुर्विनीतेषु लुब्धेषु काप्रतिः कौरवेषु
 नः ॥ इति पौराः सुदुःखार्ताः क्रोशंति स्म पुनः पुनः २६ एवमाकारालिङ्गैस्ते व्यवसायं मनोगतम् ॥ कथयंतश्च कौंतेया वनं जग्मुर्मनस्विनः २७ एवं तेषु न
 राश्रेषु निर्यत्सु गजसाह्वयात् ॥ अनभ्रविद्युतश्चासनभूमिश्च समकंपत २८

हतपत्यो हतभर्तृकाः २०।२१ नैर्ऋतान् निर्ऋतिकोणगान् २२।२३।२४।२५।२६ व्यवसायं निश्चयम् २७ निर्यत्सु गच्छन्तु २८

२९ प्रत्याहरंति नगरसमीपे प्रेतमांसां स्थापयन्त्यानयन्ति प्रतिकूलं भवति वा ३०।३१।३२।३३।३४ ब्राह्मीं श्रियं मणिमाद्यैश्च सर्वेषु लोकेषु कामचारम् ३५ द्वीपमाश्रयम् ३६
 ३७।३८ सराजकान् राजसमूहसहितान् ३९।४०।४१।४२।४३।४४ देवदत्तो देवैर्दत्तः साध्वसो भयं मूर्तिमत् ४५।४६ संगमः संग्रामः सृष्टप्राणः प्राणत्यागेनापीत्यर्थः

रादुरग्रसदादिव्यमपर्वणि विशांपते ॥ उल्काचाप्यपसव्येन पुरं कृत्वा व्यशीर्यत २९ प्रत्याहरंति कव्यादाद्युग्रगोमायुवायसाः ॥ देवायतनचैत्येषु प्राकाराह्वा
 लकेषु च ३० एवमेते महोत्पाताः प्रादुरासन् दुरासदाः ॥ भरतानामभावाय राजन् दुर्मित्रिते तव ३१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं प्रवदतरेव तयोस्तत्रावि
 शांपते ॥ धृतराष्ट्रस्य राज्ञश्च विदुरस्य च धीमतः ३२ नारदश्च सभामध्ये कुरूणामग्रतः स्थितः ॥ महर्षिभिः परिवृतो रौद्रं वाक्यमुवाच ह ३३ इतश्चतुर्दशे वर्षे
 विनक्ष्यंती ह कौरवाः ॥ दुर्योधनापराधेन भीमार्जुनबलेन च ३४ इत्युक्त्वा दिवमाक्रम्य क्षिप्रमंतरधीयत ॥ ब्राह्मीं श्रियं सुविपुलां बिभ्रद्वर्षिसतमः ३५ ततो
 दुर्योधनः कर्णः शकुनिश्चापिसौ बलः ॥ द्रोणं द्वीपममन्यं तराज्यं चास्मै न्यवेदयन् ३६ अथाब्रवीत् तो द्रोणो दुर्योधनममर्षणम् ॥ दुःशासनं च कर्णं च सर्वानिव च
 भारतान् ३७ अवध्यान् पांडवान् प्राहुर्देवपुत्रान् द्विजातयः ॥ अहं वै शरणं प्राप्ता न वर्तमानो यथा बलम् ३८ गता सर्वात्मना भक्त्या धार्तराष्ट्रान्सराजकान् ॥
 नोत्सहेयं परित्यक्तुं देवं हि बलवत्तरम् ३९ धर्मतः पांडुपुत्रा वै वनं गच्छंति निर्जिताः ॥ ते च द्वादशवर्षाणि वने वत्स्यंति पांडवाः ४० चरितब्रह्मचर्याश्च क्रोधा मर्ष
 वशानुगाः ॥ वैरं निर्यातयिष्यांति महदुःखा य पांडवाः ४१ मया च भ्रंशितो राजन् दुपदः सखि विग्रहे ॥ पुत्रार्थमयजद्राजावधाय मम भारत ४२ याजोपयाजत
 पसापुत्रं लेभे स पावकात् ॥ दृष्टुं द्रौपदीं च वेदीमध्यात्सु मध्यमाम् ४३ दृष्टुं प्रस्तुपार्थानां स्यालः संबन्धतो मतः ॥ पांडवानां प्रियरतस्तस्मान्मां भयमा
 विशत् ४४ ज्वालावर्णो देवदत्तो धनुष्मान् कवचीशरी ॥ मर्त्यधर्मतया तस्मादद्य मे साध्वसो महान् ४५ गतो हि पक्षतां तेषां पार्थतः परवीरहा ॥ रथातिरथसं
 ख्यायां योऽग्नीरर्जुनो युवा ४६ मृष्टप्राणो भृशतरं तेन चेत्संगमो मम ॥ किमन्यदुःखमधिकं परमं भुवि कौरवाः ४७ दृष्टुं द्रौपदीं च वेदीमध्यात्सु मध्यमाम् ४८ सोऽयं नूनमनुप्राप्तस्त्वत्कृते काल उतमः ॥ त्वरितं कुरुत श्रेये नैतदेतावता कृतम् ४९ मुहूर्तं सुखमेवैतताल
 च्छाये वै हेमनी ॥ यजध्वं च महायज्ञैर्भोगानश्नोति दत्तच ५० इतश्चतुर्दशे वर्षे महत्प्राप्स्यथ वैशसम् ॥ द्रोणस्य वचनं श्रुत्वा धृतराष्ट्रोऽब्रवीदिदम् ५१ सम्यगा
 ह गुरुः क्षत्तरुपावर्तय पांडवान् ॥ यदि तेन निवर्तते सत्कृता यां तु पांडवाः ॥ स शस्त्ररथपादात्ताभोगवंतश्च पुत्रकाः ५२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्व
 णि अनुष्टुततपर्वणि विदुरधृतराष्ट्रद्रोणवाक्ये अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ ॥ परममनंतम् ४७।४८ नैतदेतावता कृतं पतच्छ्रेयः कल्याणं

नैतावता पांडवानिर्वासनमात्रेण कृतं भवति ४९ हेमनी हेमंतसंबंधिनी ५० वैशसं नाशय ५१।५२ ॥ ॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥

वनंगतेष्विति १ । २ । ३ युद्धशौर्द्धेद्वेदक्षैः ४ । ५ । ६ । ७ अवाचीनानि विपरीतानि ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ शेषं हतावशेषकतिपयानामेकस्ववा

॥ वैशंपायन उवाच ॥ वनंगतेषु पार्थेषु निर्जितेषु दुरोदरे ॥ धृतराष्ट्रं महाराज तदा चिंता समाविशत् १ तं चिंतयानमासीनं धृतराष्ट्रं जनेश्वरम् ॥ निःश्व
संतमने काग्रमिति होवाच संजयः २ ॥ संजय उवाच ॥ अवाप्य वसुसंपूर्णं विसुधां वसुधाधिप ॥ प्रवाज्य पांडवानराज्याद्राज न किमनुशोचसि ३ ॥ धृतरा
ष्ट्र उवाच ॥ अशोच्यत्वं कुतस्तेषां येषां वैरं भविष्यति ॥ पांडवैर्युद्धशौर्द्धेर्हि बलवद्भिर्महारथैः ४ ॥ संजय उवाच ॥ तवेदं सुकृतं राजन् महद्वैरमुपस्थितम् ॥
विनाशो येन लोकस्य सानुबन्धो भविष्यति ५ वार्यमाणो हि भीष्मेण द्रोणेन विदुरेण च ॥ पांडवानां प्रिया भार्या द्रौपदी धर्मचारिणीम् ६ प्राहिणोदानयेहेति पु
त्रो दुर्योधनस्तव ॥ सूतपुत्रं सुमंदात्मानिर्लज्जः प्रातिकामिनम् ७ यस्मै देवाः प्रयच्छन्ति पुरुषाय पराभवम् ॥ बुद्धितस्यापकर्षति सोऽवाचीनानि पश्यति ८
बुद्धौ क्लृप्तभूतायां विनाशे समुपस्थिते ॥ अनयो नयसंकाशो हृदयात्त्रापसर्पति ९ अनर्थाश्चार्थरूपेण अर्थाश्चानर्थरूपिणः ॥ उत्तिष्ठन्ति विनाशाय नूनं त
च्चास्य रोचते १० न कालो दंडमुद्यम्य शिरः कृतं ततिकस्य चित् ॥ कालस्य बलमेतावद्विपरीतार्थदर्शनम् ११ आसदितमिदं घोरं तु मुलं लोमहर्षणम् ॥ पांचा
लीमपकर्षद्भिः सभामध्ये तपस्विनीम् १२ अयोनिजां रूपवतीं कुले जातां विभावसोः ॥ कोनुतां सर्वधर्मज्ञां परिभूय यशस्विनीम् १३ पर्यानयेत्सभामध्ये विना
दुर्धृतदेवि नम् ॥ स्त्रीधर्मिणी वरारोहा शोणितेन परिहृता १४ एकवस्त्राऽथ पांचाली पांडवानभ्यवैक्षत ॥ हतस्वानहतराज्यांश्च हतवस्त्रानहताश्रियः १५
विहीनान्सर्वकामेभ्यो दासभावमुपागतान् ॥ धर्मपाशपरिक्षिप्तान शक्तानि विक्रमे १६ क्रुद्धां चानर्हतीं कृष्णां दुःखितां कुरुसंसदि ॥ दुर्योधनश्च कर्णश्च कटुका
न्यभ्यभाषताम् १७ इति सर्वमिदं राजन्नाकुलं प्रतिभाति मे ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ तस्याः कृपणचक्षुर्भ्यां प्रदह्येतापि मे दिनी १८ अपिशेषं भवेदद्य पुत्रा
णाममसंजय ॥ भरतानां स्त्रियः सर्वा गंधार्था सहसंगताः १९ प्राक्रोशन्मैरवं तत्र दृष्ट्वा कृष्णां सभागताम् ॥ धर्मिष्ठां धर्मपत्नीं च रूपयौवनशालिनीम् २० प्र
जाभिः सह संगम्य ह्यनुशोचन्ति नित्यशः ॥ अग्निहोत्राणिसायाहेन चाहूयंत सर्वशः २१ ब्राह्मणाः कुपिताश्चासन् द्रौपद्याः परिकर्षणे ॥ आसीन्निष्ठानको घो
रो निर्घातश्च महानभूत् २२ दिवउल्काश्चापंततरादुश्चार्कमुपाग्रसत् ॥ अपर्वणि महाघोरं प्रजानां जनयन्भयम् २३ तथैव रथशालासु प्रादुरासीदुताशनः ॥
ध्वजाश्चापिव्यशीर्यंत भरतानामभूतये २४ दुर्योधनस्याग्निहोत्रे प्राक्रोशन्मैरवं शिवाः ॥ तास्तदा प्रत्यभाषन्तरासभाः सर्वतो दिशः २५ प्रातिष्ठतस्तोभी
ष्मो द्रोणेन सह संजय ॥ कृपश्च सोमदत्तश्च बाल्हीकश्च प्रहामनाः २६

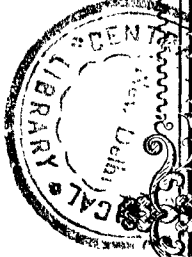
जीवनं भविष्यतीत्यर्थः १९ । २० । २१ निष्ठानकः प्रलयदुंदुभिश्चंडवातइत्यर्थः । निष्ठानक इति पाठेऽपि स एतार्थः निर्घातो वज्रशब्दः २२ । २३ । २४ शिवाः गृमालाः २५ । २६

२६ अनुज्ञासिषमनुज्ञातवान् अडभावार्थः पाठांतरतुल्यमम् २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ॥ इति श्रीमत्पद्मवाक्यमाणमयो
दापुरंधरचतुर्धरवंशावतंसश्रीगोविंदसूरिसूनुश्रीनीलकंठविरचिते भारतभाष्ये सभापर्वधर्मकाशे एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥

ततोऽहमब्रुवं तत्र विदुरेण प्रचोदितः ॥ वरंददानि कृष्णायैकाक्षितं यद्यदिच्छति २७ अष्टाणोत्तत्र पांचाली पांडवानामदासताम् ॥ सरथान्सधनुष्कांश्चाप्यनुज्ञा
सिषमप्यहम् २८ अथाब्रवीन्महाप्राज्ञो विदुरः सर्वधर्मवित् ॥ एतदंतास्तु भरताय द्रुः कृष्णा सभागता २९ येषां पांचालराजस्य सुता सा श्रीरनुत्तमा ॥ पांचाली पां
डवानेता न्दैवमृष्टोपसर्पति ३० तस्याः पार्थाः परिक्लेशं न क्षंस्यन्ते ह्यमर्षणाः ॥ वृष्णयो वामहेष्वासाः पंचाला वामहारथाः ३१ तेन सत्याभिसंधेन वासुदेवेन राक्षिताः ॥
आगमिष्यति बीभत्सुः पंचालैः परिवारितः ३२ तेषां मध्ये महेष्वसो भीमसेनो महाबलः ॥ आगमिष्यति धुन्वानो गदादंडमिवांतकः ३३ ततो गांडीवनिर्घोषं शु
त्वा पार्थस्य धीमतः ॥ गदावेगं च भीमस्य नालं सोढुं न राधिपाः ३४ तत्र मेरोचते नित्यं पार्थैः सामनविग्रहः ॥ कुरुभ्यो हि स दामन्ये पांडवान्बलवतरान् ३५ तथा हि बल
वानराजा जरासंधो महायुधिः ॥ बाहुप्रहरणे नैव भीमेन निहतो युधि ३६ तस्य ते शम एवास्तु पांडवैर्भरतर्षभ ॥ उभयोः पक्षयोर्युक्तं क्रियतामविशंकया ३७ एवं कृ
ते महाराज परं श्रेयस्त्वमाप्स्यसि ॥ एवं गावल्गणे क्षत्ता धर्मार्थसहितं वचः ३८ उक्तवान्नृहीतं वैमया पुत्रहितैषिणा ३९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यां संहि
तायां वैयासक्यां सभापर्वणि अनुद्युतपर्वणि धृतराष्ट्रसंजयसंवादे एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ समाप्तमनुद्युतपर्व ॥ सभापर्व समाप्तम् ॥ एतत्सर्वं
सभापर्वमयाऽख्यातं महर्षयः ॥ अध्यायाः सप्त तिज्ञेयास्तथा द्वौ चात्र संख्यया ॥ १ ॥ श्लोकानां द्वे सहस्रे तु सप्त श्लोकशतानि च ॥ श्लोकाश्चैकादश तथा पर्वण्य
स्मिन्प्रकीर्तिताः ॥ २ ॥ अस्यानंतरमारण्यकं पर्वं भविष्यति तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ जनमेजय उवाच ॥ एवं द्यूतजिताः पार्थाः कोपिताश्च दुरात्माभिः ॥ धार्त
राष्ट्रैः सहामात्यैर्निकृत्याद्विजसत्तम ॥ १ ॥ अथास्मिन्पर्वणि वृत्तांताः ॥ मयाभिगमनम् ॥ सभानिर्माणम् ॥ सभाप्रवेशः ॥ नारदागमनम् ॥ कच्चिप्रश्नः ॥
॥ देवसभा वर्णनम् ॥ राजसूयमंत्रः ॥ जरासंधोत्पत्तिः ॥ जरासंधवधः ॥ राजमोक्षणम् ॥ दिग्विजयः ॥ राजसूयः ॥ राज्ञामागमनम् ॥ बल्याहरणम् ॥
॥ राज्ञानियोगः ॥ अर्घाभिहरणम् ॥ शिशुपालकोपः ॥ शिशुपालवधः ॥ यज्ञसमाप्तिः ॥ वासुदेवगमनम् ॥ दुर्योधननिवासः ॥ सभायां दुर्योधनावहासः
॥ दुर्योधनामर्षः ॥ दुर्योधनचिंता ॥ धृतराष्ट्रमंत्रः ॥ पांडवाह्वानम् ॥ पांडवपराजयः ॥ द्यूतेन राज्यहरणम् ॥ द्रौपदीप्रकर्षणम् ॥ द्रौपदीवरप्रदानम्
॥ अनुद्युतम् ॥ पांडवपराजयः ॥ वनप्रस्थानमिति ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

॥ अत्रापि पूर्वपूर्वलपिकरप्रमादादिनाऽध्यायाधिक्यं श्लोकाधिक्यं च दृश्यते परं कुत्राधिक्यं जातं तन्निश्चयोनभवति ॥

५६३

॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्व समाप्तम् ॥

Mahābhārata
Epics — India
Sanskrit Lit — Epics

at
V.R. 31/3/72

Central Archaeological Library,
NEW DELHI.

Call No. 8995
Sa 8 Km / G.N.B.

Author—

Title—Mahabharata.
Parts 1 and 2.

Borrower No. | Date of Issue | Date of Return

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY
GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.